

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

(පට්ඨකථා භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසීතලහදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං;
සනරාමරලොකගරුං, වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙත්වා වෙව සච්ඡිකත්වා ච;
යං උපගතො ගතමලං, වන්දෙ තමනුක්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඕරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමට්ඨානං;
අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා වන්දෙ අරියසඬ්ඨං.

ඉති මෙ පසන්නමතිනො, රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිහතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

මජ්ඣිමපමාණසුත්තඬ්ඨකිත්තස්ස ඉධ මජ්ඣිමාගමවරස්ස;
බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස පරවාදමට්ඨස්ස.

අත්ථප්පකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිස්සෙති;
පඤ්චභි යා සඬ්ඨිතා, අනුසඬ්ඨිතා ච පච්ඡාපි.

සිහලදීපං පන ආභතාථ වසිනා මහාමහින්දෙන;
යපිනා සිහලභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සිහලභාසං මනොරමං භාසං;
තන්තිනායානුව්ඡවිකං, ආරොපෙන්නො විගතදොසං.

සමයං අවිලෝමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;
සුතිපුණ්ණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං.

හිත්වා පුනප්පුනාගතමත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;
සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සීලකථා ධුතඨම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;
වරියාවිධානසහිතො, කුමානසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ච අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬ්ඨකලනානිච්ඡයො වෙව;
බන්ධාධානායතනින්ද්‍රියානි අරියානි වෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුක්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා වෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා හියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඤි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං”.

ඉව්වෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;
අට්ඨකථාය විජානට්ඨ, මජ්ඣිමසකිංකරා අත්ථන්ති.

නිදානකථා

1. තත්ථ මජ්ඣිමසකිංකරා නාම පණ්ණාසකො මූලපණ්ණාසා මජ්ඣිමපණ්ණාසා උපරිපණ්ණාසාති
පණ්ණාසත්තයසසිගහා. වග්ගො ඵකෙකාය පණ්ණාසාය පඤ්ච පඤ්ච වග්ගෙ කත්වා පන්තරසවග්ගසමායොගා.
සුත්තො දියඨිසුත්තසතං ද්වෙ ව සුත්තන්තා. පදො තෙව්සුත්තරපඤ්චසතාධිකාති අසිතිපදසහස්සාති. තෙනාහු
පොරාණා –

“අසිතිපදසහස්සාති, භියො පඤ්චසතාති ව;
පුන තෙව්සති වුත්තා, පදමෙවං වචන්ථිත”න්ති.

අක්ඛරො සත්ත අක්ඛරසතසහස්සාති චත්තාලිසඤ්ච සහස්සාති තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්ඛරාති. භාණුවාරො
අසිති භාණුවාරා තෙව්සපදාධිකො ව උපඨිසභාණුවාරො. අනුසන්ධිතො පුච්ඡානුසන්ධි-අජ්ඣාසයානුසන්ධි-
යථානුසන්ධිවසෙන සඨිබ්බෙපො තිව්ධො අනුසන්ධි. චිත්ථාරො පනෙත්ථ තිණි අනුසන්ධිසහස්සාති නව ව සතාති
භොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“තිණි සන්ධිසහස්සාති, තථා නවසතාති ව;
අනුසන්ධිතයා ඵතෙ, මජ්ඣිමස්ස පකාසිතා”ති.

තත්ථ පණ්ණාසාසු මූලපණ්ණාසා ආදි, වග්ගෙසු මූලපරියායවග්ගො, සුත්තෙසු මූලපරියායසුත්තං. තස්සාපි “ඵවං
මෙ සුත”න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමභාසකිංකරො වුත්තං නිදානමාදි. සා පනෙසා පට්ඨමභාසකිංකරො
සුමඨිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය ආදිමිති විත්ථාරිතා. තස්මා සා තත්ථ විත්ථාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

1. මූලපරියායවග්ගො

1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා

1. යං පනෙනං “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං නිදානං. තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදිනි නාමපදානි. උක්කට්ඨායං විහරතිති එත්ථ චීති උපසග්ගපදං, හරතිති ආබ්‍යාතපදන්ති ඉමිනා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවං-සද්දො තාව

උපමුපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගහාකාරනිදස්සනාවධාරණාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථාහෙස – “එවං ජාතෙන මව්වෙන කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති එවමාදිසු (ධ. ප. 53) උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං හගවා, එවමෙතං සුගතා”න්තිආදිසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං හත්තෙති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යාබො අහං, හත්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඩ්ධකම, උපසඩ්ධම්මිත්වා මම වචනෙන සමණං, ආනන්දං, අප්පාබාධං අප්පාතඤ්ඤං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුච්චාරං පුච්ඡ – ‘සුභො මාණවො තොදෙය්‍යාපුත්තො, හවන්තං ආනන්දං, අප්පාබාධං අප්පාතඤ්ඤං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුච්චාරං පුච්ඡති’ති, එවඤ්ච වදෙහි සාධු කිර හවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යාපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඩ්ධකමතු අනුකම්පං උපාදායා”න්තිආදිසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤං, කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හත්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වාති? සාවජ්ජා, හත්තෙ. විඤ්ඤාගරහිතා වා විඤ්ඤාප්පසත්තා වාති? විඤ්ඤාගරහිතා, හත්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ හොතිති? සමත්තා, හත්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොති”න්තිආදිසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරට්ඨෙත එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානායනිපුණං අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස හගවතො වචනං සබ්බප්පකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදස්සනට්ඨෙත “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙත්තො එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුතන්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණට්ඨෙත “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමත්තානං, සතිමත්තානං, ධිතිමත්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං හගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්‍යාඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ව පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙත්තො සත්තානං සොතුකමානං ජනෙති “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යාඤ්ජනතො වා අනුනාමනාධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බං”න්ති.

මෙ-සද්දො නිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස “ගාථාභිගීතං මෙ අහොජනෙය්‍ය”න්තිආදිසු (සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හත්තෙ හගවා, සංඛත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”න්තිආදිසු (සං. නි. 4.88) මස්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවං”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ව “මම සුත”න්ති ව අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුතන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො ව ගමන-විස්සුත-කිලින්ත-උපවිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙය්‍ය-සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤානාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා භිස්ස “සෙනාය පසුතො”න්තිආදිසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”න්තිආදිසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො, “අවස්සුතා අවස්සුතස්සාති”ආදිසු (පා. 657) කිලින්තා කිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදිසු (බු. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානපසුතා ධිරා”න්තිආදිසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන “උපධාරිත”න්ති වා “උපධාරණ”න්ති වාති අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්ථෙ සති “එවං මයා සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති යුජ්ජති. මමාති අත්ථෙ සති “එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ”න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු නිසු පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඬගිපුග්ගලනිදස්සනං. සුතන්ති අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපතො අනුනානාධිකාවපරිතග්ගහණනිදස්සනං. තථා එවන්ති තස්සා සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිට්ඨා

නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං. මෙනි අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤාත්ථ සඬබ්බෙපො “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිට්ඨායා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො”ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනං. මෙනි පුග්ගලප්පකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිව්වප්පකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති – යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුතන්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්බාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි අයං ආකාරපඤ්ඤත්ති, මෙනි කත්තුනිද්දෙසො, සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඬගිතො කත්තුවිසයෙ ගහණසන්නිට්ඨානං කතං හොති.

අථ වා එවන්ති පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො. මෙනි උභයකිව්වයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො – මයා සවනකිව්විඤ්ඤාණසමඬගිතා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිව්වවොභාරෙන සුතන්ති.

තත්ථ එවන්ති ච මෙනි ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. කිඤ්ඤාත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි, යං එවන්ති වා මෙනි වා නිද්දෙසං ලභෙථ? සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තමෙත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා එවන්ති ච මෙනි ච තං තං උපාදාය චත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය චත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. එත්ථ ච එවන්ති වචනෙන අසම්මොභං දීපෙති. න හි සම්මුළුඤ්ඤා නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොති. සුතන්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොභං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොභෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොභෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤා පුබ්බඬගමාය සතියා බ්බාඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බඬගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපට්ඨෙධසමත්ථතා, තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති, අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපට්ඨෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වුව්වමානොපි “න මයා සුතං, පුන හණථා”ති හණති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණ්ඩං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අපණ්හිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන පන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ඤා සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තචිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථිති.

අපරො නයො – යස්මා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්බාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසොති චුත්තං. සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණ්හිතත්තතො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තිං අත්තතො දීපෙති, සුතන්ති සවනායොගෙන පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසනො සප්පුරිසුපනිස්සයචරිතස්ස වා සවනං අත්ථි. ඉච්චස්ස පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති. පුරිමවක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්බත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්බත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණග්ගං විය සුරියස්ස උදයතො යොනිසොමනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස අරහති ගතවතො වචනස්ස පුබ්බඬගමං හවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා නානප්පකාරපට්ඨෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තතො අත්ථපට්ඨානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා සොතබ්බභෙදපට්ඨෙධදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. එවන්ති ච ඉදං යොනිසොමනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො – “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා”ති දීපෙති. සුතන්ති ඉදං සවනායොගදීපකං වචනං භාසමානො – “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති දීපෙති. තදුභයෙනපි අත්ථබ්බාඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙන්නො සවනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ථබ්බාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤා ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතිති ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බොති.

“එවං මෙ සුත”න්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මං අත්තතො අදහන්නො අසප්පුරිසහුමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්නො සප්පුරිසහුමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා තස්සෙව පන ගතවතො වචන”න්ති දීපෙන්නො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජිනවචනං අප්පෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිව “එවං මෙ සුත” න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පට්ඨානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබ්බදරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨාසිනො සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තත්තස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවර්චක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස චචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා” ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතිති. තෙනෙනං වුවිච්ඡිති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඬ්ඬෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතම්චිචෙවං, වදං ගොතමසාවකො” ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

සමවායෙ බණෙ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පහානෙ ව, පටිවෙධෙ ව දිස්සති.

තථා හිස්ස “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසංකමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා” ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. “එකොව බො, හික්ඛෙව, බණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා” ති ආදීසු (අ. නි. 8.29) බණො. “උණ්හසමයො පරිලාභසමයො” ති ආදීසු (පාචි. 358) කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි” ති ආදීසු සමුහො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා බො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති, ‘හද්දාලි, නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය න පරිපුරකාරි’ ති, අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි” ති ආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු . “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයප්පවාදකෙ තිත්ථුකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති” ති ආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති” ති. –

ආදීසු (සං. නි. 1.129) පටිලාහො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා” ති ආදීසු (ම. නි. 1.24) පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අභිසමයට්ඨො” ති ආදීසු (පටි. ම. 3.1) පටිවෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡර-උතු-මාසඬ්ඛමාස-රත්ති-දිව-පුබ්බණ්හ-මජ්ඣන්තික-සායන්ත-පට්ඨමජ්ඣිමපච්ඡිමයාම-මුහුත්තාදීසු කාලප්පහෙදභුතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යමිහි යමිහි සංවච්ඡරෙ උතුමිහි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා චූත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුතං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුමිහි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා” ති එවං චූත්තෙ න සක්කා සුබ්බෙත ධාරොතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමන්ථං සමොධානෙත්වා “එකං සමය” න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවෙගසමයො අභිනික්ඛමනසමයො දුක්කරකාරිකසමයො මාරවිජයසමයො අභිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය සුප්පකාසා අනෙකකාලප්පහෙදා එව සමයා, තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඛානං එකං සමයන්ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිව්වසමයෙසු අරුණාකිව්වසමයො, අත්තහිතපරහිතපටිපත්තිසමයෙසු පරහිතපටිපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො, දෙසනාපටිපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සන්ධාය “එකං සමය” න්ති ආහ.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර” න්ති ව ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛෙව, හික්ඛු විච්චිචෙව කාමෙහි” ති ව භූමිමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා” ති කරණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය” න්ති උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති. තත්ථ තථා ඉධ ව අඤ්ඤථා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ව අධිකරණත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ව සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො ව සමුහත්ථො ව සමයො, තත්ථ චූත්තානං එස්සාදිධම්මානං බණසම්මායහෙතුසඬ්ඛානස්ස ව සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛියති, තස්මා තදත්ථථොතනත්ථං තත්ථ භූමිමච්චනනිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ව හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ව සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යා, තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ව සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤා අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විභාසි, තස්මා තදත්ථථොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉඬ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ච එවංජානිකෙ අවචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසි, අවචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිහාරෙන විහාසි, තස්මා තදන්තථජොතනත්ථං ඉඬ උපයොගවචනාදිදෙසො කතොති.

තෙනෙතං වුවචති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ව;
අඤ්ඤත්‍ර සමයො වුත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා – “තෙන සමයෙනා”ති වා – “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තභෙදො එස, සබ්බත්ථ භූමිමෙව අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති වුත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා “භගවා”ති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි වුත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරුගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුවචති”ති.

අපිව –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභත්තවා;
භත්තවා වත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. –

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ව විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොයෙව.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙත්තො භගවතො ධම්මසරිරං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන – “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති.

එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙත්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්බධරො වජිරසඬ්ඝාතසමානකායො, සොපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ව භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

උක්කට්ඨායං විහරතීති එත්ථ උක්කාති දීපිකා, තඤ්ච නගරං “මඬගලදිවසො සුබණො සුනක්ඛත්තං මා අතික්කමි”ති රත්තිමිපි උක්කාසු ඨිතාසු මාපිතත්තා උක්කට්ඨාති වුවචති. දණ්ඩදීපිකාසු ජාලෙන්වා ධාරියමානාසු මාපිතත්තාති වුත්තං හොති, තස්ස උක්කට්ඨායං. සමීපත්ථෙ වෙතං භූමිවචනං. විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිබ්බුන්ම අරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්භිපරිදීපනමෙතං. ඉඬ පන යානගමනානිසිත්තසයනප්පභෙදෙසු රියාපට්ඨෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනං. තෙන ඨිතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි සයානොපි භගවා විහරතිවචෙව වෙදිතබ්බො. සො හි භගවා එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විච්ඡින්නිද්දිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං භරති පවත්තෙති, තස්මා විහරතීති වුවචති.

සුභගවනෙති එත්ථ සුභගත්තා සුභගං, සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා වාති වුත්තං හොති. තස්ස හි වනස්ස සිරිසම්පත්තියා මනුස්සා අන්තපානාදීනි ආදාය දිවසං තත්ථෙව ඡණසමජ්ජඋස්සවෙ කරොත්තා හොගසුබං අනුභොන්ති, සුන්දරසුන්දරෙ චෙත්ථ කාමෙ පත්ථෙත්ති “සුත්තං ලභාම, ධිතරං ලභාමා”ති, තෙසං තං තථෙව හොති, එවං තං සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා ව සුභගං. අපිව බහුජනකත්තතායපි සුභගං. වනයනීති වනං, අත්තසම්පදාය සත්තානං භත්තිං කාරෙති, අත්තනි සිනෙහං උප්පාදෙතීති අත්ථො. වනුතෙ ඉති වා වනං, නානාවිධකුසුම-ගන්ධසම්මොදමත්තකොකිලාදිවිභඩ්ගමාහිරුතෙහි මන්දමාලුතවලිතරුක්ඛසාබාවිට්ඨපපල්ලවපලාසෙහි ව “එථ මං පරිභුඤ්ජථා”ති සබ්බපාණිනො යාවති වියාති අත්ථො. සුභගඤ්ච තං වනඤ්චාති සුභගවනං. තස්මිං සුභගවනෙ. වනඤ්ච නාම රොපිමං, සයංජාතන්ති දුට්ඨං. තත්ථ වෙච්චනපෙතවනාදීනි රොපිමානි. අන්ධවනමභාවනඅඤ්ජනවනාදීනි සයං ජාතානි. ඉදම්පි සයංජාතන්ති වෙදිතබ්බං.

සාලරාජමූලෙති එත්ථ සාලරුක්ඛොපි සාලොති වුවිවති. යථාහ “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ මහන්තං සාලවනං, තඤ්චස්ස එළණ්ඨෙහි සඤ්ජන්ත”න්ති (ම. නි. 1.225) “අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති ව (දී. නි. 2.195) වනජපතිජෙට්ඨකරුක්ඛොපි. යථාහ –

“තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුය්‍යානභූමියා;
උජුචංසා මහාසාලා, නීලොභාසා මනොරමා”ති. (ජා. 2.19.4);

යො කොච රුක්ඛොපි. යථාහ “අථ ඛො තං, භික්ඛවෙ, මාලුවඛිජං අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙ නිපතෙය්‍යා”ති (ම. නි. 1.469). ඉධ පන වනජපතිජෙට්ඨකරුක්ඛො අධිජපෙතො. රාජසද්දො පනස්ස තමෙව ජෙට්ඨකභාවං සාධෙති. යථාහ “සුජපතිට්ඨිතස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ ධම්මික නිග්‍රොධරාජස්සා”ති (අ. නි. 6.54). තත්ථ ද්වෙධා සමාසො, සාලානං රාජානිපි සාලරාජා, සාලො ව සො ජෙට්ඨකට්ඨෙත රාජා ව ඉතිපි සාලරාජා. මූලන්ති සමීපං. අයඤ්ඤි මූලසද්දො, “මූලානි උද්ධරෙය්‍ය, අන්තමසො උසිරනාළිමත්තානිපි”තිආදීසු (අ. නි. 4.195) මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.305) අසාධාරණහෙතුමිති. “යාච මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ජායා එරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්තිආදීසු සමීපෙ. ඉධ පන සමීපෙ අධිජපෙතො, තස්මා සාලරාජස්ස සමීපෙති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තත්ථ සියා – යදි තාව භගවා උක්කට්ඨායං විහරති, “සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති න වත්තබ්බං, අථ තත්ථ විහරති, “උක්කට්ඨාය”න්ති න වත්තබ්බං, න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙතං එව දට්ඨබ්බං.

නනු අවොචුමිහ “සමීපත්ථෙ වෙතං භූමිමච්චන”න්ති. තස්මා යථා ගඬිගායමුනාදීනං සමීපෙ ගොයුථානි වරන්තානි “ගඬිගාය වරන්ති, යමුනාය වරන්ති”ති වුවිවන්ති, එවමිධාපි යදිදං උක්කට්ඨාය සමීපෙ සුභගවනං සාලරාජමූලං, තත්ථ විහරන්තො වුවිවති “උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථඤ්ඤිස්ස උක්කට්ඨාවචනං, පබ්බජිතානුරූපනිවාසට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසවචනං.

තත්ථ උක්කට්ඨාකීත්තනෙන ආයස්මා ආනන්දො භගවතො ගහට්ඨානුග්ගහකරණං දස්සෙති, සුභගවනාදිකීත්තනෙන පබ්බජිතානුග්ගහකරණං. තථා පුරිමෙන පච්චයග්ගහණතො අත්තකිලමථානුයොගවිච්ජ්ජනං, පච්චිමෙන වත්ථුකාමජ්ජහානතො කාමසුඛල්ලිකානුයොගවිච්ජ්ජනුපායදස්සනං. පුරිමෙන ව ධම්මදෙසනාභියොගං, පච්චිමෙන විවෙකාධිමුත්තිං. පුරිමෙන කරුණාය උපගමනං, පච්චිමෙන පඤ්ඤාය අපගමනං. පුරිමෙන සත්තානං භික්ඛුබන්ධිජාදානාධිමුත්තනං, පච්චිමෙන පරිභික්ඛකරණෙ නිරුපලෙපනං. පුරිමෙන ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගනිමිත්තං එසුචිභාරං, පච්චිමෙන උත්තරිමනුස්සධම්මානුයොගනිමිත්තං. පුරිමෙන මනුස්සානං උපකාරබහුලතං, පච්චිමෙන දෙවානං. පුරිමෙන ලොකෙ ජාතස්ස ලොකෙ සංවඩ්ඪිභාවං, පච්චිමෙන ලොකෙන අනුපලිත්තනං. පුරිමෙන “එකපුග්ගලො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ උජ්ජප්ජමානො උජ්ජප්ජති බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං. කතමො එකපුග්ගලො, තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.170) වචනතො යදත්ථං භගවා උජ්ජන්තො, තදත්ථපරිනිජ්ජාදානං, පච්චිමෙන යත්ථ උජ්ජන්තො, තදනුරූපිභාරං. භගවා හි පයමං ලුම්බිනිවනෙ, දුතියං බොධිමණ්ඨෙහි ලොකියලොකුත්තරාය උජ්ජන්තියා වනෙයෙව උජ්ජන්තො, තෙනස්ස වනෙයෙව විහාරං දස්සෙතිති එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

තත්‍රානි දෙසකාලපරිදීපනං. තඤ්ඤි යං සමයං විහරති, තත්‍ර සමයෙ. යස්මිඤ්ච සාලරාජමූලෙ විහරති, තත්‍ර සාලරාජමූලෙති දීපෙති. භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දීපෙති. න හි භගවා අයුත්තෙ දෙසෙ කාලෙ වා ධම්මං භාසති. “අකාලො ඛො තාව බාහියා”ති (උදා. 10) ආදිවෙත්ථ සාධකං. ඛොති පදපුරණමත්තෙ අවධාරණෙ ආදිකාලත්ථෙ වා නිපාතො. භගවාති ලොකගරුදීපනං. භික්ඛුති කථාසවනයුත්තපුග්ගලවචනං. අපිවෙත්ථ, “භික්ඛකොති භික්ඛු, භික්ඛාවරියං අජික්ඛුපගතොති භික්ඛු”තිආදීනා (පාරා. 45) නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො. ආමන්තෙසීති ආලපි අභාසි සම්බොධෙසීති අයමෙත්ථ අත්ථො. අඤ්ඤත්‍ර පන ඤාපනෙපි භොති. යථාහ “ආමන්තයාමි වො, භික්ඛවෙ, පටිවෙදයාමි වො, භික්ඛවෙ”ති. පක්කොසනෙපි. යථාහ “එහි ත්වං භික්ඛු මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහි”ති (අ. නි. 9.11).

භික්ඛවොති ආමන්තනාකාරදීපනං. තඤ්ච භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධත්තා වුත්තං. භික්ඛනසීලතාගුණයුත්තොපි හි භික්ඛු භික්ඛනධම්මතාගුණයුත්තොපි. භික්ඛනෙ සාධුකාරිතාගුණයුත්තොපිති සද්දවිදු මඤ්ඤන්ති. තෙන ව නෙසං භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන භිනාධිකජනසෙවිතං වුත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. භික්ඛවොති ඉමිනා ව කරුණාවිජ්ජාරසොම්මහදයනනනිපාතපුබ්බධිගමෙන වචනෙන තෙ අත්තනො මුඛාභිමුඛෙ කරොති. තෙනෙව ව කට්ඨකුකමායාදීපකෙන වචනෙන නෙසං සොතුකමායනං ජනෙති. තෙනෙව ව සම්බොධනට්ඨෙත සාධුකං සවනමනසිකාරොපි නෙ නියොජෙති. සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති.

අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛුයෙව ආමන්තෙසීති වෙ. ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්තසදාසන්තිභිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි භගවතො ධම්මදෙසනා. පරිසාය ව ජෙට්ඨා භික්ඛු,

පද්මප්පත්තන්තා. සෙට්ඨා, අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථුවරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාහකත්තා ව. ආසන්නා, තත්ථ නිසින්නෙසු සත්ථුසන්තිකත්තා. සදාසන්නිහිතා, සත්ථුසන්තිකාවචරත්තාති. අපිව තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං, යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතො. විසෙසතො ච එකච්චෙ භික්ඛුයෙව සන්ධාය අයං දෙසනාතිපි තෙ එව ආමන්තෙසි.

තත්ථ සියා – කිමත්ථං පන හගවා ධම්මං දෙසෙන්නො පද්මං භික්ඛු ආමන්තෙසි, න ධම්මමෙව දෙසෙතිති. සතිජනනත්ථං. භික්ඛු හි අඤ්ඤං චිත්තෙන්තාපි වික්ඛිත්තචිත්තාපි ධම්මං පච්චෙක්ඛන්තාපි කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාපි නිසින්නා භොන්ති, තෙ අනාමන්තෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ – “අයං දෙසනා කින්නිදානා කිංපච්චයා කතමාය අට්ඨප්පත්තියා දෙසිතා”ති සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තා දුග්ගහිතං වා ගණ්භෙය්‍යං, න වා ගණ්භෙය්‍යං. තෙන තෙසං සතිජනනත්ථං හගවා පද්මං ආමන්තෙත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති.

හදන්තෙති ගාරවච්චනමෙතං, සත්ථුනො පටිච්චනදානං වා, අපිචෙත්ථ භික්ඛවොති වදමානො හගවා තෙ භික්ඛු ආලපති. හදන්තෙති වදමානා තෙ හගවන්තං පච්චාලපන්ති. තථා භික්ඛවොති හගවා ආභාසති. හදන්තෙති තෙ පච්චාභාසන්ති. භික්ඛවොති පටිච්චනං දාපෙති, හදන්තෙති පටිච්චනං දෙන්නි. තෙ භික්ඛුති යෙ හගවා ආමන්තෙසි. හගවතො පච්චස්සොසුන්ති හගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසුං, අභිමුඛා හුත්වා සුඤ්ඤා සම්පට්ඨිංසු පටිග්ගහෙසුන්ති අත්ථො. හගවා එතදවොචාති හගවා එතං ඉදානි චත්තබ්බං සකලං සුත්තං අවොච.

එත්තාවතා ව යං ආයස්මතා ආනන්දෙන කමලකුචලයුප්පලවිමලසාදුරසසලිලාය පොක්ඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං නිම්මලසිලාතලරචනවිලාසසොභිතරතනසොපානං විජපකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලිකාකිණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගං තිත්ථං විය සුවිහත්තභිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්ස නක්ඛන්තපථං ථුසිතුකාමතාය විය, විජමිහිතසමුස්සයස්ස පාසාදවරස්ස සුඛාරොහණත්ථං දන්තමය-සණ්ඨමුදුළුලක-කඤ්චනලතාවිනද්ධ- මණිගණ්ඨපභාසමුදයුප්පලසොහං සොපානං විය, සුවණ්ණවලයානුපුරාදිසඬ්ඨිපට්ඨනසද්දසම්මිස්සිතකම්මිතභසිතමධුරස්සරගෙහජනවිවරිතස්ස උළාරඉස්සරියවිභවසොභිතස්ස මහාසරස්ස සුඛප්පවෙසනත්ථං. සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිත-සුප්පතිට්ඨිතවිසාලද්වාරබාහං මහාද්වාරං විය ච අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නස්ස බුද්ධානං දෙසනාඤ්ඤාණගම්භීරභාවසංසුවකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහණත්ථං කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං, තස්ස අත්ථවණ්ණනා සමන්තා.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා

ඉදානි “සබ්බධම්මමූලපරියායං වො”තිආදිනා නයෙන හගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා සුත්තවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුවිච්චානා පාකටා භොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරයිස්සාම. චත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො පුච්ඡාවසිකො අට්ඨප්පත්තිකොති.

තත්ථ යානි සුත්තානි හගවා පරෙහි අනජ්ඣිට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කට්ඨෙසි. සෙය්‍යාදීදං, ආකඬ්ඨෙය්‍යසුත්තං, චත්ථසුත්තං, මහාසතිපට්ඨානසුත්තං, මහාසලායනනවිභඩ්ගසුත්තං, අරියවංසසුත්තං, සම්මප්පධානසුත්තන්තභාරකො, ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගගම්මසුත්තන්තභාරකොති එවමාදීති. තෙසං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුක්තිපරිපාවතියා ධම්මා, යංනුනාහං රාහුලං උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.121) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං බන්තිං මනං අභිනිහාරං බුද්ධානභාවඤ්ඤා අවෙක්ඛිත්වා පරජ්ඣාසයවසෙන කම්මානාති. සෙය්‍යාදීදං, වුළුරාහුලොවාදසුත්තං, මහාරාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කප්පචත්තනං, ධාතුච්භඩ්ගසුත්තන්ති එවමාදීති. තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

හගවන්තං පන උපසඬ්ඨිකම්මිත්වා චතස්සො පරිසා චත්තාරො වණ්ණා නාගා සුපණ්ණා ගන්ධබ්බා අසුරා යක්ඛා මහාරාජානො තාවතිංසාදයො දෙවා මහාබ්‍රහ්මානි එවමාදයො “බොජ්ඣංගිහා බොජ්ඣංගිහා”ති, හන්තෙ, වුවිචන්ති. “නිවරණා නිවරණා”ති, හන්තෙ, වුවිචන්ති. ඉමෙ නු බො, හන්තෙ, පඤ්චපාදානක්ඛන්තා. “කිං සුඛං චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදිනා (සු. නි. 183) නයෙන පඤ්ඤා පුරිජන්ති. එවං පුට්ඨෙත හගවතා යානි කම්මානා බොජ්ඣංගිහසංයුත්තාදීනි. යානි වා පනඤ්ඤාතිපි දෙවතාසංයුත්ත-මාරසංයුත්ත-බ්‍රහ්මසංයුත්ත-සක්කපඤ්ඤා-වුළුවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-සාමඤ්ඤාඵල- ආලවක-සුවිලොම-බරලොමසුත්තාදීනි, තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො.

යානි පනෙතානි උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කම්මානාති. සෙය්‍යාදීදං, ධම්මදායාදං වුළුසිහනාදං චන්ද්‍රපමං සුත්තමංසුපමං දාරුක්ඛන්ධුපමං අග්ගික්ඛන්ධුපමං ඵෙණපිණ්ඩුපමං පාරිච්ඡන්තකූපමන්ති එවමාදීනි. තෙසං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.

එවම්මෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. අට්ඨප්පත්තියඤ්ඤා ඉදං හගවතා නික්ඛිත්තං. කතරාය අට්ඨප්පත්තියා? පරියන්තිං නිස්සාය උප්පන්නෙ මානෙ. පඤ්චසතා කිර බ්‍රාහ්මණා තිණ්ණං

වෙදානං පාරගු අපරභාගෙ හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං සම්පස්සමානා හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව සබ්බං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරියත්තිං නිස්සාය මානං උප්පාදෙසුං “යං යං හගවා කපෙති, තං තං මයං ඛිප්පමෙව ජානාම, හගවා හි තිණ් ලිඬිගානි වත්තාරි පදානි සත්ත විහත්තියො මුඤ්චිත්වා න කිඤ්චි කපෙති, එවං කට්ඨෙ ව අම්භාකං ගණ්ඨීපදං නාම නත්ථි”ති. තෙ හගවති අගාරවා හුත්වා තතො පටියාය හගවතො උපටියානම්පි ධම්මස්සවනම්පි අභිණ්හං න ගච්ඡන්ති. හගවා තෙසං තං විත්තවාරං ඤාත්වා “අභබ්බා ඉමෙ ඉමං මානබ්බං අනුපහච්ච මග්ගං වා එලං වා සව්ඡිකාතු”න්ති තෙසං සුතපරියත්තිං නිස්සාය උප්පන්නං මානං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා දෙසනාකුසලො හගවා මානහඤ්ජනත්ථං සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති දෙසනං ආරභි.

තත්ථ සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති සබ්බෙසං ධම්මානං මූලපරියායං. සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං. අනවසෙසවාචකො හි අයං සබ්බ-සද්දො. සො යෙන යෙන සම්බන්ධං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසනං දීපෙති. යථා, “සබ්බං රූපං අනිච්චං සබ්බා වෙදනා අනිච්චා සබ්බසක්කායපරියාපන්නෙසු ධම්මෙසු”ති. ධම්ම-සද්දො පනායං පරියත්ති-සච්ච-සමාධි-පඤ්ඤා-පකති-සභාවසුඤ්ඤා-පුඤ්ඤාපත්ති-ඤ්ඤායාදීසු දිස්සති. “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං ගෙයා”න්තිආදීසු (අ. නි. 5.73) හි ධම්මසද්දො පරියත්තියං වත්තති. “දිට්ඨධම්මො විදිතධම්මො”තිආදීසු (දී. නි. 1.299) සච්චෙසු. “එවං ධම්මා තෙ හගවත්තො”තිආදීසු සමාධිමිති.

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති. —

ආදීසු (ජා. 1.1.57) පඤ්ඤාය.

“ජාතිධම්මා ජරාධම්මා, අපො මරණධම්මිනො”තිආදීසු පකතියං. “කුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 1.තිකමානිකා) සභාවෙ. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති”තිආදීසු (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤායං. “ධම්මො සුවිණ්ණො සුබ්බාවහාති”තිආදීසු (ජා. 1.10.102) පුඤ්ඤෙ. “ද්වෙ අනියතා ධම්මා”තිආදීසු (පාරා. 443) ආපත්තියං. “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස හගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”තිආදීසු ඤෙයො. ඉධ පනායං සභාවෙ වත්තති. තත්තායං වචනත්ථො — අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්තිති ධම්මා. මූල-සද්දො විත්ථාරිතො එව. ඉධ පනායං අසාධාරණහෙතුමිති දට්ඨබ්බො.

පරියායසද්දො “මධුපිණ්ඩිකපරියායොති නං ධාරෙහි”තිආදීසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං වත්තති. “අත්ථි බ්වෙස ට්‍රාභ්මණ, පරියායො, යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙයා අකිරියවාදො සමණො ගොතමො”තිආදීසු (පාරා. 3) කාරණෙ. “කස්ස නු බො, ආනන්ද, අජ්ජ පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398) වාරෙ. ඉධ පන කාරණෙපි දෙසනායම්පි වත්තති. තස්මා “සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බෙසං ධම්මානං අසාධාරණහෙතුසඤ්ඤිතං කාරණන්ති වා සබ්බෙසං ධම්මානං කාරණදෙසනන්ති වා එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. නෙයාත්ථත්තා වස්ස සුත්තස්ස, න චතුරුමකාපි සභාවධම්මා සබ්බධම්මාති වෙදිතබ්බා. සක්කායපරියාපන්නා පන තෙභුමකා ධම්මාව අනවසෙසතො වෙදිතබ්බා, අයමෙත්ථ අධිප්පායොති.

වොති අයං වො-සද්දො පච්චත්තඋපයොගකරණසම්පදානසාම්චවනපදපුරුණෙසු දිස්සති. “කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා”තිආදීසු (ම. නි. 1.326) හි පච්චත්තෙ දිස්සති. “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, පණාමෙමි වො”තිආදීසු (ම. නි. 2.157) උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බ”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.157) කරණෙ. “වනපත්ථපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.190) සම්පදානෙ. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.345) සාම්චවනෙ. “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදීසු (ම. නි. 1.35) පදපුරුණමත්තෙ. ඉධ පනායං සම්පදානෙ දට්ඨබ්බො.

භික්ඛවෙති පතිස්සවෙන අභිමුඛිභුතානං පුනාලපනං. දෙසෙස්සාමිති දෙසනාපටිජානනං. ඉදං චුත්තං භොති, භික්ඛවෙ, සබ්බධම්මානං මූලකාරණං තුම්භාකං දෙසෙස්සාමි, දුතියෙන නයෙන කාරණදෙසනං තුම්භාකං දෙසෙස්සාමිති. තං සුණාමාති තමත්ථං තං කාරණං තං දෙසනං මයා චුච්චමානං සුණාම. සාධුකං මනසි කරොමාති එත්ථ පන සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙතං. අයඤ්ච සාධු සද්දො ආයාචනසම්පටිච්ඡනසම්පහංසනසුන්දරදල්භිකම්මාදීසු දිස්සති. “සාධු මෙ භන්තෙ හගවා, සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (සං. නි. 4.95) හි ආයාචනෙ දිස්සති. “සාධු, භන්තෙති බො සො භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදීසු (ම. නි. 3.86) සම්පටිච්ඡනෙ. “සාධු, සාධු සාරිපුත්තා”තිආදීසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති.

ආදීසු (ජා. 2.18.101) සුන්දරෙ. “තෙන හි, ට්‍රාභ්මණ, සාධුකං සුණාහි”තිආදීසු (අ. නි. 5.192) සාධුකසද්දොයෙව දල්භිකම්මෙ, ආණන්තියන්තිපි චුච්චති. ඉධාපි අයං එත්ථෙව දල්භිකම්මෙ ව ආණන්තියඤ්ච අත්ථො වෙදිතබ්බො. සුන්දරත්ථෙපි වත්තති. දල්භිකරණත්ථෙත හි දල්භිමිමං ධම්මං සුණාම සුග්ගහිතං ගණ්හන්තා. ආණන්තිඅත්ථෙත මම ආණන්තියා සුණාම. සුන්දරත්ථෙත සුන්දරමිමං හද්දකං ධම්මං සුණාමාති එවං දීපිතං භොති.

මනසි කරොථාති ආවජ්ජෙට්ඨ, සමන්තාහරථාති අත්ථො, අවික්ඛිත්තචිත්තා හුත්වා නිසාමෙට චිත්තෙ කරොථාති අධිප්පායො. ඉදානෙන්ථ තං සුඡාලාති සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපචාරණමෙතං. සාධුකං මනසි කරොථාති මනසිකාරෙ දළ්භිකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපචාරණං. පුරිමඤ්චෙන්ථ බ්‍යාඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුතානං ධම්මානං ධාරණුපපරික්ඛාදිසු. පුරිමෙන ව සබ්බාඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සචතියොති දීපෙති. පච්ඡිමෙන සාත්ථො, තස්මා මනසි කාතබ්බොති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භිරො දෙසනාගම්භිරො ව, තස්මා සුඡාලං සාධුකං, යස්මා අත්ථගම්භිරො පටිවෙධගම්භිරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොථාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො.

භාසිස්සාමිති දෙසෙස්සාමි. “තං සුඡාලා”ති එත්ථ පටිඤ්ඤාතං දෙසනං න සංඛිත්තතොව දෙසෙස්සාමි, අපිච ඛො චිත්ථාරතොපි නං භාසිස්සාමිති චුත්තං හොති, සඬ්ඛෙපචිත්ථාරචාචකානි හි එතානි පදානි. යථාහ වඩ්ඪිසත්ථෙරො –

“සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති, චිත්ථාරෙනපි භාසති;
සාළිකායිව නිග්ගොසො, පටිභානං උදිරසී”ති. (සං. නි. 1.214);

එවං චුත්තෙ උස්සාහජාතා හුත්වා එවං හන්තෙති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසුං සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිමිංසු, පටිග්ගහෙසුන්ති චුත්තං හොති. අථ නෙසං භගවා එතදවොච එතං ඉදානි චත්තබ්බං ඉධ භික්ඛවොතිආදිකං සකලං සුත්තං අවොච. තත්ථ ඉධානි දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය චුච්චති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 1.190). කත්ථවි සාසනං. යථාහ – “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ “ඉධාහං – භික්ඛවෙ, භුත්තාචී අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

2. භික්ඛවෙති යථාපටිඤ්ඤාතං දෙසනං දෙසෙතුං පුන භික්ඛු ආලපති. උභයෙනාපි, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං ලොකෙති චුත්තං හොති. අස්සුතවා පුටුප්ජනොති එත්ථ පන ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති. යස්ස හි ඛන්ධධාතුආයතනසච්චපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදිසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවිනිච්ඡයරහිතත්තා මඤ්ඤනාපටිසෙධකො නෙව ආගමො, පටිපත්තියා අධිගන්තබ්බස්ස අනාධිගන්තත්තා නෙව අධිගමො අත්ථී. සො ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යො අස්සුතවා ඉති. ස්වායං –

පුටුනං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුටුප්ජනො;
පුටුප්ජනත්තොගධත්තා, පුටුචායං ජනො ඉති.

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදිනං ජනනාදිහි කාරණෙහි පුටුප්ජනො. යථාහ – පුටු කිලෙසෙ ජනෙත්තිති පුටුප්ජනා, පුටු අවිභතසක්කායදිට්ඨිකානි පුටුප්ජනා, පුටු සත්ථාරානං මුඛමුල්ලොකිකානි පුටුප්ජනා, පුටු සබ්බගතිහි අවුට්ඨිකානි පුටුප්ජනා, පුටු නානාභිසම්බාරෙ අභිසම්බාරොත්තිති පුටුප්ජනා, පුටු නානාභිසෙහි වුස්භන්තිති පුටුප්ජනා, පුටු නානාසන්තාපෙහි සන්තප්පන්තිති පුටුප්ජනා, පුටු නානාපරිලාභෙහි පරිදය්‍යන්තිති පුටුප්ජනා, පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාසන්තා ලග්ගා ලගිතා පලිබුද්ධානි පුටුප්ජනා, පුටු පඤ්චහි නිවරණෙහි ආවුටා නිවුතා ඔවුතා පිහිතා පටිච්ඡන්තා පටිකුප්ජිතානි පුටුප්ජනානි (මහානි. 51). පුටුනං වා ගණනපට්මතිතානං අරියධම්මපරම්මුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුටුප්ජනා. පුටු වා අයං, විසුංයෙව සම්බං ගතො, විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි ජනොතිපි පුටුප්ජනො. එවමෙනෙහි “අස්සුතවා පුටුප්ජනො”ති ද්විතිපි පදෙහි යෙනෙ –

දුවෙ පුටුප්ජනා චුත්තා, බුද්ධෙනාදිච්චබන්ධුතා;
අන්ධො පුටුප්ජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුටුප්ජනොති. –

ද්වෙ පුටුප්ජනා චුත්තා. තෙසු අන්ධපුටුප්ජනො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො. අරියානං අදස්සාවිතිආදිසු අරියානි ආරක්ඛත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ නඉරියනතො, අයෙ ඉරියනතො, සදෙවකෙන ව ලොකෙන අරණියතො බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව බුද්ධසාවකා ව චුච්චන්ති, බුද්ධා එව වා ඉධ අරියා. යථාහ “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... තථාගතො අරියොති චුච්චති”ති (සං. නි. 5.1098). සප්පුරිසානි එත්ථ පන පච්චෙකබුද්ධා තථාගතසාවකා ව “සප්පුරිසා”ති වෙදිතබ්බො. තෙ හි ලොකුත්තරගුණයොගෙන සොහනා පුරිසානි සප්පුරිසා. සබ්බෙව වා එතෙ ද්වෙධාපි චුත්තා. බුද්ධාපි හි අරියා ව සප්පුරිසා ව, පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධසාවකාපි. යථාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධිරො,
කල්‍යාණමිත්තො දල්භහත්ති ව හොති;
දුබ්බස්ස සක්කච්ච කරොති කිච්චං,
තථාච්චං සප්පුරිසං වදන්ති”ති. (ජා. 2.17.78);

කල්‍යාණමිත්තො දල්භහත්ති ව හොතිති එත්තාවතා හි බුද්ධසාවකො වුත්තො, කතඤ්ඤතාදිහි පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධාති. ඉදානි යො තෙසං අරියානං අදස්සනසිලො, න ව දස්සනෙ සාධුකාරි, සො අරියානං අදස්සාවිති වෙදිතබ්බො. සො ව චක්ඛුනා අදස්සාවි ඤාණෙන අදස්සාවිති දුට්ඨො, තෙසු ඤාණෙන අදස්සාවි ඉධ අධිප්පෙනො. මංසචක්ඛුනා හි දිබ්බචක්ඛුනා වා අරියා දිට්ඨාසි අදිට්ඨාව හොන්ති. තෙසං චක්ඛුනං චණ්ණමත්තග්ගහණෙනො, න අරියභාවගොචරෙනො. සොණසිඬගාලාදයොපි ව චක්ඛුනා අරියෙ පස්සන්ති. න ව තෙ අරියානං දස්සාවිතො.

තත්‍රිදං වත්ථු – චිත්තලපබ්බතවාසිනො කිර ඛිණාසවත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො වුඬ්ඪපබ්බතො එකදිවසං ථෙරෙන සද්ධං පිණ්ඩාය වරින්වා ථෙරස්ස පත්තච්චරං ගහෙන්වා පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තො ථෙරං පුච්ඡි “අරියා නාම, හන්තෙ, කිදිසා”ති. ථෙරො ආහ “ඉධෙකච්චො මහල්ලකො අරියානං පත්තච්චරං ගහෙන්වා වත්තපට්ඨන්තිං කත්වා සහචරන්තොපි නෙව අරියෙ ජානාති, එවං දුජ්ජානා, ආචුසො, අරියා”ති. එවං වුත්තෙපි සො නෙව අඤ්ඤාසි. තස්මා න චක්ඛුනා දස්සනං දස්සනං, ඤාණෙන දස්සනමෙව දස්සනං. යථාහ “කිං තෙ, චක්කලි, ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨෙන, යො ඛො, චක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87). තස්මා චක්ඛුනා පස්සන්තොපි ඤාණෙන අරියෙහි දිට්ඨං අනිච්චාදිලක්ඛණං අපස්සන්තො අරියාධිගතඤ්ච ධම්මං අනාධිගච්ඡන්තො අරියකරධම්මානං අරියභාවස්ස ව අදිට්ඨන්තා “අරියානං අදස්සාවි”ති වෙදිතබ්බො.

අරියධම්මස්ස අකොච්ඤොති සතිපට්ඨානාදිභෙදෙ අරියධම්මෙ අකුසලො. අරියධම්මෙ අච්ඡින්නොති එත්ථ පන –

දුට්ඨො චිතයො නාම, එකමෙකෙන්ථ පඤ්චධා;
අභාවතො තස්ස අයං, “අච්ඡින්නො”ති වුච්චති.

අයඤ්ඤි සංවරචිතයො පහානචිතයොති දුට්ඨො චිතයො. එත්ථ ව දුට්ඨෙපි චිතයෙ එකමෙකො චිතයො පඤ්චධා හිජ්ජති. සංවරචිතයොපි හි සීලසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො ඛන්තිසංවරො චීරියසංවරොති පඤ්චවිධො. පහානචිතයොපි තදඬගපහානං වික්ඛම්භනපහානං සමුච්ඡෙදපහානං පට්ඨපස්සද්ධිපහානං නිස්සරණපහානන්ති පඤ්චවිධො.

තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙනො හොති සමුපෙනො”ති (විහ. 511) අයං සීලසංවරො. “රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති”ති (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) අයං සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං, (අජිතානි හගවා)
සති තෙසං නිචාරණං;
සොතානං සංවරං බුමි,
පඤ්ඤායෙන පිට්ඨෙරො”ති. (සු. නි. 1041);

අයං ඤාණසංවරො. “ඛමො හොති සීතස්ස උණ්භස්සා”ති (ම. නි. 1.23; අ. නි. 4.114; 6.58) අයං ඛන්තිසංවරො. “උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”ති (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114; 6.58) අයං චීරියසංවරො. සබ්බොපි වායං සංවරො යථාසකං සංවරිතබ්බානං විනෙතබ්බානඤ්ච කායදුච්චරිතාදීනං සංවරණෙනො “සංවරො”, චිතයනෙනො “චිතයො”ති වුච්චති. එවං තාව සංවරචිතයො පඤ්චධා හිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

තථා යං නාමරූපපරිච්ඡෙදාදීසු විපස්සනාඤාණෙසු පට්ඨකම්භාවතො දීපාලොකෙනෙව තමස්ස, තෙන තෙන විපස්සනාඤාණෙන තස්ස තස්ස අනත්ථස්ස පහානං. සෙය්‍යථිදං, නාමරූපච්චත්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡමහෙතුදිට්ඨිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඬ්ඛාචිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කල්‍යාණමිමසෙන “අහං මමා”ති ගාහස්ස, මග්ගාමග්ගච්චත්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡෙදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙ අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනාය අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකම්‍යානාඤාණෙන අමුච්චිතුකම්‍යානාය, උපෙක්ඛාඤාණෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මෙට්ඨිතියං නිබ්බානෙ ව පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභුතා සඬ්ඛාරනිමිත්තග්ගාහස්ස පහානං, එතං තදඬගපහානංනාම.

යං පන උපචාරජ්ජනාභෙදෙන සමාධිතා පවත්තිභාවනිචාරණෙනො සට්ඨපභාරෙනෙව උදකපිට්ඨෙ සෙවාලස්ස තෙසං තෙසං නිවරණාදිධම්මානං පහානං, එතං වික්ඛම්භනපහානං නාම.

යං චතුන්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තනො අත්තනො සන්තානෙ “දිට්ඨිගතානං පහානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277) නයෙන චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගණස්ස අවිචන්තං අප්පචන්තිභාවෙන පහානං, ඉදං සමුච්ඡේදපහානං නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිප්පස්සද්ධත්තං කිලෙසානං, එතං පටිප්පස්සද්ධිපහානං නාම. යං සබ්බසංඛිතනිස්සටත්තා පහිනසබ්බසංඛිතං නිබ්බානං එතං නිස්සරණපහානං නාම. සබ්බමිපි වෙතං පහානං යස්මා වාගට්ඨෙන පහානං, විනයනට්ඨෙන විනයො, තස්මා “පහානවිනයො”ති වුවිච්ඡිති. තංතංපහානවතො වා තස්ස තස්ස විනයස්ස සම්භවතොපෙතං “පහානවිනයො”ති වුවිච්ඡිති. එවං පහානවිනයොපි පඤ්චධා භිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

එවමයං සඬ්ඛෙපතො දුට්ඨො, හෙදතො ච දසවිධො විනයො භිත්තසංවරත්තා පහානබ්බස්ස ච අප්පහිනත්තා යස්මා එතස්ස අස්සුතවතො පුටුප්ප්පනස්ස නත්ථි, තස්මා අභාවතො තස්ස අයං අවිනිතොති වුවිච්ඡිති. එස නයො සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස අකොට්ඨො සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතොති එත්ථපි. නිත්තානාකරණඤ්ඤි එතං අත්ථතො. යථාහ “යෙව තෙ අරියා, තෙව තෙ සප්පුරිසා. යෙව තෙ සප්පුරිසා, තෙව තෙ අරියා. යො එව සො අරියානං ධම්මො, සො එව සො සප්පුරිසානං ධම්මො. යො එව සො සප්පුරිසානං ධම්මො, සො එව සො අරියානං ධම්මො. යෙව තෙ අරියවිනයා, තෙව තෙ සප්පුරිසවිනයා. යෙව තෙ සප්පුරිසවිනයා, තෙව තෙ අරියවිනයා. අරියෙති වා සප්පුරිසෙති වා, අරියධම්මෙති වා සප්පුරිසධම්මෙති වා, අරියවිනයෙති වා සප්පුරිසවිනයෙති වා එසෙසෙ එකෙ එකත්ථෙ සමෙ සමභාගෙ තප්පාතෙ තඤ්ඤො”ති.

“කස්මා පන භගවා සබ්බධම්මමුලපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”ති වත්ථා තං අදෙසෙත්ථාව “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්ප්පනො අරියානං අදස්සාවි”ති එවං පුටුප්ප්පනං නිද්දිසිති? පුග්ගලාධිට්ඨානාය ධම්මදෙසනාය තමත්ථං ආවිකාතුං. භගවතො හි ධම්මාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා, ධම්මාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනාති ධම්මපුග්ගලවසෙනෙව තාව චතුබ්බිධා දෙසනා.

තත්ථ, “තිස්සො ඉමා, භික්ඛවෙ, වෙදනා. කතමා තිස්සො? සුඛා වෙදනා දුක්ඛා වෙදනා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො, භික්ඛවෙ, තිස්සො වෙදනා”ති (සං. නි. 4.250) එවරුපි ධම්මාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා වෙදිතබ්බා. “ඡ ධාතුයො අයං පුතිසො ඡ එස්සායතනො අට්ඨාරස මනොපච්චාරො චතුරාධිට්ඨානො”ති (ම. නි. 3.343) එවරුපි ධම්මාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා. “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ තයො? අත්ථො එකචක්ඛු ද්විචක්ඛු. කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අත්ථො”ති? (අ. නි. 3.29) එවරුපි පුග්ගලාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, දුග්ගතිභයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති, කායදුච්චරිතස්ස ඛො පාපකො විපාකො අභිසම්පරායං...පෙ.... සුද්ධමත්තානං පරිහරති. ඉදං වුවිච්ඡිති, භික්ඛවෙ, දුග්ගතිභයං”න්ති (අ. නි. 4.121) එවරුපි පුග්ගලාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා.

ස්වායං ඉධ යස්මා පුටුප්ප්පනො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකො, අපරිඤ්ඤාමුලිකා ච ඉධාධිප්පෙතානං සබ්බධම්මානං මුලභූතා මඤ්ඤනා භොති, තස්මා පුටුප්ප්පනං දස්සෙත්ථා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය තමත්ථං ආවිකාතුං, “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්ප්පනො අරියානං අදස්සාවි”ති එවං පුටුප්ප්පනං නිද්දිසිති වෙදිතබ්බො.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨිචාරවණ්ණනා

එවං පුටුප්ප්පනං නිද්දිසිත්ථා ඉදාති තස්ස පට්ඨිචාරදිසු වත්ථුසු සබ්බසක්කායධම්මජනිතං මඤ්ඤනං දස්සෙත්තො, පට්ඨිං පට්ඨිතොතිආදිමාහ. තත්ථ ලක්ඛණපට්ඨි සසම්භාරපට්ඨි ආරම්මණපට්ඨි සම්මුතිපට්ඨිති චතුබ්බිධා පට්ඨි. තාසු “කතමා ච, ආවුසො, අප්ඤ්ඤාතිකා පට්ඨිධාතු? යං අප්ඤ්ඤාතං පච්චන්තං කක්ඛළං බරිගත”න්තිආදිසු (විභ. 173) චුත්තා ලක්ඛණපට්ඨි. “පට්ඨිං බණ්ණො වා බණ්ණාපෙයො වා”තිආදිසු (පාචි. 85) චුත්තා සසම්භාරපට්ඨි. යෙ ච කෙසාදයො විසති කොට්ඨාසා, අයොලොභාදයො ච බාහිරා. සා හි වණ්ණාදිහි සම්භාරෙහි සද්ධිං පට්ඨිති සසම්භාරපට්ඨි. “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදිසු (දී. නි. 3.360) ආගතා පන ආරම්මණපට්ඨි, නිමිත්තපට්ඨිතිපි වුවිච්ඡිති. පට්ඨිකසිණජ්ඣානලාභී දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො ආගමනවසෙන පට්ඨිදෙවතාති නාමං ලභති. අයං සම්මුතිපට්ඨිති වෙදිතබ්බා. සා සබ්බාපි ඉධ ලබ්භති. තාසු යංකඤ්චි පට්ඨිං අයං පුටුප්ප්පනො පට්ඨිතො සඤ්ජානාති, පට්ඨිති සඤ්ජානාති, පට්ඨිභාගෙන සඤ්ජානාති, ලොකවොහාරං ගහෙත්ථා සඤ්ඤාවිපල්ලාසෙන සඤ්ජානාති පට්ඨිති. එවං පට්ඨිභාගං අමුඤ්චන්තොයෙව වා එතං “සත්තොති වා සත්තස්සා”ති වා ආදිනා නයෙන සඤ්ජානාති. කස්මා එවං සඤ්ජානාතිති න වත්තබ්බං. උම්මත්තකො විය හි පුටුප්ප්පනො. සො යංකිඤ්ච යෙන කෙනවි ආකාරෙන ගණ්භාති. අරියානං අදස්සාවිතාදිහෙදමෙව වා එත්ථ කාරණං. යං වා පරතො “අපරිඤ්ඤාතං තස්සා”ති වදන්තෙන භගවතාව චුත්තං.

පට්ඨිං පට්ඨිතො සඤ්ඤාත්ථාති සො තං පට්ඨිං එවං විපරිතසඤ්ඤාය සඤ්ජානිත්ථා, “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසංඛිතා”ති (සු. නි. 880) වචනතො අපරභාගෙ ටාමපත්තෙහි තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චෙහි ඉධ මඤ්ඤනානාමෙන චුත්තෙහි මඤ්ඤති කප්පෙති විකප්පෙති, නානප්පකාරතො අඤ්ඤාටා ගණ්භාති. තෙන චුත්තං “පට්ඨිං මඤ්ඤති”ති. එවං මඤ්ඤතො වස්ස තා මඤ්ඤනා ඔළාරිකනයෙන දස්සෙතුං “යා අයං කෙසා ලොමා”තිආදිනා නයෙන විසතිහෙදා අප්ඤ්ඤාතිකා පට්ඨි චුත්තා. යා වායං විභඩ්ගෙ “තත්ථ කතමා බාහිරා පට්ඨිධාතු? යං බාහිරං කක්ඛළං බරිගතං

කක්කලත්තං කක්කලභාවො බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යාදීදං, අයො ලොභං තිප්ප සිසං සජ්ඣං මුත්තා මණි වෙළුරියං සඬ්ඛො සිලා පවාලං රජතං ජාතරූපං ලොභිතඬ්ඛො මසාරගල්ලං තිණං කට්ඨං සක්ඛරා කඬ්ලං භූමි පාසාණො පබ්බතො”ති (විභ. 173) එවං බාහිරා පථවි චුත්තා. යා ච අජ්ඣත්තාරම්මණත්තිකෙ නිමිත්තපථවි, තං ගභන්තවා අයමත්ථයොජනා වුවවති.

පථවිං මඤ්ඤති තිහි මඤ්ඤනාහි අහං පථවිති මඤ්ඤති, මම පථවිති මඤ්ඤති, පරො පථවිති මඤ්ඤති, පරස්ස පථවිති මඤ්ඤති, අථ වා අජ්ඣත්තිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති, මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති, දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. කථං? අයඤ්ඨි කෙසාදිසු ඡන්දරාගං ජනෙති කෙසෙ අස්සාදෙති අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣොසාය තිට්ඨති. ලොමෙ, නබෙ, දන්තෙ, තවං, අඤ්ඤතරං වා පන රජ්ජනියවත්ථුං. එවං අජ්ඣත්තිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. ඉති මෙ කෙසා සිසුං අනාගතමද්ධානං. ඉති ලොමාතිආදිනා වා පන නයෙන තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙති. “ඉමිනාහං සිලෙන වා...පෙ... බුන්මවරියෙන වා එවං සිනිද්ධමුදුසුබ්බමනීලකෙසො භවිස්සාමි”තිආදිනා වා පන නයෙන අජ්ජට්ඨෙද්ධානං පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහති. එවම්පි අජ්ඣත්තිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

තථා අත්තනො කෙසාදිනං සම්පත්තිං වා විපත්තිං වා නිස්සාය මානං ජනෙති, “සෙය්‍යාහමස්මිති වා සදිසොහමස්මිති වා හිනොහමස්මිති වා”ති. එවං අජ්ඣත්තිකං පථවිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “තං ජීවං තං සරිර”න්ති (ම. නි. 2.187) ආගතනායෙන පන කෙසං “ජීවො”ති අභිනිවිසති. එස නයො ලොමාදිසු. එවං අජ්ඣත්තිකං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

අථ වා “යා වෙව ඛො පනාචුසො, අජ්ඣත්තිකා පථවිධාතු, යා ච බාහිරා පථවිධාතු, පථවිධාතුරෙවෙසා, තං නෙතං මමා”ති (ම. නි. 1.302) ඉමිස්සා පවත්තියා පච්චතිකනායෙන කෙසාදිහෙදං පථවිං එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තාති අභිනිවිසති. එවම්පි අජ්ඣත්තිකං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං තාව අජ්ඣත්තිකං පථවිං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති.

යථා ච අජ්ඣත්තිකං එවං බාහිරම්පි. කථං? “අයඤ්ඨි අයලොභාදිසු ඡන්දරාගං ජනෙති. අයලොභාදිති අස්සාදෙති අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣොසාය තිට්ඨති. මම අයො මම ලොභන්තිආදිනා නයෙන අයාදිති මමායති රක්ඛති ගොපයති, එවං බාහිරං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. ඉති මෙ අයලොභාදයො සිසුං අනාගතමද්ධානන්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං සමන්තානෙති, ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බුන්මවරියෙන වා එවං සම්පන්නඅයලොභාදිපකරණො භවිස්සාමි”ති අජ්ජට්ඨෙද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහති. එවම්පි බාහිරං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

තථා අත්තනො අයලොභාදිනං සම්පත්තිං වා විපත්තිං වා නිස්සාය මානං ජනෙති “ඉමිනාහං සෙය්‍යාස්මිති වා, සදිසොස්මිති වා හිනොස්මිති වා”ති (විභ. 832) එවං බාහිරං පථවිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අයෙ ජීවසඤ්ඤි හුත්වා පන අයං “ජීවො”ති අභිනිවිසති. එස නයො ලොමාදිසු. එවං බාහිරං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

අථ වා “ඉධෙකච්චො පථවිකසිණං අත්තනො සමනුපස්සති. යං පථවිකසිණං, සො අහං. යො අහං, තං පථවිකසිණන්ති පථවිකසිණඤ්ච අත්තඤ්ච අද්දවයං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) පටිසම්භිදායං චුත්තනායෙනෙව නිමිත්තපථවිං “අත්තා”ති අභිනිවිසති. එවං බාහිරං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවම්පි බාහිරං පථවිං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. එවං තාව “පථවිං මඤ්ඤති”ති එත්ථ නිස්සොපි මඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං සඬ්ඛෙපෙනෙව කථයිස්සාමි.

පථවියා මඤ්ඤතිති එත්ථ පථවියාති භූමිමවචනමෙතං. තස්මා අහං පථවියාති මඤ්ඤති, මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො පථවියාති මඤ්ඤති, පරො පථවියාති මඤ්ඤති, පරස්ස කිඤ්චනං පලිබොධො පථවියාති මඤ්ඤතිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

අථ වා ය්වායං “කථං රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති? ඉධෙකච්චො වෙදනං... සඤ්ඤං... සඬ්ඛාරො... විඤ්ඤාණං අත්තනො සමනුපස්සති, තස්ස එවං භොති, අයං ඛො මෙ අත්තා, සො ඛො පන මෙ අත්තා ඉමස්මිං රූපෙති එවං රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) එතස්ස අත්ථනායො චුත්තො, එතෙනෙව නයෙන වෙදනාදිධම්මෙ අත්තනො ගභන්තා තනො අජ්ඣත්තිකබාහිරාසු පථවිසු යංකිඤ්චි පථවිං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙන්වා සො ඛො පන මෙ අයං අත්තා ඉමිස්සා පථවියාති මඤ්ඤන්තො පථවියා මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තති සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. යදා පන තෙනෙව නයෙන සො ඛො පනස්ස අත්තා පථවියාති මඤ්ඤති, තදා දිට්ඨිමඤ්ඤනා එව යුජ්ජති. ඉතරායොපි පන ඉච්ඡන්ති.

පථවිතො මඤ්ඤතිති එත්ථ පන පථවිතොති නිස්සක්කවචනං. තස්මා සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා යථාචුත්තප්පහෙදතො පථවිතො උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වා පථවිතො වා අඤ්ඤො අත්තාති මඤ්ඤමානො පථවිතො මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති වත්ථුස්මි.

සිනෙහි මානසික උප්පාදයකො තණ්හාමානමඤ්ඤානාපි වෙදිතබ්බා. අපරෙ ආහු පට්ඨකසිංහං පරිත්තං භාවෙන්වා තතො අඤ්ඤං අප්පමාණං අත්තානං ගහෙන්වා පට්ඨතො බහිද්ධාපි මෙ අත්තාති මඤ්ඤමානො පට්ඨතො මඤ්ඤතීති.

පට්ඨං මෙති මඤ්ඤතීති එත්ථ පන කෙවලඤ්ඤි මහාපට්ඨං තණ්හාවසෙන මමායතීති ඉමිනා නයෙන පවත්නා එකා තණ්හාමඤ්ඤානා එව ලබ්භතීති වෙදිතබ්බා. සා වායං මම කෙසා, මම ලොමා, මම අයො, මම ලොහන්ති එවං යථාචුත්තප්පහෙදාය සබ්බායපි අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරාය පට්ඨයා යොජෙතබ්බාති.

පට්ඨං අභිනන්දතීති චුත්තප්පකාරමෙව පට්ඨං තණ්හාදිභි අභිනන්දති, අස්සාදෙති, පරාමසති වාති චුත්තං හොති. “පට්ඨං මඤ්ඤතී”ති එතෙනෙව එතස්මිං අත්ථෙ සිද්ධෙ කස්මා එතං චුත්තන්ති වෙ. අවිචාරිතමෙතං පොරාණෙහි. අයං පන අත්තතො මති, දෙසනාවිලාසතො වා ආදීනවදස්සනතො වා. යස්සා හි ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා නානානසවිචිත්තදෙසනාවිලාසසම්පන්නො, අයං සා හගවතා සුප්පට්ඨිද්ධා. තස්මා පුබ්බෙ මඤ්ඤානාවසෙන කිලෙසුප්පත්තිං දස්සෙන්වා ඉදාති අභිනන්දනාවසෙන දස්සෙන්තො දෙසනාවිලාසතො වා ඉදමාහ . යො වා පට්ඨං මඤ්ඤති, පට්ඨයා මඤ්ඤති, පට්ඨතො මඤ්ඤති, පට්ඨං මෙති මඤ්ඤති, සො යස්මා න සක්කොති පට්ඨිතිස්සිතං තණ්හං වා දිට්ඨිං වා පහාතුං, තස්මා පට්ඨං අභිනන්දතියෙව. යො ච පට්ඨං අභිනන්දති, දුක්ඛං සො අභිනන්දති, දුක්ඛඤ්ච ආදීනවොති ආදීනවදස්සනතොපි ඉදමාහ. චුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා “යො, හික්ඛවෙ, පට්ඨිධාතුං අභිනන්දති, දුක්ඛං සො අභිනන්දති, යො දුක්ඛං අභිනන්දති, අපරිමුත්තො සො දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති.

එවං පට්ඨිවත්ථුකං මඤ්ඤානං අභිනන්දනඤ්ච වත්වා ඉදාති යෙන කාරණෙන සො මඤ්ඤති, අභිනන්දති ච, තං කාරණං ආවිකරොන්තො ආහ තං කිස්ස හෙතු, අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමිති. තස්සත්ථො, සො පුට්ඨප්පතො තං පට්ඨං කිස්ස හෙතු මඤ්ඤති, කෙන කාරණෙන මඤ්ඤති, අභිනන්දතීති වෙ. අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමිති, යස්මා තං වත්ථු තස්ස අපරිඤ්ඤාතං, තස්මාති චුත්තං හොති. යො හි පට්ඨං පරිජානාති, සො තිභි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති ඤාතපරිඤ්ඤාය තීරණපරිඤ්ඤාය පහානපරිඤ්ඤායාති.

තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා. පට්ඨිධාතුං පරිජානාති, අයං පට්ඨිධාතු අප්ඤ්ඤාත්තිකා, අයං බාහිරා, ඉදමස්සා ලක්ඛණං, ඉමාති රසපච්චුපට්ඨානපද්ධිධානානීති, අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං ඤාතං කත්වා පට්ඨිධාතුං තීරෙති අතිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති ද්වාචත්තාලියාය ආකාරෙහි, අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පහානපරිඤ්ඤා? එවං තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන පට්ඨිධාතුයා ඡන්දරාගං පජහති, අයං පහානපරිඤ්ඤා.

නාමරූපවත්ථානං වා ඤාතපරිඤ්ඤා. කලාපසම්මසනාදිඅනුලොමපරියොසානා තීරණපරිඤ්ඤා. අරියමග්ගෙ ඤාණං පහානපරිඤ්ඤාති. යො පට්ඨං පරිජානාති, සො ඉමාහි තිභි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති, අස්ස ච පුට්ඨප්පතස්ස තා පරිඤ්ඤායො නත්ථි, තස්මා අපරිඤ්ඤාතත්තා පට්ඨං මඤ්ඤති ච අභිනන්දති වාති. තෙනාහ හගවා – ඉධ, හික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුට්ඨප්පතො...පෙ.... පට්ඨං මඤ්ඤති, පට්ඨයා මඤ්ඤති, පට්ඨතො මඤ්ඤති, පට්ඨං මෙති මඤ්ඤති, පට්ඨං අභිනන්දති. තං කිස්ස හෙතු? අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි”ති.

පට්ඨිචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා

ආපං ආපතොති එත්ථාපි ලක්ඛණසම්භාරාරම්මණසම්මුතිවසෙන චතුබ්බිධො ආපො. තෙසු “තත්ථ, කතමා අප්ඤ්ඤාත්තිකා ආපොධාතු. යං අප්ඤ්ඤාත්තං පට්ඨිවත්තං ආපො ආපොගතං, සිනෙහො සිනෙහගතං බන්ධනත්තං රූපස්ස අප්ඤ්ඤාත්තං උපාදින්න”න්තිආදියු (විභ. 174) චුත්තො ලක්ඛණආපො. “ආපොකසිංහං උග්ගණ්හන්තො ආපස්මිං නිමිත්තං ගණ්හාති”තිආදියු චුත්තො සසම්භාරාපො. සෙසං සබ්බං පට්ඨයං චුත්තසද්ධිසමෙව. කෙවලං යොජනානයෙ පන “පිත්තං සෙමිහ”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තා ද්වාදසහෙදා අප්ඤ්ඤාත්තිකා ආපොධාතු, “තත්ථ, කතමා බාහිරා ආපොධාතු? යං බාහිරං ආපො ආපොගතං, සිනෙහො සිනෙහගතං බන්ධනත්තං රූපස්ස බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙයාපීදං, මූලරසො බන්ධරසො තවරසො පත්තරසො පුප්ඵරසො ඵලරසො බීරං දධි සප්පි නවනිතං තෙලං මධු එණිතං භුමිමාති වා උදකාති අත්තලික්ඛාති වා”ති (විභ. 174) එවං චුත්තා ච බාහිරා ආපොධාතු වෙදිතබ්බා, යො ච අප්ඤ්ඤාත්තාරම්මණත්තිකෙ නිමිත්තආපො.

තෙජං තෙජතොති ඉමස්මිං තෙජොචාරෙපි චුත්තනායෙනෙව විත්ථාරො වෙදිතබ්බො. යොජනානායෙ පනෙත්ථ “යෙන ච සන්තප්පති, යෙන ච ජීරීයති, යෙන ච පරිබ්භිජති, යෙන ච අසිතපිතබාසිතසාසිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡති”ති (විභ. 175) එවං චුත්තා චතුප්පහෙදා අප්ඤ්ඤාත්තිකා තෙජොධාතු. “තත්ථ කතමා බාහිරා තෙජොධාතු? යං බාහිරං තෙජො තෙජොගතං උස්මා උස්මාගතං උසුමං උසුමගතං බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙයාපීදං, කට්ඨග්ගි පලාලග්ගි තිණග්ගි ගොමයග්ගි ථුසග්ගි සඬකාරග්ගි ඉන්ද්‍රග්ගි අග්ගිසන්තාපො සූරියසන්තාපො කට්ඨසන්තිවයසන්තාපො තිණසන්තිවයසන්තාපො ධඤ්ඤසන්තිවයසන්තාපො හණ්ඩසන්තිවයසන්තාපො”ති (විභ. 175) එවං චුත්තා ච බාහිරා තෙජොධාතු වෙදිතබ්බා.

වායං වායනොති ඉමස්ස වායවාරස්සාපි යොජනානායෙ පන “උද්ධඪගමා වාතා අධොගමා වාතා කුච්ඡිසයා වාතා කොට්ඨාසයා වාතා අභිගමභිගානුසාරිනො වාතා සත්ථකවාතා ධුරකවාතා උප්පලකවාතා අස්සාසො පස්සාසො”ති එවං චුත්තා අප්ඤ්ඤාතිකා වායොධාතු. “තත්ථ කතමා බාහිරා වායොධාතු? යං බාහිරං වායො වායොගතං ඵම්භිතත්තං රූපස්ස බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යාපීදං, පුරත්ථිමා වාතා පච්ඡිමා වාතා උත්තරා වාතා දක්ඛිණා වාතා සරජා වාතා අරජා වාතා සීතා වාතා උණ්භා වාතා පරිත්තා වාතා අධිමත්තා වාතා කාළවාතා වෙරම්භවාතා පක්ඛවාතා සුපණ්ණවාතා තාලවණ්ටවාතා විධුපනවාතා”ති (විභ. 176) එවං චුත්තා ව බාහිරා වායොධාතු වෙදිතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති. එත්තාවතා ව ය්වායං –

“චුත්තම්භි එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා තෙන;
චුත්තා භවන්ති සබ්බෙ, ඉති චුත්තො ලක්ඛණො භාරො”ති. –

එවං නෙත්තියං ලක්ඛණො නාම භාරො චුත්තො, තස්ස වසෙන යස්මා වතුසු භුතෙසු ගහිතෙසු උපාදාරූපම්භි ගහිතමෙව භවති, රූපලක්ඛණං අනතීතත්තා. යඤ්ච භුතොපාදාරූපං සො රූපක්ඛන්ධො. තස්මා “අස්සුතවා පුපුප්ඡනො පථවිං ආපං තෙජං වායං මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන අත්ථතො රූපං අත්තතො සමනුපස්සතිති චුත්තං හොති. “පථවියා ආපස්මිං තෙජස්මිං වායස්මිං මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සතිති චුත්තම්භි හොති. “පථවිතො ආපතො තෙජතො වායතො මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන රූපතො අඤ්ඤො අත්තාති සිද්ධත්තා රූපවත්තං වා අත්තානං අත්තති වා රූපං සමනුපස්සතිති චුත්තං හොති. එවමෙනා වතස්සො රූපවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා. තත්ථ එකා උච්ඡෙදදිට්ඨි, තිස්සො සස්සතදිට්ඨියොති ද්වෙව දිට්ඨියො හොන්තිති අයම්භි අත්ථවිසෙසො වෙදිතබ්බො.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භූතචාරාදිවණ්ණනා

3. එවං රූපමුඛෙන සඬබ්බරවත්ථුකං මඤ්ඤනං වත්ථා ඉදාති යෙ සඬබ්බරෙ උපාදාය සත්තා පඤ්ඤපීයන්ති, තෙසු සඬබ්බරෙසු සත්තෙසුපි යස්මා පුපුප්ඡනො මඤ්ඤනං කරොති, තස්මා තෙ සත්තෙ නිද්දිසන්තො භූතෙ භූතතො සඤ්ජානාතීති ආදිමා. තත්ථායං භූතසද්දො පඤ්චක්ඛන්ධඅමනුස්සධාතුවිජ්ජමානබ්ණාසවසත්තරුක්ඛාදීසු දිස්සති. “භූතමිදන්ති, භික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති ආදීසු (ම. නි. 1.401) හි අයං පඤ්චක්ඛන්ධෙසු දිස්සති. “යානිධ භූතානි සමාගතානි”ති (සු. නි. 224) එත්ථ අමනුස්සෙසු. “වත්තාරො බො, භික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති (ම. නි. 3.86) එත්ථ ධාතුසු. “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති ආදීසු (පාචි. 69) විජ්ජමානෙ. “යො ව කාලසසො භූතො”ති (ජා. 1.10.190) එත්ථ බ්ණාසවෙ. “සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති (දී. නි. 2.220) එත්ථ සත්තෙසු. “භූතගාමපාතබ්‍යතායා”ති (පාචි. 90) එත්ථ රුක්ඛාදීසු. ඉධ පනායං සත්තෙසු වත්තති, නො ව බො අවිසෙසෙන. වාතුමහාරාජිකානං හි හෙට්ඨා සත්තා ඉධ භූතාති අධිජ්ජෙනා.

තත්ථ භූතෙ භූතතො සඤ්ජානාතීති ආදි චුත්තනයමෙව. භූතෙ මඤ්ඤතිති ආදීසු පන තිස්සොපි මඤ්ඤනා යොජෙතබ්බා. කථං? අයඤ්භි “සො පස්සති ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චභි කාමගුණෙහි සමප්පිතං සමභිභිභූත”න්ති (අ. නි. 7.50) චුත්තනයෙන භූතෙ සුභා සුබ්බාති ගහෙන්වා රජ්ජති, දිස්වාපි නෙ රජ්ජති, සුත්වාපි, සායිත්වාපි, සායිත්වාපි, ඵ්ඨිත්වාපි, ඤන්වාපි. එවං භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං බත්තියමහාසාලානං වා සහබ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්ති ආදිනා (දී. නි. 3.337) වා පන නයෙන අප්පට්ඨද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහති, එවම්භි භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තතො පන භූතානඤ්ච සම්පත්තිවිපත්තිං නිස්සාය අත්තානං වා සෙය්‍යං දහති. භූතෙසු ව යංකිඤ්ච භූතං භීනං අත්තානං වා භීනං, යංකිඤ්ච භූතං සෙය්‍යං. අත්තානං වා භූතෙන, භූතං වා අත්තතා සදිසං දහති. යථාහ “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ.... අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වත්ථුනා පුබ්බකාලං පරෙහි සදිසං අත්තානං දහති. අපරකාලං අත්තානං සෙය්‍යං දහති. පරෙ භීනෙ දහති, යො එවරූපො මානො...පෙ.... අයං චූච්චති මානානිමානො”ති (විභ. 876-880). එවං භූතෙ මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

භූතෙ පන “නිච්චා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති වා “සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා නියතිසඬගතිභාවපරිණතා ජස්වෙවාහිජාතීසු සුබ්බුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති”ති (දී. නි. 1.168) වා මඤ්ඤමානො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං භූතෙ තීති මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති.

කථං භූතෙසු මඤ්ඤති? තෙසු තෙසු භූතෙසු අත්තතො උපපත්තිං වා සුබුජ්ජත්තිං වා ආකඪ්ඛති. එවං තාව තණ්හාමඤ්ඤනාය භූතෙසු මඤ්ඤති. භූතෙසු වා උපපත්තිං ආකඪ්ඛමානො දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති. එවම්භි භූතෙසු තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. භූතෙ පන සමුහග්ගාහෙන ගහෙන්වා තත්ථ එකච්චෙ භූතෙ සෙය්‍යතො දහති, එකච්චෙ සදිසතො වා භීනතො වාති. එවං භූතෙසු මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. තථා එකච්චෙ භූතෙ නිච්චා ධූවාති මඤ්ඤති. එකච්චෙ අනිච්චා අධූවාති, අහම්භි භූතෙසු අඤ්ඤතරොස්මිති වා මඤ්ඤති. එවං භූතෙසු දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

භූතතො මඤ්ඤාතීති එත්ථ පන සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා යතො කුතොව භූතතො උප්පත්තිං මඤ්ඤාමානො භූතතො මඤ්ඤාතීති වෙදිතබ්බො, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤානා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාතො චන්ද්‍රස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤානාපි වෙදිතබ්බො. භූතෙ මෙති මඤ්ඤාතීති එත්ථ පන එකා තණ්හාමඤ්ඤානාව ලබ්හති. සා වායං “මම පුත්තා, මම ධිතා, මම අජෙළකා, කුක්කුටසුකරා, හත්ථිගවස්සවළවා”ති එවමාදිනා නයෙන මමායතො පවත්තතීති වෙදිතබ්බො. භූතෙ අභිනන්දතීති එතං චුත්තනයමෙව. අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති එත්ථ පන යෙ සඬබ්බාරෙ උපාදාය භූතානං පඤ්ඤාත්ති, තෙසං අපරිඤ්ඤාතත්තා භූතා අපරිඤ්ඤාතා භොන්තිති වෙදිතබ්බො. යොජනා පන චුත්තනයෙනෙව කාතබ්බො.

එවං සඬබ්බෙපතො සඬබ්බාරවසෙන ච සත්තවසෙන ච මඤ්ඤානාවන්ද්‍රං දස්සෙන්වා ඉදානි භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙන චිත්ථාරතොපි තං දස්සෙන්තො දෙවෙ දෙවතොතිආදිමාහ. තත්ථ දිබ්බන්ති පඤ්චභි කාමගුණෙහි අත්තනො වා ඉද්ධියාති දෙවා, කීළන්ති ජොතෙන්ති වාති අත්ථො. තෙ තිව්ධා සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජකෙ දෙවෙ උපාදාය තතුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම අරහත්තො ඛිණ්ණාසවා. ඉධ පන උපපත්තිදෙවා දට්ඨබ්බා, නො ච බො අවිසෙසෙන. පරතිමිත්තවසවන්තිදෙවලොකෙ මාරං සපරිසං යංපෙන්වා සෙසා ඡ කාමාවචරා ඉධ දෙවාති අධිප්පෙනා. තත්ථ සබ්බා අත්ථවණ්ණනා භූතවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

පජාපතින්ති එත්ථ පන මාරො පජාපතීති වෙදිතබ්බො. කෙච් පන “තෙසං තෙසං දෙවානං අධිපතීනං මහාරාජාදීනමෙතං අධිවචන”න්ති වදන්ති. තං දෙවග්ගහණෙනෙව තෙසං ගහිතත්තා අයුත්තන්ති මහාඅවධිකථායං පටික්ඛිත්තං, මාරොයෙව පන සත්තසඬබ්බාතාය පජාය අධිපතිභාවෙන ඉධ පජාපතීති අධිප්පෙනො. සො කුභිං වසති? පරතිමිත්තවසවන්තිදෙවලොකෙ . තථු හි වසවත්තිරාජා රජ්ජං කාරෙති. මාරො එකස්මිං පදෙසෙ අත්තනො පරිසාය ඉස්සරියං පවත්තෙන්තො රජ්ජපච්චන්තෙ දාමරිකරාජපුත්තො විය වසතිති වදන්ති. මාරග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ මාරපරිසායපි ගහණං වෙදිතබ්බං. යොජනානයො චෙත්ථ පජාපතිං වණ්ණවන්තං දිසායුකං සුබ්බහුලං දිස්වා වා සුත්වා වා රජ්ජන්තො තණ්හාමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාති. “අහො වතාහං පජාපතීනො සහබ්බාතං උපපජ්ජෙය්‍යා”න්තිආදිනා වා පන නයෙන අප්පට්ඨද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහන්තොපි පජාපතිං තණ්හාමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාති. පජාපතිභාවං පන පත්තො සමානො අභමස්මි පජානම්ස්සරො අධිපතීති මානං ජනෙන්තො පජාපතිං මානමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාති. “පජාපති නිච්චො ධූවො”ති වා “උච්ඡ්ඡ්ඡ්ස්සති විනස්සිස්සති”ති වා “අවසො අබ්බො අචිරියො නියතිසඬගතිභාවපරිණතො ඡස්වෙවාහිජාතිසු සුබ්බද්ධං පටිසංවෙදෙති”ති වා මඤ්ඤාමානො පන පජාපතිං දිට්ඨිමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාතීති වෙදිතබ්බො.

පජාපතිස්මිත්ති එත්ථ පන එකා දිට්ඨිමඤ්ඤානාව යුජ්ජති. තස්සා එවං පවත්ති වෙදිතබ්බො. ඉධෙකච්චො “පජාපතිස්මිං යෙ ව ධම්මා සංවිජ්ජන්ති, සබ්බෙ තෙ නිච්චා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති මඤ්ඤාති. අථ වා “පජාපතිස්මිං නත්ථි පාපං, න තස්මිං පාපකානි කම්මානි උපලබ්හන්ති”ති මඤ්ඤාති.

පජාපතිතොති එත්ථ තිස්සොපි මඤ්ඤානා ලබ්හන්ති. කථං? ඉධෙකච්චො සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා පජාපතීනො උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වා මඤ්ඤාති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤානා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤානාය මඤ්ඤාතො චන්ද්‍රස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤානාපි වෙදිතබ්බො. පජාපතිං මෙති එත්ථ පන එකා තණ්හාමඤ්ඤානාව ලබ්හති. සා වායං “පජාපති මම සත්ථා මම සාමී”තිආදිනා නයෙන මමායතො පවත්තතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

බ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මතොති එත්ථ බ්‍රහ්මතො තෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහිති බ්‍රහ්මා. අපිච බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මාපි චුච්චති, තථාගතොපි බ්‍රාහ්මණොපි මාතෘපිතරොපි සෙට්ඨම්පි. “සහස්සො බ්‍රහ්මා ද්විසහස්සො බ්‍රහ්මා”තිආදීසු (ම. නි. 3.165-166) හි මහාබ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මාති චුච්චති. “බ්‍රහ්මාති බො, හික්ඛෙව , තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති එත්ථ තථාගතො.

“තමොනුදො බුද්ධො සමන්තවක්ඛු,
ලොකන්තගු සබ්බභවාතිවන්තො;
අනාසවො සබ්බදුක්ඛප්පහීනො,
සච්චච්චයො බ්‍රහ්මෙ උපාසිතො මෙ”ති. (චූළනි. 104) –

එත්ථ බ්‍රාහ්මණො.

“බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියාති චුච්චරෙ”ති. (ඉතිචූ. 106; ඡා. 2.20.181) –

එත්ථ මාතෘපිතරො. “බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති”ති (ම. නි. 1.148; අ. නි. 5.11) එත්ථ සෙට්ඨං. ඉධ පන පඨමාහිනිබ්බත්තො කප්පායුකො බ්‍රහ්මා අධිප්පෙනො. තග්ගහණෙනෙව ච බ්‍රහ්මපුරොහිතබ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාපි ගහිතාති වෙදිතබ්බො. අත්ථවණ්ණනා පනෙන්ථ පජාපතිවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ආහස්සරාවාරෙ දණ්ඩදීපිකාය අව්චි විය එතෙසං සරිරතො ආහා ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති විය සරති විසරතිති ආහස්සරා. තෙසං ගහණෙන සබ්බාපි දුතියජ්ඣානාහුමි ගහිතා, එකතලවාසිනො එව වෙනෙ සබ්බෙපි පරිත්තාහා අප්පමාණාහා ආහස්සරාති වෙදිතබ්බා.

සුභකිණ්ණවාලෙ සුභෙන ඔකිණ්ණා විකිණ්ණා සුභෙන සරිරප්පභාවණ්ණෙන එකග්ගනා සුවණ්ණමඤ්ඤාය යටිතසම්පජ්ජලිතකඤ්චනපිණ්ඩසස්සිරිකාති සුභකිණ්ණා. තෙසං ගහණෙන සබ්බාපි තතියජ්ඣානාහුමි ගහිතා. එකතලවාසිනො එව වෙනෙ සබ්බෙපි පරිත්තසුභා අප්පමාණසුභා සුභකිණ්ණාති වෙදිතබ්බා.

වෙනස්ඵලාවාරෙ, විපුලා ඵලාති වෙනස්ඵලා. චතුත්ථජ්ඣානාහුමි බ්‍රහ්මානො වුච්චන්ති. අත්ථනයයොජනා පන ඉමෙසු තිසුපි වාරෙසු භුතවාලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

අභිභූවාලෙ අභිභවිති අභිභූ. කිං අභිභවි? චත්තාරො ඛන්ධෙ අරුපිනො. අසඤ්ඤභවස්සෙතං අධිවචනං. අසඤ්ඤස්ත්තා දෙවා වෙනස්ඵලෙහි සද්ධිං එකතලායෙව එකස්මිං ඔකාසෙ යෙන ඉරියාපටෙන නිබ්බන්තා, තෙනෙව යාවතායුකං තිට්ඨන්ති විත්තකම්මරූපසදිසා හුත්වා. තෙ ඉධ සබ්බෙපි අභිභුවචනෙන ගහිතා. කෙවි අභිභූ නාම සහස්සො බ්‍රහ්මාති එවමාදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ අධිපතිබ්‍රහ්මානං වණ්ණයන්ති. බ්‍රහ්මග්ගහණෙනෙව පන තස්ස ගහිතත්තා අයුත්තමෙතන්ති වෙදිතබ්බං. යොජනානයො චෙත්ථ අභිභූ වණ්ණවා දිසායුකොති සුත්වා තත්ථ ඡන්දරාගං උප්පාදෙන්තො අභිභූං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං අභිභූනො සහබ්බතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදිනා පන නයෙන අප්පට්ඨද්ධස්ස පටිලාභාය විත්තං පණ්දහන්තොපි අභිභූං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තානං හීනතො අභිභූං සෙය්‍යතො දහන්තො පන අභිභූං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අභිභූ නිච්චො ධුවො”තිආදිනා නයෙන පරාමසන්තො අභිභූං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං පජාපතිවාලෙ වුත්තනයමෙව.

භුතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආකාසානඤ්ඤවායතනවාරාදිවණ්ණනා

4. එවං භගවා පටිපාටියා දෙවලොකෙ දස්සෙන්තොපි අභිභුවචනෙන අසඤ්ඤභවං දස්සෙන්වා ඉදානි යස්මා අයං වට්ටකථා, සුද්ධාවාසා ව විචට්ටපක්ඛෙ යීතා, අනාගාමිඛිණාසවා එව හි තෙ දෙවා. යස්මා වා කතිපයකප්පසහස්සායුකා තෙ දෙවා, බුද්ධුප්පාදකාලෙයෙව හොන්ති. බුද්ධා පන අසඬ්ඛෙයෙපි කප්පෙ න උප්පජ්ජන්ති, තදා සුඤ්ඤාපි සා භූමි හොති. රඤ්ඤො ඛන්ධාවාරට්ඨානං විය හි බුද්ධානං සුද්ධාවාසභවො. තෙ තෙනෙව ච කාරණෙන විඤ්ඤාණට්ඨිතිස්ත්තාවාසවසෙනාපි න ගහිතා, සබ්බකාලිකා පන ඉමා මඤ්ඤනා. තස්මා තාසං සදාවජ්ජමානාහුමිං දස්සෙන්තො සුද්ධාවාසෙ අතික්කම්ත්වා, ආකාසානඤ්ඤවායතනන්තිආදිමාහ. තත්ථ ආකාසානඤ්ඤවායතනන්ති තබ්බුමිකා චත්තාරො කුසලවිපාකකිරියා ඛන්ධා. තෙ ව තත්‍රපපන්තායෙව දට්ඨබ්බා භවපරිච්ඡේදකථා අයන්ති කත්වා. එස නයො විඤ්ඤාණඤ්ඤවායතනාදිසු. අත්ථයොජනා පන චතුසුපි එතෙසු වාරෙසු අභිභූවාලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. මානමඤ්ඤනා චෙත්ථ පජාපතිවාලෙ වුත්තනයෙනාපි යුජ්ජති.

ආකාසානඤ්ඤවායතනවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා

5. එවං භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙන විත්ථාරතොපි මඤ්ඤනාවත්ථුං දස්සෙන්වා ඉදානි සබ්බමඤ්ඤනාවත්ථුභුතං සක්කායපරියාපන්තං තෙභුමකධම්මහෙදං දිට්ඨාදිති චතුති සඬ්ගණ්ණිත්වා දස්සෙන්තො, දිට්ඨං දිට්ඨතොතිආදිමාහ.

තත්ථ දිට්ඨන්ති මංසචක්ඛුනාපි දිට්ඨං, දිබ්බචක්ඛුනාපි දිට්ඨං. රූපායතනස්සෙතං අධිවචනං. තත්ථ දිට්ඨං මඤ්ඤතිති දිට්ඨං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කථං? රූපායතනං සුභසඤ්ඤාය සුඛසඤ්ඤාය ව පස්සන්තො තත්ථ ඡන්දරාගං ජනෙති, තං අස්සාදෙති අභිනන්දති. වුත්තම්පි හෙතං භගවතා “ඉත්ථීරූපෙ, හික්ඛවෙ, සත්තා රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාසන්තා, තෙ දීසරත්තං සොචන්ති ඉත්ථීරූපවසානුගා”ති (අ. නි. 5.55). එවං දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “ඉති මෙ රූපං සියා අනාගතමද්ධානන්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං සමන්තානෙති, රූපසම්පදං වා පන ආකඬ්ඛමානො දානං දෙති”ති විත්ථාරො. එවම්පි දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තනො පන පරස්ස ව රූපසම්පත්තිං විපත්තිං නිස්සාය මානං ජනෙති. “ඉමිනාහං සෙය්‍යොස්මි”ති වා “සදිසොස්මි”ති වා “හිනොස්මි”ති වාති එවං දිට්ඨං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. රූපායතනං පන නිච්චං ධුවං සස්සන්ති මඤ්ඤති, අත්තානං අත්තනියන්ති මඤ්ඤති, මඬගලං අමඬගලන්ති මඤ්ඤති, එවං දිට්ඨං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං දිට්ඨං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කථං දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති? රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සනායෙන මඤ්ඤන්තො දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. යථා වා ධනෙ ධඤ්ඤෙ. එවං රූපස්මිං රාගාදයොති මඤ්ඤන්තොපි දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිඤ්ඤෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ඤ උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. එවං දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. සෙසං පට්ඨවාලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සුභන්ති මංසයොතෙනපි සුභං, දිබ්බසොතෙනපි සුභං, සද්දායනනස්සෙනං අධිවචනං.

මුභන්ති මුත්වා මුතිත්වා ච ගහිතං, ආභව්ව උපගන්ත්වාති අත්ථො, ඉන්ද්‍රියානං ආරම්මණානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤසංසිලෙසෙ විඤ්ඤාතන්ති චුත්තං හොති, ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායනනානමෙතං අධිවචනං.

විඤ්ඤාතන්ති මනසා විඤ්ඤාතං, සෙසානං සත්තන්තං ආයතනානමෙතං අධිවචනං ධම්මාරම්මණස්ස වා. ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලබ්භති. විත්ථාරො පනෙත්ථ දිට්ඨවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

දිට්ඨසුත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා

6. එවං සබ්බං සක්කායහෙදං දිට්ඨාදිති චතුති දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව සමාපන්නකවාරෙන ච අසමාපන්නකවාරෙන ච ද්විධා දස්සෙන්නො එකත්තං නානත්තන්ති ආදිමාභ.

එකත්තන්ති ඉමිනා හි සමාපන්නකවාරං දස්සෙති. නානත්තන්ති ඉමිනා අසමාපන්නකවාරං. තෙසං අයං වචනත්ථො එකභාවො එකත්තං. නානාභාවො නානත්තන්ති. යොජනා පනෙත්ථ සමාපන්නකවාරං චතුති ඛන්ධෙහි, අසමාපන්නකවාරඤ්ච පඤ්චහි ඛන්ධෙහි භින්නිත්වා “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” තිආදිනා සාසනනයෙන පථව්වාරාදිසු චුත්තෙන ච අට්ඨකථානයෙන යථානුරූපං විමංසිත්වා වෙදිතබ්බො. කෙච්ඡි පන එකත්තන්ති එකත්තනයං වදන්ති නානත්තන්ති නානත්තනයං. අපරෙ “එකත්තසඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, නානත්තසඤ්ඤී අත්තා හොති” ති එවං දිට්ඨාහිනිවෙසං. තං සබ්බං ඉධ නාධිප්පෙතත්තා අයුත්තමෙව හොති.

එවං සබ්බං සක්කායං ද්විධා දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව එකධා සමපිණ්ඩෙත්වා දස්සෙන්නො සබ්බං සබ්බතොති ආදිමාභ. යොජනානයො පනෙත්ථ සබ්බං අස්සාදෙන්තො සබ්බං තණ්හාමඤ්ඤනයාය මඤ්ඤති. “මයා එතෙ සත්තා නිමිමිතා” තිආදිනා නයෙන අත්තනා නිමිමිතං මඤ්ඤන්තො සබ්බං මානමඤ්ඤනයාය මඤ්ඤති. “සබ්බං පුබ්බෙකකම්මහෙනු, සබ්බං ඉස්සරනිමිමානහෙනු, සබ්බං අහෙනු අපච්චයා, සබ්බං අත්ථි, සබ්බං නත්ථි” තිආදිනා නයෙන මඤ්ඤන්තො සබ්බං දිට්ඨිමඤ්ඤනයාය මඤ්ඤති වෙදිතබ්බො. කථං සබ්බස්මිං මඤ්ඤති? ඉධෙකච්චො එවං දිට්ඨිකො හොති “මහා මෙ අත්තා” ති. සො සබ්බලොකසන්තිවාසං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා සබ්බස්මිත්ති මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනයාපි වෙදිතබ්බො. සෙසං පථව්වාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එවං සබ්බං සක්කායං එකධා දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙතපි නයෙන තං එකධා දස්සෙන්නො නිබ්බානං නිබ්බානතොති ආභ. තත්ථ නිබ්බානන්ති “යතො බො, හො, අයං අත්තා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඬ්භිභූතො පරිවාරෙති. එත්තාවතා බො, හො, අයං අත්තා පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං පත්තො හොති” තිආදිනා නයෙන පඤ්චධා ආගතං පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං වෙදිතබ්බො. තත්ථ නිබ්බානං අස්සාදෙන්තො තණ්හාමඤ්ඤනයාය මඤ්ඤති. තෙන නිබ්බානෙන “අභමස්මි නිබ්බානං පත්තො” ති මානං ජනෙන්නො මානමඤ්ඤනයාය මඤ්ඤති. අනිබ්බානංයෙව සමානං තං නිබ්බානතො නිව්වාදිතො ච ගණ්හන්තො දිට්ඨිමඤ්ඤනයාය මඤ්ඤති වෙදිතබ්බො.

නිබ්බානතො පන අඤ්ඤං අත්තානං ගහෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමස්මිං නිබ්බානෙති මඤ්ඤන්තො නිබ්බානස්මිං මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනයාපි වෙදිතබ්බො. එස නයො නිබ්බානතො මඤ්ඤනයාපි. තත්‍රපි හි නිබ්බානතො අඤ්ඤං අත්තානං ගහෙත්වා “ඉදං නිබ්බානං, අයං අත්තා, සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉතො නිබ්බානතො අඤ්ඤො” ති මඤ්ඤන්තො නිබ්බානතො මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනයාපි වෙදිතබ්බො. “අහො සුඛං මම නිබ්බාන” ති මඤ්ඤන්තො පන නිබ්බානං මෙති මඤ්ඤති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයං පනෙත්ථ අනුගිති —

යාදිසො එස සක්කායො, තථා නං අවිජානතො;
පුපුප්පනස්ස සක්කායෙ, ජායන්ති සබ්බමඤ්ඤනා.

ජෙගුච්ඡො හිදුරො වායං, දුක්ඛො අපරිණායකො;
තං පච්චනිකතො බාලො, ගණ්හං ගණ්හාති මඤ්ඤනං.

සුභතො සුඛතො වෙච්ච, සක්කායං අනුපස්සතො;
සලහස්සෙව අග්ගිමිහි, හොති තණ්හාය මඤ්ඤනා.

නිව්වසඤ්ඤාං අධිට්ඨාය, සම්පත්තිං තස්ස පස්සතො;
ගුරාදී විය ගුරුස්මිං, හොති මානෙන මඤ්ඤනා.

අත්තා අත්තනියො මෙති, පස්සතො නං අබුද්ධිනො;
ආදාසෙ විය බොන්ධිස්ස, දිට්ඨියා හොති මඤ්ඤනා.

මඤ්ඤනාති ච නාමෙතං, සුබ්බමං මාරබන්ධනං;
සිට්ඨං දුප්පමුඤ්ඤවඤ්ඤ, යෙන බද්ධො පුපුප්පනො.

බහුං විජ්ජන්දමානොපි, සක්කායං නාතිවත්තති;
සමුස්සිතං දළ්භන්ථම්භං, සාව ගද්දුලබන්ධනො.

ස'සො සක්කායමලීනො, ජාතියා ච ජරාය ච;
රොගාදිහි ච දුක්ඛෙහි, නිව්වං හඤ්ඤති බාල්භසො.

තං වො වදාමි හද්දන්තෙ, සක්කායං අනුපස්සථ;
අසාතතො අසුභතො, හෙදතො ච අනත්තතො.

එසො සභාවො හෙතස්ස, පස්සං එවම්මං බුධො;
පහාය මඤ්ඤනා සබ්බා, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතීති.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුපුප්පනවසෙන චතුර්විසතිපබ්බා පට්මනායකථා නිට්ඨිතා.

සෙක්ඛවාරදුතියනයවණ්ණනා

7. එවං හගවා පට්ඨිආදීසු වත්ථුසු සබ්බසක්කායධම්මමූලභූතං පුපුප්පනස්ස පවත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙස්වෙව වත්ථුසු සෙක්ඛස්ස පවත්තිං දස්සෙත්තො යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛොතිආදිමාහ. තත්ථ යොති උද්දෙසවචනං. සොති නිද්දෙසවචනං. පිකාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො අයම්පි ධම්මො අනියතොතිආදීසු විය. තෙන ච ආරම්මණසභාගෙන පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති, නො පුග්ගලසභාගෙන, හෙට්ඨතො හි පුග්ගලා දිට්ඨිවිපන්නා, ඉධ දිට්ඨිසම්පන්නා, න තෙසං සභාගතා අත්ථි. ආරම්මණං පන හෙට්ඨා පුග්ගලානම්පි තදෙව, ඉමෙසම්පි තදෙවති. තෙන චූත්තං “ආරම්මණසභාගෙන පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති නො පුග්ගලසභාගෙනා”ති. යොපි සොති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ඉදානි වත්තබ්බං සෙක්ඛං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බො. භික්ඛවෙ, භික්ඛුති ඉදං චූත්තනයමෙව.

සෙක්ඛොති කෙනට්ඨෙන සෙක්ඛො? සෙක්ඛධම්මප්පට්ටලාභතො සෙක්ඛො. චූත්තඤ්ඤෙනං “කිත්තාවතා නු බො, හන්තෙ, සෙක්ඛො හොතිති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙක්ඛෙන සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති. එත්තාවතා බො භික්ඛු, සෙක්ඛො හොති”ති (සං. නි. 5.13). අපිව සික්ඛතීතිපි සෙක්ඛො. චූත්තඤ්ඤෙනං “සික්ඛතීති බො භික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති චූච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති, අධිචිත්තම්පි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති, සික්ඛතීති බො භික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති චූච්චති”ති (අ. නි. 3.86).

යොපි කල්‍යාණපුපුප්පනො අනුලොමපට්පදාය පරිපූරකාරී සීලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො හොජනෙ මත්තඤ්ඤා ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො විහරති – “අප්ප වා ස්වෙ වා අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඵලං අධිගම්ස්සාමි”ති, යොපි චූච්චති සික්ඛතීති සෙක්ඛොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ පට්ඨෙධප්පත්තොව සෙක්ඛො අධිප්පෙනො, නො පුපුප්පනො.

අප්පත්තං මානසං එතෙනාති අප්පත්තමානසො. මානසන්ති රාගොපි චිත්තම්පි අරහත්තම්පි. “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) එත්ථ හි රාගො මානසං. “චිත්තං මනො මානස”න්ති (ධ. ස. 65) එත්ථ චිත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලං කයිරා ජනෙසුතා”ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. තෙන අප්පත්තාරහත්තොති චූත්තං හොති.

අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං, අසදිසන්ති අත්ථො. චතුර්විංශොගෙහි බෙමං අනනුයුත්තන්ති යොගක්ඛෙමං, අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. පත්ථයමානොති ද්වෙ පත්ථනා තණ්හාපත්ථනා ව, ඡන්දපත්ථනා ව. “පත්ථයමානස්ස හි පප්පිතාති, පවෙධිතං වාපි පකප්පිතෙසු”ති (සු. නි. 908) එත්ථ තණ්හාපත්ථනා.

“ඡිත්තං පාපිමනො සොතං, විද්ධස්සං විනළිකතං;
පාමොජ්ජකුලා හොථ, ඛෙමං පත්තත්ථ භික්ඛවො”ති. (ම. නි. 1.352) –

එත්ථ කත්තුකමානා කුසලච්ඡන්දපත්ථනා. අයමෙව ඉධාධිප්පෙනා. තෙන පත්ථයමානොති තං යොගක්ඛෙමං පත්තුකාමො අධිගන්තුකාමො තත්තින්තො තප්පොණො තප්පඛිභාරොති වෙදිතඛිබ්බො. විහරතීති අඤ්ඤං ඉරියාපට්ඨක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විච්ඡින්නිදන්වා අපරිපතන්නං කායං හරති. අප්ච වා “සඛිබ්බෙ සඛිබ්බාරා අනිච්චාති අධිමුච්චන්තො සද්ධාය විහරතී”ති ආදිනාපි නිද්දෙසන යෙනෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛිබ්බො. පට්ඨං පට්ඨිතො අභිජානාතීති පට්ඨං පට්ඨිතාවෙන අභිජානාති, න පුට්ඨජනො විය සඛිබ්බාකාරවිපරිත්තාය සඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. අපිච ඛො අභිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙන ජානාති, එවං පට්ඨිති එතං පට්ඨිතාවං අධිමුච්චන්තො එව නං අනිච්චාතිපි දුක්ඛාතිපි අනත්තාතිපි එවං අභිජානාතීති වුත්තං හොති. එවඤ්ච නං අභිඤ්ඤත්වා පට්ඨං මා මඤ්ඤීති වුත්තං හොති. මඤ්ඤතීති මඤ්ඤී. අයං පන මඤ්ඤී ව න මඤ්ඤී ව න චත්තඛිබ්බොති. එතස්මිඤ්භි අත්ථෙ ඉදං පදං නිපාතෙත්වා වුත්තන්ති වෙදිතඛිබ්බං. කො පනෙත්ථ අධිප්පායොති. වුවිච්චෙන, පුට්ඨජනො තාව සඛිබ්බමඤ්ඤානානං අප්පහින්නා මඤ්ඤතීති වුත්තො. ඛිණාසවො පහින්නා න මඤ්ඤතීති. සෙක්ඛස්ස පන දිට්ඨිමඤ්ඤානා පහින්නා, ඉතරා පන තනුභාවං ගතා, තෙන සො මඤ්ඤතීතිපි න චත්තඛිබ්බො පුට්ඨජනො විය, න මඤ්ඤතීතිපි න චත්තඛිබ්බො ඛිණාසවො වියාති.

පරිඤ්ඤායං තස්සාති තස්ස සෙක්ඛස්ස තං මඤ්ඤනාවත්ථු ඔක්කන්තනියාමත්තා සම්බොධිපරායණත්තා ච තිති පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤායං, අපරිඤ්ඤායාඤ්ච අපරිඤ්ඤාතඤ්ච න හොති පුට්ඨජනස්ස විය, නොපි පරිඤ්ඤාතං ඛිණාසවස්ස විය. සෙසං සඛිබ්බත්ථ වුත්තනයමෙව.

සෙක්ඛවසෙන දුතියනයකථා නිට්ඨිතා.

ඛිණාසවචාරතනියාදිනයවණ්ණනා

8. එවං පට්ඨිආදිසු වත්ථුසු සෙක්ඛස්ස පචත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි ඛිණාසවස්ස පචත්තිං දස්සෙත්තො යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහන්ති ආදිමාහ. තත්ථ යොපිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන ඉධ උභයසභාගතාපි ලඛිතීති දස්සෙති. සෙක්ඛො හි ඛිණාසවෙන අරියපුග්ගලත්තා සභාගො, තෙන පුග්ගලසභාගතා ලඛිතීති, ආරම්මණසභාගතා පන වුත්තනයා එව. අරහන්ති ආරකකිලෙසො, දුරකිලෙසො පහින්නකිලෙසොති අත්ථො. වුත්තඤ්චෙනං භගවතා “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති? ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සංකිලෙසිකා පොනොඛිභවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති”ති. (ම. නි. 1.434) ඛිණාසවොති චත්තාරො ආසවා කාමාසවො...පෙ.... අවිජ්ජාසවො, ඉමෙ චත්තාරො ආසවා අරහතො ඛිණා පහින්නා සමුච්ඡින්නා පටිප්පස්සද්ධා, අභිබ්බුජ්ජන්තිකා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨා, තෙන වුවිච්චති ඛිණාසවොති.

වුසිතවාති ගරුසංවාසෙපි අරියමග්ගසංවාසෙපි දසසු අරියවාසෙසුපි වසි පරිවසි වුත්ථො පරිවුත්ථො, සො වුත්ථවාසො විණ්ණවරණොති වුසිතවා කතකරණියොති පුට්ඨජනකල්‍යාණකං උපාදාය සත්ත සෙක්ඛා චතුහි මග්ගෙහි කරණියං කරොන්ති නාම, ඛිණාසවස්ස සඛිබ්බකරණියාති කතාති පරියොසිතාති, නත්ථී තස්ස උත්තර කරණියං දුක්ඛක්ඛයාධිගමායාති කතකරණියො. වුත්තම්පි හෙතං –

“තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
කතස්ස පට්ඨයො නත්ථී, කරණියං න විජ්ජති”ති. (ථෙරගා. 642);

ඔහිතභාරොති තයො භාරා ඛන්ධභාරො කිලෙසභාරො අභිසඛ්ඛාරභාරොති, තස්සිමෙ තයො භාරා ඔහිතා ඔරොපිතා නික්ඛිත්තා පාතිතා, තෙන වුවිච්චති ඔහිතභාරොති. අනුප්පත්තසදත්ථොති අනුප්පත්තො සදත්ථං, සකත්ථන්ති වුත්තං හොති. කකාරස්සායං දකාරො කතො, සදත්ථොති ව අරහත්තං වෙදිතඛිබ්බං. තඤ්භි අත්තුපනිඛන්ධනට්ඨෙත අත්තානං අවිජ්ජනට්ඨෙත අත්තනො පරමත්ථට්ඨෙත ව අත්තනො අත්ථො සකත්ථොති වුවිච්චති.

පරික්ඛිණභවසංයොජනොති භවසංයොජනාතීති දස සංයොජනාති කාමරාගසංයොජනං පටිසමානදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාසිලඛිතපරාමාසභවරාගඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනං අවිජ්ජාසංයොජනං. ඉමානි හි සත්තෙ භවෙසු සංයොජෙත්ති උපනිඛන්ධන්ති, භවං වා භවෙන සංයොජෙත්ති, තස්මා “භවසංයොජනාති”ති වුවිච්චන්ති. ඉමානි භවසංයොජනාති අරහතො පරික්ඛිණානි පහින්නාති ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨාති, තෙන වුවිච්චති “පරික්ඛිණභවසංයොජනො”ති. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තොති එත්ථ සම්මදඤ්ඤාති සම්මා අඤ්ඤාය. කිං වුත්තං හොති – ඛන්ධානං ඛන්ධට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං ධාතුට්ඨං, දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨං, සමුදයස්ස පභවට්ඨං, නිරොධස්ස සන්තට්ඨං, මග්ගස්ස දස්සනට්ඨං, සඛිබ්බෙ සඛිබ්බාරා අනිච්චාති එවමාදිං වා හෙදං සම්මා යථාභූතං අඤ්ඤාය ජානිත්වා තීරයිත්වා තුලයිත්වා විභාවෙත්වා විභූතං කත්වාති.

විමුත්තොති ද්වෙ විමුත්තියො චිත්තස්ස ව විමුත්ති නිබ්බානඤ්ච. අරහා සඛිබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තචිත්තත්තා චිත්තවිමුත්තියාපි විමුත්තො. නිබ්බානං අධිමුත්තත්තා නිබ්බානෙපි විමුත්තො. තෙන වුවිච්චති “සම්මදඤ්ඤා

විමුක්තෝ” කි. පරිඤ්ඤාතං තස්සාති තස්ස අරහතො තං මඤ්ඤනාවත්ථු තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතං. තස්මා සො තං වත්ථුං න මඤ්ඤති, තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතීති චුත්තං හොති, සෙසං චුත්තනයමෙව.

නිබ්බානවාලෙ පන ඛයා රාගස්සාතිආදයො තයො වාරා චුත්තා. තෙ පථව්වාරාදීසුපි විත්ථාරෙතබ්බා. අයඤ්ච පරිඤ්ඤාතවාලො නිබ්බානවාලෙපි විත්ථාරෙතබ්බො. විත්ථාරෙත්තෙන ව පරිඤ්ඤාතං තස්සාති සබ්බපදෙහි යොජෙත්වා පුන ඛයා රාගස්ස විතරාගත්තාති යොජෙතබ්බං. එස නයො ඉතරෙසු. දෙසනා පන එකත්ථ චුත්තං සබ්බත්ථ චුත්තමෙව හොතීති සංඛිත්තා.

ඛයා රාගස්ස විතරාගත්තාති එත්ථ ව යස්මා බාහිරකො කාමෙසු විතරාගො, න ඛයා රාගස්ස විතරාගො. අරහා පන ඛයා යෙව, තස්මා චුත්තං “ඛයා රාගස්ස විතරාගත්තා” කි. එස නයො දොසමොහෙසුපි. යථා ව “පරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි” ති චුත්තෙපි පරිඤ්ඤාතත්තා සො තං වත්ථුං තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතීති අත්ථො හොති, එවමිධාපි විතරාගත්තා සො තං වත්ථුං තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතීති දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ව පරිඤ්ඤාතං තස්සාති අයං වාරො මග්ගභාවනාපාරිපුරිදස්සනත්ථං චුත්තො. ඉතරෙ පන ඵලසච්ඡිකිරියාපාරිපුරිදස්සනත්ථත්ති වෙදිතබ්බා. ද්විති වා කාරණෙහි අරහා න මඤ්ඤති වත්ථුස්ස ව පරිඤ්ඤාතත්තා අකුසලමූලානඤ්ච සමුවිජින්නත්තා. තෙනස්ස පරිඤ්ඤාතවාලෙන වත්ථුනො වත්ථුපරිඤ්ඤං දීපෙති, ඉතරෙහි අකුසලමූලසමුවිජෙදන්ති. තත්ථ පච්ඡිමෙසු තිසු වාරෙසු අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො, තිසු හි වාරෙසු රාගෙ ආදීනවං දිස්වා දුක්ඛානුපස්සි විහරන්තො අප්පණ්හිතවිමොක්ඛෙන විමුක්තො ඛයා රාගස්ස විතරාගො හොති. දොසෙ ආදීනවං දිස්වා අනිව්වානුපස්සි විහරන්තො අනිමිත්තවිමොක්ඛෙන විමුක්තො ඛයා දොසස්ස විතරාගො හොති. මොහෙ ආදීනවං දිස්වා අනත්තානුපස්සි විහරන්තො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛෙන විමුක්තො ඛයා මොහස්ස විතරාගො හොතීති.

එවං සන්තෙ න එකො තිහි විමොක්ඛෙහි විමුච්චතීති ද්වෙ වාරා න වත්තබ්බා සියුන්ති වෙ, තං න. කස්මා? අනියමිත්තා. අනියමෙන හි චුත්තං “යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහ” ති. න පන චුත්තං අප්පණ්හිතවිමොක්ඛෙන වා විමුක්තො, ඉතරෙන වාති, තස්මා යං අරහතො යුජ්ජති, තං සබ්බං වත්තබ්බමෙවාති.

අවිසෙසෙන වා යො කොචි අරහා සමානෙපි රාගාදික්ඛයෙ විපරිණාමදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා රාගස්ස විතරාගොති චුච්චති, දුක්ඛදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා දොසස්ස විතරාගොති. සඬ්ඛාරදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා මොහස්ස විතරාගොති. ඉට්ඨාරම්මණස්ස වා පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා රාගස්ස විතරාගො. අනිට්ඨාරම්මණස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා දොසස්ස විතරාගො. මජ්ඣන්තාරම්මණස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා මොහස්ස විතරාගො. සුඛාය වා වෙදනාය රාගානුසයස්ස සමුවිජින්නත්තා ඛයා රාගස්ස විතරාගො, ඉතරාසු පටිසමොභානුසයානං සමුවිජින්නත්තා විතරාගො විතරාගො වාති. තස්මා තං විසෙසං දස්සෙන්නො ආහ “ඛයා රාගස්ස විතරාගත්තා... පෙ.... විතරාගත්තා” කි.

බිණාසවචසෙන තතියචතුත්ථපඤ්චමජට්ඨනයකථා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා

12. එවං පථව්ආදීසු වත්ථුසු බිණාසවස්ස පවත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො පවත්තිං දස්සෙන්නො තථාගතොපි, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතොති අට්ඨති කාරණෙහි හගවා තථාගතොති චුච්චති – තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතොති.

කථං හගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකතිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, යථා විපස්සි හගවා ආගතො, යථා සිඛි හගවා, යථා වෙස්සභු හගවා, යථා කකුසන්ධො හගවා, යථා කොණාගමනො හගවා, යථා කස්සපො හගවා ආගතොති. කිං චුත්තං හොති? යෙන අභිනිභාරෙන එතෙ හගවන්තො ආගතා, තෙනෙව අමිභාකම්පි හගවා ආගතො.

අථ වා යථා විපස්සි හගවා...පෙ.... යථා කස්සපො හගවා දානපාරම්. පුරෙත්වා, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවිරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරම්. පුරෙත්වා, ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති, සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා, අධිගපරිච්චාගං නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චිත්තවා පුබ්බයොගපුබ්බවිරියධම්මක්ඛානඤ්ඤාතත්ථවිරියාදයො පුරෙත්වා, බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතො, තථා අමිභාකම්පි හගවා ආගතො.

යථා ව විපස්සි හගවා...පෙ.... යථා කස්සපො හගවා වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ සම්මප්පධානෙ ඉද්ධිපාදෙ පඤ්චන්ද්‍රියානි පඤ්ච බලානි සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතො, තථා

අම්මාකං භගවාපි ආගතොති තථාගතො.

යථෙව ලොකමිහි විපස්සිආදයො,
සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුනිපි ආගතො,
තථාගතො වුච්චති තෙන වක්ඛමාති.

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො. යථා සම්පතිජාතො විපස්සී භගවා ගතො...පෙ.... කස්සපො භගවා ගතො. කථංඤ්ච සො ගතොති, සො හි සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිතිභාරොගතො. යථාහ – සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨහිත්වා උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිතිභාරොගත වච්ඡති සෙනමිහි ඡත්තෙ අනුධාරීයමානෙ, සබ්බා ව දිසා අනුවලොකෙති, ආසභිඤ්ච වාවං භාසති “අග්ගොභමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දාති පුනබ්බවො”ති (ම. නි. 3.207).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්චි සො සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහි, ඉදමස්ස චතුර්ද්ධිපාදපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. උත්තරාහිමුඛභාවො පන සබ්බලොකාත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදවිතිභාරො සත්තබොජ්ඣංගරතනපට්ඨාහස්ස. “සුවණ්ණදණ්ඩා විතිපතන්ති වාමරා”ති (සු. නි. 693) එත්ථ වුත්තො වාමරුක්ඛෙපො සබ්බතිත්ථියනිමිමථනස්ස. සෙනවිජත්තධාරණං අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙනවිජත්තපට්ඨාහස්ස. සබ්බදිසානුවලොකනං සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණපට්ඨාහස්ස. ආසභිවාචාභාසනං අප්පට්ඨත්තියවරධම්මවක්කප්පත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තථා අයං භගවාපි ගතො. තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං තෙසඤ්ඤෙව විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පති යථා,
සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො වික්කමී සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨඛිගුපෙන ගිරමඛුදිරසී,
සිහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති. –

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා, අයම්පි භගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පභාය ගතො. අබ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපාදං, ආලොකසඤ්ඤාය ටීනමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මචචත්ථානෙන විචිකිච්ඡං පභාය, ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෙන්වා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙන්වා, පඨමජ්ඣානෙන නීවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්කවිචාරධූමං වූපසමෙන්වා, තතියජ්ඣානෙන පිතිං විරාජෙන්වා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පභාය, ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානාත්තසඤ්ඤායො සමතික්කමිත්වා, විඤ්ඤාණඤ්චායතනසමාපත්තියා ආකාසානඤ්චායතනසඤ්ඤං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තියා විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤං සමතික්කමිත්වා ගතො.

අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පභාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අනත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බදානුපස්සනාය නන්දිං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරොධානුපස්සනාය සමුදයං, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානං, බ්‍යානුපස්සනාය සනසඤ්ඤං, ව්‍යානුපස්සනාය ආයුහනං, විපරිණාමානුපස්සනාය ධූවසඤ්ඤං, අනිමිත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අප්පණ්ණිතානුපස්සනාය පණ්ඩං, සුඤ්ඤානානුපස්සනාය අහිනිවෙසං, අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනාය සාරාදානාහිනිවෙසං, යථාභූතඤාණදස්සනෙන සම්මොභාහිනිවෙසං, ආදීනවානුපස්සනාය ආලයාහිනිවෙසං, පටිසම්බානුපස්සනාය අප්පටිසම්බං, විච්චානුපස්සනාය සංයොගාහිනිවෙසං, සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා, සකදාගාමිමග්ගෙන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පභාය, අනාගාමිමග්ගෙන අණුසහගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා, අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ සමුච්ඡන්දිත්වා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො. පථවිධාතුයා කක්ඛලන්තලක්ඛණං තථං අවිතථං. ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං. තෙජොධාතුයා උණ්භත්තලක්ඛණං. වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං. ආකාසධාතුයා අසම්ප්‍රිට්ඨලක්ඛණං. විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්බණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්බණං. සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්බණං. සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්බණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්බණං.

චිත්තකස්ස අභිනිරොපනලක්බණං. විචාරස්ස අනුමප්පනලක්බණං. පීතියා ඵරණලක්බණං. සුඛස්ස සාතලක්බණං. චිත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්බණං. එස්සස්ස චුසනලක්බණං.

සද්ධිත්ථියස්ස අධිමොක්ඛලක්බණං. විරියන්ථියස්ස පග්ගහණලක්බණං. සතින්ථියස්ස උපට්ඨානලක්බණං. සමාධිත්ථියස්ස අවික්ඛෙපලක්බණං. පඤ්ඤාන්ථියස්ස පජානනලක්බණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්බණං. විරියබලස්ස කොසජ්ජෙ. සතිබලස්ස මුට්ඨිසච්චෙ. සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ. පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්බණං.

සතිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස උපට්ඨානලක්බණං. ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පවිවයලක්බණං. විරියසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පග්ගහණලක්බණං. පීතියම්බොජ්ඣාදිගස්ස ඵරණලක්බණං. පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස උපසම්මලක්බණං. සමාධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස අවික්ඛෙපලක්බණං. උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පටිසඬ්ඛානලක්බණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්බණං. සම්මාසඬ්ඛකප්පස්ස අභිනිරොපනලක්බණං. සම්මාවාචාය පරිග්ගාහලක්බණං. සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්බණං. සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්බණං. සම්මාවායාමස්ස පග්ගහණලක්බණං. සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්බණං. සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්බණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්බණං. සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්බණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්බණං. නාමස්ස නමනලක්බණං. රූපස්ස රූප්පනලක්බණං. සළායතනස්ස ආයතනලක්බණං. එස්සස්ස චුසනලක්බණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්බණං. තණ්හාය හෙතුලක්බණං. උපාදානස්ස ගහණලක්බණං. භවස්ස ආයුහනලක්බණං. ජාතියා නිබ්බන්තිලක්බණං. ජරාය ජීරණලක්බණං. මරණස්ස චූතිලක්බණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතාලක්බණං. ආයතනානං ආයතනලක්බණං. සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්බණං. සම්මප්පධානානං පදහනලක්බණං. ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣකනලක්බණං. ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්බණං. බලානං අකම්පියලක්බණං. බොජ්ඣංගානං නියානලක්බණං. මග්ගස්ස හෙතුලක්බණං.

සච්චානං තථලක්බණං. සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්බණං. විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්බණං. සමථවිපස්සනානං එකරසලක්බණං. යුගනන්ධානං අනනිවන්තනලක්බණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරලක්බණං. චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්බණං. දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්බණං.

බයෙඤ්ඤාණස්ස සමුච්ඡෙදලක්බණං. අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්බණං. ඡන්දස්ස මූලලක්බණං. මනසිකාරස්ස සමුට්ඨානලක්බණං. එස්සස්ස සමොධානලක්බණං. වෙදනාය සමොසරණලක්බණං. සමාධිස්ස පමුඛලක්බණං. සතියා ආධිපතෙයාලක්බණං. පඤ්ඤාය තතුන්තරිලක්බණං. විමුක්තියා සාරලක්බණං. අමනොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්බණං. තථං අවිතථං. එවං තථලක්බණං. ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො, එවං තථලක්බණං. ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි, ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1050) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුවචති. අභිසම්බුද්ධත්තො හි එත්ථ ගතසද්දො. අපිච ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො. සඬ්ඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයට්ඨො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුවචති. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිතාය තථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී. තං සබ්බාකාරතො ජානාති, පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ව තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං චතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්ති (ධ. ස. 616) ආදිනා නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදීසුපි ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ....

සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා, තමහං ජානාමි, ...තමහං අභිඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24). එවං තප්පස්සිකාය තථාගතො. තත්ථ තප්පස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථාචාදිකාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමොධියාපි මජ්ඣිමබොධියාපි පච්ඡිමබොධියාපි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, තං සබ්බං අත්ථතො ව බ්‍යඤ්ජනතො ව අනුපවජ්ජං අනුනමනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිමිමදනං දොසමොහමදනිමිමදනං, තත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිපි පක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය, එකනාළියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ව තප්පෙව හොති අවිතථං. තෙනාහ – “යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධාති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තප්පෙව හොති නො අඤ්ඤාතං. තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථාචාදිකාය තථාගතො. අපිච ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිකාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී ව හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා , කායොපි තථාගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතො. තෙනාහ “යථාචාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. ඉති යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී, තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිකාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බස්ත්තෙ අභිභවති, සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුක්තියාපි විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අතුලො අප්පමෙයො අනුත්තරො රාජරාජො දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤාදත්ථු දසො වසවත්ති. තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති.

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො, අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පචාදිතො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති, ඉති සබ්බලොකාභිභවතෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපිච තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො. ගතොති අවගතො, අතීතො, පත්තො, පටිපන්නොති අත්ථො. තත්ථ සකලං ලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. තෙන යං චුත්තං භගවතා “ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පතීනො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං, තස්මා තථාගතොති චුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). තස්ස එවමිපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉදම්පි ව තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙයා.

අරහං සම්මාසම්බුද්ධොති පද්දවයෙ පන ආරකත්තා අරිනං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදිනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි අරහන්ති වෙදිතබ්බො.

සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා පන සම්මාසම්බුද්ධොති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පනෙතං පද්දවයං විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිවණ්ණනායං පකාසිතං.

පරිඤ්ඤාතන්තං තථාගතස්සාති එත්ථ පන තං මඤ්ඤානාවත්ථු පරිඤ්ඤාතං තථාගතස්සාතිපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරිඤ්ඤාතන්තං නාම පරිඤ්ඤාතපාරං පරිඤ්ඤාතාවසානං අනවසෙසතො පරිඤ්ඤාතන්ති චුත්තං හොති. බුද්ධානඤ්චි සාවකෙහි සද්ධිං කිඤ්චාපි තෙන තෙන මග්ගෙන කිලෙසප්පහානෙ විසෙසො නත්ථී, පරිඤ්ඤාය පන අත්ථී. සාවකා හි චතුත්තං ධාතුනං එකදෙසමෙව සම්මසිත්වා නිබ්බානං පාපුණන්ති. බුද්ධානං පන අණුප්පමාණම්පි සඬ්ඛාරගතං ඤාණෙන අදිට්ඨමතුලිතමතීරිතමසච්ඡිකතං නත්ථී.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා

13. නන්දී දුක්ඛස්ස මූලන්තිආදියු ව නන්දීති පුරිමතණ්හා. දුක්ඛන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා. මූලන්තිආදි. ඉති විදිත්වාති නං පුරිමභවනන්දිං “ඉමස්ස දුක්ඛස්ස මූල”න්ති එවං ජානිත්වා. භවාති කම්මභවතො. ජාතීති විපාකක්ඛන්ධා. තෙ හි යස්මා ජායන්ති, තස්මා “ජාතී”ති වුත්තා. ජාතිසිසෙන වා අයං දෙසනා. එතම්පි “ඉති විදිත්වා”ති ඉමිනා යොජෙනබ්බං. අයඤ්ඤි එත්ථ අත්ථො “කම්මභවතො උපපත්තිභවො භොතීති එවඤ්ඤ ජානිත්වා”ති. භූතස්සාති සත්තස්ස. ජරාමරණන්ති ජරා ව මරණඤ්ඤ. ඉදං වුත්තං භොතී – තෙන උපපත්තිභවෙන භූතස්ස සත්තස්ස ඛන්ධානං ජරාමරණං භොතීති එවඤ්ඤ ජානිත්වාති.

එත්තාවතා යං බොධිරුක්ඛමූලෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්නො සම්මසිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, තස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස පටිවෙධා මඤ්ඤානානං අභාවකාරණං දස්සෙන්නො චතුසඬ්ඛෙපං තිසන්ධිං තියද්ධං විසතාකාරං තමෙව පටිච්චසමුප්පාදං දස්සෙති.

කථං පන එත්තාවතා එස සබ්බො දස්සිතො භොතීති. එත්ථ හි නන්දීති අයං එකො සඬ්ඛෙපො. දුක්ඛස්සාති වචනතො දුක්ඛං දුතියො, භවා ජාතීති වචනතො භවො තතියො, ජාතිජරාමරණං චතුත්ථො. එවං තාව චත්තාරො සඬ්ඛෙපා වෙදිතබ්බා, කොට්ඨාසාති අත්ථො. තණ්හාදුක්ඛානං පන අන්තරං එකො සන්ධි, දුක්ඛස්ස ව භවස්ස ව අන්තරං දුතියො, භවස්ස ව ජාතියා ව අන්තරං තතියො. එවං චතුත්තං අඬ්ගුලීනං අන්තරසදියා චතුසඬ්ඛෙපන්තරා තයො සන්ධි වෙදිතබ්බා.

තත්ථ නන්දීති අතීතො අද්ධා, ජාතිජරාමරණං අනාගතො, දුක්ඛඤ්ඤ භවො ව පටිචුප්පන්නොති එවං තයො අද්ධා වෙදිතබ්බා. අතීතෙ පන පඤ්ඤාපු ආකාරෙසු නන්දීවචනෙන තණ්හා එකා ආගතා, තාය අනාගතාපි අවිජ්ජාසඬ්ඛාරඋපාදානභවා පටිච්චසමුප්පාදො ගතිතාව භොතන්ති. ජාතිජරාමරණචචනෙන පන යෙසං ඛන්ධානං තජ්ජාතිජරාමරණං, තෙ වුත්තා යෙවාති කත්වා ආයතිං විඤ්ඤාණනාමරුපසළායතනඑස්සවෙදනා ගතිතාව භොතන්ති.

එවමෙන “පුරිමකම්මභවස්මිං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සඬ්ඛාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනං උපාදානං, චෙතනා භවො ඉති ඉමෙ පඤ්ඤ ධම්මා පුරිමකම්මභවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයා. ඉධ පටිසන්ධි විඤ්ඤාණං, ඔක්කන්ති නාමරුපං, පසාදො ආයතනං, චුට්ඨො එස්සො, වෙදයිතං වෙදනා ඉති ඉමෙ පඤ්ඤ ධම්මා ඉධුපපත්තිභවස්මිං පුරෙකතස්ස කම්මස්ස පච්චයා. ඉධ පරිපක්කන්තා ආයතනානං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සඬ්ඛාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනමුපාදානං, චෙතනා භවො ඉති ඉමෙ පඤ්ඤ ධම්මා ඉධ කම්මභවස්මිං ආයතිං පටිසන්ධියා පච්චයා. ආයතිං පටිසන්ධි විඤ්ඤාණං, ඔක්කන්ති නාමරුපං, පසාදො ආයතනං, චුට්ඨො එස්සො, වෙදයිතං වෙදනා ඉති ඉමෙ පඤ්ඤ ධම්මා ආයතිං උපපත්තිභවස්මිං ඉධ කතස්ස කම්මස්ස පච්චයා”ති එවං නිද්දිට්ඨලක්ඛණා විසති ආකාරා ඉධ වෙදිතබ්බා. එවං “නන්දී දුක්ඛස්ස මූලන්ති ඉති විදිත්වා භවා ජාති, භූතස්ස ජරාමරණ”න්ති එත්තාවතා එස සබ්බොපි චතුසඬ්ඛෙපො තිසන්ධි තියද්ධො විසතාකාරො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො භොතීති වෙදිතබ්බො.

ඉදානි තස්මා තිහ, හික්ඛවෙ...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමීති එත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනං කත්වා පදයොජනාය අත්ථනිගමනං කරිස්සාම. තස්මා තිහාති තස්මා ඉච්චෙව වුත්තං භොතී. තිකාරභකාරා හි නිපාතා. සබ්බසොති අනවසෙසවචනමෙතං. තණ්හානන්ති නන්දීති එවං වුත්තානං සබ්බතණ්හානං. බයාති ලොකුත්තරමග්ගෙන අච්චන්තක්ඛයා. විරාගාදීති බයවෙච්චනානෙව. යා හි තණ්හා බිණා, විරත්තාපි තා භවන්ති නිරුද්ධාපි චත්තාපි පටිනිස්සට්ඨාපි. බයාති වා චතුමග්ගකිච්චසාධාරණමෙතං. තතො පට්ඨමග්ගෙන විරාගා, දුතියෙන නිරොධා, තතියෙන වාගා, චතුත්ථෙන පටිනිස්සග්ගාති යොජෙනබ්බං. යාහි වා තණ්හාහි පථවිං පථවිතො සඤ්ජානෙය්‍ය, තාසං බයා. යාහි පථවිං මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං විරාගා. යාහි පථවියා මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං නිරොධා. යාහි පථවිතො මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං වාගා. යාහි පථවිං මෙති මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං පටිනිස්සග්ගා. යාහි වා පථවිං මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං බයා...පෙ.... යාහි පථවිං අභිනන්දෙය්‍ය, තාසං පටිනිස්සග්ගාති එවමෙන්ථ යොජනා කාතබ්බා, න කිඤ්චි විරුජ්ඣති.

අනුත්තරන්ති උත්තරවිරහිතං සබ්බසෙට්ඨං. සම්මාසම්බොධින්නි සම්මා සාමඤ්ඤ ඛොධිං. අථ වා පසන්ථං සුන්දරඤ්ඤ ඛොධිං. බොධිති රුක්ඛොපි මග්ගොපි සබ්බඤ්ඤානසුමපි නිබ්බානම්පි. “බොධිරුක්ඛමූලෙ පට්ඨාභිසම්බුද්ධො”ති (මහාව. 1; උදා. 1) ව “අන්තරා ව ඛොධිං අන්තරා ව ගය”න්ති (මහාව. 11; ම. නි. 1.285) ව ආගතට්ඨානෙහි රුක්ඛො බොධිති වුවවති. “චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (වුළුති. 121) ආගතට්ඨානෙ මග්ගො. “පජ්ජොති ඛොධිං වරහුරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) ආගතට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤානසුමං. “පත්වාන ඛොධිං අමතං අසඬ්ඛන්ති”න්ති ආගතට්ඨානෙ නිබ්බානං. ඉධ පන භගවතො අරහත්තමග්ගඤාණං අධිප්පෙනං. අපරෙ සබ්බඤ්ඤානසුමන්තිපි වදන්ති.

සාවකානං අරහත්තමග්ගො අනුත්තරා ඛොධි භොති න භොතීති. න භොති. කස්මා? අසබ්බගුණදායකත්තා. තෙසඤ්ඤි කස්සවි අරහත්තමග්ගො අරහත්තඵලමෙව දෙති, කස්සවි තිස්සො විජ්ජා, කස්සවි ඡ අභිඤ්ඤා, කස්සවි

වතස්සෝ පටිසම්භිදා, කස්සපි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං. පච්චෙකබ්බද්ධානම්පි පච්චෙකබ්බොධිඤ්ඤාණමෙව දෙනි. බුද්ධානං පන සබ්බගුණසම්පත්තිං දෙනි අභිසෙකො විය රඤ්ඤො සබ්බලොකීස්සරියභාවං. තස්මා අඤ්ඤස්ස කස්සපි අනුත්තරං බොධි න භොතිති.

අභිසම්බුද්ධොති අභිඤ්ඤාසි පටිච්ඡ්ඤ්ඤා, පත්තො අධිගතොති චූත්තං භොති. ඉති වදාමිති ඉති වදාමි ආචික්ඛාමි දෙසෙමි පඤ්ඤපෙමි, පට්ඨපෙමි විචාරාමි විහජාමි උත්තානිකරොමිති. තත්ත්වං යොජනා – තථාගතොපි, භික්ඛවෙ...පෙ. ... පට්ඨං න මඤ්ඤති...පෙ.... පට්ඨං නාභිනන්දති. තං කස්ස භෙතු, නන්දී දුක්ඛස්ස මූලං, භවා ජාති, භූතස්ස ජරාමරණන්ති ඉති විදිත්වාති. තත්ථ ඉති විදිත්වාති ඉතිකාරො කාරණත්ථො. තෙන ඉමස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිත්තං පටිච්චද්ධත්තාති චූත්තං භොති. කිඤ්ච භියොයා – යස්මා ච එවමිමං පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වා තථාගතස්ස යා නන්දීති චූත්තතණ්හා සබ්බප්පකාරා, සා පභීනා, තාසඤ්ච තථාගතො සබ්බසො තණ්හානං ඛයා...පෙ.... අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො. තස්මා පට්ඨං න මඤ්ඤති...පෙ.... පට්ඨං නාභිනන්දතිති වදාමිති එවං අභිසම්බුද්ධත්තා න මඤ්ඤති නාභිනන්දතිති වදාමිති චූත්තං භොති.

අථ වා යස්මා “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල”න්තිආදිනා නයෙන පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වා සබ්බසො තණ්හා ඛයං ගතා, තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, තථාගතො සබ්බසො තණ්හානං ඛයා...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමි. සො එවං අභිසම්බුද්ධත්තා පට්ඨං න මඤ්ඤති...පෙ.... නාභිනන්දතිති. යත්ථ යත්ථ භි යස්මාති අවත්වා තස්මාති චූච්චති, තත්ථ තත්ථ යස්මාති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං, අයං සාසනසුත්ති. එස නයො සබ්බත්ථ.

ඉදමචොච භගවාති ඉදං නිදානාවසානතො පභූති යාව අභිසම්බුද්ධොති වදාමිති සකලසුත්තන්තං භගවා පරෙසං පඤ්ඤාය අලබ්භණෙයාපතිට්ඨං පරමගම්භිරං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං දස්සෙන්නො එකෙන පුපුර්ජනවාරෙන එකෙන සෙක්ඛවාරෙන චතුභි ඛිණාසව්වාරෙහි ද්විභි තථාගතවාරෙහි අට්ඨභි මහාවාරෙහි එකමෙකස්මිඤ්ච වාරෙ පට්ඨිආදිහි චතුච්ඡිසායා අන්තරවාරෙහි පටිමණ්ඩෙත්වා ද්වෙභාණවාරපරිමාණාය තන්තිසා අවොච.

එවං විචිත්‍රයදෙසනාවිලාසසුත්තං පනෙතං සුත්තං කරවිකරුදමඤ්ඤානා කණ්ණසුබ්බෙන පණ්ඩිතජනහදයානං අමතාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භාසමානස්සාපි. න තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දන්ති තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු ඉදං භගවතො වචනං නානුමොදිංසු. කස්මා? අඤ්ඤාණකෙන. තෙ කිර ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථං න ජාතිංසු, තස්මා නාභිනන්දිංසු. තෙසඤ්ච තස්මිං සමයෙ එවං විචිත්‍රයදෙසනාවිලාසසුත්තමිපි එතං සුත්තං සනපුපුලෙන දුස්සපට්ටෙන මුඛෙ බන්ධං කත්වා පුරතො යපිතමනුඤ්ඤාභොජනං විය අභොසි. නනු ච භගවා අත්තනා දෙසිතං ධම්මං පරෙ ඤාපෙතුං කප්පසතසහස්සාධිකාති වත්තාරි අසඬ්ඛොයානාති පාරමිසො පුරත්තවා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. සො කස්මා යථා තෙ න ජානන්ති, තථා දෙසෙසිති. චූත්තමිදං ඉමස්ස සුත්තස්ස නික්ඛෙපවිචාරණායං එව “මානභඤ්ජනත්ථං සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති දෙසනං ආරභි”ති, තස්මා න ශිධ පුන වත්තබ්බමත්ථී, එවං මානභඤ්ජනත්ථං දෙසිතඤ්ච පනෙතං සුත්තං සුත්තවා තෙ භික්ඛු තංයෙව කිර පට්ඨං දිට්ඨිගතිකොපි සඤ්ජානාති, සෙක්ඛොපි අරහාපි තථාගතොපි සඤ්ජානාති. කින්නාමිදං කථං නාමිදන්ති වින්තෙන්තා පුබ්බෙ මයං භගවතා කථිතං යංකිඤ්ච ඛිප්පමෙව ජානාම, ඉදානි පනිමස්ස මූලපරියායස්ස අන්තං වා කොටිං වා න ජානාම න පස්සාම, අභො බුද්ධා නාම අප්පමෙයා අතුලාති උද්ධට්ඨායා විය සප්පා නිම්මදා හුත්වා බුද්ධුපට්ඨානඤ්ච ධම්මස්සවනඤ්ච සක්කච්චං ආගමංසු.

තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා ඉමං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අභො බුද්ධානං ආනුභාවො, තෙ නාම බ්‍රහ්මණෙපබ්බජිතා තථා මානමදමත්තා භගවතා මූලපරියායදෙසනාය නිහතමානා කතා”ති, අයඤ්චරහි තෙසං භික්ඛුනං අන්තරාකථා විප්පකතා. අථ භගවා ගන්ධකුටියා නික්ඛමිත්තවා තඬ්ඛණානුරූපෙන පාටිහාරියෙන ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා තෙ භික්ඛු ආහ – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති. තෙ තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි අහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විචරන්තෙ නිහතමානෙ අකාසි”න්ති. තතො ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තිසා ඉදං අතිතං ආනෙසි –

භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරො දිසාපාමොක්ඛො බ්‍රහ්මණො බාරාණසියං පටිච්චසති තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සතිසණ්ටුකෙටුභානං සාක්ඛරප්පහෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං පදකො වෙයාකරණො ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො, සො පඤ්චමත්තාති මාණවකසතාති මන්තෙ වාවෙති. පණ්ඩිතා මාණවකා බහුඤ්ච ගණ්හන්ති ලහුඤ්ච, සුචුට්ඨ ච උපධාරෙන්ති, ගහිතඤ්ච තෙසං න විනස්සති. සොපි බ්‍රහ්මණො ආචරියමුට්ඨිං අකත්වා සටෙ උදකං ආසිඤ්චන්තො විය සබ්බමිපි සිප්පං උග්ගණ්හාපෙත්තවා තෙ මාණවකෙ එතදවොච “එත්තකමිදං සිප්පං දිට්ඨධම්මසම්පරායහිත”න්ති. තෙ මාණවකා – “යං අමිභාකං ආචරියො ජානාති, මයමිපි තං ජානාම, මයමිපි දානි ආචරියා එවා”ති මානං උප්පාදෙන්වා තතො පභූති ආචරියෙ අගාරවා නික්ඛිත්තවත්තා විහරිංසු. ආචරියො ඤත්වා “කරිස්සාමි තෙසං මානනිග්ගහ”න්ති වින්තෙසි. සො එකදිවසං උපට්ඨානං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්නෙ තෙ මාණවකෙ ආහ “තාතා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, කච්චිත්ථ සමත්ථා කථෙතු”න්ති. තෙ “පුච්ඡථ ආචරිය, පුච්ඡථ ආචරියා”ති සහසාව ආහංසු, යථා තං සුතමදමත්තා. ආචරියො ආහ –

“කාලො සසති භූතාති, සබ්බානෙව සහත්තතා;

යො ව කාලසසො භූතො, ස භූතපවතිං පථි”ති. (ජා. 1.10.190) –

විස්සජ්ජේතං තාතා ඉමං පඤ්ඤානිති.

තෙ වින්තෙත්වා අජානමානා තුණ්හි අහෙසුං. ආවරියො ආහ “අලං තාතා ගච්ඡට්ඨස්ස, ස්වෙ කට්ඨයාපා”ති උයොපෙසි. තෙ දසපි විසතිපි සම්පිණ්ඩිතා හුත්වා න තස්ස පඤ්ඤාස්ස ආදිං, න අත්තමද්දසංසු. ආගන්ත්වා ආවරියස්ස ආරොවෙසුං “න ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථං ආජානාමා”ති. ආවරියො තෙසං නිග්ගහන්ටාය ඉමං ගාමමහාසි –

“ඛුනි නරසීසානි, ලොමසානි බ්‍රහානි ව;
ගීවාසු පටිමුක්කානි, කොච්ඡෙවෙත්ථ කණ්ණවා”ති. (ජා. 1.10.191) –

ගාමායත්ථො – ඛුනි නරානං සීසානි දිස්සන්ති, සබ්බානි ව තානි ලොමසානි සබ්බානි ව මහත්තානි ගීවායමෙව ව යපිතානි, න තාලඵලං විය හත්ථෙන ගහිතානි, නත්ථි තෙසං ඉමෙහි ධම්මෙහි නානාකරණං. එත්ථ පන කොච්ඡෙව කණ්ණවානි අත්තානං සන්ධායාහ. කණ්ණවානි පඤ්ඤවා. කණ්ණවිජ්ජිදං පන න කස්සවි නත්ථි, තං සුත්වා තෙ මාණවකා මඬිකුභූතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා අඬිගුලියා භූමිං විලිඛන්තා තුණ්හි අහෙසුං.

අථ තෙසං අභිරිකභාවං පස්සිත්වා ආවරියො “උග්ගණ්හටං තාතා පඤ්ඤා”න්ති පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි. කාලොති පුරෙහත්තකාලොපි පච්ඡාහත්තකාලොපිති එවමාදි. භූතානීති සත්තාධිවචනමෙතං. කාලො හි භූතානං න වම්මමංසාදිති බාදති, අපිව බො තෙසං ආයුචණ්ණබලානි බෙපෙන්නො යොබ්බඤ්ඤං මද්දන්තො ආරොග්‍යං විනාසෙන්තො සසති බාදතිති වුවිවති. සබ්බානෙව සහත්තනානි එවං සසන්නො ව න කිඤ්චි වජ්ජෙති, සබ්බානෙව සසති. න කෙවලඤ්ච භූතානියෙව, අපිව බො සහත්තනා අත්තානම්පි සසති. පුරෙහත්තකාලො හි පච්ඡාහත්තකාලං න පාපුණාති. එස නයො පච්ඡාහත්තකාලාදීසු. යො ව කාලසසො භූතොති බිණ්ණසවස්සෙතං අධිවචනං. සො හි ආයතිං පටිසන්ධිකාලං බෙපෙත්වා බාදිත්වා ධීතත්තා “කාලසසො”ති වුවිවති. ස භූතපවතිං පථිති සො යායං තණ්හා අපායෙසු භූතෙ පවති, තං ඤාණග්ගිනා පච්චිද්දති හස්මමකාසි, තෙන “භූතපවතිං පථි”ති වුවිවති. “පජනි”න්තිපි පාඨො. ජනිකං නිබ්බන්තිකන්ති අත්ථො.

අථ තෙ මාණවකා දීපසහස්සාලොකෙන විය රත්තිං සමවිසමං ආවරියස්ස විස්සජ්ජනෙන පඤ්ඤාස්ස අත්ථං පාකටං දිස්වා “ඉදානි මයං යාවජීවං ගුරුවාසං වසිස්සාම, මහත්තා එතෙ ආවරියා නාම, මයඤ්ඤි ඛුසස්සුතමානං උප්පාදෙත්වා චතුප්පදිකගාමායපි අත්ථං න ජානාමා”ති නිහතමානා පුබ්බසදිසමෙව ආවරියස්ස චත්තජ්ජපිත්තිං කත්වා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

අහං බො, භික්ඛවෙ, තෙන සමයෙන තෙසං ආවරියො අහොසිං, ඉමෙ භික්ඛු මාණවකා. එවං පුබ්බෙපාහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විවරන්තෙ නිහතමානෙ අකාසිත්ති.

ඉමඤ්ච ජාතකං සුත්වා තෙ භික්ඛු පුබ්බෙපි මයං මානෙතෙව උපහතානි භියොසොමත්තාය නිහතමානා හුත්වා අත්තන්තො උපකාරකකම්මට්ඨානපරායණා අහෙසුං.

තතො භගවා එකං සමයං ජනපදවාරිකං වරන්තො වෙසාලිං පත්වා ගොතමකෙ වෙනියෙ විහරන්තො ඉමෙසං පඤ්චසතානං භික්ඛූනං ඤාණපරිපාකං විදිත්වා ඉමං ගොතමකසුත්තං කට්ඨෙසි –

“අභිඤ්ඤායාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි නො අනභිඤ්ඤාය, සනිදානාහං...පෙ.... සජ්ජාට්ඨාරියාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි නො අජ්ජාට්ඨාරියං. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤාය ධම්මං දෙසයතො...පෙ.... නො අජ්ජාට්ඨාරියං. කරණියො ඔවාදො, කරණියා අනුසාසනී. අලඤ්ච පන වො, භික්ඛවෙ, තුට්ඨියා අලං අත්තමනාය අලං සොමනස්සාය. සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුජ්ජපිත්තො සඬ්ඝොති. ඉදමචොව භගවා, ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෙ දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථා”ති (අ. නි. 3.126).

ඉදඤ්ච සුත්තං සුත්වා තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු තස්මිංයෙවාසනෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු, එවායං දෙසනා එතස්මිං යානෙ නිට්ඨමගමාසීති.

තථාගතවාරඅට්ඨමනායවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා

14. එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්තීයන්ති සබ්බසවසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – සාවත්තීති සවත්ථස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානභූතා නගරී, යථා කාකන්දී මාකන්දී කොසම්බිති එවං තාව අක්කරවිත්තකා. අට්ඨකථාවරියා පන භණන්ති “යංකිඤ්චි මනුස්සානං උපභොගපරිභොගං සබ්බමෙත්ථ අත්තීති සාවත්තී. සත්ථස්සමායොගෙ ච කිං භණ්ඩමත්තීති පුච්ඡිතෙ සබ්බමත්තී”ති වචනමුපාදාය සාවත්තී.

“සබ්බදා සබ්බුපකරණං, සාවත්තීයං සමොභිතං;
තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්තීති පවුච්චති.

කොසලානං පුරං රම්මං, දස්සනෙය්‍යං මනොරමං;
දසභි සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුතං.

චුද්ධං වෙපුල්ලනං පත්තං, ඉද්ධං ඵීතං මනොරමං;
අළකමන්දාව දෙවානං, සාවත්තීපුරමුත්තම”න්ති.

තස්සං සාවත්තීයං. ජෙනවනෙති එත්ථ අත්තනො පච්චත්තීකජනං ජිනාතීති ජෙනො, රඤ්ඤා වා අත්තනො පච්චත්තීකජනෙ ජිනෙ ජාතොති ජෙනො, මඬගලකමායනය වා තස්ස එවංනාමමෙව කතන්ති ජෙනො, ජෙනස්ස වනං ජෙනවනං. තඤ්ඤි ජෙනෙන රාජකුමාරෙන රොපිතං සංවද්ධිතං පරිපාලිතං, සො ච තස්ස සාමී අහොසී. තස්මා ජෙනවනන්ති වුච්චති, තස්මිං ජෙනවනෙ. අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති එත්ථ සුදත්තො නාම සො ගහපති මාතෘපිතුභි කතනාමවසෙන. සබ්බකාමසම්ද්ධිතාය පන විගතමලමච්ඡෙරතාය කරුණාදිගුණසමඬගිතාය ච නිව්චකාලං අනාථානං පිණ්ඩමදාසී, තෙන අනාථපිණ්ඩිකොති සඬබ්බං ගතො. ආරාමන්ති එත්ථ පාණිනො විසෙසෙන වා පබ්බජිතාති ආරාමො, තස්ස පුජ්ඵලාදිසොභාය නාතිදුරන්තව්වාසන්තාදිපඤ්චවිධසෙනාසනඬගසම්පත්තියා ච තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අභිරමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්තිති අත්ථො. චුත්තජපකාරාය වා සම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තනො අභිභන්තරංයෙව ආනෙත්වා රමෙතීති ආරාමො. සො හි අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස භත්ථතො අට්ඨාරසභි භිරඤ්ඤකොට්ඨි කොට්ඨස්ත්ථරෙන කිණ්ණවා අට්ඨාරසභි භිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනාති කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසභි භිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසභිරඤ්ඤකොට්ඨිව්වාගෙන චුද්ධජපමුඛස්ස සඬසස්ස නිය්‍යාදිතො. තස්මා “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති වුච්චති. තස්මිං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ.

එත්ථ ච “ජෙනවනෙ”ති වචනං පුරිමසාමිපරිකිත්තනං. “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති පච්ඡිමසාමිපරිකිත්තනං. කිමෙනෙසං පරිකිත්තනෙ පයොජනන්ති. පුඤ්ඤකාමානං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනං. තත්‍ර හි ද්වාරකොට්ඨකපාසාදමාපනෙ භූමිවික්කයලද්ධා අට්ඨාරස භිරඤ්ඤකොට්ඨියො අනෙකකොට්ඨිග්ගසනකා රුක්ඛා ච ජෙනස්ස පරිව්වාගො, චතුපඤ්ඤාස කොට්ඨියො අනාථපිණ්ඩිකස්ස. ඉති තෙසං පරිකිත්තනෙන එවං පුඤ්ඤකාමා පුඤ්ඤාති කරොන්තිති දස්සෙන්තො ආයස්මා ආනන්දො අඤ්ඤෙපි පුඤ්ඤකාමෙ තෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජෙති.

සබ්බසවසංචරපරියායං වො, භික්ඛවෙති කස්මා ඉදං සුත්තමහාසී? තෙසං භික්ඛුනං උපක්කිලෙසවිසොධනං ආදිං කත්වා ආසවක්ඛයාය පටිපත්තිදස්සනත්ථං. තත්ථ සබ්බසවසංචරපරියායන්ති සබ්බෙසං ආසවානං සංවරකාරණං සංවරභූතං කාරණං, යෙන කාරණෙන තෙ සංවරතා පිදභිතා හුත්වා අනුප්පාදනිරොධසඬබ්බාතං බයං ගච්ඡන්ති පභීයන්ති නප්පචන්තන්ති, තං කාරණන්ති අත්ථො. තත්ථ ආසවන්තිති ආසවා, වක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපි සන්දන්ති පචන්තන්තිති චුත්තං හොති. ධම්මතො යාව ගොත්‍රභූං ඔකාසතො යාව භවග්ගං සවන්තිති වා ආසවා, එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තො කරිත්වා පචන්තන්තිති අත්ථො. අන්තොකරණත්ථො හි අයං ආකාරො. වීරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදයො ආසවා, ආසවා වියාතිපි ආසවා. ලොකස්මිඤ්ඤි වීරපාරිවාසිකා මදිරාදයො ආසවාති වුච්චන්ති. යදි ච වීරපාරිවාසියට්ඨෙන ආසවා, එතෙයෙව භවිතුමරහන්ති. චුත්තඤ්ඤෙන “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොට්ඨි පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසී”තිආදි (අ. නි. 10.61). ආයතං වා සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තිතිපි ආසවා. පුරිමාති වෙන්ථ නිබ්බවනාති යත්ථ කිලෙසා ආසවාති ආගච්ඡන්ති, තත්ථ යුජ්ජන්ති, පච්ඡිමං කම්මෙපි. න කෙවලඤ්ච කම්මකිලෙසායෙව ආසවා, අපිච බො නානප්පකාරකා උප්පද්දවාපි. සුත්තෙසු හි “නාහං, චුන්ද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි”ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවූපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬගමො;
යක්ඛන්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සන්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්‍හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36); –

එත්ථ තෙභූමකඤ්ච කම්මං අවසෙසා ච අකුසලා ධම්මා. “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරාසිකානං ආසවානං පටිසානායා”ති (පාරා. 39) එත්ථ පරුපවාදවිජ්ජිසාරවධබන්ධාදයො වෙච අපායදුක්ඛභූතා ච නානප්පකාරා උපද්දවා. තෙ පනෙතෙ ආසවා යත්ථ යථා ආගතා, තත්ථ තථා වෙදිතබ්බා.

එතෙ හි විනයෙ තාව “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරාසිකානං ආසවානං පටිසානායා”ති ද්වෙධා ආගතා. සළායතෙන “තයොමෙ ආවුසො ආසවා, කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවො”ති (අ. නි. 6.63) තිධා ආගතා.

අඤ්ඤාසු ව සුත්තන්තෙසු අභිධම්මෙ ව තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සහ වතුධා ආගතා. නිබ්බේධකපරියායෙ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගාමිනියා, අත්ථි ආසවා නිරව්ජානගොතිගාමිනියා, අත්ථි ආසවා පෙත්තිවිසයගාමිනියා, අත්ථි ආසවා මනුස්සලොකගාමිනියා, අත්ථි ආසවා දෙවලොකගාමිනියා”ති (අ. නි. 6.63) පඤ්චධා ආගතා. ඡක්කනිපාතෙ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බා”තිආදිනා නයෙන ඡධා ආගතා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ තෙයෙව දස්සනාපහාතබ්බෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතාති. අයං තාව ආසවපදෙ වචනත්ථො වෙව පහෙදො ව.

සංවරපදෙ පන සංවරයතිති සංවරො, පිදහති නිවාරෙති පචත්තිතුං න දෙතිති අත්ථො. තථා හි “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, දිවා පටිසල්ලියන්තෙන ද්වාරං සංවරිත්වා පටිසල්ලියිතු”න්ති (පාරා. 77), “සොතානං සංවරංබුජාමි, පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨෙරො”ති (සු. නි. 1041) ව ආදිසු පිධානට්ඨෙත සංවරමාහ. ස්වායං සංවරො පඤ්චවිධො හොති සීලසංවරො සතිඤ්ඤා ඛන්ති වීරියසංවරොති. තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො”ති (විහ. 511) අයං සීලසංවරො. පාතිමොක්ඛසීලඤ්ඤි එත්ථ සංවරොති වුත්තං. “වක්ඛුන්දියෙ සංවරමාපජ්ජති”තිආදිසු (දී. නි. 1.213) සතිසංවරො. සති හෙත්ථ සංවරොති වුත්තා. “සොතානං සංවරං බුමි, පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨෙරො”ති අයං ඤාණසංවරො. ඤාණඤ්ඤෙත්ථ පිට්ඨෙරෙති ඉමිනා පිධානට්ඨෙත සංවරොති වුත්තං. “බමො හොති සීතස්ස...පෙ..., උජ්ජන්තං කාමචිත්තක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.24-26) පන නයෙන ඉධෙව ඛන්තිවීරියසංවරා ආගතා. තෙසඤ්ච “සබ්බාසවසංවරපරියාය”න්ති ඉමිනා උද්දෙසෙන සඬගහිත්තා සංවරභාවො වෙදිතබ්බො.

අපිව පඤ්චවිධොපි අයං සංවරො ඉධ ආගතොයෙව, තත්ථ ඛන්තිවීරියසංවරා තාව වුත්තායෙව. “සො තඤ්ච අනාසනං තඤ්ච අගොචර”න්ති (ම. නි. 1.25) අයං පනෙත්ථ සීලසංවරො. “පටිසඬ්ඛා යොනිසො වක්ඛුන්දියසංවරසංවුතො”ති (ම. නි. 1.22) අයං සතිසංවරො. සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො. අග්ගහිත්තග්ගහණෙන පන දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා ව ඤාණසංවරො. පරියායන්ති එතෙන ධම්මාති පරියායො, උජ්ජන්තිං නිරොධං වා ගච්ජන්තිති වුත්තං හොති. එත්තාවතා “සබ්බාසවසංවරපරියාය”න්ති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං වුත්තං හොති.

15. ඉදානි ජානතො අහන්තිආදිසු ජානතොති ජානන්තස්ස. පස්සතොති පස්සන්තස්ස. ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි, බාඤ්ජනමෙව නානං. එවං සන්තෙපි ජානතොති ඤාණලක්ඛණං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති, ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණං. පස්සතොති ඤාණජපභාවං උපාදාය, පස්සනජපභාවඤ්ඤි ඤාණං. ඤාණසමඬ්ඪි පුග්ගලො වක්ඛුමා විය වක්ඛුනා රූපානි ඤාණෙන විවටෙ ධම්මෙ පස්සති. අපිව යොනිසොමනසිකාරං උජ්ජාදෙතුං ජානතො, අයොනිසොමනසිකාරො යථා න උජ්ජජ්ජති, එවං පස්සතොති අයමෙත්ථ සාරො. කෙච් පනාවරියා බහු පපඤ්චෙ භණන්ති, තෙ ඉමස්මිං අත්ථෙ න යුජ්ජන්ති.

ආසවානං බයන්ති ආසවජපහානං ආසවානං අව්චන්තක්ඛයසමුප්පාදං බිණාකාරං නත්ථිභාවන්ති අයමෙව හි ඉමස්මිඤ්ච සුත්තෙ, “ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්ති”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.438) ව ආසවක්ඛයත්ථො. අඤ්ඤත්ථ පන මග්ගඵලනිබ්බානානිපි ආසවක්ඛයොති වුච්චන්ති. තථා හි –

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;
බයස්මිං පඨමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

ආදිසු මග්ගො ආසවක්ඛයොති වුත්තො,

“ආසවානං බයා සමණො හොති”තිආදිසු (ම. නි. 1.438) එලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253) –

ආදිසු නිබ්බානං “ආසවක්ඛයො”ති වුත්තං.

නො අජානතො නො අපස්සතොති යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නො වදාමිති අත්ථො. එතෙන යෙ අජානතො අපස්සතොපි සංවරාදිහියෙව සුද්ධිං වදන්ති, තෙ පටික්ඛිත්තා හොන්ති. පුරිමෙන වා පද්ද්වයෙන උපායො වුත්තො, ඉමිනා අනුපායපටිසෙධො. සඬබ්බෙපෙන වෙත්ථ ඤාණං ආසවසංවරපරියායොති දස්සිතං හොති.

ඉදානි යං ජානතො ආසවානං බයො හොති, තං දස්සෙතුකාමො කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජානතොති පුච්ඡං ආරහි, තත්ථ ජානනා බහුච්චා. දබ්බජාතිකො එව හි කොචි භික්ඛු ඡන්තං කාතුං ජානාති, කොචි වීචරාදිනං අඤ්ඤතරං, තස්ස ඊදිසානි කම්මානි වත්තසීසෙ යත්වා කරොන්තස්ස සා ජානනා මග්ගඵලානං පදට්ඨානං න හොතිති න වත්තබ්බා. යො පන සාසනෙ පබ්බජිත්වා වෙජ්ජකම්මාදිනි කාතුං ජානාති, තස්සෙවං ජානතො ආසවා වඩ්ඪන්තියෙව, තස්මා යං ජානතො පස්සතො ව ආසවානං බයො හොති, තදෙව දස්සෙන්නො ආහ යොනිසො ව මනසිකාරං අයොනිසො ව මනසිකාරන්ති.

තත්ප් යොනියො මනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පටමනසිකාරො, අනිච්චාදීසු අනිච්චන්ති ආදිනා එව නයෙන සච්චානුලොමිකෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අත්චාවට්ටනා ආහොගො සමන්තාහාරො මනසිකාරො, අයං චූච්චති යොනියො මනසිකාරොති.

අයොනියො මනසිකාරොති අනුපායමනසිකාරො උප්පට්මනසිකාරො. අනිච්චෙ නිච්චන්ති දුක්ඛෙ සුඛන්ති අනත්තති අත්තති අසුභෙ සුභන්ති අයොනියො මනසිකාරො උප්පට්මනසිකාරො. සච්චප්පට්කුලෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අත්චාවට්ටනා ආහොගො සමන්තාහාරො මනසිකාරො, අයං චූච්චති අයොනියො මනසිකාරොති. එවං යොනියො මනසිකාරං උප්පාදෙතුං ජානතො, අයොනියො මනසිකාරො ව යථා න උප්පජ්ජති, එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො හොති.

ඉදානි ඉමස්සෙවත්පස්ස යුත්තිං දස්සෙන්නො ආහ අයොනියො, භික්ඛවෙ...පෙ.... පභීයන්තිති. තෙන කිං චුත්තං හොති, යස්මා අයොනියො මනසිකරොතො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, යොනියො මනසිකරොතො පභීයන්ති, තස්මා ජානිතඛිං යොනියො මනසිකාරං උප්පාදෙතුං ජානතො, අයොනියො මනසිකාරො ව යථා න උප්පජ්ජති, එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො හොතිති, අයං තාවෙත්ප් සඬ්ඛෙපවණ්ණනා.

අයං පන චිත්ථාරො – තත්ප් “යොනියො අයොනියො”ති ඉමෙහි තාව ද්විති පදෙහි ආබද්ධං හොති උපරි සකලසුත්තං. වට්ටච්චට්ටවසෙන හි උපරි සකලසුත්තං චුත්තං. අයොනියො මනසිකාරමූලකඤ්ච වට්ටං, යොනියො මනසිකාරමූලකඤ්ච විචට්ටං. කථං? අයොනියො මනසිකාරො හි වඬ්ඪමානො ද්වෙ ධම්මෙ පරිපූරෙති අවිජ්ජඤ්ච භවතණ්හඤ්ච. අවිජ්ජාය ව සති “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. තණ්හාය සති තණ්හාපච්චයා උපාදානං...පෙ.... සමුදයො හොති”ති. එවං අයං අයොනියො මනසිකාරබහුලො පුග්ගලො වාතවෙගාහිසාතෙන විජ්ජනට්ඨනාවා විය ගඬ්ඨාවට්ටෙ පතිතගොකුලං විය වක්කයන්තෙ යුත්තඛලිඛද්දො විය ව පුනප්පුනං භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු ආවට්ටපරිචට්ටං කරොති, එවං තාව අයොනියො මනසිකාරමූලකං වට්ටං.

යොනියො මනසිකාරො පන වඬ්ඪමානො – “යොනියො මනසිකාරසම්පන්නස්සෙතං, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛං, අරියං අට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං බහුලිකරිස්සති”ති (සං. නි. 5.55) වචනතො සම්මාදිට්ඨිපමුඛං අට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං පරිපූරෙති. යා ව සම්මාදිට්ඨි, සා විජ්ජාති තස්ස විජ්ජුප්පාදා අවිජ්ජාතිරොධො, “අවිජ්ජාතිරොධා සඬ්ඛාරතිරොධො...පෙ.... එවං එතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති”ති (මහාව. 1) එවං යොනියො මනසිකාරමූලකං විචට්ටං වෙදිතඛිං. එවං ඉමෙහි ද්විති පදෙහි ආබද්ධං හොති උපරි සකලසුත්තං.

එවං ආබද්ධෙ වෙත්ප් යස්මා පුබ්බෙ ආසවප්පහානං දස්සෙත්වා පච්ඡා උප්පත්ති චූච්චමානා න යුජ්ජති. න හි පභීනා පුන උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානං පන පහානං යුජ්ජති, තස්මා උද්දෙසපට්ටොමනොපි “අයොනියො, භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො”තිආදිමාහ.

තත්ප් අයොනියො මනසිකරොතොති චුත්තප්පකාරං අයොනියො මනසිකාරං උප්පාදයතො. අනුප්පන්නා වෙච ආසවා උප්පජ්ජන්තිති එත්ප් යෙ පුබ්බෙ අප්පට්ටද්ධපුබ්බං චීවරාදිං වා පච්චයං උපට්ඨාකසද්ධිවිහාරිකඅන්තෙවාසිකානං වා අඤ්ඤතරං මනුඤ්ඤං වත්ථුං පටිලභිත්වා, තං සුභං සුඛන්ති අයොනියො මනසිකරොතො, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං වා පන අනනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං යථා වා තථා වා අයොනියො මනසිකරොතො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තෙ අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්තිති වෙදිතඛිං, අඤ්ඤථා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා නාම ආසවා න සන්ති. අනුභූතපුබ්බෙහි ව වත්ථුමිති ආරම්මණෙ වා යස්ස පකතිසුද්ධියා වා උද්දෙසපරිපුච්ඡාපරියන්තිනවකම්මයොනියොමනසිකාරානං වා අඤ්ඤතරවසෙන පුබ්බෙ අනුප්පජ්ජිත්වා පච්ඡා තාදිසෙන පච්චයෙන සහසා උප්පජ්ජන්ති, ඉමෙපි අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්තිති වෙදිතඛිං. තෙසුයෙව පන වත්ථාරම්මණෙසු පුනප්පුනං උප්පජ්ජමානා උප්පන්නා පවඬ්ඪන්තිති චූච්චන්ති. ඉතො අඤ්ඤථා හි පඨමුප්පන්නානං වඬ්ඪි නාම නත්ථි.

යොනියො ව ඛො, භික්ඛවෙති එත්ප් පන යස්ස පකතිසුද්ධියා වා සෙයාථාපි ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස හද්දාය ව කාපිලානියා, උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිති වා කාරණෙහි ආසවා නුප්පජ්ජන්ති, සො ව ජානාති “න ඛො මෙ ආසවා මග්ගෙන සමුග්ගානං ගතා, හන්ද තෙසං සමුග්ගානාය පටිපජ්ජාමි”ති. තතො මග්ගභාවනාය සබ්බෙ සමුග්ගානෙති. තස්ස තෙ ආසවා අනුප්පන්නා න උප්පජ්ජන්තිති චූච්චන්ති. යස්ස පන කාරකස්සෙව සතො සතිසම්මොසෙන සහසා ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තතො සංවෙගමාපජ්ජිත්වා යොනියො පදහන්තො තෙ ආසවෙ සමුච්ඡින්නද්ධි, තස්ස උප්පන්නා පභීයන්තිති චූච්චන්ති මණ්ඩලාරාමවාසිමහාතිස්සභූතත්ථෙරස්ස විය. සො කිර තස්මිංයෙව විහාරෙ උද්දෙසං ගණ්හාති, අථස්ස ගාමෙ පිණ්ඩාය වරතො විසභාගාරම්මණෙ කිලෙසො උප්පජ්ජී, සො තං විපස්සනාය චික්ඛම්හෙත්වා විහාරං අගමාසි. තස්ස සුපිනන්තෙපි තං ආරම්මණං න උපට්ඨාසි. සො “අයං කිලෙසො වඬ්ඪිත්වා අපායසංවත්තනිකො හොති”ති සංවෙගං ජනෙත්වා ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා විහාරා නික්ඛම්ම මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ රාගපටිපක්ඛං අසුභකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගුම්ඛන්තරං පවිසිත්වා පංසුකුලච්චරං සන්ථරිත්වා නිසජ්ජ

අනාගාමිමග්ගෙන පඤ්චකාමගුණිකරාගං ඡීන්දිත්වා උට්ඨාය ආවරියං වන්දිත්වා පුනදිවසෙ උද්දෙසමග්ගං පාපුණි. යෙ පන වත්තමානුප්පන්නා, තෙසං පටිපත්තියා පහානං නාම නත්ථි.

16. ඉදානි “උප්පන්නා ච ආසවා පභියන්ති”ති ඉදමෙව පදං ගහෙත්වා යෙ තෙ ආසවා පභියන්ති, තෙසං නානප්පකාරතො අඤ්ඤම්පි පහානකාරණං ආවිකාතුං දෙසනං විත්ථාරෙන්නො අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතඛිබාතිආදිමාහ යථා තං දෙසනාපහෙදකුසලො ධම්මරාජා. තත්ථ දස්සනා පහාතඛිබාති දස්සනෙන පහාතඛිබා. එස නයො සබ්බත්ථ.

දස්සනාපහාතඛිබාසවචණ්ණනා

17. ඉදානි තානි පදානි අනුපුබ්බතො බ්‍යාකාතුකාමො “කතමෙ ව, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතඛිබා”ති පුච්ඡං කත්වා මූලපරියායවණ්ණනායං චූත්තනයෙනෙව “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්පනො”ති පුග්ගලාධිට්ඨානං දෙසනං ආරභි. තත්ථ මනසිකරණියෙ ධම්මෙ නප්පජානාතීති ආවජ්ජිතඛිබෙ සමන්තාහරිතඛිබෙ ධම්මෙ න පජානාති. අමනසිකරණියෙති තඛිබ්පරිතෙ. එස නයො සෙසපදෙසුපි. යස්මා පන ඉමෙ ධම්මා මනසිකරණියා, ඉමෙ අමනසිකරණියාති ධම්මතො නියමො නත්ථි, ආකාරතො පන අත්ථි. යෙනා ආකාරෙන මනසිකරියමානා අකුසලුප්පත්තිපදට්ඨානා භොන්ති, තෙනාකාරෙන න මනසිකාතඛිබා. යෙන කුසලුප්පත්තිපදට්ඨානා භොන්ති, තෙනාකාරෙන මනසිකාතඛිබා. තස්මා “ය’ස්ස, භික්ඛවෙ, ධම්මෙ මනසිකරොතො අනුප්පන්නො වා කාමාසවො”තිආදිමාහ.

තත්ථ ය’ස්සාති යෙ අස්ස අස්සුතවතො පුටුප්පනස්ස. මනසිකරොතොති ආවජ්ජයතො සමන්තාහරන්තස්ස. අනුප්පන්නො වා කාමාසවොති එත්ථ සමුච්චයත්ථො වාසද්දො, න විකප්පත්ථො. තස්මා යථා “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90) චූත්තෙ අපදා ව ද්විපදා වාති අත්ථො, යථා ව “භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහායා”ති (ම. නි. 1.402) චූත්තෙ භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අත්ථො, යථා ව “අග්ගිතො වා උදකතො වා මීටුහෙදතො වා”ති (උදා. 76) චූත්තෙ අග්ගිතො ව උදකතො ව මීටුහෙදතො වාති අත්ථො, එවමිධාපි අනුප්පන්නො ව කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව කාමාසවො පවඬ්ඪතීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං සෙසෙසු.

එත්ථ ව කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො. භවාසවොති රූපාරූපභවෙ ඡන්දරාගො, ක්‍රිකානිකන්ති ව සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතා. එවං දිට්ඨාසවොපි භවාසවෙ එව සමොධානං ගච්ඡති. අවිජ්ජාසවොති චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං. තත්ථ කාමගුණෙ අස්සාදතො මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඬ්ඪතී. මහග්ගධම්මෙ අස්සාදතො මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව භවාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඬ්ඪතී. තිසු භූමිසු ධම්මෙ චතුර්විපල්ලාසපදට්ඨානභාවෙන මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඬ්ඪතීති වෙදිතඛිබො. චූත්තනයපච්චනිකතො සුක්කපක්ඛො විත්ථාරෙතඛිබො.

කස්මා පන තයො එව ආසවා ඉධ චූත්තාති. විමොක්ඛපටිපක්ඛතො. අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛපටිපක්ඛො හි කාමාසවො,. අනිමිත්තසුඤ්ඤතවිමොක්ඛපටිපක්ඛො ඉතරෙ. තස්මා ඉමෙ තයො ආසවෙ උප්පාදෙන්තා තිණ්ණං විමොක්ඛානං අභාගිතො භොන්ති, අනුප්පාදෙන්තා භාගිතොති එතමත්ථං දස්සෙන්තෙන තයො එව චූත්තාති වෙදිතඛිබා. දිට්ඨාසවොපි වා එත්ථ චූත්තො යෙවාති වණ්ණිතමෙතං.

තස්ස අමනසිකරණියානං ධම්මානං මනසිකාරාති මනසිකාරහෙතු, යස්මා තෙ ධම්මෙ මනසි කරොති, තස්මාති චූත්තං භොති. එස නයො දුතියපදෙපි. “අනුප්පන්නා වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව ආසවා පවඬ්ඪන්ති”ති හෙට්ඨා චූත්තආසවානංයෙව අහෙදතො නිගමනමෙතං.

18. එත්තාවතා යො අයං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය දස්සනා පහාතඛිබෙ ආසවෙ නිද්දිසිතුං අස්සුතවා පුටුප්පනො චූත්තො, සො යස්මා “අයොනිසො, භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පන්නා වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති”ති එවං සාමඤ්ඤතො චූත්තානං අයොනිසො මනසිකාරපච්චයානං කාමාසවාදීනම්පි අධිට්ඨානං, තස්මා තෙපි ආසවෙ තෙනෙව පුග්ගලෙන දස්සෙත්වා ඉදානි දස්සනා පහාතඛිබෙ ආසවෙ දස්සෙන්තො සො එවං අයොනිසො මනසි කරොති, අහොසිං නු බො අභන්තිආදිමාහ. විචිකිච්ඡාසිසෙන වෙන්ථ දිට්ඨාසවම්පි දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

තස්සත්ථො, යස්ස තෙ ඉමිනා චූත්තනයෙන ආසවා උප්පජ්ජන්ති, සො පුටුප්පනො, යො වායං “අස්සුතවා”තිආදිනා නයෙන චූත්තො, සො පුටුප්පනො එවං අයොනිසො අනුපායෙන උප්පට්ඨන මනසි කරොති. කථං? අහොසිං නු බො...පෙ....සො කුභිං ගාමී භවිස්සතීති. කිං චූත්තං භොති, සො එවං අයොනිසො මනසි කරොති, යථාස්ස “අහං අහොසිං නු බො”තිආදිනා නයෙන චූත්තා සොළසවිධාපි විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජන්ති.

තත්ථ අහොසිං නු බො නනු බොති සස්සතාකාරඤ්ච අධිච්චසමුප්පත්තිආකාරඤ්ච නිස්සාය අතීතෙ අත්තතො විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬ්ඪති. කිං කාරණන්ති න වත්තඛිබං. උම්මත්තකො විය හි බාලපුටුප්පනො යථා වා

තථා වා පවත්නා. අපිව අයොනියො මනසිකාරොයෙවත්ථ කාරණං. එවං අයොනියො මනසිකාරස්ස පන කිං කාරණන්ති. ස්වෙව පුට්ඨජනභාවො අරියානං අදස්සනාදීනි වා. නනු ව පුට්ඨජනොපි යොනියො මනසි කරොතිති. කො වා එවමාහ න මනසි කරොතිති. න පන තත්ථ පුට්ඨජනභාවො කාරණං , සද්ධම්මස්සවනකල්‍යාණමිත්තාදීනි තත්ථ කාරණානි. න හි මච්ඡමංසාදීනි අත්තනො අත්තනො පකතියා සුගන්ධානි, අභිසම්බාරපච්චයා පන සුගන්ධානිපි හොන්ති.

කිං නු බො අහොසින්ති ජාතිලිඛිතපත්තියො නිස්සාය ඛත්තියො නු බො අහොසිං,
බ්‍රාහ්මණවෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං අඤ්ඤාතරොති කඬ්ඛති.

කථං නු බොති සංශ්ඨානාකාරං නිස්සාය දීඝො නු බො අහොසිං, රස්සඛදාතකණ්ඨපමාණිකඅප්පමාණිකාදීනං අඤ්ඤාතරොති කඬ්ඛති. කෙච් පන ඉස්සරනිම්මානාදිං නිස්සාය කෙන නු බො කාරණෙන අහොසින්ති හෙතුතො කඬ්ඛතිති වදන්ති.

කිං හුත්වා කිං අහොසින්ති ජාතිආදීනි නිස්සාය ඛත්තියො හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං...පෙ.... දෙවො හුත්වා මනුස්සොති අත්තනො පරම්පරං කඬ්ඛති. සබ්බත්ථෙව පන අද්ධානන්ති කාලාධිවචනමෙතං.

හවිස්සාමි නු බො නනු බොති සස්සතාකාරඤ්ච උච්ඡේදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තනො විජ්ජමානං අවිජ්ජමානඤ්ච කඬ්ඛති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

එතරහි වා පච්චුප්පන්තමද්ධානන්ති ඉදානි වා පටිසන්ධිං ආදිං කත්වා චුතිපරියන්තං සබ්බමපි චත්තමානකාලං ගහෙත්වා. අප්ඤ්ඤාතං කථංකථී හොතිති අත්තනො ඛන්ධෙසු විචිකිච්ඡො හොති. අහං නු බොස්මීති අත්තනො අත්ථිභාවං කඬ්ඛති. යුත්තං පනෙතන්ති? යුත්තං අයුත්තන්ති කා එත්ථ වින්තා. අපිචෙත්ථ ඉදං චත්ථුමපි උදාහරන්ති. චූළමානාය කිර පුත්තො මුණ්ඩො, මහාමානාය පුත්තො අමුණ්ඩො, තං පුත්තං මුණ්ඩෙසු. සො උට්ඨාය අහං නු බො චූළමානාය පුත්තොති වින්තෙසි. එවං අහං නු බොස්මීති කඬ්ඛා හොති.

නො නු බොස්මීති අත්තනො නත්ථිභාවං කඬ්ඛති. තත්‍රාපි ඉදං චත්ථු – එකො කිර මච්ඡේ ගණ්හන්තො උදකෙ චිරට්ඨානෙන සීතිභූතං අත්තනො උාරුං මච්ඡොති වින්තෙත්වා පහරි. අපරො සුසානපස්සෙ ඛෙත්තං රක්ඛන්තො භීතො සඬ්ඛුට්තො සයි. සො පටිච්ඡේදකත්වා අත්තනො ජණ්ණකානි ද්වෙ යක්ඛාති වින්තෙත්වා පහරි. එවං නො නු බොස්මීති කඬ්ඛති.

කිං නු බොස්මීති ඛත්තියොව සමානො අත්තනො ඛත්තියභාවං කඬ්ඛති. එස නයො සෙසෙසු. දෙවො පන සමානො දෙවභාවං අජානන්තො නාම නත්ථී. සොපි පන “අහං රූපි නු බො අරූපි නු බො”තිආදීනා නයෙන කඬ්ඛති. ඛත්තියාදයො කස්මා න ජානන්තිති වෙ. අපච්චක්ඛා තෙසං තත්ථ තත්ථ කුලෙ උප්පත්ති. ගහට්ඨාපි ව පොත්ථලිකාදයො පබ්බජිතසඤ්ඤාතො. පබ්බජිතාපි “කුප්පං නු බො මෙ කම්ම”න්තිආදීනා නයෙන ගහට්ඨසඤ්ඤාතො. මනුස්සාපි ව රාජානො විය අත්තනි දෙවසඤ්ඤාතො හොන්ති.

කථං නු බොස්මීති චුත්තනයමෙව. කෙච්ඤ්ඤාතෙත්ථ අබ්භන්තරෙ ජීවො නාම අත්ථිති ගහෙත්වා තස්ස සංශ්ඨානාකාරං නිස්සාය දීඝො නු බොස්මි, රස්සචතුරංසජ්ජංසඅට්ඨංසසොළසංසාදීනං අඤ්ඤාතරප්පකාරොති කඬ්ඛන්තො කථං නු බොස්මීති කඬ්ඛතිති වෙදිතබ්බො. සරිරසංශ්ඨානං පන පච්චුප්පන්තං අජානන්තො නාම නත්ථී.

කුතො ආගතො, සො කුභිං ගාමී හවිස්සතීති අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨානං කඬ්ඛති.

19. එවං සොළසප්පභෙදං විචිකිච්ඡං දස්සෙත්වා ඉදානි යං ඉමිනා විචිකිච්ඡාසීසෙන දිට්ඨාසවං දස්සෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධා. තං දස්සෙත්තො තස්ස එවං අයොනියො මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනන්තිආදිමාහ. තත්ථ තස්ස පුග්ගලස්ස යථා අයං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, එවං අයොනියො මනසිකරොතො තස්සෙව සවිචිකිච්ඡස්ස අයොනියො මනසිකාරස්ස ථාමගතත්තා ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤාතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජතිති චුත්තං හොති. තත්ථ සබ්බපදෙසු වාසද්දො විකප්පත්ථො, එවං වා එවං වා දිට්ඨි උප්පජ්ජතිති චුත්තං හොති. අත්ථි මෙ අත්තාති චෙත්ථ සස්සතදිට්ඨි සබ්බකාලෙසු අත්තනො අත්ථිතං ගණ්හාති. සච්චතො ථෙතතොති භූතතො ව ටීරතො ව, “ඉදං සච්ච”න්ති භූතතො සුට්ඨු දළ්භභාවෙනාති චුත්තං හොති. නත්ථි මෙ අත්තාති අයං පන උච්ඡේදදිට්ඨි, සතො සත්තස්ස තත්ථ තත්ථ විභවග්ගහණතො. අථ වා පුරිමාපි තිසු කාලෙසු අත්ථිති ගහණතො සස්සතදිට්ඨි, පච්චුප්පන්තමෙව අත්ථිති ගණ්හන්තො උච්ඡේදදිට්ඨි. පච්ඡිමාපි අතීතානාගතෙසු නත්ථිති ගහණතො හස්මන්තාහුතියොති ගහිතදිට්ඨිකානං විය, උච්ඡේදදිට්ඨි. අතීතෙ එව නත්ථිති ගණ්හන්තො අධිච්චසමුප්පත්තිකස්සෙව සස්සතදිට්ඨි.

අත්තනාව අත්තානං සඤ්ජානාමීති සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීසෙන ඛන්ධෙ අත්තාති ගහෙත්වා සඤ්ඤාය අවසෙසක්ඛන්ධෙ සඤ්ජානතො ඉමිනා අත්තනා ඉමං අත්තානං සඤ්ජානාමීති හොති. අත්තනාව අනත්තානන්ති සඤ්ඤාක්ඛන්ධංයෙව අත්තාති ගහෙත්වා, ඉතරෙ චත්තාරොපි අනත්තාති ගහෙත්වා සඤ්ඤාය තෙසං ජානතො එවං

හොති . අනන්තතාව අත්තානන්ති සඤ්ඤාක්ඛන්ධං අනන්තාති. ඉතරෙ වත්තාරො අත්තාති ගහෙන්වා සඤ්ඤාය තෙසං ජානතො එවං හොති, සබ්බාපි සස්සත්ථුච්ඡෙදදිට්ඨියොව.

වදො වෙදෙයොතිආදයො පන සස්සතදිට්ඨියා එව අභිනිවෙසාකාරා. තත්ථ වදන්ති වදො, වච්ඡාමසස්ස කාරකොති වුත්තං හොති. වෙදයන්ති වෙදෙයො, ජානාති අනුභවති වාති වුත්තං හොති. කිං වෙදෙති, තත්ත තත්ත කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙති. තත්ත තත්තාති තෙසු තෙසු යොනිගතිට්ඨිතිවාසනිකායෙසු ආරම්මණෙසු වා. නිව්වොති උප්පාදවයරහිතො. ධුවොති ථීරො සාරභූතො. සස්සතොති සබ්බකාලිකො. අවිපරිණාමධම්මොති අත්තතො පකතිභාවං අවිජ්ඣනධම්මො, කකණ්ටකො විය නානප්පකාරතං නාපජ්ජති. සස්සතිසමන්ති වන්දසුරියසමුද්දමභාවට්ඨිපබ්බතො ලොකවොහාරෙන සස්සතියොති වුව්වන්ති. සස්සතිහි සමං සස්සතිසමං. යාව සස්සතියො තිට්ඨන්ති, තාව තට්ඨෙ යස්සතිහි ගණ්හතො එවංදිට්ඨි හොති.

ඉදං වුව්වති, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිගතන්තිආදියු. ඉදන්ති ඉදානි වත්තබ්බස්ස පච්චක්ඛන්තිදස්සනං. දිට්ඨිගතසම්බන්ධෙන ව ඉදන්ති වුත්තං, න දිට්ඨිසම්බන්ධෙන. එත්ථ ව දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං, ගුප්ගතං විය. දිට්ඨියු වා ගතමිදං දස්සනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅත්තොගධන්තාතිපි දිට්ඨිගතං. දිට්ඨියා වා ගතං දිට්ඨිගතං. ඉදඤ්ඤි අත්ථි මෙ අත්තාතිආදි දිට්ඨියා ගමනමත්තමෙව, නත්තට්ඨි අත්තා වා නිව්වො වා කොච්ඡි වුත්තං හොති. සා වායං දිට්ඨි දුන්නිග්ගමනට්ඨෙයන ගහනං. දුරතික්කමට්ඨෙයන සප්පට්ඨියට්ඨෙයන ව කත්තාරො, දුරිතික්කන්තාරවාළකත්තාරාදයො විය. සම්මාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙයන විලොමනට්ඨෙයන වා විසුකං. කදාපි සස්සතස්ස, කදාපි උච්ඡෙදස්ස ගහණතො විරූපං එන්දිතන්ති විජ්ජන්දිතං. බන්ධනට්ඨෙයන සංයොජනං. තෙනාහ “දිට්ඨිගහනං...පෙ.... දිට්ඨිසංයොජන”න්ති. ඉදානිස්ස තමෙව බන්ධනත්ථං දස්සෙන්නො දිට්ඨිසංයොජනසංයුත්තොතිආදිමාහ. තස්සායං සබ්බෙපත්ථො. ඉමිනා දිට්ඨිසංයොජනෙන සංයුත්තො පුපුජ්ජනො එතෙහි ජාතිආදිති න පරිමුව්වතිති. කිං වා බහුතා, සකලවට්ටදුක්ඛතොපි න මුව්වතිති.

20. එවං ඡප්පහෙදං දිට්ඨියාවං දස්සෙත්වා යස්මා සීලබ්බතපරාමාසො කාමාසවාදිව්වනෙනෙව දස්සිතො හොති. කාමසුබ්බත්ථඤ්ඤි භවසුබ්බවිසුද්ධිඅත්ථඤ්ඤි අවිජ්ජාය අභිභූතා ඉතො බහිද්ධා සමණබ්බාහිමණා සීලබ්බතාති පරාමසන්ති, තස්මා තං අදස්සෙත්වා දිට්ඨිග්ගහණෙන වා තස්ස ගහිතත්තාපි තං අදස්සෙත්වා ඉදානි යො පුග්ගලො දස්සනා පහාතබ්බෙ ආසවෙ පජ්ජති, තං දස්සෙත්වා තෙසං ආසවානං පහානං දස්සෙත්වා පුබ්බෙ වා අයොනියො මනසිකරොතො පුපුජ්ජනස්ස තෙසං උප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තබ්බිපරිතස්ස පහානං දස්සෙත්වා සුතවා ව බො, භික්ඛවෙතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යාව “සො ඉදං දුක්ඛ”න්ති ආගච්ඡති, තාව හෙට්ඨා වුත්තතයෙන ව වුත්තපච්චතිකතො ව වෙදිතබ්බො. පච්චතිකතො ව සබ්බාකාරෙන අරියධම්මස්ස අකොවිදාවිනිතපච්චතිකතො අයං “සුතවා අරියසාවකො අරියධම්මස්ස කොවිදො අරියධම්මෙ සුවිනිතො”ති වෙදිතබ්බො. අපිව බො සිබ්බාපත්තවිපස්සනතො පහුති යාව ගොත්‍රභූ, තාව තදනුරූපෙන අත්ථෙයන අයං අරියසාවකොති වෙදිතබ්බො.

21. “සො ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති”තිආදියු පන අයං අත්ථවිභාවනා, සො චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො අරියසාවකො තණ්හාවජ්ජා තෙහුමකා බන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා දුක්ඛසමුදයො, උභින්නං අප්පචන්ති නිරොධො, නිරොධසම්පාපකො මග්ගොති එවං පුබ්බෙව ආවරියසන්තිකෙ උග්ගහිතචතුසච්චකම්මට්ඨානො අපරෙන සමයෙන විපස්සනාමග්ගං සමාරුළ්භො සමානො තෙ තෙහුමකෙ බන්ධෙ ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති, උපායෙන පට්ඨන සමන්තාහරති වෙව විපස්සති ව. එත්ථ හි යාව සොනාපත්තිමග්ගො, තාව මනසිකාරසීසෙනෙව විපස්සනා වුත්තා. යා පනායං තස්සෙව දුක්ඛස්ස සමුට්ඨාපිකා පහාවිකා තණ්හා, අයං සමුදයොති යොනියො මනසි කරොති. යස්මා පන දුක්ඛඤ්ඤි සමුදයො ව ඉදං යානං පත්ථා නිරුජ්ඣන්ති නප්පචන්තන්ති, තස්මා යදිදං නිබ්බානං නාම, අයං දුක්ඛනිරොධොති යොනියො මනසි කරොති. නිරොධසම්පාපකං අට්ඨංගිකං මග්ගං අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොනියො මනසි කරොති, උපායෙන පට්ඨන සමන්තාහරති වෙව විපස්සති ව.

තත්‍රායං උපායො, අභිනිවෙසො නාම වට්ටෙ හොති, විවට්ටෙ නත්ථි. තස්මා “අයං අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිමාතු, ආපොධාතු”තිආදිනා නයෙන සකසන්තතියං වත්තාරි භූතාති තදනුසාරෙන උපාදාරූපානි ව පරිග්ගහෙන්වා අයං රූපක්ඛන්ධොති වචන්ථපෙති. තං වචන්ථාපයතො උප්පන්නෙ තදාරම්මණෙ විත්තවෙතසිකෙ ධම්මෙ ඉමෙ වත්තාරො අරූපක්ඛන්ධාති වචන්ථපෙති. තතො ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛන්ති වචන්ථපෙති. තෙ පන සබ්බෙපතො නාමඤ්ඤි රූපඤ්ඤි ද්වෙ භාගායෙව හොන්ති. ඉදඤ්ඤි නාමරූපං සහෙතු සප්පච්චයං උප්පජ්ජති. තස්ස අයං හෙතු අයං පච්චයොති අවිජ්ජාභවතණ්හාකම්මාහාරාදිකෙ හෙතුපච්චයෙ වචන්ථපෙති. තතො තෙසං පච්චයානඤ්ඤි පච්චසුප්පන්නධම්මානඤ්ඤි යාථාචසරසලක්ඛණං වචන්ථපෙත්වා ඉමෙ ධම්මා අහුත්වා හොන්තිති අනිව්වලක්ඛණං ආරොපෙති, උදයබ්බයපිළිතත්තා දුක්ඛාති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙති. අවසවත්තතො අනන්තාති අනන්තලක්ඛණං ආරොපෙති. එවං තිණි ලක්ඛණාති ආරොපෙත්වා පටිපාටියා විපස්සනං පවත්තෙන්නො සොනාපත්තිමග්ගං පාපුණාති.

තස්මිං බණෙ වත්තාරි සච්චානි එකපට්ටෙවෙධෙනෙව පටිවිජ්ඣති, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ටෙවෙධෙන පටිවිජ්ඣති, සමුදයං පහානපට්ටෙවෙධෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ටෙවෙධෙන, මග්ගං

භාවනාපටිච්චෙධෙන. දුක්ඛඤ්ච පරිඤ්ඤාභිසමයෙන අභිසමෙති...පෙ.... මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති, නො ව බො අඤ්ඤාමඤ්ඤෙන ඤාණෙන. එකඤ්ඤාණෙනෙව හි එස නිරොධං ආරම්මණතො, සෙසානි කිව්වතො පටිච්ඡක්ඛති වෙව අභිසමෙති ව. න හිස්ස තස්මිං සමයෙ එවං හොති – “අභං දුක්ඛං පරිජානාමි”ති වා...පෙ.... “මග්ගං භාවෙමි”ති වා. අපිච ඛිවස්ස ආරම්මණං කත්වා පටිච්චෙධවසෙන නිරොධං සච්ඡිකරොතො එවං තං ඤාණං දුක්ඛපරිඤ්ඤාකිව්වම්පි සමුදයපහානකිව්වම්පි මග්ගභාවනාකිව්වම්පි කරොතියෙව. තස්සෙවං උපායෙන යොනියො මනසිකරොතො තිණි සංයොජනානි පහියන්ති, විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි, අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා, “සිලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති සිලබ්බතානං පරාමසනතො සිලබ්බතපරාමාසොති. තත්ථ චතුසු ආසවෙසු සක්කායදිට්ඨිසිලබ්බතපරාමාසා දිට්ඨාසවෙන සඬගහිතත්තා ආසවා වෙව සංයොජනා ව. විචිකිච්ඡා සංයොජනමෙව, න ආසවො . “දස්සනා පහාතබ්බා ආසවා”ති එත්ථ පරියාපන්නත්තා පන ආසවාති.

“ඉමෙ වුච්චන්ති...පෙ.... පහාතබ්බා”ති ඉමෙ සක්කායදිට්ඨිආදයො දස්සනා පහාතබ්බා නාම ආසවාති දස්සන්තො ආහ. අථ වා යා අයං ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජතිති එවං සරුපෙනෙව සක්කායදිට්ඨි විහත්තා. තං සන්ධායාහ “ඉමෙ වුච්චන්ති, භික්ඛවෙ”ති. සා ව යස්මා සහජාතපහානෙකට්ඨෙහි සද්ධිං පහියති. දිට්ඨාසවෙ හි පහියමානෙ තංසහජාතො චතුසු දිට්ඨිසම්පයුත්තවිත්තෙසු කාමාසවොපි අවිජ්ජාසවොපි පහියති . පහානෙකට්ඨො පන චතුසු දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙසු නාගසුපණ්ණාදිසම්ද්ධිපත්ථනාවසෙන උප්පජ්ජමානො භවාසවො. තෙනෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොපි, ද්විසු දොමනස්සවිත්තෙසු පාණාතිපාතාදිනිබ්බත්තකො අවිජ්ජාසවොපි, තථා විචිකිච්ඡාවිත්තසම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොපිති එවං සබ්බථාපි අවසෙසා තයොපි ආසවා පහියන්ති. තස්මා බහුවචනානිද්දෙසො කතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එස පොරාණානං අධිප්පායො.

දස්සනා පහාතබ්බාති දස්සනං නාම සොනාපත්තිමග්ගො, තෙන පහාතබ්බාති අත්ථො. කස්මා සොනාපත්තිමග්ගො දස්සනං? පඨමං නිබ්බානදස්සනතො. නනු ගොත්රභූ පඨමතරං පස්සතිති? නො න පස්සති. දිස්වා කත්තබ්බකිව්වං පන න කරොති සංයොජනානං අප්පහානතො. තස්මා පස්සතිති න චත්තබ්බො. යත්ථ කත්ථවි රාජානං දිස්වාපි පණ්ණාකාරං දත්වා කිව්වනිජ්ජත්තියා අදිට්ඨත්තා “අජ්ජාපි රාජානං න පස්සාමි”ති වදන්තො ගාමවාසී පුරිසො වෙන්ථ නිදස්සනං.

දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

22. එවං දස්සනෙන පහාතබ්බෙ ආසවෙ දස්සන්වා ඉදානි තදනන්තරුද්දිට්ඨෙ සංවරා පහාතබ්බෙ දස්සෙනුං, කතමෙ ව, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බාති ආහ. එවං සබ්බත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉතො පරඤ්ඤි අත්ථමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම.

නනු ව දස්සනෙන භාවනායාති ඉමෙහි ද්විති අප්පහාතබ්බො ආසවො නාම නත්ථි, අථ කස්මා විසුං සංවරාදිහි පහාතබ්බෙ දස්සෙතිති. සංවරාදිහි පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භිතා ආසවා චතුහි මග්ගෙහි සමුග්ගසාතං ගච්ඡන්ති, තස්මා තෙසං මග්ගානං පුබ්බභාගෙ ඉමෙහි පඤ්චභාකාරෙහි වික්ඛම්භනාප්පහානං දස්සන්තො එවමාහ. තස්මා යො වායං චුත්තො පඨමො දස්සනමග්ගොයෙව, ඉදානි භාවනානාමෙන වුච්චිස්සන්ති තයො මග්ගා, තෙසං සබ්බෙසම්පි අයං පුබ්බභාගපටිපදාති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. පටිසඬ්ඛාති පටිසඬ්ඛාය. තත්ථායං සඬ්ඛාසද්දො ඤාණකොට්ඨාසපඤ්ඤත්තිගණනාසු දිස්සති. “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති”තිආදීසු (ම. නි. 2.168) හි ඤාණෙ දිස්සති. “පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා සමුදාවරන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 1.201) කොට්ඨාසෙ. “තෙසං තෙසං ධම්මානං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා”තිආදීසු (ධ. ස. 1313) පඤ්ඤත්තියං. “න සුකරං සඬ්ඛාතු”න්තිආදීසු (සං. නි. 2.128) ගණනායං. ඉධ පන ඤාණෙ දිට්ඨබ්බො.

පටිසඬ්ඛා යොනියොති හි උපායෙන පථෙන පටිසඬ්ඛාය ඤත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වාති අත්ථො. එත්ථ ව අසංවරෙ ආදිනවපටිසඬ්ඛා යොනියො පටිසඬ්ඛාති වෙදිතබ්බො. සා වායං “වරං, භික්ඛවෙ, තත්තාය අයොසලාකාය ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජොතිභූතාය චක්ඛුන්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වෙව චක්ඛුච්ඤ්ඤෙයොසු රුපෙසු අනුබ්බාසද්දායො නිමිත්තග්ගාහො”තිආදිනා (සං. නි. 4.235) ආදිත්තපරියායනෙයෙන වෙදිතබ්බො. චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරසංචුතො විහරතීති එත්ථ චක්ඛුමෙව ඉන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියං, සංවරණතො සංවරො, පිදහනතො ථකනතොති චුත්තං හොති. සතියා එතං අධිවචනං. චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරො. තිත්ථකාකො ආවාටකච්ඡපො වනමහිංසොතිආදයො වීය.

තත්ථ කිඤ්චාපි චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථි. න හි චක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨසච්චං වා උප්පජ්ජති. අපිච යදා රුපාරම්මණං චක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, තදා භවධිගෙ ද්වික්ඛත්තුං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙ කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිව්වං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධකි, තතො චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිව්වං, තතො විපාකමනොධාතු සම්පටිච්ඡනකිව්වං, තතො විපාකාහෙතුකමනොච්ඤ්ඤාණධාතු සන්තිරණකිව්වං, තතො

කිරියාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බතකිව්වං සාධයමානා උප්පජ්ජන්වා නිරුජ්ඣති. තදනන්තරං ජවනං ජවති.

තත්ථපි නෙව භවඬගසමයෙ, න ආවජ්ජනාදීනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථී. ජවනක්ඛණෙ පන සවෙ දුස්සීලාං වා මුට්ඨසව්වං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අයං අසංවරො හොති. එවං හොන්තොපි සො චක්ඛන්ද්‍රියෙ අසංවරොති වුවවති. කස්මා? තස්මිඤ්භි සති ද්වාරම්භි අගුත්තං හොති, භවඬගම්භි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. යථා කිං, යථා නගරෙ චතුස්සු ද්වාරෙස්ස අසංවුතෙස්ස කිඤ්ඤාපි අන්තො සරකොට්ඨකගබ්භාදයො සුසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙන භි පටිසිත්වා වොරා යදිච්ඡන්ති, තං කරෙය්‍යුං, එවමෙව ජවනෙ දුස්සීලාදිස්ස උප්පන්නෙස්ස, තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්භි අගුත්තං හොති, භවඬගම්භි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපිති.

තස්මිං පන සීලාදිස්ස උප්පන්නෙස්ස ද්වාරම්භි ගුත්තං හොති, භවඬගම්භි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙස්ස සුසංවුතෙස්ස කිඤ්ඤාපි අන්තො සරාදයො අසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙස්ස භි පිහිතෙස්ස වොරානං පවෙසො නත්ථී, එවමෙව ජවනෙ සීලාදිස්ස උප්පන්නෙස්ස ද්වාරම්භි සුගුත්තං හොති, භවඬගම්භි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානොපි චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරොති වුත්තො. ඉධ වායං සතිසංවරො අධිප්පෙතොති වෙදිතබ්බො. චක්ඛන්ද්‍රියසංවරෙන සංවුතො චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො, උපෙතොති වුත්තං හොති. තථා භි, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති ඉමස්ස විභවිගෙ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො”ති (විභ. 511) වුත්තං. තං එකජ්ඣං කත්වා චක්ඛන්ද්‍රියසංවරෙන සංවුතොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අථ වා සංවරීති සංවුතො, ථකෙසි පිදහීති වුත්තං හොති. චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරසංවුතො චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො, චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසඤ්ඤිතං සතිකවාටං චක්ඛුද්වාරෙ, සරද්වාරෙ කවාටං විය සංවරි ථකෙසි පිදහීති වුත්තං හොති. අයමෙව චෙත්ථ අත්ථො සුන්දරතරො. තථා භි “චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අසංවුතස්ස විහරතො සංවුතස්ස විහරතො”ති එතෙස්ස පදෙස්ස අයමෙව අත්ථො දිස්සති.

විහරතීති එවං චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො යෙන කෙනචි ඉරියාපට්ඨිතරෙන විහරති. යඤ්භිස්සාතිආදිම්භි යං චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අස්ස භික්ඛුතො අසංවුතස්ස අථකෙත්වා අපිදහිත්වා විහරන්තස්සාති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා, යෙ-කාරස්ස යන්ති ආදෙසො. භිකාරො ච පදසුරණො, යෙ අස්සාති අත්ථො.

උප්පජ්ජෙය්‍යුන්ති නිබ්බත්තෙය්‍යුං. ආසවා විසාතපරිලාභාති චත්තාරො ආසවා ච අඤ්ඤෙ ච විසාතකරා කිලෙසපරිලාභා විපාකපරිලාභා ව. චක්ඛුද්වාරෙ භි ඉට්ඨාරම්මණං ආපාටගතං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අභිනන්දතො කාමාසවො උප්පජ්ජති, ඊදිසං අඤ්ඤස්මිම්භි සුගතිභවෙ ලභිස්සාමීති භවපත්ථනාය අස්සාදයතො භවාසවො උප්පජ්ජති, සත්තොති වා සත්තස්සාති වා ගණ්හන්තස්ස දිට්ඨාසවො උප්පජ්ජති, සබ්බෙහෙව සහජාතං අඤ්ඤාණං අවිජ්ජාසවොති චත්තාරො ආසවා උප්පජ්ජන්ති. තෙහි සම්පයුත්තා අපරෙ කිලෙසා විසාතපරිලාභා, ආයතිං වා තෙසං විපාකා. තෙපි භි අසංවුතස්සෙව විහරතො උප්පජ්ජෙය්‍යුන්ති වුවවන්ති.

එවංස තෙති එවං අස්ස තෙ. එවං එතෙන උපායෙන න හොන්ති, නො අඤ්ඤාති වුත්තං හොති. එස නයො පටිසඬ්ඛා යොනිසො සොතින්ද්‍රියසංවරසංවුතොතිආදිස්ස.

ඉමෙ වුවවන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බාති ඉමෙ ඡස්ස ද්වාරෙස්ස චත්තාරො චත්තාරො කත්වා චතුච්ඡති ආසවා සංවරෙන පහාතබ්බාති වුවවන්ති. සබ්බත්ථෙව චෙත්ථ සතිසංවරො එව සංවරොති වෙදිතබ්බො.

සංවරාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා

23. පටිසඬ්ඛා යොනිසො චීවරන්තිආදිස්ස යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ සීලකථායං වුත්තමෙව. යඤ්භිස්සාති යං චීවරපිණ්ඩපාතාදිස්ස වා අඤ්ඤතරං අස්ස. අප්පටිසෙවතොති එවං යොනිසො අප්පටිසෙවන්තස්ස. සෙසං වුත්තනයමෙව. කෙචලං පනිධ අලද්ධං චීවරාදිං පත්ථයතො ලද්ධං වා අස්සාදයතො කාමාසවස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බො. ඊදිසං අඤ්ඤස්මිම්භි සම්පත්තිභවෙ සුගතිභවෙ ලභිස්සාමීති භවපත්ථනාය අස්සාදයතො භවාසවස්ස, අභං ලභාමි න ලභාමිති වා මය්ගං වා ඉදන්ති අත්තසඤ්ඤං අධිට්ඨිතො දිට්ඨාසවස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බො. සබ්බෙහෙව පන සහජාතො අවිජ්ජාසවොති එවං චතුත්තං ආසවානං උප්පත්ති විපාකපරිලාභා ව නවවෙදනුප්පාදනතොපි වෙදිතබ්බො.

ඉමෙ වුවවන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා පටිසෙවනා පහාතබ්බාති ඉමෙ එකමෙකස්මිං පච්චයෙ චත්තාරො චත්තාරො කත්වා සොළස ආසවා ඉමිනා ඤාණසංවරසඬ්ඛාතෙන පච්චවෙක්ඛණපටිසෙවනෙන පහාතබ්බාති වුවවන්ති.

අධිවාසනාපහානබලාපවරණය

24. පරිසරයේ යොනියෝ බලෝ හොනි සිතස්සානි උපායෙන පටන් පව්වෙක්කිත්වා බලෝ හොනි සිතස්ස සිතං බලති සහති, න අවිරජ්ජිමො විය අප්පමත්තකෙනපි සිතෙන වලති කම්පති කම්මට්ඨානං විජහති. අපිව බො ලොමසනාගත්තෙරො විය අනප්පකෙනාපි සිතෙන චුට්ඨො න වලති න කම්පති, කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති. ටෙරො කිර වෙතියපබ්බතෙ පියඬගුහායං පධානසරෙ විහරන්තො අන්තරට්ඨකෙ නිමපාතසමයෙ ලොකන්තරිකතිරයෙ පව්වෙක්කිත්වා කම්මට්ඨානං අවිජහන්තොව අබ්භොකාසෙ විනිනාමෙසි. එවං උණ්හාදිසුපි අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො.

කෙවලඤ්ඤි යො හික්ඛු අධිමත්තමිපි උණ්හං සහති ස්වෙව ටෙරො විය, අයං “බලෝ උණ්හස්සා”ති වෙදිතබ්බො. ටෙරො කිර ගිම්හසමයෙ පවිජාහත්තං බහිවඬකමෙ නිසිදි. කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො සෙදාපිස්ස කච්ඡෙති මුච්චන්ති. අප් නං අන්තෙවාසිකො ආහ “ඉධ, හන්තෙ, නිසිද්ද, සිතලො ඔකාසො”ති. ටෙරො “උණ්හහයෙනෙවමිති ආවුසො ඉධ නිසිත්තො”ති අවිචිමහාතිරයං පව්වෙක්කිත්වා නිසිදියෙව. උණ්හන්ති වෙන්ථ අග්ගිසන්තාපොව වෙදිතබ්බො. සුරියසන්තාපවසෙන පනෙතං වත්ථු වුත්තං.

යො ව ද්දවෙ තයො වාරෙ හත්තං වා පානියං වා අලහමානොපි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අත්තනො පෙත්තිවිසයුපපත්තිං පව්වෙක්කිත්වා අවෙධෙන්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව. අධිමත්තෙහි ධංසමකසවාතාතපසම්ඵස්සෙහි චුට්ඨො වාපි තිරච්ඡානුපපත්තිං පව්වෙක්කිත්වා අවෙධෙන්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව. සරිසපසම්ඵස්සෙන චුට්ඨො වාපි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ සිහබ්බාග්ගාදිමුඛෙසු අනෙකවාරං පරිවත්තිතපුබ්බභාවං පව්වෙක්කිත්වා අවෙධෙන්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව පධානියත්තෙරො විය. අයං “බලෝ ජිසවිජාය...පෙ.... සරිසපසම්ඵස්සාන”න්ති වෙදිතබ්බො.

ටෙරං කිර බණ්ඩවෙලවිහාරෙ කණ්කාරපධානියසරෙ අරියවංසං සුණන්තං ඝොරවිසො සප්පො ධංසි. ටෙරො ජානිත්වාපි පසන්තවිත්තො නිසිත්තො ධම්මංයෙව සුණාති. විසවෙගො ථද්ධො අහොසි. ටෙරො උපසම්පදමණ්ඩලං ආදිං කත්වා සීලං පව්වෙක්කිත්වා පරිසුද්ධසීලොභමස්මිති පිතිං උප්පාදෙසි. සහ පිතුප්පාදා විසං නිවත්තිත්වා පථවිං පාවිසි. ටෙරො තත්තෙව විත්තෙකග්ගතං ලභිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්.

යො පන අක්කොසවසෙන දුරුත්තෙ දුරුත්තත්තායෙව ව දුරාගතෙ අපි අන්තිමවත්ථුසඤ්ඤිතෙ වචනපටෙ සුත්වා බන්තිගුණංයෙව පව්වෙක්කිත්වා න වෙධති දීඝභාණකඅභයත්තෙරො විය. අයං “බලෝ දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපටාන”න්ති වෙදිතබ්බො.

ටෙරො කිර පව්වසන්තොසභාවනාරාමතාය මහාඅරියවංසප්පටිපදං කට්ඨෙසි, සබ්බො මහාගාමො ආගච්ඡති. ටෙරස්ස මහාසක්කාරො උප්පජ්ජති. තං අඤ්ඤතරො මහාටෙරො අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො දීඝභාණකො අරියවංසං කට්ඨෙති සබ්බරත්තිං කොලාහලං කරොසිතිආදීහි අක්කොසි. උහොපි ව අත්තනො අත්තනො විහාරං ගච්ඡන්තා ගාවුතමත්තං එකපටෙන අගමංසු. සකලගාවුතමිපි සො තං අක්කොසියෙව. තතො යත්ථ ද්දවිත්තං විහාරානං මග්ගො හිජ්ජති, තත්ථ යත්වා දීඝභාණකත්තෙරො තං වන්දිත්වා “එස, හන්තෙ, තුම්භාකං මග්ගො”ති ආහ. සො අසුණන්තො විය අගමාසි. ටෙරොපි විහාරං ගන්ත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා නිසිදි. තමෙන අන්තෙවාසිකො “කිං, හන්තෙ, සකලගාවුතං පරිභාසන්තං න කිඤ්චි අවොචුත්ථා”ති ආහ. ටෙරො “බන්තියෙව, ආවුසො, මය්හං භාරො, න අක්කන්ති. එකපද්දධාරෙපි කම්මට්ඨානවියොගං න පස්සාමි”ති ආහ. එත්ථ ව වචනමෙව වචනපටොති වෙදිතබ්බො.

යො පන උප්පන්තා සාරිරිකා වෙදනා දුක්ඛමනට්ඨෙත දුක්ඛා, බහලට්ඨෙත තිබ්බා, ඵරුසට්ඨෙත බරා, තිබ්බෙට්ඨෙත කටුකා, අස්සාදවිරහතො අසාතා, මනං අවධිචන්තො අමනාපා, පාණහරණසමත්ථතාය පාණහරා අධිවාසෙතියෙව, න වෙධති. එවං සභාවො හොනි විත්තලපබ්බතෙ පධානියත්තෙරො විය. අයං “උප්පන්තානං...පෙ. ... අධිවාසනජානිකො”ති වෙදිතබ්බො.

ටෙරස්ස කිර රත්තිං පධානෙන විනිනාමෙත්වා ධීතස්ස උදරවාතො උප්පජ්ජි. සො තං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ආවත්තති පරිවත්තති. තමෙන වඩ්ඪකමපස්සෙ යීතො පිණ්ඩපාතියත්තෙරො ආහ “ආවුසො, පබ්බජිතො නාම අධිවාසනසීලො හොති”ති. සො “සාධු, හන්තෙ”ති අධිවාසෙත්වා නිව්වලො සයි. වාතො නාහිතො යාව හදයං ඵාලෙති. ටෙරො වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සන්තො මුහුත්තෙන අනාගාමී හුත්වා පරිනිබ්බාසීති.

යඤ්ඤිස්සානි සීතාදිසු යංකිඤ්චි එකධම්මමිපි අස්ස. අනධිවාසයතොති අනධිවාසෙත්තස්ස අක්ඛමන්තස්ස. සෙසං චුත්තනයමෙව. ආසවුප්පත්ති පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බො. සිතෙන චුට්ඨස්ස උණ්හං පත්ථයන්තස්ස කාමාසවො උප්පජ්ජති, එවං සබ්බත්ථ. නත්ථි නො සම්පත්තිහවෙ සුගතිහවෙ සිතං වා උණ්හං වාති හවං පත්ථයන්තස්ස හවාසවො. මය්හං සිතං උණ්හන්ති ගාහො දිට්ඨාසවො. සබ්බෙහෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොති.

“ඉමෙ වුවවන්ති...පෙ.... අධිවාසනා පහාතබ්බා”ති ඉමෙ සීතාදීසු එකමෙකස්ස වසෙන චත්තාරො චත්තාරො කත්වා අනෙකෙ ආසවා ඉමාය ඛන්තිසංවරසඬ්ඛාතාය අධිවාසනාය පහාතබ්බාති වුවවන්තිති අත්ථො. එත්ථ ව යස්මා අයං ඛන්ති සීතාදිධම්මෙ අධිවාසෙති, අත්තනො උපරි ආරොපෙත්වා වාසෙතියෙව. න අසහමානා හුත්වා නිරස්සති, තස්මා “අධිවාසනා”ති වුවවන්ති වෙදිතබ්බා.

අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

25. පටිසඬ්ඛා යොනියො වණ්ඨං හත්ථීං පරිවජ්ජෙති අහං සමණොති වණ්ඨස්ස හත්ථීස්ස ආසන්නෙ න යාතබ්බං. තතොනිදානඤ්චි මරණම්පි සියා මරණමත්තම්පි දුක්ඛන්ති එවං උපායෙන පටෙන පච්චයෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා වණ්ඨං හත්ථීං පරිවජ්ජෙති පටික්කමති. එස නයො සබ්බත්ථං. වණ්ඨන්ති ව දුට්ඨං, වාළන්ති වුත්තං හොති. බාණුන්ති බදිරබාණුආදිං. කණ්ටකට්ඨානන්ති කණ්ටකානං යානං, යත්ථ කණ්ටකා විජ්ජන්ති, තං ඔකාසන්ති වුත්තං හොති. සොබ්හන්ති සබ්බතො පරිච්ඡින්නතටං. පපාතන්ති එකතො ඡින්නතටං. වන්දනිකන්ති උච්ඡිටයොදකගබ්බමලාදීනං ඡඩ්ඛනට්ඨානං. ඔළිගල්ලන්ති තෙසංයෙව සකද්දමාදීනං සන්දනොකාසං. තං ජණ්ණමත්තම්පි අසුචිහරිතං හොති, ද්වෙපි වෙතානි යානානි අමනුස්සදුට්ඨානි හොන්ති. තස්මා තානි වජ්ජෙතබ්බානි. අනාසනෙති එත්ථ පන අයුත්තං ආසනං අනාසනං, තං අත්ථතො අනියතවත්ථුකං රහොපට්ච්ඡන්තාසනන්ති වෙදිතබ්බං. අගොචරෙති එත්ථපි ව අයුත්තො ගොචරො අගොචරො, සො වෙසියාදිහෙදතො පඤ්චට්ඨො. පාපකෙ මිත්තෙති ලාමකෙ දුස්සිලෙ මිත්තපතිරූපකෙ, අමිත්තෙ වා. හජන්තන්ති සෙවමානං. විඤ්ඤු සබ්බමචාරීති පණ්ඨිතා බුද්ධිසම්පන්නා සබ්බමචාරයො, භික්ඛුනමෙනං අධිවචනං. තෙ හි එකකම්මං එකුද්දෙසො සමසික්ඛතානි ඉමං බ්‍රහ්මං සමානං චරන්ති, තස්මා සබ්බමචාරීති වුවවන්ති. පාපකෙසු යානෙසුති ලාමකෙසු යානෙසු. ඕකජපෙය්‍යුන්ති සද්දහෙය්‍යුං, අධිමුවචෙය්‍යුං “අද්ධා අයමායස්මා අකාසි වා කරස්සති වා”ති.

යඤ්චිස්සාති හත්ථීආදීසු යංකිඤ්චි එකම්පි අස්ස. සෙසං වුත්තනයමෙව. ආසවුජ්ජන්ති පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බා. හත්ථීආදිනිදානෙන දුක්ඛෙන චුට්ඨස්ස සුඛං පත්ථයතො කාමාසවො උජ්ජජ්ජති. නත්ථී නො සම්පත්තිහවෙ සුගතිහවෙ ඊදිසං දුක්ඛන්ති හවං පත්ථෙත්තස්ස හවාසවො. මං හත්ථී මද්දති, මං අස්සොති ගාහො දිට්ඨාසවො. සබ්බෙහෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොති.

ඉමෙ වුවවන්ති...පෙ.... පරිවජ්ජනා පහාතබ්බාති ඉමෙ හත්ථීආදීසු එකෙකස්ස වසෙන චත්තාරො චත්තාරො කත්වා අනෙකෙ ආසවා ඉමිනා සීලසංවරසඬ්ඛාතෙන පරිවජ්ජනෙන පහාතබ්බාති වුවවන්තිති වෙදිතබ්බා.

පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

26. පටිසඬ්ඛා යොනියො උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති “ඉති පායං චිතක්කො අකුසලො, ඉතිපි සාවජ්ජො, ඉතිපි දුක්ඛවිපාකො, සො ව බො අත්තබ්බානාධාය සංචත්තති”තිආදිනා නයෙන යොනියො කාමචිතක්කෙ ආදිනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ උජ්ජන්තං ජාතමභිතිබ්බත්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, චිත්තං ආරොපෙත්වා න වාසෙති, අබ්භන්තරෙ වා න වාසෙතිති අත්ථො.

අනාධිවාසෙත්තො කිං කරොතිති? පජහති ඡඩ්ඛෙති.

කිං කචචරං විය පිටකෙනාති? න හි, අපිච බො නං විනොදෙති තුදති විජ්ඣති නිහරති.

කිං බලිබද්දං විය පනොදෙනාති? න හි, අථ බො නං බ්‍යන්තිකරොති විගතන්තං කරොති. යථාස්ස අන්තොපි නාවසිස්සති අන්තමසො හඬගමත්තම්පි, තථා නං කරොති.

කථං පන නං තථා කරොතිති? අනභාවං ගමෙති අනු අනු අභාවං ගමෙති, වික්ඛම්භනජ්ජහානෙන යථා සුවික්ඛම්භිතො හොති, තථා කරොතිති වුත්තං හොති. එස නයො බ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙසු.

එත්ථ ව කාමචිතක්කොති “යො කාමපට්ඨසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො මිච්ඡාසඬ්ඛකජ්ජො”ති විභඩ්ගෙ (විභ. 910) වුත්තො. එස නයො ඉතරෙසු. උජ්ජන්තූජ්ජන්තෙති උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ, උජ්ජන්තමත්තෙයෙවාවති වුත්තං හොති. සකිං වා උජ්ජන්තෙ විනොදෙත්වා දුතියවාරෙ අජ්ඣුපෙක්ඛිතා න හොති, සතක්ඛත්තුම්පි උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ විනොදෙතියෙව. පාපකෙ අකුසලෙති ලාමකට්ඨෙත පාපකෙ, අකොසල්ලතාය අකුසලෙ. ධම්මෙති තෙයෙව කාමචිතක්කාදයො සබ්බෙපි වා නව මහාවිතක්කෙ. තත්ථ තයො වුත්තා එව. අවසෙසා “ඤාතිචිතක්කො

ජනපදවිතක්කො අමරවිතක්කො පරානුද්දයනාපටිසංයුත්තො විතක්කො ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තො විතක්කො අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තො විතක්කො”ති (මහානි. 207) ඉමෙ ඡ.

යඤ්ඨිස්සාති එතෙසු විතක්කෙසු යංකිඤ්චි අස්ස, සෙසං චුත්තනයමෙව. කාමවිතක්කො පනෙත්ථ කාමාසවො එව. තබ්බිසෙසො භවාසවො. තංසම්පයුත්තො දිට්ඨාසවො. සබ්බවිතක්කෙසු අවිජ්ජාසවොති එවං ආසවුප්පත්තිපි වෙදිතබ්බො.

ඉමෙ වුවුවන්ති...පෙ.... විනොදනා පහාතබ්බාති ඉමෙ කාමවිතක්කාදිවසෙන චුත්තප්පකාරා ආසවා ඉමීනා තස්මිං තස්මිං විතක්කෙ ආදීනවපච්චවෙක්ඛණසහිතෙන චිරියසංවරසඬාතෙන විනොදනෙන පහාතබ්බාති වුවුවන්තිති වෙදිතබ්බො.

විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භාවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

27. පටිසඬා යොනියො සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙතිති අභාවනාය ආදීනවං, භාවනාය ව ආනිසංසං උපායෙන පටෙන පච්චවෙක්ඛන්තවා සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙති, එස නයො සබ්බත්ථ. එත්ථ ව කිඤ්චාපි ඉමෙ උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතා ලොකුත්තරබොජ්ඣාදිගා එව අධිප්පෙනා, තථාපි ආදිකම්මිකානං බොජ්ඣාදිගෙසු අසම්මොහත්ථං ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන නෙසං නයෙන අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාමි. ඉධ පන ලොකියනයං පහාය ලොකුත්තරනයො එව ගහෙතබ්බො. තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣාදිගන්තිආදීනා නයෙන චුත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානංයෙව තාව –

අත්ථතො ලක්ඛණාදිහි, කමතො ව චිතිච්ඡයො;
අනුනාධිකතො වෙව, විඤ්ඤාතබ්බො විභාවිනා.

තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣාදිගෙ තාව සරණට්ඨෙන සති. සා පනෙසා උපට්ඨානලක්ඛණා, අපිලාපනලක්ඛණා වා. චුත්තම්පි හෙතං “යථා, මහාරාජ, රඤ්ඤො භණ්ඩාගාරිකො රඤ්ඤො සාපතෙයාං අපිලාපෙති, එත්තකං, මහාරාජ, හිරඤ්ඤං, එත්තකං සුවණ්ණං, එත්තකං සාපතෙයාන්ති, එවමෙව බො, මහාරාජ, සති උප්පජ්ජමානා කුසලාකුසලසාවජ්ජානවජ්ජහීනපණිනකණ්හසුක්කසප්පච්ඡාගෙ ධම්මෙ අපිලාපෙති. ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (මි. ප. 2.1.13) විත්ථාරො. අපිලාපනරසා. කිච්චවසෙනෙව හිස්ස එතං ලක්ඛණං ථෙරෙන චුත්තං. අසම්මොසරසා වා. ගොචරාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා. සති එව සම්බොජ්ඣාදිගො සතිසම්බොජ්ඣාදිගො. තත්ථ බොධියා බොධිස්ස වා අඬගොති බොජ්ඣාදිගො.

කිං චුත්තං හොති? යා හි අයං ධම්මසාමග්ගී, යාය ලොකියලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය ලිනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහන-කාමසුඛත්තකිලමථානුයොග-උච්ඡේදසස්සතාහිනිවෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභූතාය සතිධම්මවිවයචිරියපිනිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඬාතාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුජ්ඣතිති කත්වා “බොධි”ති වුවුවති. බුජ්ඣතිති කිලෙසසත්තානනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසව්වානි පටිච්ජ්ඣති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති චුත්තං හොති. යථාහ “සත්ත බොජ්ඣාදිගෙ භාවෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො”ති. තස්සා ධම්මසාමග්ගිසඬාතාය බොධියා අඬගොතිපි බොජ්ඣාදිගො, කුසලාකුසලමග්ගධරාදියො විය.

යොපෙස යථාචුත්තප්පකාරාය එතාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතිති කත්වා අරියසාවකො “බොධි”ති වුවුවති, තස්ස බොධිස්ස අඬගොතිපි බොජ්ඣාදිගො, සෙනඬගරථඬගාදියො විය. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “බුජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස අඬගාති වා බොජ්ඣාදිගා”ති. අපිච “බොජ්ඣාදිගාති කෙනට්ඨෙන බොජ්ඣාදිගා? බොධාය සංවත්තන්තිති බොජ්ඣාදිගා, බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣාදිගා, අනුබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣාදිගා, පටිබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣාදිගා, සම්බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣාදිගා”තිආදීනා (පටි. ම. 3.17) පටිසම්භිදානයෙනාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පසත්ථො සුන්දරො වා බොජ්ඣාදිගොති සම්බොජ්ඣාදිගො. එවං සති එව සම්බොජ්ඣාදිගො සතිසම්බොජ්ඣාදිගො. තං සතිසම්බොජ්ඣාදිගං. එවං තාව එකස්ස ආදිපදස්ස අත්ථතො ලක්ඛණාදිහි ව චිතිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

දුතියාදීසු පන චතුසච්චධම්මෙ විචිනාතිති ධම්මවිවයො. සො පන විවයලක්ඛණො, ඔභාසනරසො, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානො. චීරභාවතො විධිනා ඊරසිතබ්බතො ව චිරියං. තං පග්ගහලක්ඛණං, උපත්ථම්භනරසං, අනොසීදනපච්චුපට්ඨානං. පිණයතිති පිනි. සා ඵරණලක්ඛණා, තුට්ඨිලක්ඛණා වා, කායචිත්තානං පිණනරසා, තෙසංයෙව ඔදගාපච්චුපට්ඨානා. කායචිත්තදරථපස්සම්භනතො පස්සද්ධි. සා උපසමලක්ඛණා, කායචිත්තදරථනිම්මද්දනරසා, ආයචිත්තානං අපරිප්ඵන්දනභූතසීතිභාවපච්චුපට්ඨානා. සමාධානතො සමාධි. සො අවික්ඛෙපලක්ඛණො, අවිසාරලක්ඛණො වා, චිත්තවෙතසිකානං සම්පිණ්ඩනරසො, චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානො. අජ්ඣුපෙක්ඛනතො උපෙක්ඛා. සා පටිසඬානලක්ඛණා, සමවාහිතලක්ඛණා වා, උභාධිකතානිවාරණරසා,

පක්ඛපාත්‍යවිෂේෂදරසා වා, මජ්ඣන්තනාවපච්චුපට්ඨානා. සෙසං චුත්තනයමෙව. එවං සෙසපදානම්පි අත්ථතො ලක්ඛණාදීහි ව චිතිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

කමතොති එත්ථ ව “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234) වචනතො සබ්බෙසං සෙසබොජ්ඣාසිගානං උපකාරකත්තා සතිසම්බොජ්ඣාසිගොව පට්ඨං චුත්තො. තතො පරං “සො තථා සතො විහරන්තො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිච්ඡන්ති”තිආදිනා (විහ. 469) නයෙන සෙසබොජ්ඣාසිගානං පුබ්බාපරියවචනෙ පයොජනං සුත්තෙයෙව චුත්තං. එවමෙත්ථ කමතොපි චිතිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

අනුනාධිකතොති කස්මා පන භගවතා සත්තෙව බොජ්ඣාසිගා චුත්තා අනුනා අනධිකාති. ලීනුද්ධච්චපට්ඨපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො ව. එත්ථ හි තයො බොජ්ඣාසිගා ලීනස්ස පට්ඨකං. යථාහ – “යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො පීතිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනායා”ති (සං. නි. 5.234). තයො උද්ධච්චස්ස පට්ඨකං. යථාහ – “යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනායා”ති (සං. නි. 5.234). එකො පනෙත්ථ සබ්බත්ථිකො. යථාහ – “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති. “සබ්බත්ථක”න්තිපි පාඨො, ද්විත්තම්පි සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බන්ති අත්ථො. එවං ලීනුද්ධච්චපට්ඨපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො ව සත්තෙව බොජ්ඣාසිගා චුත්තා අනුනා අනධිකාති, එවමෙත්ථ අනුනාධිකතොපි චිතිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

එවං තාව “සතිසම්බොජ්ඣාසිග”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානංයෙව අත්ථවණ්ණනං ඤත්වා ඉදාහි භාවෙති විවෙකනිස්සිතන්තිආදියු එවං ඤාතබ්බා. භාවෙතිති වඩ්ඨෙති, අත්තනො චිත්තසන්තානෙ පුනස්පුනං ජනෙති අභිනිබ්බන්තෙතිති අත්ථො. විවෙකනිස්සිතන්ති විවෙකෙ නිස්සිතං. විවෙකොති විචිත්තතා. ස්වායං තදභිග්ගවිවෙකො වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපට්ඨපස්සද්ධි නිස්සරණවිවෙකොති පඤ්චවිධො. තස්ස නානත්තං “අරියධම්මෙ අවිනිතො”ති එත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයමෙව හි තත්ථ විනයොති චුත්තො. එවං එතස්මිං පඤ්චවිධෙ විවෙකෙ.

විවෙකනිස්සිතන්ති තදභිග්ගවිවෙකනිස්සිතං සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතඤ්ච සතිසම්බොජ්ඣාසිගං භාවෙතිති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි අයං බොජ්ඣාසිගභාවනානුයුත්තො යොගී විපස්සනාක්ඛණෙ කිච්චතො තදභිග්ගවිවෙකනිස්සිතං, අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං, මග්ගකාලෙ පන කිච්චතො සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං, ආරම්මණතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං සතිසම්බොජ්ඣාසිගං භාවෙති. පඤ්චවිධවිවෙකනිස්සිතන්තිපි එකෙ, තෙ හි න කෙවලං බලවිපස්සනාමග්ගඵලක්ඛණෙසු එව බොජ්ඣාසිගෙ උද්ධරන්ති, විපස්සනාපාදකකසිණජ්ඣානආනාපානාසුභග්ගමච්ඡාරජ්ඣානෙසුපි උද්ධරන්ති. න ව පටිසිද්ධා අට්ඨකථාවරියෙහි. තස්මා තෙසං මතෙන එතෙසං ඥානානං පවත්තික්ඛණෙ කිච්චතො එව වික්ඛම්භනවිවෙකනිස්සිතං. යථා ව “විපස්සනාක්ඛණෙ අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිත”න්ති චුත්තං, එවං පට්ඨපස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතම්පි භාවෙතිති වත්තුං වට්ටති. එස නයො වීරාගනිස්සිතාදියු. විවෙකට්ඨා එව හි වීරාගාදයො.

කෙවලඤ්ඤෙත්ථ වොස්සග්ගො දුට්ඨො පරිච්චාගවොස්සග්ගො ව පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො වාති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ ව තදභිග්ගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ ව සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසප්පහානං. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ තන්තින්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ පන ආරම්මණකරණෙන නිබ්බානපක්ඛන්දනං. තදුභයම්පි ඉමස්මිං ලොකියලොකුත්තරම්පස්සකෙ අත්ථවණ්ණනානායෙ වට්ටති. තථා හි අයං සතිසම්බොජ්ඣාසිගො යථාචුත්තෙන පකාරෙන කිලෙසෙ පරිච්චජති, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දති. වොස්සග්ගපරිණාමීන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන වොස්සග්ගත්තං පරිණමන්තං පරිණතඤ්ච පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චාති. ඉදං චුත්තං හොති “අයඤ්ච බොජ්ඣාසිගභාවනානුයුත්තො භික්ඛු යථා සතිසම්බොජ්ඣාසිගො කිලෙසපරිච්චාගවොස්සග්ගත්තං නිබ්බානපක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්තඤ්ච පරිපච්චති, යථා ව පරිපක්කො හොති, තථා නං භාවෙති”ති. එස නයො සෙසබොජ්ඣාසිගෙසු.

ඉධ පන නිබ්බානංයෙව සබ්බසම්බතෙහි විචිත්තත්තා විවෙකො, සබ්බෙසං වීරාගභාවතො වීරාගො, නිරොධභාවතො නිරොධොති චුත්තං. මග්ගො එව ව වොස්සග්ගපරිණාමී, තස්මා සතිසම්බොජ්ඣාසිගං භාවෙති විවෙකං ආරම්මණං කත්වා පවත්තියා විවෙකනිස්සිතං. තථා වීරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං. තඤ්ච බො අරියමග්ගක්ඛණප්පත්තියා කිලෙසානං සමුච්ඡෙදතො පරිච්චාගභාවෙන ව නිබ්බානපක්ඛන්දනභාවෙන ව පරිණතං පරිපක්කන්ති අයමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. එස නයො සෙසබොජ්ඣාසිගෙසු.

යඤ්චිස්සාති එතෙසු බොජ්ඣාසිගෙසු යංකිඤ්චි අස්ස. සෙසං චුත්තනයමෙව. ආසවුප්පත්තියං පනෙත්ථ ඉමෙසං උපරිමග්ගත්තසම්පයුත්තානං බොජ්ඣාසිගානං අභාවිතත්තා යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යුං කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවොති තයො ආසවා, භාවයතො එවංස තෙ ආසවා න හොන්තිති අයං නයො වෙදිතබ්බො.

ඉමෙ වුවවන්ති...පෙ.... භාවනා පහතබ්බාති ඉමෙ තයො ආසවා ඉමාය මග්ගන්තයසම්පයුත්තාය බොජ්ඣංගභාවනාය පහතබ්බාති වුවවන්තිති වෙදිතබ්බා.

28. ඉදානි ඉමෙහි සත්තභාකාරෙහි පභිනාසවං භික්ඛුං ටොමෙන්තො ආසවප්පහානෙ වස්ස ආනිසංසං දස්සෙන්තො එතෙහෙව ච කාරණෙහි ආසවප්පහානෙ සත්තානං උස්සුක්කං ජනෙන්තො යතො බො, භික්ඛවෙ...පෙ. ... අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති ආහ. තත්ථ යතො බොති සාමිවචනෙ තොකාරො, යස්ස බොති චුත්තං හොති. පොරාණා පන යස්මිං කාලෙති වණ්ණයන්ති. යෙ ආසවා දස්සනා පහතබ්බාති යෙ ආසවා දස්සනෙන පහතබ්බා, තෙ දස්සනෙනෙව පභිනා හොන්ති, න අප්පභිනෙසුයෙව පභිනසඤ්ඤි හොති. එවං සබ්බත්ථ විත්ථාරො.

සබ්බාසවසංවරසංවුත්තොති සබ්බෙහි ආසවපිටානෙහි පිහිතො, සබ්බෙසං වා ආසවානං පිටානෙහි පිහිතො. අවිජ්ජෙවනි තණ්හන්ති සබ්බමිපි තණ්හං ඡින්දි, සංඡින්දි සමුච්ඡින්දි. විචත්තයි සංයොජනන්ති දසවිධමිපි සංයොජනං පරිචත්තයි නිමිමලමකාසි. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන. මානාභිසමයාති මානස්ස දස්සනාභිසමයා පහානාභිසමයා ච. අරහත්තමග්ගො හි කිව්චවසෙන මානං පස්සති, අයමස්ස දස්සනාභිසමයො. තෙන දිට්ඨො පන සො තාවදෙව පභියති දිට්ඨවිසෙන දිට්ඨසත්තානං ජීවිතං විය. අයමස්ස පහානාභිසමයො.

අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති එවං අරහත්තමග්ගෙන සම්මා මානස්ස දිට්ඨත්තා පභිනත්තා ච යෙ ඉමෙ “කායබන්ධනස්ස අන්තො ජීරති (වුළුව. 278). හරිතත්තං වා”ති (ම. නි. 1.304) එවං චුත්තඅන්තිමමරියාදන්තො ච, “අන්තමිදං, භික්ඛවෙ, ජීවිකාන”න්ති (ඉතිවු. 91; සං. නි. 3.80) එවං චුත්තලාමකන්තො ච, “සක්කායො එකො අන්තො”ති (අ. නි. 6.61) එවං චුත්තකොට්ඨාසන්තො ච, “එසෙවන්තො දුක්ඛස්ස සබ්බපච්චයසඬ්ඨියා”ති (සං. නි. 2.51) එවං චුත්තකොටන්තො වානි එවං වත්තාරො අන්තා, තෙසු සබ්බස්සෙව වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං චතුත්ථකොට්ඨසඬ්ඨානං අන්තිමකොට්ඨසඬ්ඨානං අන්තමකාසි පරිච්ඡෙදං පරිච්චුමං අකාසි. අන්තිමසමුස්සයමත්තාවසෙසං දුක්ඛං අකාසිති චුත්තං හොති.

අන්තමනා තෙ භික්ඛුති සකමනා තුට්ඨමනා, පිතිසොමනස්සෙහි වා සම්පයුත්තමනා හුත්වා. භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති ඉදං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියාපරියොසානං භගවතො භාසිතං සුකථිතං සුලපිතං, එවමෙනං භගවා එවමෙනං සුගතාති මත්ථකෙන සම්පට්ච්ඡන්තා අබ්භතූමොදිංසුති.

සෙසමෙන්ථ යං න චුත්තං, තං සුබ්බෙ චුත්තත්තා ච සුවිඤ්ඤෙය්සත්තා ච න චුත්තං. තස්මා සබ්බං චුත්තානුසාරෙන අනුපදෙසො පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

භාවනාපහතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා

29. එවං මෙ සුතන්ති ධම්මදායාදසුත්තං. යස්මා පනස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙන්වා වස්ස අසුබ්බපදවණ්ණනං කර්ස්සාම. කතරාය ච පනිදං අට්ඨුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති. ලාභසක්කාරො. භගවතො කිරි මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජි. යථා තං වත්තාරො අසඬ්ඨෙය්සො සුරිතදානපාරමීසඤ්චයස්ස. සබ්බදිසාසු යමකමහාමෙසො වුට්ඨහිත්වා මහොසං විය සබ්බපාරමියො එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමාති සම්පිණ්ඩිතා විය ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බන්තයිංසු. තතො තතො අන්තපානායානවත්ථමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා බත්තියබ්බාග්මණාදෙයො ආගන්ත්වා – “කහං බුද්ධො, කහං භගවා, කහං දෙවදෙවො, නරාසහො, පුරිසසීහො”ති භගවන්තං පරියෙසන්ති. සකටසතෙහිපි පච්චයෙ ආහරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාවුතප්පමාණමිපි සකටධුරෙන සකටධුරමාහව්චිතිට්ඨන්ති වෙව අනුබන්ධන්ති ච. අන්ධකවින්දබ්බාග්මණාදෙයො විය. සබ්බං බන්ධකෙ තෙසු තෙසු සුත්තෙසු ච ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. යථා ච භගවතො, එවං භික්ඛුසඬ්ඨිස්සාපි.

චුත්තමිපි වෙනං – “තෙන බො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො පූජිතො අපවිතො ලාභී විචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසප්පරික්ඛාරානං, භික්ඛුසඬ්ඨිස්සොපි බො සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති (උදා. 14). තථා – “යාවතා බො, චුන්ද, එතරහි සඬ්ඨෙයො වා ගණො වා ලොකෙ උප්පන්නො, නාහං, චුන්ද, අඤ්ඤං එකසඬ්ඨිස්මිපි සමනුපස්සාමි, එවං ලාභග්ගයසග්ගපත්තං, යථරිච, චුන්ද, භික්ඛුසඬ්ඨිස්සො”ති (දී. නි. 3.176).

ස්වායං භගවතො ච භික්ඛුසඬ්ඨිස්ස ච උප්පන්නො ලාභසක්කාරො එකතො හුත්වා ද්විත්තං මහානදීනං උදකමිච අප්පමෙය්සො අහොසි. කමෙන භික්ඛු පච්චයගරුකා පච්චයබාහුලිකා අහෙසුං. පච්ඡාහත්තමිපි තෙලමුද්ධාණිකාදීසු

ආගමෙහි ගණිතමයව පවතින්නා “අම්බාකං ආවරියස්ස දෙට්, උපජ්ඣායස්ස දෙට්” නි උච්චාසද්දමභාසද්දං කරොන්ති. සා ව නෙසං පවත්ති හගවතොපි පාකටා අහොසි. තතො හගවා අනුච්ඡිකන්ති ධම්මසංවේගං උප්පාදෙන්වා වින්තෙසි –

“පච්චයා අකප්පියාති න සක්කා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙතුං. පච්චයපට්ඨද්ධා හි කුලපුත්තානං සමණධම්මවුත්ති. හන්දාහං ධම්මදායාදපට්ඨපදං දෙසෙමි. සා සික්ඛාකාමානං කුලපුත්තානං සික්ඛාපදපඤ්ඤත්ති විය හවිස්සති නගරද්වාරො යපිතසබ්බකායිකආදාසො විය ව, යථා හි නගරද්වාරො යපිතෙ සබ්බකායිකෙ ආදාසෙ චත්තාරො චණ්ණා අත්තනො ඡායං දිස්වා වජ්ජං පභාය නිද්දොසා භොන්ති, එවමෙව සික්ඛාකාමා කුලපුත්තා පයොගමණ්ඩනෙන අත්තානං මණ්ඩෙතුකාමා ඉමං සබ්බකායිකාදාසුපමං දෙසනං. ආවජ්ජන්වා ආමිසදායාදපට්ඨපදං වජ්ජෙන්වා ධම්මදායාදපට්ඨපදං පුරෙන්නා බිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සන්ති” නි. ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථ, මා ආමිසදායාදාති ධම්මස්ස මෙ දායාදා, භික්ඛවෙ, හවථ, මා ආමිසස්ස. යො මය්හං ධම්මො, තස්ස පටිග්ගාහකා හවථ, යඤ්ච ඛො මය්හං ආමිසං, තස්ස මා පටිග්ගාහකා හවථාති වුත්තං භොති. තත්ථ ධම්මොපි දුට්ඨො – නිජ්ජරියායධම්මො, පරියායධම්මොති. ආමිසමිපි දුට්ඨං – නිජ්ජරියායාමිසං, පරියායාමිසන්ති. කථං? මග්ගඵලනිබ්බානභෙදො හි නවට්ඨොපි ලොකුත්තරධම්මො නිජ්ජරියායධම්මො නිබ්බන්තිතධම්මො, න යෙන කෙනචි පරියායෙන කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ධම්මො. යං පනිදං විචට්ඨපනිස්සිතං කුසලං, සෙය්‍යාපීදං, ඉධෙකච්චො විචට්ඨං පත්ථෙන්නො දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති, ගන්ධමාලාදිහි වත්ථුපුජං කරොති, ධම්මං සුභාති දෙසෙති ක්‍රියාසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙති, එවං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන නිජ්ජරියායධම්මං අමතං නිබ්බානං පටිලහති, අයං පරියායධම්මො. තථා විචරාදයො චත්තාරො පච්චයා නිජ්ජරියායාමිසමෙව, න අඤ්ඤෙන පරියායෙන කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ආමිසං. යං පනිදං විචට්ඨාමිකුසලං, සෙය්‍යාපීදං, ඉධෙකච්චො විචට්ඨං පත්ථෙන්නො සම්පත්තිහවං ඉච්ඡමානො දානං දෙති...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙති, එවං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තිං පටිලහති, ඉදං පරියායාමිසං නාම.

තත්ථ නිජ්ජරියායධම්මොපි හගවතොයෙව සන්තකො. හගවතා හි කථිතත්තා භික්ඛු මග්ගඵලනිබ්බානාති අධිගච්ඡන්ති. වුත්තමිපි වෙතං “සො හි බ්‍රාහ්මණ හගවා අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤ මග්ගවිදු මග්ගකොච්චො. මග්ගානුගා ව පන එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා” නි (ම. නි. 3.79) ව – “සො භාට්ඨසො, හගවා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති චක්ඛුහුතො ඤාණහුතො ධම්මහුතො බ්‍රහ්මහුතො චත්තා පවත්තා අත්ථස්ස නින්තොතා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමි තථාගතො” නි (ම. නි. 1.203) ව. පරියායධම්මොපි හගවතොයෙව සන්තකො. හගවතා හි කථිතත්තා එවං ජානන්ති “විචට්ඨං පත්ථෙන්නා දානං දෙන්තො...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්තො අනුක්කමෙන අමතං නිබ්බානං පටිලහති” නි. නිජ්ජරියායාමිසමිපි ව හගවතොයෙව සන්තකං. හගවතා හි අනුඤ්ඤාතත්තායෙව භික්ඛුහි ජීවකචත්ථං ආදිං කත්වා පණිතවිචරං ලද්ධං. යථාහ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගහපතිවිචරං. යො ඉච්ඡති, පංසුකුලිකො භොතු, යො ඉච්ඡති, ගහපතිවිචරං සාදියතු. ඉතරිතරෙනපාහං, භික්ඛවෙ, සන්තුට්ඨියෙව චණ්ණෙමි” නි (මහාව. 337).

පුබ්බෙ ව භික්ඛු පණිතපිණ්ඩපාතං නාලත්ථං. සපදානපිණ්ඩියාලොපභොජනා එවාහෙසුං. තෙහි රාජගහෙ විහරන්තෙන හගවතා – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝහත්තං උද්දෙසහත්තං නිමන්තනං සලාකහත්තං පක්ඛිකං උපොසථිකං පාට්ඨික” නි (වුළුව. 325) එවං අනුඤ්ඤාතත්තායෙව පණිතභොජනං ලද්ධං. තථා සෙනාසනං. පුබ්බෙ හි අකතපබ්බාරරුක්ඛමුලාදිසෙනාසනායෙව භික්ඛු අහෙසුං. තෙ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්ච ලෙණානි” නි (වුළුව. 294) එවං හගවතා අනුඤ්ඤාතත්තායෙව විහාරො අඬ්ඬියොගො පාසාදො හමිමියං ගුහාති ඉමානි සෙනාසනානි ලභිංසු. පුබ්බෙ ව මුත්තහරිතකෙනෙව හෙසජ්ජං අකංසු. තෙ හගවතායෙව – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්ච හෙසජ්ජානි, සෙය්‍යාපීදං, සජ්ජි, නවනිතං, තෙලං, මධු, ථාණිත” නි (මහාව. 260) එවමාදිනා නයෙන අනුඤ්ඤාතත්තා නානාහෙසජ්ජානි ලභිංසු.

පරියායාමිසමිපි හගවතොයෙව සන්තකං. හගවතා හි කථිතත්තා යෙව ජානන්ති – “සම්පත්තිහවං පත්ථෙන්නො දානං දන්වා සීලං...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා අනුක්කමෙන පරියායාමිසං දිබ්බසම්පත්තිං මනුස්සසම්පත්තිං පටිලහති” නි. තදෙව, යස්මා නිජ්ජරියායධම්මොපි පරියායධම්මොපි නිජ්ජරියායාමිසමිපි පරියායාමිසමිපි හගවතොයෙව සන්තකං, තස්මා තත්ථ අත්තනො සාමිභාවං දස්සෙන්තො ආහ – “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථ මා ආමිසදායාදා” නි.

යො මය්හං සන්තකො දුට්ඨොපි ධම්මො, තස්ස දායාදා හවථ. යඤ්ච ඛො එතං මය්හමෙව සන්තකං ආමිසං, තස්ස දායාදා මා හවථ. ධම්මකොට්ඨාසස්සෙව සාමිනො හවථ, මා ආමිසකොට්ඨාසස්ස. යො හි ජිනසාසනෙ පබ්බජිත්වා පච්චයපරමො විහරති චතුසු තණ්හුප්පාදෙසු සන්දිස්සමානො නික්ඛන්තධුරො ධම්මානුධම්මප්පට්ඨත්තියං, අයං ආමිසදායාදො නාම. තාදිසා මා හවථ. යො පන අනුඤ්ඤාතපච්චයෙසු අප්පිච්ඡතාදිනි නිස්සාය පටිසඬ්ඨිං සෙවමානො පටිපත්තිපරමො විහරති චතුසු අරියවංසෙසු සන්දිස්සමානො, අයං ධම්මදායාදො නාම. තාදිසා හවථාති වුත්තං භොති.

ඉදානි යෙසං තත්ථ එතදභොසි, හවිස්සති වා අනාගතමද්ධානං “කිං නු ඛො හගවා සාවකානං අලාහත්ථිකො එවමාහා” නි, තෙසං අතිපණිතලාහත්ථිකො අහං එවං වදාමිති දස්සෙතුමාහ අත්ථි මෙ තුමිහෙසු...පෙ.... නො

ආමිසදායාදාති.

තස්සායමත්ථො – අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා අනුද්දයා හිතෙසිතා, කෙන නු බො කාරණෙන කෙන උපායෙන සාවකා ධම්මදායාදා අස්ස ධම්මකොට්ඨාසසාමිනො, නො ආමිසදායාදාති. අයං පන අධිප්පායො, පස්සති කිර හගවා ආමිසගරුකානං ආමිසෙ උපක්ඛලිතානං අතීතකාලෙ තාව කපිලස්ස භික්ඛුනො, “සඬ්ඝාට්ඨි ආදිත්තා හොති”ති ආදිනා (පාරා. 230; සං. නි. 2.218) නයෙන ආගතපාපභික්ඛුනිස්සික්ඛමානාදීනාදි අනෙකසත්තානං අපායපරිපූරණත්තං අත්තනො සාසනෙ පබ්බජිතානාදිව දෙවදත්තාදීනං. ධම්මගරුකානං පන සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීනං අභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිගුණප්පට්ලාහං. තස්මා තෙසං අපායා පරිමුත්තිං සබ්බගුණසම්පත්තිඤ්ච ඉච්ඡන්තො ආහ – “අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්සං, නො ආමිසදායාදා”ති. පච්චයගරුකො ව චතුපරිසත්තරෙ කුටකභාපණො විය නිබ්බුතඬ්ඛගාරො විය ව නිත්තෙජො නිප්පහො හොති. තතො විචත්තිතචිත්තො ධම්මගරුකො තෙජවා සීහොව අභිභූයාමාරි, තස්මාපි එවමාහ – “අත්ථි මෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

එවං “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථ, මා ආමිසදායාදා”ති ඉදං අනුකම්පාය පණිතතරං ලාභං ඉච්ඡන්තෙන චුත්තං, නො අලාභත්ථිකෙනාති සාවෙන්වා ඉදාති ඉමස්ස ඔවාදස්ස අකරණෙ ආදීනවං දස්සෙන්තො ආහ “තුම්හෙ ව මෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... නො ධම්මදායාදා”ති. තත්ථ තුම්හෙපි තෙන ආදියා භවෙය්සාමාති තුම්හෙපි තෙන ආමිසදායාදභාවෙන නො ධම්මදායාදභාවෙන ආදියා භවෙය්සාමාති. අපදිසිතබ්බා වසුං කාතබ්බා වචන්ථපෙනබ්බා, විඤ්ඤුහි ගාරස්භා භවෙය්සාමාති චුත්තං හොති. කිත්ති? ආමිසදායාදා සත්ථුසාවකා විහරන්ති, නො ධම්මදායාදාති.

අහමිපි තෙන ආදියො භවෙය්සන්ති අහමිපි තෙන තුම්හාකං ආමිසදායාදභාවෙන නො ධම්මදායාදභාවෙන ගාරස්භො භවෙය්සං. කිත්ති? ආමිස...පෙ.... දායාදාති. ඉදං හගවා තෙසං අතීව මුදුකරණත්ථමාහ. අයඤ්ඤි එත්ථ අධිප්පායො – සවෙ, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ ආමිසලොලා වරිස්සථ, තත්ථ විඤ්ඤු මං ගරහිස්සන්ති “කථඤ්ඤි නාම සබ්බඤ්ඤු සමානො අත්තනො සාවකෙ ධම්මදායාදෙ නො ආමිසදායාදෙ කාතුං න සක්කොති”ති. සෙය්සාමාපි නාම අනාකප්පසම්පන්නෙ භික්ඛු දිස්වා ආවරියුපජ්ඣායො ගරහන්ති “කස්සිමෙ සද්ධිවිහාරිකා, කස්සන්තෙවාසිකා”ති; සෙය්සාමා වා පන කුලකුමාරකෙ වා කුලකුමාරිකායො වා දුස්සිලෙ පාපධම්මෙ දිස්වා මාතාපිතරො ගරහන්ති “කස්සිමෙ පුත්තා, කස්ස ධිතරො”ති; එවමෙව මං විඤ්ඤු ගරහිස්සන්ති “කථඤ්ඤි නාම සබ්බඤ්ඤු සමානො අත්තනො සාවකෙ ධම්මදායාදෙ නො ආමිසදායාදෙ කාතුං න සක්කොති”ති.

එවං ඉමස්ස ඔවාදස්ස අකරණෙ ආදීනවං දස්සෙන්වා කරණෙ ආනිසංසං දස්සෙන්තො තුම්හෙ ව මෙතිආදිමාහ. තත්ථ අහමිපි තෙන න ආදියො භවෙය්සන්ති සෙය්සාමාපි නාම වත්තපරිපූරකෙ දහරහික්ඛු උද්දෙසපරිපුච්ඡාසම්පන්නෙ වස්සසතිකත්ථෙරෙ විය ආකප්පසම්පන්නෙ දිස්වා, කස්ස සද්ධිවිහාරිකා, කස්සන්තෙවාසිකාති, අසුකස්සාති, “පතිරුපං ථෙරස්ස, පට්ඨලො වත ඔවදිතුං අනුසාසිතු”න්ති ආවරියුපජ්ඣායා න ආදියා න ගාරස්භා හවන්ති, එවමෙව අහමිපි තෙන තුම්හාකං ධම්මදායාදභාවෙන නො ආමිසදායාදභාවෙන කස්ස සාවකා නාලකපටිපදං තුවට්ටකපටිපදං වන්දුපමපටිපදං රථවිනිතපටිපදං මහාගොසිඬ්ඛගාලපටිපදං මහාසුඤ්ඤතපටිපදං පටිපන්නා චතුපච්චයසන්තොසභාවනාරාමඅරියවංසෙසු සක්ඛිභූතා පච්චයගෙධතො විචත්තමානසා අබ්භා මුත්තවන්දසමා විහරන්තිති; “සමණස්ස ගොතමස්සා”ති චුත්තෙ “සබ්බඤ්ඤු වත හගවා, අසක්ඛි වත සාවකෙ ආමිසදායාදපටිපදං ඡඩ්ඛාපෙන්වා ධම්මදායාදපටිපත්තිපුරකෙ කාතු”න්ති විඤ්ඤුනං න ආදියො න ගාරස්භො භවෙය්සන්ති. එවමස්මිං පදෙ අධිප්පායං ඤත්වා සෙසං කණ්භපක්ඛෙ චුත්තනයපච්චනිකෙන වෙදිතබ්බං. එවං ඉමස්ස ඔවාදස්ස කරණෙ ආනිසංසං දස්සෙන්වා ඉදාති තං ඔවාදං නියායාතෙන්තො ආහ – “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

30. එවමිමං ඔවාදං නියායාතෙන්වා ඉදාති තස්සා ධම්මදායාදපටිපත්තියා පරිපූරකාරිං ථොමෙතුං ඉධාහං, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. හගවතො හි ථොමනං සුත්වාපි හොන්තියෙව තදත්ථාය පටිපජ්ජිතාරො.

තත්ථ ඉධාති නිපාතපදමෙතං. භුත්තාවීති භුත්තවා, කතභත්තකිව්වොති චුත්තං හොති. පචාරිතොති යාවදත්ථපචාරණාය පචාරිතො, යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා පටික්ඛිත්තභොජනො තිත්තොවාති චුත්තං හොති. චතුබ්බිධා හි පචාරණා වස්සංචුට්ඨපචාරණා පච්චයපචාරණා අනතිරික්තපචාරණා යාවදත්ථපචාරණාති. තත්ථ, “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වස්සංචුට්ඨානං භික්ඛුනං තීහි යානෙහි පචාරෙතු”න්ති (මහාව. 209) අයං වස්සංචුට්ඨපචාරණා. “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, සඬ්ඝං චතුමාසං භෙසජ්ජෙන පචාරෙතු”න්ති (පාවි. 303) ව “අඤ්ඤතු පුනපචාරණාය අඤ්ඤතු නිච්චපචාරණාය”ති (පාවි. 307) ව අයං පච්චයපචාරණා. “පචාරිතො නාම අසනං පඤ්ඤායති, භොජනං පඤ්ඤායති, හත්ථපාසෙ ධීතො අභිහරති, පටික්ඛෙපො පඤ්ඤායති, එසො පචාරිතො නාමා”ති (පාවි. 239) අයං අනතිරික්තපචාරණා. “පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි සම්පචාරෙසි”ති (දී. නි. 1.297, 358) අයං යාවදත්ථපචාරණා. අයමිධ අධිප්පෙනා. තෙන චුත්තං “පචාරිතොති යාවදත්ථපචාරණාය පචාරිතො”ති.

පරිපුණ්ණොති භොජනෙන පරිපුණ්ණො. පරියොසිතොති පරියොසිතභොජනො, උත්තරපදලොපො දට්ඨබ්බො . යාවතකං භුඤ්ජිතබ්බං, තාවතකං භුත්තං හොති, අවසිතා මෙ භොජනකිරියාති අත්ථො. සුභිකොති ධාතො,

ජීවිතයාදායක බාහුවෙන වා සුඛිතොති වුත්තං හොති. යාවදන්ටොති යාවතකො මෙ හොජනෙන අත්ටො, සො සබ්බො පත්තොති. එත්ථ ව පුරිමානං තිණ්ණං පච්ඡිමානං සාධකානි. යො හි පරියොසිතො, සො භුත්තාචි හොති. යො ව සුභිතො, සො යාවදන්ටපචාරණාය පචාරිතො. යො යාවදන්ටො, සො පරිපුණ්ණොති. පුරිමානි වා පච්ඡිමානං. යස්මා හි භුත්තාචි, තස්මා පරියොසිතො. යස්මා පචාරිතො, තස්මා සුභිතො. යස්මා පරිපුණ්ණො, තස්මා යාවදන්ටොති. සබ්බස්සවෙනං පරිකප්පෙන්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සියාති එකංසෙ ව විකප්පෙන ව. “පථවිධාතු සියා අප්ඤ්ඤානිකා, සියා බාහිරා”ති (ම. නි. 3.349) එකංසෙ. “සියා අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො ආපත්ති විතික්කමො”ති (ම. නි. 3.39) විකප්පෙන. ඉධ උභයමිපි වට්ටති. අතිරෙකොව අතිරෙකධම්මො. තථා ඡඩ්ඛනීය ධම්මො. අධිකො ව ඡඩ්ඛෙනබ්බො ව, න අඤ්ඤං කිඤ්චි කාතබ්බොති අත්ටො. අථාති තම්භි කාලෙ. ජීවිතයාදායකපරෙතාති ජීවිතය ව දුබ්බලොපන ව පරෙතා ප්ලව්ඨා අනුගතා ව අට්ඨපි දස්සි දිවසානි. තත්ථ කෙච් ජීවිතයාපි න දුබ්බලා හොත්ති, සක්කොත්ති ජීවිතං සහිතුං. ඉමෙ පන න තාදිසාති දස්සෙනුං උභයමාහ. ත්‍යාගන්ති තෙ අහං. සචෙ ආකඨ්ඨාති යදි ඉච්ඡං.

අප්පහරිතෙති අප්පරුල්භහරිතෙ, යස්මිං යානෙ පිණ්ඩපාතප්ඤ්ඤාත්ථරණෙන විනස්සනධම්මානි තිණානි නත්ථි, තස්මිත්ති අත්ටො. තෙන නිත්තිණ්ණද්ව මහාතිණගහනං ව, යත්ථ සකටෙනපි ඡඩ්ඛිතෙ පිණ්ඩපාතෙ තිණානි න විනස්සන්ති, තඤ්ච යානං පරිග්ගහිතං හොති. භූතගාමසික්ඛාපදස්ස හි අවිකොපනත්ථමෙතං වුත්තං.

අප්පාණකෙති නිප්පාණකෙ පිණ්ඩපාතප්ඤ්ඤාත්ථරණෙන මරිතබ්බපාණකරහිතෙ වා මහාඋදකක්ඛන්ධෙ. පරිත්තොදකෙ එව හි භත්තපක්ඛෙපෙන ආච්චිතෙ සුමුමපාණකා මරන්ති, න මහාතලාකාදිසුති. පාණකානුරක්ඛණත්ථස්සෙති එතං වුත්තං. ඔපිලාපෙස්සාමිති නිමුජ්ජාපෙස්සාමි.

තත්‍රෙකස්සාති තෙසු ද්විසු එකස්ස. යො ඉමං ධම්මදෙසනං සුට්ඨු සුතවා පුනස්සුතං ආවජ්ජෙති ව , තං සන්ධායාහ වුත්තං බො පනෙතන්ති. අයං වුත්තං-සද්දො කෙසොභාරණෙපි දිස්සති “කාපටිකො මාණවො දහරො වුත්තසිරො”තිආදියු (ම. නි. 2.426). රොපිතෙපි “යථා සාරදිකං බීජං, ඛෙත්තෙ වුත්තං විරුහති”තිආදියු (ජා. 1.3.31). කථිතෙපි “වුත්තමිදං භගවතා, වුත්තමිදං අරහතා”තිආදියු. ඉධ පන කථිතෙ දට්ඨබ්බො. කථිතං බො පනෙතන්ති අයඤ්ඤිස්ස අත්ටො. ආමිසඤ්ඤාතරන්ති චතුත්තං පච්චයාමිසානං අඤ්ඤාතරං, එකන්ති අත්ටො. යදිදන්ති නිපාතො, සබ්බලිඛිගච්ඡන්තිවචනෙසු තාදිසොව තත්ථ තත්ථ අත්ථතො පරිණාමෙතබ්බො. ඉධ පනාස්ස යො එසොති අත්ටො. යො එසො පිණ්ඩපාතො නාම. ඉදං ආමිසඤ්ඤාතරන්ති වුත්තං හොති. යංනුනාහන්ති සාධු වතාහං. එවන්ති යථා ඉදානි ඉමං බණං විනිනාමෙමි, එවමෙව රත්තින්දිවං. විනිනාමෙයාන්ති ඛෙපෙයාං අතිවත්තාපෙයාං.

සො තං පිණ්ඩපාතන්ති සො තං සදෙවකෙන ලොකෙන සිරසා සම්පට්චිතබ්බරූපං සුගතාතිරිත්තමිපි පිණ්ඩපාතං අභුඤ්ඤිත්වා ධම්මදායාදහාවං ආකඨ්ඨමානො ආදිත්තස්සුපමං පච්චවෙක්ඛිත්වා තෙනෙව ජීවිතයාදායකලොපන එවං තං රත්තින්දිවං විනිනාමෙයා.

අථ දුතියස්සාති ඉමස්මිං පන වාරෙ එස සඬ්ඛෙපො, සචෙ සො භික්ඛු, යංනුනාහං...පෙ.... විනිනාමෙයාන්ති විත්තෙත්තො එවමිපි විත්තෙයා, පබ්බජිතෙන බො වාළමිගාකුලෙ අරඤ්ඤෙ භෙසජ්ජං විය පඤ්චකාමගුණවාළාකුලෙ ගාමෙ පිණ්ඩපාතොපි දුක්ඛං පරියෙසිතුං. අයං පන පිණ්ඩපාතො ඉති පරියෙසනාදිනවච්ඡිත්තො ව සුගතාතිරිත්තො වාති උභතො සුජාතබ්බතියකුමාරො විය හොති, යෙහි ව පඤ්චති කාරණෙහි පිණ්ඩපාතො න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති. සෙයාථිදං, පුග්ගලං ගරහිත්වා න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “අලජ්ජිපුග්ගලස්ස සන්තකො”ති. අපරිපුද්ධඋප්පත්තිතාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “භික්ඛුතිපරිපාචනඅසන්තසම්භාවනුප්පත්තො”ති. සාමිකානුකම්පාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “පිණ්ඩපාතසාමිකො භික්ඛු ජීවිතො”ති. සො ධාතො තස්සෙව අන්තෙවාසිකාදියු අනුකම්පාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “අන්තෙවාසිකා අඤ්ඤෙ වා තප්පට්ඨද්ධා ජීවිතො”ති, තෙපි ධාතා සුභිතා, අපිච බො අස්සද්ධතාය න පරිභුඤ්ඤිතබ්බො හොති “පිණ්ඩපාතසාමිකො භික්ඛු අස්සද්ධො”ති. තෙහි ව කාරණෙහි අයං විමුත්තො. භගවා හි ලජ්ජිනං අග්ගො, පරිපුද්ධුප්පත්තිකො පිණ්ඩපාතො, භගවා ව ධාතො සුභිතො, පච්චාසිසකොපි අඤ්ඤො පුග්ගලො නත්ථි, යෙ ලොකෙ සද්ධා, භගවා තෙසං අග්ගොති එවං විත්තෙත්තො ව සො තං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ඤිත්වා...පෙ.... විනිනාමෙයා. එත්තාවතා යොපි අභුඤ්ඤිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොපි භුඤ්ඤිතබ්බකමෙව පිණ්ඩපාතං න භුත්තො හොති. යොපි භුඤ්ඤිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොපි භුඤ්ඤිතබ්බකමෙව භුත්තො හොති. නත්ථි පිණ්ඩපාතෙ විසෙසො. පුග්ගලෙ පන අත්ථි විසෙසො. තස්මා තං දස්සෙන්තො කිඤ්චාපි සොතිආදිමාහ.

තත්ථ කිඤ්චාපිති අනුජානනප්පසංසනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාති? තස්ස භික්ඛුනො තං අනවජ්ජපරිභොගං. කිං පසංසති? භුත්වා සමණධම්මකරණං. ඉදං වුත්තං හොති යදිපි සො භික්ඛු එවං භුඤ්ඤිතබ්බකමෙව භුඤ්ඤිත්වා කාතබ්බකමෙව කරෙයා. අථ බො අසුයෙව මෙ පුරිමො භික්ඛුති යො පුරිමො භික්ඛු තම්භි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොයෙව මම ද්විසු සුරෙසු සුරතරො විය ද්විසු පණ්ඩිතෙසු පණ්ඩිතතරො විය ව පූජ්ජතරො ව පාසංසතරො ව, දුතියභික්ඛුනො අතිරෙකෙන පූජ්ජීයො ව පසංසතීයො වාති වුත්තං හොති.

ඉදානි තමන්ට කාරණෙන සාධෙන්නො තං කිස්ස හෙතුනිආදිමාහ. තස්සත්ථො, තත්ථ සියා තුම්භාකං, කස්මා සො භික්ඛු භගවතො පුජ්ජතරො ව පාසංසතරො වාති? තඤ්ඤි තස්සානි යස්මා තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං තස්ස භික්ඛුනො දිසරත්තං අප්පිච්ඡතාය...පෙ.... වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. කථං? තස්ස හි සචෙ අපරෙන සමයෙන පච්චයෙසු අත්තිව්ජනා වා පාපිච්ඡනා වා මහිච්ඡනා වා උප්පජ්ජිස්සති. තතො නං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපඬකුසෙන නිවාරෙස්සති “අරෙ ත්වං සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා ඊදිසං ඉච්ඡං උප්පාදෙසි”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො. එස නයො අසන්තුට්ඨියා අසංලෙඛස්ස චුප්පන්තස්ස නිවාරණෙ. එවං තාවස්ස අප්පිච්ඡතාය සන්තුට්ඨියා සංලෙඛාය සංවත්තිස්සති.

සුභරතායානි එත්ථ අයං සංවණ්ණනා – ඉධෙකච්චො අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි දුඛහරො හොති දුප්පොසො. එකච්චො අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි සුභරො හොති සුපොසො. කථං? යො හි අම්බිලාදීනි ලද්ධා අනම්බිලාදීනි පරියෙසති, අඤ්ඤස්ස සරෙ ලද්ධං අඤ්ඤස්ස සරෙ ඡඩ්ඛෙන්නො සබ්බං ගාමං විචරිත්වා රිත්තපත්තොව විහාරං පවිසිත්වා නිපජ්ජති, අයං අත්තනො දුඛහරො. යො පන සාලිමංසොදනාදීනං පත්තෙ පුරෙත්වා දින්නෙපි දුම්මුඛවාං අනත්තමනභාවමෙව ව දස්සෙති, තෙසං වා සම්මුඛාව තං පිණ්ඩපාතං “කිං තුම්හෙහි දින්න”න්ති අපසාදෙන්තො සාමණෙරගහට්ඨාදීනම්පි දෙති, අයං උපට්ඨාකානං දුඛහරො. එතං දිස්වා මනුස්සා දුරතො පරිවජ්ජන්ති දුඛහරො භික්ඛු න සක්කා පොසිතුන්ති. යො පන යංකිඤ්චි ලුඛං වා පණ්ණං වා ලද්ධා තුට්ඨිච්ඡිත්තොව භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගන්ත්වා අත්තනො කම්මං කරොති, අයං අත්තනො සුභරො. යො ව පරෙසම්පි අප්පං වා ඛණ්ණං වා ලුඛං වා පණ්ණං වා දානං අභිලෙත්වා අත්තමනො විජ්ජසන්නමුඛො හුත්වා තෙසං සම්මුඛාව පරිභුඤ්ජිත්වා යාති, අයං උපට්ඨාකානං සුභරො. එතං දිස්වා මනුස්සා අතිවිය විස්සත්ථා හොන්ති – “අම්භාකං හදන්තො සුභරො ථොකෙනපි තුස්සති, මයමෙව නං පොසිස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පොසෙන්නි.

තත්ථ සචෙ අපරෙන සමයෙන අස්ස අත්තනො වා උපට්ඨාකානං වා දුඛහරතායෙන චිත්තං උප්පජ්ජිස්සති. තතො නං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපඬකුසෙන නිවාරෙස්සති – “අරෙ ත්වං සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා ඊදිසං චිත්තං උප්පාදෙසි”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො, එවමස්ස සුභරතාය සංවත්තිස්සති. සචෙ පනස්ස කොසජ්ජං උප්පජ්ජිස්සති, තම්පි එතෙනෙවඬකුසෙන නිවාරෙස්සති – “අරෙ ත්වං නාම තදා සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා තථා ජීසව්ජාදුඛිලාපරෙතොපි සමණධම්මං කත්වා අප්ප කොසජ්ජමනුසුඤ්ජසි”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො, එවමස්ස වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. එවමස්ස ඉදං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං දිසරත්තං අප්පිච්ඡතාය...පෙ.... වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. එවමස්සිමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපුරා දස කථාවත්ථුනි පරිපුරෙස්සන්ති.

කථං? අත්ත හි පාළියංයෙව අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතාවීරියාරම්භවසෙන තිණි ආගතානි, සෙසානි සල්ලෙඛෙන සඬගහිතානි. ඉදඤ්ඤි සබ්බකථාවත්ථුනං නාමමෙව, යදිදං සල්ලෙඛො. යථාහ – “යා ව ඛො අයං, ආනන්ද, කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොච්ඡිවරණසප්පායා එකන්තනිබ්බදාය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙයාථිදං, අප්පිච්ඡකථා”ති (ම. නි. 3.189, 192) චිත්ථාරො. එවං ඉමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපුරා දස කථාවත්ථුනි පරිපුරෙස්සන්ති. දස කථාවත්ථුනි පරිපුරාති තිස්සො සික්ඛා පරිපුරෙස්සන්ති.

කථං? එතෙසු හි අප්පිච්ඡකථා සන්තොසකථා අසංසග්ගකථා සීලකථානි ඉමා වතස්සො කථා අධිසීලසික්ඛාසඬගහිතායෙව . පච්චෙකකථා වීරියාරම්භකථා සමාධිකථානි ඉමා තිස්සො අධිචිත්තසික්ඛාසඬගහිතා . පඤ්ඤාකථා විමුත්තිකථා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකථානි ඉමා තිස්සො අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසඬගහිතානි. එවං දස කථාවත්ථුනි පරිපුරාති තිස්සො සික්ඛා පරිපුරෙස්සන්ති. තිස්සො සික්ඛා පරිපුරා පඤ්ච අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධෙ පරිපුරෙස්සන්ති.

කථං? පරිපුරා හි අධිසීලසික්ඛා අසෙක්ඛො සීලක්ඛන්ධොයෙව හොති, අධිචිත්තසික්ඛා අසෙක්ඛො සමාධික්ඛන්ධො, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා අසෙක්ඛො පඤ්ඤා-විමුත්ති-විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධො ඵලානි එවං තිස්සො සික්ඛා පරිපුරා පඤ්ච අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධෙ පරිපුරෙස්සන්ති. පඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධා පරිපුරා අමතං නිබ්බානං පරිපුරෙස්සන්ති. සෙයාථාපි උපරිපබ්බතෙ පාචුස්සකො මහාමෙසො අභිචුට්ඨො පබ්බතකන්දරසරසාධා පරිපුරෙති. තා පරිපුරා කුසොඛහෙ, කුසොඛහා මහාසොඛහෙ, මහාසොඛහා කුන්තදියො, කුන්තදියො මහානදියො, මහානදියො මහාසමුද්දසාගරං පරිපුරෙන්නි; එවමෙව තස්ස භික්ඛුනො ඉමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපුරා දස කථාවත්ථුනි ආදිං කත්වා යාව අමතං නිබ්බානං පරිපුරෙස්සන්ති. එවමයං භික්ඛු ධම්මදායාදප්පිදං පටිපන්නො පරමධම්මදායාදං ලභතීති එතමත්ථං සම්පස්සමානො භගවා “තං කිස්ස හෙතු තඤ්ඤි තස්ස, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”තිආදිමාහ.

එවං තස්ස භික්ඛුනො පුජ්ජතරපාසංසතරභාවං කාරණෙන සාධෙත්වා ඉදානි තෙ භික්ඛු තථත්තාය සන්නියොපෙන්තො තස්මා තිහ මෙ භික්ඛවෙතිආදිමාහ. කිං චුත්තං හොති, යස්මා යො තං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරෙයා, සො ඉමෙහි පඤ්චති මුලගුණෙහි පරිබාහිරො. යො පන අභුඤ්ජිත්වා කරෙයා, සො ඉමෙසං භාගී හොති – “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඉදමචොව භගවාති ඉදං නිදානපරියොසානතො පභූති යාව නො ආමිසදායාදානි සුත්තප්පදෙසං භගවා අවොව. ඉදං චත්ථාන සුගතොති ඉදඤ්ච සුත්තප්පදෙසං චත්ථාව සොහනාය පටිපදාය ගතත්තා සුගතොති සඬ්ඛං පත්තොයෙව

හගවා. උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසී පඤ්ඤාත්තවරබුද්ධාසනතො උට්ඨන්තිවා විහාරං අත්තනො මහාගන්ධකුට්ටං පාවිසී අසම්භින්නාය එව පරිසාය. කස්මා ධම්මථොමනත්ථං.

බුද්ධා කිර අපරිනිව්දිතාය දෙසනාය විහාරං පවිසන්තා ද්විති කාරණෙහි පවිසන්ති පුග්ගලථොමනත්ථං වා ධම්මථොමනත්ථං වා. පුග්ගලථොමනත්ථං පවිසන්තො එවං චිත්තෙසි – “ඉමං මයා සංඛින්නෙන උද්දෙසං උද්දිට්ඨං, චිත්ථාරෙන අවිහන්තං, ධම්මපටිග්ගාහකා භික්ඛු උග්ගහෙත්වා ආනන්දං වා කච්චානං වා උපසඬකම්භිත්වා පුච්ඡස්සන්ති, තෙ මය්හං ඤාණෙන සංසන්දෙත්වා කථෙස්සන්ති, තතො ධම්මපටිග්ගාහකා පුන මං පුච්ඡස්සන්ති, තෙසං අහං සුකථිතං, භික්ඛවෙ, ආනන්දෙන සුකථිතං කච්චානෙන, මං වෙපි තුම්හෙ එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාථ, අහම්පි නං එවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති එවං තෙ පුග්ගලෙ ථොමෙස්සාමි, තතො තෙසු ගාරවං ජනෙත්වා භික්ඛු උපසඬකම්භිස්සන්ති, තෙපි භික්ඛු අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව නියොජෙස්සන්ති, තෙ තෙහි නියොජිතා තිස්සො සික්ඛා පරිපුරෙන්නා දුක්ඛස්සන්තං කරස්සන්ති”ති.

ධම්මථොමනත්ථං පවිසන්තො එවං චිත්තෙසි, යථා ඉධෙව චිත්තෙසි – “මයි විහාරං පට්ටියෙ තමෙව ආමිසදායාදං ගරහන්තො ධම්මදායාදඤ්ථ ථොමෙන්නො ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්නො සාරිපුත්තො ධම්මං දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි අම්භාකං එකජ්ඣාසයාය මනියා දෙසිතා අයං දෙසනා අග්ගා ව ගරුකා ව භවිස්සති පාසාණචිත්තසදිසා. වතුරොසනිත්ථරණට්ඨෙන තිත්ථෙ යපිතා නාවා විය මග්ගගමනට්ඨෙන වතුයුත්තආපඤ්ඤරථො විය ව භවිස්සති. යථා ව ‘එවං කරොන්තස්ස අයං දණ්ඩො’ති පරිසති ආණං යපෙත්වා උට්ඨායාසනා පාසාදං ආරුල්හෙ රාජීති තත්ථෙව නිසින්නො සෙනාපති තං රඤ්ඤා යපිතං ආණං පවත්තෙති; එවම්පි මයා යපිතං දෙසනං ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්නො සාරිපුත්තො ථොමෙත්වා දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි අම්භාකං මනියා දෙසිතා අයං දෙසනා බලවතරා මජ්ඣන්තිකසූරියො විය පජ්ජලිස්සති”ති. එවම්ධ ධම්මථොමනත්ථං උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසී.

ඊදිසෙසු ව යානෙසු හගවා නිසින්නාසනෙයෙව අත්තරහිතො චිත්තගතියා විහාරං පවිසතිති වෙදිතබ්බො. යදි හි කායගතියා ගච්ඡෙය්‍ය, සබ්බා පරිසා හගවන්තං පරිවාරෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, සා එකචාරං භින්නා පුන දුස්සන්තිපාතා හවෙය්‍යාති හගවා චිත්තගතියා එව පාවිසී.

31. එවං පට්ටියෙ පන හගවති හගවතො අධිප්පායානුරූපං තං ධම්මං ථොමෙතුකාමො තත්‍ර බො ආයස්මා සාරිපුත්තො...පෙ....එතදවොව. තත්ථ ආයස්මාති පියවචනමෙතං. සාරිපුත්තොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, තඤ්ථෙ බො මාතිතො, න පිතිතො. රූපසාරියා හි බ්‍රාහ්මණියා සො පුත්තො, තස්මා සාරිපුත්තොති වුවචති. අවිරපක්කන්තස්සාති පක්කන්තස්ස සතො නවිරෙන. ආවුසො, භික්ඛවෙති එත්ථ පන බුද්ධා හගවන්තො සාවකෙ ආලපන්නා භික්ඛවෙති ආලපන්ති. සාවකා පන බුද්ධෙහි සදිසා මා හොමාති ආවුසොති පයමං වත්වා පච්ඡා භික්ඛවෙති හණන්ති. බුද්ධෙහි ව ආලපිතො භික්ඛුසඬසො හදන්තෙති පට්ටිවනං දෙති, සාවකෙහි ආවුසොති.

කිත්තාවතා නු බො, ආවුසොති එත්ථ කිත්තාවතාති පරිච්ඡෙදවචනං, කිත්තකෙනාති වුත්තං හොති. නුකාරො පුච්ඡායං. බොකාරො නිපාතමත්තං. සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතොති, තිහි විවෙකෙහි කායචිත්තඋපධිවිවෙකෙහි සත්ථුතො විහරන්තස්ස. විවෙකං නානුසික්ඛන්තිති තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතරම්පි නානුසික්ඛන්ති, ආමිසදායාදාව හොන්තිති ඉමමත්ථං ආයස්මා සාරිපුත්තො භික්ඛු පුච්ඡි. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි.

එවං වුත්තෙ තමත්ථං සොතුකාමා භික්ඛු දුරතොපි බොතිආදිමාහංසු. තත්ථ දුරතොපිති තිරොරට්ඨතොපි තිරොජනපදතොපි අනෙකයොජනගණනතොපිති වුත්තං හොති. සන්තිකෙති සමිපෙ. අඤ්ඤාතුන්ති ජානිතුං බුද්ධිකුං. ආයස්මන්තංයෙව සාරිපුත්තං පටිභාතුති ආයස්මන්තොයෙව සාරිපුත්තස්ස භාගො හොතු, ආයස්මා පන සාරිපුත්තො අත්තනො භාගං කත්වා විහජතුති වුත්තං හොති. ආයස්මන්තො හි භාගො යදිදං අත්ථක්ඛානං, අම්භාකං පන සවනං භාගොති අයමෙත්ථ අධිප්පායො, එවං සද්දලක්ඛණෙන සමෙති. කෙච් පන හණන්ති “පටිභාතුති දිස්සතු”ති. අපරෙ “උපට්ඨාතු”ති. ධාරෙස්සන්තිති උග්ගහෙස්සන්ති පරියාපුණිස්සන්ති. තතො තෙසං කථෙතුකාමො ථෙරො තෙන භීතිආදිමාහ. තත්ථ තෙනාති කාරණවචනං. භිකාරො නිපාතො. යස්මා සොතුකාමාත්ථ, යස්මා ව මය්හං භාරං ආරොපයිත්ථ, තස්මා සුණාථාති වුත්තං හොති. තෙපි භික්ඛු ථෙරස්ස වචනං සම්පට්චිඡංසු, තෙනාහ “එවමාවුසොති... පෙ....පච්චස්සොසු”න්ති.

අථ තෙසං, ආමිසදායාදං ගරහන්තෙන හගවතා “තුම්හෙපි තෙන ආදියා හවෙය්‍යාථා”ති එකෙනෙවාකාරෙන වුත්තමත්ථං තිහි ආකාරෙහි දස්සෙන්නො ආයස්මා සාරිපුත්තො එතදවොව – “ඉධාවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො...පෙ.... එත්තාවතා බො, ආවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති.

එත්තාවතා යඤ්ථ හගවා ආමිසදායාදපට්පදං ගරහන්තො “තුම්හෙපි තෙන ආදියා හවෙය්‍යාථා”ති ආහ, යඤ්ථ අත්තනා පුච්ඡං පුච්ඡි “කිත්තාවතා නු බො...පෙ.... නානුසික්ඛන්ති”ති, තස්ස චිත්ථාරතො අත්ථො සුචිහන්තො හොති. සො ව බො හගවතො ආදියභාවං අනාමසිත්ථාව. හගවතොයෙව හි යුත්තං සාවකෙ අනුග්ගණන්තස්ස “අහම්පි තෙන ආදියො භවිස්සාමි”ති වත්තුං, න සාවකානං. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි, අයං තාවෙත්ථ අනුසන්ධික්කමයොජනා.

අයං පනත්ථවණ්ණනා ඉධානි ඉමස්මිං සාසනෙ, සත්ථු පච්චිත්තස්සානි සත්ථුනො තිහි විවෙකෙහි අච්චන්තපච්චිත්තස්ස. විවෙකං නානුසික්ඛන්තීති කායවිවෙකං නානුසික්ඛන්ති, න පරිපුරෙන්නීති චුත්තං හොති. යදි පන තිවිධං විවෙකං සන්ධාය වදෙයා, පුච්ඡාය අවිසෙසො සියා. බ්‍යාකරණපක්ඛො හි අයං. තස්මා ඉමිනා පදෙන කායවිවෙකං, “යෙසඤ්ච ධම්මාන”න්තිආදිනා චිත්තවිවෙකං, “බාහුලිකා”තිආදිනා උපධිවිවෙකඤ්ච දස්සෙතීති එවමෙත්ථ සඬබ්බපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යෙසඤ්ච ධම්මානන්ති ලොභාදයො සන්ධායාහ, යෙ පරතො “තත්‍රාචුසො ලොභො ව පාපකො”තිආදිනා නයෙන චක්ඛති. තප්පජ්ඣන්තීති න පරිච්චජන්ති, චිත්තවිවෙකං න පරිපුරෙන්නීති චුත්තං හොති. බාහුලිකානි විචරාදිබාහුල්ලාය පටිපන්නා. සාසනං සිලිං ගණ්හන්තීති සාපලිකා. ඔක්කමනෙ පුබ්බඬගමානි එත්ථ ඔක්කමනං චුච්චන්ති අවගමනටයෙන පඤ්ච නිවරණානි, තෙන පඤ්චනිවරණපුබ්බඬගමානි චුත්තං හොති. පච්චෙකෙති උපධිවිවෙකෙ නිබ්බානෙ. නික්ඛිත්තධුරාති ඔරොපිතධුරා, තදධිගමාය ආරම්භමපි අකුරුමානානි, එත්තාවතා උපධිවිවෙකං න පරිපුරෙන්නීති චුත්තං හොති.

එත්තාවතා අනියමෙනෙව චත්ථා ඉදානි දෙසනං නියමෙන්තො “තත්‍රාචුසො”තිආදිමාහ. කස්මා? සාවකා “තීහි යානෙහි”ති එවඤ්ඤි අනියමෙන්වාච චුච්චමානෙ “කම්පි මඤ්ඤෙ හණති, න අම්භෙ”ති උදාසිනාපි හොන්ති. “ථෙරා නවා මජ්ඣිමා”ති එවං පන නියමෙන්වා චුච්චමානෙ අම්භෙ හණතිති ආදරං කරොන්ති. යථා රඤ්ඤා “අම්ච්චෙහි නගරවිලියො සොධෙතබ්බා”ති චුත්තෙපි “කෙන නු බො සොධෙතබ්බා”ති මඤ්ඤමානා න සොධෙන්ති, අත්තතො අත්තතො සරද්ධාරං සොධෙතබ්බන්ති පන හෙරියා නික්ඛන්තාය සබ්බෙ මුහුත්තෙන සොධෙන්ති ව අලඬකරොන්ති ව, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ තත්‍රානි තෙසු සාවකෙසු. ථෙරානි දසවස්සෙ උපාදාය චුච්චන්ති. තීහි යානෙහිති තීහි කාරණෙහි. අයඤ්ඤි යානසද්දො ඉස්සරියට්ඨිතිබණ්ණකාරණෙසු දිස්සති. “කිං පනායස්මා දෙවානම්න්දො කම්මං කත්ථා ඉමං යානං පත්තො”තිආදිසු හි ඉස්සරියෙ දිස්සති. “යානකුසලො හොති අක්ඛණවෙධි”තිආදිසු ධීතියං. “යානසොචෙන තථාගතං පටිභාති”තිආදිසු (ම. නි. 2.87) බණේ. “යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො”තිආදිසු (විහ. 809; ම. නි. 1.148) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙයෙව. කාරණඤ්ඤි යස්මා තත්ථ ඵලං තිට්ඨති තදායත්තචුත්තනිභාවෙන, තස්මා යානන්ති චුච්චති.

ඉමිනා පයමෙන යානෙන ථෙරා භික්ඛු ගාරය්හානි එත්ථ ගාරය්හානි ගරහිතබ්බා. ථෙරා නාම සමානා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි න උපෙන්නි, ගාමන්තසෙනාසනං න මුඤ්චන්ති, සඬිගණ්ණකාරාමතං වඩ්ඪෙන්නා විහරන්ති, කායවිවෙකමපි න පරිපුරෙන්නි, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති එවං නින්දිතබ්බා හොන්ති, ඉමං නින්දං ආචුසො ලහන්තීති දස්සෙති. දුතියෙන යානෙනානි එත්ථාපි ඉමෙ නාම ආචුසො ථෙරාපි සමානා යෙසං ධම්මානං සත්ථා පහානමාහ, තෙ ලොභාදිධම්මෙ න ජහන්ති, අච්ඡරාසඬිසාතමත්තමපි එකමන්තං නිසීදිත්වා චිත්තෙකග්ගතං න ලහන්ති, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති එවං නින්දිතබ්බා හොන්ති, ඉමං නින්දං ආචුසො ලහන්තීති දස්සෙතීති එවං යොජනා කාතබ්බා. තතියෙන යානෙනානි එත්ථාපි ඉමෙ නාමාචුසො, ථෙරාපි සමානා ඉතරිතරෙන න යාපෙන්නි, විවරපත්තසෙනාසනපුත්තිකායමණ්ඩනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති උපධිවිවෙකං අපුරයමානා, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති එවං නින්දිතබ්බා හොන්ති, ඉමං නින්දං, ආචුසො, ලහන්තීති දස්සෙතීති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා. එස නයො මජ්ඣිමනවචාරෙසු.

අයං පන විසෙසො. මජ්ඣිමානි පඤ්චවස්සෙ උපාදාය යාව නව වස්සා චුච්චන්ති. නවානි උනපඤ්චවස්සා චුච්චන්ති. යථා ව තත්ථ නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති චුත්තං, එවමිධ නවකාලෙ කිදිසා අහෙසුං, ථෙරකාලෙ කිදිසා හවිස්සන්ති, මජ්ඣිමථෙරකාලෙ කිදිසා හවිස්සන්තීති චත්ථා යොජෙතබ්බං.

32. ඉමස්මිඤ්ච කණ්හපක්ඛෙ චුත්තපච්චනීකනයෙන සුක්කපක්ඛෙ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො. ඉමෙ වන ථෙරාපි සමානා යොජනපරම්පරාය අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි සෙවන්ති, ගාමන්තසෙනාසනං උපගන්තුං යුත්තකාලෙපි න උපගච්ඡන්ති, එවං ජිණ්ණසරීරාපි ආරද්ධවිරියා පච්චයදායකානං පසාදං ජනෙන්නි, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති ඉමිනා පයමෙන යානෙන ථෙරා පාසංසා හවන්ති, පසංසං ලහන්ති. ලොභාදයො පහාය චිත්තවිවෙකං පුරෙන්නි, අයමපි මහාථෙරො සද්ධිවිහාරිකඅත්තෙවාසිකපරිවාරිතො හුත්වා නිසීදිතුං යුත්තකාලෙපි ඊදිසෙපි වයෙ චත්තමානෙ හත්තකිච්චං කත්ථා පච්චියො සායං නික්ඛමති, සායං පච්චියො පාතො නික්ඛමති, කසිණපරිකම්මං කරොති, සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, මග්ගඵලානි අධිගච්ඡති, සබ්බථාපි චිත්තවිවෙකං පුරෙන්නි ඉමිනා දුතියෙන යානෙන ථෙරා භික්ඛු පාසංසා හවන්ති, පසංසං ලහන්ති. යස්මිං කාලෙ ථෙරස්ස පට්ටසුකුලකොසෙයාදීනි සුබසම්පස්සානි ලභුවීරාදීනි යුත්තානි, තස්මිමපි නාම කාලෙ අයං මහාථෙරො පංසුකුලානි ධාරෙති, අසිලිං සාසනං ගහෙත්වා විගතනිවරණො ඵලසමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා උපධිවිවෙකං පරිපුරයමානො විහරති, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසො අහොසීති ඉමිනා තතියෙන යානෙන ථෙරා පාසංසා හවන්ති, පසංසං ලහන්තීති. එස නයො මජ්ඣිමනවචාරෙසු.

33. තත්‍රාචුසොති කො අනුසන්ධි, එවං නවභාකාරෙහි ආමිසදායාදපටිපදං ගරහන්තො, නවහි ධම්මදායාදපටිපදං ථොමෙන්තො, අට්ඨාරසභාකාරෙහි දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වා, යෙ තෙ “යෙසඤ්ච ධම්මානං සත්ථා පහානමාහ, තෙ ව

ධම්මෙ න පජහන්ති” ති එවං පහනබ්බධම්මා වුත්තා. තෙ සරුපතො “ඉමෙ තෙ” ති දස්සෙතුමිදං “තත්තාවුසො, ලොහො වා” ති ආදිමාහ, අයං අනුසන්ධි.

අපිව හෙට්ඨා පරියායෙනෙව ධම්මො කථිතො. ආමිසං පන පරියායෙනපි නිප්පරියායෙනපි කථිතං. ඉදානි නිප්පරියායධම්මං ලොකුත්තරමග්ගං කට්ඨෙද්දමාහ. අයං පෙත්ථ අනුසන්ධි.

තත්ථ තත්තානි අතීතදෙසනානිදස්සනං, “සත්ථු පච්චිත්තස්ස චිහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති” ති ආදිනා නයෙන වුත්තදෙසනායන්ති වුත්තං හොති. ලොහො ව පාපකො, දොසො ව පාපකොති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා පාපකා ලාමකා, ඉමෙ පහනබ්බාති දස්සෙති. තත්ථ ලුබ්භනලක්ඛණො ලොහො. දුස්සනලක්ඛණො දොසො. තෙසු ලොහො ආමිසදායාදස්ස පච්චයානං ලාභෙ හොති, දොසො අලාභෙ. ලොහෙන අලද්ධං පත්ථෙති, දොසෙන අලහන්තො විසාතවා හොති. ලොහො ව දෙයාධම්මෙ හොති, දොසො අදායකෙ වා අමනුස්සදායකෙ වා. ලොහෙන නවතණ්භාමුලකෙ ධම්මෙ පරිපුරෙති, දොසෙන පස්ථෙ මච්ඡරියානි.

ඉදානි තෙසං පහනුපායං දස්සෙන්නො ලොහස්ස ව පහනායානිආදිමාහ. තස්සත්ථො, තස්ස පන පාපකස්ස ලොහස්ස ව දොසස්ස ව පහනාය. අත්ථි මජ්ඣිමා පටිපදාති මග්ගං සන්ධාය ඉදං වුත්තං. මග්ගො හි ලොහො එකො අන්තො, දොසො එකො අන්තොති එතෙ ද්වෙ අන්තෙ න උපෙති, න උපගච්ඡති, විමුත්තො එතෙහි අන්තෙහි, තස්මා “මජ්ඣිමා පටිපදා” ති වුවිති. එතෙසං මජ්ඣෙ භවත්තා “මජ්ඣිමා, පටිපජ්ජිතබ්බතො ව පටිපදාති. තථා කාමසුඛල්ලිකානුයොගො එකො අන්තො, අත්තකිලමානුයොගො එකො අන්තො, සස්සතං එකො අන්තො, උච්ඡෙදො එකො අන්තොති පුරිමනායෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං.

වක්ඛකරණිතිආදීහි පන තමෙව පටිපදං ථොමෙති. සා හි සච්චානං දස්සනාය සංවත්තති දස්සනපරිණායකට්ඨෙතානි වක්ඛකරණි. සච්චානං ඤාණාය සංවත්තති විදිතකරණට්ඨෙතානි ඤාණකරණි. රාගාදීනස්ථ වූපසමනතො උපසමාය සංවත්තති. චතුත්තම්පි සච්චානං අභික්ඛේදායාභාවදස්සනතො අභික්ඛේදාය සංවත්තති. සම්බොධොති මග්ගො, තස්සත්ථාය සංවත්තනතො සම්බොධාය සංවත්තති. මග්ගොයෙව හි මග්ගත්ථාය සංවත්තති මග්ගෙන කාතබ්බකිච්චකරණතො. නිබ්බානං නාම අප්පච්චයං තස්ස පන සච්ඡිකිරියාය පච්චක්ඛකම්මාය සංවත්තනතො නිබ්බානාය සංවත්තති වුවිති. අයමෙත්ථ සාරො. ඉතො අක්ඛේදා වණ්ණනා පපස්ථො.

ඉදානි තං මජ්ඣිමං පටිපදං සරුපතො දස්සෙතුකාමො “කතමා ව සා” ති පුච්ඡිත්වා “අයමෙවා” ති ආදිනා නයෙන විස්සජ්ජෙති.

තත්ථ අයමෙවාති අවධාරණවචනං, අක්ඛේදමග්ගපටිසෙධනත්ථං, බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං සාධාරණභාවදස්සනත්ථස්ථෙව. වුත්තක්ඛේදෙවං “එසෙව මග්ගො නත්ථස්ථෙකො දස්සනස්ස විසුද්ධියා” ති (ධ. ප. 274). ස්වායං කිලෙසානං ආරක්කන්තාපි අරියො. අරිපහනාය සංවත්තතිපි අරියෙන දෙසිතොතිපි අරියභාවජ්ජට්ඨාභාය සංවත්තතිපි අරියො. අට්ඨහි අභිගෙහි උපෙතත්තා අට්ඨභිගිකො, න ව අභිගච්ඡිත්තො පස්ථෙවභිගිකතුරියාදීනි විය. කිලෙසෙ මාරෙන්නො ගච්ඡති, මග්ගති වා නිබ්බානං, මග්ගියති වා නිබ්බානත්ථිකෙහි, ගම්මති වා තෙහි පටිපජ්ජියතිති මග්ගො. සෙයාථීදන්ති නිපාතො, තස්ස කතමො සො ඉති වෙති අත්ථො, කතමානි වා තානි අට්ඨභිගානිති. එකමෙකස්ථි අභිගං මග්ගොයෙව. යථාහ “සම්මාදිට්ඨි මග්ගො වෙව හෙතු වා” ති (ධ. ස. 1039). පොරාණාපි භණන්ති – “දස්සනමග්ගො සම්මාදිට්ඨි, අභිනිරොපනමග්ගො සම්මාසඤ්ඤාපො...පෙ... අවික්ඛෙපමග්ගො සම්මාසමාධි” ති.

සම්මාදිට්ඨාදීසු වෙනෙසු සම්මා දස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඤ්ඤාපො. සම්මා පරිග්ගහලක්ඛණො සම්මාවාචා. සම්මා සමුට්ඨානලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදානලක්ඛණො සම්මාආජීවො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි. නිබ්බවනම්පි නෙසං සම්මා පස්සතිති සම්මාදිට්ඨිති එතෙනෙව නයෙන වෙදිතබ්බං.

තත්ථ සම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජමානා මිච්ඡාදිට්ඨි. තප්පච්චනියකිලෙසෙ ව අවිජ්ජස්ථෙව පජහති, නිබ්බානස්ථෙව ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති, තෙ ව බො අසම්මොහතො, නො ආරම්මණතො, තස්මා “සම්මාදිට්ඨි” ති වුවිති.

සම්මාසඤ්ඤාපො මිච්ඡාසඤ්ඤාපං තප්පච්චනියකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානස්ථෙව ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා අභිනිරොපෙති, තස්මා “සම්මාසඤ්ඤාපො” ති වුවිති.

සම්මාවාචා මිච්ඡාවාචං තප්පච්චනියකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානස්ථෙව ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා පරිග්ගහණාති, තස්මා “සම්මාවාචා” ති වුවිති.

සම්මාකම්මන්තො මිච්ඡාකම්මන්තං තප්පච්චනියකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානස්ථෙව ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා සමුට්ඨාපෙති, තස්මා “සම්මාකම්මන්තො” ති වුවිති.

සම්මාඥාවෝ මිථිඥාවෝ තප්පව්වනියකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති,
සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා වොදාපෙනි, තස්මා “සම්මාඥාවෝ”ති වුච්චති.

සම්මාචායාමෝ මිථිචායාමෝ තප්පව්වනියකිලෙසෙ ව කොසප්පඤ්ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති,
සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා පග්ගණ්හාති, තස්මා “සම්මාචායාමෝ”ති වුච්චති.

සම්මාසති මිථිචාසතිං තප්පව්වනියකිලෙසෙ ව පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව
සම්මා උපට්ඨාපෙනි, තස්මා “සම්මාසති”ති වුච්චති.

සම්මාසමාධි මිථිචාසමාධිං තප්පව්වනියකිලෙසෙ ව උද්ධව්චඤ්ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති,
සම්පයුත්තධම්මෙ ව සම්මා සමාධියති, තස්මා “සම්මාසමාධි”ති වුච්චති.

ඉදානි අයං බො සා, ආවුසොති තමෙව පටිපදං නිගමෙන්තො ආහ. තස්සත්ථො, ය්වායං චත්තාරොපි
ලොකුත්තරමග්ගෙ එකතො කත්වා කට්ඨො “අට්ඨංචිගිකො මග්ගො”, අයං බො සා, ආවුසො...පෙ.... නිබ්බානාය
සංවත්තතිති.

එවං පහතබ්බධම්මෙසු ලොහදොසෙ තප්පහානුපායඤ්ච දස්සෙන්වා ඉදානි අඤ්ඤෙපි පහතබ්බධම්මෙ තෙසං
පහානුපායඤ්ච දස්සෙන්තො තත්ත්වසො, කොධො වානිආදිමාහ. තත්ථ කුප්ඤ්ඤාලක්ඛණො කොධො,
චණ්ඩිකල්කල්කණො වා, ආසාතකරණරසො, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො, වෙර
අප්පට්ඨිස්සප්පනරසො, කොධානුපබන්ධනාවපච්චුපට්ඨානො. චුත්තඤ්චෙනං – “පුබ්බකාලෙ කොධො, අපරකාලෙ
උපනාහො”තිආදි (විහ. 891).

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො, තෙසං විනාසනරසො, තදවච්ඡාදනපච්චුපට්ඨානො. යුගග්ගාහලක්ඛණො
පළාසො, පරගුණෙහි අත්තතො ගුණානං සම්කරණරසො, පරෙසං ගුණප්පමාණෙන උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො.

පරසම්පත්තිධියනලක්ඛණො ඉස්සා, තස්සා අක්ඛමනලක්ඛණො වා, තත්ථ අනභිරතිරසා, තතො
විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා. අත්තතො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡෙරං, අත්තතො සම්පත්තියා පරෙහි
සාධාරණභාවඅසුඛායනරසං, සඬකොචනපච්චුපට්ඨානං.

කතපාපපට්ච්ඡාදනලක්ඛණො මායා, තස්ස නිගුහනරසා, තදාවරණපච්චුපට්ඨානා. අත්තතො
අවිජ්ජමානගුණපකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං, තෙසං සමුදාහරණරසං, සරීරාකාරෙහිපි තෙසං
විභූතකරණපච්චුපට්ඨානං.

චිත්තස්ස උද්ධුමාතභාවලක්ඛණො ථම්මො, අප්පතිස්සයචුත්තිරසො, අමද්දවතාපච්චුපට්ඨානො.
කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො, විපච්චනිකතාරසො, අගාරවපච්චුපට්ඨානො.

උණ්ණතිලක්ඛණො මානො, අහංකාරරසො, උද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො. අබ්භුණ්ණතිලක්ඛණො අතිමානො,
අතිවිය අහඬකාරරසො. අවිච්චුද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො.

මත්තභාවලක්ඛණො මදො, මදග්ගාහණරසො, උම්මාදපච්චුපට්ඨානො. පඤ්චසු කාමගුණෙසු
චිත්තවොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො, වොස්සග්ගානුප්පදානරසො, සතිවිජ්ජවාසපච්චුපට්ඨානොති එවං ඉමෙසං
ධම්මානං ලක්ඛණාදීනි වෙදිතබ්බානි. අයමෙන්ථ සඬබෙපො, චිත්ථාරො පන “තත්ථ කතමො කොධො”තිආදිනා
විහඬගෙ (විහ. 891) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

විසෙසතො චෙන්ථ ආමිසදායාදො අත්තනා අලහන්තො අඤ්ඤස්ස ලාභිනො කුප්ඤ්ඤාති, තස්ස සකිං උප්පන්නො
කොධො කොධොයෙව, තතුත්තරි උපනාහො. සො එවං කුද්ධො උපනායහන්තො ව සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස ලාභිනො
ගුණෙ මක්ඛෙති, අහම්පි තාදිසොති ව යුගග්ගාහං ගණ්හාති, අයමස්ස මක්ඛො ව පළාසො ව, එවං මක්ඛි පළාසි තස්ස
ලාභසක්කාරාදිසු කිං ඉමස්ස ඉම්මානි ඉස්සති පදුස්සති, අයමස්ස ඉස්සා. සචෙ පනස්ස කාචි සම්පත්ති හොති, තස්සා
තෙන සාධාරණභාවං න සහති, ඉදමස්ස මච්ඡෙරං. ලාහහෙතු බො පන අත්තතො සන්තෙපි දොසෙ පට්ච්ඡාදෙති,
අයමස්ස මායා. අසන්තෙපි ගුණෙ පකාසෙති. ඉදමස්ස සායෙය්‍යං. සො එවං පටිපන්නො සචෙ යථාධිප්පායං ලාභං
ලහති, තෙන ථද්ධො හොති අමුදුචිත්තො, නයිදං එවං කාතබ්බන්ති ඔවදිතුං අසක්කුණෙය්‍යො, අයමස්ස ථම්මො. සචෙ
පන නං කොචි කිඤ්චි වදති “නයිදං එවං කාතබ්බ”න්ති, තෙන සාරද්ධචිත්තො හොති භාකුට්ඨකමුඛො “කො මෙ
ත්ව”න්ති පසය්හ භාණි, අයමස්ස සාරම්මො. තතො ථම්මෙන “අහමෙව සෙය්‍යො”ති අත්තනං මඤ්ඤන්තො මානී
හොති. සාරම්මෙන “කෙ ඉමෙ”ති පරෙ අතිමඤ්ඤන්තො අතිමානී, අයමස්ස මානො ව අතිමානො ව. සො තෙහි
මානාතිමානෙහි ජාතිමදාදිඅනෙකරූපං මදං ජනෙති. මත්තො සමානො කාමගුණාදිහෙදෙසු වත්ථුසු පමප්පති, අයමස්ස
මදො ව පමාදො වානි.

එවං ආමිසදායාදො අපරිමුක්තො හොති ඉමෙහි පාපකෙහි ධම්මෙහි අඤ්ඤෙහි ව එවරුපෙනි. එවං තාවෙන්ට පහාතබ්බධම්මා වෙදිතබ්බො. පහානුපායො පායන්තො ව අත්ථතො ව සබ්බත්ථ නිබ්බිසෙසොයෙව.

ඤාණපරිවයපාටවත්ථං පනෙන්ට අයං හෙදො ව කමො ව භාවනානායො ව වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙදො තාව, අයඤ්ඤි මජ්ඣිමා පටිපදා කදාවි අරියො අට්ඨංඝිගිකො මග්ගො හොති, කදාවි සත්තඝිගිකො. අයඤ්ඤි ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානවසෙන උප්පජ්ජමානො අට්ඨංඝිගිකො මග්ගො හොති, අවසෙසජ්ඣානවසෙන සත්තඝිගිකො. උක්කට්ඨනීද්දෙසනො පනිධ අට්ඨංඝිගිකොති වුත්තො. ඉතො පරඤ්ඤි මග්ගඝිගං නත්ථි. එවං තාවෙන්ට හෙදො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන සබ්බකුසලානං සම්මාදිට්ඨි සෙට්ඨා, යථාහ “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති”ති (ජා. 2.17.81). කුසලවාලෙ ව පුබ්බඝගමා, යථාහ “කට්ඨ්ථව, භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඝගමා හොති, සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති පජානාති, මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨිති පජානාති”ති (ම. නි. 3.136) විත්ථාරො. යථා වාහ “විජ්ජා ව බො, භික්ඛවෙ, පුබ්බඝගමා කුසලානං ධම්මානං සමාපන්නියා”ති. තප්පහවාහිනිබ්බත්තානි සෙසඝිගානි, යථාහ “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඤාපො පහොති...පෙ.... සම්මාසනිස්ස සම්මාසමාධි පහොති”ති (ම. නි. 3.141). තස්මා ඉමිනා කමෙන එතානි අඬ්ඨානි වුත්තානිති එවමෙන්ට කමො වෙදිතබ්බො.

භාවනානායොති කොචි සමට්පුබ්බඝගමං විපස්සනං භාවෙති, කොචි විපස්සනාපුබ්බඝගමං සමට්ථං. කට්ථං? ඉධෙකච්චො පට්ඨං උපචාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා උප්පාදෙති, අයං සමට්ථො; සො තඤ්ච තංසම්පයුත්තෙ ව ධම්මෙ අනිච්චාදිහි විපස්සති, අයං විපස්සනා. ඉති පට්ඨං සමට්ථො, පච්ඡා විපස්සනා. තෙන වුවචි “සමට්පුබ්බඝගමං විපස්සනං භාවෙති”ති. තස්ස සමට්පුබ්බඝගමං විපස්සනං භාවයතො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති භාවෙති බහුලිකරොති, තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො භාවයතො බහුලිකරොතො සංයොජනානි පභියන්ති, අනුසයා බ්බන්තිහොන්ති, එවං සමට්පුබ්බඝගමං විපස්සනං භාවෙති.

ඉධ පනෙකච්චො වුත්තප්පකාරං සමට්ථං අනුප්පාදෙන්චාව පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චාදිහි විපස්සති, අයං විපස්සනා. තස්ස විපස්සනාපාරිපුරියා තත්ථ ජාතානං ධම්මානං වොස්සග්ගාරම්මණතො උප්පජ්ජති විත්තස්ස එකග්ගතා, අයං සමට්ථො. ඉති පට්ඨං විපස්සනා පච්ඡා සමට්ථො. තෙන වුවචි “විපස්සනාපුබ්බඝගමං සමට්ථං භාවෙති”ති. තස්ස විපස්සනාපුබ්බඝගමං සමට්ථං භාවයතො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති...පෙ.... බහුලිකරොති, තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො...පෙ.... අනුසයා බ්බන්තිහොන්ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.1), එවං විපස්සනාපුබ්බඝගමං සමට්ථං භාවෙති.

සමට්පුබ්බඝගමං පන විපස්සනං භාවයතොපි විපස්සනාපුබ්බඝගමං සමට්ථං භාවයතොපි ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ සමට්ථවිපස්සනා යුගතද්ධාව හොන්ති. එවමෙන්ට භාවනානායො වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා

34. එවං මෙ සුතන්ති භයහෙරවසුත්තං. තත්තායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – අථානි අවිච්ඡෙදනත්ථෙ නිපාතො. බොති අවධාරණත්ථෙ, හගවතො සාවත්ථියං විහාරෙ අවිච්ඡන්තෙයෙවාති වුත්තං හොති. ජාණුස්සොණිනි තෙනං තස්ස මාතාපිතුහි කතනාමං, අපිච්ච බො යානන්තරපටිලාහලද්ධං. ජාණුස්සොණිට්ඨානං කිර නාමෙනං පුරොහිතට්ඨානං, තං තස්ස රඤ්ඤා දින්නං, තස්මා “ජානුස්සොණි”ති වුවචි. බ්බුමං අණනිති බ්බුමණො, මන්තෙ සජ්ඣායනිති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්බාහමණානං නිරුත්තිවචනං. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්බාහමණානි වුවචන්ති.

යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඤානි යෙනානි භුමිමත්ථෙ කරණවචනං, තස්මා යත්ථ හගවා, තත්ථ උපසඬ්ඤානි එවමෙන්ට අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන හගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬ්ඤානිබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬ්ඤානි එවමෙන්ට අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන හගවා උපසඬ්ඤානිබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුඵලුපහොගාධිප්පායෙන දිප්ගණෙහි නිච්චඵලිතමහාරුක්ඛො විය.

උපසඬ්ඤානි ව ගතොති වුත්තං හොති. උපසඬ්ඤානිචාති උපසඬ්ඤානපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතො තතො ආසන්නතරං යානං හගවතො සම්පසඬ්ඤානං ගන්ත්වාතිපි වුත්තං හොති. හගවතා සද්ධිං සම්මොදිති යථා බමනියාදිති පුච්ඡන්තො හගවා තෙන, එවං සොපි හගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසි, සිතොදකං විය උණ්හොදකෙන සම්මොදිතං එකිභාවං අගමාසි. යාය ව “කච්චි තෙ, හො ගොතම, බමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි හොතො ගොතමස්ස ගොතමසාවකානඤ්ච අප්පාබාධං අප්පාතඬ්ඤං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුච්චාරො”තිආදිකාය කථාය සම්මොදි, තං පිතිපාමොජ්ජසඬ්ඤානසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනියං,

අත්ථබ්‍යාක්ෂණමධුරතාය සුවිරම්පි කාලං සාරෙතං නිරන්තරං පවත්තෙතං අරහරූපතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරාණියං. සුයාමානසුඛතො ව සම්මොදනීයං, අනුස්සරියමානසුඛතො ව සාරණියං. තථා බ්‍යක්ෂණපරිසුද්ධතාය සම්මොදනීයං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියන්ති එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනීයං කථං සාරණියං චිතිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨාපෙත්වා යෙනත්ථෙත ආගතො, තං පුච්ඡතුකාමො එකමන්තං නිසීදි.

එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා නිසින්තො එකමන්තං නිසින්තො හොති, තථා නිසීදීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං උපයොගවචනං. නිසීදීති උපාචිසි. පණ්ඩිතා හි පුරිසා ගරුට්ඨානියං උපසඬකම්ත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසීදන්ති, අයඤ්ච නෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං නිසීදි.

කථං නිසින්තො පන එකමන්තං නිසින්තො හොතිති. ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යාටීදං, අතිදුරං අච්චාසන්තං උපරිවාතං උන්නතපදෙසං අතිසම්මුඛං අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්තො හි සවෙ කට්ඨකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කට්ඨබ්බං හොති. අච්චාසන්තෙ නිසින්තො සඬ්ඝට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ නිසින්තො සරිරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ නිසින්තො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා නිසින්තො සවෙ දට්ඨකාමො හොති, චක්ඛුනා චක්ඛුං ආභවිව දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා නිසින්තො සවෙ දට්ඨකාමො හොති, ගිවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයම්පි එතෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා නිසීදි, තෙන චුත්තං “එකමන්තං නිසීදි”ති.

යෙමෙති යෙ ඉමෙ. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ආචාරකුලපුත්තා. තත්ථ “තෙන බො පන සමයෙන රට්ඨපාලො නාම කුලපුත්තො තස්මිංයෙව ථුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලස්ස පුත්තො”ති (ම. නි. 2.294) එවං ආගතා උච්චාකුලප්පසුනා ජාතිකුලපුත්තා නාම. “යෙ තෙ කුලපුත්තා සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා”ති (ම. නි. 3.78) එවං ආගතා පන යත්ථ කත්ථවි කුලෙ පසුනාපි ආචාරසම්පන්නා ආචාරකුලපුත්තා නාම. ඉධ පන ද්විභිපි කාරණෙහි කුලපුත්තායෙව.

සද්ධාති සද්ධාය. අගාරස්මාති අගාරතො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං භික්ඛුභාවඤ්ච. පබ්බජ්ජාපි හි නත්ථෙත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියා, අගාරස්ස හිතං කසිගොරක්ඛාදිකම්මමෙත්ථ නත්ථිති අත්ථො. භික්ඛුපි නත්ථෙත්තස්ස අගාරන්ති අනගාරො, අනගාරස්ස භාවො අනගාරියං. පබ්බජිතාති උපගතා, එවං සබ්බථාපි අනගාරියසඬ්ඛාතං පබ්බජ්ජං භික්ඛුභාවං වා උපගතාති චුත්තං හොති. පුබ්බඬගමොති පුරතො ගාමී නායකො. බහුකාරොති භිතකිරියාය බහුපකාරො. භවං තෙසං ගොතමො සමාදපෙතාති තෙ කුලපුත්තෙ භවං ගොතමො අධිසීලාදීනි ගාහෙතා සික්ඛාපෙතා. සා ජනතාති සො ජනසමූහො. දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්ති දස්සනානුගතිං පටිපජ්ජති, යන්දිට්ඨිකො භවං ගොතමො යංඛන්තිකො යංරුචිකො, තෙපි තන්දිට්ඨිකා හොන්ති තංඛන්තිකා තංරුචිකාති අත්ථො.

කස්මා පනායං එවමාහාති? එස කිර පුබ්බෙ අනෙකෙ කුලපුත්තෙ අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තෙ දෙවපුත්තෙ විය පඤ්චහි කාමගුණෙහි පරිවාරියමානෙ අත්තො ව බහි ව සුසංචිතිතාරක්ඛෙ දිස්වා, තෙ අපරෙන සමයෙන භගවතො මධුරසං ධම්මදෙසනං සුත්වා සද්ධාය සරා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා සාසවිජාදනපරමතාය සන්තුට්ඨෙ ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු කෙතවි අරක්ඛියමානෙපි අනුස්සඬිකිතාපරිසඬිකිතෙ හට්ඨපහට්ඨෙ උදග්ගදග්ගෙ අද්දස, දිස්වා ව ඉමෙසං කුලපුත්තානං “අයං ථාසුච්චාරො කං නිස්සාය උප්පන්නො”ති චින්තෙන්නො “සමණං ගොතම”න්ති භගවති පසාදං අලත්ථ. සො තං පසාදං නිවෙදෙතුං භගවතො සන්තිකං ආගතො, තස්මා එවමාහ.

අථස්ස භගවා තං වචනං සම්පට්ඨිත්තො අබ්භතූමොදන්තො ව එවමෙතං බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ. වචනසම්පට්ඨිත්තානුමොදනත්ථොයෙව හි එත්ථ අයං එවන්ති නිපාතො. මමං උද්දිස්සාති මං උද්දිස්ස. සද්ධාති සද්ධායෙව. න ඉණට්ඨා න භයට්ඨාතිආදීනි සන්ධායාහ. ඊදිසානංයෙව හි භගවා පුබ්බඬගමො, න ඉතරෙසං. දුරභිසම්භවාති හීති සම්භවිතුං දුක්ඛාති දුස්සභාති, න සක්කා අප්පෙසක්ඛෙහි අජ්ඣොගාහිතුන්ති චුත්තං හොති. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤාති ව වනපත්ථානි ව. තත්ථ කිඤ්චාපි අභිධම්මෙ නිප්පරියායෙන, “නික්ඛම්ත්වා බහි ඉන්ද්‍රියා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති චුත්තං, තථාපි යන්නං “පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති ආරඤ්ඤකඩගනිප්ථාදකං සෙනාසනං චුත්තං, තදෙව අධිප්පෙතන්ති වෙදිතබ්බං.

වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කම්ත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං, යත්ථ න කසියති න වපියති. චුත්තම්පි වෙතං “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචනං, වනපත්ථන්ති වනසණ්ඩානමෙතං සෙනාසනානං, වනපත්ථන්ති භිංසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමභංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සපචාරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති. එත්ථ ව පරියන්තානන්ති ඉමමෙකං පරියායං යංපෙත්වා සෙසපරියායෙහි වනපත්ථානි වෙදිතබ්බානි. පන්තානීති පරියන්තානි අතිදුරානි. දුක්කරං පච්චෙකන්ති කායච්චෙකං දුක්කරං. දුරභිරමන්ති අභිරමිතුං න සුබං. එකත්තෙති එකිභාවෙ. කිං දස්සෙති? කායච්චෙකෙ කතෙපි තත්ථ චිත්තං අභිරමාපෙතුං දුක්කරං. ද්වයංද්වයාරාමො හි අයං ලොකොති. හරන්ති මඤ්ඤෙති හරන්ති විය සසන්ති විය. මනොති මනං. සමාධිං අලභමානස්සාති උපචාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා අලභන්තස්ස. කිං දස්සෙති? ඊදිසස්ස භික්ඛුනො නිණපණ්ණගාදිසද්දෙහි විවිධෙහි ව භිංසනකෙහි වනාති චිත්තං වික්ඛිපන්ති මඤ්ඤෙති, සබ්බං බ්‍රාහ්මණො සද්ධාපබ්බජිතානං කුලපුත්තානං අරඤ්ඤවාසෙ (විභ. 529) විමිහිතො ආහ.

35. අප්පස්ස භගවා පුරිමනසෙනෙව “එවමෙතං බ්‍රාහ්මණා” තිආදීහි තං තං වචනං සම්පට්ඨිතීත්වා අබ්භනුමොදිත්වා ව යස්මා සොළසසු යානෙසු ආරම්මණපරිග්ගහරහිතානංයෙව තාදිසානි සෙනාසනානි දුරහිසම්භවානි, න තෙසු ආරම්මණපරිග්ගහසුත්තානං, අත්තනා ව බොධිසත්තො සමානො තාදිසො අහොසි, තස්මා අත්තනො තාදිසානං සෙනාසනානං දුරහිසම්භවතං දස්සෙතුං, මය්හම්පි බොතිආදිමාහ.

තත්ථ පුබ්බෙව සම්බොධාති සම්බොධනො පුබ්බෙව, අරියමග්ගප්පත්තිනො අපරභාගෙයෙවාති වුත්තං හොති. අනභිසම්බුද්ධස්සාති අප්පට්ඨිද්ධවතුසච්චස්ස. බොධිසත්තස්සෙව සතොති බුද්ධකායසත්තස්සෙව සම්මාසම්බොධං අධිගන්තුං අරහස්සත්තස්සෙව සතො, බොධියා වා සත්තස්සෙව ලග්ගස්සෙව සතො. දීපඤ්ඤාස්ස හි භගවතො පාදමුලෙ අවධම්මසමොධානෙන අභිනිහාරසමීද්ධිනො පභුති තථාගතො බොධියා සත්තො ලග්ගො “පත්තබ්බා මයා එසා” ති තදධිගමාය පරක්කමං අමුඤ්ඤවන්තොයෙව ආගතො, තස්මා බොධිසත්තොති වුවිවති. තස්ස මය්හන්ති තස්ස එවං බොධිසත්තස්සෙව සතො මය්හං. යෙ බො කෙව් සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති යෙ කෙව් පබ්බජ්ජපගතා වා භොවාදිනො වා.

අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාති අපරිසුද්ධොන පාණාතිපාතාදිනා කායකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. අපරිසුද්ධකායකම්මන්තසන්දොසහෙතුති අපරිසුද්ධස්ස කායකම්මන්තසංඛ්‍යාතස්ස අත්තනො දොසස්ස හෙතු, අපරිසුද්ධකායකම්මන්තකාරණාති වුත්තං හොති. භවෙති එකංසච්චනෙ නිපාතො. අකුසලන්ති සාවජ්ජං අක්කමෙඤ්ච. භයහෙරවන්ති භයඤ්ච හෙරවඤ්ච. චිත්තුත්‍රාසස්ස ව භයානකාරම්මණස්ස චෙතං අධිවචනං. තත්‍ර භයං සාවජ්ජට්ඨයෙන අකුසලං, හෙරවං අක්කමෙට්ඨයෙනාති වෙදිතබ්බං. අවිභායන්තීති පක්කොසන්ති. කථං? තෙ හි පාණාතිපාතාදිති කත්වා “මයං අයුත්තමකම්භා, සචෙ නො තෙ ජානෙය්‍යුං, යෙසං අපරජ්ඣම්භා, ඉදාති අනුබන්ධිත්වා අනායබ්‍යාසනං ආපාදෙය්‍යු”න්ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා ගුම්භන්තරෙ වා නිසීදන්ති. තෙ “අප්පමත්තකම්පි තිණසද්දං වා පණ්ණසද්දං වා සුත්වා, ඉදාතිම්භා නට්ඨා” ති තසන්ති චිත්තසන්ති, ආගන්ත්වා පරෙහි පරිවාරිතා විය බද්ධා වධිතා විය ව හොන්ති. එවං තං භයහෙරවං අත්තනි සමාරොපනට්ඨයෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති.

න බො පනාහං...පෙ.... පටිසෙවාමීති අහං බො පන අපරිසුද්ධකායකම්මන්තො හුත්වා අරඤ්ඤවනපත්ථාති පන්තාති සෙනාසනානි න පටිසෙවාමි. යෙ හි වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. අරියා වුවිවන්ති බුද්ධා ව බුද්ධසාවකා ව. පරිසුද්ධකායකම්මන්තාති ඊදිසා හුත්වා. තෙසමහං අඤ්ඤතරොති තෙසං අහම්පි එකො අඤ්ඤතරො. බොධිසත්තො හි ගහට්ඨොපි පබ්බජිතොපි පරිසුද්ධකායකම්මන්තොව හොති. භියොසාති අතිරෙකත්ථෙ නිපාතො. පල්ලොමන්ති පන්තලොමතං, බෙමං සොත්ථිභාවන්ති අත්ථො. ආපාදිත්ති ආපජ්ජිං, අතිරෙකං සොත්ථිභාවං අතිරෙකෙන වා සොත්ථිභාවමාපජ්ජන්ති වුත්තං හොති. අරඤ්ඤෙ විහාරායාති අරඤ්ඤෙ විහාරත්ථාය.

කායකම්මන්තවාරකථා නිට්ඨිතා.

වච්ඡකම්මන්තවාරාදිවණ්ණනා

36. එස නයො සබ්බත්ථ. අයං පන විසෙසො, වච්ඡකම්මන්තවාරෙ තාව අපරිසුද්ධවච්ඡකම්මන්තාති අපරිසුද්ධොන මුසාවාදාදිනා වච්ඡකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ මුසාවාදෙන පරස්ස අත්ථං භඤ්ජිත්වා, පිසුණුවායාය මිත්තහෙදං කත්වා ඵරුසච්චායාය පරෙසං පරිසමජ්ඣෙ මම්මාති තුදිත්වා නිරත්ථකච්චායාය පරසත්තානං කම්මන්තෙ නාසෙත්වා “මයං අයුත්තමකම්භා, සචෙ නො තෙ ජානෙය්‍යුං, යෙසං අපරජ්ඣම්භා, ඉදාති අනුබන්ධිත්වා අනායබ්‍යාසනං පාපෙය්‍යු”න්ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා ගුම්භන්තරෙ වා නිසීදන්ති. තෙ “අප්පමත්තකම්පි තිණසද්දං වා පණ්ණසද්දං වා සුත්වා ඉදාතිම්භා නට්ඨා” ති තසන්ති චිත්තසන්ති ආගන්ත්වා පරෙහි පරිවාරිතා විය බද්ධා වධිතා විය ව හොන්ති. එවං තං භයහෙරවං අත්තනි සමාරොපනට්ඨයෙන අවිභායන්ති, පක්කොසන්ති.

මනොකම්මන්තවාරෙ අපරිසුද්ධමනොකම්මන්තාති අපරිසුද්ධොන අභිජ්ඣාදිනා මනොකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු භණ්ඩෙසු අභිජ්ඣාවිසමලොභං උප්පාදෙත්වා පරස්ස කුජ්ඣිත්වා පරසත්තෙ මිච්ඡාදස්සනං ගාභාපෙත්වා මයං අයුත්තමකම්භා...පෙ.... අත්තනි සමාරොපනට්ඨයෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති.

ආජීවාවාරෙ අපරිසුද්ධාජීවාති අපරිසුද්ධොන චෙජ්ජකම්මදුතකම්මවධිසීපයොගාදිනා එකවිසතිඅනෙසනහෙදෙන ආජීවෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ එවං ජීවිකං කප්පෙත්වා සුණන්ති – “සාසනසොධකා කිර තෙපිටකා භික්ඛු සාසනං සොධෙතුං නික්ඛන්තා, අජ්ජ වා ස්වෙ වා ඉධාගමිස්සන්ති” ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා...පෙ.... තසන්ති චිත්තසන්ති. තෙ හි ආගන්ත්වා පරිවාරෙත්වා ගහිතා විය ඔදාතවත්ථනිවාසිතා විය ව හොන්ති. සෙසං තාදිසමෙව.

37. ඉතො පරං අභිජ්ඣාලුතිආදීසු කිඤ්චාපි අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදා මනොකම්මන්තෙන සඬගහිතා තථාපි නිවරණවසෙන සුත වුත්තාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ අභිජ්ඣාලුති පරහණ්ඩාදිඅභිජ්ඣායනසීලා. කාමෙසු තිබ්බසාරාගාති වත්ථුකාමෙසු බහලකිලෙසරාගා, තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ අවචන්ථිතාරම්මණා භොන්ති, තෙසං අවචන්ථිතාරම්මණානං අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං දිවා දිට්ඨං රත්තිං භයහෙරවං හුත්වා උපට්ඨාති – “තෙ ආකුලචිත්තා අප්පමන්තකෙනාපි තසන්ති චිත්තසන්ති, රජ්ජුං වා ලතං වා දිස්වා සප්පසඤ්ඤිතො භොන්ති, බාණුං දිස්වා යක්ඛසඤ්ඤිතො, ථලං වා පබ්බතං වා දිස්වා හත්ථිසඤ්ඤිතො සප්පාදිහි අනයඛ්‍යාසනං ආපාදිතා විය භොන්ති”ති. සෙසං තාදිසමෙව.

38. ඛ්‍යාපන්තචිත්තාති පකතිභාවවිජහනෙන විපන්තචිත්තා. කිලෙසානුගතඤ්ඤි චිත්තං පකතිභාවං විජහති, පුරාණභත්තඛ්‍යාඤ්ජනං විය පුත්තිකං භොති. පද්ධට්ඨමනසඬකප්පාති පද්ධට්ඨචිත්තසඬකප්පා, අභද්‍රකෙන පරෙසං අනත්ථජනකෙන චිත්තසඬකප්පෙන සමන්තාගතාති වුත්තං භොති. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? භයහෙරවාචිභායනං ඉතො පභුති අභිජ්ඣාලුවාරෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. යත්ථ පන විසෙසො භවිස්සති, තත්ථ චක්ඛාම. න බො පනාහං ඛ්‍යාපන්තචිත්තොති එත්ථ පන මෙත්තචිත්තො අහං හිතචිත්තොති දස්සෙති, ඊදිසා හි බොධිසත්තා භොන්ති. එවං සබ්බත්ථ වුත්තදොසපටිපක්ඛවසෙන බොධිසත්තස්ස ගුණා වණ්ණෙතබ්බං.

39. ථිතමිද්ධපරිසුට්ඨිතාති චිත්තගෙලඤ්ඤභූතෙන ථිතෙන සෙසනාමකායගෙලඤ්ඤභූතෙන මිද්ධෙන ව පරිසුට්ඨිතා, අභිභූතා ගහිතාති වුත්තං භොති. තෙ නිද්දාබහුලා භොන්ති.

40. උද්ධතාති උද්ධවචපකතිකා විජ්ජන්දමානචිත්තා, උද්ධවචෙන හි එකාරම්මණෙ චිත්තං විජ්ජන්දති ධජයට්ඨියං වාතෙන පටාකා විය. අවුපසන්තචිත්තාති අතිබ්බුතචිත්තා, ඉධ කුක්කුච්චං ගහෙතුං වට්ටති.

41. කඬ්ඨි විචිකිච්ඡිති එත්ථ එකමෙවිදං පඤ්චමං නිවරණං. කිං නු බො ඉදන්ති ආරම්මණං කඬ්ඬනතො කඬ්ඬා, ඉදමෙවිදන්ති නිව්ඡෙතුං අසමත්ථභාවතො විචිකිච්ඡාති වුවචති, තෙන සමන්තාගතා සමණබ්‍රාහ්මණා “කඬ්ඨි විචිකිච්ඡි”ති වුත්තං.

42. අත්තුක්කංසනකා පරවම්භීති යෙ අත්තානං උක්කංසෙන්ති උක්ඛිපන්ති, උච්චෙ යානෙ ය්‍යපෙන්ති, පරඤ්ච වම්භෙන්ති ගරහන්ති නින්දන්ති, නිවෙ යානෙ ය්‍යපෙන්ති, තෙසමෙනං අධිවචනං. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ පරෙහි “අසුකො ව කිර අසුකො ව අත්තානං උක්කංසෙන්ති, අම්භෙ ගරහන්ති, දාසෙ විය කරොන්ති, ගණ්භථ නෙ”ති අනුබද්ධා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා ගුම්ඛන්තරෙ වාති කායකම්මන්තසදිසං විත්ථාරෙතබ්බං.

43. ඡම්භීති කායථම්භනලොමහංසනකරෙන ථම්භෙන සමන්තාගතා. හිරුකජාතිකාති හිරුකපකතිකා, ගාමදාරකා විය භයබහුලා අසුරා කාතරාති වුත්තං භොති.

44. ලාභසක්කාරසීලොකන්ති එත්ථ ලබ්භතීති ලාභො, වතුන්තං පච්චයානමෙනං අධිවචනං. සක්කාරොති සුන්දරකාරො, පච්චයා එව හි පණ්ණපණ්ණා සුන්දරසුන්දරා ව අභිසඬ්ඛරිත්වා කතා සක්කාරාති වුවචන්ති. යා ව පරෙහි අත්තතො ගාරවකිරියා පුජ්ජාදිහි වා පුජා. සීලොකොති වණ්ණභණ්ණනං එතං, ලාභඤ්ච සක්කාරඤ්ච සීලොකඤ්ච ලාභසක්කාරසීලොකං. නිකාමයමානාති පත්ථයමානා. භයහෙරවාචිභායනං අභිජ්ඣාලුවාරසදිසමෙව. තදන්ථදීපකං පනෙත්ථ පියගාමිකවත්ථුං කට්ඨන්ති –

එකො කිර පියගාමිකො නාම භික්ඛු සමාදින්තධුතඬ්ඛගානං භික්ඛුනං ලාභං දිස්වා “අභම්පි ධුතඬ්ඛං සමාදිශිත්වා ලාභං උජ්ජාදෙමි”ති චින්තෙත්වා සොසානිකඬ්ඛං සමාදාය සුසානෙ වසති. අට්ඨකදිවසං එකො කම්මමුත්තො ජරග්ගවො දිවා ගොවරෙ වරිත්වා රත්තිං තස්මිං සුසානෙ පුජ්ජගුම්ඛෙ සීසං කත්වා රොමන්ථයමානො අට්ඨාසී. පියගාමිකො රත්තිං වඬ්ඛමනා නික්ඛන්තො තස්ස හනුසද්දං සුත්වා චින්තෙසි “අද්ධා මං ලාභගිද්ධො එස සුසානෙ වසතීති ඤත්වා දෙවරාජා විහෙයේතුං ආගතො”ති, සො ජරග්ගවස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා “සප්පුරිස දෙවරාජ අජ්ජ මෙ එකරත්තිං බම, ස්වෙ පට්ඨාය න එවං කරිස්සාමි”ති නමස්සමානො සබ්බරත්තිං යාවන්තො අට්ඨාසී. තතො සුරියෙ උට්ඨිතෙ තං දිස්වා කත්තරයට්ඨියා පහරිත්වා පලාපෙසි “සබ්බරත්තිං මං හිංසාපෙසි”ති.

45. කුසීතාති කොසජ්ජානුගතා. හීනචිරියාති හීනා චිරියෙන චිරහිතා වියුත්තා, නිබ්බිරියාති වුත්තං භොති. තත්ථ කුසීතා කායිකචිරියාරම්භචිරහිතා භොන්ති, හීනචිරියා වෙතසිකචිරියාරම්භචිරහිතා. තෙ ආරම්මණවචන්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්ති. තෙසං අවචන්ථිතාරම්මණානන්ති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

46. මුට්ඨස්සතීති නට්ඨස්සතී. අසම්පජානාති පඤ්ඤාරහිතා, ඉමස්ස ව පටිපක්ඛෙ “උපට්ඨිතස්සතීභමස්මි”ති වචනතො සතිභාජනියමෙවෙනං. පඤ්ඤා පනෙත්ථ සතිදුබ්බලාදීපනත්ථං වුත්තං. දුට්ඨා හි සති පඤ්ඤාසම්පයුත්තා පඤ්ඤාවිජ්ජයුත්තා ව. තත්ථ පඤ්ඤාසම්පයුත්තා බලවති, විජ්ජයුත්තා දුබ්බලා, තස්මා යදාපි තෙසං සති භොති, තදාපි අසම්පජානන්තා මුට්ඨස්සතියෙව තෙ, දුබ්බලාය සතියා සතිකිච්චාභාවතොති එතමත්ථං දීපෙතුං “අසම්පජානා”ති

වුත්තං. තෙ එවං මුට්ඨස්සති අසම්පජානා ආරම්මණවචන්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්තිති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

47. අසමාහිතාති උපචාරප්පනාසමාධිවරහිතා. විබ්භන්තචිත්තාති උබ්භන්තචිත්තා. සමාධිවරහෙන උද්ධොකාසෙන උද්ධච්චෙන තෙසං සමාධිවරහානං චිත්තං නානාරම්මණෙසු පරිබ්භමති, වනමක්කටො විය වනසාබාසු උද්ධච්චෙන එකාරම්මණෙ විප්ඵන්දති. පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙන තෙ එවං අසමාහිතා විබ්භන්තචිත්තා ආරම්මණවචන්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්තිති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

48. දුප්පඤ්ඤාති නිප්පඤ්ඤානමෙතං අධිවචනං. පඤ්ඤා පන දුට්ඨා නාම නත්ථි. එළමුගාති එළමුබ්බා, බ-කාරස්ස ග-කාරො කතො. ලාලමුබ්බාති වුත්තං හොති. දුප්පඤ්ඤානඤ්ඤි කටේන්තානං ලාලා මුබ්බතො ගලති, ලාලා ච එලාති වුවවති. යථාහ “පස්සෙලමුගං උරගං දුප්ථිච්ච”න්ති. තස්මා තෙ “එළමුගා”ති වුවවන්ති. “එළමුබ්බා”තිපි පායො. “එළමුගා”ති කෙචි පඨන්ති, අපරෙ “එළමුකා”තිපි, සබ්බත්ථ “එළමුබ්බා”ති අත්ථො. තෙ කථං භයභෙරවං අවිභායන්ති? තෙ දුප්පඤ්ඤා එළමුගා ආරම්මණවචන්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්ති. තෙසං අවචන්ථිතාරම්මණානං අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං දිවා දිට්ඨං රත්තිං භයභෙරවං හුත්වා උපට්ඨාති “තෙ ආකුලචිත්තා අප්පමත්තකෙනපි තසන්ති චිත්තසන්ති, රජ්ජුං වා ලතං වා දිස්වා සප්පසඤ්ඤිනො හොන්ති, බාණුං දිස්වා යක්ඛසඤ්ඤිනො, ථලං වා පබ්බතං වා දිස්වා භත්ථිසඤ්ඤිනො සප්පාදිහි අනායවාසනං ආපාදිතා විය හොන්ති”ති. එවං තං භයභෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති. පඤ්ඤාසම්පන්නොභමස්මිති එත්ථ පඤ්ඤාසම්පන්නොති පඤ්ඤාය සම්පන්නො සමන්තාගතො, නො ච බො විපස්සනාපඤ්ඤාය, න මග්ගපඤ්ඤාය, අපිච බො පන ඉමෙසු සොළසසු යානෙසු ආරම්මණවචන්ථානපඤ්ඤායාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනායමෙවාති.

වචිකම්මන්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සොළසට්ඨානාරම්මණපරිග්ගහො නිට්ඨිතො.

භයභෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා

49. තස්ස මය්හන්ති කො අනුසන්ධි? බොධිසත්තො කිර ඉමාති සොළසාරම්මණාති පරිග්ගණ්හන්තො ච භයභෙරවං අදිස්වා භයභෙරවං නාම එවරූපාසු රත්තිසු එවරූපෙ සෙනාසනෙ ච පඤ්ඤායති, හන්ද නං තත්ථාපි ගවෙසිස්සාමිති භයභෙරවගවෙසනමකාසි, එතමත්ථං භගවා ඉදාති බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙන්තො තස්ස මය්හන්තිආදිමාහ.

තත්ථ යා තාති උභයමෙතං රත්තිනංයෙව උද්දෙසනිද්දෙසවචනං. අභිඤ්ඤාතාති එත්ථ අභිති ලක්ඛණත්ථෙ උපසග්ගො. තස්මා අභිඤ්ඤාතාති වන්දපාරිපුරියා වන්දපරික්ඛයෙනාති එවමාදිහි ලක්ඛණෙහි ඤාතාති වෙදිතබ්බා. අභිලක්ඛිතාති එත්ථ උපසග්ගමත්තමෙව, තස්මා අභිලක්ඛිතාති ලක්ඛණියා ඉච්චෙව අත්ථො, උපොසථසමාදානධම්මස්සවනපුජාසක්කාරාදිකරණත්ථං ලක්ඛෙතබ්බා සල්ලක්ඛෙතබ්බා උපලක්ඛෙතබ්බාති වුත්තං හොති.

වාතුද්දසිති පක්ඛස්ස පඨමදිවසතො පභුති වතුද්දසන්තං පුරණි එකා රත්ති. එවං පඤ්චදසී අට්ඨමී ව. පක්ඛස්සාති සුක්කපක්ඛස්ස කණ්හපක්ඛස්ස ව. එතා තිස්සො තිස්සො කත්වා ඡ රත්තියො, තස්මා සබ්බත්ථ පක්ඛවචනං යොජෙතබ්බං “පක්ඛස්ස වාතුද්දසී පක්ඛස්ස පඤ්චදසී පක්ඛස්ස අට්ඨමී”ති. අථ පඤ්චමී කස්මා න ගහිතාති? අසබ්බකාලිකත්තා. බුද්ධෙ කිර භගවති අනුප්පන්නෙපි උප්පජ්ජිත්වා අපරිනිබ්බතෙපි පඤ්චමී අනභිලක්ඛිතායෙව, පරිනිබ්බතෙ පන ධම්මසංඛිගාහකත්ථෙරා චින්තෙසු “ධම්මස්සවනං විරෙන හොති”ති. තතො සම්මන්තිත්වා පඤ්චමීති ධම්මස්සවනදිවසං යපෙසුං, තතො පභුති සා අභිලක්ඛිතා ජාතා, එවං අසබ්බකාලිකත්තා එත්ථ න ගහිතාති.

තථාරූපාසුති තථාවිධාසු. ආරාමවෙතියානීති පුප්ථාරාමඵලාරාමාදයො ආරාමා එව ආරාමවෙතියාති. චිත්තිකතට්ඨෙන හි වෙතියානීති වුවවන්ති, පුජනියට්ඨෙනාති වුත්තං හොති. වනවෙතියානීති බලිහරණවනසණ්ඩසුභගවනදෙවසාලවනාදීති වනානියෙව වනවෙතියාති. රුක්ඛවෙතියානීති ගාමනිගමාදිද්වාරෙසු පුජනියරුක්ඛායෙව රුක්ඛවෙතියාති. ලොකියා හි දිබ්බාධිවන්ථාති වා මඤ්ඤමානා තෙසුයෙව වා දිබ්බසඤ්ඤිනො හුත්වා ආරාමවනරුක්ඛෙ චිත්තිකරොන්ති, පුජෙන්නි, තෙන තෙ සබ්බෙපි වෙතියානීති වුවවන්ති. භිංසනකානීති භයජනකානි, පස්සතොපි සුණතොපි භයං ජනෙන්නි. සලොමභංසානීති සහෙව ලොමභංසෙන වත්තන්ති, පවිසමානස්සෙව ලොමභංසජනනතො. අප්පෙව නාම පස්සෙයාන්ති අපි නාම තං භයභෙරවං පස්සෙයාමෙව. අපරෙන සමයෙනාති, “එතදහොසි යංනුනාහ”න්ති එවං චිත්තිතකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤෙන කාලෙන.

තත්ථ ව මෙ බ්‍රාහ්මණ විහරතොති තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු යං යං මනුස්සානං ආයාචනඋපහාරකරණාරහං යක්ඛට්ඨානං පුප්ඵධුපමංසරුහිරවසාමෙදිහකපජ්ජාසසුරාමෙරයාදිහි ඔකිණ්ණකිලින්තධරණිතලං එකනිපාතං විය යක්ඛරක්ඛස්සිසාවානං, යං දිවාපි පස්සන්තානං හදයං මඤ්ඤෙ ඵලති, තං යානං සන්ධායාහ “තත්ථ ව මෙ, බ්‍රාහ්මණ,

විහරතො”ති. මගො වා ආගච්ඡතීති සිඬගානි වා බුරානි වා කොට්ටෙන්තො ගොකණ්ණංගදීපිවරාහාදිහෙදො මගො වා ආගච්ඡති, සබ්බවතුප්පදානඤ්චි ඉධ මගොති නාමං. කත්ථං පන කාළසිඬගාලොපි වුවිච්ඡති. යථාහ –

“උසභස්සෙව තෙ බන්ධො, සිභස්සෙව විජමිහිනං;
මගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කිඤ්චි ලභාමසෙ”ති. (ජා. 1.3.133);

මොරො වා කට්ඨං පාතෙතීති මොරො වා සුක්ඛකට්ඨං රුක්ඛතො වාලෙන්වා පාතෙති. මොරග්ගහණෙන ව ඉධ සබ්බපක්ඛිග්ගහණං අධිප්පෙනං, තෙන යො කොචි පක්ඛිති චූත්තං හොති. අථ වා මොරො වාති වා සද්දෙන අඤ්ඤො වා කොචි පක්ඛිති. එස නයො පුරිමෙ මගග්ගහණෙපි. වාතො වා පණ්ණකසට්ඨං එරෙතීති වාතො වා පණ්ණකවවරං සට්ටෙති. එතං නූන තං භයහෙරවං ආගච්ඡතීති යමෙනං ආගච්ඡති, තං භයහෙරවං නූනාති. ඉතො පභූති ව ආරම්මණමෙව භයහෙරවන්ති වෙදිතබ්බං. පරිත්තස්ස ව අධිමත්තස්ස ව භයස්ස ආරම්මණත්තා සුඛාරම්මණං රූපං සුබම්ච. කිං නු බො අහං අඤ්ඤත්ථු භයපටිකඬිති විහරාමීති අහං බො කිං කාරණං එකංසෙනෙව භයං ආකඬිබ්බානො ඉච්ඡමානො හුත්වා විහරාමි.

යථාභූතං යථාභූතස්සාති යෙන යෙන ඉරියාපටෙන භූතස්ස භවිතස්ස සතො වත්තමානස්ස සමඬගිභූතස්ස වා. මෙති මම සන්තිකෙ. තථාභූතං තථාභූතො වාති තෙන තෙනෙව ඉරියාපටෙන භූතො භවිතො සන්තො වත්තමානො සමඬගිභූතො වාති අත්ථො. සො බො අහං...පෙ.... පටිච්චෙනෙතීති බොධිසත්තස්ස කිර වඬිකමත්තස්ස තස්මිං. මගසිඬගබ්බරසද්දාදිහෙදෙ භයහෙරවාරම්මණෙ ආගතෙ නෙව මහාසත්තො තිට්ඨති, න නිසීදති න සයති, අථ බො වඬිකමත්තොව පරිච්චිමංසන්තො පරිච්චිනන්තො භයහෙරවං න පස්සති, මගසිඬගබ්බරසද්දාදිමත්තමෙව වෙතං හොති, සො තං ඤත්වා ඉදං නාමෙනං, න භයහෙරවන්ති තතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සයති වා. එතමත්ථං දස්සෙන්තො “සො බො අහ”න්තිආදිමාහ. එස නයො සබ්බපෙය්‍යාලෙසු. ඉතො පරඤ්ච ඉරියාපට්ටපටිපාටියා අවත්වා ආසන්නපටිපාටියා ඉරියාපටා චූත්තාති වෙදිතබ්බා, වඬිකමත්තස්ස භි භයහෙරවෙ ආගතෙ න යීතො න නිසින්නො න නිපන්නො යීතස්සාපි ආගතෙ න වඬිකමීති එවං තස්ස ආසන්නපටිපාටියා චූත්තාති.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා

50. එවං භිංසනකෙසුපි යානෙසු අත්තතො භයහෙරවාභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි ක්‍රමායීතං සම්මොහට්ඨානෙසු අත්තතො අසම්මොහවිහාරං දස්සෙතුං සන්ති බො පන, බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තිති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. රත්තිංයෙව සමානන්ති රත්තිංයෙව සන්තං, දිවානි සඤ්ජානන්තිති “දිවසො අය”න්ති සඤ්ජානන්ති. දිවායෙව සමානන්ති දිවසංයෙව සන්තං. රත්තිති සඤ්ජානන්තිති “රත්ති අය”න්ති සඤ්ජානන්ති. කස්මා පනෙතෙ එවංසඤ්ඤිතො හොන්තිති. වුට්ඨානකොසල්ලාභාවතො වා සකුණරුතතො වා. කථං? ඉධෙකච්චො ඔදාතකසිණලාභී දිවා පරිකම්මං කත්වා දිවා සමාපන්නො දිවායෙව වුට්ඨහාමීති මනසිකාරං උප්පාදෙති, නො ව බො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති. සො දිවසං අතික්කමීත්වා රත්තිභාගෙ වුට්ඨාති. ඔදාතකසිණඵරණවසෙන වස්ස විසදං හොති විභූතං සුවිභූතං. සො, දිවා වුට්ඨහාමීති උප්පාදිතමනසිකාරතාය ඔදාතකසිණඵරණවිසදවිභූතතාය ව රත්තිංයෙව සමානං දිවානි සඤ්ජානාති. ඉධ පනෙකච්චො නිලකසිණලාභී රත්තිං පරිකම්මං කත්වා රත්තිං සමාපන්නො රත්තිංයෙව වුට්ඨහාමීති මනසිකාරං උප්පාදෙති, නො ව බො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති. සො රත්තිං අතික්කමීත්වා දිවසභාගෙ වුට්ඨාති. නිලකසිණඵරණවසෙන වස්ස අවිසදං හොති අවිභූතං. සො රත්තිං වුට්ඨහාමීති උප්පාදිතමනසිකාරතාය නිලකසිණඵරණවිසදවිභූතතාය ව දිවායෙව සමානං රත්තිති සඤ්ජානාති. එවං තාව වුට්ඨානකොසල්ලාභාවතො එවංසඤ්ඤිතො හොන්ති.

සකුණරුතතො පන ඉධෙකච්චො අන්තොසෙනාසනෙ නිසින්නො හොති. අථ දිවා රවනකසකුණා කාකාදයො වන්දාලොකෙන දිවානි මඤ්ඤමානා රත්තිං රවන්ති, අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි. සො තෙසං සද්දං සුත්වා රත්තිංයෙව සමානං දිවානි සඤ්ජානාති. ඉධ පනෙකච්චො පබ්බතන්තරෙ ගම්භිරාය සනවනප්පට්ඨිත්තාය ගිරිගුහාය සත්තාහවද්දලිකාය වත්තමානාය අන්තරහිතසුරියාලොකෙ කාලෙ නිසින්නො හොති. අථ රත්තිං රවනකසකුණා උලුකාදයො මජ්ඣන්තිකසමයෙපි තත්ථ තත්ථ සමන්ධකාරෙ නිලිනා රත්තිසඤ්ඤාය වා අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි රවන්ති. සො තෙසං සද්දං සුත්වා දිවායෙව සමානං රත්තිති සඤ්ජානාති. එවං සකුණරුතතො එවංසඤ්ඤිතො හොන්ති. ඉදමහන්ති ඉදං අහං එවං සඤ්ජානනං . සම්මොහවිහාරස්මිං වදාමීති සම්මොහවිහාරපරියාපන්නං අන්තොගධං, සම්මොහවිහාරානං අඤ්ඤතරං වදාමීති චූත්තං හොති.

අහං බො පන බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... සඤ්ජානාමීති පාකටො බොධිසත්තස්ස රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො සත්තාහවද්දලෙපි වන්දිමසුරියෙසු අදිස්සමානෙසුපි ජානාතියෙව “එත්තකං පුරෙහත්තකාලො ගතො, එත්තකං පච්ඡාහත්තකාලො, එත්තකං පඨමයාමො, එත්තකං මජ්ඣමයාමො, එත්තකං පච්ඡිමයාමො”ති, තස්මා එවමාහ.

අනව්‍යවස්ථාපිතය යං පුරිතපාරමි බොධිසත්තො ඵලං ජානාති. පදෙසඤාණෙ යිතානං සාවකානම්පි හි රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො පාකටො හොති.

කල්‍යාණයමභාවිතාරෙ කිර ගොදන්තත්ථෙරො ද්වඩ්ගුලකාලෙ හත්තං ගහෙත්වා අඩ්ගුලකාලෙ භුඤ්ජති. සූරියෙ අදිස්සමානෙපි පාතොයෙව සෙනාසනං පවිසිත්වා තාය වෙලාය නික්ඛමති. එකදිවසං ආරාමිකා “ස්වෙ ථෙරස්ස නික්ඛමනකාලෙ පස්සාමා”ති හත්තං සම්පාදෙත්වා කාලත්ථම්හමුලෙ නිසීදිංසු. ථෙරො ද්වඩ්ගුලකාලෙයෙව නික්ඛමති. තතො පභුති කිර සූරියෙ අදිස්සමානෙපි ථෙරස්ස නික්ඛමනසඤ්ඤාය ඵල හෙරිං ආකොටෙන්ති.

අපගරවිතාරෙපි කාලදෙවත්ථෙරො අන්තොවස්සෙ යාමගණ්ඨිකං පහරති, ආවිණ්ණමෙතං ථෙරස්ස. න ව යාමයන්තනාළිකං පයොජෙති, අඤ්ඤෙ භික්ඛු පයොජෙත්ති. අප නික්ඛන්තෙ පයමෙ යාමෙ ථෙරෙ මුග්ගරං ගහෙත්වා යීතමත්තෙයෙව එකං ද්වෙ වාරෙ පහරන්තෙයෙව වා යාමයන්තං පතති, ඵලං තීසු යාමෙසු සමණධම්මං කත්වා ථෙරො පාතොයෙව ගාමං පවිසිත්වා පිණ්ඩපාතං ආදාය විහාරං ආගන්ත්වා භොජනවෙලාය පත්තං ගහෙත්වා දිවා විහාරට්ඨානං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොති. භික්ඛු කාලත්ථම්හං දිස්වා ථෙරස්ස අදිස්වා ආගමනත්ථාය පෙසෙත්ති. සො භික්ඛු ථෙරං දිවා විහාරට්ඨානා නික්ඛමන්තමෙව වා අන්තරාමග්ගෙ වා පස්සති. ඵලං පදෙසඤාණෙ යිතානං සාවකානම්පි රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො පාකටො හොති, කිම්ඨිගං පන බොධිසත්තානන්ති.

යං බො තං බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... වදෙය්‍යාති එත්ථ පන “යං බො තං, බ්‍රාහ්මණ, අසම්මොහධම්මො සත්තො ලොකෙ උප්පන්නො...පෙ.... සුඛාය දෙවමනුස්සාන”න්ති වචනං වදමානො කොච්ඡි සම්මා වදෙය්‍ය, සම්මා වදමානො සීයා, න චිතථවාදී අස්ස. මමෙව තං වචනං වදමානො සම්මා වදෙය්‍ය, සම්මා වදමානො සීයා, න චිතථවාදී අස්සාති ඵලං පදසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අසම්මොහධම්මොති අසම්මොහසභාවො. ලොකෙති මනුස්සලොකෙ. බහුජනභිතායාති බහුජනස්ස භිතත්ථාය, පඤ්ඤාසම්පත්තියා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභිතූපදෙසකොති. බහුජනසුඛායාති බහුජනස්ස සුඛත්ථාය, වාගසම්පත්තියා උපකරණසුඛස්ස දායකොති. ලොකානුකම්පායාති ලොකස්ස අනුකම්පත්ථාය, මෙත්තාකරුණාසම්පත්තියා මාතෘපිතරො විය ලොකස්ස රක්ඛිතා ගොපයිතාති. අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානන්ති ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙන ව භබ්බපුග්ගලවෙනෙය්‍යසත්තෙයෙව ගහෙත්වා තෙසං නිබ්බානමග්ගඵලාධිගමාය අත්තනො උප්පත්තිං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බො. අත්ථායාති හි චුත්තෙ පරමත්ථත්ථාය නිබ්බානායාති චුත්තං හොති. භිතායාති චුත්තෙ තං සම්පාපකමග්ගත්ථායාති චුත්තං හොති, නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරි භිතං නාම තත්ථී. සුඛායාති චුත්තෙ ඵලසමාපත්තිසුඛත්ථායාති චුත්තං හොති, තතො උත්තරි සුඛභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙතං “අයං සමාධි පච්චුප්පන්නසුඛො වෙව ආයතිඤ්ඤෙ සුඛවිපාකො”ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27; විහ. 804).

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සුඛබ්‍රහ්මභාවපිපදාදිවණ්ණනා

51. ඵලං භගවා බුද්ධගුණපටිලාභාවසානං අත්තනො අසම්මොහවිහාරං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි යාය පටිපදාය තං කොට්ඨපත්තං අසම්මොහවිහාරං අධිගතො, තං සුඛබ්‍රහ්මභාවතො පභුති දස්සෙතුං ආරද්ධං බො පන මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ.

කෙච්ඡි පනාහු “ඉමං අසම්මොහවිහාරං සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තමෙව. උප්පන්නං ‘කාය නු බො පටිපදාය ඉමං පත්තො’ති, තස්ස චිත්තමඤ්ඤාය ඉමායාහං පටිපදාය ඉමං උත්තමං අසම්මොහවිහාරං පත්තොති දස්සෙත්තො ඵලමාහා”ති.

තත්ථ ආරද්ධං බො පන මෙ, බ්‍රාහ්මණ, වීරියං අහොසීති, බ්‍රාහ්මණ, න මයා අයං උත්තමො අසම්මොහවිහාරො කුසිතෙන මුට්ඨස්සතිනා සාරද්ධකායෙන චිත්තචිත්තචිත්තෙන වා අධිගතො, අපිච්ඡෙ බො තද්ධිගමාය ආරද්ධං බො පන මෙ වීරියං අහොසී, බොධිමණ්ඩෙ නිසින්නෙන මයා චතුරඨගවීරියං ආරද්ධං අහොසී, පග්ගහිතං අසිල්ලප්පවත්තිතන්ති චුත්තං හොති. ආරද්ධත්තායෙව ව මෙතං අසල්ලිතං අහොසී.

උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨාති න කෙවලඤ්ඤෙ වීරියමෙව, සතිපි මෙ ආරම්මණාභිමුඛිභාවෙන උපට්ඨිතා අහොසී. උපට්ඨිතත්තායෙව ව අසම්මුට්ඨා. පස්සද්ධො කායොති කායචිත්තපස්සද්ධිසම්භවෙන කායොපි මෙ පස්සද්ධො අහොසී. තත්ථ යස්මා නාමකායෙ පස්සද්ධෙ රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව හොති, තස්මා නාමකායො රූපකායොති අවිසෙසෙත්වාච පස්සද්ධො කායොති චුත්තං. අසාරද්ධොති සො ව බො පස්සද්ධත්තායෙව අසාරද්ධො, විගතදරථොති චුත්තං හොති. සමාහිතං චිත්තං එකග්ගන්ති චිත්තම්පි මෙ සම්මා ආහිතං සුට්ඨු යපිතං අප්පිතං විය අහොසී. සමාහිතත්තා ඵල ව එකග්ගං අවලං නිප්පන්දනන්ති, එත්තාවතා ක්‍රමානස්ස සුඛබ්‍රහ්මභාවපිපදා කථිතා හොති.

ඉදානි ඉමාය පටිපදාය අධිගතං පයමජ්ඣානං ආදිං කත්වා විජ්ජාත්තයපරියොසානං විසෙසං දස්සෙන්නො සො බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... වතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහාසිත්ති එත්ථ තාව යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ පට්ඨිකසිණකථායං වුත්තං. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “උපසම්පජ්ජ විහරති” ති ආගතං, ඉධ “විහාසි” ති, අයමෙව විසෙසො. කිං කත්වා පන භගවා ඉමානි ඝාතානි උපසම්පජ්ජ විහාසිති, කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා. කතරං? ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං.

ඉමානි ව පන වත්තාරි ඝාතානි කෙසඤ්චි විත්තෙකග්ගතත්ථානි භොන්ති, කෙසඤ්චි විපස්සනාපාදකානි, කෙසඤ්චි අභිඤ්ඤාපාදකානි, කෙසඤ්චි නිරොධපාදකානි, කෙසඤ්චි භවොක්කමනත්ථානි. තත්ථ ඛිණ්ණසවානං විත්තෙකග්ගතත්ථානි භොන්ති. තෙ හි සමාපජ්ජිත්වා එකග්ගවිත්තා සුඛං දිවසං විහරිස්සාමාති ඉච්චෙවං කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්ති. සෙක්ඛපුටුප්පනානං සමාපත්තියො වුට්ඨාය සමාහිතෙන විත්තෙන විපස්සිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්තානං විපස්සනාපාදකානි භොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තියො වුට්ඨාය “එකොපි හුත්වා බහුධා භොති” ති (දී. නි. 1.238; පටි. ම. 1.102) වුත්තනායා අභිඤ්ඤායො පත්ථෙත්තා නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං අභිඤ්ඤාපාදකානි භොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සත්තාහං අවිත්තා හුත්වා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිරොධං නිබ්බානං පත්වා සුඛං විහරිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං නිරොධපාදකානි භොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං භවොක්කමනත්ථානි භොන්ති.

භගවතා පනිදං වතුත්ථජ්ඣානං බොධිරුක්ඛමුලෙ නිබ්බත්තිතං, තං තස්ස විපස්සනාපාදකඤ්චෙව අහොසි අභිඤ්ඤාපාදකඤ්ච සබ්බකිච්චසාධකඤ්ච, සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණදායකත්ති වෙදිතබ්බං.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා

52. යෙසඤ්ච ගුණානං දායකං අහොසි, තෙසං එකදෙසං දස්සෙන්නො සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ ද්විත්තං විජ්ජානං අනුපදවණ්ණනා වෙව භාවනානායො ව විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ...පෙ.... අභිනින්නාමෙති” ති වුත්තං, ඉධ “අභිනින්නාමෙසි” ති. අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාති අයඤ්ච අප්පනාවාරො තත්ථ අනාගතොති අයමෙව විසෙසො. තත්ථ සොති සො අහං. අභිනින්නාමෙසිත්ති අභිනිහරිං. අභිනින්නාමෙසිත්ති ව චවනතො සොති එත්ථ සො අහන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා විදං භගවතො වසෙන පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං ආගතං, තස්මා “සො තතො වුතො ඉධුපපන්නො” ති එත්ථ එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි සො තතො වුතොති පටිනිවත්තත්තස්ස පච්චිකම්මණං. තස්මා ඉධුපපන්නොති ඉමිස්සා ඉධුපපත්තියා අනන්තරං. අමුත්‍ර උද්දානිත්ති කුසිතභවනං සන්ධායාහාති වෙදිතබ්බො. තත්‍රාපාසිං එවංනාමොති තත්‍රාපි කුසිතභවනෙ සෙතකෙතු නාම දෙවපුත්තො අහොසිං. එවංගොත්තොති තාහි දෙවතාහි සද්ධිං එකගොත්තො. එවංවණ්ණොති සුවණ්ණවණ්ණො. එවමාහාරොති දිබ්බසුඛාහාරො. එවංසුබ්බසුඛස්සච්චිතං වෙදි. දුක්ඛං පන සඛ්ඛාරදුක්ඛත්තමෙව . එවමායුපරියන්තොති එවං සත්තපඤ්ඤාසවස්සකොට්ඨිසවස්සසත්තසහස්සායුපරියන්තො. සො තතො වුතොති සො අහං තතො කුසිතභවනතො වුතො. ඉධුපපන්නොති ඉධ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තො.

අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදියු මෙති මයා. විජ්ජානි විදිතකරණට්ඨෙන විජ්ජා. කිං විදිතං කරොති? පුබ්බෙතිවාසං. අවිජ්ජාති තස්සෙව පුබ්බෙතිවාසස්ස අවිදිතකරණට්ඨෙන තප්පට්ඨිපාදකො මොහො වුවිති. තමොති ස්වෙව මොහො පට්ඨිපාදකට්ඨෙන “තමො” ති වුවිති. ආලොකොති සායෙව විජ්ජා ඔහාසකරණට්ඨෙන “ආලොකො” ති වුවිති. එත්ථ ව විජ්ජා අධිගතාති අයං අත්ථො, සෙසං පසංසාවචනං. යොජනා පනෙත්ථ අයං බො මෙ විජ්ජා අධිගතා, තස්ස මෙ අධිගතවිජ්ජස්ස අවිජ්ජා විහතා, විනට්ඨාති අත්ථො. කස්මා? යස්මා විජ්ජා උප්පන්නා. එස නයො ඉතරස්මිමිපි පදද්වයෙ.

යථා තත්ති එත්ථ යථාති ඔපම්මෙ. තත්ති නිපාතො. සතියා අවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තස්ස. විරියාතාපෙන ආතාපිතො. කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය පහිතත්තස්ස, පෙසිතත්තස්සාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති “යථා අප්පමත්තස්ස ආතාපිතො පහිතත්තස්ස විහරතො අවිජ්ජා විහඤ්ඤෙය්‍ය, විජ්ජා උප්පජ්ජෙය්‍ය. තමො විහඤ්ඤෙය්‍ය, ආලොකො උප්පජ්ජෙය්‍ය. එවමෙව මම අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා. තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො. එතස්ස මෙ පධානානුයොගස්ස අනුරූපමෙව එලං ලද්ධ” ති.

පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

53. චුතුපපාතකථායං යස්මා ඉධ භගවතො වසෙන පාළි ආගතා, තස්මා “පස්සාමි පජානාමි”ති චුත්තං, අයං විසෙසො. සෙසං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තසද්ධිමෙව.

එත්ථ පන විජ්ජාති දිබ්බවක්ඛුඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති සත්තානං චුතිපටිසන්ධිපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති. යස්මා ච පුරිතපාරමිතං මහාසත්තානං පරිකම්මකිව්වං නාම නත්ථි. තෙ හි විත්තෙ අභිනින්නාමිතමත්තෙයෙව අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්ති, දිබ්බෙන වක්ඛුනා සත්තෙ පස්සන්ති. තස්මා යො තත්ථ පරිකම්මං ආදිං කත්වා භාවනානායො චුත්තො, න තෙන ඉධ අත්ථොති.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා

54. තතියවිජ්ජාය සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙති විපස්සනාපාදකං චතුත්ථස්සිකානවිත්තං වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයඤාණායාති අරහත්තමග්ගඤාණත්ථාය. අරහත්තමග්ගො හි ආසවචිනාසනතො ආසවානං ඛයොති චුච්චති, තත්ත වෙතං ඤාණං, තප්පරියාපන්නත්තාති. විත්තං අභිනින්නාමෙසින්ති විපස්සනාවිත්තං අභිනිහරිං. සො ඉදං දුක්ඛන්ති එවමාදිසු “එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියොයා”ති සබ්බමිපි දුක්ඛස්ඵවං සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං ජානිං පටිච්ඡෙධං. තස්ස ච දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිකං තණ්හං අයං දුක්ඛසමුදයොති. තදුභයමිපි යං යානං පත්වා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අප්පචන්ති නිබ්බානං අයං දුක්ඛනිරොධොති. තස්ස සම්පාපකං අරියමග්ගං අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං ජානිං පටිච්ඡෙධන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං සරූපතො සච්චාති දස්සෙත්වා ඉදාති කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙත්තො ඉමෙ ආසවාතිආදිමාහ. තස්ස මෙ එවං ජානතො එවං පස්සතොති තස්ස මය්හං එවං ජානන්තස්ස එවං පස්සන්තස්ස. සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කථෙති. කාමාසවාති කාමාසවතො. විමුච්චිත්ථාති ඉමිනා ඵලක්ඛණං දස්සෙති, මග්ගක්ඛණෙ හි විත්තං විමුච්චති, ඵලක්ඛණෙ විමුත්තං හොති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණන්ති ඉමිනා පච්චචෙක්ඛණඤාණං දස්සෙති. ඛිණා ජාතීතිආදිහි තස්ස භූමිං, තෙන හි ඤාණෙන භගවා පච්චචෙක්ඛන්තො “ඛිණා ජාතී”තිආදිති අබ්භඤ්ඤාසි. කතමා පන භගවතො ජාති ඛිණා, කථස්ඵව නං අබ්භඤ්ඤාසිති? න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණන්තා, න අනාගතා, අනාගතෙ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්නා, විජ්ජමානන්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍ය එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධභෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා, තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛන්තො “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානමිපි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්තිකං හොති”ති ජානන්තො අබ්භඤ්ඤාසි.

චුසිතන්ති චුත්ථං පරිචුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මචරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියං, පුට්ඨජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්තසෙක්ඛා බ්‍රහ්මචරියවාසං වසන්ති නාම, ඛිණාසවො චුත්ථවාසො. තස්මා භගවා අත්තතො බ්‍රහ්මචරියවාසං පච්චචෙක්ඛන්තො “චුසිතං බ්‍රහ්මචරිය”න්ති අබ්භඤ්ඤාසි. කතං කරණියන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධමිපි කිව්වං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. පුට්ඨජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිව්වං කරොන්ති, ඛිණාසවො කතකරණියො. තස්මා භගවා අත්තතො කරණියං පච්චචෙක්ඛන්තො “කතං කරණිය”න්ති අබ්භඤ්ඤාසි.

නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදාති පුන ඉත්ථභාවාය එවංසොළසකිව්වභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනාකිව්වං මෙ නත්ථිති අබ්භඤ්ඤාසි. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදාති වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථි. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා නිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකා රුක්ඛා විය. තෙ වරිමකවිඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායස්සන්තිති අබ්භඤ්ඤාසි.

ඉදාති එවං පච්චචෙක්ඛණඤාණපරිග්ගහිතං ආසවානං ඛයඤාණාධිගමං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙත්තො, අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාති අරහත්තමග්ගඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති චතුසච්චපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං චුත්තනයමෙව. එත්තාවතා ච පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන අතීතංසඤාණං, දිබ්බවක්ඛුනා පච්චුප්පන්නානාගතංසඤාණං, ආසවක්ඛයෙන සකලලොකීයලොකුත්තරගුණන්ති එවං තිහි විජ්ජාති සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණෙ සධිගහෙත්වා පකාසෙත්තො අත්තතො අසම්මොභවිහාරං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙසි.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා

55. එවං වුත්තෙ කිර බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “සමණො ගොතමො සබ්බඤ්ඤානං පටිජානාති, අප්පාපි ච අරඤ්ඤවාසං න විජහති, අත්ථි නු බ්වස්ස අඤ්ඤම්පි කිඤ්චි කරණිය”න්ති. අප්පාපි හගවා අප්පාපියං විදිත්වා ඉමිනා අප්පාපියානුසන්ධිනා, සියා බො පන තෙතිආදිමාහ. තත්ථ සියා බො පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, එවමස්සාති, බ්‍රාහ්මණ, කදාචි තුය්හං එවං හවෙය්‍ය. න බො පනෙතං බ්‍රාහ්මණ එවං දට්ඨබ්බන්ති එතං බො පන, බ්‍රාහ්මණ, තයා මය්හං පන්තසෙනාසනපටිසෙවනං අවිතරාගාදිතායාති එවං න දට්ඨබ්බං. එවං පන්තසෙනාසනපටිසෙවනෙ අකාරණං පටික්ඛිපිත්වා කාරණං දස්සෙන්නො ද්වෙ බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථොයෙව අත්ථවසො. තස්මා ද්වෙ බො අහං, බ්‍රාහ්මණ, අත්ථවසෙති අහං බො, බ්‍රාහ්මණ, ද්වෙ අත්ථෙ ද්වෙ කාරණාති සම්පස්සමානොති වුත්තං හොති. අත්තනො ච දිට්ඨධම්මසුඛචාරන්ති එත්ථ දිට්ඨධම්මො නාම අයං පච්චක්ඛො අත්තභාවො. සුඛචාරො නාම චතුත්තම්පි ඉරියාපට්චිභාරානං එසුතා, එකකස්ස හි අරඤ්ඤෙ අත්තමසො උච්චාරපස්සාවකිච්චං උපාදාය සබ්බෙව ඉරියාපටා එසුතා හොන්ති, තස්මා දිට්ඨධම්මස්ස සුඛචාරන්ති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්ඡිමඤ්ච ජනනං අනුකම්පමානොති කථං අරඤ්ඤවාසෙන පච්ඡිමා ජනනා අනුකම්පිතා හොති? සද්ධාපබ්බජිතා හි කුලපුත්තා හගවතො අරඤ්ඤවාසං දිස්වා හගවාපි නාම අරඤ්ඤසෙනාසනාති න මුඤ්චති, යස්ස නෙවත්ථි පරිඤ්ඤාතබ්බං න පහාතබ්බං න භාවෙතබ්බං න සච්ඡිකාතබ්බං, කම්භිගං පන මයන්ති චින්තෙත්වා තත්ථ වසිතබ්බමෙව මඤ්ඤස්සන්ති. එවං බිජ්ජමෙව දුක්ඛස්සන්තකරා හවිස්සන්ති. එවං පච්ඡිමා ජනනා අනුකම්පිතා හොති. එතමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “පච්ඡිමඤ්ච ජනනං අනුකම්පමානො”ති.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා

56. තං සුත්ථා අත්තමනො බ්‍රාහ්මණො අනුකම්පිතරූපාතිආදිමාහ. තත්ථ අනුකම්පිතරූපාති අනුකම්පිතජාතිකා අනුකම්පිතසභාවා. ජනතාති ජනසමුහො. යථා තං අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති යථා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අනුකම්පෙය්‍ය, තථෙව අනුකම්පිතරූපාති.

එවඤ්ච පන වත්ථා පුත තං හගවතො ධම්මදෙසනං අබ්බනුමොදමානො හගවන්තං එතදවොච අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමාති. තත්ථායං අභික්කන්තසද්දො බයසුන්දරාහිරූපඅබ්බනුමොදනෙසු දිස්සති. “අභික්කන්තා, හන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පට්ඨමො යාමො, විරතිසින්නො භික්ඛුසඬ්ඨො”තිආදීසු (වුළුව. 383; අ. නි. 8.20) හි බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණ්ණිතතරො චා”තිආදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදාති, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. –

ආදීසු (වි. ව. 857) අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හන්තෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.250; පාරා. 15) අබ්බනුමොදනෙ . ඉධාපි අබ්බනුමොදනෙයෙව. යස්මා ච අබ්බනුමොදනෙ, තස්මා සාධු සාධු හො, ගොතමාති වුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බං.

“භයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ව, කරෙ ආමෙධිතං බුධො”ති. –

ඉමිනා ච ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛන්තුං වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථ වා අභික්කන්තන්ති අභික්කන්තං. අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති වුත්තං හොති.

තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – අභික්කන්තං, හො ගොතම, යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. හගවතොයෙව වා වචනං ද්වෙ ද්වෙ අත්ථෙ සන්ධාය ථොමෙති – හොතො ගොතමස්ස වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බඤ්ජනතො, උත්තානපදනො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයඬිගමතො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසිතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාථරමණියතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමාසීයානහිතතොති එවමාදීනි යොජෙතබ්බං.

තතො පරම්පි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛධ්වජිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ජන්තන්ති නිණපණ්ණාදිච්ඡාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුළුභස්සාති දිසාමුළුභස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසිඅඬ්ඞරත්තසනවනසණ්ඨමෙසපටලෙහි චතුරඬිගෙ තමෙ, අයං තාව අනුත්තානපදත්ථො.

අයං පන අධිප්පායයොජනා – යථා කොච් නික්කුජ්ජිනං උක්කුජ්ජෙය්‍යා, එවං සද්ධම්මච්චිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා චුට්ඨාපෙන්තෙන, යථා පටිච්ඡන්තං චිවරෙය්‍යා . එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභූති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං චිවරන්තෙන, යථා මුල්භස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යා, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගපටිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍යා, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපානි අපස්සන්තො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන මස්භං භොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පසන්නාකාරවණ්ණනා

එවං දෙසනං ථොමෙන්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයපසන්නවිත්තො පසන්නාකාරං කරොන්තො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමිති භවං මෙ ගොතමො සරණං පරායණං, අසස්ස තාතා , හිතස්ස ව විධාතාති ඉමිනා අධිප්පායෙන භවන්තං ගොතමං ගච්ඡාමි, භජාමි, සෙවාමි, පයිරුපාසාමි, එවං වා ජානාමි, බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. තස්මා ගච්ඡාමිති ඉමස්ස ජානාමි, බුජ්ඣාමිති අයමත්ථො චුත්තො. ධම්මඤ්ඤ භික්ඛුසඬ්ඤ්ඤාති එත්ථ පන අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ ව අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො, සො අත්ථො අරියමග්ගො චෙව නිබ්බානඤ්ඤ. චුත්තඤ්ඤෙතං – “යාවතා, හික්ඛෙවෙ, ධම්මා සඬ්ඤ්ඤා, අරියො අට්ඨංඝිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි. 4.34) විත්ථාරො. න කෙවලඤ්ඤ අරියමග්ගො චෙව නිබ්බානඤ්ඤ, අපිච ඛො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. චුත්තඤ්ඤෙතං ඡත්තමාණවකච්චමානෙ –

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඬ්ඤ්ඤාමජ්ජට්ඨකුලං;
මධුරමීමං පගුණං සුචිහත්තං, ධම්මමීමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. ධම්මමසඬ්ඤ්ඤාති නිබ්බානං. අජ්ජට්ඨකුලං මධුරමීමං පගුණං සුචිහත්තන්ති පිටකත්තයෙන විහත්තා සඬ්ඤ්ඤාමක්ඛන්ධාති. දිට්ඨිසීලසඬ්ඤ්ඤාතෙන සංහතොති සඬ්ඤ්ඤා, සො අත්ථො අට්ඨ අරියපුග්ගලසමුහො. චුත්තඤ්ඤෙතං තස්මිංයෙව විමානෙ.

“යත්ථ ව දින්නමහප්ඵලමාහු, චතුසු සුචිසු පුරිසයුගෙසු;
අට්ඨ ව පුග්ගල ධම්මදසා තෙ, සඬ්ඤ්ඤාමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 888);

භික්ඛූනං සඬ්ඤ්ඤා භික්ඛුසඬ්ඤ්ඤා. එත්තාවතා බ්‍රාහ්මණො තිණි සරණගමනානි පටිච්චෙදෙසි.

පසන්නාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

ඉදානි තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං, සරණගමනං. යො ව සරණං ගච්ඡති, සරණගමනප්පහෙදො , සරණගමනස්ස ඵලං, සංකිලෙසො, හෙදොති අයං විධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යාපීදං – පදත්ථො තාව හිංසනීති සරණං, සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිපරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අත්ථො, රතනත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං.

අථ වා හිතෙ පවත්තෙනෙත අහිතා ව නිවත්තෙනෙත සත්තානං භයං හිංසනි බුද්ධො. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ව ධම්මො. අප්පකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සඬ්ඤ්ඤා. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රතනත්තයං සරණං. තප්පසාදතග්ගරුතාහි විහතකිලෙසො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො චිත්තූප්පාදො සරණගමනං. තංසමඬ්ඝිසත්තො සරණං ගච්ඡති, චුත්තප්පකාරෙන චිත්තූප්පාදෙන එතානි මෙ තිණි සරණානි සරණං, එතානි පරායණන්ති එවං උපෙතීති අත්ථො. එවං තාව සරණං සරණගමනං යො ව සරණං ගච්ඡතීති ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

සරණගමනප්පහෙදෙ පන දුට්ඨං සරණගමනං ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ඤ. තත්ථ ලොකුත්තරං දිට්ඨසච්චානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසමුච්ඡෙදෙන ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣති. ලොකියං පුපුජ්ජනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉජ්ඣති, තං අත්ථො බුද්ධාදිසු චත්ථසු සද්ධාපටිලාහො, සද්ධාමුලිකා ව සම්මාදිට්ඨි දසසු පුඤ්ඤකිරියචත්ථසු දිට්ඨිප්පකම්මන්ති චුච්චති.

තයිදං වතුධා පවත්තති අත්තසන්නියාතනෙන තප්පරායණතාය සිස්සභාවුපගමනෙන පණිපාතෙනාති. තත්ථ අත්තසන්නියාතනං නාම “අප්ප ආදිං කත්වා අහං අත්තානං බුද්ධස්ස නියානෙමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සා”ති එවං බුද්ධාදීනං අත්තපරිච්චන්. තප්පරායණතා නාම “අප්ප ආදිං කත්වා අහං බුද්ධපරායණො, ධම්මපරායණො, සඬ්ඝපරායණො ඉති මං ධාරොථා”ති එවං තප්පරායණභාවො. සිස්සභාවුපගමනං නාම “අප්ප ආදිං කත්වා අහං බුද්ධස්ස අත්තෙවාසිකො, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සාති මං ධාරොථා”ති එවං සිස්සභාවුපගමො. පණිපාතො නාම “අප්ප ආදිං කත්වා අහං අභිවාදනපච්චිට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්චිකම්මං බුද්ධාදීනංයෙව තිණ්ණං වත්ථුනං කරොමි, ඉති මං ධාරොථා”ති එවං බුද්ධාදීසු පරමනිපච්චිකාරො. ඉමෙසඤ්භි වතුන්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරම්පි කරොන්තෙන ගහිතංයෙව හොති සරණගමනං.

අපිව භගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස අත්තානං පරිච්චජාමි. ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චන්තොයෙව මෙ අත්තා, පරිච්චන්තංයෙව මෙ ජීවිතං, ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ජාමි, බුද්ධො මෙ සරණං ලෙණං තාණන්ති එවම්පි අත්තසන්නියාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං භගවන්තමෙව පස්සෙය්‍යං, සුගතඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං භගවන්තමෙව පස්සෙය්‍යං, සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙය්‍යං භගවන්තමෙව පස්සෙය්‍යං”න්ති (සං. නි. 2.154) එවම්පි මහාකස්සපස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවුපගමනං දට්ඨබ්බං.

“සො අහං විවරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මත”න්ති. (සු. නි. 194; සං. නි. 1.246) –

එවම්පි ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වෙදිතබ්බං. “අථ ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිමුඛති, පාණිහි ව පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො”ති (ම. නි. 2.394) එවම්පි පණිපාතො දට්ඨබ්බං.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙය්‍යාවසෙන වතුබ්බිධො හොති. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යපණිපාතෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගස්හති, සෙට්ඨවසෙන හිජ්ජති, තස්මා යො සාකියො වා කොලියො වා “බුද්ධො අම්භාකං ඤාතකො”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා “සමණො ගොතමො රාජපුත්තො මහානුභාවො, අවන්දියමානො අනන්තම්පි කරෙය්‍යාති”ති භයෙන වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා බොධිසත්තකාලෙ භගවතො සන්තිකෙ කිඤ්චි උග්ගහිතං සරමානො බුද්ධකාලෙ වා –

“එකෙන හොගෙ භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්විහි කම්මං පයොජයෙ;
වතුන්තඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු භවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265) –

එවරූපං අනුසාසනිං උග්ගහෙත්වා “ආවරියො මෙ”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො පන “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො”ති වන්දති, තෙනෙව ගහිතං හොති සරණං.

එවං ගහිතසරණස්ස ව උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤතිත්ථියෙසු පබ්බජිතම්පි ඤාතිං “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතො සරණගමනං න හිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයවසෙන වන්දතො, සො හි රට්ඨපුජිතත්තා අවන්දියමානො අනන්තම්පි කරෙය්‍යාති. තථා යංකිඤ්චි සිජ්පං සික්ඛාපකං තිත්ථියං “ආවරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න හිජ්ජතිති එවං සරණගමනප්පභෙදො වෙදිතබ්බං.

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
වත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියඤ්චට්ඨාසිගිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිතං.

එතං ඛො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුවචති”ති. (ධ. ප. 190-192);

අපිව නිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙන පෙතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං, “අට්ඨානමෙනං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඬ්ඛාරං නිච්චතො උපගච්ඡෙය්‍ය, සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍ය, කඤ්චි ධම්මං අත්තතො උපගච්ඡෙය්‍ය, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පිතරං අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, දුට්ඨවිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උප්පාදෙය්‍ය, සඬ්ඝං භින්දෙය්‍ය, අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.128; අ. නි. 1.268-276).

ලෝකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව. චූත්තඤ්ඤෙනං -

“යෙකෙවි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ,
න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං,
දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරමපි චූත්තං “අථ ඛො සක්කො දෙවානම්න්දො අසීනියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො, තෙනුපසඬකම්...පෙ.... එකමන්තං ධීතං ඛො සක්කං දෙවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච ‘සාධු ඛො දෙවානම්න්ද බුද්ධං සරණගමනං හොති, බුද්ධං සරණගමනහෙතු ඛො දෙවානම්න්ද ඵවම්ධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති’ති. තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති දිබ්බෙන ආයුතා දිබ්බෙන චණ්ණෙන සුබ්බෙන යසෙන ආධිපතෙය්‍යෙන දිබ්බෙහි රූපෙහි සද්දෙහි ගන්ධෙහි රසෙහි ඵොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341). එස නයො ධම්මෙ සඬ්ඝෙ ව. අපිව වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාපි (අ. නි. 9.20) සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනඵලං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ලෝකියසරණගමනං තිසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්ච්ඡාඤාණාදීහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං හොති, න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස නත්ථි සංකිලෙසො. ලෝකියස්ස ව සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො සාවජ්ජො අනවජ්ජො ව. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤසත්ථාරාදිසු අත්තසන්තියානතනාදීහි හොති, සො අනිට්ඨඵලො. අනවජ්ජො කාලං කිරියාය, සො අවිපාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවන්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤසත්ථාරං න උද්දිසති එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ව හෙදො ව වෙදිතබ්බොති. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතුති මං භවං ගොතමො “උපාසකො අය”න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො.

සරණගමනකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා

උපාසකවිධිකොසල්ලන්ථං පනෙත්ථ කො උපාසකො, කස්මා උපාසකොති වුවවති, කිමස්ස සීලං, කො ආච්චො, කා විපත්ති, කා සම්පත්තිති ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ කො උපාසකොති යො කොචි තිසරණගතො ගභට්ඨො. චූත්තඤ්ඤෙනං - “යතො ඛො මහානාම උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො හොති. එත්තාවතා ඛො මහානාම උපාසකො හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කස්මා උපාසකොති රතනත්තයස්ස උපාසනතො. සො හි බුද්ධං උපාසතිති උපාසකො. ධම්මං, සඬ්ඝං උපාසතිති උපාසකො.

කිමස්ස සීලන්ති පඤ්ච වෙරමණියො. යථාහ “යතො ඛො මහානාම උපාසකො පාණානිපානා පටිවිරතො හොති අදින්නාදානා, කාමෙසු මිච්ඡාචාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවිරතො හොති. එත්තාවතා ඛො මහානාම උපාසකො සීලවා හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කො ආච්චොති පඤ්ච මිච්ඡාවණ්ණප්පා පහාය ධම්මෙන සමෙන ජීවිතකප්පනං. චූත්තඤ්ඤෙනං “පඤ්චිමා, හික්ඛෙවෙ, වණ්ණප්පා උපාසකෙන අකරණියා. කතමා පඤ්ච? සත්ථවණ්ණප්පා, සත්තවණ්ණප්පා, මංසවණ්ණප්පා, මජ්ජවණ්ණප්පා, විසවණ්ණප්පා. ඉමා ඛො, හික්ඛෙවෙ, පඤ්ච වණ්ණප්පා උපාසකෙන අකරණියා”ති (අ. නි. 5.177).

කා විපත්තිති යා තස්සෙව සීලස්ස ව ආච්චස්ස ව විපත්ති, අයමස්ස විපත්ති. අපිව යාය එස වණ්ඩාලො වෙච හොති මලඤ්ච පතිකුට්ඨො ව. සාපිස්ස විපත්තිති වෙදිතබ්බො. තෙ ව අත්ථතො අස්සද්ධියාදයො පඤ්ච ධම්මා හොන්ති. යථාහ “පඤ්චහි, හික්ඛෙවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකචණ්ඩාලො ව හොති උපාසකමලඤ්ච උපාසකපතිකුට්ඨො ව. කතමෙහි පඤ්චහි? අස්සද්ධො හොති, දුස්සීලො හොති, කොතුහලමඬිගලිකො හොති, මඬිගලං පච්චෙති නො කම්මං, ඉතො ව බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං පරියෙසති තත්ථ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

කා සම්පත්තිති යා වස්ස සීලසම්පදා ව ආච්චසම්පදා ව, සා සම්පත්ති. යෙ වස්ස රතනභාවාදිකරා සද්ධාදයො පඤ්ච ධම්මා. යථාහ “පඤ්චහි, හික්ඛෙවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකරතනඤ්ච හොති උපාසකපදුමඤ්ච උපාසකපුණ්ඩරිකඤ්ච. කතමෙහි පඤ්චහි? සද්ධො හොති, සීලවා හොති, න කොතුහලමඬිගලිකො හොති, කම්මං පච්චෙති නො මඬිගලං, න ඉතො බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, ඉධ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

අප්පකග්ගෙති එත්ථ අයං අග්ගසද්දො ආදිකොට්ඨකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. “අප්පකග්ගෙ, සම්ම දොවාරික, ආවරාමි ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීන”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.70) හි ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අභිගුලග්ගෙන තං අභිගුලග්ගං පරාමසෙය්‍යා, (කථා. 441) උච්ඡග්ගං චෙළග්ග”න්තිආදීසු කොටියං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා (සං. නි. 5.374), අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු”න්තිආදීසු (චූළව. 318) කොටියාසෙ. “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායනී”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.34) සෙට්ඨෙ. ඉධ පනායං ආදිමිති දට්ඨබ්බො. තස්මා අප්පකග්ගෙති අප්පකං ආදිං කත්වා, එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අප්පකන්ති අප්පභාවං. අප්පදග්ගෙති වා පායො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අප්ප අග්ගං කත්වාති අත්ථො.

පාණ්‍යපෙතන්ති පාණෙහි උපෙතං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්නති, තාව උපෙතං. අනඤ්ඤසත්ථුකං තිහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු ජානාතු. අහඤ්ඤි සචෙපි මෙ තිබ්බෙණන අසිනා සීසං ඡීන්දෙය්‍යා, තෙව බුද්ධං “න බුද්ධො”ති වා ධම්මං “න ධම්මො”ති වා, සඬ්ඝං “න සඬ්ඝො”ති වා වදෙය්‍යන්ති. එවං අත්තසන්නියාතනෙන සරණං ගන්ත්වා වතුහි ව පච්චයෙහි පචාරෙත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමිති.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

භයභෙරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනභිගණසුත්තවණ්ණනා

57. එවං මෙ සුතං...පෙ.... ආයස්මා සාරිපුත්තොති අනභිගණසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා – යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බසුත්තෙසු. තස්මා ඉතො පරං එත්තකම්පි අවත්වා අපුබ්බපදවණ්ණනංයෙව කරිස්සාම.

චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡෙදො. පුග්ගලාති සත්තා නරා පොසා. එත්තාවතා ව පුග්ගලවාදී මහාථෙරොති න ගහෙතබ්බං, අයඤ්ඤි ආයස්මා බුද්ධපුත්තානං සෙට්ඨො, සො බුද්ධස්ස භගවතො දෙසනං අවිලොමෙත්තොයෙව දෙසෙති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා

බුද්ධස්ස භගවතො දුට්ඨා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා, පරමත්ථදෙසනා වාති. තත්ථ පුග්ගලො සත්තො ඉත්ථි පුරිසො ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරොති එවරුපා සම්මුතිදෙසනා. අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, ඛන්ධා ධාතු ආයතනාති සතිපට්ඨානාති එවරුපා පරමත්ථදෙසනා.

තත්ථ භගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිත්වා මොහං පහාය විසෙසං අධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිත්වා මොහං පහාය විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති. තත්ථායං උපමා, යථා හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණනකො ආවරියො යෙ දම්මභාසාය චුත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දම්මභාසාය ආචික්ඛති. යෙ අන්ධකභාසාදීසු අඤ්ඤතරාය, තෙසං තාය තාය භාසාය. එවං තෙ මාණවකා ඡෙකං ඛ්‍යාත්තං ආවරියමාගම්ම ඛිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආවරියො විය බුද්ධො භගවා. තයො වෙදා විය කථෙතබ්බභාවෙන ධීතානි තිණ්ණ පිට්ඨකානි. දෙසභාසාකොසල්ලම්ච සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං. නානාදෙසභාසා මාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාපටිච්ඡික්ඛිතසමත්ථා වෙනෙය්‍යසත්තා. ආවරියස්ස දම්මභාසාදිආචික්ඛනං විය භගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙන දෙසනා වෙදිතබ්බා. ආහ චෙත්ථ –

“දුට්ඨෙ සච්චාති අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නූපලබ්භති.

සඬ්ඝෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාඨස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති.

අපිව අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කථෙති – හිරොත්තප්පදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මවිහාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං,

59. ටෙරො පන අත්තනො විවිත්‍රපටිභානනය නං පාකටතරං කත්වා දස්සෙතුං පුන තත්‍රාවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ තස්සෙතං පාටිකඛ්ඛන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස එතං පාටිකඛ්ඛිතබ්බං. ඉදමෙව එස පාපුණිස්සති, න අඤ්ඤන්ති ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සං භාවීති චුත්තං හොති. “න ඡන්දං ජනෙස්සති” තිආදිනා නයෙන චුත්තං අඡන්දජනනාදිං සන්ධායාහ.

තත්ප් ව න ඡන්දං ජනෙස්සතීති අප්පජානන්තො තස්ස අඛගණස්ස පභානත්ථං කත්තුකමානාඡන්දං න ජනෙස්සති. න වායමීස්සතීති තතො ඛලවතරං වායාමං න කරිස්සති, න වීරියං ආරහිස්සතීති ථාමගතවීරියං පන නෙව ආරහිස්සති, න පවත්තෙස්සතීති චුත්තං හොති. සාඛගණොති ඉමෙහි රාගාදීහි අඛගණොති සාඛගණො. සංකිලිට්ඨචිත්තොති තෙහියෙව සුට්ඨතරං කිලිට්ඨචිත්තො මලිනචිත්තො විබාධිතචිත්තො උපනාපිතචිත්තො ව හුත්වා. කාලං කරිස්සතීති මරිස්සති.

සෙය්‍යාථාපීති යථා නාම. කංසපාතීති කංසලොභභාජනං. ආභතාති ආනිතා. ආපණා වා කම්මාරකුලා වාති ආපණතො වා කංසපාතිකාරකානං කම්මාරානං සරතො වා. රජෙනාති ආගන්තුකරජෙන පංසුආදිනා. මලෙනාති තත්ප්ව උට්ඨිතෙන ලොභමලෙන. පරියොනද්ධාති සඤ්ජන්නා. න වෙව පරිභුඤ්ජෙය්‍යන්ති උදකබාදනියපක්ඛිපනාදීහි පරිභොගං න කරෙය්‍යං. න ච පරියොදපෙය්‍යන්ති ධොවනසංසනාදීහි න පරිසුද්ධං කාරාපෙය්‍යං. රජාපටෙති රජපටෙ. අයමෙව වා පායො, රජස්ස ආගමනට්ඨානෙන වා චූට්ඨානුට්ඨානෙන වා හෙට්ඨාමඤ්චෙව වා ථුසකොට්ඨකෙ වා භාජනන්තරෙ වා, යත්ථ රජෙන ඔකිරියතීති අත්ථො. සංකිලිට්ඨතරා අස්ස මලග්ගහිතාති එත්ථ රජාපටෙ නික්ඛිපනෙන සංකිලිට්ඨතරා, අපරිභොගාපරියොදපනෙහි මලග්ගහිතතරාති චුත්තං හොති, පටිපුච්ඡාවචනඤ්චෙනං. තෙනස්ස එවමත්ථො වෙදිතඛිබ්බො, ආචුසො, සා කංසපාති එවං කරියමානා අපරෙන කාලෙන සංකිලිට්ඨතරා ච මලග්ගහිතතරා ච මත්තිකපාතීති වා කංසපාතීති වා ඉතිපි දුජ්ජානා භවෙය්‍ය නු ඛො නොති, ථෙරො තං පටිජානන්තො ආහ “එවමාචුසො”ති. පුන ධම්මසෙනාපති ඔපම්මං සම්පටිපාදෙන්තො, එවමෙව ඛොතිආදිමාහ. තත්ප්වං ඔපම්මසංසන්දනා වෙදිතඛිබ්බො – කිලිට්ඨකංසපාතිසදිසො සාඛගණො පුග්ගලො. සංකිලිට්ඨකංසපාතියා නපරිභුඤ්ජනමාදිං කත්වා රජාපටනික්ඛෙපො විය තස්ස පුග්ගලස්ස පඛිබ්ජ්ජං ලභමානස්ස වෙජ්ජකම්මාදිසු පසුතපුග්ගලසන්තිකෙ පඛිබ්ජ්ජාපටිලාභො. සංකිලිට්ඨකංසපාතියා පුන සංකිලිට්ඨතරභාවො විය තස්ස පුග්ගලස්ස අනුක්කමෙන ආවරියුපජ්ඣායානං අනුසික්ඛතො වෙජ්ජකම්මාදිකරණං, එත්ථ ධීතස්ස සාඛගණකාලකිරියා. අථ වා අනුක්කමෙන දුක්ඛට්ඨඛාසිතචිතික්කමනං, එත්ථ ධීතස්ස සාඛගණකාලකිරියා. අථ වා අනුක්කමෙන පාචිත්තියුප්ප්ලව්වයචිතික්කමනං, සඬ්ඝාදිසෙසචිතික්කමනං, පාරාජිකචිතික්කමනං, මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණං, එත්ථ ධීතස්ස සාඛගණකාලකිරියාති.

සංකිලිට්ඨචිත්තො කාලං කරිස්සතීති එත්ථ ච අකුසලචිත්තෙන කාලං කරිස්සතීති න එවමත්ථො දට්ඨඛිබ්බො. සඛිබ්සත්තා හි පකතිචිත්තෙන භවඛගචිත්තෙනෙව කාලං කරොන්ති. අයං පන අවිසොධෙත්වා චිත්තසන්තානං කාලං කරිස්සතීති එතමත්ථං සන්ධාය එවං චුත්තොති වෙදිතඛිබ්බො.

දුතියවාරෙ පරියොදපෙය්‍යන්ති ධොවනසංසනසංඝජාරිකාපරිමජ්ජනාදීහි පරිසුද්ධං ආදාසමණ්ඩලසදිසං කරෙය්‍යං. න ච නං රජාපටෙති පුඛිබ්බෙ චුත්තජ්ජකාරෙ යානෙ අනික්ඛිපිත්වා කරණ්ඩමඤ්ජුසාදිසු වා යපෙය්‍යං, පලිවෙයෙත්වා වා නාගදන්තෙ ලගෙය්‍යං. සෙසං චුත්තනායානුසාරෙනෙව ගහෙතඛිබ්බං.

උපමාසංසන්දනා වෙන්ථ එවං වෙදිතඛිබ්බො – කිලිට්ඨකංසපාතිසදිසො සාඛගණො භඛිබ්බපුග්ගලො. කිලිට්ඨකංසපාතියා පරිභුඤ්ජනමාදිං කත්වා සුද්ධට්ඨානෙ යපනං විය තස්ස පුග්ගලස්ස පඛිබ්ජ්ජං ලභමානස්ස පෙසලහික්ඛුනං සන්තිකෙ පඛිබ්ජ්ජාපටිලාභො. යෙ ඔවදන්ති අනුසාසන්ති අප්පමත්තකම්පි පමාදං දිස්වා දණ්ඩකම්මං කත්වා පුනජ්ජුනං සික්ඛාපෙන්නි, සංකිලිට්ඨකංසපාතියා අපරකාලෙ පරිසුද්ධපරියොදානභාවො විය තස්ස පුග්ගලස්ස ආවරියුපජ්ඣායානං අනුසික්ඛතො අනුක්කමෙන සම්මාවත්තපටිපන්නි, එත්ථ ධීතස්ස අනඛගණකාලකිරියා. අථ වා අනුක්කමෙන පරිසුද්ධෙ සීලෙ පතිට්ඨාය අත්තනො අනුරූපං බුද්ධච්චනං උග්ගණ්හිත්වා ධුතඬගානි සමාදාය අත්තනො අනුකුලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමන්තසෙනාසනවාසං මුඤ්චිත්වා පන්තසෙනාසනවාසො, එත්ථ ධීතස්ස අනඛගණකාලකිරියා. අථ වා අනුක්කමෙන කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපන්නිතිඛිබ්බත්තෙන කිලෙසචික්ඛිතනං, විපස්සනාපාදකජ්ඣානා චූට්ඨාය විපස්සනාය කිලෙසානං තදඬගනිවාරණං, සොනාපත්තිථලාධිගමො...පෙ.... අරහත්තසච්ඡිකිරියාති එත්ථ ධීතස්ස අච්චන්තං අනඛගණකාලකිරියා එව.

තතියවාරෙ සුභනිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං ඉට්ඨාරම්මණං. මනසි කරිස්සතීති තස්මිං විපන්තස්සති තං නිමිත්තං ආවජ්ජිස්සති. තස්ස සුභනිමිත්තස්ස මනසිකාරාති තස්ස පුග්ගලස්ස සුභනිමිත්තමනසිකාරකාරණා. අනුද්ධංසෙස්සතීති හිංසිස්සති අධිගච්ඡිස්සති. රාගො හි උප්පජ්ජන්තො කුසලවාරං පච්ඡිත්තච්චා සයමෙව අකුසලජවනං හුත්වා තිට්ඨන්තො කුසලචිත්තං අනුද්ධංසෙතීති වෙදිතඛිබ්බො. සෙසං චුත්තනායානුසාරෙනෙව ගහෙතඛිබ්බං.

ඔපම්මසංසන්දනා පනෙන්ථ එවං වෙදිතඛිබ්බො – පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසො පකතියා අප්පකිලෙසො අනඛගණපුග්ගලො. පරිසුද්ධකංසපාතියා නපරිභුඤ්ජනං ආදිං කත්වා රජාපටෙ නික්ඛෙපො විය තස්ස පුග්ගලස්ස පඛිබ්ජ්ජං ලභමානස්සාති ඉතො පරං සඛිබ්බං පට්ඨවාරසදිසමෙව.

චතුත්ථවාරෙ සුභනිමිත්තං න මනසි කරිස්සතීති තස්මිං සතිවිරහාභාවතො තං නිමිත්තං නාවජ්ජිස්සති, සෙසං දුතියවාරානුසාරෙන වෙදිතඛිබ්බං. “අයං ඛො, ආචුසො”තිආදි “කො නු ඛො, ආචුසො”තිආදිමිති චුත්තනායමෙව.

60. ඉදානි තං අඛිගණං නානප්පකාරතො පාකටං කාරාපෙතුකාමෙනායස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන “අඛිගණං අඛිගණ”න්තිආදිනා නයෙන පුට්ඨො තං බ්‍යාකරොන්තො පාපකානං බො එතං, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං, ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පචත්තානං නානප්පකාරානං කොපඅප්පච්චයානන්ති අත්ථො. යං ඉධෙකච්චස්සාති යෙන ඉධෙකච්චස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය, තං යානං තං කාරණං විජ්ජති අත්ථි, උපලබ්භතීති වුත්තං හොති. ආපන්නො අස්සන්ති ආපන්නො භවෙය්‍යං. න ච මං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති භික්ඛු ච මං න ජානෙය්‍යුං. කිං පනෙත්ථ යානං, ලාභත්ථිකතා. ලාභත්ථිකො භි භික්ඛු පකතියාපි ච කතපුඤ්ඤො මනුස්සෙහි සක්කතො ගරුකතො එවං වින්තෙති “ආපත්තිං ආපන්නං භික්ඛුං ථෙරා ඤත්වා මජ්ඣිමානං ආරොචෙත්ති, තෙ නවකානං, නවකා විහාරෙ විසාසාදාදිනං, තෙ ඔවාදං ආගතානං භික්ඛුනීනං, එවං කමෙන වතස්සො පරිසා ජානන්ති. එවමස්ස ලාභන්තරායො හොති. අහො වතාහං ආපත්තිඤ්ච වත ආපන්නො අස්සං, න ච මං භික්ඛු ජානෙය්‍යු”න්ති.

යං තං භික්ඛුං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති යෙන කාරණෙන තං භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානෙය්‍යුං, තං කාරණං විජ්ජති බො පන අත්ථියෙව, නො තත්ථි. ථෙරා හි ඤත්වා මජ්ඣිමානං ආරොචෙත්ති. එවං සො පුබ්බෙ වුත්තනයෙන වතුසු පරිසාසු පාකටො හොති. එවං පාකටො ච අයසාහිභුතො ගාමසතම්පි පවිසිත්වා උම්මාරසතෙසු යානෙසු උඤ්ඡිත්වා යථාධොතෙන පත්තෙන නික්ඛමති. තතො ජානන්ති මං භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නොති තෙහි වම්භි එවං නාසිතොති වින්තෙත්වා, ඉති සො කුපිතො හොති අප්පතීතො සො ඉමිනා කාරණෙන කුපිතො වෙව හොති කොධාහිභුතො අප්පතීතො ච දොමනස්සාහිභුතො.

යො වෙව බො , ආවුසො, කොපො යො ච අප්පච්චයො උභයමෙතං අඛිගණන්ති, ආවුසො, යො වායං සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ඛනිතො කොපො, යො ච වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ඛනිතො අප්පච්චයො, එතං උභයං අඛිගණන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදඤ්ච තාදිසානං පුග්ගලානං වසෙන වුත්තං. ලොහො පන ඉමස්ස අඛිගණස්ස පුබ්බභාගවසෙන, මොහො සම්පයොගවසෙනාපි ගහිතොයෙව හොති.

අනුරහො මන්ති පුරිමසදිසමෙව භික්ඛුං ගහෙත්වා විහාරපච්චන්තෙ සෙනාසනං පචෙසෙත්වා ද්වාරං ථකෙත්වා වොදෙත්තෙ ඉච්ඡති. යානං බො පනෙතන්ති එතං කාරණං විජ්ජති, යං තං භික්ඛුං වතුපරිසමජ්ඣෙ ආනෙත්වා බ්‍යත්තා විනිතා “තයා අසුකම්භි නාම යානෙ වෙජ්ජකම්මං කත”න්තිආදිනා නයෙන වොදෙය්‍යුං. සො වතුසු පරිසාසු පාකටො හොති. එවං පාකටො ච අයසාහිභුතොති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව.

සප්පට්ඨග්ගලොති සමානො පුග්ගලො. සමානොති සාපත්තිකො. පට්ඨග්ගලොති වොදකො. අයං සාපත්තිකෙනෙව වොදනං ඉච්ඡති, ත්වම්පි ඉමඤ්චිමඤ්ච ආපත්තිං ආපන්නො, තං තාව පටිකරොහි පච්ඡා මං වොදෙස්සසීති වත්තුං සක්කාති මඤ්ඤමානො. අපිච ජාතිආදිහිපි සමානො පුග්ගලො සප්පට්ඨග්ගලො. අයඤ්භි අත්තතො ජාතියා කුලෙන බාහුසච්චෙන බ්‍යත්තතාය ධුතඬ්ගෙනාති එවමාදිහිපි සමානෙනෙව වොදනං ඉච්ඡති, තාදිසෙන වුත්තං නාතිදුක්ඛං හොතිති මඤ්ඤමානො. අප්පට්ඨග්ගලොති එත්ථ අයුත්තො පට්ඨග්ගලො අප්පට්ඨග්ගලො. ඉමෙහි ආපත්තාදිහි අසදිසත්තා පටිසත්තු පටිසල්ලො වොදකො භවිතුං අයුත්තොති වුත්තං හොති. ඉති සො කුපිතොති ඉති සො ඉමාය අප්පට්ඨග්ගලවොදනාය එවං කුපිතො හොති.

වතුත්ථවාරෙ අහො වතාති “අහො වත රෙ අම්භාකං පණ්ඩිතකා, අහො වත රෙ අම්භාකං බහුස්සුතකා තෙවිජ්ජකා”ති (දී. නි. 1.291) ගරභායං දිස්සති. “අහො වත මං දහරංයෙව සමානං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චෙය්‍යු”න්ති (මහාව. 57) පත්ථනායං. ඉධ පත්ථනායමෙව. පට්ඨවිජිත්වා පට්ඨවිජිත්වානි පුනස්පුනං පුච්ඡන්වා. අයං භික්ඛු ලාභත්ථිකො භගවතො අත්තානං පට්ඨවිජිත්ඛබ්බං ඉච්ඡති, තඤ්ච බො අනුමතිපුච්ඡාය, නො මග්ගං වා ඵලං වා විපස්සනං වා අත්තරං කත්වා. අයඤ්භි පස්සති භගවන්තං සාරිපුත්තාදයො මහාථෙරෙ “තං කිං මඤ්ඤසි, සාරිපුත්ත, මොග්ගල්ලාන, කස්සප , රාහුල වක්ඛුං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති එවං පරිසමජ්ඣෙ පට්ඨවිජිත්වා පට්ඨවිජිත්වා ධම්මං දෙසෙත්තං, මනුස්සෙ ච “තෙස පණ්ඩිතා ථෙරා සත්ථු විත්තං ආරාධෙත්ති”ති වණ්ණං හණන්තෙ, ලාභසක්කාරඤ්ච උපහරන්තෙ. තස්මා තං ලාභසක්කාරං ඉච්ඡන්තො එවං වින්තෙත්වා නිබ්ණිත්වා යටිතබ්බාණු විය භගවතො පුරතොව හොති.

ඉති සො කුපිතොති අථ භගවා තං අමනසිකරිත්වා ආඤ්ඤං ථෙරං පට්ඨවිජිත්වා ධම්මං දෙසෙති , තෙන සො කුපිතො හොති භගවතො ච ථෙරස්ස ච. කථං භගවතො කුප්පති? “අහං පබ්බජිතකාලතො පභුති ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණතො බහිනික්ඛමනං න ජානාමි, සබ්බකාලං ඡායාව න විජ්ජාමි, මං නාම පුච්ඡන්වා ධම්මදෙසනාමත්තම්පි නත්ථි. තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකමෙව ථෙරං පුච්ඡන්වා ධම්මං දෙසෙති”ති එවං භගවතො කුප්පති. කථං ථෙරස්ස කුප්පති? “අයං මහල්ලකත්ථෙරො භගවතො පුරතො බාණු විය නිසිදති, කදා නු බො ඉමං ධම්මකම්මිකා අභබ්බට්ඨානං පාපෙත්වා නිභරිස්සන්ති, අයඤ්භි යදි ඉමස්මිං විහාරෙ න භවෙය්‍ය, අවස්සං භගවා මයා සද්ධිං සල්ලපෙය්‍යා”ති එවං ථෙරස්ස කුප්පති.

පුරක්ඛන්වා පුරක්ඛන්වාති පුරතො පුරතො කත්වා, සම්පරිවාරන්වාති වුත්තං හොති. අයම්පි ලාභත්ථිකොයෙව, අයඤ්භි පස්සති බහුස්සුතෙ භික්ඛු මහාපරිවාරෙන ගාමං පවිසන්තෙ, චෙතියං වන්දන්තෙ, තෙසඤ්ච තං සම්පත්තිං දිස්වා උපාසකෙ පසන්තෙ පසන්තාකාරං කරොන්තෙ. තස්මා එවං ඉච්ඡති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති භික්ඛුනං ථෙරස්ස ච. කථං භික්ඛුනං? “ඉමෙ යදෙව මය්හං උප්පජ්ජති විචරං වා පිණ්ඩපාතො වා, තං ගහෙත්වා

පරිභ්‍රාමයන්හි, මයංග පන්තියේ වර්ග ගණනේවා පිටියේ තොරතුරු ආගමනයන් තත්වය”හි එවං භික්ෂුනං කුප්පති. කපං ථෙරස්සි? “එසො මහල්ලකත්ථෙරො තෙසු තෙසු යානෙසු සයමෙව පඤ්ඤායති, කුදාස්සු නාම නං ධම්මකම්මිකා නික්කඩ්ඪිස්සන්ති, ඉමස්මිං අසති අවස්සං මංයෙව පරිවාරෙස්සන්ති”ති.

භත්තග්ගෙහි භොජනට්ඨානෙ. අග්ගාසනන්ති සඬ්ඝත්ථෙරාසනං. අග්ගොදකන්ති දක්ඛිණොදකං. අග්ගපිණ්ඩන්ති සඬ්ඝත්ථෙරපිණ්ඩං. සබ්බත්ථ වා අග්ගන්ති පණ්ණාසිකාවනමෙතං. තත්ථ අභමෙව ලභෙය්‍යන්ති ඉච්ඡා නාතිමභාසාවජ්ජා. න අඤ්ඤො භික්ෂු ලභෙය්‍යාති පන අතිමභාසාවජ්ජා. අයම්පි ලාභත්ථිකො පාසාදිකො භොති විවරධාරණාදීහි, කදාවි පබ්බජති, කදාවි විබ්භමති. තෙන සො පුබ්බෙ ලද්ධපුබ්බං ආසනාදිං පච්ඡා අලභන්තො එවං චින්තෙසි. න සො භික්ෂු ලභෙය්‍යාති න සො භික්ෂු ථෙරානං අග්ගාසනාදිසු තදනුසාරෙන මජ්ඣිමානං අඤ්ඤෙසඤ්ච නවානං කදාවි යං වා තං වා සබ්බන්තිහිතං ආසනාදිං ලභති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති මනුස්සානඤ්ච ථෙරානඤ්ච. කපං මනුස්සානං? “ඉමෙ මඩ්ගලාදිසු මං නිස්සාය භික්ෂු ලභන්ති, එතෙ, ‘භන්තෙ, එත්තකෙ භික්ෂු ගහෙන්වා අම්මාකං අනුකම්පං කරොථා’ති වදන්ති, ඉදාති තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකං මහල්ලකත්ථෙරං ගහෙන්වා ගතා, භොතු ඉදාති, තෙසං කිච්චෙ උප්පන්නෙ ජානිස්සාමි”ති එවං මනුස්සානං කුප්පති. කපං ථෙරානං? “ඉමෙ නාම යදි න භවෙය්‍යං, මංයෙව මනුස්සා නිමන්තෙය්‍ය”න්ති එවං ථෙරානං කුප්පති.

අනුමොදෙය්‍යන්ති අනුමොදනං කරෙය්‍යං. අයම්පි ලාභත්ථිකො යං වා තං වා බණ්ඩානුමොදනං ජානාති, “සො අනුමොදනට්ඨානෙ බහු මාතුගාමා ආගමින්නති, තා මං සඤ්ජානිත්වා තතො පහුති ථාලකභික්ඛං දස්සන්ති”ති පත්ථෙන්නො එවං චින්තෙසි. යානන්ති බහුස්සුතානං අනුමොදනා භාරො, තෙන බහුස්සුතො අනුමොදෙය්‍යාති චුත්තං භොති. කුපිතොති අයම්පි තිසු යානෙසු කුප්පති මනුස්සානං ථෙරස්සි ධම්මකම්මිකස්ස ව. කපං මනුස්සානං? “ඉමෙ පුබ්බෙ මංයෙව උපසඬ්ඛිතත්වා යාවන්ති ‘අම්මාකං නාගත්ථෙරො අම්මාකං සුමනත්ථෙරො අනුමොදතු’ති, අජ්ජ පන නාවොචු”න්ති එවං මනුස්සානං කුප්පති. කපං ථෙරස්සි? “අයං සඬ්ඝත්ථෙරො ‘කුම්මාකං කුලුපකං නාගත්ථෙරං සුමනත්ථෙරං උපසඬ්ඛිතමථ, අයං අනුමොදිස්සති’ති න භණ්ති”ති එවං ථෙරස්සි කුප්පති. කපං ධම්මකම්මිකස්ස? “ථෙරෙන චුත්තමත්තෙයෙව පහාරං ලද්ධකුක්කුටො විය තුරිතතුරිතං වස්සති, ඉමං නාම නික්කඩ්ඪන්තා නත්ථි, ඉමස්මිඤ්භි අසති අභමෙව අනුමොදෙය්‍ය”න්ති එවං ධම්මකම්මිකස්ස කුප්පති.

ආරාමගතානන්ති විහාරෙ සන්තිපතිතානං. අයම්පි ලාභත්ථිකො යං වා තං වා බණ්ඩධම්මකපං ජානාති, සො පස්සති තාදිසෙසු යානෙසු ද්වියොජනනියොජනතො සන්තිපතිත්වා භික්ෂු සබ්බරත්තිකාති ධම්මස්සවනාති සුඤ්ඤානෙ, තුට්ඨචිත්තෙ ව දහරෙ වා සාමණෙරෙ වා සාධු සාධුති මහාසද්දෙන සාධුකාරං දෙන්තෙ, තතො දුතියදිවසෙ අන්තොගාමගතෙ භික්ෂු උපාසකා පුච්ඡන්ති “කෙ, භන්තෙ, ධම්මං කථෙසු”න්ති. තෙ භණන්ති “අසුකො ව අසුකො වා”ති. තං සුත්වා පසන්නා මනුස්සා ධම්මකම්මිකානං මහාසක්කාරං කරොන්ති. සො තං ඉච්ඡමානො එවං චින්තෙසි. යානන්ති බහුස්සුතානං විනිච්ඡයකුසලානං ධම්මදෙසනා භාරො, තෙන බහුස්සුතො දෙසෙය්‍යාති චුත්තං භොති. කුපිතොති වතුප්පදිකං ගාමම්පි වත්තුං ඔකාසං අලභමානො කුපිතො භොති අත්තතො මන්දභාවස්ස “අභඤ්භි මන්දො දුප්පඤ්ඤො කුතො ලභිස්සාමි දෙසෙතු”න්ති.

භික්ෂුනීනන්ති ඔවාදත්ථං වා උද්දෙසත්ථං වා පරිපුච්ඡත්ථං වා පුජාකරණත්ථං වා ආරාමං ආගන්ත්වා සන්තිපතිතභික්ෂුනීනං. අයම්පි ලාභත්ථිකො, තස්සෙවං භොති ඉමා මහාකුලා පබ්බජිතා භික්ෂුනියො, තාසු කුලෙසු පච්ඡෙත්වා නිසින්නාසු මනුස්සා පුච්ඡිස්සන්ති “කස්ස සන්තිකෙ ඔවාදං වා උද්දෙසං වා පරිපුච්ඡං වා ගණ්හං”ති. තතො වක්ඛන්ති “අසුකො නාම අයොසා බහුස්සුතො, තස්ස දෙව කරොථා”ති, තෙනස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. යානන්ති ඔවාදාදයො නාම බහුස්සුතානං භාරො, තෙන බහුස්සුතො දෙසෙය්‍යාති චුත්තං භොති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති, තාසඤ්ච භික්ෂුනීනං “ඉමා පුබ්බෙ මං නිස්සාය උපොසථප්පචාරණාදීහි ලභන්ති, තා ඉදාති තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකමහල්ලකත්ථෙරස්සි සන්තිකං ගතා”ති. ධම්මකම්මිකස්ස ව “එස ඉමාසං සහසා ඔවාදං අදාසියෙවා”ති.

උපාසකානන්ති, ආරාමගතානං උපාසකානං. නිස්සට්ඨකම්මන්තා නාම මහාඋපාසකා භොන්ති, තෙ පුත්තභාතුකානං කම්මං නිය්‍යාතෙන්වා ධම්මං සුඤ්ඤානා විවරන්ති, අයං තෙසං දෙසෙතුං ඉච්ඡති, කිං කාරණං? ඉමෙ පසිදිත්වා උපාසිකානම්පි ආරොචෙස්සන්ති, තතො සද්ධිං උපාසිකාහි මය්ගමෙව ලාභසක්කාරං උපහරිස්සන්ති. යානං බහුස්සුතෙනෙව යොජෙතබ්බං. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති, උපාසකානඤ්ච “ඉමෙ අඤ්ඤත්ථ සුඤ්ඤානති, අම්මාකං කුලුපකස්ස සන්තිකෙ සුඤ්ඤාමාති නාගමින්නති, භොතු ඉදාති, තෙසං උප්පන්නෙ කිච්චෙ ජානිස්සාමි”ති ධම්මකම්මිකස්ස ව, “අයමෙනෙසං දෙසෙති”ති.

උපාසිකානන්ති ආරාමගතානං. උපාසිකා නාම ආසනපුජාදිකරණත්ථං වා උපොසථදිවසෙ වා ධම්මස්සවනත්ථං සන්තිපතිතා. සෙසං උපාසකවාරෙ චුත්තනයමෙව.

සක්කරෙය්‍යන්ති සක්කච්චඤ්ච කරෙය්‍යං, සුන්දරඤ්ච කරෙය්‍යං. ඉමිනා අත්තති කාරං කරියමානං සක්කච්චං කතඤ්ච සුන්දරඤ්ච පත්ථෙති. ගරුං කරෙය්‍යන්ති භාරියං කරෙය්‍යං. ඉමිනා භික්ෂුහි අත්තනං ගරුට්ඨානෙ යපියමානං පත්ථෙති. මානෙය්‍යන්ති පියායෙය්‍යං. පුජෙය්‍යන්ති එවං සක්කරොත්තා ගරුං කරොත්තා මානෙත්තා පච්චයෙහි

පුජ්‍යයුග්ගන්ති පව්වයපුජං පත්තේති. යානන්ති “පියො ගරු භාවනියො”ති වුත්තප්පකාරො ඛුස්සුතො ව සිලවා ව එතං විධිං අරහති තෙන භික්ඛු ඵවරුපං ඵවං කරෙය්‍යුන්ති වුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති භික්ඛුනඤ්ච “ඉමෙ එතං සක්කරොන්ති”ති ථෙරස්ස ව “ඉමස්මිං අසති මංයෙව සක්කරෙය්‍යු”න්ති. එස නයො ඉතො පරෙසු තිසු වාරෙසු.

පඤ්ඤානං විවරානන්ති පට්ටදුකුලපට්ටුණ්ණකොසෙය්‍යාදීනං මහග්ගසුඛමසුඛසම්පස්සානං විවරානං. ඉධාපි අහමෙව ලාභී අස්සන්ති ඉච්ඡා නාතිමහාසාවජ්ජා. න අඤ්ඤො භික්ඛු ලාභී අස්සාති පන මහාසාවජ්ජා.

පඤ්ඤානං පිණ්ඩපාතානන්ති සප්පිතෙලමධුසක්කරාදිපුරිතානං සෙට්ඨපිණ්ඩපාතානං. පඤ්ඤානං සෙනාසනානන්ති අනෙකසතසහස්සග්ගනකානං මඤ්චපියාදීනං පඤ්ඤානං. ගිලානප්පව්වයභෙසප්ප්පරික්ඛාරානන්ති සප්පිතෙලමධුපාණිකාදීනං උත්තමභෙසප්ප්පානං. සබ්බත්ථාපි යානං ඛුස්සුතෙහි පුඤ්ඤවත්තෙහි ව යොජෙතබ්බං. කුපිතොති සබ්බත්ථාපි ද්විසු යානෙසු කුප්පති, මනුස්සානඤ්ච “ඉමෙසං නාම පරිචිතභාවොපි නත්ථි, දීඝරත්තං එකතො වසන්තස්ස පංසුකුලත්ථාය වා පිණ්ඩපාතත්ථාය වා සප්පිතෙලාදිකාරණා වා සරපට්ඨායා වරන්තස්සාපි මෙ එකදිවසම්පි කිඤ්චි පඤ්ඤානං පව්වයං න දෙන්නි. ආගන්තුකං මහල්ලකං පන දිස්වා ව යං ඉච්ඡති, තං දෙන්නි”ති, ථෙරස්ස ව “අයම්පි මහල්ලකො ඉමෙසං අත්තානං දස්සෙන්නොයෙව වරති, කුදාස්සු නාම නං ධම්මකම්මිකා නික්කඩ්ඨෙය්‍යුං, ඵවං ඉමස්මිං අසති අහමෙව ලාභී අස්ස”න්ති.

ඉමෙසං බො, එතං ආවුසොති ඉමෙසං හෙට්ඨා එකුනවිසතිවාරෙහි වුත්තානං ඉච්ඡාවචරානං.

61. දිස්සන්ති වෙව සුයන්ති වාති න ඉච්ඡාවචරා වක්ඛුනා දිස්සන්ති, න සොතෙන සුයන්ති, මනොවිඤ්ඤාණවිසයත්තා. අප්පභීතඉච්ඡාවචරස්ස පන සුග්ගලස්ස ඉච්ඡාවචරවසෙන පවත්තකායකම්මං දිස්වා දිට්ඨා විය වචිකම්මං සුත්වා සුතා විය ව හොන්ති, තෙන වුත්තං “දිස්සන්ති වෙව සුයන්ති වා”ති. පච්චක්ඛකාලෙ දිස්සන්ති, “අසුකො කිර භික්ඛු ඊදිසො”ති තිරොක්ඛකාලෙ සුයන්ති. කිඤ්චාපිති අනුග්ගහගරහවචනං. තෙන ආරඤ්ඤිකත්තං අනුග්ගණ්හාති, ඉච්ඡාවචරානං අප්පභානං ගරහති.

තත්‍රායං යොජනා, කිඤ්චාපි සො භික්ඛු ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා ආරඤ්ඤිකො හොති, අන්තෙ පන්තසෙනාසනෙ වසති, ඉමෙ වස්ස එත්තකා ඉච්ඡාවචරා අප්පභීතා. කිඤ්චාපි සො අතිරෙකලාභං පටික්ඛිපිත්වා පිණ්ඩපාතිකො හොති. කිඤ්චාපි සො ලොලුප්පවාරං වජ්ජෙත්වා සපදානවාරී හොති. කිඤ්චාපි සො ගහපතිවිවරං පටික්ඛිපිත්වා පංසුකුලිකො හොති.

ලුඛවීරධරොති එත්ථ පන ලුඛන්ති සත්ථලුඛං සුත්තලුඛං රජනලුඛන්ති තීභි කාරණෙහි ලුඛං වෙදිතබ්බං. තත්ථ සත්ථෙත ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ජීන්තං සත්ථලුඛං නාම, තං අග්ගෙත පරිභායති, පුලදිසසුත්තකෙන සිබ්බිතං සුත්තලුඛං නාම, තං එස්සෙන පරිභායති බරසම්පස්සං හොති. රජනෙන රත්තං රජනලුඛං නාම, තං වණ්ණෙන පරිභායති දුබ්බණ්ණං හොති. කිඤ්චාපි සො භික්ඛු ඵවං සත්ථලුඛසුත්තලුඛරජනලුඛවීරධරො හොති, ඉමෙ වස්ස එත්තකා ඉච්ඡාවචරා අප්පභීතා දිස්සන්ති වෙව සුයන්ති ව, අථ බො නං විඤ්ඤා සමුග්ගවාරී නෙව සක්කරොන්ති...පෙ.... න පුජෙන්නිති. තං කිස්ස හෙතුති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, කිස්ස හෙතුති කිං කාරණං. තෙ හි තස්ස...පෙ.... සුයන්ති ව යස්මා තස්ස තෙ පාපකා සුයන්ති වාති වුත්තං හොති. ඉමෙසං ඉච්ඡාවචරානං අප්පභීතත්තාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

ඉදාති තමත්ථං උපමාය පාකටං කරොන්නො සෙය්‍යාථාපිතිආදිමාහ. තත්ථ කුණපන්ති මතකලෙවරං. අභිස්ස කුණපං අභිකුණපං. ඵවං ඉතරාති. අතිපටිකුලජිගුව්චනියභාවතො වෙන්ථ ඉමානෙව තීණි වුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි සසසුකරාදීනං කුණපං මනුස්සා කටුකභණ්ඩාදීහි අභිසබ්බරිත්වා පරිභුඤ්ජන්තිපි. ඉමෙසං පන කුණපං අභිනවම්පි ජිගුව්චන්තියෙව, කො පන වාදො කාලාතික්කමෙන සුතිභුතෙ. රවයිත්වාති වඩ්ඨෙත්වා, පරිපුරෙත්වාති අත්ථො, කුණපං ගහෙත්වා කංසපාතියං පක්ඛිපිත්වාති වුත්තං හොති. අඤ්ඤස්සාති අපරාය. පටිකුප්පීත්වාති පිදහිත්වා . අන්තරාපණන්ති ආපණානමන්තරෙ මහාජනසංකීර්ණං රච්ඡාමුඛං. පටිපජ්ජෙය්‍යුන්ති ගච්ඡෙය්‍යුං. ජඤ්ඤපඤ්ඤං වියාති වොක්ඛවොක්ඛං විය මනාපමනාපං විය. අපිච වටුකාපණ්ණාකාරං වියාති වුත්තං හොති. වටුකාති ජනෙන්නි වුව්චති, තස්සා නියමානං පණ්ණාකාරං ජඤ්ඤං, උභයත්ථාපි ආදරවසෙන වා පසංසාවසෙන වා සුනරුත්තං. “ජඤ්ඤපඤ්ඤං බ්‍යා”තිපි පාඨො.

අපාපුරිත්වාති විවරිත්වා. තස්ස සහ දස්සනෙන අමනාපතා ව සණ්ඨභෙය්‍යාති තස්ස කුණපස්ස දස්සනෙන සහෙව තස්ස ජනස්ස අමනාපතා තිට්ඨෙය්‍ය. අමනාපතාති ව “අමනාපමිද”න්ති උප්පන්නචිත්තවෙතසිකානමෙන අධිවචනං. එස නයො පටිකුලාපේගුව්චනාසු. ජිඝච්ඡිතානම්පිති ඡාතානම්පි. න හොත්තුකමයතා අස්සාති භුඤ්ජිතුකාමතා න භවෙය්‍ය. පභෙව සුභිකානන්ති ධාතානං පන පඨමතරමෙව භුඤ්ජිතුකාමතා න භවෙය්‍යාති වුත්තං හොති.

තත්‍රායං උපමාසංසන්දනා – පරිසුද්ධකංසපාතියදිසං ඉමස්ස පබ්බජ්ජාලිඪිගං, කුණපරවනං විය ඉච්ඡාවචරානං අප්පභානං, අපරකංසපාතියා පටිකුප්පිකානං විය ආරඤ්ඤිකඩ්ඨිගාදීහි ඉච්ඡාවචරප්පට්ඨිඡාදනං, කංසපාතිං විවරිත්වා

කුණපදස්සනෙන් ජනස්ස අමනාපතා විය ආරක්ෂාකරගන්නා අනාදියත්වා ඉච්ඡාවචරදස්සනෙන් සබ්බමචාරිනං අසක්කාරකරණාදිනාති.

62. සුක්කපක්කො පන, කිඤ්චාපීති අනුග්ගහපසංසාවචනං, තෙන ආරක්ෂාකර්තං අනුග්ගණ්හාති, ඉච්ඡාවචරප්පහානං පසංසති. තෙමන්තතිකොති නිමන්තනපටිග්ගහකො. විචිතකාලකන්ති විචිතීත්වා අපනීතකාලකං. අනෙකසුපං අනෙකඛ්‍යාස්සනන්ති එත්ථ සුපො නාම හත්ථහාරියො වුවිචති. ඛ්‍යාස්සනන්ති උත්තරිහම්ගං, තෙන මච්ඡමංසමුග්ගසුපාදීහි අනෙකසුපං, නානප්පකාරමංසාදිඛ්‍යාස්සනෙහි අනෙකඛ්‍යාස්සනන්ති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

උපමාසංසන්දනෙ ව සාලිවරහත්තරවනං විය ඉච්ඡාවචරප්පහානං, අපරකංසපාතියා පටිකුප්ඤ්ඤානං විය අප්පිච්ඡතාසමුට්ඨානෙහි ගාමන්තවිහාරාදීහි ඉච්ඡාවචරප්පහානප්පට්ච්ඡාදකං, කංසපාතිං විවරිත්වා සාලිවරහත්තදස්සනෙන් ජනස්ස මනාපතා විය ගාමන්තවිහාරාදීහි අනාදියත්වා ඉච්ඡාවචරප්පහානදස්සනෙන් සබ්බමචාරිනං සක්කාරකරණාදිනා වෙදිතබ්බං.

63. උපමා මං, ආවුසො සාරිපුත්ත, පටිහාතීති මය්හං, ආවුසො සාරිපුත්ත, උපමා උපට්ඨාති. එකං උපමං චත්තුකාමො අහන්ති අධිප්පායො. පටිහාතු තන්ති තුය්හං පටිහාතු උපට්ඨාතු, වද ත්වන්ති අධිප්පායො. එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදාහි නිපාතමත්තං, එකස්මිං සමයෙ අහන්ති චුත්තං හොති, භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං. රාජගහෙ විහරාමී ගිරිබ්බජෙති, රාජගහන්ති තස්ස නගරස්ස නාමං. සමන්තතො පන ගිරිපරික්කපෙන වජො විය සණ්ඨිතන්තා ගිරිබ්බජන්ති වුවිචති. තස්මිං නගරෙ විහරාමී, තං නිස්සාය අහං විහරාමීති චුත්තං හොති. අථ බ්බාහන්ති අථ බො අහං. එත්ථ ව අපාති අඤ්ඤාධිකාරවචනාරම්හෙ නිපාතො. බොති පදපුරණමත්තෙ. පුබ්බණ්හසමයන්ති දිවසස්ස පුබ්බභාගසමයං. පුබ්බණ්හසමයෙති අත්ථො, පුබ්බණ්හෙ වා සමයං පුබ්බණ්හසමයං, පුබ්බණ්හෙ එකං බණන්ති චුත්තං හොති, එවං අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං ලබ්හති. නිවාසෙත්වාති පරිද්ධිත්වා, විහාරනිවාසනපරිචන්තනවසෙනෙතං වෙදිතබ්බං. ගාමප්පවෙසනත්ථාය වා සණ්ඨපෙත්වා නිවාසනවසෙන, න හි සො තතො පුබ්බෙ අනිචන්ථො අහොසි.

පත්තවීරමාදායාති පත්තං හත්ථෙත විවරං කායෙන ආදියත්වා. පිණ්ඩායාති පිණ්ඩපාතත්ථාය. සමීතිති තස්ස නාමං. යානකාරපුත්තොති රථකාරපුත්තො. පණ්ඩුපුත්තොති පණ්ඩුස්ස පුත්තො. ආජීවකොති නග්ගසමණකො. පුරාණයානකාරපුත්තොති පොරාණයානකාරකුලස්ස පුත්තො. පච්චුපට්ඨිතොති උපගන්ත්වා ඨිතො. වඩ්ඤා නාම එකතො කුට්ඨං. ජීමහං නාම සප්පගතමග්ගසද්දසං. දොසන්ති ඵෙග්ගවිසමගණ්ඨිකාදි. යථා යථාති කාලත්ථෙ නිපාතො, යදා යදා යස්මිං තස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. තථා තථාති අයමිපි කාලත්ථොයෙව, තස්මිං තස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. සො අත්තතො සුත්තානුලොමෙන චිත්තෙසි, ඉතරො තෙන චිත්තිතක්කණෙ චිත්තිතට්ඨානමෙව තච්ඡති. අත්තමනොති සකමනො තුට්ඨමනො පිතිසොමනස්සෙහි ගතිතමනො. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙසිති අත්තමනාය වාචං, අත්තමනභාවස්ස වා යුත්තං වාචං නිච්ඡාරෙසි උදිරසි, පඛ්‍යාහරීති චුත්තං හොති. හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤායාති චිත්තෙන චිත්තං ජානිත්වා විය.

අස්සද්ධාති බුද්ධධම්මසඬ්ඤ්ඤා සද්ධාවරහිතා. ජීවිකත්ථාති ඉණහයාදීහි පිළිතා බහි ජීවිතුං අසක්කොන්තා ඉධ ජීවිකත්ථිකා හුත්වා. න සද්ධාති න සද්ධාය. සද්ධා මායාවිනොති මායාසායෙයොහි යුත්තා. කෙතබ්බොති සික්ඛිතකෙරාටිකා, නිප්පන්තථාමග්ගසායෙයාති චුත්තං හොති. සායෙයාඤ්ඤි අභුතගුණදස්සනතො අභුතහණ්ඩගුණදස්සනසමං කත්වා “කෙරාටිය”න්ති වුවිචති. උත්තලාති උග්ගතනලා, උට්ඨිතතුච්ඡමානාති චුත්තං හොති. වපලාති පත්තවීරමණ්ඩනාදිනා වාපල්ලෙන යුත්තා. මුබරාති මුබරා, බරවචනාති චුත්තං හොති, විකිණ්ණවාචාති අසංයතවචනා, දිවසමිපි නිරන්ථකවචනප්පලාපිනො. ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරාති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු අසංචුතකම්මද්වාරා. හොජනෙ අමත්තඤ්ඤානොති හොජනෙ යා මත්තා ජානිතබ්බං පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගෙසු යුත්තතා, තස්සා අජානනකා. ජාගරියං අනනුයුත්තාති ජාගරෙ අනනුයුත්තා. සාමඤ්ඤෙ අනපෙක්ඛවන්තොති සමණධම්මෙ නිරපෙක්ඛා, ධම්මානුධම්මප්පටිපත්තිරහිතාති අත්ථො. සික්ඛාය න තිබ්බගාරවාති සික්ඛාපදෙසු බහුලගාරවා න හොන්ති, ආපත්තිචිතික්කමබ්බලා වා. බාහුලිකාතිආදි ධම්මදායාදෙ චුත්තං, කුසිතාතිආදි භයහෙරවෙ. ධම්මපරියායෙනාති ධම්මදෙසනාය.

සද්ධා අගාරස්මාති පකතියාපි සද්ධා, පබ්බජිතාපි සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා. පිචන්ති මඤ්ඤෙ සසන්ති මඤ්ඤෙහි පිචන්ති විය සසන්ති විය. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙත්තා වචසා පිචන්ති විය, අබ්හනුමොදන්තා මනසා සසන්ති විය. සාධු වතාති සුන්දරං වත. සබ්බමචාරීති රස්සමිපි වට්ටති දීසමිපි. රස්සෙ සති සාරිපුත්තස්ස උපරි හොති, දීසෙ සති සබ්බමචාරිනං. යදා සාරිපුත්තස්ස උපරි හොති, තදා සබ්බමචාරී සාරිපුත්තො අමහෙ අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. යදා සබ්බමචාරිනං, තදා සබ්බමචාරියො අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බනභාවෙ ඨිතො. මණ්ඩනකජාතිකොති අලඬිකාරකසභාවො. තත්ථ කොචි තරුණොපි යුවා න හොති යථා අතිතරුණො, කොචි යුවාපි මණ්ඩනකජාතිකො න හොති යථා උපසන්තසභාවො, ආලසියඛ්‍යාසනාදීහි වා අභිභූතො, ඉධ පන දහරො වෙච යුවා ව මණ්ඩනකජාතිකො ව අධිප්පෙනො, තස්මා එවමාහ. උප්පලාදීති

ලොකසම්මතත්තා වුත්තානි. ඉතිහ තෙති එවං තෙ. උභො මහානාගානි ද්වෙපි මහානාගා, ද්වෙපි හි එතෙ අග්ගසාවකා “මහානාගා”ති වුවිවන්ති. තත්‍රායං වචනත්ථො, ඡන්දාදීහි න ගච්ඡන්තීති නාගා, තෙන තෙන මග්ගෙන පභිනෙ කිලෙසෙ න ආගච්ඡන්තීති නාගා, නානප්පකාරකං ආගං න කරොන්තීති නාගා, අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 80) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපිව –

“ආගං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,
සබ්බසංයොගෙ විසජ්ජ ඛන්ධනානි;
සබ්බත්ථ න සජ්ජති විමුක්තො,
නාගො තාදි පවුච්චතෙ තථත්තා”ති. (සු. නි. 527; මහානි. 80);

එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. මහත්තා නාගා මහානාගා, අඤ්ඤෙහි ඛිණ්ණසවනාගෙහි පුජ්ජතරා ව පාසංසතරා වානි අත්ථො. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සානි අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස. සමනුමොදිංසුති සමං අනුමොදිංසු. තත්ථ ඉමාය උපමාය මහාමොග්ගල්ලානො අනුමොදි, පටිභාතු තං ආවුසොති ධම්මසෙනාපති. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සමනුමොදිංසු”ති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අනඬගණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ආකඬබ්බෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

64. එවං මෙ සුතන්ති ආකඬබ්බෙය්‍යසුත්තං. තත්ථ සම්පන්නසීලාති තිව්ධං සම්පන්නං පරිපුණ්ණසමඬගිමධුරවසෙන. තත්ථ –

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුචා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නං වාරෙතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1);

ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාම. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විහ. 511) ඉදං සමඬගිසම්පන්නං නාම. “ඉමිස්සා, භන්තෙ, මහාපට්ඨියා හෙට්ඨිමතලං සම්පන්නං, සෙය්‍යාපාපි බුද්දමධුං අනෙළකං, එවමස්සාද”න්ති (පාරා. 17) ඉදං මධුරසම්පන්නං නාම. ඉධ පන පරිපුණ්ණසම්පන්නමපි සමඬගිසම්පන්නමපි වට්ටති. තස්මා සම්පන්නසීලාති පරිපුණ්ණසීලා හුත්වාතිපි සීලසමඬගිනො හුත්වාතිපි එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිබ්බො. සීලන්ති කෙනට්ඨෙන සීලං? සීලනට්ඨෙන සීලං. තස්ස විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

තත්ථ “පරිපුණ්ණසීලා”ති ඉමිනා අත්ථොන ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිසුරි විය සීලදොසවිගමෙන සීලපාරිසුරි වුත්තා හොති. යථා හි ඛෙත්තං බිජ්ඣණ්ඩං වජ්ජණ්ඩං උදකඛණ්ඩං ඌසඛණ්ඩන්ති වතුදොසසමන්තාගතං අපරිසුරං හොති.

තත්ථ බිජ්ඣණ්ඩං නාම යත්ථ අන්තරන්තරා බිජානි ඛණ්ඩානි වා පුනිති වා හොන්ති, තානි යත්ථ වපන්ති, තත්ථ සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති. වජ්ජණ්ඩං නාම යත්ථ අකුසලො බිජානි වපන්තො අන්තරන්තරා නිපාතෙති. එවඤ්ඤි සබ්බත්ථ සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති. උදකඛණ්ඩං නාම යත්ථ කත්ථවි උදකං අතිබහු වා න වා හොති, තත්‍රාපි හි සස්සානි න උට්ඨෙන්නි, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති. ඌසඛණ්ඩං නාම යත්ථ කස්සකො කිස්මිඤ්චි පදෙසෙ නඬගලෙන භූමිං වත්තාරො පඤ්ච වාරෙ කසන්තො අතිගම්හිරං කරොති, තතො ඌසං උජ්ජජ්ජති, තත්‍රාපි හි සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති, තාදිසඤ්ච ඛෙත්තං න මහජ්ඵලං හොති න මහානිසංසං, තත්‍රාපි හි බහුමපි වපිත්වා අජ්ජං ලභති. ඉමෙසං පන වතුන්තං දොසානං විගමා ඛෙත්තං පරිපුණ්ණං හොති. තාදිසඤ්ච ඛෙත්තං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං. එවමෙව ඛණ්ඩං ඡිද්දං සබලං කම්මාසන්ති වතුදොසසමන්තාගතං සීලං අපරිසුරං හොති. තාදිසඤ්ච සීලං න මහජ්ඵලං හොති, න මහානිසංසං. ඉමෙසං පන වතුන්තං දොසානං විගමා සීලඛෙත්තං පරිපුණ්ණං හොති, තාදිසඤ්ච සීලං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං.

“සීලසමඬගිනො”ති ඉමිනා පනත්ථොන සීලෙන සමඬගිභූතා සමොධානං ගතා සමන්තාගතා හුත්වා විහරථාති ඉදමෙව වුත්තං හොති. තත්ථ ද්විති කාරණෙහි සම්පන්නසීලතා හොති සීලවිපත්තියා ව ආදිනවදස්සනෙන සීලසම්පත්තියා ව ආනිසංසදස්සනෙන. තද්දුග්ගමපි විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතං.

තත්ප “සම්පන්නසීලා” නි එත්තාවතා කිර හගවා වතුපාරිසුද්ධසීලං උද්දිසිත්වා “පානිමොක්ඛසංවරසංවුතා” නි ඉමිනා තත්ප ජෙට්ඨකසීලං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙසීති දීපවිහාරවාසී සුමනත්ථෙරො ආහ. අත්තෙවාසිකො පනස්ස තෙපිටකවුළුනාගත්ථෙරො ආහ – උභයත්ථාපි පානිමොක්ඛසංවරො හගවතා වුත්තො, පානිමොක්ඛසංවරොයෙව හි සීලං. ඉතරානි පන තිණි සීලන්ති වුත්තට්ඨානං නාම අත්ථීති අනනුජානන්තො වත්වා ආහ – “ඉන්ද්‍රියසංවරො නාම ඡද්වාරරක්ඛාමත්තකමෙව, ආජීවපාරිසුද්ධි ධම්මෙන සමෙන පච්චයුජ්ජන්තිමත්තකං, පච්චයනිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ ඉදමත්ථන්ති පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනමත්තකං. නිජපරියායෙන පානිමොක්ඛසංවරොව සීලං. යස්ස සො භිත්තො, අයං ඡින්නසීසො විය පුරිසො හත්ථපාදෙ සෙසානි රක්ඛිස්සති නි වත්තබ්බො. යස්ස පන සො අරොගො, අයං අවඡින්නසීසො විය පුරිසො ජීවිතං සෙසානි පුන පාකතිකානි කත්වා රක්ඛිතුං සක්කොති. තස්මා ‘සම්පන්නසීලා’ නි ඉමිනා පානිමොක්ඛසංවරං උද්දිසිත්වා ‘සම්පන්නපානිමොක්ඛා’ නි තස්සෙව වෙච්චනං වත්වා තං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙන්තො ‘පානිමොක්ඛසංවරසංවුතා’ නි ආදිමාහා” නි.

තත්ප පානිමොක්ඛසංවරසංවුතානි පානිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතා. ආචාරගොවරසම්පන්නානි ආචාරෙන ව ගොවරෙන ව සම්පන්නා. අණුමත්තෙසුති අප්පමත්තකෙසු. වජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. හයදස්සාවිති හයදස්සිනො. සමාදායානි සම්මා ආදිසිත්වා. සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං සමාදිසිත්වා සික්ඛට්ඨ. අපිච්ච සමාදාය සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු සික්ඛිතබ්බං කායිකං වාචසිකඤ්ච, තං සබ්බං සමාදාය සික්ඛට්ඨානි අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරෙනො පන සබ්බානෙතානි පානිමොක්ඛසංවරාදීනි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තානි.

65. ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? සීලානිසංසදස්සන්තං. සචෙපි අවිරපබ්බජිතානං වා දුජ්ජඤ්ඤානං වා ඵලමස්ස “හගවා සීලං පුරෙථානි වදති, කො නු ඛො සීලපුරණෙ ආනිසංසො, කො විසෙසො, කා වඩ්ඪී” නි? තෙසං සත්තරස ආනිසංසෙ දස්සෙතුං ඵලමාහ. අප්පෙව නාම ඵතං සබ්බභ්වාරිතං පියමනාපතාදිආසවක්ඛයපරියොසානං ආනිසංසං සුත්ථාපි සීලං පරිපුරෙය්‍යන්ති. විසකණ්ටකවාණිජො විය. විසකණ්ටකවාණිජො නාම ගුළවාණිජො වුවිති.

සො කිර ගුළවාණිකණ්ඩසක්ඛරාදීනි සකටෙනාදාය පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා “විසකණ්ටකං ගණ්හථ, විසකණ්ටකං ගණ්හථා” නි උග්ගොසෙසි. තං සුත්ථා ගාමිකා “විසං නාම කක්ඛළං, යො නං බාදති, සො මරති, කණ්ටකම්පි විජ්ඣිත්වා මාරෙති, උභොපෙනෙ කක්ඛළො, කො ඵත්ථ ආනිසංසො” නි ගෙහද්වාරානි ථකෙසුං, දාරකෙ ව පලාපෙසුං. තං දිස්වා වාණිජො “අවොහාරකුසලා ඉමෙ ගාමිකා, හන්ද නෙ උපායෙන ගණ්හාපෙමී” නි “අතිමධුරං ගණ්හථ, අතිසාදුං ගණ්හථ, ගුළං වාණිතං සක්ඛරං සමග්ගං ලබ්භති, කුට්ඨාසකකුට්ඨකභාපණාදිහිපි ලබ්භති” නි උග්ගොසෙසි. තං සුත්ථා ගාමිකා හට්ඨකුට්ඨා ආගන්ත්වා බහුමිපි මූලං දත්වා ගහෙසුං. තත්ප වාණිජස්ස “විසකණ්ටකං ගණ්හථා” නි උග්ගොසනං විය හගවතො “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරං...පෙ.... සමාදාය සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසු” නි වචනං. “උභොපෙනෙ කක්ඛළො, කො ඵත්ථ ආනිසංසො” නි ගාමිකානං චිත්තනං විය හගවා “සම්පන්නසීලා විහරං” නි ආහ, “සීලඤ්ච නාමෙතං කක්ඛළං ඵරුසං බිඬ්ඬාදිපච්චනිකං, කො නු ඛො සම්පන්නසීලානං ආනිසංසො” නි හික්ඛුතං චිත්තනං. අථ තස්ස වාණිජස්ස “අතිමධුරං ගණ්හථා” නි ආදිවචනං විය හගවතො පියමනාපතාදිආසවක්ඛයපරියොසානං සත්තරසආනිසංසප්පකාසන්තං “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ” නි ආදිවචනං වෙදිතබ්බං.

තත්ප ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙති යදි ආකඬ්ඛෙය්‍ය යදි ඉච්ඡෙය්‍ය. පියො ව අස්සන්ති පියවක්ඛුහි සම්පස්සිතබ්බො, සිනෙහුජ්ජන්තියා පදට්ඨානභූතො හවෙය්‍යන්ති වුත්තං හොති. මනාපොති තෙසං මනවඩ්ඪනකො, තෙසං වා මනෙන පත්තබ්බො, මෙත්තචිත්තෙන ඵරිතබ්බොති වුත්තං හොති. ගරුති තෙසං ගරුට්ඨානියො පාසාණච්ඡන්තසදිසො. භාවතීයොති “අද්ධා අයමායස්මා ජානං ජානානි පස්සං පස්සති” නි ඵවං සම්භාවතීයො. සීලෙස්චෙවස්ස පරිපුරකාරීති වතුපාරිසුද්ධිසීලෙසුයෙව පරිපුරකාරී අස්ස, අනුනෙන පරිපුරිතාකාරෙන සමන්තාගතො හවෙය්‍යානි වුත්තං හොති. අජ්ඣන්තං වෙතොසමට්ඨනුසුත්තොති අත්තනො චිත්තසමට්ඨෙ යුත්තො, ඵත්ථ හි අජ්ඣන්තන්ති වා අත්තනොති වා ඵතං ඵකත්ථං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. භුමිමත්ථෙ පනෙනං සමට්ඨන්ති උපයොගවචනං. අනුති ඉමිනා උපසග්ගෙන යොගෙ සිද්ධං. අනිරාකතජ්ඣානොති බ්‍හි අනිහට්ඨකානො, අවිනාසිතජ්ඣානො වා, නිහරණචිතාසත්ථඤ්ච ඉදං නිරාකරණං නාම. ථම්මං නිරංකත්වා නිවාතවුත්තිති ආදිසු වස්ස පයොගො දට්ඨබ්බො.

විපස්සනාය සමන්තාගතොති සත්තට්ඨාය අනුපස්සනාය යුත්තො, සත්තට්ඨා අනුපස්සනා නාම අනිච්චානුපස්සනා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා නිබ්බදානුපස්සනා විරාගානුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනානි. තා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරානන්ති වඩ්ඪෙතා සුඤ්ඤාගාරානං, ඵත්ථ ව සමට්ඨපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පටිසිත්වා නිසිද්ධොනො හික්ඛු “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරානං” නි වෙදිතබ්බො. ඵකභූමකාදිපාසාදෙ කුරුමානොපි පන නෙව සුඤ්ඤාගාරානං බුහෙතානි දට්ඨබ්බොති.

ඵත්තාවතා ව යථා තණ්හාවිච්චිතදෙසනා පයමං තණ්හාවසෙන ආරද්ධාපි තණ්හාපදට්ඨානත්තා මානදිට්ඨිනං මානදිට්ඨියො ඔසරිත්වා කමෙන පපඤ්චත්තයදෙසනා ජාතා, ඵලමයං දෙසනා පයමං අධිසීලසික්ඛාවසෙන ආරද්ධාපි සීලපදට්ඨානත්තා සමට්ඨපස්සනානං සමට්ඨපස්සනායො ඔසරිත්වා කමෙන සික්ඛත්තයදෙසනා ජාතානි වෙදිතබ්බො.

එත් එහි “සිලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී” නි එත්තාවතා අධිසිලසික්ඛා වුත්තා. “අජ්ඣන්තං වෙනොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො” නි එත්තාවතා අධිවිත්තසික්ඛා, “විපස්සනාය සමන්තාගතො” නි එත්තාවතා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන” නි ඉමිනා පන සමථවසෙන සුඤ්ඤාගාරවඩ්ඨනෙ අධිවිත්තසික්ඛා, විපස්සනාවසෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛානි එවං ද්වෙපි සික්ඛා සඛගහෙත්වා වුත්තා. එත් එව “අජ්ඣන්තං වෙනොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො” නි ඉමෙහි පදෙහි සීලානුරක්ඛිකා එව විත්තෙකග්ගතා කථිතා. “විපස්සනායා” නි ඉමිනා පදෙන සීලානුරක්ඛිකො සඛාරපරිග්ගහො.

කථං විත්තෙකග්ගතා සීලමනුරක්ඛති? යස්ස හි විත්තෙකග්ගතා නත්ථි, සො ඛ්‍යාධිමිති උප්පන්නෙ විහඤ්ඤති, සො ඛ්‍යාධිවිහතො වික්ඛිත්තවිත්තො සීලං විනාසෙත්වාපි ඛ්‍යාධිවිපසමං කත්තා හොති. යස්ස පන විත්තෙකග්ගතා අත්ථි, සො තං ඛ්‍යාධිදුක්ඛං වික්ඛමිහෙත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජති, සමාපන්නක්ඛණෙ දුක්ඛං දුරාපකතං හොති, ඛලවතරසුඛමුප්පජ්ජති. එවං විත්තෙකග්ගතා සීලං අනුරක්ඛති.

කථං සඛාරපරිග්ගහො සීලමනුරක්ඛති? යස්ස හි සඛාරපරිග්ගහො නත්ථි, තස්ස “මම රූපං මම විඤ්ඤාණං” නි අත්තභාවෙ ඛලවමමත්තං හොති, සො තථාරූපෙසු දුඛභික්ඛඛ්‍යාධිහයාදීසු සම්පන්නෙසු සීලං විනාසෙත්වාපි අත්තභාවං පොසෙතා හොති. යස්ස පන සඛාරපරිග්ගහො අත්ථි, තස්ස අත්තභාවෙ ඛලවමමත්තං වා සිනෙහො වා න හොති, සො තථාරූපෙසු දුඛභික්ඛඛ්‍යාධිහයාදීසු සම්පන්නෙසු සවෙපිස්ස අත්තානි ඛභි නික්ඛමන්ති, සවෙපි උස්සුස්සති විසුස්සති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකො වා හොති සතධාපි සහස්සධාපි, නෙව සීලං විනාසෙත්වා අත්තභාවං පොසෙතා හොති. එවං සඛාරපරිග්ගහො සීලමනුරක්ඛති. “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන” නි ඉමිනා පන තස්සෙව උභයස්ස බුහතා වඩ්ඨනා සාතච්චකිරියා දස්සිතා.

එවං භගවා යස්මා “සබ්බමචාරීනං පියො වස්සං මනාපො ව ගරු ව භාවතීයො වා” නි ඉමෙ වත්තාරො ධම්මෙ ආකඛිකන්තෙන නත්ථඤ්ඤං කිඤ්චි කාතඛිකං, අඤ්ඤදත්ථු සීලාදිගුණසමන්තාගතෙන භවිතඛිකං, ඉදිසො හි සබ්බමචාරීනං පියො හොති මනාපො ගරු භාවතීයො. වුත්තමිපි හෙතං -

“සීලදස්සනසම්පන්නං , ධම්මට්ඨං සච්චවාදිනං;
අත්තනො කම්ම කුඛ්ඛානං, තං ජනො කුරුතෙ පිය” නි. (ධ. ප. 217);

තස්මා “ආකඛිකෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සබ්බමචාරීනං පියො වස්සං මනාපො ව ගරු ව භාවතීයො වානි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරාන” නි වත්වා ඉදානි යස්මා පච්චයලාභාදිං පත්ථයන්තෙනාපි ඉදමෙව කරණියං, න අඤ්ඤං කිඤ්චි, තස්මා “ආකඛිකෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ලාභී අස්ස” නි ආදිමාහ. න වෙන්ථ භගවා ලාභනිමිත්තං සීලාදිපරිපූරණං කට්ඨිති වෙදිතඛිකො. භගවා හි සාසෙසනං ඡින්නකට්ඨාන වාචං පයුත්තං භණෙති, එවං සාවකෙ ඔවදති, සො කථං ලාභනිමිත්තං සීලාදිපරිපූරණං කට්ඨස්සති, පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන පනෙතං වුත්තං. යෙසඤ්චි එවං අජ්ඣාසයො භවෙය්‍ය “සවෙ මයං චතුහි පච්චයෙහි න කිලමෙය්‍යාම, සීලාදිං පුරෙතුං සක්කුණෙය්‍යාමා” නි, තෙසං අජ්ඣාසයවසෙන භගවා එවමාහ. අපිව රසානිසංසො එස සීලස්ස, යදිදං වත්තාරො පච්චයා නාම. තථා හි පණ්ඩිතමනුස්සා කොට්ඨාදීසු යපිතං නිභරිත්වා පුත්තාදිනමිපි අදත්වා අත්තනාපි අපරිභුඤ්ජිත්වා සීලවත්තානං දෙන්තිති සීලස්ස සරසානිසංසදස්සනත්ථං පෙනං වුත්තං.

තතියවාරෙ යෙසාහන්ති යෙසං අහං. තෙසං තෙ කාරානි තෙසං දෙවානං වා මනුස්සානං වා තෙ මයි කතා පච්චයදානකාරා. දෙවාපි හි සීලාදිගුණයුත්තානං පච්චයෙ දෙන්ති, න කෙවලං මනුස්සායෙව, සක්කො විය ආයස්මනො මහාකස්සපස්ස. මහජ්ඵලා මහානිසංසානි උභයමෙතං අත්ථනො එකං, ඛ්‍යාඤ්ජනමෙව නානං. මහත්තං වා ලොකියසුඛං ඵලන්තිති මහජ්ඵලා . මහතො ලොකුත්තරසුඛස්ස ව පච්චයා හොන්තිති මහානිසංසා. සීලාදිගුණයුත්තස්ස හි කට්ඨජුභික්ඛාපි පඤ්චරතනමත්තාය භුමියා පණ්ණසාලාපි කත්වා දින්නා අනෙකානි කප්පසහස්සානි දුග්ගතිවිනිපාතතො රක්ඛති, පරියොසානෙ ව අමතාය පරිනිබ්බානධාතුයාපච්චයො හොති. “බීරොදනං අහමදාසි” නි ආදීනි (වි. ව. 413) වෙන්ථ වත්ථුනි, සකලමෙව වා පෙතවත්ථු විමානවත්ථු ව සාධකං. තස්මා පච්චයදායකෙහි අත්තනි කතානං කාරානං මහජ්ඵලතං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතඛිකන්ති දස්සෙති.

චතුත්ථවාරෙ ඤාතීති සස්සුසසුරපක්ඛිකා. සාලොභිතානි එකලොභිතසම්ඛද්ධා පිතිපිතාමහාදයො . පෙනානි පෙච්චභාවං ගතා. කාලඛිකතානි මතා. තෙසං තන්ති තෙසං තං මයි පසන්නවිත්තතං වා පසන්නෙන විත්තෙන අනුස්සරණං වා. යස්ස හි භික්ඛුනො කාලඛිකතො පිතා වා මාතා වා “අමිහාකං ඤාතකො ථෙරො සීලවා කල්‍යාණධම්මො” නි පසන්නවිත්තො හුත්වා තං භික්ඛුං අනුස්සරති, තස්ස සො විත්තජ්ජසාදොපි තං අනුස්සරණමත්තමිපි මහජ්ඵලං මහානිසංසමෙව හොති, අනෙකානි කප්පසහස්සානි දුග්ගතිතො වාරෙතුං අත්තෙ ව අමතං පාපෙතුං සමත්ථමෙව හොති. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනසම්පන්නා, දස්සනංපාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං ඛහුකාරං වදාමි. සවනං, අනුස්සතිං, අනුපබ්බජ්ජං, උපසඬ්ඛමනං, පයිරූපාසනංපාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං ඛහුකාරං වදාමි” නි (ඉතිවු. 104). තස්මා ඤාතිසාලොභිතානං අත්තනි විත්තජ්ජසාදස්ස අනුස්සතියා ව මහජ්ඵලතං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව, භවිතඛිකන්ති දස්සෙති.

66. පඤ්චමචාරෙ අරතීරතිසහො අස්සන්ති අරතියා රතියා ව සහො අභිභවිතා අප්ඤ්ඤාත්ථරිතා භවෙය්‍යං. එත්ථ ව අරතීති අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු පන්තසෙනාසනෙසු ව උක්කණ්ඨා. රතීති පඤ්චකාමගුණරතී. න ව මං අරතී සහෙය්‍යාති මඤ්ච අරතී න අභිභවෙය්‍ය න මද්දෙය්‍ය න අප්ඤ්ඤාත්ථරෙය්‍ය. උප්පන්නන්ති ජාතං නිබ්බන්තං. සීලාදිගුණයුත්තො හි අරතීඤ්ච රතීඤ්ච සහති අප්ඤ්ඤාත්ථරතී මද්දිත්වා තිට්ඨති. තස්මා ඊදිසං අත්තානං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

ඡට්ඨචාරෙ භයං චිත්තත්‍රාසොපි ආරම්මණමපි. හෙරවං ආරම්මණමෙව. සෙසං පඤ්චමචාරෙ චුත්තනයමෙව. සීලාදිගුණයුත්තො හි භයහෙරවං සහති අප්ඤ්ඤාත්ථරතී මද්දිත්වා තිට්ඨති අරියකොට්ඨවාසීමහාදත්තත්ථෙරො විය.

ථෙරො කිර මග්ගං පටිපන්නො අඤ්ඤතරං පාසාදිකං අරඤ්ඤං දිස්වා “ඉධෙවජ්ජ සමණධම්මං කත්වා ගම්ස්සාමී”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මී රුක්ඛමුලෙ සඩ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා පල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා නිසීදි. රුක්ඛදෙවතාය දාරකා ථෙරස්ස සීලතෙජෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු. දෙවතාපි රුක්ඛං වාලෙසි. ථෙරො අවලොව නිසීදි. සා දෙවතා ධුමායි, පජ්ජලි, නෙව සක්ඛි ථෙරං වාලෙතුං, තතො උපාසකවණ්ණෙනාගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. “කො එසො”ති චුත්තා “අහං, භන්තෙ, එතස්මී රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා”ති අවොව. ත්වං එතෙ විකාරෙ අකාසීති. ආම භන්තෙති. කස්මාති ව චුත්තා ආහ – “තුම්භාකං, භන්තෙ, සීලතෙජෙන දාරකා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු, සාහං තුම්හෙ පලාපෙතුං එවමකාසි”න්ති. ථෙරො ආහ – “අථ කස්මා ඉධ, භන්තෙ, මා වසථ, මය්හං අථාසුති පටිකච්චෙව නාවවාසි. ඉදානි පන මා කිඤ්චි අවච, අරියකොට්ඨමහාදත්තො අමනුස්සභයෙන ගතොති වචනතො ලජ්ජාමි, තෙනාහං ඉධෙව වසිස්සං, ත්වං පන අප්පෙකදිවසං යත්ථ කත්ථවි වසාහි”ති. එවං සීලාදිගුණයුත්තො භයහෙරවසහො හොති. තස්මා ඊදිසමත්තානං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

සත්තමචාරෙ ආභිචෙතසිකානන්ති අභිචෙතොති අභික්කන්තං විසුද්ධචිත්තං චුච්චති, අධිචිත්තං වා, අභිචෙතසි ජාතානි ආභිචෙතසිකානි, අභිචෙතො සන්තිස්සිතානීති වා ආභිචෙතසිකානි. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානන්ති දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිහාරානං. දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛො අත්තභාවො චුච්චති, තත්ථ සුඛවිහාරභූතානන්ති අත්ථො, රූපාවචරජ්ඣානානමෙතං අධිවචනං. තානි හි අප්පෙත්වා නිසින්තා ඤායිතො ඉමස්මීංයෙව අත්තභාවෙ අසංකිලිට්ඨං නෙක්ඛම්මසුඛං චින්දන්ති, තස්මා “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානී”ති චුච්චන්ති. නිකාමලාභීති නිකාමෙන ලාභී අත්තතො ඉච්ඡාවසෙන ලාභී, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං සමත්ථොති චුත්තං හොති. අකිච්ඡලාභීති සුඛෙනෙව පච්චනීකධම්මෙ වික්ඛම්භෙත්වා සමාපජ්ජිතුං සමත්ථොති චුත්තං හොති. අකසිරලාභීති අකසිරානං විපුලානං ලාභී, යථාපරිච්ඡේදෙයෙව චුට්ඨාතුං සමත්ථොති චුත්තං හොති. එකච්චො හි ලාභීයෙව හොති, න පන සක්කොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං. එකච්චො සක්කොති තථා සමාපජ්ජිතුං, පාරිබන්ධිකෙ පන කිච්ඡෙන වික්ඛම්භෙති. එකච්චො තථා සමාපජ්ජති, පාරිබන්ධිකෙ ව අකිච්ඡෙනෙව වික්ඛම්භෙති, න සක්කොති නාළිකායන්තං විය යථාපරිච්ඡේදෙයෙව ව චුට්ඨාතුං. යො පන ඉමං තිව්ධම්පි සම්පදං ඉච්ඡති, සොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එවං අභිඤ්ඤාපාදකෙ ඤානෙ චුත්තෙ කිඤ්චාපි අභිඤ්ඤානං වාරො ආගතො, අථ ඛො නං භගවා අග්ගහෙත්වාච යස්මා න කෙවලං අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානානි ව අභිඤ්ඤායොයෙව ව සීලානං ආනිසංසො, අපිච ඛො වත්තාරි ආරුප්පඤ්ඤානිති තයො ව හෙට්ඨිමා අරියමග්ගා, තස්මා තං සබ්බං පරියාදිසිත්වා දස්සෙතුං ආකඩ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... යෙ තෙ සන්තාති එවමාදිමාහ.

තත්ථ සන්තාති අභිගසන්තතාය වෙව ආරම්මණසන්තතාය ව. විමොක්ඛාති පච්චනීකධම්මෙහි විමුත්තත්තා ආරම්මණෙ ව අධිමුත්තත්තා. අතික්කම්ම රූපෙති රූපාවචරජ්ඣානෙ අතික්කම්මත්වා, යෙ තෙ විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ සන්තාති පදසම්බන්ධො, ඉතරථා හි අතික්කම්ම රූපෙ කිං කරොතීති න පඤ්ඤායෙය්‍යුං. ආරුප්පාති ආරම්මණතො ව විපාකතො ව රූපවිරහිතා. කායෙන චුසිත්වාති නාමකායෙන චුසිත්වා පාපුණ්ත්වා, අධිගන්ත්වාති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තානමෙව. ඉදං චුත්තං හොති “යොපි හික්ඛු ඉමෙ විමොක්ඛෙ චුසිත්වා විහරිතුකාමො, සොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී”ති.

67. නවමචාරෙ තිණ්ණං සංයොජනානන්ති සක්කායදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසසඩ්ධාතානං තිණ්ණං බන්ධනානං. තානි හි සංයොජන්ති බන්ධගතිභවාදිහි බන්ධගතිභවාදයො, කම්මං වා එලෙන, තස්මා සංයොජනානීති චුච්චන්ති, බන්ධනානීති අත්ථො. පරික්ඛයාති පරික්ඛයෙන. සොතාපන්නොති සොතං ආපන්නො. සොතොති ව මග්ගස්සෙනං අධිවචනං. සොතාපන්නොති තංසමඬ්ඛිපුත්ගලස්ස. යථාහ “සොතො සොතොති හිදං, සාරිපුත්ත, චුච්චති. කතමො නු ඛො, සාරිපුත්ත, සොතොති? අයමෙව හි, භන්තෙ, අරියො අට්ඨාසිතිකො මග්ගො. සෙය්‍යාටීදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධිති. සොතාපන්නො සොතාපන්නොති හිදං, සාරිපුත්ත, චුච්චති. කතමො නු ඛො, සාරිපුත්ත, සොතාපන්නොති? යො හි, භන්තෙ, ඉමිනා අට්ඨාසිතිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො, අයං චුච්චති සොතාපන්නො, යොයං ආයස්මා එවංනාමො එවංගොත්තො”ති. ඉධ පන මග්ගෙන ඵලස්ස නාමං දින්නං, තස්මා ඵලට්ඨො “සොතාපන්නො”ති වෙදිතබ්බො. අවිනිපාතධම්මොති විනිපාතෙතිති විනිපාතො, නාස්ස විනිපාතො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො, න අත්තානං අපායෙ විනිපාතසභාවොති චුත්තං හොති. කස්මා? යෙ ධම්මා අපායගමනියා,

තෙස පහිනන්නා. සම්බෝධ පරං අයනං ගති අස්සාති සම්බෝධපරායණො, උපරිමග්ගත්තයං අවස්සං සම්පාපකොති අත්ථො. කස්මා? පටිලද්ධපට්මග්ගත්තා. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො භොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

දසමචාරෙ පට්මග්ගෙන පරික්ඛිණානිපි තීණි සංයොජනානි සකදාගාමීග්ගස්ස වණ්ණහණනත්ථං වුත්තාති. රාගදොසමොහානං තනුත්තාති එතෙසං තනුභාවෙන, තනුත්තකරණෙනාති වුත්තං හොති. තත්ථ ද්විති කාරණෙහි තනුත්තං වෙදිතබ්බං අධිච්චුප්පත්තියා ව පරියුට්ඨානමන්දනයා ව. සකදාගාමීස්ස හි වට්ඨානුසාරිමභාජනස්සෙව කිලෙසා අභිණ්හං න උප්පජ්ජන්ති, කදාවි කරහවි උප්පජ්ජන්ති විරළාකාරා හුත්වා, විරළවාපිතෙ ඛෙත්තෙ අඩ්ඤා විය. උප්පජ්ජමානාපි ව වට්ඨානුසාරිමභාජනස්සෙව මද්දන්තා ඵරන්තා ඡාදෙන්තා අන්ධකාරං කරොන්තා න උප්පජ්ජන්ති, මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති තනුකාකාරා හුත්වා, අභිහපට්ලමිව මක්ඛිකාපත්තමිව ව.

තත්ථ කෙවි ථෙරා භණන්ති “සකදාගාමීස්ස කිලෙසා කිඤ්චාපි විරෙන උප්පජ්ජන්ති, බහලාව උප්පජ්ජන්ති, තථා හිස්ස පුත්තා ව ධීතරො ව දිස්සන්ති”ති, එතං පන අප්පමාණං. පුත්තධීතරො හි අභිගප්චිවඨිගපරාමසනමත්තෙනාපි හොන්තිති. ද්විතියෙව කාරණෙහිස්ස කිලෙසානං තනුත්තං වෙදිතබ්බං අධිච්චුප්පත්තියා ව පරියුට්ඨානමන්දනයා වාති.

සකදාගාමීති සකිං ආගමනධම්මො. සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වාති එකචාරංයෙව ඉමං මනුස්සලොකං පටිසන්ධිවසෙන ආගන්ත්වා. යොපි හි ඉධ සකදාගාමීග්ගං භාවෙන්වා ඉධෙව පරිනිබ්බාති, සොපි ඉධ න ගහිතො. යොපි ඉධ මග්ගං භාවෙන්වා දෙවෙසු උප්පජ්ජන්ත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති. යොපි දෙවලොකෙ මග්ගං භාවෙන්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති. යොපි දෙවලොකෙ මග්ගං භාවෙන්වා ඉධෙව මනුස්සලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා පරිනිබ්බාති. යො පන ඉධ මග්ගං භාවෙන්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පුන ඉධෙව උප්පජ්ජන්ත්වා පරිනිබ්බාති, අයමිධ ගහිතොති වෙදිතබ්බො. දුක්ඛස්සන්තං කරෙය්‍යන්ති වට්ඨදුක්ඛස්ස පරිච්ඡේදං කරෙය්‍යං. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො භොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එකාදසමචාරෙ පඤ්චන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදො. ඔරම්භාගියානන්ති ඔරං වුව්චති හෙට්ඨා, හෙට්ඨාභාගියානන්ති අත්ථො, කාමාවචරලොකෙ උප්පත්තිපච්චයානන්ති අධිප්පායො. සංයොජනානන්ති බන්ධනානං, තානි කාමරාගබ්‍යාපාදසංයොජනෙහි සද්ධිං පුබ්බෙ වුත්තසංයොජනානෙව වෙදිතබ්බාති. යස්ස හි එතානි අප්පහීනානි, සො කිඤ්චාපි භවග්ගෙ උප්පන්තො හොති, අථ බො ආයුපරික්ඛයා කාමාවචරෙ නිබ්බන්තියෙව, ගිලිතබ්බසම්චිත්තපමො ස්වායං පුග්ගලො දීඝසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධවිභවිගුපමො වාති වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ වුත්තානම්පි චෙන්ථ වචනං වණ්ණහණනත්ථමෙවාති වෙදිතබ්බං. ඔප්පාතිකොති සෙසයොනිපටික්ඛෙපවචනමෙතං. තත්ථපරිනිබ්බායීති තත්ථෙව ඔුග්ගලොකෙ පරිනිබ්බායී. අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකානි තතො ඔුග්ගලොකා පටිසන්ධිවසෙන පුන අනාවත්තිසභාවො. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො භොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

68. එවං අනාගාමීග්ගෙ වුත්තෙ කිඤ්චාපි චතුත්ථමග්ගස්ස වාරො ආගතො, අථ බො නං භගවා අග්ගහෙන්වා ව යස්මා න කෙවලා ආසවක්ඛයාහිඤ්ඤා එව සීලානං ආනිසංසො, අපිච්ච බො ලොකීයපඤ්චාහිඤ්ඤායොපි, තස්මා තාපි දස්සෙතුං, යස්මා ව ආසවක්ඛයෙ කථිතෙ දෙසනා නිට්ඨිතා හොති, එවඤ්ච සති ඉමෙසං ගුණානං අකථිතත්තා අයං කථා මුණ්ඩාහිඤ්ඤාකථා නාම භවෙය්‍ය, තස්මා ව අභිඤ්ඤාපාරිපුරිං කත්වා දස්සෙතුම්පි, යස්මා ව අනාගාමීග්ගෙ ධීතස්ස සුබෙන ඉද්ධිච්ඡාප්පනා ඉජ්ඣති, සමාධිපරිබන්ධානං කාමරාගබ්‍යාපාදානං සමුහනත්තා, අනාගාමී හි සීලෙසු ව සමාධිමිති ව පරිපූරකාරී, තස්මා යුත්තට්ඨානෙයෙව ලොකීයාහිඤ්ඤායො දස්සෙතුම්පි “ආකඨ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... අනෙකචිහිත”න්ති එවමාදිමාහාති අයමනුසන්ධි.

තත්ථ “අනෙකචිහිතං ඉද්ධිවිධ”න්තිආදිනා නයෙන ආගතානං පඤ්චන්තම්පි ලොකීයාහිඤ්ඤානං පාළිවණ්ණනා සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

69. ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය ආසවානං බයාති අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසානං බයා. අනාසවන්ති ආසවචිරහිතං. වෙනොච්චුත්තිං පඤ්ඤාච්චුත්තින්ති එත්ථ වෙනොච්චනෙන අරහත්තඵලසම්පයුත්තොව සමාධි, පඤ්ඤාච්චනෙන තංසම්පයුත්තා පඤ්ඤාච්ච වුත්තා. තත්ථ ව සමාධි රාගතො විමුත්තත්තා වෙනොච්චුත්ති, පඤ්ඤා අවිජ්ජාය විමුත්තත්තා පඤ්ඤාච්චුත්තිති වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්චෙනං භගවතා “යො හිස්ස, හික්ඛවෙ, සමාධි, තදස්ස සමාධිත්ථියං. යා හිස්ස, හික්ඛවෙ, පඤ්ඤා, තදස්ස පඤ්ඤත්ථියං. ඉති බො, හික්ඛවෙ , රාගවිරාගා වෙනොච්චුත්ති, අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාච්චුත්ති”ති, අපිචෙන්ථ සමථඵලං වෙනොච්චුත්ති, විපස්සනාඵලං පඤ්ඤාච්චුත්තිති වෙදිතබ්බො.

දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවාති අත්තනොයෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරපච්චයෙන ඤ්ඤත්වාති අත්ථො. උප්පමිපජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙන්වා විභරෙය්‍යං. සීලෙස්වෙවාති එවං සබ්බාසවෙ නිද්ධුනිත්වා වෙනොච්චුත්තිං පඤ්ඤාච්චුත්තිං අධගන්තුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එවං භගවා සීලානිසංසකථං යාව අරහත්තා කථෙන්වා ඉදානි සබ්බම්පි තං සීලානිසංසං සම්පිණ්ඩෙන්වා දස්සෙන්තො නිගමනං ආහ “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ...පෙ.... ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්ත”න්ති. තස්සායං

සඬුවෙපත්ටො, “සම්පන්නසීලා, භික්ඛවෙ, විහරට...පෙ.... සමාදාය සික්ඛට සික්ඛාපදෙසු”ති ඉති යං තං මයා පුබ්බෙ එවං වුත්තං, ඉදං සබ්බමපි සම්පන්නසීලො භික්ඛු සබ්බමචාරිනං පියො හොති මනාපො, ගරු භාවනීයො පච්චයානං ලාභී, පච්චයදායකානං මහජ්ඣලකරො, පුබ්බඤ්ඤානිනං අනුස්සරණවෙනනාය ඵලමහත්තකරො, අරතිරතිසහො, භයහරවසහො, රූපාවචරජ්ඣානානං අරූපාවචරජ්ඣානානාඤ්ච ලාභී, හෙට්ඨමානි තිණි සාමඤ්ඤඵලානි පඤ්ච ලොකියාභිඤ්ඤා ආසවක්ඛයඤ්ඤාණන්ති ච ඉමෙ ච ගුණෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්තා හොති, එතං පටිච්ච ඉදං සන්ධාය වුත්තන්ති. ඉදමවොච භගවා, අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වත්ථසුත්තවණ්ණනා

70. එවං මෙ සුතන්ති වත්ථසුත්තං. තත්ථ සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, වත්ථන්ති උපමාවචනමෙවෙනං. උපමං කරොන්තො ච භගවා කත්ථවි පයමංයෙව උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති, කත්ථවි පයමමත්ථං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං, කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති, කත්ථවි අත්ථෙන උපමං.

තථා හෙස – “සෙය්‍යථාපිස්ස, භික්ඛවෙ, ද්වෙ අගාරා සද්චාරා, තත්ථ චක්ඛුමා පුරිසො මජ්ඣෙ ධීතො පස්සෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.261) සකලමපි දෙවදුතසුත්තං උපමං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙත්තො ආහ. “තිරොකුට්ටං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡති, සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.238; පටි. ම. 1.102) පන නයෙන සකලමපි ඉද්ධිවිධමත්ථං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං දස්සෙත්තො ආහ. “සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණපුරිසො සාරත්ථිකො සාරගවෙසී”තිආදිනා (ම. නි. 1.318) නයෙන සකලමපි චූළසාරොපමසුත්තං උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙත්තො ආහ. “ඉධ පන, භික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං...පෙ. ... සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දන්ථිකො”තිආදිනා (ම. නි. 1.238) නයෙන සකලමපි අලගද්දසුත්තං මහාසාරොපමසුත්තන්ති එවමාදිති සුත්තානි අත්ථෙන උපමං පරිවාරෙත්වා දස්සෙත්තො ආහ.

ස්වායං ඉධ පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති. කස්මා පනෙවං භගවා දස්සෙතිති? පුග්ගලජ්ඣාසයෙන වා දෙසනාවිලාසෙන වා. යෙ හි පුග්ගලා පයමං උපමං දස්සෙත්වා වුවචමානමත්ථං සුබෙන පටිච්ඡිකුන්ති, තෙසං පයමං උපමං දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථං. යස්සා ච ධම්මධාතුයා සුජපටිච්චිද්ධත්තා දෙසනාවිලාසං පත්තො හොති, තස්සා සුජපටිච්චිද්ධා. තස්මා එස දෙසනාවිලාසමිපත්තො ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා, සො යථා යථා ඉච්ඡති, තථා තථා ධම්මං දෙසෙතිති එවං ඉමිනා පුග්ගලජ්ඣාසයෙන වා දෙසනාවිලාසෙන වා එවං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ වත්ථන්ති පකතිපරිසුද්ධං වත්ථං. සංකිලිට්ඨං මලග්ගහිතන්ති ආගන්තුකෙන පංසුරජාදිනා සංකිලෙසෙන සංකිලිට්ඨං, සෙදජල්ලිකාදිනා මලෙන ගහිතත්තා මලග්ගහිතං. රඬගජාතෙති එත්ථ රඬගමෙව රඬගජාතං. උපසංභරෙය්‍යාති උපනාමෙය්‍ය. යදි නිලකායාති නිලකාය වා, නිලකත්ථාය වාති වුත්තං හොති. එවං සබ්බත්ථං. රජකො හි නිලකත්ථාය උපසංභරන්තො කංසනිලපලාසනිලාදිකෙ නිලරඬගෙ උපසංභරති. පිතකත්ථාය උපසංභරන්තො කණ්කාරපුජ්ඣසදිසෙ පිතකරඬගෙ. ලොහිතකත්ථාය උපසංභරන්තො බන්ධුජීවකපුජ්ඣසදිසෙ ලොහිතකරඬගෙ. මඤ්ජීට්ඨකත්ථාය උපසංභරන්තො කණ්කාරපුජ්ඣසදිසෙ මන්දරන්තරඬගෙ. තෙන වුත්තං “යදි නිලකාය...පෙ.... යදි මඤ්ජීට්ඨකායා”ති.

දුරත්තවණ්ණමෙවස්සාති දුට්ඨ රඤ්ජිතවණ්ණමෙව අස්ස. අපරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සාති නිලවණ්ණොපිස්ස පරිසුද්ධො න භවෙය්‍ය, සෙසවණ්ණොපි. තාදිසඤ්ඤි වත්ථං නිලකුම්භියා පක්ඛිත්තමපි සුනිලං න හොති, සෙසකුම්භීසු පක්ඛිත්තමපි පිතකාදිවණ්ණං න හොති, මිලානනිල කුරුණ්ඩ-කණ්කාර-බන්ධුජීවක-කණ්කාරපුජ්ඣවණ්ණමෙව හොති. තං කිස්ස හෙතුති තං වත්ථං කිස්ස හෙතු කිං කාරණා ඊදිසං හොති, තස්මිං වා වත්ථෙ රඬගජාතං කිස්ස හෙතු ඊදිසං දුරත්තවණ්ණං අපරිසුද්ධවණ්ණං හොතිති? යස්මා පනස්ස වත්ථස්ස සංකිලිට්ඨභාවොයෙවෙත්ථ කාරණං, න අඤ්ඤං කිඤ්චි, තස්මා “අපරිසුද්ධත්තා, භික්ඛවෙ, වත්ථස්සා”ති ආහ.

එවමෙව බොති උපමාසම්පටිපාදනං. චිත්තෙ සංකිලිට්ඨෙති චිත්තමිති සංකිලිට්ඨමිති. කස්මා පන භගවා සංකිලිට්ඨවත්ථෙන ඔපම්මං අකාසීති වෙ, වායාමමහජ්ඣලදස්සනත්ථං. යථා හි ආගන්තුකෙහි මලෙහි සංකිලිට්ඨං වත්ථං පකතියා පණ්ඩරත්තා පුන ධොවියමානං පණ්ඩරං හොති, න තත්ථ ජාතිකාළකෙ විය ඵළකලොමෙ වායාමො නිජ්ඣලො හොති, එවං චිත්තමපි ආගන්තුකෙහි කිලෙසෙහි සංකිලිට්ඨං. පකතියා පන තං සකලෙපි පටිසන්ධිභව්චග්ගවාරෙ පණ්ඩරමෙව. යථාහ – “පහස්සරමිදං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.51). තං විසොධියමානං සක්කා පහස්සරතරං කාතුං, න තත්ථ වායාමො නිජ්ඣලොති එවං වායාමමහජ්ඣලදස්සනත්ථං සංකිලිට්ඨවත්ථෙන ඔපම්මං අකාසීති වෙදිතබ්බො.

දුග්ගති පාටිකඩබ්බාති ඊදිසෙ විත්තෙ දුග්ගති පාටිකඩබ්බාති, දුග්ගතිං එව එස පාපුණ්ණිසති, නාඤ්ඤානි එවං දුග්ගති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සං භාවිති චුත්තං භොති. සා වායං දුග්ගති නාම පටිපත්තිදුග්ගති, ගතිදුග්ගතිති දුට්ඨා භොති. පටිපත්තිදුග්ගතිපි අගාරියපටිපත්තිදුග්ගති, අනගාරියපටිපත්තිදුග්ගතිති දුට්ඨා භොති.

අගාරියො හි සංකිලිට්ඨවිත්තො පාණම්පි හනති, අදින්නම්පි ආදියති, සකලෙපි දස අකුසලකම්මපථෙ පුරෙති, අයමස්ස අගාරියපටිපත්තිදුග්ගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා නිරයම්පි ගච්ඡති, තිරච්ඡානායොනිම්පි, පෙත්තිවිසයම්පි ගච්ඡති, අයමස්ස ගතිදුග්ගති.

අනගාරියොපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො සංකිලිට්ඨවිත්තො දුක්ඛාසනිකගමනං ගච්ඡති, වෙජ්ජකම්මං කරොති, සඨසභෙදාය වෙතියභෙදාය පරක්කමති, වෙළදානාදිහි ජීවිකං කප්පෙති, සකලම්පි අනාවාරං අගොචරඤ්ච පරිපුරෙති, අයමස්ස අනගාරියපටිපත්තිදුග්ගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා නිරයම්පි ගච්ඡති, තිරච්ඡානායොනිම්පි, පෙත්තිවිසයම්පි ගච්ඡති සමණයක්ඛො නාම භොති සමණපෙතො, ආදිත්තෙහි සඨසාට්ඨාදිහි සම්පජ්ජලිතකායො අට්ටස්සරං කරොන්නො විචරති, අයමස්ස ගතිදුග්ගති.

සෙය්‍යථාපීති සුක්කපක්ඛං දස්සෙතුමාරද්ධො, තස්සත්ථො කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තපච්චනීකෙනෙව වෙදිතබ්බො. එත්ථාපි ච සුගති නාම පටිපත්තිසුගති ගතිසුගතිති දුට්ඨා භොති. පටිපත්තිසුගතිපි අගාරියපටිපත්තිසුගති අනගාරියපටිපත්තිසුගතිති දුට්ඨා භොති. අගාරියො හි පරිසුද්ධවිත්තො පාණානිපාතාපි විරමති, අදින්නාදානාපි, සකලෙපි දස කුසලකම්මපථෙ පරිපුරෙති, අයමස්ස අගාරියපටිපත්තිසුගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා මනුස්සමහන්තතම්පි දෙවමහන්තතම්පි උපපජ්ජති, අයමස්ස ගතිසුගති.

අනගාරියොපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා පරිසුද්ධවිත්තො චතුපාරිසුද්ධිසීලං සොධෙති, තෙරස ධුතඨගාති සමාදියති, අට්ඨකිංසාරම්මණෙසු අත්තනො අනුකුලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පන්තසෙනාසනෙ පටිසෙවමානො කසිණපරිකම්මං කත්වා කුසලසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, සොනාපත්තිමග්ගං භාවෙති...පෙ.... අනාගාමීමග්ගං භාවෙති, අයමස්ස අනගාරියපටිපත්තිසුගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා මනුස්සලොකෙ වා තිසු මහාකුලෙසු, ඡසු වා කාමාවචරදෙවෙසු, දසසු වා බ්‍රහ්මභවනෙසු, පඤ්චසු වා සුද්ධාවාසෙසු, චතුසු වා ආරුප්පෙසු උපපජ්ජති, අයමස්ස ගතිසුගති.

71. එවං සංකිලිට්ඨෙ විත්තෙ දුග්ගති පාටිකඩබ්බා, අසංකිලිට්ඨෙ ච සුගතීති වත්වා ඉදානි යෙහි උපක්කිලෙසෙහි විත්තං සංකිලිට්ඨං භොති, තෙ දස්සෙන්නො කතමෙ ව, භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපක්කිලෙසා ? අභිජ්ඣා විසමලොභොතිආදිමාහ.

තත්ථ සකභණ්ඩෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣා, පරභණ්ඩෙ විසමලොභො. අථ වා සකභණ්ඩෙ වා පරභණ්ඩෙ වා භොතු, යුත්තපත්තට්ඨානෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣා, අයුත්තාපත්තට්ඨානෙ විසමලොභො. ථෙරො පනාහ “කිස්ස විනිබ්භොගං කරොථ, යුත්තෙ වා අයුත්තෙ වා භොතු, ‘රාගො විසමං දොසො විසමං මොහො විසම’න්ති (විහ. 924) වචනතො න කොචි ලොභො අවිසමො නාම, තස්මා ලොභොයෙව අභිජ්ඣායනට්ඨෙන අභිජ්ඣා, විසමට්ඨෙන විසමං, එකත්ථමෙතං බාඤ්ඤානමෙව නාන”න්ති. සො පනෙස අභිජ්ඣාවිසමලොභො උප්පජ්ජිත්වා විත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “විත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වෙස, එවං නච්චිධආසාතවත්ථුසම්භවො බ්‍යාපාදො. දසවිධආසාතවත්ථුසම්භවො කොධො. පුනර්ජප්තං විත්තපරියොනන්ධනො උපනාභො. අගාරියස්ස වා අනගාරියස්ස වා සුකතකරණවිනාසනො මක්ඛො. අගාරියොපි හි කෙනචි අනුකම්මපකෙන දලිද්දො සමානො උච්චෙ යානෙ යපිතො, අපරෙන සමයෙන “කිං තයා මය්හං කත”න්ති තස්ස සුකතකරණං විනාසෙති. අනගාරියොපි සාමණෙරකාලතො පභුති ආචරියෙන වා උප්පජ්ඣායෙන වා චතුහි පච්චයෙහි උද්දෙසපරිපුච්ඡාහි ව අනුග්ගහෙත්වා ධම්මකථානාසපකරණකොසල්ලාදීනි සික්ඛාපිතො, අපරෙන සමයෙන රාජරාජමහාමත්තාදීහි සක්කතො ගරුකතො ආචරියුප්පජ්ඣායෙසු අවිත්තීකතො වරමානො “අයං අම්භෙහි දහරකාලෙ එවං අනුග්ගහිතො සංවඩ්ඪිතො ව, අථ පනිදානි නිස්සිනෙහො ජාතො”ති වුච්චමානො “කිං මය්හං තුම්භෙහි කත”න්ති තෙසං සුකතකරණං විනාසෙති, තස්ස සො සුකතකරණවිනාසනො මක්ඛො උප්පජ්ජිත්වා විත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “විත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වායං, එවං බහුස්සුතෙපි පුග්ගලෙ අජ්ඣෙත්වත්ථො “ඊදිසස්ස වෙච බහුස්සුතස්ස අනියතා ගති, තච වා මම වා කො විසෙසො”තිආදිනා නයෙන උප්පජ්ජමානො යුගග්ගාහගාහි පළාසො. පරෙසං සක්කාරාදීනි බියනා ඉස්සා. අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අසභමානං මච්ඡරියං. වඤ්චනිකවරියභූතා මායා. කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සාධෙය්‍යං. කෙරාටිකො හි ආයතනමච්ඡො විය භොති. ආයතනමච්ඡො නාම කිර මච්ඡානං නඨගුට්ඨං දස්සෙති සප්පානං සිසං, “තුම්භෙහි සදිසො අහ”න්ති ජානාපෙතුං. එවමෙව කෙරාටිකො පුග්ගලො යං යං සුත්තන්තිකං වා ආභිධම්මිකං වා උපසඨකමති, තං තං එවං වදති “අහං තුම්භාකං බද්ධවරො, තුම්භෙ මය්හං අනුකම්මසකා, නාහං තුම්භෙ මුඤ්චාමී”ති “එවමෙන ‘සගාරවො අයං අම්භෙසු සප්පතිස්සො’ති මඤ්ඤස්සන්ති”ති.

තස්සෙතං කෙරාට්ඨකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සාධෙය්‍යං උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා චෙතං, එවං වාතභරිතභස්තසදිසථද්ධභාවපග්ගහිතසිරඅනිවාතචුත්තිකාරකරණො ථම්මො. තදුත්තරිකරණො සාරම්මො. සො දුච්ඛෙන ලබ්භති අකුසලවසෙන චෙව කුසලවසෙන ව. තත්ථ අගාරියස්ස පරෙන කතං අලඬිකාරාදිං දිස්වා තද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ව යත්තකං යත්තකං පරො පරියාපුණාති වා කට්ඨෙති වා, මානවසෙන තද්දිගුණතද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො අකුසලො. අගාරියස්ස පන පරං එකං සලාකභත්තං දෙන්තං දිස්වා අත්තනා ද්වෙ වා තිණි වා දාතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ව පරෙන එකනිකායෙ ගහිතෙ මානං අනිස්සාය කෙවලං තං දිස්වා අත්තනා ආලසියං අභිභුයා ද්වෙ නිකායෙ ගහෙතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො කුසලො. ඉධ පන අකුසලො අධිප්පෙතො. අයඤ්ඨි උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වායං, එවං ජාතිආදීනි නිස්සාය චිත්තස්ස උණ්ණතිවසෙන පචත්තමානො මානො, අච්චුණ්ණතිවසෙන අතිමානො, මදග්ගභණ්ඩාකාරො මදො, කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගවසෙන උප්පජ්ජමානො පමාදො උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔභාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

කස්මා පන භගවා උපක්කිලෙසං දස්සෙන්නො ලොභමාදිං කත්වා දස්සෙතිති? තස්ස පට්ඨුප්පත්තිතො. සබ්බසත්තානාඤ්ඨි යත්ථ කත්ථචි උපපන්නානං අත්තමසො සුද්ධාවාසභූමියම්පි සබ්බපට්ඨං භවතිකත්තිවසෙන ලොභො උප්පජ්ජති, තතො අත්තනො අත්තනො අනුරූපපච්චයං පටිච්ච යථාසම්භවං ඉතරෙ, න ච එතෙ සොළසෙව චිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, එතෙන පන නයෙන සබ්බෙපි කිලෙසා ගහිතායෙව භොන්තිති වෙදිතබ්බං.

72. එත්තාවතා සංකිලෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි වොදානං දස්සෙන්නො ස ඛො සො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ ඉති විදිත්වානි එවං ජාතිත්වා. පජ්ඣතීති සමුච්ඡෙදප්පභානවසෙන අරියමග්ගෙන පජ්ඣති. තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියානි ද්විධා පභානං වෙදිතබ්බං. කිලෙසපටිපාටියා තාව අභිජ්ඣාචිසමලොභො ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදොති ඉමෙ ඡ කිලෙසා අරභත්තමග්ගෙන පභීයන්ති. බ්‍යාපාදො කොධො උපනාහො පමාදොති ඉමෙ චත්තාරො කිලෙසා අනාගාමිමග්ගෙන පභීයන්ති. මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සාධෙය්‍යන්ති ඉමෙ ඡ සොතාපත්තිමග්ගෙන පභීයන්ති. මග්ගපටිපාටියා පන, සොතාපත්තිමග්ගෙන මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සාධෙය්‍යන්ති ඉමෙ ඡ පභීයන්ති. අනාගාමිමග්ගෙන බ්‍යාපාදො කොධො උපනාහො පමාදොති ඉමෙ චත්තාරො. අරභත්තමග්ගෙන අභිජ්ඣාචිසමලොභො ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදොති ඉමෙ ඡ පභීයන්ති.

ඉමස්මිං පන යානෙ ඉමෙ කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා වා භොන්තු, සෙසමග්ගවජ්ඣා වා, අථ ඛො අනාගාමිමග්ගෙනෙව පභානං සන්ධාය “අභිජ්ඣාචිසමලොභං චිත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජ්ඣති”තිආදිමාහානි වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ පචෙණ්මග්ගාගතො සම්භවො, සො ච උපරි චතුත්ථමග්ගස්සෙව නිද්දිට්ඨත්තා යුජ්ජති, තතියමග්ගෙන පභීනාවසෙසානාඤ්ඨි විසමලොභාදීනං තෙන පභානං භොති, සෙසානං ඉමීනාව. යෙපි හි සොතාපත්තිමග්ගෙන පභීයන්ති, තෙපි තංසමුට්ඨාපකචිත්තානං අප්පභීනත්තා අනාගාමිමග්ගෙනෙව සුප්පභීනා භොන්තිති. කෙච්චි පන පට්ඨමග්ගෙන චෙත්ථ පභානං චණ්ණයන්ති, තං පුබ්බාපරෙන න සන්ධියති. කෙච්චි චික්ඛම්භනප්පභානම්පි, තං තෙසං ඉච්ඡාමත්තමෙව.

73. යතො ඛො, භික්ඛවෙනි එත්ථ යතොති යම්හි කාලෙ. පභීනො භොතීති අනාගාමිමග්ගක්ඛණෙ පභානං සන්ධායෙවාහ.

74. සො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙනාති එතං “යතො ඛො, භික්ඛවෙනි, අභිජ්ඣාචිසමලොභො පභීනො භොති, සො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති”ති එවං එකමෙකෙන පදෙන යොජෙතබ්බං. ඉමස්ස හි භික්ඛුනො අනාගාමිමග්ගෙන ලොකුත්තරප්පසාදො ආගතො, අථස්ස අපරෙන සමයෙන බුද්ධගුණෙ ධම්මගුණෙ සඬ්ඝගුණෙ ව අනුස්සරතො ලොකියො උප්පජ්ජති, තමස්ස සබ්බම්පි ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙන්නො භගවා “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙනා”තිආදිමාහ.

තත්ථ අවෙච්චප්පසාදෙනාති බුද්ධධම්මසඬ්ඝගුණානං යාථාවතො ඤාතත්තා අවලෙන අච්චුතෙන පසාදෙන. ඉදානි යථා තස්ස භික්ඛුනො අනුස්සරතො සො අවෙච්චප්පසාදො උප්පන්නො, තං විධිං දස්සෙන්නො “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා නයෙන තිණි අනුස්සතිට්ඨානානි චිත්ථාරෙසි. තෙසං අත්ථචණ්ණනා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සතිකථායං චුත්තා.

75. එවමස්ස ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙත්වා ඉදානි කිලෙසප්පභානං අවෙච්චප්පසාදසමන්තාගතඤ්ථ පච්චවෙක්ඛතො උප්පජ්ජමානං සොමනස්සාදිආනිසංසං දස්සෙන්නො යථොධි ඛො පනස්සාතිආදිමාහ. අනාගාමිස්ස හි පච්චන්තෙ වුට්ඨිතං වොරූපද්දවං වූපසමෙත්වා තං පච්චවෙක්ඛතො මහානගරෙ

වසන්තස්ස රඤ්ඤො විය ඉමෙ විමෙ ව මම කිලෙසා පහිනාති අත්තනො කිලෙසප්පහානං පච්චවෙක්ඛනො ඛලවසොමනස්සං උප්පජ්ජති. තං දස්සෙන්තො හගවා “යථොධි ඛො පනස්සා”ති ආදිමාහ.

තස්සත්ථො – ය්වායං අනාගාමී භික්ඛු එවං “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති...පෙ.... ධම්මෙ...පෙ.... සඨසෙ...පෙ.... අනුත්තරං පුඤ්ඤාත්මනං ලොකස්සා”ති, තස්ස යථොධි ඛො වත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං, සකසකඛ්ඛිවසෙන වත්තමෙව හොති, තං තං කිලෙසජාතං වත්තං මුත්තං පහිනං පටිනිස්සට්ඨං. සකසකඛ්ඛිවසෙනාති ද්වෙ ඔධි කිලෙසොධි ව මග්ගොධි ව. තත්ථ කිලෙසොධිවසෙනාපි යෙ කිලෙසා යං මග්ගවජ්ඣා, තෙ අඤ්ඤාමග්ගවජ්ඣෙහි අමිස්සා හුත්වා සකෙනෙව ඔධිනා පහිනා. මග්ගොධිවසෙනාපි යෙ කිලෙසා යෙන මග්ගෙන පහාතඛිබ්බා, තෙන තෙයෙව පහිනා හොත්ති. එවං සකසකඛ්ඛිවසෙන තං තං කිලෙසජාතං වත්තමෙව හොති පටිනිස්සට්ඨං, තං පච්චවෙක්ඛිත්වා ව ලද්ධසොමනස්සො තතුත්තරිපි සො “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතොමිහි”ති ලභති අත්ථවෙදන්ති සම්බන්ධො.

යතොධි ඛොතිපි පාඨො. තස්ස වසෙන අයමත්ථො, අස්ස භික්ඛුනො යතොධි ඛො පන වත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං. තත්ථ යතොති කාරණවචනං, යස්මාති වුත්තං හොති. ඔධිති හෙට්ඨා තයො මග්ගා වුච්චන්ති. කස්මා? තෙ හි ඔධිං කත්වා කොට්ඨාසං කත්වා උපරිමග්ගෙන පහාතඛිබ්බකිලෙසෙ ය්පෙන්වා පපහන්ති, තස්මා ඔධිති වුච්චන්ති. අරහත්තමග්ගො පන කිඤ්චි කිලෙසං අනවසෙසෙන්වා පපහති, තස්මා අනොධිති වුච්චති. ඉමස්ස ව භික්ඛුනො හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙන වත්තං. තෙන වුත්තං “යතොධි ඛො පනස්ස වත්තං හොති”ති. තත්ථ ඛො පනාති නිපාතමත්තං. අයං පන පිණ්ඩත්ථො. යස්මා අස්ස ඔධි වත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං, තස්මා තං පච්චවෙක්ඛිත්වා ව ලද්ධසොමනස්සො තතුත්තරිපි සො “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතොමිහි”ති ලභති අත්ථවෙදන්ති යථාපාළි නෙතඛිබ්බං.

තත්ථ වත්තන්ති ඉදං සකභාවපරිච්චජනවසෙන වුත්තං. වත්තන්ති ඉදං පන අනාදියනභාවදස්සනවසෙන. මුත්තන්ති ඉදං සන්තතිතො විනිමොචනවසෙන. පහිනන්ති ඉදං මුත්තස්සපි ක්වචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙන. පටිනිස්සට්ඨන්ති ඉදං පුබ්බෙ ආදිත්තපුබ්බස්ස පටිනිස්සග්ගදස්සනවසෙන පටිමුඛං වා නිස්සට්ඨභාවදස්සනවසෙන භාවනාඛලෙන අභිභුයා නිස්සට්ඨභාවදස්සනවසෙනාති වුත්තං හොති. ලභති අත්ථවෙදං ලභති ධම්මවෙදන්ති එත්ථ බුද්ධාදිසු අවෙච්චප්පසාදොයෙව අරණියතො අත්ථො, උපගන්තඛිබ්බතොති වුත්තං හොති. ධාරණතො ධම්මො, විනිපතිතුං අප්පදානතොති වුත්තං හොති. වෙදොති ගන්ථොපි ඤාණමිපි සොමනස්සමිපි. “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු”ති ආදිසු (දී. නි. 1.256) හි ගන්ථො “වෙදො”ති වුච්චති. “යං බ්‍රාහ්මණං වෙදගුමාහිප්පඤ්ඤා, අකිඤ්චනං කාමභාවෙ අසත්ත”න්ති ආදිසු (සු. නි. 1065) ඤාණං. “යෙ වෙදජාතා විචරන්ති ලොකෙ”ති ආදිසු සොමනස්සං. ඉධ පන සොමනස්සඤ්ච සොමනස්සසම්පයුත්තඤාණඤ්ච අධිප්පෙනං, තස්මා “ලභති අත්ථවෙදං ලභති ධම්මවෙදන්ති අවෙච්චප්පසාදාරම්මණසොමනස්සඤ්ච සොමනස්සමයඤාණඤ්ච ලභති”ති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

අථ වා අත්ථවෙදන්ති අවෙච්චප්පසාදං පච්චවෙක්ඛනො උප්පන්නං වුත්තප්පකාරමෙව වෙදං. ධම්මවෙදන්ති අවෙච්චප්පසාදස්ස හෙතුං ඔධිසො කිලෙසප්පහානං පච්චවෙක්ඛනො උප්පන්නං වුත්තප්පකාරමෙව වෙදන්ති එවමිපි එත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙන “හෙතුමිහි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති (විහ. 718-719). ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජන්ති තමෙව අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අත්ථධම්මානිසංසභුතං වෙදඤ්ච පච්චවෙක්ඛනො උප්පන්නං පාමොජ්ජං. තඤ්චි අනවජ්ජලක්ඛණෙන පච්චවෙක්ඛණාකාරප්පවත්තෙන ධම්මෙන උපසඤ්චිතන්ති වුච්චති. පමුදිතස්ස පිති ජායතිති ඉමිනා පාමොජ්ජෙන පමුදිතස්ස නිරාමිසා පිති ජායති. පිතිමනස්සාති තාය පිතියා පිණ්ණමනස්ස. කායො පස්සමිහන්ති කායොපි පස්සද්ධො හොති වුපසන්තදරථො. පස්සද්ධකායො සුඛන්ති එවං වුපසන්තකායදරථො වෙතසිකං සුඛං පටිසංවෙදෙති. විත්තං සමාධියතිති විත්තං සම්මා ආධියති අප්පිතං විය අවලං තිට්ඨති.

76. එවමස්ස කිලෙසප්පහානං අවෙච්චප්පසාදසමන්තාගතං පච්චවෙක්ඛනො උප්පජ්ජමානං සොමනස්සාදිආනිසංසං දස්සෙන්වා ඉදානි “යථොධි ඛො පන මෙ”ති වාරෙන තස්ස පච්චවෙක්ඛණාය පවත්තාකාරං පකාසෙන්වා තස්සෙව අනාගාමීමග්ගානුභාවසුවකං ඵලං දස්සෙන්තො ස ඛො සො, භික්ඛවෙති ආදිමාහ.

තත්ථ එවංසිලොති තස්ස අනාගාමීමග්ගසම්පයුත්තං සිලක්ඛන්ධං දස්සෙති. එවංධම්මො එවංපඤ්ඤොති තංසම්පයුත්තමෙව සමාධික්ඛන්ධං පඤ්ඤාත්මනං ධ්වං දස්සෙති. සාලිනන්ති ලොහිතසාලිගන්ධසාලිආදිනං අනෙකරූපානං. පිණ්ඩපාතන්ති ඔදනං. විචිතකාළකන්ති අපනිතකාළකං. නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායාති තස්ස එවංවිධස්ස භික්ඛුනො තං වුත්තප්පකාරපිණ්ඩපාතහොජනං මග්ගස්ස වා ඵලස්ස වා නෙව අන්තරායාය හොති, පටිලද්ධගුණස්ස හි තං කිමන්තරායං කරිස්සති? යොපිස්ස අප්පටිලද්ධො චතුත්ථමග්ගො ව ඵලං ව තප්පටිලාභාය විපස්සනං ආරභතොපි නෙවස්ස තං හොති අන්තරායාය, අන්තරායං කාතුං අසමත්ථමෙව හොති. කස්මා? වුත්තප්පකාරසිලධම්මපඤ්ඤාසඨගහෙන මග්ගෙන විසුද්ධවිත්තන්තා.

යස්මා චෙන්ථ එතදෙව කාරණං, තස්මා තදනුරූපං උපමං දස්සෙන්තො සෙය්‍යථාපිති ආදිමාහ.

තත්ප් අවිජන්ති විප්පසන්නං. පරිසුද්ධං මලවිගමෙන. පරියොදානං පහස්සරතාය. උක්කාමුඛන්ති සුවණ්ණකාරානං මුසාමුඛං. සුවණ්ණකාරානං මුසා හි ඉධ උක්කා, අඤ්ඤත්ප් පන දිපිකාදයොපි වුවිවන්ති. “උක්කාසු ධාරියමානාසු”ති (දී. නි. 1.159) හි ආගතට්ඨානෙ දිපිකා “උක්කා”ති වුවිවති. “උක්කං ඛන්ධෙය්‍ය, උක්කං ඛන්ධිත්වා උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.360) ආගතට්ඨානෙ අභිගාරකපල්ලං. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්කායති නො ඛභී”ති (ජා. 2.22.649) ආගතට්ඨානෙ කම්මාරුද්ධනං. “ඵවංචිපාකො උක්කාපාතො භවිස්සති”ති (දී. නි. 1.24) ආගතට්ඨානෙ වාතවෙගො “උක්කා”ති වුවිවති. ඉමස්මිං පන යානෙ අඤ්ඤෙසු ඵ ඵවරුපෙසු “සණ්ඨාසෙන ජාතරූපං ගහෙත්වා උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපති”ති ආගතට්ඨානෙසු සුවණ්ණකාරානං මුසා “උක්කා”ති වෙදිතබ්බා.

තත්‍රායං උපමාසංසන්දනා – සංකිලිට්ඨවත්ථං විය හි සංකිලිට්ඨජාතරූපං විය ඵ ඉමස්ස භික්ඛුනො පුට්ඨජනකාලෙ කාමරාගාදිමලානුගතං චිත්තං දට්ඨබ්බං. අවිජොදකං විය උක්කාමුඛං විය ඵ අනාගාමීමග්ගො. තං උදකං උක්කාමුඛඤ්ච ආගමිම වත්ප්සුවණ්ණානං පරිසුද්ධතා විය තස්ස භික්ඛුනො චුත්තප්පකාරසීලධම්මපඤ්ඤාසඬගහං අනාගාමීමග්ගං ආගමිම විසුද්ධචිත්තතාති.

77. සො මෙත්තාසභගතෙන චෙතසාති යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා. තයො හි අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධිති. තත්ප් “ඵවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවත්තං ඵතදවොච ‘සියා නු බො, භන්තෙ, ඛභිද්ධා අසති පරිතස්සනා’ති? ‘සියා භික්ඛු’ති භගවා අවොවා”ති (ම. නි. 1.242). ඵවං පුච්ඡන්තානං විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. “සියා බො පන තෙ බ්‍රාහ්මණ ඵවමස්ස, අප්පාපි නුත සමණො ගොතමො අවිතරාගො”ති (ම. නි. 1.55) ඵවං පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයං විදිත්වා චුත්තස්ස සුත්තස්ස වසෙන අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිති දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යාථිදං, ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තෙ හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා. කකචුපමෙ හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමොවාදො ආගතො. අලගද්දෙ හෙට්ඨා දිට්ඨිපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි තිපරිවට්ටසුඤ්ඤතාපකාසනා ආගතා, චූළඅස්සපුරෙ හෙට්ඨා කිලෙසපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචිහාරා ආගතා. කොසම්බියසුත්තෙ හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. ඉමස්මිමිපි වත්ප්සුත්තෙ හෙට්ඨා කිලෙසපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචිහාරා ආගතා. තෙන චුත්තං “යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති. බ්‍රහ්මචිහාරෙසු පන අනුපදවණ්ණනා ඵ භාවනානායො ඵ සබ්බො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො.

78. ඵවං භගවා අභිජ්ඣාදීනං උපක්කිලෙසානං පටිපක්ඛභූතං සබ්බසො ඵ කාමරාගඛ්‍යාපාදප්පහානෙන විහතපවිච්ඡිකත්තා ලද්ධපදට්ඨානං තස්ස අනාගාමීනො බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානිස්ස අරහත්තාය විපස්සනං දස්සෙත්වා අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙතුං සො අත්ථි ඉදන්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො – සො අනාගාමී ඵවං භාවිතබ්‍රහ්මචිහාරො ඵතෙසං බ්‍රහ්මචිහාරානං යතො කුතොචි වුට්ඨාය තෙ ඵව බ්‍රහ්මචිහාරධම්මෙ නාමවසෙන තෙසං නිස්සයං හදෙවත්ථුං වත්ථුනිස්සයාති භූතානිති ඉමිනා නයෙන භූතපාදායධම්මෙ රූපවසෙන ඵ වචත්ප්පෙත්වා අත්ථි ඉදන්ති පජානාති, ඵත්තාවතානෙන දුක්ඛසච්චවචත්ථානං කතං හොති. තතො තස්ස දුක්ඛස්ස සමුදයං පටිච්ජ්ඣන්තො අත්ථි භීනන්ති පජානාති, ඵත්තාවතානෙන සමුදයසච්චවචත්ථානං කතං හොති. තතො තස්ස පහානුපායං විචිනන්තො අත්ථි පණ්ණිකන්ති පජානාති, ඵත්තාවතානෙන මග්ගසච්චවචත්ථානං කතං හොති. තතො තෙන මග්ගෙන අධිගන්තබ්බට්ඨානං විචිනන්තො අත්ථි උත්තරි ඉමස්ස සඤ්ඤාගතස්ස නිස්සරණන්ති පජානාති, ඉමස්ස මයා අධිගතස්ස බ්‍රහ්මචිහාරසඤ්ඤාගතස්ස උත්තරි නිස්සරණං නිබ්බානං අත්ථිති ඵවං පජානාතිති අධිප්පායො, ඵත්තාවතානෙන නිරොධසච්චවචත්ථානං කතං හොති. තස්ස ඵවං ජානතො ඵවං පස්සතොති තස්ස විපස්සනාපඤ්ඤාය ඵවං චතුභි ආකාරෙහි වත්තාරි සච්චාති ජානතො, මග්ගපඤ්ඤාය ඵවං පස්සතො, භයභෙරවෙ චුත්තනායෙනෙව කාමාසවාපි චිත්තං විමුවිවති...පෙ.... ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

ඵවං යාව අරහත්තා දෙසනං පාපෙත්වා ඉදානි යස්මා තස්සං පරිසති න්භානසුද්ධිකො බ්‍රාහ්මණො නිසින්තො, සො ඵවං න්භානසුද්ධියා වණ්ණං වුවිවමානං සුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සතිති භගවතා විදිතො, තස්මා තස්ස වොදනත්ථාය “අයං වුවිවති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිනාතො අත්තරෙන සිනානෙනා”ති ඉමං පාටියෙක්කං අනුසන්ධිමාහ. තත්ප් අත්තරෙන සිනානෙනාති අබ්භන්තරෙන කිලෙසවුට්ඨානසිනානෙන.

79. සුන්දරිකභාරද්වාජොති භාරද්වාජො නාම සො බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ගොත්තවසෙන, සුන්දරිකාය පන නදියා සිනාතස්ස පාපප්පහානං හොතිති අයමස්ස දිට්ඨි, තස්මා “සුන්දරිකභාරද්වාජො”ති වුවිවති. සො තං භගවතො වචනං සුත්වා චිත්තෙසි “මයං සිනානසුද්ධිං වණ්ණෙම, සමණොපි ගොතමො තට්ඨ වණ්ණෙති, සමානච්ඡන්දො දානි ඵස අමිහෙහි”ති. අප් භගවත්තං බාහුකං නදිං ගන්ත්වා තං තත්ප් පාපං පවාහෙත්වා ආගතං විය මඤ්ඤමානො ආහ “ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුකං නදිං සිනාසිතු”න්ති? භගවා තස්ස ගච්ඡාමිති වා න ගච්ඡාමිති වා අවත්වායෙව බ්‍රාහ්මණස්ස දිට්ඨිසමුග්ගානං කත්තුකාමො “කිං බ්‍රාහ්මණ බාහුකාය නදියා, කිං බාහුකා නදි කරිස්සති”ති ආහ. තස්සත්ථො කිං පයොජනං බාහුකාය, කිං සා කරිස්සති? අසමත්ථා සා කස්සචි අත්ථාය, කිං තත්ප් ගමිස්සාමිති?

අප බ්‍රාහ්මණෝ නං පසංසන්නෝ ලොක්ඛසම්මතානි ආදිමාහ. තත්ථ ලොක්ඛසම්මතානි ලුබ්භාවසම්මතා, ලුබ්භාවන්ති වොක්ඛවාටං, විසුද්ධිවාටං දෙනිති එවං සම්මතානි චුත්තං හොති. ලොකාසම්මතානිපි පාඨො. තස්සත්ථො, සෙට්ඨං ලොකං ගමයතිති එවං සම්මතානි. පුඤ්ඤසම්මතානි පුඤ්ඤන්ති සම්මතා. පවාහෙතිති ගමයති විසොධෙති. ගාථාහි අප්ප්ඤ්ඤාසිති ගාථාහි අහාසි. ගාථා ව චුච්චමානා තදත්ථදීපනත්ථමෙව වා ගාථාරුචිකානං චුච්චති, විසෙසත්ථදීපනත්ථං වා. ඉධ පනෙනා උභයත්ථදීපනත්ථං චුත්තානි වෙදිතබ්බා.

බාහුකන්ති ඉදමෙව හි එත්ථ වචනං තදත්ථදීපකං, සෙසානි විසෙසත්ථදීපකානි. යථෙව හි බාහුකං, එවං අධිකක්කාදීනිපි ලොකො ගච්ඡති න්භානෙන පාපං පවාහෙතුං. තත්ථ යෙ තෙසං ධානානං ආසන්නා හොන්ති, තෙ දිවස්සේය නික්ඛන්තුං න්භායන්ති. යෙ දුරා, තෙ යථාක්කමං ද්වික්ඛන්තුං සකිං එකදිවස්සන්තරං, එවං යාව සංවච්ඡරන්තරං න්භායන්ති. යෙ පන සබ්බථාපි ගන්තුං න සක්කොන්ති, තෙ සට්ඨෙහිපි තතො උදකං ආහරාපෙත්වා න්භායන්ති. සබ්බඤ්ඤෙතං නිරත්ථකං, තස්මා ඉමං විසෙසත්ථං දීපෙතුං අධිකක්කාදීනිපිති ආහ.

තත්ථ අධිකක්කන්ති න්භානසම්භාරවසෙන උද්ධවොහාරං එකං තිත්ථං චුච්චති. ගයානිපි මණ්ඩලවාපිසණ්ඨානං තිත්ථමෙව චුච්චති. පයාගාති එතම්පි ගඬිගාය එකං තිත්ථමෙව මහාපනාදස්ස රඤ්ඤො ගඬිගායං නිමුග්ගපාසාදස්ස සොපානසම්මුඛට්ඨානං, බාහුකා සුන්දරිකා සරස්සති බාහුමතිති ඉමා පන චතස්සො නදියො. බාලොති දුප්පඤ්ඤො. පක්ඛන්දොති පට්ඨන්තො. න සුප්ප්ඤ්ඤාති කිලෙසසුද්ධිං න පාපුණාති, කෙවලං රජොජල්ලමෙව පවාහෙති.

කිං සුන්දරිකා කර්ස්සතිති සුන්දරිකා කිලෙසවිසොධනෙ කිං කර්ස්සති? න කිඤ්චි කාතුං සමත්ථාති අධිප්පායො. එස නයො පයාගබාහුකාසු. ඉමෙහි ව තිහි පදෙහි චුත්තෙහි ඉතරානිපි වත්තාරි ලක්ඛණාභාරනායෙන චුත්තානෙව හොන්ති, තස්මා යථෙව සුන්දරිකා පයාගා බාහුකා න කිඤ්චි කරොන්ති, තථා අධිකක්කාදයොපිති වෙදිතබ්බා.

වෙරින්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවෙරසමන්තාගතං. කතකිබ්බිසන්ති කතලුද්දකම්මං. න හි නං සොධයෙති සුන්දරිකා වා පයාගා වා බාහුකා වා න සොධයෙ, න සොධෙතිති චුත්තං හොති. පාපකම්මිනන්ති පාපකෙහි වෙරකිබ්බිසකම්මෙහි යුත්තං, ලාමකකම්මෙ යුත්තං වා වෙරකිබ්බිසභාවං අප්පත්තෙහි බුද්දකෙහිපි පාපෙහි යුත්තන්ති චුත්තං හොති.

සුද්ධස්සාති නික්කිලෙසස්ස. සදා එග්ගුති නිච්චම්පි එග්ගුනිනක්ඛන්තමෙව. එග්ගුනමාසෙ කිර “උත්තරඑග්ගුනදිවසෙ යො න්භායති, සො සංවච්ඡරං කතපාපං සොධෙති”ති එවං දිට්ඨිකො සො බ්‍රාහ්මණො, තෙනස්ස භගවා නං දිට්ඨිං පටිභනන්තො ආහ “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ගු”ති. නික්කිලෙසස්ස නිච්චං එග්ගුනිනක්ඛන්තං, ඉතරො කිං සුප්ප්ඤ්ඤාති? උපොසථො සදාති සුද්ධස්ස ව වාතුද්දසපන්තරසාදිසු උපොසථංචිගාති අසමාදියතොපි නිච්චමෙව උපොසථො. සුද්ධස්ස සුචිකම්මස්සාති නික්කිලෙසතාය සුද්ධස්ස සුචිති ව කායකම්මාදිහි සමන්තාගතස්ස. සදා සම්පජ්ජතෙ චතන්ති ඊදිසස්ස ව කුසලපසඤ්ඤිතං චතසමාදානම්පි නිච්චං සම්පන්නමෙව හොතිති. ඉධෙව සිනාහිති ඉමස්මිංයෙව මම සාසනෙ සිනාහි. කිං චුත්තං හොති? “සචෙ අප්ප්ඤ්ඤාතිකකිලෙසමලප්පවාහනං ඉච්ඡසි, ඉධෙව මම සාසනෙ අට්ඨංචිගිකමග්ගසලිලෙන සිනාහි, අඤ්ඤාතු හි ඉදං නත්ථි”ති.

ඉදානිස්ස සප්පායදෙසනාවසෙන තිසුපි ද්වාරෙසු සුද්ධිං දස්සෙන්නො සබ්බභූතෙසු කරොහි බෙමතන්ති ආදිමාහ. තත්ථ බෙමතන්ති අභයං හිතභාවං, මෙත්තන්ති චුත්තං හොති. එතෙනස්ස මනොද්වාරසුද්ධි දස්සිතා හොති.

සචෙ මුසා න භණ්ඩිති එතෙනස්ස වච්ච්චාරසුද්ධි. සචෙ පාණං න හිංසසි සචෙ අදින්තං නාදියසිති එතෙහි කායද්වාරසුද්ධි. සද්දභානො අමච්ඡරීති එතෙහි පන නං එවං පරිසුද්ධ්වාරං සද්ධාසම්පදාය වාගසම්පදාය ව නියොපෙසි. කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා, උදපානොපි තෙ ගයාති අයං පන උපඨස්ථගාථා, සචෙ සබ්බභූතෙසු බෙමතං කර්ස්සසි, මුසා න භණ්ඩස්සසි, පාණං න භනිස්සසි, අදින්තං නාදියස්සසි, සද්ධභානො අමච්ඡරී භවිස්සසි, කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා උදපානොපි තෙ ගයා, ගයායපි හි තෙ න්භායන්තස්ස උදපානෙපි ඉමාය එව පට්පත්තියා කිලෙසසුද්ධි, සරිරමලසුද්ධි පන උභයත්ථ සමාති එවං යොජෙතබ්බං. යස්මා ව ලොකෙ ගයා සම්මතතරා, තස්මා තස්ස භගවා “ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුක”න්ති පුට්ඨොපි “කිං කාහසි බාහුකං ගන්ත්වා”ති අවත්වා “කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා”ති ආහාති වෙදිතබ්බො.

80. එවං චුත්තෙහි එවමාදි භයභෙරවෙ චුත්තත්තා පාකට්ඨමෙව. එකො චූපකට්ඨොති ආදිසු පන එකො කායවිචෙකෙන . චූපකට්ඨො චිත්තවිචෙකෙන. අප්පමත්තො කම්මට්ඨානෙ සති අවිජ්ඣනෙන. ආතාපි කායිකචෙතසිකචිරියසඬ්ඛානෙන ආතාපෙන. පහිතත්තො කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය. විහරන්තො අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨිභාරෙන. නචිරස්සෙවාති පබ්බජ්ජං උපාදාය චුච්චති. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ව ආචාරකුලපුත්තා ව, අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. අගාරස්මාති සරා. අගාරස්ස හිතං අගාරියං, කසිගොරක්ඛාදිකුට්ඨබ්බපොසනකම්මං චුච්චති, නත්ථි එත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියං, පබ්බජ්ජායෙන අධිවචනං. පබ්බජන්තිති උපගච්ඡන්ති උපසඬ්චකමන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං, අරහත්තඵලන්ති චුත්තං හොති. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව

ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣානවාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරප්පච්චයං කත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විභාසිති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙන්වා විභාසිති, එවං විහරන්තො ව ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසි. එතෙනස්ස පච්චවෙක්ඛණ්හුමිං දස්සෙති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා? කථංඤ්ඤා නං අබ්භඤ්ඤාසිති? වුවුවනෙ, කාමඤ්ඤානං භයහෙරවෙපි චුත්තං, තථාපි නං ඉධ පට්ඨපුරිසවසෙන යොජනානායස්ස දස්සනත්ථං පුන සඬ්ඛෙපතො භණාම. න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණත්තා. න අනාගතා, තත්ථ වායාමාභාවතො. න පච්චුප්පන්තා, විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා උප්පජ්ජෙයා එකවතුපඤ්ඤාවොකාරභවෙසු එකවතුපඤ්ඤාවක්ඛන්ධප්පහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා, තං සො මග්ගභාවනාය පභීනකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛන්ත්වා කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකං හොතිති ජානන්තො ජානාති.

වුසිතන්ති චුත්ථං පරිචුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. කතං කරුණියන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුති මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහනසවිජ්ජිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුනඉත්ථභාවාය එවංසොළසකිච්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනා නත්ථීති. අථ වා, ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථී. ඉමෙ පන පඤ්ඤාවක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤානා නිට්ඨන්ති, ඡිත්තමූලකො රුක්ඛො වියාති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරොති එකො. අරභතන්ති අරභන්තානං, භගවතො සාවකානං අරභතං අබ්භන්තරො අහොසීති.

පපඤ්ඤාදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා

81. එවං මෙ සුතන්ති සල්ලෙඛසුත්තං. තත්ථ මහාචුත්ථොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සායන්භසමයන්ති සායන්භකාලෙ. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එත්ථ පටිසල්ලානන්ති තෙහි තෙහි සත්තසඬ්ඛාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලානං නිලියනං, එකිභාවො පච්චෙකොති චුත්තං හොති. යො තතො වුට්ඨිතො, සො පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො නාම හොති. අයං පන යස්මා පටිසල්ලානානං උත්තමතො ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨාසි, තස්මා “පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො”ති චුත්තො. භගවන්තං අභිවාදෙන්වාති සමදසනචූප්පලවිභූසිතෙන සිරසා භගවන්තං සක්කච්චං වන්දිත්වා, අභිවාදාපෙත්වා වා “සුඛි භව, චුත්ථා”ති එවං වච්ඡෙදං කාරාපෙත්වා, භගවා පන කිර වන්දිතො සමානො සුවණ්ණදුත්ථුභිසදිසං ගීවං පග්ගෙහි කණ්ණසුඛං පෙමනියං අමනාභිසෙකසදිසං බ්‍රහ්මසොසං නිවිජාරෙන්තො “සුඛි හොති”ති තස්ස තස්ස නාමං ගහෙන්වා වදති, එතං ආච්ඡණං තථාගතානං. තත්‍රිදං සාධකසුත්තං, “සක්කො, භන්තෙ, දෙවානම්න්දො සාමච්චො සපරිජනො භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතිති, සුඛි හොතු පඤ්ඤාසිඛ සක්කො දෙවානම්න්දො සාමච්චො සපරිජනො, සුඛකාමා හි දෙවා මනුස්සා අසුරා නාගා ගන්ධබ්බා, යෙ වඤ්ඤෙ සන්ති පුට්ඨකායා”ති. එවඤ්ඤා පන තථාගතා එවරූපෙ මහෙසක්ඛෙ යක්ඛෙ අභිවදන්තිති.

යා ඉමානි ඉදානි චත්තබ්බාහිමුඛං කරොන්තො විය ආහ. අනෙකච්ඡිතානි නානප්පකාරා. දිට්ඨියොති මිච්ඡාදිට්ඨියො . ලොකෙ උප්පජ්ජන්තිති සත්තෙසු පාතුභවන්ති. අත්තවාදප්පටිසංයුත්තාති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනායප්පවත්තෙන අත්තවාදෙන පටිසංයුත්තා, තා විසති භවන්ති. ලොකවාදප්පටිසංයුත්තාති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදිනායප්පවත්තෙන ලොකවාදෙන පටිසංයුත්තා, තා අට්ඨි හොන්ති සස්සතො, අසස්සතො, සස්සතො ව අසස්සතො ව, නෙව සස්සතො නාසස්සතො, අත්තවා, අනන්තවා, අත්තවා ව අනන්තවා ව, නෙවන්තවා නානන්තවා අත්තා ව ලොකො වාති එවං පවත්තත්තා.

ආදිමෙවාතිආදියු අයමන්ථො කිං නු ඛො භන්තෙ ආදිමෙව මනසිකරොන්තස්ස අප්පත්ථාපි සොනාපත්තිමග්ගං විපස්සනාමිස්සකපට්ඨමනසිකාරමෙව මනසිකරොන්තස්ස හික්ඛුතො එවමෙතාසං එත්තකෙනෙව උපායෙන එතාසං දිට්ඨිනං පහානඤ්ඤා පටිනිස්සග්ගො ව හොතිති. ඉදඤ්ඤා ථෙරො අත්තනා අනධිමානිකොපි සමානො අධිමානිකානං අධිමානප්පහානත්ථං අධිමානිකො විය හුත්වා පුච්ඡතිති වෙදිතබ්බො. අපරෙ පනාහු “ථෙරස්ස අත්තෙවාසිකා ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිනං සමුච්ඡෙදප්පහානං හොතිති එවංසඤ්ඤිතොපි, සමාපත්තිවිහාරා සල්ලෙඛවිහාරාති එවංසඤ්ඤිතොපි අත්ථී. සො තෙසං අත්ථාය භගවන්තං පුච්ඡති”ති.

82. අට්ඨස්ස භගවා තාසං දිට්ඨිනං පහානුපායං දස්සෙන්තො යා ඉමානිආදිමාහ. තත්ථ යත්ථ වෙනා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්තිතිආදි පඤ්ඤාවක්ඛන්ධෙ සන්ධාය චුත්තං. එතෙසු හි එතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්ති. යථාහ “රූපෙ ඛො, හික්ඛවෙ, සති රූපං අභිනිවිස්ස එවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති, සො අත්තා සො ලොකො සො පෙච්ච භවිස්සාමි නිච්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො”ති (සං. නි. 3.152) විත්ථාරො. ආරම්මණුවසෙන පන එකච්චනං කත්වා යත්ථ වාති ආහ, යස්මිං ආරම්මණෙ උප්පජ්ජන්තිති චුත්තං හොති. එත්ථ ව උප්පජ්ජන්ති අනුසෙන්ති සමුදාවරන්ති ඉමෙසං එවං නානාකරණං වෙදිතබ්බං. ජාතිවසෙන හි අජාතා ජායමානා උප්පජ්ජන්තිති වුවුවන්ති. පුනප්පුනං ආසෙවිතා ථාමගතා

අප්පට්චිනිතා අනුසෙත්තිති. කායවච්ඡායං සම්පත්තා සමුදාවරන්තිති, ඉදමෙතෙසං නානාකරණං. තං නෙතං මමාතිආදිසු තං පඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදං ආරම්මණමෙතං මය්හං න හොති, අහම්පි එසො න අස්මි, එසො මෙ අත්තාපි න හොතිති එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතොති එවං තාව පදන්තො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන එත්ථ එතං මමාති තණ්හාගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො අට්ඨසත්තණ්හාවිවරිතප්පහෙදං තණ්හාපපඤ්චං ගණ්හාති. එසොහමස්මීති මානගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො නවප්පහෙදං මානපපඤ්චං ගණ්හාති. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතප්පහෙදං දිට්ඨිපපඤ්චං ගණ්හාති. තස්මා නෙතං මමාති වදන්තො භගවා යථාචුත්තප්පහෙදං තණ්හාපපඤ්චං පටික්ඛිපති. නෙසොහමස්මීති මානපපඤ්චං. න මෙසො අත්තාති දිට්ඨිපපඤ්චං. දිට්ඨියෙකට්ඨායෙව වෙන්ථ තණ්හාමානා වෙදිතබ්බො. එවමෙතන්ති එවං “නෙතං මමා”තිආදිනා ආකාරෙන එතං ඛන්ධපඤ්චකං. යථාභූතන්ති යථා සභාවං, යථා අත්ථීති චූත්තං හොති. ඛන්ධපඤ්චකඤ්චි එතෙනෙව ආකාරෙන අත්ථී. මමන්තිආදිනා පන ගස්මානමපි තෙනාකාරෙන නෙවත්ථීති අධිප්පායො. සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතොති සොතාපත්තිමග්ගපඤ්ඤාපරියොසානාය විපස්සනාපඤ්ඤාය සුට්ඨු පස්සන්තස්ස. එවමෙතාසන්ති එතෙන උපායෙන එතාසං. පහානං පටිනිස්සග්ගොති උභයමිපෙන සමුවිජේදපහානස්සෙවාධිවචනං.

එවං භගවා ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිතං පහානං හොති නු ඛො නොති ආයස්මතා මහාචුන්දෙන අධිමානිකානං වසෙන පඤ්ඤං පුට්ඨො සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨිපහානං දස්සෙත්වා ඉදානි සයමෙව අධිමානිකානං ඤානං විභජන්තො යානං ඛො පනෙතන්තිආදිමාහ. තත්ථ අධිමානිකා නාම යෙසං අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤාය අධිමානො උප්පජ්ජති, ස්වායං උප්පජ්ජමානො නෙව ලොකවට්ටානුසාරිතං බාලපුපුජ්ජනානං උප්පජ්ජති, න අරියසාවකානං. න හි සොතාපත්තස්ස “සකදාගාමී අහ”න්ති අධිමානො උප්පජ්ජති, න සකදාගාමීස්ස “අනාගාමී අහ”න්ති, න අනාගාමීනො “අරහා අහ”න්ති, කාරකස්සෙව පන සමථවසෙන වා විපස්සනාවසෙන වා වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස නිව්චං යුත්තපයුත්තස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස උප්පජ්ජති. තස්ස හි සමථවික්ඛම්භිතානං වා විපස්සනාවික්ඛම්භිතානං වා කිලෙසානං සමුදාවාරං අපස්සතො “සොතාපත්තො අහන්ති වා, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහා අහ”න්ති වා අධිමානො උප්පජ්ජති, තලඬගරතිස්සපබ්බතවාසිධම්මදින්නත්ථෙරෙන ඔවාදියමානත්ථෙරානං විය.

ථෙරස්ස කිර අවිරුපසම්පන්නස්සෙව ඔවාදෙ යත්වා බහු භික්ඛු විසෙසං අධිගච්ඡංසු. තං පවත්තිං සුත්ථවා තිස්සමහාවිහාරවාසී භික්ඛුසඬ්ඨො “න අට්ඨානනියොජකො ථෙරොති ථෙරං ආනෙට්ඨා”ති සම්බහුලෙ භික්ඛු පාහෙසි. තෙ ගන්ත්වා, “ආචුසො, ධම්මදින්න භික්ඛුසඬ්ඨො තං පක්කොසාපෙති”ති ආහංසු. සො ආහ “කිං පන තුම්හෙ, හන්තෙ, අත්තානං ගවෙසථ පර”න්ති? අත්තානං සප්පුරිසාති, සො තෙසං කම්මට්ඨානමදාසි, සබ්බෙව අරහත්තං පාපුණ්ඨං. භික්ඛුසඬ්ඨො පුන අඤ්ඤෙ භික්ඛු පාහෙසි, එවං යාවතතියං පහිනා සබ්බෙපි තත්ථෙව අරහත්තං පත්ථා විහරිංසු.

තතො සඬ්ඨො ගතගතා නාගච්ඡන්තිති අඤ්ඤතරං වුඩ්ඨපබ්බජිතං පාහෙසි. සො ගන්ත්වා ව, “හන්තෙ, ධම්මදින්න තික්ඛන්තුං තිස්සමහාවිහාරවාසී භික්ඛුසඬ්ඨො තුය්හං සන්තිකෙ පෙසෙසි, ත්ථං නාම සඬ්ඨස්ස ආණං ගරුං න කරොසි, නාගච්ඡති”ති ආහ. ථෙරො කිමෙතන්ති පණ්ණසාලං අප්පච්ඡිත්ථාව පත්තවිවරං ගාහාපෙත්වා තාවදෙව නික්ඛම්, සො අන්තරාමග්ගෙ භඩ්ඤනවිහාරං පාවිසි. තත්ථ වෙකො මහාථෙරො සට්ඨිවස්සාතීතො අධිමානෙන අරහත්තං පටිජානාති. ථෙරො තං උපසඬ්ඨකම්ත්ථා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අධිගමං පුච්ඡි. ථෙරො ආහ “ආම ධම්මදින්න, යං පබ්බජිතෙන කාතබ්බං, විරකතං තං මයා, අතීතසට්ඨිවස්සොමිහි එතරහි”ති. කිං, හන්තෙ, ඉද්ධම්පි වළඤ්ජෙථාති. ආම ධම්මදින්නාති. සාධු වත, හන්තෙ, හත්ථීං තුම්හාකං පටිමුඛං ආගච්ඡන්තං මාපෙථාති. සාධාචුසොති ථෙරො සබ්බසෙතං සත්තප්පතිට්ඨං තිධාපහින්නං නඩගුට්ඨං බීජයමානං සොණ්ඩං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා ද්විති දන්තෙහි විජ්ඣාකුකාමං විය පටිමුඛං ආගච්ඡන්තං මහාහත්ථීං මාපෙසි. සො තං අත්තනායෙව මාපිතං හත්ථීං දිස්වා හිතො පලායිතුං ආරහි. තදාව අත්තානං “නාහං අරහා”ති ඤත්වා ධම්මදින්නස්ස පාදමුලෙ උක්කුට්ඨකං නිසිදිත්වා “පතිට්ඨා මෙ හොහි, ආචුසො”ති ආහ. ධම්මදින්නො “මා, හන්තෙ, සොථි, මා අනත්තමනො අහොසි, කාරකානංයෙව අධිමානො උප්පජ්ජති”ති ථෙරං සමස්සාසෙත්වා කම්මට්ඨානමදාසි. ථෙරො තස්සොවාදෙ යත්වා අරහත්තං පාපුණ්ඨං.

චිත්තලපබ්බතෙපි තාදිසොව ථෙරො වසති. ධම්මදින්නො තම්පි උපසඬ්ඨකම්ත්ථා තථෙව පුච්ඡි. සොපි තථෙව බ්‍යාකාසි. තතො තං ධම්මදින්නො කිං, හන්තෙ, ඉද්ධම්පි වළඤ්ජෙථාති ආහ. ආමාචුසොති. සාධු වත, හන්තෙ, එකං පොක්ඛරණං මාපෙථාති. ථෙරො මාපෙසි. එත්ථ, හන්තෙ, පදුමගුම්ඛං මාපෙථාති. තම්පි මාපෙසි. පදුමගුම්ඛෙ මහාපදුමං මාපෙථාති. තම්පි මාපෙසි. එතස්මිං පදුමගුම්ඛෙ යත්වා මධුරස්සරෙන ගායන්තං නච්චන්තඤ්ච එකං ඉත්ථිවිග්ගහං මාපෙථාති. තම්පි මාපෙසි. සො එතං, හන්තෙ, පුනප්පුනං උපනිජ්ඣායථාති වත්ථා සයං පාසාදං පාවිසි. ථෙරස්ස තං උපනිජ්ඣායතො සට්ඨිවස්සාති වික්ඛම්භිතකිලෙසා වලිංසු, සො තදා අත්තානං ඤත්වා පුරිමත්ථෙරො විය ධම්මදින්නත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ඨං.

ධම්මදින්නොපි අනුපුබ්බෙන තිස්සමහාවිහාරං අගමාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ථෙරා චෙතියඬ්ගණං සම්මජ්ජිත්ථා බුද්ධාරම්මණං පිනිං උප්පාදෙත්වා නිසින්තා හොන්ති, එතං කිර තෙසං වත්තං. තෙන තෙසං එකොපි “ඉධ පත්තවිවරං යපෙහි”ති ධම්මදින්නං වත්තා පුච්ඡිතාපි නාහොසි. ධම්මදින්නො එසො භවෙය්‍යාති ඤත්වා පන පඤ්ඤං පුච්ඡංසු. සො පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ තිණ්හෙන අසිනා කුමුදනාලකලාපං විය ඡින්නිත්වා පාදඩ්ගුලියා මහාපථවිං පහරි. හන්තෙ අයං අවෙනනා මහාපථවිසි ධම්මදින්නස්ස ගුණං ජානාති. තුම්හෙ පන න ජානිත්ථාති ව වත්ථා ඉමං ගාථමාහ —

“අවෙනනායං පථවී, විජානාති ගුණාගුණං;
සවෙනනාථ ඛො භන්තෙ, න ජානාථ ගුණාගුණං” න්ති.

තාවදෙව ව ආකාසෙ අඛණ්ඩගන්ත්වා තලධ්වරනිස්සපබ්බතමෙව අගමාසී. එවං කාරකස්සෙව අධිමානො
උප්පජ්ජති. තස්මා භගවා තාදිසානං භික්ඛූනං වසෙන ඤානං විභජන්තො යානං ඛො පනෙතන්ති ආදිමාහ.

තස්සත්ථො, අත්ථෙතං කාරණං, නො නත්ථී. යෙන ඉධෙකච්චො භික්ඛූ ඛාහිරපරිබ්බාජකෙහි සාධාරණං
විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විභරොයා, යං පන තස්ස එවමස්ස සල්ලෙබ්බෙන විභරාමීති, යං
පටිපත්තිවිධානං කිලෙසෙ සංලිබ්බති, තෙනාහං විභරාමීති, තං න යුජ්ජති, න හි අධිමානිකස්ස භික්ඛූනො ඤානං
සල්ලෙබ්බො වා සල්ලෙබ්බපටිපදා වා හොති. කස්මා? අවිපස්සනාපාදකත්තා. න හි සො ඤානං සමාපජ්ජිත්වා තතො
වුට්ඨාය සඬ්ඛාරෙ සම්මසති, ඤානං පනස්ස චිත්තෙකග්ගමත්තං කරොති, දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරො හොති. තස්මා
තමත්ථං දස්සෙන්නො භගවා “න ඛො පනෙතෙ, චුන්ද, අරියස්ස චිත්තෙ සල්ලෙබ්බො වුච්චන්ති, දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරො
එතෙ අරියස්ස චිත්තෙ වුච්චන්ති” ති ආහ.

තත්ථ එතෙති ඤානධම්මවසෙන බහුවචනං වෙදිතබ්බං, එතෙ පයමජ්ඣානධම්මාති වුත්තං හොති.
සමාපත්තිවසෙන වා, එකමිපි හි පයමජ්ඣානං පුනස්පුනං සමාපත්තිවසෙන පවත්තත්තා බහුත්තං ගච්ජති.
ආරම්මණවසෙන වා, එකමිපි හි පයමජ්ඣානං පට්ඨිකසිණාදීසු පවත්තිවසෙන බහුත්තං ගච්ජති. එස න යො
දුතියතතියචතුත්ථජ්ඣානෙසු. ආරුප්පඤානෙසු පන ආරම්මණභෙදාභාවතො පුරිමකාරණද්වයවසෙනෙව බහුවචනං
වෙදිතබ්බං.

යස්මා වෙනෙසං අධිගානිපි සන්තානි ආරම්මණානිපි, නිබ්බූතානි වෙව සුබ්බූතානි වාති වුත්තං හොති, තස්මා තානි
සන්තා එතෙ විභරානි එවං වුත්තානිති වෙදිතබ්බානි. අයං තාව තෙසං චතුත්තමිපි සාධාරණා වණ්ණනා.
විසෙසවණ්ණනා පන “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන” න්ති ආදිපදානුසාරතො වත්තබ්බා සියා. සා විසුද්ධිමග්ගෙ
සබ්බාකාරෙන වුත්තායෙව.

83. එවං යස්මා අධිමානිකස්ස භික්ඛූනො ඤානවිභාරො අවිපස්සනාපාදකත්තා සල්ලෙබ්බවිභාරො න හොති, න හි
සො ඤානං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය සඬ්ඛාරෙ සම්මසති, චිත්තෙකග්ගකරො දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිභාරො පනස්ස
හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො රූපජ්ඣානානි ව අරුපජ්ඣානානි ව විභජිත්වා ඉදානි ව යත්ථ සල්ලෙබ්බො
කාතබ්බො චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහි, තඤ්ච වත්ථුං තඤ්ච සල්ලෙබ්බං දස්සෙන්නො ඉධ ඛො පන වොති ආදිමාහ.

කස්මා පන “අට්ඨති සමාපත්තිහි අවිහිංසාදයො සල්ලෙබ්බො” ති වුත්තා? ලොකුත්තරපාදකත්තා. ඛාහිරකානඤ්ඤි
අට්ඨ සමාපත්තියො වට්ටපාදකායෙව. සාසනෙ සරණගමනමිපි ලොකුත්තරපාදකං, පගෙව අවිහිංසාදයො. ඉමිනායෙව
ව සුත්තෙන වෙදිතබ්බං “යථා ඛාහිරකස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො පඤ්චාභිඤ්ඤස්සාපි දින්නදානතො සාසනෙ
තිසරණගතස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං හොති” ති. ඉදඤ්ඤි සන්ධාය දක්ඛිණාච්ඡුද්ධිසුත්තෙ “ඛාහිරකෙ කාමෙසු
චිතරාගෙ දානං දත්වා කොට්ඨසතසහස්සගුණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා. සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ දානං දත්වා
අසඬ්ඛෙය්‍යා අප්පමෙය්‍යා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා, කො පන වාදො සොනාපන්නෙ” ති වුත්තං (ම. නි. 3.379).
සරණගමනතො පට්ඨාය හි තත්ථ සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො අධිප්පෙතොති, අයං තාවෙන්ථ
පාලියොජනා.

අනුපදවණ්ණනායං පන ඉධානි විහිංසාදිවත්ථුදිපනමෙතං. ඛො පනාති නිපාතමත්තං. වොති කරණත්ථෙ
සාමිච්චනං, අයං පන සඬ්ඛෙපත්ථො, යදෙන “පරෙ විහිංසකා භවිස්සන්ති” ති ආදිනා නයෙන විහිංසාදිවත්ථුං වදාම.
ඉධ, චුන්ද, තුම්හෙහි සල්ලෙබ්බො කාතබ්බොති.

එවං සඬ්ඛෙපතො වත්ථා ඉදානි විත්ථාරෙන්තො “පරෙ විහිංසකා භවිස්සන්ති, මයමෙන්ථ අවිහිංසකා භවිස්සාමාති
සල්ලෙබ්බො කරණියො” ති ආදිමාහ.

තත්ථ පරෙති යෙ කෙච් ඉමං සල්ලෙබ්බමනනුයුත්තා. විහිංසකා භවිස්සන්තිති පාණිනා වා ලෙඬ්ඛුනා වාති ආදීහි
සත්තානං විභෙසකා භවිස්සන්ති. මයමෙන්ථ අවිහිංසකා භවිස්සාමාති මයං පන යත්ථෙව වත්ථුස්මිං පරෙ එවං විහිංසකා
භවිස්සන්ති, එත්ථෙව අවිහිංසකා භවිස්සාම, අවිහිංසං උප්පාදෙන්වා විහරිස්සාම. ඉති සල්ලෙබ්බො කරණියොති එවං
තුම්හෙහි සල්ලෙබ්බො කාතබ්බො. සල්ලෙබ්බොති ව ඉධ අවිහිංසාව වෙදිතබ්බා. අවිහිංසා හි විහිංසං සල්ලෙබ්බති, තං
ජින්නති, තස්මා සල්ලෙබ්බොති වුච්චති. එස න යො සබ්බත්ථං. අයං පන විසෙසො. පරෙ මිච්ඡාදිට්ඨිති එත්ථ කම්මපථානං
අන්තමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ච මිච්ඡත්තානං ආදිමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ච මිස්සෙත්වා දිට්ඨි වුත්තානි වෙදිතබ්බා. තථා මයමෙන්ථ
සම්මාදිට්ඨිති වුත්තට්ඨානෙ සම්මාදිට්ඨි. එත්ථ ව කම්මපථකථා විත්ථාරතො සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ ආචි භවිස්සති.
මිච්ඡත්තෙසු මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො ද්වෙධාවිතක්කෙ.

අයං පනෙත්ථ සඨබ්බෙපො, පාණං අභිපාතෙත්තිති පාණාතිපාති පාණසාතකාති අත්ථො. අදින්නං ආදියන්තිති අදින්නාදායී, පරස්ස භාරිතොති අත්ථො. අබ්‍රහ්මං භීතං ලාමකධම්මං වරන්තිති අබ්‍රහ්මවාරී, මෙචුනාධම්මපටිපෙවකාති අත්ථො. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං පටිපදං වරන්තිති බ්‍රහ්මවාරී, මෙචුනා පටිච්චරතාති අත්ථො. එත්ථ ච බ්‍රහ්මවරියං සල්ලෙබ්බොති වෙදිතබ්බං. බ්‍රහ්මවරියඤ්චි අබ්‍රහ්මවරියං සල්ලෙබ්බති. මුසා වදන්තිති මුසාවාදී, පරෙසං අත්ථහඤ්ජනකං තුව්ඡං අලිකං වාවං භාසිතාරොති අත්ථො. පිසුණා වාවා එතෙසන්ති පිසුණුවාවා. පරෙසං මම්මච්ඡෙදිකා ඵරුසා වාවා එතෙසන්ති ඵරුසවාවා. සම්ඵං නිරත්ථකවචනං පලපන්තිති සම්ඵජ්ජලාපී. අභිජ්ඣායන්තිති අභිජ්ඣාලු, පරහණ්ඩලුබ්බනසීලාති අත්ථො. බ්‍යාපන්තං පුතිභුතං චිත්තමෙතෙසන්ති බ්‍යාපන්තචිත්තා. මේඡා පාපිකා විඤ්ඤාගරහිතා එතෙසං දිට්ඨිති මේඡාදිට්ඨී, කම්මපට්ඨපරියාපන්තාය නත්ථි දින්නන්තිආදිවත්ථුකාය, මේඡත්තපරියාපන්තාය අභිය්‍යානිකදිට්ඨියා ච සමන්තාගතාති අත්ථො. සම්මා සොහනා විඤ්ඤාප්පසන්තා එතෙසං දිට්ඨිති සම්මාදිට්ඨී, කම්මපට්ඨපරියාපන්තාය අත්ථි දින්නන්තිආදිකාය කම්මස්සකතාදිට්ඨියා, සම්මන්තපරියාපන්තාය මග්ගදිට්ඨියා ච සමන්තාගතාති අත්ථො.

මේඡාසඬකප්පාති අයාථාවඅභිය්‍යානිකඅකුසලසඬකප්පා. එස නයො මේඡාවාවාතිආදියු. අයං පන විසෙසො, මේඡාසඬකප්පාදයො විය හි මේඡාසති නාම පාටිඨකකො කොට්ඨි ධම්මො නත්ථි, අතීතං පන චිත්තයතො පවත්තානං චතුන්නම්පි අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. යම්පි චුත්තං භගවතා – “අත්ථෙසා, භික්ඛවෙ, අනුස්සති, නෙසා නත්ථිති වදාමි, පුත්තලාභං වා, භික්ඛවෙ, අනුස්සරතො, ධනලාභං වා, භික්ඛවෙ, අනුස්සරතො, යසලාභං වා, භික්ඛවෙ, අනුස්සරතො”ති, තම්පි තං තං චිත්තෙන්තස්ස සතිපතිරූපකෙන උජ්ජන්තිං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. **මේඡාඤාණී** එත්ථ ච මේඡාඤාණන්ති පාපකිරියාසු උපායචිත්තාවසෙන පාපං කත්වා “සුකතං මයා”ති පච්චවෙක්ඛණාකාරෙන ච උජ්ජන්තො මොහො වෙදිතබ්බො, තෙන සමන්තාගතා පුග්ගලා මේඡාඤාණී. **සම්මාඤාණී** එත්ථ පන එකුනවිසතිභෙදං පච්චවෙක්ඛණාඤාණං “සම්මාඤාණ”න්ති චුච්චති, තෙන සමන්තාගතා පුග්ගලා සම්මාඤාණී. **මේඡාවිමුත්තිති** අවිමුත්තායෙව සමානා “විමුත්තා මය”න්ති එවංසඤ්ඤිතො, අවිමුත්තියං වා විමුත්තිසඤ්ඤිතො. තත්‍රායං වචනත්ථො, මේඡා පාපිකා විපරිතා විමුත්ති එතෙසං අත්ථිති මේඡාවිමුත්ති. මේඡාවිමුත්තිති ච යථාචුත්තෙනාකාරෙන පවත්තානං අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. උපසම්පයුත්තාති පන සම්මාදිට්ඨිආදීති අට්ඨඬගාති ධ්වපෙත්වා සෙසධම්මා සම්මාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො. සා ච මේඡාවිමුත්තිං සල්ලිබ්බන්වා ධීතත්තා සල්ලෙබ්බොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ නියොපෙත්තො ආහ “මයමෙත්ථ සම්මාවිමුත්ති භවිස්සාමාති සල්ලෙබ්බො කරණියො”ති.

ඉතො පරාති තිණි නිවරණවසෙන චුත්තාති. අභිජ්ඣාලු බ්‍යාපන්තචිත්තාති එවං කම්මපට්ඨ චුත්තත්තා පනෙත්ථ පඨමාති ද්වෙ නිවරණාති න චුත්තාතිති වෙදිතබ්බොති. තත්ථ ටීනමිද්ධෙන පරිසුට්ඨිතා අභිභුතාති ටීනමිද්ධපරිසුට්ඨිතා. උද්ධච්චෙන සමන්තාගතාති උද්ධතා. විචිත්තා කිච්ඡන්ති න සක්කොන්ති සන්තිට්ඨානං කාතුන්ති විචිකිච්ඡී. කොධනාතිආදීති දස චිත්තස්ස උපක්කිලෙසවසෙන චුත්තාති. තත්ථ කොධාදියු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං ධම්මදායාදවත්ථසුත්තෙසු චුත්තං. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – කොධනාති කුජ්ඣනසීලා. උපනාහීති උපනාහනසීලා, උපනාහො වා එතෙසං අත්ථිති උපනාහී. තථා මක්ඛි පලාසී ව. ඉස්සන්තිති ඉස්සුකී. මච්ඡරායන්තිති මච්ඡරී, මච්ඡෙරං වා එතෙසං අත්ථිති මච්ඡරී. සඨයන්තිති සඨා, න සම්මා භාසන්තිති චුත්තං හොති, කෙරාට්ඨකයුත්තානමෙතං අධිවචනං. මායා එතෙසං අත්ථිති මායාවී. ථම්මසමඬගිතාය ථද්ධා. අතිමානායොගෙන අතිමානී. චුත්තපච්චනිකනායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

දුබ්බවාති චත්තුං දුක්ඛා කිඤ්චි චුච්චමානා න සහන්ති. තබ්බිපරිතා සුවවා. දෙවදන්තාදිසද්ධි පාපකා මිත්තා එතෙසන්ති පාපමිත්තා. බුද්ධා වා සාරිපුත්තාදිසද්ධිසා වා කල්‍යාණා මිත්තා එතෙසන්ති කල්‍යාණමිත්තා. කායදුච්චරිතාදියු චිත්තවොස්සග්ගවසෙන පමත්තා. විපරිතා අප්පමත්තාති වෙදිතබ්බො. ඉමාති තිණි පකිණ්ණකවසෙන චුත්තාති. අස්සද්ධාතිආදීති සත්ත අස්සද්ධම්මවසෙන. තත්ථ තිසු වත්ථුසු සද්ධා එතෙසං නත්ථිති අස්සද්ධා. සුක්කපක්ඛෙ සද්දහන්තිති සද්ධා, සද්ධා වා එතෙසං අත්ථිතිපි සද්ධා. නත්ථි එතෙසං හිරිති අහිරිකා, අකුසලසමාපන්තියා අජිගුච්ඡමානානමෙතං අධිවචනං. හිරි එතෙසං මනෙ, හිරියා වා යුත්තමනාති හිරිමනා. න ඔත්තජ්ජන්තිති අනොත්තජ්ජී, අකුසලසමාපන්තියා න භායන්තිති චුත්තං හොති. තබ්බිපරිතා ඔත්තජ්ජී. අප්පං සුතමෙතෙසන්ති අප්පස්සුතා, අප්පන්ති ච ථොකන්ති න ගහෙතබ්බං, නත්ථිති ගහෙතබ්බං. “අප්පස්සුතා”ති හි නිස්සුතා සුතවිරහිතා චුච්චන්ති. බහු සුතමෙතෙසන්ති බහුස්සුතා, තථාගතභාසිතං එකම්පි ගාථං යාථාවතො ඤත්වා අනුරූපපටිපන්නානමෙතං අධිවචනං. කුච්ඡිතා සිදන්තිති කුසිතා, හීනචිරියානමෙතං අධිවචනං. ආරද්ධං වීරියමෙතෙසන්ති ආරද්ධවීරියා, සම්මජ්ජමානායුත්තානමෙතං අධිවචනං, මුට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සති, නට්ඨස්සතිති චුත්තං හොති. උපට්ඨිතා සති එතෙසන්ති උපට්ඨිතස්සති, නිච්චං ආරම්මණාච්චිබ්බජ්ජවත්තසතිනමෙතං අධිවචනං. දුට්ඨා පඤ්ඤා එතෙසන්ති දුප්පඤ්ඤා, නට්ඨපඤ්ඤාති චුත්තං හොති. පඤ්ඤාය සම්පන්නාති පඤ්ඤාසම්පන්නා, පඤ්ඤාති ව ඉධ විපස්සනාපඤ්ඤා වෙදිතබ්බො. විපස්සනාසම්භාරො හි පරිපුරො ඉමස්මිං යානෙ ආගතො, තස්මා විපස්සනාපඤ්ඤාව අයන්ති පොරාණානං ආණා.

ඉදානි එකමෙව ලොකුත්තරගුණානං අන්තරායකරං අභිය්‍යානිකදිට්ඨිං තිභාකාරෙහි දස්සෙත්තො සන්දිට්ඨිපරාමාසීතිආදිමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිං පරාමසන්තිති සන්දිට්ඨිපරාමාසී. ආධානං ගණ්හන්තිති ආධානග්ගාහී,

ආධ්‍යාපනී දළුභං වුවහි, දළුභංගහිති අත්ථො. යුත්තකාරණං දිස්වාච ලද්ධං පටිනිස්සප්පන්තිති පටිනිස්සග්ගී, දුක්ඛෙන කිව්ඡෙන කසිරෙන බහුමිපි කාරණං දස්සෙත්වා න සක්කා පටිනිස්සග්ගං කාතුන්ති දුප්පටිනිස්සග්ගී, යෙ අත්තනො උප්පන්නං දිට්ඨිං ඉදමෙව සච්චන්ති දළුභං ගණ්හිත්වා අපි බුද්ධාදිති කාරණං දස්සෙත්වා වුවචමානා න පටිනිස්සප්පන්ති, තෙසමෙන අධිවචනං. තාදිසා හි පුග්ගලා යං යදෙව ධම්මං වා අධම්මං වා ගණ්හන්ති, තං සබ්බං “එවං අම්මාකං ආවරියෙහි කප්පිතං, එවං අම්මෙහි සුත්ත”න්ති කුම්මොව අභිගානි සකෙ කපාලෙ අන්තොයෙව සමොදහන්ති, කුම්මිලග්ගාහං ගණ්හන්ති න විස්සප්පන්ති. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

84. එවං චතුරත්තාලියාය ආකාරෙහි සල්ලෙඛං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං සල්ලෙඛෙ චිත්තුප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙත්තුං චිත්තුප්පාදමිපි ඛො අහන්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො , අහං, චුන්ද, කුසලෙසු ධම්මෙසු චිත්තුප්පාදමිපි බහුපකාරං වදාමි, යා පනෙනා කායෙන ව වාචාය ව අනුච්ඨියනා, යථා පඨමං චිත්තං උප්පන්නං, තථෙව තෙසං ධම්මානං කායෙන කරණං, වාචාය ව “කරොථා”ති ආණාපනං වා, උග්ගහපරිපුච්ඡාදිති වා, තත්ථ වාදොයෙව කො, එකන්තබහුපකාරායෙව හි තා අනුච්ඨියනාති දස්සෙති. කස්මා පනෙත්ථ චිත්තුප්පාදොපි බහුපකාරොති? එකන්තහිතසුඛාවහන්තා අනුච්ඨියනානං හෙතුත්තා ව.

“දානං දස්සාමි”ති හි චිත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො අනුච්ඨියනානමිපි හෙතු, එවඤ්ඤි උප්පන්නචිත්තත්තායෙව දුතියදිවසෙ මහාවිට්ඨිං පිදහිත්වා මහාමණ්ඩපං කත්වා හික්ඛුසතස්ස වා හික්ඛුසහස්සස්ස වා දානං දෙති, “හික්ඛුසඬ්ඨිං නිමන්තෙථ පුජෙථ පරිවිසථා”ති පරිජනෙ ආණාපෙති. එවං “සඬ්ඨිස්ස වීචරං සෙනාසනං හෙසප්පං දස්සාමි”ති චිත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො අනුච්ඨියනානමිපි හෙතු, එවං උප්පන්නචිත්තත්තායෙව හි වීචරාදිති අභිසඬ්ඨරොති දෙති දාපෙති ව. එස නයො සරණගමනාදිසු.

“සරණං ගච්ඡාමි”ති හි චිත්තං උප්පාදෙත්වාච පච්ඡා කායෙන වා වාචාය වා සරණං ගණ්හාති. තථා “පඤ්චඬ්ඨං අච්ඨංගං දසඬ්ඨං වා සීලං සමාදිශ්ස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා කායෙන වා වාචාය වා සමාදියති, “පබ්බජිත්වා වතුසු සීලෙසු පතිට්ඨහිස්සාමි”ති ව චිත්තං උප්පාදෙත්වා කායෙන වාචාය ව පුරෙතබ්බං සීලං පුරෙති. “බුද්ධවචනං උග්ගහෙස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වාච එකං වා නිකායං ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ වාචාය උග්ගණ්හාති. එවං ධුතඬ්ඨගසමාදාන-කම්මට්ඨානුග්ගහ-කසිණපරිකම්ම-කුසලසමාපත්තිවිපස්සනාමග්ගඵල-පච්චෙකඛොධි-සම්මාසම්මොධිවසෙන තෙතබ්බං.

“බුද්ධො භවිස්සාමි”ති හි චිත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො අනුච්ඨියනානමිපි හෙතු, එවඤ්ඤි උප්පන්නචිත්තත්තායෙව අපරෙන සමයෙන කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඨියානි කායෙන වාචාය ව පාරමියො පුරෙත්වා සදෙවකං ලොකං තාරෙත්තො විවරති. එවං සබ්බත්ථ චිත්තුප්පාදොපි බහුපකාරො. කායවාචාහි පන අනුච්ඨියනා අතිබහුපකාරායෙවාති වෙදිතබ්බා.

එවං කුසලෙසු ධම්මෙසු චිත්තුප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ නියොජෙත්තො “තස්මා තිහ චුන්දා”තිආදිමාහ. තං අත්ථතො පාකට්ඨෙව.

85. එවං චතුරත්තාලියාය ආකාරෙහි දස්සිතෙ සල්ලෙඛෙ චිත්තුප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව සල්ලෙඛස්ස හිතාධිගමාය මග්ගභාවං දස්සෙත්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො , යථා නාම, චුන්ද, බාණුකණ්ටකපාසාණාදිති විසමො මග්ගො භවෙය්‍ය, තස්ස පරික්කමනාය පරිවජ්ජනත්ථාය අඤ්ඤො සුපරිකම්මකතො විය භූමිභාගො සමො මග්ගො භවෙය්‍ය, යථා ව රුක්ඛමුලපාසාණපපාතකුම්මිලමකරාදි පරිබ්‍යාකුලං විසමං තිත්ථමස්ස, තස්ස පරික්කමනාය පරිවජ්ජනත්ථාය අඤ්ඤො අවිසමං අනුපුබ්බගම්මීරං සොපානඵලකසදිසං තිත්ථං භවෙය්‍ය, යං පටිපන්නො සුඛෙනෙව තං නදිං වා තළාකං වා අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා න්හායෙය්‍ය වා උත්තරෙය්‍ය වා, එවමෙව ඛො, චුන්ද, විසමමග්ගවිසමතිත්ථසදිසාය විහිංසාය සමන්තාගතස්ස විහිංසකපුග්ගලස්ස සමමග්ගසමතිත්ථසදිසා අවිහිංසා හොති පරික්කමනාය. යථෙව හි විසමමග්ගතිත්ථපරිවජ්ජනත්ථාය සමො මග්ගො ව තිත්ථඤ්ච පටියත්තං, එවං විහිංසාපරිවජ්ජනත්ථාය අවිහිංසා පටියත්තා, යං පටිපන්නො සුඛෙනෙව මනුස්සගතිං වා දෙවගතිං වා අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා සම්පත්තිං වා අනුභවෙය්‍ය උත්තරෙය්‍ය වා ලොකා. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බපදානි යොජෙතබ්බානි.

86. එවං තස්සෙව හිතාධිගමාය මග්ගභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි උපරිභාගඬ්ඨගමනීයතං දස්සෙත්තො, සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යථා නාම, චුන්ද, යෙ කෙච් අකුසලා ධම්මා පටිසන්ධියා ජනකා වා අජනකා වා, දින්නායපි පටිසන්ධියා විපාකජනකා වා අජනකා වා, සබ්බෙ තෙ ජාතිවසෙන අධොභාගඬ්ඨගමනීයාති එවංනාමාව හොන්ති, විපාකකාලෙ අනිට්ඨාකන්තවිපාකත්තා. යථා ව යෙ කෙච් කුසලා ධම්මා පටිසන්ධියා ජනකා වා අජනකා වා දින්නායපි පටිසන්ධියා විපාකජනකා වා අජනකා වා, සබ්බෙ තෙ ජාතිවසෙන උපරිභාගඬ්ඨගමනීයාති එවංනාමාව හොන්ති, විපාකකාලෙ ඉට්ඨකන්තවිපාකත්තා, එවමෙව ඛො, චුන්ද, විහිංසකස්ස...පෙ.... උපරිභාගායාති. තත්‍රායං

ඔපම්මසංසන්දනා - යථා සබ්බේ අකුසලා අධොභාගධගමනියා, එවං විහිංසකස්ස එකා විහිංසාපි. යථා ව සබ්බේ කුසලා උපරිභාගධගමනියා, එවං අවිහිංසකස්ස එකා අවිහිංසාපි. එතෙනෙව උපායෙන අකුසලං අකුසලෙන කුසලඤ්ච කුසලෙන උපමෙතබ්බං, අයං කිරන්තං අධිප්පායොති.

87. එවං තස්සෙව සල්ලෙඛස්ස උපරිභාගධගමනියනං දස්සෙත්වා ඉදානි පරිනිබ්බාපනෙ සමත්ථභාවං දස්සෙතුං සො වත චුන්දානිආදිමාහ. තත්ථ සොති චුත්තස්පකාරපුග්ගලනිද්දෙසො. තස්ස යොති ඉමං උද්දෙසවචනං ආහරිත්වා යො අත්තනා පලිපපලිපන්නො, සො වත, චුන්ද, පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරිස්සතිති එවං සබ්බපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පලිපපලිපන්නොති ගම්භිරකද්දමෙ නිමුග්ගො චුච්චති, නො ව බො අරියස්ස චිතයෙ. අරියස්ස පන චිතයෙ පලිපන්නි පඤ්ච කාමගුණා චුච්චන්ති. පලිපන්නොති තත්ථ නිමුග්ගො බාලපුපුප්පන්නො, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො. යථා, චුන්ද, කොච්ඡුරිසො යාව නාසිකග්ගා ගම්භිරෙ කද්දමෙ නිමුග්ගො අපරං තත්ථෙව නිමුග්ගං හත්ථෙ වා සිසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති, න හි තං කාරණමත්ථී, යෙන සො තං උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨපෙය්‍යා, එවමෙව යො අත්තනා පඤ්චකාමගුණපලිපෙ පලිපන්නො, සො වත පරං තත්ථෙව පලිපපලිපන්නං උද්ධරිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති.

තත්ථ සියා අයුත්තමෙතං, පුපුප්පනානම්පි භික්ඛුභික්ඛුනිඋපාසකඋපාසිකානං ධම්මදෙසනං සුත්වා භොන්ති යෙව ධම්මං අභිසමෙතාරො, තස්මා පලිපපලිපන්නො උද්ධරතිති, තං න තථා දට්ඨබ්බං. භගවායෙව හි තත්ථ උද්ධරති, පසංසාමත්තමෙව පන ධම්මකථිකා ලභන්ති රඤ්ඤා පහිතලෙඛවාචකො විය. යථා හි රඤ්ඤා පච්චන්තජනපදෙ පහිතං ලෙඛං තත්ථ මනුස්සා ලෙඛං වාචෙතුං අජානන්තා යො වාචෙතුං ජානාති, තෙන වාචාපෙත්වා තමත්ථං සුත්වා “රඤ්ඤො ආණා”ති ආදරෙන සම්පාදෙන්ති, න ව නෙසං භොති “ලෙඛවාචකස්ස අයං ආණා”ති. ලෙඛවාචකො පන “විස්සට්ඨාය වාචාය වාචෙසි අනෙලගළායා”ති පසංසාමත්තමෙව ලභති, එවමෙව කිඤ්චාපි සාරිපුත්තපභූතයො ධම්මකථිකා ධම්මං දෙසෙන්නි, අථ බො ලිඛිතපණ්ණවාචකො විය තෙ භොන්ති. භගවතොයෙව පන සා ධම්මදෙසනා රඤ්ඤො ආණා විය. යෙ ව තං සුත්වා ධම්මං අභිසමෙන්නි, තෙ භගවායෙව උද්ධරතිති වෙදිතබ්බො. ධම්මකථිකා පන “විස්සට්ඨාය වාචාය ධම්මං දෙසෙන්නි අනෙලගළායා”ති පසංසාමත්තමෙව ලභන්තිති. තස්මා යුත්තමෙවෙතන්ති. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

අදන්තො අවිනිතො අපරිනිබ්බුතොති එත්ථ පන අනිබ්බසනාය අදන්තො. අසික්ඛිතචිතයනාය අවිනිතො. අනිබ්බුතකිලෙසනාය අපරිනිබ්බුතොති වෙදිතබ්බො. සො තාදිසො පරං දමෙස්සති, නිබ්බිසං කරිස්සති , විනෙස්සති වා නිස්සො සික්ඛා සික්ඛාපෙස්සති, පරිනිබ්බාපෙස්සති වා තස්ස කිලෙසෙ නිබ්බාපෙස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

එවමෙව බො, චුන්ද, විහිංසකස්ස...පෙ.... පරිනිබ්බානායාති එත්ථ පන එවමත්ථො වෙදිතබ්බො - යථා හි අත්තනා අපලිපපලිපන්නො පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරිස්සති, දන්තො දමෙස්සති, විනිතො විනෙස්සති, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජතිති. කිං පන තන්ති? අපලිපපලිපන්නත්තං, දන්තත්තං විනිතත්තං පරිනිබ්බුතත්තඤ්ච, එවමෙව බො, චුන්ද, විහිංසකස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අවිහිංසා භොති පරිනිබ්බානාය. කිං චුත්තං භොති? යො අත්තනා අවිහිංසකො, තස්ස යා අවිහිංසා, අයං යා එසා විහිංසකස්ස පරස්ස විහිංසා, තස්සා පරිනිබ්බානාය භොති, අත්තනා හි අවිහිංසකො පරස්ස විහිංසාවෙනනං නිබ්බාපෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජති. කිං පන තන්ති? අවිහිංසකත්තමෙව. යඤ්චි යෙන අත්තනා අධිගතං භොති, සො පරං තදත්ථාය සමාදපෙතුං සක්කොතිති.

අථ වා යථා අත්තනා අපලිපන්නො දන්තො විනිතො පරිනිබ්බුතො පරං පලිපපලිපන්නං අදන්තං අවිනිතං අපරිනිබ්බුතඤ්ච උද්ධරිස්සති දමෙස්සති විනෙස්සති පරිනිබ්බාපෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජති, එවමෙව විහිංසකස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස විහිංසාපහානාය මග්ගං භාවයතො උප්පන්නා අවිහිංසා භොති පරිනිබ්බානාය. පරිනිබ්බුතො විය හි අපරිනිබ්බුතං අවිහිංසාවෙනනාව විහිංසාවෙනනං පරිනිබ්බාපෙතුං සමත්ථා. එතමත්ථං දස්සෙන්නො “එවමෙව බො, චුන්දා”තිආදිමාහාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යථා වෙත්ථ, එවං සබ්බපදෙසු. අනිච්ඡාපරාගයෙන පන අනුපදයොජනා න කතාති.

88. එවං තස්ස පරිනිබ්බාපනෙ සමත්ථභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තං දෙසනං නිගමෙත්වා ධම්මපටිපත්තියං නියොජෙතුං ඉති බො, චුන්දානිආදිමාහ. තත්ථ සල්ලෙඛපරියායොති සල්ලෙඛකාරණං. එස නයො සබ්බත්ථ එත්ථ අවිහිංසාදයො එව විහිංසාදිනං සල්ලෙඛනතො සල්ලෙඛකාරණං . තෙසං වසෙන චිත්තස්ස උප්පාදෙනබ්බතො චිත්තුපාදකාරණං, විහිංසාදි, පරික්කමනස්ස භෙතුතො පරික්කමනකාරණං, උපරිභාගනිප්ථාදනතො උපරිභාගකාරණං , විහිංසාදිනං පරිනිබ්බාපනතො පරිනිබ්බානකාරණන්ති වෙදිතබ්බො. හිතෙසිනාති හිතං එසන්තෙන. අනුකම්පකෙනාති අනුකම්පමානෙන. අනුකම්පං උපාදායාති අනුකම්පං චිත්තෙන පරිග්ගහෙත්වා, පරිච්චාතිපි චුත්තං භොති. කතං වො තං මයාති තං මයා ඉමෙ පඤ්ච පරියායෙ දස්සෙන්නෙන තුම්භාකං කතං. එත්තකමෙව හි අනුකම්පකස්ස සත්ථු කිච්චං, යදිදං අවිපරිතධම්මදෙසනා. ඉතො පරං පන පටිපත්ති නාම සාවකානං කිච්චං. තෙනාහ එතාති, චුන්ද, රුක්ඛමුලාති... පෙ.... අම්භාකං අනුසාසනීති.

තත්ව ව රුක්මලානීති ඉමිනා රුක්මලසෙනාසනං දස්සෙති. සුඤ්ඤාගාරානීති ඉමිනා ජනවිචිත්තට්ඨානං. උභයෙනාපි ව යොගානුරූපසෙනාසනමාවික්ඛති, දායජ්ජං නියානෙනති. ක්කායථාති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන අට්ඨන්තිංසාරම්මණාති, ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ව අනිච්චාදිතො ඛන්ධායතනාදීති උපනිජ්ඣායට්, සමට්ඤ්ච විපස්සනඤ්ච වඩ්ඪෙථාති වුත්තං හොති. මා පමාදත්ථාති මා පමජ්ජන්තං. මා පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරිතො අනුවත්ථාති යෙ හි පුබ්බෙ දහරකාලෙ, ආරොග්ගකාලෙ, සත්තසප්පායාදිසම්පත්තිකාලෙ, සත්ථු සම්මුඛිභාවකාලෙ ව යොනිසොමනසිකාරවිරහිතා රත්තින්දිවං මඬගුලහත්තා හුත්වා සෙය්‍යසුඛං මිද්ධසුඛමනුභොත්තා පමජ්ජන්ති, තෙ පච්ඡා ජරාකාලෙ, රොගකාලෙ, මරණකාලෙ, විපත්තිකාලෙ, සත්ථු පරිනිබ්බුතකාලෙ ව තං පුබ්බෙ පමාදවිහාරං අනුස්සරන්තා, සප්පට්ඨසන්ධිකාලකිරියඤ්ච භාරියං සම්පස්සමානා විජ්ජට්ඨාරිතො හොන්ති, තුම්හෙ පන තාදිසා මා අනුවත්ථාති එතමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “මා පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරිතො අනුවත්ථා”ති. අයං වො අම්මාකං අනුසාසනීති අයං අම්මාකං සන්තිකා “ක්කායට් මා පමාදත්ථා”ති තුම්මාකං අනුසාසනී, ඔවාදොති වුත්තං හොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

89. එවං මෙ සුතන්ති සම්මාදිට්ඨිසුත්තං. තත්ථ “සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති, ආවුසො, වුව්චති, කිත්තාවතා නු බො, ආවුසො”ති වා “කතමං පනාවුසො , අකුසල”න්ති වා එවං යත්තකා ථෙරෙන පුච්ඡා වුත්තා, සබ්බා කථෙතුකමානා පුච්ඡා එව.

තත්ථ යස්මා ජානන්තාපි සම්මාදිට්ඨිති වදන්ති අජානන්තාපි බාහිරකාපි සාසනිකාපි අනුස්සවාදිවසෙනාපි අත්තපච්චක්ඛෙනාපි, තස්මා තං බහුතං වචනං උපාදාය ද්වික්ඛන්තුං ආමසන්තො “සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති, ආවුසො, වුව්චති”ති ආහ. අයඤ්චි එත්ථ අධිප්පායො, අපරෙහිපි සම්මාදිට්ඨිති වුව්චති, අථාපරෙහිපි සම්මාදිට්ඨිති වුව්චති, ස්වායං එවං වුව්චමානො අත්ථඤ්ච ලක්ඛණඤ්ච උපාදාය කිත්තාවතා නු බො, ආවුසො, අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි හොතිති. තත්ථ සම්මාදිට්ඨිති සොහනාය පසත්ථාය ව දිට්ඨියා සමන්තාගතො. යදා පන ධම්මෙයෙව අයං සම්මාදිට්ඨිසද්දො වත්තති, තදාස්ස සොහනා පසත්ථා ව දිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

සා වායං සම්මාදිට්ඨි දුට්ඨා හොති ලොකියා ලොකුත්තරාති. තත්ථ කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං සච්චානුලොමිකඤ්ඤාණඤ්ච ලොකියා සම්මාදිට්ඨි, සඬ්ඛෙපතො වා සබ්බාපි සාසවා පඤ්ඤා. අරියමග්ගඵලසම්පයුත්තා පඤ්ඤා ලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨි. පුග්ගලො පන තිව්ධො හොති පුට්ඨජ්ජනො සෙක්ඛො අසෙක්ඛො ව. තත්ථ පුට්ඨජ්ජනො දුට්ඨො හොති බාහිරකො සාසනිකො ව. තත්ථ බාහිරකො කම්මවාදි කම්මස්සකතාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨි හොති, තො සච්චානුලොමිකාය අත්තදිට්ඨිපරාමාසකත්තා. සාසනිකො ද්විහිපි. සෙක්ඛො නියතාය සම්මාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨි. අසෙක්ඛො අසෙක්ඛාය. ඉධ පන නියතාය නියානිකාය ලොකුත්තරකුසලසම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො “සම්මාදිට්ඨි”ති අධිප්පෙතො. තෙනෙවාහ “උජුගතාස්ස දිට්ඨි ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො ආගතො ඉමං සද්ධම්ම”න්ති, ලොකුත්තරකුසලසම්මාදිට්ඨියෙව හි අත්තද්වයමනුපගම්ම උජුභාවෙන ගතත්තා , කායවඬිකාදීති ව සබ්බවඬිකාති සමුච්ඡින්නදිත්වා ගතත්තා උජුගතා හොති, තායෙව ව දිට්ඨියා සමන්තාගතො නවජ්ජකාරෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන අවලප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති, සබ්බදිට්ඨිගහනාති ව විනිබ්බෙයෙන්තො සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තො ජාතිසංසාරා නික්ඛමන්තො පටිපත්තිං පරිනිට්ඨපෙන්තො අරියෙන මග්ගෙන ආගතො ඉමං සම්බුද්ධප්පවෙදිතං අමනොගධං නිබ්බානසඬ්ඛානං සද්ධම්මන්ති වුව්චති.

යතො බොති කාලපරිච්ඡෙදවචනමෙතං, යස්මිං කාලෙති වුත්තං හොති. අකුසලඤ්ච පජානාතීති දසාකුසලකම්මපට්ඨිඛාතං අකුසලඤ්ච පජානාති, නිරොධාරම්මණාය පජානනාය කිව්ච්චසෙන “ඉදං දුක්ඛ”න්ති පටිච්ඡික්ඛන්තො අකුසලං පජානාති. අකුසලමූලඤ්ච පජානාතීති තස්ස මූලපච්චයභූතං අකුසලමූලඤ්ච පජානාති, තෙනෙව පකාරෙන “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති පටිච්ඡික්ඛන්තො. එස නයො කුසලඤ්ච කුසලමූලඤ්චාති එත්ථාපි. යථා චෙත්ථ, එවං ඉතො පරෙසු සබ්බවාරෙසු කිව්ච්චසෙනෙව වත්ථුපජානනා වෙදිතබ්බා. එත්තාවතාපීති එත්තකෙන ඉමිනා අකුසලාදිප්පජානනෙනාපි. සම්මාදිට්ඨි හොතිති වුත්තජ්ජකාරාය ලොකුත්තරසම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති. උජුගතාස්ස...පෙ.... ඉමං සද්ධම්මන්ති එත්තාවතා සංඛිත්තදෙසනා නිට්ඨිතා හොති. දෙසනායෙව වෙසා සංඛිත්තා, තෙසං පන භික්ඛූනං විත්ථාරවසෙනෙව සම්මාමනසිකාරජ්ජට්ඨෙධො වෙදිතබ්බො.

දුතියවාරෙ පන දෙසනාපි විත්ථාරෙන මනසිකාරජ්ජට්ඨෙධොපි විත්ථාරෙනෙව වුත්තොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ “සංඛිත්තදෙසනාය ද්වෙ හෙට්ඨිමග්ගො, විත්ථාරදෙසනාය ද්වෙ උපරිමග්ගො කථිතා”ති භික්ඛූ ආහංසු විත්ථාරදෙසනාවසානෙ “සබ්බසො රාගානුසයං පහායා”තිආදිවචනං සම්පස්සමානා. ථෙරො පනාහ “සංඛිත්තදෙසනායපි වත්තාරො මග්ගා රාසිතො කථිතා, විත්ථාරදෙසනායපි”ති. යා වායං ඉධ සංඛිත්තවිත්ථාරදෙසනාසු විචාරණා ආවිකතා, සා සබ්බවාරෙසු ඉධ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. අපුබ්බානුත්තානපදවණ්ණනාමත්තමෙව හි ඉතො පරං කර්ස්සාම.

අකුසලකම්මපට්ඨණ්ණා

තත්ථ පට්ඨවාරස්ස තාව චිත්ථාරදෙසනාය “පාණාතිපාතො ඛො, ආවුසො, අකුසල”න්තිආදීසු අකොසල්ලප්පවත්තියා අකුසලං වෙදිතබ්බං, පරතො චත්තබ්බකුසලප්පට්ඨකං වා. තං ලක්ඛණතො සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකං සංකිලිට්ඨං වා. අයං තාවෙන්ථ සාධාරණපදවණ්ණනා.

අසාධාරණෙසු පන පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති වූත්තං හොති. පාණොති වෙන්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායචචිද්වාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරිරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහත්තයා. පයොගසමත්තෙපි චත්ථුමහත්තයා. ගුණචත්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරිරගුණානං පන සමහාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුනාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො. තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනෙන්ථ චිත්ථාරියමානෙ අතිපපඤ්චො හොති, තස්මා නං න චිත්ථාරියාම, අඤ්ඤඤච ඵවරූපං. අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං චිත්තයට්ඨකථං (පාරා. අට්ඨ. 2.172) ඔලොකෙන්වා ගහෙතබ්බො.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්ස හරණං ථෙය්‍යං, වොරිකාති වූත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ච හොති. තස්මිං පන පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යචෙතනා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? චත්ථුපණිතතාය. චත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ චත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං. තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්තකෙ චත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං. තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යචිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකාදයොච. තෙ ව ඛො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරො, පසස්භාවහාරො, පටිච්ඡන්තාවහාරො, පරිකප්පාවහාරො, කුසාවහාරොති ඉමෙසං අවහාරානං වසෙන පවත්තාති අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො. චිත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං (පාරා. අට්ඨ. 1.92) වූත්තො.

කාමෙසුමිච්ඡාවාරොති එත්ථ පන කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. මිච්ඡාවාරොති එකන්තනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරප්පවත්තා අගමතියට්ඨානචිතික්කමචෙතනා කාමෙසුමිච්ඡාවාරො.

තත්ථ අගමතියට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතා, පිතුරක්ඛිතා, මාතාපිතුරක්ඛිතා, භාතුරක්ඛිතා, හගිනිරක්ඛිතා, ඤාතිරක්ඛිතා, ගොත්තරක්ඛිතා, ධම්මරක්ඛිතා, සාරක්ඛා, සපරිදණ්ඩාති මාතුරක්ඛිතාදයො දස ; ධනක්කිතා, ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපත්තකිනී, ඔහටවුම්බටා, දාසී ච හරියා ච, කම්මකාරී ච හරියා ච, ධජාහතා, මුහුත්තිකාති එතා ච ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථිසො. ඉත්ථිසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛාසපරිදණ්ඩානං, දසන්තඤ්ච ධනක්කිතාදිනන්ති ද්වාදසන්තං ඉත්ථිනං අඤ්ඤෙ පුරිසා, ඉදං අගමතියට්ඨානං නාම. සො පනෙස මිච්ඡාවාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමතියට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා අගමතියචත්ථු, තස්මිං සෙවනචිත්තං, සෙවනපයොගො, මග්ගෙනමග්ගප්පට්ඨකිඅධිවාසනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකො ඵව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජකො චචිපයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදනකකායචචිපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. අපරො නයො මුසාති අභූතං අතච්ඡං චත්ථු. වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං චත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤන්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහත්තයා මහාසාවජ්ජො. අපිච ගහට්ඨානං අත්තතො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිතිආදිනායප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිතා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං වූත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං නදිමඤ්ඤෙ සන්දති”ති පුරාණකථානායෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා හොන්ති අතථං චත්ථු, විසංවාදනචිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථචිජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොච. සො කායෙන වා කායප්පට්ඨකං වා වාචාය වා විසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියාසමුට්ඨාපිකචෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුතා බජ්ඣති.

පිසුණා වාචාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදෙය අත්තතො පියභාවං පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාචා. යාය පන අත්තනාමපි පරමපි ඵරුසමපි කරොති, සා වාචා සයමපි ඵරුසා නෙව කණ්ණසුඛා න හදයසුඛා වා, අයං ඵරුසා වාචා. යෙන සම්ථං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ථජ්ජලාපො. තෙසං මූලභූතා චෙතනාපි

පිසුණාවාදිනාමමෙව ලහනි, සා එව ව ඉධ අධිප්පෙනානි. තත්ථ සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකම්පනාය වා කායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා පිසුණා වාවා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා චත්තාරො සම්භාරා භින්දිතබ්බො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති විනා භවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “අභං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකම්පනා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථචිජානනන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසා වෙනනා ඵරුසා වාවා. තස්ස ආවිභාවත්ථමිදං චත්ථු – එකො කිර දාරකො මානුවචනං අනාදිසිත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති, තං මාතා නිවත්තෙතුං අසක්කොන්ති “චණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති අක්කොසි. අටස්ස තත්ථෙව අරඤ්ඤෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො “යං මම මාතා මුඛෙන කට්ඨෙසි තං මා හොතු, යං චිත්තෙන චිත්තෙසි තං හොතු”ති සච්චකිරියමකාසි. මහිංසි තත්ථෙව බද්ධා විය අට්ඨාසි. එවං මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො චිත්තසණ්ඨතාය ඵරුසා වාවා න හොති. මාතාපිතරො හි කදාවි පුත්තකෙ එවම්පි වදන්ති “වොරා වො ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තමපි ව නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආචරියුපජ්ඣායා ව කදාවි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අභිරිකා අනොත්තප්පිනො වරන්ති නිද්ධමථ නෙ”ති. අට්ඨෙව නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව චිත්තසණ්ඨතාය ඵරුසා වාවා න හොති, එවං වචනසණ්ඨතාය අඵරුසා වාවාපි න හොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසා වාවා හොති. චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසා වාවා. සා යං සන්ධාය පචත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා අක්කොසිතබ්බො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනානි.

අනත්ථවිඤ්ඤාපකකායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා සම්ඵජ්ජලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භාරතයුද්ධසීතාභරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපීකථාකථනන්ති.

අභිජ්ඣායනීති අභිජ්ඣා, පරහණ්ඩාහිමුඛි හුත්වා තත්තින්තතාය පචත්තනීති අත්ථො. සා “අහො වත ඉදං මමස්සා”ති එවං පරහණ්ඩාහිජ්ඣායනලක්ඛණා. අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජා ව මහාසාවජ්ජා ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා පරහණ්ඩං, අත්තනො පරිණාමනඤ්ච. පරහණ්ඩචත්ථුකෙ හි ලොභෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො හොති, යාව “අහො වතීදං මමස්සා”ති අත්තනො න පරිණාමෙති.

හිතසුඛං ඛ්‍යාපාදයනීති ඛ්‍යාපාදො. සො පරිවාසාය මනොපදොසලක්ඛණො , ඵරුසා වාවා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා පරසත්තො ව, තස්ස ව විනාසචිත්තා. පරසත්තචත්ථුකෙ හි කොධෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො හොති, යාව “අහො වතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍ය විනස්සෙය්‍යා”ති තස්ස විනාසං න චිත්තෙති.

යථාභුච්චගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සනීති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා. සම්ඵජ්ජලාපො විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. අපිච අනියතා අප්පසාවජ්ජා, නියතා මහාසාවජ්ජා. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා චත්ථුනො ව ගහිතාකාරවිපරිතතා, යථා ව තං ගණ්භාති, තථාභාවෙන තස්සුපට්ඨානන්ති.

ඉමෙසං පන දසන්තං අකුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත, වෙනනාධම්මාව හොන්ති, අභිජ්ඣාදයො තයො වෙනනාසම්පයුත්තා.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත, මිච්ඡාදිට්ඨි වාති ඉමෙ අට්ඨ කම්මපථා එව හොන්ති, නො මූලානි. අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදා කම්මපථා වෙව මූලානි ව. අභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා ලොභො අකුසලමූලං හොති. ඛ්‍යාපාදො දොසො අකුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතො ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණතො සඬ්ඛාරාරම්මණො හොති. අදින්නාදානං සත්තාරම්මණං වා සඬ්ඛාරාරම්මණං වා. මිච්ඡාවාරො ථොට්ඨබ්බවසෙන සඬ්ඛාරාරම්මණො. සත්තාරම්මණොතිපි එකෙ. මුසාවාදො සත්තාරම්මණො වා සඬ්ඛාරාරම්මණො වා. තථා පිසුණා වාවා. ඵරුසා වාවා සත්තාරම්මණාව. සම්ඵජ්ජලාපො දිට්ඨසුතමුත්තවිඤ්ඤාතවසෙන සත්තාරම්මණො වා සඬ්ඛාරාරම්මණො වා, තථා අභිජ්ඣා. ඛ්‍යාපාදො සත්තාරම්මණාව. මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභුමකධම්මවසෙන සඬ්ඛාරාරම්මණො.

වෙදනාතොති පාණාතිපාතො දුක්ඛවෙදනො හොති. කිඤ්චාපි හි රාජානො වොරං දිස්වා හසමානාපි “ගච්ඡං නං සාතෙථා”ති වදන්ති, සන්තිට්ඨාපකවෙනනා පන නෙසං දුක්ඛසම්පයුත්තාව හොති. අදින්නාදානං තිවෙදනං. මිච්ඡාවාරො සුඛමජ්ඣක්තවසෙන ද්විවෙදනො, සන්තිට්ඨාපකචිත්තෙ පන මජ්ඣක්තවෙදනො න හොති. මුසාවාදො

නිවෙදනො, තථා පිසුණා වාවා. එරුසා වාවා දුක්ඛවෙදනාව. සම්ප්ප්පලාපො නිවෙදනො . අභිජ්ඣා සුඛමජ්ඣන්තවසෙන ද්විවෙදනා, තථා මිච්ඡාදිට්ඨි. ඛ්‍යාපාදො දුක්ඛවෙදනො.

මූලතොති පාණාතිපාතො දොසමොභවසෙන ද්විමූලකො හොති. අදින්නාදානං දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා. මිච්ඡාවාරො ලොභමොභවසෙන. මුසාවාදො දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා, තථා පිසුණා වාවා සම්ප්ප්පලාපො ව. එරුසා වාවා දොසමොභවසෙන. අභිජ්ඣා මොභවසෙන එකමූලා, තථා ඛ්‍යාපාදො. මිච්ඡාදිට්ඨි ලොභමොභවසෙන ද්විමූලාති.

ලොභො අකුසලමූලන්තිආදීසු ලුඛිහතිති ලොභො. දුස්සතිති දොසො. මුය්හතිති මොහො. තෙසු ලොභො සයඤ්ච අකුසලො සාවච්ඡදුක්ඛවිපාකට්ඨෙන, ඉමෙසඤ්ච පාණාතිපාතාදිනං අකුසලානං කෙසඤ්ච සම්පයුත්තප්පභාවකට්ඨෙන කෙසඤ්ච උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙන මූලන්ති අකුසලමූලං. චුත්තම්පි වෙතං “රත්තො ඛො ආවුසො රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි හනති”තිආදි. දොසමොභානං අකුසලමූලභාවෙපි එසෙව නයො.

අකුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා

පාණාතිපාතා වෙරමණී කුසලන්තිආදීසු පාණාතිපාතාදයො චුත්තත්ථා එව. වෙරං මණතිති වෙරමණී, වෙරං පජ්හතිති අත්ථො. විරමති වා එතාය කරණභූතාය, විකාරස්ස වෙකාරං කත්වාපි වෙරමණී. අයං තාවෙන්ථ ඛ්‍යාඤ්ජනතො වණ්ණනා. අත්ථතො පන වෙරමණීති කුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති. යා “පාණාතිපාතා විරමන්තස්ස, යා තස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතා ආරති විරති”ති එවං චුත්තා කුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති, සා හෙදතො තිව්ධො හොති සම්පත්තවිරති සමාදානවිරති සමුච්ඡෙදවිරතිති. තත්ථ අසමාදින්නසික්ඛාපදානං අත්තතො ජාතිවයඛාහුසව්වාදිති පච්චවෙක්ඛිත්වා “අයුත්තං අම්භාකං එවරුපං කාතු”න්ති සම්පත්තවත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතඛිඛා සිහළදිපෙ වක්කනඋපාසකස්ස විය.

තස්ස කිර දහරකාලෙයෙව මාතුයා රොගො උප්පජ්ජි. වෙජ්ජෙන ව “අල්ලසසමංසං ලද්ධුං වට්ටති”ති චුත්තං. තතො වක්කනස්ස භාතා “ගච්ඡ තාත ඛෙන්තං ආභිණ්ඩාහි”ති වක්කනං පෙසෙසි. සො තත්ථ ගතො. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො සසො තරුණසස්සං ඛාදිතුං ආගතො හොති, සො තං දිස්වා වෙගෙන ධාවෙන්තො වල්ලියා ඛද්ධො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. වක්කනො තෙන සද්දෙන ගන්ත්වා තං ගහෙන්වා වින්තෙසි “මාතු හෙසජ්ජං කරොමි”ති. පුන වින්තෙසි “න මෙන පතිරුපං, ය්වාහං මාතු ජීවිතකාරණා පරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය”න්ති. අථ නං “ගච්ඡ අරඤ්ඤෙ සසෙහි සද්ධිං තිණොදකං පරිභුඤ්ජා”ති මුඤ්චි. භාතරා ව “කිං තාත සසො ලද්ධො”ති පුච්ඡිතො තං පචත්තිං ආචික්ඛි. තතො නං භාතා පරිභාසි. සො මාතුසන්තිකං ගන්ත්වා “යතොහං ජාතො, නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙතා”ති සච්චං වත්වා අධිට්ඨාසි. තාවදෙවස්ස මාතා අරොගා අහොසි.

සමාදින්නසික්ඛාපදානං පන සික්ඛාපදසමාදානෙ ව තතුත්තරි ව අත්තතො ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්වා වත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සමාදානවිරතීති වෙදිතඛිඛා උත්තරවඩ්ඪමානපඛිඛනවාසිඋපාසකස්ස විය.

සො කිර අම්බරියවිහාරවාසිපිඨගලබුද්ධරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ සික්ඛාපදාති ගහෙන්වා ඛෙන්තං කස්සති. අථස්ස ගොණො නට්ඨො, සො තං ගවෙසන්තො උත්තරවඩ්ඪමානපඛිඛනං ආරුහි, තත්‍ර නං මහාසජ්ජො අග්ගහෙසි. සො වින්තෙසි “ඉමායස්ස තිබ්බෙවාසියා සිසං ඡින්නාමි”ති. පුන වින්තෙසි “න මෙන පතිරුපං, ය්වාහං භාවනීයස්ස ගරුතො සන්තිකෙ සික්ඛාපදං ගහෙන්වා භින්දෙය්‍ය”න්ති. එවං යාවතතියං වින්තෙත්වා “ජීවිතං පරිච්චජාමි, න සික්ඛාපද”න්ති අංසෙ ය්පිතං තිබ්බෙදණ්ඩවාසිං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඨෙසි. තාවදෙව නං මහාවාළො මුඤ්චිත්වා අගමාසිති.

අරියමග්ගසම්පයුත්තා පන විරති සමුච්ඡෙදවිරතීති වෙදිතඛිඛා. යස්සා උප්පත්තිතො පභුති “පාණං සාතෙස්සාමි”ති අරියපුග්ගලානං විත්තම්පි න උප්පජ්ජතිති. සා පනායං විරති කොසල්ලප්පචත්තියා කුසලන්ති චුත්තා. කුච්ඡිතසයනතො වා කුසන්ති ලද්ධවොහාරං දුස්සිලාං ලුනාතීතිපි කුසලං. කතමඤ්චාවුසො කුසලන්ති ඉමස්ස පන පඤ්ඤස්ස අනතුරුපත්තා කුසලාති න චුත්තා.

යථා ව අකුසලානං, එවං ඉමෙසම්පි කුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතඛිඛො.

තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත වෙනනාපි වට්ටන්ති, විරතියොපි. අත්තෙ තයො වෙනනාසම්පයුත්තාව.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා එව, නො මූලානි. අන්තෙ තයො කම්මපථා වෙව මූලානි ව. අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා අලොභො කුසලමූලං හොති. අබ්‍යාපාදො අදොසො කුසලමූලං. සම්මාදිට්ඨි අමොහො කුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතාදීනං ආරම්මණානෙව එතෙසං ආරම්මණානි, චිතික්කම්මතඛිබ්බතොයෙව හි වෙරමණි නාම හොති. යථා පන නිබ්බානාරම්මණො අරියමග්ගො කිලෙසෙ පජහති, එවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණාපෙනෙ කම්මපථා පාණාතිපාතාදීනි දුස්සිල්ලානි පජහන්තිති වෙදිතඛිබ්බා.

වෙදනාතොති සබ්බෙ සුඛවෙදනා වා හොන්ති, මජ්ඣන්තවෙදනා වා. කුසලං පත්වා හි දුක්ඛවෙදනා නාම නත්ථි.

මූලතොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසඅමොහවසෙන තිමූලා හොන්ති. ඤාණචිප්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස ද්විමූලා. අනභිජ්ඣා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස ද්විමූලා. ඤාණචිප්පයුත්තචිත්තෙන එකමූලා. අලොභො පන අත්තනාව අත්තනො මූලං න හොති, අබ්‍යාපාදෙපි එසෙව නයො. සම්මාදිට්ඨි අලොභාදොසවසෙන ද්විමූලාවාති.

අලොභො කුසලමූලන්තිආදීසු න ලොභොති අලොභො, ලොභපටිපක්ඛස්ස ධම්මස්සෙතං අධිවචනං. අදොසාමොහෙසුපි එසෙව නයො. තෙසු අලොභො සයඤ්ච කුසලං, ඉමෙසඤ්ච පාණාතිපාතා වෙරමණිආදීනං කුසලානං කෙසඤ්ච සම්පයුත්තප්පභාවකට්ඨෙත කෙසඤ්ච උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙත මූලන්ති කුසලමූලං. අදොසාමොහානම්පි කුසලමූලභාවෙ එසෙව නයො.

ඉදානි සබ්බමිපි තං සබ්බෙපෙන ව චිත්ථාරෙන ව දෙසිතමත්ථං නිගමෙන්තො යතො බො ආවුසොතිආදිඅප්පනාවාරමාහ. තත්ථ එවං අකුසලං පජානාතිති එවං යථානිද්දිට්ඨදසාකුසලකම්මපථවසෙන අකුසලං පජානාති. එවං අකුසලමූලන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්තාවතා එකෙන නයෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස යාව අරහත්තා නියයානං කථිතං හොති. කථං? එත්ථ හි යපෙත්වා අභිජ්ඣං දස අකුසලකම්මපථා ව කුසලකම්මපථා ව දුක්ඛසච්චං. අභිජ්ඣා ව ලොභො අකුසලමූලඤ්චාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා නිප්පරියායෙන සමුදයසච්චං. පරියායෙන පන සබ්බෙපි කම්මපථා දුක්ඛසච්චං. සබ්බානි කුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං. උභින්නං අප්පචත්ති නිරොධසච්චං . දුක්ඛං පරිජානන්තො සමුදයං පජහමානො නිරොධං පජානන්තො අරියමග්ගො මග්ගසච්චන්ති ඉති ද්වෙ සච්චානි සරුපෙන චුත්තානි, ද්වෙ ආචත්තභාරවසෙන වෙදිතඛිබ්බානි.

සො සබ්බසො රාගානුසයං පභායාති සො එවං අකුසලාදීනි පජානන්තො සබ්බාකාරෙන රාගානුසයං පජහිත්වා. පටිසානුසයං පටිච්චනොදෙත්වානි පටිසානුසයඤ්ච සබ්බාකාරෙනෙව නිහරිත්වානි චුත්තං හොති. එත්තාවතා අනාගාමිමග්ගො කථිතො. අස්මිති දිට්ඨිමානානුසයං සමුහනිත්වානි පඤ්චසු බන්ධෙසු කඤ්චි ධම්මං අනවකාරිකරිත්වා “අස්මි”ති ඉමිනා සමුහග්ගහණාකාරෙන පචත්තං දිට්ඨිමානානුසයං සමුග්ගාටෙත්වා.

තත්ථ දිට්ඨිමානානුසයන්ති දිට්ඨිසද්ධිං මානානුසයන්ති චුත්තං හොති. අයඤ්චි මානානුසයො අස්මිති පචත්තත්තා දිට්ඨිසද්ධිසො හොති, තස්මා එවං චුත්තො . ඉමඤ්ච අස්මිමානං චිත්ථාරතො විඤ්ඤාතුකාමෙන බන්ධියවග්ගෙ බෙමකසුත්තං (සං. නි. 3.89) ඔලොකෙතඛිබ්බන්ති.

අච්ඡ්ඡං පභායාති වට්ටමූලං අච්ඡ්ඡං පජහිත්වා. ච්ඡ්ඡං උප්පාදෙත්වානි තස්සා අච්ඡ්ඡය සමුග්ගාටිකං අරහත්තමග්ගච්ඡ්ඡං උප්පාදෙත්වා. එත්තාවතා අරහත්තමග්ගො කථිතො. දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොතිති අස්මිංයෙව අත්තභාවෙ වට්ටදුක්ඛස්ස පරිච්ඡෙදකරො හොති. එත්තාවතාපි බො, ආවුසොති දෙසනං නියාගතෙති, ඉමාය කම්මපථදෙසනාය චුත්තමනසිකාරප්පට්ඨෙධවසෙනපිති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව. එවං අනාගාමිමග්ගඅරහත්තමග්ගෙහි දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආභාරවාරවණ්ණනා

90. සාධාවුසොති බො...පෙ.... ආගතො ඉමං සද්ධම්මන්ති එවං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස කුසලාකුසලමූලෙන චතුසච්චදෙසනං සුත්වා තං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භාසිතං “සාධාවුසො”ති ඉමිනා වචනෙන තෙ භික්ඛු අභිනන්දිත්වා ඉමස්සෙව වචනස්ස සමුට්ඨාපකෙන චිත්තෙන අනුමොදිත්වා වචසා සම්පට්චිණ්ත්වා වෙතසා සම්පියායිත්වානි චුත්තං හොති. ඉදානි යස්මා ථෙරො නානප්පකාරෙන චතුසච්චදෙසනං දෙසෙතුං පටිබලො, යථාහ “සාරිපුත්තො, භික්ඛවෙ, පහොති වත්තාරි අරියසච්චානි චිත්ථාරෙන ආචික්ඛිතුං දෙසෙතු”න්ති යස්මා වා උත්තරිමිපි දෙසෙතුකාමොව හුත්වා “එත්තාවතාපි බො”ති අච්ච, තස්මා අපරෙනපි නයෙන සච්චදෙසනං සොතුකාමා තෙ භික්ඛු ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං උත්තරිං පඤ්භං අපුච්ඡිංසු. තෙන සයමෙව පුච්චිත්වා විස්සජ්ජිතපඤ්භතො උත්තරිං සියා බො පනාවුසො, අඤ්ඤොපි පරියායො භවෙය්‍ය අඤ්ඤම්පි කාරණන්ති ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤං අතිරෙකං පඤ්භං පුච්ඡිංසු,

පුරිමපඤ්ඡස්ස වා උපරිභාගෙ පුච්ඡිංසුති චුත්තං හොති. අප් නෙසං ඛ්‍යාකරමානො ථෙරො සියා, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථායං අනුත්තානපදවණ්ණනා, ආභාරන්ති පච්චයං. පච්චයො හි ආහරති අත්තනො ඵලං, තස්මා “ආභාරො”ති වුවවති.

භූතානං වා සත්තානන්තිආදීසු භූතාති සඤ්ජාතා, නිබ්බන්තා. සම්භවෙසීනන්ති යෙ සම්භවං ජාතිං නිබ්බන්තිං එසන්ති ගවෙසන්ති. තත්ථ චතුසු යොනීසු අණ්ඩජ්ජලාබුජා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං චන්ටිකොසඤ්ච න හින්දන්ති, තාව සම්භවෙසීනො නාම. අණ්ඩකොසං චන්ටිකොසඤ්ච හින්දිත්වා බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පඨමචිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසීනො නාම. දුතියචිත්තක්ඛණතො පභුති භූතා නාම. යෙන යෙන වා ඉරියාපටෙන ජායන්ති, යාව තෙ තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසීනො නාම. තතො පරං භූතා නාම.

අප් වා භූතාති ජාතා අභිනිබ්බන්තා, යෙ භූතායෙව න පුත හවිස්සන්තිති සඬබ්‍යං ගච්ඡන්ති, තෙසං බිණ්ණාසවානමෙතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසීනො. අප්පභිනභවසංයොජනන්තා ආයතිමිපි සම්භවං එසන්තානං සෙක්ඛපුථුජ්ජනානමෙතං අධිවචනං. එවං සබ්බථාපි ඉමෙහි ද්විහි පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදියති. වාසද්දො චෙත්ථ සම්පිණ්ඩනත්ථො, තස්මා භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

ධීතියාති ධීතත්ථං. අනුග්ගහායාති අනුග්ගහත්ථං උපකාරත්ථං. වචනභෙදො චෙස, අත්ථො පන ද්වින්තමිපි පදානං එකොයෙව. අප් වා ධීතියාති තස්ස තස්ස සත්තස්ස උප්පන්නධම්මානං අනුප්පබ්බන්ධවසෙන අවිච්ඡේදාය. අනුග්ගහායාති අනුප්පන්නානං උප්පාදාය. උභොපි චෙතාති භූතානං ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය ව. සම්භවෙසීනං වා ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය වාති එවං උභයත්ථ දට්ඨබ්බාති. කබ්බිකාරො ආභාරොති කබ්බං කත්වා අප්ඤ්ඤාහරිතබ්බතො කබ්බිකාරො ආභාරො, ඔදනකුම්මාසාදිවත්ථුකාය ඔජායෙනං අධිවචනං. ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වාති වත්ථුඔළාරිකතාය ඔළාරිකො, වත්ථුසුබ්බමතාය සුබ්බමො. සභාවෙන පන සුබ්බමරූපපරියාපන්නන්තා කබ්බිකාරො ආභාරො සුබ්බමොව හොති. සාපි වස්ස වත්ථුතො ඔළාරිකතා සුබ්බමතා ව උපාදායුපාදාය වෙදිතබ්බො.

කුම්භිලානඤ්ඤි ආභාරං උපාදාය මොරානං ආභාරො සුබ්බමො. කුම්භිලා කිර පාසාණෙ ගිලන්ති. තෙ ව නෙසං කුච්ඡිජ්ජත්තාව විලියන්ති. මොරා සප්පච්චිජ්ජාදිපාණෙ බාදන්ති. මොරානං පන ආභාරං උපාදාය තරච්ඡානං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ කිර තිවස්සජඩ්ඞිතාති විසාණාති චෙව අට්ඨිති ව බාදන්ති. තාති ව නෙසං බෙළෙන තෙමිතමත්තෙනෙව කන්දමුලං විය මුද්දකාති හොන්ති. තරච්ඡානමිපි ආභාරං උපාදාය හත්ථීනං ආභාරො සුබ්බමො. තෙපි නානාරුක්ඛසාධායො බාදන්ති. හත්ථීනං ආභාරතො ගවයගොකණ්ණමිගාදීනං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ කිර නිස්සාරාති නානාරුක්ඛපණ්ණාදීති බාදන්ති. තෙසමිපි ආභාරතො ගුන්තං ආභාරො සුබ්බමො. තෙ අල්ලසුක්ඛතිණාති බාදන්ති. තෙසං ආභාරතො සසානං ආභාරො සුබ්බමො. සසානං ආභාරතො සකුණානං ආභාරො සුබ්බමො. සකුණානං ආභාරතො පච්චන්තවාසීනං ආභාරො සුබ්බමො. පච්චන්තවාසීනං ආභාරතො ගාමභොජකානං ආභාරො සුබ්බමො. ගාමභොජකානං ආභාරතො රාජරාජමහාමත්තානං ආභාරො සුබ්බමො. තෙසමිපි ආභාරතො චක්කවත්තීනො ආභාරො සුබ්බමො. චක්කවත්තීනො ආභාරතො භුමිමදෙවානං ආභාරො සුබ්බමො. භුමිමදෙවානං ආභාරතො වාතුමහාරාජිකානං ආභාරො සුබ්බමො. එවං යාව පරනිමිමිතවසවත්තීනං ආභාරො චිත්ථාරෙතබ්බො, තෙසං ආභාරො සුබ්බමොත්ථෙව නිට්ඨං පත්තො.

එත්ථ ව ඔළාරිකෙ වත්ථුස්මිං ඔජා පරිත්තා හොති දුබ්බලා, සුබ්බමෙ බලවතී. තථා හි එකපත්තපුරමිපි යාගුං පිවතො මුහුත්තෙනෙව ජිසවිජ්ජිතො හොති, යංකඤ්චිදෙව බාදිතුකාමො. සප්පිං පන පසටමත්තං පිචිත්වා දිවසං අභොත්තුකාමො හොති. තත්ථ වත්ථු පරිස්සමං විනොදෙති, න පන සක්කොති පාලෙතුං. ඔජා පාලෙති, න සක්කොති පරිස්සමං විනොදෙතුං. ද්වෙ පන එකතො හුත්වා පරිස්සමඤ්චෙව විනොදෙන්ති පාලෙන්ති වාති.

එස්සො දුතියොති වක්ඛුසම්පස්සාදි ජබ්බිධොපි එස්සො. එතෙසු චතුසු ආභාරෙසු දුතියො ආභාරොති වෙදිතබ්බො. දෙසනානායො එව චෙස. තස්මා ඉමිනා නාම කාරණෙන දුතියො වා තතියො වාති ඉදමෙත්ථ න ගවෙසිතබ්බං. මනොසඤ්චෙතනාති චෙතනා එව වුවවති. විඤ්ඤාණන්ති යංකිඤ්චි චිත්තං.

එත්ථාහ, යදි පච්චයටියො ආභාරටියො, අප් කස්මා අඤ්ඤෙසුපි සත්තානං පච්චයෙසු විජ්ජමානෙසු ඉමෙයෙව වත්තාරො චුත්තාති? වුවවතෙ, අප්ඤ්ඤාතිකසන්නතියා විසෙසපච්චයත්තා. විසෙසපච්චයො හි කබ්බිකාරාභාරහක්ඛානං සත්තානං රූපකායස්ස කබ්බිකාරො ආභාරො. නාමකායෙ වෙදනාය එස්සො, විඤ්ඤාණස්ස මනොසඤ්චෙතනා, නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං. යථාහ —

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, අයං කායො ආභාරටිඨිතිකො, ආභාරං පටිච්ච තිට්ඨති, අනාභාරො නො තිට්ඨති. තථා එස්සපච්චයා වෙදනා, සඬබ්‍රපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති.

කො පනෙත්ථ ආභාරො, කිං ආහරතිති? කබ්බිකාරාභාරො ඔජට්ඨමකරූපාති ආහරති. එස්සාභාරො තිස්සො වෙදනා, මනොසඤ්චෙතනාභාරො තයො භවෙ, විඤ්ඤාණාභාරො පටිසන්ධිනාමරූපන්ති.

කථා? කබලිකාරාභාරො තාව මුඛෙ යපිතමත්තොයෙව අට්ඨ රූපානි සමුට්ඨාපෙනි. දන්තවිවුණ්ණිතං පන අජ්ඣොභරියමානං එකෙකං සිත්ථං අට්ඨට්ඨ රූපානි සමුට්ඨාපෙනියෙව. එවං ඔප්ට්ඨමකරූපානි ආහරති.

එස්සාභාරො පන සුඛවෙදනියො එස්සො උප්පජ්ජමානො සුඛවෙදනං ආහරති, තථා දුක්ඛවෙදනියො දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛවෙදනියො අදුක්ඛමසුඛත්ති එවං සබ්බථාපි එස්සාභාරො තිස්සො වෙදනා ආහරති.

මනොසඤ්චේතනාභාරො කාමහවුපගං කම්මං කාමහවං ආහරති, රූපාරූපහවුපගානි තං තං හවං. එවං සබ්බථාපි මනොසඤ්චේතනාභාරො තයො හවෙ ආහරති.

විඤ්ඤාණාභාරො පන යෙ ව පටිසන්ධික්ඛණේ තංසම්පයුත්තකා තයො ඛන්ධා, යානි ව තිස්සත්තතිවසෙන තිංසරූපානි උප්පජ්ජන්ති, සහජාතාදිපච්චයනසෙන තානි ආහරතිති වුච්චති. එවං විඤ්ඤාණාභාරො පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතිති.

එත්ථ ව මනොසඤ්චේතනාභාරො තයො හවෙ ආහරතිති සාසවා කුසලාකුසලචේතනාව වුත්තා. විඤ්ඤාණං පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතිති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව වුත්තං . අවිසෙසෙන පන තංසම්පයුත්තතංසමුට්ඨානධම්මානං ආහරණතො පෙනෙ ආභාරානි වෙදිතබ්බා.

එතෙසු චතුසු ආභාරෙසු කබලිකාරාභාරො උපත්ථම්භෙත්තො ආභාරකිච්චං සාධෙති. එස්සො චුසන්තොයෙව, මනොසඤ්චේතනා ආයුහමානාව. විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව.

කථා? කබලිකාරාභාරො හි උපත්ථම්භෙත්තොයෙව කායට්ඨපනෙන සත්තානං ධීතියා හොති. කම්මජනිතොපි හි අයං කායො කබලිකාරාභාරෙන උපත්ථම්භිතො දසපි වස්සානි වස්සසතම්පි යාව ආයුපරිමාණං තිට්ඨති. යථා කිං? යථා මාතුයා ජනිතොපි දාරකො ධාතියා ථඤ්ඤාදීනි පායෙන්වා පොසියමානොව චිරං තිට්ඨති, යථා වුපත්ථම්භෙන උපත්ථම්භිතගෙහං. වුත්තම්පි වෙතං –

“යථා මහාරාජ ගෙහෙ පතන්තෙ අඤ්ඤෙන දාරුනා උපත්ථම්භෙත්ති, අඤ්ඤෙන දාරුනා උපත්ථම්භිතං සත්තං එවං තං ගෙහං න පතති, එවමෙව ඛො මහාරාජ අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො, ආභාරං පටිච්ච තිට්ඨති”ති.

එවං කබලිකාරො ආභාරො උපත්ථම්භෙත්තො ආභාරකිච්චං සාධෙති. එවං සාධෙත්තොපි ව කබලිකාරො ආභාරො ද්විත්තං රූපසන්තතිතං පච්චයො හොති ආභාරසමුට්ඨානස්ස ව උපාදින්නස්ස ව. කම්මජානං අනුපාලකො හුත්වා පච්චයො හොති. ආභාරසමුට්ඨානානං ජනකො හුත්වා පච්චයො හොති.

එස්සො පන සුඛාදිවත්ථුභුතං ආරම්මණං චුසන්තොයෙව සුඛාදිවෙදනාපවත්තනෙන සත්තානං ධීතියා හොති. මනොසඤ්චේතනා කුසලාකුසලකම්මවසෙන ආයුහමානායෙව හවමුලනිප්ථාදනතො සත්තානං ධීතියා හොති. විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව නාමරූපප්පවත්තනෙන සත්තානං ධීතියා හොති.

එවං උපත්ථම්භනාදිවසෙන ආභාරකිච්චං සාධයමානෙසු පනෙතෙසු චත්තාරි හයානි දට්ඨබ්බානි. සෙයාථීදං, කබලිකාරාභාරෙ නිකන්තියෙව හයං, එස්සෙ උපගමනමෙව, මනොසඤ්චේතනය ආයුහනමෙව, විඤ්ඤාණෙ අභිනිපාතොයෙව හයන්ති. කිං කාරණං? කබලිකාරාභාරෙ හි නිකන්තිං කත්වා සීතාදීනං පුරෙක්ඛතා සත්තා ආභාරත්ථාය මුද්දාගණනාදිකම්මානි කරොන්තා අනප්පකං දුක්ඛං නිගච්ජන්ති. එකච්චෙ ව ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්ථාපි වෙජ්ජකම්මාදිකාය අනෙසනාය ආභාරං පරියෙසන්තා දිට්ඨොපි ධම්මෙ ගාරය්හා හොන්ති. සම්පරායෙපි තස්ස සඬ්ඝාටිපි ආදිත්තා සම්පජ්ජලිතානිආදිනා ලක්ඛණසංයුත්තෙ වුත්තනයෙන සමණපෙතා හොන්ති. ඉමිනාව තාව කාරණෙන කබලිකාරාභාරෙ නිකන්තියෙව හයන්ති වෙදිතබ්බා.

එස්සං උපගච්ජන්තාපි එස්සස්සාදිනො පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු දාරාදීසු හණ්ඨෙසු අපරජ්ඣන්ති. තෙ සහ හණ්ඨෙන හණ්ඨසාමිකා ගහෙන්වා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං වා ඡිත්තදිත්තං සඬ්ඝාකාරකුට්ඨෙසු ජඬ්ඨෙත්ති. රඤ්ඤො වා නියායාතෙන්ති. තතො තෙ රාජා විවිධා කම්මකාරණා කාරාපෙනි. කායස්ස ව හෙදා දුග්ගති තෙසං පාටිකඬ්ඛා හොති. ඉති එස්සස්සාදමුලකං දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි හයං සබ්බමාගතමෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන එස්සාභාරෙ උපගමනමෙව හයන්ති වෙදිතබ්බං.

කුසලාකුසලකම්මායුහනෙනෙව පන තම්මුලකං තීසු හවෙසු හයං සබ්බමාගතංයෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන මනොසඤ්චේතනාභාරෙ ආයුහනමෙව හයන්ති වෙදිතබ්බං.

පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණඤ්ච යස්මිං යස්මිං යානෙ අභිනිපතති, තස්මිං තස්මිං යානෙ පටිසන්ධිනාමරූපං ගහෙන්වා ව නිබ්බත්තති, තස්මිඤ්ච නිබ්බත්තෙ සබ්බහයානි නිබ්බත්තානියෙව හොන්ති, තම්මුලකත්තානි, ඉමිනා කාරණෙන විඤ්ඤාණාභාරෙ අභිනිපාතොයෙව හයන්ති වෙදිතබ්බො.

එවං සහයෙසු පන ඉමෙසු ආභාරෙසු සම්මාසම්බුද්ධො කබළිකාරාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, ද්වෙ ජායම්පතිකා”තිආදිනා (සං. නි. 2.63) නයෙන පුත්තමංසුපමං දෙසෙසි. එස්සාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, ගාවී නිව්චම්මා”තිආදිනා නයෙන නිව්චම්මගාචුපමං දෙසෙසි. මනොසඤ්චෙනනාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, අඬගාරකාසු”තිආදිනා නයෙන අඬගාරකාසුපමං දෙසෙසි. විඤ්ඤාණාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, වොරං ආගුචාරි”න්තිආදිනා නයෙන සත්තිසතාහතුපමං දෙසෙසි.

තත්‍රායං භූතමත්ථං කත්වා සඬබෙපනො අත්ථයොජනා, ද්වෙ කිර ජායම්පතිකා පුත්තං ගහෙත්වා පරිත්තෙන පාටෙයොන යොජනසතිකං කත්තාරමග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙසං පඤ්ඤාස යොජනානි ගත්ත්වා පාටෙයාං නිට්ඨාසි. තෙ බුජ්ජිපාසාතුරා විරළව්ජායාං නිසිදිංසු. තතො පුරිසො භරියං ආහ “භද්දෙ ඉතො සමන්තා පඤ්ඤාස යොජනානි ගාමො වා නිගමො වා නත්ථී, තස්මා යං තං පුරිසෙන කාතබ්බං බහුමිපි කසිගොරක්ඛාදිකම්මං, න දානි සක්කා තං මයා කාතුං, එහි මං මාරෙත්වා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්වා උපඩ්ඨං පාටෙයාං කත්වා පුත්තෙන සද්ධිං කත්තාරං නිත්ථරාහී”ති. සාපි ආහ “සාමි මයා දානි යං තං ඉත්ථියා කාතබ්බං බහුමිපි පුත්තකන්තනාදිකම්මං, තං කාතුං න සක්කා, එහි මං මාරෙත්වා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්වා උපඩ්ඨං පාටෙයාං කත්වා පුත්තෙන සද්ධිං කත්තාරං නිත්ථරාහී”ති. තතො සො තං ආහ “භද්දෙ මාතුගාමමරණෙන ද්විත්තං මරණං පඤ්ඤායති. න හි මන්දො කුමාරො මාතරං විනා ජීවිතුං සක්කොති. යදි පන මයං ජීවාම, පුත දාරකං ලභෙය්‍යාම, හන්ද දානි පුත්තකං මාරෙත්වා මංසං ගහෙත්වා කත්තාරං නිත්ථරාමා”ති.

තතො මාතා පුත්තමාහ “තාත පිතු සන්තිකං ගච්ඡාහී”ති. සො අගමාසි. අට්ඨස්ස පිතා “මයා පුත්තකං පොසෙස්සාමීති කසිගොරක්ඛාදිති අනප්පකං දුක්ඛමනුභූතං, න සක්කොමි පුත්තං මාරෙතුං, ත්වංයෙව තව පුත්තකං මාරෙහී”ති වත්වා “තාත මාතුසන්තිකමෙව ගච්ඡාහී”ති ආහ. සො අගමාසි. අට්ඨස්ස මාතාපි “මයා පුත්තං පත්ථෙත්තියා ගොවතකුක්කුරවතදෙවතායාවනාදිහිපි තාව අනප්පකං දුක්ඛං අනුභූතං, කො පන වාදො කුච්ඡිනා පරිහරන්තියා? න සක්කාහං පුත්තං මාරෙතු”න්ති වත්වා “තාත පිතුසන්තිකංයෙව ගච්ඡාහී”ති ආහ. එවං සො ද්විත්තං අන්තරා ගච්ඡන්තොයෙව මනො. තෙ තං දිස්වා පරිදෙවිත්වා පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව මංසානි ගහෙත්වා බාදන්තා පක්කම්මිසු. තෙසං සො පුත්තමංසාභාරො නවහි කාරණෙහි පටිකුලත්තා නෙව දවාය හොති, න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, කෙවලං කත්තාරනිත්ථරණත්ථායෙව හොති.

කතමෙහි නවහි කාරණෙහි පටිකුලොති වෙ? සජාතිමංසනාය ඤාතිමංසනාය පුත්තමංසනාය පියපුත්තමංසනාය තරුණමංසනාය ආමකමංසනාය අගොරසමංසනාය අලොණනාය අධුපිතනායාති. තස්මා යො භික්ඛු කබළිකාරාභාරං එවං පුත්තමංසසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති. අයං තාව පුත්තමංසුපමායං අත්ථයොජනා.

නිව්චම්මගාචුපමායං පන යථා සා ගාවී ගීවතො යාව බුරා, තාව චම්මං උද්දාලෙත්වා මුත්තා යං යදෙව නිස්සාය තිට්ඨති, තත්ථ පාණකෙහි බජ්ජමානා දුක්ඛස්සෙවාධිකරණං හොති, එවං එස්සොපි යං යදෙව වත්ථුං ආරම්මණං වා නිස්සාය තිට්ඨති, තංතංවත්ථාරම්මණසම්භවස්ස වෙදයිතදුක්ඛස්ස අධිකරණමෙව හොති. තස්මා යො භික්ඛු එස්සාභාරං එවං නිව්චම්මගාවිසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං නිව්චම්මගාචුපමායං අත්ථයොජනා.

අඬගාරකාසුපමායං පන යථා සා අඬගාරකාසු, එවං මහාපරිළාභට්ඨෙන තයො භවා. යථා නානාබාහාසු ගහෙත්වා තත්ථ උපකඩ්ඨකා ද්වෙ පුරිසා, එවං භවෙසු උපකඩ්ඨනට්ඨෙන මනොසඤ්චෙනනා. තස්මා යො භික්ඛු මනොසඤ්චෙනනාභාරං එවං අඬගාරකාසුපකඩ්ඨකපුරිසසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං අඬගාරකාසුපමායං අත්ථයොජනා.

සත්තිසතාහතුපමායං පන යෙන සො පුරිසො පුබ්බණ්භසමයෙ සත්තිසතෙන හඤ්ඤති, තමස්ස සරිරෙ වණමුඛසතං කත්වා අන්තරා අට්ඨත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා අපරහාගෙයෙව පතති, එවං ඉතරානි ද්වෙ සත්තිසතානි, එවමස්ස පතිතොකාසෙ අපතිත්වා අපතිත්වා ගතාහි සත්තිහි සබ්බසරිරං ඡිද්දාචඡිද්දමෙව හොති, තස්ස එකවණමුඛෙපි උප්පන්තස්ස දුක්ඛස්ස පමාණං නත්ථී, කො පන වාදො තීසු වණමුඛසතෙසු? තත්ථ සත්තිනිපාතකාලො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණනිබ්බන්තකාලො. වණමුඛජනනං විය බන්ධජනනං. වණමුඛෙසු දුක්ඛවෙදනුප්පාදො විය ජාතෙසු බන්ධෙසු වට්ටමුලකනානාවිධදුක්ඛුප්පාදො. අපරො තයො, ආගුචාරි පුරිසො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. තස්ස සත්තිසාතෙහි උප්පන්තවණමුඛානි විය විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං. වණමුඛපච්චයා තස්ස පුරිසස්ස කක්ඛළදුක්ඛුප්පාදො විය නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණස්ස ද්වන්තිංසකම්මකාරණඅට්ඨනචුතිරොගාදිවසෙන නානප්පකාරකදුක්ඛුප්පාදො දට්ඨබ්බො. තස්මා යො භික්ඛු විඤ්ඤාණාභාරං එවං සත්තිසතාහතසදිසං පස්සති. සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං සත්තිසතාහතුපමායං අත්ථයොජනා.

සො එවං ඉමෙසු ආභාරෙසු නිකන්තිං පරියාදියන්තො වත්තාරොපි ආභාරෙ පරිජානාති, යෙසු පරිඤ්ඤාතෙසු සබ්බමිපි පරිඤ්ඤාතං වත්ථු පරිඤ්ඤාතමෙව හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කබළිකාරෙ, භික්ඛවෙ, ආභාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පරිඤ්ඤාතො හොති. පඤ්චකාමගුණිකෙ රාගෙ පරිඤ්ඤාතෙ නත්ථී තං සංයොජනං, යෙන සංයොජනෙන සංයුත්තො අරියසාවකො පුත ඉමං ලොකං ආගච්ඡෙය්‍යා. එස්සෙ, භික්ඛවෙ, ආභාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ තිස්සො වෙදනා පරිඤ්ඤාතා

හොන්නි. තිසු වෙදනාසු පරිඤ්ඤානාසු අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි.
මනොසඤ්චෙනනාය, භික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤානෙ නිස්සො තණ්හා පරිඤ්ඤානා හොන්නි. තිසු තණ්හාසු
පරිඤ්ඤානාසු අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි. විඤ්ඤාණො, භික්ඛවෙ, ආහාරෙ
පරිඤ්ඤානෙ නාමරූපං පරිඤ්ඤානං හොති. නාමරූපෙ පරිඤ්ඤානෙ අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි
උත්තරිකරණියන්ති වදාමි”ති (සං. නි. 2.63).

තණ්හාසමුදයා ආහාරසමුදයොති පුරිමතණ්හාසමුදයා පටිසන්ධිකානං ආහාරානං සමුදයො නිබ්බත්තො හොතිති
අත්ථො. කථං? පටිසන්ධිකිංකරණෙ හි තිසන්තතිවසෙන උප්පන්නසමතිංසරුපබ්භන්තරෙ ජාතා ඔජා අත්ථි. අයං
තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තො උපාදින්නකකබ්බිකාරාහාරො. පටිසන්ධිවිත්තසම්පයුත්තා පන ඵස්සවෙනනා සයඤ්ච
චිත්තං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙ තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තා උපාදින්නකඵස්සමනොසඤ්චෙනනා විඤ්ඤාණාහාරාති. ඵචං
තාව පුරිමතණ්හාසමුදයා පටිසන්ධිකානං ආහාරානං සමුදයො වෙදිතබ්බො. යස්මා පනිධ උපාදින්නකාපි
අනුපාදින්නකාපි ආහාරා මිස්සෙත්වා කථිතා, තස්මා අනුපාදින්නකානම්පි ඵචං තණ්හාසමුදයා ආහාරසමුදයො
වෙදිතබ්බො. අට්ඨලොභසහගතචිත්තසමුට්ඨිතෙසු හි රූපෙසු ඔජා අත්ථි, අයං සහජාතතණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තො
අනුපාදින්නකකබ්බිකාරාහාරො. ලොභසහගතචිත්තසම්පයුත්තා පන ඵස්සවෙනනා සයඤ්ච චිත්තං විඤ්ඤාණන්ති
ඉමෙ තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තා අනුපාදින්නකඵස්සමනොසඤ්චෙනනා විඤ්ඤාණාහාරාති.

තණ්හානිරොධා ආහාරනිරොධොති ඉමිස්සා උපාදින්නකානඤ්ච අනුපාදින්නකානඤ්ච ආහාරානං පච්චයභූතාය
තණ්හාය නිරොධෙන ආහාරනිරොධො පඤ්ඤායති. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයං පන විසෙසො, ඉධ චත්තාරිපි සච්චාති
සරුපෙනෙව චුත්තාති. යථා ච ඉධ, ඵචං ඉතො උත්තරිමිපි සබ්බවාරෙසුති. තස්මා සබ්බත්ථ අසම්මුඡ්භන්තෙන
සච්චාති උද්ධරිතබ්බාති. සබ්බවාරෙසු ච “ඵත්තාවතාපි බො ආචුසො”ති ඉදං දෙසනානියාතනං තත්ථ තත්ථ
දෙසිතධම්මවසෙන යොජෙතබ්බං. තස්ස ඉධ තාව අයං යොජනා ඵත්තාවතාපිති ඉමාය ආහාරදෙසනාය
චුත්තමනසිකාරජ්ජවෙධවසෙනාපිති චුත්තං හොති. ඵස නයො සබ්බත්ථාපි.

ආහාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සච්චවාරවණ්ණනා

91. ඉදානි “සාධාචුසො”ති පුරිමනයෙනෙව ථෙරස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා තෙ භික්ඛු උත්තරිමිපි
පඤ්භං පුච්ඡිංසු. ථෙරො ච තෙසං අඤ්ඤෙනපි පරියායෙන බ්‍යාකාසි. ඵස නයො ඉතො පරෙසුපි සබ්බවාරෙසු. තස්මා
ඉතො පරං ඵචරූපානි වචනානි අනාමසිත්වා යෙන යෙන පරියායෙන බ්‍යාකරොති, තස්ස තස්සෙව අත්ථං
වණ්ණයිස්සාම. ඉමස්ස පන වාරස්ස සඬ්ඛෙපදෙසනායං දුක්ඛඤ්ච පජානාතීති ඵත්ථ දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්චිචං.
චිත්ථාරදෙසනායං පන යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ සච්චනිද්දෙසෙ චුත්තමෙවාති.

සච්චවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජරාමරණවාරවණ්ණනා

92. ඉතො පරං පටිච්චසමුප්පාදවසෙන දෙසනා හොති. තත්ථ ජරාමරණවාරෙ තාව තෙසං තෙසන්ති අයං
සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසොති ඤාතබ්බො. යා දෙවදත්තස්ස ජරා, යා සොමදත්තස්ස
ජරාති ඵචඤ්ඤි දිවසම්පි කථෙන්නස්ස නෙව සත්තා පරියාදානං ගච්ඡන්ති. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි න කොචි සත්තො
අපරියාදින්නො හොති. තස්මා චුත්තං “අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො”ති.

තමිහි තමිහිති අයං ගතිජාතිවසෙන අනෙකෙසං නිකායානං සාධාරණනිද්දෙසො. සත්තනිකායෙති
සාධාරණනිද්දෙසෙන නිද්දිට්ඨස්ස සරුපනිදස්සනං. ජරා ජීරණතාතිආදීසු පන ජරාති සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති
ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසා. පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසා. අයඤ්ඤි ජරාති
ඉමිනා පදෙන සභාවතො දීපිතා, තෙනස්සායං සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ඉමිනා ආකාරතො. තෙනස්සායං
ආකාරනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්ති ඉමිනා කාලාතික්කමෙ දන්තනබ්බානං ඛණ්ඩිතභාවකරණකිච්චතො. පාලිච්චන්ති
ඉමිනා කෙසලොමානං පලිතභාවකරණකිච්චතො. වලිත්තවතාති ඉමිනා මංසං මිලාපෙත්වා තවෙ
වලිත්තභාවකරණකිච්චතො දීපිතා. තෙනස්සා ඉමෙ ඛණ්ඩිච්චන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසා.
තෙහි ඉමෙසං විකාරානං දස්සනවසෙන පාකට්භූතා පාකට්ජරා දස්සිතා. යථෙව හි උදකස්ස වා අග්ගිනො වා වාතස්ස
වා තිණරුක්ඛාදීනං සම්භග්ගපලිභග්ගතාය වා ක්කාමතාය වා ගතමග්ගො පාකටො හොති, න ච සො ගතමග්ගො
තානෙව උදකාදීනි, ඵචමෙව ජරාය දන්තාදීසු ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකටො, වක්ඛුං උමිමිලෙත්වාපි ගය්හති.
න ච ඛණ්ඩිච්චාදිනෙව ජරා, න හි ජරා වක්ඛුච්චඤ්ඤායා හොති.

ආයුනො සංභානි ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකොති ඉමෙහි පන පදෙහි කාලාතික්කමෙයෙව අභිබ්‍යන්තතාය
ආයුක්ඛයවක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපරිපාකසඤ්ඤිතාය පකතියා දීපිතා. තෙනස්සිමෙ පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසාති වෙදිතබ්බො.

තත්ප් යස්මා ජරං පත්තස්ස ආයු භායනි, තස්මා ජරා “ආයුනො සංභානි”ති ඵලුපචාරෙන චුත්තා . යස්මා ච දහරකාලෙ සුප්පසන්නානි සුබ්බමම්පි අත්තනො විසයං සුබ්බෙනෙව ගණ්හනසමත්ථානි චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ජරං පත්තස්ස පරිපක්කානි ආලුළිතානි අවිසදානි ඔළාරිකම්පි අත්තනො විසයං ගහෙනුං අසමත්ථානි හොත්ති, තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො”තිපි ඵලුපචාරෙනෙව චුත්තා. සා පනායං එවං නිද්දිට්ඨා සබ්බාපි ජරා පාකටා පටිච්ඡන්තානි දුට්ඨා හොති.

තත්ප් දන්තාදිසු බණ්ඩභාවාදිදස්සනතො රූපධම්මෙසු ජරා පාකටජරා නාම. අරූපධම්මෙසු පන තාදිසස්ස විකාරස්ස අදස්සනතො පටිච්ඡන්තජරා නාම. තත්ප් ය්වායං බණ්ඩාදිභාවො දිස්සති, සො තාදිසානං දන්තාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා චණ්ණොයෙව, තං චක්ඛුතා දිස්වා මනොද්චාරෙන චින්තෙන්වා “ඉමෙ දන්තා ජරාය පහටා”ති ජරං ජානාති උදකට්ඨානෙ බද්ධානි ගොසිසාදීනි ඔලොකෙන්වා හෙට්ඨා උදකස්ස අත්ථිභාවං ජානනං විය. පුන අවිච්ඡිද්ධානි එවම්පි දුට්ඨා හොති. තත්ප් මණ්ඩකකරජනපචාලසුරියාදීනං මන්දදස්සකාදිසු පාණීනං විය පුප්පඵලපල්ලවාදිසු ච අපාණීනං විය අන්තරන්තරා චණ්ණවිසෙසාදීනං දුට්ඤ්ඤායාත්තා ජරා අවිච්ඡරා නාම, නිරන්තරජරාති අත්ථො. තතො අඤ්ඤාසු පන යථාචුත්තෙසු අන්තරන්තරා චණ්ණවිසෙසාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා ජරා සච්චිජරා නාමාති වෙදිතබ්බො.

ඉතො පරං, තෙසං තෙසන්තිආදි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. චුති වචනතාතිආදිසු පන චුතීති වචනකවසෙන චුච්චති, එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධානං සාමඤ්ඤවචනමෙතං. වචනතාති භාවච්චනෙන ලක්ඛණාදිස්සනං. හෙදොති චුතික්ඛන්ධානං භඩ්දුප්පත්තිපරිදීපනං. අන්තරධානන්ති සටස්සෙව භින්තස්ස භින්තානං චුතික්ඛන්ධානං යෙන කෙනචි පරියායෙන යානාභාවපරිදීපනං. මච්චු මරණන්ති මච්චුසඬ්ඛානං මරණං. තෙන සමුච්ඡෙදමරණාදීනි නිසෙධෙති. කාලො නාම අන්තකො, තස්ස කිරියාති කාලකිරියා. එතෙන ලොකසම්මුතියා මරණං දීපෙති.

ඉදානි පරමත්ථෙත දීපෙනුං, බන්ධානං හෙදොතිආදිමාහ. පරමත්ථෙත හි බන්ධායෙව භිජ්ජන්ති, න සත්තො නාම කොචි මරති. බන්ධෙසු පන භිජ්ජමානෙසු සත්තො මරති, භින්තෙසු මතොති වොභාරො හොති.

එත්ප් ච චතුචොකාරවසෙන බන්ධානං හෙදො, එකචොකාරවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. චතුචොකාරවසෙන වා බන්ධානං හෙදො, සෙසද්වයවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. කස්මා? භවද්වයෙපි රූපකායසඬ්ඛාතස්ස කලෙවරස්ස සම්භවතො. අථ වා යස්මා ච චතුමභාරාජිකාදිසු බන්ධා භිජ්ජන්තෙව, න කිඤ්චි නික්ඛිපන්ති, තස්මා තෙසං වසෙන බන්ධානං හෙදො, මනුස්සාදිසු කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. එත්ප් ච කලෙවරස්ස නික්ඛෙපකාරණතො මරණං කලෙවරස්ස නික්ඛෙපොති චුත්තන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඉති අයඤ්ච ජරා ඉදඤ්ච මරණං. ඉදං චුච්චතාචුසොති ඉදං උභයම්පි එකතො කත්වා ජරාමරණන්ති කථියති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ජරාමරණචාරචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජාතිචාරචණ්ණනා

93. ජාතිචාරෙ ජාති සඤ්ජාතීතිආදිසු ජායනට්ඨෙත ජාති, සා අපරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. සඤ්ජායනට්ඨෙත සඤ්ජාති, සා පරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. ඔක්කමනට්ඨෙත ඔක්කන්ති, සා අණ්ඩජ්ජලාබුජවසෙන යුත්තා. තෙ හි අණ්ඩකොසඤ්ච චත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්තා පටිසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බන්තනට්ඨෙත අභිනිබ්බන්ති, සා සංසෙදපඔපපාතිකවසෙන යුත්තා, තෙ හි පාකටායෙව හුත්වා නිබ්බන්තන්ති. අයං තාව වොභාරදෙසනා.

ඉදානි පරමත්ථදෙසනා හොති. බන්ධායෙව හි පරමත්ථතො පාතුභවන්ති, න සත්තො. තත්ප් ච බන්ධානන්ති එකචොකාරභවෙ එකස්ස චතුචොකාරභවෙ චතුන්තං පඤ්චචොකාරභවෙ පඤ්චන්තම්පි ගහණං වෙදිතබ්බං. පාතුභාවොති උප්පත්ති. ආයතනානන්ති එත්ප් තත්‍ර තත්‍ර උප්පජ්ජමානායතනවසෙනෙව සඬිගහො වෙදිතබ්බො. පටිලාභොති සන්තතියං පාතුභාවොයෙව. පාතුභවන්තානෙව හි තානි පටිලද්ධානි නාම හොන්ති. අයං චුච්චතාචුසො ජාතීති ඉමිනා පදෙන වොභාරතො පරමත්ථතො ච දෙසිතාය ජාතියා නිගමනං කරොතීති. භවසමුදයාති එත්ප් පන ජාතියා පච්චයභූතො කම්මභවො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ජාතිචාරචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භවචාරචණ්ණනා

94. භවචාරෙ කාමභවොති කම්මභවො ච උපපත්තිභවො ච. තත්ප් කම්මභවො නාම කාමභවුපගං කම්මමෙව. තඤ්චි උපපත්තිභවස්ස කාරණන්තා “සුබ්බො බුද්ධානමුප්පාදො (ධ. ප. 194) දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො”තිආදීනි (ධ. ප.

117) විය එලවොහාරෙන හවොති වුත්තං. උපපත්තිහවො නාම තෙන කම්මෙන නිබ්බත්තං උපාදින්නබන්ධපඤ්චකං. තඤ්චි තත්ථ හවතීති කත්වා හවොති වුත්තං. එවං සබ්බපාපි ඉදං කම්මඤ්ච උපපත්ති ව උභයම්පෙනමිධ “කාමහවො”ති වුත්තං. එස නයො රූපාරූපහවෙසු. උපාදානසමුදයාති එත්ථ පන උපාදානං කුසලකම්මහවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො හොති. අකුසලකම්මහවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව සහජාතාදිවසෙනෙව. උපපත්තිහවස්ස පන සබ්බස්සාපි උපනිස්සයවසෙනෙව. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

හවවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාදානවාරවණ්ණනා

95. උපාදානවාරෙ කාමුපාදානන්තිආදීසු වත්ථුකාමං උපාදියති එතෙන, සයං වා තං උපාදියති කාමුපාදානං. කාමො ව සො උපාදානඤ්චාති වා කාමුපාදානං. උපාදානන්ති දුල්භග්ගහණං වුච්චති. දුල්භත්ථො හි එත්ථ උපසද්දො, “උපායාස උපකට්ඨා”තිආදීසු විය පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං කාමුපාදානං, යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො”ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තථා දිට්ඨි ව සා උපාදානඤ්චාති දිට්ඨුපාදානං. අථ වා දිට්ඨිං උපාදියති, උපාදියන්ති වා එතෙන දිට්ඨින්ති දිට්ඨුපාදානං. උපාදියති හි පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිං. උපාදියන්ති ව නාය දිට්ඨිං. යථාහ “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්තිආදි (ම. නි. 3.27), සීලබ්බකුපාදානඅත්තවාදුපාදානවජ්ජස්ස සබ්බදිට්ඨිගතස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං දිට්ඨුපාදානං නත්ථි දින්න”න්ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තථා සීලබ්බතං උපාදියන්ති එතෙන, සයං වා තං උපාදියති, සීලබ්බතඤ්ච තං උපාදානඤ්චාති වා සීලබ්බකුපාදානං. ගොසීලගොවතාදීනි හි එවං සුද්ධිති අභිනිවෙසතො සයමෙව උපාදානානි අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං සීලබ්බකුපාදානං, ඉතො බහිද්ධා සමණබ්‍රාහ්මණානං සීලෙන සුද්ධි”ති වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

ඉදානි වදන්ති එතෙනාති වාදො. උපාදියන්ති එතෙනාති උපාදානං. කිං වදන්ති, උපාදියන්ති වා? අත්තානං. අත්තතො වාදුපාදානං අත්තවාදුපාදානං. අත්තවාදමත්තමෙව වා අත්තාති උපාදියති එතෙනාති අත්තවාදුපාදානං, විසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා එතං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං අත්තවාදුපාදානං, ඉධ අස්සුතවා පුට්ඨජනො අරියානං අදස්සාවි”ති (ධ. ස. 1223) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තණ්හාසමුදයාති එත්ථ තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයවසෙන අනන්තරසමන්තරතත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන වා පච්චයො. අවසෙසානං පන සහජාතාදිවසෙනාපි. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

උපාදානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තණ්හාවාරවණ්ණනා

96. තණ්හාවාරෙ රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හාති එවං වක්ඛුද්වාරාදීසු ජවනච්චියං පවත්තාය තණ්හාය “සෙට්ඨිපුත්තො බ්‍රාහ්මණපුත්තො”ති එවමාදීසු පිනිතො නාමං විය පිනිසදිසාරම්මණතො නාමං. එත්ථ ව රූපාරම්මණා තණ්හා, රූපෙ තණ්හාති රූපතණ්හා. සා කාමරාගභාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා. සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන රූපං නිච්චං ධූවං සස්සතන්ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා හවතණ්හා. උච්ඡේදදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන රූපං උච්ඡිජ්ජති විනස්සති පෙච්ච න හවිස්සතිති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විහවතණ්හාති එවං නිවිධා හොති. යථා ව රූපතණ්හා, තථා සද්දතණ්හාදයොපිති එතානි අට්ඨාරස තණ්හාවිචරිතානි හොන්ති. තානි අජ්ඣත්තරූපාදීසු අට්ඨාරස, බහිද්ධාරූපාදීසු අට්ඨාරසානි ඡන්තිංස. ඉති අතීතානි ඡන්තිංස, අනාගතානි ඡන්තිංස, පච්චුප්පන්නානි ඡන්තිංසානි අට්ඨසතං. “අජ්ඣත්තිකස්සුපාදාය ‘අස්මි’ති හොති, ‘ඉත්ථස්මි’ති හොති”ති (විහ. 973-974) වා එවමාදීනා අජ්ඣත්තිකරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරස, “බාහිරස්සුපාදාය ‘ඉමිනා අස්මි’ති හොති, ‘ඉමිනා ඉත්ථස්මි’ති හොති”ති වා (විහ. 975) එවමාදීනා බාහිරරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරසානි ඡන්තිංස. ඉති අතීතානි ඡන්තිංස, අනාගතානි ඡන්තිංස, පච්චුප්පන්නානි ඡන්තිංසානි එවමපි අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතානි හොන්ති. පුන සඬ්ගහෙ කරියමානෙ රූපාදීසු ආරම්මණෙසු ඡළෙව තණ්හාකායා තිස්සොයෙව කාමතණ්හාදයො හොන්තිති එවං –

නිද්දෙසත්ථෙන නිද්දෙස-චිත්ථාරා චිත්ථාරස්ස ව;
පුන සඬ්ගහතො තණ්හා, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිතාති.

වෙදනාසමුදයාති එත්ථ පන වෙදනාති විපාකවෙදනා අධිප්පෙතා. සා කථං ඡසු ද්වාරෙසු තණ්හාය පච්චයො හොතිති වෙ? අස්සාදනියතො. සුඛාය හි වෙදනාය අස්සාදනෙන සත්තා වෙදනං මමායන්තා වෙදනාය තණ්හං උප්පාදෙන්වා වෙදනාරාගරත්තා හුත්වා චක්ඛුද්වාරෙ ඉට්ඨමෙව රූපං පත්ථෙත්ති, ලද්ධා ව නං අස්සාදෙන්ති, ආරම්මණදායකානාඤ්ච විත්තකාරාදීනං සක්කාරං කරොන්ති. තථා සොතද්වාරාදීසු ඉට්ඨෙව ව සද්දාදයො පත්ථෙත්ති, ලද්ධා ව නෙ අස්සාදෙන්ති, ආරම්මණදායකානාඤ්ච විණාවාදක-ගන්ධකසුද-තත්තවාය-නානාවිධසිප්පසන්දස්සකාදීනං සක්කාරං කරොන්ති. යථා කිං? යථා පුත්තසිනෙහෙන පුත්තං මමායන්තා ධාතියා සක්කාරං කරොන්ති, සප්පායසප්පිබ්බරාදීනියෙව නං පායෙන්ති වෙව හොජෙත්ති ව. සෙසං චුත්තනයමෙව.

තණ්හාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනාවාරවණ්ණනා

97. වෙදනාවාරෙ වෙදනාකායාති වෙදනාසමුභා. චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජා වෙදනාති එතං “චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා අත්ථි කුසලා, අත්ථි අකුසලා, අත්ථි අබ්‍යාකතා”ති (විභ. 34) එවං විභඩ්ගෙ ආගතත්තා චක්ඛුද්වාරාදීසු පවත්තානං කුසලාකුසලාබ්‍යාකතවෙදනානං “සාරිපුත්තො, මන්තාණිපුත්තො”ති එවමාදීසු මානිතො නාමං විය මානිසදිසවත්ථුතො නාමං. වචනත්ථො පනෙත්ථ චක්ඛුසම්ඵස්සහෙතු ජාතා වෙදනා චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනාති. එස නයො සබ්බත්ථ. අයං තාවෙත්ථ සබ්බසඬ්ඛාහිකකථා . විපාකවසෙන පන චක්ඛුද්වාරෙ ද්වෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණානි, ද්වෙ මනොධාතුයො, තිස්සො මනොවිඤ්ඤාණධාතුයොති එතාහි සම්පයුත්තවසෙන වෙදනා වෙදිතබ්බො. එස නයො සොතද්වාරාදීසු. මනොද්වාරෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තාව.

එස්සසමුදයාති එත්ථ පන පඤ්චද්වාරෙ පඤ්චවත්ථුකවෙදනානං සහජාතචක්ඛුසම්ඵස්සාදිසමුදයා සමුදයො හොති. අවසෙසානං චක්ඛුසම්ඵස්සාදයො උපනිස්සයාදිවසෙන පච්චයා. මනොද්වාරෙ තදාරම්මණවෙදනානං අද්වාරිකානාඤ්ච පටිසන්ධිභවඬ්ගචුතිවෙදනානං සහජාතමනොසම්ඵස්සසමුදයා සමුදයො හොතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

වෙදනාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එස්සවාරවණ්ණනා

98. එස්සවාරෙ චක්ඛුසම්ඵස්සොති චක්ඛුමිහි සම්ඵස්සො. එස නයො සබ්බත්ථ. චක්ඛුසම්ඵස්සො...පෙ.... කායසම්ඵස්සොති එත්තාවතා ව කුසලාකුසලවිපාකා පඤ්චවත්ථුකා දස සම්ඵස්සා චුත්තා හොන්ති. මනොසම්ඵස්සොති ඉමිනා සෙසා බාවිසති ලොකියවිපාකමනසම්පයුත්තඑස්සා. සළායතනසමුදයාති ඡන්තං චක්ඛාදීනං ආයතනානං සමුදයෙන ඉමස්ස ඡබ්බිධස්සාපි සම්ඵස්සස්ස සමුදයො හොතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එස්සවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සළායතනවාරවණ්ණනා

99. සළායතනවාරෙ චක්ඛායතනන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ වෙව ආයතනනිද්දෙසෙ ව චුත්තනයමෙව. නාමරූපසමුදයාති එත්ථ පන යං නාමං යඤ්ච රූපං, යඤ්ච නාමරූපං යස්ස ආයතනස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිච්චසමුප්පාදනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙන නාමරූපසමුදයා සළායතනසමුදයො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තප්පකාරමෙව.

සළායතනවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාමරූපවාරවණ්ණනා

100. නාමරූපවාරෙ නමනලක්ඛණං නාමං. රූප්පනලක්ඛණං රූපං. විත්ථාරවාරෙ පනස්ස වෙදනාති වෙදනාක්ඛන්ධො. සඤ්ඤාති සඤ්ඤාක්ඛන්ධො. චෙතනා එස්සො මනසිකාරොති සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ඛගිතා ධම්මා සන්ති, ඉමෙ පන තයො සබ්බදුබ්බලෙසුපි විත්තෙසු සන්ති. තස්මා එතෙසංයෙව වසෙනෙත්ථ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධොපි දස්සිතො. චත්තාරි ව මහාභුතානිති එත්ථ චත්තාරිති ගණනපරිච්ඡෙදො. මහාභුතානිති පට්ඨිආපතෙජවායානමෙතං අධිවචනං. යෙන පන කාරණෙන තානි මහාභුතානිති චුච්චන්ති, යො චෙත්ථ අඤ්ඤො විනිච්ඡයනයො, සො සබ්බො විසුද්ධිමග්ගෙ රූපක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ චුත්තො.

චතුත්තඤ්ච මහාභුතානං උපාදායාති එත්ථ පන චතුත්තන්ති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං, චත්තාරි ව මහාභුතානිති චුත්තං හොති. උපාදායාති උපාදිසිත්වා, ගහෙත්වාති අත්ථො. තිස්සායාතිපි එකෙ. චත්තමානන්ති අයඤ්චෙත්ථ පාඨසෙසො. සමුහත්ථෙ වා එතං සාම්ච්චනං. තෙන චතුත්තඤ්ච මහාභුතානං සමුහං උපාදාය පවත්තමානං රූපන්ති

අයමත්වූ වෙදිකබිබො. එවං සබ්බත්ථාපි යානි වත්තාරි පට්ඨිආදීනි මහාභුතානි, යඤ්ච චතුත්තං මහාභුතානං උපාදාය වත්තමානං වක්ඛායතනාදිභෙදෙන අභිධම්මපාළියමෙව චුත්තං තෙව්සතිවිධං රූපං, තං සබ්බමපි “රූප”න්ති වෙදිකබිබො. විඤ්ඤාණසමුදයානි එත්ථ පන යං විඤ්ඤාණං යස්ස නාමස්ස යස්ස ච රූපස්ස යස්ස ච නාමරූපස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිච්චසමුප්පාදනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව විඤ්ඤාණසමුදයා නාමරූපසමුදයො වෙදිකබිබො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

නාමරූපවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා

101. විඤ්ඤාණවාරෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණන්ති වක්ඛුමිහි විඤ්ඤාණං, වක්ඛුතො වා ජාතං විඤ්ඤාණන්ති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං. එවං සොතසානප්ඵිභාකායවිඤ්ඤාණානි. ඉතරං පන මනොයෙව විඤ්ඤාණන්ති මනොවිඤ්ඤාණං. ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණවජ්ජස්ස තෙභුමකවිපාකචිත්තස්සෙන අධිවචනං. සඬ්ඛාරසමුදයානි එත්ථ පන යො සඬ්ඛාරො යස්ස විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන සඬ්ඛාරසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො වෙදිකබිබො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සඬ්ඛාරවාරවණ්ණනා

102. සඬ්ඛාරවාරෙ අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණො සඬ්ඛාරො. චිත්ථාරවාරෙ පනස්ස කායසඬ්ඛාරොති කායතො පචත්තසඬ්ඛාරො, කායද්වාරෙ වොපනවසෙන පචත්තානං කාමාවචරකුසලතො අට්ඨන්තං, අකුසලතො ද්වාදසන්තන්ති විසතියා කායසඤ්චෙනනානමෙන අධිවචනං. වච්ඡසඬ්ඛාරොති වචිතො පචත්තසඬ්ඛාරො, වච්ච්චාරෙ වචනභෙදවසෙන පචත්තානං විසතියා එව වච්ඡසඤ්චෙනනානමෙන අධිවචනං. චිත්තසඬ්ඛාරොති චිත්තතො පචත්තසඬ්ඛාරො, කායවච්ච්චාරෙ වොපනං අකත්වා රහො නිසිදිත්වා චිත්තයන්තස්ස පචත්තානං ලොකියකුසලාකුසලවසෙන එකුනතිංසමනොසඤ්චෙනනානමෙන අධිවචනං. අවිජ්ජාසමුදයානි එත්ථ පන කුසලානං උපනිස්සයවසෙන අකුසලානං සහජාතාදිවසෙනාපි අවිජ්ජාපච්චයො හොතීති වෙදිකබිබො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

සඬ්ඛාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා

103. අවිජ්ජාවාරෙ දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණන්ති දුක්ඛසච්චෙ අඤ්ඤාණං, මොහස්සෙන අධිවචනං. එස නයො සමුදයෙ අඤ්ඤාණන්තිආදීසු. තත්ථ චතුභි කාරණෙහි දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං වෙදිකබිබො අන්තොගධතො වත්ථුතො ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ව. තථා හි තං දුක්ඛසච්චපරියාපන්නත්තා දුක්ඛෙ අන්තොගධං, දුක්ඛසච්චඤ්චස්ස නිස්සයපච්චයභාවෙන වත්ථු, ආරම්මණපච්චයභාවෙන ආරම්මණං, දුක්ඛසච්චඤ්ච එතං පටිච්ඡාදෙති, තස්ස යාථාචලක්ඛණප්පට්ඨෙධනිවාරණෙන, ඤාණප්පචත්තියා චෙත්ථ අප්පදානෙන.

සමුදයෙ අඤ්ඤාණං තීහි කාරණෙහි වෙදිකබිබො වත්ථුතො ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ව. නිරොධෙ පටිපදායඤ්ච අඤ්ඤාණං එකෙනෙව කාරණෙන වෙදිකබිබො පටිච්ඡාදනතො. නිරොධපටිපදාය හි පටිච්ඡාදකමෙව අඤ්ඤාණං තෙසං යාථාචලක්ඛණප්පට්ඨෙධනිවාරණෙන, තෙසු ව ඤාණප්පචත්තියා අප්පදානෙන. න පන තත්ථ අන්තොගධං, තස්මිං සච්චද්වයෙ අපරියාපන්නත්තා. න තස්ස තං සච්චද්වයං වත්ථු, අසහජාතත්තා. නාරම්මණං, තදාරබ්භ අප්පචත්තනතො. පච්ඡිමඤ්ච සච්චද්වයං ගම්භීරත්තා දුද්දසං, න චෙත්ථ අන්ධභුතං අඤ්ඤාණං පචත්තති. පුරිමං පන වඤ්චනියට්ඨෙන සභාවලක්ඛණස්ස දුද්දසත්තා ගම්භීරං, තත්ථ විපල්ලාසග්ගාභවසෙන පචත්තති.

අපිච දුක්ඛෙති එත්තාවතා සඬ්ඛගතො වත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ව අවිජ්ජා දීපිතා. දුක්ඛසමුදයෙති එත්තාවතා වත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ව. දුක්ඛනිරොධෙ දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදායානි එත්තාවතා කිච්චතො. අවිසෙසතො පන අඤ්ඤාණන්ති එතෙන සභාවතො නිද්දිට්ඨාති ඤාතබ්බා. ආසවසමුදයානි එත්ථ පන කාමාසවභවාසවා සහජාතාදිවසෙන අවිජ්ජාය පච්චයා හොන්ති. අවිජ්ජාසචො උපනිස්සයවසෙනෙව. පුබ්බුප්පන්නා චෙත්ථ අවිජ්ජා අවිජ්ජාසචොති වෙදිකබිබො. සා අපරාපරුප්පන්නාය අවිජ්ජාය උපනිස්සයපච්චයො හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවවාරවණ්ණනා

104. ආසව්වාරෙ අවිජ්ජාසමුදයානි එත්ථ අවිජ්ජා කාමාසවභවාසවානං සහජානාදිවසෙන පච්චයො හොති. අවිජ්ජාසවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව. අපරාපරුප්පන්නා වෙන්ථ අවිජ්ජා අවිජ්ජාසවොති වෙදිතබ්බා. පුබ්බුප්පන්නා අවිජ්ජාසවස්ස අපරාපරුප්පන්නස්ස අවිජ්ජාසවස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති. අයං වාරො යා එසා පටිච්චසමුප්පාදපදෙසු ජෙට්ඨිකා අවිජ්ජා, තස්සාපි පච්චයදස්සනවසෙන චුත්තො. එවං චුත්තෙන වාරෙන සංසාරස්ස අනාමතග්ගතා සාධිතා හොති. කථං? ආසවසමුදයෙන හි අවිජ්ජාසමුදයො. අවිජ්ජාසමුදයෙනාපි ආසවසමුදයො. එවං ආසවා අවිජ්ජාය අවිජ්ජාපි ආසවානං පච්චයොති කත්වා පුබ්බකොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, තස්සා අපඤ්ඤායනතො සංසාරස්ස අනාමතග්ගතා සිද්ධා හොතිති.

එවං සබ්බෙපිමෙ ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මපථවාරො ආභාරවාරො දුක්ඛවාරො ජරා-මරණ-ජාති-භව-උපාදාන-තණ්හා-වෙදනා-එස්ස-සලායතන-නාමරූප- විඤ්ඤාණ-සංඛාර-අවිජ්ජා-ආසවවාරොති සොළසවාරා චුත්තා.

තෙසු එකෙකස්ස වාරස්ස සබ්බෙපචිත්ථාරවසෙන ද්විධා විභත්තා ද්වත්තිංසට්ඨානානි හොත්ති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ ඉමෙසු ද්වත්තිංසට්ඨානෙසු චත්තාරි සච්චානි කථිතානි. එතෙසංයෙව චිත්ථාරවසෙන චුත්තෙසු සොළසසු ධානෙසු අරහත්තං කථිතං. ථෙරස්ස පන මතෙන ද්වත්තිංසායපි ධානෙසු චත්තාරි සච්චානි චත්තාරො ව මග්ගා කථිතානි. ඉති සකලෙපි පඤ්චමභානිකායසංඛිග්ගිතෙ බුද්ධච්චෙන නත්ථි තං සුත්තං, යත්ථ ද්වත්තිංසක්ඛත්තුං චත්තාරි සච්චානි ද්වත්තිංසක්ඛත්තුඤ්ච අරහත්තං පකාසිතං අඤ්ඤත්තු ඉමම්භා සම්මාදිට්ඨිසුත්තානි.

ඉදමවොචායස්මා සාරිපුත්තොති ඉදං ද්වත්තිංසාය චතුසච්චපරියායෙහි ද්වත්තිංසාය අරහත්තපරියායෙහිති චතුසට්ඨියා කාරණෙහි අලඬකරිත්වා සම්මාදිට්ඨිසුත්තං ආයස්මා සාරිපුත්තො අවොච, අත්තමනා තෙ භික්ඛු ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ආසව්වාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

105. එවං මෙ සුතන්ති සතිපට්ඨානසුත්තං. තත්ථ කුරුසු විහරතීති කුරුනාමකා ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන කුරුති චූච්චති, තස්මිං කුරුසු ජනපදෙ. අට්ඨකථාවරියා පනාහු – මන්ධාතුකාලෙ තිසු දීපෙසු මනුස්සා ජම්බුදීපො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකචක්ඛත්තිපභුතීනං උත්තමපුරිසානං උප්පත්තිභූමි උත්තමදීපො අතිරමණීයොති සුත්වා රඤ්ඤා මන්ධාතුවක්ඛචත්තිනා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා චත්තාරො දීපෙ අනුසංයායන්තෙන සද්ධිං ආගමංසු. තතො රාජා පරිණායකරතනං පුච්ඡී –

“අත්ථි නු ඛො මනුස්සලොකතො රමණීයතරං යාන”න්ති?

“කස්මා දෙව එවං භණ්හි?

“කිං න පස්සසි චන්දිමසුරියානං ආනුභාවං?

“නනු එතෙසං යානං ඉතො රමණීයතර”න්ති?

රාජා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා තත්ථ අගමාසි. චත්තාරො මහාරාජානො “මන්ධාතුමහාරාජා ආගතො”ති සුත්වාච “මහිද්ධිකො මහානුභාවො රාජා න සක්කා යුද්ධෙන පටිබාහිතු”න්ති සකරජ්ජං නියායාතෙසුං. සො තං ගහෙත්වා පුන පුච්ඡී – “අත්ථි නු ඛො ඉතො රමණීයතරං යාන”න්ති. අට්ඨස්ස තාවතීංසභවනං කථයිංසු – “තාවතීංසභවනං, දෙව, රමණීයතරං, තත්ථ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඉමෙ චත්තාරො මහාරාජානො පරිවාරකා දොචාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති. සක්කො දෙවරාජා මහිද්ධිකො මහානුභාවො. තස්සිමානි පන උපහොගට්ඨානානි, යොජනසහස්සුබ්බෙධො වෙජයන්තපාසාදො, පඤ්චයොජනසතුබ්බෙධො සුධම්මා දෙවසභා, දියඬිඨයොජනසතිකො වෙජයන්තරථො, තථා එරාවණො භන්ථි, දිබ්බරුක්ඛසහස්සපටිමණ්ඩිතං නන්දනවනං විත්තලතාවනං ථාරුසකවනං මිස්සකවනං . යොජනසතුබ්බෙධො පාරිච්ජන්තකො කොට්ඨාරො, තස්ස භෙට්ඨා සට්ඨියොජනායාමා පණ්ණාසයොජනවිත්ථතා පඤ්චදසයොජනබ්බෙධො ජයසුමනපුප්ඵවණ්ණා පණ්ඩුකම්බලසිලා, යස්සා මුදුනාය සක්කස්ස නිසීදතො උපඬිඨකායො අනුපවිසති”ති.

තං සුත්වා රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො චක්කරතනං අබ්භුක්කිරි . තං ආකාසෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං චතුරඬිගිනියා සෙනාය. අථ ද්විත්තං දෙවලොකානං වෙමජ්ඣකො චක්කරතනං ඔතරිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨාසි සද්ධිං පරිණායකරතනප්පමුඛාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය. රාජා එකකොච තාවතීංසභවනං අගමාසි. සක්කො “මන්ධාතා

ආගතො”ති සුත්වාච තස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා – “ස්වාගතං තෙ, මහාරාජ, සකං තෙ, මහාරාජ. අනුසාස, මහාරාජා”ති වත්වා සද්ධිං නාටකෙහි රජ්ජං ද්වෙභාගෙ කත්වා එකං භාගමදාසී. රඤ්ඤො තාවතිංසභවනෙ පතිට්ඨිතමත්තස්සෙව මනුස්සභාවො විගච්ඡී, දෙවභාවො පාතුරහොසී.

තස්ස කිර සක්කෙත සද්ධිං පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්නස්ස අක්ඛිනිමිසමත්තෙන නානත්තං පඤ්ඤායති. තං අසල්ලක්ඛෙන්තා දෙවා සක්කස්ස ච තස්ස ච නානත්තෙ මුය්හන්ති. සො තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානො යාව ඡත්තිංස සක්කා උප්පජ්ජිත්වා චුතා, තාව රජ්ජං කාරෙත්වා අතිත්තොයෙව කාමෙහි තතො චචිත්වා අත්තනො උය්‍යානෙ පතිට්ඨිතො වාතාතපෙන පුට්ඨගත්තො කාලමකාසී.

චක්කරතනෙ පන පට්ඨියං පතිට්ඨිතෙ පරිණායකරතනං සුවණ්ණපට්ටෙ මන්ධාතුඋපාහනං ලිබාපෙත්වා ඉදං මන්ධාතුරජ්ජන්ති රජ්ජමනුසාසී. තෙපි තිහි දිපෙහි ආගතමනුස්සා පුන ගන්තුං අසක්කොන්තා පරිණායකරතනං උපසඬකම්ත්වා “දෙව මයං රඤ්ඤො ආනුභාවෙන ආගතා, ඉදානි ගන්තුං න සක්කොම, වසනට්ඨානං නො දෙහී”ති යාවිංසු. සො තෙසං එකෙකං ජනපදමදාසී. තත්ථ පුබ්බවිදෙහතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො තායෙව පුරිමසඤ්ඤාය විදෙහරට්ඨන්ති නාමං ලභී. අපරගොයානතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො අපරත්තජනපදොති නාමං ලභී. උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො කුරුරට්ඨන්ති නාමං ලභීති. බහුකෙ පන ගාමනිගමාදයො උපාදාය බහුවචනෙන වොහරියති. තෙන චුත්තං “කුරුසු විහරතී”ති.

කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමොති. කම්මාසධම්මන්ති එත්ථ කෙච්ඡි ධ-කාරස්ස ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති. කම්මාසො එත්ථ දම්මොති කම්මාසදම්මො. කම්මාසොති කම්මාසපාදො පොරිසාදො වුවචති. තස්ස කිර පාදෙ බාහුකෙන විද්ධට්ඨානෙ වණො රුහන්තො චිත්තදාරුසදිසො හුත්වා රුහි, තස්මා කම්මාසපාදොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ච තස්මිං ඔකාසෙ දම්මො පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො. කෙන? මහාසත්තෙන. කතරස්මිං ජාතකෙති? මහාසුතසොමජාතකෙති එකෙ. ඉමෙ පන ථෙරා ජයද්දිසජාතකෙති වදන්ති. තදා හි මහාසත්තෙන කම්මාසපාදො දම්මො. යථාහ –

“පුත්තො යදා හොමි ජයද්දිසස්ස,
පඤ්චාලරට්ඨාධිපතිස්ස අත්‍රපො;
වජ්ජිත්වාන පාණං පිතරං පමොවයිං,
කම්මාසපාදම්පි වහං පසාදයි”න්ති.

කෙච්ඡි පන ධ-කාරෙනෙව අත්ථං වණ්ණයන්ති. කුරුරට්ඨවාසීනං කිර කුරුවත්තධම්මො තස්මිං කම්මාසො ජාතො, තස්මා තං යානං කම්මාසො එත්ථ ධම්මො ජාතොති කම්මාසධම්මන්ති වුවචති. තත්ථ නිව්ට්ඨනිගමස්සාපි එතදෙව නාමං. භුමිමචචනෙන කස්මා න චුත්තන්ති? අවසනොකාසතො. භගවතො කිර තස්මිං නිගමෙ වසනොකාසො කොචි විහාරො නාහොසී. නිගමතො පන අපක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං උදකසම්පන්නෙ රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහාවනසණ්ඨො අහොසී. තත්ථ භගවා විහාසී. තං නිගමං ගොචරගාමං කත්වා, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො “කුරුසු විහරති කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමො, තං ගොචරගාමං කත්වා”ති.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

106. එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති. කස්මා භගවා ඉදං සුත්තමහාසී? කුරුරට්ඨවාසීනං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතාය. කුරුරට්ඨවාසීනො කිර භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා තස්ස රට්ඨස්ස සප්පායඋතුපච්චයසෙවනෙන නිව්චං කල්ලසරීරා කල්ලචිත්තා ව හොන්ති. තෙ චිත්තසරීරකල්ලතාය අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලා ගම්භීරකථං පරිග්ගහෙතුං සමත්ථා හොන්ති. තෙන තෙසං භගවා ඉමං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතං සම්පස්සන්තො එකවිසතියා යානෙසු කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා ඉදං ගම්භීරත්ථං සතිපට්ඨානසුත්තං අහාසී. යථා හි පුරිසො සුවණ්ණවඩ්ඪිකොටකං ලභිත්වා තත්ථ නානාපුප්ඵානි පක්ඛිපෙය්‍යා, සුවණ්ණමඤ්ඡුසං වා පන ලභිත්වා සත්තරතනානි පක්ඛිපෙය්‍යා, එවං භගවා කුරුරට්ඨවාසීපරිසං ලභිත්වා ගම්භීරදෙසනං දෙසෙසී. තෙනෙවෙත්ථ අඤ්ඤානිපි ගම්භීරත්ථානි දීඝනිකායෙ මහානිදානං මහාසතිපට්ඨානං ඉමස්මිං මජ්ඣිමනිකායෙ සාරොපමං රුක්ඛුපමං රට්ඨපාලං මාගණ්ඨියං ආනෙඤ්ජසප්පායන්ති අඤ්ඤානිපි සුත්තානි දෙසෙසී.

අපිච තස්මිං ජනපදෙ වතස්සො පරිසා පකතියාව සතිපට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, අත්තමසො දාසකම්මකරපරිජනාපි සතිපට්ඨානප්පටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙත්ති. උදකතිත්ථසුත්තකත්තනට්ඨානාදිසුපි නිරත්ථකකථා නාම න පවත්ති. සවෙ කාචි ඉත්ථී “අම්ම ත්වං කතරං සතිපට්ඨානභාවනං මනසිකරොසී”ති ප්‍රච්ඡිතා “න කිඤ්චී”ති වදති. තං ගරහන්ති “ධිරත්ථු තච ජීවිතං, ජීවමානාපි ත්වං මතසදිසා”ති. අථ නං “මා දානි පුන එවමකාසී”ති ඔවදිත්වා අඤ්ඤතරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්ණාපෙත්ති. යා පන “අහං අසුකං සතිපට්ඨානං මනසිකරොමී”ති වදති. තස්සා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං දත්වා “තච ජීවිතං සුචිතං, ත්වං නාම මනුස්සත්තං පත්තා, තචත්ථාය සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”තිආදීහි පසංසන්ති. න කෙචලඤ්චෙත්ථ මනුස්සජාතියායෙව සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තෙ නිස්සාය විහරන්තා තිරච්ඡානගතාපි. තත්‍රිදං වත්ථු – එකො කිර නටකො සුවපොතකං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙත්තො විවරති. සො භික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සාය වසිත්වා ගමනකාලෙ සුවපොතකං

පමුස්සිත්වා ගතො. තං සාමණෙරියො ගහෙත්වා පටිජග්ගිංසු. බුද්ධරක්ඛිතොතිස්ස නාමං අකංසු. තං එකදිවසං පුරතො නිසින්තං දිස්වා මහාපෙරි ආහ – “බුද්ධරක්ඛිතා”ති?

කිං අයොති.

අත්ථි කොචි තච මනසිකාරොති?

නත්ථි අයොති.

ආවුසො , පබ්බජිතානං සන්තිකෙ වසන්තෙන නාම විස්සට්ඨඅත්තභාවෙන භවිතුං න වට්ටති, කොච්ඤෙව මනසිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, ත්වං පන අඤ්ඤං න සක්ඛිස්සසි “අට්ඨි අට්ඨි”ති සප්ඤ්ඤායං කරොහිති. සො පෙරියා ඔවාදෙ යත්වා “අට්ඨි අට්ඨි”ති සප්ඤ්ඤායන්තො වරති.

තං එකදිවසං පාතොව තොරණග්ගෙ නිසිදිත්වා බාලාතපං තපමානං එකො සකුණො නඬපඤ්ජරෙන අග්ගහෙසි. සො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. සාමණෙරියො සුත්වා “අයො බුද්ධරක්ඛිතො සකුණෙන ගහිතො, මොවෙම න”න්ති ලෙඩ්ඛුආදීනි ගහෙත්වා අනුබන්ධිත්වා මොවෙසුං. තං ආනෙත්වා පුරතො යපිතං පෙරි ආහ –

“බුද්ධරක්ඛිත, සකුණෙන ගහිතකාලෙ කිං චිත්තෙසි”ති?

න අයො අඤ්ඤං චිත්තෙසිං, “අට්ඨිපුඤ්ජොව අට්ඨිපුඤ්ජං ගහෙත්වා ගච්ඡති, කතරස්මිම්පි යානෙ විජ්ජකිරිස්සති”ති එවං අයො අට්ඨිපුඤ්ජමෙව චිත්තෙසින්ති.

සාධු සාධු, බුද්ධරක්ඛිත, අනාගතෙ භවක්ඛයස්ස තෙ පච්චයො භවිස්සතිති. එවං තත්ථ තිරච්ඡානගතාසි සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තස්මා නෙසං භගවා සතිපට්ඨානබුද්ධිමෙව ජනෙත්තො ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමායනං;
නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව භිසිසඬකමො”ති. (වුළුති. 101) –

බහුනි නාමාති. ස්වායං ඉධ අයනනාමෙන වුත්තො. තස්මා එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති එත්ථ එකමග්ගො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො, න ද්වෙධාපට්භුතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අප්ථ වා එකෙන අයිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬගණිකං පභාය වුපකට්ඨෙන පටිච්ඡිත්තචිත්තෙන. අයිතබ්බොති පටිපජ්ජිතබ්බො. අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තිති අත්ථො . එකස්ස අයනො එකායනො, එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසන්තානං සෙට්ඨො ව භගවා, තස්මා භගවතොති වුත්තං හොති. කිඤ්චාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්තෙපි භගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ “සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා”තිආදි (ම. නි. 3.79). අයතිති වා අයනො, ගච්ඡති පච්ඡන්තිති අත්ථො. එකස්මිං අයනොති එකායනො, ඉමස්මිංයෙව ධම්මචිතයෙ පච්ඡන්තිති, න අඤ්ඤත්‍රාති වුත්තං හොති. යථාහ “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මචිතයෙ අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො උපලබ්භති”ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, අත්ථො පනෙකො. අපිව එකං අයතිති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුඛභාවනානායප්පච්ඡන්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡන්තිති වුත්තං හොති. යථාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති –

“එකායනං ජාතිකයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.409);

කෙච්චි පන “න පාරං දිගුණං යන්ති”ති ගාථානායෙන යස්මා එකචාරං නිබ්බානං ගච්ඡති. තස්මා “එකායනො”ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. ඉමස්ස හි අත්ථස්ස සකිං අයනොති ඉමිනා ඛ්‍යාඤ්ජනෙන භවිතබ්බං. යදි පන එකං අයනමස්ස එකා ගති පච්ඡන්තිති එවමත්ථං යොජෙත්වා චුච්චෙයා, ඛ්‍යාඤ්ජනං යුජ්ජෙයා, අත්ථො පන උභයථාපි න යුජ්ජති. කස්මා? ඉධ පුබ්බභාගමග්ගස්ස අධිප්පෙතත්තා. කායාදිවතුආරම්මණප්පච්ඡන්තො හි පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො ඉධ අධිප්පෙතො, න ලොකුත්තරො. සො ව අනෙකචාරම්පි අයති, අනෙකඤ්චස්ස අයනං හොති.

පුබ්බෙපි ව ඉමස්මිං පදෙ මහාපෙරානං සාකච්ඡා අහොසියෙව. තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරො “පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො”ති ආහ. ආචරියො පනස්ස තිපිටකවුළුසුමත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ. පුබ්බභාගො භන්තෙති. මිස්සකො ආවුසොති. ආචරියෙ පුනස්පුනං භණන්තෙ අප්පට්ඨාහිත්වා තුණ්හි අහොසි. පඤ්භං අච්ඡිච්ඡිතිත්වා ව උට්ඨගිංසු. අථාචරියත්ථෙරො න්හානකොට්ඨකං ගච්ඡන්තො “මයා මිස්සකමග්ගො කථිතො,

වුළුනාගො පුබ්බහාගොති ආදාය වොහරති , කො නු බො එත්ථ නිව්ඡයො”ති සුත්තන්තං ආදිතො පට්ඨාය පරිවත්තෙන්තො “යො හි කොච්චි, භික්ඛවෙ, ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍යා සත්ත වස්සානී”ති ඉමස්මිං යානෙ සල්ලක්ඛෙසි, ලොකුත්තරමග්ගො උප්පජ්ජිත්වා සත්ත වස්සානී තිට්ඨමානො නාම නත්ථි, මයා චුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති, වුළුනාගෙන දිට්ඨො පුබ්බහාගමග්ගොව ලබ්භතිති ඤාත්වා අට්ඨමියං ධම්මස්සවනෙ සඬ්ඝුට්ඨෙ අගමාසි.

පොරාණකත්ථෙරා කිර පියධම්මස්සවනා හොත්ති. සද්දං සුත්වාච “අහං පයමං, අහං පයම”න්ති එකජ්ජහාරෙතෙව ඔසරන්ති. තස්මිඤ්ච දිවසෙ වුළුනාගත්ථෙරස්ස වාරො. තෙන ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා විජනිං ගහෙත්වා පුබ්බගාමාසු චුත්තාසු ථෙරස්ස ආසනපිට්ඨියං ඨිතස්ස එතදහොසි “රහො නිසිදිත්වා න වක්ඛාමි”ති. පොරාණකත්ථෙරා හි අනුසුයකා හොත්ති, න අත්තනො රුචිමෙව උච්ඡුභාරං විය එවං උක්ඛිපිත්වා විවරන්ති, කාරණමෙව ගණ්හන්ති, අකාරණං විස්සජ්ජෙත්ති. තස්මා ථෙරො “ආවුසො වුළුනාගා”ති ආහ. සො ආවරියස්ස විය සද්දොති ධම්මං යපෙත්වා “කිං හත්තෙ”ති ආහ. ආවුසො වුළුනාග මයා චුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති, තයා චුත්තො පුබ්බහාගසතිපට්ඨානමග්ගොව ලබ්භතිති.

ථෙරො චිත්තෙසි “අම්භාකං ආවරියො සබ්බපරියත්තිකො තෙපිට්ඨකො සුතබුද්ධො, එවරුපස්සපි නාම භික්ඛුනො අයං පඤ්ඤො ආලුලෙති, අනාගතෙ මම භාතිකා ඉමං පඤ්ඤං ආලුලෙස්සන්තිති සුත්තං ගහෙත්වා ඉමං පඤ්ඤං නිව්වලං කරස්සාමි”ති පටිසම්භිදාමග්ගො “එකායනමග්ගො චුච්චති පුබ්බහාගසතිපට්ඨානමග්ගො –

“මග්ගානට්ඨඞ්ගිකො සෙට්ඨො, සච්චානං චතුරො පදා;
විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමා.

එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපජ්ජට්ඨ, මාරසෙනජ්ජමද්දනං;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපන්නා, දුක්ඛස්සන්තං කරස්සමා”ති. (ධ. ප. 273-275) –

සුත්තං ආහරිත්වා යපෙසි.

මග්ගොති කෙනට්ඨෙත මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙත නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනියට්ඨෙත ව. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදිහි මලෙහි අභිජ්ඣාච්චසමලොභාදිහි ව උපක්කිලෙසෙහි කිලිට්ඨචිත්තානං සත්තානං විසුද්ධත්ථාය. තථා හි ඉමිනාව මග්ගෙන ඉතො සතසහස්සකජ්ජාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං උපරි එකස්මිඤ්ඤෙව කජ්ජෙ නිබ්බත්තෙ තණ්හඬිකරමෙධ්විකරසරණඬිකරදීපඬිකරනාමකෙ බුද්ධෙ ආදිං කත්වා සකාමුනිපරියොසානා අනෙකෙ සම්මාසම්බුද්ධා අනෙකසනා පච්චෙකබුද්ධා ගණනපථං චිතිවත්තා අරියසාවකා වාහි ඉමෙ සත්තා සබ්බෙ චිත්තමලං පවාහෙත්වා පරමවිසුද්ධිං පත්තා. රූපමලවසෙන පන සංකිලෙසවොදානපඤ්ඤත්තියෙව නත්ථි. තථා හි –

රූපෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
රූපෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, අනක්ඛාතං මහෙසිනා.

චිත්තෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
චිත්තෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා.

යථාහ “චිත්තසංකිලෙසා, භික්ඛවෙ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, චිත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100). තඤ්ච චිත්තවොදානං ඉමිනා සතිපට්ඨානමග්ගෙන හොති. තෙනාහ “සත්තානං විසුද්ධියා”ති.

සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායාති සොකස්ස ව පරිදෙවස්ස ව සමතික්කමාය, පහානායාති අත්ථො. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො සත්තතිමහාමත්තාදීනං විය සොකසමතික්කමාය, පටාචාරාදීනං විය ව පරිදෙවසමතික්කමාය ව සංචත්තති. තෙනාහ “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”ති. කිඤ්චාපි හි සත්තතිමහාමත්තො –

“යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහි, පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනං;
මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසි, උපසන්නො වරිස්සසි”ති. (සු. නි. 955);

ඉමං ගාථං සුත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තො.

පටාචාරා –

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අත්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතිසු තාණා”ති. (ධ. ප. 288);

ඉමං ගාථං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා පන කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු කඤ්ච ධම්මං අනාමසිත්වා භාවනා නාම නත්ථී, තස්මා තෙපි ඉමිනාව මග්ගෙන සොකපරිදෙවෙ සමතික්කන්තාති වෙදිතබ්බා.

දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථභිගමායාති කායිකදුක්ඛස්ස ව වෙනසිකදොමනස්සස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං අත්ථභිගමාය, නිරොධායාති අත්ථො. අයඤ්ථි මග්ගො භාවිතො නිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස, සක්කාදීනං විය ව දොමනස්සස්ස අත්ථභිගමාය සංවත්තති.

තත්‍රායං අත්ථදීපනා – සාවත්ථීයං කිර තිස්සො නාම කුටුම්භිකපුත්තො චත්තාලීස භිරඤ්ඤකොට්ඨො පභාය පබ්බජිත්වා අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්ස කනිට්ඨභාතුහරියා “ගච්ඡට්ඨං ජීවිතා වොරොපෙඨා”ති පඤ්චසතෙ වොරෙ පෙසෙසි. තෙ ගත්ත්වා ථෙරං පටිචාරෙත්වා නිසීදිංසු. ථෙරො ආහ “කස්මා ආගන්ත්ව උපාසකා”ති? තං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමාති. පාටිභොගං මෙ උපාසකා ගහෙත්වා අප්පෙකරත්තිං ජීවිතං දෙථාති. කො තෙ, සමණ, ඉමස්මිං යානෙ පාටිභොගො භවිස්සතීති? ථෙරො මහත්තං පාසාණං ගහෙත්වා ද්වෙ උරුට්ඨිති භිත්තිත්වා “වට්ටති උපාසකා පාටිභොගො”ති ආහ. තෙ අපක්කමිත්වා වඩ්ඤ්ඤාසිසෙ අග්ගිං කත්වා නිපජ්ජිංසු. ථෙරස්ස වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා සීලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජි. තතො අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤානො නියාමරත්තිං සමණධම්මං කත්වා අරුණුග්ගමනෙ අරහත්තං පත්තො ඉමං උදානං උදානෙසි –

“උභො පාදානි භිත්තිත්වා, සඤ්ඤාපෙස්සාමි වො අහං;
අට්ටියාමි හරායාමි, සරාගමරණං අහං.

ඵචාහං චිත්තයිත්වාන, යථාභූතං විපස්සිසං;
සම්පත්තෙ අරුණුග්ගමිහි, අරහත්තමපාපුණ්”න්ති.

අපරෙපි තිංස භික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤවිහාරෙ වස්සං උපගන්ත්වා “ආවුසො, නියාමරත්තිං සමණධම්මොව කාතබ්බො, න අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස සන්තිකං ආගන්තබ්බං”න්ති වත්වා විහරිංසු. තෙසං සමණධම්මං කත්වා පච්චුසසමයෙ පච්චායන්තානං ඵකො ඛ්‍යාග්ගො ආගන්ත්වා ඵකෙකං භික්ඛුං ගහෙත්වා ගච්ඡති. න කොචි “මං ඛ්‍යාග්ගො ගණ්ඨි”ති වාචමිති නිව්ඡාරෙසි. ඵං පඤ්චසු දසසු භික්ඛුසු බාදිතෙසු උපොසථදිවසෙ “ඉතරෙ, ආවුසො, කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා ඤත්වා ව “ඉදානි ගහිතෙන, ගහිතොමිහිති වත්තබ්බං”න්ති වත්වා විහරිංසු.

අප අඤ්ඤතරං දහරහික්ඛුං පුරිමනයෙනෙව ඛ්‍යාග්ගො ගණ්ඨි. සො “ඛ්‍යාග්ගො, හන්තෙ”ති ආහ. භික්ඛු කත්තරදණ්ඨෙව උක්කායො ව ගහෙත්වා මොවෙස්සාමාති අනුබන්ධිංසු. ඛ්‍යාග්ගො භික්ඛුනං අගතිං ඡිත්තනට්ඨානං ආරුය්හ තං භික්ඛුං පාදභිගුට්ඨකතො පට්ඨාය බාදිතුං ආරහි. ඉතරෙපි “ඉදානි, සප්පුරිස, අම්භෙහි කත්තබ්බං නත්ථී, භික්ඛුනං විසෙසො නාම ඵචරුපෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති ආහංසු. සො ඛ්‍යාග්ගමුඛෙ නිපන්තොව තං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤානො යාව ගොජ්ජකා බාදිතසමයෙ සොනාපන්තො හුත්වා, යාව ඡණ්ණුකා බාදිතසමයෙ සකදාගාමී, යාව නාහියා බාදිතසමයෙ අනාගාමී හුත්වා, හදයරුපෙ අබාදිතෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“සීලවා වතසම්පන්නො, පඤ්ඤවා සුසමාහිතො;
මුහුත්තං පමාදමන්වාය, ඛ්‍යාග්ගෙනොරුද්ධමානසො.

පඤ්ජරස්මිං ගහෙත්වාන, සීලාය උපරිකතො;
කාමං බාදතු මං ඛ්‍යාග්ගො, හක්ඛො කායො අමිත්තානං;
පටිලද්ධෙ කම්මට්ඨානෙ, මරණං හෙහිති හද්දක”න්ති.

අපරොපි පිතමල්ලත්ථෙරො නාම ගිහිකාලෙ තිසු රජ්ජෙසු පටාකං ගහෙත්වා තම්ඛපණ්ණදීපං ආගම්ම රාජානං දිස්වා රඤ්ඤා කතානුග්ගහො ඵකදිවසං කිලඤ්ජකාපණ්ණාලද්වාරෙන ගච්ඡන්තො “රුපං, භික්ඛවෙ, න තුම්භාකං, තං පජහට්ඨ, තං වො පහිනං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සතී”ති (සං. නි. 3.33-34) නතුම්භාකවග්ගං සුත්වා චිත්තෙසි “නෙව කිර රුපං අත්තනො, න වෙදනා”ති. සො තංයෙව අභිකුසං කත්වා නික්ඛමිත්වා මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජිතො උපසම්පන්නො ද්වෙමානිකා පගුණං කත්වා තිංස භික්ඛු ගහෙත්වා ගබ්ලවාලියඅභිගණං ගන්ත්වා සමණධම්මමකාසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ඡණ්ණුකෙහි වඩ්ඤ්ඤාති. තමෙනං රත්තිං ඵකො මිගලද්දකො මිගොති මඤ්ඤමානො සත්තියා පහරි. සත්ති විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා. සො තං සත්තිං හරාපෙත්වා පහාරමුඛානි තිණවට්ටියා පුරාපෙත්වා පාසාණපිට්ඨියං අත්තානං නිසීදාපෙත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤානො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා උක්කාසිතසද්දෙන ආගතානං භික්ඛුනං ඛ්‍යාකරිත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“භාසිතං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො;
න තුම්භාකමීදං රුපං, තං ඡහෙය්‍යාථ භික්ඛවො.

අනිච්චා වත සඩ්ධාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;

උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො”ති.

අප් නං භික්ඛූ ආහංසු “සවෙ, භත්තෙ, සම්මාසම්බුද්ධො අරොගො අභවිස්සා, අද්ධා තෙ මුද්ධමත්ථකෙ භත්ථං පසාරෙත්වා සීසං පරාමසෙය්‍යා”ති. එත්තාවතා අයං මග්ගො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තති.

සක්කො පන දෙවනමිත්ථො අත්තනො පඤ්චවිධං පුබ්බනිමිත්තං දිස්වා මරණභයසන්තප්පිතො දොමනස්සජාතො භගවත්තං උපසඬකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡී. සො උපෙක්ඛාපඤ්භවිස්සජ්ජනාවසානෙ අසිතිසභස්සාහි දෙවතාහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා වස්ස උපපත්ති පුන පාකතිකාව අහොසි.

සුබ්‍රහ්මාපි දෙවපුත්තො අච්ඡරාසභස්සපරිවාරො සග්ගසම්පත්තිං අනුභොති, තත්ථ පඤ්චසතා අච්ඡරායො රුක්ඛතො පුප්ඵානි ඔව්නන්තියො වචිත්වා නිරයෙ උපපන්නා. සො “කිං ඉමා විරායන්ති”ති උපධාරෙන්නො තාසං නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා “කිත්තකං නු ඛො මම ආයු”ති උපපරික්ඛන්තො අත්තනොපි ආයුපරික්ඛයං විදිත්වා තත්ථෙව නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා භිතො අතිවිය දොමනස්සජාතො හුත්වා “ඉමං මෙ දොමනස්සං සත්ථා විනයිස්සති න අඤ්ඤො”ති අවසෙසා පඤ්චසතා අච්ඡරායො ගහෙත්වා භගවත්තං උපසඬකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡී –

“නිච්චං උත්‍රස්තමීදං චිත්තං, නිච්චං උබ්බිග්ගිදං මනො;
අනුප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසු, අටො උප්පතිතෙසු ව;
සවෙ අත්ථි අනුත්‍රස්තං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති. (සං. නි. 1.98);

තතො නං භගවා ආහ –

“නාඤ්ඤත්‍ර ඛොජ්ඣා තපසා, නාඤ්ඤත්‍රිත්ථියසංවරා;
නාඤ්ඤත්‍ර සබ්බනිස්සග්ගා, සොත්ථිං පස්සාමි පාණින”ති. (සං. නි. 1.98);

සො දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චහි අච්ඡරාසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තං සම්පත්තිං ථාවරං කත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසිති . එවමයං මග්ගො භාවිතො සක්කාදීනං විය දොමනස්සස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තතිති වෙදිතබ්බො.

ඤායස්ස අධිගමායාති ඤායො වූච්චති අරියො අට්ඨඬ්ඨිකො මග්ගො, තස්ස අධිගමාය, පත්තියාති චුත්තං භොති. අයඤ්ඤි පුබ්බභාගෙ ලොකියො සතිපට්ඨානමග්ගො භාවිතො ලොකුත්තරස්ස මග්ගස්ස අධිගමාය සංවත්තති. තෙනාහ “ඤායස්ස අධිගමායා”ති. නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති තණ්හාවානවිරහිතත්තා නිබ්බානන්ති ලද්ධනාමස්ස අමතස්ස සච්ඡිකිරියාය, අත්තපච්චක්ඛතායාති චුත්තං භොති. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො අනුපුබ්බෙන නිබ්බානසච්ඡිකිරියං සාධෙති. තෙනාහ “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි “සත්තානං විසුද්ධියා”ති චුත්තෙ සොකසමතික්කමාදීනි අත්ථතො සිද්ධානෙව භොන්ති, ය්‍පෙත්වා පන සාසනායුත්තිකොවිදෙ අඤ්ඤෙසං න පාකටානි, න ව භගවා පට්ඨං සාසනායුත්තිකොවිදං ජනං කත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති. තෙන තෙනෙව පන සුත්තෙන තං තං අත්ථං ඤාපෙති. තස්මා ඉධ යං යං අත්ථං එකායනමග්ගො සාධෙති, තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා”තිආදිමාහ. යස්මා චා යා සත්තානං විසුද්ධි එකායනමග්ගෙන සංවත්තති, සා සොකපරිදෙවනං සමතික්කමෙන භොති, සොකපරිදෙවනං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඨගමෙන, දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඨගමො ඤායස්සාධිගමෙන, ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. තස්මා ඉමමිපි කමං දස්සෙන්නො “සත්තානං විසුද්ධියා”ති වත්වා “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා”තිආදිමාහ.

අපිච්ච වණ්ණභණ්ණනමෙතං එකායනමග්ගස්ස. යටෙව හි භගවා “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙස්සාමි, යදිදං ඡජක්කානි”ති (ම. නි. 3.420) ඡජක්කදෙසනාය අට්ඨහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි, යථා ව අරියවංසදෙසනාය “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවංසා අග්ගඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා වංසඤ්ඤා පොරාණා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණපුබ්බා න සංකියන්ති, න සංකියස්සන්ති, අප්පටිකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහි”ති (අ. නි. 4.28) නවහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි, එවං ඉමස්සපි එකායනමග්ගස්ස සත්තානං විසුද්ධියාතිආදීනි සත්තහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි.

කස්මා ඉති වෙ? තෙසං භික්ඛූනං උස්සාහජනනත්ථං. වණ්ණභාසනඤ්ඤි සුත්වා තෙ භික්ඛූ “අයං කිර මග්ගො හදයසන්නාපභූතං සොකං, වාචාවිජ්ජලාපභූතං පරිදෙවං, කායිකඅසාතභූතං දුක්ඛං, වෙතසිකඅසාතභූතං දොමනස්සන්ති චත්තාරො උපද්දෙවෙ භනති, විසුද්ධිං ඤායං නිබ්බානන්ති තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජනා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතබ්බං පරියාපුණ්තබ්බං ධාරෙතබ්බං වාචෙතබ්බං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති. ඉති තෙසං භික්ඛූනං උස්සාහජනනත්ථං වණ්ණං අභාසි, කම්බලවාණ්ණජාදයො කම්බලාදීනං වණ්ණං විය.

යථා හි සතසහස්සග්ගනිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජෙන කම්බලං ගණ්හපාති උග්ගොසිතෙපි අසුකකම්බලොති න තාව මනුස්සා ජානන්ති. කෙසකම්බලවාලකම්බලාදයොපි හි දුග්ගන්ධා බරසම්ඵස්සා කම්බලාත්වෙව වුවුවන්ති. යදා පන තෙන ගන්ධාරකො රත්තකම්බලො සුබුමො උජ්ජලො සුබසම්ඵස්සොති උග්ගොසිතං හොති, තදා යෙ පහොන්ති, තෙ ගණ්හන්ති. යෙ න පහොන්ති, තෙපි දස්සනකාමා හොන්ති, එවමෙවං “එකායනො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො”ති චුත්තෙපි අසුකමග්ගොති න තාව පාකටො හොති. නානප්පකාරකා හි අනියානානමග්ගාපි මග්ගාත්වෙව වුවුවන්ති. “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමිති පන චුත්තෙ “අයං කිර මග්ගො චත්තාරො උපද්දවෙ හනති, තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතබ්බං පරියාපුණ්තබ්බං ධාරෙතබ්බං වාචෙතබ්බං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤස්සන්තිති චණ්ණං භාසන්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමාහ. යථා ච සතසහස්සග්ගනිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජොපමා, එවං රත්තප්මිබුතදසුචණ්ණඋදකප්පසාදකමණ්ණරතනසුවිසුද්ධමුත්තාරතනධොතපවාළාදිවාණිජුපමාදයොපෙන්ථ ආභරිතබ්බා.

යදිදන්ති නිපාතො, යෙ ඉමෙති අයමස්ස අත්ථො. චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡේදො, තෙන න තතො හෙට්ඨා න උද්ධන්ති සතිපට්ඨානපරිච්ඡේදං දිපෙති. සතිපට්ඨානාති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොචරොපි, තිඨා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුතො පටිසානුනයච්චිත්තතාපි, සතිපි. “චතුත්තං, හික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථඨගමඤ්ච දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාපං...පෙ.... කො ව, හික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො? ආහාරසමුදයා කායසමුදයො”තිආදියු (සං. නි. 3.408) හි සතිගොචරො සතිපට්ඨානන්ති වුවුවති. තථා “කායො පට්ඨානං, නො සති. සති පට්ඨානඤ්චෙව සති වා”තිආදියුපි (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති අස්මිත්ති පට්ඨානං. කා පතිට්ඨාති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. පධානට්ඨානන්ති වා පට්ඨානං. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදිති විය. “තයො සතිපට්ඨානා, යදරියො සෙවති, යදරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුරහති”ති (ම. නි. 3.311) එත්ථාපි තිඨා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුතො පටිසානුනයච්චිත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති චුත්තා. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙතබ්බතො පට්ඨානං, පචත්තයිතබ්බතොති අත්ථො. කෙන පට්ඨපෙතබ්බතොති? සතියා. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානන්ති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ පරිපුරෙන්ති”තිආදියු (සං. නි. 5.989) පන සතියෙව “සතිපට්ඨාන”න්ති වුවුවති. තස්සත්ථො – පතිට්ඨාතිති පට්ඨානං, උපට්ඨාති ඔක්කන්තිත්ථා පක්ඛන්දිත්ථා පචත්තතිති අත්ථො. සතියෙව පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණට්ඨෙත සති, උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං. ඉති සති ව සා පට්ඨානඤ්චාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදම්ඨ අධිප්පෙතං.

යදි එවං, කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනං? සතිබහුත්තා. ආරම්මණහෙදෙන හි බහුකා එතා සතියො. අථ මග්ගොති කස්මා එකචචනං? මග්ගට්ඨෙත එකත්තා. චතස්සොපි හි එතා සතියො මග්ගට්ඨෙත එකත්තං ගච්ඡන්ති. චුත්තඤ්ඤෙන “මග්ගොති කෙනට්ඨෙත මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙත, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගතියට්ඨෙත වා”ති. චතස්සොපි චෙතා අපරභාගෙ කායාදියු ආරම්මණෙසු කිච්චං සාධයමානා නිබ්බානං ගච්ඡන්ති. ආදිතො පට්ඨාය ව නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගියන්ති, තස්මා චතස්සොපි එකො මග්ගොති වුවුවන්ති. එවඤ්ච සති වචනානුසන්ධිතා සානුසන්ධිකාව දෙසනා හොති, “මාරසෙනප්පමද්දනං වො, හික්ඛවෙ, මග්ගං දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාපං...පෙ.... කතමො ව, හික්ඛවෙ, මාරසෙනප්පමද්දනො මග්ගො? යදිදං සත්තබොජ්ඣංගි”තිආදියු (සං. නි. 5.224) විය හි යථා මාරසෙනප්පමද්දනොති ව සත්තබොජ්ඣංගිගාති ව අත්ථතො එකං, බාසද්දනමෙවෙන්ථ නානං. එවං එකායනමග්ගොති ව චත්තාරො සතිපට්ඨානාති ව අත්ථතො එකං, බාසද්දනමෙවෙන්ථ නානං. තස්මා මග්ගට්ඨෙත එකත්තා එකචචනං, ආරම්මණහෙදෙන සතිබහුත්තා බහුවචනං වෙදිතබ්බං.

කස්මා පන භගවතා චත්තාරොව සතිපට්ඨානා චුත්තා අනුනා අනාධිකාති? වෙනෙයාහිතත්තා. තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතසමපයානිකවිපස්සනායානිකෙසු හි මන්දන්තික්ඛවෙසෙන ද්වෙධා ද්වෙධා පචත්තෙසු වෙනෙයොසු මන්දස්ස තණ්හාවරිතස්ස ඔළාරිකං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස සුබුමං වෙදනානුපස්සනං සතිපට්ඨානං. දිට්ඨිවරිතස්සාපි මන්දස්ස නාතිප්පහෙදගතං චත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස අතිප්පහෙදගතං ධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. සමපයානිකස්ස ව මන්දස්ස අතිවිජෙන අධිගන්තබ්බතීම්මතං පයමං සතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො දුතියං. විපස්සනායානිකස්සාපි මන්දස්ස නාතිප්පහෙදගතාරම්මණං තතියං, තික්ඛස්ස අතිප්පහෙදගතාරම්මණං චතුත්ථං. ඉති චත්තාරොව චුත්තා අනුනා අනාධිකාති.

සුභසුඛනිව්චඅත්තභාවවිපල්ලාසපහානත්ථං වා. කායො හි අසුභො, තත්ථ ව සුභවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා, තෙසං තත්ථ අසුභභාවදස්සනෙන තස්ස විපල්ලාසස්ස පහානත්ථං පයමං සතිපට්ඨානං චුත්තං. සුඛං නිව්චං අත්තාති ගහිතෙසුපි ව වෙදනාදියු වෙදනා දුක්ඛා, චිත්තං අනිව්චං, ධම්මා අනත්තා, තෙසු ව සුඛනිව්චඅත්තවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා, තෙසං තත්ථ දුක්ඛාදිභාවදස්සනෙන තෙසං විපල්ලාසානං පහානත්ථං සෙසානි තිණි චුත්තානිති එවං සුභසුඛනිව්චඅත්තභාවවිපල්ලාසපහානත්ථං වා චත්තාරොව චුත්තා අනුනා අනාධිකාති වෙදිතබ්බා.

න කෙවලඤ්ච විපල්ලාසපහානත්ථමෙව, අථ බො චතුරොසයොගාසවගන්ථඋපාදානඅගතිපහානත්ථම්පි චතුබ්බිධාහාරපරිඤ්ඤත්ථඤ්ච චත්තාරොව චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අයං තාව පකරණනායො.

අට්ඨකථායං පන සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සනිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොති එතදෙව චූත්තං. යථා හි චතුද්වාරෙ නගරෙ පාවිනතො ආගච්ඡන්තා පාවිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පාවිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, දක්ඛිණතො පච්ඡිමතො උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං සම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. නගරං විය හි නිබ්බානමහානගරං. ද්වාරං විය අට්ඨඨිගිකො ලොකුත්තරමග්ගො. පාවිනදිසාදයො විය කායාදයො.

යථා පාවිනතො ආගච්ඡන්තා පාවිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පාවිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං කායානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා චුද්දසව්ධෙන කායානුපස්සනං භාවෙත්වා කායානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා දක්ඛිණතො ආගච්ඡන්තා දක්ඛිණදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං වෙදනානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං භාවෙත්වා වෙදනානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා පච්ඡිමතො ආගච්ඡන්තා පච්ඡිමදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං චිත්තානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං භාවෙත්වා චිත්තානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං ධම්මානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං භාවෙත්වා ධම්මානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

එවං සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සනිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොච චූත්තාති වෙදිතබ්බා.

කතමෙ චත්තාරොති කට්ඨකමාසනා පුච්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භික්ඛවෙති
ධම්මපටිග්ගාභකපුග්ගලාලපනමෙතං. භික්ඛුනි පටිපත්තිසම්පාදකපුග්ගලානිදස්සනමෙතං. අඤ්ඤෙපි ච දෙවමනුස්සා පටිපත්තිං සම්පාදෙත්තියෙව, සෙට්ඨත්තා පන පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො ච, “භික්ඛු”ති ආහ. භගවතො හි අනුසාසනිං සම්පට්ච්ඡන්තෙසු භික්ඛු සෙට්ඨො, සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවතො, තස්මා සෙට්ඨත්තා “භික්ඛු”ති ආහ. තස්මිං ගහිතෙ පන සෙසා ගහිතා භොන්ති රාජගමනාදිසු රාජග්ගහණෙන සෙසපරිසා විය. යො ච ඉමං පටිපත්තිං පටිපජ්ජති, සො භික්ඛු නාම භොන්ති පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතොපි “භික්ඛු”ති ආහ. පටිපන්නකො හි දෙවො චා භොතු මනුස්සො චා, “භික්ඛු”ති සඬ්ඛං ගච්ඡති යෙව. යථාහ —

“අලඬකතො වෙපි සමං වරෙයා,
සන්නො දන්නො නියතො බ්‍රහ්මචාරී;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛු”ති. (ධ. ප. 142);

කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬගපච්චඩ්ගානං කෙසාදිනඤ්ච ධම්මානං සමුභට්ඨෙන හත්ථිකායරථකායාදයො විය කායොති අධිප්පෙතො. යථා ච සමුභට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙන. කුච්ඡිතානඤ්ච පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උප්පත්තිදෙසො. තත්‍රායං වචනත්ථො, ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොති කායො. කායානුපස්සිති කායමනුපස්සනසිලො, කායං චා අනුපස්සමානො.

“කායෙ”ති ච වත්ථාපි පුන “කායානුපස්සි”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචත්ථානසනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං කතන්ති වෙදිතබ්බං. තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සි චා, චිත්තධම්මානුපස්සි චා, අථ බො කායානුපස්සියෙවාති කායසඬ්ඛාතෙ වත්ථුස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචත්ථානං දස්සිතං හොති. තථා න කායෙ අඬගපච්චඩ්ගවිමුත්තඵකධම්මානුපස්සි, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඉත්ථිපුරිසානුපස්සි. යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො භූතපාදායසමුභසඬ්ඛාතො කායො, තත්ථපි න භූතපාදායවිනිමුත්තඵකධම්මානුපස්සි, අථ බො රථසම්භාරානුපස්සකො විය අඬගපච්චඩ්ගසමුභානුපස්සි, නගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමුභානුපස්සි, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ටිවිනිබ්භූජනකො විය රිත්තමුට්ඨිවිනිවෙද්ධකො විය ච භූතපාදායසමුභානුපස්සියෙවාති නානජ්ජකාරතො සමුභවසෙනෙව කායසඬ්ඛාතස්ස වත්ථුතො දස්සනෙන සනවිනිබ්බොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාචූත්තසමුභවිනිමුත්තො කායො චා ඉත්ථි චා පුරිසො චා අඤ්ඤො චා කොච්චි ධම්මො දිස්සති, යථාචූත්තධම්මසමුභමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා —

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;

සනච්චිබ්භොගාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං. ආදිසද්දෙන චෙන්ථ අයම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො - අයඤ්ඤි එකස්මිං කායෙ කායානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤාදිමානුපස්සි. කිං චුත්තං හොති? යථා අනුදකභුතායපි මර්වියා උදකානුපස්සිතො හොන්ති, න එවං අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභභුතෙයෙව ඉමස්මිං කායෙ නිච්චසුඛඅත්තසුභභවානුපස්සි, අථ බො කායානුපස්සි අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභාකාරසමුභානුපස්සියෙවාති. අථ වා ය්වායං පරතො “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සො සතොව අස්සසති”තිආදිනා නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිවුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො කායො චුත්තො, යො ච “ඉධෙකච්චො පට්ඨිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකායං ජවිකායං චම්මකායං මංසකායං රුහිරකායං නභාරුකායං අට්ඨිකායං අට්ඨිමිඤ්ජකායං”න්ති පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.35) කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස ඉමස්මිංයෙව කායෙ අනුපස්සනතො “කායෙ කායානුපස්සි”ති එවම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අථ වා කායෙ අහන්ති වා මමන්ති වා එවං ගහෙනබ්බස්ස යස්ස කස්සවි අනනුපස්සනතො තස්ස තස්සෙව පන කෙසාලොමාදිකස්ස නානාධම්මසමුහස්ස අනුපස්සනතො කායෙ කෙසාදිධම්මසමුහසඛිතකායානුපස්සිති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අපිච “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො”තිආදිනා නයෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව අනිච්චලක්ඛණාදිනො ආකාරසමුහසඛිතතස්ස කායස්සානුපස්සනතොපි “කායෙ කායානුපස්සි”ති එවම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තථා හි අයං කායෙ කායානුපස්සනාපටිපදං පටිපන්නො භික්ඛු ඉමං කායං අනිච්චානුපස්සනාදිනං සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො. දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො අත්තතො. නිබ්බින්නදති, නො නන්දති. චිරජ්ජති, නො රජ්ජති. නිරොධෙති, නො සමුදෙති. පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්නො නිච්චසඤ්ඤං පජ්ජති, දුක්ඛතො අනුපස්සන්නො සුඛසඤ්ඤං පජ්ජති, අනත්තතො අනුපස්සන්නො අත්තසඤ්ඤං පජ්ජති, නිබ්බින්නදන්නො නන්දිං පජ්ජති, චිරජ්ජන්නො රාගං පජ්ජති, නිරොධෙන්නො සමුදයං පජ්ජති, පටිනිස්සජ්ජන්නො ආදානං පජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

විහරතීති ඉරියති. ආකාපීති තිස්ස භවෙසු කිලෙසෙ ආතාපෙතීති ආතාපො, විරියස්සෙතං නාමං. ආතාපො අස්ස අත්ථිති ආකාපී. සම්පජානොති සම්පජ්ඤ්ඤසඛිතතො ඤාණෙන සමන්තාගතො. සතිමාති කායපරිග්ගාහිකාය සතියා සමන්තාගතො. අයං පන යස්මා සතියා ආරම්මණං පරිග්ගහෙන්වා පඤ්ඤාය අනුපස්සති, න හි සතිවිරහිතස්ස අනුපස්සනා නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ “සතිඤ්ච බ්බාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234). තස්මා එත්ථ “කායෙ කායානුපස්සි විහරති”ති එත්තාවතා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානකම්මට්ඨානං චුත්තං හොති. අථ වා යස්මා අනාතාපිතො අත්තොසඛිතෙපො අත්තරායකරො හොති, අසම්පජානො උපායපරිග්ගහෙ අනුපායපරිවජ්ජනෙ ව සම්මුය්හති, මුට්ඨස්සති උපායාපරිවචාගෙ අනුපායාපරිග්ගහෙ ව අසමත්ථො හොති, තෙනස්ස තං කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති, තස්මා යෙසං ධම්මානං ආනුභාවෙන තං සම්පජ්ජති. තෙසං දස්සනත්ථං “ආකාපී සම්පජානො සතිමාති ඉදං චුත්ත”න්ති වෙදිතබ්බො.

ඉති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං සම්පයොගඛිතඤ්චස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි පහානඛිගං දස්සෙතුං විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති චුත්තං. තත්ථ විනෙය්‍යාති තදඛිගචිතයෙන වා වික්ඛම්භනචිතයෙන වා චිතයිත්වා. ලොකෙති තස්මිංයෙව කායෙ. කායො හි ඉධ ලුප්ජනපලුප්ජනට්ඨෙන ලොකොති අධිප්පෙනො. යස්මා පනස්ස න කායමත්තෙයෙව අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභියති, වෙදනාදිසුපි පභියතියෙව, තස්මා “පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො”ති විහඬිගෙ (විහ. 362) චුත්තං. ලොකසඛිතත්තා වා තෙසං ධම්මානං අත්ථුද්ධාරනයෙනෙතං චුත්තං. යං පනාහ “තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො”ති. අයමෙවෙන්ථ අත්ථො, තස්මිං ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං විනෙය්‍යාති එවං සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. යස්මා පනෙන්ථ අභිජ්ඣාගහණෙන කාමච්ජන්දො , දොමනස්සග්ගහණෙන බ්‍යාපාදො සඬිගහං ගච්ජති, තස්මා නිවරණපරියාපන්නබ්බවධම්මද්වයදස්සනෙන නිවරණජ්ජහනං චුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බො.

විසෙසෙන චෙන්ථ අභිජ්ඣාචිතයෙන කායසම්පත්තිමූලකස්ස අනුරොධස්ස, දොමනස්සචිතයෙන පන කායච්ජන්තිමූලකස්ස විරොධස්ස, අභිජ්ඣාචිතයෙන ව කායෙ අභිරතියා, දොමනස්සචිතයෙන කායභාවනාය අනභිරතියා, අභිජ්ඣාචිතයෙන කායෙ අභුතානං සුභසුඛවාදිනං පක්ඛෙපස්ස, දොමනස්සචිතයෙන ව කායෙ භුතානං අසුභාසුඛවාදිනං අපනයනස්ස ව පහානං චුත්තං. තෙන යොගාවචරස්ස යොගානුභාවො යොගසමත්ථතා ව දීපිතා හොති. යොගානුභාවො හි එස, යදිදං අනුරොධවිරොධච්ජපමුත්තො අරතිරතිසහො අභුතපක්ඛෙපභුතාපනයනවිරහිතො ව හොති. අනුරොධවිරොධච්ජපමුත්තො වෙස අරතිරතිසහො අභුතං අපක්ඛිපන්නො භුතඤ්ච අනපනෙන්තො යොගසමත්ථො හොතිති.

අපරො නයො “කායෙ කායානුපස්සි”ති එත්ථ අනුපස්සනාය කම්මට්ඨානං චුත්තං. “විහරති”ති එත්ථ චුත්තවිහාරෙන කම්මට්ඨානිකස්ස කායපරිහරණං. “ආකාපී”තිආදිසු ආතාපෙන සම්මජ්ජධානං, සතිසම්පජ්ඤ්ඤා සබ්බත්ථිකකම්මට්ඨානං, කම්මට්ඨානපරිහරණුපායො වා, සතියා වා කායානුපස්සනාවසෙන පටිලද්ධසමථො, සම්පජ්ඤ්ඤා විපස්සනා, අභිජ්ඣාදොමනස්සචිතයෙන භාවනාඵලං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බො.

විභවගෙ පන “අනුපස්සි”ති තත්ථ කතමා අනුපස්සනා? යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි. අයං වුවචති අනුපස්සනා. ඉමාය අනුපස්සනාය උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සම්පන්නො සමන්නාගතො. තෙන වුවචති අනුපස්සිති.

විහරතීති ඉරියති වත්තති පාලෙති යපෙති යාපෙති වරති විහරති. තෙන වුවචති විහරතීති.

ආකාසීති තත්ථ කතමො ආකාපො? යො වෙනසිකො වීරියාරම්භො...පෙ.... සම්මාචායාමො. අයං වුවචති ආකාපො. ඉමිනා ආකාපෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්නාගතො. තෙන වුවචති ආකාසීති.

සම්පජානොති තත්ථ කතමං සම්පජඤ්ඤං? යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි. ඉදං වුවචති සම්පජඤ්ඤං. ඉමිනා සම්පජඤ්ඤෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්නාගතො. තෙන වුවචති සම්පජානොති.

සතිමාති තත්ථ කතමා සති? යා සති අනුස්සති...පෙ.... සම්මාසති. අයං වුවචති සති. ඉමාය සතියා උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්නාගතො. තෙන වුවචති සතිමාති.

විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො, පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො. අයං වුවචති ලොකො. තත්ථ කතමා අභිජ්ඣා? යො රාගො සාරාගො අනුනායො අනුරොධො නන්දී නන්දිරාගො චිත්තස්ස සාරාගො, අයං වුවචති අභිජ්ඣා. තත්ථ කතමං දොමනස්සං? යං වෙනසිකං අසාතං, වෙනසිකං දුක්ඛං, වෙනොසම්ඵස්සජං අසාතං...පෙ.... දුක්ඛා වෙදනා. ඉදං වුවචති දොමනස්සං. ඉති අයඤ්ච අභිජ්ඣා ඉදඤ්ච දොමනස්සං ඉමමිහි ලොකෙ විනිතා හොන්ති පටිවිනිතා සන්නා වුපසන්නා සමිතා වුපසමිතා අත්ථඨගතා අබ්භත්ථඨගතා අප්පිතා ඛාප්පිතා සොසිතා විසොසිතා ඛාන්තිකතා, තෙන වුවචති විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති (විහ. 356) එවමෙනෙසං පදානමත්ථො චුත්තො. තෙන සහ අයං අට්ඨකථානායො යථා සංසන්දති, එවං වෙදිතබ්බො. අයං තාව කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානුද්දෙසස්ස අත්ථවණ්ණනා.

වෙදනාසු... චිත්තෙ... ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති...පෙ.... විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති එත්ථ පන වෙදනානුපස්සිති එවමාදීසු වෙදනාදීනං සුන වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි, චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන වෙදනාති තිස්සො වෙදනා, තා ව ලොකියා එව. චිත්තමිපි ලොකියං, තථා ධම්මා. තෙසං විභාගො නිද්දෙසවාරෙ පාකටො භවිස්සති. කෙවලං පනිධ යථා වෙදනා අනුපස්සිතබ්බා, තථා අනුපස්සන්තො වෙදනාසු වෙදනානුපස්සිති වෙදිතබ්බො. එස නයො චිත්තධම්මෙසුපි. කථඤ්ච වෙදනා අනුපස්සිතබ්බාති? සුඛා තාව වෙදනා දුක්ඛතො, දුක්ඛා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො. යථාහ –

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අදක්ඛි නං අනිච්චතො;
ස වෙ සම්මද්දෙසො භික්ඛු, උපසන්නො වරිස්සති”ති. (සං. නි. 4.253);

සබ්බා එව වෙනා දුක්ඛාතිපි අනුපස්සිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙන “යංකිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මින්නි වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ව අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ “සුඛා වෙදනා ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.464) සබ්බං චිත්ථාරෙතබ්බං. අපිච අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනාවසෙනපි අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං නිද්දෙසවාරෙයෙව පාකටං භවිස්සති. චිත්තධම්මෙසුපි චිත්තං තාව ආරම්මණාධිපතිසහජාතභූමිකම්මවිපාකකිරියාදිනානත්තභෙදානං අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසරාගාදිභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසන්නාසන්නාදිභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව. කාමඤ්චෙන්ථ යස්ස කායසඬ්ඛාතෙ ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභීනං, තස්ස වෙදනාදිලොකෙසුපි තං පභීනමෙව. නානාසුග්ගලවසෙන පන නානාචිත්තක්ඛණකසතිපට්ඨානභාවනාවසෙන ව සබ්බත්ථ චුත්තං. යතො වා එකත්ථ පභීනං සෙසෙසුපි පභීනං හොති. තෙනෙවස්ස තත්ථ පභානදස්සනත්ථමිපි එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කායානුපස්සනාආනාපානපබ්බවණ්ණනා

107. ඉදානි සෙය්‍යථාපි නාම ඡෙකො විලිචකාරකො ථුලකිලඤ්ජසණ්භකිලඤ්ජවඬිකොටකපෙළාපුටාදීනි උපකරණානි කත්තුකාමො එකං මහාවෙණුං ලභිත්වා වතුධා භින්දිත්වා තතො එකෙකං වෙණුබණ්ඩං ගහෙත්වා එාලෙන්වා තං තං උපකරණං කරෙය්‍ය, එවමෙව භගවා සතිපට්ඨානදෙසනාය සත්තානං අනෙකප්පකාරවිසෙසාධිගමං කත්තුකාමො එකමෙව සම්මාසති. “චිත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චිත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරති”තිආදිනා නයෙන ආරම්මණවසෙන වතුධා භින්දිත්වා තතො එකෙකං සතිපට්ඨානං ගහෙත්වා විහජන්තො “කථඤ්ච භික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන නිද්දෙසවාරං චත්තුමාරද්ධො.

තත්ප් කථාකරුවාදී විත්ථාගතකමයනා පුච්ඡා. අයං පනෙත්ථ සඨබ්බපත්ථො – හික්ඛවෙ, කෙන ව පකාරෙන හික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරති? එස නයො සබ්බපුච්ඡාචාරෙසු. ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛුති, හික්ඛවෙ, ඉමස්මි සාසනෙ හික්ඛු. අයඤ්ඤෙත්ථ ඉධ-සද්දො සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභුතසාසනපරිදීපනො අඤ්ඤාසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො ව. චුත්තඤ්ඤෙත්තං “ඉධෙව, හික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (ම. නි. 1.139). තෙන චුත්තං “ඉමස්මි සාසනෙ හික්ඛු”ති.

“අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරගතො වා”ති ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපනං. ඉමස්ස හි හික්ඛුනො දීඝරත්තං රූපාදිසු ආරම්මණෙසු අනුච්ඡංචිත්තං කම්මට්ඨානවිටී. ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, කුටගොණයුත්තරථො විය උප්පට්ඨමෙව ධාවති, තස්මා සෙය්‍යාථාපි නාම ගොපො කුටධෙනුයා සබ්බං ධීරං පිචිත්වා වඩ්ඪිත්තං කුටචච්ඡං දමෙතුකාමො ධෙනුනො අපනෙත්වා එකමන්තෙ මහන්තං ථම්මං නිබ්ඤ්ඤාත්තත්ථ යොත්තෙන ඛන්ධෙය්‍යා. අපස්ස සො වච්ඡො ඉතො විතො ව විප්පන්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තො තමෙව ථම්මං උපනිසීදෙය්‍යා වා උපනිපජ්ජෙය්‍යා වා, එවමෙව ඉමිනාපි හික්ඛුනා දීඝරත්තං රූපාරම්මණාදිරසපානවඩ්ඪිත්තං දුට්ඨවිත්තං දමෙතුකාමෙන රූපාදිආරම්මණෙනො අපනෙත්වා අරඤ්ඤං වා රුක්ඛමූලං වා සුඤ්ඤාගාරං වා පවෙසෙත්වා තත්ප් සතිපට්ඨානාරම්මණත්ථම්මෙහ සතියොත්තෙන ඛන්ධිකබ්බං. එවමස්ස තං විත්තං ඉතො විතො ව විප්පන්දිත්වාපි පුබ්බෙ ආවිණ්ණාරම්මණං අලභමානං සතියොත්තං ඡිත්තදිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තං තමෙවාරම්මණං උපවාරප්පනාවසෙන උපනිසීදති වෙව උපනිපජ්ජති ව. තෙනාහු පොරාණා –

“යථා ථම්මෙහ නිබ්බන්ධෙය්‍යා, වච්ඡං දමං නරො ඉධ;
ඛන්ධෙය්‍යෙවං සකං විත්තං, සතියාරම්මණෙ දළ්භ”න්ති.

එවමස්ස තං සෙනාසනං භාවනානුරූපං භොති. තෙන චුත්තං “ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපන”න්ති.

අපිව යස්මා ඉදං කායානුපස්සනාය මුද්ධභුතං සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං විසෙසාධගමදිට්ඨධම්මසුබ්බිහාරපද්ධානං ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං ඉත්ථිපුරිසහත්ථිඅස්සාදිසද්දසමාකුලං ගාමන්තං අපරිච්චජිත්වා න සුකරං සම්පාදෙතුං, සද්දකණ්ටකත්තා ඤානස්ස. අගාමකෙ පන අරඤ්ඤෙ සුකරං යොගාවචරෙන ඉදං කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව ඤානං පාදකං කත්වා සඨබ්බාරෙ සම්මසිත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණ්තුං. තස්මාස්ස අනුරූපසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ.

චත්ථුවිජ්ජාවරියො විය හි භගවා. සො යථා චත්ථුවිජ්ජාවරියො නගරභූමිං පස්සිත්වා සුට්ඨු උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ නගරං මාපෙථා”ති උපදිසති, සොත්ථිනා ව නගරෙ නිට්ඨිතෙ රාජකුලනො මහාසක්කාරං ලභති, එවමෙව යොගාවචරස්ස අනුරූපං සෙනාසනං උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිතබ්බ”න්ති උපදිසති. තතො තත්ප් කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තෙන යොගිනා අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පත්තෙ “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා”ති මහන්තං සක්කාරං ලභති.

අයං පන හික්ඛු දීපිසදිසොති වුවචති. යථා හි මහාදීපිරාජා අරඤ්ඤෙ තිණගහනං වා වනගහනං වා පබ්බතගහනං වා නිස්සාය නිලිසිත්වා වනමහිංසගොකණ්ණසුකරාදයො මිගෙ ගණ්භාති, එවමෙව අයං අරඤ්ඤාදිසු කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තො හික්ඛු යථාක්කමෙන චත්තාරො මග්ගෙ වෙව චත්තාරි අරියඵලානි ව ගණ්භාති. තෙනාහු පොරාණා –

“යථාපි දීපිකො නාම, නිලිසිත්වා ගණ්භති මිගෙ;
තථෙවායං බුද්ධපුත්තො, යුත්තයොගො විපස්සකො;
අරඤ්ඤං පටිසිත්වාන, ගණ්භාති ඵලමුත්තම”න්ති.

තෙනස්ස පරක්කමජවයොග්ගභූමිං අරඤ්ඤසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ. ඉතො පරං ඉමස්මි තාව ආනාපානපබ්බෙ යං චත්තබ්බං සියා, තං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තමෙව.

තස්ස පන ඉමෙසං “දීඝං වා අස්සසන්තො දීඝං අස්සසාමීති පජානාති...පෙ.... පස්සම්භයං කායසඨබ්බාරං පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති”ති එවං චුත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන සික්ඛතො අස්සාසපස්සාසනිමිත්තෙ චත්තාරි ඤානානි උප්පජ්ජන්ති. සො ඤානා වුට්ඨහිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ වා පරිග්ගණ්භාති ඤානඤ්ඤානි වා. තත්ප් අස්සාසපස්සාසකම්මිකො “ඉමෙ අස්සාසපස්සාසා කිං නිස්සිතා, චත්ථුං නිස්සිතා, චත්ථු නාම කරජකායො, කරජකායො නාම චත්තාරි මහාභූතානි උපාදාරූපඤ්ඤා”ති එවං රූපං පරිග්ගණ්භාති, තතො තදාරම්මණෙ එස්සපඤ්ඤාමකෙ නාමන්ති එවං නාමරූපං පරිග්ගහෙත්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨවිපමුප්පාදං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථි”ති විනිණ්ණකඨබ්බො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදං එකස්ස හික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

කොන්කම්මකොපි “ඉමානි කොන්කම්මානි කිං නිස්සිතානි, වත්ථුං නිස්සිතානි. වත්ථු නාම කරජකායොති කොන්කම්මානි නාමං, කරජකායො රූප”න්ති නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපච්චයාකාරං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්නධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී”ති විනිශ්ඡකඛ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති, ඉදං එකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුක්ඛං.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං අත්තනො වා අස්සාසපස්සාසකායෙ කායානුපස්සී විහරති. ඛණිද්ධා වානි පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ. අප්ඤ්ඤානංඛණිද්ධා වානි කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ. එතෙනස්ස පගුණකම්මට්ඨානං අට්ඨපෙත්වා අපරාපරං සඤ්චරණකාලො කට්ඨො. එකස්මිං කාලෙ පතිදං උභයං න ලබ්භති.

සමුදයධම්මානුපස්සී වානි යථා නාම කම්මාරභස්තඤ්ච ගග්ගරනාළිඤ්ච තප්පඤ්ච වායාමං පටිච්ච වානො අපරාපරං සඤ්චරති, එවං භික්ඛුනො කරජකායඤ්ච නාසාපුටඤ්ච විත්තඤ්ච පටිච්ච අස්සාසපස්සාසකායො අපරාපරං සඤ්චරති. කායාදයො ධම්මා සමුදයධම්මා, තෙ පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සී වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. වයධම්මානුපස්සී වානි යථා භස්තාය අපනිතාය ගග්ගරනාළියා භිත්තාය තප්පෙ ව වායාමෙ අසති සො වානො තප්පවත්තති, එවමෙව කායෙ භිත්තො නාසාපුටෙ විද්ධස්සෙ විත්තෙ ව නිරුද්ධෙ අස්සාසපස්සාසකායො නාම තප්පවත්තති කායාදිනිරොධා අස්සාසපස්සාසනිරොධොති එවං පස්සන්තො “වයධම්මානුපස්සී වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. සමුදයවයධම්මානුපස්සී වානි කාලෙන සමුදයං, කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො. අත්ථී කායොති වා පනස්සාති කායොව අත්ථී, න සත්තො, න පුග්ගලො, න ඉත්ථී, න පුරිසො, න අත්තා, න අත්තනියං, නාහං, න මම, න කොචි, න කස්සචිති එවමස්ස සති පච්චුපට්ඨිතා හොති.

යාවදෙවානි පයොජනපරිච්ඡේදවචන්ථාපනමෙතං. ඉදං චුත්තං හොති – යා සති පච්චුපට්ඨිතා හොති, සා න අඤ්ඤත්ථාය. අථ ඛො යාවදෙව ඤාණමත්තාය අපරාපරං උත්තරුත්තරි ඤාණපමාණත්ථාය වෙව සතිපමාණත්ථාය ව, සතිසම්පජඤ්ඤානං වුඩ්ඪත්ථායාති අත්ථො. අනිස්සිතො ව විහරති ති භ්ණානිස්සයදිට්ඨිනිස්සයානං වසෙන අනිස්සිතො විහරති. න ව කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති ලොකස්මිං කිඤ්චි රූපං වා...පෙ.... විඤ්ඤාණං වා “අයං මෙ අත්තා වා අත්තනියං වා”ති න ගණ්භාති. එවම්පිති උපරිඅත්ථං උපාදාය සම්පිණ්ඩනත්ථො පිකාරො. ඉමිනා පන පදෙන භගවා ආනාපානපබ්බදෙසනං නියානෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්භා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාති ඉදමෙකස්ස අස්සාසපස්සාසවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුක්ඛන්ති.

ආනාපානපබ්බදණ්ණානා නිට්ඨිතා.

ඉරියාපට්ඨපබ්බදණ්ණානා

108. එවං අස්සාසපස්සාසවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ඉරියාපට්ඨවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ කාමං සොණසිඬගාලාදයොපි ගච්ඡන්තා “ගච්ඡාමා”ති ජානන්ති. න පනෙනං එවරූපං ජානනං සන්ධාය චුත්තං. එවරූපඤ්ඤි ජානනං සත්තුපලද්ධිං න පජ්ඣති, අත්තසඤ්ඤං න උග්ඝාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න හොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං පජ්ඣති, අත්තසඤ්ඤං උග්ඝාටෙති, කම්මට්ඨානඤ්චෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව හොති. ඉදඤ්ඤි “කො ගච්ඡති, කස්ස ගමනං, කිං කාරණා ගච්ඡති”ති එවං සම්පජානනං සන්ධාය චුත්තං. යානාදිසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ කො ගච්ඡති න කොචි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති. කස්ස ගමනන්ති න කස්සචි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ගමනං. කිං කාරණා ගච්ඡති විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙන ගච්ඡති. තස්මා එස එවං පජානාති “ගච්ඡාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙන සකලකායස්ස පුරතො අභිනිහාරො ගමනන්ති වුච්චති. යානාදිසුපි එසෙව නයො.

තත්තාපි හි “තිට්ඨාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙන සකලකායස්ස කොට්ඨො පට්ඨාය උස්සිතභාවො යානන්ති වුච්චති. “නිසීදාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙන හෙට්ඨිමකායස්ස සම්ඤ්ජනං උපරිමකායස්ස උස්සිතභාවො නිසජ්ජාති වුච්චති. “සයාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරෙන සකලසරීරස්ස තිරියතො පසාරණං සයනන්ති වුච්චති.

තස්ස එවං පජානතො එවං හොති “සත්තො ගව්ඡති සත්තො තිට්ඨති”ති වුච්චති. අත්ථි පන කොච්ඡි සත්තො ගව්ඡන්තො වා ධීතො වා නත්ථි. යථා පන “සකං ගව්ඡති සකං තිට්ඨති”ති වුච්චති, න ච කිඤ්චි සකං නාම ගව්ඡන්තං වා තිට්ඨන්තං වා අත්ථි. චත්තාරො පන ගොණෙ යොජෙත්වා ඡෙකම්භි සාරථීම්භි පාජෙත්තෙ “සකං ගව්ඡති සකං තිට්ඨති”ති වොහාරමත්තමෙව හොති, එවමෙව අජානනට්ඨෙන සකං විය කායො. ගොණා විය චිත්තජවානා. සාරථී විය චිත්තං. ගව්ඡාමි තිට්ඨාමිති චිත්තෙ උප්පන්නෙ වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙන ගමනාදීනි පවත්තන්ති. තතො “සත්තො ගව්ඡති, සත්තො තිට්ඨති, අහං ගව්ඡාමි, අහං තිට්ඨාමි”ති වොහාරමත්තං හොතිති. තෙනාහං —

“නාවා මාලුතවෙගෙන, ජියාවෙගෙන තෙජනං;
යථා යාති තථා කායො, යාති වාතාහතො අයං.

යන්තං සුත්තවසෙනෙව, චිත්තසුත්තවසෙනිදං;
පසුත්තං කායයන්තම්පි, යාති යාති නිසීදති.

කො නාම එත්ථ සො සත්තො, යො විනා හෙතුපච්චයෙ;
අත්තතො ආනුභාවෙන, තිට්ඨෙ වා යදි වා වජෙ”ති.

තස්මා එවං හෙතුපච්චයවසෙනෙව පවත්තානි ගමනාදීනි සල්ලක්ඛෙත්තො එස ගව්ඡන්තො වා ගව්ඡාමිති පජානාති, ධීතො වා, නිසිත්තො වා, සයානො වා සයානොම්භිති පජානාතිති වෙදිතබ්බො.

යථා යථා වා පනස්ස කායො පණ්ණිනො හොති, තථා තථා නං පජානාතිති සබ්බසංඛාරානිකවචනමෙතං. ඉදං වුත්තං හොති — යෙන යෙන වා ආකාරෙන තස්ස කායො ධීතො හොති, තෙන තෙන නං පජානාති. ගමනාකාරෙන ධීතං ගව්ඡතිති පජානාති. යානනිසජ්ජාසයනාකාරෙන ධීතං සයානොති පජානාතිති.

ඉති අජ්ඣක්කං වානි එවං අත්තතො වා චතුරුරියාපට්ඨපරිග්ගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. බහිද්ධා වානි පරස්ස වා චතුරුරියාපට්ඨපරිග්ගණ්හනෙන. අජ්ඣක්කබහිද්ධා වානි කාලෙන අත්තතො, කාලෙන පරස්ස චතුරුරියාපට්ඨපරිග්ගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. සමුදයධම්මානුපස්සි වානිආදිසු පන “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.49) නයෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස සමුදයො ච වයො ච නිහරිතබ්බො. තඤ්ඤි සන්ධාය ඉධ “සමුදයධම්මානුපස්සි වා”තිආදි වුත්තං. අත්ථි කායොති වා පනස්සානිආදි වුත්තසදිසමෙව.

ඉධ පන චතුරුරියාපට්ඨපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමනණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා තිබ්බුතිං පාපුණාතිති ඉදමෙකස්ස චතුරුරියාපට්ඨපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුතො යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

ඉරියාපට්ඨබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසම්පජ්ඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

109. එවං ඉරියාපට්ඨවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ තාව අභික්කන්තං වුච්චති ගමනං. පටික්කන්තං නිචත්තනං. තදුභයම්පි චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු ලබ්භති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිහරන්තො අභික්කමති නාම. පටිනිචත්තෙන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි ධීතකොච කායං පුරතො ඔනාමෙන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡතො අපනාමෙන්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජායපි නිසින්නකොච ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුඛො සංසරන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡිමඅභිගප්පදෙසං පච්ඡා සංසරන්තො පටික්කමති නාම. නිපජ්ජායපි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී හොතිති සම්පජ්ඤ්ඤෙන සබ්බකිච්චකාරී, සම්පජ්ඤ්ඤමෙව වා කාරී. සො හි අභික්කන්තාදිසු සම්පජ්ඤ්ඤං කරොතෙව, න කත්ථවි සම්පජ්ඤ්ඤවිරහිතො හොති. තත්ථ සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති චතුබ්බධං සම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ථ අභික්කමනචිත්තෙ උප්පන්නෙ චිත්තවසෙනෙව අගන්ත්වා “කිං නු මෙ එත්ථ ගතෙන අත්ථො අත්ථි නත්ථි”ති අත්ථානත්ථං පරිග්ගණ්හිත්වා අත්ථපරිග්ගණං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ථ ච අත්ථොති වෙතියදස්සනබොධිදස්සනසංඝදස්සනපෙරදස්සනඅසුභදස්සනාදිවසෙන ධම්මතො වඩ්ඪී. වෙතියං වා බොධිං වා දිස්වාපි හි බුද්ධාරම්මණං සංඝදස්සනෙන සංඝාරම්මණං පිති. උප්පාදෙත්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්තො අරහත්තං පාපුණාති. ටෙරෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය අසුභං දිස්වා තත්ථ පඨමජ්ඣානං උප්පාදෙත්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්තො අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා එතෙසං දස්සනං සාත්ථකං. කෙච්ඡි පන “ආමිසතොපි වඩ්ඪී අත්ථොයෙව, තං නිස්සාය බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහාය පටිපන්නත්තා”ති වදන්ති.

තස්මිං පන ගමනෙ සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගණං සප්පායසම්පජ්ඣං. සෙය්‍යාපීදං, වෙනියදස්සනං තාව සාත්ථකං. සවෙ පන වෙනියස්ස මහාසුජාය දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්තිපනන්ති. අත්තනො විභවානුරූපං ඉත්ථියොපි පුරිසාපි අලඬකතප්පටියන්තා චිත්තකම්මරූපකානි විය සඤ්චරන්ති. තත්‍ර වස්ස ඉටියෙ ආරම්මණෙ ලොභො, අනිටියෙ පටිඝො, අසම්පෙක්ඛනෙ මොහො උප්පජ්ජති, කායසංසග්ගාපත්තිං වා ආපජ්ජති, ජීවිතබ්බම්බරියානං වා අන්තරායො හොති, එවං තං යානං අසප්පායං හොති. චුත්තප්පකාරඅන්තරායාභාවෙ සප්පායං. බොධිදස්සනෙපි එසෙව නයො. සඬ්ඝදස්සනම්පි සාත්ථං. සවෙ පන අන්තොගාමෙ මහාමණ්ඩපං කාරොත්වා සබ්බරත්තිං ධම්මස්සවනං කාරොත්තෙසු මනුස්සෙසු චුත්තප්පකාරොනෙව ජනසන්තිපාතො වෙව අන්තරායො ව හොති, එවං තං යානං අසප්පායං. අන්තරායාභාවෙ සප්පායං. මහාපරිසපරිවාරානං ථෙරානං දස්සනෙපි එසෙව නයො.

අසුභදස්සනම්පි සාත්ථං. තදත්ථදීපනත්ථඤ්ච ඉදං චත්ථු – එකො කිර දහරහික්ඛු සාමණෙරං ගහෙන්වා දන්තකට්ඨත්ථාය ගතො. සාමණෙරො මග්ගා ඔක්කම්මිත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො අසුභං දිස්වා පට්මජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා තදෙව පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො තිණි ඵලානි සච්ඡිකත්වා උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙන්වා අට්ඨාසි. දහරො තං අසස්සන්තො “සාමණෙරා”ති පක්කොසි. සො “මයා පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය හික්ඛුනා සද්ධිං ද්වෙ කථා නාම න කම්මපුබ්බා. අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ උපරිවිසෙසං නිබ්බන්තෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා “කිං, හන්තෙ”ති පට්ටවනං අදාසි. එහිති ච චුත්තෙ එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා “හන්තෙ, ඉම්නා තාව මග්ගෙන ගන්ත්වා මයා ධීතොකාසෙ මුහුත්තං පුරත්ථාහිමුබො යත්වා ඔලොකෙට්ඨා”ති ආභ. සො තථා කත්වා තෙන පත්තවිසෙසමෙව පාපුණි. එවං එකං අසුභං ද්විත්තං ජනානං අත්ථාය ජායති. එවං සාත්ථම්පි පනෙතං පුරිසස්ස මාතුගාමාසුභං අසප්පායං. මාතුගාමස්ස ව පුරිසාසුභං සභාගමෙව සප්පායන්ති එවං සප්පායපරිග්ගණං සප්පායසම්පජ්ඣං නාම.

එවං පරිග්ගහිතසාත්ථසප්පායස්ස පන අට්ඨානිසාය කම්මට්ඨානෙසු අත්තනො චිත්තරූචිතකම්මට්ඨානසඬ්ඛාතං ගොචරං උග්ගහෙන්වා හික්ඛාචාරගොචරෙ තං ගහෙන්වා ගමනං ගොචරසම්පජ්ඣං නාම. තස්සාවිභාවත්ථං ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං. ඉධෙකච්චො හික්ඛු හරති න පච්චාහරති , එකච්චො න හරති පච්චාහරති , එකච්චො නෙව හරති න පච්චාහරති, එකච්චො හරති ව පච්චාහරති ව.

තත්ථ යො හික්ඛු දිවසං වඬ්කමෙන නිසජ්ජාය ආචරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙන්වා තථා රත්තියා පට්මං යාමං මජ්ඣිමෙ යාමෙ සෙය්‍යං කප්පෙන්වා පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජාවඬ්කමෙහි චිත්තාමෙන්වා පගෙව වෙනියඬ්ගණබොධියඬ්ගණවත්තං කත්වා බොධිරුක්ඛෙ උදකං අභිසඤ්චිත්වා පානියං පරිභොජනියං පච්චුපට්මපෙන්වා ආචරියුපජ්ඣායවත්තාදීනි සබ්බානි බන්ධකවත්තානි සමාදාය වත්තති. සො සරිරපරිකම්මං කත්වා සෙනාසනං පච්ඡිත්වා ද්වෙ තයො පල්ලඬ්කෙ උසුමං ගාභාපෙන්තො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ඡිත්වා හික්ඛාචාරවෙලාය උට්ඨහිත්වා කම්මට්ඨානසිසෙතෙව පත්තවීරමාදාය සෙනාසනතො නික්ඛම්මිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොත්තොව වෙනියඬ්ගණං ගන්ත්වා සවෙ බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං හොති, තං අවිස්සජ්ජෙන්වාව වෙනියඬ්ගණං පවිසති. අඤ්ඤං වෙ කම්මට්ඨානං හොති, සොපානපාදමුලෙ යත්වා හත්ථෙන ගහිතභණ්ඩං විය තං යපෙන්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගහෙන්වා වෙනියඬ්ගණං ආරුය්ග මහන්තං වෙතියං වෙ, තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. බුද්දකං වෙතියං වෙ, තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. වෙතියං වන්දිත්වා බොධියඬ්ගණං පත්තෙනාපි බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං දස්සෙන්වා බොධි වන්දිතබ්බො. සො එවං වෙනියඤ්ච බොධිඤ්ච වන්දිත්වා පටිසාම්මිතට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසාම්මිතභණ්ඩකං හත්ථෙන ගණ්හන්තො විය නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගාමසම්පෙ කම්මට්ඨානසිසෙතෙව වීරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති.

අථ නං මනුස්සා දිස්වා “අයෙයා නො ආගතො”ති පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තං ගහෙන්වා ආසනසාලායං වා ගෙහෙ වා නිසීදාපෙන්වා යාගුං දත්වා යාව හන්තං න නිට්ඨාති, තාව පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා පුරතො නිසීදිත්වා පඤ්ඤං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා හොන්ති. සවෙපි න කථාපෙන්ති, ජනසඬ්ගහත්ථං ධම්මකථා නාම කාතබ්බායෙවාති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති. ධම්මකථා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථී. තස්මා කම්මට්ඨානසිසෙතෙව ධම්මං කථෙන්වා කම්මට්ඨානසිසෙතෙව ආහාරං පරිභුඤ්ඡිත්වා අනුමොදනං කත්වා නිවත්තියමානෙහිපි මනුස්සෙහි අනුගතොව ගාමතො නික්ඛම්මිත්වා තත්ථෙව නිවන්තෙන්වා මග්ගං පටිපජ්ජති. අථ නං පුරෙතරං නික්ඛම්මිත්වා බහිගාමෙ කතභත්තකිච්චා සාමණෙරදහරහික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තවීරමස්ස ගණ්හන්ති.

පොරාණා හික්ඛු කිර “න අම්භාකං උපජ්ඣායො ආචරියො”ති මුඛං උල්ලොකෙන්වා වත්තං කරොන්ති. සම්පත්තපරිවෘත්තෙතෙව කරොන්ති. තෙ තං පුච්ඡන්ති “හන්තෙ, එතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං හොන්ති මාතුපක්ඛතො සම්බන්ධා පිතිපක්ඛතො”ති. කිං දිස්වා පුච්ඡන්ති. තුම්භෙසු එතෙසං පෙමං බහුමානන්ති. ආවුසො, යං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං, තං එතෙ අම්භාකං කරොන්ති, පත්තවීරමපි නො එතෙසං සන්තකමෙව, එතෙසං ආනුභාවෙන නෙව භයෙ භයං, න ඡාතකෙ ඡාතකං ඡානාම, එදිසා නාම අම්භාකං උපකාරිතො නත්ථීති තෙසං ගුණෙ කථෙන්තො ගච්ඡති, අයං වුවචති හරති න පච්චාහරති.

යස්ස පන පගෙව චුත්තප්පකාරං චත්තපට්පත්තිං කරොත්තස්ස කම්මජතෙජො පජ්ජලති, අනුපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා උපාදින්නකං ගණ්හාති, සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති, කම්මට්ඨානවීරී නාරොහති, සො පගෙව

පත්තවිවරමාදාය වෙගසාව වෙනියං වන්දිත්වා ගොරුපානං නික්ඛමනවෙලායමෙව ගාමං යාගුහික්ඛාය පවිසිත්වා යාගුං ලහිත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා පිවති. අප්පස්ස ද්වන්තික්ඛන්තුං අප්ඤ්ඤාභරණමත්තෙනෙව කම්මජතෙජො උපාදින්නකං මුඤ්ඤිත්වා අනුපාදින්නකං ගණ්භාති. සංසතෙන න්භාතො විය තෙජොධාතුපරිලාහනිබ්බාපනං පත්වා කම්මට්ඨානසිසෙත යාගුං පරිභුඤ්ජිත්වා පත්තඤ්ඤි මුඛඤ්ඤි ධොවිත්වා අන්තරාහත්තෙ කම්මට්ඨානං මනසිකත්වා අවසෙසට්ඨානෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කම්මට්ඨානසිසෙත ආහාරං පරිභුඤ්ජිත්වා තතො පට්ඨාය පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං උපට්ඨහමානං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ආගච්ඡති, අයං චුච්චති න හරති පච්චාහරතීති. එදිසා ව හික්ඛු යාගුං පිවිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා බුද්ධසාසනෙ අරහත්තං පත්තා නාම ගණනපථං චිතිවත්තා, සිහලදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලායං න තං ආසනං අත්ථී, යත්ථ යාගුං පිවිත්වා අරහත්තප්පත්තහික්ඛු නත්ථීති.

යො පන පමාදවිහාරී හොති නික්ඛන්තධුරො, සබ්බවත්තානි හින්දිත්වා පඤ්චවිධවෙනොබ්බවිතිබන්ධවිත්තො විහරන්තො “කම්මට්ඨානං නාම අත්ථී”ති පිණ්ඩාය පවිසිත්වා අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන සංසට්ඨො වරිත්වා ව භුඤ්ජිත්වා ව තුච්ඡො නික්ඛමති, අයං චුච්චති නෙව හරති න පච්චාහරතීති.

යො පනායං හරති ව පච්චාහරති වාති චුත්තො, සො ගතපච්චාගතිකවත්තවසෙන වෙදිතබ්බො. අත්තකාමා හි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා දසපි විසම්පි තිංසම්පි වත්තාලිසම්පි පඤ්ඤාසම්පි සතම්පි එකතො වසන්තා කතිකවත්තං කත්වා විහරන්ති, ආචුසො, තුම්භෙ න ඉණ්ඨායා න භයට්ඨා න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා, දුක්ඛා මුච්චිතුකාමා පනෙත්ථ පබ්බජිතා, තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්භථ, යානෙ, නිසප්පායං, සයනෙ උප්පන්නකිලෙසං සයනෙයෙව නිග්ගණ්භථාති. තෙ එවං කතිකවත්තං කත්වා හික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තා අධිච්ඤාසනඋසනඅධිච්ඤාසනඋපුතභාගුතභාගුතභාගුතරෙසු පාසාණා හොන්ති. තාය සඤ්ඤාය කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාව ගච්ඡන්ති. සචෙ කස්සචි ගමනෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්භාති. තථා අසක්කොන්තො තිට්ඨති. අප්පස්ස පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තොපි තිට්ඨති. සො “අයං හික්ඛු තුය්හං උප්පන්නවිතක්කං ජානාති, අනනුච්ඡිකං තෙ එත”න්ති අත්තානං පටිච්චොදෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤිත්වා තත්ථෙව අරියභූමිං ඔක්කමති. තථා අසක්කොන්තො නිසිදති. අප්පස්ස පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තොපි නිසිදතිති සොයෙව නයො. අරියභූමිං ඔක්කමිතුං අසක්කොන්තොපි තං කිලෙසං වික්ඛම්භෙත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තොව ගච්ඡති. න කම්මට්ඨානවිප්පයුත්තෙන විත්තෙන පාදං උද්ධරති. උද්ධරති වෙ, පටිතිවත්තෙත්වා පුරිමපදෙසං යෙව එති ආලින්දකවාසී මහාචුස්සදෙවත්ථෙරො විය.

සො කිර එකුතවිසතිවස්සානි ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො එව විහාසී. මනුස්සාපි සුදං අන්තරාමග්ගෙ කසන්තා ව වපන්තා ව මද්දන්තා ව කම්මානි ව කරොන්තා ථෙරං තථාගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං ථෙරො පුනප්පුනං නිවත්තිත්වා ගච්ඡති. කිං නු බො මග්ගමුල්ලො උදාහු කිඤ්ඤි පමුට්ඨො”ති සමුල්ලපන්ති. සො තං අනාදියිත්වා කම්මට්ඨානයුත්තවිත්තෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො විසතිවස්සබ්භන්තරෙ අරහත්තං පාපුණ්. අරහත්තප්පත්තදිවසෙයෙවස්ස වඩ්ඤ්ඤාකොටියං අධිවත්ථා දෙවතා අධිගුලිහි දීපං උප්පාලෙත්වා අට්ඨාසී. වත්තාරොපි මහාරාජානො සක්කො ව දෙවනමින්දො බුහ්මා ව සහම්පති උපට්ඨානං අගමංසු. තඤ්ඤි ඔහාසං දිස්වා වනවාසීමහාතිස්සත්ථෙරො තං දුතියදිවසෙ පුච්ඡී “රත්තිභාගෙ ආයස්මිතො සන්තිකෙ ඔහාසො අහොසී, කිං සො ඔහාසො”ති . ථෙරො වික්ඛෙපං කරොන්තො “ඔහාසො නාම දිපොභාසොපි හොති මණ්ඩාභාසොපි”ති එවමාදිමාහ. තතො පටිච්ඡාදෙථ තුම්භෙති නිබ්ද්ධො ආමාති පටිජානිත්වා ආරොවෙසී කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය ව.

සොපි කිර ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො පඨමං තාව භගවතො මහාපධානං පුජෙස්සාමීති සත්ත වස්සානි යානවඩ්ඤ්ඤාමෙව අධිට්ඨාසී. පුන සොළස වස්සානි ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්. සො කම්මට්ඨානයුත්තෙනෙව විත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො වියුත්තෙන උද්ධතෙ පටිතිවත්තන්තො ගාමස්ස සමීපං ගන්ත්වා “ගාචි නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඩ්ඤ්ඤායපදෙසෙ යත්වා විචරං පාරුපිත්වා කච්ඡකන්තරතො උදකෙන පත්තං ධොවිත්වා උදකගණ්ඩුසං කරොති. කිං කාරණා? මා මෙ හික්ඛං දාතුං වන්දිතුං වා ආගතෙ මනුස්සෙ දීඝායුකා හොථාති වචනමත්තෙනාපි කම්මට්ඨානවික්ඛෙපො අහොසීති. අප්පජ, හන්තෙ, කතිමීති දිවසං වා හික්ඛුගණනං වා පඤ්ඤෙ වා පුච්ඡිතො පන උදකං ගිලිත්වා ආරොවෙසී. සචෙ දිවසාදිපුච්ඡකා න හොන්ති, නික්ඛමනවෙලාය ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුහිත්වා යාති කලම්බතිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතපඤ්ඤාසහික්ඛු විය.

තෙ කිර ආසාල්හිපුණ්ණමායං කතිකවත්තං අකංසු “අරහත්තං අප්පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං න ආලපිස්සාමා”ති. ගාමඤ්ඤි පිණ්ඩාය පවිසන්තා උදකගණ්ඩුසං කත්වා පවිසිංසු. දිවසාදිසු පුච්ඡිතෙසු චුත්තනායෙනෙව පටිපජ්ජිංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨුහනං දිස්වා ජානිංසු, “අප්පෙකො ආගතො, අප්පජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ඤි විත්තෙසු “කිං නු බො එතෙ අම්භෙහියෙව සද්ධිං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි, යදි අඤ්ඤමඤ්ඤං න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජානා භවිස්සන්ති, එථ නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙස්සාමා”ති සබ්බෙ විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ඤාසාය හික්ඛුසු ද්වෙපි හික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු වක්ඛුමා පුරිසො, සො ආහ “න හො කලහකාරකානං ඔකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මට්ඨං චෙතියඩ්ගණං බොධියඩ්ගණං, සුනික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පාතියං පරිභොජනීය”න්ති. තෙ තතොව නිවත්තා, තෙපි හික්ඛු අන්තොතෙමාසෙයෙව අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙසුං.

එවං කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය කලමිබ්බන්තිච්ඡායෙ වස්සුපගහනික්ඛු විය ව කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසමීපං පත්වා උදකගණ්ඩුසං කත්වා වීරියො සල්ලක්ඛෙන්වා යත්ථ සුරාසොණ්ඩුත්තාදයො කලහකාරකා වණ්ඩහත්ථිඅස්සාදයො වා නත්ථි, තං වීරීං පටිපජ්ජති. තත්ථ ව පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති. න හි ජවෙන පිණ්ඩපාතියධුතඬිගං නාම කිඤ්චි අත්ථි. විසමභූමිභාගජ්ජත්තං පන උදකසකටං විය නිව්වලො හුත්වා ගච්ඡති. අනුසරං පටිට්ඨො ව තං දාතුකාමං වා අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙන්තුං තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්තො හික්ඛං ගහෙන්වා අන්තොගාමෙ වා බහිගාමෙ වා විහාරමෙව වා ආගන්ත්වා යථාචාසුකෙ පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤං උපට්ඨාපෙන්වා අක්ඛන්ධසඤ්ජනවණලෙපනපුත්තමංසුපමාවසෙන නං පච්චවෙක්ඛන්තො අට්ඨඬිගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය. භුත්තාවී ව උදකකිව්වං කත්වා මුහුත්තං භත්තකිලමථං පටිප්පස්සමිහෙන්වා යථා පුරෙහත්තං, එවං පච්ඡාහත්තං. යථා පුරිමොමං, එවං පච්ඡිමොමඤ්ච කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති, අයං වුව්වති හරති ව පච්චාහරති වාති.

ඉදං පන හරණපච්චාහරණසඬ්ඛාතං ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්තො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති. පඨමවයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො වෙ පඨමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ. නො වෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ පච්ඡිමවයෙ. නො වෙ පච්ඡිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ. නො වෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුත්වා. නො වෙ දෙවපුත්තො හුත්වා පාපුණාති, අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ නිබ්බන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකරොති. නො වෙ පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකරොති, අථ බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිප්පාහිඤ්ඤො වා හොති සෙය්‍යාථාපි ථෙරො බාහියො දාරුචීරියො, මහාපඤ්ඤො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො, මහිද්ධිකො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො, ධුතඬිගධරො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො මහාකස්සපො, දිබ්බවක්ඛුකො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො අනුරුද්ධො, චිත්තධරො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො උපාලි, ධම්මකට්ඨකො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො, ආරඤ්ඤිකො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො රෙවතො, බහුස්සුතො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො ආනන්දො, සික්ඛාකාමො වා සෙය්‍යාථාපි ථෙරො රාහුලො බුද්ධපුත්තොති. ඉති ඉමස්මිං චතුක්කෙ ය්වායං හරති ව පච්චාහරති ව, තස්ස ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං සිබාපත්තං හොති.

අභික්කමාදිසු පන අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං. තං එවං වෙදිතබ්බං – ඉධ හික්ඛු අභික්කමන්තො වා පටික්කමන්තො වා යථා අත්ඨපුපුජ්ජනා අභික්කමාදිසු “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො”ති වා “අහං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො”ති වා සම්මුය්හන්ති. තථා අසම්මුය්හන්තො “අභික්කමාමි”ති චිත්තෙ උජ්ජප්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උජ්ජප්ජති, ඉති චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨිසඬ්ඛානො අභික්කමති, තස්සෙවං අභික්කමතො එකෙකපාදුද්ධරණෙ පට්ඨිධාතු ආපොධාතූති ද්වෙ ධාතූයො ඔමත්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා හොන්ති බලවතියො, තථා අතිහරණවීතිහරණෙසු. වොස්සජ්ජනෙ තෙජොවායොධාතූයො ඔමත්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා හොන්ති බලවතියො. තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුමිහනෙසු. තත්ථ උද්ධරණෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා අතිහරණං න පාපුණන්ති. තථා අතිහරණෙ පවත්තා වීතිහරණං, වීතිහරණෙ පවත්තා වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පවත්තා සන්තික්ඛෙපනං, සන්තික්ඛෙපනෙ පවත්තා සන්තිරුමිහනං න පාපුණන්ති. තත්ථ තත්ථෙව පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලානි විය පට්ඨපායන්තා හිජ්ජන්ති. තත්ථ කො එකො අභික්කමති? කස්ස වා එකස්ස අභික්කමනං? පරමත්ථතො හි ධාතුනංයෙව ගමනං, ධාතුනං යානං, ධාතුනං නිසජ්ජනං, ධාතුනං සයනං, තස්මිං තස්මිඤ්චි කොට්ඨාසෙ සද්ධිං රූපෙන –

අඤ්ඤං උජ්ජප්ජනෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣති;
අච්චිමනුසම්බන්ධො, නදිසොතොව චත්තතිති.

එවං අභික්කමාදිසු අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං නාමාති;
නිට්ඨිතො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොතිති පදස්ස අත්ථො;

ආලොකිතෙ විලොකිතෙති එත්ථ පන ආලොකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛනං. විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛනං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පච්ඡතො පෙක්ඛනවසෙන ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානි නාම හොන්ති, තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරුජ්ජවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගහිතානෙවාති.

තත්ථ “ආලොකෙස්සාමි”ති චිත්තෙ උජ්ජන්තෙ චිත්තවසෙනෙව අනොලොකෙත්වා අත්ථපරිග්ගහණං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. තං ආයස්මන්තං නන්දං කායසක්ඛිං කත්වා වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “සවෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙතබ්බා හොති, සබ්බං වෙතසා සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති, එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යුත්ති ඉති සො තත්ථ සම්පජානො හොති, සවෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා දිසා, උත්තරා දිසා, දක්ඛිණා දිසා, උද්ධං, අධො, අනුදිසා ආලොකෙතබ්බා හොති, සබ්බං වෙතසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං ආලොකෙති. එවං මෙ අනුදිසං ආලොකයතො...පෙ.... සම්පජානො හොති”ති (අ. නි. 8.9).

අපිව ඉඩාව පුබ්බෙ වුත්තවෙතියදස්සනාදිවසෙනෙව සාත්ථකතා ව සප්පායනා ව වෙදිතබ්බං. කම්මට්ඨානස්ස පන අවිජ්ජනමෙව ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං. තස්මා ඛන්ධධාතුආයතනකම්මට්ඨානිකෙහි අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව, කසිණාදිකම්මට්ඨානිකෙහි වා පන කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආලොකනවිලෝකනං කාතබ්බං. අඛන්තරෙ අත්තා නාම ආලෝකෙතා වා විලෝකෙතා වා නත්ථි, ආලෝකෙස්සාමීති පන විත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව විත්තෙන සද්ධිං විත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති. ඉති විත්තකිරියවායොධාතු විජ්ජාරවසෙනෙව හෙට්ඨිමං අක්ඛිදලං අධො සීදති, උපරිමං උද්ධං ලඛ්භෙති, කොච යන්තකෙන විවරන්තො නාම නත්ථි, තතො චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිව්චං සාධෙත්තං උප්පජ්ජති. එවං සම්පජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං නාම.

අපිව මූලපරිඤ්ඤාආගන්තුකතාවකාලිකභාවවසෙනපෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.
මූලපරිඤ්ඤාවසෙන තාව –

භවඛගාවජ්ජනඤ්ඤෙව, දස්සනං සම්පට්ඨිජනං;
සන්තීරණං වොට්ඨබ්බන්තං, ජවනං භවති සත්තමං.

තත්ථ භවඛගං උපපත්තිභවස්ස අඛිගකිව්චං සාධයමානං පවත්තති, තං ආවට්ටෙන්වා කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිව්චං සාධයමානා, තත්තිරොධා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිව්චං සාධයමානං, තත්තිරොධා විපාකමනොධාතු සම්පට්ඨිජනකිව්චං සාධයමානා, තත්තිරොධා විපාකමනොච්ඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිව්චං සාධයමානා, තත්තිරොධා කිරියමනොච්ඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බපනකිව්චං සාධයමානා, තත්තිරොධා සත්තක්ඛන්තං ජවනං ජවති. තත්ථ පඨමජවනෙපි “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන ආලෝකිතවිලෝකිතං න හොති. දුතියජවනෙපි...පෙ.... සන්තමජවනෙපි. එතෙසු පන යුද්ධමණ්ඩලෙ යොධෙසු විය හෙට්ඨුපරියවසෙන හිජ්ජිත්වා පතිතෙසු “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනාදිවසෙන ආලෝකිතවිලෝකිතං හොති. එවං තාවෙන්ථ මූලපරිඤ්ඤාවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

චක්ඛුද්ධාරෙ පන රූපෙ ආපාඨගතෙ භවඛගවලනතො උද්ධං සකකිව්චං නිජ්ජාදනවසෙන ආවජ්ජනාදීසු උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙසු අවසානෙ ජවනං උප්පජ්ජති. තං පුබ්බෙ උප්පන්නානං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්ධාරෙ ආගන්තුකපුරිසො විය හොති. තස්ස යථා පරගෙහෙ කිඤ්චි යාවිතුං පට්ටිස්ස ආගන්තුකපුරිසස්ස ගෙහසාමිකෙසු තුණ්හිමාසිනෙසු ආණාකරණං න යුත්තං. එවං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්ධාරෙ ආවජ්ජනාදීසුපි අරජ්ජන්තෙසු අදුස්සන්තෙසු අමුය්හන්තෙසු ව රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති එවං ආගන්තුකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

යානි පන තානි චක්ඛුද්ධාරෙ වොට්ඨබ්බපනපරියොසානානි විත්තානි උප්පජ්ජන්ති, තානි සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජන්ති, අඤ්ඤාමඤ්ඤං න පස්සන්තිති ඉත්තරානි තාවකාලිකානි හොන්ති. තත්ථ යථා එකස්මිං සරෙ සබ්බෙසු මාත්‍රසකෙසු මතෙසු අවසෙසස්ස එකස්ස තඬ්ඬණෙඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස න යුත්තා නව්වගිනාදීසු අභිරති නාම, එවමෙව එකද්ධාරෙ සසම්පයුත්තෙසු ආවජ්ජනාදීසු තත්ථ තත්ථෙව මතෙසු අවසෙසස්ස තඬ්ඬණෙඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස ජවනස්සාපි රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන අභිරති නාම න යුත්තානි එවං තාවකාලිකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිව ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපෙනං වෙදිතබ්බං. එත්ථ හි චක්ඛු වෙව රූපඤ්ච රූපක්ඛන්ධො, දස්සනං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, එස්සාදිකා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු චක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං, වෙදනාදයො සම්පයුත්තධම්මා ධම්මායතනං. එවමෙනෙසං චතුන්තං ආයතනානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු චක්ඛුධාතු, රූපං රූපධාතු, දස්සනං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණධාතු, තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො ධම්මධාතු. එවමෙනාසං චතුන්තං ධාතුනං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු නිස්සයපච්චයො, රූපං ආරම්මණපච්චයො, ආවජ්ජනං අනන්තරසමන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතපච්චයො, ආලෝකො උපනිස්සයපච්චයො වෙදනාදයො සහජාතපච්චයො. එවමෙනෙසං පච්චයානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? එවමෙන්ථ ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපි අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙහි පබ්බානං සම්ඤ්ජනපසාරණං. තත්ථ විත්තවසෙනෙව සම්ඤ්ජනපසාරණං අකත්වා හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණපච්චයා අත්ථානත්ථං පරිග්ගහෙන්වා අත්ථපරිග්ගහණං සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං. තත්ථ හත්ථපාදෙ අතිවිරං සම්ඤ්ජෙත්වා පසාරෙන්වා එව වා ධීතස්ස බණ්ඞ බණ්ඞ වෙදනා උප්පජ්ජන්ති, විත්තං එකග්ගං න ලහති, කම්මට්ඨානං පරිපතති, විසෙසං නාධිගච්ජති. කාලෙ සම්ඤ්ජෙත්තස්ස කාලෙ පසාරෙන්තස්ස පන තා වෙදනා න උප්පජ්ජන්ති, විත්තං එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං එනිං ගච්ජති, විසෙසමධිගච්ජති එවං අත්ථානත්ථපරිග්ගහණං වෙදිතබ්බං.

අත්පොත පන සතිපි සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගණං සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං. තත්ත්වං නයො – මහාවෙතියභිගණෙ කිර දහරහික්ඛු සප්කමායං ගණ්හන්ති. තෙසං පිට්ඨිපස්සෙ දහරහික්ඛුනියො ධම්මං සුඤ්ඤානි. තත්ත්වෙකො දහරො හත්ථං පසාරෙන්තො කායසංගත්තං පත්වා තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතො. අපරොපි හික්ඛු පාදං පසාරෙන්තො අග්ගිමිහි පසාරෙසි, අට්ඨං ආහව්ව පාදො කමායි. අපරො වම්මිකෙ පසාරෙසි, සො ආසිවිසෙන දට්ඨො. අපරො විවරකුට්ඨිකෙ පසාරෙසි, තං මණ්ණිප්පො ධංසි. තස්මා ඵවරුපෙ අසප්පායෙ අපසාරෙන්වා සප්පායෙ පසාරෙතබ්බං. ඉදමෙන්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං.

ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං පන මහාපෙරවත්ථුනා දීපෙනබ්බං – මහාපෙරො කිර දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො අත්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං කප්පමානො සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජෙන්වා සුත යථායානෙ යපෙන්වා සණ්කං සම්ඤ්ජෙසි. තං අත්තෙවාසිකා පුට්ඨිංසු “කස්මා හත්තෙ සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජෙන්වා සුත යථායානෙ යපෙන්වා සණ්කං සම්ඤ්ජෙසින්වා”ති. යතො පට්ඨායාහං, ආවුසො, කම්මට්ඨානං මනසිකාතුං ආරද්ධො, න මෙ කම්මට්ඨානං මුඤ්චින්වා හත්ථො සම්ඤ්ජිතපුබ්බො, ඉදානි පන තුම්හෙහි සද්ධිං කප්පමානෙන කම්මට්ඨානං මුඤ්චින්වා සම්ඤ්ජිතො, තස්මා සුත යථායානෙ යපෙන්වා සම්ඤ්ජෙසින්ති. සාධු, හත්තෙ, හික්ඛුනා නාම ඵවරුපෙන හවිතබ්බන්ති. ඵවමෙන්ථාපි කම්මට්ඨානාවිජහනමෙව ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

අබ්හන්තරෙ අත්තා නාම කොච්චි සම්ඤ්ජෙන්තො වා පසාරෙන්තො වා නත්ථි. චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරෙන පන සුත්තකඨ්ඨනවසෙන දාරුයන්තස්ස හත්ථපාදලලනං විය සම්ඤ්ජනපසාරණං හොතිති ඵවං පරිජානනං පනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

සඨසාට්ඨිපත්තවිවරධාරණෙහි ඵත්ථ සඨසාට්ඨිවරානං නිවාසනපාරුපනවසෙන පත්තස්ස හික්ඛාපට්ඨගහණාදිවසෙන පරිභොගො ධාරණං නාම. තත්ථ සඨසාට්ඨිවරධාරණෙ තාව නිවාසෙන්වා පාරුපින්වා ව පිණ්ඩාය වරතො ආමිසලාහො “සිතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා නයෙන හගවතා චුත්තප්පකාරොයෙව ව අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

උණ්හපකතිකස්ස පන දුබ්බලස්ස ව විවරං සුබ්බමං සප්පායං. සීතාලකස්ස සනං දුපට්ටං. විපරිතං අසප්පායං. යස්ස කස්සච්චි ජිණ්ණං අසප්පායමෙව. අග්ගලාදිදානෙ හිස්ස තං පලිබොධකරං හොති. තථා පට්ඨුණ්ණුකුලාදිහෙදං ලොහනියවිවරං. තාදිසඤ්චි අරඤ්ඤෙ ඵකකස්ස නිවාසන්තරායකරං ජීවිතන්තරායකරං වාපි හොති. නිප්පරියායෙන පන යං නිමිත්තකම්මාදිවිච්ඡාදිවසෙන උප්පන්නං, යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, තං අසප්පායං. විපරිතං සප්පායං. තස්ස වසෙනෙන්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්හන්තරෙ අත්තා නාම කොච්චි විවරං පාරුපන්තො නත්ථි. චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරෙනෙව පන විවරපාරුපනං හොති. තත්ථ විවරම්පි අවෙනනං, කායොපි අවෙනනො. විවරං න ජානාති “මයා කායො පාරුතො”ති. කායොපි න ජානාති “අහං විවරෙන පාරුතො”ති, ධාතුයොව ධාතුසමූහං පටිච්ඡාදෙන්ති පටිපිලොතිකාය පොත්ථකරුපපට්ච්ඡාදෙන විය. තස්මා නෙව සුන්දරං විවරං ලභින්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභින්වා දොමනස්සං. නාගවම්මිකවෙතියරුක්ඛාදිසු හි කෙච්චි මාලාගන්ධධුමවත්ථාදිහි සක්කාරං කරොන්ති, කෙච්චි ගුප්ථිත්තකද්දමදණ්ඩසත්ථප්පහාරාදිහි අසක්කාරං, න තෙ නාගවම්මිකරුක්ඛාදයො සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා කරොන්ති; ඵවමෙව නෙව සුන්දරං විවරං ලභින්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභින්වා දොමනස්සන්ති ඵවං පවත්තපටිසඨ්ඨානවසෙන පනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

පත්තධාරණෙපි පත්තං සහසාව අග්ගහෙන්වා ඉමං ගහෙන්වා පිණ්ඩාය වරමානො හික්ඛං ලභිස්සාමිති ඵවං පත්තගහණපච්චයා පටිලභිතබ්බඅත්ථවසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

කිසදුබ්බලසරිරස්ස පන ගරු පත්තො අසප්පායො. යස්ස කස්සච්චි චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතො දුබ්බිසොධනියො අසප්පායොව. දුද්ධොතපත්තො හි න වට්ටති, තං ධොවන්තස්සෙව චස්ස පලිබොධො හොති. මණ්ණිවණ්ණපත්තො පන ලොහනියො විවරෙ චුත්තනායෙනෙව අසප්පායො. නිමිත්තකම්මාදිවසෙන උද්ධො පන යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, අයං ඵකන්තඅසප්පායොව. විපරිතො සප්පායො. තස්ස වසෙනෙන්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්හන්තරෙ අත්තා නාම කොච්චි පත්තං ගණ්හන්තො නත්ථි. චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරෙනෙව පන පත්තග්ගහණං නාම හොති. තත්ථ පත්තොපි අවෙනනො, හත්ථාපි අවෙනනා. පත්තො න ජානාති “අහං හත්ථෙහි ගහිතො”ති. හත්ථාපි න ජානාති “පත්තො අම්හෙහි ගහිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං ගණ්හන්ති සණ්ඨාසෙන අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙ වියාති ඵවං පවත්තපටිසඨ්ඨානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිව යථා ඡින්නහත්ථපාදෙ වණ්ණමුඛෙහි පග්ගරිතපුබ්බලොහිතකිම්බුලෙ නිලමක්ඛිකසම්පරිකිණ්ණෙ අනාථසාලායං නිපන්තෙ අනාථමුත්තස්සෙ දිස්වා දයාලුකා පුරිසා තෙසං වණ්ණපට්ටවොලකානි වෙව කපාලාදිහි ව හෙසජ්ජානි උපනාමෙන්ති. තත්ථ වොලකානිපි කෙසඤ්චි සණ්භානි, කෙසඤ්චි ථුලානි පාපුණන්ති.

හෙසජ්ජකපාලකානිපි කෙසඤ්චි සුසණ්ඨානානි, කෙසඤ්චි දුස්සණ්ඨානානි පාපුණන්ති, න තෙ තත්ථ සුමනා වා දුම්මනා වා භොන්ති. වණජපටිච්ඡාදනමත්තෙනෙව හි වොළකෙන හෙසජ්ජපටිග්ගහණමත්තෙනෙව ව කපාලකෙන තෙසමත්ථො, එවමෙව යො හික්ඛු වණවොළකං විය වීවරං, හෙසජ්ජකපාලකං විය පත්තං, කපාලෙ හෙසජ්ජමීව ව පත්තෙ ලද්ධං හික්ඛං සල්ලක්ඛෙති. අයං සඬ්ඝාටිපත්තවීවරධාරණෙ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤෙන උත්තමසම්පජානකාරීති වෙදිතබ්බං.

අසිතාදිසු අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. පිතෙති යාගුආදිපානෙ. බායිතෙති පිට්ඨබජ්ජකාදිබාදනෙ. සායිතෙති මධුචාණිකාදියායනෙ. තත්ථ “නෙව දවායා”තිආදිනා නායෙන චුත්තො අට්ඨවිධොපි අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. ලුඛපණ්ණිතත්තමධුරාදිසු පන යෙන භොජනෙන යස්ස අපාසු භොති, තං තස්ස අසප්පායං. යං පන නිමිත්තකම්මාදිවසෙන පටිලද්ධං, යඤ්චස්ස භුඤ්ජතො අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඨන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, තං එකන්තඅසප්පායමෙව. විපරිතං සප්පායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි භුඤ්ජකො නත්ථී, චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙනෙව පන පත්තපටිග්ගහණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව හත්ථස්ස පත්තෙ ඔතාරණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව ආලොපකරණං ආලොපඋද්ධරණං මුඛවිවරණඤ්ච භොති. න කොචි කුඤ්චිකාය යන්තකෙන ව හනුකට්ඨිති වීවරති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව ආලොපස්ස මුඛෙ ය්පනං, උපරිදන්තානං මුසලකිච්චසාධනං, හෙට්ඨාදන්තානං උදුක්ඛලකිච්චසාධනං, ජීවිභාය හත්ථකිච්චසාධනඤ්ච භොති.

ඉති තං තත්ථ අග්ගජීවිභාය තනුකබෙළො මූලජීවිභාය බහලබෙළො මක්ඛෙති. තං හෙට්ඨාදන්තඋදුක්ඛලෙ ජීවිභාහත්ථපරිවත්තිතං බෙළඋදකතෙමිතං උපරිදන්තමුසලසඤ්චුණ්ණිතං කොචි කට්ඨජුනා වා දබ්බියා වා අන්තොපවෙසෙන්නො නාම නත්ථී, වායොධාතූයාව පවිසති. පට්ටිඨං පට්ටිඨං කොචි පලාලසන්ථරං කත්වා ධාරෙන්නො නාම නත්ථී, වායොධාතුවසෙනෙව තිට්ඨති. ඨිතං ඨිතං කොචි උද්ධනං කත්වා අග්ගිං ජාලෙන්වා පවත්තො නාම නත්ථී, තෙජොධාතූයාව පවිවති. පක්කං පක්කං කොචි දණ්ඨෙන වා යට්ඨියා වා බහි නීභාරකො නාම නත්ථී, වායොධාතූයෙව නීහරති.

ඉති වායොධාතූ අතිහරති ව චිතිහරති ව ධාරෙති ව පරිවත්තෙති ව සඤ්චුණ්ණෙති විසොසෙති ව නීහරති ව. පට්ටිධාතූ ධාරෙති ව පරිවත්තෙති ව සඤ්චුණ්ණෙති ව විසොසෙති ව. ආපොධාතූ සිනෙහෙති ව අල්ලන්තඤ්ච අනුපාලෙති. තෙජොධාතූ අන්තොපට්ටිඨං පරිපාලෙති. ආකාසධාතූ අඤ්ජසො භොති. විඤ්ඤාණධාතූ තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගමන්වාය ආභුජතිති එවංපවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිච්ච ගමනතො පරියෙසනතො පරිභොගතො ආසයතො නිධානතො අපරිපක්කතො පරිපක්කතො එලතො නිස්සන්දතො සම්මක්ඛණතොති එවං දසවිධපටිකුලභාවපටිච්චෙක්ඛණතොපෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. චිත්ථාරකථා පනෙත්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ ආභාරපටිකුලසඤ්ඤානිද්දෙසතො ගහෙතබ්බං.

උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව කරණෙ. තත්ථ පත්තකාලෙ උච්චාරපස්සාවං අකරොන්තස්ස සකලසරීරතො සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති හමන්ති, චිත්තං න එකග්ගං භොති, අඤ්ඤෙ ව රොගා උප්පජ්ජන්ති. කරොන්තස්ස පන සබ්බං තං න භොතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. අට්ඨානෙ උච්චාරපස්සාවං කරොන්තස්ස පන ආපත්ති භොති, අයසො වඩ්ඨති, ජීවිතන්තරායො භොති. පතිරූපෙ යානෙ කරොන්තස්ස සබ්බං තං න භොතිති ඉදමෙත්ථ සප්පායං. තස්ස වසෙන සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි උච්චාරපස්සාවං කරොන්නො නත්ථී. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව පන උච්චාරපස්සාවකම්මං භොති. යථා පන පක්කෙ ගණ්ඨෙ ගණ්ඨහෙදෙන පුබ්බලොහිතං අකාමතාය නික්ඛමති, යථා ව අතිහරිතා උදකභාජනා උදකං අකාමතාය නික්ඛමති, එවං පක්කාසයමුත්තවත්ථීසු සන්නිවිතා උච්චාරපස්සාවා වායුවෙගසමුප්පිළිතා අකාමතායපි නික්ඛමන්ති. සො පනායං එවං නික්ඛමන්තො උච්චාරපස්සාවො නෙව තස්ස හික්ඛුතො අත්තතො භොති, න පරස්ස. කෙවලං සරීරනිස්සන්දොව භොති. යථා කිං? යථා උදකකුම්භතො පුරාණඋදකං ඡඩ්ඨෙත්තස්ස නෙව තං අත්තතො භොති, න පරෙසං. කෙවලං පටිජග්ගනමත්තමෙව භොති. එවංපවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ගතාදිසු ගතෙති ගමනෙ. ඨිතෙති යානෙ. නිසින්තෙති නිසජ්ජාය. සුත්තෙති සයනෙ. ජාගරිතෙති ජාගරණෙ. භායිතෙති කථනෙ. තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ. “ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, ඨිතො වා ඨිතොමිහිති පජානාති, නිසින්තො වා නිසින්තොමිහිති පජානාති, සයානො වා සයානොමිහිති පජානාති”ති ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ අද්ධානඉරියාපථා කථිතා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සමිඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ”ති ඉමස්මිං මජ්ඣිමා. “ගතෙ ඨිතෙ නිසින්තෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ”ති ඉධ පන බුද්දකචුණ්ණිකඉරියාපථා කථිතා. තස්මා එතෙසුපි චුත්තනායෙනෙව සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බං.

නිපිටකමහාසිවත්තේරො පනාහ – යො වීරං ගන්ත්වා වා වඩකමිත්වා වා අපරභාගෙ යීතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “වඩකමනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්තේව නිරුද්ධා”ති, අයං ගතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො සජ්ඣායං වා කරොන්තො පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජේන්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො වීරං යත්වා අපරභාගෙ නිසින්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “යීතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්තේව නිරුද්ධා”ති, අයං යීතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො සජ්ඣායාදිකරණවසෙනෙව වීරං නිසීදිත්වා අපරභාගෙ නිපන්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “නිසින්නකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්තේව නිරුද්ධා”ති, අයං නිසින්නෙ සම්පජානකාරී නාම. යො පන නිපන්නකො සජ්ඣායං වා කරොන්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො නිද්දං ඔක්කමිත්වා අපරභාගෙ වුට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “සයනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්තේව නිරුද්ධා”ති, අයං සුත්තෙ ජාගරිතෙ ව සම්පජානකාරී නාම. කිරියමයචිත්තානඤ්ඤි අප්පවත්තං සුත්තං නාම, පවත්තං ජාගරිතං නාමාති. යො පන භාසමානො “අයං සද්දො නාම ඔට්ටෙ ව පටිච්ච දන්තෙ ව ජීවිහඤ්ච තාලුඤ්ච පටිච්ච චිත්තස්ස තදනුරූපං පයොගං පටිච්ච ජායති”ති සතො සම්පජානො භාසති, වීරං වා පන කාලං සජ්ඣායං වා කත්වා ධම්මං වා කටේත්වා කම්මට්ඨානං වා පරිවත්තේත්වා පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජේත්වා අපරභාගෙ තුණ්හිභුතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “භාසිතකාලෙ උප්පන්නා රූපාරූපධම්මා එත්තේව නිරුද්ධා”ති, අයං භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො තුණ්හිභුතො වීරං ධම්මං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකත්වා අපරභාගෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “තුණ්හිභුතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්තේව නිරුද්ධා, උපාදාරූපපවත්තියා සති භාසති නාම, අසති තුණ්හි භවති නාමා”ති, අයං තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාමාති.

තයිදං මහාසිවත්තේරෙන වුත්තං අසම්මොහධුරං ඉමස්මිං සතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිප්පෙන. සාමඤ්ඤඵලෙ පන සබ්බමිපි චතුබ්බිධං සම්පජඤ්ඤං ලබ්භති. තස්මා විසෙසතො එත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤස්සෙව වසෙන සම්පජානකාරීතා වෙදිතබ්බො. සම්පජානකාරී සම්පජානකාරීති ව සබ්බපදෙසු සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජඤ්ඤස්ස වසෙනත්තො වෙදිතබ්බො. විභඩ්ගප්පකරණෙ පන, “සතො සම්පජානො අභික්කමති, සතො සම්පජානො පටික්කමති”ති (විභ. 523) එවමෙතානි පදානි විභත්තානෙව.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉධ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතිආදීසු රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො. සෙසං වුත්තසදිසමෙව.

ඉධ චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, වුත්තප්පකාරො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණානීති ඉදමෙකස්ස චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො වසෙන යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

110. එවං චතුසම්පජඤ්ඤවසෙන කායානුපස්සනං විභජිත්වා ඉදානි පටිකුලමනසිකාරවසෙන විභජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉමමෙව කායන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සබ්බාකාරෙන චිත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ වුත්තං. උභතොමුඛානි හෙට්ඨා ව උපරි වානි ද්විති මුඛෙහි යුත්තා. නානාවිභික්ඛානි නානාවිධස්ස.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – උභතොමුඛා පුතොළි විය හි වාතුමහාභුතිකො කායො, තත්ථ මිස්සෙත්වා පක්ඛිත්තනානාවිධධඤ්ඤං විය කෙසාදයො ද්වන්තිංසාකාරා, වක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො, තස්ස තං පුතොළිං මුඤ්චිත්වා පච්චචෙක්ඛතො නානාවිධධඤ්ඤස්ස පාකටකාලො විය යොගිනො ද්වන්තිංසාකාරස්ස විභුතාකාරො වෙදිතබ්බො.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං කෙසාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති, ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ ද්වන්තිංසාකාරපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවානි.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

111. එවං පටිකුලමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විභජිත්වා ඉදානි ධාතුමනසිකාරවසෙන විභජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්තයං ඔපම්මසංසන්දනෙ සද්ධිං අත්ථවණ්ණනා – යථා කොචි ගොඝාතකො වා තස්සෙව වා භත්තවෙනනහතො අත්තෙවාසිකො ගාචිං වධිත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා වතස්සො දිසා ගතානං මහාපථානං.

වෙමජ්ඣානසංඝයානෙ වතුමහාපටේ කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා නිසින්තො අස්ස, එවමෙව භික්ඛු වතුන්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනවි ආකාරෙන ධීනත්තා යථාධීනං, යථාධීනත්තා ව යථාපණ්ණිතං කායං – “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිමාතු...පෙ.... වායොධාතු”ති එවං පච්චවෙක්ඛති.

කිං චුත්තං හොති – යථා ගොසානකස්ස ගාවිං පොසෙන්නස්සාපි ආසානනං ආහරන්නස්සාපි ආහරිත්වා තත්ථ ඛන්ධිත්වා යට්ඨෙන්නස්සාපි වධෙන්නස්සාපි වධිතං මතං පස්සන්නස්සාපි තාවදෙව ගාවිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව නං පදාලෙත්වා බිලසො න විහජති. විහජිත්වා නිසින්තස්ස පන ගාවිති සඤ්ඤා අන්තරධායති, මංසසඤ්ඤා පවත්තති, නාස්ස එවං හොති “අහං ගාවිං වික්කිණාමි, ඉමෙ ගාවිං හරන්ති”ති. අථ ඛිවස්ස “අහං මංසං වික්කිණාමි, ඉමෙ මංසං හරන්ති”ච්චෙව හොති, එවමෙව ඉමස්සාපි භික්ඛුනො පුබ්බෙ බාලපුපුප්ප්පනකාලෙ ගිහිභූතස්සාපි පබ්බජිතස්සාපි තාවදෙව සත්තොති වා පුග්ගලොති වා සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව ඉමමෙව කායං යථාධීනං යථාපණ්ණිතං සනවිතිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො න පච්චවෙක්ඛති. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛතො පනස්ස සත්තසඤ්ඤා අන්තරධායති, ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා – “ඉමමෙව කායං යථාධීනං යථාපණ්ණිතං ධාතුසො පච්චවෙක්ඛති, අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිමාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතුති. සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො ගොසානකො වා...පෙ.... වායොධාතු”ති.

ගොසානකො විය හි යොගී, ගාවිති සඤ්ඤා විය සත්තසඤ්ඤා, වතුමහාපටො විය වතුඉරියාපටො, බිලසො විහජිත්වා නිසින්තභාවො විය ධාතුසො පච්චවෙක්ඛණන්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා, කම්මට්ඨානකථා පන විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතා.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං වතුධාතුපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ වතුධාතුපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නිය්‍යානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා

112. එවං ධාතුමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි නවහි සිවථිකපබ්බවෙති විහජිතුං, පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යාපාපි පස්සෙය්‍යාති යථා පස්සෙය්‍යා. සරිරන්ති මතසරිරං. සිවථිකාය ඡඩ්ඪිතන්ති සුසානෙ අපවිද්ධං. එකාහං මතස්ස අස්සාති එකාහමතං. ද්විහං මතස්ස අස්සාති ද්විහමතං. තිහං මතස්ස අස්සාති තිහමතං. භස්තා විය වායුනා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා යථානුක්කමං සමුග්ගතෙන සුනභාවෙන උද්ධුමාතත්තා උද්ධුමාතකං. විනීලං චූච්චති විපරිහින්තවණ්ණං. විලිතමෙව විනීලකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විනීලන්ති විනීලකං. මංසස්සදට්ඨානෙසු රත්තවණ්ණස්ස පුබ්බසන්තිවයට්ඨානෙසු සෙතවණ්ණස්ස යෙභුයොන ව නීලවණ්ණස්ස නීලට්ඨානෙසු නීලසාටකපාරුතස්සෙව ඡවසරිරස්සෙන අධිවචනං. පරිහින්තට්ඨානෙහි නවහි වා වණ්ණබ්බෙහි විසන්දමානං පුබ්බං විපුබ්බං. විපුබ්බමෙව විපුබ්බකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විපුබ්බන්ති විපුබ්බකං. විපුබ්බකං ජාතං තථාභාවං ගතන්ති විපුබ්බකජාතං.

සො ඉමමෙව කායන්ති සො භික්ඛු ඉමං අත්තනො කායං තෙන කායෙන සද්ධිං ඤාණෙන උපසංහරති උපනෙති. කථං? අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවංභාවී එවංඅනතීතොති. ඉදං චුත්තං හොති – ආයු, උස්මා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං ධම්මානං අත්ථිතාය අයං කායො ධාතගමනාදිබ්බො හොති ඉමෙසං පන විගමා අයම්පි එවංධම්මො එවංපුතිකසභාවොයෙව, එවංභාවී එවංඋද්ධුමානාදිහෙදො භවිස්සති, එවංඅනතීතො එවංඋද්ධුමානාදිභාවං අනතික්කන්තොති.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං උද්ධුමානාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඛජ්ජමානන්ති උදරාදියු නිසිදිත්වා උදරමංසමට්ඨමංසඅක්ඛකුටාදිනි ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වා බාදියමානං. සමංසලොහිතන්ති සෙසාවසෙසමංසලොහිතයුත්තං. නිමංසලොහිතමක්ඛිතන්ති මංසෙ බිණෙපි ලොහිතං න සුස්සති, තං සන්ධාය චුත්තං “නිමංසලොහිතමක්ඛිත”න්ති. අඤ්ඤෙනාති අඤ්ඤෙන දියාභාගෙන. හත්ථට්ඨිකන්ති වතුසට්ඨිහෙදම්පි හත්ථට්ඨිකං පාටියෙක්කං විජ්ජකිණ්ණං. පාදට්ඨිකාදියුපි එසෙව නයො. තෙරොවස්සිකානීති අතික්කන්තසංවච්ඡරානි. පුතීනීති අබ්බොකාසෙ ධීතානි වාතානපචුට්ඨිසම්ඵස්සෙන තෙරොවස්සිකානෙව පුතීනි හොන්ති. අන්තොභූමිගතානි පන විරතරං තිට්ඨන්ති. චුණ්ණකජාතානීති චුණ්ණං චුණ්ණං හුත්වා විජ්ජකිණ්ණානි. සබ්බත්ථ සො ඉමමෙවති චුත්තනයෙන ඛජ්ජමානාදිනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං ඛජ්ජමානාදිපරිග්ගහණෙන යාව චුණ්ණකභාවා අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඉඬ පන යන්වා නවසිවලිකා සමොධානෙතබ්බො. “එකාහමනං වා” තිආදිනා නයෙන චුත්තා සබ්බාපි එකා, “කාකෙහි වා ඛජ්ජමාන” තිආදිකා එකා, “අට්ඨිකසඬ්ඛලිකං සමංසලොභිතං න්හාරුසම්බන්ධ” තිආදිකා එකා, “නිමංසලොභිතමක්ඛිතං න්හාරුසම්බන්ධ” තිආදිකා එකා, “අපගතමංසලොභිතං න්හාරුසම්බන්ධ” තිආදිකා එකා, “අට්ඨිකානි අපගතසම්බන්ධානි” තිආදිකා එකා, “අට්ඨිකානි සෙනානි සඬ්ඛවණ්ණපටිභාගානි” තිආදිකා එකා, “පුඤ්ජකිතානි තෙරොවස්සිකානි” තිආදිකා එකා, “පුත්ති චුණ්ණකජාතානි” තිආදිකා එකා.

එවං බො, භික්ඛවෙනි ඉදං නවසිවලිකා දස්සෙත්වා කායානුපස්සනං නිට්ඨපෙත්තො ආහ. තත්ථ නවසිවලිකපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙනෙව උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතිති ඉදං නවසිවලිකපරිග්ගාහකානං භික්ඛුනං යාව අරහත්තා නියානමුක්ඛති.

නවසිවලිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ව ආනාපානපබ්බං ඉරියාපට්ඨපබ්බං චතුසම්පජ්ඤපබ්බං පටිකුලමනසිකාරපබ්බං ධාතුමනසිකාරපබ්බං නවසිවලිකපබ්බානිති චුද්දසපබ්බා කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා හොති.

තත්ථ ආනාපානපබ්බං පටිකුලමනසිකාරපබ්බන්ති ඉමානෙව ද්වෙ අප්පනාකම්මට්ඨානානි. සිවලිකානං පන ආදිනවානුපස්සනාවසෙන චුත්තත්තා සෙසානි ද්වාදසාපි උපචාරකම්මට්ඨානානෙවාති.

කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

113. එවං භගවා චුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කට්ඨන්වා ඉදානි නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං කට්ඨන්වා කට්ඨන්වා, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සුඛං වෙදනන්ති කායිකං වා චෙතසිකං වා සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “අහං සුඛං වෙදනං වෙදයාමි” ති පජානාතිති අත්ථො. තත්ථ කාමං උත්තානසෙය්‍යාකාපි දාරකා ථඤ්ඤපිචනාදිකාලෙ සුඛං වෙදයමානා “සුඛං වෙදයාමා” ති පජානන්ති, න පනෙනං එවරූපං ජානනං සන්ධාය චුත්තං. එවරූපං ජානනං හි සත්තුපලද්ධිං න ජහති, සත්තසඤ්ඤං න උග්ගාපෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න හොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං ජහති, සත්තසඤ්ඤං උග්ගාපෙති, කම්මට්ඨානං වෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව හොති. ඉදඤ්ඤි “කො වෙදයති, කස්ස වෙදනා, කිං කාරණා වෙදනා” ති එවං සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය චුත්තං.

තත්ථ කො වෙදයතිති න කොපි සත්තො වා පුග්ගලො වා වෙදයති. කස්ස වෙදනානි න කස්සවි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා වෙදනා. කිං කාරණා වෙදනානි වත්ථුආරම්මණාව පනස්ස වෙදනා. තස්මා එස එවං පජානාති – “තං තං සුඛාදීනං වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයති. තං පන වෙදනාපවත්ති. උපාදාය ‘අහං වෙදයාමි’ ති වොහාරමත්තං හොති” ති. එවං වෙදනාව වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතිති සල්ලක්ඛෙත්තො එස “සුඛං වෙදනං වෙදයාමි” ති පජානාතිති වෙදිතබ්බො. විත්තලපබ්බතෙ අඤ්ඤතරො ථෙරො විය. ථෙරො කිර අභාසුකකාලෙ බලවවෙදනය නිත්ථුනන්තො අපරාපරං පරිවත්තති. තමෙකො දහරො ආහ “කතරං වො, හන්තෙ, යානං රුජ්ජති” ති. ආවුසො, පාටියෙක්කං රුජ්ජනට්ඨානං නාම නත්ථි, වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතිති. එවං ජානනකාලතො පට්ඨාය අධිවාසෙනුං වට්ටති නො, හන්තෙති. අධිවාසෙමි ආවුසොති. අධිවාසනා, හන්තෙ, සෙය්‍යාති. ථෙරො අධිවාසෙසි. තතො වාතො යාව හදයා එාලෙසි, මඤ්චකෙ අන්තානි රාසිකතානි අහෙසුං. ථෙරො දහරස්ස දස්සෙසි “වට්ටනාවුසො, එත්තකා අධිවාසනා” ති. දහරො තුණ්හි අහොසි. ථෙරො චීරියසමතං යොජෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ත්වා සමසිසි හුත්වා පරිනිබ්බාසි.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛං...පෙ.... නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයමානො “නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයාමි” ති පජානාති. ඉති භගවා රූපකම්මට්ඨානං කට්ඨන්වා අරූපකම්මට්ඨානං කට්ඨන්තො වෙදනාවසෙන කට්ඨෙසි. දුට්ඨඤ්ඤි කම්මට්ඨානං රූපකම්මට්ඨානඤ්ඤව අරූපකම්මට්ඨානඤ්ඤව. රූපපරිග්ගහො අරූපපරිග්ගහොතිපි එතදෙව චුච්චති. තත්ථ භගවා රූපකම්මට්ඨානං කට්ඨන්තො සඬ්ඛෙපමනසිකාරවසෙන වා විත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුධාතුවත්ථානං කට්ඨෙසි. තදුභයමිපි සබ්බාකාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ දස්සිතමෙව.

අරූපකම්මට්ඨානං පන කට්ඨන්තො යෙභුයොන වෙදනාවසෙන කට්ඨෙති. තිවිධො හි අරූපකම්මට්ඨානෙ අභිනිවෙසො එස්සවසෙන වෙදනාවසෙන විත්තවසෙනාති. කථං? එකච්චස්ස හි සංඛිත්තෙන වා විත්ථාරෙන වා පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙ තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තවෙතසිකානං පඨමාභිනිපාතො තං ආරම්මණං පුස්සන්තො උප්පජ්ජමානො එස්සො පාකටො හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං හොති. තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො හොති, සොපි “න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, වෙතයමානා වෙතනාපි, විජානනමානං විඤ්ඤාණමිපි උප්පජ්ජති” ති

එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස වෙදනා පාකටා හොති. සො “න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චුසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, වෙනයමානා වෙනනාපි, විජානනමානං විඤ්ඤාණමපි උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං හොති, සො “න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චුසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, වෙනයමානා වෙනනාපි උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති.

සො “ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා කිං නිස්සිතා”ති උපධාරොන්තො “චන්ද්‍රං නිස්සිතා”ති පජානාති. චන්ද්‍ර නාම කරජකායො, යං සන්ධාය චුත්තං “ඉදඤ්ච මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධ”න්ති (දී. නි. 1.234,235; ම. නි. 2.252). සො අත්ථතො භූතාති වෙව උපාදාරුපාති ව. එවමෙත්ථ “චන්ද්‍ර රූපං, එස්සපඤ්චමකා නාම”න්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපං වෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධාති පඤ්චක්ඛන්ධමත්තං හොති. නාමරූපචිතිමුත්තා හි පඤ්චක්ඛන්ධා, පඤ්චක්ඛන්ධචිතිමුත්තඤ්ච නාමරූපං නත්ථි.

සො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා කිං හෙතුකා”ති උපපරික්ඛන්තො “අවිජ්ජාදිහෙතුකා”ති පස්සති. තතො පච්චයො වෙව පච්චයුප්පන්නඤ්ච ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථි, සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවාති සප්පච්චයනාමරූපවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති සම්මසන්තො විවරති.

සො “අජ්ජ අජ්ජා”ති පටිවෙධං ආකඬ්ඛමානො තථාරූපෙ දිවසෙ උතුසප්පාය පුග්ගලසප්පාය භොජනසප්පාය ධම්මස්සවනසප්පායං ලභිත්වා එකපල්ලඬ්ඛෙන නිසින්නො විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවං ඉමෙසම්පි තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථිතං හොති.

ඉධ පන භගවා අරුපකම්මට්ඨානං කථෙන්නො වෙදනාවසෙන කථෙසි. එස්සවසෙන වා හි විඤ්ඤාණවසෙන වා කථියමානං න පාකටං හොති, අන්ධකාරං විය බායති. වෙදනාවසෙන පන පාකටං හොති. කස්මා? වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතාය. සුඛදුක්ඛවෙදනානඤ්චි උප්පත්ති පාකටා. යදා සුඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙන්නං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං සතධොතං සප්පිං බාදාපයන්තං විය සතපාකතෙලං මක්ඛයමානං විය සට්ඨසභස්සෙන පරිලාභං නිබ්බාපයමානං විය “අහො සුඛං අහො සුඛං”න්ති වාචං නිවිජාරයමානමෙව උප්පජ්ජති. යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙන්නං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං තත්තඵාලං පචෙසෙන්නං විය විලීනතම්බලොහෙන ආසිඤ්චන්තං විය සුක්ඛතිණුවනප්පතිමිති අරඤ්ඤෙ දාරුඋක්කාකලාපං ඛිපමානං විය “අහො දුක්ඛං අහො දුක්ඛං”න්ති විජ්ජලාපයමානමෙව උප්පජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා හොති.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුද්දිපනා අන්ධකාරාව අවිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතප්පටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣන්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. යථා කිං? යථා අන්තරා පිට්ඨිපාසාණං ආරොභිත්වා පලාතස්ස මිගස්ස අනුපථං ගච්ඡන්තො මිගද්දකො පිට්ඨිපාසාණස්ස ඔරභාගෙපි පරභාගෙපි පදං දිස්වා මජ්ඣෙ අපස්සන්තොපි “ඉතො ආරුල්භො, ඉතො ඔරුල්භො, මජ්ඣෙ පිට්ඨිපාසාණං ඉමිනා පදෙසෙන ගතො භවිස්සති”ති නයතො ජානාති, එවං ආරුල්භට්ඨානෙ පදං විය හි සුඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති. ඔරුල්භට්ඨානෙ පදං විය දුක්ඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති. “ඉතො ආරුල්භ ඉතො ඔරුල්භ මජ්ඣෙ එවං ගතො”ති නයතො ගහණං විය සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතප්පටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣන්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. එවං භගවා පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බන්තෙත්වා දස්සෙසි.

න කෙවලඤ්ච ඉධෙව එවං දස්සෙසි, චූළතණ්හාසඬ්ඛයෙ, මහාතණ්හාසඬ්ඛයෙ, චූළවෙදල්ලෙ, මහාවෙදල්ලෙ, රට්ඨපාලසුත්තෙ, මාගණ්ඨියසුත්තෙ, ධාතුච්චිභ්ඛගෙ, ආනෙඤ්ජස්සප්පායෙ, දීඝනිකායමිති මහානිදානෙ, සක්කපඤ්චෙ, මහාසතිපට්ඨානෙ, සංයුත්තමිති චූළනිදානසුත්තෙ, රුක්ඛොපමෙ, පරිච්චිංසනසුත්තෙ, සකලෙ වෙදනාසංයුත්තෙති එවං අනෙකෙසු සුත්තෙසු පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බන්තෙත්වා දස්සෙසි. යථා ව තෙසු, එවං ඉමස්මිම්පි සතිපට්ඨානසුත්තෙ පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බන්තෙත්වා දස්සෙසි.

තත්ථ සුඛං වෙදනන්තිආදීසු අයං අපරොපි පජානනපරියායො – සුඛං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාතිති සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛාය වෙදනාය අභාවතො සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “සුඛං වෙදනං වෙදයාමි”ති පජානාති. තෙන යා පුබ්බෙ අනුභූතපුබ්බා දුක්ඛා වෙදනා, තස්සා ඉදාති අභාවතො ඉමිස්සා ව සුඛාය වෙදනාය ඉතො පයමං අභාවතො වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති.

චුත්තම්පි වෙතං භගවතා –

“යස්මිං අග්ගිවෙස්සන සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, සුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති, යස්මිං අග්ගිවෙස්සන සමයෙ දුක්ඛං...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න දුක්ඛං වෙදනං

වෙදෙහි, අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙහි. සුඛාපි ඛො අග්ගිවෙස්සන වෙදනා අනිච්චා සභිකතා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා. දුක්ඛාපි ඛො...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛාපි ඛො අග්ගිවෙස්සන වෙදනා අනිච්චා...පෙ.... නිරොධධම්මා. එවං පස්සං අග්ගිවෙස්සන සුතවා අරියසාවකො සුඛායපි වෙදනාය දුක්ඛායපි වෙදනාය අදුක්ඛමසුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නද්ධි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හොති. ‘බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති”ති (ම. නි. 2.205).

සාමීයං වා සුඛන්තිආදිසු සාමීයා සුඛා නාම පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිකා ජ ගෙහසිතසොමනස්සවෙදනා. නිරාමීයා සුඛා නාම ජ නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවෙදනා. සාමීයා දුක්ඛා නාම ජ ගෙහසිතදොමනස්සවෙදනා. නිරාමීයා දුක්ඛා නාම ජ නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සවෙදනා. සාමීයා අදුක්ඛමසුඛා නාම ජ ගෙහසිතඋපෙක්ඛා වෙදනා. නිරාමීයා අදුක්ඛමසුඛා නාම ජ නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛා වෙදනා. තාසං විභාගො උපරිපණ්ණාසකෙ පාළියං ආගතොයෙව.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං සුඛවෙදනාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා වෙදනාසු, පරස්ස වා වෙදනාසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වානි එත්ථ පන “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො”තිආදීහි (පටි. ම. 1.50) පඤ්චති පඤ්චති ආකාරෙහි වෙදනානං සමුදයඤ්ඤ වයඤ්ඤ පස්සන්තො සමුදයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති, වයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති, කාලෙන සමුදයධම්මානුපස්සි වා, කාලෙන වයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරතිති වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං කායානුපස්සනායං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ වෙදනාපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා වෙදනාපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

වෙදනානුපස්සනා නිට්ඨිකා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

114. එවං නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං කථෙතුං කථඤ්ඤ, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධං ලොභසහගතං. චිතරාගන්ති ලොකියකුසලාඛ්‍යාකතං. ඉදං පන යස්මා සම්මසනං න ධම්මසමොධානං, තස්මා ඉධ එකපදෙපි ලොකුත්තරං න ලබ්භති. සෙසානි චත්තාරි අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං හජන්ති. සදොසන්ති දුට්ඨං දොසසහගතං. චිතදොසන්ති ලොකියකුසලාඛ්‍යාකතං. සෙසානි දසාකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමං පදං, න පච්ඡිමං පදං හජන්ති. සමොහන්ති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්ඤවෙව උද්ධට්ඨවසහගතඤ්ඤවානි දුට්ඨං. යස්මා පන මොහො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා තානිපි ඉධ වට්ටන්තියෙව. ඉමස්මිංයෙව හි දුකෙ ද්වාදසාකුසලචිත්තානි පරියාදිණ්ණානීති. චිතමොහන්ති ලොකියකුසලාඛ්‍යාකතං. සංඛිත්තන්ති ථිනමිද්ධානුපතිතං, එතඤ්ඤි සංකුට්ඨචිත්තං නාම. වික්ඛිත්තන්ති උද්ධට්ඨවසහගතං, එතඤ්ඤි පසංචිත්තං නාම.

මහග්ගතන්ති රූපාරූපාවචරං. අමහග්ගතන්ති කාමාවචරං. සඋත්තරන්ති කාමාවචරං. අනුත්තරන්ති රූපාවචරඤ්ඤ අරූපාවචරඤ්ඤ. තත්‍රාපි සඋත්තරං රූපාවචරං, අනුත්තරං අරූපාවචරමෙව. සමාහිතන්ති යස්ස අප්පනාසමාධි උපචාරසමාධි වා අත්ථි. අසමාහිතන්ති උභයසමාධිවිරහිතං. විමුක්තන්ති තදඛගචික්ඛමහනවිමුක්තීහි විමුක්තං. අවිමුක්තන්ති උභයවිමුක්තීවිරහිතං, සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තීතං පන ඉධ ඔකාසොව තත්ථි.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං සරාගාදිපරිග්ගහණෙන යස්මිං යස්මිං ඛණෙ යං යං චිත්තං පචත්තති, තං තං සල්ලක්ඛෙන්තො අත්තනො වා චිත්තෙ, පරස්ස වා චිත්තෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන “අවිජ්ජාසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50) එවං පඤ්චති පඤ්චති ආකාරෙහි විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ චිත්තපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා චිත්තපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

ධම්මානුපස්සනා නිවරණපබ්බවණ්ණනා

115. එවං සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙතුං කථඤ්ඤ, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. අපිච හගවතා කායානුපස්සනාය සුද්ධරූපපරිග්ගහො කටීතො, වෙදනාචිත්තානුපස්සනාහි සුද්ධඅරූපපරිග්ගහො. ඉදානි රූපාරූපමිස්සකපරිග්ගහං කථෙතුං “කථඤ්ඤ,

හික්බවේ” තිආදිමාහ . කායානුපස්සනාය වා රූපක්ඛන්ධපරිග්ගහොව කටිතො, වෙදනානුපස්සනාය වෙදනාක්ඛන්ධපරිග්ගහොව, චිත්තානුපස්සනාය විඤ්ඤාණක්ඛන්ධපරිග්ගහොවාති ඉදාති සඤ්ඤාසංඛාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමපි කපෙතුං “කථඤ්ච, හික්බවේ” තිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තන්ති අභිණ්භසමුදාවාරවසෙන සංවිජ්ජමානං. අසන්තන්ති අසමුදාවාරවසෙන වා පභීනන්තා වා අවිජ්ජමානං. යථා වාති යෙන කාරණෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. තඤ්ච පජානාතීති තඤ්ච කාරණං පජානාති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සුභනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. සුභනිමිත්තං නාම සුභමපි සුභනිමිත්තං, සුභාරම්මණමපි සුභනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො නාම අනුපායමනසිකාරො උප්පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ නිච්චන්ති වා දුක්ඛෙ සුඛන්ති වා අනත්තති අත්තාති වා අසුභෙ සුභන්ති වා මනසිකාරො, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, හික්බවේ, සුභනිමිත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො , අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොහාවාය වෙජුල්ලායා” ති (සං. නි. 5.232).

අසුභනිමිත්තෙ පන යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පභානං හොති. අසුභනිමිත්තං නාම අසුභමපි අසුභාරම්මණමපි. යොනිසොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා අනත්තති අනත්තාති වා අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො පභීයති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, හික්බවේ, අසුභනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පභානායා” ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පභානාය සංවත්තන්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො අසුභභාවනානුයොගො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, භාවෙන්තස්සාපි, ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සාපි, චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිචිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙනං වුත්තං –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;
අලං ඵාසුච්චාරාය, පහිතත්තස්ස හික්ඛුනො” ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදිසෙ අසුභභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, යානනිසප්පාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පභානාය සංවත්තන්ති” ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීනස්ස කාමච්ඡන්දස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

පටිසනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන පන බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදො හොති. තත්ථ පටිසම්පි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණමපි පටිසනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො සබ්බත්ථ ඵකලක්ඛණොව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පවත්තයතො බ්‍යාපාදො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, හික්බවේ, පටිසනිමිත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොහාවාය වෙජුල්ලායා” ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙතොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පභානං හොති. තත්ථ තත්ථ “මෙත්තා” ති වුත්තෙ අප්පනාපි උපචාරොපි වට්ටති. “වෙතොවිමුත්තී” ති අප්පනාව. යොනිසොමනසිකාරො වුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො බ්‍යාපාදො පභීයති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, හික්බවේ, මෙත්තා වෙතොවිමුත්තී, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස පභානායා” ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පභානාය සංවත්තන්ති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො මෙත්තාභාවනානුයොගො කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා පටිසංඛිබ්බානබහුතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණානඤ්ඤි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභීයති, ඔධිසො අනොධිසො දිසාඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සාපි. “ත්ථං ඵතස්ස කුද්ධො කිං කරිස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි නාසෙතුං සක්ඛිස්සසි, නනු ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සසි, පරස්ස කුප්ඤ්ඤා නාම චිත්චිත්තභිගාර-තත්තඅයසලාක-ගුථාදීනි ගහෙත්වා පරං පහරිතුකාමතාසදිසං හොති. ඵසොපි තච කුද්ධො කිං කරිස්සති, කිං තෙ සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති, ඵස අත්තනො කම්මෙනෙව ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගම්ස්සති, අප්පට්ඨිත්තපහෙණකං විය පටිචානං ඛිත්තරජොමුට්ඨී විය ච ඵතස්සෙවෙස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති” ති ඵචං අත්තනො ච පරස්ස ච කම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛතොපි, උභයකම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසංඛිබ්බානෙ ධීතස්සාපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභීයති. යානනිසප්පාදිසු මෙත්තානිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පභානාය

සංවත්තන්ති” ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනස්ස ඛ්‍යාපාදස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරොන ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. අරති නාම උක්කණ්ඨිතා. තත්ථි නාම කායාලසියතා. විජම්භිතා නාම කායවිනාමනා. භත්තසම්මදො නාම භත්තමුච්ඡා භත්තපරිලාභො. වෙනසො ලීනත්තං නාම විත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අරති තත්ථි විජම්භිතා භත්තසම්මදො වෙනසො ලීනත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලායා” ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදිසු පන යොනිසොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පඨමාරම්භවීරියං. නික්කමධාතු නාම කොසජ්ජතො නික්කන්තතාය තතො බලවතරං. පරක්කමධාතු නාම පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං. ඉමස්මිං තිප්පහෙදෙ වීරියෙ යොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං පහියති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස පහානායා” ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පහානාය සංවත්තන්ති, අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො ඉරියාපට්ඨමපරිවත්තනතා ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො අබ්භොකාසවාසො කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. ආහරහත්ථකතත්‍වට්ඨකඅලංසාට්ඨකාකමාසකභුත්තවම්භකභොජනං භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථි විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති. චතුපඤ්චආලොපඝිකාසං පන යපෙත්වා පානියං පිට්ඨිවා යාපනසීලස්ස භික්ඛුනො තං න හොතිති එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පහියති. යස්මිං ඉරියාපට්ඨෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිවත්තෙන්තස්සාපි, රත්තිං චන්දාලොකදීපාලොකඋක්කාලොකෙ දිවා සූරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සාපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සාපි, මහාකස්සපත්ථෙරසදියෙ පහිනටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පහියති. යානනිසජ්ජාදිසු ධුතඨගනිස්සිතසප්පායකථායපි පහියති. තෙන චුත්තං – “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පහානාය සංවත්තන්ති” ති . ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනස්ස ටීනමිද්ධස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

වෙනසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරොන උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො හොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්තාකාරො. උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙවෙනං අත්ථතො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො උද්ධච්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, වෙනසො අවුපසමො, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලායා” ති (සං. නි. 5.232).

සමාධිසඬ්ඛාතෙ පන වෙනසො වුපසමෙ යොනිසොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, වෙනසො වුපසමො, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානායා” ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා විනයෙ පකතඤ්ඤතා වුද්ධසෙවිතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනපි හි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පහියති. කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි, විනයපඤ්ඤත්තියං විණ්ණවසිභාවතාය පකතඤ්ඤනොපි, වුද්ධෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්ඛකන්තස්සාපි, උපාලිත්ථෙරසදියෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පහියති. යානනිසජ්ජාදිසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පහියති. තෙන චුත්තං – “ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති” ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනෙ උද්ධච්චකුක්කුච්චෙ උද්ධච්චස්ස අරහත්තමග්ගෙන කුක්කුච්චස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

විචිකිච්ඡාට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු අයොනිසොමනසිකාරොන විචිකිච්ඡාය උප්පාදො හොති. විචිකිච්ඡාට්ඨානියා ධම්මා නාම පුනප්පුනං විචිකිච්ඡාය කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡාට්ඨානියා ධම්මා , තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදාය උප්පන්තාය වා විචිකිච්ඡාය භියොහාවාය වෙසුල්ලායා” ති (සං. නි. 5.232).

කුසලාදිසු ධම්මෙසු යොනිසොමනසිකාරොන පනස්සා පහානං හොති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මා සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බා ධම්මා භීනප්පණිතා ධම්මා කණ්හසුක්කසප්පභාගා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො , අයමාහාරො අනුප්පන්තාය වා විචිකිච්ඡාය අනුප්පාදාය උප්පන්තාය වා විචිකිච්ඡාය පහානායා” ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ජ ධම්මා විවිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා චිතයෙ පකතඤ්ඤානා අධිමොක්ඛබ්බලතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන අත්ථවසෙන ච උග්ගණ්හන්තස්සාපි විවිකිච්ඡා පභීයති. තිණි රතනානි ආරබ්හ පරිපුච්ඡාබ්බලස්සාපි, චිතයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි, තිසු රතනෙසු ඔකප්පනියසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබ්බලස්සාපි, සද්ධාධිමුත්තෙ වක්කලිත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි විවිකිච්ඡා පභීයති. යානනිසප්පාදිසු තිණිණං රතනානං ගුණනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන චුත්තං - “ජ ධම්මා විවිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභිනාය විවිකිච්ඡාය සොනාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පඡානාති.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති එවං පඤ්චනිවරණපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ සුභනිමිත්ත අසුභනිමිත්තාදිසු අයොනිසොමනසිකාරයොනිසොමනසිකාරවසෙන පඤ්චසු නිවරණෙසු චුත්තනයෙන නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ නිවරණපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නිවරණපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

නිවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

116. එවං පඤ්චනිවරණවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, උපාදානස්ස පච්චයභූතා ධම්මපුඤ්ජා ධම්මරාසයොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො . විත්ථාරතො පන බන්ධකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තා. ඉති රූපන්ති “ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථි”ති සභාවතො රූපං පඡානාති. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන රූපාදිති විසුද්ධිමග්ගෙ බන්ධකථායමෙව චුත්තාති. ඉති රූපස්ස සමුදයොති එවං අවිජ්ජාසමුදයාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස සමුදයො. ඉති රූපස්ස අත්ථඬිගමොති එවං අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස අත්ථඬිගමො, වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ උදයබ්බයඤාණකථායං චුත්තො.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති එවං පඤ්චක්ඛන්ධපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදීනං (පටි. ම. 1.50) පඤ්චසු බන්ධෙසු චුත්තානං පඤ්ඤාසාය ලක්ඛණානං වසෙන නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ බන්ධපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා බන්ධපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

117. එවං පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ආයතනවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඡසු අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරෙසු ආයතනෙසුති වක්ඛු සොතං සානං ජිව්හා කායො මනොති ඉමෙසු ඡසු අප්ඤ්ඤාත්තිකෙසු රූපං සද්දො ගන්ධො රසො ථොට්ඨබ්බො ධම්මාති ඉමෙසු ඡසු බාහිරෙසු. වක්ඛුං ව පඡානාතීති වක්ඛුපසාදං යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පඡානාති. රූපෙ ව පඡානාතීති බහිද්ධා වතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පඡානාති. යඤ්ච තදුභයං පටිච්ච උප්පජ්ජති සංයොජනන්ති යඤ්ච තං වක්ඛුං වෙව රූපෙ වාති උභයං පටිච්ච කාමරාගසංයොජනං පටිසං-මාන-දිට්ඨි-විවිකිච්ඡා-සිලබ්බතපරාමාස-භවරාග-ඉස්සා-මච්ඡරියාවිජ්ජාසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං උප්පජ්ජති, තඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පඡානාති.

කථං පනෙතං උප්පජ්ජතිති? වක්ඛුද්වාලෙ තාව ආපාඨගතං ඉට්ඨාරම්මණං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අභිනන්දතො කාමරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. අනිට්ඨාරම්මණෙ කුප්ඤ්ඤාතො පටිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “යපෙත්වා මං න කොචි අඤ්ඤො එතං ආරම්මණං විභාවෙතුං සමත්ථො අත්ථි”ති මඤ්ඤාතො මානසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං නිව්චං ධූව”න්ති ගණ්හතො දිට්ඨිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං සත්තො නු ඛො, සත්තස්ස නු ඛො”ති විවිකිච්ඡතො විවිකිච්ඡාසංයොජනං උප්පජ්ජති. “සම්පන්නිභවෙ වත තො ඉදං සුලභං ජාත”න්ති භවං පත්ථෙත්තස්ස භවරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. “ආයතිම්පි එවරූපං සිලබ්බතං සමාදිශිත්වා සක්කා ලද්ධු”න්ති සිලබ්බතං සමාදියන්තස්ස සිලබ්බතපරාමාසසංයොජනං උප්පජ්ජති. “අහො වත එතං රූපාරම්මණං අඤ්ඤාතො

ලභයායු”න්ති උසුයනො ඉස්සාසංයොජනං උප්පජ්ජති. අත්තනා ලද්ධං රූපාරම්මණං අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායනො මච්ඡරියසංයොජනං උප්පජ්ජති. සබ්බෙහෙව සහජාතඅඤ්ඤාණවසෙන අවිජ්ජාසංයොජනං උප්පජ්ජති.

යථා ව අනුප්පන්නස්සාති යෙන කාරණෙන අසමුදාචාරවසෙන අනුප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස උප්පාදො හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ව උප්පන්නස්සාති අප්පහිනට්ඨෙන පන සමුදාචාරවසෙන වා උප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන පහානං හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ව පහිනස්සාති තදබ්බවික්ඛම්භනප්පහානවසෙන පහිනස්සාපි තස්ස දසවිධස්ස සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති, තඤ්ච පජානාති. කෙන කාරණෙන පනස්ස ආයතිං අනුප්පාදො හොති? දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසඉස්සාමච්ඡරියහෙදස්ස තාව පඤ්චවිධස්ස සංයොජනස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. කාමරාගපටිසසංයොජනද්වයස්ස ඔළාරිකස්ස සකදාගාමීමග්ගෙන, අණුසහගතස්ස අනාගාමීමග්ගෙන, මානභවරාගාවිජ්ජාසංයොජනත්තයස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති.

සොතඤ්ච පජානාති සද්දෙ වා තිආදීසුපි එසෙව නයො. අපිචෙත්ථ ආයතනකථා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ ආයතනනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, බාහිරායතනපරිග්ගහණෙන පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා චක්ඛුසමුදයො”ති රූපායතනස්ස රූපක්ඛන්ධෙ, අරූපායතනෙසු මනායතනස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ, ධම්මායතනස්ස සෙසක්ඛන්ධෙසු චුත්තනයෙන නිහරිතබ්බො. ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බො. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ ආයතනපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ආයතනපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුතො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣක්ඛගපබ්බවණ්ණනා

118. එවං ඡ අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි බොජ්ඣක්ඛගවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්ති ආදිමාහ. තත්ථ බොජ්ඣක්ඛගෙසුති බුජ්ඣකකසත්තස්ස අභිගෙසු. සන්තන්ති පටිලාභවසෙන සංවිජ්ජමානං. සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගන්ති සතිසඬ්ඛාතං සම්බොජ්ඣක්ඛගං. එත්ථ හි සම්බුජ්ඣති ආරද්ධවිපස්සකතො පට්ඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි, යාය වා සො සතිආදිකාය සත්තධම්මසාමග්ගියා සම්බුජ්ඣති කිලෙසනිද්දාතො උට්ඨාති, සච්චානි වා පටිවිජ්ඣති, සා ධම්මසාමග්ගි සම්බොධි. තස්ස සම්බොධිස්ස, තස්සා වා සම්බොධියා අභිගන්ති සම්බොජ්ඣක්ඛගං. තෙන චුත්තං “සතිසඬ්ඛාතං සම්බොජ්ඣක්ඛග”න්ති. සෙසසම්බොජ්ඣක්ඛගෙසුපි ඉමිනාව නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

අසත්තන්ති අප්පටිලාභවසෙන අවිජ්ජමානං. යථා ව අනුප්පන්නස්සාතිආදීසු පන සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස තාව – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස හියොහාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.183) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සතියෙව සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගට්ඨානියා ධම්මා. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොයෙව, තං තත්ථ බ්බුලං පවත්තයතො සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගො උප්පජ්ජති.

අපිච වත්තාරො ධම්මා සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සතිසම්පජඤ්ඤං මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනතා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතා තදබ්බුත්තතාති. අහික්කන්තාදීසු හි සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජඤ්ඤෙන හත්තනික්ඛිත්තකාසදිසෙ මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන නිස්සදත්තත්ථෙරඅභයත්ථෙරසදිසෙ උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලෙ සෙවනෙන යානනිසජ්ජාදීසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතාය ව සතිසම්බොජ්ඣක්ඛගො උප්පජ්ජති. එවං චතුහි කාරණෙහි උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතීති පජානාති.

ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස පන – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා...පෙ.... කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣක්ඛගස්ස හියොහාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති.

අපිව සත්ත ධම්මා ධම්මවිවයසම්බෝධිකභික්ෂු උප්පාදාය සංවත්තන්ති පරිපුච්ඡකතා වත්ථුච්ඡෙදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා ගම්භීරඤ්ඤාඡාවරියපච්චවෙක්ඛණා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ පරිපුච්ඡකතාති ඛන්ධානුභායතනඉන්ද්‍රියබලබෝධිකභිග්ග්ගභිග්ගකානභිග්ගමථවිපස්සනානං අත්ථසන්තිස්සිතපරිපුච්ඡාබ්‍රලතා.

වත්ථුච්ඡෙදකිරියාති අප්ඤ්ඤාතිකඛාහිරානං වත්ථුනං විසදභාවකරණං. යදා හිස්ස කෙසනබලොමා අතිදීඝා භොන්ති, සරිරං වා උස්සන්තදොසඤ්ඤවෙව සෙදමලමක්ඛිතඤ්ඤව, තදා අප්ඤ්ඤාතිකං වත්ථු අවිසදං භොති අපරිසුද්ධං. යදා පන චිවරං ජිණ්ණං කිලිට්ඨං දුග්ගන්ධං භොති, සෙනාසනං වා උක්ඛාපං, තදා බාහිරං වත්ථු අවිසදං භොති අපරිසුද්ධං. තස්මා කෙසාදිවිජේදාපනෙන උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදිහි සරිරසල්ලහුකභාවකරණෙන උච්ඡාදනන්භාපනෙන ව අප්ඤ්ඤාතිකං වත්ථු විසදං කාතබ්බං.

සුවිකම්මධොවනරජනපරිභණ්ඩකරණාදිහි බාහිරං වත්ථු විසදං කාතබ්බං. එතස්මිඤ්ඤි අප්ඤ්ඤාතිකඛාහිරෙ වත්ථුස්මිං අවිසදෙ උප්පන්තෙසු චිත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමිපි අපරිසුද්ධං භොති, අපරිසුද්ධාති දීපකපල්ලකචට්ටිතෙලාති නිස්සාය උප්පන්තදීපසිබාය ඔභාසො විය. විසදෙ පන අප්ඤ්ඤාතිකඛාහිරෙ වත්ථුමිහි උප්පන්තෙසු චිත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමිපි විසදං භොති, පරිසුද්ධාති දීපකපල්ලකචට්ටිතෙලාති නිස්සාය උප්පන්තදීපසිබාය ඔභාසො විය. තෙන වුත්තං – “වත්ථුච්ඡෙදකිරියා ධම්මවිවයසම්බෝධිකභික්ෂු උප්පාදාය සංවත්තති”ති.

ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා නාම සද්ධාදිනං ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං. සචෙ හිස්ස සද්ධිත්තියං බලවං භොති, ඉතරාති මන්දාති. තතො චිරිසිත්තියං පග්ගහතිච්චං, සතිත්තියං උපට්ඨානතිච්චං, සමාධිත්තියං අවික්ඛෙපතිච්චං, පඤ්ඤිත්තියං දස්සනතිච්චං කාතුං න සක්කොති. තස්මා තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා යථා වා මනසිකරොතො බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බං. වක්කලිත්ථෙරස්ස වත්ථු චෙත්ථ නිදස්සනං. සචෙ පන චිරිසිත්තියං බලවං භොති, අථ තෙව සද්ධිත්තියං අධිමොක්ඛතිච්චං කාතුං සක්කොති, න ඉතරාති ඉතරකිච්චභෙදං. තස්මා තං පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බං. තත්‍රාපි සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බං. එවං සෙසෙසුපි එකස්ස බලවභාවෙ සති ඉතරෙසං අත්තතො කිච්චෙසු අසමත්ථතා වෙදිතබ්බං.

විසෙසනො පනෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිචිරියානං ව සමතං පසංසන්ති. බලවසද්ධො හි මන්දපඤ්ඤො මුධාපසන්තො භොති, අවත්ථුස්මිං පසිදති. බලවපඤ්ඤො මන්දසද්ධො කෙරාට්ඨකපක්ඛං හපති. භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො භොති. චිත්තුප්පාදමත්තෙනෙව කුසලං භොතිති අතිධාවිත්ථා දානාදිති අකරොන්තො නිරයෙ උප්පජ්ජති. උභින්නං සමතාය වත්ථුස්මිංයෙව පසිදති. බලවසමාධිං පන මන්දචිරියං සමාධිස්ස කොසජ්ජපක්ඛන්තා කොසජ්ජං අධිභවති. බලවචිරියං මන්දසමාධිං චිරියස්ස උද්ධච්චපක්ඛන්තා උද්ධච්චං අධිභවති. සමාධි පන චිරියෙන සංයොජිතො කොසජ්ජෙ පතිතුං න ලභති. චිරියං සමාධිනා සංයොජිතං උද්ධච්චෙව පතිතුං න ලභති. තස්මා තදුභයං සමං කාතබ්බං. උභයසමතාය හි අප්පනා භොති.

අපිව සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො ඔකප්පෙන්තො අප්පනං පාපුණ්ණස්සති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස එකග්ගතා බලවතී වට්ටති, එවඤ්ඤි සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති, එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණප්පට්ටෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන සමතායපි අප්පනා භොතියෙව. සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති. සති හි චිත්තං උද්ධච්චපක්ඛිකානං සද්ධාචිරියපඤ්ඤානං වසෙන උද්ධච්චපාතතො, කොසජ්ජපක්ඛිකෙන ව සමාධිනා කොසජ්ජපාතතො රක්ඛති. තස්මා සා ලොණධූපනං විය සබ්බබාඤ්ජනෙසු සබ්බකම්මිකඅච්චවො විය ව සබ්බරාජකිච්චෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බං. තෙනාහ – “සති ව පන සබ්බත්ථිකා වුත්තා හග්ගතා. කිං කාරණා? චිත්තඤ්ඤි සති පටිසරණං, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා ව සති, න ව චිතා සතියා චිත්තස්ස පග්ගහතිග්ගහො භොති”ති.

දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම ඛන්ධාදිභෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානං දුම්මෙධපුග්ගලානං ආරකාව පරිවජ්ජනං. පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා නාම සමපඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා. ගම්භීරඤ්ඤාඡාවරියපච්චවෙක්ඛණා නාම ගම්භීරෙසු ඛන්ධාදීසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පභෙදපච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසජ්ජාදීසු ධම්මවිවයසම්බෝධිකභික්ෂුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරචිත්තතා. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි භොතිති පජානාති.

චිරියසම්බෝධිකභික්ෂු – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරබ්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසො මනසිකාරබ්‍රලිකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්තස්ස වා චිරියසම්බෝධිකභික්ෂු උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා චිරියසම්බෝධිකභික්ෂු භියෙයාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො භොති.

අපිව එකාදස ධම්මා චිරියසම්බෝධිකභික්ෂු උප්පාදාය සංවත්තන්ති අපායභයපච්චවෙක්ඛණතා ආනිසංසදස්සාවිතා ගමනවීථිපච්චවෙක්ඛණතා පිණ්ඩපාතාපවායනතා දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා

සත්පුමහත්තපව්වවෙක්ඛණතා ජාතිමහත්තපව්වවෙක්ඛණතා සබ්බමචාරිමහත්තපව්වවෙක්ඛණතා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා ආරද්ධවිරියපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ නිරයෙසු පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨාය මහාදුක්ඛං අනුභවනකාලෙපි, තිරච්ඡානයොනියං ජාලක්ඛිපකුමිනාදීහි ගහිතකාලෙපි, පාජනකණ්ටකාදිප්පහාරතුන්තස්ස පන සකටවාහනාදිකාලෙපි, පෙත්තිවිසයෙ අනෙකානිපි වස්සසහස්සාති එකං බුද්ධන්තරම්පි බුද්ධිපාසාහි ආතුරිතකාලෙපි, කාලකඤ්ජිකඅසුරෙසු සට්ඨිහත්ථඅසිතිහත්ථප්පමාණෙන අට්ඨිවම්මත්තෙනෙව අත්තභාවෙන වාතාතපාදිදුක්ඛානුභවනකාලෙපි න සක්කා විරියසම්බොජ්ඣ්ඤාං උප්පාදෙතුං. අයමෙව තෙ භික්ඛු කාලො විරියකරණායාති එවං අපායභයං පව්වවෙක්ඛන්තස්සාපි විරියසම්බොජ්ඣ්ඤාං උප්පජ්ජති.

“න සක්කා කුසිතෙන නවලොකුත්තරධම්මං ලද්ධුං, ආරද්ධවිරියෙනෙව සක්කා අයමානිසංසො විරියස්සා”ති එවං ආනිසංසදස්සාවිනොපි උප්පජ්ජති. “සබ්බබුද්ධපව්වෙකබුද්ධමහාසාවකෙහි තෙ ගතමග්ගො ගන්තබ්බො, සො ව න සක්කා කුසිතෙන ගත්තු”න්ති එවං ගමනවිථිං පව්වවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති. “යෙ තං පිණ්ඩපාතාදීහි උපට්ඨනන්ති, ඉමෙ තෙ මනුස්සා නෙව ඤාතකා, න දාසකම්මකරා, නාපි ‘තං නිස්සාය ජීවිස්සාමා’ති තෙ පණිනානි පිණ්ඩපාතාදීහි දෙන්ති, අථ බො අත්තතො කාරානං මහජ්ජලනං පච්චාසිසමානා දෙන්ති, සත්ථාරාපි ‘අයං ඉමෙ පව්වයෙ පරිභුඤ්ජන්තා කායදළ්ඨිබහුලො සුඛං විහරිස්සති’ති න එවං සම්පස්සනා තුය්හං පව්වයා අනුඤ්ඤානා, අථ බො ‘අයං ඉමෙ පරිභුඤ්ජමානො සමණධම්මං කත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සති’ති තෙ පව්වයා අනුඤ්ඤානා, සො දානි ත්ථං කුසිතො විහරන්තො න තං පිණ්ඩං අපවායිස්සසි, ආරද්ධවිරියස්සෙව හි පිණ්ඩපාතාපවායනං නාම හොති”ති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පව්වවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති මහාමිත්තත්ථෙරස්ස විය.

ථෙරො කිරි කස්සකලෙණෙ නාම පට්ඨසති. තස්ස ව ගොවරගාමෙ එකා මහාඋපාසිකා ථෙරං පුත්තං කත්වා පට්ඨග්ගති. සා එකදිවසං අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති ධිතරං ආහ – “අම්ම අසුකස්මිං යානෙ පුරාණතණ්ඩුලා, අසුකස්මිං බීරං, අසුකස්මිං සජ්ජි, අසුකස්මිං ඵාණිතං, තව භාතිකස්ස අයාමිත්තස්ස ආගතකාලෙ භත්තං පවිත්වා බීරසජ්ජිඵාණිතෙහි සද්ධිං දෙහි, ත්ථං ව භුඤ්ජෙය්‍යාසි, අහං පන හියොයා පක්කං පාරිවාසිකභත්තං කඤ්ජිකෙන භුත්තාමිහි”ති. දිවා කිං භුඤ්ජිස්සසි අම්මාති? සාකපණ්ණං පක්ඛිපිත්වා කණතණ්ඩුලෙහි අම්බිලයාගුං පවිත්වා යපෙහි අම්මාති.

ථෙරො විවරං පාරුපිත්වා පත්තං නිහරන්තොව තං සද්දං සුත්වා අත්තානං ඔවදි – “මහාඋපාසිකා කිරි කඤ්ජියෙන පාරිවාසිකභත්තං භුඤ්ජි, දිවාපි කණපණ්ණම්බිලයාගුං භුඤ්ජිස්සති, තුය්හං අත්ථාය පන පුරාණතණ්ඩුලාදීනි ආචික්ඛති, තං නිස්සාය බො පනෙසා නෙව බෙන්තං න වත්ථුං න භත්තං න වත්ථං පච්චාසිසති, තිස්සො පන සම්පත්තියො පත්ථයමානා දෙති, ත්ථං එතිස්සා තා සම්පත්තියො දාතුං සක්ඛිස්සසි න සක්ඛිස්සසිති, අයං බො පන පිණ්ඩපාතො තයා සරාගෙන සදොසෙන සමොහෙන න සක්කා ගණ්හිතුන්ති පත්තං ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨිකං මුඤ්චිත්වා නිවත්තිත්වා කස්සකලෙණමෙව ගන්ත්වා පත්තං හෙට්ඨාමඤ්ඤෙව විවරං විවරවංසෙ යපෙන්වා අරහත්තං අපාපුණ්ත්වා න නික්ඛම්මිස්සාමි”ති විරියං අධිට්ඨන්තිවා නිසිදි. දිසරත්තං අප්පමන්තො හුත්වා නිචුත්ථහික්ඛු විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්වා විකසිතං විය පදුමං මහාබිණාසවො සිතං කරොන්තොව නික්ඛම්මි. ලෙණද්වාරෙ රුක්ඛම්මි අධිවත්ථා දෙවතා –

“නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා බිණා, දක්ඛිණෙයොසි මාරිසා”ති. –

එවං උදානං උදානෙන්වා “භත්තෙ, පිණ්ඩාය පට්ඨානං තුම්භාදිසානං අරහත්තානං භික්ඛං දත්වා මහල්ලකිත්ථියො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති”ති ආහ.

ථෙරො උට්ඨහිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා කාලං ඔලොකෙන්තො පාතොයෙවාති ඤාත්වා පත්තවිවරමාදාය ගාමං පාවිසි. දාරිකාපි භත්තං සම්පාදෙන්වා “ඉදානි මෙ භාතා ආගම්මස්සති , ඉදානි ආගම්මස්සති”ති ද්වාරං ඔලොකයමානා නිසිදි. සා ථෙරෙ සරද්වාරං සම්පත්තෙ පත්තං ගහෙන්වා සජ්ජිඵාණිතයොජිතස්ස බීරපිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා භත්ථෙ යපෙසි. ථෙරො “සුඛං හොතු”ති අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සාපි තං ඔලොකයමානාව අට්ඨාසි. ථෙරස්ස හි තදා අතිවිය පරිසුද්ධො ඡවිච්ඡණ්ණො අහොසි, විජ්ජසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, මුඛං බන්ධනා පමුත්තතාලපක්කං විය අතිවිය විරොචිත්ථං. මහාඋපාසිකා අරඤ්ඤා ආගන්ත්වා “කිං අම්ම, භාතිකො තෙ ආගතො”ති පුච්ඡි. සා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සා උපාසිකා “අජ්ජ මෙ පුත්තස්ස පබ්බජිතකිව්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති ඤාත්වා “අභිරමති තෙ අම්ම භාතා බුද්ධසාසනෙ න උක්කණ්ඨති”ති ආහ.

“මහත්තං බො පනෙතං සත්ථු දායජ්ජං, යදිදං සත්තඅරියධනං නාම, තං න සක්කා කුසිතෙන ගහෙතුං. යථා හි විජ්ජපිපත්තං පුත්තං මාතාපිතරො ‘අයං අම්මාකං අපුත්තො’ති පරිබාහිරං කරොන්ති, සො තෙසං අව්චයෙන දායජ්ජං න ලහති, එවං කුසිතොපි ඉදං අරියධනදායජ්ජං න ලහති, ආරද්ධවිරියොව ලහති”ති දායජ්ජමහත්තං පව්වවෙක්ඛන්තොපි උප්පජ්ජති. “මහා බො පන තෙ සත්ථා, සත්ථුනො හි මාතුකුච්ඡිස්මිං පට්ඨසන්ධිග්ගණකාලෙපි අභිනික්ඛමනෙපි අභිසම්බොධියම්පි ධම්මවක්කජ්ජවත්තනයමකපාට්ඨාරියදෙවොරොහණං-

ආයුෂ්‍යසම්බන්ධතාවය ස්වභාවිකවම පරිනිබ්බානකාලෙපි දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පිත්ථ, යුත්තං නු තෙ ඵ්වරුපස්ස සත්ථුනො සාසනෙ ‘පබ්බජිත්වා කුසිනෙන භවිතු’”න්ති ඵ්වං සත්ථුමහත්තං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති.

ජාතියාපි – “ත්ඵං ඉදානි න ලාමකජාතිකො, අසම්භින්නාය මහාසම්මතපචේණියා ආගතො, උක්කාකරාජවංසෙ ජාතොසි, සුද්ධොධනමහාරාජස්ස මහාමායාදෙවියා ච නත්තා, රාහුලභද්දස්ස කනිට්ඨො, තයා නාම ඵ්වරුපෙන ජිනපුත්තෙන හුත්වා න යුත්තං කුසිනෙන විහරිතු”න්ති ඵ්වං ජාතිමහත්තං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති. “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා චෙව අසීති ච මහාසාවකා විරියෙනෙව ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡක්ඛිංසු, ත්ඵං එතෙසං සමුත්ථාරිතං මග්ගං පටිපජ්ජිස්සසි න පටිපජ්ජිස්සසි”ති ඵ්වං සමුත්ථාරිමහත්තං පච්චවෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති. කුච්ඡිං පුරෝත්වා ධීනඅපගරසදියෙ විස්සට්ඨකායිකචෙතසිකවිරියෙ කුසිතපුත්තලෙ පරිවජ්ජන්තස්සාපි, ආරද්ධවිරියෙ පහිත්තෙන පුත්තලෙ සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදියු විරියුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. ඵ්වං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති පජානාති.

පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස චා පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස චා පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාභාවාය චෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) ඵ්වං උප්පාදො හොති. තත්ථ පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා ධම්මා නාම, තස්ස උප්පාදකමනසිකාරො යොනිසොමනසිකාරො නාම.

අපිච ඵකාදස ධම්මා පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති බුද්ධානුස්සති ධම්මසඬ්ඝසීලවාගදෙවනානුස්සති උපසමානුස්සති දුබ්බපුත්තලපරිවජ්ජනතා සිනිද්ධපුත්තලසෙවනතා පසාදනියසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති.

බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි හි යාච උපචාරා සකලසරිරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගො උප්පජ්ජති. ධම්මසඬ්ඝගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි, දීඝරත්තං අබණ්ඩං කත්වා රක්ඛිතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනො දසසීලපඤ්චසීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, දුබ්භික්ඛභයාදියු පණිතං භොජනං සමුත්ථාරිතං දත්වා “ඵ්වං නාම අදම්මා”ති වාගං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි ඵ්වරුපෙ කාලෙ සීලවත්තානං දින්නදානං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා දෙවතා දෙවත්තං පත්තා, තථාරූපානං ගුණානං අත්තනි අත්ථිතං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, “සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතා කිලෙසා සට්ඨිති, සත්තනිපි වස්සානි න සමුදාවරන්ති”ති පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, චෙතියදස්සනබොධිදස්සනථෙරදස්සනෙසු අසක්කච්චකිරියාය සංසුචිතලුභාවෙ බුද්ධාදියු පසාදසිනෙහාභාවෙන ගදුහපිට්ඨෙ රජසදියෙ දුබ්බපුත්තලෙ පරිවජ්ජන්තස්සාපි, බුද්ධාදියු පසාදබහුලෙ මුදුචිත්තෙ සිනිද්ධපුත්තලෙ සෙවන්තස්සාපි, රත්තන්තයගුණපරිදිපකෙ පසාදනියෙ සුත්තන්තෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදියු පිතිඋප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. ඵ්වං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති පජානාති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි විත්තපස්සද්ධි, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස චා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස චා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාභාවාය චෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති”ති ඵ්වං උප්පාදො හොති.

අපිච සත්ත ධම්මා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති පණිතභොජනසෙවනතා උතුසුබසෙවනතා ඉරියාපට්ඨසෙවනතා මජ්ඣන්තපයොගතා සාරද්ධකායපුත්තලපරිවජ්ජනතා පස්සද්ධකායපුත්තලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

පණිතඤ්ඤි සිනිද්ධං සප්පායභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි, සීතුණ්හෙසු උතුසු යානාදියු ඉරියාපට්ඨ සප්පායං උතුං ච ඉරියාපට්ඨං ච සෙවන්තස්සාපි පස්සද්ධි උප්පජ්ජති. යො පන මහාපුරිසජාතිකො සබ්බඋතුඉරියාපට්ඨක්ඛමොච හොති, න තං සන්ධායෙනං චුත්තං. යස්ස සභාගවිසභාගතා අත්ථි, තස්සෙව විසභාගෙ උතුඉරියාපට්ඨ චජ්ජෙත්වා සභාගෙ සෙවන්තස්සාපි උප්පජ්ජති. මජ්ඣන්තපයොගො චුච්චති අත්තනො ච පරස්ස ච කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා, ඉමිනා මජ්ඣන්තපයොගෙන උප්පජ්ජති. යො ලෙඩ්ඛිදණ්ඩාදිහි පරං විහෙයියමානොච විවරති. ඵ්වරුපං සාරද්ධකායං පුත්තලං පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සංයනපාදපාණිං පස්සද්ධකායං පුත්තලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදියු පස්සද්ධිඋප්පාදනත්ථාය නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. ඵ්වං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති පජානාති.

සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සමට්ඨිමිත්තං අබ්බාග්ගනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස චා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස චා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාභාවාය චෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) ඵ්වං උප්පාදො හොති. තත්ථ සමට්ඨොව සමට්ඨිමිත්තං, අවික්ඛෙපට්ඨෙත ච අබ්බාග්ගනිමිත්තන්ති.

අපිව එකාදස ධම්මා සමාධිසම්බෝධාසනා උප්පාදාය සංවත්තන්ති වත්ථුච්ඡදකිරියනා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා නිමිත්තකුසලතා සමයෙ විත්තස්ස පග්ගහණතා සමයෙ විත්තස්ස නිග්ගහණතා සමයෙ සම්පහංසනතා සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා ක්කානවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ වත්ථුච්ඡදකිරියනා ව ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා ව චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා. සමයෙ විත්තස්ස පග්ගහණතාති යස්මිං සමයෙ අතිසිලිවරියතාදිති ලීනං විත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මවිවයවිරියසම්බෝධිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස පග්ගහණං. සමයෙ විත්තස්ස නිග්ගහණතාති යස්මිං සමයෙ අව්චාරද්ධවිරියතාදිති උද්ධතං විත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බෝධිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස නිග්ගහණං. සමයෙ සම්පහංසනතාති යස්මිං සමයෙ විත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දනය වා උපසමස්සුබානාධිගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙපෙනි. අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනි නාම ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි වත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතිතෙ වට්ඨමූලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ඨමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන ව පසාදං ජනෙති. අයං චූච්චති “සමයෙ සම්පහංසනතා”ති.

සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා නාම යස්මිං සමයෙ සම්මාපටිපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමථවීපිපට්ඨනං විත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු. අස්සෙසු. අයං චූච්චති “සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා”ති. අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා නාම උපචාරං වා අප්පනං වා අප්පත්තානං වික්ඛිත්තවිත්තානං පුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා නාම උපචාරෙන වා අප්පනාය වා සමාහිතවිත්තානං සෙවනා භජනා පයිරුපාසනා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසජ්ජාදීසු සමාධිඋප්පාදනත්ථංයෙව නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතා. එවඤ්චි පටිපජ්ජතො එස උප්පජ්ජති. එවං උප්පත්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරී හොතිති පජානාති.

උපෙක්ඛාසම්බෝධිගසස්ස – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛාසම්බෝධිගට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පත්තස්ස වා උපෙක්ඛාසම්බෝධිගසස්ස උප්පාදාය, උප්පත්තස්ස වා උපෙක්ඛාසම්බෝධිගසස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ උපෙක්ඛායෙව උපෙක්ඛාසම්බෝධිගට්ඨානීයා ධම්මා නාම.

අපිව පඤ්ච ධම්මා උපෙක්ඛාසම්බෝධිගසස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සත්තමජ්ඣක්තතා සඬබ්බරමජ්ඣක්තතා සත්තසඬබ්බරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සත්තසඬබ්බරමජ්ඣක්තපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ ද්විභාකාරෙහි සත්තමජ්ඣක්තතං සමුට්ඨාපෙනි – “ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගම්ස්සසි, එසොපි අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගම්ස්සති, ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණෙන ව, “පරමත්ථතො සත්තොයෙව නත්ථී, සො ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං නිස්සත්තපච්චවෙක්ඛණෙන ව. ද්විභෙවාකාරෙහි සඬබ්බරමජ්ඣක්තතං සමුට්ඨාපෙනි – “ඉදං චීවරං අනුපුබ්බෙන වණ්ණවිකාරං වෙච ජිණ්ණභාවං ව උපගන්ත්වා පාදසුඤ්ජනවොළකං හුත්වා යට්ඨිකොටියා ජඩ්ඛනීයං භවිස්සති, සවෙ පනස්ස සාමිකො භවෙය්‍ය, නාස්ස එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යා”ති එවං අසාමිකභාවං පච්චවෙක්ඛණෙන, “අනද්ධනීයං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං තාවකාලිකතාපච්චවෙක්ඛණෙන ව. යථා ව චීවරෙ, එවං පත්තාදීසුපි යොජනා කාතබ්බා.

සත්තසඬබ්බරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතාති එත්ථ යො පුග්ගලො ගිහි වා අත්තනො පුත්තධිතාදිකෙ, පබ්බජිතො වා අත්තනො අත්තෙවාසිකසමානුපජ්ඣායකාදිකෙ මමායති, සහන්ථෙතෙව නෙසං කෙසච්ඡෙදනසුචිකම්මවීරධොවනරජනපත්තපචනාදීනි කරොති, මුහුත්තම්පි අපස්සන්තො “අසුකො සාමණෙරො කුහිං, අසුකො දහරො කුහි”න්ති භන්තම්ගො විය ඉතො චිතො ව ආලොකෙති, අඤ්ඤෙන කෙසච්ඡෙදනාදීනං අත්ථාය “මුහුත්තං තාව අසුකං පෙසෙථා”ති යාවීයමානොපි “අම්භෙපි තං අත්තනො කම්මං න කාරොම, තුම්භෙ තං ගහෙත්වා කිලමෙස්සථා”ති න දෙති. අයං සත්තකෙලායනො නාම. යො පන පත්තවීරථාලකකත්තරයට්ඨිආදීනි මමායති, අඤ්ඤස්ස භන්ථෙත පරාමසිතුම්පි න දෙති, තාවකාලිකං යාවිතො “මයම්පි ඉදං මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, තුම්භාකං කිං දස්සාමා”ති වදති. අයං සඬබ්බරකෙලායනො නාම. යො පන තෙසු ද්විසුපි වත්ථුසු මජ්ඣක්තො උදාසීනො. අයං සත්තසඬබ්බරමජ්ඣක්තො නාම. ඉති අයං උපෙක්ඛාසම්බෝධිගො එවරුපං සත්තසඬබ්බරකෙලායනං පුග්ගලං ආරකා පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සත්තසඬබ්බරමජ්ඣක්තපුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු තදුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පත්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරී හොතිති පජානාති.

ඉති අප්ඣක්තං වාති එවං අත්තනො වා සත්ත සම්බෝධිගෙ පරිගණන්තිවා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස බෝධිගෙ පරිගණන්තිවා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ බෝධිගානං නිබ්බන්තිතිරොධවසෙන වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං චූත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉඳු බොජ්ඣංගපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා බොජ්ඣංගපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

119. එවං සත්තබොජ්ඣංගවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසච්චවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාතීති යපෙන්වා තණ්හං තෙභූමකෙ ධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාසභාවතො පජානාති, තස්සෙව බො පන දුක්ඛස්ස ජනිකං සමුට්ඨාපිකං පුරිමතණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති, උභින්නං අප්පවත්තිං නිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති, දුක්ඛපරිජානනං සමුදයපජහනං නිරොධසච්ඡිකරණං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යථාසභාවතො පජානාතීති අත්ථො. අවසෙසා අරියසච්චකථා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතායෙව.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං අත්තනො වා වත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස වත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ චතුන්නං සච්චානං යථාසම්භවතො උප්පත්තිනිවත්තිවසෙන වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉඳු චතුසච්චපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා සච්චපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ආනාපානං චතුරුග්ගපථං චතුසම්පජ්ඤ්ඤං ද්වන්තිංසාකාරං චතුර්ධාතුවත්ථානං නවසිවලීකා වෙදනානුපස්සනා විත්තානුපස්සනා නිවරණපරිග්ගහො ඛන්ධපරිග්ගහො ආයතනපරිග්ගහො බොජ්ඣංගපරිග්ගහො සච්චපරිග්ගහොති එකවිසති කම්මට්ඨානානි වුත්තානි. තෙසු ආනාපානං ද්වන්තිංසාකාරො නවසිවලීකාති එකාදස අප්පනාකම්මට්ඨානානි භොන්ති. දීඝභාණකම්මභාසිවත්ථෙරො පන “නවසිවලීකා ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තා”ති ආහ. තස්මා තස්ස මතෙන ද්වෙයෙව අප්පනාකම්මට්ඨානානි, සෙසානි උපචාරකම්මට්ඨානානි. කිං පනෙතෙසු සබ්බෙසු අභිනිවෙසො ජායතීති? න ජායති. ඉරියාපථසම්පජ්ඤ්ඤානිවරණබොජ්ඣංගෙසු හි අභිනිවෙසො න ජායති, සෙසෙසු ජායතීති. මහාසිවත්ථෙරො පනාහ – “එතෙසුපි අභිනිවෙසො ජායති, අයඤ්ඤි අත්ථි නු බො මෙ වත්තාරො ඉරියාපථා, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ චතුසම්පජ්ඤ්ඤං, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ පඤ්චනිවරණා, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ සත්තබොජ්ඣංගා, උදාහු නත්ථිති එවං පරිග්ගණ්හාති, තස්මා සබ්බත්ථ අභිනිවෙසො ජායතී”ති.

137. යො හි කොච්චි, භික්ඛවෙති යො හි කොච්චි භික්ඛු වා භික්ඛුනි වා උපාසකො වා උපාසිකා වා. එවං භාවෙය්‍යානි ආදිතො පට්ඨාය වුත්තෙන භාවනානුක්කමෙන භාවෙය්‍යා. පාටිකඛ්ඛන්ති පටිකඛ්ඛිතබ්බං, අවස්සං භාවිති අත්ථො. අඤ්ඤාති අරහත්තං. සති වා උපාදිසෙසෙති උපාදානසෙසෙ වා සති අපරික්ඛිණෙ. අනාගාමිකාති අනාගාමිභාවො.

එවං සත්තන්තං වස්සානං වසෙන සාසනස්ස නියානිකභාවං දස්සෙන්වා පුන තතො අප්පතරෙපි කාලෙ දස්සෙන්තො “තිට්ඨන්තු, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. සබ්බමපි වෙතං මජ්ඣිමස්සෙව තෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන වුත්තං. තික්ඛපඤ්ඤං පන සන්ධාය – “පාතො අනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති, සායං අනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති”ති (ම. නි. 2.345) වුත්තං.

ඉති භගවා “එවංනියානිකං, භික්ඛවෙ, මම සාසන”න්ති දස්සෙන්වා එකවිසතියාපි යානෙසු අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං දෙසනං නියානතෙන්තො “එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො...පෙ.... ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්ත”න්ති ආහ. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සිහනාදවග්ගො

1. වූළසිහනාදසුත්තවණ්ණනා

139. එවං මෙ සුතන්ති වූළසිහනාදසුත්තං. යස්මා පනස්ස අත්ථුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙත්වා වස්ස අනුපුබ්බපදවණ්ණනං කරිස්සාම. කතරාය පතිදං අත්ථුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති? ලාභසක්කාරපච්චයා තිත්ථියපරිදෙවිතෙ. භගවතො කිර ධම්මදායාදසුත්තෙ වුත්තනායෙන මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. චතුප්පමාණිකො හි අයං ලොකසන්නිවාසො, රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො, සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො, ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො, ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති ඉමෙසං පුග්ගලානං වසෙන චතුර්ධා යිතො.

තෙසං ඉදං නානාකරණං – කතමො ච පුග්ගලො රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ආරොහං වා පස්සිත්වා පරිණාහං වා පස්සිත්වා සණ්ඨානං වා පස්සිත්වා පාරිපුරිං වා පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො පරවණ්ණනාය පරට්ඨාමනාය පරපසංසනාය පරවණ්ණභාරිකාය, තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො චීවරලුඛං වා පස්සිත්වා පත්තලුඛං වා පස්සිත්වා, සෙනාසනලුඛං වා පස්සිත්වා විවිධං වා දුක්කරකාරිකං පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො සීලං වා පස්සිත්වා සමාධිං වා පස්සිත්වා පඤ්ඤං වා පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං වුච්චති පුග්ගලො ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති.

ඉමෙසු චතුසු පුග්ගලෙසු රූපප්පමාණොපි භගවතො ආරොහපරිණාහසණ්ඨානපාරිපුරිවණ්ණපොක්ඛරන්, අසිතිඅනුඛාඤ්ජනජපටිමණ්ඩිතත්තා නානාරත්තවිචිත්තමිව සුවණ්ණමහාපටං, ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසමාකිණ්ණනාය තාරාගණසමුප්පලං විය ගගනතලං සබ්බඵාලිපුල්ලං විය ව යොජනසතුවිධෙධං පාරිච්ඡිත්තකං අට්ඨාරසරත්තුවිධෙධං බ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපං සස්සිරිකං අනොපමසරීරං දිස්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති.

සොසප්පමාණොපි, භගවතා කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො පුරිතා අභිගපරිච්චාගො පුත්තදාරපරිච්චාගො, රජ්ජපරිච්චාගො අත්තපරිච්චාගො නයනපරිච්චාගො ච කතොතිආදිනා නායෙන පවත්තං සොසං සුත්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති.

ලුඛප්පමාණොපි භගවතො චීවරලුඛං දිස්වා “සචෙ භගවා අගාරං අජ්ඣාචසිස්ස, කාසිකචත්ථමෙව අධාරයිස්ස. පබ්බජිත්වා පනානෙන සාණංසුකුලච්චරෙන සන්තුස්සමානෙන භාරියං කත”න්ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති. පත්තලුඛමිපි දිස්වා – “ඉමිනා අගාරං අජ්ඣාචසන්නෙන රත්තවරසුවණ්ණභාජනෙසු චක්කචත්තිභොජනාරහං සුගන්ධසාලිභොජනං පරිභුත්තං, පබ්බජිත්වා පන පාසාණමයං පත්තං ආදාය උච්චනිවකුලද්වාරෙසු සපදානං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලද්ධපිණ්ඩායලොපෙන සන්තුස්සමානො භාරියං කරොති”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති. සෙනාසනලුඛං දිස්වාපි – “අයං අගාරං අජ්ඣාචසන්නො තිණ්ණං උතුනං අනුවච්ඡිකෙසු තිසු පාසාදෙසු තිවිධනාටකපරිවාරො දිබ්බසම්පත්තිං විය රජ්ජසිරිං අනුභවිත්වා ඉදානි පබ්බජ්ජුපගතො රුක්ඛමුලසෙනාසනාදිසු දාරුඵලකසිලාපට්ටපියමඤ්චකාදීහි සන්තුස්සමානො භාරියං කරොති”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති. දුක්කරකාරිකමස්ස දිස්වාපි – “ජබ්බස්සානි නාම මුග්ගසුසකුලත්ථයුසහරෙණුසුසාදීනං පසට්මත්තෙන යාපෙස්සති, අප්පාණකං ඝානං ඝායිස්සති, සරිරෙ ව ජීවිතෙ ව අනාපෙක්ඛො විහරිස්සති, අහො දුක්කරකාරකො භගවා”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති.

ධම්මප්පමාණොපි භගවතො සීලගුණං සමාධිගුණං පඤ්ඤාගුණං ඝානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිසම්පදං අභිඤ්ඤාපාරිපුරිං යමකපාටිභාරියං දෙවොරොහණං පාටිකපුත්තදමනාදිනි ව අනෙකානි අච්ඡරියානි දිස්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති, තෙ එවං පසන්නා භගවතො මහත්තං ලාභසක්කාරං අභිභරන්ති. තිත්ථියානං පන බාවෙරුජාතකෙ කාකස්ස විය ලාභසක්කාරො පරිභාසිත්ථං. යථාහ –

“අදස්සනෙන මොරස්ස, සිබ්බනො මඤ්ජුභාණිනො;
කාකං තත්ථ අපුපෙසුං, මංසෙන ව ඵලෙන ව.

යදා ව සරසම්පන්නො, මොරො ඛාවෙරුමාගමා;
අථ ලාභො ව සක්කාරො, වායසස්ස අභායථ.

යාව නුප්පජ්ජති බුද්ධො, ධම්මරාජා පහඬිකරො;
තාව අඤ්ඤෙ අපුප්පෙසුං, පුටු සමණබ්බාහිමණො.

යදා ව සරසම්පන්නො, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;
අථ ලාභො ව සක්කාරො, තිත්ථියානං අභායථා”ති. (ජා. 1.4.153-156);

තෙ එවං පභිනලාභසක්කාරා රත්තිං එකද්විභිගුලමත්තං ඔභාසෙත්වාපි සූරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය හතප්පභා අහෙසුං.

යථා හි ඛජ්ජොපනකා, කාලපක්ඛම්භි රත්තියා;
නිදස්සයන්ති ඔභාසං, එතෙසං විසයො හි සො.

යදා ව රස්මිසම්පන්නො, අබ්භුදෙනි පහඬිකරො;
අථ ඛජ්ජපසඬිසානං, පභා අන්තරධායති.

එවං ඛජ්ජපසදිසා, තිත්ථියාපි පුටු ඉධ;
කාලපක්ඛුපමෙ ලොකෙ, දීපයන්ති සකං ගුණං.

යදා ව බුද්ධො ලොකස්මිං, උදෙනි අමිතප්පභො;
නිප්පභා තිත්ථියා භොන්ති, සූරියෙ ඛජ්ජපකා යථාති.

තෙ එවං නිප්පභා හුත්වා කච්ඡුපිළිකාදිහි කිණ්ණසරිරා පරමපාරිජුඤ්ඤපත්තා යෙන බුද්ධො යෙන ධම්මො යෙන සඬිසො යෙන ච මහාජනස්ස සන්නිපාතො, තෙන තෙන ගන්ත්වා අන්තරවිථියම්පි සිඬිසාටකෙපි චතුක්කෙපි සභායම්පි යත්වා පරිදෙවන්ති –

“කිං භො සමණොයෙව ගොතමො සමණො, මයං අස්සමණා; සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකා සමණා, අම්භාකං සාවකා අස්සමණා? සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකානාඤ්චස්ස දින්නං මහප්ඵලං, න අම්භාකං, සාවකානාඤ්ච නො දින්නං මහප්ඵලං? නනු සමණොපි ගොතමො සමණො, මයම්පි සමණා. සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකා සමණා, අම්භාකම්පි සාවකා සමණා. සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකානාඤ්චස්ස දින්නං මහප්ඵලං, අම්භාකම්පි සාවකානාඤ්ච නො දින්නං මහප්ඵලඤ්චෙව? සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකානාඤ්චස්ස දෙථ කරොථ, අම්භාකම්පි සාවකානාඤ්ච නො දෙථ සක්කරොථ? නනු සමණො ගොතමො පුරිමානි දිවසානි උප්පන්නො, මයං පන ලොකෙ උප්පජ්ජමානෙයෙව උප්පන්නා”ති.

එවං නානප්පකාරං විරවන්ති. අථ භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායොති වතස්සො පරිසා තෙසං සද්දං සුත්වා හගවතො ආරොවෙසුං “තිත්ථියා හන්තෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච කට්ඨෙත්ති”ති . තං සුත්වා හගවා – “මා තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, තිත්ථියානං වචනෙන ‘අඤ්ඤෙ සමණො අත්ථි’ති සඤ්ඤිතො අහුවත්ථා”ති වත්වා අඤ්ඤතිත්ථියෙසු සමණභාවං පටිසෙධෙන්තො ඉධෙව ච අනුජානන්තො ඉම්ස්සා අත්ථුප්පත්තියා ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණොති ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. අයං පන නියමො සෙසපදෙසුපි වෙදිතබ්බො. දුතියාදයොපි හි සමණා ඉධෙව, න අඤ්ඤත්ථ. සමණොති සොනාපන්නො. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පඨමො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා පරික්ඛයා සොනාපන්නො භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො, අයං, භික්ඛවෙ, පඨමො සමණො”ති (අ. නි. 4.241).

දුතියොති සකදාගාමී. තෙනෙවාහ – “කතමො ච? භික්ඛවෙ, දුතියො සමණො. ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී භොති, සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයං, භික්ඛවෙ, දුතියො සමණො”ති.

තතියොති අනාගාමී. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, තතියො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො භොති තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයං, භික්ඛවෙ, තතියො සමණො”ති.

චතුත්ථොති අරහා. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං,

හික්බවෙ, චතුත්ථො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). ඉති ඉමස්මිං යානෙ චත්තාරො ඵලට්ඨකසමණො අධිප්පෙනා.

සුඤ්ඤාති රිත්තා තුව්ඡා. පරප්පවාදාති චත්තාරො සස්සතවාදා, චත්තාරො ඵකච්චසස්සතිකා, චත්තාරො අන්තානන්තිකා, චත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්තිකා, සොළස සඤ්ඤීවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදා, සත්ත උච්ඡෙදවාදා, පඤ්ච දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති ඉමෙ සබ්බෙපි බ්‍රහ්මජාලෙ ආගතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො. ඉතො බාහිරානං පරෙසං වාදා පරප්පවාදා නාම. තෙ සබ්බෙපි ඉමෙහි චතුහි ඵලට්ඨකසමණොහි සුඤ්ඤා, න හි තෙ ඵත්ථ සත්ති. න කෙවලඤ්ච ඵතෙහෙව සුඤ්ඤා, චතුහි පන මග්ගට්ඨකසමණොහි චතුත්තං මග්ගානං අත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙහිපිති ද්වාදසහිපි සමණොහි සුඤ්ඤා ඵව. ඉමමෙව අත්ථං සන්ධාය භගවතා මහාපරිනිබ්බානෙ වුත්තං -

“ඵකුනතිංසො වයසා සුභද්ද,
යං පබ්බජිං කිං කුසලානුඵසී;
වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි,
යතො අහං පබ්බජිතො සුභද්ද;
ඤායස්ස ධම්මස්ස පදෙසවත්ති,
ඉතො බහිද්ධා සමණොපි නත්ථි.

“දුතියොපි සමණො නත්ථි, තතියොපි සමණො නත්ථි, චතුත්ථොපි සමණො නත්ථි. සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණොහි අඤ්ඤෙහි”ති (දී. නි. 2.214).

ඵත්ථ හි පදෙසවත්තිති ආරද්ධවිපස්සකො අධිප්පෙනො. තස්මා සොතාපත්තිමග්ගස්ස ආරද්ධවිපස්සකං මග්ගට්ඨං ඵලට්ඨන්ති තයොපි ඵකතො කත්වා සමණොපි නත්ථිති ආහ. සකදාගාමිමග්ගස්ස ආරද්ධවිපස්සකං මග්ගට්ඨං ඵලට්ඨන්ති තයොපි ඵකතො කත්වා දුතියොපි සමණො නත්ථිති ආහ. ඉතරෙසුපි ද්විසු ඵසෙව නයො.

කස්මා පනෙනෙ අඤ්ඤත්ථ නත්ථිති? අබ්බන්තතාය. යථා හි න ආරග්ගෙ සාසපො තිට්ඨති, න උදකපිට්ඨෙ අග්ගි ජලති, න පිට්ඨිපාසාණෙ බීජානි රුහන්ති, ඵවමෙව බාහිරෙසු තිත්ථායතනෙසු න ඉමෙ සමණො උප්පජ්ජන්ති, ඉමස්මිංයෙව පන සාසනෙ උප්පජ්ජන්ති. කස්මා? බ්‍රහ්මන්තතාය. තෙසං අබ්බන්තතා ව බ්‍රහ්මන්තතා ව අරියමග්ගස්ස අභාවතො ව භාවතො ව වෙදිතබ්බා. තෙනාහ භගවා -

“යස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මචිතයෙ අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො න උපලබ්භති, සමණොපි තත්ථ න උපලබ්භති, දුතියොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති, තතියොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති, චතුත්ථොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති. යස්මිඤ්ච බො, සුභද්ද, ධම්මචිතයෙ අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො උපලබ්භති, සමණොපි තත්ථ උපලබ්භති, දුතියොපි තත්ථ...පෙ.... චතුත්ථොපි තත්ථ සමණො උපලබ්භති. ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මචිතයෙ අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො උපලබ්භති, ඉධෙව, සුභද්ද, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො, ඉධ තතියො සමණො, ඉධ චතුත්ථො සමණො, සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණොහි අඤ්ඤෙහි”ති (දී. නි. 2.214).

ඵවං යස්මා තිත්ථායතනං අබ්බන්තං, සාසනං බ්‍රහ්මන්තං, තස්මා යථා සුරත්තභත්ථපාදො සුරකෙසරකො සිභො මිගරාජා න සුසානෙ වා සඬිකාරකුටෙ වා පට්ඨසති, තියොජනසහස්සවත්ථනං පන හිමවත්තං අජ්ඣොගාගෙත්වා මණ්ඩුභායංයෙව පට්ඨසති. යථා ව ඡද්දන්තො නාගරාජා න ගොවරියහත්ථිකුලාදීසු නවසු නාගකුලෙසු උප්පජ්ජති, ඡද්දන්තකුලෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ව වලාහකො අස්සරාජා න ගද්දකුලෙ වා සොටකකුලෙ වා උප්පජ්ජති, සිත්ථුයා තිරෙ පන සිත්ථවකුලෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ව සබ්බකාමදදං මනොහරං මණ්ඩරතනං න සඬිකාරකුටෙ වා පංසුපබ්බතාදීසු වා උප්පජ්ජති, වෙසුල්ලපබ්බතබ්භත්තරෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ව තිරිමපිඬගලො මච්ඡරාජා න බුද්දකපොක්ඛරණීසු උප්පජ්ජති, චතුරාසිතියොජනසහස්සගම්භිරෙ මහාසමුද්දෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ව දියඬසයොජනසහස්සකො සුපණ්ණරාජා න ගාමද්වාරෙ ඵරණ්ඩවනාදීසු පට්ඨසති, මහාසමුද්දං පන අජ්ඣොගාගෙත්වා සිම්බලිද්දභවනෙයෙව පට්ඨසති. යථා ව ධතරට්ඨො සුචණ්ණහංසො න ගාමද්වාරෙ ආවාටකාදීසු පට්ඨසති, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරො හුත්වා චිත්තකුටපබ්බතෙයෙව පට්ඨසති. යථා ව චතුද්දිපිස්සරො චක්කවත්තිරාජා න නිවකුලෙ උප්පජ්ජති, අසම්භින්නජාතිබත්තියකුලෙයෙව පන උප්පජ්ජති. ඵවමෙව ඉමෙසු සමණෙසු ඵකසමණොපි න අඤ්ඤතිත්ථායතනෙ උප්පජ්ජති, අරියමග්ගපරික්ඛිත්තෙ පන බුද්ධසාසනෙයෙව උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා “ඉධෙව, හික්බවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණොහි සමණොහි අඤ්ඤෙහි”ති.

සම්මා සිහනාදං නද්ධාති ඵත්ථ සම්මාති හෙතුනා නයෙන කාරණෙන. සිහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං අභිතනාදං අප්පට්ඨනාදං. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං සමණානං ඉධෙව අත්ථිතාය අයං නාදො සෙට්ඨනාදො නාම හොති උත්තමනාදො. “ඉමෙ සමණො ඉධෙව අත්ථි”ති වදන්තස්ස අඤ්ඤතො භයං වා ආසඬිකා වා නත්ථිති අභිතනාදො නාම හොති. “අම්භාකම්පි සාසනෙ ඉමෙ සමණො අත්ථි”ති පුරණාදීසු ඵකස්සාපි උට්ඨන්තිවා චත්තුං අසමත්ථතාය අයං නාදො අප්පට්ඨනාදො නාම හොති. තෙන වුත්තං “සිහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං අභිතනාදං අප්පට්ඨනාද”න්ති.

140. යානං බො පනෙනං විජ්ජති ඉදං බො පන කරුණං විජ්ජති. යං අඤ්ඤානිත්ථියානි යෙන කරුණෙන අඤ්ඤානිත්ථියා. එත්ථ ච තිත්ථං ජානිතබ්බං, තිත්ථකරො ජානිතබ්බො තිත්ථියා ජානිතබ්බා, තිත්ථියසාවකා ජානිතබ්බා. තිත්ථංනාම ද්විසංඝිතං දිට්ඨියො. එත්ථ හි සත්තා තරන්ති උප්පලවන්ති උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරොන්ති, තස්මා තිත්ථන්ති චූච්චන්ති. තාසං දිට්ඨිං උප්පාදෙතා තිත්ථකරො නාම. තස්ස ලද්ධිං ගහෙන්වා පබ්බජිතා තිත්ථියා නාම. තෙසං පච්චයදායකා තිත්ථියසාවකානි වෙදිතබ්බා. පරිබ්බාජකානි ගිහිනන්ධනං පභාය පබ්බජ්ජපගතා. අස්සාසොති අවස්සයො පතිට්ඨා උපත්ථම්හො. බලන්ති ටාමො. යෙන තුම්හෙති යෙන අස්සාසෙන වා බලෙන වා එවං වදෙථ.

අත්ථි බො නො, ආවුසො, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො සො භගවා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා, හත්ථතලෙ යජිතං ආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා. අපිච පුබ්බෙනිවාසාදිහි ජානතා, දිබ්බෙන වක්ඛුතා පස්සතා. තිහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතෙන සමන්තවක්ඛුතා පස්සතා. සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං වක්ඛුච්ඡයානිතානි තිරොකුට්ටාදිගතානි වාපි රූපානි අතිවිසුද්ධෙන මංසවක්ඛුතා පස්සතා. අත්තහිතසාධකාය සමාධිපදට්ඨානාය පටිවෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරහිතසාධකාය කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා. අරිතං හතත්තා පච්චයාදිතං අරහත්තා ච අරහතා, සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන. අත්තරාශිකධම්මෙ වා ජානතා, නිය්‍යානිකධම්මෙ පස්සතා. කිලෙසාරිතං හතත්තා අරහතා, සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති, එවං චතුරෙසාරජ්ජවසෙන චතුහි ආකාරෙහි ථොම්හෙන චත්තාරො ධම්මා අක්ඛාතා, යෙ මයං අත්තති සම්පස්සමානා එවං වදෙම, න රාජරාජමහාමත්තාදිතං උපත්ථම්හං කායබලන්ති.

සත්ථරි පසාදොති “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිතා නයෙන බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තානං උප්පන්නප්පසාදො. ධම්මෙ පසාදොති “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො”තිආදිතා නයෙන ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තානං උප්පන්නප්පසාදො. සීලෙසු පරිපූරකාරිතානි අරියකත්තෙසු සීලෙසු පරිපූරකාරිතා. අරියකත්තසීලානි නාම පඤ්චසීලානි. තානි හි භවන්තරගතොපි අරියසාවකො අත්තතො අරියසාවකභාවං අජානන්තොපි න චිතික්කමති. සවෙපි හි නං කොචි වදෙය්‍ය – “ඉමං සකලං චක්කවත්තිරජ්ජං සම්පට්ඨිත්ථවා බුද්දකමක්ඛිකං ජීවිතා වොරොපෙහි”ති, අට්ඨානමෙතං, යං සො තස්ස වචනං කරෙය්‍ය. එවං අරියානං සීලානි කත්තානි පියානි මනාපානි. තානි සන්ධාය චුත්තං “සීලෙසු පරිපූරකාරිතා”ති.

සහධම්මිකා බො පනාති භික්ඛු භික්ඛුනි සික්ඛමානා සාමණෙරො සාමණෙරි උපාසකො උපාසිකාති එතෙ සත්ත සහධම්මචාරිනො. එතෙසු හි භික්ඛු භික්ඛුනි සද්ධිං සහධම්මං වරති සමානසික්ඛතාය. තථා භික්ඛුනි භික්ඛුනිහි...පෙ.... උපාසිකා උපාසිකාහි, සොනාපන්නො සොනාපන්නෙහි, සකදාගාමී...පෙ.... අනාගාමීහි සහධම්මං වරති. තස්මා සබ්බෙපෙන සහධම්මිකාති චූච්චන්ති. අපිචෙත්ථ අරියසාවකායෙව අධිජ්ජෙතා. තෙසඤ්ඤි භවන්තරෙපි මග්ගදස්සනම්හි විවාදො නත්ථි, තස්මා තෙ අච්චන්තං එකධම්මචාරිතාය සහධම්මිකා. ඉම්හා, “සුප්පට්ඨපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඛො”තිආදිතා නයෙන සඬ්ඛං අනුස්සරන්තානං උප්පන්නප්පසාදො කට්ඨො. එත්තාවතා චත්තාරි සොනාපන්නස්ස අඬ්ඛාති කට්ඨානි හොන්ති.

ඉමෙ බො නො, ආවුසොති, ආවුසො, ඉමෙ චත්තාරො ධම්මා තෙන භගවතා අම්හාකං අස්සාසො වෙච බලඤ්චාති අක්ඛාතා, යෙ මයං අත්තති සම්පස්සමානා එවං වදෙම.

141. යො අම්හාකං සත්ථාති ඉම්හා පුරුණකස්සපාදිකෙ ඡ සත්ථාරො අපදිස්සන්ති. යථා පන ඉදානි සාසනෙ ආචරියුපජ්ඣායාදීසු “අම්හාකං ආචරියො, අම්හාකං උපජ්ඣායො”ති ගෙහසිතපෙමං හොති. එවරූපං පෙමං සන්ධාය “සත්ථරි පසාදො”ති වදන්ති. ථෙරො පනාහ – “යස්මා සත්ථා නාම න එකස්ස, න ද්විත්තං හොති, සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස එකොව සත්ථා, තස්මා තිත්ථියා ‘අම්හාකං සත්ථා’ ති එකපදෙනෙව සත්ථාරං විසුං කත්වා ඉම්හාව පදෙන විරුද්ධා පරාජිතා”ති. ධම්මෙ පසාදොති ඉදං පන යථා ඉදානි සාසනෙ “අම්හාකං දීඝනිකායො අම්හාකං මජ්ඣිමනිකායො”ති මමායන්ති, එවං අත්තතො අත්තතො පරියත්තිධම්මෙ ගෙහසිතපෙමං සන්ධාය වදන්ති. සීලෙසුති අප්පිලගොසීලමෙණ්ඩකසීලකුක්කුරසීලාදීසු. ඉධ නො ආවුසොති එත්ථ ඉධානි පසාදං සන්ධාය වදන්ති. කො අධිජ්ජෙය්‍යොති කො අධිකජ්ජෙය්‍යොගො. යදිදන්ති යම්දං තුම්හාකඤ්චෙව අම්හාකඤ්ච නානාකරුණං වදෙය්‍යාථ. තං කිං නාම? තුම්හාකම්පි හි චතුසු යානෙසු පසාදො, අම්හාකම්පි. නනු එතස්මිං පසාදෙ තුම්හෙ ච අම්හෙ ච ද්වෙධා හින්තසුචණ්ණං විය එකසදිසාති වාචාය සමධුරා හුත්වා අට්ඨංසු.

අථ තෙසං තං සමධුරතං හින්දන්තො භගවා එවං වාදිනොතිආදිමාහ. තත්ථ එකා නිට්ඨාති යා තස්ස පසාදස්ස පරියොසානභූතා නිට්ඨා, කිං සා එකා, උදාහු පුට්ඨති එවං පුච්ඡාති වදති. යස්මා පන තස්මිං තස්මිං සමයෙ නිට්ඨං අපඤ්ඤපෙන්නො නාම නත්ථි, බ්‍රාහ්මණානඤ්ඤි බ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා, මහානාපසානං ආභස්සරා, පරිබ්බාජකානං සුභකිණ්ණා, ආජීවකානං “අනන්තමානසො”ති එවං පරිකප්පිතො අසඤ්ඤිභවො . ඉමස්මිං සාසනෙ පන අරහත්තං නිට්ඨා. සබ්බෙව වෙතෙ අරහත්තමෙව නිට්ඨාති වදන්ති. දිට්ඨිවසෙන පන බ්‍රහ්මලොකාදීනි පඤ්ඤපෙන්නි. තස්මා අත්තතො අත්තතො ලද්ධිවසෙන එකමෙව නිට්ඨං පඤ්ඤපෙන්නි, තං දස්සෙතුං භගවා සම්මා ඛ්‍යාකරමානාතිආදිමාහ.

ඉදානි භික්ඛුනම්පි එකා නිට්ඨා, තිත්ථියානම්පි එකා නිට්ඨාති ද්විසු අට්ටකාරකෙසු විය යිතෙසු භගවා අනුයොගචන්තං දස්සෙන්නො සා පනාචුසො, නිට්ඨා සරාගස්ස, උදාහු චිතරාගස්සාතිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා රාගරත්තාදීනං නිට්ඨා නාම නත්ථි. යදි සියා, සොණසිඬ්ඨාලාදිනම්පි සියාති ඉමං දොසං පස්සන්තානං තිත්ථියානං “චිතරාගස්ස ආචුසො සා නිට්ඨා” තිආදිනා නයෙන බ්‍යාකරණං දස්සිතං.

තත්ථ විද්දසුනොති පණ්ඩිතස්ස. අනුරුද්ධපට්චිරුද්ධස්සාති රාගෙන අනුරුද්ධස්ස කොධෙන පට්චිරුද්ධස්ස. පපඤ්චාරාමස්ස පපඤ්චරතිනොති එත්ථ ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො. පපඤ්චො ආරාමො අස්සාති පපඤ්චාරාමො. පපඤ්චෙ රති අස්සාති පපඤ්චරති. පපඤ්චොති ව මත්තපමත්තාකාරභාවෙන පවත්තානං තණ්හාදිට්ඨිමානානාමෙතං අධිවචනං. ඉධ පන තණ්හාදිට්ඨියොව අධිප්පෙනා. සරාගස්සාතිආදිසු පඤ්චසු යානෙසු එකොව කිලෙසො ආගතො. තස්ස ආකාරතො නානත්තං වෙදිතබ්බං. සරාගස්සාති හි චුත්තට්ඨානෙ පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන ගතිතො. සතණ්හස්සාති භවතණ්හාවසෙන. සඋපාදානස්සාති ගහණවසෙන. අනුරුද්ධපට්චිරුද්ධස්සාති යුගලවසෙන. පපඤ්චාරාමස්සාති පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනවසෙන. සරාගස්සාති වා එත්ථ අකුසලමූලවසෙන ගතිතො. සතණ්හස්සාති එත්ථ තණ්හාපච්චියා උපාදානදස්සනවසෙන. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. ථෙරො පනාහ “කස්මා එවං විද්ධංසෙථ? එකොයෙව හි අයං ලොහො රජ්ජනවසෙන රාගොති චුත්තො. තණ්හාකරණවසෙන තණ්හා. ගහණට්ඨෙන උපාදානං. යුගලවසෙන අනුරොධපට්චිරොධො. පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනට්ඨෙන පපඤ්චො”ති.

142. ඉදානි ඉමෙසං කිලෙසානං මූලභූතං දිට්ඨිවාදං දස්සෙන්නො ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, දිට්ඨියොතිආදිමාහ.

තත්ථ භවදිට්ඨිති සස්සතදිට්ඨි. චිභවදිට්ඨිති උච්ඡේදදිට්ඨි. භවදිට්ඨිං අල්ලිනාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන සස්සතදිට්ඨිං අල්ලිනා. උපගතාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව උපගතා. අප්ඤ්ඤාසිතාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව අනුපට්ඨා. චිභවදිට්ඨියා තෙ පට්චිරුද්ධාති තෙ සබ්බෙ උච්ඡේදවාදිහි සද්ධිං – “තුම්හෙ අන්ධබාලා න ජානාථ, සස්සතො අයං ලොකො, නායං ලොකො උච්ඡිජ්ජති”ති පට්චිරුද්ධා නිව්චං කලහභණ්ඩනපසුතා විහරන්ති. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො.

සමුදයඤ්චාතිආදිසු ද්වෙ දිට්ඨිනං සමුදයා ඛණිකසමුදයො පච්චයසමුදයො ව. ඛණිකසමුදයො දිට්ඨිනං නිබ්බන්ති. පච්චයසමුදයො අට්ඨ යානාති. සෙය්‍යථිදං, බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අච්ඡ්ජාපි, එස්සොපි, සඤ්ඤාපි, විතක්කොපි, අයොනිසොමනසිකාරොපි, පාපමිත්තොපි, පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨානං. “බන්ධා හෙතු බන්ධා පච්චයො දිට්ඨිනං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙන. එවං බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං. අච්ඡ්ජා... එස්සො... සඤ්ඤා... විතක්කො... අයොනිසොමනසිකාරො... පාපමිත්තො... පරතොසොසො හෙතු, පරතොසොසො පච්චයො දිට්ඨිනං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙන. එවං පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨානං” (පටි. ම. 1.124). අත්ථඬ්ඨගමාපි ද්වෙයෙව ඛණිකත්ථඬ්ඨගමො පච්චයත්ථඬ්ඨගමො ව. ඛණිකත්ථඬ්ඨගමො නාම බයො වයො හෙදො පරිහෙදො අනිව්චතා අන්තර්ධානං. පච්චයත්ථඬ්ඨගමො නාම සොතාපත්තිමග්ගො. සොතාපත්තිමග්ගො හි දිට්ඨිට්ඨානසමුග්ගාතොති චුත්තො.

අස්සාදන්ති දිට්ඨිමූලකං ආනිසංසං. යං සන්ධාය චුත්තං – “යංදිට්ඨිකො සත්ථා හොති, තංදිට්ඨිකා සාවකා හොන්ති. යංදිට්ඨිකා සත්ථාරං සාවකා සක්කරොන්ති, ගරුං කරොන්ති, මානෙන්ති, පුප්පෙන්නි, ලහන්ති තතොනිදානං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනාගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරං. අයං, භික්ඛවෙ, දිට්ඨියා දිට්ඨිමථිකො ආනිසංසො”ති. ආදිනවන්ති දිට්ඨිග්ගහණමූලකං උපද්දවං. සො වග්ගුලිවතං උක්කුටිකජ්ජමානං කණ්ටකාපස්සයනා පඤ්චාතපතජ්ජනං සානුපපාතපතනං කෙසමස්සුලුඤ්ඤානං අප්පොණකං ඤානන්තිආදීනං වසෙනං වෙදිතබ්බො. නිස්සරණන්ති දිට්ඨිනං නිස්සරණං නාම නිබ්බානං. යථාභූතං නප්පජානන්තීති යෙ එතං සබ්බං යථාසභාවං න ජානන්ති. න පරිමුච්චන්ති දුක්ඛස්මාති සකලවට්ටදුක්ඛතො න පරිමුච්චන්ති. ඉමිනා එතෙසං නිට්ඨා නාම නත්ථිති දස්සෙති. පරිමුච්චන්ති දුක්ඛස්මාති සකලවට්ටදුක්ඛතො පරිමුච්චන්ති. ඉමිනා එතෙසං නිට්ඨා නාම අත්ථිති ද්විත්තං අට්ටකාරකානං අට්ටං ඡින්දන්තො විය සාසනස්මිංයෙව නිට්ඨාය අත්ථිතං පතිට්ඨපෙති.

143. ඉදානි දිට්ඨිච්ඡේදනං දස්සෙන්නො චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, උපාදානානීතිආදිමාහ. තෙසං විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තායෙව.

සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤාචාදා පටිජානමානාති මයං සබ්බෙසං උපාදානානං පරිඤ්ඤං සමතික්කමං වදාමාති එවං පටිජානමානා. න සම්මා සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤානීති සබ්බෙසං උපාදානානං සමතික්කමං සම්මා න පඤ්ඤපෙන්නි. කෙචි කාමුපාදානමත්තස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි. කෙචි දිට්ඨුපාදානමත්තස්ස පඤ්ඤපෙන්නි, කෙචි සීලබ්බතුපාදානස්සාපි. අත්තවාදුපාදානස්ස පන පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නො නාම නත්ථි. තෙසං පන හෙදං දස්සෙන්නො කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බෙපි කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නියෙව, ඡන්තචුති පාසණ්ඩාපි හි “කාමා බො පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා”ති චත්ථුපට්ඨෙවනං කාමං කප්පතීති න පඤ්ඤපෙන්නි, අකප්පියමෙව කත්වා පඤ්ඤපෙන්නි. යෙ පන සෙවන්ති, තෙ ථෙයොන සෙවන්ති. තෙන චුත්තං “කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි”ති.

යස්මා “නත්ථි දින්න”න්තිආදීනි ගහෙත්වා වරන්ති. “සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි, භාවනාය සුද්ධි”ති ගණ්හන්ති, අත්තුපලද්ධිං න පජහන්ති, තස්මා න දිට්ඨුපාදානස්ස, න සීලබ්බතුපාදානස්ස, න අත්තවාදුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං

පඤ්ඤාපෙන්ති. තං කිස්ස හෙතුති තං අපඤ්ඤාපනං එතෙසං කිස්ස හෙතු, කිං කාරණා? ඉමානි හි තෙ භොන්තොති යස්මා තෙ භොන්තො ඉමානි තීණි කාරණානි යථාසභාවතො න ජානන්තිති අත්ථො. යෙ පනෙත්ථ ද්විත්තං පරිඤ්ඤානං පඤ්ඤාපනාකාරණං දිට්ඨිඤ්චෙව සීලබ්බකඤ්ච “එතං පහතබ්බ”න්ති යථාසභාවතො ජානන්ති. තෙ සන්ධාය පරතො ද්වෙ වාරා චුත්තා. තත්ථ යෙ “අත්ථි දිත්ත”න්තිආදීනි ගණ්හන්ති, තෙ දිට්ඨපාදානස්ස පරිඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්ති. යෙ පන “න සීලෙන සුද්ධි, න වතෙන සුද්ධි, න භාවනාය සුද්ධි”ති ගණ්හන්ති, තෙ සීලබ්බකුපාදානස්ස පරිඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්ති. අත්තවාදුපාදානස්ස පරිඤ්ඤා පන එකොපි පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කොති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිනොපි හි වන්දිමසුරියෙ පාණිනා පරිමජ්ජිත්වා වරමානාපි ච තිත්ථියා තිස්සො පරිඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්ති. අත්තවාදං මුඤ්චිතුං න සක්කොන්ති. තස්මා පුනස්පුනං වට්ටස්මිංයෙව පතන්ති. පට්ඨිගුච්ඡනසසකො විය හි එතෙ.

තත්ථායං අත්ථසල්ලාපිකා උපමා – පට්ඨි කිර සසකං ආහ – “භො සසකා”ති. සසකො ආහ – “කො එසො”ති. “කස්මා මමෙව උපරි සබ්බඉරියාපටෙ කප්පෙන්තො උච්චාරපස්සාවං කරොන්තො මං න ජානාසී”ති. “සුට්ඨු තයා අහං දිට්ඨො, මයා අක්කන්තට්ඨානම්පි අභිගුලග්ගෙහි පුට්ඨට්ඨානං විය හොති, විස්සට්ඨඋදකං අප්පමත්තකං, කරිසං කතකඵලමත්තං. හත්ථිඅස්සාදීහි පන අක්කන්තට්ඨානම්පි මහන්තං, පස්සාවොපි නෙසං සට්මත්තො හොති, උච්චාරොපි පච්ඡිමත්තො හොති, අලං මය්හං තයා”ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤස්මිං යානෙ පතිතො. තතො නං පට්ඨි ආහ – “අරෙ දුරං ගතොපි නනු මය්හං උපරියෙව පතිතොසී”ති. සො පුන තං ජිගුච්ඡන්තො උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ පතිතො, එවං වස්සසහස්සම්පි උප්පතිත්වා පතමානො සසකො පට්ඨි මුඤ්චිතුං න සක්කොති. එවමෙවං තිත්ථියා සබ්බපාදානපරිඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්තොපි කාමුපාදානාදීනං තිණ්ණංයෙව සමතික්කමං පඤ්ඤාපෙන්ති. අත්තවාදං පන මුඤ්චිතුං න සක්කොන්ති, අසක්කොන්තා පුනස්පුනං වට්ටස්මිංයෙව පතන්තිති.

එවං යං තිත්ථියා සමතික්කම්තුං න සක්කොන්ති, තස්ස වසෙන දිට්ඨිව්ජෙදවාදං වත්වා ඉදානි පසාදපච්ඡෙදවාදං දස්සෙන්තො එවරුපෙ බො, භික්ඛවෙ, ධම්මචිනයෙනිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මචිනයෙනි ධම්මෙ වෙව චිනයෙ ව, උභයෙනපි අනියානිකසාසනං දස්සෙති. “යො සත්ථරි පසාදො සො න සම්මග්ගතො”ති අනියානිකසාසනම්හි හි සත්ථා කාලං කත්වා සීහොපි හොති, බ්‍යග්ගොපි හොති, දීපිපි අව්ජොපි තරව්ජොපි. සාවකා පනස්ස මිගාපි සුකරාපි පසදාපි හොන්ති, සො “ඉමෙ මය්හං පුබ්බෙ උපට්ඨාකා පච්චයදායකා”ති ඛන්තිං වා මෙත්තං වා අනුද්දයං වා අකත්වා තෙසං උපරි පතිත්වා ලොභිතං පිච්චි, ථුලථුලමංසානිපි බාදති. සත්ථා වා පන බිළාරො හොති, සාවකා කුක්කුටා වා මුසිකා වා. අථ නෙ චුත්තනයෙනෙව අනුකම්පං අකත්වා බාදති. අථ වා සත්ථා නිරයපාලො හොති, සාවකා තෙරසිකසත්තා. සො “ඉමෙ මය්හං පුබ්බෙ උපට්ඨාකා පච්චයදායකා”ති අනුකම්පං අකත්වා විවිධා කම්මකාරණා කරොති, ආදිත්තෙපි රටෙ යොජෙති, අභිගාරපබ්බතම්පි ආරොපෙති, ලොභකුම්භියම්පි බිපති, අනෙකෙහිපි දුක්ඛධම්මෙහි සම්පයොජෙති. සාවකා වා පන කාලං කත්වා සීහාදයො හොන්ති, සත්ථා මිගාදිසු අඤ්ඤතරො. තෙ “ඉමං මයං පුබ්බෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨනිමිහා, සත්ථා නො අය”න්ති තස්මිං ඛන්තිං වා මෙත්තං වා අනුද්දයං වා අකත්වා චුත්තනයෙනෙව අනයබ්‍යසනං පාපෙන්ති. එවං අනියානිකසාසනෙ යො සත්ථරි පසාදො, සො න සම්මග්ගතො හොති, කඤ්චි කාලං ගන්ත්වාපි පච්ඡා චිත්තස්සතියෙව.

යො ධම්මෙ පසාදොති අනියානිකසාසනස්මිඤ්ඤි ධම්මෙ පසාදො නාම, උග්ගහිතපරියාපුට – ධාරිතවාචිත්තමත්තකෙ තන්තිධම්මෙ පසාදො හොති, වට්ටමොක්ඛො පනෙත්ථ නත්ථි. තස්මා යො එත්ථ පසාදො, සො පුනස්පුනං වට්ටමෙව ගම්භිරං කරොතිති සාසනස්මිං අසම්මග්ගතො අසභාවතො අක්ඛායති.

යා සීලෙසු පරිපූරකාරිතානි යාපි ව අනියානිකසාසනෙ අප්පිලාදීනං වසෙන පරිපූරකාරිතා, සාපි යස්මා වට්ටමොක්ඛං භවතිස්සරණං න සම්පාපෙති, සම්පජ්ජමානා පන තිරව්ජානයොනිං ආවහති, විපච්චමානා නිරයං, තස්මා සා න සම්මග්ගතා අක්ඛායති. යා සහධම්මිකෙසුති අනියානිකසාසනස්මිඤ්ඤි යෙ සහධම්මිකා, තෙසු යස්මා එකච්චෙ කාලං කත්වා සීහාදයොපි හොන්ති, එකච්චෙ මිගාදයො, තත්ථ සීහාදිභූතා “ඉමෙ අම්භාකං සහධම්මිකා අහෙසු”න්ති මිගාදිභූතෙසු ඛන්තිආදීනි අකත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නෙසං මහාදුක්ඛං උප්පාදෙන්ති. තස්මා එත්ථ සහධම්මිකෙසු පියමනාපනාපි අසම්මග්ගතා අක්ඛායති.

ඉදං පන සබ්බම්පි කාරණහෙදං එකතො කත්වා දස්සෙන්තො භගවා තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤතං, භික්ඛවෙ, හොතීතිආදිමාහ. තත්‍රායං සංඛෙපත්ථො – එවඤ්ඤතං, භික්ඛවෙ, හොති, යං මයා චුත්තං “යො සත්ථරි පසාදො සො න සම්මග්ගතො අක්ඛායති”තිආදි, තං එවමෙව හොති. කස්මා? යස්මා තෙ පසාදාදයො දුරක්ඛාතෙ ධම්මචිනයෙ ... පෙ.... අසම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිතෙති, එත්ථ හි යථා තන්ති කාරණත්ථෙ නිපාතො. තත්ථ දුරක්ඛාතෙති දුක්ඛථිතෙ, දුක්ඛථිතත්තායෙව දුජ්ජවෙදිතෙ. සො පනෙස යස්මා මග්ගඵලත්ථාය න නියානි, තස්මා අනියානිකො. රාගාදීනං උපසමාය අසංවත්තනතො අනුපසමසංවත්තනිකො. න සම්මාසම්බුද්ධෙන සබ්බඤ්ඤානා පවෙදිතොති අසම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිතො. තස්මිං අනියානිකෙ අනුපසමසංවත්තනිකෙ අසම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිතෙ. එත්තාවතා භගවා තිත්ථියෙසු පසාදො සුරාපිතසිඬිගාලෙ පසාදො විය නිරන්ථකොති දස්සෙති.

එකො කිර කාළසිඬිගාලො රත්තිං නගරං පච්චියො සුරාපල්ලිකං බාදිත්වා පුන්තාගවනෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තො සුරියුග්ගමනෙ පබුජ්ඣිත්වා චිත්තෙසි “ඉමස්මිං කාලෙ න සක්කා ගන්තුං, බහු අම්භාකං වෙරිතො, එකං වඤ්චෙතුං වට්ටති”ති. සො එකං බ්‍රාහ්මණං ගච්ඡන්තං දිස්වා ඉමං වඤ්චෙස්සාමිති “අයා බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. කො

එසො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසනිති. “අහං, සාමී, ඉතො තාව එහිති. කිං හොති? මං බහිගාමං නෙහි, අහං තෙ ද්වෙ කභාපණ්ණසනානි දස්සාමිති. සොපි නයිස්සාමිති තං පාදෙසු ගණ්හි. අරෙ බාල බ්‍රාහ්මණ, න මය්හං කභාපණ්ණ ජඩ්ඛිතකා අත්ථී, දුල්ලභා කභාපණ්ණ, සාධුකං මං ගණ්හාහිති. කථං හො ගණ්හාමිති? උත්තරාසඬිගෙන ගණ්හිකං කත්වා අංසෙ ලග්ගෙත්වා ගණ්හාහිති. බ්‍රාහ්මණො තං තවා ගහෙත්වා දක්ඛිණද්වාරසමීපට්ඨානං ගන්ත්වා එත්ථ ඔතාරෙමිති පුච්ඡි. කතරට්ඨානං නාම එතන්ති? මහාද්වාරං එතන්ති. අරෙ බාල, බ්‍රාහ්මණ, කිං තව ඤාතකා අන්තර්ද්වාරෙ කභාපණ්ණං යපෙන්නි, පරතො මං හරා”ති. සො පුනස්පුනං ථොකං ථොකං ගන්ත්වා “එත්ථ ඔතාරෙමි එත්ථ ඔතාරෙමි”ති පුච්ඡිත්වා තෙන තජ්ජිතො ඛෙමට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ ඔතාරෙහිති චුත්තො ඔතාරෙත්වා සාටකං ගණ්හි. කාළසිඬිගාලො ආහ “අහං තෙ ද්වෙ කභාපණ්ණසනානි දස්සාමිති අවොචං. මය්හං පන කභාපණ්ණං බහු, න ද්වෙ කභාපණ්ණසනානෙව, යාව අහං කභාපණ්ණ ආහරාමී, තාව ත්වං සූරියං ඔලොකෙත්තො තිට්ඨා”ති වත්වා ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තෙත්වා පුන බ්‍රාහ්මණං ආහ “අයං බ්‍රාහ්මණ මා ඉතො ඔලොකෙහි, සූරියමෙව ඔලොකෙත්තො තිට්ඨා”ති. එවඤ්ච පන වත්වා කෙතකවනං පටිසිත්වා යථාරූචිං පක්කන්තො. බ්‍රාහ්මණස්සපි සූරියං ඔලොකෙත්තස්සෙව නලාටතො වෙව කච්ඡෙහි ව සෙදා මුච්චිංසු. අථ නං රුක්ඛදෙවතා ආහ –

“සද්දහාසි සිඬිගාලස්ස, සුරාපිතස්ස බ්‍රාහ්මණ;
සිජ්ජිකානං සතං නත්ථී, කුතො කංසසනා දුච්චෙ”ති. (ජා. 1.1.113);

එවං යථා කාළසිඬිගාලෙ පසාදො නිරත්ථකො, එවං තිත්ථියෙසුපිති.

144. අනියානිකසාසනෙ පසාදස්ස නිරත්ථකභාවං දස්සෙත්වා නියානිකසාසනෙ තස්ස සාත්ථකතං දස්සෙතුං තථාගතො ව බො, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙතිති අරහත්තමග්ගෙන කාමුපාදානස්ස පහානපරිඤ්ඤං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙති, ඉතරෙසං තිණ්ණං උපාදානානං සොනාපත්තිමග්ගෙන පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙති. එවරූපෙ බො, භික්ඛවෙ, ධම්මචිතයෙති, භික්ඛවෙ, එවරූපෙ ධම්මෙ ව චිතයෙ ව. උභයෙනපි නියානිකසාසනං දස්සෙති. සත්ථරි පසාදොති එවරූපෙ සාසනෙ යො සත්ථරි පසාදො, සො සම්මග්ගතො අක්කායති, හවදුක්ඛනිස්සරණාය සංවත්තති.

තත්ත්වානි වත්ථුනි – හගවා කිර වෙදියකපබ්බතෙ ඉන්ද්‍රසාලගුහායං පටිවසති. අපේකො උලුකසකුණො හගවති ගාමං පිණ්ඩාය පටිසන්තෙ උපඩ්ඪමග්ගං අනුගච්ඡති, නික්ඛමන්තෙ උපඩ්ඪමග්ගං පච්චුග්ගමනං කරොති. සො එකදිවසං සම්මාසම්බුද්ධං සායන්හසමයෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතං නිසින්තං පබ්බතා ඔරුය්හ වන්දිත්වා පක්ඛෙ පණාමෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ සීසං හෙට්ඨා කත්වා දසබලං නමස්සමානො අට්ඨාසී. හගවා තං ඔලොකෙත්වා සිතං පාත්වාකාසී. ආනන්දත්ථෙරො “කො නු බො, හන්තෙ, හෙතු කො පටිවයො සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති පුච්ඡි. “පස්සානන්ද, ඉමං උලුකසකුණං, අයං මයි ව භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ ව චිත්තං පසාදෙත්වා සතසහස්සකජ්ජෙ දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා සොමනස්සො නාම පටිවෙකබුද්ධො භවිස්සති”ති ආහ –

උලුකමණ්ඩලක්ඛිකා, වෙදියකෙ විරදීසවාසික;
සුඛිතොසි ත්වං අයං කොසිය, කාලුට්ඨිතං පස්සසි බුද්ධවරං.

මයි චිත්තං පසාදෙත්වා, භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ අනුත්තරෙ;
කජ්ජානං සතසහස්සානි, දුග්ගතෙසො න ගච්ඡති.

දෙවලොකා චචිත්වාන, කුසලමූලෙන වොදිතො;
භවිස්සති අනන්තඤ්ඤාණො, සොමනස්සොති විස්සුතොති.

අඤ්ඤානිපි වෙන්ථ රාජගහනගරෙ සුමනමාලාකාරවත්ථු මහාහෙරිවාදකවත්ථු මොරජිකවත්ථු විණාවාදකවත්ථු සඬ්ඛධමකවත්ථුනි එවමාදිති වත්ථුනි විත්ථාරෙතබ්බානි. එවං නියානිකසාසනෙ සත්ථරි පසාදො සම්මග්ගතො හොති.

ධම්මෙ පසාදොති නියානිකසාසනම්හි ධම්මෙ පසාදො සම්මග්ගතො හොති. සරමත්තෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා සුණන්තානං නිරව්ඡානගතානම්පි සම්පත්තිදායකො හොති, පරමත්ථෙ කිං පන වත්තබ්බං. අයමත්ථො මණ්ඩුකදෙවපුත්තාදීනං වත්ථුවසෙන වෙදිතබ්බො.

සීලෙසු පරිපූරකාරිතානි නියානිකසාසනම්හි සීලෙසු පරිපූරකාරිතාපි සම්මග්ගතා හොති, සග්ගමොක්ඛසම්පත්තිං ආවහති. තත්ථ ඡත්තමාණවකවත්ථුසාමණෙරවත්ථුආදීනි දීපෙනබ්බානි.

සහධම්මිකෙසුනි නියානිකසාසනෙ සහධම්මිකෙසු පියමනාපනාපි සම්මග්ගතා හොති, මහාසම්පත්තිං ආවහති. අයමත්ථො විමානපෙතවත්ථුහි දීපෙනබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“බිරොදනමහමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස...පෙ....

එාණිතං...පෙ.... උච්ඡ්ඛණ්ඩිකං... තිම්බරුසකං... කක්කාරිකං...

එළාලුකං... වල්ලිපක්කං... එරුසකං... හත්ථපතාකං...

සාකමුට්ඨිං ... පුප්ඵකමුට්ඨිං... මූලකං... නිම්බමුට්ඨිං...

අම්බිකඤ්ජිකං... දොණිනිමමජ්ජනිං... කායබන්ධනං...

අංසබද්ධකං... ආයොගපට්ටං... විධුපනං... තාලවණ්ටං...

මොරහත්ථං... ඡත්තං... උපාහනං... පූවං මොදකං...

සක්බලිකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස...පෙ....

තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අවිජරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි”ති (වි. ව. 406).

තං කිස්ස හෙතුනිආදි චුත්තනසානුසාරෙනෙව යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

145. ඉදානි යෙසං උපාදානානං තිත්ථියා න සම්මා පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙනති, තථාගතො පඤ්ඤපෙනති, තෙසං පච්චයං දස්සෙතුං ඉමෙ ව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ කිංනිදානානිආදීසු නිදානාදීනි සබ්බානෙව කාරණවෙච්චනානි. කාරණඤ්ඤි යස්මා එලං නිදෙනි හන්ද, නං ගණ්හථානි අප්පෙනි විය, තස්මා නිදානන්ති චූචිවති. යස්මා තං තතො ජායති සමුදෙනි පහවති, තස්මා සමුදයො, ජාති, පහවොති චූචිවති. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – කිං නිදානං එතෙසන්ති කිංනිදානා. කො සමුදයො එතෙසන්ති කිංසමුදයා. කා ජාති එතෙසන්ති කිංජාතිකා. කො පහවො එතෙසන්ති කිංපහවා. යස්මා පන තෙසං තණ්හා යථාචුත්තෙන අත්ථො නිදානඤ්ඤවෙව සමුදයො ව ජාති ව පහවො ව, තස්මා “තණ්හානිදානා”තිආදිමාහ. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන හගවා න කෙවලං උපාදානස්සෙව පච්චයං ජානාති, උපාදානස්ස පච්චයභූතාය තණ්හායපි, තණ්හාදිපච්චයානං වෙදනාදිනම්පි පච්චයං ජානාතියෙව, තස්මා තණ්හා වායං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ.

යතො ව බොති යස්මිං කාලෙ. අවිජ්ජා පභිනා හොතිති වට්ටමුලිකා අවිජ්ජා අනුප්පාදනිරොධෙන පභිනා හොති. විජ්ජා උප්පන්නානි අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පන්නා. සො අවිජ්ජාවිරාගා විජ්ජුප්පාදාති. සො භික්ඛු අවිජ්ජාය ව පභිනත්තා විජ්ජාය ව උප්පන්නත්තා. නෙව කාමුපාදානං උපාදියතීති නෙව කාමුපාදානං ගණ්හානි න උපෙනි, න සෙසානි උපාදානානි. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති එවං කිඤ්චි උපාදානං අග්ගණ්හන්තො තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. අපරිතස්සන්ති අපරිතස්සන්තො තණ්හං අනුප්පාදෙන්තො. පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායතීති සයමෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. එවමස්ස ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා ඉදානි බිණ්ණසවස්ස භික්ඛුනො පච්චවෙක්ඛණං දස්සෙත්තො බිණ්ණ ජාතීතිආදිමාහ. තං චුත්තත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසීහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

වෙසාලිනගරවණ්ණනා

146. එවං මෙ සුතන්ති මහාසීහනාදසුත්තං. තත්ථ වෙසාලියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තං කිර අපරාපරං විසාලිභූතතාය “වෙසාලි”ති සඬ්ඛං ගතං. තත්‍රායං අනුපුබ්බකථා – බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති ගබ්භො සණ්ඨාසී. සා ඤාත්වා රඤ්ඤො නිවෙදෙසී. රාජා ගබ්හපරිහාරං අදාසී. සා සම්මා පරිහරියමානා ගබ්හපරිපාකකාලෙ විජායනසරං පාවිසී. පුඤ්ඤවන්තිනං පච්චුසසමයෙ ගබ්හචූට්ඨානං හොති, සා ව තාසං අඤ්ඤතරා, තෙන පච්චුසසමයෙ අලත්තකපට්ටබන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසං මංසපෙසිං විජායී. තතො “අඤ්ඤා දෙවියො සුවණ්ණබ්බිමසදිසෙ පුත්තෙ විජායන්ති, අග්ගමහෙසී මංසපෙසින්ති රඤ්ඤො පුරතො මම අවණ්ණො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති චිත්තෙන්වා තෙන අවණ්ණභයෙන තං මංසපෙසිං එකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා පටිකුජ්ජිත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජෙන්වා ගඬිගාය සොතෙ පක්ඛිපාපෙසී. මනුස්සෙහි ඡඩ්ඞිතමත්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. සුවණ්ණපට්ටකඤ්ඤවෙන්ථ ජාතිහිඬ්ගුලකෙන “බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පජා”ති ලිඛිත්වා බන්ධිංසු. තතො තං භාජනං උභිග්ගයාදිහි අනුපද්දුතං ගඬිගාසොතෙන පායාසී.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤාතරො තාපසො ගොපාලකකුලං නිස්සාය ගඬගානීරෙ විහරති. සො පාතොව ගඬගං ඔතිණ්ණො තං භාජනං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පංසුකුලසඤ්ඤාය අග්ගහෙසි. අපේත්ථ තං අක්ඛරපට්ටිකං රාජමුද්දිකාලඤ්ඡනං ව දිස්වා මුඤ්චිත්වා තං මංසපෙසිං අද්දස, දිස්වානස්ස එතදහොසි “සියා ගබ්භො, තථා හිස්ස දුග්ගන්ධපුත්තිකභාවො නත්ථී”ති. අස්සමං තෙත්වා සුද්ධෙ ඔකාසෙ යපෙසි. අථ අඬ්ඨමාසච්චයෙන ද්වෙ මංසපෙසියො අහෙසුං. තාපසො දිස්වා සාධුතරං යපෙසි. තතො පුත අඬ්ඨමාසච්චයෙන එකමෙකිස්සා මංසපෙසියා හත්ථපාදසිසානමත්ථාය පඤ්ච පඤ්ච පිළකා උට්ඨහිංසු. අථ තතො අඬ්ඨමාසච්චයෙන එකා මංසපෙසි සුචණ්ණබ්බසදියො දාරකො, එකා දාරිකා අහොසි.

තෙසු තාපසස්ස පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජි, අඬ්ගුට්ඨකතො වස්ස බිරං නිබ්බන්ති. තතො පහුති ව බිරහත්තං අලහිත්ථ, සො හත්තං භුඤ්ජිත්වා බිරං දාරකානං මුඛෙ ආසිඤ්චති. තෙසං උදරං යං යං පච්චිති, තං තං සබ්බං මණ්භාජනගතං විය දිස්සති, එවං නිච්ඡවි අහෙසුං. අපරෙ ආහු “සිබ්බෙත්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවි අහොසි”ති. එවං තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලීනච්ඡවිතාය වා ලිච්ඡවිති පඤ්ඤායිංසු.

තාපසො දාරකෙ පොසෙත්තො උස්සුරෙ ගාමං සික්ඛාය පච්චිති, අතිදිවා පටික්කමති. තස්ස තං බ්‍යාපාරං ඤත්වා ගොපාලකා ආහංසු – “හත්තෙ, පබ්බජිතානං දාරකපොසනං පලිබොධො, අමිභාකං දාරකෙ දෙථ, මයං පොසෙස්සාම, තුම්හෙ අත්තතො කම්මං කරොථා”ති. තාපසො සාධුති පටිස්සුණි. ගොපාලකා දුතියදිවසෙ මග්ගං සමං කත්වා පුජ්ජෙති ඔකිරිත්වා ධජපටාකා උස්සාපෙත්වා තුරියෙහි වජ්ජමානෙහි අස්සමං ආගතා. තාපසො – “මහාපුඤ්ඤා දාරකා අප්පමාදෙන වඩ්ඪෙථ, වඩ්ඪෙත්වා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොථ, පඤ්චගොරසෙන රාජානං තොසෙත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා නගරං මාපෙථ, තත්ථ කුමාරං අහිසිඤ්චථා”ති වත්වා දාරකෙ අදාසි. තෙ සාධුති පටිස්සුණිත්වා දාරකෙ තෙත්වා පොසෙසුං.

දාරකා වුද්ධිමත්ථාය කීළන්තා විවාදට්ඨානෙසු අඤ්ඤෙ ගොපාලකදාරකෙ හත්ථෙතපි පාදෙනපි පහරන්ති. තෙ රොදන්ති. “කිස්ස රොදථා”ති ව මාතාපිතුහි වුත්තා “ඉමෙ නිම්මානාපිතිකා තාපසපොසිතා අමිහෙ අතිපහරන්ති”ති වදන්ති. තතො තෙසං මාතාපිතරො “ඉමෙ දාරකා අඤ්ඤෙ දාරකෙ විනාසෙත්ති දුක්ඛාපෙත්ති, න ඉමෙ සඬ්ගහෙතබ්බා, වජ්ජෙතබ්බා ඉමෙ”ති ආහංසු. තතො පහුති කිර සො පදෙසො වජ්ජීති වුවච්චි යොජනසතිකො පරිමාණෙන. අථ තං පදෙසං ගොපාලකා රාජානං තොසෙත්වා අග්ගහෙසුං. තත්ථ ව නගරං මාපෙත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකං කුමාරං අහිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු. තාය වස්ස දාරිකාය සද්ධිං විවාහං කත්වා කතිකං අකංසු “බාහිරකදාරිකා න ආනෙතබ්බා, ඉතො දාරිකා න කස්සව දාතබ්බා”ති. තෙසං පයමසංවාසෙන ද්වෙ දාරකා ජාතා ධීතා ව පුත්තො ව. එවං සොළසක්ඛන්තුං ද්වෙ ද්වෙ ජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඪන්තානං ආරාමියානනිවාසට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අප්පහොන්තා නගරං තික්ඛන්තුං ගාචුතන්තරෙන ගාචුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු. තස්ස පුතප්පුතං විසාලිකතත්තා වෙසාලිත්ථෙව නාමං ජාතං. තෙන වුත්තං “වෙසාලියන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ”ති.

01 බහිනගරෙති නගරස්ස බහි, න අමිබපාලිවනං විය අන්තොනගරස්මිං. අයං පන ජීවකම්බවනං විය නගරස්ස බහිද්ධා වනසණ්ඩො. තෙන වුත්තං “බහිනගරෙ”ති. අපරපුරෙති පුරස්ස අපරෙ, පච්ඡිමදිසායන්ති අත්ථො. වනසණ්ඩොති සො කිර වනසණ්ඩො නගරස්ස පච්ඡිමදිසායං ගාචුතමත්තෙ යානෙ. තත්ථ මනුස්සා හගවතො ගන්ධකුට්ඨං කත්වා තං පරිවාරෙත්වා හික්ඛුනං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඩ්කමලෙණකුට්ඨණ්ඩපාදිනි පතිට්ඨපෙසුං, හගවා තත්ථ විහරති. තෙන වුත්තං “අපරපුරෙ වනසණ්ඩො”ති. සුතක්ඛන්තොති තස්ස නාමං. ලිච්ඡවිනං පන පුත්තත්තා ලිච්ඡවිපුත්තොති වුත්තො. අවිරපක්කන්තොති විබ්භමිත්වා ගිහිභාවුපගමනෙන අධුනාපක්කන්තො. පරිසතීති පරිසමජ්ඣෙ. උත්තරිමනුස්සධම්මාති එත්ථ මනුස්සධම්මා නාම දසකුසලකම්මපථා. තෙ පටිසෙධෙතුං න සක්කොති. කස්මා? උපාරම්භහයා. වෙසාලියඤ්චි බහු මනුස්සා රතනත්තයෙ පසන්තා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඬ්ඝමාමකා. තෙ දසකුසලකම්මපථමත්තම්පි නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්සාති වුත්තෙ ත්ථං කත්ථ හගවන්තං පාණං හනන්තං අද්දස, කත්ථ අදින්තං ආදියන්තන්තිආදීනි වත්වා අත්තතො පමාණං න ජානාසි? කිං දන්තා මෙ අත්ථීති පාසාණසක්ඛරා බාදසි, අහිනඬ්ගුට්ඨෙය ගණ්හිතුං වායමසි, කකවදන්තෙසු පුජ්ථාවළිකං කීළිතුං ඉච්ඡසි? මුඛතො තෙ දන්තෙ පාතෙස්සාමාති වදෙයුං. සො තෙසං උපාරම්භහයා එවං වත්තුං න සක්කොති.

වෙසාලිනගරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා

තතො උත්තරිං පන විසෙසාධිගමං පටිසෙධෙත්තො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ.

තත්ථ අලමරියං ඤාතුන්ති අලමරියො, අරියභාවාය සමත්ථොති වුත්තං හොති. ඤාණදස්සනමෙව ඤාණදස්සනවිසෙසො. අලමරියො ව සො ඤාණදස්සනවිසෙසො වාති අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො. ඤාණදස්සනන්ති දිබ්බවක්ඛුපි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලම්පි පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණම්පි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණම්පි වුවච්චි. “අප්පමත්තො සමානො ඤාණදස්සනං ආරාධෙති”ති (ම. නි. 1.311) හි එත්ථ දිබ්බවක්ඛු ඤාණදස්සනං නාම.

“ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිහරති අභිනින්නාමෙති” (දී. නි. 1.235) එත්ථ විපස්සනාඤාණං. “අභබ්බා තෙ ඤාණදස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායා” (අ. නි. 4.196) එත්ථ මග්ගො. “අයමඤ්ඤො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො එංසු විහාරො” (ම. නි. 1.328) එත්ථ එලං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවො” (මහාව. 16) එත්ථ පච්චවෙක්ඛණඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි සත්තාහකාලඤ්ඤානො ආළාරො කාළාමො” (ම. නි. 2.340) එත්ථ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. ඉධ පන ලොකුත්තරමග්ගො අධිප්පෙනො. තඤ්භි සො භගවතො පටිසෙධෙති.

තක්කපරියාහතන්ති ඉමිනා ආවරියං පටිබාහති. එවං කිරස්ස අහොසි – සමණෙන ගොතමෙන ආවරියෙ උපසඩ්ධම්මිත්වා සුබ්බං ධම්මන්තරං ගහිතං නාම නත්ථි, තක්කපරියාහතං පන තක්කෙත්ථා එවං භවිස්සති එවං භවිස්සති තක්කපරියාහතං ධම්මං දෙසෙති. විමංසානුවරිතන්ති ඉමිනා වස්ස ලොකියපඤ්ඤං අනුජානාති. සමණො ගොතමො පඤ්ඤවා, සො තං පඤ්ඤාසඩ්ධානං ඉන්ද්‍රියපිණ්ඩං විමංසං එවං වට්ටිස්සති, එවං වට්ටිස්සති ඉතො විතො ව අනුවරාපෙත්ථා විමංසාය අනුවරිතං ධම්මං දෙසෙති. සයංපටිභානන්ති ඉමිනාස්ස ධම්මෙසු පච්චක්ඛවාං පටිබාහති. එවං භිස්ස අහොසි – සමණස්ස ගොතමස්ස සුබ්බං ධම්මන්තරං විපස්සනා වා මග්ගො වා එලං වා පච්චවෙක්ඛණා වා නත්ථි, අයං පන උද්ධපරියො, රාජානං චක්කවත්තිං විය නං චත්තාරො චණ්ණා පරිවාරෙන්ති, සුච්ඡිතං පනස්ස දන්තාවරණං, මුද්දකා ජිව්හා, මධුරො සරො, අනෙලගළා වාවා, සො යං යදෙවස්ස උපට්ඨාති, තං තං ගහෙන්වා සයංපටිභානං කපෙන්නො මහාජනං රඤ්ජෙතිති.

යස්ස ව බ්වාස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතොති යස්ස ව බො අත්ථාය අස්ස ධම්මො දෙසිතො. සෙයාථීදං, රාගපටිඝාතත්ථාය අසුභකම්මට්ඨානං, දොසප්පටිඝාතත්ථාය මෙත්තාභාවනා, මොහපටිඝාතත්ථාය පඤ්ච ධම්මා, විතක්කුපච්ඡේදාය ආනාපානස්සති.

සො නියයාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති සො ධම්මො යො තං යථාදෙසිතං කරොති, තස්ස තක්කරස්ස සම්මා හෙතුනා නයෙන කාරණෙන වට්ටදුක්ඛක්ඛයාය නියයාති ගච්ජති තමත්ථං සාධෙතිති දීපෙති. ඉදං පනෙස න අත්තනො අප්ඤ්ඤායෙන වදති. බුද්ධානඤ්ඤි ධම්මො අනියයාතිකොති එවමෙවං පවෙදෙයා, න පන සක්කොති වත්තුං. කස්මා? උපාරම්භහයා. වෙසාලියඤ්ඤි බහු සොනාපන්න-සකදාගාමී-අනාගාමී උපාසකා. තෙ එවං වදෙයුං. “සුනක්ඛත්ත ත්වං භගවතා දෙසිතධම්මො අනියයාතිකොති වදසි, යදි අයං ධම්මො අනියයාතිකො, ඉමස්මිං නගරෙ ඉමෙ කස්මා එත්තකා සොනාපන්නා ජාතා, එත්තකා සකදාගාමී, එත්තකා අනාගාමී පුබ්බෙ චුත්තනායෙන උපාරම්භං කරෙයු”න්ති. සො ඉමිනා උපාරම්භහයෙන අනියයාතිකොති වත්තුං අසක්කොන්තො අප්පුනෙන විස්සට්ඨකණ්ඩං විය අස්ස ධම්මො අමොසො නියයාති, අබ්බන්තරෙ පනස්ස කිඤ්චි නත්ථිති වදති.

අස්සොසි බොති වෙසාලියං බ්‍රාහ්මණකුලසෙට්ඨිකුලාදිසු තත්ථ තත්ථ පරිසමප්ඤ්ඤා එවං භාසමානස්ස තං වචනං සුණ, න පන පටිසෙධෙසි. කස්මා? කාරුඤ්ඤතාය. එවං කිරස්ස අහොසි අයං කුද්ධො ක්‍රියාමානං වෙච්චනං විය පක්ඛිත්තලොණං උද්ධනං විය ව කොධවසෙන පට්ඨොයති, මයා පටිබාහිතො පන මයිපි ආසානං බන්ධිස්සති, එවමස්ස තථාගතෙ ව මයි වාති ද්විසු පනෙසු ආසානො අනිභාරියො භවිස්සතිති කාරුඤ්ඤතාය න පටිසෙධෙසි. අපි වස්ස එවං අහොසි, බුද්ධානං අවණ්ණකථනං නාම පුණ්ණවන්දෙ දොසාරොපනසදිසං, කො ඉමස්ස කථං ගණ්හිස්සති? සයමෙව බෙලෙ පච්ඡින්නෙ මුබ්බෙ සුක්ඛෙ ඔරම්ඤ්ඤිති ඉමිනා කාරණෙන න පටිසෙධෙසි. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො අපගතො.

147. කොධනොති චණ්ඩො ඵරුසො. මොසපුරිසොති තුව්ඡපුරිසො. යස්ස හි තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථි, තං බුද්ධා “මොසපුරිසො”ති වදන්ති. උපනිස්සයෙ සතිපි තස්මිං බණෙ මග්ගෙ වා එලෙ වා අසති “මොසපුරිසො”ති වදන්තියෙව. ඉමස්ස පන තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො සමුච්ඡින්නොයෙව, තෙන තං “මොසපුරිසො”ති ආහ. කොධා ව පනස්ස එසා වාවා භාසිතාති එසා ව පනස්ස වාවා කොධෙන භාසිතා.

කස්මා පනෙස භගවතො කුද්ධොති? අයඤ්ඤි පුබ්බෙ භගවත්තං උපසඩ්ධම්මිත්වා දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡි. අථස්ස භගවා කපෙසි. සො දිබ්බවක්ඛුං නිබ්බත්තෙත්ථා ආලොකං වඩ්ඪෙත්ථා දෙවලොකෙ ඔලොකෙන්තො නන්දනචනචිත්තලතාවනචාරුසකචනම්ඤ්ඤානෙසු දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ දෙවපුත්තෙ ව දෙවධීතරො ව දිස්වා එතෙසං එවරුපාය අත්තභාවසම්පත්තියා ධීතානං කීවමධුරො නු බො සද්දො භවිස්සතිති සද්දං සොතුකාමො හුත්වා දසබලං උපසඩ්ධම්මිත්වා දිබ්බසොතධාතුපරිකම්මං පුච්ඡි. භගවා පනස්ස දිබ්බසොතධාතුයා උපනිස්සයො නත්ථිති ඤාත්වා පරිකම්මං න කපෙසි. න හි බුද්ධා උපනිස්සයවරහිත තස්ස පරිකම්මං කපෙන්නි. සො භගවති ආසානං බන්ධිත්ථා චිත්තෙසි “අහං සමණං ගොතමං පඨමං දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡිං, සො ‘මය්හං තං සම්පජ්ජතු වා මා වා සම්පජ්ජතු’ති කපෙසි. අහං පන පච්චත්තපුරිසකාරෙන තං නිබ්බත්තෙත්ථා දිබ්බසොතධාතුපරිකම්මං පුච්ඡිං, තං මෙ න කපෙසි. අද්ධාස්ස එවං හොති ‘අයං රාජපබ්බජිතො දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්ථා දිබ්බසොතධාතුඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්ථා වෙතොපරියඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්ථා ආසවානං බයඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්ථා මයා සමසමො භවිස්සති’ති ඉස්සාමච්ඡරියවසෙන මය්හං න කපෙති”ති. හියොයොසො ආසානං බන්ධිත්ථා කාසායාති ජඩ්ඪෙත්ථා ගිහිභාවං පත්ථාපි න තුණ්හිභුතො විවරති. දසබලං පන අසතා තුව්ඡෙන අබ්භාවික්ඛන්තො විවරති. තෙනාහ භගවා “කොධා ව පනස්ස එසා වාවා භාසිතා”ති.

වණ්ණො හෙයො, සාරිපුත්තාති, සාරිපුත්ත, තථාගතෙන සතසහස්සකප්පාධිකාති වත්තාරි අසඬ්ඛොයානාති පාරමි යො පුරෙත්තෙන එතදත්ථමෙව වායාමො කතො “දෙසනාධම්මො මෙ නියානිකො භවිස්සති” ති. තස්මා යො එවං වදෙයා, සො වණ්ණංයෙව තථාගතස්ස භාසති. වණ්ණො හෙයො, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස ගුණො එසො තථාගතස්ස, න අගුණොති දස්සෙති.

අයම්පි හි නාම සාරිපුත්තාතිආදිනා කිං දස්සෙති? සුනක්ඛත්තෙන පටිසිද්ධස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස අත්තති අත්ථිතං දස්සෙති. භගවා කිර අයං, සාරිපුත්ත, සුනක්ඛත්තො මොසපුරිසො නත්ථි තථාගතස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මොති වදති. මය්හඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, දිබ්බසොතධාතුඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, වෙතොපරියඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, දසබලඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, චතුර්වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, චතුර්යොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, සබ්බෙපි වෙනෙ උත්තරිමනුස්සධම්මායෙව. එවරුපෙසු උත්තරිමනුස්සධම්මෙසු එකස්සාපි විජානනසමත්ථං ධම්මත්ථයමත්තම්පි නාම එතස්ස මොසපුරිසස්ස න භවිස්සතිති එතමත්ථං දස්සෙතුං අයම්පි හි නාම සාරිපුත්තාතිආදිනා නයෙන ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අන්වෙතිති අන්වයො, ජානාති, අනුමුජ්ඣතිති අත්ථො. ධම්මස්ස අන්වයො ධම්මත්ථයො, තං තං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිධම්මං ජානනපඤ්ඤායෙනං අධිවචනං. “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිති එවරුපම්පි නාම මය්හං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං උත්තරිමනුස්සධම්මං විජ්ජමානමෙව අත්ථිති ජානිතුං තස්ස මොසපුරිසස්ස ධම්මත්ථයොපි න භවිස්සතිති දස්සෙති. ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිසුපි එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසබලඤ්ඤාණාදිවණ්ණනා

148. එත්ථ ව කිඤ්චාපි වෙතොපරියඤ්ඤාණානන්තරං තිස්සො විජ්ජා වත්තබ්බා සිද්ධං, යස්මා පන තාසු චුත්තාසු උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පරිපුරති, තස්මා තා අවත්වා තථාගතස්ස දසබලඤ්ඤාණං පරිපුරං කත්වා දස්සෙත්තො දස බො පනිමානි සාරිපුත්තාතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතබලානීති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණාති තථාගතස්සෙව බලාති. යථා වා පුබ්බබුද්ධානං බලාති පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතාති, තථා ආගතබලානීතිපි අත්ථො. තත්ථ දුට්ඨං තථාගතබලං කායබලඤ්ච ඤාණබලඤ්ච. තෙසු කායබලං භත්ථිකුලානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙහි –

“කාලාවකඤ්ච ගඬ්ඛගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬ්ඛලං;
ගන්ධමඬ්ඛලභෙමඤ්ච, උපොසථජද්දන්තිමෙ දසා”ති.

ඉමානි හි දස භත්ථිකුලානි. තත්ථ කාලාවකන්ති පකතිභත්ථිකුලං දට්ඨබ්බං. යං දසන්තං පුරිසානං කායබලං, තං එකස්ස කාලාවකභත්ථිනො. යං දසන්තං කාලාවකානං බලං, තං එකස්ස ගඬ්ඛගෙයාස්ස. යං දසන්තං ගඬ්ඛගෙයානං, තං එකස්ස පණ්ඩරස්ස. යං දසන්තං පණ්ඩරානං, තං එකස්ස තම්බස්ස. යං දසන්තං තම්බානං, තං එකස්ස පිඬ්ඛලස්ස. යං දසන්තං පිඬ්ඛලානං, තං එකස්ස ගන්ධභත්ථිනො. යං දසන්තං ගන්ධභත්ථිනං, තං එකස්ස මඬ්ඛලස්ස. යං දසන්තං මඬ්ඛලානං, තං එකස්ස භෙමචතස්ස. යං දසන්තං භෙමචතානං, තං එකස්ස උපොසථස්ස. යං දසන්තං උපොසථානං, තං එකස්ස ජද්දන්තස්ස. යං දසන්තං ජද්දන්තානං තං එකස්ස තථාගතස්ස. නාරායනසඬ්ඛාතබලන්තිපි ඉදමෙව වුව්චති. තදෙනං පකතිභත්ථිගණනාය භත්ථිතං කොට්ඨසභස්සානං පුරිසගණනාය දසන්තං පුරිසකොට්ඨසභස්සානං බලං හොති. ඉදං තාව තථාගතස්ස කායබලං.

ඤාණබලං පන පාළියං තාව ආගතමෙව. දසබලඤ්ඤාණං, චතුර්වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං, චතුර්යොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං, පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං. සංයුත්තකෙ (සං. නි. 2.34) ආගතාති තෙසත්තති ඤාණානි සත්තසත්තති ඤාණානීති එවං අඤ්ඤානීපි අනෙකානි ඤාණසහස්සානි, එතං ඤාණබලං නාම. ඉධාපි ඤාණබලමෙව අධිජ්ජෙතං. ඤාණඤ්ච අකම්පියට්ඨෙන උපත්ථම්භනට්ඨෙන ව බලන්ති චුත්තං.

යෙහි බලෙහි සමන්තාගතොති යෙහි දසහි ඤාණබලෙහි උපෙතො සමුපෙතො. ආසභං යානන්ති සෙට්ඨට්ඨානං උත්තමට්ඨානං. ආසභා වා පුබ්බබුද්ධා, තෙසං යානන්ති අත්ථො. අපිව ගවසතඡෙට්ඨකො උසභො, ගවසභස්සඡෙට්ඨකො වසභො. වජ්ජතඡෙට්ඨකො වා උසභො, වජ්ජභස්සඡෙට්ඨකො වසභො. සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසභො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො අසනිසතසද්දෙහිපි අකම්පනියො නිසභො, සො ඉධ උසභොති අධිජ්ජෙතො. ඉදම්පි හි තස්ස පරියායවචනං. උසභස්ස ඉදන්ති ආසභං. යානන්ති චතුහි පාදෙහි පට්ඨං උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානං. ඉදං පන ආසභං වියාති ආසභං. යටෙව හි නිසභසඬ්ඛාතො උසභො උසභබලෙන සමන්තාගතො චතුහි පාදෙහි පට්ඨං උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානෙන නිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසහි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො චතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිස්සපට්ඨං උජ්ජිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි පව්චත්ථිකෙන පව්චාමිත්තෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන නිට්ඨති. එවං නිට්ඨමානොව තං ආසභං යානං පටිජානාති, උපගච්ඡති න පව්චක්ඛාති අත්තති ආරොපෙති. තෙන චුත්තං “ආසභං යානං පටිජානාති”ති.

පරිසාසුනි අට්ටසු පරිසාසු. සිහනාදං නදනීති සෙට්ටනාදං අභිතනාදං නදනී, සිහනාදසදිසං වා නාදං නදනී. අයමන්ථො සිහනාදසුන්තෙන දිපෙතබ්බො. යථා වා සිහො සහනතො හනනතො ව සිහොති වුවිවති, එවං තථාගතො ලොකධම්මානං සහනතො පරප්පවාදානඤ්ච හනනතො සිහොති වුවිවති. එවං චුත්තස්ස සිහස්ස නාදං සිහනාදං. තත්ථ යථා සිහො සිහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සිහනාදං නදනී, එවං තථාගතසිහොපි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො අට්ටසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො ඉති රූපන්තිආදිනා නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සිහනාදං නදනී. තෙන චුත්තං “පරිසාසු සිහනාදං නදනී”ති. ඉභ්මවක්කං පවත්තෙතීති එත්ථ ඉභ්මන්ති සෙට්ටං උත්තමං විසිට්ටං. වක්කං-සද්දො පනායං -

සම්පත්තියං ලක්ඛණෙ ව, රථඞ්ගෙ ඉරියාපථෙ;
දානෙ රතනධම්මුර-වක්කාදිසු ව දිස්සති;
ධම්මවක්කෙ ඉධ මනො, තඤ්ච ද්වෙධා විභාවයෙ.

“වත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, වක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සාන”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.31) හි අයං සම්පත්තියං දිස්සති. “පාදතලෙසු වක්කානි ජාතානී”ති (දී. නි. 2.35) එත්ථ ලක්ඛණෙ. “වක්කංව වහතො පද”න්ති (ධ. ප. 1) එත්ථ රථඞ්ගෙ. “වතුචක්කං නවද්වාර”න්ති (සං. නි. 1.29) එත්ථ ඉරියාපථෙ. “දදං භුඤ්ජ මා ව පමාදො, වක්කං පවත්තය සබ්බපාණීන”න්ති (ජා. 1.7.149) එත්ථ දානෙ. “දිබ්බං වක්කරතනං පාතුරහොසී”ති (දී. නි. 2.243) එත්ථ රතනවක්කෙ. “මයා පවත්තිතං වක්ක”න්ති (සු. නි. 562) එත්ථ ධම්මවක්කෙ. “ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, වක්කං හමති මත්ථකෙ”ති (ජා. 1.1.104; 1.5.103) එත්ථ උරවක්කෙ. “බුරපරියන්තෙන වෙපි වක්කෙනා”ති (දී. නි. 1.166) එත්ථ පහරණවක්කෙ. “අසනිවිචක්ක”න්ති (දී. නි. 3.61; සං. නි. 2.162) එත්ථ අසනිමණ්ඩලෙ. ඉධ පනායං ධම්මවක්කෙ අධිප්පෙතො.

තං පන ධම්මවක්කං දුට්ඨං හොති පටිච්චෙධඤ්ඤාණඤ්චෙව දෙසනාඤ්ඤාණඤ්ච. තත්ථ පඤ්ඤාපභාවිතං අත්තනො අරියබලාවහං පටිච්චෙධඤ්ඤාණං. කරුණාපභාවිතං සාවකානං අරියබලාවහං දෙසනාඤ්ඤාණං. තත්ථ පටිච්චෙධඤ්ඤාණං උප්පජ්ජමානං උප්පන්නන්ති දුට්ඨං. තඤ්ඤි අභිනික්ඛමනතො යාව අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. තුසිතභවනතො වා යාව මහාබොධිප්ලඤ්ඤා අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දිපඤ්ඤාදසබ්බලතො පට්ඨාය වා යාව අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දෙසනාඤ්ඤාණම්පි පවත්තමානං පවත්තන්ති දුට්ඨං. තඤ්ඤි යාව අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සොනාපත්තිමග්ගා පවත්තමානං, එලක්ඛණෙ පවත්තං නාම. තෙසු පටිච්චෙධඤ්ඤාණං ලොකුත්තරං, දෙසනාඤ්ඤාණං ලොකියං. උභයම්පි පනෙතං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං, බුද්ධානංයෙව ඔරසඤ්ඤාණං.

ඉදානි යෙහි බලෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසහං යානං පටිජානාති, යානි ආදිතොව “දස බො පනිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස තථාගතබලානී”ති නික්ඛිත්තානි, තානි විත්ථාරතො දස්සෙතුං කතමානි දස? ඉධ, සාරිපුත්ත, තථාගතො යානඤ්ච යානතොතිආදිමාහ. තත්ථ යානඤ්ච යානතොති කාරණඤ්ච කාරණතො. කාරණඤ්චි යස්මා තත්ථ එලං තිට්ඨති තදායත්තචුත්තියාය උප්පජ්ජති වෙව පවත්තති ව, තස්මා යානන්ති වුවිවති. තං හගවා “යෙ යෙ ධම්මා යෙසං යෙසං ධම්මානං හෙතු පච්චයා උප්පාදාය, තං තං යානං. යෙ යෙ ධම්මා යෙසං යෙසං ධම්මානං න හෙතු න පච්චයා උප්පාදාය, තං තං අට්ඨාන”න්ති පජානන්තො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති. අභිධම්මෙ පනෙතං, “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං ඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා (විහ. 809) නයෙන විත්ථාරිතමෙව. යම්පීති යෙන ඤ්ඤාණෙන. ඉදම්පි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්සානි ඉදම්පි යානාට්ඨානඤ්ඤාණං තථාගතස්ස තථාගතබලං නාම හොතීති අත්ථො. එවං සබ්බපදෙසු යොජනා වෙදිතබ්බා.

කම්මසමාදානානන්ති සමාදිශිත්වා කතානං කුසලාකුසලකම්මානං, කම්මමෙව වා කම්මසමාදානං. යානසො හෙතුසොති පච්චයතො වෙව හෙතුතො ව. තත්ථ ගතිඋපධිකාලපයොගා විපාකස්ස යානං. කම්මං හෙතු. ඉමස්ස පන ඤ්ඤාණස්ස විත්ථාරකථා “අත්ථෙකච්චානි පාපකානි කම්මසමාදානානි ගතිසම්පත්තිපට්ඨානානි න විපව්වන්ති”තිආදිනා (විහ. 810) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

සබ්බත්ථගාමීනින්ති සබ්බගතිගාමීනිං අගතිගාමීනිඤ්ච. පටිපදන්ති මග්ගං. යථාභූතං පජානාතීති බහුසුපි මනුස්සෙසු එකමෙව පාණං සාතෙත්තෙසු ඉමස්ස වෙනනා නිරයගාමීති හවිස්සති, ඉමස්ස වෙනනා නිරව්ඡානායොනිගාමීනීති ඉමිනා නයෙන එකවත්ථුස්මිම්පි කුසලාකුසලවෙනනාසම්බානානං පටිපත්තිනං අවිපරිතතො සභාවං ජානාති. ඉමස්ස ව ඤ්ඤාණස්ස විත්ථාරකථා “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස සබ්බත්ථගාමීනිං පටිපදං යථාභූතං ඤ්ඤාණං? ඉධ තථාගතො අයං මග්ගො අයං පටිපදා නිරයගාමීති පජානාති”තිආදිනා (විහ. 811) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

අනෙකධාතුන්ති වක්ඛ්වාතුආදීහි කාමධාතුආදීහි වා ධාතුහි බහුධාතුං. නානාධාතුන්ති තාසංයෙව ධාතුනං විලක්ඛණතාය නානාප්පකාරධාතුං. ලොකන්ති බන්ධායතනධාතුලොකං. යථාභූතං පජානාතීති තාසං තාසං ධාතුනං අවිපරිතතො සභාවං පටිච්ඡිකාමි. ඉදම්පි ඤ්ඤාණං “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභූතං ඤ්ඤාණං, ඉධ තථාගතො බන්ධනානන්තං පජානාති”තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ විත්ථාරිතමෙව.

නානාධිමුක්තිකතන්හි භීතාදීහි අධිමුක්තිහි නානාධිමුක්තිකභාවං. ඉදම්පි ඤාණං, “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස සත්තානං නානාධිමුක්තිකතං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො පජානාති සන්ති සත්තා භීතාධිමුක්තිකා”ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ චිත්ථාරිතමෙව.

පරසත්තානන්ති පධානසත්තානං. පරපුග්ගලානන්ති තතො පරෙසං භීතසත්තානං. එකත්ථමෙව වා එතං පදද්වයං. වෙනෙයාවසෙන පන ද්වෙධා වුත්තං. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තන්ති සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං පරභාවං අපරභාවඤ්ච, වුද්ධිඤ්ච භානිඤ්චාති අත්ථො. ඉමස්සපි ඤාණස්ස චිත්ථාරකථා – “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස පරසත්තානං පරපුග්ගලානං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො සත්තානං ආසයං පජානාති අනුසයං පජානාති”ති ආදිනා (චිහ. 814) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනන්ති පයමාදීනං චතුත්තං ඤානානං රූපි රූපානි පස්සතිති ආදීනං අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං සවිතක්කසවිචාරාදීනං තිණ්ණං සමාධීනං පයමජ්ඣානසමාපත්ති ආදීනඤ්ච නවන්තං අනුපුබ්බසමාපත්තීනං. සංකිලෙසන්ති භානභාගියධම්මං. වොදානන්ති විසෙසභාගියධම්මං. වුට්ඨානන්ති “වොදානම්පි වුට්ඨානං. තම්භා තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨානම්පි වුට්ඨාන”න්ති (චිහ. 828) එවං වුත්තපගුණජ්ඣානඤ්චෙව භවභිගඵලසමාපත්තියො ච. හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමඤ්චි පගුණජ්ඣානං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පදට්ඨානං හොති. තස්මා “වොදානම්පි වුට්ඨාන”න්ති වුත්තං. භවභිගෙන පන සබ්බජ්ඣානෙන ච වුට්ඨානං හොති. ඵලසමාපත්තියා නිරොධසමාපත්තීනො වුට්ඨානං හොති. තං සන්ධාය “තම්භා තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨානම්පි වුට්ඨාන”න්ති වුත්තං. ඉදම්පි ඤාණං “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සංකිලෙසං වොදානං වුට්ඨානං යථාභූතං ඤාණං, ඤායීති චත්තාරො ඤායී, අත්ථෙකච්චො ඤායී සම්පත්තියෙව සමානං විපත්තීති පච්චෙති”ති ආදිනා (චිහ. 828) නයෙන අභිධම්මෙ චිත්ථාරිතං. සත්තන්තං ඤාණානං චිත්ථාරකථාචිති විජයො සම්මොභවිතොදනියං විභවිගට්ඨකථායං වුත්තො. පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිදිබ්බවක්ඛුඤාණකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතා. ආසවක්ඛයකථා භයහෙරවෙ.

149. ඉමානි බො සාරිපුත්තානි යානි පුබ්බෙ “දස බො පනිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස තථාගතබලානි”ති අවොචං, ඉමානි තානිති අප්පනං කරොති. තත්ථ පරවාදිකථා හොති – දසබලඤාණං නාම පාටියෙක්කං නත්ථී, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙව්‍යං පහෙදොති. තං න තථා දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤමෙව හි දසබලඤාණං, අඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. දසබලඤාණඤ්චි සකසකකිච්චමෙව ජානාති. සබ්බඤ්ඤානඤාණං තම්පි තතො අවසෙසම්පි පජානාති. දසබලඤාණෙසු හි පයමං කාරණාකාරණමෙව ජානාති. දුතියං කම්මන්තරවිපාකත්තරමෙව. තතියං කම්මපරිච්ඡේදමෙව. චතුත්ථං ධාතුනානත්තකාරණමෙව. පඤ්චමං සත්තානං අජ්ඣාසයාධිමුක්තිමෙව. ඡට්ඨං ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුදුභාවමෙව. සත්තමං ඤානාදීහි සද්ධිං තෙසං සංකිලෙසාදිමෙව. අට්ඨමං පුබ්බෙතිවුත්ථත්ථසත්තතිමෙව. නවමං සත්තානං වුත්තපිසන්තිමෙව. දසමං සච්චපරිච්ඡේදමෙව. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන එතෙහි ජානිතබ්බඤ්ච තතො උත්තරිඤ්ච පජානාති. එතෙසං පන කිච්චං න සබ්බං කරොති. තඤ්චි ඤානං හුත්වා අප්පෙතුං න සක්කොති, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති, මග්ගො හුත්වා කිලෙසෙ බෙපෙතුං න සක්කොති. අපිච්ච පරවාදී එවං පුච්ඡිතබ්බො – “දසබලඤාණං නාම එතං සවිතක්කසවිචාරං අවිතක්කවිචාරමත්තං අවිතක්කඅවිචාරං කාමාවචරං රූපාවචරං අරූපාවචරං ලොකියං ලොකුත්තර”න්ති? ජානන්තො පටිපාටියා සත්ත ඤාණානි සවිතක්කසවිචාරානිති වක්ඛති. තතො පරානි ද්වෙ අවිතක්කඅවිචාරානිති වක්ඛති. ආසවක්ඛයඤාණං සියා සවිතක්කසවිචාරං, සියා අවිතක්කවිචාරමත්තං, සියා අවිතක්කඅවිචාරන්ති වක්ඛති. තථා පටිපාටියා සත්ත කාමාවචරානි, තතො පරානි ද්වෙ රූපාවචරානි, අවසානෙ එකං ලොකුත්තරන්ති වක්ඛති, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන සවිතක්කසවිචාරමෙව කාමාවචරමෙව ලොකියමෙවාති වක්ඛති.

එවමෙත්ථ අනුපදවණ්ණනං කත්වා ඉදානි යස්මා තථාගතො පයමංයෙව යානාට්ඨානඤාණෙන වෙනෙයාසත්තානං ආසවක්ඛයාධිගමස්ස වෙව අනාධිගමස්ස ව යානාට්ඨානභූතං කිලෙසාවරණභාවං පස්සති, ලොකියසම්මාදිට්ඨිට්ඨානදස්සනතො නියතම්චිජාදිට්ඨිට්ඨානභාවදස්සනතො ච. අථ නෙසං කම්මවිපාකඤාණෙන විපාකාවරණභාවං පස්සති, තිහෙතුකපටිසන්ධිදස්සනතො. සබ්බත්ථගාමීනිපටිපදාඤාණෙන කම්මාවරණභාවං පස්සති, අනන්තරියකම්මාභාවදස්සනතො. එවං අනාවරණානං අනෙකධාතුනානාධාතුඤාණෙන අනුකුලධම්මදෙසනත්ථං වරියවිසෙසං පස්සති, ධාතුවෙමත්තදස්සනතො. අථ නෙසං නානාධිමුක්තිකතාඤාණෙන අධිමුක්තිං පස්සති, පයොගං අනාදිශිත්වාපි අධිමුක්තිවසෙන ධම්මදෙසනත්ථං. අපෙචං දිට්ඨාධිමුක්තිනං යථාසත්ති යථාබලං ධම්මං දෙසෙතුං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං පස්සති, සද්ධාදීනං තික්ඛමුදුභාවදස්සනතො. එවං පරිඤ්ඤානින්ද්‍රියපරොපරියත්තා පන තෙ සවෙ දුරෙ හොන්ති, පයමජ්ඣානාදිසු වසිභූතත්තා ඉද්ධිවිසෙසෙන තෙ බිජ්ජං උපගච්ඡති. උපගන්ත්වා ච නෙසං පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණෙන පුබ්බජාතිභාවනං, දිබ්බවක්ඛුඤාණානුභාවතො පත්තබ්බෙන වෙතොපරියඤාණෙන සම්පති චිත්තවිසෙසං පස්සන්තො ආසවක්ඛයඤාණානුභාවෙන ආසවක්ඛයගාමීනියා පටිපදාය විගතසම්මොභත්තා ආසවක්ඛයාය ධම්මං දෙසෙති. තස්මා ඉමිනා අනුක්කමෙන ඉමානි දසබලානි වුත්තානිති වෙදිතබ්බානි.

තං, සාරිපුත්ත, වාවං අප්පභායාති ආදිසු පුන එවරූපිං වාවං න වක්ඛාමීති වදන්තො තං වාවං පජහති නාම. පුන එවරූපං චිත්තං න උප්පාදෙස්සාමීති චිත්තෙන්තො චිත්තං පජහති නාම. පුන එවරූපං දිට්ඨිං න ගණ්ඨිස්සාමීති

පජ්ඣන්තො දිට්ඨිං පටිනිස්සප්පති නාම, තථා අකරොන්තො නෙව පජ්ඣති, න පටිනිස්සප්පති. සො යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙති යථා නිරයපාලෙහි ආහරිත්වා නිරයෙ යපිතො, එවං නිරයෙ යපිතොයෙවාති වෙදිතබ්බො.

ඉදානිස්ස අත්ථසාධකං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යාථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ සීලසම්පන්නොතිආදීසු ලොකියලොකුත්තරා සීලසමාධිපඤ්ඤා වෙදිතබ්බො. ලොකුත්තරවසෙනෙව විනිවත්තෙතුම්පි වට්ටති. අයඤ්ඤි සම්මාචාචාකම්මන්තාපීවෙහි සීලසම්පන්නො, සම්මාචායාමසතිසමාධිහි සමාධිසම්පන්නො, සම්මාදිට්ඨිසඬකප්පෙහි පඤ්ඤාසම්පන්නො, සො එවං සීලාදිසම්පන්නො හික්ඛු යථා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති අරහත්තං පාපුණාති, එවංසම්පදමිදං, සාරිපුත්ත, වදාමි ඉමම්පි කාරණං එවරූපමෙව . යථා හි මග්ගානන්තරං අවිරජ්ඣිත්වා එලං නිබ්බත්තති, එවමෙව ඉමස්සාපි පුග්ගලස්ස චුතිඅනන්තරං අවිරජ්ඣිත්වා නිරයෙ පටිසන්ධි හොතිති දස්සෙති. සකලස්මිඤ්ඤි බුද්ධවචනෙ ඉමාය උපමාය ගාල්භතරං කත්වා චූත්තඋපමා නාම නත්ථි.

150. වෙසාරජ්ජානීති එත්ථ සාරජ්ජපටිපක්ඛො වෙසාරජ්ජං, වතුසු යානෙසු සාරජ්ජාභාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නසොමනස්සමයඤ්ඤාණස්සෙතං නාමං. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතොති අහං සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බෙ ධම්මා මයා අභිසම්බුද්ධාති එවං පටිජානතො තව. අනභිසම්බුද්ධාති ඉමෙ නාම ධම්මා තයා අනභිසම්බුද්ධා. තත්‍ර වතාති තෙසු වත අනභිසම්බුද්ධාති එවං දස්සිතධම්මෙසු. සහධම්මෙනාති සහෙතුනා සකාරණෙන වචනෙන සුනක්ඛන්තො විය විජ්ජලපන්නො අප්පමාණං. නිමිත්තමෙතන්ති එත්ථ පුග්ගලොපි ධම්මොපි නිමිත්තන්ති අධිජ්ජෙතො. තං පුග්ගලං න පස්සාමි, යො මං පටිචොදෙස්සති, තං ධම්මං න පස්සාමි, යං දස්සෙත්වා අයං නාම ධම්මො තයා අනභිසම්බුද්ධොති මං පටිචොදෙස්සතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඛෙමජ්ජත්තොති ඛෙමං පත්තො, සෙසපදද්වයං ඉමස්සෙව වෙවචනං. සබ්බඤ්ඤෙතං වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණමෙව සන්ධාය චූත්තං. දසබලස්ස හි අයං නාම ධම්මො තයා අනභිසම්බුද්ධොති වොදකං පුග්ගලං වා වොදනාකාරණං අනභිසම්බුද්ධධම්මං වා අපස්සතො සභාවබුද්ධොයෙව වා සමානො අහං බුද්ධොස්මිති වදාමිති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස බලවතරං සොමනස්ස උප්පජ්ජති. තෙන සම්පයුත්තං ඤාණං වෙසාරජ්ජං නාම. තං සන්ධාය “ඛෙමජ්ජත්තො”තිආදිමාහ. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අන්තරායිකා ධම්මාති එත්ථ පන අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරායිකා, තෙ අත්ථතො සඤ්චිච්ච විනික්කන්තා සත්ත ආපත්තික්ඛන්තා. සඤ්චිච්ච විනික්කන්තඤ්ඤි අන්තමසො දුක්ඛට්ඨ-දුබ්භාසිතම්පි මග්ගඵලානං අන්තරායං කරොති. ඉධ පන මෙටුනධම්මො අධිජ්ජෙතො. මෙටුනං සෙවතො හි යස්ස කස්සචි නිස්සංසයමෙව මග්ගඵලානං අන්තරායො හොති. යස්ස ඛො පන තෙසු අත්ථායාති රාගක්ඛයාදීසු යස්ස අත්ථාය. ධම්මො දෙසිතොති අසුභභාවනාදිධම්මො කට්ඨො . තත්‍ර වත මන්ති තස්මිං අනියායානිකධම්මෙ මං. සෙසං චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

දසබලඤ්ඤාණාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

151. “අට්ඨ ඛො ඉමා සාරිපුත්තා”ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බලදස්සනත්ථං. යථා හි බ්‍යත්තං පරිසං අජ්ඣොගාහෙත්වා විඤ්ඤානං විත්තං ආරාධනාසමත්ථාය කථාය ධම්මකට්ඨකස්ස ඡෙකභාවො පඤ්ඤායති, එවං ඉමා අට්ඨ පරිසා පත්වා වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස වෙසාරජ්ජභාවො සක්කා ඤාතුන්ති වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බලං දස්සෙන්නො, අට්ඨ ඛො ඉමා සාරිපුත්තාතිආදිමාහ.

තත්ථ ඛත්තියපරිසාති ඛත්තියානං සන්තිපතිත්වා නිසින්තට්ඨානං, එස නයො සබ්බත්ථ. මාරකායිකානං පන සන්තිපතිත්වා නිසින්තට්ඨානං මාරපරිසා වෙදිතබ්බො, න මාරානං. සබ්බාපි වෙතා පරිසා උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙන ගහිතා. මනුස්සා හි “එත්ථ රාජා නිසින්තො”ති පකතිවචනම්පි වත්තුං න සක්කොන්ති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. එවං උග්ගා ඛත්තියපරිසා. බ්‍රාහ්මණා තීසු වෙදෙසු කුසලා හොන්ති, ගහපතයො නානාවොහාරෙසු වෙව අක්ඛරවිත්තාය ව. සමණා සකවාදපරවාදෙසු කුසලා හොන්ති. තෙසං මජ්ඣෙ ධම්මකථාකථනං නාම අතිවිය භාරො. අමනුස්සාපි උග්ගා හොන්ති. අමනුස්සොති හි චූත්තමත්තෙපි මනුස්සානං සකලසරීරං සඬකම්පති, තෙසං රූපං වා දිස්වා සද්දං වා සුත්වා සත්තා විසඤ්ඤිතො හොන්ති. එවං අමනුස්සපරිසා උග්ගා. තාසුපි ධම්මකථාකථනං නාම අතිවිය භාරො. ඉති උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙන තා ගහිතාති වෙදිතබ්බො.

අජ්ඣොගාහනීති අනුපවිසති. අනෙකසතං ඛත්තියපරිසන්ති බිම්බිසාරසමාගම ඤාතිසමාගම ලිච්ඡවිසමාගමසදිසං. අඤ්ඤෙසුපි වක්කවාළෙසු ලබ්භතියෙව. කිං පන භගවා අඤ්ඤාති වක්කවාළානිපි ගච්ඡති? ආම ගච්ඡති. කිදිසො හුත්වා? යාදිසා තෙ, තාදිසොයෙව. තෙනෙවාහ “අභිජානාමි ඛො පනාහං, ආනන්ද, අනෙකසතං ඛත්තියපරිසං උපසඬකම්මතා, තත්ථ යාදිසකො තෙසං වණ්ණො හොති, තාදිසකො මය්හං වණ්ණො හොති. යාදිසකො තෙසං සරො හොති, තාදිසකො මය්හං සරො හොති. ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙමි සමාදපෙමි සමුත්තෙපෙමි සම්පහංසෙමි. භාසමානඤ්ච මං න ජානන්ති ‘කො නු ඛො අයං භාසති දෙවො වා මනුස්සො වා’ති. ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙපෙත්වා සම්පහංසෙත්වා අන්තරධායාමි . අන්තරහිතඤ්ච මං න ජානන්ති ‘කො නු ඛො අයං අන්තරහිතො දෙවො වා මනුස්සො වා’”ති (දී. නි. 2.172).

බන්ධනාගාර කෙරෙහි ආරක්ෂා ලබාදීමට අවශ්‍ය නීතිමය ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කළ යුතු බව මොළේරා හොත්ති. කිං හඟවායි එවං අත්තනං මණ්ඩෙති? තෙ ව ඔදාතාපි හොත්ති කාළාපි මංගුලච්ඡවිසි. කිං සත්ථාපි එවරුපො හොත්ති? සත්ථා අත්තනො පබ්බජිතවසෙනෙව ගච්ඡති, තෙසං පන තාදිසො හුත්වා උපට්ඨාති, ගන්ත්වා රාජාසනෙ නිසින්නං අත්තනං දස්සෙති, තෙසං “අප්ප අම්භාකං රාජා අතිවිය විරොචති”ති හොති. තෙ ව භික්ෂුසරාපි හොත්ති ගඟ්ගස්සරාපි කාකස්සරාපි. සත්ථා බ්‍රහ්මස්සරෙනෙව ධම්මං කථෙති. තාදිසකො මය්හං සරො හොත්ති ඉදං පන භාසන්නරං සන්ධාය කථිතං. මනුස්සානං පන තං සුත්වා “අප්ප රාජා මධුරෙන සරෙන කථෙති”ති හොති. කථෙත්වා පක්කන්තෙ ව හඟවති පුන රාජානං ආගතං දිස්වා “කො නු බො අය”න්ති විමංසා උප්පජ්ජති.

ඉදං වුත්තං හොති – කො නු බො අයං ඉමස්මිං යානෙ ඉදානෙව මාගධභාසාය සීහළභාසාය මධුරෙන සරෙන කථෙත්තො අත්තරහිතො, කිං දෙවො, උදාහු මනුස්සොති? කිමත්ථං පනෙවං අජානන්තානං ධම්මං දෙසෙතිති? වාසනත්ථාය. එවං සුතොපි හි ධම්මො අනාගතෙ පච්චයො හොතියෙවාති අනාගතං පටිච්ච දෙසෙතිති.

සන්තිසිත්තපුබ්බන්ති සඨගම්ම නිසිත්තපුබ්බං. සල්ලපිතපුබ්බන්ති ආලාපසල්ලාපො කතපුබ්බො. සාකච්ඡාති ධම්මසාකච්ඡාපි සමාපජ්ජිතපුබ්බො. අනෙකසතං බ්‍රාහ්මණපරිසන්නිආදීනම්පි සොණදණ්ඩසමාගමාදිවසෙන වෙව අඤ්ඤවක්කවාළවසෙන ව සම්භවො වෙදිතබ්බො.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්‍යොනිවණ්ණනා

152. චතස්සො බො ඉමා, සාරිපුත්ත, යොනියොති එත්ථ යොනීති බන්ධකොට්ඨාසස්සපි කාරණස්සපි පස්සාවමග්ගස්සපි නාම. “චතස්සො නාගයොනියො චතස්සො සුපණ්ණයොනියො”ති (සං. නි. 3.342, 392) එත්ථ හි බන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාම. “යොනි හෙසා භූමිප් ඵලස්ස අධිගමායා”ති (ම. නි. 2.227) එත්ථ කාරණං. “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි, යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396) එත්ථ පස්සාවමග්ගො. ඉධ පන බන්ධකොට්ඨාසො යොනීති අධිප්පෙතො. තත්ථ අණ්ඩෙ ජාතා අණ්ඩජා. ජලාබුමිහි ජාතා ජලාබුජා. සංසෙදෙ ජාතා සංසෙදජා. විනා එතෙහි කාරණෙහි උප්පතිත්වා විය නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තාති ඔපපාතිකා. අභිනිබ්භිජ්ජ ජායන්තිති හින්දිත්වා නික්ඛමනවසෙන ජායන්ති. පුත්තිකුණපෙ වානිආදිහි අනිට්ඨට්ඨානානෙව දස්සිතාති. ඉට්ඨෙසුපි සජ්ජිතෙලමධුචාණිතාදිසු සත්තා ජායන්ති එව. දෙව්නිආදිසු වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය උපරිදෙවා ඔපපාතිකාව හොත්ති. භූමදෙවා පන චතුර්‍යොනිකා. එකච්චෙ ව මනුස්සාති මනුස්සෙසු කෙච් දෙවා විය ඔපපාතිකා ව හොත්ති. යෙභුයොන පනෙතෙ ජලාබුජාව, අණ්ඩජාපි එත්ථ කොත්තපුත්තා ද්වෙභාතියත්ථෙරා විය, සංසෙදජාපි පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්තපොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණපදුමවතිදෙව්ආදයො විය, එවං විනිපාතිකෙසු නිජ්ඣාමතණ්ණිකපෙතා තෙරයිකා විය ඔපපාතිකායෙව, අවසෙසා චතුර්‍යොනිකාපි හොත්ති. යථා තෙ එවං යක්ඛාපි සබ්බචතුස්පදපක්ඛිජාතිදිසජාතිආදයොපි සබ්බෙ චතුර්‍යොනිකායෙව.

චතුර්‍යොනිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චගතිවණ්ණනා

153. පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියොති එත්ථ සුකතදුක්කට්ඨමවසෙන ගන්තබ්බාති ගතියො. අපිච ගතිගති නිබ්බන්තිගති අජ්ඣාසයගති විභවගති නිජ්ජන්තිගතිති බ්‍රහ්මධා ගති නාම. තත්ථ “තං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡාමි”ති (අ. නි. 4.184) ව, “යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා”ති (ධ. ප. 420) ව අයං ගතිගති නාම. “ඉමෙසං බො අහං භික්ඛුනං සීලවන්තානං නෙව ජානාමි ගතිං වා අගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) අයං නිබ්බන්තිගති නාම. “එවම්පි බො තෙ අහං බ්‍රහ්මෙ ගතිං ව පජානාමි ජුතිඤ්ච පජානාමි”ති (ම. නි. 1.503) අයං අජ්ඣාසයගති නාම. “විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං අරහතො ගති”ති (පරි. 339) අයං විභවගති නාම. “ද්වෙයෙව ගතියො හවන්ති අනඤ්ඤා”ති (දී. නි. 1.258; 2.34) අයං නිජ්ජන්තිගති නාම. තාසු ඉධ ගතිගති අධිප්පෙතා.

නිරයොතිආදිසු නිරතිඅත්ථෙත නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො. නිරියං අඤ්ජිතාති තිරච්ඡානා. තෙසං යොනි තිරච්ඡානයොනි. පෙච්චභාවං පත්තානං විසයොති පෙත්තිවිසයො. මනසො උස්සන්තන්තා මනුස්සා. පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තනො අත්තනො ආනුභාවෙහි ව දිබ්බන්තිති දෙවා. නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්තාතිආදිසු නිරයොති සද්ධිං ඔකාසෙන බන්ධා. තිරච්ඡානයොනිං වානිආදිසුපි එසෙව නයො. මග්ගං පටිපදන්ති උභයෙනාපි වුත්තගතිසංවත්තනික කම්මමෙව දස්සෙති. යථා ව පටිපන්නොති යෙන මග්ගෙන යාය පටිපදාය පටිපන්නොති උභයමිපි එකතො කත්වා නිද්දිසති. අපායන්තිආදිසු වඩ්ඪිසඨිධාතා සුඛසඨිධාතා වා අයා අපෙතන්තා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති. දුක්කට්ඨාරිතො එත්ථ විනිපනන්තිති විනිපාතො. නිබ්බානඤ්චාහන්ති ඉදං පන න කෙචලං ගතිගතීමෙව, ගතිනිස්සරණං නිබ්බානම්පි ජානාමිති දස්සනත්ථමාහ. ඉධ මග්ගො පටිපදාති උභයෙනාපි අරියමග්ගොව වුත්තො.

පඤ්චගතිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

154. ඉදානි යථාචුත්තෙසු සත්තසු යානෙසු අට්ඨසු යානෙසු අත්තනො ඥාණප්පචත්තාකාරං දස්සෙන්නො ඉධාහං, සාරිපුත්තානිආදිමාහ.

තත්ථ එකත්තදුක්ඛානි නිව්වදුක්ඛා නිරන්තරදුක්ඛා. තිබ්බානි බහලා. කටුකානි බරා. සෙය්‍යථාපීතිආදීනි ඔපම්මදස්සනත්ථං චුත්තානි. තත්ථ කාසුනි ආවාටොපි චුච්චති රාසිපි.

“කිත්තු සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඩි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛානි, කිං කාසුයා කරස්සසී”ති. (ජා. 2.22.3) –

එත්ථ හි ආවාටො කාසු නාම.

“අභිගාරකාසුං අපරෙ චුත්තානි, නරා රුදන්තා පරිදඬිභන්තා”ති. (ජා. 2.22.462) –

එත්ථ රාසි. ඉධ පන ආවාටො අධිප්පෙතො. තෙනෙවාහ “සාධිකපොරිසා”ති. තත්ථ සාධිකං පොරිසං පමාණං අස්සානි සාධිකපොරිසා, අතිරෙකපඤ්චරතනානි අත්ථො. චිතච්චිකානං චිතධුමානන්ති එතං පරිලාභස්ස බලවහාවදිපනත්ථං චුත්තං, අච්චියා වා සති ධුමෙ වා සති, වාතො සමුට්ඨාති, තෙන පරිලාභො න බලවා හොති. සම්මපරෙතොති සම්මානුගතො . තසිතොති ජාතතණ්හො. පිපාසිතොති උදකං පාත්‍රකාමො. එකායනෙන මග්ගෙනාති එකපටෙනව මග්ගෙන, අනුක්කමනියෙන උභොසු පස්සෙසු නිරන්තරකණ්ටකරුක්ඛගහනෙන. පණ්ඩායානි අභිගාරකාසුයං පත්ථනා නාම නත්ථී, අභිගාරකාසුං ආරබ්භ පන ඉරියාපට්ඨස්ස යපිතත්තා එවං චුත්තං.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – අභිගාරකාසු විය හි නිරයො දට්ඨබ්බො. අභිගාරකාසුමග්ගො විය නිරයුපගං කම්මං. මග්ගාරුල්ලො විය කම්මසමිඬිති පුග්ගලො. චක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බවක්ඛුකො හගවා. යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්ලං දිස්වා විජානාති “අයං ඉමිනා මග්ගෙන ගන්ත්වා අභිගාරකාසුයං පතිස්සති”ති, එවමෙවං හගවා පාණානිපාතාදිසු යංකිඤ්චි කම්මං ආයුහන්තං එවං ජානාති “අයං ඉමං කම්මං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සන්ති”ති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තං අභිගාරකාසුයා පතිතං පස්සති, එවමෙව හගවා අපරභාගෙ “සො පුරිසො තං කම්මං කත්වා කුහිං නිබ්බන්තො”ති ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො නිරයෙ නිබ්බන්තං පස්සති පඤ්චවිධබන්ධනාදිමහාදුක්ඛං අනුභවන්තං. තත්ථ කිඤ්චොපි තස්ස කම්මායුහනකාලෙ අඤ්ඤො වණ්ණො, නිරයෙ නිබ්බන්තස්ස අඤ්ඤො. අථාපි “සො සත්තො තං කම්මං කත්වා කත්ථ නිබ්බන්තො”ති ඔලොකෙන්තස්ස අනෙකසහස්සානං සත්තානං මජ්ඣෙ ධීතොපි “අයං සො”ති සොයෙව සත්තො ආපාථං ආගච්ඡති, “දිබ්බවක්ඛුබලං නාම එත”න්ති වදන්ති.

දුතියඋපමායං යස්මා අභිගාරකාසුයං විය ගුථකුපෙ පරිලාභො නත්ථී, තස්මා “එකත්තදුක්ඛා”ති අවත්වා “දුක්ඛා”තිආදිමාහ. එත්ථාපි පුරිමනෙයෙනෙව ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං . ඉමම්පි හි පුග්ගලං හගවා හත්ථීයොනිආදිසු යත්ථ කත්ථවි නිබ්බන්තං වධ්බන්ධනආකඩ්ඪනවිකඩ්ඪනාදිති මහාදුක්ඛං අනුභවමානං පස්සතියෙව.

තතියඋපමායං තනුපත්තපලාසොති න අබ්භපටලං විය තනුපණ්ණො, විරලපණ්ණන්තං පනස්ස සන්ධාය ඉදං චුත්තං. කබරච්ඡායොති විරලච්ඡායො. දුක්ඛබහුලාති පෙත්තිවිසයස්මිඤ්චි දුක්ඛමෙව බහුලං, සුඛං පරිත්තං කදාචි අනුභවිතබ්බං හොති, තස්මා එවමාහ. එත්ථාපි පුරිමනෙයෙනෙව ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

චතුත්ථඋපමායං බහලපත්තපලාසොති නිරන්තරපණ්ණො පත්තසඤ්ජන්තො. සත්තච්ඡායොති පාසාණච්ඡන්තං විය සනච්ඡායො. සුඛබහුලා වෙදනාති මනුස්සලොකෙ බත්තියකුලාදිසු සුඛබහුලා වෙදනා වෙදයිතබ්බා හොති, තා වෙදයමානං නිපන්තං වා නිසින්නං වා පස්සාමීති දස්සෙති. ඉධාපි ඔපම්මසංසන්දනං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

පඤ්චමඋපමායං පාසාදොති දිසපාසාදො. උල්ලික්තාවලික්තන්ති අන්තො වෙව උල්ලික්තං බහි ව අවලික්තං. චුසිතග්ගළන්ති ද්වාරබාහාහි සද්ධිං සුපිහිතකවාටං. ගොනකත්ථතොති චතුරඬිගුලාධිකලොමෙන කාළකොජවෙන අත්ථතො. පටිකත්ථතොති උණ්ණාමයෙන සෙතඅත්ථරණෙන අත්ථතො. පටලිකත්ථතොති සනපුප්ඵකෙන උණ්ණාමයඅත්ථරණෙන අත්ථතො. කදලිමීගපවරපච්චත්ථරණොති කදලිමීගවම්මයෙන උත්තමපච්චත්ථරණෙන අත්ථතො. තං කිර පච්චත්ථරණං සෙතවත්ථස්ස උපරි කදලිමීගවම්මං අත්ථරිත්වා සිබ්බෙන්වා කරොන්ති. සඋත්තරච්ඡදොති සහ උත්තරච්ඡදෙන, උත්තරිබද්ධෙන රත්තවිතානෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. උභතොලොහිතකූපධානොති සිසුපධානඤ්චා පාදුපධානඤ්චානි පල්ලඬිකස්ස උභතො යපිතලොහිතකූපධානො. ඉධාපි උපමාසංසන්දනං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අයං පනෙත්ථ අපරභාගයොජනා, යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්ලමෙව ජානාති “අයං එතෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා පාසාදං ආරුග්ග කුටාගාරං පවිසිත්වා පල්ලඬිකෙ නිසිදිස්සති වා නිපජ්ජිස්සති වා”ති, එවමෙවං හගවා දානාදිසු

පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු යංකිඤ්චි කුසලකම්මං ආයුහන්තංයෙව පුග්ගලං දිස්වා “අයං ඉමං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිස්සති”ති ජානාති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තං පාසාදං ආරුය්භ කුටාගාරං පටිසිත්වා පල්ලභිකෙ නිසින්තං වා නිපන්තං වා එකන්තසුඛං නිරන්තරසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති, එවමෙවං හගවා අපරභාගෙ “සො තං කල්‍යාණං කත්වා කුභිං නිබ්බත්තො”ති ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තං පස්සති, නන්දනවනාදීසු අවිජරාසඬ්ඨපටිවුතං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානං.

ඤාණප්පවත්තාකාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා

ආසවක්ඛයවාරෙ “දිබ්බෙන වක්ඛුනා”ති අවත්වා “තමෙනං පස්සාමි”ති වුත්තං. තං කස්මාති වෙ? නියමාභාවා. ඉමඤ්චි පුග්ගලං දිබ්බවක්ඛුනාපි පස්සිස්සති, වෙතොපරියඤාණෙනාපි ජානිස්සති, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙනාපි ජානිස්සතියෙව. එකන්තසුඛං වෙදනාති ඉදං කිඤ්චාපි දෙවලොකසුඛෙන සද්ධිං ඛාඤ්ජනතො එකං, අත්ථතො පන නානා භොති. දෙවලොකසුඛඤ්චි රාගපරිලාභාදීනං අත්ථිතාය න එකන්තෙනෙව සුඛං. නිබ්බානසුඛං පන සබ්බපරිලාභානං වූපසමාය සබ්බාකාරෙන එකන්තසුඛං. උපමායමිපි “යථා පාසාදෙ එකන්තසුඛං”ති වුත්තං. තං මග්ගපරිලාභස්ස අවූපසන්තතාය ජාතජ්ඣන්තතාය පිපාසාභිභූතතාය ව න එකන්තමෙව සුඛං. වනසණ්ඨෙව පන පොක්ඛරණියං ඔරුය්භ රජොජල්ලස්ස පවාහිතත්තා මග්ගදර්පස්ස වූපසන්තතාය භිසමුලබාදනෙන වෙව මධුරොදකපානෙන ව බුජ්ජිපාසානං විනීතතාය උදකසාටකං පරිවත්තෙන්වා මට්ඨදුකුලං නිවාසෙන්වා තණ්ඩුලත්ථවිකං උස්සිසකෙ කත්වා උදකසාටකං පිළෙත්වා හදයෙ යපෙන්වා මන්දමන්දෙන ව වාතෙන ඛිජයමානස්ස නිපන්තත්තා සබ්බාකාරෙන එකන්තසුඛං භොති.

එවමෙව ඛොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – පොක්ඛරණි විය හි අරියමග්ගො දට්ඨබ්බො. පොක්ඛරණිමග්ගො විය පුබ්බභාගපටිපදා. මග්ගාරුල්ලො විය පටිපදාසමඬ්චිපුග්ගලො. වක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බවක්ඛු හගවා. වනසණ්ඨො විය නිබ්බානං. යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්ලං දිස්වා ජානාති “අයං ඉමිනා මග්ගෙන ගන්ත්වා පොක්ඛරණියං න්හත්වා රමණියෙ වනසණ්ඨෙ රුක්ඛමූලෙ නිසිදිස්සති වා නිපජ්ජිස්සති වා”ති, එවමෙවං හගවා පටිපදං පුරෝත්තමෙව නාමරූපං පරිච්ඡින්නෙවෙව පච්චයපරිග්ගහං කරොන්තමෙව ලක්ඛණාරම්මණාය විපස්සනාය කම්මං කරොන්තමෙව ජානාති “අයං ඉමං පටිපදං පුරෝත්වා සබ්බආසවෙ ඛෙපෙන්වා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එවං වුත්තං එලසමාපත්තිං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සති”ති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තායං පොක්ඛරණියං න්හත්වා වනසණ්ඨං පටිසිත්වා නිසින්තං වා නිපන්තං වා එකන්තසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති, එවමෙව හගවා අපරභාගෙ තං පුග්ගලං පටිපදං පුරෝත්වා මග්ගං භාවෙන්වා එලං සච්ඡිකත්වා නිරොධසයනවරගතං නිබ්බානාරම්මණං එලසමාපත්තිං අප්පෙන්වා එකන්තසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති.

ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා

155. “අභිජානාමි ඛො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරඬ්ඨගසමන්තාගත”න්ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? පාටියෙක්කං අනුසන්ධිවසෙන ආරද්ධං. අයං කිර සුනක්ඛන්තො දුක්කරකාරිකාය සුද්ධි භොතිති එවං ලද්ධිකො. අප්පස්ස හගවා මයා එකස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා චතුරඬ්ඨගසමන්තාගතං දුක්කරං කතං, දුක්කරකාරකො නාම මයා සදිසො නත්ථි. දුක්කරකාරෙන සුද්ධියා සති අහමෙව සුද්ධො භවෙයාන්ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. අපිව අයං සුනක්ඛන්තො දුක්කරකාරිකාය පසන්තො, සො වස්ස පසන්තභාවො, “අද්දසා ඛො, හග්ගව, සුනක්ඛන්තො ලිච්ඡවිපුත්තො අවෙලං කොරක්ඛන්තියං චතුක්කුණ්ඨිකං ඡමානිකිණ්ණං හක්ඛසං මුඛෙන බාදන්තං මුඛෙන භුඤ්ජන්තං. දිස්වානස්ස එතදභොසි ‘සාධු රූපො වත, භො, අයං සමණො චතුක්කුණ්ඨිකො ඡමානිකිණ්ණං හක්ඛසං මුඛෙනෙව බාදති, මුඛෙනෙව භුඤ්ජති’”ති එවමාදිනා පාටිකසුත්තෙ (දී. නි. 3.7) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො.

අප් හගවා අයං දුක්කරකාරිකාය පසන්තො, මයා ව එකස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා චතුරඬ්ඨගසමන්තාගතං දුක්කරං කතං, දුක්කරකාරෙ පසිදන්තෙනාපි අනෙන මයි පසිදිතබ්බං සියා, සොපිස්ස පසාදො මයි නත්ථිති දස්සෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්‍ර බ්‍රහ්මවරියන්ති දානම්පි වෙය්‍යාවච්චම්පි සික්ඛාපදම්පි බ්‍රහ්මචිහාරාපි ධම්මදෙසනාපි මෙටුනවිරතිපි සදාරසන්තොසොපි උපොසථොපි අරියමග්ගොපි සකලසාසනම්පි අජ්ඣාසයොපි විරියම්පි වූච්චති.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුති බලවිරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග මභාවිමානං.

අහඬුව හරියා ව මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අනුමිතා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,
සන්තප්පිනා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුතී ඛලවිරියපපත්ති,
ඉදඬුව මෙ ධිර මහාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.22.1592, 1593, 1595) –

ඉමස්මිඤ්ඤි පුණ්ණකජාතකෙ දානං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති. (පෙ. ව. 275) –

ඉමස්මිං අඬුරුපෙනවත්ථුස්මිං වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “එවං ඛො තං, භික්ඛවෙ, තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසී”ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “තං ඛො පන මෙ පඤ්චසික්ඛ බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බදාය න චිරාගාය න නිරොධාය, යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති (දී. නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොචන්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මවිහාරා බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මිං, සහස්සං මච්චුභායින”න්ති (සං. නි. 1.184) එත්ථ ධම්මදෙසනා බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරී භවිස්සාමා”ති (ම. නි. 1.83) සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙට්ඨනචිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා.

“මයඬුව හරියා නාතික්කමාම,
අම්භෙ ව හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අම්භං දහරා න මීයරෙ”ති. (ජා. 1.10.97) –

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො.

“හීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75) –

එවං නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අට්ඨඬිගිකො උපොසථො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “ඉදං ඛො පන මෙ, පඤ්චසික්ඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බදාය චිරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඬිගිකො මග්ගො”ති (දී. නි. 2.329) මහාගොචන්දසුත්තස්මිඤ්ඤෙව අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඬුවෙව චීතඬුව චිත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුට්ඨභූතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති (දී. නි. 3.174) පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඬගහං සාසනං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණී”ති. (ජා. 1.1.8) –

එත්ථ අජ්ඣාසයො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. ඉධ පන වීරියං බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිජ්ජෙතං. වීරියබ්‍රහ්මවරියස්ස හි ඉදමෙව සුත්තං. තදෙනං එකස්මිං අත්තභාවෙ වතුබ්බිධස්ස දුක්කරස්ස කතත්තා වතුරඬිගසමන්තාගතන්ති වුත්තං.

තපස්සී සුදං භොමීති සුදන්ති නිපාතමත්තං, තපනිස්සිතකො භොමීති අත්ථො. පරමතපස්සීති පරමො තපස්සී, තපනිස්සිතකානං උත්තමො. ලුඛො සුදං භොමීති ලුඛො භොමි. ජෙගුච්ඡීති පාපජෙගුච්ඡිකො. පච්චිත්තො සුදං භොමීති පච්චිත්තො අහං භොමි. තත්‍රාස්ස මෙ ඉදං, සාරිපුත්තාති තත්‍ර වතුරඬිගෙ බ්‍රහ්මවරියෙ ඉදං මම තපස්සිතාය භොති, තපනිස්සිතකභාවෙ මය්හං ඉදං අවෙලකාදිතපස්සිතකත්තං භොතීති දස්සෙති.

තත්ථ අවෙලකොති නිච්චෙලො නග්ගො. මුත්තාවාරොති විසට්ඨාවාරො, උච්චාරකම්මාදීසු ලොකියකුලපුත්තාවාරොන වීරහිතො, ධීතකොව උච්චාරං කරොමි, පස්සාවං කරොමි, බාදාමි භුඤ්ජාමි ව. භත්ථාපලෙඛනොති භත්ථෙ පිණ්ඩමිහි ධීතෙ ජිව්භාය භත්ථං අපලිබාමි, උච්චාරං වා කත්වා භත්ථස්මිඤ්ඤෙව දණ්ඩකසඤ්ඤි හුත්වා භත්ථෙන අපලිබාමීති දස්සෙති. තෙ කිර දණ්ඩකං සත්තොති පඤ්ඤාපෙන්නි, තස්මා තෙසං

පටිපදං පුරෝන්තො එවමකාසි. භික්ඛාගහණත්ථං එහි හද්දන්තෙති චුත්තො න එතීති න එහිහද්දන්තිකො. තෙන හි තිට්ඨ හද්දන්තෙති චුත්තොපි න තිට්ඨතීති න තිට්ඨහද්දන්තිකො. තදුභයමපි තිත්ථියා එවං එතස්ස වචනං කතං භවිස්සතීති න කරොන්ති. අභමපි එවං අකාසින්නි දස්සෙති. අභිභටන්ති පුරොතරං ගහෙත්වා ආභටං භික්ඛං. උද්දිස්සකතන්ති ඉදං තුමහෙ උද්දිස්ස කතන්ති එවං ආරොචිතභික්ඛං. න නිමන්තනන්ති අසුකං නාම කුලං වා වීථිං වා ගාමං වා පටිසෙය්‍යාපාති එවං නිමන්තිතභික්ඛමපි න සාදියාමි න ගණ්හාමි.

න කුමභිමුඛාති කුමභිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං භික්ඛං න ගණ්හාමි. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා. තතොපි න ගණ්හාමි. කස්මා? කුමභිකළොපියො මං නිස්සාය කටච්ඡුතා පහාරං ලභන්තිති. න එළකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කත්වා දියාමානං න ගණ්හාමි. කස්මා? අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලභන්තිති. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො. න ද්විත්තන්ති ද්විසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්හාමි. කස්මා? කඛළන්තරායො හොතීති. න ගබ්භිනියාතිආදියු පන ගබ්භිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති, පායන්තියා දාරකස්ස ඛිරන්තරායො හොති, පුරිසන්තරගතාය රතිඅන්තරායො හොතීති න ගණ්හාමි. න සංකිත්තියුති සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු. දුබ්භික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානං අත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීනි සමාදපෙත්වා භත්තං පචන්ති. උක්ඛට්ඨාවෙලකො තතොපි න පටිග්ගණ්හාති.

න යත්ථ සාති යත්ථ සුනාබො පිණ්ඩං ලභිස්සාමීති උපට්ඨිතො හොති, තත්ථ තස්ස අදත්වා ආභටං න ගණ්හාමි. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩන්තරායො හොතීති. සණ්ඩසණ්ඩවාරිනීති සමුහසමුහවාරිනී, සචෙ හි අවෙලකං දිස්වා ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමාති මානුසකා භත්තගෙහං පටිසන්ති. තෙසු ව පටිසන්තෙසු කළොපිමුඛාදියු නිලීනා මක්ඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඩසණ්ඩා වරන්ති. තතො ආභටං භික්ඛං න ගණ්හාමි. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොවරන්තරායො ජාතොති, අභමපි තථා අකාසිං. න ථුසොදකන්ති සබ්බසස්සසමිභාරෙහි කතං ලොණසොචරකං. එත්ථ ව සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී.

එකාගාරිකොති යො එකස්මිඤ්ඤෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදියුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බුද්දකපාති හොති, යත්ථ අග්ගභික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යපෙන්නි. එකාභිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අද්ධමාසිකන්ති අද්ධමාසන්තරිකං. පරියායභත්තභොජනන්ති වාරභත්තභොජනං. එකාභවාරෙන ද්විභවාරෙන සත්තාභවාරෙන අභිසමාසවාරෙනාති එවං දිවසවාරෙන ආභතං භත්තභොජනං.

සාකභක්ඛොති අල්ලසාකභක්ඛො. සාමාකභක්ඛොති සාමාකතණ්ඩුලභක්ඛො. නිවාරාදියු නිවාරා නාම තාව අරඤ්ඤෙ සයංජාතවිච්ඡාති. දද්දුලන්ති වම්මකාරෙහි වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඛිතකසටං. හටං චූචිති සිලෙසොපි සෙවාලොපි කණ්කාරාදිරුක්ඛන්තියාසොපි. කණ්කන්ති කුණ්ඩකං. ආවාමොති භත්තඋක්ඛලිකාය ලග්ගො කුමාමඔදනො, තං ඡඩ්ඛිතට්ඨානෙ ගහෙත්වා බාදති. “ඔදනකඤ්ජිය”න්තිපි වදන්ති. පිඤ්ඤාකාදයො පාකටා එව. පවත්තඵලභොජීති පතිතඵලභොජී.

සාණානීති සාණවාකවොළානි. මසාණානීති මිස්සකවොළානි. ඡවදුස්සානීති මතසරිරතො ඡඩ්ඛිතවත්ථානි. එරකතිණාදීනි වා ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනානි. පංසුකුලානීති පට්ඨියං ඡඩ්ඛිතනන්තකානි. තිරිතානීති රුක්ඛන්තවචත්ථානි. අජිනන්ති අජිනමිගවම්මං. අජිනක්ඛිපන්ති තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතං. සබුරකන්තිපි වදන්ති. කුසචිරන්ති කුසතිණං ගන්ථෙත්වා කතචිරං. වාකචිරඵලකචිරෙසුපි එසෙව නයො. කෙසකම්ඛලන්ති මනුස්සකෙසෙහි කතකම්ඛලං. යං සන්ධාය චුත්තං “යානි කානිවි, භික්ඛවෙ, තත්තාචුතානං වත්ථානං, කෙසකම්ඛලො තෙසං පටිකුට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්ඛලො, භික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො, උණ්හෙ උණ්හො, දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵසො”ති (අ. නි. 3.138). වාලකම්ඛලන්ති අස්සවාලාදීනි කතකම්ඛලං. උලුකපක්ඛකන්ති උලුකපත්තානි ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනං. උබ්භට්ඨකොති උද්ධං ධීතකො. උක්කුට්ඨකප්පධානමනුයුත්තොති උක්කුට්ඨකචිරියං අනුයුත්තො, ගච්ඡන්තොපි උක්කුට්ඨකොව හුන්වා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙන්වා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්වා යානවඩ්ඛමාදීනි කරොමීති දස්සෙති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙමි. සායං තතියමස්සාති සායතතියකං. පාතො මජ්ඣන්තිකෙ සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං පාපං පවාහෙස්සාමීති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරාමීති දස්සෙති.

156. නෙකවස්සගණිකන්ති නෙකවස්සගණසඤ්ජානං. රජොජල්ලන්ති රජමලං, ඉදං අත්තනො රජොජල්ලකචතසමාදානකාලං සන්ධාය වදති. ජෙගුච්ඡිස්මිත්ති පාපච්ඡෙදිජනභාවෙ. යාව උදකඛිත්ථුමිහිපිති යාව උදකචෙවකෙපි මම දයා පච්චුපට්ඨිතා හොති, කො පන වාදො අඤ්ඤෙසු සක්ඛරකය්ලදණ්ඩකවාලිකාදියු. තෙ කිර උදකඛිත්ථුං ව එතෙ ව සක්ඛරකය්ලාදයො බුද්දකපාණාති පඤ්ඤපෙන්නි. තෙනාහ “යාව උදකඛිත්ථුමිහිපි මෙ දයා පච්චුපට්ඨිතා හොති”ති. උදකඛිත්ථුමිපි න භනාමි න විනාසෙමි, කිං කාරණා. මාහං බුද්දකෙ පාණෙ විසමගතෙ සඩ්ඝානං ආපාදෙසින්ති. නින්තථලතිණග්ගරුක්ඛසාබාදියු විසමට්ඨානෙ ගතෙ උදකඛිත්ථුසඩ්ඝානෙ බුද්දකපාණෙ සඩ්ඝානං වධං මා ආපාදෙසින්ති. එතත්ථං “සතොව අභික්ඛමාමි”ති දස්සෙති. අවෙලකෙසු කිර භූමි.

අක්කන්තකාලතො පහුනි සිලවා නාම නත්ථි. භික්ඛාවාරං ගච්ඡන්තාපි දුස්සිලාව හුත්වා ගච්ඡන්ති, උපට්ඨාකානං ගෙහෙ භුඤ්ජන්තාපි දුස්සිලාව හුත්වා භුඤ්ජන්ති. ආගච්ඡන්තාපි දුස්සිලාව හුත්වා ආගච්ඡන්ති. යදා පන මොරපිඤ්ජෙන ඵලකං සම්මජ්ජිත්වා සිලං අධිට්ඨාය නිසීදන්ති, තදා සිලවන්තා නාම භොන්ති.

වනකම්මිකන්ති කන්දමුලඵලාඵලාදීනං අත්ථාය වනෙ විවරන්තං. වනෙන වනන්ති වනතො වනං, එස නයො සබ්බත්ථං. සංපතාමිති ගච්ඡාමි. ආරඤ්ඤකොති අරඤ්ඤෙ ජාතවුද්ධො, ඉදං අත්තනො ආජීවකකාලං සන්ධාය වදන්ති. බොධිසත්තො කිර පාසණ්ඩපරිගණ්ණතඤ්ථාය තං පබ්බජ්ජං පබ්බජී, නිරන්තරකභාවං පන ඤත්වාපි න උප්පබ්බජ්ජිතො, බොධිසත්තා භි යං යං ධානං උපෙන්නි, තතො අතිවත්තිතධම්මා භොන්ති, පබ්බජිත්වා පන මා මං කොචි අද්දසාති තතොව අරඤ්ඤං පටිට්ඨො. තෙනෙවාහ “මා මං තෙ අද්දසංසු අහඤ්ච මා තෙ අද්දස”න්ති.

ගොට්ඨාති ගොවජා. පට්ඨිතගාවොති නික්ඛන්තගාවො. තත්ථ වතුක්කුණ්ඩිකොති වනන්තෙයෙව යීතො ගොපාලකානං ගාවිහි සද්ධිං අපගතභාවං දිස්වා ද්වෙ භත්ථෙ ද්වෙ ව ජණ්ණකානි භූමියං ය්පෙත්වා එවං වතුක්කුණ්ඩිකො උපසංඝිකම්මිත්වාති අත්ථො. තානි සුදං ආභාරෙමිති මහල්ලකවච්ඡකානං ගොමයාති කසටාති නිරොජාති භොන්ති, තස්මා තානි වජ්ජෙත්වා යානි තරුණවච්ඡකානං බිරපානෙනෙව වඩ්ඪන්තානං සමජානි ගොමයාති තානි කුච්ඡිපුරං බාදිත්වා පුන වනසණ්ඩමෙව පටිසන්ති. තං සන්ධායාහ “තානි සුදං ආභාරෙමි”ති. යාවකීවඤ්ච මෙති යත්තකං කාලං මම සකං මුත්තකරිසං අපරික්ඛිණං භොති. යාව මෙ ද්වාරවළඤ්ජො පවත්තිත්ථං, තාව තදෙව ආභාරෙමිති අත්ථො. කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පරික්ඛිණංසලොභිතො උපච්ඡින්නද්වාරවළඤ්ජො වච්ඡකානං ගොමයාති ආභාරෙමි. මහාවිකටභොජනස්මිත්ති මහන්තෙ විකටභොජනෙ, අපකතිභොජනෙති අත්ථො.

157. තත්ත්වසුදං, සාරිපුත්ත, භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකත්තස්මිං භොතිති. තත්ත්ව පූර්වවචනාපෙක්ඛනං. සුදන්ති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො. සාරිපුත්තාති ආලපනං. අයං පනෙත්ථ අත්ථයොජනා – තත්ත්ව යං චුත්තං අඤ්ඤතරං භිංසනකං වනසණ්ඩන්ති, තත්ත්ව යො සො භිංසනකො වනසණ්ඩො චුත්තො, තස්ස භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකත්තස්මිං භොති, භිංසනකකිරියාය භොතිති අත්ථො. කිං භොති? ඉදං භොති, යො කොචි අචිතරාගො...පෙ.... ලොමානි හංසන්තිති.

අථ වා තත්ත්ව සාම්පන්නත්ථෙ භූමිමං. සු ඉති නිපාතො. කිං සු නාම තෙ භොන්තො සමණ්ණාගමණාතිආදිසු විය. ඉදන්ති අධිප්පෙතමත්ථං පටිවක්ඛං විය කත්වා දස්සනවචනං. සුදන්ති සු ඉදං, සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපො වෙදිතබ්බො. වක්ඛන්ද්‍රියං ඉන්ද්‍රියං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං කිං සුධවිත්තන්තිආදිසු විය. අයං පනෙත්ථ අත්ථයොජනා, තස්ස, සාරිපුත්ත, භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකත්තස්මිං ඉදංසු භොතිති. භිංසනකත්තස්මිත්ති භිංසනකභාවෙති අත්ථො. එකස්ස තකාරස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. “භිංසනකත්තස්මි”න්තියෙව වා පායො , භිංසනකත්තාය ඉති වා වත්තබ්බෙ ලිඛිතවිපල්ලාසො කතො, නිමිත්තත්ථෙ වෙතං භූමිමවචනං. තස්මා එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, භිංසනකභාවෙ ඉදංසු භොති, භිංසනකභාවන්තිත්තං භිංසනකභාවහෙතු, භිංසනකභාවපටිවයා ඉදංසු භොති. යො කොචි අචිතරාගො තං වනසණ්ඩං පටිසන්ති. යෙහෙයොන ලොමානි හංසන්ති බහුතරානි ලොමානි හංසන්ති, උද්ධං මුඛානි සුවිසදිසානි කණ්ටකසදිසානි ව හුත්වා නිට්ඨන්ති, අප්පානි න හංසන්ති, බහුතරානං වා සත්තානං හංසන්ති, අප්පකානං අතිසුරපුරිසානං න හංසන්තිති.

අන්තරට්ඨකානි මාසමාසස්ස අවසානෙ වනස්සො, එග්ගණමාසස්ස ආදිමිහි වනස්සොති එවං උභින්නං අන්තරෙ අට්ඨරන්ති. අබ්භොකාසෙති මහාසත්තො හිමපාතසමයෙ රත්තිං අබ්භොකාසෙ විහරති, අථස්ස ලොමකුපෙසු ආචුතමුත්තා විය හිමබිත්දුනි නිට්ඨන්ති, සරිරං සෙතදුකුලපාරුතං විය භොති. දිවා වනසණ්ඩෙති දිවා හිමබිත්දුසු සූරියාතපසම්ඵස්සෙන විගතෙසු අස්සාසොපි භවෙයා, අයං පන සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙයෙව වනසණ්ඩං පටිසන්ති, තත්ත්වස්ස සූරියාතපෙන පග්ගරන්තං හිමං සරිරෙයෙව පතති. දිවා අබ්භොකාසෙ විහරාමි රත්තිං වනසණ්ඩෙති ගිම්හකාලෙ කිරෙස දිවා අබ්භොකාසෙ විහාසි, තෙනස්ස කච්ඡෙහි සෙදධාරා මුච්චිංසු, රත්තිං අස්සාසො භවෙයා, අයං පන සූරියෙ අත්ථං ගච්ඡන්තෙයෙව වනසණ්ඩං පටිසන්ති. අථස්ස දිවා ගහිතඋස්මෙ වනසණ්ඩෙ අධිගාරකාසුයං පක්ඛිත්තො විය අත්තභාවො පරිදස්හිත්ථං. අනච්ඡරියාති අනුච්ඡරියා. පටිභාසිති උපට්ඨාසි.

සොතත්තොති දිවා ආතපෙන රත්තිං වනඋස්මාය සුතත්තො. සොසින්නොති රත්තිං හිමෙන දිවා හිමොදකෙන සුට්ඨු තිත්තො. භිංසනකෙති හයජනකෙ. තග්ගොති නිව්චෙලො. නිවාසනපාරුපනෙ හි සති සිතං වා උණ්හං වා න අතිබාධෙයා, තම්පි මෙ නත්ථිති දස්සෙති. න වග්ගිමාසිනොති අග්ගිමිපි න උපගතො. එසනාපසුතොති සුද්ධිඵසනත්ථාය පසුතො, පසුත්තො. මුනිති, තදා අත්තානං මුනිති කත්වා කටෙති.

ඡවට්ඨිකානිති උපඩ්ඪදඩ්ඪානි අට්ඨිති. උපධායාති යථා සිසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්ච පඤ්ඤායති, එවං සන්ථරිත්වා තත්ථ සෙයාං කප්පෙමිති දස්සෙති. ගාමණ්ඩලානි ගොපාලදාරකා. තෙ කිර බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, සුමෙධ, ත්වං ඉමස්මිං ධානෙ කස්මා නිසින්තො, කටෙහිති වදන්ති. බොධිසත්තො අධොමුඛො නිසීදති, න කටෙති. අථ නං තෙ අකටෙතුං න දස්සාමාති පරිවාරත්වා ඔට්ඨුහන්ති සරිරෙ බෙළං පාතෙන්නි. බොධිසත්තො එවම්පි න කටෙති. අථ නං ත්වං න කටෙසිති ඔමුත්තෙන්ති පස්සාවමස්ස උපරි විස්සජ්ජෙන්නි. බොධිසත්තො එවම්පි න

කටෙතියෙව. තතො නං කටෙහි කටෙහිති පංසුකෙන ඔකිරන්ති. බොධිසත්තො එවමිති න කටෙතියෙව. අප්පස්ස න කටෙසීති දණ්ඩකසලාකා ගභෙන්වා කණ්ණසොතෙසු පවෙසෙන්නි. බොධිසත්තො දුක්ඛා තිබ්බා කටුකා වෙදනා අධිවාසෙන්නො කස්සචි කිඤ්චි න කරස්සාමීති මතකො විය අවිජ්ජති. තෙනාහ “න බො පනාහං, සාරිපුත්ත, අභිජානාමි තෙසු පාපකං චිත්තං උප්පාදෙතා” ති. න මයා තෙසු පාපකං චිත්තමිති උප්පාදිතන්ති අත්ථො. උපෙක්ඛාවිහාරස්මිං හොතිති උපෙක්ඛාවිහාරො හොති. විහාරො එව හි විහාරස්මිත්ති වුත්තො. තෙනෙව ව “ඉදංසු මෙ” ති එත්ථාපි අයංසු මෙති එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි එවරුපානි පදානි වෙදිතබ්බානි. ඉමිනා ඉතො එකනවුතිකප්පෙ පූරිතං උපෙක්ඛාවිහාරං දස්සෙති. යං සන්ධායාහ –

“සුඛපත්තො න රජ්ජාමි, දුක්ඛෙ න හොමි දුමිමනො;
සබ්බත්ථං තුලිතො හොමි, එසා මෙ උපෙක්ඛාපාරමි” ති.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා

158. ආහාරෙන සුද්ධිති කොලාදිනා එකච්චෙන පරිත්තකආහාරෙන සක්කා සුජ්ඣිතුන්ති එවංදිට්ඨිනො හොන්ති. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. කොලෙහීති පදරෙහි. කොලොදකන්ති කොලානි මද්දිත්වා කතපානකං. කොලච්ඡිකන්ති කොලසාලවකොලපුටකොලගුලාදිකොලවිකාරං. එතපරමොති එතං පමාණං පරමං අස්සාති එතපරමො. තදා එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ පන න බෙලුවපක්කතාලපක්කපමාණො කොලො හොති, යං එතරහි කොලස්ස පමාණං, එත්තකොව හොතිති අත්ථො.

159. අධිමත්තකසීමානන්ති අතිවිය කිසභාවං. ආසීතිකපබ්බානි වා කාලපබ්බානි වානි යථා ආසීතිකවල්ලියා වා කාලවල්ලියා වා සන්ධිට්ඨානෙසු මිලායිත්වා මජ්ඣෙ උන්තතුන්තනානි හොන්ති, එවං මය්හං අභිගපච්චිඨගානි හොන්තිති දස්සෙති. ඔට්ඨපදන්ති යථා ඔට්ඨස්ස පදං මජ්ඣෙ ගමිහිරං හොති, එවමෙවං බොධිසත්තස්ස මිලාතෙ මංසලොහිතෙ වච්චද්වාරස්ස අත්තොපච්චිට්ඨත්තා ආනිසදං මජ්ඣෙ ගමිහිරං හොති. අප්පස්ස භූමියං නිසින්තට්ඨානං සරපොඨබ්බෙන අක්කන්තං විය මජ්ඣෙ උන්තතං හොති. වට්ටනාවලීති යථා රජ්ජයා ආවුනිත්වා කතා වට්ටනාවලී වට්ටනානං අන්තරන්තරා නින්තා හොති, වට්ටනට්ඨානෙසු උන්තතා, එවං පිට්ඨිකණ්ටකො උන්තතාවනතො හොති, ජරසාලාය ගොපානසියොති ජිණ්ණසාලාය ගොපානසියො, තා වංසතො මුච්චිත්වා මණ්ඩලෙ පතිට්ඨහන්ති, මණ්ඩලතො මුච්චිත්වා භූමියන්ති; එවං එකා උපරි හොති, එකා හෙට්ඨානි ඔලුග්ගවිලුග්ගා හවන්ති. බොධිසත්තස්ස පන න එවං එසුළියො, තස්ස හි ලොහිතෙ ඡින්නෙ මංසෙ මිලාතෙ එසුළුන්තරෙහි වම්මානි හෙට්ඨා ඔතිණ්ණානි, තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

ඔක්ඛායිකානි හෙට්ඨා අනුපච්චියා. තස්ස කිර ලොහිතෙ ඡින්නෙ මංසෙ මිලාතෙ අක්ඛිආවාටකා මත්ථලුඨගං ආහව්ව අට්ඨංසු, තෙනස්ස එවරුපා අක්ඛිතාරකා අහෙසුං. ආමකච්ඡින්නොති අතිතරුණකාලෙ ඡින්නො, සො හි වාතාතපෙන සංචුසති වෙව මිලායති ව. යාවස්සු මෙ, සාරිපුත්තානි, සාරිපුත්ත, මය්හං උදරච්ඡවි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිනා හොති. අප්ථ වා යාවස්සු මෙ, සාරිපුත්ත, භාරියභාරියා අහොසි දුක්කරකාරිකා, මය්හං උදරච්ඡවි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිනා අහොසිති එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පිට්ඨිකණ්ටකංයෙව පරිග්ගණ්හාමිති සහඋදරච්ඡවිං ගණ්හාමි. උදරච්ඡවිංයෙව පරිග්ගණ්හාමිති සහපිට්ඨිකණ්ටකං ගණ්හාමි. අවකුජ්ජො පපතාමිති තස්ස හි උච්චාරපස්සාවත්ථාය නිසින්තස්ස පස්සාවො නෙව නික්ඛමති, වච්චං පන එකං ද්වෙ කටකට්ඨිමත්තං නික්ඛමති. බලවදුක්ඛං උප්පාදෙති. සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති, තත්ථෙව අවකුජ්ජො භූමියං පතති. තෙනාහ “අවකුජ්ජො පපතාමි” ති. තමෙව කායන්ති තං එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ කායං. මහාසච්චකසුත්තෙ පන පච්ඡිමභවිකකායං සන්ධාය ඉමමෙව කායන්ති ආහ. පුතිමුලානිති මංසෙ වා ලොහිතෙ වා සති තිට්ඨන්ති. තස්ස පන අභාවෙ වම්මබණ්ඩෙ ලොමානි විය හත්ථෙයෙව ලග්ගන්ති, තං සන්ධායාහ “පුතිමුලානි ලොමානි කායස්මා පතන්ති” ති.

අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසන්ති අරියභාවං කාතුං සමත්ථං ලොකුත්තරමග්ගං. ඉමිස්සායෙව අරියාය පඤ්ඤායානි විපස්සනාපඤ්ඤාය අනාගිගමා. යායං අරියානි යා අයං මග්ගපඤ්ඤා අගිගතා. ඉදං වුත්තං හොති – යථා එතරහි විපස්සනාපඤ්ඤාය අගිගතත්තා මග්ගපඤ්ඤා අගිගතා, එවං එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ විපස්සනාපඤ්ඤාය අනාගිගතත්තා ලොකුත්තරමග්ගපඤ්ඤා නාගිගතොස්මිති, මජ්ඣිමනිකායකත්ථෙරා පනාහු, ඉමිස්සායෙවති වුත්තපඤ්ඤාපි යායං අරියානි වුත්තපඤ්ඤාපි මග්ගපඤ්ඤායෙව. අප්ථ නෙ හික්ඛු ආහංසු “එවං සන්තෙ මග්ගස්ස අනාගිගතත්තා මග්ගං නාගිගතොස්මිති ඉදං වුත්තං හොති, හන්තෙ” ති. ආවුසො, කිඤ්චාපි දීපෙතුං න සක්කොමි, ද්වෙපි පන මග්ගපඤ්ඤායෙවති, එතදෙව වෙන්ථ යුත්තං. ඉතරථා හි යා අයන්ති නිද්දෙසො අනතුරුපො සියා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා

160. සංසාරෙන සුද්ධිති බහුකං සංසරිත්වා සුප්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. උපපත්තිංසා සුද්ධිති බහුකං උපපජ්ජිත්වා සුප්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. ආවාසෙන සුද්ධිති බහුසු යානෙසු වසිත්වා සුප්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. තිසුපි යානෙසු සංසරණකවසෙන සංසාරො. උපපජ්ජනකවසෙන උපපත්ති. වසනකවසෙන ආවාසොති ඛන්ධායෙව චුත්තා. යඤ්ඤෙනාති බහුයාගෙ යජිත්වා සුප්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. මුද්ධාවසිත්තෙනාති තිහි සඬ්ඛෙහි ඛන්තියාහිසෙකෙන මුද්ධති අහිසිත්තෙන. අග්ගිපාරිවරියායාති බහුඅග්ගිපරිවරණෙන සුප්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති.

161. දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බනෙන සමන්තාගතො. සුසුකාලකෙසොති සුචුද්ධ කාලකෙසො. භද්දෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතොති ඉමිනාස්ස යෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො යුවා, තං යොබ්බනං හද්දං ලද්ධකන්ති දස්සෙති. පඨමෙන වයසාති පඨමවයො නාම තෙත්තිංස වස්සාති, තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො, පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තිසෙනාති පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තිභාවෙන. ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. චුද්ධොති වඩ්ඪිත්වා ධීතඅඬගපච්චඬගො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති බහුඅද්ධානං ගතො විරකාලාතික්කන්තො. වයො අනුප්පත්තොති වස්සසතස්ස තතියකොට්ඨාසං පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තො. ආසීතිකො මෙ වයො වත්තතිති ඉමං කිර සුත්තං හගවා පරිනිබ්බානාසංචච්ඡරෙ කපෙසි. තස්මා එවමාහ. පරමායාති උත්තමාය. සතියාතිආදීසු පදසතමිපි පදසතස්සමිපි වදන්තස්සෙව ගහණසමත්ථතා සති නාම. තදෙව ආධාරණඋපනිබ්බතසමත්ථතා ගති නාම. එවං ගතිතං ධාරිතං සප්ඤ්ඤායං කාතුං සමත්ථවිරියං ධිති නාම. තස්ස අත්ථඤ්ඤා කාරණඤ්ඤා දස්සනසමත්ථතා පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තිසං නාම.

දළ්භධම්මා ධනුග්ගහොති දළ්භං ධනුං ගහෙත්වා ධීතො ඉස්සාසො. දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං චුච්චති, ද්විසහස්සථාමං නාම යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාබ්බද්ධො ලොහසීසාදීනං භාරො දණ්ඩෙ ගහෙත්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පථවිතො මුච්චති. සික්ඛිතොති දස ද්වාදස වස්සාති ආවරියකුලෙ උග්ගතිතසිප්පො. කතහත්ථොති කොචි සිප්පමෙව උග්ගණ්ණාති. කතහත්ථො න හොති, අයං පන කතහත්ථො විණ්ණවසිභාවො. කතුපාසනොති රාජකුලාදීසු දස්සිතසිප්පො. ලහුකෙන අසනෙනාති අන්තො සුසිරං කත්වා තුලාදිති පුරෙත්වා කතලාබාපරිකම්මෙන සල්ලහුකකණ්ඩෙන. එවං කතඤ්ඤි එකඋසහගාමී ද්වෙ උසහාති ගච්ඡති, අට්ඨඋසහගාමී සොළසඋසහාති ගච්ඡති. අප්පකසිරොනාති නිදුක්ඛෙන. අතිපාතෙය්‍යාති අතික්කමෙය්‍ය. එවං අධිමත්තසතිමන්තොති යථා සො ධනුග්ගහො තං විදන්ථිවතුරඬගුලජායං සිසං එව අතික්කමෙති, එවං පදසතමිපි පදසතස්සමිපි උග්ගහෙනුං උපධාරෙතුං සප්ඤ්ඤායෙනුං අත්ථකාරණාති ව උපපරික්ඛිතුං සමත්ථාති අත්ථො. අඤ්ඤා අසිතපිතබාසිතසාසිතාති අසිතපිතාදිති හි හගවතාපි කාතබ්බාති හොන්ති, හික්ඛුහිපි. තස්මා තෙසං කරණමත්තකාලං යපෙත්වාති දස්සෙති.

අපරියාදින්නායෙවාති අපරික්ඛිණායෙව. සවෙ හි එකො හික්ඛු කායානුපස්සනං පුච්ඡති, අඤ්ඤො වෙදනානුපස්සනං, අඤ්ඤො චිත්තානුපස්සනං, අයො ධම්මානුපස්සනං. ඉමිනා පුට්ඨං අහං පුච්ඡස්සාමිති එකො එකං න ඔලොකෙති. එවං සත්තෙපි තෙසං වාරො පඤ්ඤායති. එවං බුද්ධානං පන වාරො න පඤ්ඤායති, විදන්ථිවතුරඬගුලජායං අතික්කමෙනො පුරෙත්තරංයෙව හගවා බුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනං, නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං, සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං, පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කපෙති. තිට්ඨන්තු වා නාව එතෙ වත්තාරො. සවෙ හි අඤ්ඤො වත්තාරො සම්මප්පධානෙසු, අඤ්ඤො ඉද්ධිපාදෙසු, අඤ්ඤො පඤ්ච ඉන්ද්‍රියෙසු, අඤ්ඤො පඤ්ච බලෙසු, අඤ්ඤො සත්ත බොජ්ඣංගිගෙසු, අඤ්ඤො අට්ඨ මග්ගධිගෙසු පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යං, තමිපි හගවා කපෙය්‍ය. තිට්ඨන්තු වා එතෙ අට්ඨ. සවෙ අඤ්ඤො සත්තතිංස ජනා බොධිපක්ඛියෙසු පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යං, තමිපි හගවා නාවදෙව කපෙය්‍ය. කස්මා? යාවතා හි ලොකියමභාජනා එකං පදං කපෙන්නි. නාව ආනන්දත්ථෙරො අට්ඨ පදාති කපෙති. ආනන්දත්ථෙරෙ පන එකං පදං කපෙන්නෙයෙව හගවා සොළසපදාති කපෙති. කස්මා? හගවතො හි ජිව්හා මුදුකා දන්තාවරණං සුප්පිතං වචනං අගලිතං හවඬගපරිවාසො ලහුකො. තෙනාහ “අපරියාදින්නායෙවස්ස, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා”ති.

තත්ථ ධම්මදෙසනාති තත්තිඨපනා. ධම්මපදබ්‍යඤ්ඤාත්තීති පාළියා පදබ්‍යඤ්ඤාත්තීති, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ඤාත්තීති. අක්ඛරං. පඤ්ඤාපටිභානන්ති පඤ්ඤාබ්‍යාකරණං. ඉමිනා කිං දස්සෙති? තථාගතො පුබ්බෙ දහරකාලෙ අක්ඛරාති සම්පිණ්ඩෙත්වා පදං වත්තුං සක්කොති, පදාති සම්පිණ්ඩෙත්වා ගාථං වත්තුං සක්කොති, වතුඅක්ඛරෙහි වා අට්ඨඅක්ඛරෙහි වා සොළසඅක්ඛරෙහි වා පදෙහි යුත්තාය ගාථාය අත්ථං වත්තුං සක්කොති. ඉදාති පන මහල්ලකකාලෙ අක්ඛරාති සම්පිණ්ඩෙත්වා පදං වා, පදාති සම්පිණ්ඩෙත්වා ගාථං වා, ගාථාය අත්ථං වා වත්තුං න සක්කොතිති එවං නත්ථි. දහරකාලෙ ව මහල්ලකකාලෙ ව සබ්බමෙන. තථාගතස්ස අපරියාදින්නමෙවාති ඉමං දස්සෙති. මඤ්චකෙන වෙපි මන්ති ඉදං බුද්ධබලදීපනත්ථමෙව පරිකප්පෙත්වා ආහ. දසබලං පන මඤ්චකෙ ආරොපෙත්වා ගාමතිගමරාජධානියො පරිහරණකාලො නාම නත්ථි. තථාගතා හි පඤ්චමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ බණ්ඩිව්වාදිහි අනභිභූතා සුචණ්ණවණ්ණසරිරස්ස වෙචණ්ණියෙ අනනුප්පත්තෙ දෙවමනුස්සානං පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති.

162. නාගසමාලොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. පඨමබොධියඤ්ඤි විසතිවස්සබ්බන්තරෙ උපවානනාගිතමෙසියත්ථෙරා විය අයමිපි හගවතො උපට්ඨාකො අහොසි. ඛිජයමානොති මන්දමන්දෙන තාලවණ්ටවාතෙන හගවතො උතුසුබං සමුට්ඨාපයමානො. එතදවොවාති සකලසුත්තන්තං සුත්වා හගවතො පුබ්බවරිතං දුක්කරකාරකං ආගම්ම පසන්නො එතං “අච්ඡරියං හන්තෙ”තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්ති අච්ඡරියං. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං. උභයෙනපි අත්තනො විමිහයමෙව දීපෙති. කො නාමො අයං හන්තෙති ඉදං

හද්දකො වතායං ධම්මපරියායො, හන්දස්ස භගවන්තං ආයාචිත්වා නාමං ගණ්හාපෙමිති අධිප්පායෙන ආහ. අපස්ස භගවා නාමං ගණ්හන්තො තස්මා තිහ ත්වන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො, යස්මා ඉදං සුත්තං සුත්වා තව ලොමානි භට්ඨානි, තස්මා තිහ ත්වං, නාගසමාල, ඉමං ධම්මපරියායං “ලොමහංසන පරියායො”ත්ථෙව නං ධාරෙහිති.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

163. එවං මෙ සුතන්ති මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තං. තත්ථ චිත්තපරියායෙන තයො ජනා සම්බහුලාති වුව්චන්ති, තතො පරං සඬ්ඝො. සුත්තන්තපරියායෙන තයො තයො එව, තතො උද්ධං සම්බහුලාති වුව්චන්ති. ඉධ සුත්තන්තපරියායෙන සම්බහුලාති වෙදිතබ්බො. පිණ්ඩාය පාවිසිංසුති පව්ට්ඨා, තෙ පන න තාව පව්ට්ඨා, පවිසිස්සාමාති නික්ඛන්තත්තා පන පවිසිංසුති චුත්තා. යථා ගාමං ගමිස්සාමිති නික්ඛන්තපුරිසො තං ගාමං අප්පත්තොපි “කුභිං ඉත්ථන්තාමො”ති චුත්තෙ “ගාමං ගතො”ති වුව්චති, එවං. පරිබ්බාජකානං ආරාමොති ජෙනවනතො අවිදුරෙ අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො අත්ථි, තං සන්ධාය එවමාහංසු. සමණො, ආවුසොති, ආවුසො, තුම්භාකං සත්ථා සමණො ගොතමො. කාමානං පරිඤ්ඤන්ති කාමානං පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙති. රූපවෙදනාසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ තිත්ථියා සකසමයං ජානන්තා කාමානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යුං පඨමජ්ඣානං වදමානා, රූපානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යුං අරූපභවං වදමානා, වෙදනානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යුං අසඤ්ඤභවං වදමානා. තෙ පන “ඉදං නාම පඨමජ්ඣානං අයං රූපභවො අයං අරූපභවො”තිපි න ජානන්ති. තෙ පඤ්ඤපෙතුං අසක්කොන්තාපි කෙවලං “පඤ්ඤපෙම පඤ්ඤපෙමා”ති වදන්ති. තථාගතො කාමානං පරිඤ්ඤං අනාගාමීග්ගෙන පඤ්ඤපෙති, රූපවෙදනානං අරහත්තමග්ගෙන . තෙ එවං මහන්තෙ විසෙසෙ විජ්ජමානෙපි ඉධ නො, ආවුසො, කො විවෙසොතිආදිමාහංසු.

තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං පඤ්ඤාපනෙ. ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනන්ති යදිදං සමණස්ස වා ගොතමස්ස ධම්මදෙසනාය සද්ධිං අම්භාකං ධම්මදෙසනං, අම්භාකං වා ධම්මදෙසනාය සද්ධිං සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආරබ්භ නානාකරණං වුව්චෙට්ඨ, තං කින්නාමාති වදන්ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො . ඉති වෙමජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය සාසනෙන සද්ධිං අත්තතො ලද්ධිවචනමත්තෙන සමුදුරං යපයිංසු. නෙව අභින්නදිංසුති එවමෙතන්ති න සම්පට්ඨිංසු. නප්පටික්කොසිංසුති නයිදං එවන්ති නප්පටිසෙධෙසුං. කස්මා? තෙ කිර තිත්ථියා නාම අත්ඨසද්ධියා, ජානිත්වා වා අජානිත්වා වා කට්ඨෙය්‍යුන්ති නාභින්නදිංසු, පරිඤ්ඤන්ති වචනෙන ඊසකං සාසනගන්ධො අත්ථිති නප්පටික්කොසිංසු. ජනපදවාසිනො වා තෙ සකසමයපරසමයෙසු න සුට්ඨු කුසලාතිපි උභයං නාකංසු.

165. න වෙව සම්පායිස්සන්ති සම්පාදෙන්වා කට්ඨෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති. උත්තරිඤ්ච විසාතන්ති අසම්පායනතො උත්තරිමපි දුක්ඛං ආපජ්ජිස්සන්ති. සම්පාදෙන්වා කට්ඨෙතුං අසක්කොන්තානං නාම හි දුක්ඛං උප්පජ්ජති. යථා තං, භික්ඛවෙව, අවිසයස්මිත්ති එත්ථ යථාති කාරණවචනං, තන්ති නිපාතමත්තං. යස්මා අවිසයෙ පඤ්ඤො පුච්ඡිතො භොතිති අත්ථො. සදෙවකෙති සහ දෙවෙහි සදෙවකෙ. සමාරකාදිසුපි එසෙව නයො. එවං තිණ්ණ ධානානි ලොකෙ පක්ඛිපිත්වා ද්වෙ පජායාති පඤ්චවිහිපි සත්තලොකමෙව පරියාදිසිත්වා එතස්මිං සදෙවකාදිභෙදෙ ලොකෙ තං දෙවං වා මනුස්සං වා න පස්සාමිති දිපෙති. ඉතො වා පන සුත්ථාති ඉතො වා පන මම සාසනතො සුත්ථා අතථාගතොපි අතථාගතසාවකොපි ආරාධෙය්‍ය පරිනොසෙය්‍යා. අඤ්ඤථා ආරාධනං නාම නත්ථිති දස්සෙති.

166. ඉදාති අත්තතො තෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තාරාධනං දස්සෙන්නො කො ව, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. කාමගුණාති කාමයිතබ්බට්ඨෙයන කාමා. බන්ධනට්ඨෙයන ගුණා. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, අභ්‍යානං වත්ථානං ද්විගුණං සඬ්ඝාටි”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ හි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “අවිචෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති (සං. නි. 1.4) එත්ථ රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බො”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො. “අන්තං අන්තගුණං (බු. පා. 3 ද්වත්තිංසාකාරො; දී. නි. 2.377) කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) එත්ථ බන්ධනට්ඨො ගුණට්ඨො. ඉධාපි එසෙව අධිප්පෙතො, තෙන චුත්තං “බන්ධනට්ඨෙයන ගුණා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බො. එතෙත්තපායෙන සොතව්ඤ්ඤෙය්‍යාදිසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨාති පරිසිට්ඨා වා භොන්තු මා වා, ඉට්ඨාරම්මණභූතාති අත්ථො. කත්තාති කමනියා. මනාපාති මනවඩ්ඪනකා. පියරූපාති පියජාතිකා. කාමුපසංභිතාති ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජමානෙන කාමෙන උපසංභිතා. රජනියාති රජ්ජනියා, රාගුප්පත්තිකාරණභූතාති අත්ථො.

167. යදි මුද්දායාතිආදිසු මුද්දාති අඬ්ගලිපබ්බෙසු සඤ්ඤං යපෙත්වා හත්ථමුද්දා. ගණනාති අවිජ්ජද්දගණනා. සඬ්ඛානන්ති පිණ්ඩගණනා. යාය බෙත්තං ඔලොකෙත්වා ඉධ එත්තකා විහි භවිස්සන්ති, රුක්ඛං ඔලොකෙත්වා ඉධ

එත්තකානි ඵලානි භවිස්සන්ති, ආකාසං ඔලොකෙන්වා ඉමෙ ආකාසෙ සකුණා එත්තකා නාම භවිස්සන්තිති ජානන්ති.

කසිති කසිකම්මං. වණ්ඡජාති ජඬිසවණ්ඡජප්ඵලවණ්ඡජාදිවණ්ඡජපථො. ගොරක්ඛන්ති අත්තනො වා පරෙසං වා ගාවො රක්ඛන්තිවා පඤ්චගොරසවික්කයෙන ජීවනකම්මං. ඉස්සත්ථො චුච්චති ආවුධං ගහෙන්වා උපට්ඨානකම්මං. රාජපොරිසන්ති ආවුධෙන රාජකම්මං කත්වා උපට්ඨානං. සිප්පඤ්ඤකරන්ති ගහිතාවසෙසං හත්ථිඅස්සසිප්පාදි. සීතස්ස පුරක්ඛනොති ලක්ඛං විය සරස්ස සීතස්ස පුරතො, සීතෙන බාධියමානොති අත්ථො. උණ්හෙපි එසෙව නයො. ඩංසාදිසු ඩංසාති පිඬිගලමක්ඛිකා. මකසාති සබ්බමක්ඛිකා, සරිසපාති යෙ කෙවි සරිත්වා ගච්ඡන්ති. රිස්සමානොති රුජ්ජමානො, සට්ටියමානො. මීයමානොති මරමානො. අයං, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, අයං මුද්දාදිහි ජීවිකකප්පනං ආගම්ම සීතාදිපච්චයො ආබාධො. කාමානං ආදීනවොති කාමෙසු උපද්දවො, උපස්සග්ගොති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකොති පච්චක්ඛො සාමං පස්සිතබ්බො. දුක්ඛක්ඛන්ධොති දුක්ඛරාසි. කාමහෙතුතිආදිසු පච්චයට්ඨෙන කාමා අස්ස හෙතුති කාමහෙතු. මුලට්ඨෙන කාමා නිදානමස්සාති කාමනිදානො. ලිඬිගච්ඡල්ලාසෙන පන කාමනිදානන්ති චුත්තො. කාරණට්ඨෙන කාමා අධිකරණං අස්සාති කාමාධිකරණො. ලිඬිගච්ඡල්ලාසෙනෙව පන කාමාධිකරණන්ති චුත්තො. කාමානමෙව හෙතුති ඉදං නියමවචනං, කාමපච්චයා උප්පජ්ජති යෙවාති අත්ථො.

උට්ඨහනොති ආජීවසමුට්ඨාපකවීරියෙන උට්ඨහන්තස්ස. සට්ඨනොති තං වීරියං පුබ්බෙනාපරං සට්ඨන්තස්ස. වායමනොති වායාමං පරක්කමං පයොගං කරොන්තස්ස. නාභිනිප්ඵජ්ජන්තිති න නිප්ඵජ්ජන්ති, හත්ථං නාභිරුහන්ති. සොවතීති විත්තෙ උප්පන්තඛලවසොකෙන සොවති. කිලමතීති කායෙ උප්පන්තදුක්ඛෙන කිලමති. පරිදෙවතීති වාචාය පරිදෙවති. උරත්තාළින්නි උරං තාළෙන්වා. කන්දතීති රොදති. සම්මොහං ආපජ්ජතිති විසඤ්ඤී විය සම්මුළ්ලෙහො හොති. මොසන්ති තුච්ඡං. අඵලොති නිප්ඵලො. ආරක්ඛාධිකරණන්ති ආරක්ඛකාරණා. කිත්තීති කෙන නු ඛො උපායෙන. යම්පි මෙති යම්පි මය්හං කසිකම්මාදිති කත්වා උප්පාදිතං ධනං අහොසි. තම්පි නො නත්ථිති තම්පි අම්භාකං ඉදානි නත්ථි.

168. පුන වපරං, භික්ඛවෙ, කාමහෙතුතිආදිනාපි කාරණං දස්සෙන්වා ආදීනවං දීපෙති. තත්ථ කාමහෙතුති කාමපච්චයා රාජානොපි රාජුහි විවදන්ති. කාමනිදානන්ති භාවනාපුංසකං, කාමෙ නිදානං කත්වා විවදන්තිති අත්ථො. කාමාධිකරණන්තිපි භාවනාපුංසකමෙව, කාමෙ අධිකරණං කත්වා විවදන්තිති අත්ථො. කාමානමෙව හෙතුති ගාමනිගමනගරසෙනාපතිපුරොහිතට්ඨානන්තරාදීනං කාමානමෙව හෙතු විවදන්තිති අත්ථො. උපක්කමන්තිති පහරන්ති. අසිවම්මන්ති අසිඤ්ඤෙව බෙට්ඨකඵලකාදිති ව. ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වාති ධනුං ගහෙන්වා සරකලාපං සන්තය්හිත්වා. උභතොබ්බුළන්ති උභතො රාසිභූතං. පක්ඛන්දන්තිති පච්චසන්ති. උසුසුති කණ්ඩෙසු. විජ්ජොකලන්තෙසුති විපරිවත්තන්තෙසු. තෙ තත්ථාති තෙ තස්මිං සඬිගාමෙ.

අද්දාවලෙපනා උපකාරියොති වෙන්ථ මනුස්සා පාකාරපාදං අස්සබුරසණ්ඨානෙන ඉට්ඨකාහි විනිත්වා උපරි සුධාය ලීම්පන්ති. එවං කතා පාකාරපාදා උපකාරියොති චුච්චන්ති. තා තිත්තෙන කලලෙන සිත්තා අද්දාවලෙපනා නාම හොන්ති. පක්ඛන්දන්තිති තාසං හෙට්ඨා තිබ්ණඅයසුලාදිහි විජ්ඣියමානාපි පාකාරස්ස පිච්ඡිලභාවෙන ආරොහිතුං අසක්කොන්තාපි උපධාවන්තියෙව. ඡකණකායාති කුටීතගොමයෙන. අභිවග්ගෙනාති සතදන්තෙන. තං අට්ඨදන්තාකාරෙන කත්වා “නගරද්වාරං භින්දිත්වා පච්චිස්සාමා”ති ආගතෙ උපරිද්වාරෙ ධීතා තස්ස බන්ධනයොත්තාති ඡින්දිත්වා තෙන අභිවග්ගෙන ඔමද්දන්ති.

169. සන්ධිම්පි ඡින්දන්තිති සරසන්ධිම්පි ඡින්දන්ති. නිල්ලොපන්ති ගාමෙ පහරිත්වා මහාවිලොපං කරොන්ති. එකාගාරිකන්ති පණ්ණාසමත්තාපි සට්ඨිමත්තාපි පරිවාරෙන්වා ජීවග්ගහං ගහෙන්වා ආහරාපෙන්නි. පරිපන්ථෙපි තිට්ඨන්තිති පන්ථදුහනකම්මං කරොන්ති. අඬ්ඬදණ්ඩකෙහිති මුග්ගරෙහි පහරසාධනත්ථං වා චතුහත්ථදණ්ඩං ද්වෙධා ඡෙත්වා ගහිතදණ්ඩකෙහි. බිලඬිගථාලිකන්ති කඤ්ජියඋක්ඛලිකම්මකාරණං, තං කරොන්තා සිසකපාලං උප්පාටෙන්වා තත්තං අයොගුළං සණ්ඨාසෙන ගහෙන්වා තත්ථ පක්ඛිපන්ති, තෙන මත්ථලුඬිගං පක්කුචීත්වා උපරි උත්තරති. සඬ්ඬමුණ්ඩිකන්ති සඬ්ඬමුණ්ඩකම්මකාරණං, තං කරොන්තා උත්තරොට්ඨඋභතොකණ්ණචුලිකගලවාටපරිවිඡේදෙන වම්මං ඡින්දිත්වා සබ්බකෙසෙ එකතො ගණ්ඨිං කත්වා දණ්ඩකෙන වල්ලිත්වා උප්පාටෙන්ති, සහ කෙසෙහි වම්මං උට්ඨහති. තතො සිසකටාහං ථුලසක්ඛරාහි සංසිත්වා ධොවන්තා සඬ්ඬවණ්ණං කරොන්ති.

රාහුමුඛන්ති රාහුමුඛකම්මකාරණං, තං කරොන්තා සඬ්ඬකුනා මුඛං විවරිත්වා අන්තොමුඛෙ දීපං ජාලෙන්ති. කණ්ණචුලිකාහි වා පට්ඨාය මුඛං නිබාදනෙන බණන්ති. ලොහිතං පග්ගරිත්වා මුඛං පුරෙති. ජොතිමාලිකන්ති සකලසරිරං තෙලපිලොතිකාය වෙයෙත්වා ආලීම්පන්ති. හත්ථපජ්ජොතිකන්ති හත්ථෙ තෙලපිලොතිකාය වෙයෙත්වා දීපං විය ජාලෙන්ති. එරකවත්තිකන්ති එරකවත්තකම්මකාරණං, තං කරොන්තා ගීවතො පට්ඨාය වම්මබ්දධෙ කන්තිත්වා ගොජ්ඵකෙ යපෙන්නි. අථ නං යොත්තෙහි බන්ධිත්වා කඩ්ඞන්ති. සො අත්තනො වම්මබ්දධෙ අක්කමිත්වා අක්කමිත්වා පතති. වීරකවාසිකන්ති වීරකවාසිකකම්මකාරණං, තං කරොන්තා තට්ඨෙව වම්මබ්දධෙ කන්තිත්වා කටියං යපෙන්නි. කටිතො පට්ඨාය කන්තිත්වා ගොජ්ඵකෙසු යපෙන්නි. උපරිමෙහි හෙට්ඨිමසරිරං වීරකතිවාසනනිවත්ථං විය හොති. එණෙයාකන්ති එණෙයාකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා උභොසු කප්පරෙසු ව ජාණුසු ව අයවලයාති දත්වා අයසුලාති කොට්ටෙන්ති. සො චතුහි අයසුලෙහි භූමියං පතිට්ඨහති. අථ නං පරිවාරෙන්වා අග්ගිං කරොන්ති.

“එණෙයාකො ජොතිපරිග්ගහො යථා” නි ආගතට්ඨානෙපි ඉදමෙව චුත්තං. තං කාලෙන කාලං සුලානි අපනෙත්වා චතුරි අට්ඨිකොට්ඨියෙව යපෙනති. එවරුපා කාරණා නාම නත්ථි.

බළිසමංසිකන්ති උභතොමුබෙති බළිසෙහි පහරිත්වා වම්මමංසන්භාරුනි උප්පාටෙන්ති. කභාපණ්ණිකන්ති සකලසරිරං තිණ්හාහි වාසිහි කොට්තො පට්ඨාය කභාපණ්ණිකං කභාපණ්ණිකං පානෙත්තා කොට්ටෙන්ති. බාරාපතච්ඡිකන්ති සරිරං තත්ථ තත්ථ ආවුධෙහි පහරිත්වා කොච්ඡෙහි බාරං සංසන්ති. වම්මසංසන්භාරුනි පග්ගරිත්වා සවන්ති. අට්ඨිකසඬ්ඛලිකාව තිට්ඨති. පලිසපරිවත්තිකන්ති එකෙන පස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා කණ්ණච්ඡිද්දෙ අයසුලං කොට්ටෙන්වා පට්ඨියා එකාබද්ධං කරොන්ති. අථ නං පාදෙ ගහෙත්වා ආවිජ්ඣන්ති. පලාලපීඨකන්ති ඡෙකො කාරණිකො ඡට්ඨමිමං අවිජ්න්දිත්වා නිසදපොතෙහි අට්ඨිනි හින්දිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා උක්ඛිපන්ති. මංසරාසියෙව හොති, අථ නං කෙසෙහෙව පරියොනන්ධිත්වා ගණ්හන්ති. පලාලවට්ටිං විය කත්වා පන වෙයෙන්ති. සුනබෙහිපීති කතිපයානි දිවසානි ආහාරං අදත්වා ජාතකෙහි සුනබෙහි බාදාපෙත්ති. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිසඬ්ඛලිකමෙව කරොන්ති. සම්පරාසිකොති සම්පරායෙ දුතියත්තභාවෙ විපාකොති අත්ථො.

170. ඡන්දරාගචිනයො ඡන්දරාගප්පභානන්ති නිබ්බානං. නිබ්බානස්ස ආගම්ම කාමෙසු ඡන්දරාගො විනියති වෙව පභියති ව, තස්මා නිබ්බානං ඡන්දරාගචිනයො ඡන්දරාගප්පභානන්ති ව චුත්තං. සාමං වා කාමෙ පරිජානිස්සන්තිති සයං වා තෙ කාමෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිස්සන්ති. තථත්තායාති තථභාවාය. යථාපටිපන්නොති යාය පටිපදාය පටිපන්නො.

171. ඛත්තියකඤ්ඤා වාතිආදි අපරිත්තෙන විපුලෙන කුසලෙන ගතිතපටිසන්ධිකං චත්ථාලඬ්ඛකාරාදීනි ලහනට්ඨානෙ නිබ්බත්තං දස්සෙතුං චුත්තං. පන්තරසවස්සුද්දෙසිකාති පන්තරසවස්සවයා. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. වයපදෙසං කස්මා ගණ්හාති? වණ්ණසම්පත්තිදස්සන්තං. මාතුගාමස්ස හි දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්තස්සාපි එතස්මිං කාලෙ ථොකං ථොකං වණ්ණායතනං පසිදති. පුරිසානං පන විසතිවස්සකාලෙ පඤ්චවිසතිවස්සකාලෙ පසන්නං හොති. නාතිදීසානිආදීනි ඡදොසවිරහිතං සරිරසම්පත්තිං දීපෙති. වණ්ණනිහාති වණ්ණොයෙව.

පීණ්ණන්ති ජරාපීණ්ණං. ගොපානසිවඬ්ඛකන්ති ගොපානසි විය වඬ්ඛං. හොග්ගන්ති හග්ගං, ඉමිනාපිස්ස වඬ්ඛභාවමෙව දීපෙති. දණ්ඩපරායණන්ති දණ්ඩපටිසරණං දණ්ඩදුතියං. පවෙධමානන්ති කම්පමානං. ආතුරන්ති ජරාතුරං. ඛණ්ඩදත්තන්ති පීණ්ණභාවෙන ඛණ්ඩිතදත්තං. පලිතකෙසන්ති පණ්ඩරකෙසං. විලුනන්ති ලුඤ්චිත්වා ගතිතකෙසං විය බල්ලාටං. බලිතසිරන්ති මහාබල්ලාටසිසං. වලිනන්ති සඤ්ජාතවලිං. තිලකාහතගත්තන්ති සෙනකාලතිලකෙහි විකිණ්ණසරිරං. ආබාධිකන්ති බ්‍යාධිකං. දුක්ඛිතන්ති දුක්ඛපත්තං.

බාළ්හගිලානන්ති අධිමත්තගිලානං. සිවථිකාය ඡඩ්ඛිතන්ති ආමකසුසානෙ පාතිතං. සෙසමෙත්ථ සතිපට්ඨානෙ චුත්තමෙව. ඉධාපි නිබ්බානංයෙව ඡන්දරාගචිනයො.

173. නෙව තස්මිං සමයෙ අත්තබ්‍යාබාධායාති තස්මිං සමයෙ අත්තනොපි දුක්ඛත්ථාය න වෙනෙති. අබ්‍යාබජ්ඣංයෙවාති නිද්දුක්ඛමෙව .

174. යං, භික්ඛවෙ, වෙදනා අනිච්චාති, භික්ඛවෙ, යස්මා වෙදනා අනිච්චා, තස්මා අයං අනිච්චාදිආකාරොව වෙදනාය ආදීනවොති අත්ථො, නිස්සරණං චුත්තප්පකාරමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

175. එවං මෙ සුතන්ති චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තං. තත්ථ සක්කෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. සො හි ජනපදො සක්ඛානං රාජකුමාරානං වසනට්ඨානත්තා සක්ඛාත්වෙව සඬ්ඛායං ගතො. සක්ඛානං පන උප්පත්ති අම්බට්ඨසුත්තෙ ආගතාව. කපිලවත්ථුස්මිත්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි කපිලස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ කතත්තා කපිලවත්ථුති චුත්තං, තං ගොවරගාමං කත්වා. නිග්‍රොධාරාමෙති නිග්‍රොධො නාම සක්කො, සො ඤාතිසමාගමකාලෙ කපිලවත්ථුං ආගතෙ හගවති අත්තනො ආරාමෙ විහාරං කාරෙත්වා හගවතො නියායාතෙසි, තස්මිං විහරන්ති අත්ථො. මහානාමොති අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස භාතා හගවතො චූළපිතුපුත්තො. සුද්ධොදනො සුක්කොදනො සක්කොදනො ධොතොදනො අම්බොදනොති ඉමෙ පඤ්ච ජනා භාතරො. අම්බා නාම දෙවී තෙසං හගිති. තිස්සත්ථෙරො තස්සා පුත්තො. තථාගතො ව නන්දත්ථෙරො ව සුද්ධොදනස්ස පුත්තා, මහානාමො ව අනුරුද්ධත්ථෙරො ව සුක්කොදනස්ස. ආනන්දත්ථෙරො අම්බොදනස්ස, සො හගවතො කනිට්ඨො. මහානාමො මහල්ලකතරො සකදාගාමී අරියසාවකො.

දිසරත්තනත් මය්හං සකදාගාමිඵලප්පත්තිනො පට්ඨාය විරරත්තං ජානාමිති දස්සෙති. ලොහධම්මානි ලොහසඩ්ධානා ධම්මා, නානප්පකාරකං ලොහංයෙව සන්ධාය වදති. ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො. පරියාදාය තිට්ඨන්තිති ඛෙපෙත්වා තිට්ඨන්ති. ඉද්දෙහි පරියාදානං නාම “සබ්බං හත්ථිකායං පරියාදිගිත්වා සබ්බං අස්සකායං සබ්බං රථකායං සබ්බං පත්තිකායං පරියාදිගිත්වා ජීවන්තංයෙව නං ඔසප්පෙයා”න්ති (සං. නි. 1.126) එත්ථ ගහණෙ ආගතං. “අනිච්චසක්ඛො, භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති”ති (සං. නි. 3.102) එත්ථ ඛෙපෙන. ඉධාපි ඛෙපෙන අධිප්පෙන. තෙන චුත්තං “පරියාදිගිත්වාති ඛෙපෙත්වා”ති.

යෙන මෙ එකදා ලොහධම්මාපීති යෙන මය්හං එකෙකස්මිං කාලෙ ලොහධම්මාපි විත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්තිති පුච්ඡති. අයං කිර රාජා “සකදාගාමිඵග්ගෙන ලොහදොසමොහා නිරවසෙසා පභියන්ති”ති සඤ්ඤි අහොසි, අයං “අප්පභීනං මෙ අත්ථි”තිපි ජානාති, අප්පභීනකං උපාදාය පභීනකම්පි පුන පච්ඡතොවාචත්තති සඤ්ඤි හොති. අරියසාවකස්ස එවං සන්දෙහො උප්පජ්ජති? ආම උප්පජ්ජති. කස්මා? පණ්ණත්තියා අකොවිදත්තා. “අයං කිලෙසො අසුකමග්ගවජ්ඣො”ති ඉමිස්සා පණ්ණත්තියා අකොවිදස්ස හි අරියසාවකස්සපි එවං හොති. කිං තස්ස පච්චවෙක්ඛණා නත්ථිති? අත්ථි. සා පන න සබ්බෙසං පරිපුණ්ණා හොති. එකො හි පභීනකිලෙසමෙව පච්චවෙක්ඛති. එකො අවසිට්ඨකිලෙසමෙව, එකො මග්ගමෙව, එකො ඵලමෙව, එකො නිබ්බානමෙව. ඉමාසු පන පඤ්චසු පච්චවෙක්ඛණාසු එකං වා ද්වෙ වා තො ලද්ධං න වට්ටති. ඉති යස්ස පච්චවෙක්ඛණා න පරිපුණ්ණා, තස්ස මග්ගවජ්ඣකිලෙසපණ්ණත්තියං අකොවිදත්තා එවං හොති.

176. සො එව බො තෙති සොයෙව ලොහො දොසො මොහො ව තව සන්තානෙ අප්පභීනො, ත්වං පන පභීනසඤ්ඤි අහොසිති දස්සෙති. සො ව හි තෙති සො තුය්හං ලොහදොසමොහධම්මො. කාමෙති දුට්ඨෙ කාමෙ. න පරිභුඤ්ජෙය්සාසිති මයං විය පබ්බජෙය්සාසිති දස්සෙති.

177. අප්පස්සාදාති පරිත්තසුඛා. බහුදුක්ඛාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදුක්ඛමෙවෙත්ථ බහුකං. බහුපායාසාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකො උපායාසකිලෙසොයෙවෙත්ථ බහු. ආදීනවොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකො උපද්දවො. එත්ථ භියොයාති එතෙසු කාමෙසු අයං ආදීනවොයෙව බහු. අස්සාදො පන භිමවන්තං උපනිධාය සාසපො විය අප්පො, පරිත්තකො. ඉති වෙපි මහානාමාති මහානාම එවං වෙපි අරියසාවකස්ස. යථාභූතන්ති යථාසභාවං. සම්මා නයෙන කාරණෙන පඤ්ඤාය සුට්ඨ දිට්ඨං හොතිති දස්සෙති. තත්ථ පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය, හෙට්ඨාමග්ගද්වයඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. සො වාති සො එව මග්ගද්වයෙන දිට්ඨකාමාදීනවො අරියසාවකො. පිතිසුඛන්ති ඉමිනා සප්පිතිකාති ද්වෙ ඤානාති දස්සෙති. අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති තතො ඤානද්වයතො සන්තතරං අඤ්ඤං උපරිඤානද්වයඤ්ඤෙව මග්ගද්වයඤ්ඤෙව. නෙව තාව අනාවට්ඨි කාමෙසු හොතිති අථ බො සො ද්වෙ මග්ගෙ පටිවිජ්ඣිත්වා ධීතොපි අරියසාවකො උපරි ඤානානං වා මග්ගානං වා අනාධිගතන්තා නෙව තාව කාමෙසු අනාවට්ඨි හොති, අනාවට්ඨිතො අනාහොගො න හොති. ආවට්ඨිතො සාහොගොයෙව හොති. කස්මා? චතුහි ඤානෙහි වික්ඛම්භනප්පභානස්ස, ද්විහි මග්ගෙහි සමුච්ඡෙදප්පභානස්ස අභාවා.

මය්හම්පි බොති න කෙවලං තුය්හෙව, අථ බො මය්හම්පි. පුබ්බෙව සම්බොධාති මග්ගසම්බොධිතො පට්ඨතරමෙව. පඤ්ඤාය සුදිට්ඨං හොතිති එත්ථ ඔරොධනාටකා පප්පහනපඤ්ඤා අධිප්පෙනා. පිතිසුඛං නාප්ඤාගමන්ති සප්පිතිකාති ද්වෙ ඤානාති න පටිලභිං. අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති ඉධ උපරි ඤානද්වයං වෙව චත්තාරො ව මග්ගා අධිප්පෙනා. පච්චඤ්ඤාසිත්ති පටිඅඤ්ඤාසිං.

179. එකමිදාහං මහානාම සමයන්ති කස්මා ආරද්ධං? අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. හෙට්ඨා කාමානං අස්සාදොපි ආදීනවොපි කථිතො , නිස්සරණං න කථිතං, තං කථෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධා. කාමසුඛල්ලිකානුයොගො හි එකො අන්තො අත්තකිලමානුයොගො එකොති ඉමෙහි අන්තෙහි මුත්තං මම සාසනන්ති උපරි ඵලසමාපත්තිසිසෙන සකලසාසනං දස්සෙතුම්පි අයං දෙසනා ආරද්ධා.

ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙති තස්ස පබ්බතස්ස ගිජ්ඣසදිසං කුටං අත්ථි, තස්මා ගිජ්ඣකුටොති වුව්චති. ගිජ්ඣා වා තස්ස කුටෙසු නිවසන්තිතිපි ගිජ්ඣකුටොති වුව්චති. ඉසිගිලිපස්සෙති ඉසිගිලිපබ්බතස්ස පස්සෙ. කාලුසිලායන්ති කාලුචණ්ණෙ පිට්ඨිපාසාණෙ. උබ්භට්ඨකා හොන්තිති උද්ධංයෙව ධීතකා හොන්ති අනිසින්තා. ඔපක්කම්කාති උබ්භට්ඨකාදීනා අත්තතො උපක්කමෙන නිබ්බන්තිතා. නිගණ්ඨො, ආවුසොති අඤ්ඤං කාරණං වත්තුං අසක්කොන්තා නිගණ්ඨස්ස උපරි පක්ඛිපිංසු. සබ්බඤ්ඤ සබ්බදස්සාවිති සො අමිහාකං සත්ථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං සබ්බං ජානාති පස්සතිති දස්සෙති. අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාතිති සො අමිහාකං සත්ථා අපරිසෙසං ධම්මං ජානන්තො අපරිසෙසසඩ්ධානං ඤාණදස්සනං පටිජානාති, පටිජානන්තො ව එවං පටිජානාති “වරතො ව මෙ තිට්ඨතො ව...පෙ.... පච්චුපට්ඨිත”න්ති. තත්ථ සතතන්ති නිව්චං. සම්මතන්ති තස්සෙව වෙවචනං.

180. කිං පන තුම්භෙ, ආවුසො, නිගණ්ඨා ජානාට එත්තකං වා දුක්ඛං නිජ්ජණ්ණන්ති ඉදං හගවා පුරිසො නාම යං කරොති, තං ජානාති. විසතිකභාපණෙ ඉණං ගහෙත්වා දස දත්වා “දස මෙ දින්නා දස අවසිට්ඨා”ති ජානාති, තෙපි දත්වා “සබ්බං දින්න”න්ති ජානාති. ඛෙත්තස්ස තතියභාගං ලාගිත්වා “එකො භාගො ලාගිතො, ද්වෙ අවසිට්ඨා”ති ජානාති. පුන එකං ලාගිත්වා “ද්වෙ ලාගිතා, එකො අවසිට්ඨො”ති ජානාති. තස්මිම්පි ලාගිතෙ “සබ්බං නිට්ඨිත”න්ති

ජානාති, එවං සබ්බකිච්චෙසු කතඤ්ථ අකතඤ්ථ ජානාති, තුම්හෙහිපි තථා ඤාතබ්බං සියාති දස්සෙති. අකුසලානං ධම්මානං පහානන්ති ඉම්නා අකුසලං පහාය කුසලං භාවෙන්වා සුද්ධන්තං පත්තො නිගණ්ඨො නාම තුම්භාකං සාසනෙ අත්ථිති පුච්ඡති.

එවං සත්තෙති තුම්භාකං එවං අජානනභාවෙ සති. ලුද්දාති ලුද්දාවාරා. ලොභිතපාණිනොති පාණෙ ජීවිතා වොරොපෙන්තා ලොභිතෙන මක්ඛිතපාණිනො. පාණං හි භනන්තස්සපි යස්ස ලොභිතෙන පාණි න මක්ඛියති , සොපි ලොභිතපාණිත්ථෙව වුවච්ඡිති. කුරුරකම්මන්තාති දාරුණකම්මා. මාතරි පිතරි ධම්මිකසමණබ්බාහ්මණාදීසු ව කතාපරාධා. මාගච්ඡාදයො වා කක්ඛලකම්මා.

න ඛො, ආවුසො, ගොතමාති ඉදං නිගණ්ඨා “අයං අම්භාකං වාදෙ දොසං දෙනි, මයම්පිස්ස දොසං ආරොපෙමා”ති මඤ්ඤමානා ආරහිංසු. තස්සත්ථො, “ආවුසො, ගොතම යථා තුම්හෙ පණිතච්චරාති ධාරෙන්තා සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්තා දෙවච්චිමානවණ්ණාය ගන්ධකුටියා වසමානා සුඛෙන සුඛං අධිගච්ඡං, න එවං සුඛෙන සුඛං අධිගන්තබ්බං. යථා පන මයං උක්කුටිකප්පධානාදීහි නානප්පකාරණං දුක්ඛං අනුභවාම, එවං දුක්ඛෙන සුඛං අධිගන්තබ්බං”න්ති. සුඛෙන ව භාවුසොති ඉදං සථෙ සුඛෙන ව සුඛං අධිගන්තබ්බං සියා. රාජා අධිගච්ඡෙය්‍යාති දස්සනත්ථං චුත්තං . තත්ථ මාගධොති මගධරට්ඨස්ස ඉස්සරො. සෙනියොති තස්ස නාමං. බිම්බිති අත්තභාවස්ස නාමං. සො තස්ස සාරභූතො දස්සනියො පාසාදිකො අත්තභාවසම්ඤ්ජියා බිම්බිසාරොති වුවච්ඡිති. සුඛච්චාරිතරොති ඉදං තෙ නිගණ්ඨා රඤ්ඤො තීසු පාසාදෙසු තිච්චධවයෙහි නාටකෙහි සද්ධිං සම්පත්තිඅනුභවනං සන්ධාය වදන්ති. අද්ධාති එකංසෙන. සහසා අප්පට්ඨසඬ්ඛාති සාහසං කත්වා, අප්පට්ඨවෙක්ඛිත්ථාව යථා රත්තො රාගවසෙන දුට්ඨො දොසවසෙන මුල්භො මොහවසෙන භාසති, එවමෙවං වාචා භාසිතාති දස්සෙති.

තත්ථ පටිපුච්ඡිස්සාමිති තස්මිං අත්ථෙ පුච්ඡිස්සාමි. යථා වො ඛමෙය්‍යාති යථා තුම්භාකං රුච්චෙය්‍ය. පහොතිති සක්කොති.

අනිඤ්ජමානොති අවලමානො. එකන්තසුඛං පටිසංවෙදීති නිරන්තරසුඛං පටිසංවෙදී. “අහං ඛො , ආවුසො, නිගණ්ඨා පහොමි...පෙ.... එකන්තසුඛං පටිසංවෙදී”ති ඉදං අත්තනො ඵලසමාපත්තිසුඛං දස්සෙන්තො ආහ. එත්ථ ව කථාපනිට්ඨාපනත්ථං රාජවාලෙ සත්ත ආදිං කත්වා පුච්ඡා කතා. සත්ත රත්තින්දිවාති නප්පහොතිති හි චුත්තෙ ඡ පඤ්ච වත්තාරීති සුඛං පුච්ඡිතුං හොති. සුද්ධවාලෙ පන සත්තාති චුත්තෙ පුන ඡ පඤ්ච වත්තාරීති වුවච්චමානං අනච්ඡරියං හොති, තස්මා එකං ආදිං කත්වා දෙසනා කතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා

181. එවං මෙ සුතන්ති අනුමානසුත්තං. තත්ථ භග්ගෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ, වචනත්ථො පනෙත්ථ චුත්තානුසාරෙනව වෙදිතබ්බො. සුසුමාරගිරෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස වන්ථුපරිග්ගඤ්චසෙ අච්ඡරෙ උදකරහදෙ සුංසුමාරො සද්දමකාසි, ගිරං නිච්ඡාරෙසි. අථ නගරෙ නිට්ඨිතෙ සුංසුමාරගිරං ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. හෙසකළාවනෙති හෙසකළානාමකෙ වනෙ. “හෙසගළාවනෙ”තිපි පාඨො. මිගදායෙති තං වනං මිගපක්ඛිනං අභයදින්තට්ඨානෙ ජාතං, තස්මා මිගදායොති වුවච්ඡිති.

පචාරෙතිති ඉච්ඡාපෙති. වදන්තුති ඔවාදානුසාසනිවසෙන වදන්තු, අනුසාසන්තුති අත්ථො. වචනියොමිතිති අහං තුම්හෙහි වත්තබ්බො, අනුසාසිතබ්බො ඔවදිතබ්බොති අත්ථො. සො ව හොති දුබ්බවොති සො ව දුක්ඛෙන වත්තබ්බො හොති, චුත්තො න සහති. දොවචස්සකරණෙහිති දුබ්බවභාවකාරකෙහි උපරි ආගතෙහි සොළසහි ධම්මෙහි. අප්පදක්ඛිණග්ගාහි අනුසාසනින්ති යො හි වුවච්චමානො තුම්හෙ මං කස්මා වදං, අහං අත්තනො කප්පියාකප්පියං සාවච්ජානවච්ජං අත්ථානත්ථං ජානාමිති වදති. අයං අනුසාසනිං පදක්ඛිණො න ගණ්හාති, වාමනො ගණ්හාති, තස්මා අප්පදක්ඛිණග්ගාහිති වුවච්ඡිති.

පාපිකානං ඉච්ඡානන්ති ලාමකානං අසන්තසම්භවනපත්ථනානං. පටිප්ඵරිති පටිච්චරුද්ධො, පච්චනිකො හුත්වා තිට්ඨති, අපසාදෙතිති කිං නු ඛො තුය්හං බාලස්ස අබ්‍යන්තස්ස භණිතෙන, ත්වම්පි නාම භණිතබ්බං මඤ්ඤස්සසිති එවං සට්ඨෙති. පච්චාරොපෙතිති, ත්වම්පි ඛොසි ඉත්ථන්තාමං ආපත්තිං ආපන්නො, තං තාව පටිකරොහිති එවං පටිආරොපෙති.

අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිවරතිති අඤ්ඤෙන කාරණෙන වචනෙන වා අඤ්ඤං කාරණං වචනං වා පටිච්ඡාදෙති. “ආපත්තිං ආපන්නොසි”ති චුත්තෙ “කො ආපන්නො, කිං ආපන්නො, කිස්මිං ආපන්නො, කං භණං, කිං භණං”ති වා වදති. “එවරුපං කිඤ්චි තයා දිට්ඨ”න්ති චුත්තෙ “න සුණාමි”ති සොතං වා උපනෙති. ඛහිද්ධා කථං අපනාමෙතිති

“ඉන්ටර්නාමං ආපත්තිං ආපන්නොසි” ති පුවටො “පාටලිපුත්තං ගතොමිහි” ති වත්වා පුත “න තව පාටලිපුත්තගමනං පුච්ඡාම, ආපත්තිං පුච්ඡාමා” ති වුත්තෙ “තතො රාජගෙහං ගතොමිහි” ති, රාජගෙහං වා යාහි බ්‍රාහ්මණගෙහං වා, ආපත්තිං ආපන්නොසිති. තත්ථ මෙ සුකරමංසං ලද්ධන්තිආදීති වදන්තො කථං බහිද්ධා වික්ඛිපති.

අපදානෙති අත්තනො වරියාය. න සම්පායනීති, ආවුසො, ත්වං කුහිං වසසි, කං නිස්සාය වසසිති වා, යං ත්වං වදෙසි “මයා එස ආපත්තිං ආපජ්ජන්තො දිට්ඨො” ති. ත්වං තස්මිං සමයෙ කිං කරොසි, අයං කිං කරොති, කත්ථ වා ත්වං අවිජ්ඣි කත්ථ වා අයන්තිආදිනා නයෙන වරියං පුවටො සම්පාදෙන්වා කටේතුං න සක්කොති.

183. තත්‍රාවුසොති , ආවුසො, තෙසු සොළසසු ධම්මෙසු. අත්තනාව අත්තානං එවං අනුමිතිකඛ්ඛන්ති එවං අත්තනාව අත්තා අනුමෙතඛ්ඛො තුලෙතඛ්ඛො තීරෙතඛ්ඛො.

184. පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛන්ති පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛො. අභොරත්තානුසික්ඛිනාති දිවාපි රත්තිමිපි සික්ඛන්තෙන, රතිඤ්ච දිවා ච කුසලෙසු ධම්මෙසු සික්ඛන්තෙන පිතිපාමොජ්ජමෙව උප්පාදෙතඛ්ඛන්ති අත්ථො.

අවිජ්ඣෙ වා උදකපත්තෙති පසන්තෙ වා උදකභාජනෙ. මුඛනිමිත්තන්ති මුඛපටිබ්බිමං. රජන්ති ආගන්තුකරජං. අභිගණන්ති තත්ථ ජාතකං තිලකං වා පිලකං වා. සබ්බෙපිමෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පහීනෙති ඉමිනා සබ්බජ්ජභානං කටෙසි. කථං? එත්තකා අකුසලා ධම්මා පබ්බජිතස්ස නානුවිජ්ජිකාති පටිසඬ්ඛානං උප්පාදයතො හි පටිසඬ්ඛානජ්ජභානංකමිතං හොති. සීලං පදට්ඨානං කත්වා කසිණපරිකමිමං ආරහිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්තස්ස වික්ඛම්භනජ්ජභානං කමිතං. සමාපත්තිං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්තස්ස තදභිගජ්ජභානං කමිතං. විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා මග්ගං භාවෙන්තස්ස සමුච්ඡෙදජ්ජභානං කමිතං. එලෙ ආගතෙ පටිප්පස්සද්ධිජ්ජභානං, නිබ්බානෙ ආගතෙ නිස්සරණජ්ජභානන්ති එවං ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බජ්ජභානං කමිතංව හොති.

ඉදඤ්චි සුත්තං භික්ඛුපාතිමොක්ඛං නාමාති පොරාණා වදන්ති. ඉදං දිවසස්ස තික්ඛන්තුං පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛං. පාතො එව වසනට්ඨානං පටිසිත්වා නිසින්තෙන “ඉමෙ එත්තකා කිලෙසා අත්ථි නු ඛො මය්හං නත්ථි” ති පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛො. සචෙ අත්ථිති පස්සති, තෙසං පභානාය වායමිතඛ්ඛං. නො චෙ පස්සති, සුපබ්බජිතොස්මිති අත්තමනෙන භවිතඛ්ඛං. භත්තකිච්චං කත්වා රත්තිට්ඨානෙ වා දිවාට්ඨානෙ වා නිසිදිත්වාපි පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛං. සායං වසනට්ඨානෙ නිසිදිත්වාපි පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛං. තික්ඛන්තුං අසක්කොන්තෙන ද්වෙ වාරෙ පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛං. ද්වෙ වාරෙ අසක්කොන්තෙන පන අවස්සං එකවාරං පච්චෙක්ඛිතඛ්ඛං, අප්පච්චෙක්ඛිතං න වට්ටතිති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අනුමානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. චෙතොබ්ලසුත්තවණ්ණනා

185. එවං මෙ සුතන්ති චෙතොබ්ලසුත්තං. තත්ථ චෙතොබ්ලාති විත්තස්ස ථද්ධිභාවා කච්චරභාවා බාණුකභාවා. චෙතසො විනිබන්ධාති විත්තං බන්ධන්වා මුට්ඨියං කත්වා විය ගණහන්තිති චෙතසො විනිබන්ධා. වුද්ධන්තිආදීසු සීලෙන වුද්ධිං, මග්ගෙන විරුළ්භිං, නිබ්බානෙන චෙපුල්ලං. සීලසමාධිහි වා වුද්ධිං, විපස්සනාමග්ගෙහි විරුළ්භිං, එලනිබ්බානෙහි චෙපුල්ලං. සත්ථරි කඬ්ඛනීති සත්ථු සරිරෙ වා ගුණෙ වා කඬ්ඛති. සරිරෙ කඬ්ඛමානො ද්විත්තිංසවරකක්ඛණජ්ජට්ඨිකං නාම සරිරං අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති, ගුණෙ කඬ්ඛමානො අතීතානාගතපච්චුප්පන්තජානනසමත්ථං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති. විචිකිච්ඡතිති විචිනන්තො කිච්ඡති, දුක්ඛං ආපජ්ජති, විනිවිජ්ජෙතුං න සක්කොති. නාධිමුච්චතීති එවමෙතන්ති අධිමොක්ඛං න පටිලහති. න සම්පසිද්ධීති ගුණෙසු ඔතරිත්වා නිබ්බිචිකිච්ඡභාවෙන පසිද්ධං, අනාවිලො භවිතුං න සක්කොති. ආතප්පායාති කිලෙසසන්තාපකවිරියකරණත්ථාය. අනුයොගායාති පුනප්පුනං යොගාය. සාතච්චායාති සතතකිරියාය පධානායාති පදනනත්ථාය. අයං පඨමො චෙතොබ්ලොති අයං සත්ථරි විචිකිච්ඡාසඬ්ඛානො පඨමො විත්තස්ස ථද්ධිභාවො, එවමෙතස්ස භික්ඛුනො අප්පහීනො හොති. ධම්මෙති පරියන්තිධම්මෙ ව පටිච්චෙධම්මෙ ව. පරියන්තිධම්මෙ කඬ්ඛමානො, තෙපිටකං බුද්ධවචනං චතුරාර්ථිති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානීති වදන්ති, අත්ථි නු ඛො එතං නත්ථිති කඬ්ඛති. පටිච්චෙධම්මෙ කඬ්ඛමානො විපස්සනානිස්සන්දො මග්ගො නාම, මග්ගනිස්සන්දො එලං නාම, සබ්බසඬ්ඛාරපටිනිස්සග්ගො නිබ්බානං නාමාති වදන්ති. තං අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති. සඬ්ඝෙ කඬ්ඛනීති සුප්පට්ඨන්තොතිආදීනං පදානං වසෙන එවරුපං පටිපදං පටිපන්නා වත්තාරො මග්ගට්ඨා වත්තාරො එලට්ඨාති අට්ඨන්තං පුග්ගලානං සමුභහුතො සඬ්ඝො නාම, සො අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති. සික්ඛාය කඬ්ඛමානො අධිසීලසික්ඛා නාම අධිවිත්තසික්ඛා නාම අධිපඤ්ඤාසික්ඛා නාමාති වදන්ති. සා අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති. අයං පඤ්චමොති අයං සමුග්ගවාරිසු කොපසඬ්ඛානො පඤ්චමො විත්තස්ස ථද්ධිභාවො කච්චරභාවො බාණුකභාවො.

186. විනිබන්ධෙසු කාමෙති වත්ථුකාමෙපි කිලෙසකාමෙපි. කායෙති අත්තනො කායෙ. රූපෙති බහිද්ධා රූපෙ. යාවදත්ථන්ති යත්තකං ඉච්ඡති, තත්තකං. උදරාවදෙහකන්ති උදරසුරං. තඤ්ඤි උදරං අවදෙහනතො උදරාවදෙහකන්ති වුච්චති. සෙය්‍යසුබන්ති මඤ්චපීඨසුබං, උතුසුබං වා. පස්සසුබන්ති යථා සම්පරිවත්තකං සයන්තස්ස දක්ඛිණපස්සවාමපස්සානං සුබං හොති, එවං උප්පන්නසුබං. මීද්ධසුබන්ති නිද්දාසුබං. අනුයුත්තොති යුත්තපයුත්තො විහරති.

පණ්ඩායාති පත්ථයිත්වා. සීලෙනාතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. චතන්ති චතසමාදානං. තපොති තපවරණං. බ්‍රහ්මචරියන්ති මෙටුනවිරති. දෙවො වා භවිස්සාමීති මහෙසක්ඛදෙවො වා භවිස්සාමි. දෙවඤ්ඤතරො වාපි අප්පෙසක්ඛදෙවෙසු වා අඤ්ඤතරො.

189. ඉද්ධිපාදෙසු ඡන්දං නිස්සාය පවත්තො සමාධි ඡන්දසමාධි. පධානභූතා සඬබ්බාරා පධානසඬබ්බාරා. සමන්තාගතන්ති තෙහි ධම්මෙහි උපෙතං. ඉද්ධියා පාදං, ඉද්ධිභූතං වා පාදන්ති ඉද්ධිපාදං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො, අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන ඉද්ධිපාදවිහඬිගෙ ආගතො යෙව. විසුද්ධිමග්ගෙපිස්ස අත්ථො දීපිතො. ඉති ඉමෙහි චතුරි ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනප්පහානං කථිතං. උස්සොළ්භීයෙව පඤ්චමීති එත්ථ උස්සොළ්භීති සබ්බන්තං කත්තබ්බවිරියං දස්සෙති. උස්සොළ්භීපන්නරසඬගසමන්තාගතොති පඤ්ච වෙතොබ්ලප්පහානානි පඤ්ච විනිබන්ධප්පහානානි වත්තාරො ඉද්ධිපාදා උස්සොළ්භීති එවං උස්සොළ්භියා සද්ධිං පන්නරසහි අඬිගෙහි සමන්තාගතො. භබ්බොති අනුරූපො, අනුච්ඡවිකො. අභිනිබ්භිදායාති ඤාණෙන කිලෙසහෙදාය. සම්බොධායාති චතුර්ග්ගසම්බොධාය. අනුත්තරස්සාති සෙට්ඨස්ස. යොගක්ඛෙමස්සාති චතුරි යොගෙහි ඛෙමස්ස අරහත්තස්ස. අධිගමායාති පටිලාභාය. සෙය්‍යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. පීති සම්භාවනත්ථෙ. උභයෙනපි සෙය්‍යථාපි නාම, භික්ඛවෙති දස්සෙති.

කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදස වාති එත්ථ පන කිඤ්චාපි කුක්කුටියා චුත්තප්පකාරතො ඌනාධිකානිපි අණ්ඩානි හොන්ති, වචනසිලිට්ඨතාය පන එවං චුත්තං. එවඤ්ඤි ලොකෙ සිලිට්ඨං වචනං හොති. තානස්සුති තානි අස්සු, භවෙය්‍යුන්ති අත්ථො. කුක්කුටියා සම්මා අධිසයිතානීති තාය ජනෙත්තියා කුක්කුටියා පක්ඛෙ පසාරෙත්වා තෙසං උපරි සයන්තියා සම්මා අධිසයිතානි. සම්මා පරිසෙදිතානීති කාලෙන කාලං උතුං ගාභාපෙන්නියා සුට්ඨු සමන්තතො සෙදිතානි උස්මිකතානි. සම්මා පරිභාවිතානීති කාලෙන කාලං සුට්ඨු සමන්තතො භාවිතානි, කුක්කුටගන්ධං ගාභාවිතානීති අත්ථො. කිඤ්චාපි තස්සා කුක්කුටියාති තස්සා කුක්කුටියා ඉමං තිව්ධකිරියාකරණෙන අප්පමාදං කත්වා කිඤ්චාපි න එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය. අථ බො භබ්බාව තෙති අථ බො තෙ කුක්කුටපොතකා චුත්තනයෙන සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජිතුං භබ්බාව. තෙ හි යස්මා තාය කුක්කුටියා එවං තීභාකාරෙහි තානි අණ්ඩානි පරිපාලියමානානි න පුතීති හොන්ති. යොපි නෙසං අල්ලසිනෙහො, සොපි පරියාදානං ගච්ඡති, කපාලං තනුකං හොති, පාදනබ්බිබා ව මුඛතුණ්ඩකඤ්ච බරං හොති, සයං පරිපාකං ගච්ඡති, කපාලස්ස තනුත්තා බහි ආලොකො අත්තො පඤ්ඤායති, තස්මා “විරං චත මයං සඬකුටිතහත්ථපාදා සම්බාධෙ සයිමිහා, අයඤ්ච බහි ආලොකො දිස්සති, එත්ථ දානි නො සුඛවිහාරො භවිස්සති” ති නික්ඛම්තුකාමා හුත්වා කපාලං පාදෙන පහරන්ති, ගීවං පසාරෙත්ති, තතො තං කපාලං ද්වෙධා භිජ්ජති. අථ තෙ පක්ඛෙ විධුනන්තා තඬ්ඨණානුරූපං විරවන්තා නික්ඛමන්තියෙව, නික්ඛමීත්වා ව ගාමක්ඛෙත්තං උපසොභයමානා විවරන්ති.

එවමෙව බොති ඉදං ඔපම්මසම්පටිපාදනං. තං එවං අත්ථෙන්න සංසන්දෙත්වා වෙදිතබ්බං – තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිව්ධකිරියාකරණං විය හි ඉමස්ස භික්ඛුනො උස්සොළ්භීපන්නරසෙහි අඬිගෙහි සමන්තාගතභාවො. කුක්කුටියා තිව්ධකිරියාසම්පාදනෙන අණ්ඩානං අපුතිභාවො විය පන්නරසඬගසමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තිව්ධානුපස්සනාසම්පාදනෙන විපස්සනාඤාණස්ස අපරිහානි. තස්සා තිව්ධකිරියාකරණෙන අණ්ඩානං අල්ලසිනෙහපරියාදානං විය තස්ස භික්ඛුනො තිව්ධානුපස්සනාසම්පාදනෙන භවත්තයානුගතනිකන්තිසිනෙහපරියාදානං. අණ්ඩකලාපානං තනුභාවො විය භික්ඛුනො අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො. කුක්කුටපොතකානං පාදනබ්බුතුණ්ඩකානං ථද්ධබරභාවො විය භික්ඛුනො විපස්සනාඤාණස්ස නික්ඛබරවිජ්ජසන්නසුරභාවො. කුක්කුටපොතකානං පරිණාමකාලො විය භික්ඛුනො විපස්සනාඤාණස්ස පරිණාමකාලො වඩ්ඪිතකාලො ගබ්භග්ගහණකාලො. කුක්කුටපොතකානං පාදනබ්බිබාය වා මුඛතුණ්ඩකෙන වා අණ්ඩකොසං පදාලෙත්වා පක්ඛෙ පජ්ඨොටෙත්වා සොත්ථිතා අභිනික්ඛමනකාලො විය තස්ස භික්ඛුනො විපස්සනාඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා විවරන්තස්ස තජ්ජාතිකං උතුසප්පායං වා හොජනසප්පායං වා පුත්ගලසප්පායං වා ධම්මස්සවනසප්පායං වා ලභිත්වා එකාසනෙ නිසින්තස්සෙව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස අනුපුබ්බාධිගතෙන අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලෙත්වා අභිඤ්ඤාපක්ඛෙ පජ්ඨොටෙත්වා සොත්ථිතා අරහත්තප්පත්තකාලො වෙදිතබ්බො. යථා පන කුක්කුටපොතකානං පරිණතභාවං ඤත්වා මාතාපි අණ්ඩකොසං භින්දති, එවං තථාරූපස්ස භික්ඛුනො ඤාණපරිපාකං ඤත්වා සත්ථාපි –

“උච්ඡින්නද සිනෙහමත්තනො, කුමුදං සාරදිකංව පාණිනා;
සන්තිමග්ගමෙව බුහය, නිබ්බානං සුගතෙන දෙසිත”න්ති. (ධ. ප. 285) –

ආදිනා නයෙන ඔහාසං ඵරිත්වා ගාථාය අවිජ්ජණ්ඩකොසං පහරති, සො ගාථාපරියොසානෙ අවිජ්ජාණ්ඩකොසං හින්දිත්වා අරහත්තං පාපුණාති. තතො පට්ඨාය යථා තෙ කුක්කුටපොතකා ගාමක්ඛේත්තං උපසොභයමානා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති, එවං අයම්පි මහාබ්ණාසවො නිබ්බානරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා සඨ්ඝාරාමං උපසොභයමානො විවරති.

ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ වත්තාරි පහානාති කථිතාති. කථං? වෙනොබ්බානස්ස චෙනොවිනිබ්බානං පහානෙන පටිසම්බානප්පභානං කථිතං, ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනප්පභානං කථිත, මග්ගෙ ආගතෙ සමුච්ඡෙදප්පභානං කථිතං, එලෙ ආගතෙ පටිප්පස්සද්ධිප්පභානං කථිතං. සෙසං සම්බන්ධ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වෙනොබ්බසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා

190. එවං මෙ සුතන්ති වනපත්ථපරියායං. තත්ථ වනපත්ථපරියායන්ති වනපත්ථකාරණං, වනපත්ථදෙසනං වා.

191. වනපත්ථං උපනිස්සාය විහරන්ති මනුස්සපචාරාතික්කන්තං වනසණ්ඩසෙනාසනං නිස්සාය සමණධම්මං කරොන්තො විහරති. අනුපට්ඨිතාතිආදිසු පුබ්බෙ අනුපට්ඨිතා සති තං උපනිස්සාය විහරන්තොපි න උපට්ඨාති, පුබ්බෙ අසමාහිතං චිත්තං න සමාධියති, පුබ්බෙ අපරික්ඛිණා ආසවා න පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, පුබ්බෙ අනනුප්පත්තං අනුත්තරං යොගක්ඛේමසම්බානං අරහත්තස්ස වා පාපුණාතිති අත්ථො. ජීවිතපරික්ඛාරාති ජීවිතසම්භාරා. සමුදානෙතබ්බාති සමාහරිතබ්බා. කසිරෙන සමුදාගච්ඡන්තිති දුක්ඛෙන උප්පජ්ජන්ති. රත්තිභාගං වා දිවසභාගං වාති රත්තිකොට්ඨාසෙ වා දිවසකොට්ඨාසෙ වා. එත්ථ ව රත්තිභාගෙ පටිසඤ්චික්ඛමානෙන ඤත්වා රත්තිංයෙව පක්කම්මිතබ්බං, රත්තිං වණ්ඩවාළාදීනං පරිබන්ධෙ සති අරුණුග්ගමනං ආගමෙතබ්බං. දිවසභාගෙ ඤත්වා දිවා ව පක්කම්මිතබ්බං, දිවා පරිබන්ධෙ සති සූරියත්ථභිගමනං ආගමෙතබ්බං.

192. සම්බාපිති එවං සමණධම්මස්ස අනිප්ඵජ්ජනභාවං ජානිත්වා. අනන්තරවාරෙ පන සම්බාපිති එවං සමණධම්මස්ස නිප්ඵජ්ජනභාවං ජානිත්වා.

194. යාවජීවන්ති යාව ජීවිතං පවත්තති, තාව වත්ථබ්බමෙව.

195. සො පුග්ගලොති පදස්ස නානුබන්ධිතබ්බොති ඉමිනා සම්බන්ධො. අනාපුච්ඡාති ඉධ පන තං පුග්ගලං අනාපුච්ඡා පක්කම්මිතබ්බන්ති අත්ථො.

197. සම්බාපිති එවං සමණධම්මස්ස අනිප්ඵජ්ජනභාවං ඤත්වා සො පුග්ගලො නානුබන්ධිතබ්බො, තං ආපුච්ඡා පක්කම්මිතබ්බං.

198. අපි පනුජ්ජමානෙතාපිති අපි නික්කඩ්ඪියමානෙතාපි. එවරුපො හි පුග්ගලො සවෙපි දාරුකලාපසනං වා උදකසංසනං වා වාලිකම්මණසනං වා දණ්ඩං ආභරාපෙති, මා ඉධ වසීති නික්කඩ්ඪාපෙති වා, තං තං බමාපෙත්වා යාවජීවං වත්ථබ්බමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා

199. එවං මෙ සුතන්ති මධුපිණ්ඩිකසුත්තං. තත්ථ මහාවනන්ති හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං අරොපිමං ජාතිවනං, න යථා වෙසාලියං රොපිතාරොපිතමිස්සකං. දිවාච්චාරායාති දිවා පටිසල්ලානත්ථාය. බෙලුවලට්ඨිකායාති තරුණබෙලුවරුක්ඛස්ස. දණ්ඩපාණිති න ජරාදුබ්බලතාය දණ්ඩභත්ථො. අයස්සෙහි තරුණො පයම්බයෙ යිතො, දණ්ඩචිත්තතාය පන සුවණ්ණදණ්ඩං ගහෙත්වා විවරති, තස්මා දණ්ඩපාණිති වුත්තො. ජඩ්ඝාච්චාරන්ති ජඩ්ඝාකිලමථවිනොදනත්ථං ජඩ්ඝාවාරං. අනුවඩ්ඝමමානො අනුවිවරමානොති ආරාමදස්සන-වනදස්සන-පබ්බතදස්සනාදීනං අත්ථාය ඉතො විතො ව විවරමානො. අධිච්චතික්ඛමනො කිරෙස කදාවි දෙව නික්ඛමිත්වා එවං විවරති. දණ්ඩමොලුබ්භාති දණ්ඩං ඔලුම්භිත්වා ගොපාලකදාරකො විය දණ්ඩං පුරතො යපෙත්වා දණ්ඩමත්ථකෙ ද්වෙ භත්ථො පතිට්ඨාපෙත්වා පිට්ඨිපාණිං හනුකෙන උප්පිලෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

200. කිංවාදීන් කිංදිට්ඨිකො. කිමක්බායීති කිං කපෙති. අයං රාජා භගවන්තං අවන්දිත්වා පටිසන්ථාරමත්තකමෙව කත්වා පඤ්භං පුච්ඡති. තම්පි න අඤ්ඤාතුකාමතාය, අවිත්තිකාරෙන පුච්ඡති. කස්මා? දෙවදත්තස්ස පක්ඛිකො කිරෙස. දෙවදත්තො අත්තනො සන්තිකං ආගච්ඡමානෙ තථාගතෙ භින්දති. සො කිර එවං වදෙති “සමණො ගොතමො අම්භාකං කුලෙන සද්ධිං වෙරී, න නො කුලස්ස වුද්ධිං ඉච්ඡති. භගිනීපි මෙ වක්කවත්තිපරිභොගා, තං පභාය ‘නස්සතෙසා’ති නිකම්ඤ්වා පබ්බජී. භාගිනෙයොපි මෙ වක්කවත්තිඛිපත්ති ඤත්වා අම්භාකං කුලස්ස වඩ්ඪියා අතුස්සන්තො ‘නස්සතෙත’න්ති තම්පි දහරකාලෙයෙව පබ්බාජෙසී. අහං පන තෙන විනා වත්තිතුං අසක්කොන්තො අනුපබ්බජිතො. එවං පබ්බජිතම්පි මං පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය න උජුකෙහි අක්ඛිභි ඔලොකෙති. පරිසමජ්ඣෙ භාසන්තොපි මහාචරස්සුනා පහරන්තො විය ආපායිකො දෙවදත්තොතිආදීති භාසති”ති. එවං අයම්පි රාජා දෙවදත්තෙන භින්නො, තස්මා එවමකාසී.

අප් භගවා යථා අයං රාජා මයා පඤ්භෙ පුච්ඡිතෙ න කපෙතීති වත්තුං න ලභති, යථා ච භාසිතස්ස අත්ථං න ජානාති, එවමස්ස කපෙස්සාමීති තස්සානුවච්ඡවිකං කපෙන්නො යථාවාදී බොතිආදිමාහ.

තත්ථ න කෙනවි ලොකෙ විග්ගස්භ කිට්ඨතීති ලොකෙ කෙනවි සද්ධිං විග්ගාහිකකථං න කරොති න විවදති. තථාගතො හි ලොකෙන සද්ධිං න විවදති; ලොකො පන තථාගතෙන සද්ධිං අනිවචනීති වුත්තෙ නිවචනීති වදමානො, දුක්ඛං, අනත්තා, අසුභන්ති වුත්තෙ සුභන්ති වදමානො විවදති. තෙනෙවාහ “නාහං, භික්ඛවෙ, ලොකෙන විවදාමි, ලොකොව බො, භික්ඛවෙ, මයා විවදති, තථා න, භික්ඛවෙ, ධම්මවාදී කෙනවි ලොකස්මිං විවදති, අධම්මවාදීව බො, භික්ඛවෙ, විවදති”ති (සං. නි. 3.94). යථාති යෙන කාරණෙන. කාමෙහිති වත්ථුකාමෙහිපි කිලෙසකාමෙහිපි. තං බ්‍රාහ්මණන්ති තං ඛිණාසවං බ්‍රාහ්මණං. අකථංකමීන්ති නිබ්බිච්ඡවිජං. ඡින්නකුක්කුච්චන්ති විජ්ජපිසාරකුක්කුච්චස්ස වෙව හත්ථපාදකුක්කුච්චස්ස ච ඡින්නත්තා ඡින්නකුක්කුච්චං. භවාභවෙති පුනස්පුනඛ්භවෙ, භීතපණිතෙ වා භවෙ, පණිතො හි භවො වුද්ධිපත්තො අභවොති වුච්චති. සඤ්ඤාති කිලෙසසඤ්ඤා. කිලෙසායෙව වා ඉධ සඤ්ඤානාමෙන වුත්තා, තස්මා යෙන කාරණෙන කාමෙහි විසංයුත්තං විහරන්තං තං ලොකෙ නින්නාවාදිං ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණං කිලෙසසඤ්ඤා නානුසෙන්නී, තඤ්ච කාරණං අහං වදාමිති අයමෙන්ථ අත්ථො. ඉති භගවා අත්තනො ඛිණාසවභාවං දිපෙති. නිල්ලාළෙත්වාති නිහරිත්වා කිලාපෙත්වා. තිව්සාබන්ති තිසාබං. නලාටිකන්ති වලිභඩ්ගං නලාටෙ තිස්සො රාජියො දස්සෙන්නො වලිභඩ්ගං වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. දණ්ඩමොලුබ්භාති දණ්ඩං උජ්ජිලෙත්වා. “දණ්ඩමාලුබ්භා”තිපි පායො, ගහෙත්වා පක්කාමීති අත්ථො.

201. අඤ්ඤතරොති නාමෙන අපාකටො එකො භික්ඛු. සො කිර අනුසන්ධිකුසලො, භගවතා යථා දණ්ඩපාණී න ජානාති, තථා මයා කමීනන්ති වුත්තෙ කින්නී නු බො භගවතා අවිඤ්ඤෙයාං කත්වා පඤ්භො කමීතොති අනුසන්ධිං ගහෙත්වා දසබලං යාවිත්වා ඉමං පඤ්භං භික්ඛුසඩ්ඨස්ස පාකටං කරිස්සාමීති උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඩ්ගං කරිත්වා දසනබසමුජ්ජලං අඤ්ජලිං පග්ගස්භ කිංවාදී පන, හන්තෙ භගවාතිආදිමාහ.

යතොතිදානන්ති භාවනපුංසකං එතං, යෙන කාරණෙන යස්මිං කාරණෙ සතීති අත්ථො. පපඤ්චසඤ්ඤාසඩ්ඛාති එත්ථ සඩ්ඛාති කොට්ඨාසො. පපඤ්චසඤ්ඤාති තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චසම්පයුත්තා සඤ්ඤා, සඤ්ඤානාමෙන වා පපඤ්චායෙව වුත්තා. තස්මා පපඤ්චකොට්ඨාසාති අයමෙන්ථ අත්ථො. සමුදාවරන්තීති පවත්තන්ති. එත්ථ වෙ තත්ථී අභිනන්දිතබ්බන්ති යස්මිං ද්වාදසායතනසඩ්ඛාතෙ කාරණෙ සති පපඤ්චසඤ්ඤාසඩ්ඛා සමුදාවරන්ති, එත්ථ එකායතනම්පි වෙ අභිනන්දිතබ්බං අභිවදිතබ්බං අජ්ඣොසිතබ්බං නත්ථීති අත්ථො. තත්ථ අභිනන්දිතබ්බන්ති අහං මමන්ති අභිනන්දිතබ්බං. අභිවදිතබ්බන්ති අහං මමාති වත්තබ්බං. අජ්ඣොසිතබ්බන්ති අජ්ඣොසිත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගහෙතබ්බයුත්තං. එතෙනෙන්ථ තණ්හාදීනංයෙව අජ්ජවත්තිං කපෙති. එසෙවන්තොති අයං අභිනන්දනාදීනං නත්ථිභාවොව රාගානුසයාදීනං අත්තො. එසෙව නයො සබ්බන්ථ.

දණ්ඩාදානාදිසු පන යාය වෙනනාය දණ්ඩං ආදියති, සා දණ්ඩාදානං. යාය සත්ථං ආදියති පරාමසති, සා සත්ථාදානං. මත්ථකප්පත්තං කලභං. නානාගාහමත්තං විග්ගහං. නානාවාදමත්තං විවාදං. කුචං කුචන්ති එවං පවත්තං කුචං කුචං. පියසුඤ්ඤකරණං පෙසුඤ්ඤං. අයථාසභාවං මුසාවාදං කරොති, සා මුසාවාදොති වෙදිතබ්බා. එත්ථෙතෙති එත්ථ ද්වාදසසු ආයතනෙසු එතෙ කිලෙසා. කිලෙසා හි උජ්ජපජ්ජමානාපි ද්වාදසායතනාති නිස්සාය උජ්ජපජ්ජන්ති, නිරුජ්ඣමානාපි ද්වාදසසු ආයතනෙසුයෙව නිරුජ්ඣන්ති. එවං යත්ථුජ්ජන්තා, තත්ථෙව නිරුද්ධා හොන්ති. ස්වායමත්ථො සමුදයසවිච්ඡෙදෙන දිපෙතබ්බො –

“සා බො පනෙසා තණ්හා කත්ථ උජ්ජපජ්ජමානා උජ්ජපජ්ජති, කත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”ති වත්වා – “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උජ්ජපජ්ජමානා උජ්ජපජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති. කිඤ්ච ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං? චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූප”න්තිආදිනා (විභ. 203) නයෙන ද්වාදසසුයෙව ආයතනෙසු තස්සා උජ්ජපත්ති ව නිරොධො ව වුත්තො. යටෙව ච තණ්හා ද්වාදසසු ආයතනෙසු උජ්ජපජ්ජිත්වා නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාපි ආයතනෙසු පුන සමුදාවාරස්ස අභාවතො ආයතනෙසුයෙව නිරුද්ධාති වුත්තා, එවම්මෙපි පාපකා අකුසලා ධම්මා ආයතනෙසු නිරුජ්ඣන්තීති වෙදිතබ්බා. අප් වා ය්වායං අභිනන්දනාදීනං අභාවොව රාගානුසයාදීනං අත්තොති වුත්තො. එත්ථෙතෙ රාගානුසයාදීනං අත්තොති ලද්ධවොහාරෙ නිබ්බානෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. යඤ්භි යත්ථ නත්ථී, තං තත්ථ නිරුද්ධං නාම හොති, ස්වායමත්ථො නිරොධපඤ්ඤෙන දිපෙතබ්බො.

වුත්තඤ්ඤානං “දුතියං කුමාරං සමාපන්නස්ස චිත්තකම්මාරා වට්ඨිතඤ්ඤානං පටිප්පස්සද්ධා භොග්නී” තිආදි (පටි. ම. 1.83).

202. සත්ථු වෙව සංවණ්ණිකොති සත්ථාරා ව පසංසිතො. විඤ්ඤානන්ති ඉදම්පි කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං, පණ්ඩිතෙහි සබ්බමචාරිහි ව සම්භාවිතොති අත්ථො. පභොගීති සක්කොති.

203. අතික්කම්මෙව මූලං අතික්කම්ම ඛන්ධන්ති සාරො නාම මූලෙ වා ඛන්ධෙ වා භවෙය්‍යා, තම්පි අතික්කම්මත්ථාති අත්ථො. එවංසම්පදන්ති එවංසම්පන්නිකං, ඊදිසන්ති අත්ථො. අතිසිත්ථාති අතික්කම්මත්ථා. ජානං ජානාතීති ජාතිනබ්බමෙව ජානාති. පස්සං පස්සනීති පස්සිතබ්බමෙව පස්සති. යථා වා එකච්චො විපරීතං ගණ්හන්තො ජානන්තොපි න ජානාති, පස්සන්තොපි න පස්සති, න එවං භගවා. භගවා පන ජානන්තො ජානාතියෙව, පස්සන්තො පස්සතියෙව. ස්වායං දස්සනපරිණායකට්ඨෙත වක්ඛුභුතො. විදිතකරණට්ඨෙත ඤාණභුතො. අවිපරීතසභාවට්ඨෙත පරියත්තිධම්මප්පචත්තනතො වා හදයෙන චිත්තෙන්වා වාචාය නිව්ඡාරිතධම්මමයොති ධම්මභුතො. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභුතො. අථ වා වක්ඛු විය භුතොති වක්ඛුභුතොති එවමෙනෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ස්වායං ධම්මස්ස චත්තනතො වත්තා. පචත්තාපනතො පචත්තා. අත්ථං නිහරිත්ථා දස්සනසමත්ථතාය අත්ථස්ස නින්තොතා. අමතාධිගමාය පටිපත්තිං දදාතීති අමතස්ස දාතා. අගරුං කත්ථාති පුනස්පුනං ආයාචාපෙන්තොපි හි ගරුං කරොති නාම, අත්තතො සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ යත්ථා සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරමානො විය දුබ්බිඤ්ඤායං කත්ථා කට්ඨන්තොපි ගරුං කරොතියෙව නාම. එවං අකත්ථා අම්භෙ පුනස්පුනං ආයාචාපෙන්වා සුචිඤ්ඤායාමිපි නො කත්ථා කට්ඨන්ති වුත්තං භොති.

204. යං බො නො ආවුසොති එත්ථ කිඤ්චාපි “යං බො වො”ති වත්තබ්බං සියා, තෙ පන භික්ඛු අත්තනා සද්ධිං සඬගණ්හන්තො “යං බො නො”ති ආහ. යස්මා වා උද්දෙසොව තෙසං උද්දිට්ඨොව. භගවා පන ථෙරස්සාපි තෙසම්පි භගවා. තස්මා භගවාති පදං සන්ධායපි එවමාහ, යං බො අම්භාකං භගවා තුම්භාකං සංඛිත්තෙන උද්දෙසං උද්දිසිත්ථාති අත්ථො.

වක්ඛුඤ්චාචුසොතිආදීසු අයමත්ථො, ආවුසො, නිස්සයභාවෙන වක්ඛුපසාදඤ්ච ආරම්මණභාවෙන චතුසමුට්ඨානිකරූපෙ ව පටිච්ච වක්ඛුචිඤ්ඤාණං නාම උප්පජ්ජති. තිණ්ණං සඬගති එස්සොති තෙසං තිණ්ණං සඬගතියා එස්සො නාම උප්පජ්ජති. තං එස්සං පටිච්ච සහජාතාදිවසෙන එස්සපච්චයා වෙදනා උප්පජ්ජති. තාය වෙදනාය යං ආරම්මණං වෙදෙති, තදෙව සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, යං සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, තදෙව ආරම්මණං විතක්කො විතක්කෙති. යං විතක්කො විතක්කෙති, තදෙවාරම්මණං පපඤ්චො පපඤ්චෙති. තතොනිදානන්ති එතෙහි වක්ඛුරූපාදිහි කාරණෙහි. පුරිසං පපඤ්චසඤ්ඤාසඬබ්බා සමුදාවරන්තීති තං අපරිඤ්ඤාතකාරණං පුරිසං පපඤ්චකොට්ඨාසා අභිභවන්ති, තස්ස පචත්තන්තීති අත්ථො. තත්ථ එස්සවෙදනාසඤ්ඤා වක්ඛුචිඤ්ඤාණෙන සහජාතා භොග්නී. විතක්කො වක්ඛුචිඤ්ඤාණානන්තරාදීසු සචිතක්කචිත්තෙසු දට්ඨබ්බො. පපඤ්චසඬබ්බා ජවනෙන සහජාතා භොග්නී. යදි එවං කස්මා අතීතානාගතග්ගණං කතන්ති? තථා උප්පජ්ජනතො. යට්ඨෙ හි එතරහි වක්ඛුද්වාරිකො පපඤ්චො වක්ඛුඤ්ච රූපෙ ව එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කෙ ව පටිච්ච උප්පන්නො, එවමෙව අතීතානාගතෙසුපි වක්ඛුචිඤ්ඤායොසු රූපෙසු තස්සුප්පත්තිං දස්සෙන්තො එවමාහ.

සොතඤ්චාචුසොතිආදීසුපි එසෙව නයො. ඡට්ඨද්වාරෙ පන මනන්ති භවඬගචිත්තං. ධම්මෙති තෙභුමකධම්මාරම්මණං. මනොවිඤ්ඤාණන්ති ආවජ්ජනං වා ජවනං වා. ආවජ්ජනෙ ගහිතෙ එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කා ආවජ්ජනසහජාතා භොග්නී. පපඤ්චො ජවනසහජාතො. ජවනෙ ගහිතෙ සභාවජ්ජනකං භවඬග මනො නාම භොති, තතො එස්සාදයො සබ්බෙපි ජවනෙන සහජාතාව. මනොද්වාරෙ පන යස්මා අතීතාදිභෙදං සබ්බම්පි ආරම්මණං භොති, තස්මා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නෙසුති ඉදං යුත්තමෙව.

ඉදානි වට්ටං දස්සෙන්තො සො වතාචුසොති දෙසනං ආරහි. එස්සපඤ්ඤත්තිං පඤ්ඤපෙස්සනීති එස්සො නාම එකො ධම්මො උප්පජ්ජතිති එවං එස්සපඤ්ඤත්තිං පඤ්ඤපෙස්සනී, දස්සෙස්සනීති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථං. එවං ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීති ද්වාදසායතනවසෙන සකලං වට්ටං දස්සෙන්වා ඉදානි ද්වාදසායතනපටික්ඛෙපවසෙන විවට්ටං දස්සෙන්තො සො වතාචුසො වක්ඛුස්මිං අසනීති දෙසනං ආරහි. තත්ථ වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙන්වා ඉදානි සාවකෙන පඤ්ඤා කට්ඨොති මා නික්කඬ්ඛා අභුචත්ථං, අයං භගවා සබ්බඤ්ඤාඤාණකුලං ගහෙන්වා නිසින්තො, ඉච්ඡමානා තමෙව උපසඬකම්මත්ථා නික්කඬ්ඛා භොථාති උයොපෙන්තො ආකඬ්ඛමානා ව පනාතිආදිමාහ.

205. ඉමෙහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි කාරණෙහි පපඤ්චුප්පත්තියා පාටියෙක්කකාරණෙහි වෙව වට්ටවිවට්ටකාරණෙහි ව. ඉමෙහි පදෙහිති ඉමෙහි අක්ඛරසම්පිණ්ඩනෙහි. බ්‍යඤ්ජනෙහිති පාටියෙක්කඅක්ඛරෙහි. පණ්ඩිතොති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො. චතුරි වා කාරණෙහි පණ්ඩිතො ධාතුකුසලො ආයතනකුසලො පච්චයාකාරකුසලො කාරණාකාරණකුසලොති. මහාපඤ්ඤොති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තාති පටිභානාති පරිග්ගණණසමත්ථාය මහාපඤ්ඤාය සමන්තාගතො. යථා තං මහාකච්චානෙනාති

යථා මහාකච්චානෙන බ්‍යාකනං, තං සන්ධාය තන්ති චුත්තං. යථා මහාකච්චානෙන බ්‍යාකනං, අහමිපි තං එවමෙවං බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති අත්ථො.

මධුපිණ්ඩිකන්ති මහන්තං ගුළපුචං බද්ධසත්තුගුළකං වා. අසෙවනකන්ති අසෙවිතබ්බකං. සප්පිඨාණිකමධුසක්කරාදීසු ඉදං නාමෙන්ථ මන්දං ඉදං බහුකන්ති න වත්තබ්බං සමයොජිතරසං. වෙනසොති විත්තකජාතිකො. දබ්බජාතිකොති පණ්ඩිතසභාවො. කො නාමො අයන්ති ඉදං ටෙරො අතිභද්දකො අයං ධම්මපරියායො, දසබලස්ස සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙනෙවස්ස නාමං ගණ්භාපෙස්සාමිති වින්තෙන්වා ආහ. තස්මාති යස්මා මධුපිණ්ඩිකො විය මධුරො, තස්මා මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහීති වදති. සෙසං සබ්බන්ථ උත්තානන්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා

206. මෙ සුතන්ති ද්වෙධාවිතක්කසුත්තං. තත්ථ ද්විධා කත්වා ද්විධා කත්වාති ද්වෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා. කාමචිතක්කොති කාමපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො. බ්‍යාපාදචිතක්කොති බ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො. විහිංසාවිතක්කොති විහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො. එකං භාගන්ති අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වා සබ්බො පායං චිතක්කො අකුසලපක්ඛිකොයෙවාති තයොපි කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙ එකං කොට්ඨාසමකාසිං. කාමෙහි නිස්සටො නෙක්ඛම්මපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො නාම, සො යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. අබ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අබ්‍යාපාදචිතක්කො, සො මෙන්තාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. අවිහිංසාපට්ඨංයුත්තො චිතක්කො අවිහිංසාවිතක්කො, සො කරුණාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. දුතියං භාගන්ති සබ්බොපායං කුසලපක්ඛිකොයෙවාති දුතියං කොට්ඨාසමකාසිං. ඉමිනා බොධිසත්තස්ස විතක්කනිග්ගහණකාලො කට්ඨො.

බොධිසත්තස්ස හි ඡබ්බස්සානි පධානං පදහන්තස්ස නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො පුඤ්ජපුඤ්ජා මහානදියං ඔසා විය පවත්තිංසු. සතිසම්මොසෙන පන සහසා කාමචිතක්කාදයො උප්පජ්ජන්වා කුසලවාරං පච්ඡන්දන්වා සයං අකුසලපවනවාරා හුත්වා තිට්ඨන්ති. තතො බොධිසත්තො වින්තෙසි – “මය්හං ඉමෙ කාමචිතක්කාදයො කුසලවාරං පච්ඡන්දන්වා තිට්ඨන්ති, හන්දාහං ඉමෙ චිතක්කෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා විහරාමි”ති කාමචිතක්කාදයො අකුසලපක්ඛිකාති එකං භාගං කරොති නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො කුසලපක්ඛිකාති එකං. අථ පුන වින්තෙසි – “අකුසලපක්ඛිකො ආගතං චිතක්කං මන්තෙන කණ්ඨසප්පං උප්පිළෙන්වා ගණ්භන්තො විය අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ව නිග්ගහෙස්සාමි, නාස්ස වඩ්ඪිතුං දස්සාමි. කුසලපක්ඛිකො ආගතං චිතක්කං මෙසසමයෙ මෙසං විය සුබ්බෙන්තෙ සාලකලායාණිපොතකං විය ව සීසං වඩ්ඪෙස්සාමි”ති. සො තථා කත්වා අකුසලචිතක්කෙ නිග්ගණ්ඨි, කුසලචිතක්කෙ වඩ්ඪෙසි. එවං ඉමිනා බොධිසත්තස්ස විතක්කනිග්ගහණනාකාලො කට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

207. ඉදානි යථාස්ස තෙ චිතක්කා උප්පජ්ජන්සු, යථා ව තෙ නිග්ගහෙසි, තං දස්සෙන්තො තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ අප්පමත්තස්සානි සතියා අවිප්පවාසෙ ඨිතස්ස. ආනාපිනොති ආනාපවීරියවන්තස්ස. පහිතත්තස්සානි පෙසිතවිත්තස්ස. උප්පජ්ජති කාමචිතක්කොති බොධිසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි පධානං පදහතො රජ්ජසුඛං වා ආරබ්භ, පාසාදෙ වා නාටකානි වා ඔරොධෙ වා කිඤ්චිදෙව වා සම්පන්නිං ආරබ්භ කාමචිතක්කො නාම න උප්පන්තපුබ්බො. දුක්කරකාරිකාය පනස්ස ආභාරූපච්ඡෙදෙන අධිමත්තකසීමානං පත්තස්ස එතදභොසි – “න සක්කා ආභාරූපච්ඡෙදෙන විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං, යංනුනාහං ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍ය”න්ති. සො උරුවෙලං පිණ්ඩාය පාවිසි. මනුස්සා – “මහාපුරිසො පුබ්බෙ ආහරිත්වා දින්නම්පි න ගණ්ඨි, අද්ධාස්ස ඉදානි මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තස්මා සයමෙව ආගතො”ති පණිතපණිතං ආහාරං උපහරිංසු. බොධිසත්තස්ස අත්තභාවො නවිරස්සෙව පාකතිකො අභොසි. ජරාජිණ්ණත්තභාවො හි සප්පායභොජනං ලභිත්වාපි පාකතිකො න භොති. බොධිසත්තො පන දහරො. තෙනස්ස සප්පායභොජනං භුඤ්ජතො අත්තභාවො න වීරස්සෙව පාකතිකො ජාතො, විප්පසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡට්ඨණ්ණො, සමුග්ගතතාරාගණං විය නහං පරිපුණ්ණද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණප්පට්ඨණ්ඩිතසරීරං අභොසි. සො තං ඔලොකෙන්වා “තාව කිලන්තො නාම අත්තභාවො එවං පටිපාකතිකො ජාතො”ති වින්තෙන්වා අත්තතො පඤ්ඤාමහන්තතාය එවං පරිත්තකම්පි චිතක්කං ගහෙන්වා කාමචිතක්කොති අකාසි.

පණ්ණසාරාය පුරතො නිසින්තො වමරපසදගවයරොහිතමිගාදිකෙ මගගණෙ මනුඤ්ඤසද්දරවනෙ මොරවනකුක්කුටාදිකෙ පක්ඛිගණෙ නිලුප්පලකුමුදකමලාදියඤ්ජන්නානි පල්ලොනි නානාකුසුමසඤ්ජන්නවිටපා වනරාජියො මණ්ඤ්ඤන්ධනිම්මලපලපවාහඤ්ච නදිං නෙරඤ්ජරං පස්සති. තස්ස එවං භොති “සොහනා වනිමෙ මිගජානා පක්ඛිගණා පල්ලොනි වනරාජියො නදී නෙරඤ්ජරා”ති. සො තම්පි එවං පරිත්තකං චිතක්කං ගහෙන්වා කාමචිතක්කමකාසි, තෙනාහ “උප්පජ්ජති කාමචිතක්කො”ති.

අත්තඛ්‍යාබාධායපීති අත්තදුක්ඛායපි. එසෙවනායො සබ්බත්ථං. කිං පන මහාසත්තස්ස උභයදුක්ඛාය සංවත්තනකච්ඡිකකො නාම අත්ථිති? නත්ථි. අපරිඤ්ඤායං ධීතස්ස පන චිතක්කො යාව උභයඛ්‍යාබාධාය සංවත්තනීති එතාති තිණි නාමාති උභති, තස්මා එවමාහ. පඤ්ඤානිරොධිකොති අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජිතුං න දෙති, ලොකියපඤ්ඤං පන අට්ඨසමාපත්තිපඤ්චාහිඤ්ඤාවසෙන උප්පන්නම්පි සමුච්ඡන්දිත්වා ඛිපතිති පඤ්ඤානිරොධිකො. විසානපක්ඛිකොති දුක්ඛකොට්ඨාසිකො. අසඬ්ඛනං නිබ්බානං නාම, තං පච්චක්ඛං කාතුං න දෙතිති අනිබ්බානසංවත්තනිකො. අබ්බත්ථං ගච්ඡතිති ඛයං නත්ථිභාවං ගච්ඡති. උදකපුප්පුලකො විය නිරුජ්ඣති. පජ්ඣමෙවාති පජ්ඣිමෙව. විනොදමෙවාති නිහරිමෙව. ඛ්‍යන්තමෙව නං අකාසින්නි විගතන්තං නිස්සෙසං පරිවට්ඨමං පරිච්ඡින්නමෙව නං අකාසිං.

208. ඛ්‍යාපාදච්ඡිකකොති න බොධිසත්තස්ස පරුපසාතප්පට්ඨසංයුත්තො නාම චිතක්කො චිත්තෙ උප්පජ්ජති, අථස්ස අතිවස්සඅච්චුණ්භඅතිසීතාදීති පන පටිච්ච චිත්තවිපරිණාමභාවො හොති, තං සන්ධාය “ඛ්‍යාපාදච්ඡිකකො”ති ආහ. විහිංසාවිතක්කොති න මහාසත්තස්ස පරෙසං දුක්ඛුප්පාදනප්පට්ඨසංයුත්තො චිතක්කො උප්පජ්ජති, චිත්තෙ පන උද්ධතාකාරො අනෙකග්ගතාකාරො හොති, තං ගහෙත්වා විහිංසාවිතක්කමකාසි. පණ්ණසාලාද්වාරෙ තිසින්නො හි සිහඛ්‍යග්ගාදිකෙ වාළුම්භෙ සුකාරාදයො චූද්දම්භෙ විහිංසන්තෙ පස්සති. අථ බොධිසත්තො ඉමස්මිම්පි නාම අකුතොහයෙ අරඤ්ඤෙ ඉමෙසං නිරව්ඡානගතානං පච්චත්ථිකා උප්පජ්ජන්ති, බලවන්තො දුබ්බලෙ බාදන්ති, බලවන්තබාදිතා වත්තන්තිති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙති. අඤ්ඤෙපි බ්ලාරාදයො කුක්කුට්ඨසීතාදීති බාදන්තෙ පස්සති, ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියො මනුස්සෙ රාජකම්මිකෙහි උපද්දුතෙ වධබන්ධාදීති අනුභවන්තෙ අත්තනො කසිවණ්ඡජාදීති කම්මාති කත්වා ජීවිතුං න උභන්තිති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙති, තං සන්ධාය “උප්පජ්ජති විහිංසාවිතක්කො”ති ආහ. තථා තථාති තෙන තෙන ආකාරෙන. ඉදං චුත්තං හොති – කාමචිතක්කාදියු යං යං චිතක්කෙති, යං යං චිතක්කං පචත්තෙති, තෙන තෙන වස්සාකාරෙන කාමචිතක්කාදිභාවො චෙතසො න හි හොතිති. පහාසි නෙක්ඛම්මචිතක්කන්ති නෙක්ඛම්මචිතක්කං පජ්ඣති. බහුලමකාසීති බහුලං කරොති. තස්ස තං කාමචිතක්කාය චිත්තන්ති තස්ස තං චිත්තං කාමචිතක්කත්ථාය. යථා කාමචිතක්කසම්පයුත්තං හොති, එවමෙවං නමතිති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නායො.

ඉදාති අත්ථදීපිකං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපි තිආදිමාහ. තත්ථ කිට්ඨසම්බාධෙති සස්සසම්බාධෙ. ආකොටෙය්‍යාති උජුකං පිට්ඨියං පහරෙය්‍ය. පටිකොටෙය්‍යාති තිරියං ඵාසුකාසු පහරෙය්‍ය. සන්තිරුන්ධෙය්‍යාති ආවරිත්වා තිට්ඨෙය්‍ය. සන්තිවාරෙය්‍යාති ඉතො විතො ව ගන්තුං න දෙය්‍ය. තතොනිදානන්ති තෙන කාරණෙන, එවං අරක්ඛිතානං ගුන්තං පරෙසං සස්සබාදනකාරණෙනාති අත්ථො. බාලො හි ගොපාලොකො එවං ගාවො අරක්ඛමානො “අයං අම්මාකං භත්තවෙනනං බාදති, උජුං ගාවො රක්ඛිතුම්පි න සක්කොති, කුලෙහි සද්ධිං වෙරං ගණ්භාපෙති”ති ගොසාමිකානම්පි සන්තිකා වධාදීති පාපුණාති, කිට්ඨසාමිකානම්පි. පණ්ඩිතො පන ඉමාති වත්තාරි භයාති සම්පස්සන්තො ගාවො සාධුකං රක්ඛති, තං සන්ධායෙන චුත්තං. ආදීනවන්ති උපද්දවං. ඔකාරන්ති ලාමකං, බන්ධෙසු වා ඔතාරං. සංකිලෙසන්ති කිලිට්ඨභාවං. නෙක්ඛම්මෙති නෙක්ඛම්මම්හි. ආනිසංසන්ති විසුද්ධිපක්ඛං. වොදානපක්ඛන්ති ඉදං තස්සෙව වෙවචනං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මම්හි විසුද්ධිපක්ඛං අද්දසන්ති අත්ථො.

209. නෙක්ඛම්මන්ති ච කාමෙහි නිස්සට්ඨං සබ්බකුසලං, එකධම්මෙ සඬ්ගය්භමානෙ නිබ්බානමෙව. තත්‍රිදං ඔපම්මසංසන්දනං – කිට්ඨසම්බාධං විය හි රූපාදිආරම්මණං, කුටගාවො විය කුටචිත්තං, පණ්ඩිතගොපාලකො විය බොධිසත්තො, වතුබ්බිධහයං විය අත්තපරුභයඛ්‍යාබාධාය සංවත්තනචිතක්කො, පණ්ඩිතගොපාලකස්ස වතුබ්බිධං හයං දිස්වා කිට්ඨසම්බාධෙ අප්පමාදෙන ගොරක්ඛණං විය බොධිසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි පධානං පදගතො අත්තඛ්‍යාබාධාදිභයං දිස්වා රූපාදියු ආරම්මණෙසු යථා කාමචිතක්කාදයො න උප්පජ්ජන්ති, එවං චිත්තරක්ඛණං. පඤ්ඤාචූද්ධිකොතිආදියු අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය උප්පාදාය, උප්පන්නාය ව චූද්ධියා සංවත්තනීති පඤ්ඤාචූද්ධිකො. න දුක්ඛකොට්ඨාසාය සංවත්තනීති අවිසානපක්ඛිකො. නිබ්බානධාතුසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනීති නිබ්බානසංවත්තනිකො. රත්තිං වෙපි නං, හික්ඛවෙ, අනුචිතක්කෙය්‍යන්ති සකලරත්තිං වෙපි තං චිතක්කං පචත්තෙය්‍යං. තතොනිදානන්ති තංමුලකං. ඔහඤ්ඤෙය්‍යාති උග්ගානියෙය්‍ය, උද්ධච්චාය සංවත්තෙය්‍යාති අත්ථො. ආරාති දුරෙ. සමාධිම්භාති උපචාරසමාධිතොපි අප්පනාසමාධිතොපි. සො බො අහං, හික්ඛවෙ, අජ්ඣත්තමෙව චිත්තන්ති සො අහං, හික්ඛවෙ, මා මෙ චිත්තං සමාධිම්භා දුරෙ හොතුති අජ්ඣත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙම්, ගොවරජ්ඣත්තෙ යපෙම්ති අත්ථො. සන්තිසාදෙම්ති තත්ථෙව ච නං සන්තිසීදාපෙම්. එකොදිං කරොමිති එකග්ගං කරොමි. සමාදහාමිති සම්මා ආදහාමි, සුට්ඨු ආරොපෙම්ති අත්ථො. මා මෙ චිත්තං උභඤ්ඤීති මා මය්ගං චිත්තං උග්ගානියිත්ථ, මා උද්ධච්චාය සංවත්තතුති අත්ථො.

210. උප්පජ්ජති අඛ්‍යාපාදච්ඡිකකො...පෙ.... අවිහිංසාවිතක්කොති එත්ථ යො සො ඉමාය හෙට්ඨා චුත්තතරුණවිපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නචිතක්කො කාමපච්චනිකට්ඨෙන නෙක්ඛම්මචිතක්කොති චුත්තො. සොයෙව ඛ්‍යාපාදපච්චනිකට්ඨෙන අඛ්‍යාපාදච්ඡිකකොති ව විහිංසාවිච්චනිකට්ඨෙන අවිහිංසාවිතක්කොති ව චුත්තො.

එත්තාවතා බොධිසත්තස්ස සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනාපට්ඨපනකාලො කට්ඨො. යස්ස හි සමාධිපි තරුණො, විපස්සනාපි. තස්ස විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අතිවිරං නිසින්තස්ස කායො කිලමති, අත්තො අග්ගි විය උට්ඨහති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, මත්ථකතො උසුමවට්ටි විය උට්ඨහති, චිත්තං හඤ්ඤති විහඤ්ඤති විප්ඵන්දති. සො පුන

සමාපත්ති. සමාපජ්ජිත්වා තං පරිදමෙත්වා මුද්‍රකං කත්වා සමස්සාසෙන්වා පුන විපස්සනං පටිඨපෙනි. තස්ස පුන අතිවිර-
නිසින්තස්ස තට්ඨෙ හොති. සො පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තට්ඨෙ කරොති. විපස්සනාය හි බහුපකාරා සමාපත්ති.

යථා යොධස්ස ඵලකකොට්ඨකො නාම බහුපකාරො හොති, සො තං නිස්සාය සඬගාමං පවිසති, තත්ථ හත්ථිහිපි
අස්සෙහිපි යොධෙහිපි සද්ධිං කම්මං කත්වා ආවුධෙසු වා ඛිණෙසු භුඤ්ජිතුකාමතාදිභාවෙ වා සති නිවත්තිත්වා
ඵලකකොට්ඨකං පවිසිත්වා ආවුධානිපි ගණ්හාති, විස්සමතිපි, භුඤ්ජතිපි, පානියම්පි පිවති, සන්තාහම්පි පටිසන්තස්සහති,
තං තං කත්වා පුන සඬගාමං පවිසති, තත්ථ කම්මං කත්වා පුන උච්චාරාදිපිළිනො වා කෙනවිදෙව වා කරණියෙන
ඵලකකොට්ඨකං පවිසති. තත්ථ සන්ථම්භිත්වා පුන සඬගාමං පවිසති, එවං යොධස්ස ඵලකකොට්ඨකො විය
විපස්සනාය බහුපකාරා සමාපත්ති.

සමාපත්තියා පන සඬගාමනිත්ථරණකයොධස්ස ඵලකකොට්ඨකතොපි විපස්සනා බහුපකාරතරා. කිඤ්චාපි හි
සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනං පටිඨපෙනි, විපස්සනා පන ථාමජාතා සමාපත්තිම්පි රක්ඛති. ථාමජාතං කරොති.

යථා හි ථලෙ නාවම්පි නාවාය හණ්ඩම්පි සකට්ඨාරං කරොන්ති. උදකං පත්වා පන සකට්ඨම්පි සකට්ඨණ්ඩම්පි
යුත්තගොණෙපි නාවාහාරං කරොන්ති. නාවා තිරියං සොතං ඡින්දිත්වා සොත්ථිතා සුපට්ටනං ගච්ඡති, එවමෙවං
කිඤ්චාපි සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනං පටිඨපෙනි, විපස්සනා පන ථාමජාතා සමාපත්තිම්පි රක්ඛති, ථාමජාතං
කරොති. ථලං පත්වා සකට්ටං විය හි සමාපත්ති. උදකං පත්වා නාවා විය විපස්සනා. ඉති බොධිසත්තස්ස එත්තාවතා
සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනාපට්ඨපනකාලො කට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

යඤ්ඤදෙවාතිආදි කණ්භපක්ඛෙ චුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං, ඉධාපි අත්ථදීපිකං උපමං දස්සෙතුං
සෙය්‍යථාපිතිආදිමාහ. තත්ථ ගාමන්තසම්භතෙසුති ගාමන්තං ආහටෙසු. සතිකරණියමෙව හොතිති එතා ගාවොති
සතිඋප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං හොති. ඉතො චිතො ව ගන්ත්වා ආකොටනාදිකිව්වං නත්ථි. එතෙ ධම්මාති එතෙ
සමට්ඨවිපස්සනා ධම්මාති සතුප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං හොති. ඉමිනා බොධිසත්තස්ස සමට්ඨවිපස්සනානං
ථාමජාතකාලො කට්ඨො. තදා කිරස්ස සමාපත්තිං අප්පනත්ථාය නිසින්තස්ස අට්ඨ සමාපත්තියො එකාවජ්ජනෙන
ආපාථං ආගච්ඡන්ති, විපස්සනං පටිඨපෙත්වා නිසින්තො සත්ත අනුපස්සනා එකප්පහාරෙනෙව ආරුළ්භො හොති.

215. සෙය්‍යථාපිති ඉධ කිං දස්සෙති? අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි, සත්තානඤ්ඤි හිතුපචාරං අත්තනො
සත්ථුභාවසම්පදඤ්ච දස්සෙන්නො භගවා ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අරඤ්ඤෙති අට්ඨියං. පවනෙති ව්‍යාසණ්ඛෙ.
අත්ථනො හි ඉදං ද්වියං එකමෙව, පට්ඨස්ස පන දුතියං වෙවචනං. අයොගක්ඛෙමකාමොති වතුහි යොගෙහි බෙමං
නිබ්භයට්ඨානං අනිච්ඡන්තො භයමෙව ඉච්ඡන්තො . සොචන්ථිකොති සුචන්ථිභාවාවහො. පිතිගමනියොති තුට්ඨිං
ගමනියො. “පිතිගමනියො”ති වා පායො. පිදභෙය්‍යාති සාබ්බාදිති ථකෙය්‍ය. විචරෙය්‍යාති විසදමුඛං කත්වා විචට්ඨං
කරෙය්‍ය. කුම්මග්ගන්ති උදකව්‍යාපබ්බතාදිති සන්තිරුද්ධං අමග්ගං. ඔදභෙය්‍ය ඔකචරන්ති තෙසං ඔකෙ වරමානං විය
එකං දීපකම්ගං එකස්මිං යානෙ යපෙය්‍ය. ඔකචාරිකන්ති දීඝරජ්ජයා බන්ධිතංයෙව මිගිං.

මිගුද්දකො හි අරඤ්ඤං මිගානං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “ඉධ වසන්ති, ඉමිනා මග්ගෙන නික්ඛමන්ති, එත්ථ
වරන්ති, එත්ථ පිචන්ති, ඉමිනා මග්ගෙන පටිසන්ති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා මග්ගං පිධාය කුම්මග්ගං විචරිත්වා ඔකචරඤ්ච
ඔකචාරිකඤ්ච යපෙත්වා සයං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ සත්තිං ගහෙත්වා තිට්ඨති. අථ සායන්භසමයෙ මිගා අකුතොභයෙ
අරඤ්ඤෙ වරිත්වා පානියං පිචිත්වා මිගපොතකෙහි සද්ධිං කීළමානා වසනට්ඨානසන්තිකං ආගන්ත්වා ඔකචරඤ්ච
ඔකචාරිකඤ්ච දිස්වා “සභායකා නො ආගතා භවිස්සන්ති”ති නිරාසඬිකා පටිසන්ති, තෙ මග්ගං පිහිනං දිස්වා “නායං
මග්ගො, අයං මග්ගො භවිස්සති”ති කුම්මග්ගං පටිපජ්ජන්ති. මිගුද්දකො න තාව කිඤ්චි කරොති, පටිට්ඨෙසු පන
සබ්බපච්ඡිමං සණ්කං පහරති. සො උත්තසති, තතො සබ්බෙ උත්තසිත්වා “භයං උප්පන්ත”න්ති පුරතො
ඔලොකෙත්තා උදකෙන වා වනෙන වා පබ්බතෙන වා සන්තිරුද්ධං මග්ගං දිස්වා උභොහි පස්සෙහි අඬගුලිසඬිබලිකං
විය ගහනවනං පටිසිතුං අසක්කොන්තා පටිට්ඨමග්ගෙනෙව නික්ඛමිතුං ආරභන්ති. ලුද්දකො තෙසං නිවත්තනභාවං
ඤ්ඤත්වා ආදිතො පට්ඨාය තිංසම්පි වත්තාලිසම්පි මිගෙ සාතෙති. ඉදං සන්ධාය එවඤ්ඤි සො, හික්ඛවෙ, මහාමිගසඬිසො
අපරෙන සමයෙන අනයංසනං ආපජ්ජෙය්‍යාති චුත්තං.

“නන්දිරාගස්සෙතං අධිවචනං, අවිජ්ජායෙතං අධිවචන”න්ති එත්ථ යස්මා ඉමෙ සත්තා අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණා
හුත්වා නන්දිරාගෙන ආබන්ධිත්වා රුපාරම්මණාදිති උපනිතා වට්ටදුක්ඛසත්තියා ඝාතං ලභන්ති. තස්මා භගවා ඔකචරං
නන්දිරාගොති, ඔකචාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙසි.

මිගුද්දකො හි එකදාපි තෙසං සාබ්බාහඬිගෙන සරිරං පුඤ්ජිත්වා මනුස්සගන්ධං අපනෙත්වා ඔකචරං එකස්මිං
යානෙ යපෙත්වා ඔකචාරිකං සහ රජ්ජයා විස්සජ්ජෙත්වා අත්තානං පටිච්ඡාදෙත්වා සත්තිං ආදාය ඔකචරස්ස සන්තිකෙ
තිට්ඨති, ඔකචාරිකා මිගගණස්ස වරණට්ඨානාහිමුඛි ගච්ඡති . තං දිස්වා මිගා සිසානි උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨන්ති, සාපි සිසං
උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨති, තෙ “අමිහාකං සමජාතිකා අය”න්ති ගොවරං ගණ්හන්ති. සාපි තිණානි බාදන්ති විය සණ්කං
උපගච්ඡති. ආරඤ්ඤකො යුථපතිමිගො තස්සා වාතං ලභිත්වා සකභරියං විස්සජ්ජෙත්වා තදහිමුඛො හොති.

සත්තානක්කං නවනවමෙව පියං හොති. ඔකවාරිකා ආරක්ඛකස්ස මගස්ස අව්වාසන්තභාවං අදත්වා තදභිමුඛිව පච්ඡතො පටික්කමිත්වා ඔකවරස්ස සන්තිකං ගච්ඡති, යත්ථ යත්ථස්සා රජ්ජු ලග්ගති, තත්ථ තත්ථ ධුරෙන පහරිත්වා මොවෙනි, ආරක්ඛකො මිගො ඔකවරං දිස්වා ඔකවාරිකාය සම්මත්තො හුත්වා ඔකවරෙ උසුයං කත්වා පිට්ඨිං නාමෙත්වා සීසං කම්පෙන්නො තිට්ඨති, තස්මිං ඛණෙ සත්තිං ජීව්හාය ලෙහන්තොපි “කිං එත”න්ති න ජානාති, ඔකවරොපි සවස්ස උපරිභාගෙන තං මිගං පහරිතුං සුඛං හොති, පිට්ඨිං නාමෙති. සවස්ස භෙට්ඨාභාගෙන පහරිතුං සුඛං හොති, හදයං උන්නාමෙති. අප් ලුද්දකො ආරක්ඛකං මිගං සත්තියා පහරිත්වා තත්ථෙව ඝාතෙත්වා මංසං ආදාය ගච්ඡති. එවමෙව යථා සො මිගො ඔකවාරිකාය සම්මත්තො ඔකවරෙ උසුයං කත්වා සත්තිං ජීව්හාය ලෙහන්තොපි කිඤ්චි න ජානාති, තථා ඉමෙ සත්තා අවිජ්ජාය සම්මත්තා අන්ධභූතා කිඤ්චි අජානන්තා රූපාදීසු නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටදුක්ඛසත්තියා වධං ලහන්තිති භගවා ඔකවරං නන්දිරාගොති, ඔකවාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙයි.

ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, විවටො මයා ඛෙමො මග්ගොති ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, මයා ඉමෙසං සත්තානං භිතවරණෙන සම්මාසම්බොධිං පත්වා අහං බුද්ධොස්මිති තුණ්හිභූතෙන අනිසිදිත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පටියාය ධම්මං දෙසෙන්නෙන විවටො ඛෙමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, පිහිතො කුම්මග්ගො , අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤාදීනං භබ්බපුග්ගලානං උභතො ඔකවරො නන්දිරාගො ද්වෙධා ඡෙත්වා පාතිතො, නාසිතා ඔකවාරිකා අවිජ්ජා සබ්බෙන සබ්බං සමුග්ගාතිතාති අත්තතො භිතූපචාරං දස්සෙයි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා

216. එවං මෙ සුතන්ති විතක්කසණ්ඨානසුත්තං. තත්ථ අධිචිත්තමනුයුත්තෙනාති දසකුසලකම්මපථවසෙන උප්පන්නං චිත්තං චිත්තමෙව, විපස්සනාපාදකඅට්ඨස්මාපත්තිචිත්තං තතො චිත්තතො අධිකං චිත්තන්ති අධිචිත්තං. අනුයුත්තෙනාති තං අධිචිත්තං අනුයුත්තෙන, තත්ථ යුත්තප්පයුත්තෙනාති අත්ථො.

තත්තායං භික්ඛු පුරෙහත්තං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො නිසිද්ධං ආදාය අසුකස්මිං රුක්ඛමුලෙ වා වනසණ්ඨෙ වා පබ්බතපාදෙ වා පබ්භාරෙ වා සමණධම්මං කරිස්සාමිති නික්ඛමන්තොපි, තත්ථ ගන්ත්වා භත්ථෙහි වා පාදෙහි වා නිසප්පට්ඨානතො නිණපණ්ණානි අපනෙන්නොපි අධිචිත්තං අනුයුත්තොයෙව. නිසිදිත්වා පන භත්ථපාදෙ ධොවිත්වා පල්ලඤ්ඤා ආභූජිත්වා මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්තොපි අධිචිත්තං අනුයුත්තොයෙව.

නිමිත්තානීති කාරණානි. කාලෙන කාලන්ති සමයෙ සමයෙ. න නු ව කම්මට්ඨානං නාම මුහුත්තමිපි අජඬ්ඨෙත්වා නිරන්තරං මනසිකාතබ්බං, කස්මා භගවා “කාලෙන කාල”න්ති ආහාති. පාළියඤ්ඤා අට්ඨන්ති ස කම්මට්ඨානානි විහත්තානි, තෙසු භික්ඛූනා අත්තතො චිත්තරූපිතං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්නෙන යාව කොවිදෙව උපක්කිලෙසො නුප්පජ්ජති, තාව ඉමෙසං නිමිත්තානං මනසිකාරකිව්වං නත්ථි. යදා පන උප්පජ්ජති, තදා ඉමානි ගහෙත්වා චිත්තෙ උප්පන්නං අබ්බුදං නිහරිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො එවමාහ.

ඡන්ද්‍රපසංභිතාති ඡන්ද්‍රසහගතා රාගසම්පයුත්තා. ඉමෙසං පන තිණ්ණං විතක්කානං ඛෙත්තඤ්ච ආරම්මණඤ්ච ජානිතබ්බං. තත්ථ ඡන්ද්‍රපසඤ්භිතානං අට්ඨ ලොභසහගතචිත්තානි ඛෙත්තං, දොසුපසඤ්භිතානං ද්වෙ දොමනස්සසහගතානි, මොහුපසඤ්භිතානං ද්වාදසපි අකුසලචිත්තානි. විචිකිච්ඡාඋද්ධව්වසම්පයුත්තචිත්තානි පන ද්වෙ එතෙසං පාටිපුග්ගලිකං ඛෙත්තං. සබ්බෙසම්පි සත්තා වෙව සඬ්ඛාරා ව ආරම්මණං, ඉට්ඨානිට්ඨඅසමපෙක්ඛිතෙසු හි සත්තෙසු ව සඬ්ඛාරෙසු ව තෙ උප්පජ්ජන්ති . අඤ්ඤමිපි නිමිත්තං මනසිකාතබ්බං කුසලුපසංභිතන්ති තතො නිමිත්තතො අඤ්ඤං කුසලනිස්සිතං නිමිත්තං මනසිකාතබ්බං. තත්ථ අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම ඡන්ද්‍රපසඤ්භිතෙ විතක්කෙ සත්තෙසු උප්පන්නෙ අසුභවානා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නෙ අනිච්චමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. දොසුපසඤ්භිතෙ සත්තෙසු උප්පන්නෙ මෙත්තාභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නෙ ධාතුමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. මොහුපසඤ්භිතෙ යත්ථ කත්ථවි උප්පන්නෙ පඤ්චධම්මුපනිස්සයො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම.

ඉමස්ස භත්ථා වා සොහනා පාදා වාතිආදිනා නයෙන හි සත්තෙසු ලොභෙ උප්පන්නෙ අසුභතො උපසංහරිතබ්බං. කිමිති සාරත්තොසි? කෙසෙසු සාරත්තොසි. ලොමෙසු...පෙ.... මුත්තෙසු සාරත්තොසි. අයං අත්තභාවො නාම තීහි අට්ඨස්සතෙහි උස්සාපිතො, නවහි න්භාරුසතෙහි ආබ්බද්ධො, නවහි මංසපෙසිසතෙහි අනුලිත්තො, අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධො, ඡවිරාගෙන පටිච්ඡන්තො, නවහි වණ්ණමුඛෙහි නවනවුතිලොමකුපසභස්සෙහි ව අසුචි පග්ගරිති, කුණපපුරිතො, දුග්ගන්ධො, ජෙගුච්ඡො, පටිකුලො, ද්වන්තිංසකුණපසඤ්චයො, නත්ථෙත්ථ සාරං වා වරං වාති එවං අසුභතො උපසංහරන්තස්ස සත්තෙසු උප්පන්නො ලොභො පභියති, තෙනස්ස අසුභතො උපසංහරණං අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

පත්තවිවරාදිසු සඬබාරෙසු ලොහෙ උප්පන්නෙ ද්විභාකාරෙහි සඬබාරමජ්ඣන්තනං සමුට්ඨාපෙනිති සතිපට්ඨානවණ්ණනායං චුත්තනයෙන අස්සාමිකතාවකාලිකභාවවසෙන මනසිකරොතො සො පභියති. තෙනස්ස අනිච්චතො මනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති. සත්තෙසු දොසෙ උප්පන්නෙ පන ආසාතවිනයකකවොපමොවාදාදිනං වසෙන මෙත්තා භාවෙතබ්බා, තං භාවයතො දොසො පභියති, තෙනස්ස මෙත්තාභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති. බාණුකණ්ටකනිණපණ්ණාදිසු පන දොසෙ උප්පන්නෙ ත්වං කස්ස කුප්පසි, කිං පට්ඨිධාතුයා, උදාහු ආපොධාතුයා, කො වා පනායං කුප්පති නාම, කිං පට්ඨිධාතු උදාහු ආපොධාතුතිආදිනා නයෙන ධාතුමනසිකාරං කරොන්තස්ස දොසො පභියති. තෙනස්ස ධාතුමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

මොහෙ පන යත්ථ කත්ථවි උප්පන්නෙ –

“ගරුසංවාසො උද්දෙසො, උද්දිට්ඨපරිපුච්ඡනං;
කාලෙන ධම්මස්සවනං, යානාට්ඨානවිනිච්ඡයො;
පඤ්ච ධම්මුපනිස්සාය, මොහධාතු පභියති”ති. –

ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා උපනිස්සිතබ්බා. ගරුං උපනිස්සාය විහරන්තො හි භික්ඛු – “ආවරියො ගාමප්පවෙසනං අනාපුච්ඡන්තස්ස පත්තකාලෙ වත්තං අකරොන්තස්ස සට්ඨතඋදකාහරණාදිදණ්ඩකම්මං කරොති”ති යත්තප්පටියත්තො හොති, අට්ඨස්ස මොහො පභියති. උද්දෙසං ගණ්හන්තොපි – “ආවරියො උද්දෙසකාලෙ උද්දෙසං අග්ගණ්හන්තස්ස අසාධුකං සජ්ඣායන්තස්ස ව දණ්ඩකම්මං කරොති”ති යත්තප්පටියත්තො හොති, එවම්පිස්ස මොහො පභියති. ගරුභාවනියෙ භික්ඛු උපසංකම්ත්වා “ඉදං හත්තෙ කථං ඉමස්ස කො අත්ථො”ති පරිපුච්ඡන්තො කංඛං විනොදෙති, එවම්පිස්ස මොහො පභියති. කාලෙන ධම්මසවනට්ඨානං ගන්ත්වා සක්කච්චං ධම්මං සුණන්තස්සාපි තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථො පාකටො හොති. එවම්පිස්ස මොහො පභියති. ඉදමස්ස කාරණං, ඉදං න කාරණන්ති යානාට්ඨානවිනිච්ඡයෙ ඡෙකො හොති, එවම්පිස්ස මොහො පභියති. තෙනස්ස පඤ්චධම්මුපනිස්සයො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

අපිච අට්ඨන්තිසාය ආරම්මණෙසු යංකිඤ්චි භාවෙන්තස්සාපි ඉමෙ විතක්කා පභියන්ති එව. ඉමානි පන නිමිත්තානි උපුච්චව්චනිකානි පටිපක්ඛභුතානි. ඉමෙහි පභිනා රාගාදයො සුප්පභිනා හොන්ති. යථා හි අග්ගිං අල්ලකට්ඨෙහිපි පංසුහිපි සාබාදිහිපි පොථෙත්වා නිබ්බාපෙන්තියෙව, උදකං පන අග්ගිස්ස උපුච්චව්චනිකං, තෙන නිබ්බුතො සුනිබ්බුතො හොති, එවම්මෙහි නිමිත්තෙහි පභිනා රාගාදයො සුප්පභිනා හොන්ති. තස්මා එතානි කථිතානි වෙදිතබ්බානි.

කුසල්ලපසංභිතන්ති කුසලනිස්සිතං කුසලස්ස පච්චයභුතං. අජ්ඣන්තමෙවාති ගොවරජ්ඣන්තංයෙව. පලගණ්ඨොති වඩ්ඪකි. සුබ්බමාය ආණියාති යං ආණිං නිහරිතුකාමො හොති, තතො සුබ්බමතරාය සාරදාරුආණියා. ඔළාරිකං ආණින්ති වන්ද්ඵලකෙ වා සාරඵලකෙ වා ආකොට්තං විසමාණිං. අභිනිහනෙය්‍යාති මුග්ගරෙන ආකොටෙන්තො හනෙය්‍ය. අභිනිහරෙය්‍යාති එවං අභිනිහනන්තො ඵලකතො නිහරෙය්‍ය. අභිනිවසෙය්‍යාති ඉදානි බහු නික්ඛන්තාති ඤත්වා හත්ථෙත වාලෙන්වා නික්කඩ්ඪෙය්‍ය. තත්ථ ඵලකං විය විත්තං, ඵලකෙ විසමාණි විය අකුසලචිතක්කා, සුබ්බමාණි විය අඤ්ඤං අසුභභාවනාදිකුසලනිමිත්තං, සුබ්බමාණියා ඔළාරිකාණිනිහරණං විය අසුභභාවනාදිති කුසලනිමිත්තෙහි තෙසං විතක්කානං නිහරණං.

217. අභිකුණපෙනාතිආදි අතිජෙගුච්ඡපටිකුලකුණපදස්සනත්ථං චුත්තං. කණ්ඨෙ ආසත්තෙනාති කෙනවිදෙව පච්චත්ථිකෙන ආනෙන්වා කණ්ඨෙ බද්ධෙන පටිමුක්කෙන. අට්ටියෙය්‍යාති අට්ටො දුක්ඛිතො භවෙය්‍ය. හරායෙය්‍යාති ලජ්ජෙය්‍ය. ජිගුච්ඡෙය්‍යාති සඤ්ජාතජිගුච්ඡො භවෙය්‍ය.

පභියන්තිති එවං ඉමිනාපි කාරණෙන එතෙ අකුසලා ධම්මා සාවජ්ජා දුක්ඛවිපාකාති අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන උපපරික්ඛතො අභිකුණපාදිනි විය ජිගුච්ඡන්තස්ස පභියන්ති. යො පන අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන උපපරික්ඛිතං න සක්කොති, තෙන ආවරියං වා උපජ්ඣායං වා අඤ්ඤතරං වා ගරුට්ඨානියං සබ්බන්තොරං සඬ්ඝන්තොරං වා උපසඬ්ඝම්ත්වා සණ්ඨිං පහරිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝමෙව වා සන්තිපාතෙන්වා ආරොචෙතබ්බං, බහුනඤ්චි සන්තිපාතෙ හවිස්සතෙව එකො පණ්ඨිතමනුස්සො, ස්වායං එවං එතෙසු ආදිනවො දට්ඨබ්බොති කට්ඨස්සති, කායවිච්ඡන්දනියකථාදිති වා පන තෙ විතක්කෙ නිග්ගණ්ඨස්සතිති.

218. අසතිඅමනසිකාරො ආපජ්ජිතබ්බොති නෙව සො විතක්කො සරිතබ්බො න මනසිකාතබ්බො, අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. යථා හි රූපං අපස්සිතුකාමො පුරිසො අක්ඛිති නිමිලෙය්‍ය, එවමෙව මූලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසින්තෙන භික්ඛුනා විත්තම්භි විතක්කෙ උප්පන්නෙ අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවමස්ස සො විතක්කො පභියති, තස්මිං පභිනෙ පුන කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසිදිතබ්බං.

සවෙ න පභියති, උග්ගහිතො ධම්මකථාපඤන්ධො හොති, සො මහාසද්දෙන සජ්ඣායිතබ්බො. එවම්පි වෙ අඤ්ඤවිහිතකස්ස සතො සො න පභියති. ථවිකාය මුට්ඨිපොත්ථකො හොති, යත්ථ ව බුද්ධවණ්ණාපි ධම්මවණ්ණාපි ලිබ්බා හොන්ති, තං නිහරිත්වා වාචෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි වෙ න පභියති, ථවිකතො

අරණසහිතානි නිහරිත්වා “අයං උත්තරාරණී අයං අධරාරණී”ති ආවජ්ජේන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවමිපි වෙ න පභීයති, සිපාටිකං නිහරිත්වා “ඉදං ආරකණ්ටකං නාම, අයං පිප්ඵලකො නාම, ඉදං නබ්බිජේදනං නාම, අයං සුචි නාමා”ති පරික්ඛාරං සමන්තානෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවමිපි වෙ න පභීයති, සුචිං ගහෙත්වා විවරෙ ජිණ්ණට්ඨානං සිබ්බන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවං යාව න පභීයති, තාව තං තං කුසලකම්මං කරොන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. පහිනෙ පුන මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසිදිතබ්බං, නවකම්මං පන න පට්ඨපෙනබ්බං. කස්මා? විතක්කෙ පච්ඡින්නෙ කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස ඔකාසො න හොති.

පොරාණකපණ්ඩිතා පන නවකම්මං කත්වාපි විතක්කං පච්ඡින්නොසු. තත්ත්වං වත්ථු – තිස්සසාමණෙරස්ස කිර උපජ්ඣායො තිස්සමහාවිහාරෙ වසති. තිස්සසාමණෙරො “භන්නෙ උක්කණ්ඨිතොමිහි”ති ආහ. අප්ප නං ථෙරො “ඉමස්මිං විහාරෙ න්භානඋදකං දුල්ලහං, මං ගහෙත්වා විත්තලපබ්බතං ගච්ඡාහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. තත්ථ නං ථෙරො ආහ “අයං විහාරො අවිචන්තසසිසිකො, එකං පුග්ගලිකට්ඨානං කරොහි”ති. සො සාධු භන්නෙති ආදිතො පට්ඨාය සංයුත්තනිකායං පබ්භාරසොධනං තෙජොධාතුකසිණපරිකම්මන්ති තිණ්පි එකතො ආරහිත්වා කම්මට්ඨානං අප්පනං පාපෙසි, සංයුත්තනිකායං පරියොසාපෙසි, ලෙණකම්මං නිට්ඨාපෙසි, සබ්බං කත්වා උපජ්ඣායස්ස සඤ්ඤං අදාසි. උපජ්ඣායො “දුක්ඛෙන තෙ සාමණෙර කතං, අජ්ජ තාව ත්වංයෙව වසාහි”ති ආහ. සො තං රත්තිං ලෙණෙ වසන්තො උතුසප්පායං ලහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බායි. තස්ස ධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියං අකංසු. අජ්ජාපි තිස්සත්ථෙරචෙතියන්ති පඤ්ඤායති. ඉදං පබ්බං අසතිපබ්බං නාම.

219. ඉමස්මිං යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො ඉධ යත්වා නිග්ගණ්හිස්සතිති විතක්කමූලහෙදං පබ්බං දස්සෙන්නො පුන තස්ස වෙ භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ විතක්කසඬ්ඛාරසණ්ඨානං මනසිකාතබ්බන්ති සඬ්ඛරොතිති සඬ්ඛාරො, පච්චයො, කාරණං මූලන්ති අත්ථො. සන්තිට්ඨති එත්ථාති සණ්ඨානං, විතක්කසඬ්ඛාරස්ස සණ්ඨානං විතක්කසඬ්ඛාරසණ්ඨානං, තං මනසිකාතබ්බන්ති. ඉදං චුත්තං හොති, අයං විතක්කො කිං හෙතු කිං පච්චයා කිං කාරණා උප්පන්නොති විතක්කානං මූලඤ්ච මූලමූලඤ්ච මනසිකාතබ්බන්ති. කිං නු බො අහං සිසං ගච්ඡාමිති කෙන නු බො කාරණෙන අහං සිසං ගච්ඡාමි? යංනුනාහං සණිකං ගච්ඡෙය්‍යන්ති කිං මෙ ඉමිනා සිසගමනෙන, සණිකං ගච්ඡස්සාමිති වින්තෙසි. සො සණිකං ගච්ඡෙය්‍යාති සො එවං වින්තෙත්වා සණිකං ගච්ඡෙය්‍ය. එස නයො සබ්බන්ථ.

තත්ථ තස්ස පුරිසස්ස සිසගමනකාලො විය ඉමස්ස භික්ඛුනො විතක්කසමාරුල්භකාලො. තස්ස සණිකගමනකාලො විය ඉමස්ස විතක්කචාරපච්ඡේදනකාලො. තස්ස ධීතකාලො විය ඉමස්ස විතක්කචාරෙ පච්ඡින්නෙ මූලකම්මට්ඨානං විත්තොතරණකාලො. තස්ස නිසින්තකාලො විය ඉමස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තප්පත්තකාලො. තස්ස නිපන්තකාලො විය ඉමස්ස නිබ්බානාරම්මණාය ඵලසමාපත්තියා දිවසං විනිවත්තකාලො. තත්ථ ඉමෙ විතක්කා කිං හෙතුකා කිං පච්චයාති විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්ස විතක්කචාරො සිටීලො හොති. තස්මිං සිටීලිභුතෙ මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ විතක්කා සබ්බසො නිරුජ්ඣන්ති. අයමත්ථො දුද්දුහජාතකෙනපි දිපෙතබ්බො –

සසකස්ස කිර ඛෙලුවරුක්ඛමූලෙ නිද්දායන්තස්ස ඛෙලුවපක්කං වණ්ටතො ඡිප්ඡිත්වා කණ්ණමූලෙ පතිතං. සො තස්ස සද්දෙන “පට්ඨි භිජ්ජති”ති සඤ්ඤාය උට්ඨන්තිවා වෙගෙන පලායි. තං දිස්වා පුරතො අඤ්ඤෙපි වතුප්පදා පලායිංසු. තදා බොධිසත්තො සිහො හොති. සො වින්තෙසි – “අයං පට්ඨි නාම කප්පවිනාසෙ භිජ්ජති, අන්තරා පට්ඨිහෙදො නාම තත්ථී, යංනුනාහං මූලමූලං ගන්ත්වා අනුච්ඡේදෙය්‍ය”න්ති. සො භන්ටිනාගතො පට්ඨාය යාව සසකං පුච්ඡි “තයා, තාත, පට්ඨි භිජ්ජමානා දිට්ඨා”ති. සසො “ආම දෙවා”ති ආහ. සිහො “එහි, හො, දස්සෙහි”ති. සසො “න සක්කොමි සාමි”ති. “එහි, රෙ, මා භායි”ති සණ්ඨමුදුකෙන ගහෙත්වා ගතො සසො රුක්ඛස්ස අවිදුරෙ යත්වා –

“දුද්දුහායති හද්දන්තෙ, යස්මිං දෙසෙ වසාමහං;
අභම්පෙතං න ජානාමි, කිමෙන දුද්දුහායති”ති. (ජා. 1.4.85) –

ගාථමාහ. බොධිසත්තො “ත්ථං එත්ථෙව තිට්ඨා”ති රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා සසකස්ස නිපන්තට්ඨානං අද්දස, ඛෙලුවපක්කං අද්දස, උද්ධං ඔලෙකෙත්වා වණ්ටං අද්දස, දිස්වා “අයං සසො එත්ථ නිපන්තො, නිද්දායමානො ඉමස්ස කණ්ණමූලෙ පතිතස්ස සද්දෙන “පට්ඨි භිජ්ජති”ති එවංසඤ්ඤී භුත්වා පලායි”ති ඤත්වා තං කාරණං සසං පුච්ඡි. සසො “ආම, දෙවා”ති ආහ. බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“ඛෙලුව පතිතං සුත්වා, දුද්දුහන්ති සසො ජවි;
සසස්ස වචනං සුත්වා, සන්තත්තා මිගවාහිති”ති. (ජා. 1.4.86);

තතො බොධිසත්තො “මා භායථා”ති මිගගණෙ අස්සාසෙසි. එවං විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්ස විතක්කා පභීයන්ති.

220. ඉමස්මිං විතක්කමූලහෙදපබ්බෙ යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තෙන පන එවං නිග්ගණ්හිතබ්බාති අපරම්පි කාරණං දස්සෙන්නො පුන තස්ස වෙ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ.

දන්තෙහිදන්තමාධ්‍යානි හෙට්ට්තෙ උපරිදන්තං යපෙත්වා. වෙනසා විත්තන්ති කුසලවිත්තෙන අකුසලවිත්තං අභිනිග්ගණ්හිතබ්බං. බලවා පුරිසොති යථා ථාමසමිපන්නො මහාබලො පුරිසො දුබ්බලං පුරිසං සීසෙ වා ගලෙ වා බන්ධෙ වා ගහෙත්වා අභිනිග්ගණ්හෙය්‍යා අභිනිප්පිලෙය්‍යා අභිසන්තාපෙය්‍යා සන්තත්තං කිලන්තං මුච්ඡාපරෙතං විය කරෙය්‍යා, එවමෙව භික්ඛුනා විතක්කෙහි සද්ධිං පටිමල්ලෙන හුත්වා “කෙ ව තුම්හෙ කො වාහ”න්ති අභිභවිත්වා – “කාමං තවො ව න්හාරු ව අට්ඨි ව අවසිස්සතු සරීරෙ උපසුස්සතු මංසලොහිත”න්ති (අ. නි. 2.5) එවං මහාවිරියං පග්ගස්ථ විතක්කා නිග්ගණ්හිතබ්බානි දස්සෙන්නො ඉම අත්ථදීපිකං උපමං ආහරි.

221. යතො බො, භික්ඛවෙති ඉදං පරියාදානභාජනියං නාම, තං උත්තානන්ථමෙව. යථා පන සත්ථාවරියො තිරොරට්ඨා ආගතං රාජපුත්තං පඤ්චාවුධසිප්පං උග්ගණ්හාපෙත්වා “ගච්ඡ, අත්තනො රට්ඨෙ රජ්ජං ගණ්හ. සචෙ තෙ අත්තරාමග්ගෙ වොරා උට්ඨහන්ති, ධනුනා කම්මං කත්වා ගච්ඡ. සචෙ තෙ ධනු නස්සති වා භිජ්ජති වා සත්තියා අසිනා”ති එවං පඤ්චගිපි ආවුධෙහි කත්තබ්බං දස්සෙත්වා උය්‍යාපෙති. සො තථා කත්වා සකරට්ඨං ගන්ත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා රජ්ජසිරිං අනුභොති. එවමෙවං භගවා අධිවිත්තමනුයුත්තං භික්ඛුං අරහත්තගහණත්ථාය උය්‍යාපෙන්නො – “සචස්ස අත්තරා අකුසලවිතක්කා උප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤානිමිත්තපබ්බෙ යත්වා තෙ නිග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ස්සති. තත්ථ අසක්කොන්තො ආදීනවපබ්බෙ යත්වා, තත්තාපි අසක්කොන්තො අසතිපබ්බෙ යත්වා, තත්තාපි අසක්කොන්තො විතක්කමුලභෙදපබ්බෙ යත්වා, තත්තාපි අසක්කොන්තො අභිනිග්ගණ්හනපබ්බෙ යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ස්සති”ති ඉමානි පඤ්ච පබ්බානි දෙසෙසි.

වසී විතක්කපරියායපට්ඨෙය්‍යති විතක්කවාරපට්ඨෙය්‍ය විණ්ණවසී පගුණවසීති වුවවති. යං විතක්කං ආකඨබ්බස්සතීති ඉදං අස්ස වසීභාවාකාරදස්සනත්ථං වුත්තං. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ යං විතක්කං විතක්කෙතුකාමො හොති, තං න විතක්කෙති. යං න විතක්කෙතුකාමො හොති, තං විතක්කෙති. ඉදානි පන වසීභුතත්තා යං විතක්කං විතක්කෙතුකාමො හොති, තං යෙව විතක්කෙති. යං න විතක්කෙතුකාමො, න තං විතක්කෙති. තෙන වුත්තං “යං විතක්කං ආකඨබ්බස්සති, තං විතක්කං විතක්කෙස්සති. යං විතක්කං නාකඨබ්බස්සති, න තං විතක්කං විතක්කෙස්සති”ති. අවිජ්ජෙවජී තණ්හන්තිආදි සබ්බාසවසුත්තෙ වුත්තමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපණ්ණාසට්ඨකථාය පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

3. ඔපම්මවග්ගො

1. කකචුපමසුත්තවණ්ණනා

222. එවං මෙ සුතන්ති කකචුපමසුත්තං. තත්ථ මොළියඵග්ගුනොති මොළීති චූළා චූච්චති. යථාහ –

“ජෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිනං,
වෙහායසං උක්ඛිපි සකාපුඤ්චවො;
රතනවඬිකොට්ඨරෙන වාසවො,
සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි”ති.

සා තස්ස ගිහිකාලෙ මහති අහොසි, තෙනස්ස මොළියඵග්ගුනොති සඬ්ඛා උදපාදි. පබ්බජිතම්පි නං තෙනෙව නාමෙන සඤ්ජානන්ති. අතිවෙලන්ති වෙලං අතික්කම්ත්වා. තත්ථ කාලවෙලා, සීමවෙලා, සීලවෙලාති තිවිධා වෙලා. “තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසී”ති (ධම්මපදෙ වග්ගානුද්දානං, ගාථානුද්දානං; මහාව. 1-3) අයං කාලවෙලා නාම. “යීතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති”ති (චූළව. 384; උදා. 45; අ. නි. 8.19) අයං සීමවෙලා නාම. “වෙලාඅනතික්කමො සෙතුසාතො”ති (ධ. ස. 299-301) ව, “වෙලා වෙසා අවිතික්කමනට්ඨෙතා”ති ව, අයං සීලවෙලා නාම. තං තිවිධම්පි සො අතික්කම්යෙව. භික්ඛුනියො හි ඔවදිතුං කාලො නාම අත්ථි, සො අත්ථඬිගතෙපි සූරියෙ ඔවදන්තො තං කාලවෙලම්පි අතික්කම්. භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ පමාණං නාම අත්ථි සීමා මරියාදා. සො උත්තරිජ්ජපඤ්චවාචාහි ඔවදන්තො තං සීමවෙලම්පි අතික්කම්. කට්ඨන්තො පන දවසගතං කත්වා දුට්ඨුල්ලාපත්තිපහොනකං කට්ඨති, එවං සීලවෙලම්පි අතික්කම්.

සංසට්ඨොති මිස්සිභුතො සමානසුඛදුක්ඛො හුත්වා. සම්මුඛාති පුරතො. අවණ්ණං භාසතීති තා පන පවනකොට්ඨනාදීති කරොන්තියො දිස්වා නත්ථි ඉමාසං අනාපත්ති නාම, ඉමා භික්ඛුනියො අනාචාරා දුබ්බවා පගබ්භාති අගුණං කට්ඨති. අධිකරණම්පි කරොන්තීති ඉමෙසං භික්ඛුනං ඉමා භික්ඛුනියො දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අක්ඛිති දය්හන්ති, ඉමස්මිං විහාරෙ පුජ්ථපුජා වා ආසනාධොවනපරිභණ්ඩකරණාදීති වා ඉමාසං වසෙන වත්තන්ති. කුලධිතරො එතා ලජ්ජිනියො, කුම්භෙ ඉමා ඉදඤ්චිදඤ්ච වදං, අයං නාම කුම්භාකං ආපත්ති හොති, විනයධරානං සන්තිකං ආගන්ත්වා විනිච්ඡයං මෙ දෙථාති අධිකරණං ආකඩ්ඪන්ති.

මොළියඵග්ගුනස්ස අවණ්ණං භාසතීති නත්ථි ඉමස්ස භික්ඛුනො අනාපත්ති නාම. නිව්චකාලං ඉමස්ස පරිවෙණද්වාරං අසුඤ්ඤං භික්ඛුනීහිති අගුණං කට්ඨති. අධිකරණම්පි කරොන්තීති ඉමෙසං භික්ඛුනං මොළියඵග්ගුනත්ථෙරස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අක්ඛිති දය්හන්ති. ඉමස්මිං විහාරෙ අඤ්ඤෙසං වසනට්ඨානං ඔලොකෙකුම්පි න සක්කා. විහාරං ආගතභික්ඛුනියො ඔවාදං වා පටිසන්ථාරං වා උද්දෙසපදං වා ථෙරමෙව නිස්සාය ලහන්ති, කුලපුත්තකො ලජ්ජී කුක්කුච්චකො, එවරුපං නාම කුම්භෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච වදං, එථ විනයධරානං සන්තිකෙ විනිච්ඡයං දෙථාති අධිකරණං ආකඩ්ඪන්ති.

සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොචාති නෙව පියකම්යාතාය න හෙදාධිජ්ජායෙන, අත්ථකාමතාය අවොච. එකං කිරස්ස අහොසි – “ඉමස්ස භික්ඛුස්ස එවං සංසට්ඨස්ස විහරතො අයසො උජ්ජජ්ජස්සති. සො සාසනස්සාපි අවණ්ණොයෙව. අඤ්ඤෙන පන කට්ඨතො අයං න ඔරමිස්සති, භගවතා ධම්මං දෙසෙත්වා ඔවදිතො ඔරමිස්සති”ති තස්ස අත්ථකාමතාය භගවන්තං එතං, “ආයස්මා, හන්තෙ”තිආදිවචනං අවොච.

223. ආමන්තෙහීති ජානාපෙහි. ආමන්තෙහීති පක්කොසති.

224. සද්ධාති සද්ධාය. තස්මාති යස්මා ත්වං කුලපුත්තො වෙව සද්ධාපබ්බජිතො ව, යස්මා වා තෙ එතාහි සද්ධිං සංසට්ඨස්ස විහරතො යෙ තා අක්කොසිස්සන්ති වා, පහරිස්සන්ති වා, තෙසු දොමනස්සං උජ්ජජ්ජස්සති, සංසග්ගෙ පහිනෙ තුජ්ජජ්ජස්සති, තස්මා. තත්ත්වාති තස්මිං අවණ්ණභාසනෙ. ගෙහසිතාති පඤ්චකාමගුණනිස්සිතා. ඡන්දාති තණ්හාඡන්දාපි පටිසන්දාපි. විපරිණතන්ති රත්තම්පි විත්තං විපරිණතං. දුට්ඨම්පි, මුල්භම්පි විත්තං විපරිණතං. ඉධ පන තණ්හාඡන්දවසෙන රත්තම්පි වට්ටති, පටිසන්දවසෙන දුට්ඨම්පි වට්ටති. භිතානුකම්පීති භිතෙන අනුකම්පමානො භිතෙන එරමානො. න දොසන්තරොති න දොසවිත්තො භවිස්සාමි.

225. අථ ඛො භගවාති කස්මා ආරහි? ඵග්ගුනස්ස කිර එත්තකං ඔවාදං සුත්වාපි, “භික්ඛුනිසංසග්ගතො ඔරමිස්සාමි විරමිස්සාමි”ති විත්තම්පි න උජ්ජන්තං, භගවතා පන සද්ධිං පටාණි විය පටිවිරුද්ධො අට්ඨාසි, අථස්ස භගවතො යථා නාම ජිසවිජ්ජස්ස භොජනෙ, පිපාසිතස්ස පානියෙ, සිතෙන පුට්ඨස්ස උණ්භෙ දුක්ඛිතස්ස සුඛෙ පත්ථනා උජ්ජජ්ජති. එවමෙව ඉමං දුබ්බං භික්ඛුං දිස්වා පඨමබොධියං සුබ්බවා භික්ඛු ආපාථං ආගමිංසු. අථ තෙසං වණ්ණං කට්ඨකාමො හුත්වා ඉමං දෙසනං ආරහි.

තත්ප් ආරාධයිංසුති ගණ්හිංසු පුරයිංසු. එකං සමයන්ති එකස්මිං සමයෙ. එකාසනභොජනන්ති එකං පුරෙහත්තභොජනං. සුරියුග්ගමනතො හි යාව මජ්ඣන්තිකා සත්තක්ඛත්තුං භුත්තභොජනම්පි ඉධ එකාසනභොජනන්තෙව අධිප්පෙනං. අප්පාබාධකන්ති නිරාබාධනං. අප්පාතඛකතන්ති නිද්දුක්ඛතං. ලහුවියානන්ති සරිරස්ස සල්ලහුකං උට්ඨානං. බලන්ති කායබලං. ඵාසුචිහාරන්ති කායස්ස සුඛචිහාරං. ඉමිනා කිං කථිතං? දිවා විකාලභොජනං පජ්ඣාපිතකාලො කථිතො. හද්දාලිසුත්තෙ පන රත්තිං විකාලභොජනං පජ්ඣාපිතකාලො කථිතො. ඉමානි හි ද්වෙ භොජනානි භගවා න එකප්පභාරොන පජ්ඣාපෙසි. කස්මා? ඉමානෙව හි ද්වෙ භොජනානි වට්ටෙ සත්තානං ආවිණ්ණානි. සත්ති කුලපුත්තා සුබුමාලා, තෙ එකතො ද්වෙපි භොජනානි පජ්ඣන්තා කිලමන්ති. තස්මා එකතො අපජ්ඣාපෙත්වා එකස්මිං කාලෙ දිවා විකාලභොජනං, එකස්මිං රත්තිං විකාලභොජනන්ති විසුං පජ්ඣාපෙසි. තෙසු ඉධ දිවා විකාලභොජනං පජ්ඣාපිතකාලො කථිතො. තත්ප් යස්මා බුද්ධා න භයං දස්සෙත්වා තප්පෙත්වා පජ්ඣාපෙත්ති, ආනිසංසං පන දස්සෙත්වා පජ්ඣාපෙත්ති, එවඤ්චි සත්තා සුබ්බෙත පජ්ඣන්ති. තස්මා ආනිසංසං දස්සෙත්තො ඉමෙ පඤ්ච ගුණෙ දස්සෙසි. අනුසාසනී කරණියානි පුනස්පුනං සාසනෙ කත්තබ්බං නාභොසි. “ඉදං කරොථ, ඉදං මා කරොථ”ති සතුප්පාදකරණියමත්තමෙව අභොසි. තාවත්තකෙනෙව තෙ කත්තබ්බං අකංසු, පහාතබ්බං පජ්ඣිංසු, පඨමබ්බොධියං, භික්ඛවෙ, සුඛබ්බා භික්ඛු අභෙසුං අස්සවා ඔවාදපට්ඨකරාති.

ඉදානි තෙසං සුඛබ්බභාවදිපිකං උපමං ආහරන්තො සෙය්‍යථාපිතිආදිමාහ. තත්ප් සුභුමියන්ති සමභුමියං. “සුභුමාං සුබ්බෙත්තෙ විහතවාණුකෙ ඛිජානි පතිට්ඨපෙය්‍යා”ති (දී. නි. 2.438) එත්ප් පන මණ්ඩභුමි සුභුමිති ආගතා. චතුමභාපටෙති ද්විත්තං මහාමග්ගානං විනිච්ඡික්ඛිතා ගතට්ඨානෙ. ආපඤ්ඤරොපානි විනිතඅස්සරොපා. ඔධස්තපතොදොති යථා රථං අභිරුහිත්වා ධීතෙන සක්කා හොති ගණ්හිතුං, එවං ආලම්බනං නිස්සාය නිරියතො යපිතපතොදො. යොග්ගාවරියොති අස්සාවරියො. ස්වෙව අස්සදම්මෙ සාරෙතිති අස්සදම්මසාරටී. යෙනිච්ඡකන්ති යෙන යෙන මග්ගෙන ඉච්ඡති. යදිච්ඡකන්ති යං යං ගතිං ඉච්ඡති. සාරෙය්‍යානි උජුකං පුරතො පෙසෙය්‍යා. පච්චාසාරෙය්‍යානි පටිතිච්ඡත්තෙය්‍යා.

එවමෙව බොති යථා හි සො යොග්ගාවරියො යෙන යෙන මග්ගෙන ගමනං ඉච්ඡති, තං තං අස්සා ආරුළ්භාව හොන්ති. යාය යාය ව ගතියා ඉච්ඡති, සා සා ගති ගතිතාව හොති. රථං පෙසෙත්වා අස්සා නෙව වාරෙතබ්බා න විජ්ඣිතබ්බා හොන්ති. කෙවලං තෙසං සමෙ භුමිභාගෙ බුරෙසු නිමිත්තං යපෙත්වා ගමනමෙව පස්සිතබ්බං හොති. එවං මය්හම්පි තෙසු භික්ඛුසු පුනස්පුනං චත්තබ්බං නාභොසි. ඉදං කරොථ ඉදං මා කරොථානි සතුප්පාදනමත්තමෙව කත්තබ්බං හොති. තෙහිපි තාවදෙව කත්තබ්බං කතමෙව හොති, අකත්තබ්බං ජහිතමෙව. තස්මානි යස්මා සුඛබ්බා යුත්තයානපටිභාගා හුත්වා සතුප්පාදනමත්තෙනෙව පජ්ඣිංසු, තස්මා තුම්භෙපි පජ්ඣන්ති අත්ථො. එලණ්ඩෙහිති එලණ්ඩා කිර සාලසුනා හොන්ති, තස්මා එවමාහ. විසොධෙය්‍යානි එලණ්ඩෙ වෙව අඤ්ඤා ව චල්ලියො ඡිත්තදිත්වා බහි නිහරණෙන සොධෙය්‍යා. සුජාතානි සුසණ්ඨිතා. සම්මා පරිහරෙය්‍යානි මරියදං බත්ඨිත්වා උදකාසිඤ්චනෙනපි කාලෙනකාලං මුලමුලෙ බණනෙනපි චල්ලිගුම්බාදිවිජෙදනෙනපි කිපිල්ලසුටකහරණෙනපි මක්කටකජාලසුක්ඛදණ්ඩකහරණෙනපි සම්මා වඩ්ඪෙත්වා පොසෙය්‍යා. චුද්ධිආදිනි චුත්තත්ථානෙව.

226. ඉදානි අක්ඛන්තියා දොසං දස්සෙත්තො භුතපුබ්බන්තිආදිමාහ. තත්ප් වෙදෙහිකානි විදෙහරට්ඨවාසිකස්ස ධිතා. අථ වා වෙදොති පඤ්ඤා චුච්චති, වෙදෙන ඊහති ඉරියතිති වෙදෙහිකා, පණ්ඩිතානි අත්ථො. ගහපතානීති සරසාමීනී. කිත්තිසද්දොති කිත්තිසොසො. සොරතානි සොරච්චෙන සමන්තාගතා. නිවාතානි නිවාතචුත්ති. උපසන්තානි නිබ්බුතා. දක්ඛානි භත්තපවනසයනත්ථරණදිපුප්ප්ප්ලනාදිකම්මෙසු ඡෙකා. අනලසානි උට්ඨාහිකා, සුසංවිහිතකම්මන්තානි සුට්ඨ සංවිහිතකම්මන්තා. එකා අනලසා හොති, යං යං පන භාජනං ගණ්හානි, තං තං හින්දති වා ඡිද්දං වා කරොති, අයං න තාදිසානි දස්සෙති.

දිවා උට්ඨාසීති පාතොව කත්තබ්බානි ධෙනුදුහනාදිකම්මානි අකත්වා උස්සුරෙ උට්ඨිතා. හෙ ඡෙ කාළීති අරෙ කාළි. කිං ඡෙ දිවා උට්ඨාසීති කිං තෙ කිඤ්චි අථාසුකං අත්ථී, කිං දිවා උට්ඨාසීති? නො වත රෙ කිඤ්චිති අරෙ යදි තෙ න කිඤ්චි අථාසුකං අත්ථී, නෙව සිසං රුජ්ඣති, න පිට්ඨි, අථ කස්මා පාපි දාසි දිවා උට්ඨාසීති කුපිතා අනත්තමනා භාකුට්ඨකාසි. දිවාතරං උට්ඨාසීති පුනදිවසෙ උස්සුරතරං උට්ඨාසි. අනත්තමනවාචන්ති අරෙ පාපි දාසි අත්තනො පමාණං න ජානාසි; කිං අග්ගිං සිතොති මඤ්ඤසි, ඉදානි තං සික්ඛාපෙස්සාමීතිආදිනි වදමානා කුපිතවචනං නිච්ඡාරෙසි.

පට්ඨිසකානන්ති සාමන්තගෙහවාසිනං. උජ්ඣාපෙසීති අවජානාපෙසි. වණ්ඨිති අසොරතා කිබ්බිසා. ඉති යත්තකා ගුණා, තතො දිගුණා දොසා උප්පජ්ජිංසු. ගුණා නාම සණ්කං සණ්කං ආගච්ඡන්ති; දොසා එකදිවසෙනෙව පත්ථවා හොන්ති. සොරතසොරතොති අතිවිස සොරතො, සොතාපන්තො නු බො, සකදාගාමී අනාගාමී අරහා නු බොති චත්තබ්බතං ආපජ්ජති. චුසන්තිති චුසන්තා සට්ටෙන්තා ආපාථං ආගච්ඡන්ති.

අථ භික්ඛු සොරතොති වෙදිතබ්බොති අථ අධිවාසනක්ඛන්තියං ධීතො භික්ඛු සොරතොති වෙදිතබ්බො. යො විචර...පෙ.... පරික්ඛාරහෙතුති යො එතානි විචරාදිනි පණ්ණිපණ්ණිතානි ලහන්තො පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මාදිනි එකවචනෙනෙව කරොති. අලහමානොති යථා පුබ්බෙ ලහති, එවං අලහන්තො. ධම්මඤ්ඤෙව සක්කරොන්තොති ධම්මංයෙව සක්කාරං සුකතකාරං කරොන්තො. ගරුං කරොන්තොති ගරුභාරියං කරොන්තො. මානෙන්තොති මනෙන

පියං කරොන්තො. පුජෙන්නොති පච්චයපුජාය පුජෙන්නො. අපවායමානොති ධම්මංයෙව අපවායමානො අපච්චිං නිවචුත්තිං දස්සෙන්නො.

227. එවං අක්ඛන්ති යා දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ අධිවාසෙන්නී, තෙ එවං අධිවාසෙන්නීති පඤ්ච වචනපටෙ දස්සෙන්නො පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ කාලෙනාති යුත්තපත්තකාලෙන. භූතෙනාති සතා විජ්ජමානෙන. සංඝෙනාති සම්මට්ඨෙන . අත්ථසඤ්ඤිතෙනාති අත්ථනිස්සිතෙන කාරණනිස්සිතෙන. අකාලෙනාතිආදීති තෙසංයෙව පටිපක්ඛවසෙන වෙදිතබ්බානි. මෙත්තචිත්තාති උප්පන්නමෙත්තචිත්තා හුත්වා. දොසන්තරාති දුට්ඨචිත්තා, අබ්භන්තරෙ උප්පන්නදොසා හුත්වා. තත්තාති තෙසු වචනපටෙසු. එරිත්වාති අධිමුච්චිත්වා. තදාරම්මණඤ්චාති කථං තදාරම්මණං සබ්බාවන්තං ලොකං කරොති? පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතං පුග්ගලං මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා පුන තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස අවසෙසස්සත්තෙ ආරම්මණං කරොන්තො සබ්බාවන්තං ලොකං තදාරම්මණං කරොති නාම. තත්තායං වචනත්ථො. තදාරම්මණඤ්චාති තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා. සබ්බාවන්තන්ති සබ්බස්සත්තවන්තං. ලොකන්ති සත්තලොකං. විපුලෙනාති අනෙකස්සත්තාරම්මණෙන. මහග්ගතෙනාති මහග්ගතභූමිකෙන. අප්පමාණෙනාති සුභාවිතෙන. අවෙරෙනාති නිද්දොසෙන. අබ්බාඛ්ඤ්ඤානාති නිද්දුක්ඛෙන. එරිත්වා විහරිස්සාමාති එවරුපෙන මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා තඤ්ච පුග්ගලං සබ්බඤ්ච ලොකං තස්ස චිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා අධිමුච්චිත්වා විහරිස්සාම.

228. ඉදානි තදත්ථදීපිකං උපමං ආහරන්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ අපථචිත්ති නිප්පථං කරිස්සාමිති අත්ථො. තත්ත තත්තාති තස්මිං තස්මිං යානෙ. විකිරෙය්‍යාති පච්ඡියා පංසුං උද්ධරිත්වා බීජානි විය විකිරෙය්‍යා. ඔට්ඨුභෙය්‍යාති බෙළං පාතෙය්‍යා. අපථං කරෙය්‍යාති එවං කායෙන ව වායා ව පයොගං කත්වාපි සක්කුණෙය්‍යා අපථං කාතුන්ති? ගම්භීරාති බහලත්තෙන ද්වියොජනසහස්සානි වත්තාරි ව නහුතානි ගම්භීරා. අප්පමෙය්‍යාති තිරියං පන අපරිච්ඡින්නා. එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – පථං විය හි මෙත්තචිත්තං දට්ඨබ්බං. කුදාලපිටකං ගහෙත්වා ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො. යථා සො කුදාලපිටකෙන මහාපථං අපථං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

229. දුතියඋපමායං හලිද්දිත්ති යංකිඤ්ච පිතකවණ්ණං. නීලන්ති කංසනීලං වා පලාසනීලං වා. අරුපීති අරුපො . නනු ව, ද්විත්තං කට්ඨානං වා ද්විත්තං රුක්ඛානං වා ද්විත්තං සෙය්‍යානං වා ද්විත්තං සෙලානං වා අන්තරං පරිච්ඡින්නාකාසරුපන්ති ආගතං, කස්මා ඉධ අරුපීති චුත්තොති? සනිදස්සනභාවපටික්ඛෙපතො. තෙනවාහ “අනිදස්සනො”ති. තස්මිඤ්ච රූපං ලිබ්බං, රූපපාතුභාවං දස්සෙතුං න සක්කා, තස්මා “අරුපී”ති චුත්තො. අනිදස්සනොති දස්සනස්ස වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස අනාපාථො. උපමාසංසන්දනෙ පනෙත්ථ ආකාසො විය මෙත්තචිත්තං. තුලිකපඤ්චමා වත්තාරො රඬගජානා විය පඤ්ච වචනපථා, තුලිකපඤ්චමෙ රඬගෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො. යථා සො තුලිකපඤ්චමෙති රඬගෙහි ආකාසෙ රූපපාතුභාවං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං කත්වා දොසුප්පන්ති. දස්සෙතුං න සක්ඛිස්සතිති.

230. තතියඋපමායං ආදිත්තන්ති පජ්ජලිතං. ගම්භීරා අප්පමෙය්‍යාති ඉමිස්සා ගඬගාය ගම්භීරට්ඨානං ගාචුතමිපි අත්ථී, අඬ්ඨයොජනමිපි, යොජනමිපි. පුටුලං පනස්සා එවරුපංයෙව, දීඝතො පන පඤ්චයොජනසතානි. සා කථං ගම්භීරා අප්පමෙය්‍යාති? එතෙන පයොගෙන පරිවත්තෙන්වා උද්ධතෙ උදකං විය තාපෙන අසක්කුණෙය්‍යතො. යීතොදකං පන කෙනච උපායෙන අඬ්ඨලමත්තං වා අඬ්ඨඬ්ඨලමත්තං වා එවං තාපෙන සක්කා භවෙය්‍ය, අයං පන න සක්කා, තස්මා එවං චුත්තං. උපමාසංසන්දනෙ පනෙත්ථ ගඬගා විය මෙත්තචිත්තං, තිණුක්කං ආදාය ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො. යථා සො ආදිත්තාය තිණුක්කාය ගඬගං තාපෙන න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

231. චතුත්ථඋපමායං බිලාරහස්සාති බිලාරවම්මපසිබ්බකා. සුමද්දිතාති සුට්ඨ මද්දිතා. සුපරිමද්දිතාති අන්තො ව බහි ව සමන්තතො සුපරිමද්දිතා. තුලිනීති සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා. ඡින්නසස්සරාති ඡින්නසස්සරසද්දා. ඡින්නභබ්භරාති ඡින්නභබ්භරසද්දා. උපමාසංසන්දනෙ පනෙත්ථ බිලාරහස්සා විය මෙත්තචිත්තං, කට්ඨකඨලං ආදාය ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො. යථා සො කට්ඨෙන වා කඨලෙන වා බිලාරහස්සං සරසරං හරහරං සද්දං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං කත්වා දොසානුගතභාවං කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

232. ඔවරකාති අවචරකා හෙට්ඨාවරකා, නිවකම්මකාරකාති අත්ථො. යො මනො පදුසෙය්‍යාති යො භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා මනො පදුසෙය්‍ය, තං කකවෙන ඔකන්තනං නාධිවාසෙය්‍ය. න මෙ සො තෙන සාසනකරොති සො තෙන අනාධිවාසෙන මය්හං ඔවාදකරො න භොති. ආපන්නි පනෙත්ථ නත්ථී.

233. අණුං වා ථුලං වාති අප්පසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං වා. යං තුම්භෙ නාධිවාසෙය්‍යාථාති යො තුම්භෙහි අධිවාසෙතබ්බො න භවෙය්‍යාති අත්ථො. නො භෙතං, භන්තෙති, භන්තෙ, අනාධිවාසෙතබ්බං නාම වචනපථං න

පස්සාමානි අධිප්පායො. දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛායාති ඉති භගවා අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො යථානුසන්ධිනා දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කකචුපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනා

234. එවං මෙ සුතන්ති අලගද්දුපමසුත්තං. තත්ථ ගද්ධෙ බාධයිංසුති ගද්ධබාධිනො, ගද්ධබාධිනො පුබ්බපුරිසා අස්සාති ගද්ධබාධිපුබ්බො, තස්ස ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස, ගිජ්ඣසාතකකුලප්පසුතස්සාති අත්ථො. සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරායිකා. තෙ කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධා. තත්ථ පඤ්චානන්තරියධම්මා කම්මන්තරායිකා නාම. තථා භික්ඛුනිදුසකකම්මං, තං පන මොක්ඛස්සෙව අන්තරායං කරොති, න සග්ගස්ස. නියතම්චිජාදිට්ඨිධම්මා කිලෙසන්තරායිකා නාම. පණ්ඩකතිරච්ඡානගතඋභතොඛාසද්දනකානං පටිසන්ධිධම්මා විපාකන්තරායිකා නාම. අරියුපවාදධම්මා උපවාදන්තරායිකා නාම, තෙ පන යාව අරියෙ න බ්‍රහ්මපෙත්ති, තාවදෙව, න තතො පරං. සඤ්චිච්ච චිතික්කන්තා සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධා ආණාචිතික්කමන්තරායිකා නාම. තෙපි යාව භික්ඛුභාවං වා පටිජානාති, න වුට්ඨාති වා, න දෙසෙති වා, තාවදෙව, න තතො පරං.

තත්‍රායං භික්ඛු බහුස්සුතො ධම්මකට්ඨකො සෙසන්තරායිකෙ ජානාති, විනයෙ පන අකොවිදන්තා පණ්ණත්තිචිතික්කමන්තරායිකෙ න ජානාති, තස්මා රහොගතො එවං චිත්තෙසි – ඉමෙ ආගාරිකා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තා සොතාපන්නාපි සකදාගාමීනොපි අනාගාමීනොපි භොන්ති. භික්ඛුපි මනාපිකානි චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානි රූපානි පස්සන්ති...පෙ.... කායවිඤ්ඤෙය්‍යෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ඵුසන්ති, මුදුකානි අත්ථරණපාවුරණාදීනි පරිභුඤ්ජන්ති, එතං සබ්බං වට්ටති. කස්මා ඉත්ථිතංයෙව රූපසද්දගන්ධරසඵොට්ඨබ්බා න වට්ටන්ති? එතෙපි වට්ටන්තිති. එවං රසෙන රසං සංසන්දෙන්වා සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච එකං කත්වා ථුලවාකෙහි සද්ධිං අතිසුමුමසුත්තං උපනෙන්නො විය, සාසපෙන සද්ධිං සිනෙරුං උපසංහරන්තො විය, පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පාදෙන්වා, “කිං භගවතා මහාසමුද්දං බන්ධන්තෙන විය මහතා උස්සාහෙන පට්ඨපාරාජිකං පඤ්ඤන්තං, නත්ථි එත්ථ දොසො”ති සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්තො වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තො අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්තො මෙටුනධම්මෙ දොසො නත්ථිති ජිනස්ස ආණාවක්කෙ පහාරං අදාසි. තෙනාහ – “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදි.

එවං බ්‍යා බොති එවං විය බො. සමනුසුඤ්ජන්තිතිආදියු කිං ලද්ධිකො ත්වං, ලද්ධිං වදෙහිති පුච්ඡමානා සමනුසුඤ්ජන්ති නාම. දිට්ඨිං පතිට්ඨාපෙන්තා සමනුග්ගාහන්ති නාම. කෙන කාරණෙන එවං වදෙහිති කාරණං පුච්ඡන්තා සමනුභාසන්ති නාම. අවධීකඬ්ඛලපමානිආදියු (ම. නි. 2.42-48) අවධීකඬ්ඛලපමා අප්පස්සාදට්ඨෙත. මංසපෙසුපමා බහුසාධාරණට්ඨෙත. තිණුක්කුපමා අනුදහනට්ඨෙත. අඬ්ඟාරකාසුපමා මහාභිතාපනට්ඨෙත. සුපිනකුපමා ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙත. යාවිතකුපමා තාවකාලිකට්ඨෙත. රුක්ඛඵලුපමා සබ්බඬ්ඛපච්චිඬ්ඛපලිහඤ්ජනට්ඨෙත. අසිසුනුපමා අධිකුට්ටනට්ඨෙත. සත්තිසුලුපමා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙත. සප්පසිරුපමා සාසඬ්ඛසප්පට්ඨෙත. ථාමසානි දිට්ඨිථාමෙන. පරාමාසානි දිට්ඨිපරාමාසෙන. අභිනිවිස්ස වොහරතීති අධිට්ඨන්තිවා වොහරති දිපෙති වා.

235. යතො බො තෙ භික්ඛුති යදා තෙ භික්ඛු. එවං බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, භගවතාති ඉදං එස අන්තතො අජ්ඣාසයෙන නත්ථිති චන්තුකාමොපි භගවතො ආනුභාවෙන සම්පට්චිජති, බුද්ධානං කිර සම්මුඛා ද්වෙ කථා කට්ඨෙතං සමන්තො නාම නත්ථි.

236. කස්ස බො නාම ත්වං මොසපුරිසාති ත්වං මොසපුරිස කස්ස බන්තියස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා වෙස්සස්ස වා සුද්දස්ස වා ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වා මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාසි. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසීති අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. අරිට්ඨො කිර චිත්තෙසි – “භගවා මං මොසපුරිසොති වදති, න බො පන මොසපුරිසාති චුත්තමත්තකෙන මග්ගඵලානං උපනිස්සයො න භොති. උපසෙනම්පි හි වඩගන්තපුත්තං, ‘අතිලුහං බො ත්වං, මොසපුරිස, බාහුල්ලාය ආවත්තො’ති (මහාව. 75) භගවා මොසපුරිසවාදෙන ඔවදි. ථෙරො අපරහාගෙ සටෙන්තො වායමන්තො ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡාකාසි. අහම්පි තථාරූපං වීරියං පග්ගණ්හිත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති. අථස්ස භගවා බන්ධනා පචුත්තස්ස පණ්ඩුපලාසස්ස විය අවිරුල්භිභාවං දස්සෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරභි.

උස්මිකතොපිති, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ කිත්ති මඤ්ඤථ, අයං අරිට්ඨො එවංලද්ධිකො සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන පටිවිරුජ්ඣන්තිවා වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තිවා තථාගතස්ස ආණාවක්කෙ පහාරං දදමානො අපි නු ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ උස්මිකතොපි? යථා නිබ්බුතෙපි මහන්තෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ බජ්ජුපනකමත්තාපි අග්ගිපපටිකා භොතියෙව, යං නිස්සාය පුන මහාඅග්ගික්ඛන්ධො භවෙය්‍ය. කිං නු බො එවං ඉමස්ස අප්පමත්තිකාපි ඤාණස්මා අත්ථි, යං නිස්සාය වායමන්තො මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යාති? නො හෙතං, හන්තෙති, හන්තෙ, එවංලද්ධිකස්ස කුතො එවරූපා

ඤාණුස්මාති? මග්ගඵලානං පච්චයසමත්ථාය ඤාණුස්මාය උස්මිකතභාවං පටික්ඛිපන්නා වදන්ති. මඬකුභුතොති නින්තෙපභුතො. පත්තක්ඛන්ධොති පතිතක්ඛන්ධො. අප්පටිභානොති කිඤ්චි පටිභානං අපස්සන්තො හින්තපටිභානො ඵවරුපමිපි නාම නියානානිකසාසනං ලභිත්වා අවිරුළුහිධම්මො කිරම්හි සමුග්ඝාතිතපච්චයො ජාතොති අත්තනො අභබ්බතං පච්චවෙක්ඛන්තො පාදඬගුට්ඨකෙන භූමිං බණ්ණමානො නිසීදි.

පඤ්ඤායිස්සසි ඛොති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. අරිට්ඨො කිර චිත්තෙසි – “භගවා මය්හං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො පච්ඡින්නොති වදති, න ඛො පන බුද්ධා සඋපනිස්සයානංයෙව ධම්මං දෙසෙන්නි, අනුපනිස්සයානම්පි දෙසෙන්නි, අභං සත්ථු සන්තිකා සුගතොවාදං ලභිත්වා අත්තනො සම්පත්තුපගං කුසලං කරිස්සාමි”ති. අට්ඨස්ස භගවා ඔවාදං පටිපස්සම්හෙත්තො “පඤ්ඤායිස්සසි”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො, ත්වංයෙව, මොසපුරිස, ඉමිනා පාපකෙන දිට්ඨිගතෙන නිරයාදිසු පඤ්ඤායිස්සසි, මම සන්තිකා තුය්හං සුගතොවාදො නාම නත්ථි, න මෙ තයා අත්ථො, ඉධාභං හික්ඛු පටිපුච්ඡිස්සාමිති.

237. අට ඛො භගවාති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. ඉමස්මිඤ්චි යානෙ භගවා පරිසං සොධෙති, අරිට්ඨං ගණනො නිස්සාරෙති. සවෙ හි පරිසගතානං කස්සචි ඵලං භවෙය්‍යා – “අයං අරිට්ඨො භගවතා අකථිතං කපේතුං කිං සක්ඛිස්සති, කච්චි තු ඛො පරිසමජ්ඣෙ භගවතා කථාය සමාරද්ධාය සහසා කථිත”න්ති. ඵලං කථිතං පන න අරිට්ඨොව සුණාති, අඤ්ඤෙතපි සුතං භවිස්සති. අට්ඨස්ස සියා “යථා සත්ථා අරිට්ඨං නිග්ගණ්හාති, මම්පි ඵලං නිග්ගණ්හෙය්‍යාති සුත්ථාපි තුණ්හිභාවං ආපජ්ජෙය්‍යා”ති. “තං සබ්බං න කරිස්සන්ති”ති. මයාපි න කථිතං, අඤ්ඤෙත සුතම්පි නත්ථිති “තුම්හෙපිමෙ, හික්ඛවෙ”තිආදිනා පරිසාය ලද්ධිං සොධෙති. පරිසාය පන ලද්ධිසොධනෙනෙව අරිට්ඨො ගණනො නිස්සාරිතො නාම හොති.

ඉදාති අරිට්ඨස්ස ලද්ධිං පකාසෙන්නො සො වත, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහිතිආදිසු යො සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු “තෙ පටිසෙවතො නාලං අත්තරායායා”ති ඵලංලද්ධිකො, සො වත කිලෙසකාමෙහි වෙව කිලෙසකාමසම්පයුත්තෙහි සඤ්ඤාවිතක්කෙහි ව අඤ්ඤත්‍ර, එතෙ ධම්මෙ පභාය, විනා එතෙහි ධම්මෙහි, වත්ථුකාමෙ පටිසෙවිස්සති, මෙථුනසමාචාරං සමාවරිස්සතිති තෙනං යානං විජ්ජති. ඉදං කාරණං නාම නත්ථි, අට්ඨානමෙතං අනවකාසොති.

238. ඵලං භගවා අයං අරිට්ඨො යථා නාම රජකො සුගන්ධානිපි දුග්ගන්ධානිපි පීණ්ණානිපි නවානිපි සුද්ධානිපි අසුද්ධානිපි වත්ථානි එකතො භණ්ඩිකං කරොති, ඵලමෙව හික්ඛුනං නිච්ඡන්දරාගපණ්ණවිවරාදිපරිභොගඤ්ච අනිබද්ධසීලානං ගතට්ඨානං අත්තරායකරං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිබද්ධසීලානං හික්ඛුනං ආවරණකරං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච සබ්බං එකසදිසං කරොතිති අරිට්ඨස්ස ලද්ධිං පකාසෙත්වා ඉදාති දුග්ගතිතාය පරියන්තියා දොසං දස්සෙන්නො ඉධ, හික්ඛවෙ, එකච්චෙතිආදිමාහ. තත්ථ පරියාපුණන්තිති උග්ගණ්හන්ති. සුත්තන්තිආදිසු උභතොච්චිගතිද්දෙසබන්ධකපරිවාරා, සුත්තනිපාතෙ මඬගලසුත්තරතසුත්තනාලකසුආතුවට්ටකසුත්තානි, අඤ්ඤම්පි ව සුත්තනාමකං තථාගතවචනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බම්පි සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යන්ති වෙදිතබ්බං, විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථාවග්ගො. සකලං අභිධම්මපිටකං, නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤම්පි අට්ඨහි අඬගෙහි අසඬගහිතං බුද්ධවචනං, තං වෙය්‍යාකරණන්ති වෙදිතබ්බං. ධම්මපදං, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ව ගාථානි වෙදිතබ්බා. සොමනස්සඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා ද්වෙඅසීතිසුත්තන්තා උදානන්ති වෙදිතබ්බා. “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”තිආදිනායප්පවත්තා (ඉතිවු. 1,2) දසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉතිවුත්තකන්ති වෙදිතබ්බා. අපණ්ණකජාතකාදීනි පණ්ණාසාධිකානි පඤ්චජාතකසතානි ජාතකන්ති වෙදිතබ්බානි. “වත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, අච්ඡරියා අබ්භතා ධම්මා ආනන්දෙ”තිආදිනායප්පවත්තා (අ. නි. 4.129) සබ්බෙපි අච්ඡරියඅබ්භතධම්මප්පටිසංයුත්තා සුත්තන්තා අබ්භතධම්මන්ති වෙදිතබ්බා. වුළුවෙදල්ලමහාවෙදල්ලසම්මාදිට්ඨිසක්කපඤ්ඤසඬබාරභාජනියමහාපුණ්ණමසුත්තාදයො සබ්බෙපි වෙදඤ්ච තුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා වෙදල්ලන්ති වෙදිතබ්බා.

අත්ථං න උපපරික්ඛන්තිති අත්ථත්ථං කාරණත්ථං න පස්සන්ති න පරිග්ගණ්හන්ති. අනුපපරික්ඛන්තිති අනුපපරික්ඛන්තානං. න නිජ්ඣානං බමන්තිති න උපට්ඨහන්ති න ආපාථං ආගච්ඡන්ති, ඉමස්මිං යානෙ සීලං සමාධි විපස්සනා මග්ගො ඵලං වට්ටං විවට්ටං කථිතන්ති ඵලං ජානිතුං න සක්කා භොන්තිති අත්ථො. තෙ උපාරම්භානිසංසා වෙවාති තෙ පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනානිසංසා හුත්වා පරියාපුණන්තිති අත්ථො. ඉතිවාදප්පමොක්ඛානිසංසා වාති ඵලං වාදපමොක්ඛානිසංසා, පරෙහි සකවාදෙ දොසෙ ආරොපිතෙ තං දොසං ඵලං මොවෙස්සාමාති ඉමිනාව කාරණෙන පරියාපුණන්තිති අත්ථො. තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්තිති යස්ස ව මග්ගස්ස වා ඵලස්ස වා අත්ථාය කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති, තඤ්චස්ස ධම්මස්ස අත්ථං එතෙ දුග්ගතිතග්ගාහිනො නානුභොන්ති. අපිව පරස්ස වාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං අත්තනො වාදං මොවෙතුං අසක්කොන්තාපි තඤ්ච අත්ථං නානුභොන්තියෙව.

239. අලගද්දත්ථිකොති ආසිවිසඅත්ථිකො. ගදොති හි විසස්ස නාමං, තං තස්ස අලං පරිපුණ්ණං අත්ථිති අලගද්දො. භොගෙහි සරිරෙ. ඉධ පන, හික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්තිති නිත්ථරණපරියත්තිවසෙන උග්ගණ්හන්ති. තිස්සො හි පරියන්තියො අලගද්දපරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියන්තිති.

තත්ප් යො බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා එවං චීවරාදීනි වා ලභිස්සාමි, චතුපරිසමජ්ඣෙ වා මං ජානිස්සන්තිති ලාභසක්කාරහෙතු පරියාපුණාති, තස්ස සා පරියත්ති අලගද්දපරියත්ති නාම. එවං පරියාපුණතො හි බුද්ධවචනං අපරියාපුණිත්වා නිද්දොක්කමනං වරතරං.

යො පන බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්වා සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිගම්හං ගණ්හාපෙත්වා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනං පටිධපෙත්වා මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ මග්ගං භාවෙස්සාමි ඵලං සච්ඡිකරිස්සාමිති උග්ගණ්හාති, තස්ස සා පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති නාම හොති.

බිණාසවස්ස පන පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම. තස්ස හි අපරිඤ්ඤාතං අප්පභීතං අභාවිතං අසච්ඡිකතං වා නත්ථි. සො හි පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො පභීනකිලෙසො භාවිතමග්ගො සච්ඡිකතඵලො, තස්මා බුද්ධවචනං පරියාපුණන්තො තත්තිධාරකො පචෙණිපාලකො වංසානුරක්ඛකොව හුත්වා උග්ගණ්හාති. ඉතිස්ස සා පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම හොති.

යො පන පුටුප්පනො ඡාතභයාදිසු ගන්ථධරෙසු එකස්මිං යානෙ වසිතුං අසක්කොන්තෙසු සයං භික්ඛාවාරොන අකිලමමානො අතිමධුරං බුද්ධවචනං මා නස්සතු, තත්තිං ධාරෙස්සාමි, වංසං යිපෙස්සාමි, පචෙණිං පාලෙස්සාමිති පරියාපුණාති, තස්ස පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති හොති, න හොති? න හොති. කස්මා? න අත්තනො යානෙ යත්වා පරියාපුනත්තා. පුටුප්පනස්ස හි පරියත්ති නාම අලගද්දා වා හොති නිත්ථරණා වා, සත්තන්තං සෙක්ඛානං නිත්ථරණාව, බිණාසවස්ස භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියෙව. ඉමස්මිං පන යානෙ නිත්ථරණපරියත්ති අධිප්පෙනා.

නිජ්ඣානං බමන්තිති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙසු ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ විපස්සනා, ඉධ මග්ගො, ඉධ ඵලං, ඉධ වට්ටං, ඉධ විචට්ටන්ති ආපාඨං ආගච්ඡන්ති. තඤ්චස්ස අත්ථං අනුභොන්තිති යෙසං මග්ගඵලානං අත්ථාය පරියාපුණන්ති. සුග්ගහිතපරියත්තිං නිස්සාය මග්ගං භාවෙත්වා ඵලං සච්ඡිකරොන්තා තඤ්චස්ස ධම්මස්ස අත්ථං අනුභවන්ති. පරවාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං සක්කොන්තාපි සකවාදෙ ආරොපිතං දොසං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං ගහෙත්වා මොචෙතුං සක්කොන්තාපි අනුභොන්තියෙව. දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තන්තිති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ සීලාදීනි පුරෙත්තානම්පි, පරෙසං වාදෙ සහධම්මෙන උපාරම්භං ආරොපෙත්තානම්පි, සකවාදෙනා දොසං හරන්තානම්පි, අරහත්තං පත්වා පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මදෙසනාය පසන්නෙහි උපතීනෙ චත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තානම්පි දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති.

එවං සුග්ගහිතෙ බුද්ධවචනෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථෙව නියොජෙන්නො තස්මා තිහ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ප් තස්මාති යස්මා දුග්ගහිතපරියත්ති දුග්ගහිතඅලගද්දො විය දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තති, සුග්ගහිතපරියත්ති සුග්ගහිතඅලගද්දො විය දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තති, තස්මාති අත්ථො. තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති තත්ථෙව නං ධාරෙය්‍යාථ, තෙනෙව අත්ථෙව ගණ්හෙය්‍යාථ. යෙ වා පනාස්සු වියත්තා භික්ඛුති යෙ වා පන අඤ්ඤෙ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමභාකස්සපමභාකච්චානාදිකා ඛාත්තා පණ්ඩිතා භික්ඛු අස්සු, තෙ පුච්ඡිතබ්බා. අරිට්ඨොන විය පන මම සාසනෙ න කලලං වා කච්චරං වා පක්ඛිපිතබ්බං.

240. කුල්ලුපමන්ති කුල්ලසදිසං. නිත්ථරණත්ථායාති චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය. උදකණ්ණචන්ති යඤ්චි උදකං ගම්භීරං න පුටුලං. පුටුලං වා පන න ගම්භීරං, න තං අණ්ණචොති වුව්චති. යං පන ගම්භීරඤ්චෙව පුටුලඤ්ච, තං අණ්ණචොති වුව්චති. තස්මා මහන්තං උදකණ්ණචන්ති මහන්තං පුටුලං ගම්භීරං උදකන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. සාසඬකං නාම යත්ථ වොරානං නිවුත්ථොකාසො දිස්සති. ධීතොකාසො, නිසින්නොකාසො, නිපන්නොකාසො දිස්සති. සප්පට්ඨයං නාම යත්ථ වොරෙහි මනුස්සා හතා දිස්සන්ති, විලුත්තා දිස්සන්ති, ආකොට්ඨා දිස්සන්ති. උත්තරසෙතුති උදකණ්ණචස්ස උපරි බද්ධො සෙතු. කුල්ලං බන්ධිත්වාති කුල්ලො නාම තරණත්ථාය කලාපං කත්වා බද්ධො. පත්ථරිත්වා බද්ධා පන පදරවාට්ඨාදයො උඵම්පොති වුව්චන්ති. උච්චාරෙත්වාති යිපෙත්වා. කිච්චකාරිති පත්තකාරි යුත්තකාරි, පතිරුපකාරිති අත්ථො. ධම්මාපි වො පභාතබ්බාති එත්ථ ධම්මාති සමථවිපස්සනා. හගවා හි සමථෙපි ඡන්දරාගං පජභාපෙසි, විපස්සනායපි. සමථෙ ඡන්දරාගං කත්ථ පජභාපෙසි? “ඉති බො, උදායි, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්සපි පභානං වදාමි, පස්සසි නො ත්වං, උදායි, තං සංයොජනං අණුං වා පුලං වා, යස්සාහං නො පභානං වදාමි”ති (ම. නි. 2.156) එත්ථ සමථෙ ඡන්දරාගං පජභාපෙසි. “ඉමං වෙ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිං එවං පරිසුද්ධං එවං පරියොදානං න අල්ලියෙථ න කෙලායෙථ න ධනායෙථා”ති (ම. නි. 1.401) එත්ථ විපස්සනාය ඡන්දරාගං පජභාපෙසි. ඉධ පන උභයත්ථ පජභාපෙන්නො “ධම්මාපි වො පභාතබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති ආහ.

තත්‍රායං අධිප්පායො – භික්ඛවෙ, අහං එවරුපෙසු සන්තප්පණිතෙසු ධම්මෙසු ඡන්දරාගප්පභානං වදාමි, කිං පන ඉමස්මිං අසද්ධම්මෙ ගාමධම්මෙ වසලධම්මෙ දුට්ඨුල්ලෙ ඔදකන්තිකෙ, යත්ථ අයං අරිට්ඨො මොසපුරිසො නිද්දොසසඤ්ඤී පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගං නාලං අත්තරායායාති වදති. අරිට්ඨොන විය න තුම්හෙහි මය්හං සාසනෙ කලලං වා කච්චරං වා පක්ඛිපිතබ්බන්ති එවං හගවා ඉම්නාපි ඔවාදෙන අරිට්ඨංයෙව නිග්ගණ්හාති.

241. ඉදානි යො පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස තිව්ධග්ගාභවසෙන අභං මමන්ති ගණ්හානි, සො මය්හං සාසනෙ අයං අරිට්ඨො විය කලලං කවචරං පක්ඛිපතීති දස්සෙන්තො ජයිමානි, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨිට්ඨානානීති දිට්ඨි දිට්ඨිට්ඨානං, දිට්ඨියා ආරම්මණමිති දිට්ඨිට්ඨානං, දිට්ඨියා පච්චයොපි. රූපං එතං මමානිආදිස්ස එතං මමානි තණ්හාග්ගාහො. එසොහමස්මීති මානග්ගාහො. එසො මෙ අත්තානි දිට්ඨිග්ගාහො. එවං රූපාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා හොත්ති. රූපං පන අත්තානි න වත්තබ්බං. වෙදනාදිස්ස පිසෙව නයො. දිට්ඨං රූපායතනං, සුත්තං සද්දායතනං, මුත්තං ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨබ්බායතනං, තඤ්ඤි පත්ථා ගහෙතබ්බතො මුත්තන්ති චුත්තං. අවසෙසානි සත්තායතනානි විඤ්ඤාතං නාම. පත්තන්ති පරියෙසිත්ථා වා අපරියෙසිත්ථා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා අප්පත්තං වා පරියෙසිතං. අනුවචරිතං මනසානි චිත්තෙන අනුසඤ්චරිතං. ලොකස්මිඤ්ඤි පරියෙසිත්ථා පත්තමිති අත්ථි, පරියෙසිත්ථා නොපත්තමිති. අපරියෙසිත්ථා පත්තමිති අත්ථි, අපරියෙසිත්ථා නොපත්තමිති. තත්ථ පරියෙසිත්ථා පත්තං පත්තං නාම. පරියෙසිත්ථා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම. අපරියෙසිත්ථා පත්තඤ්ඤව, අපරියෙසිත්ථා නොපත්තඤ්ඤව මනසානුවචරිතං නාම.

අථ වා පරියෙසිත්ථා පත්තමිති අපරියෙසිත්ථා පත්තමිති පත්තට්ඨෙන පත්තං නාම. පරියෙසිත්ථා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම. අපරියෙසිත්ථා නොපත්තං මනසානුවචරිතං නාම. සබ්බං වා එතං මනසා අනුවචරිතත්තා මනසානුවචරිතං නාම. ඉමිනා විඤ්ඤාණාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා, දෙසනාවිලාසෙන හෙට්ඨා දිට්ඨාදිආරම්මණවසෙන විඤ්ඤාණං දස්සිතං. යමිති තං දිට්ඨිට්ඨානන්ති යමිති එතං සො ලොකොතිආදිනා නයෙන පවත්තං දිට්ඨිට්ඨානං.

සො ලොකො සො අත්තානි යා එසා “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා නයෙන පවත්තා දිට්ඨි ලොකො ච අත්තා වානි ගණ්හානි, තං සන්ධාය චුත්තං. සො පෙච්ච හවිස්සාමිති සො අභං පරලොකං ගත්ත්වා නිව්චො හවිස්සාමි, ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො හවිස්සාමි, සිනෙරුමහාපට්ඨිමහාසමුද්දාදිති සස්සතිති සමං තට්ඨෙව යස්සාමි. තමිති එතං මමානි තමිති දස්සනං එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තානි සමනුපස්සති. ඉමිනා දිට්ඨාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා. විපස්සනාය පටිවිපස්සනාකාලෙ විය පච්ඡිමදිට්ඨියා පුරිමදිට්ඨිග්ගණකාලෙ එවං හොති.

සුක්කපක්ඛෙ රූපං නෙතං මමානි රූපෙ තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහා පටික්ඛිත්තා. වෙදනාදිස්ස පිසෙව නයො. සමනුපස්සතිති ඉමස්ස පන පදස්ස තණ්හාසමනුපස්සනා මානසමනුපස්සනා දිට්ඨිසමනුපස්සනා ඤාණසමනුපස්සනානි වතස්සො සමනුපස්සනානි අත්ථො. තා කණ්හපක්ඛෙ තිස්සන්තං සමනුපස්සනානං, සුක්කපක්ඛෙ ඤාණසමනුපස්සනාය වසෙන වෙදිතබ්බා. අසති න පරිත්ථස්සතිති අවිජ්ජමානෙ භයපරිත්ථස්සනාය තණ්හාපරිත්ථස්සනාය වා න පරිත්ථස්සති. ඉමිනා භගවා අප්පකුත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ අපරිත්ථස්සමානං බිණ්ණසවං දස්සෙන්තො දෙසනං මත්ථකං පාපෙසි.

242. එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛුනි එවං භගවතා චුත්තෙ අඤ්ඤතරො අනුසන්ධිකුසලො භික්ඛු – “භගවතා අප්පකුත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ අපරිත්ථස්සන්තං බිණ්ණසවං දස්සෙන්වා දෙසනා නිට්ඨාපිතා, අප්පකුත්තං අපරිත්ථස්සන්තෙ බො පන සති අප්පකුත්තං පරිත්ථස්සකෙන බහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ පරිත්ථස්සකෙන අපරිත්ථස්සකෙන වාපි භවිතබ්බං. ඉති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි අයං පඤ්ඤා පුච්ඡිතබ්බො”ති චිත්තෙන්වා එකංසං චීවරං කත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස භගවන්තං එතදවොච. බහිද්ධා අසතිති බහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ. අහු වත මෙති අහොසි වත මෙ හද්දකං යානං වාහනං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණන්ති අත්ථො. තං වත මෙ තත්ථිති තං වත ඉදානි මය්හං තත්ථි, රාජුහි වා වොරෙහි වා හටං, අග්ගිනා වා දඩ්ඨං, උදකෙන වා චුළ්භං, පරිභොගෙන වා ජිණ්ණං. සියා වත මෙති භවෙය්සා වත මය්හං යානං වාහනං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණං සාලි වීහි යවො ගොධුමො. තං වතාහං න ලභාමීති තමහං අලභමානො තදනුවිජ්චිකං කමිමං අකත්වා නිසින්තන්තා ඉදානි න ලභාමීති සොචති, අයං අගාරියසොචනා, අනගාරියස්ස පත්තචීවරාදිනං වසෙන වෙදිතබ්බා.

අපරිත්ථස්සනාවාලෙ න එවං හොතිති යෙහි කිලෙසෙහි එවං භවෙය්සා, තෙසං පහිනන්තා න එවං හොති. දිට්ඨිට්ඨානාධිට්ඨානපරිපූට්ඨානාහිනිවෙසානුසයානන්ති දිට්ඨිනඤ්ඤව දිට්ඨිට්ඨානානඤ්ඤව දිට්ඨාධිට්ඨානානඤ්ඤව දිට්ඨිපරිපූට්ඨානානඤ්ඤව අහිනිවෙසානුසයානඤ්ඤව. සබ්බසංඛාරසමපායානි නිබ්බානත්ථාය. නිබ්බානඤ්ඤි ආගමිම සබ්බසංඛාරාඉඤ්ජිතානි, සබ්බසංඛාරවලානානි සබ්බසංඛාරවිජ්ජන්තානි සම්මන්ති චූපසම්මන්ති, තස්මා තං, “සබ්බසංඛාරසමපො”ති චූච්චති. තදෙව ච ආගමිම බන්ධුපටි කිලෙසුපටි අභිසංඛාරාපටි, පඤ්ඤකාමඉණුපටිති ඉමෙ උපධයො පටිනිස්සජ්ජියන්ති, තණ්හා බියති විරජ්ජති නිරුජ්ජකිති, තස්මා තං, “සබ්බපටිපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො”ති චූච්චති. නිබ්බානායානි අයං පනස්ස සරුපතිද්දෙසො, ඉති සබ්බෙහෙව ඉමෙහි පදෙහි නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියත්ථාය ධම්මං දෙසෙන්තස්සාති අයමත්ථො දිටිතො. තස්සෙවං හොතිති තස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස උච්ඡිජ්ජස්සාමි නාමස්සු, විනස්සිස්සාමි නාමස්සු, නාස්සු නාම හවිස්සාමිති එවං හොති. දිට්ඨිගතිකස්ස හි තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තං කත්වා දෙසියමානං ධම්මං සුණන්තස්ස තාසො උජ්ජපජ්ජති. චුත්තඤ්ඤතං – “තාසො හෙසො, භික්ඛවෙ, අසුතවතො පුපුජ්ජනස්ස නො වස්සං, නො ච මෙ සියා”ති (සං. නි. 3.55).

243. එත්තාවතා බහිද්ධාපරික්ඛාරවිනාසෙ තස්සනකස්ස ව නොතස්සනකස්ස ව අප්පකුත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ තස්සනකස්ස ව නොතස්සනකස්ස වානි ඉමෙසං වසෙන චතුක්කොට්ඨාසා සුඤ්ඤතා කථිතා. ඉදානි බහිද්ධා පරික්ඛාරං

පරිගහන නාම කත්වා, විසතිවත්ථුකං සක්කායදිට්ඨිං අත්තවාදුපාදානං නාම කත්වා, සක්කායදිට්ඨිපමුඛා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිනිස්සයං නාම කත්වා තිකොටිකං සුඤ්ඤතං දස්සෙතුං තං, භික්ඛවෙ, පරිගහනන්තිආදිමාහ. තත්ථ පරිගහනන්ති ඛග්ගිද්ධා පරික්ඛාරං. පරිගහනං භෙය්‍යාපානං යථා විඤ්ඤ මනුස්සො පරිගහනං භෙය්‍යා . අහම්පි ඛො තං, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, තුම්හෙපි න පස්සථ, අහම්පි න පස්සාමි, ඉති එවරුපො පරිගහනො නත්ථිති දස්සෙති. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

244. එවං තිකොටිකං සුඤ්ඤතං දස්සෙත්වා ඉදානි අප්ඤ්ඤාත්තක්ඛන්තො අත්තාති ඛග්ගිද්ධා පරික්ඛාරො අත්තනියන්ති කත්වා ද්විකොටිකං දස්සෙත්තො අත්තනි වා, භික්ඛවෙ, සතීතිආදිමාහ . තත්ථ අයං සඞ්ඛෙපත්ථො, භික්ඛවෙ, අත්තනි වා සති ඉදං මෙ පරික්ඛාරජානං අත්තනියන්ති අස්ස, අත්තනියෙව වා පරික්ඛාරො සති අයං මෙ අත්තා ඉමස්ස පරික්ඛාරස්ස සාමිති, එවං අහන්ති. සති මමාති, මමාති සති අහන්ති යුත්තං භවෙය්‍යා. සච්චතොති භුතතො, ථෙතතොති තථතො ථීරතො වා.

ඉදානි ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්තො අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති එවං තිපරිවට්ටවසෙන අග්ගණ්ණන්තො අයං අරිට්ඨො විය මය්හං සාසනෙ කල්ලං කවචරං පක්ඛිපතීති දස්සෙත්තො තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වානිආදිමාහ. තත්ථ අනිච්චං, භන්තෙති, භන්තෙ, යස්මා හුත්වා න භොති, තස්මා අනිච්චං. උප්පාදවයවත්තිතො විපරිණාමතාවකාලිකනිච්චපටික්ඛෙපට්ඨෙයන වානි චතුභි කාරණෙහි අනිච්චං. දුක්ඛං, භන්තෙති, භන්තෙ, පටිපිළනාකාරෙන දුක්ඛං, සන්තාපදුක්ඛමදුක්ඛවත්ථුකසුඛපටික්ඛෙපට්ඨෙයන වානි චතුභි කාරණෙහි දුක්ඛං. විපරිණාමධම්මන්ති භවසබ්බන්ති උපගමනසභාවං පකතිභාවච්ඡහනසභාවං. කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තාති යුත්තං නු ඛො තං ඉමෙසං තිණ්ණං තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහානං වසෙන අහං මමාති එවං ගහෙතුං. නො භෙතං, භන්තෙති ඉමිනා තෙ භික්ඛු අවසවත්තනාකාරෙන රූපං, භන්තෙ, අනත්තාති පටිජානන්ති. සුඤ්ඤඅස්සාමිකඅනිස්සරඅත්තපටික්ඛෙපට්ඨෙයන වානි චතුභි කාරණෙහි අනත්තා.

භගවා හි කත්ථවි අනිච්චවසෙන අනත්තත්තං දස්සෙති, කත්ථවි දුක්ඛවසෙන, කත්ථවි උභයවසෙන. “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, තං න උපපජ්ජති, චක්ඛුස්ස උප්පාදොපි වයොපි පඤ්ඤායති. යස්ස ඛො පන උප්පාදොපි වයොපි පඤ්ඤායති, අත්තා මෙ උප්පජ්ජති ච චෙති වානි ඉච්චස්ස එවමාගතං භොති, තස්මා තං න උපපජ්ජති චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, ඉති චක්ඛු අනත්තා”ති (ම. නි. 3.422) ඉමස්මිඤ්ඤි ජජ්ජක්කසුත්තෙ අනිච්චවසෙන අනත්තතං දස්සෙති. “රූපඤ්ඤ භිදං, භික්ඛවෙ , අත්තා අභවිස්ස, නයිදං රූපං ආබාධාය සංවත්තෙය්‍යා, ලබ්භෙථ ව රූපෙ ‘එවං මෙ රූපං භොතු, එවං මෙ රූපං මා අභොසී’ති. යස්මා ව ඛො, භික්ඛවෙ, රූපං අනත්තා, තස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති, න ව ලබ්භති රූපෙ ‘එවං මෙ රූපං භොතු, එවං මෙ රූපං මා අභොසී’”ති (මහාව. 20; සං. නි. 3.59) ඉමස්මිං අනත්තලක්ඛණසුත්තෙ දුක්ඛවසෙන අනත්තතං දස්සෙති. “රූපං, භික්ඛවෙ, අනිච්චං, යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බ”න්ති (සං. නි. 3.76) ඉමස්මිං අරහත්තසුත්තෙ උභයවසෙන අනත්තතං දස්සෙති. කස්මා? අනිච්චං දුක්ඛඤ්ඤ ජාකං. අනත්තාති න ජාකං.

පරිභොගභාජනාදිසු හි භින්තෙසු අහො අනිච්චන්ති වදන්ති, අහො අනත්තාති වත්තා නාම නත්ථි. සරිරො ගණ්ඩපිළකාදිසු වා උට්ඨිනාසු කණ්ටකෙන වා විද්ධා අහො දුක්ඛන්ති වදන්ති, අහො අනත්තාති පන වත්තා නාම නත්ථි. කස්මා? ඉදඤ්ඤි අනත්තලක්ඛණං නාම අවිභූතං දුද්දසං දුප්පඤ්ඤාපනං. තෙන තං භගවා අනිච්චවසෙන වා දුක්ඛවසෙන වා උභයවසෙන වා දස්සෙති. තයිදං ඉමස්මිමිති තෙපරිවට්ටෙ අනිච්චදුක්ඛවසෙනෙව දස්සිතං. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො.

තස්මා තිහ, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යස්මා එතරහි අඤ්ඤාදාපි රූපං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, තස්මාති අත්ථො. යංකිඤ්ඤි රූපන්තිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ චිත්ථාරිතානෙව.

245. නිබ්බන්දතීති උක්කණ්ඨති. එත්ථ ව නිබ්බදානි වුට්ඨානගාමිනීවිපස්සනා අධිප්පෙනා. වුට්ඨානගාමිනීවිපස්සනාය හි ඛහුනි නාමානි. එසා හි කත්ථවි සඤ්ඤග්ගන්ති වුත්තා. කත්ථවි ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති. කත්ථවි පාරිසුද්ධිපධානියඞ්ගන්ති. කත්ථවි පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති . කත්ථවි තම්මයනාපරියාදානන්ති. කත්ථවි තීති නාමෙහි. කත්ථවි ද්විතීති.

තත්ථ පොට්ඨපාදසුත්තෙ තාව “සඤ්ඤා ඛො, පොට්ඨපාද, පයමං උප්පජ්ජති, පච්ඡා ඤාණං”න්ති (දී. නි. 1.416) එවං සඤ්ඤග්ගන්ති වුත්තා. සුසිමසුත්තෙ “පුබ්බෙ ඛො, සුසිම, ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං , පච්ඡා නිබ්බානෙ ඤාණං”න්ති (සං. නි. 2.70) එවං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති වුත්තා. දසුත්තරසුත්තෙ “පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිපධානියඞ්ග”න්ති (දී. නි. 3.359) එවං පාරිසුද්ධිපදානියඞ්ගන්ති වුත්තා. රථචිතීතෙ “කිං නු ඛො, ආවුසො, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධන්තං භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති”ති (ම. නි. 1.257) එවං පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති වුත්තා. සළායතනවිභඩ්ගෙ “අතම්මයනං, භික්ඛවෙ, නිස්සාය අතම්මයනං ආගම්ම යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා, තං නිස්සාය තං ආගම්ම එවමෙතිස්සා පහානං භොති, එවමෙතිස්සා සමතික්කමො භොති”ති (දී. නි. 3.310) එවං තම්මයනාපරියාදානන්ති වුත්තා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ “යා ව

මුඤ්චිකමානා, යා ව පටිසම්බානුපස්සනා, යා ව සම්බාරුපෙක්ඛා, ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා බ්‍යඤ්ජනමෙව නාන”න්ති (පටි. ම. 1.54) එවං තිහි නාමෙහි වුත්තා. පටියානෙ “අනුලොමං ගොත්‍රභුස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, අනුලොමං වොදානස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 1.1.417) එවං ද්විති නාමෙහි වුත්තා. ඉමස්මිං පන අලගද්දසුත්තෙ නිබ්බන්දනීති නිබ්බදානාමෙන ආගතා.

නිබ්බදා විරජ්ජනීති එත්ථ විරාගොති මග්ගො විරාගා විමුච්චතීති එත්ථ විරාගෙන මග්ගෙන විමුච්චතීති එලං කට්ඨං. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොතීති ඉධ පච්චචෙක්ඛණා කට්ඨා.

එවං විමුත්තවිත්තං මහාබ්ණාසවං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස යථාභූතෙහි පඤ්චති කාරණෙහි නාමං ගණ්හන්තො අයං වුවචති, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. අවිජ්ජාති වට්ටමුලිකා අවිජ්ජා. අයඤ්ඤි දුරුක්ඛිපනට්ඨෙන පලිසොති වුවචති. තෙනෙස තස්ස උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපලිසොති වුත්තො. තාලාවත්ථුකතාති සිසවිජ්ජන්තාලො විය කතා, සමුලං වා තාලං උද්ධරිත්වා තාලස්ස වත්ථු විය කතා, යථා තස්මිං වත්ථුස්මිං පුන සො තාලො න පඤ්ඤායති, එවං පුන අපඤ්ඤත්තිභාවං නිතාති අත්ථො. පොනොබ්භවිකොති පුනබ්භවදායකො. ජාතිසංසාරොතිආදීසු ජායනවසෙන වෙව සංසරණවසෙන ව එවං ලද්ධනාමානං පුනබ්භවධන්ධානං පච්චයො කම්මාභිසම්බාරො. සො හි පුනප්පුනං උප්පත්තිකරණවසෙන පරික්ඛිපිත්වා යිතත්තා පරික්ඛාති වුවචති, තෙනෙස තස්සා සංකිණ්ණත්තා විකිණ්ණත්තා සංකිණ්ණපරික්ඛොති වුත්තො. තණ්හාති වට්ටමුලිකා තණ්හා. අයඤ්ඤි ගම්මිරානුගතට්ඨෙන එසිකාති වුවචති. තෙනෙස තස්සා අබ්බුල්භත්තා ලුඤ්චිත්වා ජම්බිතත්තා අබ්බුල්භෙසිකොති වුත්තො. ඔරම්භාගියානීති ඔරං භජනකානි කාමභවෙ උප්පත්තිපච්චයාති. එතාති හි කවාටං විය නගරද්වාරං චිත්තං පිදහිත්වා යිතත්තා අග්ගලොති වුවචති. තෙනෙස තෙසං නිරාකතත්තා භින්නත්තා නිරග්ගලොති වුත්තො. අරියොති නික්කිලෙසො පරිසුද්ධො. පන්තද්ධපොති පතිතමානද්ධපො. පන්තභාරොති බන්ධනාරකිලෙසභාරඅභිසම්බාරභාරපඤ්චිකාමගුණභාරා පන්තා ඔරොහිතා අස්සාති පන්තභාරො. අපිච ඉධ මානභාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා පන්තභාරොති අධිප්පෙතො. විසංයුත්තොති චතුහි යොගෙහි සම්බන්ධිලෙසෙහි ව විසංයුත්තො. ඉධ පන මානසංයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තා විසංයුත්තොති අධිප්පෙතො. අස්මිමානොති රූපෙ අස්මිති මානො, වෙදනාය... සඤ්ඤාය... සම්බාරෙසු... විඤ්ඤාණෙ අස්මිති මානො.

එත්තාවතා භගවතා මග්ගෙන කිලෙසෙ ඛෙපෙත්වා නිරොධසයනවරගතස්ස නිබ්බානාරම්මණං එලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා විහරතො බ්ණාසවස්ස කාලො දස්සිතො. යථා හි ද්වෙ නගරානි එකං වොරනගරං, එකං ඛෙමනගරං. අප එකස්ස මහායොධස්ස එවං භවෙය්‍ය – “යාවිමං වොරනගරං තිට්ඨති, තාව ඛෙමනගරං භයතො න මුවිචති, වොරනගරං අනගරං කර්ස්සාමි”ති සන්නාහං කත්වා බග්ගං ගහෙත්වා වොරනගරං උපසම්බුත්තවා නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්මෙහෙ බග්ගෙන ඡිත්තදිත්වා සද්වාරබාහකං කවාටං ඡිත්තදිත්වා පලිසං උක්ඛිපිත්වා පාකාරං භින්නත්තො පරික්ඛං සංකිරිත්වා නගරසොහනත්ථාය උස්සිතෙ ධජෙ පාතෙත්වා නගරං අග්ගිතා ඤාපෙත්වා ඛෙමනගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුය්භ ඤාතිගණපරිවුතො සුරසභොජනං භුඤ්ජෙය්‍ය, එවං වොරනගරං විය සක්කායො, ඛෙමනගරං විය නිබ්බානං, මහායොධො විය යොගාවචරො. තස්සෙවං හොති, “යාව සක්කායවට්ටං වත්තති, තාව ද්වත්තිංසකම්මකාරණඅවිධනවුතිරොගපඤ්චවිසතිමහාභයෙහි පරිමුවිචනං නත්ථි”ති. සො මහායොධො විය සන්නාහං සිලසන්නාහං කත්වා, පඤ්ඤාබග්ගං ගහෙත්වා බග්ගෙන එසිකත්ථම්මෙහෙ විය අරහත්තමග්ගෙන තණ්හෙසිකං ලුඤ්චිත්වා, සො යොධො සද්වාරබාහකං නගරකවාටං විය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනග්ගලං උග්ගාටෙත්වා, සො යොධො පලිසං විය, අවිජ්ජාපලිසං උක්ඛිපිත්වා, සො යොධො පාකාරං භින්නත්තො පරික්ඛං විය කම්මාභිසම්බාරං භින්නත්තො ජාතිසංසාරපරික්ඛං සංකිරිත්වා, සො යොධො නගරසොහනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ විය මානද්ධජෙ පාතෙත්වා සක්කායනගරං ඤාපෙත්වා, සො යොධො ඛෙමනගරෙ උපරිපාසාදෙ සුරසභොජනං විය කිලෙසනිබ්බානං නගරං පවිසිත්වා අමතනිරොධාරම්මණං එලසමාපත්තිසුඛං අනුභවමානො කාලං විනිනාමෙති.

246. ඉදානි එවං විමුත්තවිත්තස්ස බ්ණාසවස්ස පරෙහි අනාගතමනියවිඤ්ඤාණනං දස්සෙත්තො එවං විමුත්තවිත්තං බොතිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථෙසන්ති අත්ථෙසන්තා ගවෙසන්තා. ඉදං නිස්සිකන්ති ඉදං නාම නිස්සිකං. තථාගතස්සාති එත්ථ සත්තොපි තථාගතොති අධිප්පෙතො, උත්තමපුග්ගලො බ්ණාසවොපි. අනනුවිජ්ජොති අසංවිජ්ජමානො වා අවින්දෙය්‍යො වා. තථාගතොති හි සත්තෙ ගහිතෙ අසංවිජ්ජමානොති අත්ථො වට්ටති, බ්ණාසවෙ ගහිතෙ අවින්දෙය්‍යොති අත්ථො වට්ටති.

තත්ථ පුරිමනයෙ අයමධිප්පායො – භික්ඛවෙ, අහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධරමානකංයෙව බ්ණාසවං තථාගතො සත්තො පුග්ගලොති න පඤ්ඤපෙමි. අප්පට්ඨසන්ධිකං පන පරිනිබ්බුතං බ්ණාසවං සත්තොති වා පුග්ගලොති වා කිං පඤ්ඤපෙස්සාමි? අනනුවිජ්ජො තථාගතො. න හි පරමත්ථතො සත්තො නාම කොචි අත්ථි, තස්ස අවිජ්ජමානස්ස ඉදං නිස්සිකං විඤ්ඤාණන්ති අත්ථෙසන්තාපි කිං අධිගච්ඡස්සන්ති? කථං පටිලභිස්සන්තීති අත්ථො. දුතියනයෙ අයමධිප්පායො – භික්ඛවෙ, අහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධරමානකංයෙව බ්ණාසවං විඤ්ඤාණවසෙන ඉන්ද්‍රාදිහි අවින්දියං වදාමි. න හි සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්බමකා සපජාපතිකා අත්ථෙසන්තාපි බ්ණාසවස්ස විපස්සනාවිත්තං වා මග්ගවිත්තං වා එලචිත්තං වා, ඉදං නාම ආරම්මණං නිස්සාය වත්තතීති ජානිතුං සක්කොන්ති. තෙ අප්පට්ඨසන්ධිකස්ස පරිනිබ්බුතස්ස කිං ජානිස්සන්තීති?

අසතානි අසන්තෙන. තුච්ඡානි තුච්ඡකෙන. මුසානි මුසාවාදෙන. අභුතෙනානි යං නත්ථි, තෙන. අභිභාවික්ඛන්තිති අභිභාවික්ඛන්ති, අභිභවිත්වා වදන්ති. වෙනයිකොති විනයති විනාසෙතිති විනයො, සො ඵව වෙනයිකො, සත්තවිනාසකොති අධිප්පායො. යථා වාහං න, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යෙන වාකාරොන අහං න සත්තවිනාසකො. යථා වාහං න වදාමිති යෙන වා කාරණෙන අහං සත්තවිනාසං න පඤ්ඤපෙමී . ඉදං චුත්තං හොති – යථාහං න සත්තවිනාසකො, යථා ව න සත්තවිනාසං පඤ්ඤපෙමී, තථා මං තෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා “වෙනයිකො සමණො ගොතමො”ති වදන්තා සත්තවිනාසකො සමණො ගොතමොති ව, “සතො සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙති”ති වදන්තා සත්තවිනාසං පඤ්ඤපෙතිති ව අසතා තුච්ඡා මුසා අභුතෙන අභිභාවික්ඛන්තිති.

පුබ්බෙ වානි පුබ්බෙ මහාබොධිමණ්ඩම්භිතියෙව ව. එතරහි වානි එතරහි ධම්මදෙසනායඤ්ච. දුක්ඛඤ්චෙව පඤ්ඤපෙමී, දුක්ඛස්ස ව නිරොධන්ති ධම්මවක්කං අප්පචන්තෙන්වා බොධිමණ්ඩෙ විහරන්තොපි ධම්මවක්කප්පචන්තනතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙන්තොපි චතුසච්චමෙව පඤ්ඤපෙමීති අත්ථො. එත්ථ හි දුක්ඛග්ගහණෙන තස්ස මූලභූතො සමුදයො, නිරොධග්ගහණෙන තංසම්පාපකො මග්ගො ගහිතොව හොතිති වෙදිතබ්බො. තත්‍ර චෙති තස්මිං චතුසච්චප්පකාසනෙ. පරෙති සච්චානි ආජානිතුං පටිච්ඡ්ඤ්ඤාතුං අසමත්ථපුග්ගලා. අක්කොසන්තිති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති. පරිභාසන්තිති වාචාය පරිභාසන්ති. රොසෙත්ති විභෙසෙත්තිති රොසෙස්සාම විභෙසෙස්සාමාති අධිප්පායෙන සට්ඨෙත්ති දුක්ඛාපෙත්ති. තත්‍රානි තෙසු අක්කොසාදීසු, තෙසු වා පරපුග්ගලෙසු. ආසාතොති කොපො. අප්පච්චයොති දොමනස්සං. අනභිරුද්ධිති අතුට්ඨි.

තත්‍ර චෙති චතුසච්චප්පකාසනෙයෙව. පරෙති චතුසච්චප්පකාසනං ආජානිතුං පටිච්ඡ්ඤ්ඤාතුං සමත්ථපුග්ගලා. ආනන්දොති ආනන්දපීති. උප්පිලාවිතත්තන්ති උප්පිලාපනපීති. තත්‍ර චෙති චතුසච්චප්පකාසනම්භිතියෙව. තත්‍රානි සක්කාරාදීසු. යං බො ඉදං පුබ්බෙ පරිඤ්ඤාතන්ති ඉදං බන්ධපඤ්චකං පුබ්බෙ බොධිමණ්ඩෙ තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතං. තත්ථමෙති තස්මිං බන්ධපඤ්චකෙ ඉමෙ. කිං චුත්තං හොති? තත්‍රාපි තථාගතස්ස ඉමෙ සක්කාරා මයි කරියන්තිති වා අහං එතෙ අනුභවාමිති වා න හොති. පුබ්බෙ පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධපඤ්චකංයෙව එතෙ සක්කාරෙ අනුභොතිති එත්තකමෙව හොතිති. තස්මාති යස්මා සච්චානි පටිච්ඡ්ඤ්ඤාතුං අසමත්ථා තථාගතම්පි අක්කොසන්ති, තස්මා. සෙසං චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

247. තස්මා තිහ , භික්ඛවෙ, යං න තුම්භාකන්ති යස්මා අත්තනියෙපි ඡන්දරාගප්පහානං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තති, තස්මා යං න තුම්භාකං, තං පජ්ඣානාති අත්ථො. යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාති යථා යථා ඉච්ඡෙය්‍යා තථා තථා කරෙය්‍යා. න භි නො එතං, හන්තෙ, අත්තා වානි, හන්තෙ, එතං තිණකට්ඨසාබාපලාසං අම්භාකං නෙව අත්තා න අම්භාකං රූපං න විඤ්ඤාණන්ති වදන්ති. අත්තනියං වානි අම්භාකං විවරාදිපරික්ඛාරොපි න හොතිති අත්ථො. එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යං න තුම්භාකං තං පජ්ඣානාති ගභවා, බන්ධපඤ්චකංයෙව න තුම්භාකන්ති දස්සෙන්වා පජ්ඣාපෙති, තඤ්ච බො න උප්පාටෙන්වා, ලුඤ්චිත්වා වා. ඡන්දරාගවිනයෙන පනෙතං පජ්ඣාපෙති.

248. එවං ස්වාක්ඛාතොති එත්ථ තිපරිච්චිතො පට්ඨාය යාව ඉමං යානං ආහරිතුමිපි වට්ඨති, පටිලොමෙන පෙමමත්තකෙන සග්ගපරායණතො පට්ඨාය යාව ඉමං යානං ආහරිතුමිපි වට්ඨති. ස්වාක්ඛාතොති සුකථිතො. සුකථිතත්තා එව උත්තානො විචටො පකාසිතො. ඡින්නපිලොතිකොති පිලොතිකා චූච්චති ඡින්නං භින්නං තත්ථ තත්ථ සිබ්බිතං ගණ්ඨිකතං ජිණ්ණං වත්ථං, තං යස්ස නත්ථි, අට්ඨහත්ථං වා නවහත්ථං වා අහනසාටකං නිවත්ථො, සො ඡින්නපිලොතිකො නාම. අයමිපි ධම්මො තාදිසො, න හෙත්ථ කොහඤ්ඤාදිවසෙන ඡින්නභින්නසිබ්බිතගණ්ඨිකතභාවො අත්ථි. අපිච කචචරො පිලොතිකොති චූච්චති. ඉමස්මිඤ්ච සාසනෙ සමණකචචරං නාම පතිට්ඨාතුං න ලහති. තෙනෙවාහ –

“කාරණ්ඩවං නිද්ධමථ, කසම්බුඤ්ඤාපකස්සථ;
තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ.

නිද්ධමිත්වාන පාපිච්ඡෙ, පාපආචාරගොචරෙ;
සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං, කප්පයචිහො පතිස්සතා;
තතො සමග්ගා නිපකා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථ”ති. (සු. නි. 283-285);

ඉති සමණකචචරස්ස ඡින්නත්තාපි අයං ධම්මො ඡින්නපිලොතිකො නාම හොති. වට්ඨං තෙසං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති තෙසං වට්ඨං අපඤ්ඤත්තිභාවං ගතං නිප්පඤ්ඤත්තිකං ජාතං. එවරූපො මහාබ්‍රහ්මාසවො එවං ස්වාක්ඛාතෙ සාසනෙයෙව උප්පජ්ජති. යථා ව බ්‍රහ්මාසවො, එවං අනාගාමිආදයොපි.

තත්ථ ධම්මානුසාරිතො සද්ධානුසාරිතොති ඉමෙ ද්වෙ සොනාපත්තිමග්ගට්ඨා හොන්ති. යථාහ – “කතමො ව පුග්ගලො ධම්මානුසාරී? යස්ස පුග්ගලස්ස සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්තස්ස පඤ්ඤාන්ද්‍රියං අධිමත්තං හොති, පඤ්ඤාචාහිං පඤ්ඤාපුබ්බධිමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං චූච්චති පුග්ගලො ධම්මානුසාරී. සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්තො පුග්ගලො ධම්මානුසාරී, එලෙ ධිතො දිට්ඨිප්පත්තො. කතමො ව පුග්ගලො සද්ධානුසාරී? යස්ස පුග්ගලස්ස සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපත්තස්ස සද්ධින්ද්‍රියං අධිමත්තං හොති, සද්ධාචාහිං

සද්ධාපුබ්බිකමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුවච්ඡි පුග්ගලො සද්ධානුසාරී. සොනාපත්තිඵලසවිජ්ජිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො සද්ධානුසාරී, එලෙ ධීතො සද්ධාවිමුත්තො”ති (පු. ප. 30). යෙසං මයි සද්ධාමත්තං පෙමමත්තන්ති ඉමිනා යෙසං අඤ්ඤො අරියධම්මො නත්ථී, තථාගතෙ පන සද්ධාමත්තං පෙමමත්තමෙව හොති. තෙ විපස්සකපුග්ගලා අධිප්පෙනා. විපස්සකභික්ඛුනඤ්ඤි එවං විපස්සනං පටිධපෙත්වා නිසින්නානං දසබලෙ එකා සද්ධා එකං පෙමං උප්පජ්ජති. තාය සද්ධාය තෙන පෙමෙන භත්ථෙ ගහෙත්වා සග්ගෙ යපිතා විය හොත්ති, නියතගතිකා කිර එතෙ. පොරාණකත්ථෙරා පන එවරුපං භික්ඛුං චූළසොනාපන්නොති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. වම්මිකසුත්තවණ්ණනා

249. එවං මෙ සුතන්ති වම්මිකසුත්තං. තත්ථ ආයස්මාති පියවචනමෙනං. කුමාරකස්සපොති තස්ස නාමං. කුමාරකාලෙ පබ්බජිතත්තා පන භගවතා, “කස්සපං පක්කොසථ, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කස්සපස්ස දෙථා”ති චුත්තෙ, කතරස්ස කස්සපස්සාති කුමාරකස්සපස්සාති එවං ගහිතනාමත්තා තතො පටියාය වුඩ්ඨකාලෙපි “කුමාරකස්සපො” ත්වෙව වුවච්ඡි. අපිච රඤ්ඤා පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසු. අයං පනස්ස පුබ්බයොගතො පටියාය ආවිභාවකථා –

ථෙරො කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අථෙකදිවසං භගවත්තං විත්තමිං එකං අත්තනො සාවකං යානත්තරෙ යපෙත්තං දිස්වා භගවතො සත්තාහං දානං දත්වා, “අභමිපි භගවා අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අයං ථෙරො විය විත්තමි සාවකො භවෙය්”න්ති පත්ථනං කත්වා පුඤ්ඤාති කරොන්නො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි.

තදා කිර පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ පඤ්ච භික්ඛු නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුක්ඛ සමණධම්මං අකංසු. සඬ්ඝත්ථෙරො තතියදිවසෙ අරහත්තං පත්තො. අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසි. ඉතරෙ තයො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසං එකං බුද්ධත්තරං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පත්තිං අනුභොන්තානං එකො තක්කසිලායං රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පුක්කුසාති නාම රාජා හුත්වා භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිත්වා රාජගහං ගච්ඡන්තො කුම්භකාරසාලායං භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා අනාගාමීඵලං පත්තො. එකො එකස්මිං සමුද්දපට්ඨනෙ කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා නාවං ආරුක්ඛ භින්නනාවො දාරුචීරාති නිවාසෙත්වා ලාභසම්පත්තිං පත්තො, “අහං අරහා”ති විත්තං උප්පාදෙත්වා, “න ත්වං අරහා, ගච්ඡ සත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡා”ති අත්ථකාමාය දෙවතාය වොදිතො තථා කත්වා අරහත්තඵලං පත්තො.

එකො රාජගහෙ එකස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි උප්පන්නො. සා ව පයමං මාතාපිතරො යාවිත්වා පබ්බජ්ජං අලභමානා කුලසරං ගතා ගබ්භසණ්ඨිතමිපි අජානන්ති සාමිකං ආරාධෙත්වා තෙන අනුඤ්ඤාතා භික්ඛුනීසු පබ්බජිතා. තස්සා ගබ්භිනිනිමිත්තං දිස්වා භික්ඛුනියො දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු, සො “අස්සමණි”ති ආහ. දසබලං පුච්ඡිංසු, සත්ථා උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසි. ථෙරො සාවත්ථිතගරවාසිනි කුලානි විසාබඤ්ඤි උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා සොධෙත්තො, – “පුරෙ ලද්ධො ගබ්භො, පබ්බජ්ජා අරොගා”ති ආහ. සත්ථා “සුවිනිච්ඡිතං අධිකරණ”න්ති ථෙරස්ස සාධුකාරං අදාසි. සා භික්ඛුනී සුවණ්ණබ්බිකසද්ධං පුත්තං විජාසි, තං ගහෙත්වා රාජා පසෙනදි කොසලො පොසාපෙසි. “කස්සපො”ති වස්ස නාමං කත්වා අපරභාගෙ අලඬකරිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. ඉති රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසුති.

අත්ඨවනෙති එවංනාමකෙ වනෙ. තං කිර වනං ද්විත්තං බුද්ධානං කාලෙ අවිජ්ජිතනාමං අත්ඨවනංත්වෙව පඤ්ඤායති. තත්තායං පඤ්ඤත්තිවිභාවනා – අප්පායුකබුද්ධානඤ්ඤි සරිරිධාතු න එකග්ගනා හොති. අධිට්ඨානානුභාවෙන විජ්ජකිරියති. තෙනෙව අම්භාකමිපි භගවා, – “අහං න වීරට්ඨිතිකො, අප්පකෙහි සත්තෙහි අහං දිට්ඨො, යෙහි න දිට්ඨො, තෙව බහුතරා, තෙ මෙ ධාතුයො ආදාය තත්ථ තත්ථ පුපෙන්නා සග්ගපරායණා භවිස්සන්ති”ති පරිනිබ්බානකාලෙ, “අත්තනො සරිරං විජ්ජකිරියතු”ති අධිට්ඨාසි. දීඝායුකබුද්ධානං පන සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ගනං ධාතුසරිරං නිට්ඨති.

කස්සපස්සාපි භගවතො තථෙව අට්ඨාසි. තතො මහාජනා සන්තිපතිත්වා, “ධාතුයො එකග්ගනා න සක්කා වියොපෙතුං, කිං කරිස්සාමා”ති සම්මන්ත්රයිත්වා එකග්ගනමෙව වෙතියං කරිස්සාම, කිත්තකං පන හොතු තන්ති ආහංසු. එකෙ සත්තයොජනියන්ති ආහංසු. එතං අතිමහත්තං, අනාගතෙ ජග්ගිතුං න සක්කා, ජයොජනං හොතු, පඤ්චයොජනං... වතුයොජනං... තියොජනං... ද්වියොජනං... එකයොජනං හොතුති සන්තිට්ඨානං කත්වා ඉට්ඨකා කිදිසා හොන්තුති බාහිරන්තෙ ඉට්ඨකා රත්තසුවණ්ණමයා එකග්ගනා සතසභස්සග්ගනිකා හොන්තු, අබ්භන්තරිමන්තෙ පඤ්ඤාසභස්සග්ගනිකා. හරිතාලමනොසිලාහි මත්තිකාකිච්චං කසිරතු, තෙලෙන උදකකිච්චන්ති නිට්ඨං ගන්ත්වා වත්තාරි මුඛානි වතුධා විභජිංසු. රාජා එකං මුඛං ගණ්ඨි, රාජපුත්තො පට්චිත්ථරුකුමාරො එකං, අමච්චානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙනාපති එකං, ජනපදානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙට්ඨි එකං.

තත්ථ ධනසම්පන්නතාය රාජාපි සුවණ්ණං නිහරාපෙන්වා අත්තනා ගහිතමුඛෙ කම්මං ආරභී, උපරාජාපි, සෙනාපතීපි. සෙට්ඨිනා ගහිතමුඛෙ පන කම්මං ඔලියති. තතො යසොරතො නාම එකො උපාසකො තෙපිටකො භාණකො අනාගාමී අරියසාවකො, සො කම්මං ඔලියතිති ඤාත්වා පඤ්ච සකට්ඨනානි යොජාපෙන්වා ජනපදං ගන්ත්වා “කස්සපසම්මාසම්බුද්ධො විසතිවස්සසහස්සානි යත්වා පරිනිබ්බුතො. තස්ස යොජනිකං රතනවෙනියං කයිරති, යො යං දාතුං උස්සහති සුවණ්ණං වා හිරඤ්ඤං වා සත්තරතනං වා හරිතාලං වා මනොසීලං වා, සො තං දෙනු”ති සමාදපෙසී. මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ථාමෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනි අදංසු. අසක්කොන්තා තෙලතණ්ඩුලාදීනි දෙන්තියෙව. උපාසකො තෙලතණ්ඩුලාදීනි කම්මකාරානං භත්තවෙනනත්ථං පභිණාති, අවසෙසෙහි සුවණ්ණං වෙනාපෙන්වා පභිණාති, එවං සකලජම්බුදීපං අවරි.

වෙනියෙ කම්මං නිට්ඨිතන්ති වෙනියට්ඨානතො පණ්ණං පභිණංසු – “නිට්ඨිතං කම්මං ආවරියො ආගන්ත්වා වෙනියං වන්දතු”ති. සොපි පණ්ණං පභිණං – “මයා සකලජම්බුදීපො සමාදපිතො, යං අත්ථී, තං ගහෙන්වා කම්මං නිට්ඨාපෙන්තු”ති. ද්වෙපි පණ්ණානි අන්තරාමග්ගෙ සමාගමිංසු. ආවරියස්ස පණ්ණතො පන වෙනියට්ඨානතො පණ්ණං පයමතරං ආවරියස්ස භත්ථං අගමාසී. සො පණ්ණං වාවෙන්වා වෙනියං වන්දිස්සාමීති එකකොව නික්ඛමී. අන්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං පඤ්ච වොරසනානි උට්ඨංහිංසු. තත්ත්වෙව තං දිස්වා ඉමිනා සකලජම්බුදීපතො හිරඤ්ඤසුවණ්ණං සම්පිණ්ඩිතං, නිධිකුම්භී නො පට්ටමානා ආගතානි අවසෙසානං ආරොචෙන්වා තං අග්ගහෙසුං. කස්මා තාතා, මං ගණ්හථාති? තයා සකලජම්බුදීපතො සබ්බං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං සම්පිණ්ඩිතං, අමභාකම්පි ථොකං ථොකං දෙහිති. කිං තුම්හෙ න ජානාථ, කස්සපො භගවා පරිනිබ්බුතො, තස්ස යොජනිකං රතනවෙනියං කයිරති, තදන්ථාය මයා සමාදපිතං, නො අත්තනො අත්ථාය. තං තං ලද්ධලද්ධට්ඨානතො තත්ථෙව පෙසිතං, මය්හං පන නිවත්ථසාටකමත්තං යපෙන්වා අඤ්ඤං විත්තං කාකණිකම්පි නත්ථිති.

එකෙ, “එවමෙන විස්සජෙථ ආවරිය”න්ති ආභංසු. එකෙ, “අයං රාජපුත්තො අමච්චපුත්තො, අම්හෙසු කඤ්චිදෙව නගරවිථියං දිස්වා රාජරාජමහාමත්තාදීනං ආරොචෙන්වා අනායවාසනං පාපුණාපෙය්‍යා”ති ආභංසු. උපාසකො, “තාතා, නාභං එවං කරිස්සාමී”ති ආභ. තඤ්ච ඛො තෙසු කාරුඤ්ඤෙන, න අත්තනො ජීවිතනිකන්තියා. අථ තෙසු ගහෙනබ්බො විස්සජ්ජෙනබ්බොති විචදන්තෙසු ගහෙනබ්බොති ලද්ධිකා එව බහුතරා හුන්වා ජීවිතා වොරොපයිංසු.

තෙසං බලවගුණෙ අරියසාවකෙ අපරාධෙන නිබ්බුතදීපසිඛා විය අක්ඛිති අන්තරධායිංසු. තෙ, “කභං හො වක්ඛු, කභං හො වක්ඛු”ති විජ්ජලපන්නා එකච්චෙ ඤාතකෙහි ගෙහං නිතා. එකච්චෙ නොඤාතකා අනාථාති තත්ථෙව අට්ඨියං රුක්ඛමුලෙ පණ්ණසාලායං වසිංසු. අට්ඨිං ආගතමනුස්සා කාරුඤ්ඤෙන තෙසං තණ්ඩුලං වා පුට්ඨන්තං වා පරිබ්බයං වා දෙන්ති. දාරුපණ්ණාදීනං අත්ථාය ගන්ත්වා ආගතා මනුස්සා කුභිං ගතත්ථාති චුත්තෙ අන්ධවනං ගතමහාති වදන්ති. එවං ද්විත්තම්පි බුද්ධානං කාලෙ තං වනං අන්ධවනංත්වෙව පඤ්ඤායති. කස්සපබුද්ධකාලෙ පනෙතං ඡඩ්ඨිතජනපදෙ අට්ඨි අහොසී. අමභාකං භගවතො කාලෙ සාවත්ථියා අවිදුරෙ ජෙනවනස්ස පිට්ඨිභාගෙ පච්චෙකකාමානං කුලපුත්තානං වසනට්ඨානං පධානසරං අහොසී, තත්ථ ආයස්මා කුමාරකස්සපො තෙන සමයෙන සෙබපට්ඨපදං පුරයමානො විහරති. තෙන චුත්තං “අන්ධවනෙ විහරති”ති.

අඤ්ඤතරා දෙවතානි නාමගොත්තවසෙන අපාකටා එකා දෙවතානි අත්ථො. “අභිජානාති නො, භන්තෙ, භගවා අහුඤ්ඤාතඤ්ඤතරස්ස මහෙසක්ඛස්ස සංඛිත්තෙන තණ්හාසඩ්ඛයවිමුත්තිං භාසිතා”ති (ම. නි. 1.365) එත්ථ පන අභිඤ්ඤාතො සක්කොපි දෙවරාජා අඤ්ඤතරොති චුත්තො. දෙවතානි ව ඉදං දෙවානම්පි දෙවධිතානම්පි සාධාරණවචනං. ඉමස්මිං පනත්ථෙව දෙවො අධිජ්ජෙතො. අභික්කන්තාය රත්තියාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො බයසුන්දරාහිරූපඅබ්භතූමොදනාදීසු දිස්සති. තත්ථ – “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පයමො යාමො, චිරනිසින්තො භික්ඛුසඩ්ඪො, උද්දිසතු, භන්තෙ, භගවා භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.20) බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං වතුන්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පණ්ණතරො වා”ති (අ. නි. 4.100) එවමාදීසු සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857) –

එවමාදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හො ගොතමා”ති එවමාදීසු (පාරා. 15) අබ්භතූමොදනෙ. ඉධ පන බයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියාති පරික්ඛිණාය රත්තියාති චුත්තං හොති. තත්ථායං දෙවපුත්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ ආගතොති වෙදිතබ්බො. අභික්කන්තවණ්ණාති ඉධ අභික්කන්තසද්දො අභිරූපෙ. වණ්ණසද්දො පන ඡවි-ථුති-කුලවග්ගකාරණ-සණ්ඨානපමාණරූපායනනාදීසු දිස්සති. තත්ථ, “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා”ති එවමාදීසු ඡවියා. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති (ම. නි. 2.77) එවමාදීසු ථුතියං. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධපෙනොති චුච්චති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහන්තං භත්ථීරාජවණ්ණං අභිනිමිමිතිත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.138) සණ්ඨානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු (පාරා. 602) පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායනෙන. සො ඉධ ඡවියං දට්ඨබ්බො. තෙන අභික්කන්තවණ්ණාති අභිරූපජච්චිඉට්ඨවණ්ණා, මනාපවණ්ණාති චුත්තං හොති. දෙවතා හි මනුස්සලොකං ආගච්ඡමානා පකතිවණ්ණං පකතිඉද්ධිං පජ්ඣන්වා ඔළාරිකං

අත්තභාවං කත්වා අතිරෙකවණ්ණං අතිරෙකඉද්ධං මාපෙන්වා නටසමජ්ජාදීනි ගච්ඡන්තා මනුස්සා විය අභිසංඛිතෙන කායෙන ආගච්ඡන්ති. අයම්පි දෙවපුත්තො තටෙව ආගතො. තෙන වුත්තං “අභික්කන්තවණ්ණං”ති.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවලසද්දො අනවසෙස-යෙභුයා-අබ්‍යාමිස්සානතිරෙකදළ්භත්ථ-
විසංයොගාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස, “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති (පාරා. 1) එවමාදිසු අනවසෙසත්තමත්ථො. “කෙවලකප්පා ව අභිගමගධා පහුනං බාදනියං භොජනියං ආදාය උපසංඛිකමිස්සන්ති”ති එවමාදිසු යෙභුයානා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො භොති”ති (විභ. 225) එවමාදිසු අබ්‍යාමිස්සනා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නුන අයමායස්මා”ති (මහාව. 244) එවමාදිසු අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස බාහියො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සංඛිඤ්ඤායා යිතො”ති (අ. නි. 4.243) එවමාදිසු දළ්භත්ථතා. “කෙවලි වුසිතවා උත්තමපුරිසොති වුව්චති”ති (සං. නි. 3.57) එවමාදිසු විසංයොගො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසත්තමත්ථොති අධිප්පෙතො.

කප්පසද්දො පනායං අභිසද්දහන-වොහාර-කාල-පඤ්ඤත්ති- ඡෙදන-විකප්ප-ලෙස-සමන්තභාවාදි-අනෙකත්ථො. තථා භිස්ස, “ඔකප්පනියමෙතං භොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (ම. නි. 1.387) එවමාදිසු අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චභි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති (වුළුව. 250) එවමාදිසු වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉව්වායස්මා කප්පො”ති (සං. නි. 3.124) එවමාදිසු පඤ්ඤත්ති. “අලඛිකතා කප්පිතකෙසමස්ස”ති (සං. නි. 4.365) එවමාදිසු ඡෙදනං. “කප්පති ද්විභිගුලකප්පො”ති (වුළුව. 446) එවමාදිසු විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති (අ. නි. 8.80) එවමාදිසු ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙඵ්චනං ඔභාසෙත්වා”ති (සං. නි. 1.94) එවමාදිසු සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවො අත්ථො අධිප්පෙතො. තස්මා කෙවලකප්පං අත්ථවනන්ති එත්ථ අනවසෙසං සමන්තතො අත්ථවනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔභාසෙත්වාති වත්ථාලඛකාරසර්වසමුට්ඨිතාය ආභාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විය ව සුරියො විය ව එකොභාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො. එකමන්තං අට්ඨාසීති එකස්මිං අත්තෙ, එකස්මිං ඔකාසෙ අට්ඨාසි. එතදවොචාති එතං “භික්ඛු භික්ඛු”තිආදිවචනමවොච. කස්මා පනායං අවන්දිත්වා සමණවොහාරෙනෙව කටෙතිති?
සමණසඤ්ඤාසමුදාචාරෙනෙව. එවං කිරස්ස අභොසි – “අයං අත්තරා කාමාවචරෙ වසි. අහං පන අස්මි තතො කාලතො පට්ඨාය බ්‍රහ්මවරි”ති සමණසඤ්ඤාවස්ස සමුදාචාරති, තස්මා අවන්දිත්වා සමණවොහාරෙනෙව කටෙති. පුබ්බසභායො කිරෙසො දෙවපුත්තො ථෙරස්ස. කුතො පට්ඨායාති? කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලතො පට්ඨාය. යො හි පුබ්බයොගෙ ආගතෙසු පඤ්චසු සභායෙසු අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අභොසීති වුත්තො, අයං සො. තදා කිර තෙසු සංඛිඤ්ඤා ථෙරස්ස අරහත්තෙනෙව සද්ධං අභිඤ්ඤා ආගමිංසු. සො, “මය්හං කිව්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති වෙහාසං උප්පතිත්වා අනොත්තරදහෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආදාය ආගන්ත්වා, “ඉමං, ආවුසො, පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා අප්පමත්තා සමණධම්මං කරොථා”ති ආහ. ඉතරෙ ආහංසු – “න, ආවුසො, අම්භාකං එවං කතිකා අත්ථි – ‘යො පඨමං විසෙසං නිබ්බන්තෙත්වා පිණ්ඩපාතං ආහරති, තෙනාහතං භුඤ්ජිත්වා සෙසෙහි සමණධම්මො කාතබ්බො’ති. තුම්හෙ අත්තතො උපනිස්සයෙන කිව්චං මත්ථකං පාපයිත්ථ. මයම්පි සවෙ තො උපනිස්සයො භවිස්සති, කිව්චං මත්ථකං පාපෙස්සාම. පපඤ්චො එස අම්භාකං, ගච්ඡ ටුම්හෙ”ති. සො යථාආසුකං ගන්ත්වා ආයුපරියොසානෙ පරිනිබ්බාසි.

පුනදිවසෙ අනුථෙරො අනාගාමීඵලං සච්ඡකාසි, තස්ස අභිඤ්ඤායො ආගමිංසු. සොපි තටෙව පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා තෙහි පටික්ඛිත්තො යථාආසුකං ගන්ත්වා ආයුපරියොසානෙ සුද්ධාවාසෙ නිබ්බන්ති. සො සුද්ධාවාසෙ යත්වා තෙ සභායෙ ඔලොකෙත්තො, එකො තදාව පරිනිබ්බුතො, එකො අධුනා භගවතො සන්තිකෙ අරියභූමිං පත්තො, එකො ලාභසක්කාරං නිස්සාය, “අහං අරහා”ති විත්තං උප්පාදෙත්වා සුප්පාරකපට්ටනෙ වසතිති දිස්වා තං උපසංඛිකමිත්වා, “න ත්වං අරහා, න අරහත්තමග්ගං පටිපන්නො, ගච්ඡ භගවත්තං උපසංඛිකමිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාමි”ති උයොයාපෙසි. සොපි අත්තරසරෙ භගවත්තං ඔවාදං යාවිත්වා, “තස්මා තිහ තෙ බාහිය එවං සික්ඛිතබ්බං දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භොතු”ති (උදා. 10) භගවතා සංඛිත්තෙන ඔවදිතො අරියභූමිං සම්පාපුණි.

තතො අඤ්ඤො එකො අත්ථි, සො කුභිත්ති ඔලොකෙත්තො අත්ථවනෙ සෙක්ඛපට්ඨපදං පුරයමානො විහරතිති දිස්වා වින්තෙසි – “සභායකස්ස සන්තිකෙ ගමිස්සාමිති, ගච්ඡන්තෙන පන තුව්ඡහත්ථෙත අගන්ත්වා කිඤ්චි පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගන්තුං වට්ටති, සභායො ඛො පන මෙ නිරාමිසො පබ්බතමත්ථකෙ වසන්තො මයා ආකාසෙ යත්වා දින්නං පිණ්ඩපාතමිපි අපරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං අකාසි, ඉදානි ආමිසපණ්ණාකාරං කිං ගණ්ඨිස්සති? ධම්මපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති බ්‍රහ්මලොකෙ යිතොව රතනාවළිං ගන්ථෙත්තො විය පන්තරස පඤ්ඤෙ විහජිත්වා තං ධම්මපණ්ණාකාරං ආදාය ආගන්ත්වා සභායස්ස අවිදුරෙ යත්වා අත්තතො සමණසඤ්ඤාසමුදාචාරවසෙන තං අනභිවාදෙත්වාච, “භික්ඛු භික්ඛු”ති ආලපිත්වා අයං වම්මිකොතිආදිමාහ. තත්ථ තුරිතාලපනවසෙන භික්ඛු භික්ඛුති ආමෙඛිතං වෙදිතබ්බං. යථා වා එකතෙව තිලකෙන නලාටං න සොහති, තං පරිවාරෙත්වා අඤ්ඤෙසුපි දින්නෙසු ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය සොහති, එවං එකතෙව පදෙන වචනං න සොහති, පරිවාරිකපදෙන සද්ධං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය සොහතිති තං පරිවාරිකපදවසෙන වචනං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය කරොන්තොපි එවමාහ.

අයං වම්මිකොති පුරතො ධීතො වම්මිකො නාම නත්ථී, දෙසනාවසෙන පන පුරතො ධීතං දස්සෙන්නො විය අයන්ති ආහ. ලඬගින්නි සත්ථං ආදාය ඛණන්නො පලිසං අද්දස. උක්ඛිප ලඬගී අභික්ඛණ සුමෙධාති තාත, පණ්ඨිත, ලඬගී නාම රත්තිං ධුමායති දිවා පජ්ජලති. උක්ඛිපෙන පරං පරතො ඛණාති. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො දට්ඨබ්බො. උද්ධුමායිකන්ති මණ්ඩුකං. වඩ්ඛවාරන්ති ඛාරපරිස්සාවනං. කුම්මන්ති කච්ඡපං. අසිසුනන්ති මංසච්ඡෙදකං අසිඤ්චෙව අධිකුට්ටනඤ්ච. මංසපෙසින්ති නිසදපොතප්පමාණං අල්ලමංසපිණ්ඩං. නාගන්ති සුමනපුප්ඵකලාපසදිසං මහාඵණං නිව්ධසොවත්ථිකපරික්ඛිත්තං අභිනාගං අද්දස. මා නාගං සට්ටෙසීති දණ්ඩකකොටියා වා වල්ලිකොටියා වා පංසුචුණ්ණං වා පන ඛිපමානො මා නාගං සට්ටයි. නමො කරොහි නාගස්සාති උපරිවාතතො අපගම්ම සුද්ධවත්ථං නිවාසෙත්වා නාගස්ස නමක්කාරං කරොහි. නාගෙන අධිසයිතං ධනං නාම යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා බාදතො න බියති, නාගො තෙ අධිසයිතං ධනං දස්සති, තස්මා නමො කරොහි නාගස්සාති. ඉතො වා පන සුත්ථාති යථා දුක්ඛක්ඛන්තො ඉතොති සාසනෙ නිස්සකං, න තථා ඉධ. ඉධ පන දෙවපුත්තෙ නිස්සක්කං, තස්මා ඉතො වා පනාති මම වා පන සන්තිකා සුත්ථාති අයමෙත්ථ අත්ථො.

251. වාතුම්මහාභූතිකස්සාති වතුමහාභූතමයස්ස. කායස්සෙතං අධිවචනන්ති සරිරස්ස නාමං. යථෙව හි බාහිරකො වම්මිකො, වමනිති වන්තකොති වන්තුස්සයොති වන්තසිනෙහසම්බන්ධොති වතුහි කාරණෙහි වම්මිකොති වුවිවති. සො හි අභිමඬගුසඋන්දුරසරගොළිකාදයො නානප්පකාරෙ පාණකෙ වමනිති වම්මිකො. උපවිකාහි වන්තකොති වම්මිකො. උපවිකාහි වම්මිකො මුඛතුණ්ඩකෙන උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන කට්ඨපමාණෙනපි පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්මිකො. උපවිකාහි වන්තකෙළසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විප්පකිරියති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨී ගහෙත්වා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහො නික්ඛමති, එවං වන්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොති වම්මිකො. එවමයං කායොපි, “අක්ඛිමහා අක්ඛිගුප්පකො”තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරකං අසුචිකලිමලං වමනිති වම්මිකො. බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්බිකාසවා ඉමස්මිං අත්තභාවෙ නිකන්තිපරියාදානෙන අත්තභාවං ඡඩ්ඛෙත්වා ගතාති අරියෙහි වන්තකොතිපි වම්මිකො. යෙහි වායං තීහි අට්ඨිසතෙහි උස්සිතො න්භාරුසම්බද්ධො මංසාවලෙපනො අල්ලවම්මපරියොනද්ධො ඡවිරඤ්ජිතො සත්තෙ වඤ්චෙති, තං සබ්බං අරියෙහි වන්තමෙවාති වන්තුස්සයොතිපි වම්මිකො. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, චිත්තමස්ස විධාවති”ති (සං. නි. 1.55) එවං තණ්හාය ජනිතත්තා අරියෙහි වන්තෙනෙව තණ්හාසිනෙහෙන සම්බද්ධො අයන්ති වන්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොතිපි වම්මිකො. යථා ව වම්මිකස්ස අන්තො නානප්පකාරා පාණකා තත්ථෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගිලානා සයන්ති, මතා පතන්ති. ඉති සො තෙසං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොති. එවං බත්තිසමහාසාලාදීනම්පි කායො අයං ගොපිතරක්ඛිතො මණ්ඩිතප්පසාධිතො මහානුභාවානං කායොති අවින්තෙත්වා ඡවිතිස්සිතා පාණා වම්මනිස්සිතා පාණා මංසනිස්සිතා පාණා න්භාරුනිස්සිතා පාණා අට්ඨිනිස්සිතා පාණා අට්ඨිඤ්ජනිස්සිතා පාණාති එවං කුලගණනාය අසිතිමත්තාති කිම්කුලසහස්සාති අන්තොකායස්මිංයෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගෙලඤ්ඤෙන ආතුරතාති සයන්ති, මතාති පතන්ති, ඉති අයම්පි තෙසං පාණානං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොතිති “වම්මිකො” ත්වෙව සබ්බං ගතො. තෙනාහ භගවා – “වම්මිකොති ඛො, භික්ඛු, ඉමස්ස වාතුමහාභූතිකස්ස කායස්සෙතං අධිවචන”න්ති.

මාතාපෙත්තිකසම්භවස්සාති මාතිතො ව පිතිතො ව නිබ්බන්තෙන මාතාපෙත්තිකෙන සුක්කසොණිතෙන සම්භූතස්ස. ඔදනකුම්මාසුපවයස්සාති ඔදනෙන වෙව කුම්මාසෙන ව උපවිතස්ස වඩ්ඪිතස්ස. අනිච්චුවිජාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනධම්මස්සාති එත්ථ අයං කායො හුත්වා අභාවට්ඨොන අනිච්චධම්මො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථාය තනුවිලෙපනෙන උච්ඡාදනධම්මො. අභිගප්ච්චිඬාබාධවිනොදනත්ථාය බුද්දකසම්බාහනෙන පරිමද්දනධම්මො. දහරකාලෙ වා උරුරුසු සයාපෙත්වා ගබ්භවාසෙන දුස්සණ්ඨිතානං තෙසං තෙසං අභිගානං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං අඤ්ජනපිළනාදිවසෙන පරිමද්දනධම්මො. එවං පරිහරතොපි ව හෙදනවිද්ධංසනධම්මො භිජ්ජති වෙව විකිරති ව, එවං සභාවොති අත්ථො. තත්ථ මාතාපෙත්තිකසම්භවඔදනකුම්මාසුපවයඋච්ඡාදනපරිමද්දනපදෙහි සමුදයො කට්ඨො, අනිච්චහෙදවිද්ධංසනපදෙහි අත්ථඬිගමො. එවං සත්තහිපි පදෙහි වාතුමහාභූතිකස්ස කායස්ස උච්චාවචභාවො වඩ්ඪිපරිහානි සමුදයත්ථඬිගමො කට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

දිවා කම්මන්තෙති දිවා කත්තබ්බකම්මන්තෙ. ධුමායනාති එත්ථ අයං ධුමසද්දො කොධෙ තණ්හාය විතක්කෙ පඤ්චසු කාමගුණෙසු ධම්මදෙසනාය පකතිධුමෙති ඉමෙසු අත්ථෙසු වත්තති. “කොධො ධුමො හස්මනිමොසච්ඡ”න්ති (සං. නි. 1.165) එත්ථ හි කොධෙ වත්තති. “ඉච්ඡාධුමායිතා සත්තා”ති එත්ථ තණ්හාය. “තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවතො අවිදුරෙ ධුමායන්තො නිසින්තො හොති”ති එත්ථ විතක්කෙ.

“පඬකො ව කාමා පලිපො ව කාමා,
හයඤ්ච මෙතං තිමුලං පචුත්තං;
රජො ව ධුමො ව මයා පකාසිතා;
භිත්වා තුවං පබ්බජ බුහ්මදත්තා”ති. (ජා. 1.6.14) –

එත්ථ පඤ්චකාමගුණෙසු. “ධුමං කත්තා හොති”ති (ම. නි. 1.349) එත්ථ ධම්මදෙසනාය. “ධජො රථස්ස පඤ්ඤාණං, ධුමො පඤ්ඤාණමග්ගිනො”ති (සං. නි. 1.72) එත්ථ පකතිධුමෙ. ඉධ පනායං විතක්කෙ අධිප්පෙතො. තෙනාහ “අයං

රත්තිං දුමායනා”ති.

තථාගතස්සෙතං අධිවචනන්ති තථාගතො හි සත්තන්තං ධම්මානං බාහිතන්තා බ්‍රාහ්මණො නාම. යථාහ – “සත්තන්තං බො, හික්ඛු, ධම්මානං බාහිතන්තා බ්‍රාහ්මණො. කතමෙසං සත්තන්තං? රාගො බාහිතො හොති, දොසො... මොහො... මානො... සක්කායදිට්ඨි... විචිකිච්ඡා... සීලබ්බතපරාමාසො බාහිතො හොති. ඉමෙසං හික්ඛු සත්තන්තං ධම්මානං බාහිතන්තා බ්‍රාහ්මණො”ති (චූළති. මෙන්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 28). සුමෙධොති සුන්දරපඤ්ඤො. සෙක්ඛස්සාති එත්ථ සික්ඛන්ති සෙක්ඛො. යථාහ – “සික්ඛන්ති බො, හික්ඛු, තස්මා සෙක්ඛොති චූළති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලමපි සික්ඛති, අධිචිත්තමපි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤමපි සික්ඛති”ති (අ. නි. 3.86).

පඤ්ඤාය අධිවචනන්ති ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය එතං අධිවචනං, න ආවුධස්ත්ථස්ස. වීරියාරම්භස්සාති කායිකවෙතසිකවීරියස්ස. තං පඤ්ඤාගතිකමෙව හොති. ලොකියාය පඤ්ඤාය ලොකියං, ලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය ලොකුත්තරං. එත්ථ පනායං අත්ථදීපනා –

එකො කිර ජානපදො බ්‍රාහ්මණො පාතොව මාණවකෙහි සද්ධිං ගාමනො නික්ඛම්ම දිවසං අරඤ්ඤෙ මන්තෙ වාවෙන්වා සායං ගාමං ආගච්ඡති. අන්තරාමග්ගෙ ව එකො වම්මිකො අත්ථී. සො රත්තිං දුමායති, දිවා පජ්ජලති. බ්‍රාහ්මණො අන්තෙවාසීං සුමෙධං මාණවං ආහ – “තාත, අයං වම්මිකො රත්තිං දුමායති, දිවා පජ්ජලති, විකාරමස්ස පස්සිස්සාම, හින්දිත්වා නං චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බිපාහී”ති. සො සාධුති කුදාලං ගහෙන්වා සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය තථා අකාසි. තත්‍ර ආවරියබ්‍රාහ්මණො විය භගවා. සුමෙධමාණවකො විය සෙක්ඛො හික්ඛු. වම්මිකො විය කායො. “තාත, අයං වම්මිකො රත්තිං දුමායති, දිවා පජ්ජලති, විකාරමස්ස පස්සිස්සාම, හින්දිත්වා නං චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බිපාහී”ති බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තකාලො විය, “හික්ඛු වාතුමහාභුතිකං කායං චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා පරිග්ගණ්හාහී”ති භගවතා චුත්තකාලො. තස්ස සාධුති කුදාලං ගහෙන්වා තථාකරණං විය සෙක්ඛස්ස හික්ඛුනො, “යො වීසතියා කොට්ඨාසෙසු ථද්ධතාවො, අයං පථවිධාතු. යො ද්වාදසසු කොට්ඨාසෙසු ආබන්ධනභාවො, අයං ආපොධාතු. යො චතුසු කොට්ඨාසෙසු පරිපාවනභාවො, අයං තෙජොධාතු. යො ඡසු කොට්ඨාසෙසු විත්ථම්භනභාවො, අයං වායොධාතු”ති එවං චතුර්ධාතුවත්ථානවසෙන කායපරිග්ගහො වෙදිතබ්බො.

ලඬගීති බො, හික්ඛුති කස්මා භගවා අවිජ්ජං ලඬගීති කත්වා දස්සෙසීති? යථා හි නගරස්ස ද්වාරං පිටාය පලිසෙ යොජිතෙ මහාජනස්ස ගමනං පච්ඡිජ්ජති, යෙ නගරස්ස අන්තො, තෙ අන්තොයෙව හොන්ති. යෙ බහි, තෙ බහියෙව. එවමෙව යස්ස ඤාණමුඛෙ අවිජ්ජාලඬගී පතති, තස්ස නිබ්බානසම්පාපකං ඤාණගමනං පච්ඡිජ්ජති, තස්මා අවිජ්ජං ලඬගීති කත්වා දස්සෙසී. පජ්ඣ අවිජ්ජන්ති එත්ථ කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන අවිජ්ජාපහානං කථිතං.

උද්ධුමායිකාති බො, හික්ඛුති එත්ථ උද්ධුමායිකමණ්ඩුකො නාම නො මහන්තො, නබ්බිට්ඨිප්පමාණො හොති, පුරාණපණ්ණන්තරෙ වා ගච්ඡන්තරෙ වා වල්ලිඅන්තරෙ වා වසති. සො දණ්ඩකොට්ඨායා වා වල්ලිකොට්ඨායා වා පංසුචුණ්ණකෙන වා සට්ටිතො ආයමිත්වා මහන්තො පරිමණ්ඩලො බෙලුවපක්කප්පමාණො හුත්වා චත්තාරො පාදෙ ආකාසගතෙ කත්වා පච්ඡිත්තගමනො හුත්වා අමිත්තවසං යාති, කාකකුලලාදිහත්තමෙව හොති. එවමෙව අයං කොධො පයමං උප්පජ්ජන්තො චිත්තාච්චලමත්තකොව හොති. තස්මිං බණෙ අනිග්ගහිතො වඩ්ඪිත්වා මුඛවිකුලනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො හනුසඤ්ඤොපනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො ඵරුසවාචානිච්ඡාරණං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො දිසාවිලෝකනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො ආකඩ්ඪනපරිකඩ්ඪනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො පාණිනා ලෙඩ්ඪුදණ්ඩසත්ථපරාමසනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො දණ්ඩසත්ථාහිනිපානං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො පරසාතනම්පි අත්තසාතනම්පි පාපෙති. චුත්තම්පි හෙතං – “යතො අයං කොධො පරං සාතෙත්වා අත්තානං සාතෙති, එත්තාවතායං කොධො පරමුස්සදගතො හොති පරමවෙපුල්ලපත්තො”ති. තත්ථ යථා උද්ධුමායිකාය චතුසු පාදෙසු ආකාසගතෙසු ගමනං පච්ඡිජ්ජති, උද්ධුමායිකා අමිත්තවසං ගන්ත්වා කාකාදිහත්තං හොති, එවමෙව කොධසම්චිතිපුග්ගලො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති, අමිත්තවසං යාති, සබ්බෙසං මාරානං යථාකාමකරණියො හොති. තෙනාහ භගවා – “උද්ධුමායිකාති බො, හික්ඛු, කොධුපායාසස්සෙතං අධිවචන”න්ති. තත්ථ බලවජ්ජන්තො කොධොව කොධුපායාසො. පජ්ඣ කොධුපායාසන්ති එත්ථ පටිසම්භවානප්පහානං කථිතං.

ද්විධාපථොති එත්ථ, යථා පුරිසො සධනො සහොගො කන්තාරද්ධානමග්ගප්පට්ඨන්තො ද්විධාපථං පත්වා, “ඉමිනා නු බො ගන්තබ්බං, ඉමිනා ගන්තබ්බං”න්ති නිව්ඡෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව තිට්ඨති, අථ නං වොරා උට්ඨන්තිවා අනායබ්බසනං පාපෙත්ති, එවමෙව බො මූලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසින්තො හික්ඛු බුද්ධාදිසු කඩ්ඨාය උප්පන්තාය කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති, අථ නං කිලෙසමාරාදයො සබ්බෙ මාරා අනායබ්බසනං පාපෙත්ති, ඉති විචිකිච්ඡා ද්විධාපථසමා හොති. තෙනාහ භගවා – “ද්විධාපථොති බො, හික්ඛු, විචිකිච්ඡායෙතං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ විචිකිච්ඡන්ති එත්ථ කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන විචිකිච්ඡාපහානං කථිතං.

වඩ්ඪවාරන්ති එත්ථ, යථා රජකෙහි ධාරපරිස්සාවනම්පි උදකෙ පක්ඛිත්තෙ එකො උදකසටො ද්වෙපි දසපි වීසතිපි සට්ඨකම්පි පග්ගරුකියෙව, පසටමත්තම්පි උදකං න තිට්ඨති, එවමෙව නිවරණසමඬගිතො පුග්ගලස්ස අබ්භන්තරෙ කුසලධම්මො න තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා – “වඩ්ඪවාරන්ති බො, හික්ඛු, පඤ්චන්තෙතං නිවරණානං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ පඤ්චනිවරණෙති එත්ථ වික්ඛම්භනතද්ධිගවසෙන නිවරණප්පහානං කථිතං.

කුම්මොති එත්ථ, යථා කච්ඡපස්ස චත්තාරො පාදා සිසන්ති පඤ්චෙව අඬගානි හොන්ති, එවමෙව සබ්බෙපි සඬබ්බා ධම්මා ගස්භමානා පඤ්චෙව ඛන්ධා භවන්ති. තෙනාහ භගවා – “කුම්මොති බො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙති එත්ථ පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස ඡන්දරාගජ්ජභානං කථිතං.

අසිසුනාති එත්ථ, යථා සුනාය උපරි මංසං යපෙත්වා අසිනා කොට්ටෙන්ති, එවමිමෙ සත්තා චන්ද්‍රකාමත්ථාය කිලෙසකාමෙහි සානයමානා චන්ද්‍රකාමානං උපරි කත්වා කිලෙසකාමෙහි කන්තිනා කොට්ටිනා ව හොන්ති. තෙනාහ භගවා – “අසිසුනාති බො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ පඤ්ච කාමගුණෙති එත්ථ පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස ඡන්දරාගජ්ජභානං කථිතං.

මංසපෙසිති බො, භික්ඛු එත්ථ අයං මංසපෙසි නාම බහුජනපත්ථිනා ඛන්තියාදයො මනුස්සාපි නං පත්ථෙන්නි කාකාදයො තිරච්ඡානාපි. ඉමෙ හි සත්තා අවිජ්ජාය සම්මත්තා නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටං වඩ්ඪෙත්ති. යථා වා මංසපෙසි යපිතයපිතට්ඨානෙ ලග්ගති, එවමිමෙ සත්තා නන්දිරාගබ්ද්ධා වට්ටෙ ලග්ගන්ති, දුක්ඛං පත්වාපි න උක්කණ්ඨන්ති, ඉති නන්දිරාගො මංසපෙසිසදිසො හොති. තෙනාහ භගවා – “මංසපෙසිති බො, භික්ඛු, නන්දිරාගස්සෙනං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ නන්දිරාගන්ති එත්ථ චතුත්ථග්ගෙන නන්දිරාගජ්ජභානං කථිතං.

නාගොති බො, භික්ඛු, බිණ්ණසවස්සෙනං භික්ඛුනො අධිවචනන්ති එත්ථ යෙනත්ථෙත බිණ්ණසවො නාගොති වුවචති, සො අනඬගුණස්සත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.63) පකාසිතො එව. නමො කරොහි නාගස්සාති බිණ්ණසවස්ස බුද්ධනාගස්ස, “බුද්ධො සො භගවා බොධාය ධම්මං දෙසෙති, දන්තො සො භගවා දමථාය ධම්මං දෙසෙති, සන්තො සො භගවා සමථාය ධම්මං දෙසෙති, තිණ්ණො සො භගවා තරණාය ධම්මං දෙසෙති, පරිනිබ්බුතො සො භගවා පරිනිබ්බානාය ධම්මං දෙසෙති”ති (ම. නි. 1.361) එවං නමක්කාරං කරොහිති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඉති ඉදං සුත්තං ථෙරස්ස කම්මට්ඨානං අහොසි. ථෙරොපි ඉදමෙව සුත්තං කම්මට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්තො. අයමෙතස්ස අත්ථොති අයං එතස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථො. ඉති භගවා රතනරාසිමිති මණිකුටං ගණ්හන්තො විය යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චම්මිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රථවිනිතසුත්තවණ්ණනා

252. එවං මෙ සුතන්ති රථවිනිතසුත්තං. තත්ථ රාජගහෙහි එවංනාමකෙ නගරෙ, තඤ්ඤි මන්ධාකුමභාගොචන්දාදිහි පරිග්ගහිතත්තා රාජගහන්ති වුවචති. අඤ්ඤෙපෙත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති. කිං තෙහි? නාමමෙතං තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ ව චක්කචත්තිකාලෙ ව නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිග්ගහිතං, තෙසං වසන්තවනං හුත්වා තිට්ඨති. වෙළචනෙ කලන්දකනිවාපෙති වෙළචනන්ති තස්ස උය්‍යානස්ස නාමං, තං කිර වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි අට්ඨාරසහත්ථෙත ව පාකාරෙන, ගොපුරට්ටාලකයුත්තං නිලොභාසං මනොරමං, තෙන වෙළචනන්ති වුවචති. කලන්දකානඤ්චෙත්ථ නිවාපං අදංසු, තෙන කලන්දකනිවාපොති වුවචති.

පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තත්ථ උය්‍යානකීළනත්ථං ආගතො සුරාමදෙන මත්තො දිවාසෙය්‍යං උපගතො සුපි. පරිජනොපිස්ස, “සුත්තො රාජා”ති පුජ්ජඵලාදිහි පලොභියමානො ඉතො විතො ව පක්කාමි, අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා සුසිරරුක්ඛා කණ්ඨසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤාහිමුබො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා, “රඤ්ඤො ජීවිතං දම්මි”ති කාළකචෙසෙන ආගන්ත්වා කණ්ණමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පට්ඨුජ්ඣ, කණ්ඨසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා, “ඉමාය මම ජීවිතං දින්න”න්ති කාළකානං තත්ථ නිවාපං පට්ඨපෙසි, අභයසොසනඤ්ච සොසාපෙසි. තස්මා තං තතො පභුති කලන්දකනිවාපන්ති සඬබ්බං ගතං. කලන්දකාති කාළකානං නාමං.

ජාතිභූමිකාති ජාතිභූමිවාසිනො. තත්ථ ජාතිභූමිති ජාතට්ඨානං. තං බො පනෙතං නෙව කොසලමහාරාජාදිනං න වඩ්ඪිබ්බාහමණාදිනං න සක්කසුයාමසන්තුසිතාදිනං න අසිතිමහාසාවකාදිනං න අඤ්ඤෙසං සත්තානං ජාතට්ඨානං “ජාතිභූමි”ති වුවචති. යස්ස පන ජාතදිවසෙ දසසහස්සිලොකධාතු ඵකද්ධජමාලාවිජ්ජකිණ්ණසුච්චාසවුණ්ණගන්ධසුගන්ධා සබ්බපාලිචුල්ලම්ච නන්දනවනං විරොවමානා පදුමිනිපණ්ණෙ උදකඛන්දු විය අකම්පිත්ථ, ජවචන්ධාදිනඤ්ච රුපදස්සනාදිනි අනෙකාති පාටිභාරියානි පවත්තිංසු, තස්ස සබ්බඤ්ඤබොධිසත්තස්ස ජාතට්ඨානසාකියජනපදො කපිලවත්ථාහාරො, සා “ජාතිභූමි”ති වුවචති.

ධම්මගරුභාවවණ්ණනා

වස්සංවුට්ඨාති තෙමාසං වස්සංවුට්ඨා පචාරිතපචාරණා හුත්වා. භගවා එතදවොචාති “කච්චි, භික්ඛවෙ, බමනිය”න්තිආදිහි වචනෙහි ආගන්තුකපටිසන්ථාරං කත්වා එතං, “කො නු බො, භික්ඛවෙ”තිආදිවචනමවොච. තෙ

කිර හික්බු, – “කවිවි, හික්බවෙ, බමනියං කවිවි යාපනියං, කවිවිත්ථ අප්පකිලමපෙන අද්ධානං ආගතා, න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිත්ථ, කුතො ච තුම්හෙ, හික්බවෙ, ආගච්ඡා”ති පටිසන්ථාරවසෙන පුච්ඡිතා – “භගවා සාකියජනපදෙ කපිලවත්ථාභාරතො ජාතිභූමිතො ආගච්ඡාමා”ති ආභංසු. අප් භගවා නෙව සුද්ධොදනමභාරාජස්ස, න සක්කොදනස්ස, න සුක්කොදනස්ස, න ධොතොදනස්ස, න අමිතොදනස්ස, න අමිත්තාය දෙවියා, න මහාපජාපතියා, න සකලස්ස සාකියමණ්ඩලස්ස ආරොග්‍යං පුච්ඡී. අප් බො අත්තනා ච දසකථාවත්ථුලාහිං පරඤ්ච තත්ථ සමාදපෙතාරං පටිපත්තිසම්පන්නං හික්බුං පුච්ඡන්තො ඉදං – “කො නු බො, හික්බවෙ”ති ආදිවචනං අවොච.

කස්මා පන භගවා සුද්ධොදනාදීනං ආරොග්‍යං අපුච්ඡිත්වා ඵවරූපං හික්බුමෙව පුච්ඡති? පියතාය. බුද්ධානඤ්ඤි පටිපන්නකා හික්බු හික්බුනියො උපාසකා උපාසිකායො ච පියා භොන්ති මනාපා. කිං කාරණා? ධම්මගරුතාය. ධම්මගරුතො හි තථාගතා, සො ච නෙසං ධම්මගරුභාවො, “දුක්ඛං බො අගාරවො චිහරති, අප්පතිස්සො”ති (අ. නි. 4.21) ඉමිනා අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ උප්පන්නජ්ඣාසයෙන වෙදිතබ්බො. ධම්මගරුතායෙව හි භගවා මහාකස්සපත්ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනදිවසෙ පච්චිග්ගමනං කරොන්තො තිගාචුතං මග්ගං අගමාසි. අතිරෙකතියොජනසතං මග්ගං ගන්ත්වා ගඬිගාතීරෙ ධම්මං දෙසෙත්වා මහාකප්පිනං සපරිසං අරහත්තෙ පතිට්ඨපෙසි. එකස්මිං පච්ඡාහත්තෙ පඤ්චවත්තාලීසයොජනං මග්ගං ගන්ත්වා කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තියාමරත්තිං ධම්මකථං කත්වා පුක්කුසාතිකුලපුත්තං අනාගාමීථලෙ පතිට්ඨපෙසි. වීසයොජනසතං ගන්ත්වා වනවාසිසාමණෙරස්ස අනුග්ගහං අකාසි. සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා බදිරවනියත්ථෙරස්ස ධම්මං දෙසෙසි. අනුරුද්ධත්ථෙරො පාචිනවංසදායෙ නිසින්නො මහාපුරිසවිතක්කං විතක්කෙතීති ඤත්වා තත්ථ ආකාසෙන ගන්ත්වා ථෙරස්ස පුරතො ඔරුග්ග සාධුකාරමදාසි. කොටිකණ්ණසොණත්ථෙරස්ස එකගන්ධකුටියං සෙනාසනං පඤ්ඤපාපෙත්වා පච්චුසකාලෙ ධම්මදෙසනං අජ්ඣෙසිත්වා සරහඤ්ඤපරියොසානෙ සාධුකාරමදාසි. තිගාචුතං මග්ගං ගන්ත්වා තිණ්ණං කුලපුත්තානං වසනට්ඨානෙ ගොසිඬිගසාලවනෙ සාමග්ගිරසානිසංසං කපෙසි. කස්සපොපි භගවා – “අනාගාමීථලෙ පතිට්ඨිතො අරියසාවකො අය”න්ති විස්සාසං උප්පාදෙත්වා ඝට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා සහත්ථා ආමිසං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජී.

අම්භාකංයෙව භගවා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය ජෙතවනතො හික්බුසඬ්ඝපරිවුතො වාරිකං නික්ඛමි. කොසලමහාරාජඅනාටපිණ්ඩිකාදයො නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. අනාටපිණ්ඩිකො ඝරං ආගන්ත්වා දොමනස්සප්පත්තො නිසීදි. අප් නං පුණ්ණං නාම දාසී දොමනස්සප්පත්තොසි සාමීති ආහ. “ආම ජෙ, සත්ථාරං නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිං, අප් මෙ ඉමං තෙමාසං ධම්මං චා සොතුං, යථාධිප්පායං චා දානං දාතුං න ලභිස්සාමි”ති විත්තා උප්පන්නාති. අභමපි සාමි සත්ථාරං නිවත්තෙස්සාමීති. සවෙ නිවත්තෙතුං සක්කොසි, භුජිස්සායෙව ත්වන්ති. සා ගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “නිවත්තථ භගවා”ති ආහ. පුණ්ණෙ ත්වං පරපට්ඨිකා කිං මෙ කරිස්සසීති. භගවා මය්හං දෙය්‍යධම්මො නත්ථීති තුම්හෙපි ජානාථ, තුම්භාකං නිවත්තනපච්චියා පනාහං තිස්ස සරණෙසු පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨහිස්සාමීති. භගවා සාධු සාධු පුණ්ණෙති සාධුකාරං කත්වා නිවත්තෙත්වා ජෙතවනමෙව පච්චියො. අයං කථා පාකටා අහොසි. සෙට්ඨි සුත්වා පුණ්ණාය කිර භගවා නිවත්තිතොති තං භුජිස්සං කත්වා ධිතුට්ඨානෙ ධ්වපෙසි. සා පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජී, පබ්බජිත්වා විපස්සනං ආරභී. අප්ස්සා සත්ථා ආරද්ධවිපස්සකභාවං ඤත්වා ඉමං ඔභාසගාථං විස්සජ්ජෙසි –

“පුණ්ණෙ පුරෙසි සද්ධම්මං, වන්දො පන්නරසො යථා;
පරිපුණ්ණාය පඤ්ඤාය, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සසී”ති. (ථෙරිගා. 3);

ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා අභිඤ්ඤානා සාවිකා අහොසීති. ඵචං ධම්මගරුතො තථාගතා.

නන්දකත්ථෙරෙ උපට්ඨානසාලායං ධම්මං දෙසෙන්නෙපි භගවා අනභාතොව ගන්ත්වා තියාමරත්තිං ධීතකොච ධම්මකථං සුත්වා දෙසනාපරියොසානෙ සාධුකාරමදාසි. ථෙරො ආගන්ත්වා වන්දිත්වා, “කාය වෙලාය, හන්තෙ, ආගතත්ථා”ති පුච්ඡී. තයා සුත්තන්තෙ ආරද්ධමත්තෙති. දුක්කරං කරිත්ථ, හන්තෙ, බුද්ධසුබ්බාලා තුම්හෙති. සවෙ ත්වං, නන්ද, කප්පං දෙසෙතුං සක්කුණෙය්‍යාසි, කප්පමත්තම්පාහං ධීතකොච සුණෙය්‍යන්ති භගවා අවොච. ඵචං ධම්මගරුතො තථාගතා. තෙසං ධම්මගරුතාය පටිපන්නකා පියා භොන්ති, තස්මා පටිපන්නකො පුච්ඡී. පටිපන්නකො ච නාම අත්තහිතාය පටිපන්නො නො පරහිතාය, පරහිතාය පටිපන්නො නො අත්තහිතාය, නො අත්තහිතාය ච පටිපන්නො නො පරහිතාය ච, අත්තහිතාය ච පටිපන්නො පරහිතාය වාති වතුබ්බිධො භොති.

තත්ථ යො සයං දසන්තං කථාවත්ථුනං ලාභී භොති, පරං තත්ථ න ඔවදති න අනුසාසති ආයස්මා බාකුලො විය. අයං අත්තහිතාය පටිපන්නො නාම නො පරහිතාය පටිපන්නො, ඵවරූපං හික්බුං භගවා න පුච්ඡති. කස්මා? න මය්හං සාසනස්ස වඩ්ඪිපක්ඛෙ ධීතොති.

යො පන දසන්තං කථාවත්ථුනං අලාභී, පරං තෙහි ඔවදති තෙන කතවත්තසාදියනත්ථං උපනන්දො සකාපුත්තො විය, අයං පරහිතාය පටිපන්නො නාම නො අත්තහිතාය, ඵවරූපමිති න පුච්ඡති. කස්මා? අස්ස තණ්හා මහාපච්ඡි විය අප්පහිනාති.

යො අත්තනාපි දසන්තං කථාවත්ථුනං අලාභී, පරමපි තෙහි න ඔවදති, ලාභදායී විය, අයං නෙව අත්තනිතාය පටිපන්නො න පරනිතාය, එවරුපමිපි න පුච්ඡති. කස්මා? අස්ස අත්තො කිලෙසා ඵරසුඡෙජ්ජා විය මහත්තාති.

යො පන සයං දසන්තං කථාවත්ථුනං ලාභී, පරමපි තෙහි ඔවදති, අයං අත්තනිතාය වෙව පරනිතාය ව පටිපන්නො නාම සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදයො අසීතිමහාටෙරා විය, එවරුපං හික්ඛුං පුච්ඡති. කස්මා? මය්හං සාසනස්ස වුඩ්ඪිපක්කෙ යිතොති. ඉධාපි එවරුපමෙව පුච්ඡන්තො – “කො නු ඛො, හික්ඛවෙ” තිආදිමාහ.

එවං හගවතා පුට්ඨානං පන තෙසං හික්ඛුනං හගවා අත්තනො ජාතිභූමියං උභයනිතාය පටිපන්නං දසකථාවත්ථුලාභීං හික්ඛුං පුච්ඡති, කො නු ඛො තත්ථ එවරුපොති න අඤ්ඤමඤ්ඤං චිත්තනා වා සමන්තනා වා අහොසි. කස්මා? ආයස්මා හි මන්තාණිපුත්තො තස්මිං ජනපදෙ ආකාසමජ්ඣෙ යිතො චන්දො විය සුරියො විය ව පාකටො පඤ්ඤාතො. තස්මා තෙ හික්ඛු මෙසසද්දං සුත්වා එකජ්ඣං සන්තිපතිතමොරසටා විය සනසජ්ඣායං කාතුං, ආරද්ධහික්ඛු විය ව අත්තනො ආවරියං පුණ්ණත්තෙරං හගවතො ආරොචෙන්තා ථෙරස්ස ව ගුණං භාසිතුං අප්පහොන්තෙහි මුඛෙහි එකප්පහාරෙනෙව පුණ්ණො නාම, හන්තෙ, ආයස්මාතිආදිමාහංසු. තත්ථ පුණ්ණොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. මන්තාණියා පන සො පුත්තො, තස්මා මන්තාණිපුත්තොති වුච්චති. සම්භාවිතොති ගුණසම්භාවනාය සම්භාවිතො.

අප්පිච්ඡතාදිවණ්ණනා

අප්පිච්ඡොති ඉච්ඡාවිරහිතො නිඉච්ඡො නිත්තණ්හො. එත්ථ හි ඛාඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි තස්ස අත්තො අණුමත්තාපි පාපිකා ඉච්ඡා නාම අත්ථි. ඛිණාසවො හෙස සබ්බසො පහිනතණ්හො. අපිචෙත්ථ අත්තිච්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිච්ඡතා අප්පිච්ඡතාති අයං හෙදො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සකලාගෙ අතිත්තස්ස පරලාගෙ පත්ථනා අත්තිච්ඡතා නාම. තාය සමන්තාගතස්ස එකභාජෙන පක්කපුචොපි අත්තනො පත්තෙ පතිතො න සුපක්කො විය බුද්දකො විය ව ඛායති. ස්වෙව පරස්ස පත්තෙ පක්ඛිත්තො සුපක්කො විය මහත්තො විය ව ඛායති. අසන්තගුණසම්භාවනා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤාතා පාපිච්ඡතා නාම, සා, “ඉඳෙකච්චො අස්සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතු” තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො කොභඤ්ඤෙ පතිට්ඨාති. සන්තගුණසම්භාවනා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤාතා මහිච්ඡතා නාම. සාපි, “ඉඳෙකච්චො සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො සීලවාති මං ජනො ජානාතු” ති (විහ. 851) ඉමිනා නයෙන ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො දුස්සන්තප්පයො හොති, විජානමාතාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙතං වුච්චති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිච්ඡො වාපි පුග්ගලො;
සකටෙන පච්චයං දෙතු, තයොපෙනෙ අතප්පයා” ති.

සන්තගුණනිගුහනතා පන පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤාතා අප්පිච්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො අත්තනි විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිච්ඡාදෙතුකාමතාය, “සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති න ඉච්ඡති. සීලවා, පටිච්ඡන්තො, බහුස්සුතො, ආරද්ධවිරියො, සමාධිසම්පන්නො, පඤ්ඤවා, ඛිණාසවො සමානො ඛිණාසවොති මං ජනො ජානාතු” ති න ඉච්ඡති, සෙය්‍යථාපි මජ්ඣන්තිකත්තෙරො.

ථෙරො කිර මහාඛිණාසවො අහොසි, පත්තච්චරං පනස්ස පාදමත්තමෙව අග්ගති, සො අසොකස්ස ධම්මරඤ්ඤො විහාරමහදිවසෙ සඬ්ඝත්තෙරො අහොසි. අට්ඨස්ස අතිලුඛාවං දිස්වා මනුස්සා, “හන්තෙ, ථොකං බහි භොථා” ති ආභංසු. ථෙරො, “මාදිසෙ ඛිණාසවෙ රඤ්ඤො සඬ්ඝහං අකරොන්තෙ අඤ්ඤො කො කරිස්සති” ති පට්ඨයං නිමුජ්ජිත්වා සඬ්ඝත්තෙරස්ස උක්ඛිත්තපිණ්ඩං ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ජී. එවං ඛිණාසවො සමානො, “ඛිණාසවොති මං ජනො ජානාතු” ති න ඉච්ඡති. එවං අප්පිච්ඡො පන හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති, යථා යථා හි සො අත්තනො අප්පිච්ඡතාය අප්පං ගණ්හාති, තථා තථා තස්ස වත්තෙ පසන්නා මනුස්සා බහු දෙන්ති.

අපරොපි වතුබ්බිධො අප්පිච්ඡො – පච්චයඅප්පිච්ඡො ධුතඬ්ගඅප්පිච්ඡො පරියන්තිඅප්පිච්ඡො අධිගමඅප්පිච්ඡොති. තත්ථ වතුසු පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො නාම, සො දායකස්ස වසං ජානාති, දෙය්‍යධම්මස්ස වසං ජානාති, අත්තනො ථාමං ජානාති. යදි හි දෙය්‍යධම්මො බහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මොපි බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤාත්වා පමාණෙනෙව ගණ්හාති.

ධුතඬ්ගසමාදානස්ස අත්තනි අත්ථිභාවං නජානාපෙතුකාමො ධුතඬ්ගඅප්පිච්ඡො නාම. තස්ස විභාවනත්ථං ඉමානි වත්ථුනි – සොසානිකමහාසුමනත්තෙරො කිර සට්ඨි වස්සානි සුසානෙ වසී, අඤ්ඤො එකහික්ඛුපි න අඤ්ඤාසි, තෙනෙවාහ –

“සුසානෙ සට්ඨි වස්සානි, අබ්බොකිණිණං වසාමහං;
දුතියො මං න ජානෙය්‍ය, අහො සොසානිකුත්තමො”ති.

වෙනියපබ්බතෙ ද්වෙහානියත්ථෙරා වසිංසු. තෙසු කනිට්ඨො උපට්ඨාකෙන පෙසිනා උච්ඡුඛණ්ඩිකා ගහෙත්වා
පේට්ඨස්ස සන්තිකං අගමාසි. පරිභොගං, හන්තෙ, කරොථාති. ථෙරස්ස ච හත්තකිච්චං කත්වා මුඛං වික්ඛාලනකාලො
අහොසි. සො අලං, ආවුසොති ආහ. කච්චි, හන්තෙ, ඵකාසනිකත්ථාති. ආහරාචුසො, උච්ඡුඛණ්ඩිකානි පඤ්ඤාස
වස්සානි ඵකාසනිකො සමානොපි ධුතඪගං නිගුහමානො පරිභොගං කත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පුන ධුතඪගං අධිට්ඨාය
ගතො.

යො පන සාකෙතකතිස්සත්ථෙරො විය බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං පරියත්තිඅප්පිවිජො නාම.
ථෙරො කිර බණො නත්ථිති උද්දෙසපරිපුච්ඡාසු ඔකාසං අකරොත්තො මරණක්ඛයං, හන්තෙ, ලභිස්සථාති වොදිතො
ගණං විස්සජ්ජෙත්වා කණ්කාරවාලිකසමුද්දවිහාරං ගතො. තත්ථ අත්තොවස්සං ථෙරනවමජ්ඣමානං උපකාරො
හුත්වා මහාපචාරණාය උපොසථදිවසෙ ධම්මකථාය ජනනං බොහෙත්වා ගතො.

යො පන සොතාපන්නාදිසු අඤ්ඤතරො හුත්වා සොතාපන්නාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං
අධිගමඅප්පිවිජො නාම, තයො කුලපුත්තා විය සට්ඨකාරකුම්භකාරො විය ච.

ආයස්මා පන පුණ්ණො අත්තිව්ජනං පාපිව්ජනං මහිව්ජනඤ්ච පභාය සබ්බසො ඉච්ඡාපටිපක්ඛන්‍යාය
අලොභසඬ්ඛාතාය පරිසුද්ධාය අප්පිව්ජනාය සමන්නාගතත්තා අප්පිවිජො නාම අහොසි. භික්ඛුනම්පි, “ආවුසො,
අත්තිව්ජනා පාපිව්ජනා මහිව්ජනානි ඉමෙ ධම්මා පහාතබ්බා”ති තෙසු ආදීනවං දස්සෙත්වා ඵවරුපං අප්පිව්ජනං සමාදාය
වත්තිතබ්බන්ති අප්පිව්ජකථං කථෙසි. තෙන වුත්තං “අත්තනා ච අප්පිවිජො අප්පිව්ජකථඤ්ච භික්ඛුනං කත්තා”ති.

ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා

ඉදානි අත්තනා ච සන්තුට්ඨොතිආදිසු විසෙසත්ථමෙව දීපයිස්සාම. යොජනා පන වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.
සන්තුට්ඨොති ඉතරිතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්නාගතො. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති.
සෙය්‍යාථිදං, වීචරෙ යථාලාභසන්තොසො යථාබලසන්තොසො යථාසාරුප්පසන්තොසොති තිවිධො, ඵචං
පිණ්ඩපාතාදිසු. තස්සායං පහෙදසංවණ්ණනා.

ඉධ භික්ඛු වීචරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න
ගණ්හාති, අයමස්ස වීචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ යො පකතිදුබ්බලො වා හොති ආබාධපරාභිභූතො වා, ගරුච්චරං
පාරුපන්නො කිලමති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙත්වා ලහුකෙන යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව
හොති, අයමස්ස වීචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පණිතපච්චයලාභී හොති, සො පට්ටච්චරාදීනං අඤ්ඤතරං
මහග්ගච්චරං බහුනි වා පන වීචරානි ලභිත්වා ඉදං ථෙරානං වීරපබ්බජිතානං ඉදං බහුස්සුතානං අනුරුපං, ඉදං ගිලානානං
ඉදං අප්පලාහානං හොතුති දත්වා තෙසං පුරාණච්චරං වා සඬ්කාරකුටාදිතො වා නන්තකානි උච්චිතිත්වා තෙහි සඬ්ඝාටිං
කත්වා ධාරෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීචරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි
න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා
පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො
සප්පායගොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ
යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණිතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො තං වීචරං විය
වීරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාහිගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරිත්වා මිස්සකාහාරං භුඤ්ජන්තොපි
සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං න පටිසං උප්පාදෙති,
අත්තමසො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො . යො පන
අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස
භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ
යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුනි පණිතසෙනාසනානි ලභති, සො තානි
වීචරාදීනි විය වීරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාහිගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති,
අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි, “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්තස්ස
ථිතමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාභිභූතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො පාපචිතක්කා පාතුහවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං
සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්චිජති, සො තං පටික්ඛිජිත්වා අබ්බොකාසරුක්ඛමුලාදිසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව
හොති, අයම්පිස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉඬ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලභති ලුඛං වා පණීතං වා, සො යං ලභති, තෙනෙව සන්තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ඵාණිතං ලභති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස භත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා තෙහි භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො ඛණ්ණං තෙලමුද්ධාණිකාදිපණිතභෙසජ්ජං ලභති, සො තං විවරං විය විරපබ්බජිතඛණ්ණස්සුතඅප්පලාහිගිලානානං දත්වා තෙසං ආභතකෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිතකං යපෙත්වා එකස්මිං චතුමධුරං, “ගණ්හ, භන්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුවිච්චානො සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙන්නපි රොගො වූපසම්මති, අප් මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි චණ්ණිකන්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙනෙව භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉමෙසං පන පච්චෙකං පච්චයෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං සන්තොසානං යථාසාරුප්පසන්තොසොව අග්ගො. ආයස්මා පුණ්ණො එකෙකස්මිං පච්චයෙ ඉමෙහි තිහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො අහොසි. සන්තුට්ඨිකථඤ්චාති භික්ඛුනම්පි ච ඉමං සන්තුට්ඨිකථං කත්තාව අහොසි.

තිව්ධපච්චෙකචණ්ණනා

පච්චිත්තොති කායපච්චෙකො චිත්තපච්චෙකො උපධිපච්චෙකොති ඉමෙහි තිහි පච්චෙකෙහි සමන්තාගතො. තත්ථ එකො ගච්ඡති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො වඩ්ඤ්මමධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරතිති අයං කායපච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තපච්චෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිපච්චෙකො නාම. වුත්තම්පි හෙතං – “කායපච්චෙකො ච විවෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාහිරතානං. චිත්තපච්චෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තානං. උපධිවිවෙකො ච නිරුපධිතං පුග්ගලානං විසඬාරගතාන”න්ති (මහානි. 57). පච්චෙකකථන්ති භික්ඛුනම්පි ච ඉමං පච්චෙකකථං කත්තා.

පඤ්චවිධසංසග්ගචණ්ණනා

අසංසට්ඨොති පඤ්චවිධෙන සංසග්ගෙන විරහිතො. සචනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තෙසු ඉඬ භික්ඛු සුණාති, “අසුකස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා කුමාරිකා වා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය චණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා”ති. සො තං සුත්වා සංසීදති විසීදති න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භීතායාවත්තතිති එවං පරෙහි වා කට්ඨයමානං රූපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා භසිතලපිතගීතසද්දං සුණන්තස්ස සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නො රාගො සචනසංසග්ගො නාම. සො අනිත්ථිගන්ධපච්චෙකබොධිසත්තස්ස ච පඤ්චග්ගලෙණවාසිතිස්සදහරස්ස ච වසෙන චෙදිතබ්බො –

දහරො කිර ආකාසෙන ගච්ඡන්තො ගිරිගාමවාසිකම්මාරධිතාය පඤ්චහි කුමාරිහි සද්ධිං පදුමසරං ගන්ත්වා න්හත්වා පදුමාති ච පිලන්ධිත්වා මධුරස්සරෙන ගායන්තියා සද්දං සුත්වා කාමරාගෙන විද්ධො විසෙසා පරිභාසිත්වා අනායබ්‍යසනං පාපුණ්. ඉඬ භික්ඛු න භෙව බො සුණාති, අපිච බො සාමං පස්සති ඉත්ථිං වා කුමාරිං වා අභිරුපං දස්සනියං පාසාදිකං පරමාය චණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං. සො තං දිස්වා සංසීදති විසීදති න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භීතායාවත්තතිති එවං විසභාගරූපං ඔලොකෙන්තස්ස පන චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම. සො එවං චෙදිතබ්බො –

එකො කිර දහරො කාලදීඝවාපිද්ධාරවිහාරං උද්දෙසන්ථාය ගතො. ආවරියො තස්ස අත්තරායං දිස්වා ඔකාසං න කරොති. සො පුනප්පුන්නං අනුබන්ධති. ආවරියො සචෙ අන්තොගාමෙ න වරිස්සසි. දස්සාමි තෙ උද්දෙසන්ති ආභ. සො සාධුති සම්පට්ඨිත්වා උද්දෙසෙ නිට්ඨිතෙ ආවරියං වන්දිත්වා ගච්ඡන්තො ආවරියො මෙ ඉමස්මිං ගාමෙ වරිතුං න දෙති, කිං නු බො කාරණන්ති විවරං පාරුපිත්වා ගාමං පාවිසී, එකා කුලධිතා පිතකවත්ථං නිවාසෙත්වා ගෙහෙ ධීතා දහරං දිස්වා සඤ්ජාතරාගා උච්චිකෙන යාගුං ආහරිත්වා තස්ස පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා නිවත්තිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජී. අප් නං මාතාපිතරො කිං අම්මාති පුච්ඡිංසු, ද්වාරෙන ගතං දහරං ලභමානා ජීවිස්සාමි, අලභමානා මරිස්සාමිති. මාතාපිතරො චෙගෙන ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ දහරං පත්වා වන්දිත්වා, “නිවත්තථ, භන්තෙ, භික්ඛං ගණ්හාහී”ති ආභංසු. දහරො අලං ගච්ඡාමිති. තෙ, “ඉදං නාම, භන්තෙ, කාරණ”න්ති යාවිත්වා – “අම්භාකං, භන්තෙ, ගෙහෙ එත්තකං නාම ධනං අත්ථි, එකායෙව නො ධීතා, ත්වං නො ජෙට්ඨපුත්තට්ඨානො යස්සසි, සුබෙන සක්කා ජීවිතු”න්ති ආභංසු. දහරො, “න මස්භං ඉම්භා පලිබොධෙන අත්ථො”ති අනාදිසිත්වාප් පක්කන්තො.

මාතාපිතරො ගන්ත්වා, “අම්ම, නාසක්ඛිම්භා දහරං නිවත්තෙතුං, යං අඤ්ඤං සාමිකං ඉච්ඡසි, තං ලභිස්සසි, උට්ඨෙහි බාද ච පිච වා”ති ආභංසු. සා අනිච්ඡන්ති සත්තාහං නිරාහාරා හුත්වා කාලමකාසි. මාතාපිතරො තස්සා සරිරකිච්චං කත්වා තං පිතකවත්ථං ධුරවිහාරෙ භික්ඛුසඬස්ස අදංසු, භික්ඛු වත්ථං බණ්ඩාබන්ධං කත්වා භාජයිංසු. එකො මහල්ලකො අත්තනො කොට්ඨාසං ගහෙත්වා කල්‍යාණිවිහාරං ආගතො. සොපි දහරො චෙතියං වන්දිස්සාමිති

තත්ප්ව ගන්නවා දිව්‍යාධිපති නිසිදි. මහල්ලකො තං වත්ප්වණ්ඩං ගහෙත්වා, “ඉමිනා මෙ පරිස්සාවනං විවාරොපා”ති දහරං අවොච. දහරො මහාපෙර “කුභිං ලද්ධ”න්ති ආහ. සො සබ්බං පවත්තිං කපෙසි. සො තං සුත්වාච, “ඵවරුපාය නාම සද්ධිං සංවාසං නාලත්ථ”න්ති රාගගිනිනා දඩ්ඪො තත්ප්ව කාලමකාසි.

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ආලාපසල්ලාපවසෙන උප්පන්නරාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුනො භික්ඛුනියා සත්තකං, භික්ඛුනියා වා භික්ඛුස්ස සත්තකං ගහෙත්වා පරිභොගකරණවසෙන උප්පන්නරාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. සො ඵං වෙදිතබ්බො – මරිච්චිචිභාරමහෙ කිර භික්ඛුනං සතසහස්සං භික්ඛුනිනං නවුතිසහස්සානි ඵව අහෙසුං. එකො සාමණෙරො උණ්හයාගුං ගහෙත්වා ගව්ජන්තො සකිං විවරකණ්ණෙ යපෙසි, සකිං භූමියං. එකා සාමණෙරී දිස්වා එත්ථ පත්තං යපෙත්වා යාහිති ටාලකං අදාසි. තෙ අපරභාගෙ එකස්මිං භයෙ උප්පන්නෙ පරසමුද්දං අගමංසු. තෙසු භික්ඛුනී පුරෙතරං අගමාසි. සා, “එකො කිර සිහලභික්ඛු ආගතො”ති සුත්වා පෙරස්ස සන්නිකං ගන්නවා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසින්තා, – “හත්තෙ, මරිච්චිචිභාරමහකාලෙ තුම්භෙ කතිවස්සා”ති පුච්ඡී. තදාහං සත්තවස්සිකසාමණෙරො. ත්වං පන කතිවස්සාති? අහං සත්තවස්සිකසාමණෙරියෙව එකස්ස සාමණෙරස්ස උණ්හයාගුං ගහෙත්වා ගව්ජන්තස්ස පත්තයපනත්ථං ටාලකමදාසින්ති. පෙරො, “අහං සො”ති වත්වා ටාලකං නිහරිත්වා දස්සෙසි. තෙ එත්තකෙනෙව සංසග්ගෙන බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා ද්වෙපි සට්ඨිවස්සකාලෙ විබ්භමිංසු.

හත්ථගාභාදිවසෙන පන උප්පන්නරාගො කායසංසග්ගො නාම. තත්ත්වං වත්ථු – මහාවෙනියඨගණෙ කිර දහරභික්ඛු සප්ඤ්ඤායං ගණහන්ති. තෙසං පිට්ඨිපස්සෙ දහරභික්ඛුනියො ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. තත්ත්වො දහරො හත්ථං පසාරෙන්නො එකිස්සා දහරභික්ඛුනියා කායං ඡුපි. සා තං හත්ථං ගහෙත්වා අත්තනො උරස්මිං යපෙසි, එත්තකෙන සංසග්ගෙන ද්වෙපි විබ්භමිත්වා ගිහිභාවං පත්තා.

ගාහගාහකාදිවණ්ණනා

ඉමෙසු පන පඤ්චස්ස සංසග්ගෙසු භික්ඛුනො භික්ඛුනි සද්ධිං සචනදස්සනසමුල්ලපනසම්භොගකායපරාමාසා නිච්චම්පි හොන්තියෙව, භික්ඛුනිහි සද්ධිං යපෙත්වා කායසංසග්ගං සෙසා කාලෙන කාලං හොන්ති; තථා උපාසකඋපාසිකාහි සද්ධිං සබ්බෙපි කාලෙන කාලං හොන්ති. තෙසු හි කිලෙසුප්පත්තිනො චිත්තං රක්ඛිතබ්බං. එකො හි භික්ඛු ගාහගාහකො හොති, එකො ගාහමුත්තකො, එකො මුත්තගාහකො, එකො මුත්තමුත්තකො.

තත්ථ යං භික්ඛුං මනුස්සාපි ආමිසෙන උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමන්ති, භික්ඛුපි පුප්ඵලාදිහි උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමති, අයං ගාහගාහකො නාම. යං පන මනුස්සා වුත්තනයෙන උපසඬකමන්ති, භික්ඛු දක්ඛිණෙයාවසෙන උපසඬකමති, අයං ගාහමුත්තකො නාම. යස්ස මනුස්සා දක්ඛිණෙයාවසෙන චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්ති, භික්ඛු පුප්ඵලාදිහි උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමති, අයං මුත්තගාහකො නාම. යස්ස මනුස්සාපි දක්ඛිණෙයාවසෙන චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්ති, භික්ඛුපි වුළුපිණ්ඩපානියතිස්සත්පෙරො විය දක්ඛිණෙයාවසෙන පරිභුඤ්ජති, අයං මුත්තමුත්තකො නාම.

පෙරං කිර එකා උපාසිකා ද්වාදස වස්සානි උපට්ඨති. එකදිවසං තස්මිං ගාමෙ අග්ගි උට්ඨන්තිවා ගෙහානි ඤාපෙසි. අඤ්ඤාසං කුලුපකභික්ඛු ආගන්ත්වා – “කිං උපාසිකෙ, අපි කිඤ්චි භණ්ඩකං අරොගං කාතුං අසක්ඛිත්ථා”ති පටිසන්ථාරං අකංසු. මනුස්සා, “අම්භාකං මාතු කුලුපකත්පෙරො භුඤ්ජනවෙලායමෙව ආගමිස්සති”ති ආහංසු. පෙරොපි පුනදිවසෙ භික්ඛාවාරවෙලං සල්ලක්ඛෙත්වාච ආගතො. උපාසිකා කොට්ඨච්ඡායාය නිසිදාපෙත්වා භික්ඛං සම්පාදෙත්වා අදාසි. පෙරෙ හත්තකිච්චං කත්වා පක්කන්තෙ මනුස්සා ආහංසු – “අම්භාකං මාතු කුලුපකත්පෙරො භුඤ්ජනවෙලායමෙව ආගතො”ති. උපාසිකා, “තුම්භාකං කුලුපකා තුම්භාකංයෙව අනුච්ඡවිකා, මය්හං පෙරො මය්හෙව අනුච්ඡවිකො”ති ආහ. ආයස්මා පන මන්තාණිපුත්තො ඉමෙහි පඤ්චහි සංසග්ගෙහි චතුහිපි පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො ගාහමුත්තකො වෙව මුත්තමුත්තකො ව අහොසි. යථා ව සයං අසංසට්ඨො, ඵං භික්ඛුනම්පි තං අසංසග්ගකථං කත්තා අහොසි.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො, පරිපුණ්ණකායිකවෙතසිකවීරියොති අත්ථො. යො හි භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං යානං පාපුණ්තුං න දෙනි, යානෙ උප්පන්නකිලෙසං නිසප්ප්ථං, නිසප්ප්ථාය උප්පන්නකිලෙසං සයනං පාපුණ්තුං න දෙනි, මන්තෙන කණ්හසප්පං උප්පිළෙත්වා ගණහන්තො විය, අමිත්තං ගිවාය අක්කමන්තො විය ව විචරති, අයං ආරද්ධවීරියො නාම. පෙරො ව තාදිසො අහොසි. භික්ඛුනම්පි තපෙව වීරියාරම්භකථං කත්තා අහොසි.

සීලසම්පන්නොතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සමාධිති විපස්සනාපාදකා අට්ඨ සමාපත්තියො. පඤ්ඤාති ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤාණං. විමුත්තීති අරියඵලං. විමුත්තීඤ්ඤාණදස්සනන්ති එකුනාච්ඡතිවිධං පච්චවෙක්ඛණ්ණාණං. පෙරො සයම්පි සීලාදිහි සම්පන්නො අහොසි භික්ඛුනම්පි සීලාදිකථං කත්තා. ස්වායං දසහි කථාවත්ථුහි ඔවදතීති ඔවාදකො. යථා පන එකො ඔවදතියෙව, සුමුමං අත්ථං පරිවත්තෙත්වා ජානාපෙතුං න සක්කොති. න ඵං පෙරො. පෙරො පන තානි දස කථාවත්ථුහි විඤ්ඤාපෙතිති විඤ්ඤාපකො. එකො විඤ්ඤාපෙතුං සක්කොති, කාරණං දස්සෙතුං න සක්කොති. පෙරො කාරණම්පි සන්දස්සෙතිති සන්දස්සකො. එකො විජ්ජමානං කාරණං දස්සෙති, ගාහෙතුං පන න

සක්කොති. ටෙරො ගාහෙතුමි සක්කොතිති සමාදපකො. එවං සමාදපෙත්වා පන තෙසු කථාවත්ථුසු උස්සාහජනනවසෙන භික්ඛු සමුත්තෙජෙනීති සමුත්තෙජකො. උස්සාහජානෙ වණ්ණං වත්වා සම්පහංසෙනිති සම්පහංසකො.

පඤ්චලාභවණ්ණනා

253. සුලද්ධලාභාති අඤ්ඤෙසමිපි මනුස්සත්තභාවපබ්බජ්ජාදිගුණලාභා නාම භොන්ති. ආයස්මනො පන පුණ්ණස්ස සුලද්ධලාභා එතෙ, යස්ස සත්ථු සම්මුඛා එවං වණ්ණො අබ්භුග්ගතොති අත්ථො. අපිව අපණ්ඩිතෙහි වණ්ණකථනං නාම න තථා ලාභො, පණ්ඩිතෙහි වණ්ණකථනං පන ලාභො. ගිහී හි වා වණ්ණකථනං න තථා ලාභො, ගිහී හි “වණ්ණං කට්ඨස්සාමි”ති, “අම්භාකං අයොසා සණ්ඨො සබ්බලො සුඛසම්භාසො, විහාරං ආගතානං යාගුහත්තථාණිකාදිහි සබ්බගහං කරොති”ති කට්ඨන්තො අවණ්ණමෙව කට්ඨෙති. “අවණ්ණං කට්ඨස්සාමි”ති “අයං ටෙරො මන්දමන්දො විය අබ්බලො විය භාකුට්ඨිකභාකුට්ඨකො විය නත්ථි ඉමිනා සද්ධිං විස්සාසො”ති කට්ඨන්තො වණ්ණමෙව කට්ඨෙති. සමුත්තවාරිහි සත්ථු පරම්මුඛා වණ්ණකථනං න තථා ලාභො, සත්ථු සම්මුඛා පන අතිලාභොති ඉමමිපි අත්ථවසං පටිච්ච “සුලද්ධලාභා”ති ආහ. අනුමස්ස අනුමස්සාති දස කථාවත්ථුති අනුපවිසිත්වා අනුපවිසිත්වා. තඤ්ච සත්ථා අබ්භතූමොදනීති තඤ්චස්ස වණ්ණං එවමෙතං අප්පිච්ඡො ව සො භික්ඛු සත්තුට්ඨො ව සො භික්ඛුති අනුමොදති. ඉති විඤ්ඤුති වණ්ණභාසනං එකො ලාභො, සමුත්තවාරිහි එකො, සත්ථු සම්මුඛා එකො, අනුමස්ස අනුමස්ස එකො, සත්ථාරා අබ්භතූමොදනං එකොති ඉමෙ පඤ්ච ලාභෙ සන්ධාය “සුලද්ධලාභා”ති ආහ. කදාචීති කිස්මිඤ්චිදෙව කාලෙ. කරහවීති තස්සෙව වෙච්චනං. අප්පෙව නාම සියා කොච්චෙව කථාසල්ලාපොති අපි නාම කොචි කථාසමුදාලාරොපි භවෙය්‍ය. ටෙරෙන කිර ආයස්මා පුණ්ණො නෙව දිට්ඨපුබ්බො, නස්ස ධම්මකථා සුත්තපුබ්බො. ඉති සො තස්ස දස්සනමිපි ධම්මකථමිපි පත්ථයමානො එවමාහ.

වාරිකාදිවණ්ණනා

254. යථාභිරන්තන්ති යථාඅජ්ඣාසයං විහරිත්වා. බුද්ධානඤ්ඤි එකස්මිං යානෙ වසන්තානං ඡායුදකාදිවිපත්තිං වා අජ්ඣාසකසෙනාසනං වා, මනුස්සානං අස්සද්ධාදිභාවං වා ආගම්ම අනභිරන්ති නාම නත්ථි. තෙසං සම්පත්තියා “ඉධ චාසු විහරාමා”ති අභිරම්ත්වා විරව්භාරොපි නත්ථි. යත්ථ පන තථාගතෙ විහරන්තෙ සත්තා සරණෙසු වා පතිට්ඨහන්ති, සීලාති වා සමාදියන්ති, පබ්බජන්ති වා, තතො සොතාපත්තිමග්ගාදිනං වා පන තෙසං උපනිස්සයො භොති. තත්ථ බුද්ධා සත්තෙ තාසු සම්පත්තියු පතිට්ඨාපනඅජ්ඣාසයෙන වසන්ති; තාසං අභාවෙ පක්කමන්ති. තෙන චුත්තං – “යථාඅජ්ඣාසයං විහරිත්වා”ති. වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. වාරිකා ච නාමෙසා භගවතො දුට්ඨා භොති තුරිතවාරිකා ච, අතුරිතවාරිකා ච.

තත්ථ දුරෙපි බොධනෙය්‍යපුත්තලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථාය සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම. සා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදීසු දට්ඨබ්බො. භගවා හි මහාකස්සපං පච්චුග්ගච්ඡන්තො මුහුත්තෙන නිගාචුතං මග්ගං අගමාසි, ආලවකස්සත්ථාය තිංසයොජනං, තථා අඬ්ගුලිමාලස්ස . පුක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චවත්තාලියයොජනං, මහාකප්පිනස්ස විසයොජනසතං, බද්දිවනියස්සත්ථාය සත්ත යොජනසතාති අගමාසි; ධම්මසෙනාපතිනො සද්ධිවිහාරිකස්ස වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස නිගාචුතාධිකං විසයොජනසතං.

එකදිවසං කිර ටෙරො, “තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි”ති ආහ. භගවා, “අහමිපි ගමිස්සාමි”ති වත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, විසතිසහස්සානං ඡලෙභිඤ්ඤානං ආරොවෙහි – ‘භගවා වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි’”ති. තතො දුතියදිවසෙ විසතිසහස්සබ්ණාසවපරිචුතො ආකාසෙ උජ්ජනිත්වා විසයොජනසතමත්ථකෙ තස්ස ගොවරගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා විවරං පාරුපි. කම්මන්තං ගච්ඡමානා මනුස්සා දිස්වා, “සත්ථා, භො, ආගතො, මා කම්මන්තං අගමිත්ථා”ති වත්වා ආසනාති පඤ්ඤපෙත්වා යාගුං දත්වා පානවත්තං කරොන්තා, “කුහිං, හන්තෙ, භගවා ගච්ඡති”ති දහරහික්ඛු පුච්ඡිංසු. උපාසකා, න භගවා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, ඉධෙව තිස්සසාමණෙරස්ස දස්සනත්ථාය ආගතොති . තෙ “අම්භාකං කිර කුලුපකත්ථෙරස්ස දස්සනත්ථාය සත්ථා ආගතො, නො වන නො ටෙරො ඔරමන්තකො”ති සොමනස්සජාතා අහෙසුං.

අථ භගවතො හත්තකිච්චපරියොසානෙ සාමණෙරො ගාමං පිණ්ඩාය වරිත්වා “උපාසකා මහා භික්ඛුසඬ්ඨො”ති පුච්ඡි. අථස්ස තෙ, “සත්ථා, හන්තෙ, ආගතො”ති ආරොවෙසුං, සො භගවන්තං උපසඬ්ඨකම්ත්වා පිණ්ඩපානෙන ආපුච්ඡි. සත්ථා තස්ස පත්තං හත්ථෙත ගහෙත්වා, “අලං, තිස්ස, නිට්ඨිතං හත්තකිච්ච”න්ති ආහ. තතො උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදිත්වා හත්තකිච්චමකාසි. අථස්ස හත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා මඬ්ගලං වත්වා නික්ඛමිත්වා ගාමද්වාරෙ යත්වා, “කතරො තෙ, තිස්ස, වසනට්ඨානං ගමනමග්ගො”ති ආහ. “අයං භගවා”ති. මග්ගං දෙසයමානො පුරතො යාහි තිස්සාති. භගවා කිර සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකො සමානොපි “සකලනිගාචුතෙ මග්ගෙ සාමණෙරං දට්ඨං ලච්ඡාමි”ති තං මග්ගදෙසකමකාසි.

සො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා භගවතො වත්තමකාසි. අථ නං භගවා, “කතරො තෙ, තිස්ස, වඬ්ඨකමො”ති පුච්ඡිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සාමණෙරස්ස නිසීදනපාසාණෙ නිසීදිත්වා, “තිස්ස, ඉමස්මිං යානෙ සුඛං වසාමි”ති පුච්ඡි. සො

ආහ - “ආම, හත්තෙ, ඉමස්මිං මෙ යානෙ වසන්තස්ස සිහබ්බාග්ගහත්ථිමිගමොරාදිනං සද්දං සුඤ්ඤානො අරඤ්ඤාසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තාය සුඛං වසාමි”ති. අප් නං හගවා, “තිස්ස, භික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපානෙහි, බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති වත්වා සන්තිපතීතෙ භික්ඛුසඬ්ඨෙ උපසම්පාදෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසීති. අයං තුරිතචාරිකා නාම.

යං පන ගාමනිගමපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනඬ්ඨයොජනවසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදීහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තස්ස ගමනං, අයං අතුරිතචාරිකා නාම. ඉමං පන චාරිකං වරන්තො හගවා මහාමණ්ඩලං මජ්ඣිමමණ්ඩලං අන්තිමමණ්ඩලන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤාතරස්මිං වරති. තත්ථ මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං, මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඡයොජනසතිකං, අන්තිමමණ්ඩලං තියොජනසතිකං. යදා මහාමණ්ඩලෙ චාරිකං චරිතුකාමො හොති, මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා පාටිපදදිවසෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො නික්ඛමති. සමන්තා යොජනසතං එකකොලාහලං අහොසි, පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලහන්ති; ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහාමණ්ඩලෙ ඔසරති. තත්ත හගවා තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහං ද්විහං වසන්තො මහාජනං ආමිසපටිග්ගහෙන අනුග්ගණ්හන්තො ධම්මදානෙන වස්ස විචට්ඨපනිස්සිතං කුසලං වඩ්ඪෙත්තො නවහි මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පන අත්තොවස්සෙ භික්ඛුනං සමට්ඨිපස්සනා තරුණා හොති, මහාපචාරණාය අපචාරෙත්වා පචාරණාසඬ්ඨගහං දත්වා කත්තිකපුණ්ණමාය පචාරෙත්වා මිගසිරස්ස පට්ඨදිවසෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො නික්ඛමීත්වා මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඔසරති. අඤ්ඤානපි කාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ චාරිකං චරිතුකාමො චතුමාසං වසිත්වා ව නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො අට්ඨහි මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පන චතුමාසං චුට්ඨවස්සස්සාපි හගවතො වෙනෙයාසත්තා අපරිපක්කිත්ථියා හොන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො අපරමපි එකං මාසං වා ද්විතිචතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්වා මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො අත්තොමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තහි වා ඡහි වා පඤ්චහි වා චතුහි වා මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති. ඉති ඉමෙසු තිසු මණ්ඩලෙසු යත්ථ කත්ථවි චාරිකං වරන්තො න විචරාදිහෙතු වරති. අප් ඛො යෙ දුග්ගතා ඛාලා ජිණ්ණා ඛායාධිතා, තෙ කදා තථාගතං ආගන්ත්වා පස්සිස්සන්ති? මයි පන චාරිකං වරන්තෙ මහාජනො තථාගතදස්සනං ලභිස්සති, තත්ථ කෙචි චිත්තානි පසාදෙස්සන්ති, කෙචි මාලාදීහි පුපෙස්සන්ති, කෙචි කටච්ඡුහික්ඛං දස්සන්ති, කෙචි මිච්ඡාදස්සනං පහාය සම්මාදිට්ඨිකා භවිස්සන්ති, තං තෙසං භවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති එවං ලොකානුකම්පාය චාරිකං වරති.

අපිච චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො චාරිකං වරන්ති - ඡඩ්ඝාවිහාරවසෙන සරිරචාසුකත්ථාය, අත්ථුප්පත්තිකාලං අභිකඬ්ඨනත්ථාය, හිබුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපනත්ථාය, තත්ථ තත්ථ පරිපාකගතින්ද්‍රියෙ ඛොධනෙයාසත්තෙ ඛොධනත්ථායාති. අපරෙහිපි චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො චාරිකං වරන්ති - බුද්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, ධම්මං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, සඬ්ඨං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, මහතා ධම්මවස්සෙන චතස්සො පරිසා සන්තප්පෙස්සාමීති වාති. අපරෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො චාරිකං වරන්ති - පාණාතිපාතා විරමිස්සන්තිති වා, අදින්නාදානා... කාමෙසු මිච්ඡාචාරා... මුසාවාදා... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරමිස්සන්තිති වාති. අපරෙහි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො චාරිකං වරන්ති - පට්ඨප්පාදානං පටිලභිස්සන්තිති වා, දුතියං...පෙ. ... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලභිස්සන්තිති වාති. අපරෙහි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො චාරිකං වරන්ති - සොනාපත්තිමග්ගං අධිගමිස්සන්තිති වා, සොනාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵලං සච්ඡිකරිස්සන්තිති වාති. අයං අතුරිතචාරිකා, සා ඉධ අධිප්පෙනා. සා පනෙසා දුට්ඨා හොති නිබ්බද්ධචාරිකා, අනිබ්බද්ධචාරිකා ව. තත්ථ යං එකස්සෙව ඛොධනෙයාසත්තස්ස අත්ථාය ගච්ඡති, අයං නිබ්බද්ධචාරිකා නාම. යං පන ගාමනිගමනගරපටිපාටිවසෙන වරති, අයං අනිබ්බද්ධචාරිකා නාම. එසා ඉධ අධිප්පෙනා.

සෙනාසනං සංසාමෙත්වාති සෙනාසනං පටිසාමෙත්වා. තං පන පටිසාමෙත්තො ථෙරො න චූළපත්තමහාපත්තං-චූළචාලකමහාචාලක-පට්ටුණ්ණවිචර-දුකුලවිචරාදිනං හණ්ඩිකං කත්වා සප්පිතෙලාදිනං වා පන සථෙ පුරාපෙත්වා ගබ්භෙ නිදහිත්වා ද්වාරං පිටාය කුඤ්චිකමුද්දිකාදිනි යොජාපෙසි. “සචෙ න හොති භික්ඛු වා සාමණෙරො වා ආරාමිකො වා උපාසකො වා, චතුසු පාසාණෙසු මඤ්ඤෙව මඤ්ඤං ආරොපෙත්වා පියෙ පියං ආරොපෙත්වා විචරවංසෙ වා විචරරජ්ජුයා වා උපරි පුඤ්ඤං කත්වා ද්වාරවාතපානං ථකෙත්වා පක්කමිත්තබ්බ”න්ති (චූළව. 361) වචනතො පන නෙවාසිකං භික්ඛුං ආපුච්ඡනමත්තකෙනෙව පටිසාමෙසි.

යෙන සාවත්ථි තෙන චාරිකං පක්කමීති සත්ථු දස්සනකාමො හුත්වා යෙන දිසාභාගෙන සාවත්ථි තෙන පක්කමී. පක්කමන්තො ව න සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවාපෙත්වා සප්පිතෙලමුද්ධාණිකාදිනි ගාභාපෙත්වා පක්කන්තො. යුඨං පහාය නික්ඛන්තො පන මත්තහත්ථි විය, අසහායකිච්චො සිහො විය, පත්තච්චරමත්තං ආදාය එකකොච පක්කමී. කස්මා පනෙස පඤ්චසතෙහි අත්තනො අත්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං රාජගහං අගන්ත්වා ඉදානි නික්ඛන්තොති? රාජගහං කපිලවත්ථුතො දුරං සට්ඨියොජනානි, සාවත්ථි පන පඤ්චදස්ස. සත්ථා රාජගහතො පඤ්චවත්තාලිසයොජනං ආගන්ත්වා සාවත්ථියං විහරති, ඉදානි ආසන්තො ජාතොති සුත්වා නික්ඛමීති අකාරණමෙනං. බුද්ධානං සන්තිකං ගච්ඡන්තො හි එස යොජනසතස්සමපි ගච්ඡෙයා, තදා පන කායවිචෙකො න සක්කා ලද්ධුන්ති. බහුහි සද්ධිං ගමනකාලෙ හි එකස්මිං ගච්ඡාමාති වදන්තෙ එකො ඉධෙව වසාමාති වදති. එකස්මිං වසාමාති වදන්තෙ එකො

ගවිෂාමානි වදනි. තස්මා ඉවෂ්ඨිවෂ්ඨකක්කංඝෙ සමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදිතුං වා ඵාසුකසෙනාසනෙ කායවිවෙකං ලද්ධං වා න සක්කා හොති, එකකස්ස පන තං සබ්බං සුලභං හොතීති තදා අගන්ත්වා ඉදානි පක්කාමි.

වාරිකං වරමානොති එත්ථ කිඤ්චාපි අයං වාරිකා නාම මහාජනසඬගහත්ථං බුද්ධානංයෙව ලබ්භති, බුද්ධෙ උපාදාය පන රුළුභිසද්දෙන සාවකානම්පි වුවචති කිලඤ්ජාදිති කතං බීජනම්පි තාලවණ්ටං විය. යෙන භගවාති සාවත්ථියා අවිදුරෙ එකස්මිං ගාමකෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතභත්තකිව්වො ජෙනවනං පවිසින්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස වා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පාදෙ ධොවින්වා මක්ඛෙන්වා පානියං වා පානකං වා පිවින්වා ථොකං විස්සමින්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමිති චිත්තම්පි අනුප්පාදෙන්වා උජුකං ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණමෙව අගමාසි. ථෙරස්ස භි සත්ථාරං දට්ඨුකාමස්ස අඤ්ඤෙන භික්ඛුනා කිව්වං නත්ථි. තස්මා රාහුලං වා ආනන්දං වා ගහෙන්වා ඔකාසං කාරෙන්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමිති එවම්පි චිත්තං න උප්පාදෙසි.

ථෙරො භි සයමෙව බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො රඤ්ඤො සඬගාමවිජයමහායොධො විය. යථා භි තාදිසස්ස යොධස්ස රාජානං දට්ඨුකාමස්ස අඤ්ඤං සෙවින්වා දස්සනකම්මං නාම නත්ථි; වල්ලභනාය සයමෙව පස්සති. එවං ථෙරොපි බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො, තස්ස අඤ්ඤං සෙවින්වා සත්ථුදස්සනකිව්වං නත්ථි පාදෙ ධොවින්වා පාදපුඤ්ජනම්භි පුඤ්ජින්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්. භගවාපි “පවිවුසකාලෙයෙව මන්තාණිපුත්තො ආගමිස්සති”ති අද්දස. තස්මා ගන්ධකුට්ඨං පවිසින්වා සුවිසට්ඨං අදන්වා ව දරථං පටිපස්සමිහෙන්වා උට්ඨාය නිසීදි. ථෙරො කවාටං පණාමෙන්වා ගන්ධකුට්ඨං පවිසින්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. ධම්මියා කථායාති භගවා ධම්මිං කථං කථෙන්නො වුළුගොසිඬගසුත්තෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො) තිණ්ණං කුලපුත්තානං සාමග්ගිරසානිසංසං කථෙසි; සෙක්ඛසුත්තෙ (ම. නි. 2.22 ආදයො) ආවසථානිසංසං, සට්ඨකාරසුත්තෙ (ම. නි. 2.282 ආදයො) සතිපට්ලාභිකං පුබ්බෙන්වාසප්පට්ඨංයුත්තකථං; රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.304) වත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙ, සෙලසුත්තෙ (ම. නි. 2.396 ආදයො) පානකානිසංසකථං, උපක්කිලෙසසුත්තෙ (ම. නි. 3.236 ආදයො) භගුත්ථෙරස්ස ධම්මකථං කථෙන්නො එකිභාවෙ ආනිසංසං කථෙසි. ඉමස්මිං පන රට්ඨනීතො ආයස්මතො පුණ්ණස්ස කථෙන්නො දසකථාවත්ථුනිස්සයං අනන්තනයං නාම දස්සෙසි පුණ්ණං, අයම්පි අප්පිවජ්ජකථායෙව සන්නොසකථායෙවාති. පටිසම්භිදාපත්තස්ස සාවකස්ස වෙලන්තෙ යත්වා මහාසමුද්දෙ භත්ථප්පසාරණං විය අහොසි.

යෙන අන්ධවනන්ති තදා කිර පච්ඡාහත්තෙ ජෙනවනං ආකිණ්ණං හොති, බහු බත්තියබ්බාභ්මණාදයො ජෙනවනං ඔසරන්ති; රඤ්ඤො වක්කවත්තස්ස බන්ධාවාරට්ඨානං විය හොති, න සක්කා පවිවෙකං ලභිතුං. අන්ධවනං පන පධානසරසදිසං පවිවින්තං, තස්මා යෙනන්ධවනං තෙනුපසඬකම්. කස්මා පන මහාථෙරෙ න අද්දස? එවං කිරස්ස අහොසි – “සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා මහාථෙරෙ දිස්වා පුන දසබලං පස්සිස්සාමි, එවං මහාථෙරානං එකං උපට්ඨානං භවිස්සති, සත්ථු ද්වෙ භවිස්සන්ති, තතො සත්ථාරං වන්දින්වා මම වසනට්ඨානමෙව ගමිස්සාමි”ති.

සත්තවිසුද්ධිපඤ්ඤාවණ්ණනා

256. අභිණ්භං කිත්තයමානො අහොසිති පුනප්පුනං වණ්ණං කිත්තයමානො විහාසි. ථෙරො කිර තතො පට්ඨාය දිවසෙ දිවසෙ සඬසමජ්ඣෙ “පුණ්ණො කිර නාම මන්තාණිපුත්තො චතුති පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො, සො දසබලස්ස දස්සනත්ථාය ආගමිස්සති; කච්චි නු ඛො මං අදිස්වා ව ගමිස්සති”ති ථෙරනවමජ්ඣමානං සතිකරණත්ථං ආයස්මතො පුණ්ණස්ස ගුණං භාසති. එවං කිරස්ස අහොසි – “මහල්ලකභික්ඛු නාම න සබ්බකාලං අත්තොවිහාරෙ හොන්ති; ගුණකථාය පනස්ස කට්ඨනය යො ව නං භික්ඛුං පස්සිස්සති; සො ආගන්ත්වා ආරොවෙස්සති”ති. අථායං ථෙරස්සෙව සද්ධිවිහාරිකො තං ආයස්මන්තං මන්තාණිපුත්තං පත්තවිවරමාදාය ගන්ධකුට්ඨං පවිසන්තං අද්දස. කථං පන නං එස අඤ්ඤාසීති? පුණ්ණං, පුණ්ණාති වත්වා කථෙන්නස්ස භගවතො ධම්මකථාය අඤ්ඤාසි – “අයං සො ථෙරො, යස්ස මෙ උපජ්ඣායො අභිණ්භං කිත්තයමානො හොති”ති. ඉති සො ආගන්ත්වා ථෙරස්ස ආරොවෙසි. නිසීදනං ආදායාති නිසීදනං නාම සදසං වුවචති අවායිමං. ථෙරො පන වම්මබණ්ඩං ගහෙන්වා අගමාසි. පිට්ඨිකො පිට්ඨිකොති පච්ඡතො පච්ඡතො. සීසානුලොකීති යො උන්නතට්ඨානෙ පිට්ඨිං පස්සන්නො නින්නට්ඨානෙ සීසං පස්සන්නො ගච්ඡති, අයම්පි සීසානුලොකීති වුවචති. තාදිසො හුත්වා අනුබන්ධි. ථෙරො භි කිඤ්චාපි සංයතපදසද්දනය අවිවාසන්නො හුත්වා ගච්ඡන්නොපි පදසද්දෙන න බාධති, “නායං සම්මොදනකාලො”ති ඤත්වා පන න අවිවාසන්නො, අන්ධවනං නාම මහන්තං, එකස්මිං යානෙ නිලීනං අපස්සන්නෙන, ආවුසො පුණ්ණං, පුණ්ණාති අඵාසුකසද්දො කාතබ්බො හොතීති නිසින්නට්ඨානජානනත්ථං නානිදුරෙ හුත්වා සීසානුලොකී අගමාසි. දිවාච්ඡාරං නිසීදිති දිවාච්ඡාරත්ථාය නිසීදි.

තත්ථ ආයස්මාපි පුණ්ණො උදිච්චබ්බාභ්මණපව්වො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි සුවණ්ණවණ්ණො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි අරහත්තඵලසමාපත්තිසමාපන්නො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සං අභිනිහාරසම්පන්නො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සාධිකං එකමසඬබ්බොයාං. පුණ්ණත්ථෙරොපි පටිසම්භිදාපන්නො මහාබ්ණාසවො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. ඉති එකං කතකගුණං පට්ඨායා ද්වෙ සීහා විය, එකං විජම්භනභුමිං ඔතිණ්ණා ද්වෙ බ්බාග්ඝා විය, එකං සුපුජ්ඣිතසාලවනං පට්ඨායා ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, එකං සිම්බලිවනං පට්ඨායා ද්වෙ සුපණ්ණරාජානො විය, එකං නරවාහනායානං අභිරුළුභා ද්වෙ වෙස්සවණා විය, එකං පණ්ඩුකම්බලසිලං අභිනිසින්නා ද්වෙ සක්කා විය, එකවිමානබ්හන්තරගතා ද්වෙ භාරිතමහාබ්බුත්මානො විය ව තෙ ද්වෙපි බ්බාභ්මණපව්වො ද්වෙපි සුවණ්ණවණ්ණො ද්වෙපි සමාපත්තිලාභිනො ද්වෙපි අභිනිහාරසම්පන්නා ද්වෙපි පටිසම්භිදාපන්නා මහාබ්ණාසවා එකං වනසණ්ඩං අනුපට්ඨා තං වනට්ඨානං සොභයිංසු.

හගවති නො, ආවුසො, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතිති, ආවුසො, කිං අම්මාකං හගවතො සන්තිකෙ ආයස්මතා බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතිති? ඉදං ආයස්මා සාරිපුත්තො තස්ස හගවති බ්‍රහ්මවරියවාසං ජානන්තොපි කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡි. පුරිමකථාය හි අප්පතිට්ඨිතාය පච්ඡිමකථා න ජායති, තස්මා එවං පුච්ඡි. ටෙරො අනුජානන්තො “එවමාවුසො” ති ආහ. අථස්ස පඤ්ඤාචස්සප්පනං සොතුකාමො ආයස්මා සාරිපුත්තො “කිං නු ඛො ආවුසො සීලවිසුද්ධත්ථං හගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති” ති පටිපාටියා සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි. තාසං චිත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා. ආයස්මා පන පුණ්ණො යස්මා චතුපාරිසුද්ධිසීලාදිසු ධීතස්සාපි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං න පාපුණාති, තස්මා, “නො හිදං, ආවුසො” ති සබ්බං පටික්ඛිසි.

කිමත්ථං වරහාවුසොති යදි සීලවිසුද්ධිආදීනං අත්ථාය බ්‍රහ්මවරියං න වුස්සති, අථ කිමත්ථං වුස්සතිති පුච්ඡි. අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං ඛො, ආවුසොති එත්ථ අනුපාදාපරිනිබ්බානං නාම අප්පච්චයපරිනිබ්බානං. ද්වෙධා උපාදානාති ගහණුපාදානාද්ව පච්චයුපාදානාද්ව. ගහණුපාදානං නාම කාමුපාදානාදිකං චතුබ්බිධං, පච්චයුපාදානං නාම අච්ඡාපච්චයා සඬබ්බාරාති එවං වුත්තපච්චයා. තත්ථ ගහණුපාදානවාදිනො ආවරියා අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති චතුසු උපාදානෙසු අඤ්ඤාතරොනාපි කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා පචත්තං අරහත්තඵලං අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කට්ඨන්ති. තඤ්ඤි න ච උපාදානසම්පයුත්තං හුත්වා කඤ්චි ධම්මං උපාදියති, කිලෙසානාද්ව පරිනිබ්බුතන්තෙ ජාතන්තා පරිනිබ්බානන්ති වුවචති. පච්චයුපාදානවාදිනො පන අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති අප්පච්චයපරිනිබ්බානං. පච්චයවසෙන අනුප්පන්තං අසඬබ්බං අමතධාතුමෙව අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කට්ඨන්ති. අයං අත්තො, අයං කොට්ඨි, අයං නිට්ඨා. අප්පච්චයපරිනිබ්බානං පත්තස්ස හි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං පත්තො නාම හොති, තස්මා ටෙරො “අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං” ති ආහ. අථ නං අනුසුඤ්ජන්තො ආයස්මා සාරිපුත්තො “කිං නු ඛො, ආවුසො, සීලවිසුද්ධි අනුපාදාපරිනිබ්බාන” ති පුත පුච්ඡං ආරභි.

258. ටෙරොපි සබ්බපරිවත්තෙසු තට්ඨ පටික්ඛිසිත්වා පරියොසානෙ දොසං දස්සෙන්නො සීලවිසුද්ධිං චෙ, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්ඤාපෙය්‍යාති යදි පඤ්ඤාපෙය්‍යා. සඋපාදානංයෙව සමානං අනුපාදාපරිනිබ්බානං පඤ්ඤාපෙය්‍යාති සඬගහණධම්මමෙව නිග්ගහණධම්මං සප්පච්චයධම්මමෙව අප්පච්චයධම්මං සඬබ්බතධම්මමෙව අසඬබ්බතධම්මන්ති පඤ්ඤාපෙය්‍යාති අත්ථො. ඤාණදස්සනවිසුද්ධියං පන සප්පච්චයධම්මමෙව අප්පච්චයධම්මං සඬබ්බතධම්මමෙව අසඬබ්බතධම්මන්ති පඤ්ඤාපෙය්‍යාති අයමෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. පුට්ඨප්පනො හි, ආවුසොති එත්ථ වට්ඨානුගතො ලොකියබාලපුට්ඨප්පනො දට්ඨබ්බො. සො හි චතුපාරිසුද්ධිසීලමත්තස්සාපි අභාවතො සබ්බසො අඤ්ඤානු ඉමෙහි ධම්මෙහි. තෙන හීති යෙන කාරණෙන එකච්චෙ පණ්ඩිතා උපමාය අත්ථං ජානන්ති, තෙන කාරණෙන උපමං තෙ කරිස්සාමීති අත්ථො.

සත්තරථවිනීතවණ්ණනා

259. සත්ත රථවිනීතානීති විනීතඅස්සාජානියයුත්තෙ සත්ත රථෙ. යාවදෙව, චිත්තවිසුද්ධත්ථාති , ආවුසො, අයං සීලවිසුද්ධි නාම, යාවදෙව, චිත්තවිසුද්ධත්ථා. චිත්තවිසුද්ධත්ථාති නිස්සක්කවචනමෙතං. අයං පනෙත්ථ අත්ථො, යාවදෙව, චිත්තවිසුද්ධිසඬබ්බානා අත්ථා, තාව අයං සීලවිසුද්ධි නාම ඉච්ඡිතබ්බො. යා පන අයං චිත්තවිසුද්ධි, එසා සීලවිසුද්ධියා අත්ථො, අයං කොට්ඨි, ඉදං පරියොසානං, චිත්තවිසුද්ධියං ධීතස්ස හි සීලවිසුද්ධිකච්චං කතං නාම හොතිති. එස නයො සබ්බපදෙසු.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – රාජා පසෙනදි කොසලො විය හි ජරාමරණභීරුකො යොගාවචරො දට්ඨබ්බො. සාවත්ථිනගරං විය සක්කායනගරං, සාකෙතනගරං විය නිබ්බානනගරං, රඤ්ඤො සාකෙතෙ වඩ්ඪිආවහස්ස සීසං ගන්ත්වා පාපුණ්ණිකස්ස අච්චායිකස්ස කිච්චස්ස උප්පාදකාලො විය යොගිනො අනභිසමෙතානං චතුන්තං අරියසච්චානං අභිසමයකිච්චස්ස උප්පාදකාලො. සත්ත රථවිනීතානි විය සත්ත විසුද්ධියො, පඨමං රථවිනීතං ආරුළුභකාලො විය සීලවිසුද්ධියං ධීතකාලො, පඨමරථවිනීතාදිහි දුතියාදිහි ආරුළුභකාලො විය සීලවිසුද්ධිආදිහි චිත්තවිසුද්ධිආදිසු ධීතකාලො. සත්තමෙන රථවිනීතෙන සාකෙතෙ අත්තෙපුරද්වාරෙ ඔරුය්හ උපරිපාසාදෙ ඤාතිමිත්තගණපරිවුත්තස්ස සුරසභොජනපරිභොගකාලො විය යොගිනො ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා සබ්බකිලෙසෙ ඛෙපෙත්වා ධම්මවරපාසාදං ආරුය්හ පරොපණ්ණාසකුසලධම්මපරිවාරස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිරොධසයනෙ නිසින්තස්ස ලොකුත්තරසුබ්බානුභවනකාලො දට්ඨබ්බො.

ඉති ආයස්මන්තං පුණ්ණං දසකථාවත්ථුලාහිං ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි. ආයස්මා පුණ්ණො දස කථාවත්ථුති විස්සප්පෙසි. එවං පුච්ඡන්තො පන ධම්මසෙනාපති කිං ජානිත්වා පුච්ඡි, උදාහු අජානිත්වා? තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං පුච්ඡි, උදාහු අතිත්ථකුසලො හුත්වා අවිසයස්මිං? පුණ්ණත්ථෙරොපි ච කිං ජානිත්වා විස්සප්පෙසි, උදාහු අජානිත්වා? තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං විස්සප්පෙසි, උදාහු අතිත්ථකුසලො හුත්වා අවිසයෙති? ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙ පුච්ඡිති හි වදමානො ධම්මසෙනාපතිංයෙව වදෙය්‍ය. ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙ විස්සප්පෙසිති වදමානො පුණ්ණත්ථෙරොයෙව වදෙය්‍ය. යඤ්ඤි විසුද්ධිසු සංඛිත්තං, තං කථාවත්ථුසු චිත්ථිණ්ණං. යං කථාවත්ථුසු සංඛිත්තං, තං විසුද්ධිසු චිත්ථිණ්ණං. තදම්මා නයෙන වෙදිතබ්බං.

විසුද්ධිය හි එකා සිලවිසුද්ධි වත්තාරි කථාවන්ටුනි හුත්වා ආගතා අප්පිච්ඡකථා සන්තුට්ඨිකථා අසංසග්ගකථා, සිලකථානි. එකා චිත්තවිසුද්ධි තිණි කථාවන්ටුනි හුත්වා ආගතා – පටිවෙකකථා, වීරියාරම්භකථා, සමාධිකථානි, එවං තාව යං විසුද්ධියු සංඛිත්තං, තං කථාවන්ටුසු චිත්තීණිණං. කථාවන්ටුසු පන එකා පඤ්ඤාකථා පඤ්ච විසුද්ධියො හුත්වා ආගතා – දිට්ඨිවිසුද්ධි, කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධි, මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, එවං යං කථාවන්ටුසු සංඛිත්තං, තං විසුද්ධියු චිත්තීණිණං. තස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො න අඤ්ඤං පුච්ඡී, දස කථාවන්ටුනියෙව පුච්ඡී. පුණ්ණත්ථෙරොපි සත්ත විසුද්ධියො විස්සජ්ජෙන්තො න අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, දස කථාවන්ටුනියෙව විස්සජ්ජෙසිති. ඉති උභොපෙනෙ ජානිත්වා තිත්ථකුසලා හුත්වා විසයෙව පඤ්භං පුච්ඡිංසු වෙව විස්සජ්ජෙසුං වානි වෙදිතබ්බො.

260. කො නාමො ආයස්මාති න ථෙරො තස්ස නාමං න ජානාති. ජානන්තොයෙව පන සම්මොදිතුං ලභිස්සාමිති පුච්ඡී. කථංඤ්ච පනායස්මන්තන්ති ඉදං පන ථෙරො සම්මොදමානො ආහ. මන්තාණිපුත්තොති මන්තාණියා බ්‍රාහ්මණියා පුත්තො. යථා තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, යථා සුතවතා සාවකෙන බ්‍යාකාතබ්බා, එවමෙව බ්‍යාකාතාති අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපත්ථො. අනුමස්ස අනුමස්සාති දස කථාවන්ටුනි ඔගාහෙන්වා අනුපවිසිත්වා. වෙලණ්ඩුපකෙනාති එත්ථ වෙලං වුවචති වත්ථං, අණ්ඩුපකං වුම්බටකං. වත්ථවුම්බටකං සීසෙ කත්වා ආයස්මන්තං තත්ථ නිසිදාපෙන්වා පරිහරන්තාපි සබ්බමචාරී දස්සනාය ලභෙය්‍යං, එවං ලද්ධදස්සනම්පි තෙසං ලාභායෙවාති අට්ඨානපරිකප්පෙන අභිණ්භදස්සනස්ස උපායං දස්සෙසි. එවං අපරිහරන්තෙන හි පඤ්භං වා පුච්ඡිතුකාමෙන ධම්මං වා සොතුකාමෙන “ථෙරො කත්ථ ධිතො කත්ථ නිසිත්තො”ති පරියෙසන්තෙන වරිතබ්බං හොති. එවං පරිහරන්තා පන ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙයෙව සීසතො ඔරොපෙන්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදාපෙන්වා සක්කා හොන්ති පඤ්භං වා පුච්ඡිතුං ධම්මං වා සොතුං. ඉති අට්ඨානපරිකප්පෙන අභිණ්භදස්සනස්ස උපායං දස්සෙසි.

සාරිපුත්තොති ව පන මන්ති සාරියා බ්‍රාහ්මණියා පුත්තොති ව පන එවං මං සබ්බමචාරී ජානන්ති. සත්ථුකප්පෙනාති සත්ථුසදිසෙන. ඉති එකපදෙනෙව ආයස්මා පුණ්ණො සාරිපුත්තත්ථෙරං වන්දමණ්ඩලං ආහව්ව ය්‍පෙන්තො විය උක්ඛිපි. ථෙරස්ස හි ඉමස්මිං යානෙ එකන්තධම්මකථිකභාවො පාකටො අහොසි. අමච්චඤ්ඤි පුරොහිතං මහන්තොති වදමානො රාජසදිසොති වදෙය්‍ය, ගොණං හත්ථිප්පමාණොති, වාපිං සමුද්දප්පමාණොති, ආලොකං වන්දිමසුරියාලොකප්පමාණොති, ඉතො පරං එතෙසං මහන්තභාවකථා නාම නත්ථි. සාවකම්පි මහාති වදන්තො සත්ථුපටිභාගොති වදෙය්‍ය, ඉතො පරං තස්ස මහන්තභාවකථා නාම නත්ථි. ඉච්චායස්මා පුණ්ණො එකපදෙනෙව ථෙරං වන්දමණ්ඩලං ආහව්ව ය්‍පෙන්තො විය උක්ඛිපි.

එත්තකම්පි නො නප්පටිභාසෙය්‍යාති පටිසම්භිදාපත්තස්ස අප්පටිභානං නාම නත්ථි. යා පනායං උපමා ආහවා, තං න ආහරෙය්‍යාම, අත්ථමෙව කටෙය්‍යාම. උපමා හි අපානන්තානං ආහරියතීති අයමෙන්ථ අධිප්පායො. අට්ඨකථායං පන ඉදම්පි පටික්ඛිපිත්වා උපමා නාම බුද්ධානම්පි සන්තිකෙ ආහරියති, ථෙරං පනෙස අපවායමානො එවමාහාති.

අනුමස්ස අනුමස්ස පුච්ඡිතාති දස කථාවන්ටුනි ඔගාහෙන්වා ඔගාහෙන්වා පුච්ඡිතා. කිං පන පඤ්භස්ස පුච්ඡනං භාරියං, උදාහු විස්සජ්ජන්ති? උග්ගහෙන්වා පුච්ඡනං නො භාරියං, විස්සජ්ජනං පන භාරියං. සහෙතුකං වා සකාරණං කත්වා පුච්ඡනම්පි විස්සජ්ජනම්පි භාරියමෙව. සමනුමොදිංසුති සමචිත්තා හුත්වා අනුමොදිංසු. ඉති යථානුසන්ධිනාව දෙසනා නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

රට්ඨිතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා

261. එවං මෙ සුතන්ති නිවාපසුත්තං. තත්ථ නෙවාපිකොති යො මිගානං ගහණත්ථාය අරඤ්ඤෙ තිණ්ඛිජාති වපති “ඉදං තිණං බාදිතුං ආගතෙ මිගෙ සුඛං ගණ්ඨිස්සාමි”ති. නිවාපන්ති වප්පං. නිවුත්තන්ති වපිතං. මිගජාතාති මිගසටා. අනුපබ්ඡජාති අනුපවිසිත්වා. මුච්ඡිතාති තණ්හාමුච්ඡනාය මුච්ඡිතා, තණ්හාය හදයං පවිසිත්වා මුච්ඡනාකාරං පාපිතාති අත්ථො. මදං ආපජ්ජිස්සන්තිති මානමදං ආපජ්ජිස්සන්ති. පමාදන්ති විස්සට්ඨස්සතිභාවං. යථාකාමකරණියා භවිස්සන්තිති යථා ඉච්ඡිස්සාම, තථා කාතබ්බා භවිස්සන්ති. ඉමස්මිං නිවාපෙති ඉමස්මිං නිවාපට්ඨානෙ. එකං කිරි නිවාපතිණං නාම අත්ථි නිදාසහද්දකං, තං යථා යථා නිදාසො හොති, තථා තථා නිවාරවනං විය මෙසමාලා විය ව එකග්ගනං හොති, තං ලුද්දකා එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ කසිත්වා වපිත්වා වති. කත්වා ද්වාරං යොජෙන්වා රක්ඛන්ති. අථ යදා මහානිදාසෙ සබ්බතිණාති සුක්ඛාති හොන්ති, ජීවිතානෙමනමත්තම්පි උදකං දුල්ලභං හොති, තදා මිගජාතා සුක්ඛතිණාති වෙව පුරාණපණ්ණාති ව බාදන්තා කම්පමානා විය විවරන්තා නිවාපතිණස්ස ගන්ධං සායිත්වා වධබන්ධනාදීති අගණයිත්වා වති. අජ්ඣොත්ථරන්තා පවිසන්ති. තෙසඤ්ඤි නිවාපතිණං අතිවිය පියං හොති මනාපං. නෙවාපිකො තෙ දිස්වා ද්වෙ තිණි දිවසාති පමන්තො විය හොති, ද්වාරං විවරිත්වා තිට්ඨති. අන්තොනිවාපට්ඨානෙ තහිං තහිං උදකආවාටකාපි හොන්ති, මිගා විවට්ඨවාරෙන පවිසිත්වා බාදිතමත්තකං පිචිතමත්තකමෙව කත්වා පක්කමන්ති, පුනදිවසෙ කිඤ්චි න කරොන්තිති කණ්ණො වාලයමානා බාදිත්වා පිචිත්වා අතරමානා ගච්ඡන්ති,

පුනර්විච්ඡේදය කොට කිසිදු කන්තා නත්තී යාවදත්තං බාදිත්වා පිටිත්වා මණ්ඩලගුම්බං පටිසිත්වා නිපජ්ජන්ති. ලුද්දකා තෙසං පමත්තභාවං ජානිත්වා ද්වාරං පිටියා සම්පරිවාරෙන්වා කොටිතො පටියාය කොටිටෙන්වා ගවිජන්ති, එවං තෙ තස්මිං නිවාපෙ නෙවාපිකස්ස යථාකාමකරණියා භවන්ති.

262. තත්ත්ව, භික්ඛවෙනි, භික්ඛවෙ, තෙසු මිගජාතෙසු. පටිමා මිගජාතාති, මිගජාතා පටිමදුතියා නාම නත්තී. භගවා පන ආගතපටිපාටිවසෙන කප්පෙන්වා පටිමා, දුතියා, තතියා, චතුත්ථාති නාමං ආරොපෙන්වා දස්සෙසි. ඉද්ධානුභාවාති යථාකාමං කත්තබ්බභාවතො; වසිභාවොයෙව හි එත්ථ ඉද්ධිති ව ආනුභාවොති ව අධිප්පෙනො.

263. භයභොගාති භයෙන භොගතො. බලවිරියන්ති අපරාපරං සඤ්චරණවායොධාතු, සා පරිභායීති අත්ථො.

264. උපනිස්සාය ආසයං කප්පෙය්‍යාමාති අන්තො නිපජ්ජිත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, බාහිරතො ආගන්ත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, මයං පන අමුං නිවාපටියානං නිස්සාය එකමන්තෙ ආසයං කප්පෙය්‍යාමාති චිත්තයිංසු. උපනිස්සාය ආසයං කප්පයිංසුති ලුද්දකා නාම න සබ්බකාලං අප්පමත්තා භොන්ති. මයං තත්ථ තත්ථ මණ්ඩලගුම්බෙසු වෙව වතිපාදෙසු ව නිපජ්ජිත්වා එතෙසු මුඛධොවනත්ථං වා ආභාරකිච්චකරණත්ථං වා පක්කන්තෙසු නිවාපවත්ථං පටිසිත්වා බාදිතමත්තං කත්වා අම්භාකං වසනටියානං පටිසිස්සාමාති නිවාපවත්ථං උපනිස්සාය ගහනෙසු ගුම්බවතිපාදාදිසු ආසයං කප්පයිංසු. භුඤ්ජිංසුති චුත්තනයෙන ලුද්දකානං පමාදකාලං ඤාත්වා සීසං සීසං පටිසිත්වා භුඤ්ජිංසු. කෙතබ්බිතොති සික්ඛිතකෙරාටිකා. ඉද්ධිමන්තාති ඉද්ධිමන්තො විය. පරජනාති යක්ඛා. ඉමෙ න මිගජාතාති. ආගතිං වා ගතිං වාති ඉම්මිනා නාම යානෙන ආගවිජන්ති, අමුත්ත ගවිජන්තිති ඉදං තෙසං න ජානාම. දණ්ඩවාකරාහීති දණ්ඩවාකරජාලෙහි. සමන්තා සප්පදෙසං අනුපරිවාරෙසුන්ති අතිමායාවිතො එතෙ, න දුරං ගමිස්සන්ති, සන්තිකෙයෙව නිපන්තා භවිස්සන්තිති නිවාපක්ඛෙන්තස්ස සමන්තා සප්පදෙසං මහන්තං ඔකාසං අනුපරිවාරෙසුං. අද්දසංසුති එවං පරිවාරෙන්වා වාකරජාලං සමන්තතො වාලෙන්වා ඔලොකෙන්තා අද්දසංසු. යත්ථ තෙති යස්මිං යානෙ තෙ ගාහං අගමංසු, තං යානං අද්දසංසුති අත්ථො.

265. යංනුන මයං යත්ථ අගතීති තෙ කිර එවං චිත්තයිංසු – “අන්තො නිපජ්ජිත්වා අන්තො බාදන්තානම්පි භයමෙව, බාහිරතො ආගන්ත්වා බාදන්තානම්පි සන්තිකෙ වසිත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, තෙපි හි වාකරජාලෙන පරික්ඛිපිත්වා ගහිතායෙවා”ති, තෙන තෙසං එතදභොසි – “යංනුන මයං යත්ථ නෙවාපිකස්ස ව නෙවාපිකපරිසාය ව අගති අවිසයො, තත්ථ තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍යාමා”ති. අඤ්ඤෙ සට්ටෙස්සන්තිති තතො තතො දුරතරවාසිනො අඤ්ඤෙ සට්ටෙස්සන්ති. තෙ සට්ටිතා අඤ්ඤෙති තෙපි සට්ටිතා අඤ්ඤෙ තතො දුරතරවාසිනො සට්ටෙස්සන්ති. එවං ඉමං නිවාපං නිචුත්තං සබ්බසො මිගජාතා පරිමුච්චිස්සන්තිති එවං ඉමං අම්භෙහි නිචුත්තං නිවාපං සබ්බෙ මිගසවා මිගසඩ්ඪා විස්සජ්ජෙස්සන්ති පරිමුච්චිස්සන්ති. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛෙය්‍යාමාති තෙසං ගහණෙ අබ්‍යාවටා භවෙය්‍යාමාති; යථා තථා ආගවිජන්තෙසු හි තරුණපොතකො වා මහල්ලකො වා දුබ්බලො වා යුථපරිහිතො වා සක්කා භොන්ති ලද්ධං, අනාගවිජන්තෙසු කිසිදු නත්තී. අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිංසු බො, භික්ඛවෙනි එවං චිත්තෙන්වා අබ්‍යාවටාව අභෙසුං.

267. අමුං නිවාපං නිචුත්තං මාරස්ස අමුති ව ලොකාමිසානීති එත්ථ නිවාපොති වා ලොකාමිසානීති වා වට්ඨාමිසභුතානං පඤ්චන්තං කාමගුණානමෙන අධිවචනං. මාරො න ව බීජාති විය කාමගුණෙ වපෙන්තො ආභිණ්ඩති, කාමගුණගිද්ධානං පන උපරි වසං වත්තෙති, තස්මා කාමගුණා මාරස්ස නිවාපා නාම භොන්ති. තෙන චුත්තං – “අමුං නිවාපං නිචුත්තං මාරස්ස”ති. න පරිමුච්චිංසු මාරස්ස ඉද්ධානුභාවාති මාරස්ස වසං ගතා අභෙසුං, යථාකාමකරණියා. අයං සපුත්තභරියපබ්බජ්ජාය ආගතඋපමා.

268. වෙතොවිමුත්ති පරිභායීති එත්ථ වෙතොවිමුත්ති නාම අරඤ්ඤෙ වසිස්සාමාති උප්පන්තඅප්ඤ්ඤායො; සො පරිභායීති අත්ථො. තදුපමෙ අහං ඉමෙ දුතියෙති අයං බ්‍රාහ්මණධම්මිකපබ්බජ්ජාය උපමා. බ්‍රාහ්මණා හි අට්ඨවත්තාලීසවස්සාති කොමාරබ්‍රහ්මවරියං වරින්වා වට්ඨපවිජෙද්දහයෙන පවෙණිං සට්ඨිස්සාමාති ධනං පරියෙසිත්වා හරියං ගහෙන්වා අගාරමජ්ජෙකෙ වසන්තා එකස්මිං පුත්තෙ ජාතෙ “අම්භාකං පුත්තො ජාතො වට්ටං න උච්ඡින්නං පවෙණිං සට්ඨා”ති පුන නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්ති වා තමෙව වා ස’කල්ත්තවාසං වසන්ති.

269. එවඤ්ඤි තෙ, භික්ඛවෙ, තතියාපි සමණබ්‍රාහ්මණා න පරිමුච්චිංසුති පුරිමා විය තෙපි මාරස්ස ඉද්ධානුභාවා න මුච්චිංසු; යථාකාමකරණියාව අභෙසුං. කිං පන තෙ අකංසුති? ගාමනිගමරාජධානියො ඔසරින්වා තෙසු තෙසු ආරාමඋය්‍යානටියානෙසු අස්සමං මාපෙන්වා නිවසන්තා කුලදාරකෙ හත්ථිඅස්සරප්පිප්පාදිති නානප්පකාරාති සිප්පාති සික්ඛාපෙසුං. ඉති තෙ වාකරජාලෙන තතියා මිගජාතා විය මාරස්ස පාපිමතො දිට්ඨිජාලෙන පරික්ඛිපිත්වා යථාකාමකරණියා අභෙසුං.

270. තදුපමෙ අහං ඉමෙ චතුත්ථෙති අයං ඉමස්ස සාසනස්ස උපමා ආභටා.

271. අන්ධමකාසි මාරන්ති න මාරස්ස අක්ඛිති හින්දි. විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤානං සමාපන්නස්ස පන භික්ඛුනො ඉමං නාම ආරම්මණං නිස්සාය චිත්තං වත්තතිති මාරො පස්සිතුං න සක්කොති. තෙන චුත්තං – “අන්ධමකාසි මාර”න්ති. අපදං වධිත්වා මාරවක්ඛුන්ති තෙනෙව පරියායෙන යථා මාරස්ස වක්ඛු අපදං භොති නිප්පදං, අප්පතිට්ඨං,

නිරාරම්මණං, එවං වධිත්වාති අත්ථො. අදස්සනං ගතො පාපිමතොති තෙනෙව පරියායෙන මාරස්ස පාපිමතො අදස්සනං ගතො. න හි සො අත්තතො මංසවක්ඛුනා තස්ස විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤානං සමාපන්නස්ස භික්ඛුනො ඤාණසරිරං දට්ඨුං සක්කොති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තිති මග්ගපඤ්ඤාය වත්තාරි අරියසච්චාති දිස්වා වත්තාරො ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති. තිණ්ණො ලොකෙ විසත්තිකන්ති ලොකෙ සත්තවිසත්තභාවෙන විසත්තිකාති එවං සඛිං ගතං. අප් වා “විසත්තිකාති කෙනටියෙන විසත්තිකා? විසතාති විසත්තිකා විසටාති විසත්තිකා, විපුලාති විසත්තිකා, විසාලාති විසත්තිකා, විසමාති විසත්තිකා, විසක්කතිති විසත්තිකා, විසං හරතිති විසත්තිකා, විසංවාදිකාති විසත්තිකා, විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගාති විසත්තිකා, විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ”ති (මහානි. 3; චූළති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 22, බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 124) විසත්තිකා. එවං විසත්තිකාති සඛිං ගතං තණ්හං තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො උත්තිණ්ණො. තෙන චූචිවති – “තිණ්ණො ලොකෙ විසත්තික”න්ති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

නිවාපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා

272. එවං මෙ සුතන්ති පාසරාසිසුත්තං. තත්ථ සාධු මයං, ආචුසොති ආයාචන්තා භණන්ති. එතෙ කිර පඤ්චසතා භික්ඛු ජනපදවාසිනො “දසබ්බං පස්සිස්සාමා”ති සාවත්ථිං අනුප්පත්තා. සත්ථුදස්සනං පන එතෙහි ලද්ධං, ධම්මිං කථං න තාව සුණන්ති. තෙ සත්ථුගාරවෙන “අම්භාකං, භන්තෙ , ධම්මකථං කථෙට්ඨා”ති වත්තුං න සක්කොන්ති. බුද්ධා හි ගරු භොන්ති, එකචාරිකො සිභො මිගරාජා විය, පභින්නකුඤ්ජරො විය, එණකතආසිච්චිසො විය, මහාඅග්ගික්ඛන්ධො විය ව දුරාසදා චූත්තම්පි වෙතං –

“ආසිච්චිසො යථා සොරො, මිගරාජාව කෙසරි;
නාගොව කුඤ්ජරො දන්ති, එවං බුද්ධා දුරාසදා”ති.

එවං දුරාසදං සත්ථාරං තෙ භික්ඛු සයං යාවිතුං අසක්කොන්තා ආයස්මන්තං ආනන්දං යාවමානා “සාධු මයං, ආචුසො”ති ආභංසු.

අප්පෙව නාමාති අපි නාම ලභෙය්‍යාථ. කස්මා පන ථෙරො තෙ භික්ඛු “රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමං උපසඤ්ඤාමෙය්‍යාථ”ති ආභ? පාකට්ඨකිරියාය. දසබ්බස්ස හි කිරියා ථෙරස්ස පාකට්ඨා භොති; ජානාති ථෙරො, “අප්ප් සත්ථා ජෙනවනෙ වසිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කරස්සති; අප්ප් පුබ්බාරාමෙ වසිත්වා ජෙනවනෙ දිවාචිහාරං කරස්සති; අප්ප් එකකොව පිණ්ඩාය පවිසිස්සති; අප්ප් භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො ඉමස්මිං කාලෙ ජනපදචාරිකං නික්ඛම්ස්සති”ති. කිං පනස්ස එවං ජානනත්ථං වෙතොපරියඤාණං අත්ථිති? නත්ථි. අනුමානබුද්ධියා පන කතකිරියාය නයග්ගාහෙන ජානාති. යඤ්චි දිවසං භගවා ජෙනවනෙ වසිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කාතුකාමො භොති, තදා සෙනාසනපරික්ඛාරභණ්ඩානං පටිසාමනාකාරං දස්සෙති, ථෙරො සම්මජ්ජනිසඤ්ඤාකාරජඩ්ඩකාදීනි පටිසාමෙති. පුබ්බාරාමෙ වසිත්වා ජෙනවනං දිවාචිහාරාය ආගමනකාලෙපි එසෙව නයො.

යදා පන එකකො පිණ්ඩාය පවිසිතුකාමො භොති, තදා පාතොව සරිරපට්ඨග්ගනං කත්වා ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා ද්වාරං පිටියා ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදති. ථෙරො “අප්ප් භගවා බොධනෙය්‍යාබන්ධවං දිස්වා නිසින්නො”ති නාය සඤ්ඤාය ඤත්වා “අප්ප්, ආචුසො, භගවා එකකො පවිසිතුකාමො, තුම්භෙ භික්ඛාචාරසජ්ජා භොට්ඨා”ති භික්ඛුනං සඤ්ඤං දෙති. යදා පන භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවාරො පවිසිතුකාමො භොති, තදා ගන්ධකුට්ඨද්වාරං උපඨස්පිදහිතං කත්වා ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදති, ථෙරො නාය සඤ්ඤාය ඤත්වා පත්තචීවරග්ගහණත්ථාය භික්ඛුනං සඤ්ඤං දෙති. යදා ජනපදචාරිකං නික්ඛම්තුකාමො භොති, තදා එකං ද්වෙ ආලොපෙ අතිරෙකං භුඤ්ජති, සබ්බකාලං වඩ්ඤාමනඤ්චාරුද්ධ අපරාපරං වඩ්ඤාමති, ථෙරො නාය සඤ්ඤාය ඤත්වා “භගවා, ආචුසො, ජනපදචාරිකං වරිතුකාමො, තුම්භාකං කත්තබ්බං කරොට්ඨා”ති භික්ඛුනං සඤ්ඤං දෙති.

භගවා පයමබොධියං වීසති වස්සානි අනිබද්ධවාසො අභොසි, පච්ඡා පඤ්චවීසති වස්සානි අබ්බොකිණ්ණං සාවත්ථිංයෙව උපනිස්සාය වසන්තො එකදිවසෙ ද්වෙ යානානි පරිභුඤ්ජති. ජෙනවනෙ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො දක්ඛිණද්වාරොන සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා පාචිනද්වාරොන නික්ඛම්ත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කරොති. පුබ්බාරාමෙ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ පාචිනද්වාරොන සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා දක්ඛිණද්වාරොන නික්ඛම්ත්වා ජෙනවනෙ දිවාචිහාරං කරොති. කස්මා? ද්වින්නං කුලානං අනුකම්පාය. මනුස්සත්තභාවෙ ධීතෙන හි අනාඨපිණ්ඩිකෙන විය අඤ්ඤෙන කෙනචි, මාතුගාමත්තභාවෙ ධීතාය ව විසාබාය විය අඤ්ඤාය ඉත්ථියා තථාගතං උද්දිස්ස ධනපරිච්චාගො කතො නාම නත්ථි, තස්මා භගවා තෙසං අනුකම්පාය එකදිවසෙ ඉමානි ද්වෙ යානානි පරිභුඤ්ජති. තස්මිං පන දිවසෙ ජෙනවනෙ වසි, තස්මා ථෙරො – “අප්ප් භගවා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා සායන්භකාලෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චනත්ථාය පුබ්බකොට්ඨකං ගම්ස්සති; අථාහං ගත්තානි

පරිසිඤ්චිත්වා යිතං භගවන්තං යාවිත්වා රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමං ගහෙන්වා ගමිස්සාමි. එවමිමෙ හික්ඛු භගවතො සම්මුඛා ලභිස්සන්ති ධම්මකථං සවනායා”ති වින්තෙන්වා තෙ හික්ඛු එවමාහ.

මිගාරමාතුපාසාදොති විසාබාය පාසාදො. සා හි මිගාරෙන සෙට්ඨිනා මාතුට්ඨානෙ යපිතත්තා මිගාරමාතාති වුවිවති. පටිසල්ලානා වුවිට්ඨිතොති තස්මිං කිර පාසාදෙ ද්විත්තං මහාසාවකානං සිරිගබ්භානං මජ්ඣෙ භගවතො සිරිගබ්භො අහොසි. ථෙරො ද්වාරං විවරිත්වා අන්තොගබ්භං සම්මජ්ජිත්වා මාලාකවචරං නිහරිත්වා මඤ්චපීයං පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථු සඤ්ඤං අදාසි. සත්ථා සිරිගබ්භං පටිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සිහසෙයාං උපගම්ම දරථං පටිපස්සමිහෙන්වා උට්ඨාය ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදිත්වා සායන්හසමයෙ තතො වුවිට්ඨාසි. තං සන්ධාය වුත්තං “පටිසල්ලානා වුවිට්ඨිතො”ති.

පරිසිඤ්චිත්ති යො හි වුණ්ණමත්තිකාදිහි ගත්තාති උබ්බට්ටෙන්තො මල්ලකමුට්ඨාදිහි වා සංසන්තො න්භායති, සො න්භායතීති වුවිවති. යො තථා අකත්වා පකතියාව න්භායති, සො පරිසිඤ්චිත්ති වුවිවති. භගවතොපි සරීරෙ තථා හරිතබ්බං රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, උතුග්ගහණත්ථං පන භගවා කෙවලං උදකං ඔතරති. තෙනාහ – “ගත්තාති පරිසිඤ්චිත්තු”න්ති. පුබ්බකොට්ඨකොති පාවිනකොට්ඨකො.

සාවත්ථීයං කිර විහාරො කදාවි මහා හොති කදාවි බුද්දකො. තථා හි සො විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ යොජනිකො අහොසි, සිබ්බස්ස තිගාවුතො, වෙස්සභුස්ස අඬ්ඨයොජනිකො, කකුසන්ධස්ස ගාවුතප්පමාණො, කොණාගමනස්ස අඬ්ඨගාවුතප්පමාණො, කස්සපස්ස විසතිඋසහප්පමාණො, අම්භාකං භගවතො කාලෙ අට්ඨකරිසප්පමාණො ජාතො. තම්පි නගරං තස්ස විහාරස්ස කදාවි පාවිනතො හොති, කදාවි දක්ඛිණතො, කදාවි පච්ඡිමතො, කදාවි උත්තරතො. ඡෙතවනෙ ගන්ධකුටියං පන චතුත්තං මඤ්චපාදානං පතිට්ඨිතට්ඨානං අවලමෙව.

චත්තාරි හි අවලවෙතියට්ඨානාති නාම මහාබොධිපල්ලඬ්ඨකට්ඨානං ඉසිපතනෙ ධම්මවක්කප්පවත්තනට්ඨානං සඬ්ඨකස්සනගරද්වාරෙ දෙවොරොහණකාලෙ සොපානස්ස පතිට්ඨට්ඨානං මඤ්චපාදට්ඨානන්ති. අයං පන පුබ්බකොට්ඨකො කස්සපදසබලස්ස විසතිඋසහවිහාරකාලෙ පාවිනද්වාරෙ කොට්ඨකො අහොසි. සො ඉදානිපි පුබ්බකොට්ඨකොත්වෙව පඤ්ඤායති. කස්සපදසබලස්ස කාලෙ අවිරවති නගරං පරික්ඛිපිත්වා සන්දමානා පුබ්බකොට්ඨකං පත්වා උදකෙන හින්දිත්වා මහන්තං උදකරහදං මාපෙසි සමතිත්ථං අනුපුබ්බගම්භීරං. තත්ථ එකං රඤ්ඤො න්භානතිත්ථං, එකං නාගරානං, එකං හික්ඛුසඬ්ඨස්ස, එකං බුද්ධානන්ති එවං පාටියෙක්කාති න්භානතිත්ථාති හොන්ති රම්මයාති විප්පකිණ්ණරජතපට්ටසදිසවාලිකාති. ඉති භගවා ආයස්මතා ආනන්දෙන සද්ධිං යෙන අයං එවරුපො පුබ්බකොට්ඨකො තෙනුපසඬ්ඨකම් ගත්තාති පරිසිඤ්චිත්තු. අථායස්මා ආනන්දො උදකසාටිකං උපනෙසි. භගවා රත්තදුපට්ටං අපනෙත්වා උදකසාටිකං නිවාසෙසි. ථෙරො දුපට්ටෙන සද්ධිං මහාවීරං අත්තනො හත්ථගතමකාසි. භගවා උදකං ඔතරි. සහොතරණෙනෙවස්ස උදකෙ මච්ඡකච්ඡපා සබ්බෙ සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. යන්තනාලිකාහි සුවණ්ණරසධාරානිසිඤ්චමානකාලො විය සුවණ්ණපට්පසාරණකාලො විය ව අහොසි. අථ භගවතො න්භානවත්තං දස්සෙන්වා න්භත්වා පටිවුත්තිණ්ණස්ස ථෙරො රත්තදුපට්ටං උපනෙසි. භගවා තං නිවාසෙන්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා මහාවීරං අත්තන්තෙන සංහරිත්වා පදුමගබ්භසදිසං කත්වා උපනීතං ද්විසු කණ්ණෙසු ගහෙන්වා අට්ඨාසි. තෙන වුත්තං – “පුබ්බකොට්ඨකෙ ගත්තාති පරිසිඤ්චිත්වා පටිවුත්තරිත්වා එකවීරො අට්ඨාසි”ති.

එවං යිතස්ස පන භගවතො සරීරං විකසිතකමුලුප්පලසරං සබ්බපාලිචුල්ලං පාරිච්ඡත්තකං තාරාමරිවිච්ඡසිතං ව ගගනතලං සිරියා අවහසමානං විය විරොචිත්ථං. බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛෙපවිලාසිති වස්ස ද්වත්තිංසවරලක්ඛණමාලා ගන්ථෙන්වා යපිතා ද්වත්තිංසවන්දමාලා විය, ද්වත්තිංසසුරියමාලා විය, පටිපාටියා යපිතා ද්වත්තිංසවක්කවත්ති ද්වත්තිංසදෙවරාජා ද්වත්තිංසමහාබ්‍රහ්මානො විය ව අතිවිය විරොචිත්ථං, වණ්ණභූමිනාමෙසා. එවරුපෙසු යානෙසු බුද්ධානං සරීරවණ්ණං වා ගුණවණ්ණං වා වුණ්ණියපදෙහි වා ගාථාහි වා අත්ථඤ්ච උපමායො ව කාරණාති ව ආහරිත්වා පටිබලෙන ධම්මකථිකෙන පුරෙත්වා කථෙතුං වට්ටනීති එවරුපෙසු යානෙසු ධම්මකථිකස්ස ථාමො වෙදිතබ්බො.

273. ගත්තාති පුබ්බාපයමානොති පකතිභාවං ගමයමානො නිරුද්ධකාති කුරුමානො, සුක්ඛාපයමානොති අත්ථො. සොදකෙන ගත්තෙන වීරං පාරුපන්තස්ස හි වීරෙර කණ්ණිකා උට්ඨහන්ති, පරික්ඛාරහණ්ඩං දුස්සති. බුද්ධානං පන සරීරෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති; පදුමපත්තෙ පක්ඛිත්තඋදකබිත්තු විය උදකං විනිවත්තෙන්වා ගච්ඡති, එවං සන්තෙපි සික්ඛාගාරවතාය භගවා, “පබ්බජිතවත්තං නාමෙත”න්ති මහාවීරං උභොසු කණ්ණෙසු ගහෙන්වා පුරතො කායං පටිච්ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ ථෙරො වින්තෙසි – “භගවා මහාවීරං පාරුපිත්වා මිගාරමාතුපාසාදං ආරබ්භ ගමනාහිහාරතො පට්ඨාය දුන්නිවත්තියො භවිස්සති; බුද්ධානඤ්ඤි අධිප්පායකොපනං නාම එකචාරිකසීහස්ස ගහණත්ථං හත්ථප්පසාරණං විය; පහින්නවරවාරණස්ස සොණ්ඩාය පරාමසනං විය; උග්ගතෙජස්ස ආසිවිසස්ස ගීවාය ගහණං විය ව භාරියං හොති. ඉධෙව රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමස්ස වණ්ණං කථෙත්වා තත්ථ ගමනත්ථාය භගවන්තං යාවිස්සාමි”ති. සො තථා අකාසි. තෙන වුත්තං – “අථ බො ආයස්මා ආනන්දො...පෙ.... අනුකම්පං උපාදායා”ති.

තත්ව අනුකම්පං උපාදායානි භගවතො සම්මුඛා ධම්මිං කථං සොස්සාමානි තං අස්සමං ගතානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං අනුකම්පං පටිච්ච, තෙසු කාරුඤ්ඤං කන්වානි අත්ථො. ධම්මියා කථායානි දසසු පාරමිතාසු අඤ්ඤතරාය පාරමියා වෙව මහාභිනික්ඛමනස්ස ව චණ්ණං කථයමානා සන්තිසින්නා භොන්ති. ආගමයමානොති ඔලොකයමානො. අහං බුද්ධොති සහසා අප්පච්ඡිත්වා යාව සා කථා නිට්ඨාති, තාව අට්ඨාසීති අත්ථො. අග්ගළං ආකොටෙසීති අග්ගනාබෙන කවාටෙ සඤ්ඤං අදාසි. විචරිංසුති සොතං ඔදහින්වා ව නිසින්තන්තා තඬ්ඬණංයෙව ආගන්ත්වා විචරිංසු.

පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙනි බුද්ධකාලෙ කිර යත්ථ යත්ථ එකොපි භික්ඛු විහරති, සබ්බත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤත්තමෙව භොති. කස්මා? භගවා කිර අත්තනො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා එසුකට්ඨානෙ විහරන්තෙ මනසි කරොති “අසුකො මය්හං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගතො, සක්ඛිස්සති නු ඛො විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නො වා”ති. අප් නං පස්සති කම්මට්ඨානං විස්සප්පේත්වා අකුසලචිතක්කෙ චිතක්කයමානං, තතො “කථඤ්ඤි නාම මාදිසස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විහරන්තං ඉමං කුලපුත්තං අකුසලචිතක්කා අභිභවිත්වා අනමතග්ගෙ වට්ටදුක්ඛෙ සංසාරස්සන්ති”ති තස්ස අනුග්ගහත්ථං තත්ථෙව අත්තානං දස්සෙන්වා තං කුලපුත්තං ඔවදිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා පුන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡති. අපේවං ඔවදියමානා තෙ භික්ඛු චිත්තයිංසු – “සත්ථා අම්භාකං මනං ජානිත්වා ආගන්ත්වා අම්භාකං සම්පෙ යිතංයෙව අත්තානං දස්සෙති; තස්මිං ඛණ්ණෙ, ‘භන්තෙ, ඉධ නිසීද්ථ, ඉධ නිසීද්ථා’ති ආසනපරියෙසනං නාම භාරො”ති. තෙ ආසනං පඤ්ඤපේත්වා විහරන්ති. යස්ස පීඨං අත්ථී, සො තං පඤ්ඤපෙති. යස්ස නත්ථී, සො මඤ්චං වා එලකං වා කට්ඨං වා පාසාණං වා වාලිකපුඤ්ජං වා පඤ්ඤපෙති. තං අලභමානා පුරාණපණ්ණානිපි සඬකඬ්ඨීත්වා තත්ථ පංසුකුලං පත්ථරිත්වා යපෙන්නි. ඉධ පන පකතිපඤ්ඤත්තමෙව ආසනං අහොසි, තං සන්ධාය වුත්තං – “පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදී”ති.

කාය නුත්ථානි කතමාය නු කථාය සන්තිසින්නා භව්වානි අත්ථො. “කාය නොත්ථා”තිපි පාළි, තස්සා කතමාය නු එත්ථානි අත්ථො. “කාය නොත්ථා”තිපි පාළි, තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො. අත්තරා කථානි කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අත්තරා අඤ්ඤා එකා කථා. විජ්ජකතානි මම ආගමනපච්චියා අපරිනිට්ඨිකා සිඛං අප්පත්තා. අප් භගවා අනුප්පත්තොති අප් එතස්මිං කාලෙ භගවා ආගතො. ධම්මි වා කථානි දසකථාවත්ථුනිස්සිතා වා ධම්මි කථා. අරියො වා තුණ්හිභාවොති එත්ථ පන දුතියජ්ඣානම්පි අරියො තුණ්හිභාවො මූලකම්මට්ඨානම්පි. තස්මා තං ඤානං අප්පේත්වා නිසින්තොපි, මූලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසින්තොපි භික්ඛු අරියෙන තුණ්හිභාවෙන නිසින්තොති වෙදිතබ්බො.

274. ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනානි කො අනුසන්ධි? තෙ භික්ඛු සම්මුඛා ධම්මිං කථං සොස්සාමානි ථෙරස්ස භාරං අකංසු, ථෙරො තෙසං අස්සමගමනමකාසි. තෙ තත්ථ නිසීදිත්වා අතිරච්ඡානකට්ඨිකා හුත්වා ධම්මියා කථාය නිසීදිංසු. අප් භගවා “අයං තුම්භාකං පරියෙසනා අරියපරියෙසනා නාමා”ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ කතමා ව, භික්ඛවෙ, අනරියපරියෙසනානි එත්ථ යථා මග්ගකුසලො පුරිසො පයමං වජ්ජෙතබ්බං අපායමග්ගං දස්සෙන්තො “වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛණං ගණ්භා”ති වදති. එවං භගවා දෙසනාකුසලතාය පයමං වජ්ජෙතබ්බං අනරියපරියෙසනං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ඉතරං ආචික්ඛිස්සාමීති උද්දෙසානුක්කමං භින්දිත්වා එවමාහ. ජාතිධම්මොති ජායනසභාවො. ජරාධම්මොති ජීරණසභාවො. ඛ්‍යාධිධම්මොති ඛ්‍යාධිසභාවො. මරණධම්මොති මරණසභාවො. සොකධම්මොති සොචනකසභාවො. සංකිලෙසධම්මොති සංකිලිස්සනසභාවො.

පුත්තභරියන්ති පුත්තා ව භරියා ව. එස නයො සබ්බත්ථ. ජාතරූපරජතන්ති එත්ථ පන ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති යංකිඤ්ච වොහාරූපගං ලොභමාසකාදි. ජාතිධම්මා හෙතෙ, භික්ඛවෙ, උපධයොති එතෙ පඤ්චකාමගුණුපධයො නාම භොන්ති, තෙ සබ්බෙපි ජාතිධම්මානි දස්සෙති. ඛ්‍යාධිධම්මවාරාදීසු ජාතරූපරජනං න ගහිතං, න භෙතස්ස සීසරොගාදයො ඛ්‍යාධියො නාම භොන්ති, න සත්තානං විය වුතිසඬ්ඛාතං මරණං, න සොකො උප්පජ්ජති. අයාදිති පන සංකිලෙසෙහි සංකිලිස්සනීති සංකිලෙසධම්මවාරෙ ගහිතං. තථා උතුසමුට්ඨානන්තා ජාතිධම්මවාරෙ. මලං ගහෙන්වා ජීරණතො ජරාධම්මවාරෙ ව.

275. අයං , භික්ඛවෙ, අරියා පරියෙසනානි, භික්ඛවෙ, අයං නිද්දොසතායපි අරියෙහි පරියෙසිතබ්බතායපි අරියපරියෙසනානි වෙදිතබ්බො.

276. අහම්පි සුදං, භික්ඛවෙති කස්මා ආරභි? මූලතො පට්ඨාය මහාභිනික්ඛමනං දස්සෙතුං. එවං කිරස්ස අහොසි – “භික්ඛවෙ, අහම්පි පුබ්බෙ අනරියපරියෙසනං පරියෙසිං. ස්වාහං තං පහාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. පඤ්චවග්ගියාපි අනරියපරියෙසනං පරියෙසිංසු. තෙ තං පහාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිත්වා බිණාසවභූමිං පත්තා. තුම්භෙහි මම වෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුල්භා. අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනා”ති මූලතො පට්ඨාය අත්තනො මහාභිනික්ඛමනං දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

277. තත්ථ දහරොව සමානොති තරුණොව සමානො. සුසුකාළකෙසොති සුට්ඨු කාළකෙසො, අඤ්ජනවණ්ණකෙසොව හුත්වානි අත්ථො. හද්දනාති හද්දකෙන. පයමෙන වයසානි තිණ්ණං වයානං පයමවයෙන. අකාමකානන්ති අතිවිජ්ජමානානං, අනාදරත්ථෙ සාම්ච්චනං. අස්සුති මුඛෙ එතෙසන්ති අස්සුමුඛා; තෙසං අස්සුමුඛානං, අස්සුකිලින්නමුඛානන්ති අත්ථො. රුදන්තානන්ති කන්දිත්වා රොදමානානං. කිං කුසලගවෙසීති කිං කුසලන්ති

ගවෙසමානො. අනුත්තරං සන්තිවරපදන්ති උත්තමං සන්තිසංඛ්ඛාතං වරපදං, නිබ්බානං පරියෙසමානොති අත්ථො. යෙන ආළාරො කාලාමොති එත්ථ ආළාරොති තස්ස නාමං, දිසපිඨගලො කිරෙසො. තෙනස්ස ආළාරොති නාමං අහොසි. කාලාමොති ගොත්තං. විහරතායස්මාති විහරතු ආයස්මා. යත්ථ විඤ්ඤ පුරිසොති යස්මිං ධම්මෙ පණ්ඩිතො පුරිසො. සකං ආවරියකන්ති අත්තනො ආවරියසමයං. උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යාති පටිලභිත්වා විහරෙය්‍ය. එත්තාවතා තෙන ඕකාසො කතො හොති. තං ධම්මන්ති තං තෙසං සමයං තන්තිං. පරියාපුණිත්ති සුත්වාච උග්ගණ්හිං.

ඔට්ටිපහනමත්තෙනාති තෙන චුත්තස්ස පටිග්ගහණත්ථං ඔට්ටිපහරණමත්තෙන; අපරාපරං කත්වා ඔට්ටිසඤ්චරණමත්තකෙනාති අත්ථො. ලපිතලාපනමත්තෙනාති තෙන ලපිතස්ස පටිලාපනමත්තකෙන. ඤාණවාදන්ති ජානාමිති වාදං. ථෙරවාදන්ති ථීරභාවවාදං, ථෙරො අහමෙත්ථාති එතං වචනං. අහඤ්චෙව අඤ්ඤෙ වාති න කෙවලං අහං, අඤ්ඤෙපි බහු එවං වදන්ති. කෙවලං සද්ධාමත්තකෙනාති පඤ්ඤාය අසවිජිකත්වා සුද්ධෙන සද්ධාමත්තකෙනෙව. බොධිසත්තො කිර වාචාය ධම්මං උග්ගණ්හන්තොයෙව, “න කාලාමස්ස වාචාය පරියන්තිමත්තමෙව අස්මිං ධම්මෙ, අද්ධා එස සත්තන්තං සමාපත්තිනං ලාභී”ති අඤ්ඤාසි, තෙනස්ස එතදහොසි.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පච්චෙදෙසිති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරියොසානා සත්ත සමාපත්තියො මං ජානාපෙසි. සද්ධාති ඉමාසං සත්තන්තං සමාපත්තිනං නිබ්බන්තනත්ථාය සද්ධා. වීරියාදීසු එසෙව නයො. පද්ධෙය්‍යන්ති පයොගං කරෙය්‍යං. නවීරස්සෙව තං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සවිජිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසිත්ති බොධිසත්තො කිර වීරියං පග්ගහෙත්වා කතිපාහඤ්ඤෙව සත්ත සුචණ්ණනිස්සෙණියො පසාරෙන්නො විය සත්ත සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසි; තස්මා එවමාහ.

ලාභා නො, ආවුසොති අනුසුයකො කිරෙස කාලාමො. තස්මා “අයං අධුනාගතො, කිත්ති කත්වා ඉමං ධම්මං නිබ්බන්තෙසි”ති උසුයං අකත්වා පසන්නො පසාදං පච්චෙදෙන්නො එවමාහ. උභොව සන්නා ඉමං ගණං පරිහරාමාති “මහා අයං ගණො, ද්වෙපි ජනා පරිහරාමා”ති වත්වා ගණස්ස සඤ්ඤං අදාසි, “අහමිපි සත්තන්තං සමාපත්තිනං ලාභී, මහාපුරිසොපි සත්තන්තමෙව, එත්තකා ජනා මහාපුරිසස්ස සන්තිකෙ පරිකම්මං උග්ගණ්හන්තං, එත්තකා මය්හ”න්ති මජ්ඣිමනිකායෙහි භික්ෂුන්වා අදාසි. උළාරායාති උත්තමාය. පූජායාති කාලාමස්ස කිර උපට්ඨාකා ඉත්ථියොපි පුරිසාපි ගන්ධමාලාදීති ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති. කාලාමො – “ගච්ඡන්තං, මහාපුරිසං පූජෙත්වා”ති වදති. තෙ තං පූජෙත්වා යං අවසිට්ඨං හොති, තෙන කාලාමං පූජෙත්ති. මහග්ගාති මඤ්චපිට්ඨාති ආහරන්ති; තානිපි මහාපුරිසස්ස දාපෙත්වා යදි අවසිට්ඨං හොති, අත්තනා ගණ්හාති. ගතගතට්ඨානෙ වරෙසනාසනං බොධිසත්තස්ස ජග්ගාපෙත්වා සෙසකං අත්තනා ගණ්හාති. එවං උළාරාය පූජාය පූජෙසි. නායං ධම්මො නිබ්බිදායාතිආදීසු අයං සත්තසමාපත්තිධම්මො නෙව වට්ටෙ නිබ්බන්තනත්ථාය, න වීරජ්ජනත්ථාය, න රාගාදිතිරොධත්ථාය, න උපසමත්ථාය, න අභිඤ්ඤායධම්මං අභිජානනත්ථාය, න චතුමග්ගසම්බොධාය, න නිබ්බානසවිජිකිරියාය සංවත්තන්ති අත්ථො.

යාවදෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපපත්තියාති යාව සට්ඨිකප්පසහස්සායුපරිමාණෙ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනහවෙ උපපත්ති, තාවදෙව සංවත්තති, න තතො උද්ධං. එවමයං පුනරාවත්තනධම්මොයෙව; යඤ්ච යානං පාපෙති, තං ජාතිජරාමරණෙහි අපරිමුක්තමෙව මච්චුපාසපරික්ඛිත්තමෙවාති. තතො පට්ඨාය ව පන මහාසත්තො යථා නාම ජාතජ්ඣක්තපුරිසො මනුඤ්ඤහොජනං ලභිත්වා සම්පියායමානොපි භුඤ්ජිත්වා පිත්තවසෙන වා සෙම්භවසෙන වා මක්ඛිකාවසෙන වා ඡඩ්ඛෙත්වා පුන එකං පිණ්ඩමිපි භුඤ්ජිස්සාමිති මනං න උප්පාදෙති; එවමෙව ඉමා සත්ත සමාපත්තියො මහත්තෙන උස්සාහෙන නිබ්බන්තෙත්වාපි, තාසු ඉමං පුනරාවත්තිකාදිහෙදං ආදීනවං දිස්වා, පුන ඉමං ධම්මං ආවජ්ජිස්සාමි වා සමාපජ්ජිස්සාමි වා අධිට්ඨන්තිස්සාමි වා චුට්ඨන්තිස්සාමි වා පච්චෙක්ඛිස්සාමි වාති විත්තමෙව න උප්පාදෙසි. අනලඬකරිත්වාති අලං ඉමිනා, අලං ඉමිනාති පුනජ්ජනං අලඬකරිත්වා. නිබ්බිජ්ජාති නිබ්බන්තන්ති. අපක්කමිත්ති අගමාසිං.

278. න බො රාමො ඉමං ධම්මන්ති ඉධාපි බොධිසත්තො තං ධම්මං උග්ගණ්හන්තොයෙව අඤ්ඤාසි – “නායං අට්ඨසමාපත්තිධම්මො උදකස්ස වාචාය උග්ගහිතමත්තොව, අද්ධා පනෙස අට්ඨසමාපත්තිලාභී”ති. තෙනස්ස එතදහොසි – “න බො රාමො...පෙ.... ජානං පස්සං විහාසි”ති. සෙසමෙත්ථ පුරිමවාරෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

279. යෙන උරුවෙලා සෙනානිගමොති එත්ථ උරුවෙලාති මහාවෙලා, මහාවාලිකරාසිති අත්ථො. අථ වා උරුති වාලිකා වුවචති; වෙලාති මරියාදා, වෙලාතික්කමනහෙතු ආහංචා උරු උරුවෙලාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ දසසහස්සා කුලපුත්තා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිං පදෙසෙ විහරන්තා එකදිවසං සන්තිපතිත්වා කතිකවත්තං අකංසු – “කායකම්මවචිකම්මාති නාම පරෙසමිපි පාකටාති හොන්ති, මනොකම්මං පන අපාකටං. තස්මා යො කාමචිතක්කං වා ඛ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස අඤ්ඤො වොදකො නාම නත්ථි; සො අත්තනාව අත්තනං වොදෙත්වා පත්තපුටෙන වාලිකං ආහරිත්වා ඉමස්මිං යානෙ ආකිරතු, ඉදමස්ස දණ්ඩකම්ම”න්ති. තතො පට්ඨාය යො තාදිසං චිතක්කං චිතක්කෙති, සො තත්ථ පත්තපුටෙන වාලිකං ආකිරති, එවං තත්ථ අනුක්කමෙන මහාවාලිකරාසි ජාතො. තතො තං පච්ඡිමා ජනනා පරික්ඛිපිත්වා චෙතියට්ඨානමකාසි; තං සන්ධාය චුත්තං – “උරුවෙලාති මහාවෙලා, මහාවාලිකරාසිති අත්ථො”ති. තමෙව සන්ධාය චුත්තං – “අථ වා උරුති වාලිකා වුවචති, වෙලාති මරියාදා. වෙලාතික්කමනහෙතු ආහංචා උරු උරුවෙලාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති.

සෞභාග්‍යමොති සෞභාග්‍ය නිගමො. පටිමකප්පිකානං කිරි තස්මිං යානෙ සෞභාග්‍යවෙසො අහොසි; තස්මා සො පදෙසො සෞභාග්‍යමොති වුවිවති. “සෞභාග්‍ය-ගාමො”තිපි පායො. සෞභාග්‍යී නාම සුජාතාය පිතා, තස්ස ගාමොති අත්ථො. තදවසරිත්ති තත්ථ ඔසරිං. රමණියං භූමිභාගන්ති සුපුප්ඵිතනානප්පකාරජලජප්පුප්ඵවිචිත්තං මනොරම්මං භූමිභාගං. පාසාදිකඤ්ච වනසණ්ඩන්ති මොරපිඤ්ජකලාපසදිසං පසාදජනනවනසණ්ඩඤ්ච අද්දසං. නදිඤ්ච සන්දන්තින්ති සන්දමානඤ්ච මණ්ඩන්ධසදිසං විමලනීලසිතලසලිලං තෙරඤ්ජරං නදිං අද්දසං. සෙනකන්ති පරිසුද්ධං නික්කද්දමං. සුපතිත්ථන්ති අනුපුබ්බගම්භිරෙහි සුන්දරෙහි තිත්ථෙහි උපෙනං. රමණියන්ති රජතපට්ටසදිසං විජ්ජකිණ්ණවාලිකං පහුතමච්ඡකච්ඡපං අභිරාමදස්සනං. සමන්තා ව ගොවරගාමන්ති තස්ස පදෙසස්ස සමන්තා අවිදුරෙ ගමනාගමනසම්පන්නං සම්පත්තපබ්බජිතානං සුලභපිණ්ඩං ගොවරගාමඤ්ච අද්දසං. අලං වතාති සමත්ථං වත. තත්ථෙව නිසිදිත්ති බොධිපල්ලඤ්ඤා නිසප්පං සන්ධායාහ. උපරිසුත්තස්මිඤ්ච තත්ථෙවාති දුක්කරකාරිකට්ඨානං අධිජ්ජෙනං, ඉධ පන බොධිපල්ලඤ්ඤා තෙනාහ – “තත්ථෙව නිසිදි”න්ති. අලමිදං පධානායාති ඉදං යානං පධානත්ථාය සමත්ථන්ති ඵලං වින්තෙත්වා නිසිදිත්ති අත්ථො.

280. අප්ඤ්ඤාමන්ති අධිගව්ඨං පටිලභිං. ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනන්ති සබ්බධම්මදස්සනසමත්ථඤ්ච මෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උද්දාදි. අකුප්පා මෙ විමුක්තිති මස්භං අරහත්තඵලවිමුක්ති අකුප්පතාය ව අකුප්පාරම්මණතාය ව අකුප්පා, සා හි රාගාදීහි න කුප්පතිති අකුප්පතායපි අකුප්පා, අකුප්පං නිබ්බානමස්සාරම්මණන්තිපි අකුප්පා. අයමන්තිමා ජාතීති අයං සබ්බපච්ඡිමා ජාති. නත්ථි දානි පුනඛභවොති ඉදානි මෙ පුන පටිසන්ධි නාම නත්ථි ඵලං පච්චවෙක්ඛණ්ණාණම්පි මෙ උප්පන්නන්ති දස්සෙති.

281. අධිගතොති පටිවිද්ධො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භිරොති උත්තානභාවපටික්ඛෙපච්චනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භිරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨං. දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො, දුක්ඛෙන අවබුද්ධිකබ්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුද්ධිකං. සන්තොති නිබ්බුතො. පණ්ණොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්භො. පණ්ඩිතවෙදනියොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්චසු කාමගුණසු අල්ලියන්ති. තස්මා තෙ ආලයාති වුවිවන්ති. අට්ඨසත්තණ්භාවිවර්තාති ආලයන්ති, තස්මා ආලයාති වුවිවන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තිති ආලයරාමා. ආලයෙසු රතාති ආලයරතා. ආලයෙසු සුට්ඨ මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යථෙව හි සුසප්පිතං පුප්ඵඵලභරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පටිට්ඨො රාජා තාය තාය සම්පන්නියා රමති, සම්මුදිතො ආමොදිතපමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඩති, සායම්පි නික්ඛම්තුං න ඉච්ඡති; ඵලම්මෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරවට්ටෙ සම්මුදිතා අනුක්කණ්ඩිතා වසන්ති. තෙන තෙසං හගවා දුට්ඨම්පි ආලයං උය්‍යානභූමිං විය දස්සෙන්නො “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යානං සන්ධාය “යං ඉද”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය “යො අය”න්ති ඵලමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉද්දප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉද්දප්පච්චයා; ඉද්දප්පච්චයා ඵල ඉද්දප්පච්චයතා; ඉද්දප්පච්චයතා ව සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති ඉද්දප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදො. සඤ්ඤාදිපච්චයානමෙතං අධිවචනං. සබ්බසඤ්ඤාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසඤ්ඤාරවිජ්ජන්තිතාති සම්මන්ති වුපසම්මන්ති, තස්මා සබ්බසඤ්ඤාරසමථොති වුවිවති. යස්මා ව තං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බියන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ජන්ති; තස්මා සබ්බපට්ඨපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධොති වුවිවති. සා පනෙසා තණ්හා හවෙන හවං, ඵලෙන වා සද්ධිං කම්මං විනති සංසිබ්බතිති කත්වා වානන්ති වුවිවති, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව අස්සාති වුත්තං හොති. වින්තෙ පන උභයම්පෙන බුද්ධානං නත්ථි. අපිස්සුති අනුබුභනත්ථෙව නිපාතො, සො “න කෙවලං ඵතදහොසි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු”ති දිජෙති. මන්ති මම. අනච්ඡරියාති අනුච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසඤ්ඤාතස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අහෙසු; පරිචිතක්කයිතබ්බතං පාපුණංසු.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානඤ්චි වත්තාරොපි මග්ගා සුඛප්පටිපදාව හොන්ති. පාරමිපුරණකාලෙ පන සරාගසදොසසමොභස්සෙව සතො ආගතාගතානං යාවකානං , අලඬිකතප්පටියන්තං සිසං කන්තිත්වා, ගලලොහිතං නිහරිත්වා, සුඅඤ්ජිතාති අක්ඛිති උප්පාටෙන්වා, කුලවංසප්පදිපං පුත්තං මනාපචාරිති. හරියන්ති ඵලමාදිති දෙන්තස්ස, අඤ්ඤාති ව ඛන්තිවාදිසදිසෙසු අත්තභාවෙසු ඡෙප්පභෙජ්ජාදිති පාපුණන්තස්ස ආගමනියපටිපදං සන්ධායෙන වුත්තං . හලන්ති ඵත්ථ හ-කාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති දෙසිතුං, ඵලං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස අලං දෙසිතුං, පරියන්තං දෙසිතුං, කො අත්ථො දෙසිතෙනාති වුත්තං හොති. රාගදොසපරෙතෙහිති රාගදොසපරිපුට්ඨෙහි රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොතගාමිත්ති නිච්චාදිතං පටිසොතං අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඵලං ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තාති කාමරාගෙන හවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ව රත්තා. න දක්ඛන්තිති අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති, තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති ඵලං ගාභාපෙන. තමොක්ඛන්ධෙන ආවුටාති අවිජ්ජාරාසිතා අප්ඤ්ඤාත්ථාන.

282. අප්පොස්සුක්කතායාති නිරුස්සුක්කභාවෙන, අදෙසෙතුකාමතායාති අත්ථො. කස්මා පනස්ස එවං චිත්තං නම්, නනු එස මුත්තො මොවෙස්සාමි, තිණ්ණො තාරෙස්සාමි.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධි;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ණවා, තාරයිස්සං සදෙවක”න්ති. (බු. වං. 2.56) –

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරත්වා සබ්බඤ්ඤාතං පත්තොති. සච්චමෙනං, තදෙවං පච්චවෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං චිත්තං නම්. තස්ස හි සබ්බඤ්ඤාතං පත්වා සත්තානං කිලෙසගහනතං, ධම්මස්ස ව ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහනතා ව ධම්මගම්භීරතා ව සබ්බාකාරෙන පාකටා ජාතා. අප්පස්ස “ඉමෙ සත්තා කඤ්ඤිකපුණ්ණා ලාබු විය, තක්කභරිතා වාටි විය, වසානෙලපිතපිලොතිකා විය, අඤ්ජනමක්ඛිතභත්ථො විය ව කිලෙසභරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා දොසදුට්ඨා මොහමුල්භා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති”ති චිත්තයනො කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්.

“අයඤ්ච ධම්මො පට්ඨිසන්ධාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පබ්බතෙන පටිච්ඡාදෙන්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතඨා භිත්තස්ස වාලස්ස කොටියා කොටිපටිපාදනං විය දුරනුබොධො. නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡික්ඛිතුං වායමන්තෙන අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපුරිතා කාවි පාරමී නාම නත්ථී? තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරඛලං විධමන්තස්සාපි පට්ඨි න කම්පිත්ථ, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං සොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡික්ඛන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිච්ඡෙනෙවායං ධම්මො පටිච්ච්ඤො, තං ලොකියමහාජනා කථං පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති”ති ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්ති වෙදිතබ්බං.

අපිච භුන්මුතා යාවිතෙ දෙසෙතුකාමතායපිස්ස එවං චිත්තං නම්. ජානාති හි භගවා – “මම අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තෙ නමමානෙ මං මහාබ්‍රහ්මා ධම්මදෙසනං යාවිස්සති, ඉමෙ ව සත්තා බ්‍රහ්මගරුකා, තෙ ‘සත්ථා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි, අථ නං මහාබ්‍රහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසි, සන්තො වත, භො, ධම්මො පණිතො වත, භො, ධම්මො’ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති”ති. ඉදම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නම්, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

සහම්පතිස්සාති සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සහකො නාම ථෙරො පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා පයමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකබ්‍රහ්මා හුත්වා නිබ්බන්තො. තත්‍ර නං සහම්පතිබ්‍රහ්මාති පටිසඤ්ජානන්ති, තං සන්ධායාහ – “බ්‍රහ්මුතො සහම්පතිස්සා”ති. නස්සති වත, භොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිච්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුබ්‍රහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යත්‍ර හි නාමාති යස්මීං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරහොසීති තෙහි දසහි බ්‍රහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරහොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිමිහි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං, එවංසභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. හවිස්සන්තිති පුරිමබුද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවසෙන කතාධිකාරා පරිපාකගතපද්මාති විය සූරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඨ්ඨමානා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරියභූමීං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො හවිස්සන්තිති දස්සෙති.

පාතුරහොසීති පාතුහවි. සමලෙහි චිත්තිතොති සමලෙහි ඡහි සත්ථාරෙහි චිත්තිතො. තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා සකලජම්බුදිපෙ කණ්ටකෙ පත්ථරමානා විය, විසං සිඤ්චමානා විය ව සමලං මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මං දෙසයිංසු. අපාපුරෙතන්ති විවර එතං. අමකස්ස ද්වාරන්ති අමකස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරභූතං අරියමග්ගං. සුණන්තු ධම්මං විමලෙනානුබුද්ධන්ති ඉමෙ සත්තා රාගාදිමලානං අභාවතො විමලෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන අනුබුද්ධං චතුසච්චධම්මං සුණන්තු තාව භගවාති යාවති.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථා ධීතොව. න හි තස්ස ධීතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථී. තප්පමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතපමං. අයං පනෙන්ථ සඬ්ඛෙපන්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ධීතොව වක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය, තථා ත්වම්පි, සුමෙධ, සුන්දරපඤ්ඤ-සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සමන්තවක්ඛු භගවා ධම්මමයං පාසාදමාරුග්ග සයං අපෙනසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතං ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරය උපපරික්ඛ. අයං පනෙන්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුටිකායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යං. චතුරඬ්ඛසමන්තාගතඤ්ඤව අන්ධකාරං අස්ස, අථ තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා වක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමීං ඔලොකයතො නෙව බෙත්තං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යං. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලාමත්තකමෙව පඤ්ඤායෙය්‍ය. එවං ධම්මපාසාදං ආරුග්ග සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස, යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්ඡාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්තාපි බුද්ධවක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තා සරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ධීතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. චුත්තම්පි වෙනං –

“දුරෙ සන්නො පකාසෙන්නි, හිමවන්නොව පබ්බතො;
අසන්නෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304);

උට්ඨෙහීති හගවතො ධම්මදෙසනත්ථං වාරිකවරණං යාවන්නො භණ්ති. වීරාතිආදීසු හගවා වීරියවත්තතාය වීරො. දෙවපුත්තමච්චුකිලෙසමාරාතං විජිතත්තා විජිතසඬ්ඨාමො. ජාතිකන්තාරාදිතිත්ථරණත්ථාය වෙනෙයාසත්ථවාහනසමත්ථතාය සත්ථවාහො. කාමච්ඡන්දඉණස්ස අභාවතො අණණොති වෙදිතබ්බො.

283. අප්ඤ්ඤාසන්නි යාවනං. බුද්ධවක්ඛනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණෙන ව ආසයානුසයඤ්ඤාණෙන ව. ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධවක්ඛනි නාමං, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස සමන්තවක්ඛනි, තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤාණානං ධම්මවක්ඛනි. අප්පරජක්ඛෙතිආදීසු යෙසං චුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛම්භි රාගාදිරජං අප්පං, තෙ අප්පරජක්ඛා. යෙසං තං මහත්තං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියාති තික්ඛාති, තෙ තික්ඛිත්තදියා. යෙසං තාති මුද්දති, තෙ මුදිත්තදියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කථිතකාරණං සල්ලක්ඛෙත්ති, සුබ්බෙත සක්කා භොත්ති විඤ්ඤාපෙත්තුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්ඤෙව වජ්ජඤ්ඤෙව භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකවජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි – “සද්ධො පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. ආරද්ධවීරියො..., කුසිතො..., උපට්ඨිතස්සති..., මුට්ඨස්සති..., සමාහිතො..., අසමාහිතො..., පඤ්ඤවා..., දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛිත්තදියො...පෙ.... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකවජ්ජභයදස්සාවි, දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකවජ්ජභයදස්සාවි. ලොකොති ඛන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො, එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා – නාමඤ්ඤි රූපඤ්ඤි. තයො ලොකා – තිස්සො වෙදනා. වත්තාරො ලොකා – වත්තාරො ආහාරා. පඤ්ඤි ලොකා – පඤ්ඤිපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා – ඡ අප්පකම්මිකාති ආයතනාති. සත්ත ලොකා – සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා – අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා – නව සත්තවාසා. දස ලොකා – දසායතනාති. ද්වාදස ලොකා – ද්වාදසායතනාති. අට්ඨාරස ලොකා – අට්ඨාරස්ස ධාතුයො. වජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා වජ්ජා, සබ්බෙ දුච්චරිතා වජ්ජා, සබ්බෙ අභිසම්බාරා වජ්ජා, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජා. ඉති ඉමස්මිඤ්ඤි ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ඤි වජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා භොති, සෙය්‍යථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ. ඉමෙහි පඤ්ඤාසයා ආකාරෙහි ඉමාති පඤ්චිත්තදියාති ජානාති පස්සති අඤ්ඤාසි පටිච්ඡක්ඛි. ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිතයන්ති උප්පලවතෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අත්තොතිමුග්ගපොසිතීති යාති අත්තො නිමුග්ගානෙව පොසියන්ති. උදකං අච්චුග්ගම්ම ධීතානීති උදකං අතික්කම්මිත්වා ධීතාති. තත්ථ යාති අච්චුග්ගම්ම ධීතාති, තාති සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානාති ධීතාති අප්ප පුප්ඵනකාති. යාති සමොදකං ධීතාති, තාති ස්වෙ පුප්ඵනකාති. යාති උදකානුග්ගතාති අත්තොතිමුග්ගපොසිතී, තාති තතියදිවසෙ පුප්ඵනකාති. උදකා පන අනුග්ගතාති අඤ්ඤාතිපි සරොගඋප්පලාදිති නාම අත්ථි, යාති නෙව පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති. තාති පාළිං නාරුල්භාති. ආහරිත්වා පන දිපෙතබ්බානීති දිපිතාති.

යට්ඨෙ හි තාති චතුර්බ්බාති පුප්ඵාති, එවමෙව උග්ගපිතඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙයො පදපරමාති වත්තාරො පුග්ගලා. තත්ථ “යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙවලාය ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො උග්ගපිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනියො මනසිකරොනො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො භජනො පයිරූපාසනො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො නෙයො. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුණනො බහුමිපි භණනො බහුමිපි ධාරයනො බහුමිපි වාචයනො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො භොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො පදපරමො” (පු. ප. 151). තත්ථ හගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසභස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙත්තො “අප්ප පුප්ඵනකාති විය උග්ගපිතඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකාති විය විපඤ්චිතඤ්ඤා, තතියදිවසෙ පුප්ඵනකාති විය නෙයො, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛාති පුප්ඵාති විය පදපරමො”ති අද්දස. පස්සන්තො ව “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා, තත්තාපි එත්තකා උග්ගපිතඤ්ඤා”ති එවං සබ්බාකාරතොව අද්දස.

තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ හගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති. පදපරමානං අනාගතෙ වාසනත්ථාය භොති. අථ හගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකමානං උප්පාදෙත්වා පුන සබ්බෙහි තීසු භවෙසු සත්තෙ හබ්බාහබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය චුත්තං – “කතමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා, යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා අස්සද්ධා අච්ඡන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ තෙ සත්තා හබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ. ... ඉමෙ තෙ සත්තා හබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.115). තත්ථ සබ්බෙහි අභබ්බපුග්ගලෙ පභාය හබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගභෙත්වා “එත්තකා රාගවරිතා, එත්තකා දොසමොහවරිතා විතක්කසද්ධාබුද්ධිවරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි; එවං කත්වා ධම්මං දෙසිස්සාමිති විත්තෙසි.

පව්වහාසින්නි පතිඅභාසිං. අපාරුතානි විවටා. අමතස්ස ද්වාරානි අරියමග්ගො. සො හි අමතසඨ්ඛාතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරං, සො මයා විවරිත්වා යපිනොති දස්සෙති. පමුඤ්චන්තු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තනො සද්ධං පමුඤ්චන්තු, විස්සජ්ජෙන්තු. පච්ඡිමපද්දවයෙ අයමත්ථො, අහඤ්භි අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පඤ්ඤං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤී හුත්වා න භාසිං. ඉදානි පන සබ්බො ජනො සද්ධාභාජනං උපනෙතු, පුරෙස්සාමි නෙසං සඨ්ඤාපන්නි.

284. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදභොසිති එතං අභොසි – කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති අයං ධම්මදෙසනාපටිසංයුත්තො චිතක්කො උදපාදිති අත්ථො. කදා පනෙස උදපාදිති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – බොධිසත්තො කිර මහාභිනික්ඛමනදිවසෙ විවටං ඉත්ථාගාරං දිස්වා සංවිග්ගහදයො, “කණ්ඩකං ආහරා”ති ඡන්නං ආමන්තෙත්වා ඡන්නසභායො අස්සරාජපිට්ඨිගතො නගරතො නික්ඛමිත්වා කණ්ඩකනිවත්තනවෙතියට්ඨානං නාම දස්සෙත්වා තිණ්ණ රජ්ජානි අතික්කම්ම අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිත්වා අනුපුබ්බිකෙත වාරිකං වරමානො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පණ්ඩවපබ්බතෙ නිසින්නො මගධිස්සරෙන රඤ්ඤා නාමගොත්තං පුච්ඡිත්වා, “ඉමං රජ්ජං සම්පට්ඨිජාහි”ති චුත්තො, “අලං මහාරාජ, න මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො, අහං රජ්ජං පභාය ලොකභිතත්ථාය පධානං අනුසුඤ්ඡිත්වා ලොකෙ විවටච්ඡදො භවිස්සාමිති නික්ඛන්තො”ති වත්වා, “තෙන හි බුද්ධො හුත්වා පයමං මය්හං විජිතං ඔසරෙය්‍යාසි”ති පටිඤ්ඤං ගහිතො කාලාමඤ්ච උදකඤ්ච උපසඨ්ඤාමිත්වා තෙසං ධම්මදෙසනාය සාරං අවින්දන්තො තතො පක්කමිත්වා උරුවෙලාය ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි අමතං පටිච්ඡික්ඛිතුං අසක්කොන්තො ඔළාරිකාභාරපටිසෙවනෙන කායං සත්තජ්ජෙසි.

තදා ච උරුවෙලගාමෙ සුජාතා නාම කුටුම්භියධිතා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ පත්ථනමකාසි – “සවාහං සමානජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පයමගබ්බෙහෙ පුත්තං ලභිස්සාමි, බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. තස්සා සා පත්ථනා සම්ප්ප්ඤ්ඤා විසාඛපුණ්ණදිවසෙ පාතොව බලිකම්මං කරිස්සාමිති රත්තියා පච්චුසසමයෙ එව පායසං පටියාදෙසි. තස්මිං පායසෙ පච්චමානෙ මහත්තමහත්තා පුප්පුළා උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණාවට්ඨා හුත්වා සඤ්චරන්ති. එකච්ඡිකම්පි බහි න ගච්ඡති. මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි. වත්තාරො ලොකපාලා බග්ගහත්ථා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. සක්කො අලාතානි සමානෙන්තො අග්ගිං ජාලෙසි. දෙවතා චතුසු දිපෙසු ඔජං සංහරිත්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. බොධිසත්තො භික්ඛාවාරකාලං ආගමයමානො පාතොව ගන්ත්වා රුක්ඛමුලෙ නිසිදි. රුක්ඛමුලෙ සොධනත්ථාය ගතා ධාතී ආගන්ත්වා සුජාතාය ආරොවෙසි – “දෙවතා රුක්ඛමුලෙ නිසින්නා”ති. සුජාතා, සබ්බං පසාධනං පසාධෙත්වා සතසහස්සග්ගහිකෙ සුවණ්ණථාලෙ පායසං වඩ්ඪෙත්වා අපරාය සුවණ්ණපානියා පිදහිත්වා උක්ඛිපිත්වා ගතා මහාපුරිසං දිස්වා සහෙව පානියා භත්ථෙ යපෙත්වා වන්දිත්වා “යථා මය්හං මනාරොථො නිජ්ජන්තො, එවං තුම්භාකම්පි නිජ්ජජ්ජතු”ති වත්වා පක්කාමි.

බොධිසත්තො තෙරඤ්ජරාය තීරං ගන්ත්වා සුවණ්ණථාලං තීරෙ යපෙත්වා න්හත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකුනපණ්ණාසපිණ්ඩෙ කරොන්තො පායසං පරිභුඤ්ජිත්වා “සවාහං අජ්ජ බුද්ධො භවාමි, ථාලං පටිසොතං ගච්ඡතු”ති බිපි. ථාලං පටිසොතං ගන්ත්වා ථොකං යත්වා කාලනාගරාජස්ස භවනං පවිසිත්වා තිණ්ණං බුද්ධානං ථාලානි උක්ඛිපිත්වා අට්ඨාසි.

මහාසත්තො වනසණ්ඩෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්භසමයෙ සොත්තියෙන දින්නා අට්ඨ නිණ්මුට්ඨියො ගහෙන්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ දක්ඛිණදිසාභාගෙ අට්ඨාසි. සො පදෙසො පදුමිනිපත්තෙ උදකඛිත්ථු විය අකම්පිත්ථ. මහාසත්තො, “අයං මම ගුණං ධාරෙතුං න සක්කොති”ති පච්ඡිමදිසාභාගං අගමාසි, සොපි තථෙව අකම්පිත්ථ. උත්තරදිසාභාගං අගමාසි, සොපි තථෙව අකම්පිත්ථ. පුරන්ථිමදිසාභාගං අගමාසි, තත්ථ පල්ලඨිකජ්ජමාණං යානං සුනිබ්බානඉන්ද්‍රියලො විය නිව්වලමහොසි. මහාසත්තො “ඉදං යානං සබ්බබුද්ධානං කිලෙසභඤ්ජනවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති තානි තිණ්ණානි අග්ගෙ ගහෙන්වා වාලෙසි. තානි විත්තකාරෙන තුලිකග්ගෙන පරිච්ඡින්නානි විය අහෙසුං. බොධිසත්තො, “බොධිං අජ්ජන්තො ඉමං පල්ලඨිකං න භින්දිස්සාමි”ති වතුරඩ්ඪගච්චියං අට්ඨට්ඨහිත්වා පල්ලඨිකං ආභූජිත්වා නිසිදි.

තඨ්ඨිකඤ්ඤෙව මාරො බාහුසහස්සං මාපෙත්වා දියඨ්ඨියොජනසතිකං ගිරිමෙඛලං නාම භන්ථිං ආරුය්හ නවයොජනං මාරබලං ගහෙන්වා අද්ධක්ඛිකෙන ඔලොකයමානො පබ්බතො විය අජ්ඣොත්ථරන්තො උපසඨ්ඤාමි. මහාසත්තො, “මය්හං දස පාරමිසො පුරන්තස්ස අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා සක්ඛි නත්ථි, වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන මය්හං සත්තසු වාරෙසු මහාපට්ඨි සක්ඛි අභොසි; ඉදානි මෙ අයමෙව අවෙනනා කට්ඨකලිඨගරුපමා මහාපට්ඨි සක්ඛි”ති භන්ථං පසාරෙති. මහාපට්ඨි තාවදෙව අයදණ්ඩෙන පහනං කංසථාලං විය රවසනං රවසහස්සං මුඤ්චමානා විරචිත්වා පරිවත්තමානා මාරබලං වක්කවාළමුඛවට්ටියං මුඤ්චනමකාසි. මහාසත්තො සූරියෙ ධරමානෙයෙව මාරබලං විධමිත්වා පයමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙන්වා වට්ටවිට්ටං සම්මසිත්වා අරුණොදයෙ බුද්ධො හුත්වා, “මයා අනෙකකප්පකොට්ඨසතසහස්සං අද්ධානං ඉමස්ස පල්ලඨිකස්ස අත්ථාය වායාමො කතො”ති සත්තාහං එකපල්ලඨිකෙන නිසිදි. අට්ඨකච්චානං දෙවතානං, “කිං නු බො අඤ්ඤෙසි බුද්ධත්තකරා ධම්මා අත්ථි”ති කඨ්ඨා උදපාදි.

අප් හගවා අට්ටමේ දිවසෙ සමාපත්තීනො වුට්ටාය දෙවනානං කඬ්ඛං ඤාත්වා කඬ්ඛාච්චිමනත්ථං ආකාසෙ උප්පත්තීවා යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා තාසං කඬ්ඛං විධමිත්වා පල්ලඬකතො ඊසකං පාවිනනිස්සිනෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා වත්තාර අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පුරිතානං පාරමීනං ඵලාධිගමට්ඨානං පල්ලඬකඤ්චෙව බොධිරුක්ඛඤ්ච අනිමිසෙහි අක්ඛිති ඔලොකයමානො සත්තාහං චිත්තාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං.

අප් පල්ලඬකස්ස ව ඨිතට්ඨානස්ස ව අන්තරා පුරත්ථිමපච්ඡිමනො ආයතෙ රතනවඬකමෙ වඬකමන්තො සත්තාහං චිත්තාමෙසි, තං යානං රතනවඬකමවෙතියං නාම ජාතං. තතො පච්ඡිමදිසාභාගෙ දෙවනා රතනසරං මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසිදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො වෙන්ථ අනන්තයසමන්තපට්ඨානං විචිනන්තො සත්තාහං චිත්තාමෙසි, තං යානං රතනසරවෙතියං නාම ජාතං. එවං බොධිසම්පෙයෙව වත්තාර සත්තාහානි චිත්තාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමුලා යෙන අප්පාලනිග්‍රොධො තෙනුපසඬකම්, තත්‍රාපි ධම්මං විචිනන්තොයෙව විමුත්තිසුඤ්ච පටිසංවෙදෙන්තො නිසිදි, ධම්මං විචිනන්තො වෙන්ථ එවං අභිධම්මෙ නයමග්ගං සම්මසි – පයමං ධම්මසඬගණ්පකරණං නාම, තතො විභඬගපකරණං, ධාතුකථාපකරණං, පුග්ගලපඤ්ඤත්තිපකරණං, කථාවත්ථු නාම පකරණං, යමකං නාම පකරණං, තතො මහාපකරණං පට්ඨානං නාමාති.

තත්ථස්ස සණ්ඨසුඛමපට්ඨානම්හි චිත්තෙ ඔතිණ්ණො පිති උප්පජ්ජී; පිතියා උප්පන්තාය ලොහිතං පසිදි, ලොහිතෙ පසන්තෙ ඡවි පසිදි. ඡවියා පසන්තාය පුරත්ථිමකායතො කුටාගාරාදිප්පමාණා රස්මියො උට්ඨන්තිවා ආකාසෙ පක්ඛන්දජද්දන්තනාගකුලං විය පාවිනදිසාය අනන්තානි වක්කවාළානි පක්ඛන්දා, පච්ඡිමකායතො උට්ඨන්තිවා පච්ඡිමදිසාය, දක්ඛිණංසකුටතො උට්ඨන්තිවා දක්ඛිණදිසාය, වාමංසකුටතො උට්ඨන්තිවා උත්තරදිසාය අනන්තානි වක්කවාළානි පක්ඛන්දා, පාදතලෙහි පවාළඬකුරවණ්ණා රස්මියො නික්ඛමිත්වා මහාපට්ඨං චිතිවිජ්ඣිත්වා උදකං ද්විධා භිත්තිත්වා වාතක්ඛන්ධං පදාලෙන්වා අප්පාකාසං පක්ඛන්දා, සීසතො සම්පරිවත්තියමානං මණ්දාමං විය නිලවණ්ණා රස්මිවට්ඨි උට්ඨන්තිවා ඡ දෙවලොකෙ චිතිවිජ්ඣිත්වා නව බ්‍රහ්මලොකෙ වෙහස්ඵලෙ පඤ්ච සුද්ධාවාසෙ ව චිතිවිජ්ඣිත්වා වත්තාරො ආරුප්පෙ අතික්කම්ම අප්පාකාසං පක්ඛන්දා. තස්මිං දිවසෙ අපරිමාණෙසු වක්කවාළෙසු අපරිමාණා සත්තා සබ්බෙ සුවණ්ණවණ්ණාව අහෙසුං. තං දිවසඤ්ච පන හගවතො සරීරා නික්ඛන්තා යාවජ්ජදිවසාපි තා රස්මියො අනන්තා ලොකධාතුයො ගච්ජන්තියෙව.

එවං හගවා අප්පාලනිග්‍රොධෙ සත්තාහං චිත්තාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං මුවලින්දෙ නිසිදි, නිසින්තමත්තස්සෙව වස්ස සකලං වක්කවාළගබ්භං පුරෙන්තො මහාඅකාලමෙසො උදපාදි. එවරුපො කිර මහාමෙසො ද්විසුයෙව කාලෙසු වස්සති වක්කවත්තිමිහි වා උප්පන්තෙ බුද්ධො වා. ඉධ බුද්ධකාලෙ උදපාදි. තස්මිං පන උප්පන්තෙ මුවලින්දො නාගරාජා චිත්තෙසි – “අයං මෙසො සත්ථරි මය්හං හවනං පට්ඨමන්තෙව උප්පන්තො, වාසාගාරමස්ස ලද්ධුං වට්ටති”ති. සො සත්තරතනමයං පාසාදං නිමිතිනිතුං සක්කොන්තොපි එවං කතෙ මය්හං මහස්ඵලං න හවිස්සති, දසබලස්ස කායවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සාමිති මහන්තං අත්තභාවං කත්වා සත්ථාරං සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි එණං ධාරෙසි. පරික්ඛෙපස්ස අන්තො ඔකාසො හෙට්ඨා ලොභපාසාදප්පමාණො අහොසි. ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙන ඉරියාපට්ඨන සත්ථා විහරිස්සතිති නාගරාජස්ස අජ්ඣාසයො අහොසි. තස්මා එවං මහන්තං ඔකාසං පරික්ඛිපි. මජ්ඣෙ රතනපල්ලඬකො පඤ්ඤන්තො හොති, උපරි සුවණ්ණතාරකච්චිත්තං සමොසරිතගන්ධදාමකුසුමදාමවෙලවිතානං අහොසි. වතුසු කොණෙසු ගන්ධතෙලෙන දීපා ජලිතා, වතුසු දිසාසු විවරිත්වා වන්දනකරණ්ඩකා යපිතා. එවං හගවා තං සත්තාහං තත්ථ චිත්තාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං රාජායතනෙ නිසිදි.

අට්ටමෙ සත්තාහෙ සක්කෙන දෙවනමින්දෙන ආහනං දන්තකට්ඨඤ්ච ඔසධහරිතකඤ්ච බාදිත්වා මුඛං ධොවිත්වා වතුහි ලොකපාලෙහි උපනීතෙ පච්චග්ගෙසෙ සෙලමයෙ පත්තෙ තපුස්සහල්ලිකානං පිණ්ඩපානං පරිභුඤ්ජිත්වා පුන පච්චාගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රොධෙ නිසින්තස්ස සබ්බබුද්ධානං ආවිණ්ණො අයං චිත්තකො උදපාදි.

තත්ථ පණ්ඩිතොති පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතො. වියත්තොති වෙය්‍යන්තියෙන සමන්තාගතො. මෙධාවිති යානුප්පත්තියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. අප්පරජක්ඛජාතිකොති සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතත්තා නික්කිලෙසජාතිකො විසුද්ධසත්තො. ආජානිස්සති සල්ලක්ඛෙස්සති පට්ඨිජ්ඣිස්සති. ඤාණඤ්ච පන මෙති මය්හම්පි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උප්පජ්ජී. හගවා කිර දෙවනාය කට්ඨිතෙනෙව නිට්ඨං අගන්ත්වා සයම්පි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණොන ඔලොකෙන්තො ඉතො සත්තමදිවසමත්ථකෙ කාලං කත්වා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ නිබ්බන්තොති අද්දස. තං සන්ධායාහ – “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි”ති. මහාජාතියොති සත්තදිවසබ්භන්තරෙ පත්තබ්බමග්ගඵලතො පරිහීනත්තා මහති ජාති අස්සාති මහාජාතියො. අක්ඛණෙ නිබ්බන්තත්තා ගන්ත්වා දෙසියමානං ධම්මම්පිස්ස සොතුං සොතප්පසාදො නත්ථී, ඉධ ධම්මදෙසනට්ඨානං ආගමනපාදාපි නත්ථී, එවං මහාජාතියො ජාතොති දස්සෙති. අභිදොසකාලඬකතොති අඬ්ඞරත්තෙ කාලඬකතො. ඤාණඤ්ච පන මෙති මය්හම්පි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උදපාදි. ඉධාපි කිර හගවා දෙවනාය වචනෙන සන්තිට්ඨානං අකත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණොන ඔලොකෙන්තො “හියො ආඬ්ඞරත්තෙ කාලඬකත්වා උදකො රාමපුත්තො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනෙ නිබ්බන්තො”ති අද්දස. තස්මා එවමාහ. සෙසං පුරිමනසසදිසමෙව. බහුකාරාති බහුපකාරා. පධානපහිතත්තං උපට්ඨතිංසුති පධානත්ථාය පෙසිතත්තභාවං වසනට්ඨානෙ පරිවෙණසම්මජ්ජනෙන පත්තච්චරං ගහෙන්වා අනුබන්ධනෙන මුඛොදකදන්තකට්ඨදානාදිනා ව උපට්ඨතිංසු. කෙ පන තෙ පඤ්චවග්ගියා නාම? යෙනෙ –

රාමෝ ධජෝ ලක්ඛණෝ ජොතිමන්ති,
යඤ්ඤෝ සුභොජෝ සුයාමෝ සුදත්තෝ;
එතෙ තදා අට්ඨ අහෙසුං බ්‍රාහ්මණා,
ඡළඬගවා මන්තං වියාකරිංසුති.

බොධිසත්තස්ස ජාතකාලෙ සුපිනපටිග්ගාහකා වෙව ලක්ඛණපටිග්ගාහකා ව අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා. තෙසු තයෝ ද්වේධා බ්‍රාහ්මණිංසු – “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරං අප්ඤ්ඤාචසමානො රාජා හොති චක්ඛවන්ති, පබ්බජමානො බුද්ධො”ති. පඤ්ඤා ව බ්‍රාහ්මණා එකංසබ්‍රාහ්මණා අහෙසුං – “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරෙ න තිට්ඨති, බුද්ධොව හොති”ති. තෙසු පුරිමා තයෝ යථාමන්තපදං ගතා, ඉමෙ පන පඤ්ඤා මන්තපදං අතික්කන්තා. තෙ අත්තනා ලද්ධං පුණ්ණපත්තං ඤාතකානං විස්සජ්ජෙත්වා “අයං මහාපුරිසො අගාරං න අප්ඤ්ඤාචසිස්සති, එකන්තෙන බුද්ධො භවිස්සති”ති නිබ්බිතක්කා බොධිසත්තං උද්දිස්ස සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා. තෙසං පුත්තාතිපි වදන්ති. තං අට්ඨකථාය පටික්ඛිත්තං.

එතෙ කිර දහරකාලෙයෙව බහු මන්තෙ ජාතිංසු, තස්මා තෙ බ්‍රාහ්මණා ආවරියට්ඨානෙ ය්‍පයිංසු. තෙ පච්ඡා අමිහෙහි පුත්තදාරජටං ඡඩ්ඛෙත්වා න සක්කා භවිස්සති පබ්බජිතුන්ති දහරකාලෙයෙව පබ්බජිත්වා රමණියානි සෙනාසනානි පරිභුඤ්ජන්තා විවරිංසු. කාලෙන කාලං පන “කිං, හො, මහාපුරිසො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො”ති පුච්ඡන්ති. මනුස්සා, “කුහිං කුමිහෙ මහාපුරිසං පස්සිස්සට්, තිසු පාසාදෙසු තිව්ධනාටකමජ්ඣෙ දෙවො විය සමිපන්ති. අනුහොති”ති වදන්ති. තෙ සුත්වා, “න තාව මහාපුරිසස්ස ඤාණං පරිපාකං ගච්ඡති”ති අප්පොස්සක්කා විහරිංසුයෙව. කස්මා පනෙත්ථ භගවා, “බහුකාරා බො ඉමෙ පඤ්ඤාවග්ගියා”ති ආහ? කිං උපකාරකානංයෙව එස ධම්මං දෙසෙති, අනුපකාරකානං න දෙසෙති? නො න දෙසෙති. පරිවයවසෙන හෙස ආළාරඤ්ඤෙව කාලාමං උදකඤ්ඤෙ රාමපුත්තං ඔලොකෙසි. එතස්මිං පන බුද්ධක්ඛන්තෙ ය්‍පෙත්වා අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤං පයමං ධම්මං සච්ඡිකාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. කස්මා? තථාච්ච උපනිස්සයන්තා.

පුබ්බෙ කිර පුඤ්ඤකරණකාලෙ ද්වේ භාතරො අහෙසුං. තෙ එකතොව සස්සං අකංසු. තත්ථ ජෙට්ඨකස්ස “එකස්මිං සස්සෙ නවවාරෙ අග්ගසස්සදානං මයා දාතබ්බ”න්ති අහොසි. සො වජ්ජකාලෙ ඛිජ්ග්ගං නාම දත්වා ගබ්භකාලෙ කනිට්ඨොන සද්ධිං මන්තෙසි – “ගබ්භකාලෙ ගබ්භං එලෙත්වා දස්සාමා”ති. කනිට්ඨො “තරුණසස්සං නාසෙතුකාමොසි”ති ආහ. ජෙට්ඨො කනිට්ඨස්ස අනනුවත්තනභාවං ඤත්වා ඛෙත්තං විහජිත්වා අත්තනො කොට්ඨාසතො ගබ්භං එලෙත්වා ඛිරං නිහරිත්වා සජ්ජිතාණිතෙහි යොජෙත්වා අදාසි, පුටුකකාලෙ පුටුකං කාරෙත්වා අදාසි, ලායනෙ ලායනග්ගං වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං කලාපාදිසු කලාපග්ගං බළග්ගං හණ්ඩග්ගං කොට්ඨග්ගන්ති එවං එකසස්සෙ නවවාරෙ අග්ගදානං අදාසි. කනිට්ඨො පනස්ස උද්ධරිත්වා අදාසි, තෙසු ජෙට්ඨො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ජාතො, කනිට්ඨො සුභද්දපරිබ්බාජකො. ඉති එකස්මිං සස්සෙ නවන්තං අග්ගදානානං දින්නන්තා ය්‍පෙත්වා ථෙරං අඤ්ඤො පයමං ධම්මං සච්ඡිකාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. “බහුකාරා බො ඉමෙ පඤ්ඤාවග්ගියා”ති ඉදං පන උපකාරානුස්සරණමන්තකෙනෙව චුත්තං.

ඉසිපතනෙ මිගදායෙහි තස්මිං කිර පදෙසෙ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකසම්බුද්ධා ගන්ධමාදනපබ්බතෙ සත්තාහං නිරොධසමාපත්තියා චිතිනාමෙත්වා නිරොධා වුට්ඨාය නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා පත්තවිවරමාදාය ආකාසෙන ආගන්ත්වා නිපතන්ති. තත්ථ විවරං පාරුපිත්වා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චා ගමනකාලෙපි තතොයෙව උප්පතිත්වා ගච්ඡන්ති. ඉති ඉසයො එත්ථ නිපතන්ති උප්පතන්ති වාති තං යානං ඉසිපතනන්ති සඬ්ඛං ගතං. මිගානං පන අභයත්ථාය දින්නන්තා මිගදායොති වුච්චති. තෙන චුත්තං “ඉසිපතනෙ මිගදායෙ”ති.

285. අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධිත්ති ගයාය ව බොධිස්ස ව විවරෙ තිගාචුත්තරෙ යානෙ. බොධිමණ්ඩනො හි ගයා තිණි ගාචුත්තාති. බාරාණසී අට්ඨාරස යොජනාති. උපකො බොධිමණ්ඩස්ස ව ගයාය ව අන්තරෙ භගවන්තං අද්දස. අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තන්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු ව යානෙසු අක්ඛරචිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ඤා නදිඤ්ඤා යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති. සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො හොති. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති. ඉධ පන යොජෙත්වා එව චුත්තොති. අද්ධානමග්ගපටිපන්නන්ති අද්ධානසඬ්ඛානං මග්ගං පටිපන්නං, දීසමග්ගපටිපන්නන්ති අත්ථො. අද්ධානමග්ගමනසමයස්ස හි විභඩ්ගෙ “අද්ධයොජනං ගච්ඡිස්සාමිති භුඤ්ජිතබ්බ”න්තිආදිවචනතො (පාටි. 218) අද්ධයොජනමිපි අද්ධානමග්ගො හොති. බොධිමණ්ඩනො පන ගයා තිගාචුත්තං.

සබ්බාහිභුති සබ්බං තෙභුමකධම්මං අභිභවිත්වා ධීතො. සබ්බවිදුති සබ්බං චතුභුමකධම්මං අවෙදිං අඤ්ඤාසිං. සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තොති සබ්බෙසු තෙභුමකධම්මෙසු කිලෙසලෙපනෙන අනුපලිත්තො. සබ්බං ජහොති සබ්බං තෙභුමකධම්මං ජහිත්වා ධීතො. තණ්හාක්ඛයෙ විමුත්තොති තණ්හාක්ඛයෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණතො විමුත්තො. සයං අභිඤ්ඤායාති සබ්බං චතුභුමකධම්මං අත්තනාව ජාතිත්වා. කමුද්දිසෙය්‍යන්ති කං අඤ්ඤං “අයං මෙ ආවරියො”ති උද්දිසෙය්‍යං.

න මෙ ආවරියො අත්ථිති ලොකුත්තරධම්මෙ මය්හං ආවරියො නාම නත්ථි. නත්ථි මෙ පටිපුත්ථලොති මය්හං පටිභාගපුත්ථලො නාම නත්ථි. සම්මාසම්බුද්ධොති සහෙතුනා නයෙන චත්තාරි සච්චාති සයං බුද්ධො. සීතිභුකොති සබ්බකිලෙසග්ගිනිබ්බාපනෙන සීතිභුකො. කිලෙසානංයෙව නිබ්බුත්තා නිබ්බුතො. කාසිනං පුරන්ති කාසිරට්ඨෙ නගරං. ආභක්ඛං අමතදුන්දුහිත්ති ධම්මවක්කපට්ඨලාභාය අමතහෙරිං පහරිස්සාමිති ගච්ඡාමි. අරහසි අනන්තජිනොති අනන්තජිනොති භවිතුං යුත්තො. හුපෙය්‍ය පාචුසොති, ආචුසො, එවම්පි නාම භවෙය්‍ය. පක්කාමිති වඩ්ඤාභාරජනපදං නාම අගමාසි.

තත්ථෙකං මිගලුද්දකගාමකං නිස්සාය වාසං කප්පෙසි. ජෙට්ඨකලුද්දකො තං උපට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච ජනපදෙ චණ්ඩා මක්ඛිකා හොන්ති. අථ නං එකාය වාටියා වසාපෙසුං, මිගලුද්දකො දුරෙ මිගවං ගච්ඡන්තො “අම්භාකං අරහන්තෙ මා පමජ්ජි”ති ඡාවං නාම ධිතරං ආණාපෙන්වා අගමාසි සද්ධිං පුත්තභාතුකෙහි. සා වස්ස ධිතා දස්සනියා හොති කොට්ඨාසසම්පන්නා. දුතියදිවසෙ උපකො සරං ආගතො තං දාරිකං සබ්බං උපචාරං කත්වා පරිවිසිතුං උපගතං දිස්වා රාගෙන අභිභුතො භුක්ඛිතුම්පි අසක්කොන්තො භාජනෙන භත්තං ආදාය වසන්ට්ඨානං ගන්ත්වා භත්තං එකමන්තෙ නික්ඛිපිත්වා සවෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො වෙ, මරාමිති නිරාභාරො සයි. සත්තමෙ දිවසෙ මාගචිකො ආගන්ත්වා ධිතරං උපකස්ස පවත්ති. පුච්ඡි. සා “එකදිවසමෙව ආගන්ත්වා පුන නාගතපුබ්බො”ති ආහ. මාගචිකො ආගතවෙසෙනෙව නං උපසඩ්ධිකම්පිත්වා පුච්ඡිස්සාමිති තංඛණංයෙව ගන්ත්වා “කිං, භන්තෙ, අප්ඵාසුක”න්ති පාදෙ පරාමසන්තො පුච්ඡි. උපකො නිත්ථුනන්තො පරිචන්තතියෙව. සො “වදං භන්තෙ, යං මයා සක්කා කාතුං, තං සබ්බං කරිස්සාමි”ති ආහ. උපකො, “සවෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො වෙ, ඉධෙව මරණං සෙය්‍යො”ති ආහ. ජානාසි පන, භන්තෙ, කිඤ්චි සිප්පන්ති. න ජානාමිති. න, භන්තෙ, කිඤ්චි සිප්පං අජානන්තෙන සක්කා සරාවාසං අධිට්ඨාතුන්ති.

සො ආහ – “නාහං කිඤ්චි සිප්පං ජානාමි, අපිච තුම්භාකං මංසභාරකො භවිස්සාමි, මංසඤ්ච වික්කිණිස්සාමි”ති. මාගචිකො, “අම්භාකම්පි එතදෙව රුච්චති”ති උත්තරසාටකං දත්වා සරං ආනෙන්වා ධිතරං අදාසි. තෙසං සංවාසමන්වාය පුත්තො විජායි. සුභද්දොතිස්ස නාමං අකංසු. ඡාවා තස්ස රොදනකාලෙ “මංසභාරකස්ස පුත්ත, මිගලුද්දකස්ස පුත්ත මා රොදි”තිආදීනි වදමානා පුත්තතොසනගිතෙන උපකං උප්පණ්ඩෙයි. හද්දෙ ත්වං මං අනාථොති මඤ්ඤයි. අත්ථි මෙ අනන්තජිනො නාම සභායො. තස්සාහං සන්තිකෙ ගම්ස්සාමිති ආහ. ඡාවා එවමයං අට්ටියතීති ඤත්වා පුනප්පුනං කට්ඨෙති. සො එකදිවසං අනාරොවෙන්වාච මජ්ඣිමදෙසාහිමුඛො පක්කාමි.

භගවා ච තෙන සමයෙන සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ මහාවිහාරෙ. අථ බො භගවා පටිකච්චෙව භික්ඛු ආණාපෙසි – “යො, භික්ඛවෙ, ‘අනන්තජිනො’ති පුච්ඡමානො ආගච්ඡති, තස්ස මං දස්සෙය්‍යාථා”ති. උපකොපි බො “කුහිං අනන්තජිනො වසති”ති පුච්ඡන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ආගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙකො යන්වා කුහිං අනන්තජිනොති පුච්ඡි. තං භික්ඛු භගවතො සන්තිකං නයිංසු. සො භගවත්තං දිස්වා – “සඤ්ජානාථ මං භගවා”ති ආහ. ආම, උපක, සඤ්ජානාමි, කුහිං පන ත්වං වසිත්ථාති. වඩ්ඤාභාරජනපදෙ, භන්තෙති. උපක, මහල්ලකොසි ජාතො පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසීති. පබ්බජිස්සාමි, භන්තෙති. භගවා පබ්බාපෙන්වා තස්ස කම්මට්ඨානං අදාසි. සො කම්මට්ඨානෙ කම්මං කරොන්තො අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාය කාලං කත්වා අවිහෙසු නිබ්බන්තො. නිබ්බන්තක්ඛණෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ති. අවිහෙසු නිබ්බන්තමත්තා හි සත්ත ජනා අරහත්තං පාපුණ්ණ, තෙසං සො අඤ්ඤතරො.

චුත්තඤ්ඤෙතං –

“අවිහං උපපන්නාසෙ, විමුත්තා සත්ත භික්ඛවො;
රාගදොසපරික්ඛිණා, තිණ්ණා ලොකෙ විසත්තිකං.

උපකො පලගණ්ඨො ව, පුක්කුසාති ව තෙ තයො;
හද්දියො ඛණ්ඩදෙවො ව, බහුරග්ගි ව සඩ්ඨියො;
තෙ භිත්වා මානුසං දෙහං, දිබ්බයොගං උපජ්ඣතු”න්ති. (සං. නි. 1.105);

286. සණ්ඨපෙසුන්ති කතිකං අකංසු. බාහුල්ලිකොති විවරබාහුල්ලාදීනං අත්ථාය පටිපන්නො.
පධානවිබ්භන්තොති පධානතො විබ්භන්තො භට්ඨො පරිභිනො. ආචත්තො බාහුල්ලායාති විවරාදීනං බහුලභාවත්ථාය ආචත්තො. අපිච බො ආසනං යංපෙනබ්බන්ති අපිච බො පනස්ස උච්චකුලෙ නිබ්බන්තස්ස ආසනමත්තං යංපෙනබ්බන්ති වදිංසු. නාසක්ඛිංසුති බුද්ධානුභාවෙන බුද්ධතෙජසා අභිභුතා අත්තතො කතිකාය යාතුං නාසක්ඛිංසු. නාමෙන ව ආචුසොවාදෙන ව සමුදාවරන්තීති ගොතමාති, ආචුසොති ව වදන්ති. ආචුසො ගොතම, මයං උරුවෙලායං පධානකාලෙ තුය්හං පත්තවිවරං ගහෙන්වා විවරිම්භා, මුඛොදකං දන්තකට්ඨං අදම්භා, චුත්ථපරිවෙණං සම්මජ්ජිම්භා, පච්ඡා කො තෙ චත්තජපටිපත්තිමකාසි, කච්චි අම්භෙසු පක්කන්තෙසු න චිත්තයිත්ථාති එවරුපිං කථං කට්ඨන්තිති අත්ථො. ඉරියායාති දුක්කරඉරියාය. පටිපදායාති දුක්කරපටිපත්තියා. දුක්කරකාරිකායාති පසනපසන-මුග්ගයුසාදිආහරකරණාදිනා දුක්කරකරණෙන. අභිජානාථ මෙ නොති අභිජානාථ නු මම. එවරුපං පභාවිතමෙනන්ති එතං එවරුපං වාක්‍යහෙදන්ති අත්ථො. අපි නු අහං උරුවෙලාය පධානෙ තුම්භාකං සඩ්ගණ්ඨනත්ථං අනුක්කණ්ඨනත්ථං රත්තිං වා දිවා වා ආගන්ත්වා, – “ආචුසො, මා විතක්කයිත්ථ, මය්හං ඔභාසො වා නිමිත්තං වා පඤ්ඤායති”ති එවරුපං කඤ්චි වචනහෙදං අකාසිත්ති අධිප්පායො. තෙ එකපදෙනෙව සතිං ලභිත්වා උප්පන්නගාරවා, “භන්ද අද්ධා එස බුද්ධො ජාතො”ති

සද්දහිත්වා නො හෙතං, හත්තෙනි ආහංසු. අසක්ඛිං බො අහං, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුන්ති අහං , භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු බුද්ධො අහන්ති ජානාපෙතුං අසක්ඛිං. තදා පන භගවා උපොසථදිවසෙයෙව ආගච්ඡි. අත්තනො බුද්ධභාවං ජානාපෙත්වා කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං කායසක්ඛිං කත්වා ධම්මවක්කජ්ජවත්තනසුත්තං කථෙසි. සුත්තපරියොසානෙ ථෙරො අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සූරියෙ ධර්මානෙයෙව දෙසනා නිට්ඨාසි. භගවා තත්ථෙව වස්සං උපගච්ඡි.

ද්වෙපි සුදං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඔවදාමිතිආදි පාටිපදදිවසනො පටියාය පිණ්ඩපාතත්ථායපි ගාමං අජ්ජවිසන්දිපනත්ථං චුත්තං. තෙසඤ්ඤි භික්ඛුනං කම්මට්ඨානෙසු උජ්ජන්තමලවිසොධනත්ථං භගවා අත්තොවිභාරෙයෙව අහොසි. උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ කම්මට්ඨානමලෙ තෙපි භික්ඛු භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡන්ති. භගවාපි තෙසං නිසින්තට්ඨානං ගන්ත්වා මලං විනොදෙති. අථ නෙසං භගවතා ඵලං නිහට්ඨත්තෙන ඔවදියමානානං වජ්ජත්ථෙරො පාටිපදදිවසෙ සොනාපන්නො අහොසි. භද්දියත්ථෙරො දුතියායං, මහානාමත්ථෙරො තතියායං, අස්සජිත්ථෙරො චතුත්ථියං. පක්ඛස්ස පන පඤ්චමීයං සබ්බෙව තෙ ඵකතො සන්තිපාතෙත්වා අනත්තලක්ඛණසුත්තං කථෙසි, සුත්තපරියොසානෙ සබ්බෙපි අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. තෙනාහ – “අථ බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මයා ඵලං ඔවදියමානා...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අජ්ඣගමංසු...පෙ.... නත්ථි දානි පුනඛහවො”ති. ඵත්තකං කථාමග්ගං භගවා යං පුබ්බෙ අවච – “තුම්හෙපි මමඤ්චෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළ්භා, අරියපරියෙසනා තුම්හාකං පරියෙසනා”ති ඉමං ඵකමෙව අනුසන්ධිං දස්සෙන්නො ආහරි.

287. ඉදානි යස්මා න අගාරියානංයෙව පඤ්චකාමගුණපරියෙසනා හොති, අනගාරියානම්පි චත්තාරො පච්චයෙ අජ්ජවච්චෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තානං පඤ්චකාමගුණවසෙන අනරියපරියෙසනා හොති, තස්මා තං දස්සෙතුං පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙ, කාමගුණානිආදිමාහ. තත්ථ නවරත්තෙසු පත්තචීවරාදීසු වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපානිආදයො චත්තාරො කාමගුණා ලබ්භන්ති. රසො පනෙත්ථ පරිභොගරසො හොති. මනුඤ්ඤෙ පිණ්ඩපාතෙ හෙසජ්ජෙ ව පඤ්චපි ලබ්භන්ති. සෙනාසනම්භි විවරෙ විය චත්තාරො. රසො පන ඵත්ථාපි පරිභොගරසොව. යෙ හි කෙච්චි, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? ඵලං පඤ්ච කාමගුණෙ දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ ඵලං වදෙය්‍යං, “පබ්බජිතකාලතො පටියාය අනරියපරියෙසනා නාම කුතො, අරියපරියෙසනාව පබ්බජිතාන”න්ති, තෙසං පටිසෙධනත්ථාය “පබ්බජිතානම්පි චතුසු පච්චයෙසු අජ්ජවච්චෙක්ඛණපරිභොගො අනරියපරියෙසනා ඵලා”ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ ගධිනාති තණ්හාගෙධෙන ගධිතා. මුච්ඡිතාති තණ්හාමුච්ඡාය මුච්ඡිතා . අජ්ඣොපන්නාති තණ්හාය අජ්ඣොගාල්භා. අනාදිනවදස්සාවිනොති ආදීනවං අපස්සන්තා. අනිස්සරණපඤ්ඤාති නිස්සරණං චුච්චති පච්චෙක්ඛණඤාණං. තෙ තෙන විරහිතා.

ඉදානි තස්සත්ථස්ස සාධකං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්‍රෙවං ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං – ආරඤ්ඤකමගො විය හි සමණබ්‍රාහ්මණා, ලුද්දකෙන අරඤ්ඤෙ යපිතපාසො විය චත්තාරො පච්චයා, තස්ස ලුද්දස්ස පාසරාසිං අජ්ඣොත්ථරිත්වා සයනකාලො විය තෙසං චත්තාරො පච්චයෙ අජ්ජවච්චෙක්ඛිත්වා පරිභොගකාලො. ලුද්දකෙ ආගච්ඡන්තෙ මගස්ස යෙන කාමං අගමනකාලො විය සමණබ්‍රාහ්මණානං මාරස්ස යථාකාමකරණියකාලො, මාරවසං උපගතභාවොති අත්ථො. මගස්ස පන අබද්ධස්ස පාසරාසිං අධිසයිතකාලො විය සමණබ්‍රාහ්මණානං චතුසු පච්චයෙසු පච්චෙක්ඛණපරිභොගො, ලුද්දකෙ ආගච්ඡන්තෙ මගස්ස යෙන කාමං ගමනං විය සමණබ්‍රාහ්මණානං මාරවසං අනුපගමනං වෙදිතබ්බං. විස්සත්ථොති නිබ්භයො නිරාසඬිකො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියපරියෙසනානිපි ඵතස්සෙව නාමං.

7. චූළභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

288. ඵලං මෙ සුතන්ති චූළභත්ථිපදොපමසුත්තං. තත්ථ සබ්බසෙතෙන චූළචාභිරථෙන්නාති, “සෙනා සුදං අස්සා යුත්තා හොන්ති සෙනාලඬිකාරා. සෙනො රථො සෙනාලඬිකාරො සෙනපරිවාරො, සෙනා රස්මියො, සෙනා පතොදලට්ඨී, සෙනං ඡන්තං, සෙනං උණ්භිසං, සෙනානි චත්ථානි, සෙනා උපාහනා, සෙනාය සුදං වාලබ්ජනියා බීජියති”ති (සං. නි. 5.4) ඵලං චූළභත්තෙ සකලසෙතෙන චතුහි චූළචාහි යුත්තරථෙත.

රථො ව නාමෙසො දුට්ඨො හොති – යොධරථො, අලඬිකාරරථොති. තත්ථ යොධරථො චතුරස්සසණ්ඨානො හොති නානිමහා, ද්වින්තං තිණ්ණං වා ජනානං ගහණසමත්ථො. අලඬිකාරරථො මහා හොති, දීසතො දීසො, පුටුලතො පුටුලො. තත්ථ ඡන්තග්ගාහකො වාලබ්ජනිග්ගාහකො තාලවණ්ටග්ගාහකොති ඵලං අට්ඨ වා දස වා සුබ්බෙන යාතුං වා නිසීදිතුං වා නිපජ්ජිතුං වා සක්කොන්ති, අයම්පි අලඬිකාරරථොයෙව. සො සබ්බො සවක්කපඤ්ජරකුබ්බරො රජතපරික්ඛිත්තො අහොසි. චූළචා පකතියා සෙනවණ්ණාව. පසාධනම්පි තාදිසං රජතමයං අහොසි. රස්මියොපි

රජතපනාළි සුපරික්කිත්තා. පතොදලට්ඨිපි රජතපරික්කිත්තා. බ්‍රාහ්මණොපි සෙනවත්ථං නිවාසෙන්වා සෙනංයෙව උත්තරාසඬිගමකාසි, සෙනවිලෙපනං විලිමිපි, සෙනමාලං පිලන්ධි, දසසු අඬිගුලිසු අඬිගුලිමුද්දිකා, කණ්ණෙසු කුණ්ඩලානිති එවමාදිඅලඬිකාරොපිස්ස රජතමයොව අහොසි. පරිවාරබ්‍රාහ්මණාපිස්ස දසසහස්සමත්තා තපෙව සෙනවත්ථවිලෙපනමාලාලඬිකාරා අහෙසුං. තෙන චුත්තං “සබ්බසෙනෙන වළවාහිරටෙනා”ති.

සාවත්ථියා නියානිති සො කිර ඡන්තං ඡන්තං මාසානං එකවාරං නගරං පදක්ඛණං කරොති. ඉතො එත්තකෙහි දිවසෙහි නගරං පදක්ඛණං කරස්සතිති පුරෙතරමෙව සොසනා කරියති; තං සුත්වා යෙ නගරතො න පක්කන්තා, තෙ න පක්කමන්ති. යෙ පක්කන්තා, තෙපි, “පුඤ්ඤවතො සිරිසම්පත්තිං පස්සිස්සාමා”ති ආගච්ඡන්ති. යං දිවසං බ්‍රාහ්මණො නගරං අනුවිචරති, තදා පාතොව නගරවිටියො සම්මජ්ජිත්වා වාලිකං ඔකිරිත්වා ලාජපඤ්ඤවමෙහි පුජ්ජෙති අභිජ්ජකිරිත්වා පුණ්ණසංථෙ යපෙන්වා කදලියො ව ධජෙ ව උස්සාපෙන්වා සකලනගරං ධූපිතවාසිතං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණො පාතොව සිසං න්භායිත්වා පුරෙහත්තං භුඤ්ජිත්වා චුත්තනසෙනෙව සෙනවත්ථාදිති අත්තානං අලඬිකරිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රථං අභිරුහති. අථ නං තෙ බ්‍රාහ්මණා සබ්බසෙනවත්ථවිලෙපනමාලාලඬිකාරා සෙනවිජ්ජන්තානි ගහෙන්වා පරිවාරෙන්ති; තතො මහාජනස්ස සන්තිපානතත්ථං පඨමංයෙව තරුණදාරකානං ඵලාඵලානි විකිරිත්වා තදනන්තරං මාසකරුපානි; තදනන්තරං කභාපණෙ විකිරන්ති; මහාජනා සන්තිපනන්ති. උක්කුට්ඨියො වෙව වෙලුක්ඛෙපා ව පවත්තන්ති. අථ බ්‍රාහ්මණො මඬිගලිකසොවත්ථිකාදිසු මඬිගලානි වෙව සුවත්ථියො ව කරොන්තෙසු මහාසම්පත්තියා නගරං අනුවිචරති. පුඤ්ඤවත්තා මනුස්සා එකභූමකාදිපාසාදෙ ආරුය්හ සුකපත්තසදිසානි වාතපානකවාටානි විවරිත්වා ඔලොකෙන්ති. බ්‍රාහ්මණොපි අත්තනො යසසිරිසම්පත්තියා නගරං අජ්ඣොත්ථරන්තො විය දක්ඛණද්වාරාහිමුඛො හොති. තෙන චුත්තං “සාවත්ථියා නියානිති”ති.

දිවා දිවස්සාති දිවස්සස්ස දිවා, මජ්ඣන්තකාලෙති අත්ථො. පිලොතිකං පරිබ්බාජකන්ති පිලොතිකානි එවං ඉත්ථිලිඬිගවොහාරවසෙන ලද්ධනාමං පරිබ්බාජකං. සො කිර පරිබ්බාජකො දහරො පඨමවයෙ ධීතො සුවණ්ණවණ්ණො බුද්ධුපට්ඨාකො, පාතොව තථාගතස්ස වෙව මහාථෙරානඤ්ඤ උපට්ඨානං කත්වා නිදණ්ඩකුණ්ඩකාදිපරික්කාරං ආදාය ජෙනවනා නික්ඛමිත්වා නගරාහිමුඛො පායාසි. තං එස දුරතොව ආගච්ඡන්තං අද්දස. එතදවොවාති අනුක්කමෙන සන්තිකං ආගතං සඤ්ජානිත්වා එතං, “හන්ද කුතො නු භවං වච්ඡායනො ආගච්ඡති”ති ගොත්තං කිත්තෙන්තො වචනං අවොව. පණ්ඩිතො මඤ්ඤෙති භවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පණ්ඩිතොති මඤ්ඤති, උදාහු තොති අයමෙන්ථ අත්ථො.

කො වාහං, හොති, හො, සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානනෙ අහං කො නාම? කො ව සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානිස්සාමිති කුතො වාහං සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානිස්සාමි, කෙන කාරණෙන ජානිස්සාමිති? එවං සබ්බථාපි අත්තනො අජානනභාවං දිපෙති. සොපි නූනස්ස තාදිසොවාති යො සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානෙය්‍ය, සොපි නූන දස පාරමියො පුරත්ථා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො තාදිසො බුද්ධොයෙව භවෙය්‍ය. සිනෙරුං වා හිමවන්තං වා පථවිං වා ආකාසං වා පමෙතුකාමෙන තප්පමාණොව දණ්ඩො වා රජ්ජු වා ලද්ධුං වට්ටති. සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤං ජානන්තෙනපි තස්ස ඤාණසද්ධිමෙව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං ලද්ධුං වට්ටතිති දිපෙති. ආදරවසෙන පනෙන්ථ ආමෙඬිතං කතං. උළාරායාති උත්තරාය සෙට්ඨාය. කො වාහං, හොති, හො, අහං සමණස්ස ගොතමස්ස පසංසනෙ කො නාම? කො ව සමණං ගොතමං පසංසිස්සාමිති කෙන කාරණෙන පසංසිස්සාමි? පසත්ථපසත්ථොති සබ්බගුණානං උත්තරිතරෙහි සබ්බලොකපසත්ථෙහි අත්තනො ගුණෙහෙව පසත්ථො, න තස්ස අඤ්ඤෙහි පසංසනකිව්වං අත්ථි. යථා හි වම්පකපුජ්ථං වා නිලුප්පලං වා පදුමං වා ලොහිතවන්දනං වා අත්තනො වණ්ණගන්ධසිරියාව පාසාදිකඤ්ඤෙව සුගන්ධඤ්ඤ, න තස්ස ආගන්තුකෙහි වණ්ණගන්ධෙහි ථොමනකිව්වං අත්ථි. යථා ව මණ්ණරනං වා වන්දමණ්ඩලං වා අත්තනො ආලොකෙනෙව ඔභාසති, න තස්ස අඤ්ඤෙන ඔභාසනකිව්වං අත්ථි. එවං සමණො ගොතමො සබ්බලොකපසත්ථෙහි අත්තනො ගුණෙහෙව පසත්ථො ථොමිතො සබ්බලොකස්ස සෙට්ඨතං පාපිතො, න තස්ස අඤ්ඤෙන පසංසනකිව්වං අත්ථි. පසත්ථෙහි වා පසත්ථොතිපි පසත්ථපසත්ථො.

කෙ පසත්ථා නාම? රාජා පසෙනදි කොසලො කාසිකොසලවාසිකෙහි පසත්ථො, බිම්බිසාරො අඬිගමගධවාසිහි. වෙසාලිකා ලිච්ඡවි වජ්ජිරට්ඨවාසිහි පසත්ථා. පාචෙය්‍යකා මල්ලා, කොසිනාරකා මල්ලා, අඤ්ඤෙපි තෙ තෙ ඛත්තියා තෙහි තෙහි ජානපදෙහි පසත්ථා. වඩ්ඪිආදයො බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණගණෙහි, අනාථපිණ්ඩිකාදයො උපාසකා අනෙකසතෙහි උපාසකගණෙහි, විසාඛාදයො උපාසිකා අනෙකසතාහි උපාසිකාහි, සකුලුදාසිආදයො පරිබ්බාජකා අනෙකෙහි පරිබ්බාජකසතෙහි, උප්පලවණ්ණාථෙරිආදිකා මහාසාවිකා අනෙකෙහි හික්ඛුනිසතෙහි, සාරිපුත්තත්ථෙරාදයො මහාසාවකා අනෙකසතෙහි හික්ඛුනි, සක්කාදයො දෙවා අනෙකසහස්සෙහි දෙවෙහි, මහාබ්‍රහ්මාදයො බ්‍රහ්මානො අනෙකසහස්සෙහි බ්‍රහ්මෙහි පසත්ථා. තෙ සබ්බෙපි දසබලං ථොමෙන්ති වණ්ණෙන්ති, පසංසන්තිති භගවා “පසත්ථපසත්ථො”ති වුවිචති.

අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංසං. අථස්ස පරිබ්බාජකො අත්තනො පසාදකාරණං ආවික්ඛන්තො සෙය්‍යථාපි, හො, කුසලො නාගවනිකොතිආදිමාහ. තත්ථ නාගවනිකොති නාගවනවාසිකො අනුග්ගහිතසිප්පො පුරිසො. පරතො පන උග්ගහිතසිප්පො පුරිසො නාගවනිකොති ආගතො. වත්තාරි පදානීති වත්තාරි ඤාණපදානි ඤාණවලඤ්ජානි, ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානිති අත්ථො.

289. බන්තියපණ්ඩිතෙතිආදියු පණ්ඩිතෙති පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතෙ. නිපුණෙති සණ්ඨෙ සුබ්බමබුද්ධිනො, සුබ්බමභත්තත්තරපටිවිජ්ඣනසමත්තං. කතපරප්පවාදෙති විඤ්ඤාතපරප්පවාදෙ වෙව පරෙති සද්ධිං කතවාදපරිවයෙ ව. වාලවෙධිරුපෙති වාලවෙධිධුග්ගහසදියෙ. තෙ භිත්තන්තා මඤ්ඤෙ වරන්තීති වාලවෙධි විය වාලං සුබ්බමානිපි පරෙසං දිට්ඨිගතානි භත්තනො පඤ්ඤාගතෙන භිත්තන්තා විය වරන්තීති භත්තං. පඤ්ඤං අභිසංඛාරොන්තීති දුපදමපි තිපදමපි චතුපදමපි පඤ්ඤං කරොන්තී. වාදං ආරොපෙස්සාමාති දොසං ආරොපෙස්සාම. න වෙව සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තීති; කස්මා න පුච්ඡන්ති? හගවා කිර පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්නො පරිසාය අප්ඣාසයං ඔලොකෙති, තතො පස්සති – “ඉමෙ බන්තියපණ්ඩිතා ගුල්භං රහස්සං පඤ්ඤං ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආගතා”ති. සො තෙහි අප්පට්ඨොයෙව එවරුපෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡාය එත්තකා දොසා, විස්සජ්ජනෙ එත්තකා, අත්තං පදෙ අක්ඛරෙ එත්තකාති ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො එවං පුච්ඡෙයා, විස්සජ්ජෙන්නො එවං විස්සජ්ජෙයාති, ඉති ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආනිතෙ පඤ්ඤෙ ධම්මකථාය භත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා විද්ධංසෙති. බන්තියපණ්ඩිතා “සෙයො වත නො, යෙ මයං ඉමෙ පඤ්ඤෙ න පුච්ඡමිහා, සවෙ හි මයං පුච්ඡෙයාම, අප්පතිට්ඨෙව නො කත්වා සමණො ගොතමො ඛිපෙයා”ති භත්තමනා හවන්ති.

අපිව බුද්ධා නාම ධම්මං දෙසෙන්නා පරිසං මෙත්තාය එරන්ති, මෙත්තාඵරණෙන දසබලෙ මහාජනස්ස චිත්තං පසිදති, බුද්ධා ව නාම රුපග්ගප්පත්තා භොන්ති දස්සනසම්පන්නා මධුරස්සරා මුදුජීවිහා සුචුසිතදන්තාවරණා අමතෙන හදයං සිඤ්චන්තා විය ධම්මං කට්ඨන්ති. තත්ත නෙසං මෙත්තාඵරණෙන පසන්නචිත්තානං එවං භොති – “එවරුපං අද්වේජකකථං අමොසකථං නියානිකකථං කට්ඨන්තෙන හගවතා සද්ධිං න සක්ඛිස්සාම පච්චතීකග්ගාහං ගණ්හිතු”ති භත්තනො පසන්නභාවෙනෙව න පුච්ඡන්ති.

අඤ්ඤදත්තූති එකංසෙන. සාවකා සම්පජ්ජන්තීති සරණගමනවසෙන සාවකා භොන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං, තදත්ථාය හි තෙ පබ්බජන්ති. මනං වත, භො, අනස්සාමාති, භො, සවෙ මයං න උපසංඝාතමෙයාම, ඉමිනා ථොකෙන අනුපසංඝාතමත්තෙන අපසිරුපාසනමත්තෙනෙව නට්ඨා හවෙයාම. උපසංඝාතමත්තකෙන පනම්හා න නට්ඨාති අත්තං. දුතියපදං පුරිමස්සෙව වෙවචනං. අස්සමණාව සමානාතිආදියු පාපානං අසමිත්තා අස්සමණාව. අබාහිත්තා ව පන අබ්‍රාහ්මණාව. කිලෙසාරිතං අහත්තා අනරහත්තොයෙව සමානාති අත්තං.

290. උදානං උදානෙසීති උදාහාරං උදාහරි. යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙකොති චුච්චති, යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අප්ඣොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති චුච්චති. එවමෙව යං පීතිමයං වචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අත්තො අසණ්ඨහිත්වා බහි නික්ඛමති, තං උදානන්ති චුච්චති. එවරුපං පීතිමයං වචනං නිච්ඡාරෙසීති අත්තං. හත්ථිපදොපමොති හත්ථිපදං උපමා අස්ස ධම්මස්සාති හත්ථිපදොපමො. සො න එත්තාවතා චිත්තාරෙන පරිපුරො භොතිති දස්සෙති. නාගවනිකොති උග්ගහිත්තත්ථිස්සො හත්ථිවනවාරිකො. අථ කස්මා ඉධ කුසලොති න චුත්තොති? පරතො “යො භොති කුසලො”ති විභාගදස්සනතො. යො හි කොචි පවිසති, යො පන කුසලො භොති, සො නෙව තාව නිට්ඨං ගච්ඡති. තස්මා ඉධ කුසලොති අචත්වා පරතො චුත්තො.

291. වාමනිකාති රස්සා ආයාමතොපි න දිසා මහාකුච්ඡිත්ථිතියො. උච්චා ව නිසෙවිතන්ති සත්තට්ඨරතනුබ්බෙධෙ වටරුක්ඛාදීනං බන්ධප්පදෙසෙ සංසිතට්ඨානං. උච්චා කාළාරිකාති උච්චා ව යට්ඨිසදිසපාදා හුත්වා, කාළාරිකා ව දන්තානං කළාරතාය. තාසං කිර එකො දන්තො උන්නතො භොති, එකො ඔනතො. උභොපි ව විරළා භොන්ති, න ආසන්නා. උච්චා ව දන්තෙහි ආරඤ්ජිතානීති සත්තට්ඨරතනුබ්බෙධෙ වටරුක්ඛාදීනං බන්ධප්පදෙසෙ එරසුනා පහතට්ඨානං විය දාට්ඨාහි ඡින්නට්ඨානං. උච්චා කණෙරුකා නාමාති උච්චා ව යට්ඨිසදිසපාදා හුත්වා, කණෙරුකා ව දන්තානං කණෙරුකාය, තා කිර මකුළදායා භොන්ති. තස්මා කණෙරුකාති චුච්චන්ති. සො නිට්ඨං ගච්ඡන්ති සො නාගවනිකො යස්ස වතාහං නාගස්ස අනුපදං ආගතො, අයමෙව සො, න අඤ්ඤො. යඤ්ච අහං පට්ඨං පදං දිස්වා වාමනිකානං පදං ඉදං හවිස්සතිති නිට්ඨං න ගතො, යම්පි තතො ඔරහාගෙ දිස්වා කාළාරිකානං හවිස්සති, කණෙරුකානං හවිස්සතිති නිට්ඨං න ගතො, සබ්බං තං ඉමස්සෙව මහාහත්ථිනො පදන්ති මහාහත්ථිං දිස්වා නිට්ඨං ගච්ඡති.

එවමෙව බොති එත්තං ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – නාගවනං විය හි ආදිතො පට්ඨාය යාව නිවරණස්පහානා ධම්මදෙසනා වෙදිතබ්බා. කුසලො නාගවනිකො විය යොගාවචරො; මහානාගො විය සම්මාසම්බුද්ධො; මහන්තං හත්ථිපදං විය ක්කානාහිඤ්ඤා. නාගවනිකස්ස තත්තං තත්තං හත්ථිපදං දිස්වාපි වාමනිකානං පදං හවිස්සති, කාළාරිකානං කණෙරුකානං පදං හවිස්සතිති අනිට්ඨංගතභාවො විය යොගිතො, ඉමා ක්කානාහිඤ්ඤා නාම බාහිරකපරිබ්බාජකානම්පි සන්තීති අනිට්ඨංගතභාවො. නාගවනිකස්ස, තත්තං තත්තං මයා දිට්ඨං පදං ඉමස්සෙව මහාහත්ථිනො, න අඤ්ඤස්සාති මහාහත්ථිං දිස්වා නිට්ඨංගමනං විය අරියසාවකස්ස අරහත්තං පත්ථාව නිට්ඨංගමනං. ඉදඤ්ච පන ඔපම්මසංසන්දනං මත්තංකෙ යත්තාපි කාතුං වට්ටති. ඉමස්මිම්පි යානෙ වට්ටතියෙව. අනුක්කමාගතං පන පාළිපදං ගහෙත්වා ඉධෙව කතං. තත්තං ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථි ලොකං උපාදාය චුච්චති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 1.279). කත්ථි සාසනං. යථාහ – “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉඳෙව නිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො; පුත්තරායු ව මෙ ලද්දො, එවං ජානාති මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369; දී. නි. අට්ඨ. 1.190);

කන්ථවි පදපුරුණමත්තමෙව. යථාහ – “ඉධාහං, භික්ඛවෙ, භුත්තාවි අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය චුත්තොති වෙදිතඛිඛො. ඉදං චුත්තං හොති “බ්‍රාහ්මණ ඉමස්මිං ලොකෙ තථාගතො උප්පජ්ජති අරහං...පෙ.... බුද්ධො භගවා”ති.

තත්ථ තථාගතසද්දො මූලපරියායෙ, අරහත්තිආදයො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. ලොකෙ උප්පජ්ජතිති එත්ථ පන ලොකොති ඔකාසලොකො සත්තලොකො සඛිඛාරලොකොති තිවිධො. ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙතො. සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි ච තථාගතො න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙයෙව උප්පජ්ජති. මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං වක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ. තත්‍රාපි න සඛිඛට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඞ්ගලං නාම නිගමො. තස්සාපරෙන මහාසාලො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො , තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පඛිඛතො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නෙ ආයාමතො තියොජනසතෙ විත්ථාරතො අඛිඛිකෙයායොජනසතෙ පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමපදෙසෙ උප්පජ්ජති. න කෙවලඤ්ච තථාගතොව, පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීති මහාපෙරා බුද්ධමානා බුද්ධපිතා වක්කවත්ති රාජා අඤ්ඤෙව සාරප්පත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ තථාගතො සුජාතාය දින්නමධුපායසභොජනතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තථලෙ උප්පන්නො නාම. මහාභිනික්ඛමනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. තුස්සිතභවනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. දීපඛිකරපාදමූලතො වා යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තථලෙ උප්පන්නො නාම. ඉධ සඛිඛපඨමං උප්පන්නභාවං සන්ධාය උප්පජ්ජතිති චුත්තං , තථාගතො ලොකෙ උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

සො ඉමං ලොකන්ති සො භගවා ඉමං ලොකං, ඉදානි වත්තඛිඛං නිදස්සෙති. සදෙවකන්ති සහ දෙවෙහි සදෙවකං. එවං සහ මාරෙන සමාරකං. සහ බ්‍රහ්මිනා සබ්‍රහ්මකං. සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං. පජාතත්තා පජා, තං පජං. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සං. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණං වෙදිතඛිඛං. සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං. සබ්‍රහ්මකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණං. සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණඤ්ච. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගණං. සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගණං. එවමෙත්ථ තිහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො, ද්විති පජාවසෙන සත්තලොකොව ගහිතොති වෙදිතඛිඛො.

අපරො නයො – සදෙවකග්ගණණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගහිතො. සමාරකග්ගණණෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො. සබ්‍රහ්මකග්ගණණෙන රුපි බ්‍රහ්මලොකො. සස්සමණබ්‍රාහ්මණාදිග්ගණණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො අවසෙසසඛිඛසත්තලොකො වා.

අපිචෙත්ථ සදෙවකච්චනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතො සඛිඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකතභාවමාහ. තතො යෙසං අහොසි – “මාරො මහානුභාවො ඡකාමාවචරිස්සරො වසවත්ති. කිං සොපි එතෙන සච්ඡිකතො”ති? තෙසං විමති. විධමන්තො සමාරකන්ති ආහ. යෙසං පන අහොසි – “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො , එකඞ්ගලියා එකස්මිං වක්කවාළසහස්සෙ ආලොකං එරති, ද්විති...පෙ.... දසහි අඞ්ගලීති දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු ආලොකං එරති, අනුත්තරඤ්ච ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති. කිං සොපි සච්ඡිකතො”ති? තෙසං විමති. විධමන්තො සබ්‍රහ්මකන්ති ආහ. තතො යෙ වින්නෙසු – “පුච්ච සමණබ්‍රාහ්මණා සාසනස්ස පච්චත්ථිකා, කිං තෙපි සච්ඡිකතා”ති? තෙසං විමති. විධමන්තො සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජන්ති ආහ. එවං උක්කට්ඨක්කට්ඨානං සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්වා අප්ථ සම්මුතිදෙව අවසෙසමනුස්සෙ ච උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්තො සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. අයමෙත්ථ භාවානුක්කමො. පොරාණා පනානු – සදෙවකන්ති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. සමාරකන්ති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකං. සබ්‍රහ්මකන්ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සඛිඛෙපි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිහාකාරෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපෙත්වා පුන ද්විති පදෙහි පරියාදියන්තො “සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්ස”න්ති ආහ. එවං පඤ්චහි පදෙහි තෙන තෙනාකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදින්තන්ති.

සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙතිති සයන්ති සාමං අපරනෙයොහ භුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වාති අත්ථො. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. එතෙන අනුමානාදිපටික්ඛෙපො කතො හොති. පච්චෙදෙතිති ඛොධෙති විඤ්ඤාපෙති පකාසෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච හින්වාපි අනුත්තරං විචෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච ඛො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙත්තො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙති. ආදිමිහිපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙති. මජ්ඣෙපි... පරියොසානෙපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙතිති චුත්තං හොති.

තත්ව අත්ථි දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං, අත්ථි සාසනස්ස. දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායෙහි ගාථාය පටිමපාදො ආදි නාම, තතො ද්වෙ මජ්ඣං නාම, අත්තෙ එකො පරියොසානං නාම. එකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස නිදානමාදි, ඉදම්චොවාති පරියොසානං, උභින්නං අත්තරා මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස පටිමානුසන්ධි ආදි, අත්තෙ අනුසන්ධි පරියොසානං, මජ්ඣෙ එකො වා ද්වෙ වා ඛහු වා මජ්ඣමෙව. සාසනස්ස පන සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම. චුත්තම්පි වෙනං – “කො වාදි කුසලානං ධම්මානං, සීලඤ්ච සුචිසුද්ධං, දිට්ඨි ව උජුකා”ති (සං. නි. 5.369). “අත්ථි, භික්ඛවෙ, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා”ති එවං චුත්තො පන අරියමග්ගො මජ්ඣං නාම, එලඤ්චෙව නිබ්බානඤ්ච පරියොසානං නාම. “එතදත්ථමිදං, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මචරියමෙනං සාරං, එතං පරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.324) හි එත්ථ එලං පරියොසානන්ති චුත්තං. “නිබ්බානොගධඤ්ඤි , ආවුසො විසාඛ, බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති නිබ්බානපරායණං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.466) එත්ථ නිබ්බානං පරියොසානන්ති චුත්තං. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිප්පෙන. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො ආදිම්භි සීලං දස්සෙත්වා මජ්ඣෙ මග්ගං පරියොසානෙ නිබ්බානං දස්සෙති. තෙන චුත්තං – “සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣෙකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං”න්ති. තස්මා අඤ්ඤොපි ධම්මකථිකො ධම්මං කථෙන්නො –

“ආදිම්භි සීලං දස්සෙය්‍ය, මජ්ඣෙ මග්ගං විභාවෙය; පරියොසානම්භි නිබ්බානං, එසා කථිකසණ්ඨිති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190);

සාත්ථං සත්‍යඤ්ජනන්ති යස්ස හි යාගුභත්තඉත්ථිපුරිසාදිවණ්ණනා නිස්සිතා දෙසනා හොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති. භගවා පන තථාරූපං දෙසනං පභාය චතුසතිපට්ඨානාදිනිස්සිතං දෙසනං දෙසෙති. තස්මා “සාත්ථං දෙසෙති”ති චුච්චති. යස්ස පන දෙසනා එකත්‍යඤ්ජනාදියුත්තා වා සබ්බනිරොට්ඨත්‍යඤ්ජනා වා සබ්බවිස්සට්ඨත්‍යඤ්ජනා වා, තස්ස දම්මකිරාසවරාදිමිලක්ඛනං භාසා විය ත්‍යඤ්ජනපාරිපුරියා අභාවතො අත්‍යඤ්ජනා නාම දෙසනා හොති. භගවා පන –

“සීලං ධනිතඤ්ච දීඝරස්සං, ගරුකං ලහුකඤ්ච නිග්ගහීතං; සම්බන්ධං වචන්ථිතං විමුත්තං, දසධා ත්‍යඤ්ජනබුද්ධියා පභෙදො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190) –

එවං චුත්තං දසවිධං ත්‍යඤ්ජනං අමක්ඛෙත්වා පරිපුණ්ණත්‍යඤ්ජනමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති. තස්මා “ත්‍යඤ්ජනං ධම්මං දෙසෙති”ති චුච්චති.

කෙවලපරිපුණ්ණන්ති එත්ථ කෙවලන්ති සකලාධිවචනං. පරිපුණ්ණන්ති අනුනාධිකවචනං. ඉදං චුත්තං හොති – “සකලපරිපුණ්ණමෙව දෙසෙති, එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථි”ති. පරිසුද්ධන්ති නිරූපක්කිලෙසං. යො හි ඉදං ධම්මදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමීති දෙසෙති, තස්ස අපරිසුද්ධා දෙසනා හොති. භගවා පන ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො භිතථරණෙන මෙත්තාභාවනාය මුදුහදයො උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතෙන විත්තෙන දෙසෙති. තස්මා “පරිසුද්ධං ධම්මං දෙසෙති”ති චුච්චති. බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙතිති එත්ථ බ්‍රහ්මචරියන්ති සික්ඛත්තයසඬග්ගං සකලසාසනං. තස්මා බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙතිති සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරිසුද්ධං, එවං දෙසෙන්නො ව සික්ඛත්තයසඬග්ගිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. බ්‍රහ්මචරියන්ති සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතං චරියං. බ්‍රහ්මභූතානං වා බුද්ධාදීනං චරියන්ති චුත්තං හොති.

තං ධම්මන්ති තං චුත්තප්පකාරසම්පදං ධම්මං. සුණාති ගහපති වාති කස්මා පට්ඨං ගහපතිං නිද්දිසතිති? නිහතමානන්තා උස්සන්නන්තා ව. යෙහුයොන හි ඛත්තියකුලතො පබ්බජිතා ජාතිං නිස්සාය මානං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතා මන්තෙ නිස්සාය මානං කරොන්ති. භීනජවචකුලා පබ්බජිතා අත්තතො විජාතිතාය පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. ගහපතිදාරකා පන කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්චන්තෙහි පිට්ඨියා ලොණං පුප්ඵමානාය භූමිං කසිත්වා නිහතමානදප්පා හොන්ති. තෙ පබ්බජිත්වා මානං වා දප්පං වා අකත්වා යථාබලං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා සක්කොන්ති අරහත්තෙ පතිට්ඨාතුං. ඉතරෙහි ව කුලෙහි නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතා නාම න ඛහුකා, ගහපතිකාව ඛහුකා, ඉති නිහතමානන්තා උස්සන්නන්තා ව පට්ඨං ගහපතිං නිද්දිසතිති.

අඤ්ඤතරස්මිං වාති ඉතරෙසං වා කුලානං අඤ්ඤතරස්මිං. පච්චාජානොති පතිජානො. තථාගතෙ සද්ධං පටිලභතිති පරිසුද්ධං ධම්මං සුත්වා ධම්මස්සාමිම්භි තථාගතෙ “සම්මාසම්බුද්ධො වත භගවා”ති සද්ධං පටිලභති. ඉති පටිසඤ්චික්ඛතිති එවං පච්චවෙක්ඛති. සම්බාධො සරාවාසොති සචෙපි සට්ඨිහත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි වා ද්වෙ ජායම්පතිකා වසන්ති, තථාපි නෙසං සකිඤ්චනසප්ප්ලිබ්බොධට්ඨෙන සරාවාසො සම්බාධොයෙව. රජොපථොති රාගරජාදීනං උට්ඨානට්ඨානන්ති මහාඅට්ඨකථායං චුත්තං. ආගමනපථොතිපි වට්ටති. අලග්ගනට්ඨෙන අබ්භොකාසො වියාති අබ්භොකාසො. පබ්බජිතො හි කුටාගාරරතනපාසාදෙවට්ඨානාදීසු පිහිතද්වාරවාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසන්නොපි නෙව ලග්ගති න සප්පති න බජ්ඣති. තෙන චුත්තං – “අබ්භොකාසො පබ්බජිජා”ති. අපිච්ච සම්බාධො සරාවාසො කුසලකිරියාය ඔකාසාභාවතො. රජොපථො අසංවුතසඬිකාරට්ඨානං විය රජානං කිලෙසරජානං සන්තිපාතට්ඨානතො. අබ්භොකාසො පබ්බජිජා කුසලකිරියාය යථාසුඛං ඔකාසසබ්භාවතො.

නයිදං සුකරං...පෙ.... පබ්බජෙය්‍යන්ති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපකථා - යදෙන සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියං එකමිපි දිවසං අබණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙනබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. එකදිවසමිපි ච කිලෙසමලෙන අමලිනං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙනබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං, සඬ්ඛලිඛිතං ලිඛිතසඬ්ඛසදිසං ධොතසඬ්ඛසප්පටිභාගං වරිතබ්බං, ඉදං න සුකරං අගාරං අප්ඤ්ඤාපසාදා අගාරමප්ඤ්ඤා වසන්තෙන එකන්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං. යංනුනාහං කෙසෙ ච මස්සුඤ්ඤා ඔභාරෙත්වා කාසායරසපිත්තාය කාසායානි බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං අනුච්ඡිකානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා පරිදහිත්වා අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යන්ති. එත්ථ ච යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණ්ණප්පාදිකම්මං අගාරියන්ති චුච්චති, තඤ්ඤා පබ්බජ්ජාය නත්ථි. තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියානි ඤාතබ්බා, තං අනගාරියං. පබ්බජෙය්‍යන්ති පටිපජ්ජෙය්‍යං. අප්පං වානි සහස්සතො හෙට්ඨා භොගක්ඛන්ධො අප්පො නාම භොති, සහස්සතො පට්ඨාය මහා. ආබන්ධනට්ඨෙත ඤාති එව පරිච්චටො ඤාතිපරිච්චටො. සො විසතියා හෙට්ඨා අප්පො භොති, විසතියා පට්ඨාය මහා.

292. හික්ඛුනං සික්ඛාසාප්චසමාපන්නොති යා හික්ඛුනං අධිසීලසඬ්ඛාතා සික්ඛා, තඤ්ඤා, යත්ථ වෙනෙ සහ ජීවන්ති එකජීවිකා සභාගචුත්තිනො භොන්ති, තං භගවතා පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදසඬ්ඛාතං සාප්චඤ්ඤා තත්ථ සික්ඛනභාවෙන සමාපන්නොති හික්ඛුනං සික්ඛාසාප්චසමාපන්නො. සමාපන්නොති සික්ඛං පරිපුරෙන්නො, සාප්චඤ්ඤා අචිතික්කමන්තො හුත්වා තදුභයං උපගතොති අත්ථො. පාණානිපාතං පභායානිආදීසු පාණානිපාතාදිකථා හෙට්ඨා විත්ථාරිතා එව. පභායානි ඉමං පාණානිපාතවෙනතාසඬ්ඛාතං දුස්සීලායං පජහිත්වා. පටිච්චරතො භොතීති පහිනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සීලායතො ඔරතො විරතොව භොති. නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොති පරුපසාතත්ථාය දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආදාය අවත්තනතො නික්ඛිත්තදණ්ඩො වෙව නික්ඛිත්තසත්ථො වානි අත්ථො. එත්ථ ච යපෙත්වා දණ්ඩං සබ්බමිපි අවසෙසං උපකරණං සත්තානං විහිංසනභාවතො සත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. යං පන හික්ඛු කත්තරදණ්ඩං වා දන්තකට්ඨවාසිං වා පිප්ඵලකං වා ගහෙත්වා විවරන්ති, න තං පරුපසාතත්ථාය. තස්මා නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. ලජ්ජීති පාපජිගුව්ඡනලක්ඛණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතො. දයාපන්නොති දයං මෙත්තවිත්තං ආපන්නො. සබ්බපාණභූතහිතානුකම්මීති සබ්බෙ පාණභූතෙ හිතෙන අනුකම්මපකො. තාය දයාපන්නතාය සබ්බෙසං පාණභූතානං හිතවිත්තකොති අත්ථො. විහරතීති ඉරියති පාලෙති.

දින්නමෙව ආදියතීති දින්නාදායී. විත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඬ්ඛතීති දින්නපාටිකඬ්ඛී. ථෙන්නෙතීති ථෙන්නො. න ථෙන්නෙ අථෙන්නෙ. අථෙන්නත්තායෙව සුවිභූතෙන. අත්තනානි අත්තභාවෙන, අථෙන්නං සුවිභූතං අත්තභාවං කත්වා විහරතීති චුත්තං භොති.

අබ්‍රහ්මවරියන්ති අසෙට්ඨවරියං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාරං වරතීති බ්‍රහ්මචාරී. ආරාචාරීති අබ්‍රහ්මවරියතො දුරචාරී. මෙටුනාති රාගපරිසුට්ඨානවසෙන සදිසත්තා මෙටුනකාති ලද්ධවොභාරෙහි පටිසෙවිතබ්බතො මෙටුනාති සඬ්ඛං ගතා අසද්ධම්මා. ගාමධම්මාති ගාමවාසීනං ධම්මා.

සච්චං වදන්ති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨන්ති සච්චසන්ධො, න අන්තරන්තරා මුසා වදන්ති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාචි මුසා වදති, කදාචි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිත්තතා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨති . තස්මා න සො සච්චසන්ධො, අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසාවාදං අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහතියෙවානි සච්චසන්ධො. ථෙන්නොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය, ථුසරාසිම්භි නිබ්බතාණු විය, අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩම්ච ව න ථීරකථො භොති. එකො පාසාණලෙඛා විය ඉන්දබ්බලො විය ව ථීරකථො භොති; අසිනා සිසෙ ජිප්පන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති; අයං චුච්චති ථෙන්නො . පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො භොති, “ඉදං කෙන චුත්තං, අසුකෙනා”ති චුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහං”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො භොති, “ඉදං කෙන චුත්තං, අසුකෙනා”ති චුත්තෙ, “යදි තෙන චුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථි, එවමෙව ඉදං”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං චුච්චති පච්චයිකො. අච්ඡංවාදකො ලොකස්සානි තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතීති අත්ථො.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතො සුත්ථානි චුත්තානං සන්තිකෙ සුතං, තෙසං හෙදාය. හින්තානං වා සන්ධානානි ද්විත්තමිපි මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන හින්තානං එකමෙකං උපසඬ්ඛිතත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්තං”න්තිආදීනි වත්වා සන්ධානං කත්තා. අනුප්පදානානි සන්ධානානුප්පදානා, ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා, “තුම්භාකං එවරුපෙ කුලෙ ජාතානං එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුච්ඡිකමෙත”න්තිආදීනි වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තානි අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සානි සමග්ගාරාමො. යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්භි න ඉච්ඡතිති අත්ථො. “සමග්ගාරාමො”තිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පභාය අඤ්ඤානු ගන්තුම්භි න ඉච්ඡතිති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්ථාපි නන්දතීති සමග්ගනන්දී. සමග්ගකරණං වාවං භාසිතානි යා වාවා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපකමෙව වාවං භාසති, න ඉතරන්ති.

නෙලාති එලං චුච්චති දොසො, නාස්සා එලන්ති නෙලා, නිද්දොසානි අත්ථො. “නෙලඬ්ඛො සෙනපච්ඡාදො”ති එත්ථ චුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛානි බාඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුවිච්ඡිකුතං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරිරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති, අපටිහඤ්ඤානා සුබ්බෙන

විත්තං පවිසතිති හදයඬගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ භවාති පොරී, පුරෙ සංවද්ධනාරී විය සුකුමාරානිපි පොරී, පුරස්ස ඵසානිපි පොරී, නගරවාසිනං කථාති අත්ථො . නගරවාසිනො හි යුත්තකථා භොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති, මානිමත්තං මාතාති, භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. එවරුපි කථා බහුතො ජනස්ස කන්තා භොතිති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුතො ජනස්ස මනාපා විත්තවුද්ධිකරාති බහුජනමනාපා.

කාලෙන වදන්ති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙන්වා වදන්ති අත්ථො. භූතං තච්ඡං සභාවමෙව වදන්ති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්තිස්සිතමෙව කත්වා වදන්ති අත්ථවාදී . නවලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති ධම්මවාදී. සංවරචිනයපභානචිනයසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති චිනයවාදී. නිධානං වුවචති යපනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථීති නිධානවතී, හදයෙ නිධාතබ්බ යුත්තවාචං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති එවරුපි භාසමානොපි ව “අභං නිධානවතීං වාචං භාසිස්සාමී”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අවෙක්ඛිත්වා භාසතිති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සලපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡේදං දස්සෙන්වා යථාස්සා පරිච්ඡේදො පඤ්ඤායති, එවං භාසතිති අත්ථො. අත්ථසංභිතන්ති අනෙකෙහිපි නයෙහි විභජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අත්ථසම්පන්නං, යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථෙත සංභිතන්තා අත්ථසංභිතං වාචං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතිති වුත්තං භොති.

293. ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භාති මූලඛිජං බන්ධඛිජං එඵඛිජං අග්ගඛිජං ඛිජඛිජන්ති පඤ්චවිධස්ස ඛිජගාමස්ස වෙව යස්ස කස්සච නීලතිණුරුක්ඛාදිකස්ස භූතගාමස්ස ව සමාරම්භා, ඡෙදනභෙදනපචනාදිභාවෙන විකොපනා පටිච්චරතොති අත්ථො. එකභත්තිකොති පාතරාසභත්තං සායමාසභත්තන්ති ද්වෙ භත්තාති. තෙසු පාතරාසභත්තං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙන පරිච්ඡින්නං, ඉතරං මජ්ඣන්තිකතො උද්ධං අන්තොඅරුණෙන. තස්මා අන්තොමජ්ඣන්තිකෙ දසක්ඛන්තුං භුඤ්ජමානොපි එකභත්තිකොව භොති, තං සන්ධාය වුත්තං “එකභත්තිකො”ති. රත්තියා භොජනං රත්ති, තතො උපරතොති රත්තුපරතො. අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ යාව සූරියත්ථංගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාම. තතො චිරත්තතා චිරතො විකාලභොජනා. සාසනස්ස අනනුලොමන්තා විසුකං පටාණිභූතං දස්සන්ති විසුකදස්සනං. අත්තනා නච්චනනච්චාපනාදිවසෙන නච්චා ව ගීතා ව වාදිතා ව, අන්තමසො මයුරනච්චනාදිවසෙනාපි පචත්තනං නච්චාදිතං විසුකභූතා දස්සනා වාති නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා. නච්චාදිති හි අත්තනා පයොපෙතුං වා පරෙහි පයොජාපෙතුං වා පයුත්තාති පස්සිතුං වා නෙව භික්ඛුනං න භික්ඛුනිතං වට්ටන්ති. මාලාදිසු මාලාති යංකිඤ්චි පුජ්ථං. ගන්ධන්ති යංකිඤ්චි ගන්ධජනං. විලෙපනන්ති ඡවිරාගකරණං. තත්ථ පිළන්ධන්තො ධාරොති නාම. ඌනට්ඨානං පුරන්තො මණ්ඩෙති නාම. ගන්ධවසෙන ඡවිරාගවසෙන ව සාදියන්තො විභූසෙති නාම. ඨානං වුවචති කාරණං. තස්මා යාය දුස්සිලාසවෙනතාය තාති මාලාධාරණාදීති මහාජනො කරොති, තතො පටිච්චරතොති අත්ථො.

උච්චාසයනං වුවචති පමාණාතික්කන්තං. මහාසයනං අකප්පියත්ථරණං. තතො පටිච්චරතොති අත්ථො. ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති කභාපණො ලොභමාසකො ජතුමාසකො දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති, තස්ස උභයස්සපි පටිග්ගහණා පටිච්චරතො, නෙව නං උග්ගණ්හාති, න උග්ගණ්භාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියතිති අත්ථො. ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාති සාලිව්හියවගොධුමකඬගුවරකකුදුසකසඬබාතස්ස සත්තවිධස්සාපි ආමකධඤ්ඤස්ස පටිග්ගහණා. න කෙවලඤ්ච එතෙසං පටිග්ගහණමෙව, ආමසනම්පි භික්ඛුනං න වට්ටතියෙව. ආමකමංසපටිග්ගහණාති එත්ථ අඤ්ඤත්‍ර ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා ආමකමංසමච්ඡානං පටිග්ගහණමෙව භික්ඛුනං න වට්ටති, නො ආමසනං.

ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණාති එත්ථ ඉත්ථීති පුරිසන්තරගතා, ඉතරා කුමාරිකා නාම. තාසං පටිග්ගහණම්පි ආමසනම්පි අකප්පියමෙව. දාසිදාසපටිග්ගහණාති එත්ථ දාසිදාසවසෙනෙව තෙසං පටිග්ගහණං න වට්ටති, “කප්පියකාරකං දම්මී, ආරාමිකං දම්මී”ති එවං වුත්තෙ පන වට්ටති. අපේළකාදිසු ඛෙන්තවත්ථුපරියොසානෙසු කප්පියාකප්පියනෙයො චිනයවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තත්ථ ඛෙන්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයම්පි රුහති, තං ඛෙන්තං. තදත්ථාය අකතභූමිභාගො වත්ථු. ඛෙන්තවත්ථුසිසෙන වෙන්ථ වාපිතළාකාදීනිපි සඬගහිතානෙව. දුතෙය්‍යං වුවචති දුතකම්මං, ගිහිනං පණ්ණං වා සාසනං වා ගහෙන්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං. පභිණගමනං වුවචති සරා සරං පෙසිතස්ස බුද්දකගමනං. අනුයොගො නාම තදුභයකරණං, තස්මා දුතෙය්‍යපභිණගමනානං අනුයොගාති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කයවික්කයාති කයා ව වික්කයා ව. තුලාකුටාදිසු කුටන්ති වඤ්චනං. තත්ථ තුලාකුටං තාව රූපකුටං අඬගකුටං ගහණකුටං පටිච්ඡන්තකුටන්ති වතුබ්බිධං භොති. තත්ථ රූපකුටං නාම ද්වෙ තුලා සරූපා කත්වා ගණ්හන්තො මහතියා ගණ්හාති, දදන්තො බුද්දිකාය දෙති. අඬගකුටං නාම ගණ්හන්තො පච්ඡාභාගෙ හත්ථෙත තුලං අක්කමති, දදන්තො පුබ්බභාගෙ. ගහණකුටං නාම ගණ්හන්තො මූලෙ රජ්ජුං ගණ්හාති, දදන්තො අග්ගෙ. පටිච්ඡන්තකුටං නාම තුලං සුසිරං කත්වා අන්තො අයවුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා ගණ්හන්තො තං පච්ඡාභාගෙ කරොති, දදන්තො අග්ගහාගෙ. කංසො වුවචති සුවණ්ණපාති, තාය වඤ්චනං කංසකුටං. කථං? එකං සුවණ්ණපාතිං කත්වා අඤ්ඤා ද්වෙ තිස්සො ලොභපාතියො සුවණ්ණවණ්ණා කරොති, තතො ජනපදං ගන්ත්වා කිඤ්චිදෙව අද්ධකුලං පවිසිත්වා, “සුවණ්ණභාජනාති කිණ්ඨා”ති

වත්වා අග්‍රසේ පුවිෂ්ඨ සමග්‍රහණය දාතුකාමා හොන්නි. තතො තෙහි “කථං ඉමෙසං සුවණ්ණභාවො ජානිතබ්බො”ති චුත්තෙ – “විමංසිත්වා ගණ්හවා”ති සුවණ්ණපාතිං පාසාණෙ සංසිත්වා සබ්බා පාතියො දත්වා ගච්ඡති.

මානකුටං නාම හදයභෙදසිඛාභෙදරජ්ජුභෙදවසෙන තිවිධං හොති. තත්ථ හදයභෙදො සප්පිතෙලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තානි හි ගණ්හන්තො භෙට්ඨා ඡිද්දෙන මානෙන, “සණ්කං ආසිඤ්වා”ති වත්වා අන්තොභාජනෙ ඛුං පග්ගරාපෙත්වා ගණ්හාති; දදන්තො ඡිද්දං පිට්ඨාස සීසං පුරන්තවා දෙති. සිඛාභෙදො තිලනණ්ඩුලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තානි හි ගණ්හන්තො සණ්කං සිඛං උස්සාපෙත්වා ගණ්හාති, දදන්තො වෙගෙන පුරන්තවා සිඛං ඡින්දන්තො දෙති. රජ්ජුභෙදො ඛෙත්තවත්ථුමිනනකාලෙ ලබ්භති. ලඤ්ජං අලහන්තා හි ඛෙත්තං අමහන්තමපි මහන්තං කත්වා මිනන්ති.

උක්කොටනාදිසු උක්කොටනන්ති සාමිකෙ අස්සාමිකෙ කාතුං ලඤ්ජග්ගණං. වඤ්චනන්ති තෙහි තෙහි උපායෙහි පරෙසං වඤ්චනං. තත්ත්වමෙකං වත්ථු – එකො කිර ලුද්දකො මිගඤ්ච මිගපොතකඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡති. තමෙකො ධුත්තො, “කිං, භො, මිගො අග්ගති, කිං මිගපොතකො”ති ආහ. “මිගො ද්වෙ කභාපණෙ මිගපොතකො එක”න්ති ව චුත්තෙ කභාපණං දත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා ටොකං ගන්ත්වා නිවත්තො, “න මෙ, භො, මිගපොතකෙන අත්ථො, මිගං මෙ දෙහී”ති ආහ. තෙන හි “ද්වෙ කභාපණෙ දෙහී”ති. සො ආහ – “නනු තෙ, භො, මයා පඨමං එකො කභාපණො දින්නො”ති. ආම දින්නොති. “ඉමමපි මිගපොතකං ගණ්හ, එවං සො ව කභාපණො අයඤ්ච කභාපණග්ගනකො මිගපොතකොති ද්වෙ කභාපණා භවිස්සන්ති”ති. සො කාරණං වදන්ති සල්ලක්ඛෙත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා මිගං අදාසීති.

නිකතීති යොගවසෙන වා මායාවසෙන වා අපාමඛිගං පාමඛිගන්ති, අමණං මණන්ති, අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති කත්වා පටිරුපකෙන වඤ්චනං. සාවිශොගොති කුටිලයොගො, එතෙසංයෙව උක්කොටනාදිනමෙතං නාමං, තස්මා උක්කොටනසාවිශොගො වඤ්චනසාවිශොගො නිකතීසාවිශොගොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙච් අඤ්ඤං දස්සෙත්වා අඤ්ඤස්ස පරිවත්තනං සාවිශොගොති වදන්ති. තං පන වඤ්චනෙනෙව සඬිගහිතං. ඡෙදනාදිසු ඡෙදනන්ති හත්ථච්ඡෙදනාදි. වධොති මාරණං. ඛන්ධොති රජ්ජුඛන්ධනාදිහි ඛන්ධනං. විපරාමොසොති හිමවිපරාමොසො ගුම්බවිපරාමොසොති දුට්ඨො. යං හිමපාතසමයෙ හිමෙන පටිච්ඡන්තා හුත්වා මග්ගපටිපන්නං ජනං මුසන්ති, අයං හිමවිපරාමොසො. යං ගුම්බාදිහි පටිච්ඡන්තා මුසන්ති, අයං ගුම්බවිපරාමොසො. ආලොපො චූචිවති ගාමනිගමාදිනං විලොපකරණං. සහසාකාරොති සාහසිකකිරියා, ගෙහං පටිසිත්වා මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙත්වා ඉච්ඡිතභණ්ඩග්ගණං. එවමෙතස්මා ඡෙදන...පෙ.... සහසාකාරා පටිවිරතො හොති.

294. සො සන්තුට්ඨො හොතීති ස්වායං භික්ඛු භෙට්ඨා චුත්තෙන චතුසු පච්චයෙසු ද්වාදසවිධෙන ඉතරිතරපච්චයසන්නොසෙන සමන්තාගතො හොති. ඉමිනා පන ද්වාදසවිධෙන ඉතරිතරපච්චයසන්නොසෙන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති තිණි විවරානි පත්තො දන්තකට්ඨච්ඡෙදනවාසි එකා සුවි කායඛන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. චුත්තමපි වෙතං –

“තිව්වරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුවි ව ඛන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො”ති.

තෙ සබ්බෙපි කායපරිහාරිකාපි හොන්ති කුච්ඡිපරිහාරිකාපි. කථං? තිව්වරං තාව නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා ව විවරණකාලෙ කායං පරිහරති පොසෙතිති කායපරිහාරිකං හොති, විවරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා පිටනකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලග්ගණකාලෙ ව කුච්ඡිං පරිහරති පොසෙතිති කුච්ඡිපරිහාරිකං හොති. පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා නහානකාලෙ කුච්ඡිපරිහරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකො හොති, ආහාරං ගහෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකො හොති. වාසිපි තාය දන්තකට්ඨච්ඡෙදනකාලෙ මඤ්චපිට්ඨානං අඬගපාදවිවරකුට්ඨණ්ඩකසප්පනකාලෙ ව කායපරිහාරිකා හොති, උච්ඡුච්ඡෙදනනාළිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා. සුවිපි විවරසිබ්බනකාලෙ කායපරිහාරිකා හොති, පූචං වා එලං වා විජ්ඣිත්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා. කායඛන්ධනං ඛන්ධිත්වා විවරණකාලෙ කායපරිහාරිකං, උච්ඡුආදිති ඛන්ධිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකං. පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා නහානකාලෙ, සෙනාසනපරිහරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකං, පානීයපරිස්සාවනකාලෙ තෙනෙව තිලනණ්ඩුලපුට්ඨකාදිනි ගහෙත්වා බාදනකාලෙ ව කුච්ඡිපරිහාරිකං. අයං තාව අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස පරික්ඛාරමත්තා.

නවපරික්ඛාරිකස්ස පන සෙයාං පටිසන්තස්ස තත්ත්වකපච්චත්ථරණං වා කුඤ්චිකා වා වට්ටති. දසපරික්ඛාරිකස්ස නිසිදනං වා වම්මබණ්ඩං වා වට්ටති. එකාදසපරික්ඛාරිකස්ස කත්තරයට්ඨි වා තෙලනාළිකා වා වට්ටති. ද්වාදසපරික්ඛාරිකස්ස ඡත්තං වා උපාහනා වා වට්ටති. එතෙසු ව අට්ඨපරික්ඛාරිකොව සන්තුට්ඨො, ඉතරෙ අසන්තුට්ඨා, මහිවිජා මහාභාරාති න වත්තබ්බා. එතෙපි හි අප්පිච්ඡාව සන්තුට්ඨාව සුභරාව සල්ලභුකචුත්තිනොව. හගවා පන නයිමං සුත්තං තෙසං වසෙන කට්ඨෙ, අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස වසෙන කට්ඨෙ. සො හි බුද්දකවාසිඤ්ච සුවිඤ්ච පරිස්සාවනෙ පක්ඛිපිත්වා පත්තස්ස අන්තො යපෙත්වා පත්තං අංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා තිව්වරං කායපට්ඨං කත්වා යෙනිච්ඡකං සුඛං පක්කමති. පටිනිවත්තෙත්වා ගහෙතබ්බං නාමස්ස න හොති, ඉති ඉමස්ස භික්ඛුනො සල්ලභුකචුත්තිතං දස්සෙත්තො හගවා, සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන විවරෙනාතිආදිමාහ.

තත්ප් කායපරිහාරිකෙනාති කායපරිහරණමත්තකෙන. කුච්ඡපරිහාරිකෙනාති කුච්ඡපරිහරණමත්තකෙන.
සමාදායෙව පක්කමතීති තං අට්ඨපරික්ඛාරමත්තකං සබ්බං ගභෙත්වා කායපට්ඨං කත්වා ව ගච්ඡති, “මම විහාරො පරිවෙණං උපට්ඨාකො” තිස්ස සඬගො වා බද්ධො වා න භොති, සො ජියා මුත්තො සරො විය, යුථා අපක්කන්තො මත්තහන්ථී විය ඉච්ඡතිච්ඡිතං සෙනාසනං වනසණ්ඩං රුක්ඛමූලං වනපඛාරං පරිභුඤ්ජන්තො එකොව තිට්ඨති, එකොව නිසීදති, සබ්බිරියාපටේසු එකොව අදුනියො.

“වාතුද්දියො අප්පට්ඨො ව භොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙන;
පරිස්සයානං සහිතා අජමිහී,
එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො” ති. (සු. නි. 42);

එවං වණ්ණිතං ඛග්ගවිසාණකප්පතං ආපජ්ජති.

ඉදාති තමත්පං උපමාය සාධෙන්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ප් පක්ඛී සකුණොති පක්ඛයුත්තො සකුණො. ඩෙතීති උප්පතති. අයං පනෙත්ප් සඬබ්බෙත්ථො – සකුණො නාම “අසුකස්මීං පදෙසෙ රුක්ඛො පරිපක්කථලො” ති ඤත්වා නානාදිසාහි ආගන්ත්වා නබපක්ඛකුණ්ඩාදීහි තස්ස ඵලාති විජ්ඣන්තා වට්ඨනන්තා බාදන්ති. “ඉදං අජ්ජනනාය ඉදං ස්වාතනාය භවිස්සති” ති තෙසං න භොති. ඵලෙ පන ඛිණෙ නෙව රුක්ඛස්ස ආරක්ඛං යපෙන්ති, න තත්ප් පත්තං වා නබං වා කුණ්ඩං වා යපෙන්ති, අප්ථ බො තස්මීං රුක්ඛෙ අනපෙක්ඛො හුත්වා යො යං දිසාභාගං ඉච්ඡති, සො තෙන සපත්තභාරොව – උප්පතිත්වා ගච්ඡති. එවමෙව අයං භික්ඛු නිස්සඬගො නිරපෙක්ඛොයෙව පක්කමති. තෙන චුත්තං “සමාදායෙව පක්කමති” ති. අරියෙනාති නිද්දොසෙන. අජ්ඣක්කන්ති සකෙ අත්තභාවෙ. අනවජ්ජසුඛන්ති නිද්දොසසුඛං.

295. සො චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො භික්ඛු චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං පස්සිත්වාති අත්ථො. සෙසපදෙසු යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං. අබ්‍යාසෙකසුඛන්ති කිලෙසෙහි අනවසිත්තසුඛං, අවිකිණ්ණසුඛන්තිපි චුත්තං. ඉන්ද්‍රියසංවරසුඛඤ්ඤාති දිට්ඨාදියු දිට්ඨමත්තාදිවසෙන පවත්තනාය අවිකිණ්ණං භොති. සො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙහි සො මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරෙන සමන්තාගතො භික්ඛු ඉමෙසු අභික්කන්තපටික්කන්තාදියු සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඤඤවසෙන සම්පජානකාරී භොති. තත්ප් යං වත්තබ්බං සියා, තං සතිපට්ඨානෙ චුත්තමෙව.

296. සො ඉමිනා වාතිආදිනා කිං දස්සෙති? අරඤ්ඤවාසස්ස පච්චයසම්පත්තිං දස්සෙති. යස්ස හි ඉමෙ චත්තාරො පච්චයා නත්ථී, තස්ස අරඤ්ඤවාසො න ඉජ්ඣති, තිරච්ඡානගතෙහි වා වනවරකෙහි වා සද්ධිං වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවනා, “කිං ඵවරූපස්ස පාපභික්ඛුනො අරඤ්ඤවාසෙනා” ති භෙරවසද්දං සාවෙන්ති, හත්ථෙහි සීසං පහරිත්වා පලායනාකාරං කරොන්ති. “අසුකො භික්ඛු අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං අකාසී” ති අයසො පත්ථරති. යස්ස පනෙතෙ චත්තාරො පච්චයා අත්ථී, තස්ස අරඤ්ඤවාසො ඉජ්ඣති, සො හි අත්තනො සීලං පච්චවෙක්ඛන්තො කිඤ්චි කාළකං වා තිලකං වා අපස්සන්තො පීතිං උප්පාදෙන්වා තං බයතො වයතො සම්මසන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති, අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවනා අත්තමනා වණ්ණං භාසන්ති, ඉතිස්ස උදකෙ පක්ඛිත්තතෙලබ්න්දු විය යසො චිත්ථාරිකො භොති.

තත්ප් විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං අප්පසද්දං, අප්පතිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව හි සන්ධාය විභඩ්ගෙ, “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ වෙපි සෙනාසනං භොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි, තෙන තං විචිත්ත”න්ති (විභ. 526) චුත්තං. සෙති වෙව ආසති ව එත්ථාති සෙනාසනං, මඤ්චපීඨාදීනමෙතං අධිවචනං. තෙනාහ – “සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පීඨමපි හිසිපි බිම්බොහනමපි, විහාරොපි අඬ්ඪයොගොපි, පාසාදොපි, හම්මියමපි, ගුහාපි, අට්ඨොපි, මාළොපි, ලෙණමපි, වෙඵගුම්බොපි, රුක්ඛමූලමපි, මණ්ඩපොපි සෙනාසනං, යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසන”න්ති. අපිව “විහාරො අඬ්ඪයොගො පාසාදො හම්මියං ගුහා” ති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. “මඤ්චො පීඨං, හිසි බිම්බොහන”න්ති ඉදං මඤ්චපීඨසෙනාසනං නාම. “විම්ලිකා, වම්මබණ්ඩො, තිණසන්ථාරො, පණ්ණසන්ථාරො” ති ඉදං සන්ථතසෙනාසනං නාම. “යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති” ති ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති එවං චතුබ්බං සෙනාසනං භොති, තං සබ්බමපි සෙනාසනග්ගණෙන ගහිතමෙව. ඉමස්ස පන සකුණසදිසස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුනො අනුච්ඡවිකං දස්සෙන්තො අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලන්තිආදිමාහ.

තත්ප් අරඤ්ඤන්ති “නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්බො, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති ඉදං භික්ඛුනිතං වසෙන ආගතං අරඤ්ඤං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස භික්ඛුනො අනුරූපං, තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඬ්ගනිද්දෙසෙ චුත්තං. රුක්ඛමූලන්ති යංකිඤ්චි සන්දව්ඡායං විචිත්තං රක්ඛමූලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ප් හි උදකසොණ්ඩියු උදකකිව්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛවිජායාය නිසින්තස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සිතෙන වාතෙන විජියමානස්ස චිත්තං එකග්ගං භොති. කන්දරන්ති කං චූච්චති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන භිත්තං පබ්බතප්පදෙසං, යං නදිකුම්බන්තිපි නදිකුඤ්ජන්තිපි වදන්ති. තත්ප් හි රජතපට්ටසදිසා

වාලිකා හොන්නි, මත්පකෙ මණ්ඩිතානං විය වනගහනං, මණ්ඩන්ධසදිසං උදකං සන්දති. එවරුපං කන්දරං ඔරුග්ග පානියං පිවිත්වා ගත්තානි සිතානි කත්වා වාලිකං උස්සාපෙත්වා පංසුකුලවීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසින්තස්ස සමණධම්මං කරොතො චිත්තං එකග්ගං හොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරා, එකස්මිංයෙව වා උමඛිගසදිසං මහාවීවරං. සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. වනපත්ථන්ති අතික්කමිත්වා මනුස්සානං උපචාරට්ඨානං, යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති. තෙනෙවාහ – “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්තිආදි (විහ. 531). අබ්භොකාසන්ති අවිජන්තං, ආකඬ්ඛමානො පනෙත්ථ වීවරකුට්ඨං කත්වා වසති. පලාලපුඤ්ජන්ති පලාලරාසිං. මහාපලාලපුඤ්ජතො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගච්ඡගුම්ඛාදිනම්පි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්තා සමණධම්මං කරොන්ති, තං සන්ධායෙතං වුත්තං.

පච්ඡාභත්තන්ති භත්තස්ස පච්ජතො. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො. පල්ලඬ්ඛකන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරීරං උජුකං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොට්ඨා කොට්ඨං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්ඤි නිසින්තස්ස වම්මමංසනභාරුති න පණමන්ති. අට්ඨස්ස යා තෙසං පණමනපච්චයා බණෙ බණෙ වෙදනා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තා න උප්පජ්ජන්ති. තාසු අනුප්පජ්ජමානාසු චිත්තං එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං න පරිපතති, වුද්ධිං ඵාතිං උපගච්ඡති. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපසිත්වා, මුඛසම්පෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඬිගෙ වුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා හොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුවචති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විහ. 537). අට්ඨ වා “පරීති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානත්ථො, සතීති උපට්ඨානත්ථො, තෙන වුවචති පරිමුඛං සති”න්ති (පටි. ම. 1.164) එවං පටිසම්භිදායං වුත්තනෙයනපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපො “පරිග්ගහිතනියානසතිං කත්වා”ති.

අභිජ්ඣං ලොකෙති එත්ථ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, තස්මා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු රාගං පභාය කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්භෙත්වාති අයමෙත්ථ අත්ථො. විගතාභිජ්ඣෙතාති වික්ඛම්භනවසෙන පහිනත්තා විගතාභිජ්ඣෙත, න වක්ඛුවිඤ්ඤාණසදිසෙනාති අත්ථො. අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙතීති අභිජ්ඣාතො චිත්තං පරිමොවෙති. යථා නං සා මුඤ්චති වෙව, මුඤ්චිත්වා ව න සුත ගණ්භාති, එවං කරොතීති අත්ථො. බ්‍යාපාදපදොසං පභායාතිආදිසුපි එසෙව නයො. බ්‍යාපජ්ජති ඉමිනා චිත්තං සුතිකම්මාසාදයො විය පුරිමපකතිං පජහතීති බ්‍යාපාදො. විකාරාපත්තියා පදුස්සති, පරං වා පදුසෙති විනාසෙතීති පදොසො. උභයමෙතං කොධස්සෙවාධිවචනං. ටීනං චිත්තගෙලඤ්ඤං. මිද්ධං වෙතසිකගෙලඤ්ඤං. ටීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ටීනමිද්ධං. ආලොකසඤ්ඤීති රත්තිමපි දිවා දිට්ඨආලොකසඤ්ජානනසමත්ථතාය විගතනිවරණාය පරිසුද්ධාය සඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සකො සම්පජානොති සතියා ව ඤාණෙන ව සමන්තාගතො. ඉදං උභයං ආලොකසඤ්ඤාය උපකාරත්තා වුත්තං. උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. තිණ්ණවිචිකිච්චොති විචිකිච්ඡං තරිත්වා අතික්කමිත්වා යිතො. “කථමිදං කථමිදං”න්ති එවං නප්පවත්තතීති අකථංකපී. කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. “ඉමෙ නු බො කුසලා, කථමිමෙ කුසලා”ති එවං න විචිකිච්ඡති න කඬ්ඛතීති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, ඉමෙසු පන නිවරණෙසු වචනත්ථලක්ඛණාදිභෙදතො යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

297. පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණො ඉමෙ පඤ්ච නිවරණා උප්පජ්ජමානා අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජිතුං න දෙනති, උප්පන්නා අපි අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච වා අභිඤ්ඤා උච්ඡින්නිත්වා පාතෙන්නි; තස්මා “පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණො”ති වුවචන්ති. තථාගතපදං ඉතිපීති ඉදමිපි තථාගතස්ස ඤාණපදං ඤාණවළඤ්ජං ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානන්ති වුවචති. තථාගතනිසෙවිතන්ති තථාගතස්ස ඤාණභාසුකාය නිසංසිතට්ඨානං. තථාගතාරඤ්ජිතන්ති තථාගතස්ස ඤාණදායාය ආරඤ්ජිතට්ඨානං.

299. යථාභූතං පජානාතීති යථාසභාවං පජානාති. නත්තෙව තාව අරියසාවකො නිට්ඨං ගතො හොතීති ඉමා ඤානාභිඤ්ඤා බාහිරකෙහිපි සාධාරණාති න තාව නිට්ඨං ගතො හොති. මග්ගක්ඛණෙපි අපරියොසිතකිච්චතාය න තාව නිට්ඨං ගතො හොති. අපිච බො නිට්ඨං ගච්ඡතීති අපිච බො පන මග්ගක්ඛණෙ මහාභත්ථිං පස්සන්තො නාගචනිකො විය සම්මාසම්බුද්ධො භගවාති ඉමිනා ආකාරෙන තිසු රතනෙසු නිට්ඨං ගච්ඡති. නිට්ඨං ගතො හොතීති එවං මග්ගක්ඛණෙ නිට්ඨං ගච්ඡන්තො අරහත්තථලක්ඛණෙ පරියොසිතසබ්බකිච්චතාය සබ්බාකාරෙන තිසු රතනෙසු නිට්ඨං ගතො හොති. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

300. එවං මෙ සුතන්ති මහාභත්ථිපදොපමසුත්තං. තත්ථ ජඬ්ගලානන්ති පථවීතලවාරිතං. පාණානන්ති සපාදකපාණානං. පදජාතාතීති පදානි. සමොධානං ගච්ඡන්තීති ඔධානං පක්ඛෙපං ගච්ඡන්ති. අග්ගමක්ඛායතීති සෙට්ඨං.

අක්බායති. යදිදං මහන්තත්තෙනාති මහන්තභාවෙන අග්ගං අක්බායති, න ගුණවසෙනාති අත්ථො. යෙ කෙච් කුසලා ධම්මාති යෙ කෙච් ලොකියා වා ලොකුත්තරා වා කුසලා ධම්මා. සඨගහං ගච්ඡන්තීති එත්ථ චතුබ්බිධො සඨගහො – සජාතිසඨගහො, සඤ්ජාතිසඨගහො, කිරියසඨගහො, ගණනසඨගහොති. තත්ථ “සබ්බෙ ඛත්තියා ආගච්ඡන්තු සබ්බෙ බ්‍රාහ්මණා”ති එවං සමානජාතිවසෙන සඨගහො සජාතිසඨගහො නාම. “සබ්බෙ කොසලකා සබ්බෙ මාගධකා”ති එවං සඤ්ජාතිදෙසවසෙන සඨගහො සඤ්ජාතිසඨගහො නාම. “සබ්බෙ රජිකා සබ්බෙ ධනුග්ගහා”ති එවං කිරියවසෙන සඨගහො කිරියසඨගහො නාම. “චක්බායතනං කතමක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡතීති? චක්බායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති. භඤ්චි චක්බායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති, තෙන චත රෙ චත්තබ්බෙ චක්බායතනං රූපක්ඛන්ධෙන සඨගහිත”න්ති (කථා. 471), අයං ගණනසඨගහො නාම. ඉමස්මිම්භි යානෙ අයමෙච අධිප්පෙතො.

301. යථා හි ඡෙකො විලිවකාරො සුජාතං වෙළං ලහිත්වා චතුර්ධා ඡෙත්වා තතො තයො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා පඤ්චධා හින්දෙය්‍ය, තතොපි චත්තාරො යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා එාලෙන්තො පඤ්ච පෙසියො කරෙය්‍ය, තතො චතස්සො යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා කුච්ඡිභාගං පිට්ඨිභාගන්ති ද්විධා එාලෙන්තා පිට්ඨිභාගං යපෙත්වා කුච්ඡිභාගං ආදාය තතො සමුත්ගඛිජ්ජිතාලවණ්ටාදිනානප්පකාරං වෙළචිකතිං කරෙය්‍ය, සො පිට්ඨිභාගඤ්ච ඉතරා ච චතස්සො පෙසියො ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙ ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙ කම්මාය න උපනෙස්සතිති න චත්තබ්බො. එකප්පභාරෙන පන උපනෙතුං න සක්කා, අනුපුබ්බෙන උපනෙස්සති. එවමෙව අයං මහාපෙරොපි විලිවකාරො සුජාතං වෙළං ලහිත්වා චත්තාරො කොට්ඨාසෙ විය, ඉමං මහන්තං සුත්තන්තං ආරහිත්වා චතුරාරියසච්චවසෙන මාතිකං යපෙසි. විලිවකාරස්ස තයො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං ගහෙන්වා තස්ස පඤ්චධා කරණං විය පෙරස්ස තිණි අරියසච්චානි යපෙත්වා එකං දුක්ඛසච්චං ගහෙන්වා භාජෙන්තස්ස ඛන්ධවසෙන පඤ්චධා කරණං. තතො යථා සො විලිවකාරො චත්තාරො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං භාගං ගහෙන්වා පඤ්චධා එාලෙසි, එවං පෙරො චත්තාරො අරුපක්ඛන්ධෙ යපෙත්වා රුපක්ඛන්ධං විභජන්තො චත්තාරි ච මහාභුතානි චතුන්තඤ්ච මහාභුතානං උපාදාය රුපන්ති පඤ්චධා අකාසි. තතො යථා සො විලිවකාරො චතස්සො පෙසියො යපෙත්වා එකං ගහෙන්වා කුච්ඡිභාගං පිට්ඨිභාගන්ති ද්විධා එාලෙසි, එවං පෙරො උපාදාය රුපඤ්ච තිස්සො ච ධාතුයො යපෙත්වා එකං පට්ඨිධාතුං විභජන්තො අප්ඤ්ඤාත්තිකඛාරිවසෙන ද්විධා දස්සෙසි. යථා සො විලිවකාරො පිට්ඨිභාගං යපෙත්වා කුච්ඡිභාගං ආදාය නානප්පකාරං විලිවචිකතිං අකාසි, එවං පෙරො ඛාරිං පට්ඨිධාතුං යපෙත්වා අප්ඤ්ඤාත්තිකං පට්ඨිධාතුං වීසතියා ආකාරෙහි විභජිත්වා දස්සෙතුං කතමා වාට්ඨසො, අප්ඤ්ඤාත්තිකා පට්ඨිධාතුනිආදිමාහ.

එකො කිර මහාරාජා, තස්ස පරොසහස්සං පුත්තා. සො තෙසං පිළන්ධනපරික්ඛාරං චතුසු පෙළාසු යපෙන්වා ජෙට්ඨපුත්තස්ස අප්පෙසි — “ඉදං තෙ, තාත, භාතිකානං පිළන්ධනභණ්ඩං තථාරූපෙ ඡණ්ණෙ සම්පත්තෙ පිළන්ධනං නො දෙහීති යාවන්තානං දදෙය්‍යාසී”ති. සො “සාධු දෙවා”ති සාරගඛිගෙ පටිසාමෙසි, තථාරූපෙ ඡණ්දිවසෙ රාජපුත්තා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “පිළන්ධනං නො, තාත, දෙට්, නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා”ති ආභංසු. තාතා, ජෙට්ඨභාතිකස්ස වො හත්ථෙ මයා පිළන්ධනං යපිතං, තං ආහරාපෙන්වා පිළන්ධටාති. තෙ සාධුති පටිස්සුණ්ත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “තුම්භාකං කිර නො හත්ථෙ පිළන්ධනභණ්ඩං, තං දෙට්”ති ආභංසු. සො එවං කරිස්සාමීති ගඛිභං විවරිත්වා, චතස්සො පෙළායො නීහරිත්වා තිස්සො යපෙන්වා එකං විවරිත්වා, තතො පඤ්ච සමුග්ගෙ නීහරිත්වා චත්තාරො යපෙන්වා එකං විවරිත්වා, තතො පඤ්චස්ස කරණ්ඨෙස්ස නීහරිතෙස්ස චත්තාරො යපෙන්වා එකං විවරිත්වා පිට්ඨානං පස්සෙ යපෙන්වා තතො හත්ථුපගහපද්‍යුපගාදීති නානප්පකාරානි පිළන්ධනානි නීහරිත්වා අදාසි. සො කිඤ්චාපි ඉතරෙහි චතුති කරණ්ඨෙති ඉතරෙහි චතුති සමුග්ගෙහි ඉතරානි තිහි පෙළාහි න තාව භාජෙන්වා දෙති, අනුපුබ්බෙන පන දස්සති, න හි සක්කා එකප්පභාරෙන දාතුං.

තත්ප් මහාරාජා විය හඟවා දට්ඨබ්බො. චූත්තම්පි වෙනං - “රාජාහමස්මි සෙලාති හඟවා, ධම්මරාජා අනුත්තරො”ති (සු. නි. 559). ජෙට්ඨපුත්තො විය සාරිපුත්තත්ථෙරො, චූත්තම්පි වෙනං - “යං බො තං, භික්ඛවෙ, සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය, ‘හඟවතො පුත්තො ඔරසො මුඛතො ජාතො ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො ධම්මදායාදො, නො ආමිසදායාදො’ති සාරිපුත්තමෙව තං සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය, හඟවතො පුත්තො...පෙ.... නො ආමිසදායාදො”ති (ම. නි. 3.97). පරොසහස්සරාජපුත්තා විය භික්ඛුසඬ්ඨො දට්ඨබ්බො. චූත්තම්පි වෙනං -

“පරොසහස්සං භික්ඛුනං, සුගතං පයිරුපාසති;
දෙසෙන්තං චිරජං ධම්මං, නිබ්බානං අකුතොභය”න්ති. (සං. නි. 1.216);

රඤ්ඤො තෙසං පුත්තානං පිළන්ධනං චතුසු පෙළාසු පක්ඛිපිත්වා ජෙට්ඨපුත්තස්ස හත්ථෙ යපිතකාලො විය හඟවතො ධම්මසෙනාපතිස්ස හත්ථෙ චතුසුවිථප්පකාසනාය යපිතකාලො, තෙනෙවාහ - “සාරිපුත්තො, භික්ඛවෙ, පහොති චත්තාරි අරියසච්චානි විත්ථාරෙන ආචික්ඛිතුං දෙසෙතුං පඤ්ඤාපෙතුං පට්ඨපෙතුං විචරිතුං විහජිතුං උත්තානිකාතු”න්ති (ම. නි. 3.371). තථාරූපෙ බණෙ තෙසං රාජපුත්තානං තං රාජානං උපසඬ්ඨකම්ථො පිළන්ධනං යාවනකාලො විය භික්ඛුසඬ්ඨස්ස වස්සුපනායිකසමයෙ ආගන්ත්වා ධම්මදෙසනාය යාවිතකාලො. උපකට්ඨාය කිර වස්සුපනායිකාය ඉදං සුත්තං දෙසිතං. රඤ්ඤො, “තාතා, ජෙට්ඨභාතිකස්ස වො හත්ථෙ මයා පිළන්ධනං යපිතං තං ආහරාපෙත්වා පිළන්ධනං”ති චූත්තකාලො විය සම්බුද්ධෙනාපි, “සෙවෙට්, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ, හජට්, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ. පණ්ඩිතා භික්ඛු අනුග්ගාහකා සබ්බමචාරින”න්ති එව. ධම්මසෙනාපතියො සන්තිකෙ භික්ඛුනං පෙසිතකාලො.

රාජපුත්තෙහි රඤ්ඤො කථං සුත්වා ජෙට්ඨභාතිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පිළන්ධනං යාවිතකාලො විය භික්ඛුහි සත්ථුකථං සුත්වා ධම්මසෙනාපතිං උපසඬ්ඨකම්ම ධම්මදෙසනං ආයාචිතකාලො. ජෙට්ඨභාතිකස්ස ගබ්භං විචරිත්වා වතස්සො පෙළායො නිහරිත්වා යපනං විය ධම්මසෙනාපතිස්ස ඉමං සුත්තන්තං ආරභිත්වා චතුත්තං අරියසච්චානං වසෙන මාතිකාය යපනං. තිස්සො පෙළායො යපෙන්වා එකං විචරිත්වා තතො පඤ්චසමුග්ගනිහරණං විය තිණ් අරියසච්චානි යපෙන්වා දුක්ඛං අරියසච්චං විහජන්තස්ස පඤ්චක්ඛන්ධදස්සනං. චත්තාරො සමුග්ගෙ යපෙන්වා එකං විචරිත්වා තතො පඤ්චකරණ්ඩනිහරණං විය චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධෙ යපෙන්වා එකං රූපක්ඛන්ධං විහජන්තස්ස චතුමහාභුතඋපාදාරූපවසෙන පඤ්චකොට්ඨාසදස්සනං.

302. චත්තාරො කරණ්ඨෙ යපෙන්වා එකං විචරිත්වා පිට්ඨානං පස්සෙ යපෙන්වා හත්ථුපගපාදුපගාදිපිළන්ධනදානං විය තිණ් මහාභුතානි උපාදාරූපඤ්ච යපෙන්වා එකං පට්ඨිමාතුං විහජන්තස්ස බාහිරං තාව පිට්ඨානං විය යපෙන්වා අජ්ඣන්තිකාය පට්ඨිමාතුයා නානාසභාවතො විසතියා ආකාරෙහි දස්සනත්ථං “කතමා වාචුසො අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිමාතු”තිආදිවචනං.

තස්ස පන රාජපුත්තස්ස තෙහි චතුහි කරණ්ඨෙහි චතුහි සමුග්ගෙහි තිහි ව පෙළාහි පච්ඡා අනුපුබ්බෙන නිහරිත්වා පිළන්ධනදානං විය ථෙරස්සාපි ඉතරෙසඤ්ච තිණ්ණං මහාභුතානං උපාදාරූපානඤ්ච චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානඤ්ච තිණ්ණං අරියසච්චානඤ්ච පච්ඡා අනුපුබ්බෙන භාජෙන්වා දස්සනං වෙදිතබ්බං. යං පනෙනං “කතමා වාචුසො, අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිමාතු”තිආදි චූත්තං. තත්ප් අජ්ඣන්තං පච්චත්තන්ති උභයම්පෙන නියකාධිවචනමෙව. කක්ඛළන්ති ථද්ධං. බරිගතන්ති ඵරුසං. උපාදින්නන්ති න කම්මසමුට්ඨානමෙව, අවිසෙසෙන පන සරිරට්ඨකස්සෙනං ගහණං. සරිරට්ඨකඤ්ච උපාදින්නං වා භොතු, අනුපාදින්නං වා, ආදින්නගහිතපරාමට්ඨවසෙන සබ්බං උපාදින්නමෙව නාම. සෙය්‍යාපීදං - කෙසා ලොමා...පෙ.... උදරියං කරිසන්ති ඉදං ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස කුලපුත්තස්ස අජ්ඣන්තිකපට්ඨිමාතුචසෙන තාව කම්මට්ඨානං විහන්තං. එත්ථ පන මනසිකාරං ආරභිත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහත්තං ගහෙතුකාමෙන යං කාතබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතමෙව. මත්ථලුඬ්ඨං පන න ඉධ පාළිආරුල්ලං. තම්පි ආහරිත්වා, විසුද්ධිමග්ගෙ චූත්තනයෙනෙව වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන චචත්ථපෙත්වා, “අයම්පි අවෙනනා අබ්‍යාකතා සුඤ්ඤා ථද්ධා පට්ඨිමාතු එවා”ති මනසි කාතබ්බං. යං වා පනඤ්ඤම්පිති ඉදං ඉතරෙසු තිසු කොට්ඨාසෙසු අනුගතාය පට්ඨිමාතුයා ගහණත්ථං චූත්තං. යා වෙව බො පන අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිමාතුහි යා ව අයං චූත්තප්පකාරා අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිමාතු. යා ව බාහිරාති යා ව විහඬිගෙ, “අයො ලොහං තිසු සිස”න්තිආදිනා (විහ. 173) නයෙන ආගතා බාහිරා පට්ඨිමාතු.

එත්තාවතා ථෙරෙන අජ්ඣන්තිකා පට්ඨිමාතු නානාසභාවතො විසතියා ආකාරෙහි විත්ථාරෙන දස්සිතා, බාහිරා සඬ්ඛෙපෙන. කස්මා? යස්මිඤ්චි යානෙ සත්තානං ආලයො නිකන්ති පත්ථනා පරියුට්ඨානං ගහණං පරාමාසො බලවා භොති, තත්ප් තෙසං ආලයාදිනං උද්ධරණත්ථං බුද්ධා වා බුද්ධසාවකා වා විත්ථාරකථං කථෙත්ති. යත්ථ පන න බලවා, තත්ප් කත්තබ්බකිච්චාභාවතො සඬ්ඛෙපෙන කථෙත්ති. යථා හි කස්සකො ඛෙත්තං කසමානො යත්ථ මූලසන්තානකානං බලවතාය නඩ්ගලං ලග්ගති, තත්ප් ගොණෙ යපෙන්වා පංසුං වියුහිත්වා මූලසන්තානකානි ඡෙත්වා ඡෙත්වා උද්ධරන්තො බහුං වායාමං කරොති. යත්ථ තානි නත්ථී, තත්ප් බලවං පයොගං කත්වා ගොණෙ පිට්ඨියං පහරමානො කසතියෙව, එවංසම්පදම්ඤං වෙදිතබ්බං.

පට්ඨිමාතුරෙවෙසාති දුට්ඨාපෙසා ථද්ධට්ඨෙන කක්ඛළට්ඨෙන ඵරුසට්ඨෙන එකලක්ඛණා පට්ඨිමාතුයෙව , ආචුසොති අජ්ඣන්තිකං බාහිරාය සද්ධිං යොජෙන්වා දස්සෙති. යස්මා බාහිරාය පට්ඨිමාතුයා අවෙනනාභාවො පාකටො,

න අප්‍රකාශිතකාය, තස්මා සා බාහිරාය සද්ධිං එකසද්ධිං අවෙනනායෙවාති ගණන්තස්ස සුඛපරිගහො හොති. යථා කිං? යථා දන්තෙන ගොණෙන සද්ධිං යොජිතො අදන්තො කතිපාහමෙව විසුකායති විජ්ජන්දති, අථ න විරස්සෙව දමං උපෙනි. එවං අප්‍රකාශිතකායි බාහිරාය සද්ධිං එකසද්ධිං ගණන්තස්ස කතිපාහමෙව අවෙනනාහාවො න උපට්ඨාති, අථ න විරෙනෙවස්සා අවෙනනාහාවො පාකටො හොති. තං නෙතං මමාති තං උභයමිති න එතං මම, න එසොහමස්මි, න එසො මෙ අත්තාති එවං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යථාභූතන්ති යථාසභාවං, තඤ්ඤි අනිච්චාදිසභාවං, තස්මා අනිච්චං දුක්ඛමනත්තාති එවං දට්ඨබ්බන්ති අත්ථො.

හොති ඛො සො, ආවුසොති කස්මා ආරහි? බාහිරආපොධාතුවසෙන බාහිරාය පට්ඨිධාතූයා විනාසං දස්සෙත්වා තතො විසෙසතරෙන උපාදින්නාය සරිරට්ඨකපට්ඨිධාතූයා විනාසදස්සනත්ථං. පකුප්පතීති ආපොසංචට්ටවසෙන වඩ්ඪමානා කුප්පති. අන්තරහිතා තස්මිං සමයෙ බාහිරා පට්ඨිධාතූ හොතීති තස්මිං සමයෙ කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙ බාරොදකෙන විලියමානා උදකානුගතා හුත්වා සබ්බා පබ්බතාදිවසෙන සණ්ඨිතා පට්ඨිධාතූ අන්තරහිතා හොති. විලියිත්වා උදකමෙව හොති. තාව මහල්ලිකායාති තාව මහන්තාය.

දූවෙ සතසහස්සාති, වත්තාරි නහුතාති ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, සබ්බාතායං වසුත්ධරාති. —

එවං බහලත්තෙනෙව මහන්තාය, විත්ථාරතො පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලප්පමාණාය. අනිච්චතාති හුත්වා අභාවතා. ඛයධම්මතාති ඛයං ගමනසභාවතා. වයධම්මතාති වයං ගමනසභාවතා. විපරිණාමධම්මතාති පකතිවිජ්ජනසභාවතා, ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි අනිච්චලක්ඛණමෙව වුත්තං. යං පන අනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තං අනත්තාති තිණ්හිපි ලක්ඛණාති ආගතානෙව හොන්ති. මත්තට්ඨකස්සාති පරිත්තට්ඨිතිකස්ස, තත්ථ ද්විභාකාරෙහි ඉමස්ස කායස්ස පරිත්තට්ඨිතිතා වෙදිතබ්බා ඨිතිපරිත්තතාය ව සරසපරිත්තතාය ව. අයඤ්ඤි අනිතෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථ, න ජීවති, න ජීවිස්සති. අනාගතෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සති, න ජීවති, න ජීවිත්ථ. පච්චුප්පන්නෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවති, න ජීවිත්ථ, න ජීවිස්සතිති වුච්චති.

“ජීවිතං අත්තභාවො ව, සුඛදුක්ඛා ව කෙවලා;
එකචිත්තසමායුත්තා, ලහු සො චත්තතෙ බණො”ති. —

ඉදං එතස්සෙව පරිත්තට්ඨිතිදස්සනත්ථං වුත්තං. එවං ඨිතිපරිත්තතාය පරිත්තට්ඨිතිතා වෙදිතබ්බා.

අස්සාසපස්සාසුපතිබද්ධාදිභාවෙන පනස්ස සරසපරිත්තතා වෙදිතබ්බා. සත්තානඤ්ඤි අස්සාසුපතිබද්ධං ජීවිතං, පස්සාසුපතිබද්ධං ජීවිතං, අස්සාසපස්සාසුපතිබද්ධං ජීවිතං, මහාභූතූපතිබද්ධං ජීවිතං, කබලීකාරාහාරූපතිබද්ධං ජීවිතං, විඤ්ඤාණූපතිබද්ධං ජීවිතන්ති විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතං.

තණ්හුපාදින්නස්සාති තණ්හාය ආදින්නගහිතපරාමට්ඨස්ස අහන්ති වා මමන්ති වා අස්මිති වා. අථ බ්වාස්ස නොතෙවෙත්ථ හොතීති අථ ඛො අස්ස භික්ඛුනො එවං තිණ්හි ලක්ඛණාති ආරොපෙත්වා පස්සන්තස්ස එත්ථ අප්‍රකාශිතකාය පට්ඨිධාතූයා අහන්ති වාතිආදි තිවිධො තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහො නොතෙව හොති, න හොතියෙවාති අත්ථො. යථා ව ආපොධාතුවසෙන, එවං තෙජොධාතුවායොධාතුවසෙනපි බාහිරාය පට්ඨිධාතූයා අන්තරධානං හොති. ඉධ පන එකංයෙව ආගතං. ඉතරානිපි අත්ථතො වෙදිතබ්බාති.

තඤ්ඤෙ, ආවුසොති ඉධ තස්ස ධාතූකම්මට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො සොතද්චාරෙ පරිග්ගහං පට්ඨපෙන්නො බලං දස්සෙති. අක්කොසන්තීති දසහි අක්කොසවත්ථුති අක්කොසන්ති. පරිභාසන්තීති තයා ඉදඤ්චිදඤ්ච කතං, එවඤ්ච එවඤ්ච තං කරිස්සාමාති වාචාය පරිභාසන්ති. රොසෙන්නීති සට්ඨෙත්ති. විහෙසෙන්නීති දුක්ඛාපෙන්නී, සබ්බං වාචාය සට්ඨනමෙව වුත්තං. සො එවන්ති සො ධාතූකම්මට්ඨානිකො එවං සම්පජානාති. උප්පන්නා ඛො මෙ අයන්ති සම්පතිවත්තමානුප්පන්නභාවෙන ව සමුදාචාරූප්පන්නභාවෙන ව උප්පන්නා. සොතසම්ඵස්සජාති උපතිස්සයවසෙන සොතසම්ඵස්සතො ජාතා සොතද්චාරජවනවෙදනා, එස්සො අනිච්චොති සොතසම්ඵස්සො හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චොති පස්සති. වෙදනාදයොපි සොතසම්ඵස්සසම්පයුත්තාව වෙදිතබ්බා. ධාතාරම්මණමෙවාති ධාතූසඬ්ඛාතමෙව ආරම්මණං. පක්ඛන්දතීති ඔතරති. පසිදතීති තස්මිං ආරම්මණෙ පසිදති, භූමිමච්චනමෙව වා එතං. බාඤ්ජනසන්ධිවසෙන “ධාතාරම්මණමෙවා”ති වුත්තං, ධාතාරම්මණයෙවාති අයමෙත්ථ අත්ථො. අධිවුච්චතීති ධාතුවසෙන එවන්ති අධිමොක්ඛං ලහති, න රජ්ජති, න දුස්සති. අයඤ්ඤි සොතද්චාරම්හි ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ මූලපරිඤ්ඤාආගන්තුකතාවකාලිකවසෙන පරිග්ගහං කරොති, තස්ස විත්ථාරකථා සතිපට්ඨානෙ සතිසම්පජඤ්ඤපබ්බෙ වුත්තා. සා පන තත්ථ වක්ඛුද්චාරවසෙන වුත්තා, ඉධ සොතද්චාරවසෙන වෙදිතබ්බා.

එවං කතපරිග්ගහස්ස හි ධාතූකම්මට්ඨානිකස්ස බලවිපස්සකස්ස සවෙපි වක්ඛුද්චාරාදිසු ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අයොනිසො ආවජ්ජනං උප්පජ්ජති, වොට්ඨබ්බනං පත්වා එකං ද්වෙ වාරෙ ආසෙවනං ලහිත්වා විත්තං භවඬ්ගමෙව ඔතරති, න රාගාදිවසෙන උප්පජ්ජති, අයං කොට්ඨපත්තො තික්ඛවිපස්සකො. අපරස්ස රාගාදිවසෙන එකං වාරං ජවනං ජවති, ජවනපරියොසානෙ පන රාගාදිවසෙන එවං මෙ ජවනං ජවිතන්ති ආවජ්ජතො ආරම්මණං.

පරිගිහිතමෙව හොති, පුන වාරං තථා න ජවති. අපරස්ස එකවාරං එවං ආවජ්ජනො පුන දුතියවාරං රාගාදිවසෙන ජවනං ජවතියෙව, දුතියවාරාවසානෙ පන එවං මෙ ජවනං ජවිතන්ති ආවජ්ජනො ආරම්මණං පරිගිහිතමෙව හොති, තතියවාරෙ තථා න උප්පජ්ජති. එත්ථ පන පටිමො අතිතික්ඛො, තතියො අතිමන්දො, දුතියස්ස පන වසෙන ඉමස්මිං සුත්තෙ, ලට්ඨකිකොපමෙ, ඉන්ද්‍රියභාවනෙ ව අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං සොතද්වාරෙ පරිගිහිතවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස බලං දස්සෙන්වා ඉදානි කායද්වාරෙ දීපෙන්තො තඤ්චෙ, ආවුසොතිආදිවාහ. අනිට්ඨාරම්මණඤ්ඤි පත්වා ද්විසු වාරෙසු කිලමිති සොතද්වාරෙ ව කායද්වාරෙ ව. තස්මා යථා නාම ඛේතස්සාමි පුරිසො කුදාලං ගහෙන්වා ඛේතං අනුසඤ්චරන්තො යත්ථ වා තත්ථ වා මත්තිකපිණ්ඩං අදත්වා දුබ්බලට්ඨානෙසුයෙව කුදාලෙන භූමිං හින්දිත්වා සතිණමත්තිකපිණ්ඩං දෙනි. එවමෙව මහාපෙරො අනාගතෙ සික්ඛාකාමා පට්ඨානකම්මිකා කුලපුත්තා ඉමෙසු ද්වාරෙසු සංවරං පටිධිපෙන්වා ඛිප්පමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සන්තිති ඉමෙසුයෙව ද්විසු ද්වාරෙසු ගාල්භං කත්වා සංවරං දෙසෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්ථ සමුදාවරන්තිති උපක්කමන්ති. පාණිසම්ඵස්සෙනාති පාණිප්පහාරෙන, ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. තථාභුතොති තථාසභාවො. යථාභුතස්මිත්ති යථාසභාවෙ. කමන්තිති පවත්තන්ති. එවං බුද්ධං අනුස්සරන්තොතිආදිසු ඉතිපි සො භගවාතිආදිනා නයෙන අනුස්සරන්තොපි බුද්ධං අනුස්සරති, චුත්තං ඛො පනෙතං භගවතාති අනුස්සරන්තොපි අනුස්සරතියෙව. ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මොතිආදිනා නයෙන අනුස්සරන්තොපි ධම්මං අනුස්සරති, කකචුපමොවාදං අනුස්සරන්තොපි අනුස්සරතියෙව. සුප්පටිපන්තොතිආදිනා නයෙන අනුස්සරන්තොපි සඬ්ඝං අනුස්සරති, කකචොකන්තනං අධිවාසයමානස්ස භික්ඛුනො ගුණං අනුස්සරමානොපි අනුස්සරතියෙව.

උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා න සණ්ඨාතීති ඉධ විපස්සනුපෙක්ඛා අධිප්පෙනා. උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා සණ්ඨාතීති ඉධ ඡළඬගුපෙක්ඛා, සා පනෙසා කිඤ්චාපි ඛිණාසවස්ස ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ආරම්මණෙසු අරජ්ජනාදිවසෙන පවත්තති, අයං පන භික්ඛු වීරියබලෙන භාවනාසිද්ධියා අත්තනො විපස්සනං ඛිණාසවස්ස ඡළඬගුපෙක්ඛායානෙ යපෙනීති විපස්සනාව ඡළඬගුපෙක්ඛා නාම ජාතා.

303. ආපොධාතුනිද්දෙසෙ ආපොගතන්ති සබ්බආපෙසු ගතං අල්ලයුසභාවලක්ඛණං. පිත්තං සෙම්භන්තිආදිසු පන යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං. පකුප්පතීති ඔසවසෙන වඩ්ඪති, සමුද්දතො වා උදකං උත්තරති, අයමස්ස පාකතිකො පකොපො, ආපොසංවට්ටකාලෙ පන කොට්ඨසභස්සවක්කවාළං උදකපුරමෙව හොති. ඔගච්ඡන්තිති හෙට්ඨා ගච්ඡන්ති, උද්ධනෙ ආරොපිතඋදකං විය බයං විනාසං පාපුණන්ති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

304. තෙජොධාතුනිද්දෙසෙ තෙජොගතන්ති සබ්බතෙජෙසු ගතං උණ්භත්තලක්ඛණං. තෙජො එව වා තෙජොභාවං ගතන්ති තෙජොගතං. පුරිමෙ ආපොගතෙපි පච්ඡිමෙ වායොගතෙපි එසෙව නයො. යෙන වාති යෙන තෙජොගතෙන. තස්මිං කුප්පිතෙ අයං කායො සන්තප්පති, එකාහිකජරාදිභාවෙන උසුමජාතො හොති. යෙන ව ජීරියතීති යෙන අයං කායො ජීරති, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලත්තං බලපරික්ඛයං වලිපලිතාදිභාවඤ්ච පාපුණාති. යෙන ව පරිඛය්හතීති යෙන කුප්පිතෙන අයං කායො දය්හති, සො ව පුග්ගලො දය්හාමි දය්හාමිති කන්දන්තො සතධොතසප්පිගොසිතවන්දනාදිලෙපඤ්ච තාලවණ්ටවාතඤ්ච පච්චාසිසති. යෙන ව අසිතපිතබායිතසායිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡතිති යෙන තං අසිතං වා ඔදනාදි, පිතං වා පානකාදි, බායිතං වා පිට්ඨබජ්ජකාදි, සායිතං වා අම්බපක්කමධුපාණිකාදි සම්මා පරිපාකං ගච්ඡති, රසාදිභාවෙන විවෙකං ගච්ඡතිති අත්ථො. අයමෙන්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං.

හරිතන්තන්ති හරිතමෙව. අල්ලතිණාදිං ආගම්ම නිබ්බායතීති අත්ථො. පන්ථන්තන්ති මහාමග්ගමෙව. සෙලන්තන්ති පබ්බතං. උදකන්තන්ති උදකං. රමණියං වා භූමිභාගන්ති තිණගුම්ඛාදිරහිතං, විචිත්තං අබ්භොකාසං භූමිභාගං. අනාභාරාති නිරාභාරා නිරුපාදානා, අයමිපි පකතියාව තෙජොවිකාරො චුත්තො, තෙජොසංවට්ටකාලෙ පන කොට්ඨසභස්සවක්කවාළං කොපෙන්වා ජාරිකාමත්තම්පි න තිට්ඨති. න්භාරුද්ද්දුලෙනාති වම්මනිල්ලෙනෙන. අග්ගිං ගවෙසන්තිති එවරුපං සුබ්බමං උපාදානං ගහෙන්වා අග්ගිං පරියෙසන්ති, යං අප්පමත්තකම්පි උසුමං ලභිත්වා පජ්ජලති, සෙසම්මාපි පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

305. වායොධාතුනිද්දෙසෙ උද්ධඬිගමා වාතාති උග්ගාරහික්කාරාදිපවත්තකා උද්ධං ආරොහනවාතා. අධොගමා වාතාති උච්චාරපස්සාවාදිනිහරණකා අධො ඔරොහනවාතා. කුච්ඡසයා වාතාති අන්තානං බහිවාතා. කොට්ඨාසයා වාතාති අන්තානං අන්තොවාතා. අඬගම්ඛානුසාරිනොති ධම්මනිජාලානුසාරෙන සකලසරීරෙ අඬගම්ඛගාති අනුසවා සම්ඤ්ජනපසාරණාදිනිබ්බත්තකවාතා. අස්සාසොති අන්තොපට්ඨසනනාසිකවාතො. පස්සාසොති බහිනික්ඛමනනාසිකවාතො. අයමෙන්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං.

ගාමම්පි වහතීති සකලගාමම්පි චුණ්ණවිචුණ්ණං කුරුමානා ආදාය ගච්ඡති, නිගමාදිසුපි එසෙව නයො. ඉධ වායොසංවට්ටකාලෙ කොට්ඨසභස්සවක්කවාළවිද්ධංසනවසෙන වායොධාතුවිකාරො දස්සිතො. විධුපනෙනාති

අග්ගිභිජනකෙන. ඔස්සවනෙහි ඡදනග්ගෙ, තෙන හි උදකං සවති, තස්මා තං “ඔස්සවන”න්ති වුවවති. සෙසමිධාපි පුරිමනෙයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

306. සෙය්‍යථාපි , ආවුසොති ඉධ කිං දස්සෙති? හෙට්ඨා කථිතානං මහාභුතානං නිස්සන්තභාවං. කට්ඨන්ති දබ්බසම්භාරං. වල්ලීන්ති ආබන්ධනවල්ලිං. තිණන්ති ඡදනතිණං. මත්තිකන්ති අනුලෙපමත්තිකං. ආකාසො පරිවාරිතොති එතානි කට්ඨාදීනි අන්තො ව බහි ව පරිවාරෙන්වා ආකාසො ධීතොති අත්ථො. අගාරංත්වෙව සඬං ගච්ඡති අගාරන්ති පණ්ණත්තිමත්තං හොති. කට්ඨාදීසු පන විසුං විසුං රාසිකතෙසු කට්ඨරාසිවල්ලිරාසින්වෙව වුවවති. එවමෙව බොති එවමෙව අට්ඨිආදීනි අන්තො ව බහි ව පරිවාරෙන්වා ධීතො ආකාසො, තානෙව අට්ඨිආදීනි පටිච්ච රූපංත්වෙව සඬං ගච්ඡති, සරිරන්ති වොහාරං ගච්ඡති. යථා කට්ඨාදීනි පටිච්ච ගෙහන්ති සඬං ගතං අගාරං බත්තියගෙහං බ්‍රාහ්මණගෙහන්ති වුවවති, එවමිදමපි බත්තියසරිරං බ්‍රාහ්මණසරිරන්ති වුවවති, න හෙත්ථ කොචි සත්තො වා ජීවො වා විජ්ජති.

අප්ඤ්ඤාත්තිකඤ්ඤෙව, ආවුසො, වක්ඛුති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? හෙට්ඨා උපාදාරූපං වත්තාරො ව අරුපිනො බන්ධා තිණං ව අරියසච්චානි න කථිතානි, ඉදානි තානි කථෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධානි. තත්ථ වක්ඛුං අපරිභින්නන්ති වක්ඛුපසාදෙ නිරුද්ධෙපි උපහතෙපි පිත්තසෙම්භලොහිතෙහි පලිබුද්ධෙපි වක්ඛු වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො භවිතුං න සක්කොති, පරිභින්නමෙව හොති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පන පච්චයො භවිතුං සමත්ථං අපරිභින්නං නාම. බාහිරා ව රූපානි බාහිරා චතුසමුට්ඨානිකරූපා. තප්පො සමන්තාභාරොති තං වක්ඛුඤ්ඤා රූපෙ ව පටිච්ච භවති. ආවට්ටෙන්වා උප්පජ්ජනමනසිකාරො, භවඬගාවට්ටනසමත්ථං වක්ඛුද්වාලෙ කිරියමනොධාතුචිත්තන්ති අත්ථො. තං රූපානං අනාපාඨගතත්තාපි අඤ්ඤාචිතිතස්සපි න හොති, තප්පස්සාති තදනුරූපස්ස. විඤ්ඤාණභාගස්සාති විඤ්ඤාණකොට්ඨාසස්ස.

යං තථාභුතස්සාතිආදීසු ද්වාරවසෙන වත්තාරි සච්චානි දස්සෙති. තත්ථ තථාභුතස්සාති වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සහභුතස්ස, වක්ඛුවිඤ්ඤාණසමඬගිතොති අත්ථො. රූපන්ති වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස න රූපජනකත්තා වක්ඛුවිඤ්ඤාණක්ඛණෙ තිසමුට්ඨානරූපං, තදනන්තරචිත්තක්ඛණෙ චතුසමුට්ඨානමපි ලබ්භති. සඬගහං ගච්ඡති ගණනං ගච්ඡති. වෙදනාදයො වක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තාව. විඤ්ඤාණමපි වක්ඛුවිඤ්ඤාණමෙව. එත්ථ ව සඬබාරානි චෙතනාව චුත්තා. සඬගහොති එකතො සඬගහො. සන්තිපාතොති සමාගමො. සමවායොති රාසි. යො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සතිති යො පච්චයෙ පස්සති. සො ධම්මං පස්සතිති සො පටිච්චසමුප්පන්තධම්මෙ පස්සති, ඡන්දොතිආදි සබ්බං තණ්හාවෙවනමෙව , තණ්හා හි ඡන්දකරණවසෙන ඡන්දො. ආලයකරණවසෙන ආලයො. අනුනායකරණවසෙන අනුනායො. අප්ඤ්ඤාගාහිත්වා ගිලිත්වා ගහනවසෙන අප්ඤ්ඤාසානන්ති වුවවති. ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගප්පභානන්ති නිබ්බානස්සෙව වෙවචනං, ඉති තිණං සච්චානි පාළියං ආගතානෙව මග්ගසච්චං ආහරිත්වා ගහෙතබ්බං, යා ඉමෙසු තිසු ධානෙසු දිට්ඨි සඬකප්පො වාචා කම්මන්තො ආජීවො වායාමො සති සමාධි භාවනාපටිච්චෙධො, අයං මග්ගොති. බහුකතං හොතිති එත්තාවතාපි බහුං භගවතො සාසනං කතං හොති, අප්ඤ්ඤාත්තිකඤ්ඤෙව, ආවුසො, සොතන්තිආදිවාරෙසුපි එසෙව නයො.

මනොද්වාලෙ පන අප්ඤ්ඤාත්තිකො මනො නාම භවඬගචිත්තං. තං නිරුද්ධමපි ආවජ්ජනචිත්තස්ස පච්චයො භවිතුං අසමත්ථං මන්දථාමගතමෙව පවත්තමානමපි පරිභින්නං නාම හොති. ආවජ්ජනස්ස පන පච්චයො භවිතුං සමත්ථං අපරිභින්නං නාම. බාහිරා ව ධම්මානි ධම්මාරම්මණං. නෙව තාව තප්පස්සාති ඉදං භවඬගසමයෙනෙව කථිතං. දුතියවාරො පගුණප්ඤ්ඤානපච්චෙක්ඛණෙන වා, පගුණකම්මට්ඨානමනසිකාරෙන වා, පගුණබුද්ධවචනසප්ඤ්ඤායකරණාදිනා වා, අඤ්ඤාචිතිතකං සන්ධාය චුත්තො. ඉමස්මිං වාරෙ රූපන්ති චතුසමුට්ඨානමපි ලබ්භති. මනොවිඤ්ඤාණඤ්ඤි රූපං සමුට්ඨාපෙති, වෙදනාදයො මනොවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා , විඤ්ඤාණං මනොවිඤ්ඤාණමෙව. සඬබාරා පනෙත්ථ එස්සචෙතනාවසෙනෙව ගහිතා. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉති මහාපෙරො හෙට්ඨා එකදෙසමෙව සම්මසන්නො ආගන්ත්වා ඉමස්මිං ධානෙ ධන්වා හෙට්ඨා පරිභින්නදෙසනං සබ්බං තංතංද්වාරවසෙන භාජෙත්වා දස්සෙන්නො යථානුසන්ධිනාව සුත්තන්තං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්ඤාදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

307. එවං මෙ සුතන්ති මහාසාරොපමසුත්තං. තත්ථ අවිරපක්කන්තෙහි සඬස්සං හින්දිත්වා රුහිරූප්පාදකම්මං කත්වා නවිරපක්කන්තෙ සලිඬගෙනෙව පාටියෙක්කෙ ජාතෙ.

ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තොති කිඤ්චාපි අසුකකුලපුත්තොති න නියාමිතො, දෙවදත්තංයෙව පන සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සො හි අසම්භින්නාය මහාසම්මතපච්චෙණියා ඔක්කාකචංසෙ ජාතත්තා ජාතිකුලපුත්තො. ඔතිණ්ණොති යස්ස ජාති අන්තො අනුපට්ඨා, සො ජාතියා ඔතිණ්ණො නාම. ජරාදීසුපි එසෙව

නයො. ලාභසක්කාරාදීසුපි ලාභොති වත්තාරො පච්චයා. සක්කාරොති තෙසංයෙව සුක්කතභාවො. සිලොකොති වණ්ණභනං. අභිනිබ්බන්තෙති උප්පාදෙති. අපඤ්ඤාතාති ද්විත්තං ජනානං ධීතට්ඨානෙ න පඤ්ඤායන්ති, සාසච්ඡාදනමත්තම්පි න ලභන්ති. අප්පෙසක්ඛාති අප්පපරිවාරා, පුරතො වා පච්ඡතො වා ගච්ඡන්තං න ලභන්ති.

සාරෙන සාරකරණීයන්ති රුක්ඛසාරෙන කත්තබ්බං අක්ඛවක්කයුගනඬගලාදිකං යංකිඤ්චි. සාධාපලාසං අග්ගභෙසි බ්‍රහ්මවරියස්සාති මග්ගඵලසාරස්ස සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස වත්තාරො පච්චයා සාධාපලාසං නාම, තං අග්ගභෙසි. තෙන ච වොසානං ආපාදීති තෙනෙව ච අලමෝත්තාවතා සාරො මෙ පත්තොති වොසානං ආපන්නො.

310. ඤාණදස්සනං ආරාධෙතීති දෙවදත්තො පඤ්චාභිඤ්ඤො, දිබ්බවක්ඛු ච පඤ්චන්තං අභිඤ්ඤානං මත්ථකෙ ධීතං, තං ඉමස්මිං සුත්තෙ “ඤාණදස්සන”න්ති වුත්තං. අජානං අපස්සං විහරන්තීති කිඤ්චි සුබ්‍රමං රූපං අජානන්තා අන්තමසො පංසුපිසාවකම්පි අපස්සන්තා විහරන්ති.

311. අසමයවිමොක්ඛං ආරාධෙතීති, “කතමො අසමයවිමොක්ඛො? වත්තාරො ච අරියමග්ගා වත්තාරි ච සාමඤ්ඤඵලාති, නිබ්බානඤ්ච, අයං අසමයවිමොක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.213) ඵලං වුත්තෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ ආරාධෙති සම්පාදෙති පටිලභති. ලොකියසමාපත්තියො හි අප්පිතප්පිතක්ඛණෙයෙව පච්චනීකධම්මෙහි විමුච්චන්ති, තස්මා, “කතමො සමයවිමොක්ඛො? වත්තාරි ච ඤානාති වතස්සො ච අරූපාවචරසමාපත්තියො, අයං සමයවිමොක්ඛො”ති ඵලං සමයවිමොක්ඛොති වුත්තා. ලොකුත්තරධම්මා පන කාලෙන කාලං විමුච්චන්ති, සකිං විමුත්තාති හි මග්ගඵලාති විමුත්තානෙව භොන්ති. නිබ්බානං සබ්බකිලෙසෙහි අච්චන්තං විමුත්තමෙවාති ඉමෙ නව ධම්මා අසමයවිමොක්ඛොති වුත්තා.

අකුප්පා වෙතොවිමුත්තීති අරහත්තඵලවිමුත්තී. අයමත්ථො ඵතස්සාති ඵතදත්ථං, අරහත්තඵලත්ථම්ඳං බ්‍රහ්මවරියං. අයං ඵතස්ස අත්ථොති වුත්තං භොති. ඵතං සාරන්ති ඵතං අරහත්තඵලං බ්‍රහ්මවරියස්ස සාරං. ඵතං පරියොසානන්ති ඵතං අරහත්තඵලං බ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං, ඵසා කොට්ඨි, න ඉතො පරං පත්තබ්බං අත්ථීති යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වුළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

312. ඵලං මෙ සුතන්ති වුළසාරොපමසුත්තං. තත්ථ පිඨගලකොච්ඡොති සො බ්‍රාහ්මණො පිඨගලධාතුකො. කොච්ඡොති පනස්ස නාමං, තස්මා “පිඨගලකොච්ඡො”ති වුච්චති. සඩ්ධිනොතිආදීසු පබ්බජිතසමුහසඩ්ධානො සඩ්ධිසො ඵතෙසං අත්ථීති සඩ්ධිනො. ස්වෙව ගණො ඵතෙසං අත්ථීති ගණනො. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා පාකටා. “අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා, අප්පිච්ඡතාය වත්ථම්පි න නිවාසෙන්නී”තිආදිනා නයෙන සමුග්ගතො යසො ඵතෙසං අත්ථීති යසස්සිනො. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා. සාධුසම්මතාති ඉමෙ සාධු සුන්දරා සප්පුරිසාති ඵලං සම්මතා. බහුජනස්සාති අස්සුතවතො අන්ධබාලපුපුජ්ජනස්ස. ඉදානි තෙ දස්සෙන්නො සෙය්‍යරීදං පුරණොතිආදිමාහ. තත්ථ පුරණොති තස්ස සන්ථුපටිඤ්ඤස්ස නාමං. කස්සපොති ගොත්තං. සො කිර අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස එකුනදාසසතං පුරයමානො ජාතො, තෙනස්ස “පුරණො”ති නාමං අකංසු. මඬගලදාසත්තා වස්ස “දුක්කට”න්ති වත්තා නත්ථි, අකතං වා න කතන්ති. “සො කිමහමෙත්ථ වසාමී”ති පලායි. අථස්ස වොරා වත්ථාති අච්ඡන්දිංසු. සො පණ්ණොන වා තිණොන වා පට්ච්ඡාදෙතුමි අජානන්තො ජාතරූපෙනෙව ඵකං ගාමං පාවිසී. මනුස්සා තං දිස්වා, “අයං සමණො අරහා අප්පිච්ඡො, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති සුවහත්තාදීති ගහෙත්වා උපසඩ්ධමන්ති. සො “මය්හං සාටකං අනිවත්ථභාවෙන ඉදං උප්පන්න”න්ති තතො පට්ඨාය සාටකං ලභිත්වාපි න නිවාසෙසී, තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගභෙසී. තස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤෙපි පඤ්චසතා මනුස්සා පබ්බජිංසු, තං සන්ධායාහ “පුරණො කස්සපො”ති.

මක්ඛලීති තස්ස නාමං. ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති දුතියං නාමං. තං කිර සකද්දමාය භූමියා තෙලසටං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං, “තාත, මා බලී”ති සාමිකො ආහ. සො පමාදෙන බලිත්වා පතීත්වා සාමිකස්ස භයෙන පලායිතුං ආරද්ධො. සාමිකො උපධාවිත්වා සාටකකණ්ණෙ අග්ගභෙසී. සොපි සාටකං ඡඩ්ධෙත්වා අවෙලකො හුත්වා පලායි, සෙසං පුරණසදිසමෙව.

අප්පිතොති තස්ස නාමං. කෙසකම්බලං ධාරෙතීති කෙසකම්බලො. ඉති නාමද්වයං සංසන්දිත්වා “අප්පිතො කෙසකම්බලො”ති වුච්චති. තත්ථ කෙසකම්බලො නාම මනුස්සකෙසෙහි කතකම්බලො, තතො පටිකිට්ඨතරං වත්ථං නාම නත්ථි. යථාහ – “සෙය්‍යරාපි, හික්ඛෙව, යානි කානිවි තන්තාවුතානං වත්ථානං, කෙසකම්බලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති, කෙසකම්බලො, හික්ඛෙව, සීතෙ සීතො උණ්හෙ උණ්හො දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ථස්සො”ති (අ. නි. 3.138).

පකුධොති තස්ස නාමං. කච්චායනොති ගොත්තං. ඉති නාමගොත්තං සංසන්දිත්වා, “පකුධො කච්චායනො”ති වුවුවති. සිතුදකපටික්ඛිත්තකො එස, වච්චං කත්වාපි උදකකිච්චං න කරොති, උණ්භොදකං වා කඤ්ජීයං වා ලභිත්වා කරොති, නදිං වා මග්ගොදකං වා අතික්කම්ම, “සීලං මෙ භින්න”න්ති වාලිකථුපං කත්වා සීලං අධිට්ඨාය ගච්ඡති, එවරුපො නිස්සිරිකලද්ධිකො එස.

සඤ්ජයොති තස්ස නාමං. බෙලට්ඨස්ස පුත්තොති බෙලට්ඨපුත්තො. අමිභාකං ගණ්ඨනකිලෙසො පලිබ්බජ්ඣනකිලෙසො නත්ථී, කිලෙසගණ්ඨරහිතා මයන්ති එවං වාදිනාය ලද්ධනාමවසෙන නිගණ්ඨො. නාටස්ස පුත්තොති නාටපුත්තො. අබ්භඤ්ඤංසුති යථා තෙසං පටිඤ්ඤා, තථෙව ජානිංසු. ඉදං වුත්තං හොති – සචෙ තෙසං සා පටිඤ්ඤා නියානිකා සබ්බෙ අබ්භඤ්ඤංසු. නො චෙ, න අබ්භඤ්ඤංසු. තස්මා කිං තෙසං පටිඤ්ඤා නියානිකා න නියානිකාති, අයමෙතස්ස පඤ්ඤා අත්ථො. අප්භගවා තෙසං අනියානිකභාවකථනෙන අත්ථාභාවතො අලන්ති පටික්ඛිපිත්වා උපමාය අත්ථං පච්චෙදන්තො ධම්මමෙව දෙසෙතුං, ධම්මං, තෙ බ්‍රාහ්මණ, දෙසෙස්සාමීති ආහ.

320. තත්ථ සච්ඡිකිරියායාති සච්ඡිකරණත්ථං. න ඡන්දං ජනෙතීති කත්තුකමායනාඡන්දං න ජනයති. න වායමතීති වායාමං පරක්කමං න කරොති. ඔලීනවුත්තිකො ච හොතීති ලීනජ්ඣාසයො හොති. සාථලිකොති සිථිලග්ගාහි, සාසනං සිථිලං කත්වා ගණ්භාති, දළ්භං න ගණ්භාති.

323. ඉධ, බ්‍රාහ්මණ භික්ඛු, විච්චිවෙව කාමෙහීති කථං ඉමෙ පට්ඨමජ්ඣානාදිධම්මා ඤාණදස්සනෙන උත්තරිතරා ජාතාති? නිරොධපාදකත්තා. හෙට්ඨා පට්ඨමජ්ඣානාදිධම්මා හි විපස්සනාපාදකා , ඉධ නිරොධපාදකා, තස්මා උත්තරිතරා ජාතාති චෙදිතඛ්ඛා. ඉති භගවා ඉදම්පි සුත්තං යථානුසන්ධිනාව නිට්ඨපෙසී. දෙසනාවසානෙ බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු පතිට්ඨිතොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහායමකවග්ගො

1. චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

325. එවං මෙ සුතන්ති චූළගොසිඬගසුත්තං. තත්ථ නාතිකෙ විහරන්ති නාතිකා නාම එකං තළාකං නිස්සාය ද්වින්තං චූළපිනිමහාපිනිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා, තෙසු එකස්මිං ගාමෙ. ගිඤ්ජකාවසංචරිතී ඉට්ඨකාමයෙ ආවසංචරිතී. එකස්මිං කිර සමයෙ හගවා මහාජනසඬගහං කරොන්තො වජ්ජිරට්ඨෙ වාරිකං වරමානො නාතිකං අනුප්පත්තො. නාතිකවාසිනො මනුස්සා හගවතො මහාදානං දත්වා ධම්මකථං සුත්වා පසන්නහදයා, “සත්ථු වසනට්ඨානං කරස්සාමා”ති මන්තෙත්වා ඉට්ඨකාහෙව භික්ඛිසොපානන්තම්හෙ වාළුරුපාදිනි දස්සෙන්තො පාසාදං කත්වා සුධාය ලිම්පිත්වා මාලාකම්මලතාකම්මාදිනි නිට්ඨාපෙන්වා භුමිමත්ථරණමඤ්චපියාදිනි පඤ්ඤපෙන්වා සත්ථු නියානෙසුං. අපරාපරං පනෙන්ථ මනුස්සා භික්ඛුසඬසස්ස රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානමණ්ඩපවඩකමාදිනි කාරයිංසු. ඉති සො විහාරො මහා අහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං “ගිඤ්ජකාවසංචරිතී”ති.

ගොසිඬගසාලවනදායෙති තත්ථ එකස්ස ජෙට්ඨකරුක්ඛස්ස ඛන්ධනො ගොසිඬගසණ්ඨානං හුත්වා විටපං උට්ඨති, තං රුක්ඛං උපාදාය සබ්බමපි තං වනං ගොසිඬගසාලවනන්ති සබ්බං ගතං. දායොති අවිසෙසෙන අරඤ්ඤස්සෙන නාමං. තස්මා ගොසිඬගසාලවනදායෙති ගොසිඬගසාලවනඅරඤ්ඤෙති අත්ථො. විහරන්ති සාමග්ගිරිසං අනුභවමානා විහරන්ති. ඉමෙසඤ්චි කුලපුත්තානං උපරිපණ්ණාසකෙ පුට්ඨජනකාලො කට්ඨො, ඉධ බිණ්ණසවකාලො. තදා හි තෙ ලද්ධස්සාදා ලද්ධපතිට්ඨා අධිගතපටිසම්භිදා බිණ්ණසවා හුත්වා සාමග්ගිරිසං අනුභවමානා තත්ථ විහරිංසු. තං සන්ධායෙන චුත්තං.

යෙන ගොසිඬගසාලවනදායො තෙනුපසඬකමිති ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානන්තරෙසු වා අසිතිමහාසාවකෙසු වා, අන්තමසො ධම්මහණ්ඩාගාරිකආනන්තරෙමපි කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා සයමෙව පත්තවිටරං ආදාය අනිකා නිස්සංචො හත්ථි විය, යුථා නිස්සංචො කාළසිහො විය, වාතවිජින්තො වලාහකො විය එකකොව උපසඬකමි. කස්මා පනෙන්ථ හගවා සයං අගමාසිති? තයො කුලපුත්තා සාමග්ගිරිසං අනුභවන්තා විහරන්ති, තෙසං පග්ගණ්හනතො, පච්ඡිමජනනං අනුකම්පනතො ධම්මගරුභාවතො ව. එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං ඉමෙ කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හිත්වා උක්කංසිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා ධම්මං තෙසං දෙසෙස්සාමි”ති. එවං තාව පග්ගණ්හනතො අගමාසි. අපරමපිස්ස අහොසි – “අනාගතෙ කුලපුත්තා සම්මාසම්බුද්ධො සමග්ගවාසං වසන්තානං සන්තිකං සයං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා ධම්මං කට්ඨන්තො තයො කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හි, කො නාම සමග්ගවාසං න වසෙය්‍යාති සමග්ගවාසං වසිතබ්බං මඤ්ඤමානා බිජ්ජමෙව දුක්ඛස්සන්තං කරස්සන්ති”ති. එවං පච්ඡිමජනනං අනුකම්පනතොපි අගමාසි. බුද්ධා ව නාම ධම්මගරුතො හොන්ති, සො ව තෙසං ධම්මගරුභාවො රට්ඨිතිතෙ ආවිකතොව. ඉති ඉමස්මා ධම්මගරුභාවතොපි ධම්මං පග්ගණ්හිස්සාමිති අගමාසි.

දායපාලොති අරඤ්ඤපාලො. සො තං අරඤ්ඤං යථා ඉච්ඡිතිච්ඡිතජ්ජදෙසෙන මනුස්සා පටිසිත්වා තත්ථ පුජ්ථං වා එලං වා නියායං වා දබ්බසම්භාරං වා න හරන්ති, එවං වතියා පරික්ඛිත්තස්ස තස්ස අරඤ්ඤස්ස යොජිතෙ ද්වාරෙ නිසිදිත්වා තං අරඤ්ඤං රක්ඛති, පාලෙති. තස්මා “දායපාලො”ති චුත්තො. අත්තකාමරුපාති අත්තතො හිතං කාමයමානසභාවා හුත්වා විහරන්ති. යො හි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි චෙජ්ජකම්මදුක්ඛකම්මපච්ඡිණගමනාදිනං වසෙන එකවිසතිඅනෙසනාහි ජීවිකං කප්පෙති, අයං න අත්තකාමරුපො නාම. යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා එකවිසතිඅනෙසනං පහාය වතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨාය බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සජ්ජායධුක්ඛගං අධිට්ඨාය අට්ඨන්තියාසා ආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගාමන්තං පහාය අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කුරුමානො විහරති, අයං අත්තකාමො නාම. තෙපි තයො කුලපුත්තා එවරුපා අහෙසුං. තෙන චුත්තං – “අත්තකාමරුපා විහරන්ති”ති.

මා තෙසං අභාසුමකාසීති තෙසං මා අභාසුකං අකාසීති හගවන්තං වාරෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි – “ඉමෙ කුලපුත්තා සමග්ගා විහරන්ති, එකවිචස්ස ව ගතට්ඨානෙ හණ්ඩනකලහවිවාදා වත්තන්ති, තිබ්ණසිඬගො වණ්ඩගොණො විය ඔව්ජ්ඣන්තො විවරති, අට්ඨකමග්ගෙන ද්වින්තං ගමනං න හොති, කදාචි අයමපි එවං කරොන්තො ඉමෙසං කුලපුත්තානං සමග්ගවාසං භින්දෙය්‍ය. පාසාදිකො ව පනෙස සුචණ්ණවණ්ණො සුරසගිද්ධො මඤ්ඤෙ, ගතකාලතො පට්ඨාය පණ්ණදායකානං අත්තතො උපට්ඨාකානඤ්ච වණ්ණකථනාදිති ඉමෙසං කුලපුත්තානං අජ්ජමාදවිහාරං භින්දෙය්‍ය. වසනට්ඨානානි වාපි එතෙසං කුලපුත්තානං නිබ්බන්තානි පරිච්ඡින්නානි තිස්සො ව පණ්ණසාලා තයො වඩ්ඪමා තිණ්ණි දිවාට්ඨානානි තිණ්ණි මඤ්චපියානි. අයං පන සමණො මහාකායො වුඩ්ඪිතරො මඤ්ඤෙ හවිස්සති. සො අකාලෙ ඉමෙ කුලපුත්තෙ සෙනාසනා වුට්ඨාපෙස්සති. එවං සබ්බථාපි එතෙසං අභාසු හවිස්සති”ති. තං අනිච්ඡන්තො, “මා තෙසං අභාසුමකාසී”ති හගවන්තං වාරෙසි.

කිං පනෙස ජානන්තො වාරෙසි, අජානන්තොති? අජානන්තො. කිඤ්චාපි හි තථාගතස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය දසසහස්සවක්කවාළකම්පනාදිනි පාටිභාරියානි පවත්තිංසු, අරඤ්ඤවාසිනො පන දුබ්බලමනුස්සා සකම්මප්පසුතා තානි සල්ලක්ඛෙතුං න සක්කොන්ති. සම්මාසම්බුද්ධො ව නාම යදා අනෙකභික්ඛුසහස්සපරිවාරො ඛ්‍යාමජ්ජහාය අසිතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනෙහි ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසිරියා ව බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්තො විවරති, තදා කො

එසොති අප්‍රවීණත්වය ජාතිකබලය හොති. තදා පන හගවා සබ්බමිති තං බුද්ධානුභාවං විවරගබ්භෙන පටිවිජාදෙන්වා වලාහකගබ්භෙන පටිවිජන්තො පුණ්ණවන්දො විය සයමෙව පත්තවිවරමාදාය අඤ්ඤාතකවෙසෙන අගමාසි. ඉති නං අජානන්තොව දායපාලො නිවාරෙසි.

එතදවොවාති ථෙරො කිර මා සමණාති දායපාලස්ස කථං සුත්වාච චින්තෙසි – “මයං තයො ජනා ඉධ විහරාම, අඤ්ඤෙ පබ්බජිතා නාම නත්ථී, අයඤ්ච දායපාලො පබ්බජිතෙන විය සද්ධිං කථෙති, කො නු බො හවිස්සති” ති දිවාට්ඨානතො වුට්ඨාය ද්වාරෙ යත්වා මග්ගං ඔලොකෙන්තො හගවන්තං අද්දස. හගවාපි ථෙරස්ස සහ දස්සනෙනෙව සරිරොහාසං මුඤ්චි, අසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනවිරාජිතා බ්‍යාමජ්ජහා පසාරිතසුවණ්ණපටො විය විරොචිත්ථ. ථෙරො, “අයං දායපාලො එණකතං ආසිවිසං ගීවාය ගහෙතුං හත්ථං පසාරෙන්තො විය ලොකෙ අග්ගපුග්ගලෙන සද්ධිං කථෙන්තොව න ජානාති, අඤ්ඤතරහික්ඛුනා විය සද්ධිං කථෙති” ති නිවාරෙන්තො එතං, “මා, ආවුසො දායපාලා” ති ආදිවචනං අවොච.

තෙනුපසඩ්ධකමීති කස්මා හගවතො පච්චුග්ගමනං අකත්වා උපසඩ්ධකමී? එවං කිරස්ස අහොසි – “මයං තයො ජනා සමග්ගවාසං වසාම, සවාහං එකකොව පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි, සමග්ගවාසො නාම න හවිස්සති” ති පියමිත්තෙ ගහෙන්වාච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි. යථා ච හගවා මය්හං පියො, එවං සභායානම්පි මෙ පියොති, තෙහි සද්ධිං පච්චුග්ගමනං කාතුකාමො සයං අකත්වාච උපසඩ්ධකමී. කෙචි පන තෙසං ථෙරානං පණ්ණසාලද්වාරෙ වඩ්ඪකමනකොට්ඨා හගවතො ආගමනමග්ගො හොති, තස්මා ථෙරො තෙසං සඤ්ඤං දදමානොව ගතොති. අභික්කමථාති ඉතො ආගච්ඡථ. පාදෙ පක්ඛාලෙසීති විකසිතපද්මසන්තිහෙහි ජාලහත්ථෙති මණ්ඩණ්ණං උදකං ගහෙන්වා සුවණ්ණවණ්ණෙසු පිට්ඨිපාදෙසු උදකමහිසිඤ්චිත්වා පාදෙන පාදං සංසන්නො පක්ඛාලෙසි. බුද්ධානං කායෙ රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, කස්මා පක්ඛාලෙසීති? සරිරස්ස උතුග්ගහණත්ථං, තෙසඤ්ච චිත්තසම්පහංසනත්ථං. අමිහෙහි අභිහටෙන උදකෙන හගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසි, පරිභොගං අකාසිති තෙසං හික්ඛුනං බලවසොමනස්සවසෙන චිත්තං පිණ්ණං හොති, තස්මා පක්ඛාලෙසි. ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං හගවා එතදවොවාති සො කිර තෙසං වුඩ්ඪිතරො.

326. තස්ස සඩ්ධගහෙ කතෙ සෙසානං කතොව හොතීති ථෙරඤ්ඤෙව එතං කච්චි වො අනුරුද්ධාතිආදිවචනං අවොච. තත්ථ කච්චි ප්‍රච්ඡන්තෙ නිපාතො. වොති සාම්චවනං. ඉදං චුත්තං හොති – කච්චි අනුරුද්ධා තුම්භාකං බමනීයං, ඉරියාපටො වො බමති? කච්චි යාපනීයං, කච්චි වො ජීවිතං යාපෙති සට්ඨාති? කච්චි පිණ්ඩකෙන න කිලමථ, කච්චි තුම්භාකං සුලභපිණ්ඩං, සම්පත්තෙ වො දිස්වා මනුස්සා උථඩ්ඪකයාගුං වා කට්ඨජුහික්ඛං වා දාතබ්බං මඤ්ඤන්තීති හික්ඛාචාරවත්තං ප්‍රච්ඡති. කස්මා? පටිවයෙන අකිලමන්තෙන හි සක්කා සමණධම්මො කාතුං, වත්තමෙව වා එතං පබ්බජිතානං. අථ තෙන පටිවචනෙ දින්නෙ, “අනුරුද්ධා, තුම්හෙ රාජපබ්බජිතා මහාපුඤ්ඤා, මනුස්සා තුම්භාකං අරඤ්ඤෙ වසන්නානං අදන්වා කස්ස අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති, තුම්හෙ පන එතං භුඤ්ජිත්වා කිං නු බො මිගපොතකා විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සඩ්ධිපට්ටෙන්තා විහරථ, උදාහු සාමග්ගිහාවො වො අත්ථී” ති සාමග්ගිරසං ප්‍රච්ඡන්තො, කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගාතිආදිමාහ.

තත්ථ බිරොදකීභුතාති යථා බිරඤ්ච උදකඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දති, විසුං න හොති, එකත්තං විය උපෙති, කච්චි එවං සාමග්ගිවසෙන එකත්තපගතචිත්තජපාදා විහරථාති ප්‍රච්ඡති. පියවක්ඛුහීති මෙත්තචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙන්වා ඔලොකනවක්ඛුති පියවක්ඛුති නාම. කච්චි තථාරූපෙහි වක්ඛුහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්පස්සන්තා විහරථාති ප්‍රච්ඡති. තග්ඝාති එකංසත්ථෙ නිපාතො. එකංසෙන මයං, හන්තෙති චුත්තං හොති. යථා කථං පනාති එත්ථ යථාති නිපාතමත්තං. කථන්ති කාරණප්‍රච්ඡා. කථං පන තුම්හෙ එවං විහරථ, කෙන කාරණෙන විහරථ, තං මෙ කාරණං බුථාති චුත්තං හොති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තවසෙන පචත්තං කායකම්මං. ආචි වෙච රහො වාති සම්මුඛා වෙච පරම්මුඛා ච. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ සම්මුඛා කායවචිකම්මාති සහවාසෙ ලබ්භන්ති, ඉතරාති විජ්ජවාසෙ. මනොකම්මං සබ්බත්ථ ලබ්භති. යඤ්චි සහවසන්තෙසු එකෙන මඤ්චපීඨං වා දාරුහණ්ඩං වා මත්තිකාහණ්ඩං වා බති දුන්නික්ඛිත්තං හොති, තං දිස්වා කෙනිදං වළඤ්ජිතන්ති අවඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තං විය ගහෙන්වා පටිසාමෙන්තස්ස පටිජග්ගිතබ්බයුත්තං වා පන යානං පටිජග්ගන්තස්ස සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. එකස්මිං පක්කන්තෙ තෙන දුන්නික්ඛිත්තං සෙනාසනපරික්ඛාරං තථෙව නික්ඛිපන්නස්ස පටිජග්ගිතබ්බයුත්තට්ඨානං වා පන පටිජග්ගන්තස්ස පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. සහවසන්තස්ස පන තෙහි සද්ධිං මධුරං සම්මොදනීයං කථං පටිසන්ථාරකථං සාරණීයකථං ධම්මිකථං සරහඤ්ඤං සාකච්ඡං පඤ්ඤප්‍රච්ඡනං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනන්ති එවමාදිකරණෙ සම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම හොති. ථෙරෙසු පන පක්කන්තෙසු මය්හං පියසභායො නන්දියත්ථෙරො කිම්ලත්ථෙරො එවං සීලසම්පන්නො, එවං ආචාරසම්පන්නොතිආදිගුණකථනං පරම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම හොති. මය්හං පියමිත්තො නන්දියත්ථෙරො කිම්ලත්ථෙරො අවෙරො හොතු, අබ්‍යාපජ්ජො සුබ්බි හොතුති එවං සමන්තාහරතො පන සම්මුඛාපි පරම්මුඛාපි මෙත්තං මනොකම්මං හොතියෙව.

නානා හි බො නො, හන්තෙ, කායාති කායඤ්චි පිට්ඨං විය මත්තිකා විය ච ඔමද්දිත්වා එකතො කාතුං න සක්කා. එකඤ්ච පන මඤ්ඤෙ චිත්තන්ති චිත්තං පන නො හිතට්ඨෙන නිරන්තරට්ඨෙන අවිග්ගහට්ඨෙන සමග්ගට්ඨෙන එකමෙවාති දස්සෙති. කථං පනෙතං සකං චිත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉතරෙසං චිත්තවසෙන වත්තිංසුති? එකස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨහති, එකස්ස විවරං කිලිට්ඨං හොති, එකස්ස පරිහණ්ඩකම්මං හොති. තත්ථ යස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨිතං, තෙන

මමාවුසො, පත්තෙ මලං උට්ඨිතං පච්ඡා වට්ටනීති චුත්තෙ ඉතරෙ මය්හං චීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතබ්බං, මය්හං පරිභණ්ඩං කාතබ්බන්ති අවත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා දාරුනි ආභරිත්වා ඡිත්තදිත්වා පත්තකටාගෙ පරිභණ්ඩං කත්වා තතො පරං චීවරං වා ධොවන්ති, පරිභණ්ඩං වා කරොන්ති. මමාවුසො, චීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතං වට්ටනි, මම පණ්ණසාලා උක්ලාපා පරිභණ්ඩං කාතුං වට්ටනීති පයමතරං ආරොචිතෙපි එසෙව නයො.

327. සාධු සාධු, අනුරුද්ධානි හගවා හෙට්ඨා න ව මයං, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන කිලමිමානි චුත්තෙ න සාධුකාරමදාසි. කස්මා? අයඤ්ඤි කබලීකාරො ආභාරො නාම ඉමෙසං සත්තානං අපායලොකෙපි දෙවමනුස්සලොකෙපි ආචණ්ණසමාචණ්ණොව. අයං පන ලොකසන්තිවාසො යෙහුයොන විවාදපක්ඛන්දො, අපායලොකෙ දෙවමනුස්සලොකෙපි ඉමෙ සත්තා පටිච්චරුද්ධා ඵව, එතෙසං සාමග්ගිකාලො දුල්ලහො, කදාවිදෙව හොතීති සමග්ගවාසස්ස දුල්ලහත්තා ඉධ හගවා සාධුකාරමදාසි. ඉදානි තෙසං අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡන්තො කච්චි පන වො, අනුරුද්ධානිආදිමාහ. තත්ථ වොති නිපාතමත්තං පච්චත්තවචනං වා, කච්චි තුමිහෙති අත්ථො. අමිහාකන්ති අමිහෙසු තිස්ස ජනෙසු. පිණ්ඩාය පටික්කමතීති ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්චාගච්ඡති. අවක්කාරපාතින්ති අතිරෙකපිණ්ඩපාතං අපනෙත්වා යපනත්ථාය එකං සමුග්ගපාතිං ධොවිත්වා යපෙති.

යො පච්ඡාති තෙ කිර පෙරා න එකතොව භික්ඛාචාරං පටිසන්ති, එලසමාපත්තිරතා හෙතෙ. පාතොව සරිරප්පට්ඨගතං කත්වා වත්තප්පට්ඨපත්තිං පුරෙත්වා සෙනාසනං පටිසිත්වා කාලපරිච්ඡේදං කත්වා එලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදන්ති. තෙසු යො පයමතරං නිසිත්තො අත්තතො කාලපරිච්ඡේදවසෙන පයමතරං උට්ඨාති; සො පිණ්ඩාය වරිත්වා පටිනිවත්තො හත්තකිච්චට්ඨානං ආගන්ත්වා ජානාති – “ද්වෙ භික්ඛු පච්ඡා, අහං පයමතරං ආගතො”ති. අථ පත්තං පිද්ධන්තො ආසනපඤ්ඤාපනාදීනි කත්වා යදි පත්තෙ පටිච්ඡමත්තමෙව හොති, නිසීදන්තො භුඤ්ජති. යදි අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපිත්වා පාතිං පිඩාය භුඤ්ජති. කතහත්තකිච්චො පත්තං ධොවිත්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා පත්තචීවරං ගහෙත්වා අත්තතො වසනට්ඨානං පටිසති. දුතියොපි ආගන්ත්වා ජානාති – “එකො පයමං ආගතො, එකො පච්ඡතො”ති. සො සවෙ පත්තෙ හත්තං පමාණමෙව හොති, භුඤ්ජති. සවෙ මන්දං, අවක්කාරපාතිතො ගහෙත්වා භුඤ්ජති. සවෙ අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපිත්වා පමාණමෙව භුඤ්ජිත්වා පුරිමත්ථෙරො විය වසනට්ඨානං පටිසති. තතියොපි ආගන්ත්වා ජානාති – “ද්වෙ පයමං ආගතා, අහං පච්ඡතො”ති. සොපි දුතියත්ථෙරො විය භුඤ්ජිත්වා කතහත්තකිච්චො පත්තං ධොවිත්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා ආසනානි උක්ඛිපිත්වා පටිසාමෙති; පාතියසංඝට වා පරිභොජනියසංඝට වා අවසෙසං උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා සංඝට නිකුජ්ජිත්වා අවක්කාරපාතියං සවෙ අවසෙසහත්තං හොති, තං චුත්තනායෙන ජනිත්වා පාතිං ධොවිත්වා පටිසාමෙති; හත්තග්ගං සම්මජ්ජති. තතො කච්චරං ඡඩ්ඛෙත්වා සම්මජ්ජතිං උක්ඛිපිත්වා උපච්ඡාති මුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පත්තචීවරමාදාය වසනට්ඨානං පටිසති. ඉදං පෙරානං බහිවිහාරෙ අරඤ්ඤෙ හත්තකිච්චකරණට්ඨානෙ හොජනසාලායං වත්තං. ඉදං සන්ධාය, “යො පච්ඡා”තිආදි චුත්තං.

යො පස්සතීතිආදි පන තෙසං අන්තොවිහාරෙ වත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ වච්චසටන්ති ආවමනකුමිහිං. රිත්තන්ති රිත්තකං. තුච්ඡන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අච්ඡස්සන්ති උක්ඛිපිතුං අසක්කුණෙයාං, අතිහාරියං. හත්ථවිකාරෙතාති හත්ථසඤ්ඤාය. තෙ කිර පාතියසංචාදිසු යංකිඤ්චි තුච්ඡකං ගහෙත්වා පොක්ඛරණං ගන්ත්වා අන්තො ව බහි ව ධොවිත්වා උදකං පරිස්සාවෙන්වා තීරෙ යපෙත්වා අඤ්ඤං භික්ඛුං හත්ථවිකාරෙන ආමන්තෙන්ති, ඔදිස්ස වා අනොදිස්ස වා සද්දං න කරොන්ති. කස්මා ඔදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? තං භික්ඛුං සද්දො බාධෙයාති. කස්මා අනොදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? අනොදිස්ස සද්දෙ දින්නෙ, “අහං පුරෙ, අහං පුරෙ”ති ද්වෙපි නික්ඛමෙය්‍යං, තතො ද්විති කත්තබ්බකම්මෙ තතියස්ස කම්මච්ඡේදො හවෙයා. සංයනපදසද්දො පන හුත්වා අපරස්ස භික්ඛුනො දිවාට්ඨානසන්තිකං ගන්ත්වා තෙන දිට්ඨභාවං ඤත්වා හත්ථසඤ්ඤං කරොති, තාය සඤ්ඤාය ඉතරො ආගච්ඡති, තතො ද්වෙ ජනා හත්ථෙන හත්ථං සංසිබ්බන්තා ද්විසු හත්ථෙසු යපෙත්වා උපට්ඨපෙත්ති. තං සන්ධායාහ – “හත්ථවිකාරෙන දුතියං ආමන්තෙන්වා හත්ථවිලඬසකෙන උපට්ඨපෙමා”ති.

පඤ්චාභිකං බො පනාති වාතුද්දසෙ පන්තරසෙ අට්ඨමියන්ති ඉදං තාව පකතිධම්මස්සවනමෙව, තං අබණ්ඩං කත්වා පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ද්වෙ පෙරා නාතිවිකාලෙ න්භායිත්වා අනුරුද්ධන්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ තයොපි නිසීදන්තො නිණ්ණං පිටකානං අඤ්ඤතරස්මිං අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්ති, තෙසං එවං කරොන්තානංයෙව අරුණං උග්ගච්ඡති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. එත්තාවතා ථෙරෙන හගවතා අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡිතෙන පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජිතං හොති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි භික්ඛුනං භික්ඛාචාරං පටිසනකාලො, නික්ඛමනකාලො, නිවාසනපරිවත්තනං, චීවරපාරුපනං, අන්තොගාමෙ පිණ්ඩාය වරණං ධම්මකථනං, අනුමොදනං, ගාමතො නික්ඛමිත්වා හත්තකිච්චකරණං, පත්තධොවනං, පත්තඔසාපනං, පත්තචීවරපටිසාමනන්ති පපඤ්චකරණට්ඨානානි එතාති. තස්මා ථෙරො අමිහාකං එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වා පමාදකාලො නාම නත්ථිති දස්සෙන්තො පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජෙසි.

328. අථස්ස හගවා සාධුකාරං දත්වා පයමජ්ඣානං පුච්ඡන්තො පුන අත්ථි පන වොතිආදිමාහ. තත්ථ උත්තරි මනුස්සධම්මාති මනුස්සධම්මතො උත්තරි. අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති අරියභාවකරණසමත්ථො ඤ්ඤාණවිසෙසො. කිඤ්ඤි නො සියා, හන්තෙති කස්මා, හන්තෙ, නාධිගතො හවිස්සති, අධිගතොයෙවාති. යාව දෙවාති යාව එව.

329. එවං පටිමජ්ඣානාධිගමෙ බ්‍යාකතෙ දුතියජ්ඣානාදීනි පුච්ඡන්තො එතස්ස පන වොතිආදිමාහ. තත්ථ සමතික්කමායාති සමතික්කමත්ථාය. පටිප්පස්සද්ධියාති පටිප්පස්සද්ධත්ථාය. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. පච්ඡිමපඤ්ඤෙහ පන ලොකුත්තරඤ්ඤාණදස්සනවසෙන අධිගතං නිරොධසමාපත්තිං පුච්ඡන්තො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ. ථෙරොපි පුච්ඡානුරුපෙනෙව බ්‍යාකාසි. තත්ථ යස්මා වෙදයිතසුබ්බතො අවෙදයිතසුබ්බං සන්තතරං පණීතතරං හොති, තස්මා අඤ්ඤං ඵාසුචිභාරං උත්තරිතරං වා පණීතතරං වා න සමනුපස්සාමාති ආහ.

330. ධම්මියා කථායාති සාමග්ගිරසානිසංසප්පටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය. සබ්බෙපි තෙ චතුසු සච්චෙසු පරිනිට්ඨිතකිච්චා, තෙන තෙසං පටිවෙධත්ථාය කිඤ්චි කථෙතබ්බං නත්ථී. සාමග්ගිරසෙන පන අයඤ්ච අයඤ්ච ආනිසංසොති සාමග්ගිරසානිසංසමෙව තෙසං හගවා කථෙසි. හගවන්තං අනුසංයායිත්වාති අනුගන්ත්වා. තෙ කිර හගවතො පත්තච්චරං ගහෙත්වා ථොකං අගමංසු, අථ හගවා විහාරස්ස පරිවෙණපරියන්තං ගතකාලෙ, “ආහරථ මෙ පත්තච්චරං, තුමහෙ ඉධෙව තිට්ඨතා”ති පක්කාමි. තතො පටිනිවත්තිත්වාති තතො ධීතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. කිං නු බො මයං ආයස්මතොති හගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදීනි අධිගන්ත්වාපි අත්තනො ගුණකථාය අට්ටියමානා අධිගමප්පිච්ඡතාය ආහංසු. ඉමාසඤ්ච ඉමාසඤ්චාති පටිමජ්ඣානාදිනං ලොකියලොකුත්තරානං. වෙතසා වෙතො පරිච්ච විදිතොති අප්ප මෙ ආයස්මන්තො ලොකියසමාපත්තියා විතිනාමෙසුං, අප්ප ලොකුත්තරායාති එවං විත්තෙන විත්තං පරිච්ඡින්නදිත්වා විදිතං. දෙවතාපි මෙති, හන්තෙ අනුරුද්ධ, අප්ප අයොන නන්දියත්ථෙරො, අප්ප අයොන කිම්බුත්ථෙරො ඉමාය ච ඉමාය ච සමාපත්තියා විතිනාමෙසිති එවමාරොචෙසුන්ති අත්ථො. පඤ්භාහිපුට්ඨොනාති තම්පි මයා සයං විදිතන්ති වා දෙවතාහි ආරොචිතන්ති වා එත්තකෙනෙව මුඛං මෙ සප්පන්ති කථං සමුට්ඨාපෙත්වා අපුට්ඨොනෙව මෙ න කථිතං. හගවතා පන පඤ්භාහිපුට්ඨොන පඤ්භං අභිපුච්ඡිතෙන සතා බ්‍යාකතං, තත්ත මෙ කිං න රොච්ඡාති ආහ.

331. දිසොති “මණි මාණිවරො දිසො, අථො සෙරිසකො සහා”ති (දී. නි. 3.293) එවං ආගතො අට්ඨවිසතියා යක්ඛසෙනාපතීනං අබ්භන්තරො එකො දෙවරාජා. පරජනොති තස්සෙව යක්ඛස්ස නාමං. යෙන හගවා තෙනුපසඨකම්මි සො කිර වෙස්සවණෙන පෙසිතො එතං යානං ගච්ඡන්තො හගවන්තං සයං පත්තච්චරං ගහෙත්වා ගිඤ්ජකාවසථතො ගොසිඨගසාලවනස්ස අත්තරෙ දිස්වා හගවා අත්තනා පත්තච්චරං ගහෙත්වා ගොසිඨගසාලවනෙ තිණ්ණං කුලපුත්තානං සන්තිකං ගච්ඡති. අප්ප මහති ධම්මදෙසනා හවිස්සති. මයාපි තස්සා දෙසනාය භාගිනා හවිතබ්බන්ති අදිස්සමානෙන කායෙන සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා අවිදුරෙ යත්වා ධම්මං සුත්වා සත්ථරි ගච්ඡන්තෙපි න ගතො, – “ඉමෙ ථෙරා කිං කරිස්සන්ති”ති දස්සන්තං පන තත්ථෙව ධීතො. අථ තෙ ද්වෙ ථෙරෙ අනුරුද්ධත්ථෙරො පලිවෙයෙන්නෙ දිස්වා, – “ඉමෙ ථෙරා හගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදියො සබ්බගුණෙ අධිගන්ත්වාපි හගවතොව මච්ඡරායන්ති, න සහන්ති, අතිවිය නිලියන්ති පටිච්ඡාදෙන්ති, න දානි තෙසං පටිච්ඡාදෙතුං දස්සාමි, පට්ටිතො යාව බ්‍රහ්මලොකා එතෙසං ගුණෙ පකාසෙස්සාමි”ති විත්තෙන්වා යෙන හගවා තෙනුපසඨකම්මි.

ලාභා වත, හන්තෙති යෙ, හන්තෙ, වජ්ජීරට්ඨවාසිතො හගවන්තඤ්ච ඉමෙ ච තයො කුලපුත්තෙ පස්සිතුං ලහන්ති, වන්දිතුං ලහන්ති, දෙය්‍යාධම්මං දාතුං ලහන්ති, ධම්මං සොතුං ලහන්ති, තෙසං ලාභා, හන්තෙ, වජ්ජීනන්ති අත්ථො. සද්දං සුත්වාති සො කිර අත්තනො යක්ඛානුභාවෙන මහන්තං සද්දං කත්වා සකලං වජ්ජීරට්ඨං අප්පකොත්ථරන්තො තං වාවං නිච්ඡාරෙසි. තෙන වස්ස තෙසු රුක්ඛපබ්බතාදිසු අධිවත්ථා භුමිමා දෙවතා සද්දං අස්සොසුං. තං සන්ධාය වුත්තං – “සද්දං සුත්වා”ති. අනුස්සාවෙසුන්ති මහන්තං සද්දං සුත්වා සාවෙසුං. එස නයො සබ්බත්ථ. යාව බ්‍රහ්මලොකාති යාව අකනිට්ඨබ්‍රහ්මලොකා. තඤ්චෙපි කුලන්ති, “අමිභාකං කුලතො නික්ඛම්ත්වා ඉමෙ කුලපුත්තා පබ්බජිතා එවං සීලවන්තො ගුණවන්තො ආචාරසම්පන්නා කල්‍යාණධම්මා”ති එවං තඤ්චෙපි කුලං එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නවිත්තං අනුස්සරෙය්‍යාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති හගවා යථානුසන්ධිතාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළගොසිඨගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාගොසිඨගසුත්තවණ්ණනා

332. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොසිඨගසුත්තං. තත්ථ ගොසිඨගසාලවනදායෙති ඉදං වසනට්ඨානදස්සනත්ථං වුත්තං. අඤ්ඤෙසු හි සුත්තෙසු, “සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති එවං පට්ඨං ගොචරගාමං දස්සෙන්වා පච්ඡා වසනට්ඨානං දස්සෙති. ඉමස්මිං පන මහාගොසිඨගසුත්තෙ හගවතො ගොචරගාමො අනිබන්ධො, කොච්චෙව ගොචරගාමො හවිස්සති. තස්මා වසනට්ඨානමෙව පරිදිපිතං. අරඤ්ඤානිදානකං නාමෙතං සුත්තන්ති. සම්බහුලෙහීති බහුකෙහි. අභිඤ්ඤාතෙහි අභිඤ්ඤාතෙහීති සබ්බත්ථ විස්සුතෙහි පාකටෙහි. ථෙරෙහි සාවකෙහි සද්ධිත්ති පාතිමොක්ඛසංවරාදීනි ථීරකාරකෙනෙව ධම්මෙහි සමන්තාගතන්තා ථෙරෙහි, සචනන්තෙ ජාතන්තා සාවකෙහි සද්ධිං එකතො. ඉදානි තෙ ථෙරෙ සරුපතො දස්සෙන්තො, ආයස්මතා ච සාරිපුත්තෙනාතිආදිමාහ. තත්ථායස්මා සාරිපුත්තො අත්තනො සීලාදීනි ගුණෙහි බුද්ධසාසනෙ අභිඤ්ඤාතො. වක්ඛුමන්තානං ගගනමජ්ඣෙ ධීතො සුරියො විය වන්දො විය, සමුද්දන්තෙර ධීතානං සාගරො විය ච පාකටො පඤ්ඤාතො. න කෙවලඤ්චස්ස ඉමස්මිං.

සුත්තෙ ආගතගුණවසෙනෙව මහන්තතා වෙදිතබ්බො, ඉතො අඤ්ඤෙසං ධම්මදායාදසුත්තං අනඤ්ඤාසුත්තං සම්මාදිට්ඨිසුත්තං සිහනාදසුත්තං රට්ඨනීතං මහාහත්ථිපදොපමං මහාවෙදල්ලං වාතුමසුත්තං දිසනං අනුපදසුත්තං සෙවිතබ්බොසෙවිතබ්බසුත්තං සච්චවිහිඨගසුත්තං පිණ්ඩපානපාරිසුද්ධි සම්පසාදනීයං සඬගීතිසුත්තං දසුත්තරසුත්තං පචාරණාසුත්තං (සං. නි. 1.215 ආදයො) සුසිමසුත්තං ථෙරපඤ්ඤාසුත්තං මහානිද්දෙසො පටිසම්භිදාග්ගො ථෙරසිහනාදසුත්තං අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි සුත්තානං වසෙන ථෙරස්ස මහන්තතා වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.188-189) වුත්තං.

මහාමොග්ගල්ලානොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස අනුමානසුත්තං, වුළුතණ්හාසඬිගසුත්තං මාරතජ්ජනියසුත්තං පාසාදකම්පනං සකලං ඉද්ධිපාදසංයුත්තං නන්දොපනන්දදමනං යමකපාටිභාරියකාලෙ දෙවලොකගමනං විමානවත්ථු පෙනවත්ථු ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහන්තතා වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉද්ධිමන්තානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො”ති (අ. නි. 1.190) වුත්තං.

මහාකස්සපොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස විවරපට්ඨත්තසුත්තං ජිණ්ණවිවරසුත්තං (සං. නි. 2.154 ආදයො) වන්දොපමං සකලං කස්සපසංයුත්තං මහාඅරියවංසසුත්තං ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහන්තතා වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධුතවාදානං යදිදං මහාකස්සපො”ති (අ. නි. 1.191) වුත්තං.

අනුරුද්ධත්ථෙරොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස වුළුගොසිඬගසුත්තං නළකපානසුත්තං අනුත්තරියසුත්තං උපක්කිලෙසසුත්තං අනුරුද්ධසංයුත්තං මහාපුරිසවිතක්කසුත්තං ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහන්තතා වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති (අ. නි. 1.192) වුත්තං.

ආයස්මතා ව රෙවතෙනාති එත්ථ පන ද්වෙ රෙවතා බදිරවනියරෙවතො ව කඬ්ඛාරෙවතො ව. තත්ථ බදිරවනියරෙවතො ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකො, න සො ඉධ අධිජ්ජෙතො. “අකප්පියො ගුළො, අකප්පියා මුග්ගා”ති (මහාව. 272) එවං කඬ්ඛාරෙවතො පන ථෙරො ඉධ රෙවතොති අධිජ්ජෙතො. සොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස අභිනික්ඛමනෙනාපි එතදග්ගෙනාපි මහන්තතා වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඤායීනං යදිදං කඬ්ඛාරෙවතො”ති (අ. නි. 1.204) වුත්තං.

ආනන්දත්ථෙරොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස සෙක්ඛසුත්තං ඛානිතිකසුත්තං ආනෙඤ්ජසප්පායං ගොපකමොග්ගල්ලානං බහුධාතුකං වුළුසුඤ්ඤානං මහාසුඤ්ඤානං අච්ඡරියබ්භුතසුත්තං හද්දෙකරත්තං මහානිදානං මහාපරිනිබ්බානං සුභසුත්තං වුළුනියලොකධාතුසුත්තං අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි වසෙන මහන්තතා වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) වුත්තං.

අඤ්ඤෙහි ව අභිඤ්ඤානෙහි අභිඤ්ඤානෙහිති න කෙවලඤ්ච එතෙහෙව, අඤ්ඤෙහි ව මහාගුණාය පාකටෙහි අභිඤ්ඤානෙහි බහුහි ථෙරෙහි සාවකෙහි සද්ධිං භගවා ගොසිඬගසාලවනදායෙ විහරතිති අත්ථො. ආයස්මා හි සාරිපුත්තො සයං මහාපඤ්ඤො අඤ්ඤෙපි බහු මහාපඤ්ඤෙ භික්ඛු ගහෙත්වා තදා දසබලං පරිවාරෙත්වා විභාසි. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සයං ඉද්ධිමා, ආයස්මා මහාකස්සපො සයං ධුතවාදො, ආයස්මා අනුරුද්ධො සයං දිබ්බවක්ඛුකො, ආයස්මා රෙවතො සයං ඤානාභිරතො, ආයස්මා ආනන්දො සයං බහුස්සුතො අඤ්ඤෙපි බහු බහුස්සුතෙ භික්ඛු ගහෙත්වා තදා දසබලං පරිවාරෙත්වා විභාසි, එවං තදා එතෙ ව අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤානා මහාථෙරා නිංසසහස්සමත්තා භික්ඛු දසබලං පරිවාරෙත්වා විහරිංසුති වෙදිතබ්බො.

පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති ඵලසමාපත්තිවිවෙකතො වුට්ඨිතො. යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬකම්භි ථෙරො කිර පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො පටිජ්මලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො වනන්තෙ කීළන්තස්ස මත්තබත්තියස්ස කණ්ණතො පතමානං කුණ්ඩලං විය, සංහරිත්වා සමුග්ගෙ පක්ඛිපමානං රත්තකම්බලං විය, මණ්ණාගදන්තතො පතමානං සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං විය ව අත්ථං ගච්ඡමානං පරිපුණ්ණපණ්ණාසයොජනං සූරියමණ්ඩලං අද්දස. තදනන්තරං පාචිනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො නෙමියං ගහෙත්වා පරිවත්තයමානං රජතවක්කං විය, රජතකුටතො නික්ඛමන්තං බීරධාරාමණ්ඩං විය, සපක්ඛෙ පජ්ථොටෙන්වා ගගනතලෙ පක්ඛන්දමානං සෙනහංසං විය ව මෙසවණ්ණාය සමුද්දකුච්ඡිතො උග්ගන්ත්වා පාචිනවක්කවාළපබ්බතමත්ථකෙ සසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං එකුතපණ්ණාසයොජනං වන්දමණ්ඩලං අද්දස. තතො සාලවනං ඔලොකෙසි. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ සාලරුක්ඛා මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා සබ්බපාලිචුල්ලා දුකුලපාරුතා විය, මුත්තාකලාපවිනද්ධා විය ව විරොචිංසු. භූමිතලං පූජ්ථසන්ථරපුජාය පටිමණ්ඩිතං විය, තත්ථ තත්ථ නිපතන්තෙන පූජ්ථරෙණුනා ලාබාරසෙන සිඤ්චමානං විය ව

අහොයි. හමරමධුකරගණා කුසුමරෙණුමදමන්තා උපගායමානා විය වනන්තරෙසු විවරන්ති. තදා ව උපොසථදිවසොව හොති. අථ ථෙරො, “කාය නු බො අප්ප රතියා චිතිනාමෙස්සාමි”ති වින්තෙසි, අරියසාවකා ව නාම පියධම්මස්සවනා හොන්ති. අථස්ස එතදහොසි – “අප්ප මය්හං ජෙට්ඨහාතිකස්ස ධම්මසෙනාපනිත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මරතියා චිතිනාමෙස්සාමි”ති. ගච්ඡන්තො පන එකකොව අගන්ත්වා “මය්හං පියසහායං මහාකස්සපත්ථෙරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මබණ්ඩං පජ්ඨොටෙන්වා යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬකමි.

එවමාවුසොති බො ආයස්මා මහාකස්සපොති ථෙරොපි යස්මා පියධම්මස්සවනොව අරියසාවකො, තස්මා තස්ස වචනං සුත්වා ගච්ඡාවුසො, ත්වං, මය්හං සීසං වා රුජ්ජති පිට්ඨි වාති කිඤ්චි ලෙසාපදෙසං අකත්වා තුට්ඨහදයොව, “එවමාවුසො”තිආදිමහ. පටිස්සුත්වා ව නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මබණ්ඩං පජ්ඨොටෙන්වා මහාමොග්ගල්ලානං අනුබන්ධි. තස්මිං සමයෙ ද්වෙ මහාථෙරා පටිපාටියා ධීතානි ද්වෙ වන්දමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ සූරියමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, ද්වෙ සීහා විය, ද්වෙ බාග්ඝා විය ව විරොචිංසු. අනුරුද්ධත්ථෙරොපි තස්මිං සමයෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො ද්වෙ මහාථෙරෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තෙ දිස්වා පච්ඡිමලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො සූරියං වනන්තං පච්ඡන්තං විය, පාචීනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො වන්දං වනන්තො උග්ගච්ඡන්තං විය, සාලවනං ඔලොකෙන්තො සබ්බපාලිචුල්ලමෙව සාලවනඤ්ච දිස්වා අප්ප උපොසථදිවසො, ඉමෙ ව මෙ ජෙට්ඨහාතිකා ධම්මසෙනාපනිස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්ති, මහන්තෙන ධම්මස්සවනෙන භවිතබ්බං, අහමපි ධම්මස්සවනස්ස භාගී භවිස්සාමිති නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මබණ්ඩං පජ්ඨොටෙන්වා මහාථෙරානං පදානුපදිකො හුත්වා නික්බමි. තෙන වුත්තං – “අථ බො ආයස්මා ව මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මා ව මහාකස්සපො ආයස්මා ව අනුරුද්ධො යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬකමිංසු”ති. උපසඬකමිංසුති. පටිපාටියා ධීතා තයො වන්දා විය, සූරියා විය, සීහා විය ව විරොචමානා උපසඬකමිංසු.

333. එවං උපසඬකමන්තෙ පන තෙ මහාථෙරෙ ආයස්මා ආනන්දො අත්තො දිවාට්ඨානෙ නිසින්තොයෙව දිස්වා, “අප්ප මහන්තං ධම්මස්සවනං භවිස්සති, මයාපි තස්ස භාගිනා භවිතබ්බං, න බො පන එකකොව ගමිස්සාමි, මය්හං පියසහායමපි රෙවතත්ථෙරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති සබ්බං මහාමොග්ගල්ලානස්ස මහාකස්සපස්ස අනුරුද්ධස්ස උපසඬකමෙන වුත්තනෙයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. ඉති තෙ ද්වෙ ජනා පටිපාටියා ධීතා ද්වෙ වන්දා විය, සූරියා විය, සීහා විය ව විරොචමානා උපසඬකමිංසු. තෙන වුත්තං – “අද්දසා බො ආයස්මා සාරිපුත්තො”තිආදි. දිස්වාන ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොචාති දුරතොව දිස්වා අනුක්කමෙන කථාඋපවාරං සම්පත්තමෙන, “එතු බො ආයස්මා”තිආදිවචනං අවොච. රමණීයං, ආවුසොති එත්ථ දුට්ඨං රාමණෙයාකං වනරාමණෙයාකං පුග්ගලරාමණෙයාකඤ්ච. තත්ථ වනං නාම නාගසලලසාලවම්පකාදිහි සඤ්ජන්තං හොති බහලච්ඡායං පුජ්ථචුපගං විවිධරුක්ඛං උදකසම්පන්නං ගාමතො නිස්සට්ඨං, ඉදං වනරාමණෙයාකං නාම. යං සන්ධාය වුත්තං –

“රමණීයානි අරඤ්ඤානි, යත්ථ න රමති ජනො;
චිත්තරාගා රමිස්සන්ති, න තෙ කාමගවෙසිනො”ති. (ධ. ප. 99);

වනං පන සවෙපි උජ්ජඬගලෙ හොති නිරුද්ධං විරලච්ඡායං කණ්ටකසමාකිණ්ණං, බුද්ධාදයොපෙන්ථ අරියා විහරන්ති, ඉදං පුග්ගලරාමණෙයාකං නාම. යං සන්ධාය වුත්තං –

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාක”න්ති. (ධ. ප. 98);

ඉධ පන තං දුට්ඨමපි ලබ්භති. තදා හි ගොසිඬගසාලවනං සබ්බපාලිචුල්ලං හොති කුසුමගන්ධසුගන්ධං, සදෙවකෙ චෙන්ථ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො සම්මාසම්බුද්ධො තිංසසහස්සමත්තෙහි අභිඤ්ඤාතභික්ඛුහි සද්ධිං විහරති. තං සන්ධාය වුත්තං – “රමණීයං, ආවුසො ආනන්ද, ගොසිඬගසාලවන”න්ති.

දොසිනාති දොසාපගතා, අබ්භං මහිකා ධූමො රජො රාහුති ඉමෙහි පඤ්චහි උපක්කිලෙසෙහි විරහිතාති වුත්තං හොති. සබ්බපාලිචුල්ලාති සබ්බත්ථ පාලිචුල්ලා, මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා අපුජ්ඣිතට්ඨානං නාම තත්ථි. දිබ්බා මඤ්ඤෙ ගන්ධා සම්පවන්තිති දිබ්බා මන්දාරපුජ්ඣකොවිලාරපාරිච්ඡන්තකවන්දනවුණ්ණගන්ධා විය සමන්තා පවායන්ති, සක්කසුයාසන්තුසිතනිම්මානරතිපරනිම්මිතමහාබ්බුමානං ඔතිණ්ණට්ඨානං විය වායන්තිති වුත්තං හොති.

කථංරූපෙන , ආවුසො ආනන්දාති ආනන්දත්ථෙරො තෙසං පඤ්චන්තං ථෙරානං සඬ්ඝනවකොච. කස්මා ථෙරො තංයෙව පඨමං පුච්ඡතිති? මමායිතත්තා. තෙ හි ද්වෙ ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං මමායිංසු. සාරිපුත්තත්ථෙරො, “මයා කත්තබ්බං සත්ථු උපට්ඨානං කරොති”ති ආනන්දත්ථෙරං මමායි. ආනන්දත්ථෙරො භගවතො සාවකානං අග්ගොති සාරිපුත්තත්ථෙරං මමායි, කුලදාරකෙ පබ්බාඡෙන්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ උපජ්ඣං ගණ්භාපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව අකාසි. එවං එකමෙකෙන අත්තො පත්තචීවරං දත්වා පබ්බාඡෙන්වා උපජ්ඣං ගණ්භාපිතානි පඤ්ච භික්ඛුසනානි අහෙසු. ආයස්මා ආනන්දො පණිනානි වීචරාදීනිපි ලභිත්වා ථෙරස්සෙව දෙති.

එකො කිර බ්‍රාහ්මණෝ චින්තෙයි - “බුද්ධරතනස්ස ච සඨසරතනස්ස ච පුජා පඤ්ඤායති, කථං නු ඛො ධම්මරතනං පුජිතං නාම හොති” ති? සො භගවන්තං උපසඨකමිත්වා එතමන්ථං පුච්ඡි. භගවා ආහ - “සචෙසි, බ්‍රාහ්මණ, ධම්මරතනං පුජිතුකාමො, එකං බහුස්සුතං පුජෙති” ති බහුස්සුතං, හන්තෙ, ආචික්ඛටාති භික්ඛුසඨසං පුච්ඡති. සො භික්ඛුසඨසං උපසඨකමිත්වා බහුස්සුතං, හන්තෙ, ආචික්ඛටාති ආහ. ආනන්දන්ථෙරො බ්‍රාහ්මණාති. බ්‍රාහ්මණො ථෙරං සහස්සග්ගනිකෙන චීවරෙන පුජෙසි. ථෙරො තං ගහෙන්වා භගවතො සන්තිකං අගමාසි. භගවා “කුතො, ආනන්ද, ලද්ධ” තිති ආහ. එකෙන, හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණෙන දින්නං, ඉදං පනාහං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දාතුකාමොති. දෙහි, ආනන්දාති. වාරිකං පක්කන්තො, හන්තෙති. ආගතකාලෙ දෙහීති. සික්ඛාපදං, හන්තෙ, පඤ්ඤත්තන්ති. කදා පන සාරිපුත්තො ආගමිස්සන්ති? දසාහමත්තෙන, හන්තෙති. “අනුජානාමි, ආනන්ද, දසාහපරමං අතිරෙකචීවරං නික්ඛිපිතු” තිති (පාරා. 461; මහාව. 347) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි. සාරිපුත්තන්ථෙරොපි තථෙව යංකිඤ්චි මනාපං ලභති, තං ආනන්දන්ථෙරස්ස දෙති. එවං තෙ ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං මමායිංසු, ඉති මමායිතන්තා පයමං පුච්ඡි.

අපිව අනුමතිපුච්ඡා නාමෙසා බුද්දකතො පටියාය පුච්ඡිතඛබ්බා හොති. තස්මා ථෙරො චින්තෙයි - “අහං පයමං ආනන්දං පුච්ඡිස්සාමි, ආනන්දො අත්තතො පටිභානං බ්‍යාකරිස්සති. තතො රෙවතං, අනුරුද්ධං, මහාකස්සපං, මහාමොග්ගල්ලානං පුච්ඡිස්සාමි. මහාමොග්ගල්ලානො අත්තතො පටිභානං බ්‍යාකරිස්සති. තතො පඤ්චපි ථෙරා මං පුච්ඡිස්සන්ති, අහමිපි අත්තතො පටිභානං බ්‍යාකරිස්සාමි” ති. එත්තාවතාපි අයං ධම්මදෙසනා සිඛාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා න භවිස්සති, අප් මයං සබ්බෙපි දසබලං උපසඨකමිත්වා පුච්ඡිස්සාම, සත්ථා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන බ්‍යාකරිස්සති. එත්තාවතා අයං ධම්මදෙසනා සිඛාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා භවිස්සති. යථා හි ජනපදමිති උප්පත්තො අට්ටො ගාමභොජකං පාපුණාති, තස්මිං නිච්ඡිතුං අසක්කොන්තෙ ජනපදභොජකං පාපුණාති, තස්මිං අසක්කොන්තෙ මහාවිනිච්ඡයඅච්චිටං, තස්මිං අසක්කොන්තෙ සෙනාපතිං, තස්මිං අසක්කොන්තෙ උපරාජං, තස්මිං විනිච්ඡිතුං අසක්කොන්තෙ රාජානං පාපුණාති, රඤ්ඤා විනිච්ඡිතකාලතො පටියාය අට්ටො අපරාජරං න සඤ්චරති, රාජවචනෙනෙව ඡිජ්ජති. එවමෙවං අහඤ්චි පයමං ආනන්දං පුච්ඡිස්සාමි...පෙ.... අප් මයං සබ්බෙපි දසබලං උපසඨකමිත්වා පුච්ඡිස්සාම, සත්ථා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන බ්‍යාකරිස්සති. එත්තාවතා අයං ධම්මදෙසනා සිඛාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා භවිස්සති. එවං අනුමතිපුච්ඡං පුච්ඡන්තො ථෙරො පයමං ආනන්දන්ථෙරං පුච්ඡි.

බහුස්සුතො හොතීති බහු අස්ස සුතං හොති, නවඨගං සත්ථුසාසනං පාළිඅනුසන්ධිපුබ්බාපරවසෙන උග්ගහිතං හොතීති අත්ථො. සුතධරොති සුතස්ස ආධාරභූතො. යස්ස හි ඉතො ගහිතං ඉතො පලායති, ඡිද්දසංථෙ උදකං විය න තිට්ඨති, පරිසමප්ඤ්ඤා එකං සුත්තං වා ජාතකං වා කථෙතුං වා වාචෙතුං වා න සක්කොති, අයං න සුතධරො නාම. යස්ස පන උග්ගහිතං බුද්ධච්චනං උග්ගහිතකාලසදිසමෙව හොති, දසපි විසතිපි වස්සානි සප්ඤ්ඤායං අකරොන්තස්ස න නස්සති, අයං සුතධරො නාම. සුතසන්නිවයොති සුතස්ස සන්නිවයභූතො. යථා හි සුතං හදයමඤ්ඤාය සන්නිවිතං සිලායං ලෙඛා විය, සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය ව අප්ඤ්ඤායාය තිට්ඨති, අයං සුතසන්නිවයො නාම. ධාතාති ධීතා පඟුණා. එකච්චස්ස හි උග්ගහිතං බුද්ධච්චනං ධාතං පඟුණං නිච්චලිතං න හොති, අසුකසුත්තං වා ජාතකං වා කථෙහිති චූත්තෙ සප්ඤ්ඤායන්වා සංසන්දිත්වා සමනුග්ගහිත්වා ජානිස්සාමිති වදති. එකච්චස්ස ධාතං පඟුණං භවඨගසොතසදිසං හොති, අසුකසුත්තං වා ජාතකං වා කථෙහිති චූත්තෙ උද්ධරිත්වා තමෙව කථෙති. තං සන්ධාය චූත්තං “ධාතා” ති.

වචසා පරිචිතාති සුත්තදසක-වග්ගදසක-පණ්ණාසදසකානං වසෙන වාචාය සප්ඤ්ඤායිතා. මනසානුපෙක්ඛිතාති චිත්තෙන අනුපෙක්ඛිතා, යස්ස වාචාය සප්ඤ්ඤායිතං බුද්ධච්චනං මනසා චිත්තෙන්තස්ස තත්ථ තත්ථ පාකං හොති. මහාදීපං ජාලෙන්වා ධීතස්ස රූපගතං විය පඤ්ඤායති. තං සන්ධාය චූත්තං - “වචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා” ති. දිට්ඨියා සුප්පටිච්චිද්ධාති අත්ථතො ව කාරණතො ව පඤ්ඤාය සුප්පටිච්චිද්ධා. පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යාඤ්ඤානෙහිති එත්ථ පදමෙව අත්ථස්ස බ්‍යාඤ්ඤානො පදබ්‍යාඤ්ඤානං, තං අක්ඛරපාරිසුරිං කත්වා දසවිධබ්‍යාඤ්ඤානබුද්ධියො අපරිභාපෙන්වා චූත්තං පරිමණ්ඩලං නාම හොති, එවරූපෙහි පදබ්‍යාඤ්ඤානෙහිති අත්ථො. අපිව යො භික්ඛු පරිසති ධම්මං දෙසෙන්තො සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං උපාරම්භකරං සුත්තං ආහරති, තස්ස උපමං කථෙති, තදන්ථං ඔහාරෙති, එවමීදං ගහෙන්වා එත්ථ ඛිපන්තො එකපස්සෙනෙව පරිහරන්තො කාලං ඤත්වා චූට්ඨහති. නික්ඛිත්තසුත්තං පන නික්ඛිත්තමත්තමෙව හොති, තස්ස කථා අපරිමණ්ඩලා නාම හොති. යො පන සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිපිත්වා බහි එකපදමිපි අගන්ත්වා පාළියා අනුසන්ධිඤ්චි පුබ්බාපරඤ්ච අමක්ඛෙන්තො ආචරියෙහි දින්නනායෙ යන්වා තුලිකාය පරිච්ඡින්නන්තො විය, ගම්භීරමානිකාය උදකං පෙසෙන්තො විය, පදං කොට්ටෙන්තො සින්ධවාජානීයො විය ගච්ඡති, තස්ස කථා පරිමණ්ඩලා නාම හොති. එවරූපිං කථං සන්ධාය - “පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යාඤ්ඤානෙහි” ති චූත්තං.

අනුප්පබන්ධෙහිති එත්ථ යො භික්ඛු ධම්මං කථෙන්තො සුත්තං වා ජාතකං වා ආරභිත්වා ආරද්ධකාලතො පටියාය තුරිතතුරිතො අරණං මන්ථෙන්තො විය, උණ්භබ්බාදනීයං බාදන්තො විය, පාළියා අනුසන්ධිපුබ්බාපරෙසු ගහිතං ගහිතමෙව අග්ගහිතං අග්ගහිතමෙව ව කත්වා පුරාණපණ්ණානරෙසු වරමානං ගොධං උට්ඨපෙන්තො විය තත්ථ තත්ථ පහරන්තො ඔසාපෙන්තො ඔහාය ගච්ඡති. යොපි ධම්මං කථෙන්තො කාලෙන සිසං කාලෙන දන්ධං කාලෙන මහාසද්දං කාලෙන බුද්දකසද්දං කරොති. යථා පෙනග්ගි කාලෙන ජලති, කාලෙන නිබ්බායති, එවමෙව ඉධ පෙනග්ගිධම්මකථිකො නාම හොති, පරිසාය උට්ඨාතුකාමාය පුනප්පුනං ආරහති. යොපි කථෙන්තො තත්ථ තත්ථ චිත්ථායති, නිත්ථුනන්තො කන්දන්තො විය කථෙති, ඉමෙසං සබ්බෙසමිපි කථා අප්පබන්ධා නාම හොති. යො පන සුත්තං ආරභිත්වා ආචරියෙහි දින්නනායෙ ධීතො අච්ඡින්නධාරං කත්වා නදියොතං විය පවත්තෙති, ආකාසගඨගතො භස්සමානං උදකං විය නිරන්තරං කථං පවත්තෙති, තස්ස කථා අනුප්පබන්ධා හොති. තං සන්ධාය චූත්තං

“අනුප්පබන්ධෙනි”ති. අනුසයසමුත්ඝාතායාති සත්තන්තං අනුසයානං සමුත්ඝාතත්ථාය. එවරුපෙනාති එවරුපෙන බහුස්සුතෙන භික්ඛුනා තථාරුපෙනෙව භික්ඛුසතෙන භික්ඛුසහස්සෙන වා සඨසාටිකණ්ණෙන වා සඨසාටිකණ්ණං, පල්ලඬකෙන වා පල්ලඬකං ආභවිව නිසින්නෙන ගොසිඬගසාලවනං සොභෙය්‍ය. ඉමීනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

334. පටිසල්ලානං අස්ස ආරාමොති පටිසල්ලානාරාමො. පටිසල්ලානෙ රතොති පටිසල්ලානරතො.

335. සහස්සං ලොකානන්ති සහස්සං ලොකධාතුනං. එත්තකඤ්ඤි ථෙරස්ස ධුවසෙවනං ආවජ්ජනපටිබද්ධං, ආකඬ්ඛමානො පන ථෙරො අනෙකානිච්ච වක්කවාළසහස්සානි වොලොකෙතියෙව. උපරිපාසාදවරගතොති සත්තභූමකස්ස වා නවභූමකස්ස වා පාසාදවරස්ස උපරි ගතො. සහස්සං නෙමිමණ්ඩලානං වොලොකෙය්‍යාති පාසාදපරිවෙණෙ නාභියා පතිට්ඨිතානං නෙමිවට්ටියා නෙමිවට්ටිං ආභවිව ධීතානං නෙමිමණ්ඩලානං සහස්සං වාතපානං විවරිත්ථා ඔලොකෙය්‍ය, තස්ස නාභියොපි පාකටා භොන්ති, අරාපි අරන්තරානිපි නෙමියොපි. එවමෙව බො, ආවුසොති, ආවුසො, එවං අයමිපි දිබ්බවක්ඛුකො භික්ඛු දිබ්බෙන වක්ඛුනා අතික්කන්තමානුසකෙන සහස්සං ලොකානං වොලොකෙති. තස්ස පාසාදෙ ධීතපුරිසස්ස වක්කනාභියො විය වක්කවාළසහස්සෙ සිනෙරුසහස්සං පාකටං භොති. අරා විය දීපා පාකටා භොන්ති. අරන්තරානි විය දීපට්ඨිතමනුස්සා පාකටා භොන්ති. නෙමියො විය වක්කවාළපබ්බතා පාකටා භොන්ති.

336. ආරඤ්ඤිකොති සමාදිණ්ණඅරඤ්ඤධුතඬිගො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

337. නො ව සංසාදෙන්තීති න ඔසාදෙන්ති. සහෙතුකඤ්ඤි සකාරණං කත්ථා පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං විස්සජ්ජිතුමිපි අසක්කොන්තො සංසාදෙති නාම. එවං න කරොන්තීති අත්ථො. පවත්තීති භොතීති නදීසොතොදකං විය පවත්තති.

338. යාය විහාරසමාපත්තියාති යාය ලොකියාය විහාරසමාපත්තියා, යාය ලොකුත්තරාය විහාරසමාපත්තියා.

339. සාධු සාධු සාරිපුත්තාති අයං සාධුකාරො ආනන්දත්ථෙරස්ස දින්නො. සාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන සද්ධිං හගවා ආලපති. එස නයො සබ්බත්ථං යථා තං ආනන්දොවාති යථා ආනන්දොව සමිමා බ්‍යාකරණමානො බ්‍යාකරෙය්‍ය, එවං බ්‍යාකතං ආනන්දෙන අත්තනො අනුච්ඡිකමෙව, අජ්ඣාසයානුරූපමෙව බ්‍යාකතන්ති අත්ථො. ආනන්දත්ථෙරො හි අත්තනාපි බහුස්සුතො, අජ්ඣාසයොපිස්ස එවං භොති – “අහො වත සාසනෙ සබ්බමොරි බහුස්සුතා භවෙය්‍යු”න්ති. කස්මා? බහුස්සුතස්ස හි කප්පියාකප්පියං සාවජ්ජනවජ්ජං, ගරුකලහුකං සතෙකිච්ඡාතෙකිච්ඡං පාකටං භොති. බහුස්සුතො උග්ගහිතබ්බද්ධවචනං ආවජ්ජිත්ථා ඉමස්මිං යානෙ සීලං කට්ඨං, ඉමස්මිං සමාධිං, ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගඵලනිබ්බානානිති සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්ථා, සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිං පුරෙත්ථා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනාගබ්භං ගණ්භාපෙත්ථා මග්ගං භාවෙත්ථා ඵලං සච්ඡිකරොති. තස්මා ථෙරස්ස එවං අජ්ඣාසයො භොති – “අහො වත සබ්බමොරි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ඤා වා නිකායෙ උග්ගහෙත්ථා ආවජ්ජන්තා සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙසු සීලාදීනි පරිපුරෙත්ථා අනුක්කමෙන මග්ගඵලනිබ්බානානි සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයො.

340. ආයස්මා හි රෙවතො ඤානජ්ඣාසයො ඤානාභිරතො, තස්මාස්ස එවං භොති – “අහො වත සබ්බමොරි එකිකා නිසිදිත්ථා කසිණපරිකම්මං කත්ථා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්ථා ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

341. ආයස්මා අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛුකො, තස්ස එවං භොති – “අහො වත සබ්බමොරි ආලොකං වඩ්ඪෙත්ථා දිබ්බෙන වක්ඛුනා අනෙකෙසු වක්කවාළසහස්සෙසු වචමානෙ ව උපපජ්ජමානෙ ව සත්තෙ දිස්වා වට්ටහයෙන චිත්තං සංවෙපෙත්ථා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

342. ආයස්මා මහාකස්සපො ධුතවාදො, තස්ස එවං භොති – “අහො වත සබ්බමොරි ධුතවාදා හුත්ථා ධුතඬිගානුභාවෙන පච්චයතණ්ඤං මිලාපෙත්ථා අපරෙපි නානාජපකාරෙ කිලෙසෙ ධුනිත්ථා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

343. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො, සුබ්බමං පන චිත්තන්තරං බන්ධන්තරං ධාත්වන්තරං ආයතන්තරං ඤානොක්කන්තිකං ආරම්මණොක්කන්තිකං අඬගවචත්ථානං ආරම්මණවචත්ථානං අඬගසඬකන්ති ආරම්මණසඬකන්ති එකතොවඩ්ඪනං උභතොවඩ්ඪනන්ති ආභිධම්මිකධම්මකට්ඨකස්සෙව පාකටං. අනාභිධම්මිකො හි ධම්මං කථෙත්තො – “අයං සකවාදො අයං පරවාදො”ති න ජානාති. සකවාදං දීපෙස්සාමිති පරවාදං දීපෙති, පරවාදං දීපෙස්සාමිති සකවාදං දීපෙති, ධම්මන්තරං විසංවාදෙති. ආභිධම්මිකො සකවාදං සකවාදනියාමෙනෙව , පරවාදං පරවාදනියාමෙනෙව දීපෙති, ධම්මන්තරං න විසංවාදෙති. තස්මා ථෙරස්ස එවං භොති – “අහො වත සබ්බමොරි ආභිධම්මිකා හුත්ථා සුබ්බමෙසු යානෙසු ඤාණං ඔනාරෙත්ථා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

344. ආයස්මා සාරිපුත්තො පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො, පඤ්ඤවායෙව ච චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙනුං සක්කොති, න දුප්පඤ්ඤො. දුප්පඤ්ඤො හි උප්පන්නස්ස චිත්තස්ස වසෙ වත්තෙන්වා ඉතො විතො ච විප්පන්නදිත්වාපි කතිපාහෙනෙව ගිහිභාවං පත්වා අනායබ්බසනං පාපුණාති. තස්මා ථෙරස්ස එවං හොති – “අහො වහ සබ්බමචාරී අචිත්තවසිකා හුත්වා චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙන්වා සබ්බානස්ස විසෙවිතවිප්පන්නදිතානි භඤ්ජිත්වා ඊසකම්පි බහි නික්ඛම්තුං අදෙනතා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සවිජ්ඣකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

345. සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනාති සාරිපුත්ත, යස්මා සඬ්ඝාරාමස්ස නාම බහුස්සුතභික්ඛුහිපි සොහනකාරණං අත්ථි, ඤානාභිරතෙහිපි, දිබ්බවක්ඛුකෙහිපි, ධුතවාදෙහිපි, ආභිධම්මිකෙහිපි, අචිත්තවසිකෙහිපි සොහනකාරණං අත්ථි. තස්මා සබ්බෙසං වො සුභාසිතං පරියායෙන, තෙන තෙන කාරණෙන සුභාසිතමෙව, නො දුබ්භාසිතං. අපිව මමපි සුභාපාති අපිව මමපි වචනං සුභාපං. න තාවාහං ඉමං පල්ලඬ්ඤං භින්නදිස්සාමිති න තාව අහං ඉමං චතුරඬ්ගචිරියං අධිට්ඨාය ආභුජිතං පල්ලඬ්ඤං භින්නදිස්සාමි, න මොවෙස්සාමිති අත්ථො. ඉදං කිර හගවා පරිපාකගතෙ ඤාණෙ රජ්ජසිරිං පභාය කතාභිනික්ඛමනො අනුපුබ්බෙන බොධිමණ්ඩං ආරුය්‍ය චතුරඬ්ගචිරියං අධිට්ඨාය අපරාජිතපල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා දළ්භසමාදානො හුත්වා නිසින්නො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං භින්නදිත්වා පච්චුසසමයෙ දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්තො සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං පටිච්ඡ්ඤා, තං අත්තනො මහාබොධිපල්ලඬ්ඤං සන්ධාය එවමාහ. අපිව පච්ඡිමං ජනනං අනුකම්පමානොපි පටිපත්තිසාරං පුපුර්ජනකල්‍යාණකං දස්සෙන්තො එවමාහ. පස්සති හි හගවා – “අනාගතෙ එවං අප්ප්ඤාසයා කුලපුත්තා ඉති පටිසඤ්චික්ඛිස්සන්ති, ‘හගවා මහාගොසිඬ්ගසුත්තං කථෙන්නො ඉධ, සාරිපුත්ත, භික්ඛු පච්ඡාහත්තං...පෙ.... එවරුපෙන බො, සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා ගොසිඬ්ගසාලවනං සොහෙය්‍යාති ආහ, මයං හගවතො අප්ප්ඤාසයං ගණ්ඨිස්සාමා’ති පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කත්තා චතුරඬ්ගචිරියං අධිට්ඨාය දළ්භසමාදානා හුත්වා ‘අරහත්තං අප්පත්තා ඉමං පල්ලඬ්ඤං න භින්නදිස්සාමා’ති සමණධම්මං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති, තෙ එවං පටිපන්නා කතිපාහෙනෙව ජාතිපරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සන්ති”ති, ඉමං පච්ඡිමං ජනනං අනුකම්පමානො පටිපත්තිසාරං පුපුර්ජනකල්‍යාණකං දස්සෙන්තො එවමාහ. එවරුපෙන බො, සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා ගොසිඬ්ගසාලවනං සොහෙය්‍යාති, සාරිපුත්ත, එවරුපෙන භික්ඛුනා නිප්පරියායෙනෙව ගොසිඬ්ගසාලවනං සොහෙය්‍යාති යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාගොසිඬ්ගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

346. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොපාලකසුත්තං. තත්ථ තිස්සො කථා එකනාළිකා, චතුරස්සා, නිසින්නවත්තිකාති. තත්ථ පාළිං වත්වා එකෙකපදස්ස අත්ථකථනං එකනාළිකා නාම. අපණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා, අපණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙන්වා, පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා, පණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙන්වාති චතුක්කං බන්ධිත්වා කථනං චතුරස්සා නාම. අපණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනං, අපණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනං, පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනං, පණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනන්ති අයං නිසින්නවත්තිකා නාම. අයං ඉධ සබ්බාවරියානං ආචිණ්ණා.

එකාදසහි, භික්ඛවෙ, අධිගෙහීති එකාදසහි අගුණකොට්ඨාසෙහි. ගොගණන්ති ගොමණ්ඩලං. පරිහරිතුන්ති පරිග්ගහෙන්වා විවරිතුං. එනිං කාතුන්ති වඩ්ඪිං ආපාදෙතුං. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. න රුපඤ්ඤා හොතීති ගණනතො වා වණ්ණතො වා රූපං න ජානාති. ගණනතො න ජානාති නාම අත්තනො ගුන්නං සතං වා සහස්සං වාති සඬ්ඛං න ජානාති. සො ගාවිසු හටාසු වා පලාතාසු වා ගොගණං ගණෙත්වා, අජ්ජ එත්තිකා න දිස්සන්තිති ද්වෙ තීණි ගාමන්තරානි වා අට්ඨං වා විවරන්තො න පරියෙසති, අඤ්ඤාසං ගාවිසු අත්තනො ගොගණං පටිට්ඨාසුපි ගොගණං ගණෙත්වා, “ඉමා එත්තිකා ගාවො න අම්භාක”න්ති යට්ඨියා පොථෙත්වා න නීහරති, තස්ස නට්ඨා ගාවියො නට්ඨාව හොන්ති. පරගාවියො ගහෙන්වා විවරන්තං ගොසාමිකා දිස්වා, “අයං එත්තකං කාලං අම්භාකං ධෙත්‍රං ගණ්ඨාති”ති තජ්ජෙන්වා අත්තනො ගාවියො ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති. තස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති. වණ්ණතො න ජානාති නාම – “එත්තිකා ගාවො සෙනා, එත්තිකා රත්තා, එත්තිකා කාළා, එත්තිකා කබරා එත්තිකා නීලා”ති න ජානාති, සො ගාවිසු හටාසු වා...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න ලක්ඛණකුසලො හොතීති ගාවීනං සරිරෙ කතං ධනුසන්තිසුලාදිහෙදං ලක්ඛණං න ජානාති, සො ගාවිසු හටාසු වා පලාතාසු වා අජ්ජ අසුකලක්ඛණා ව අසුකලක්ඛණා ව ගාවො න දිස්සන්ති...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න ආසාටිකං භාරෙතාති ගුන්නං බාණුකණ්ටකාදීහි පහට්ටියානෙසු වණො හොති. තත්ථ නීලමක්ඛිකා අණ්ඩකානි පාතෙන්ති, තෙසං ආසාටිකානි නාම. තානි දණ්ඨෙන අපනෙන්වා හෙසජ්ජං දාතබ්බං හොති. බාලො ගොපාලකො තථා න කරොති, තෙන චුත්තං – “න ආසාටිකං භාරෙතා හොතී”ති. තස්ස ගුන්නං වණො වඩ්ඪන්ති, ගම්භිරා හොන්ති,

පාණකා කුවිජිං පවිසන්ති, ගාවො ගෙලඤ්ඤාභිභූතා නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං, න පානියං පාතුං සක්කොන්ති. තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති, ගොණානං ජවො භායති, උභයෙසං ජීවිතන්තරායො හොති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

න වණං පට්ඨිඡාදෙනා හොතීති ගුන්තං චුත්තනායෙනෙව සඤ්ජානො වණො භෙසජ්ජං දන්වා වාකෙන වා වීරකෙන වා බන්ධන්වා පට්ඨිඡාදෙනබ්බො හොති. බාලො ගොපාලකො තථා න කරොති, අප්පස්ස ගුන්තං වණෙහි යුසා පග්ගරන්ති, තා අඤ්ඤමඤ්ඤං නිසංසෙන්ති, තෙන අඤ්ඤෙසමිපි වණා ජායන්ති. එවං ගාවො ගෙලඤ්ඤාභිභූතා නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ධූමං කත්තා හොතීති අන්තොවස්සෙ ඩංසමකසාදීනං උස්සන්තකාලෙ ගොගණෙ වජං පට්ටියෙ තත්ථ තත්ථ ධූමො කාතබ්බො හොති, අපණ්ඩිතො ගොපාලකො තං න කරොති. ගොගණො සබ්බරත්තිං ඩංසාදීහි උපද්දුතො නිද්දං අලහිත්වා පුනදිවසෙ අරඤ්ඤෙ තත්ථ තත්ථ රුක්ඛමුලාදීසු නිපජ්ජිත්වා නිද්දායති, නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න තිත්ථං ජානාතීති තිත්ථං සමන්ති වා විසමන්ති වා සගාහන්ති වා නිග්ගාහන්ති වා න ජානාති, සො අතිත්ථෙත ගාවියො ඔතාරෙති. තාසං විසමතිත්ථෙ පාසාණාදීනි අක්කමන්තිනං පාදා හිජ්ජන්ති, සගාහං ගමිහිරං තිත්ථං ඔතිණ්ණා කුමිහිලාදයො ගාහා ගණ්හන්ති. අජ්ජ එත්තිකා ගාවො නට්ඨා, අජ්ජ එත්තිකාති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

න පීතං ජානාතීති පිතමිපි අපිතමිපි න ජානාති. ගොපාලකෙන හි “ඉමාය ගාවියා පීතං, ඉමාය න පීතං, ඉමාය පානියතිත්ථෙ ඔකාසො ලද්ධො, ඉමාය න ලද්ධො”ති එවං පිතාපීතං ජානිතබ්බං හොති. අයං පන දිවසභාගං අරඤ්ඤෙ ගොගණං රක්ඛන්වා පානියං පායෙස්සාමීති නදිං වා තළාකං වා ගහෙන්වා ගවිජ්ජති. තත්ථ මහාඋසභා ව අනුඋසභා ව බලවගාවියො ව දුබ්බලානි වෙව මහල්ලකානි ව ගොරුපානි සිඬිගෙහි වා එාසුකාහි වා පහරිත්වා අත්තනො ඔකාසං කත්වා උරුප්පමාණං උදකං පටිසිත්වා යථාකාමං පිවන්ති. අවසෙසා ඔකාසං අලහමානා තීරෙ යත්වා කලලමිස්සකං උදකං පිවන්ති, අපීතා එව වා හොන්ති. අථ නෙ ගොපාලකො පිට්ඨියං පහරිත්වා පුන අරඤ්ඤං පවෙසෙති, තත්ථ අපිතගාවියො පිපාසාය සුක්ඛමානා යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං න සක්කොන්ති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති, ගොණානං ජවො භායති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වීරීං ජානාතීති “අයං මග්ගො සමො බෙමො, අයං විසමො සාසඬිකො සජ්ජට්ඨයො”ති න ජානාති. සො සමං බෙමං මග්ගං වජ්ජෙන්වා ගොගණං ඉතරං මග්ගං පටිපාදෙති, තත්ථ ගාවො සීහබාග්ගාදීනං ගන්ධෙන වොරපරිස්සයෙන වා අභිභූතා හන්තමිගසජ්ජට්ඨාගා ගීවං උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨන්ති, නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදන්ති, න පානියං පිවන්ති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ගොවරකුසලො හොතීති ගොපාලකෙන හි ගොවරකුසලෙන හවිතබ්බං, පඤ්චාහිකවාරො වා සත්තාහිකවාරො වා ජානිතබ්බො, එකදිසාය ගොගණං වාරෙන්වා පුනදිවසෙ තත්ථ න වාරෙන්බ්බො. මහතා හි ගොගණෙන විණ්ණට්ඨානං හෙරිතලං විය සුද්ධං හොති නිත්තිණං, උදකමිපි ආලුළියති. තස්මා පඤ්චමෙ වා සත්තමෙ වා දිවසෙ පුන තත්ථ වාරෙතුං වට්ටති, එත්තකෙන හි තිණමිපි පට්ටිරුහති, උදකමිපි පසිද්දති. අයං පන ඉමං පඤ්චාහිකවාරං වා සත්තාහිකවාරං වා න ජානාති, දිවසෙ දිවසෙ රක්ඛිතට්ඨානෙයෙව රක්ඛති. අප්පස්ස ගොගණො හරිතතිණං න ලහති, සුක්ඛතිණං බාදන්තො කලලමිස්සකං උදකං පිවති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

අනවසෙසදොහී ව හොතීති පණ්ඩිතගොපාලකෙන යාව වච්ඡකස්ස මංසලොහිතං සණ්ඨාති, තාව එකං ද්වෙ ථනෙ යපෙන්වා සාවසෙසදොහිනා හවිතබ්බං. අයං වච්ඡකස්ස කිඤ්චි අනවසෙසෙන්වා දුහති, බීරපකො වච්ඡො බීරපිපාසාය සුක්ඛති, සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො කම්පමානො මාතු පුරතො පතිත්වා කාලඬිකරොති. මාතා පුත්තකං දිස්වා, “මය්හං පුත්තකො අත්තනො මාතුබීරං පාතුමිපි න ලහති”ති පුත්තසොකෙන න යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං, න පානියං පාතුං සක්කොති, ථනෙසු බීරං ඡීජ්ජති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

ගුන්තං පිතුට්ඨානං කරොන්තිති ගොපිතරො. ගාවො පරිණයන්ති යථාරූථිං ගහෙන්වා ගවිජ්ජන්තිති ගොපරිණායකා. න අතිරෙකපුජායාති පණ්ඩිතො හි ගොපාලකො එවරුපෙ උසහෙ අතිරෙකපුජාය පුජෙති, පණිතං ගොහත්තං දෙති, ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකෙහි මණ්ඩෙති, මාලං පිලන්ධෙති, සිඬිගෙ සුවණ්ණරජතකොසකෙ ව ධාරෙති, රත්තිං දීපං ජාලෙන්වා වෙලවිතානස්ස හෙට්ඨා සයාපෙති. අයං පන තතො එකසක්කාරමිපි න කරොති, උසභා අතිරෙකපුජං අලහමානා ගොගණං න රක්ඛන්ති, පරිස්සයං න වාරෙන්ති. එවමස්ස ගොගණො පරිභායති, පඤ්චගොරසතො පරිබාහිරො හොති.

347. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. න රූපඤ්ඤා හොතීති, “වත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායරූප”න්ති එවං චුත්තරූපං ද්විභාකාරෙහි න ජානාති ගණනතො වා සමුට්ඨානතො වා. ගණනතො න ජානාති නාම, “වක්ඛායතනං, සොත-සාන-ජීවිතා-කායායතනං, රූප-සද්ද-ගන්ධ-රස-ඵොට්ඨබ්බායතනං, ඉන්ද්‍රියං,

පුරිසින්ද්‍රියං, ජීවිතින්ද්‍රියං, කායවිඤ්ඤාත්ති, වච්චිඤ්ඤාත්ති, ආකාසධාතු, ආපොධාතු, රූපස්ස ලහුතා, මුද්‍රතා, කම්මඤ්ඤාතා, උපවයො, සන්තති, ජරතා, රූපස්ස අනිච්චතා, කබලිකාරො ආභාරො” ති එවං පාළියං ආගතා පඤ්චවිසති රූපකොට්ඨාසාති න ජානාති. සෙය්‍යථාපි සො ගොපාලකො ගණනතො ගුන්තං රූපං න ජානාති, තථුපමො අයං භික්ඛු. සො ගණනතො රූපං අජානන්තො රූපං පරිග්ගහෙත්වා අරූපං වචන්ථපෙත්වා රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වා පච්චයං සල්ලක්ඛෙත්වා ලක්ඛණං ආරොපෙත්වා කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙනුං න සක්කොති. සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වඩ්ඪති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ සීලසමාධිවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානෙහි න වඩ්ඪති, යථා ව සො ගොපාලකො පඤ්චහි ගොරසෙහි පරිබාහිරො හොති, එවං අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධෙන, අසෙක්ඛෙන සමාධි, පඤ්ඤා, විමුක්ති, විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙනාති පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරො හොති.

සමුට්ඨානතො න ජානාති නාම, “එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානං, එත්තකං ද්විසමුට්ඨානං, එත්තකං තිසමුට්ඨානං, එත්තකං චතුසමුට්ඨානං, එත්තකං න කුතොච්චසමුට්ඨානී” ති න ජානාති. සෙය්‍යථාපි සො ගොපාලකො වණ්ණතො ගුන්තං රූපං න ජානාති, තථුපමො අයං භික්ඛු. සො සමුට්ඨානතො රූපං අජානන්තො රූපං පරිග්ගහෙත්වා අරූපං වචන්ථපෙත්වා...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ලක්ඛණකුසලො හොතීති කම්මලක්ඛණො බාලො, කම්මලක්ඛණො පණ්ඩිතොති එවං චුත්තං කුසලාකුසලං කම්මං පණ්ඩිතබාලලක්ඛණන්ති න ජානාති. සො එවං අජානන්තො බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ න සෙවති, බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ අසෙවන්තො කප්පියාකප්පියං කුසලාකුසලං සාවජ්ජානවජ්ජං ගරුකලහුකං සතෙකිච්ඡඅතෙකිච්ඡං කාරණාකාරණං න ජානාති; තං අජානන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති. සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වඩ්ඪති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ යථාචුත්තෙහි සීලාදීහි න වඩ්ඪති, ගොපාලකො විය ව පඤ්චහි ගොරසෙහි පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරො හොති.

න ආසාටිකං භාරතා හොතීති උප්පන්නං කාමචිතක්කන්ති එවං චුත්තෙ කාමචිතක්කාදිකෙ න විනොදෙති, සො ඉමං අකුසලචිතක්කං ආසාටිකං අභාරෙත්වා චිතක්කවසිකො හුන්වා විචරන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති, සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වණං පට්චජාදෙතා හොතීති වක්ඛුතා රූපං දිස්වා නිමිත්තග්ගාහි හොතීතිආදිතා නයෙන සබ්බාරම්මණෙසු නිමිත්තං ගණ්හන්තො යථා සො ගොපාලකො වණං න පට්චජාදෙති, එවං සංවරං න සම්පාදෙති. සො විචට්ඨවාරො විචරන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ධූමං කත්තා හොතීති සො ගොපාලකො ධූමං විය ධම්මදෙසනාධූමං න කරොති, ධම්මකථං වා සරහඤ්ඤං වා උපනිසින්තකථං වා අනුමොදනං වා න කරොති . තතො නං මනුස්සා බහුස්සුතො ගුණවාති න ජානන්ති, තෙ ගුණාගුණං අජානන්තා චතුහි පච්චයෙහි සඨගහං න කරොන්ති . සො පච්චයෙහි කිලමමානො බුද්ධවචනං සජ්ඣායං කාතුං චත්තපට්ඨන්ති පූරෙතුං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න තිත්ථං ජානාතීති තිත්ථභූතෙ බහුස්සුතභික්ඛු න උපසඬකමති, උපසඬකමන්තො, “ඉදං, හන්තෙ, බ්‍යඤ්ජනං කථං රොපෙනබ්බං, ඉමස්ස භාසිතස්ස කො අත්ථො, ඉමස්මිං යානෙ පාළි කිං වදෙති, ඉමස්මිං යානෙ අත්ථො කිං දීපෙති” ති එවං න පරිපුච්ඡති න පරිපඤ්ඤති, න ජානාපෙතීති අත්ථො. තස්ස තෙ එවං අපරිපුච්ඡතො අවිචට්ඨකේවෙව න විචරන්ති, භාජෙත්වා න දස්සෙත්ති, අනුත්තානීකතඤ්ච න උත්තානීකරොන්ති, අපාකථං න පාකථං කරොන්ති. අනෙකච්චිතෙසු ව කඬ්ඛායානියෙසු ධම්මෙසුති අනෙකච්චිකාසු කඬ්ඛාසු එකං කඬ්ඛමපි න පට්චිනොදෙන්ති. කඬ්ඛා එව හි කඬ්ඛායානියා ධම්මා නාම. තත්ථ එකං කඬ්ඛමපි න නිහරන්තීති අත්ථො. සො එවං බහුස්සුතතිත්ථං අනුපසඬකමිත්වා සකඬ්ඛො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති. යථා ව සො ගොපාලකො තිත්ථං න ජානාති, එවං අයමපි භික්ඛු ධම්මතිත්ථං න ජානාති, අජානන්තො අවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡති, අභිධම්මිකං උපසඬකමිත්වා කප්පියාකප්පියං පුච්ඡති, විනයධරං උපසඬකමිත්වා රූපාරූපපරිච්ඡේදං පුච්ඡති. තෙ අවිසයෙ පුට්ඨා කථෙතුං න සක්කොන්ති, සො අත්තනා සකඬ්ඛො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ජිතං ජානාතීති යථා සො ගොපාලකො ජිතාජිතං න ජානාති, එවං ධම්මුපසඤ්ඤිතං පාමොජ්ජං න ජානාති න ලහති, සවනමයං පුඤ්ඤකිරියවන්ත්‍රං නිස්සාය ආනිසංසං න චින්දති, ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා සක්කච්චං න සුණාති, නිසින්තො නිද්දායති, කථං කථෙති, අඤ්ඤවිභිතකො හොති, සො සක්කච්චං ධම්මං අසුණන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වීථිං ජානාතීති සො ගොපාලකො මග්ගාමග්ගං විය, — “අයං ලොකියො අයං ලොකුත්තරො” ති අරියං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං යථාභූතං න පජානාති. අජානන්තො ලොකියමග්ගෙ අභිනිවිසින්වා ලොකුත්තරං නිබ්බන්තෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ගොවරකුසලො හොතීති සො ගොපාලකො පඤ්චාහිකචාරෙ සත්තාහිකචාරෙ විය චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ , “ඉමෙ ලොකියා ඉමෙ ලොකුත්තරා” ති යථාභූතං න පජානාති. අජානන්තො සුබුමට්ඨානෙසු අත්තනො ඤාණං

වරාපෙන්වා ලොකියසනිපට්ඨානෙ අභිනිවිසිත්වා ලොකුත්තරං නිබ්බන්තෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

අනවසෙසදොහී ව හොතීති පටිග්ගහණෙ මත්තං අජානන්තො අනවසෙසං දුහති. නිද්දෙසවාරෙ පනස්ස අභිභට්ඨං පචාරෙන්තීති අභිභරිත්වා පචාරෙන්ති. එත්ථ ද්වෙ අභිභාරා වාචාභිභාරො ව පච්චයාභිභාරො ව. වාචාභිභාරො නාම මනුස්සා භික්ඛුස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “වදෙය්‍යාථ, භන්තෙ, යෙනත්ථො”ති පචාරෙන්ති. පච්චයාභිභාරො නාම චත්ථාදිති වා තෙලථාණිකාදිති වා ගහෙන්වා භික්ඛුස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “ගණ්හථ, භන්තෙ, යාවතකෙන අත්ථො”ති වදන්ති. තත්‍ර භික්ඛු මත්තං න ජානාතීති භික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු පමාණං න ජානාති, – “දායකස්ස වසො වෙදිතබ්බො, දෙය්‍යාධම්මස්ස වසො වෙදිතබ්බො, අත්තනො ථාමො වෙදිතබ්බො”ති රථවිනිතෙ චුත්තනයෙන පමාණයුත්තං අග්ගහෙන්වා යං ආභරන්ති, තං සබ්බං ගණ්හාතීති අත්ථො. මනුස්සා විජ්ජපට්ඨාරිනො න පුන අභිභරිත්වා පචාරෙන්ති. සො පච්චයෙහි කිලමන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

තෙ න අතිරෙකපුජාය පුජෙතා හොතීති සො ගොපාලකො මහාඋසහෙ විය තෙ ථෙරෙ භික්ඛු ඉමාය ආචි වෙච රහො ව මෙත්තාය කායකම්මාදිකාය අතිරෙකපුජාය න පුජෙති. තතො ථෙරා, – “ඉමෙ අම්මෙසු ගරුචිත්තීකාරං න කරොන්ති”ති නවකෙ භික්ඛු ද්විති සඬගහෙති න සඬගණ්හන්ති, න ආමිසසඬගහෙන චිවරෙන වා පත්තෙන වා පත්තපරියාපන්නෙන වා වසනට්ඨානෙන වා. කිලමන්තෙ මිලායන්තෙපි නජ්ජපට්ඨගන්ති. පාළිං වා අට්ඨකථං වා ධම්මකථාබන්ධං වා ශුශ්භගන්ථං වා න සික්ඛාපෙන්නි. නවකා ථෙරානං සන්තිකා සබ්බසො ඉමෙ ද්වෙ සඬගහෙ අලභමානා ඉමස්මිං සාසනෙ පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වඩ්ඪති, එවං සීලාදිති න වඩ්ඪන්ති. යථා ව සො ගොපාලකො පඤ්චති ගොරසෙහි පරිබාහිරො හොති, එවං පඤ්චති ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරා හොන්ති. සුක්කපක්ඛො කණ්හපක්ඛෙ චුත්තවිජ්ජලාසවසෙන යොජෙත්වා වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

350. එවං මෙ සුතන්ති චූළගොපාලකසුත්තං. තත්ථ උක්කවෙලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්මිං කිර මාපියමානෙ රත්තිං ගඬගාසොතතො මච්ඡො ථලං පත්තො. මනුස්සා වෙලානි තෙලපාතියං තෙමෙත්වා උක්කා කත්වා මච්ඡං ගණ්හිංසු. නගරෙ නිට්ඨිතෙ තස්ස නාමං කරොන්තෙ අම්මෙහි නගරට්ඨානස්ස ගහිතදිවසෙ වෙලුක්කාහි මච්ඡො ගහිතොති උක්කවෙලා-ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. භික්ඛු ආමන්තෙසීති යස්මිං යානෙ නිසින්තස්ස සබ්බා ගඬගා පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායති, තාදිසෙ වාලිකුස්සදෙ ගඬගාතිත්ථෙ සායන්තසමයෙ මහාභික්ඛුසඬසපරිවුතො නිසීදිත්වා මහාගඬගං පරිපුණ්ණං සන්දමානං ඔලොකෙන්තො, – “අත්ථි නු බො ඉමං ගඬගං නිස්සාය කොචි පුබ්බෙ වඩ්ඪිපරිහානිං පත්තො”ති ආවජ්ජිත්වා, පුබ්බෙ එකං බාලගොපාලකං නිස්සාය අනෙකසතසහස්සා ගොගණා ඉමිස්සා ගඬගාය ආචට්ටෙ පතිත්වා සමුද්දමෙව පටිට්ඨා, අපරං පන පණ්ඩිතගොපාලකං නිස්සාය අනෙකසතසහස්සගොගණස්ස සොත්ථි ජාතා වඩ්ඪි ජාතා ආරොග්‍යං ජාතන්ති අද්දස. දිස්වා ඉමං කාරණං නිස්සාය භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙස්සාමිති චිත්තෙන්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි.

මාගධකොති මගධරට්ඨවාසී. දුප්පඤ්ඤජාතිකොති නිප්පඤ්ඤසභාවො දන්ධො මහාජළො. අසමවෙක්ඛිත්වාති අසල්ලක්ඛෙන්වා අනුපධාරෙන්වා. පතාරෙසීති තාරෙතුං ආරහි. උත්තරං තීරං සුවිදෙහානන්ති ගඬගාය ඔරිමෙ තීරෙ මගධරට්ඨං, පාරිමෙ තීරෙ විදෙහරට්ඨං, ගාවො මගධරට්ඨතො විදෙහරට්ඨං නෙන්වා රක්ඛිස්සාමිති උත්තරං තීරං පතාරෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “උත්තරං තීරං සුවිදෙහාන”න්ති. ආමණ්ඩලිකං කරිත්වාති මණ්ඩලිකං කත්වා. අනයඛ්‍යසනං ආපජ්ජිංසුති අවඩ්ඪිං විනාසං පාපුණ්ණං, මහාසමුද්දමෙව පටිසිංසු. තෙන හි ගොපාලකෙන ගාවො ඔතාරෙන්තෙන ගඬගාය ඔරිමතිරෙ සමතිත්ථඤ්ච විසමතිත්ථඤ්ච ඔලොකෙතබ්බං අස්ස, මජ්ඣෙ ගඬගාය ගුන්තං විස්සමට්ඨානන්ථං ද්වෙ තීණි වාලිකත්ථලානි සල්ලක්ඛෙන්තබ්බාති අස්සු. තථා පාරිමතිරෙ තීණි චත්තාරි තිත්ථානි, ඉමස්මා තිත්ථා හට්ඨා ඉමං තිත්ථං ගණ්හිස්සන්ති, ඉමස්මා හට්ඨා ඉමන්ති. අයං පන බාලගොපාලකො ඔරිමතිරෙ ගුන්තං ඔතරණතිත්ථං සමං වා විසමං වා අනොලොකෙන්වා මජ්ඣෙ ගඬගාය ගුන්තං විස්සමට්ඨානන්ථං ද්වෙ තීණි වාලිකත්ථලානි අසල්ලක්ඛෙන්වා පරතිරෙ චත්තාරි පඤ්ච උත්තරණතිත්ථාති අසමවෙක්ඛිත්වාති අතිත්ථෙතෙව ගාවො ඔතාරෙසි. අපස්ස මහාඋසහො ජවනසම්පන්නතාය වෙච ථාමසම්පන්නතාය ව තිරියං ගඬගාය සොතං ඡෙන්වා පාරිමං තීරං පත්වා ඡින්නතටඤ්චෙව කණ්ටකගුම්මගහනඤ්ච දිස්වා, “දුබ්බිනිට්ඨමෙත”න්ති ඤත්වා ධුරග්ග-පතිට්ඨානොකාසමිපි අලභිත්වා පටිනිවත්ති. ගාවො මහාඋසහො නිවත්තො මයමිපි නිවත්තිස්සාමාති නිවත්තා. මහතො ගොගණස්ස නිවත්තට්ඨානෙ උදකං ඡිජ්ජිත්වා මජ්ඣෙ ගඬගාය ආචට්ටං උට්ඨපෙසි. ගොගණො ආචට්ටං පටිසිත්වා සමුද්දමෙව පත්තො. එකොපි ගොණො අරොගො නාම නාහොසි. තෙනාහ – “තත්ථෙව අනයඛ්‍යසනං ආපජ්ජිංසු”ති.

අකුසලා ඉමස්ස ලොකස්සානි ඉධ ලොකෙ ඛන්ධධාතායතනෙසු අකුසලා අජේකා, පරලොකෙපි එසෙව නයො. මාරධෙය්‍යං වුවිච්ඡි තෙභුමකධම්මා. අමාරධෙය්‍යං නව ලොකුත්තරධම්මා. මච්චුධෙය්‍යම්පි තෙභුමකධම්මාව. අමච්චුධෙය්‍යං නව ලොකුත්තරධම්මා. තත්ථ අකුසලා අජේකා. වචනත්ථතො පන මාරස්ස ධෙය්‍යං මාරධෙය්‍යං. ධෙය්‍යන්ති යානං වත්ථු නිවාසො ගොවරො. මච්චුධෙය්‍යෙපි එසෙව නයො. තෙසන්ති තෙසං එවරුපානං සමණබ්‍රාහ්මණානං, ඉමිනා ඡ සත්ථාරො දස්සිතාති වෙදිතබ්බා.

351. එවං කණ්ණපක්ඛං නිට්ඨපෙත්වා සුක්කපක්ඛං දස්සෙන්නො භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ බලවගාවොති දන්තගොණෙ වෙව ධෙනුයො ව. දම්මගාවොති දමෙතබ්බගොණෙ වෙව අවිජාතගාවො ව. වච්ඡතරෙති වච්ඡභාවං තරිත්වා යිතෙ බලවච්ඡි. වච්ඡකෙති ධෙනුපකෙ තරුණවච්ඡකෙ . කිසාබලකෙති අප්පමංසලොහිතෙ මන්දථාමෙ. තාවදෙව ජාතකොති තංදිවසෙ ජාතකො. මාතුගොරවකෙන වුස්භමානොති මාතා පුරතො පුරතො හුංහුන්ති ගොරවං කත්වා සඤ්ඤං දදමානා උරෙන උදකං ඡින්දමානා ගච්ඡති, වච්ඡකො තාය ගොරවසඤ්ඤාය ධෙනුයා වා උරෙන ඡින්තොදකෙන ගච්ඡමානො “මාතුගොරවකෙන වුස්භමානො”ති වුවිච්ඡි.

352. මාරස්ස සොතං ඡෙත්වාති අරහත්තමග්ගෙන මාරස්ස තණ්හාසොතං ඡෙත්වා. පාරං ගතාති මහාඋසභා නදිපාරං විය සංසාරපාරං නිබ්බානං ගතා. පාරං අගමංසුති මහාඋසභානං පාරඬිගතක්ඛණෙ ගඬිගාය සොතස්ස තයො කොට්ඨාසෙ අතික්කම්ම යිතා මහාඋසභෙ පාරං පත්තෙ දිස්වා තෙසං ගතමග්ගං පටිපජ්ජිත්වා පාරං අගමංසු. පාරං ගම්ස්සන්තිති චතුමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං තයො කොට්ඨාසෙ බෙපෙත්වා යිතා ඉදානි අරහත්තමග්ගෙන අවසෙසං තණ්හාසොතං ඡෙත්වා බලවගාවො විය නදිපාරං සංසාරපාරං නිබ්බානං ගම්ස්සන්තිති. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධම්මානුසාරිනො, සද්ධානුසාරිනොති ඉමෙ ද්වෙ පයමමග්ගසමධිගිනො.

ජානතාති සබ්බධම්මෙ ජානන්තෙන බුද්ධෙන. සුප්පකාසිතොති සුකට්තො. විවටන්ති විවරිතං. අමතද්ථාරන්ති අරියමග්ගො. නිබ්බානපත්තියාති තදත්ථාය විවටං. විනළිකතන්ති විගතමානනළං කතං. බෙමං පත්ථෙථාති කත්තුකම්‍යතාඡන්දෙන අරහත්තං පත්ථෙථ, කත්තුකාමා නිබ්බන්තෙතුකාමා භොථාති අත්ථො. “පත්ත’ත්ථා”තිපි පායො. එවරුපං සත්ථාරං ලභිත්වා තුම්හෙ පත්තායෙව නාමාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. භගවා පන යථානුසන්ධිතාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා

353. එවං මෙ සුතන්ති චූළසච්චකසුත්තං. තත්ථ මහාවනෙ කුටාගාරසාලායන්ති මහාවනං නාම සයංජාතං අරොපිමං සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවනං භිමවන්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡේදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආභවිච යිතං. ඉදං තාදිසං න භොති. සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනන්ති මහාවනං. කුටාගාරසාලා පන මහාවනං නිස්සාය කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අන්තොකත්වා භංසවට්ඨකච්ඡන්තෙන කතා සබ්බාකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි වෙදිතබ්බා.

සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තොති පුබ්බෙ කිර එකො නිගණ්ඨො ව නිගණ්ඨී ව පඤ්ච පඤ්ච වාදසතානි උග්ගහෙත්වා, වාදං ආරොපෙස්සාමාති ජම්බුදිපෙ විවරන්තා වෙසාලියං සමාගතා. ලිච්ඡවිරාජානො දිස්වා, – “ත්ථං කො, ත්ථං කා”ති පුච්ඡිංසු. නිගණ්ඨො – “අහං වාදං ආරොපෙස්සාමිති ජම්බුදිපෙ විවරාමි”ති ආහ. නිගණ්ඨීපි තථා ආහ. ලිච්ඡවිනො, “ඉධෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං වාදං ආරොපෙථා”ති ආහංසු. නිගණ්ඨී අත්තනා උග්ගහිතානි පඤ්චවාදසතානි පුච්ඡි, නිගණ්ඨො කථෙසි. නිගණ්ඨොන පුච්ඡිතෙපි නිගණ්ඨී කථෙසියෙව. එකස්සපි න ජයො, න පරාජයො, උභො සමසමාව අහෙසුං. ලිච්ඡවිනො, – “තුම්හෙ උභොපි සමසමා ආභිණ්ඨිත්වා කිං කරිස්සථ, ඉධෙව වසථා”ති ගෙහං දත්වා බලිං පට්ඨපෙසුං. තෙසං සංවාසමන්වාය වතස්සො යිතරො ජාතා, – එකා සච්චා නාම, එකා ලොලා නාම, එකා පටාවාරා නාම, එකා ආචාරවතී නාම. තාපි පණ්ඨිතාව අහෙසුං, මාතාපිතුහි උග්ගහිතානි පඤ්ච පඤ්ච වාදසතානි උග්ගහෙසුං. තා වයපත්තා මාතාපිතරො අවොචුං – “අම්හාකං අම්මා කුලෙ දාරිකා නාම හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනි දත්වා කුලසරං පෙසිතපුබ්බා නාම නත්ථී. යො පන අගාරිකො තාසං වාදං මද්දිතුං සක්කොති, තස්ස පාදපරිවාරිකා භොන්ති. යො පබ්බජිතො තාසං මද්දිතුං සක්කොති, තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජන්ති. තුම්හෙ කිං කරිස්සථා”ති? මයම්පි එවමෙව කරිස්සාමාති. වතස්සොපි පරිබ්බාජිකවෙසං ගහෙත්වා, “අයං ජම්බුදිපො නාම ජම්බුයා පඤ්ඤායති”ති ජම්බුසාබං ගහෙත්වා වාරිකං පක්කම්මිසු. යං ගාමං පාපුණන්ති, තස්ස ද්වාරෙ පංසුපුඤ්ඤෙ වා වාලිකපුඤ්ඤෙ වා ජම්බුධජං යපෙත්වා, – “යො වාදං ආරොපෙතුං සක්කොති, සො ඉමං මද්දිතු”ති වත්වා ගාමං පටිසන්ති. එවං ගාමෙන ගාමං විවරන්තියො සාවත්ථී පාපුණත්වා තථෙව ගාමද්වාරෙ ජම්බුධජං යපෙත්වා සම්පත්තමනුස්සානං ආරොචෙත්වා අන්තොනගරං පටිට්ඨා.

තෙන සමයෙන භගවා සාවත්ථි නිස්සාය ජෙනවනෙ විහරති. අපායස්මා සාරිපුත්තො ගිලානෙ පුච්ඡන්තො අජග්ගිනට්ඨානං ජග්ගන්තො අත්තනො කිච්චමහන්තතාය අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි දිවානරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්තො ගාමද්වාපරෙ ජම්බුධපං දිස්වා, – “කිමිද”න්ති දාරකෙ පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොවෙසුං. තෙන හි මද්දපාති. න සක්කොම, හන්තෙ, භායාමාති. “කුමාරා මා භායථ, ‘කෙන අම්මාකං ජම්බුධපො මද්දාපිනො’ති චුත්තෙ, බුද්ධසාවකෙන සාරිපුත්තත්ථෙරෙන මද්දාපිනො, වාදං ආරොපෙතුකාමා ජෙනවනෙ ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡාති වදෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ ථෙරස්ස වචනං සුත්වා ජම්බුධපං මද්දිත්වා ඡඩ්ඛෙසුං. ථෙරො පිණ්ඩාය වරින්වා විහාරං ගතො. පරිබ්බාජිකාපි ගාමතො නික්ඛමින්වා, “අම්මාකං ධපො කෙන මද්දාපිනො”ති පුච්ඡිංසු. දාරකා තමත්ථං ආරොවෙසුං. පරිබ්බාජිකා පුත ගාමං පවිසින්වා එකෙකං වීථිං ගහෙන්වා, – “බුද්ධසාවකො කිරි සාරිපුත්තො නාම අම්මෙහි සද්ධිං වාදං කරිස්සාමා, සොතුකාමා නික්ඛමා”ති ආරොවෙසුං. මහාජනො නික්ඛමි, තෙන සද්ධිං පරිබ්බාජිකා ජෙනවනං අගමිංසු.

ථෙරො – “අම්මාකං වසනට්ඨානෙ මාතුගාමස්ස ආගමනං නාම අථාසුක”න්ති විහාරමජ්ඣෙ නිසිදි. පරිබ්බාජිකායො ගන්ත්වා ථෙරං පුච්ඡිංසු – “තුම්මෙහි අම්මාකං ධපො මද්දාපිනො”ති? ආම, මයා මද්දාපිනොති. මයං තුම්මෙහි සද්ධිං වාදං කරිස්සාමාති. සාධු කරොථ, කස්ස පුච්ඡා කස්ස විස්සජ්ජනං හොතුති? පුච්ඡා නාම අම්මාකං පත්තා, තුම්මෙහ පන මාතුගාමා නාම පයමං පුච්ඡාති ආහ. තා වතස්සොපි වතුසු දිසාසු යත්වා මාතාපිතුනං සන්තිකෙ උග්ගහිතං වාදසහස්සං පුච්ඡිංසු. ථෙරො ඛග්ගෙන කුමුදනාළං ඡින්නන්තො විය පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං නිජ්ජටං නිග්ගණ්ඨිං කත්වා කපේසි, කපේත්වා පුත පුච්ඡාති ආහ. එත්තකමෙව, හන්තෙ, මයං ජානාමාති. ථෙරො ආහ – “තුම්මෙහි වාදසහස්සං පුච්ඡිතං මයා කථිතං, අහං පන එකං යෙව පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, තං තුම්මෙහ කපේථා”ති. තා ථෙරස්ස විසයං දිස්වා, “පුච්ඡථ, හන්තෙ, බ්‍යාකරිස්සාමා”ති වත්තුං නාසක්ඛිංසු. “වද, හන්තෙ, ජානමානා බ්‍යාකරිස්සාමා”ති පුත ආහංසු.

ථෙරො අයං පන කුලපුත්තෙ පබ්බාපෙන්වා පයමං සික්ඛාපෙතබ්බපඤ්ඤොති වත්වා, – “එකං නාම කි”න්ති පුච්ඡි. තා නෙව අන්තං, න කොටිං අද්දසංසු. ථෙරො කපේථාති ආහ. න පස්සාම, හන්තෙති. තුම්මෙහි වාදසහස්සං පුච්ඡිතං මයා කථිතං, මස්හං තුම්මෙහ එකං පඤ්ඤමිපි කපේතුං න සක්කොථ, එවං සන්තෙ කස්ස ජයො කස්ස පරාජයොති? තුම්මාකං, හන්තෙ, ජයො, අම්මාකං පරාජයොති. ඉදානි කිං කරිස්සාමාති? තා මාතාපිතුහි චුත්තවචනං ආරොවෙන්වා, “තුම්මාකං සන්තිකෙ පබ්බාජිස්සාමා”ති ආහංසු. තුම්මෙහ මාතුගාමා නාම අම්මාකං සන්තිකෙ පබ්බාජිතුං න වට්ටති, අම්මාකං පන සාසනං ගහෙන්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බාජාති. තා සාධුති ථෙරස්ස සාසනං ගහෙන්වා භික්ඛුනිසඤ්ඤාස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බාජිංසු. පබ්බාජිතා ව පන අජපමත්තා ආතාපිනියො හුත්වා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණිංසු.

අයං සච්චකො තාසං චතුත්තමිපි කනිට්ඨභාතිකො. තාහි චතුහිපි උත්තරිතරපඤ්ඤො, මාතාපිතුනමිපි සන්තිකා වාදසහස්සං, තතො බහුතරඤ්ඤා ඛාහිරසමයං උග්ගහෙන්වා කත්ථවි අගන්ත්වා රාජදාරකෙ සිජ්පං සික්ඛාපෙන්තො තත්ථෙව වෙසාලියං වසති, පඤ්ඤාය අනිපුරිතත්තා කුච්ඡි මෙ හිජ්ජෙය්‍යාති හිතො අයපට්ටෙන කුච්ඡිං පරික්ඛිපින්වා වරති, ඉමං සන්ධාය චුත්තං “සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො”ති.

භස්සජ්ජවාදකොති භස්සං චුච්චති කථාමග්ගො, තං පවදති කපේතීති භස්සජ්ජවාදකො. පණ්ඩිතවාදොති අහං පණ්ඩිතොති එවං වාදො. සාධුසම්මතො බහුජනස්සාති යං යං නක්ඛන්තවාරෙන ආදිසති, තං තං යෙභුයොන තපේව හොති, තස්මා අයං සාධුඋද්ධකො හද්දකොති එවං සම්මතො මහාජනස්ස. වාදෙන වාදං සමාරද්ධොති කථාමග්ගෙන දොසං ආරොපිතො. ආයස්මා අස්සජීති සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ආවරියො අස්සජීත්ථෙරො. ජඩ්ඝාවිහාරං අනුචඩ්ඝමමානොති තතො තතො ලිච්ඡවිරාජගෙහතො තං තං ගෙහං ගමනත්ථාය අනුචඩ්ඝමමානො. යෙනායස්මා අස්සජී තෙනුපසඬකමීති කස්මා උපසඬකමි? සමයජානනත්ථං.

එවං කිරිස්ස අහොසි – “අහං ‘සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති ආභිණ්ඩාමි, ‘සමයං පනස්ස න ජානාමි’ති න ආරොපෙසිං. පරස්ස හි සමයං ඤත්වා ආරොපිතො වාදො ස්ථාරොපිතො නාම හොති. අයං පන සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො පඤ්ඤායති අස්සජීත්ථෙරො ; සො අත්තනො සත්ථු සමයෙ කොවිදො, එතාහං පුච්ඡින්වා කථං පතිට්ඨාපෙන්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති. තස්මා උපසඬකමි. විනෙකීති කථං විනෙති, කථං සික්ඛාපෙතීති පුච්ඡති. ථෙරො පන යස්මා දුක්ඛන්ති චුත්තෙ උපාරම්භස්ස ඔකාසො හොති, මග්ගඵලානිපි පරියායෙන දුක්ඛන්ති ආගතානි, අයඤ්ඤා දුක්ඛන්ති චුත්තෙ ථෙරං පුච්ඡෙය්‍ය – “හො අස්සජී, කිමත්ථං තුම්මෙහ පබ්බාජිතං”ති. තතො “මග්ගඵලත්ථායා”ති චුත්තෙ, – “නයිදං, හො අස්සජී, තුම්මාකං සාසනං නාම, මහාආසානනං නාමෙතං, නිරුද්ධස්සදො නාමෙස, නත්ථි තුම්මාකං සුබ්බාසා, උට්ඨායුට්ඨාය දුක්ඛමෙව ජීරාපෙන්තා ආභිණ්ඩාමා”ති දොසං ආරොපෙය්‍ය, තස්මා පරවාදිස්ස පරියායකථං කාතුං න වට්ටති. යථා එස අජ්ජනිට්ඨො හොති, එවමස්ස නිජ්ජපරියායකථං කපේස්සාමිති වින්තෙන්වා, “රූපං, භික්ඛවෙ, අනිච්ච”න්ති ඉමං අනිච්චානත්තවසෙනෙව කථං කපේති. දුස්සුතන්ති සොතුං අයුත්තං.

354. සන්ථාගාරෙති රාජකුලානං අත්ථානුසාසනසන්ථාගාරසාලායං. යෙන තෙ ලිච්ඡවි තෙනුපසඬකමීති එවං කිරිස්ස අහොසි – “අහං පුබ්බෙ සමයං අජානනාවෙන සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං න ආරොපෙසිං, ඉදානි පනස්ස මහාසාවකෙන කථිතං සමයං ජානාමි, ඉමෙ ව මම අන්තෙවාසිකා පඤ්ඤාසනා ලිච්ඡවි සන්තිපතිතා. එතෙහි සද්ධිං

ගන්නවා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි” ති තස්මා උපසඩ්කමි. ඤාතඤ්ඤතරෙතාති ඤාතෙසු අභිඤ්ඤාතෙසු පඤ්චවග්ගියත්ථෙරෙසු අඤ්ඤතරෙන. පතිට්ඨිතන්ති යථා තෙන පතිට්ඨිතං. සචෙ එවං පතිට්ඨිස්සති, අථ පන අඤ්ඤදෙව වක්ඛති, තත්‍ර මයා කිං සක්කා කාතුන්ති ඉදානෙව පිට්ඨිං පරිවත්තෙන්තො ආහ. ආකඩ්ඪෙය්‍යාති අත්තනො අභිමුඛං කඩ්ඪෙය්‍ය. පරිකඩ්ඪෙය්‍යාති පුරතො පටිපණාමෙය්‍ය. සම්පරිකඩ්ඪෙය්‍යාති කාලෙන ආකඩ්ඪෙය්‍ය, කාලෙන පරිකඩ්ඪෙය්‍ය. සොණ්ඩිකාකිලඤ්ජන්ති සුරාසරෙ පිට්ඨකිලඤ්ජං. සොණ්ඩිකාධුත්තොති සුරාධුත්තො. වාලං කණ්ණෙ ගහෙන්වාති සුරාපරිස්සාවනත්ථවිකං ධොවිතුකාමො කසටතිධුනනත්ථං උභොසු කණ්ණෙසු ගහෙන්වා. ඔධුනෙය්‍යාති අධොමුඛං කත්වා ධුනෙය්‍ය. නිද්ධුනෙය්‍යාති උද්ධංමුඛං කත්වා ධුනෙය්‍ය. නිජ්ඵොටෙය්‍යාති පුනජ්ජුනං පජ්ඵොටෙය්‍ය. සාණධොවිකං නාමාති එත්ථ මනුස්සා සාණසාටකකරණත්ථං සාණවාකෙ ගහෙන්වා මුට්ඨිං මුට්ඨිං. ඛන්ධිත්වා උදකෙ පක්ඛිපන්ති. තෙ තතියදිවසෙ සුට්ඨි කිලින්තා හොන්ති. අථ මනුස්සා අම්බිලයාගුසුරාදීති ආදාය තත්ථ ගන්නවා සාණමුට්ඨිං ගහෙන්වා, දක්ඛිණතො වාමතො සම්මුඛා වාති තිසු ඵලකෙසු සකිං දක්ඛිණඵලකෙ, සකිං වාමඵලකෙ, සකිං සම්මුඛඵලකෙ පහරන්තා අම්බිලයාගුසුරාදීති භුඤ්ජන්තා පිවන්තා ඛාදන්තා ධොවන්ති. මහන්තා කිළා හොති. රඤ්ඤො නාගො තං කිළං දිස්වා ගම්භිරං උදකං අනුපවිසිත්වා සොණ්ඩාය උදකං ගහෙන්වා සකිං කුම්භෙ සකිං පිට්ඨියං සකිං උභොසු පස්සෙසු සකිං අන්තරසන්ථියං පක්ඛිපන්තො කිළින්ථ. තදුපාදාය තං කිළිතජාතං සාණධොවිකං නාම වුච්චති, තං සන්ධාය වුත්තං – “සාණධොවිකං නාම කිළිතජාතං කිළති” ති. කිං සො භවමානො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො, යො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සන්ති යො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති, සො කිං භවමානො කිං යක්ඛො භවමානො උදාහු ඉන්දො, උදාහු බ්‍රහ්මා භවමානො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති? න ති සක්කා පකතිමනුස්සෙන භගවතො වාදං ආරොපෙතුන්ති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො.

355. තෙන බො පන සමයෙනාති යස්මිං සමයෙ සච්චකො ආරාමං පාවිසී, තස්මිං. කිස්මිං පන සමයෙ පාවිසීති? මහාමජ්ඣිමනිකායෙය. කස්මා පන තස්මිං සමයෙ වඩ්ඤ්ඤානිති? පණිනගොජනපච්චයස්ස ථිනමිද්ධස්ස විනොදනත්ථං. දිවාපධානිකා වා තෙ. තාදිසානඤ්ඤි පච්ඡාභන්තං වඩ්ඤ්ඤානිති න්හන්වා සරීරං උතුං ගණ්භාපෙත්වා නිසප්ප් සමණධම්මං කරොන්තානං චිත්තං එකග්ගං හොති. යෙන තෙ භික්ඛුති සො කිර කුභිං සමණො ගොතමොති පරිවෙණතො පරිවෙණං ගන්ත්වා පුච්ඡන්වා පටිසිස්සාමිති විලොකෙන්තො අරඤ්ඤෙ හත්ථි විය වඩ්ඤ්ඤානෙ වඩ්ඤ්ඤානො පංසුකුලිකභික්ඛු දිස්වා තෙසං සන්තිකං අගමාසී. තං සන්ධාය, “යෙන තෙ භික්ඛු”ති ආදි චුත්තං. කභං නු බො, හොති කතරස්මිං ආවාසෙ වා මණ්ඩපෙ වාති අත්ථො. එස, අග්ගිවෙස්සන, හගවාති තදා කිර හගවා පච්චුසකාලෙ මහාකරුණා සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්වා දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා බොධනෙය්‍යස්සත්තං ඔලොකෙන්තො අද්දස – “ස්වෙ සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො මහති. ලිච්ඡවිපරිසං ගහෙන්වා මම වාදං ආරොපෙතුකාමො ආගමිස්සති”ති. තස්මා පාතොව සරීරපටිපග්ගනං කන්වා භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවාරො වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටිකන්තො මහාපරිසාය නිසිදිතුං සුඛට්ඨානෙ නිසිදිස්සාමිති ගන්ධකුටිං අපවිසිත්වා මහාවනෙ අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවාච්චාරං නිසිදි. තෙ භික්ඛු හගවතො වත්තං දස්සෙන්වා ආගතා, සච්චකෙන පුට්ඨා දුරෙ නිසින්තං හගවත්තං දස්සෙන්තා, “එස අග්ගිවෙස්සන හගවා”ති ආහංසු.

මහනියා ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිත්ති හෙට්ඨා පඤ්චමත්තෙහි ලිච්ඡවිසතෙහි පරිවුතොති චූත්තං. තෙ එතස්ස අත්තෙවාසිකායෙව, අත්තොවෙසාලියං පන සච්චකො පඤ්චමත්තානි ලිච්ඡරාජසත්තානි ගහෙත්වා, “වාදන්ථිකො භගවත්තං උපසඨකමත්තො”ති සුත්වා ද්විත්තං පණ්ඩිතානං කථාසල්ලාපං සොස්සාමානි යෙභුයොන මනුස්සා නික්ඛන්තා, එවං සා පරිසා මහනි අපරිච්ඡින්නගණනා අහොසි. තං සන්ධායෙන චූත්තං. අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එතෙ උභතොපක්ඛිකා, තෙ එවං චිත්තෙසු – “සචෙ නො මිච්ඡාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති, ‘කස්මා තුම්හෙ සමණං ගොතමං චන්දිත්ථා’ති, තෙසං, ‘කිං අඤ්ජලිමත්තකරණෙනපි චන්දිතං හොති’ති වක්ඛාම. සචෙ නො සම්මාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති, ‘කස්මා භගවත්තං න චන්දිත්ථා’ති, ‘කිං සීසෙන භූමිං පහරන්තෙනෙව චන්දිතං හොති, නනු අඤ්ජලිකම්මපි චන්දනා එවා’ති වක්ඛාමා”ති. නාම ගොත්තන්ති, හො ගොතම, අහං අසුකස්ස පුත්තො දත්තො නාම මිත්තො නාම ඉධ ආගතොති වදන්තා නාමං සාවෙනති නාම. හො ගොතම, අහං වාසිට්ඨො නාම කච්චානො නාම ඉධ ආගතොති වදන්තා ගොත්තං සාවෙනති නාම. එතෙ කිර දලිද්දා ජිණ්ණකුලපුත්තා පරිසමප්ඤ්ඤා නාමගොත්තවසෙන පාකටා භවිස්සාමාති එවං අකංසු. යෙ පන තුණ්හිභූතා නිසීදිංසු, තෙ කෙරාටිකා වෙව අන්ධබාලා ව. තත්ථ කෙරාටිකා, “එකං ද්වෙ කථාසල්ලාපෙ කරොන්තො විස්සාසිකො හොති, අථ විස්සාසෙ සති එකං ද්වෙ භික්ඛා අදාතුං න යුත්ත”න්ති තතො අත්තානං මොවෙනතා තුණ්හි නිසීදන්ති. අන්ධබාලා අඤ්ඤාණනායෙව අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය යත්ථ කත්ථවි තුණ්හිභූතා නිසීදන්ති.

356. කිඤ්චිදෙව දෙසන්නි කඤ්චි ඔකාසං කිඤ්චි කාරණං, අට්ඨස්ස භගවා පඤ්ඤාපුච්ඡන්තො උස්සාහං ජනෙන්තො ආහ – පුච්ඡ, අග්ගිවෙස්සන, යදාකඛ්ඛිසීති. තස්සන්තො – “පුච්ඡ යදි ආකඛ්ඛිසි, න මෙ පඤ්ඤාචිස්සප්පනෙ භාරො අත්ථි”. අට වා “පුච්ඡ යං ආකඛ්ඛිසි, සබ්බං තෙ විස්සප්පෙස්සාමි”ති සබ්බකඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි අසාධාරණං පච්චෙකබ්බද්ධඅග්ගසාවමහාසාවකෙහි. තෙ හි යදාකඛ්ඛිසීති න වදන්ති, සුත්තවා වෙදිස්සාමාති වදන්ති. බුද්ධා පන “පුච්ඡාචසො, යදාකඛ්ඛිසී”ති (සං. නි. 1.237) වා, “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකඛ්ඛිසී”ති (දී. නි. 1.162) වා,

“ප්‍රචිත්‍ර වාසව මං පඤ්භං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡයි;

තස්ස තස්සෙව පඤ්චස්ස, අභං අන්තං කරොමි තෙ” ඉති. (දී. නි. 2.356) වා,

“තෙන හි ත්වං, හික්ඛු, සකෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා පුච්ඡ යදාකඨබ්බි”ති (ම. නි. 3.85) වා,

“බාවරිස්ස ව තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බසංසයං;
කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡවා”ති. (සු. නි. 1036) වා,

“පුච්ඡ මං සහිය පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ” ඉති. (සු. නි. 517) වා –

තෙසං තෙසං යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකානං සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙන්නි. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං හගවා බුද්ධභූමිං පත්වා එතං පචාරණං පචාරෙය්‍යා. යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤ්ඤාණෙපි යිතො

“කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්ඤානි වියාකරොහි,
යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරූපා;
කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුපෙසු ධම්මො,
යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති. (ජා. 2.17.60) –

එවං සක්කාදීනං අත්ථාය ඉසිහි යාවිතො

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්තො,
යං කිඤ්චි පඤ්ඤං මනසාහිපත්ථිතං;
අහඤ්ඤි තං තං වො වියාකරිස්සං,
ඤ්ඤත්වා සයං ලොකම්මං පරඤ්ඤා”ති. (ජා. 2.17.61);

එවං සරහඨිගකාලෙ, සම්භවජාතකෙ ව සකලජම්බුදීපං තික්ඛන්තුං විවරිත්වා පඤ්ඤානං අන්තකරං අදිස්වා සුචිරතෙන බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤං පුට්ඨො ඕකාසෙ කාරිතෙ, ජාතියා සත්තවස්සො රටීකායං පංසුං කිලන්තො පල්ලඨිකං ආභූජිත්වා අන්තරටීයං නිසින්තොව –

“තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ව බො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති. (ජා. 1.16.172) –

සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි.

එවං හගවතා සබ්බඤ්ඤාපචාරණාය පචාරිතාය අත්තමනො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො, “කථං පන, භො ගොතමා”ති ආදිමාහ.

අප්පස්ස හගවා, “පස්සථ, භො, අඤ්ඤං සාවකෙන කථිතං, අඤ්ඤං සත්ථා කථෙති, නනු මයා පටිකච්චෙව වුත්තං, ‘සවෙ තථා පතිට්ඨිස්සති, යථාස්ස සාවකෙන පතිට්ඨිතං, එවාහං වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති. අයං පන අඤ්ඤාමෙව කථෙති, තත්ථ කිං මයා සක්කා කාතු”න්ති එවං නිගණ්ඨස්ස වචනොකාසො මා භොතුති හෙට්ඨා අස්සජිත්ථෙරෙන කථිතනියාමෙනෙව කථෙන්නො, එවං බො අහං, අග්ගිවෙස්සනාති ආදිමාහ. උපමා මං, භො ගොතම, පටිභාතීති, භො ගොතම, මය්හං එකා උපමා උපට්ඨාති, ආහරාමි තං උපමන්ති වදති. පටිභාතු තං, අග්ගිවෙස්සනාති උපට්ඨාතු තෙ, අග්ගිවෙස්සන, ආහර තං උපමං විසත්ථොති හගවා අවොව. බලකරණියාති බාහුබලෙන කත්තබ්බා කසිවාණ්ඡජාදිකා කම්මන්තා. රූපත්තායං පුරිසපුග්ගලොති රූපං අත්තා අස්සාති රූපත්තා, රූපං අත්තාති ගහෙන්වා යිතපුග්ගලං දීපෙති. රූපෙ පතිට්ඨායාති තස්මිං අත්තාති ගහිතරූපෙ පතිට්ඨහිත්වා. පුඤ්ඤං වා අපුඤ්ඤං වා පසවතීති කුසලං වා අකුසලං වා පටිලහති. වෙදනත්තාදීසුපි එසෙව නයො. ඉමිනා කිං දීපෙති? ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා ඉමෙසං සත්තානං පථවි විය පතිට්ඨා, තෙ ඉමෙසු පඤ්චසු බන්ධෙසු පතිට්ඨාය කුසලාකුසලකම්මං නාම ආයුහන්ති. තුම්හෙ එවරූපං විජ්ජමානමෙව අත්තානං පටිසෙධෙන්තො පඤ්චක්ඛන්ධා අනත්තාති දීපෙථාති අතිවිය සකාරණං කත්වා උපමං ආහරි. ඉමිනා ව නිගණ්ඨෙයන ආහට්ඨපම්මං නියතමෙව, සබ්බඤ්ඤාබුද්ධතො අඤ්ඤො තස්ස කථං ඡින්දිත්වා වාදෙ දොසං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. දුට්ඨා හි පුග්ගලා බුද්ධචෙනෙය්‍යා ව සාවකචෙනෙය්‍යා ව. සාවකචෙනෙය්‍යා සාවකාපි විනෙන්ති බුද්ධාපි. බුද්ධචෙනෙය්‍යො පන සාවකා විනෙන්තුං න සක්කොන්ති, බුද්ධාව විනෙන්ති. අයම්පි නිගණ්ඨෙයො බුද්ධචෙනෙය්‍යො, තස්මා එතස්ස වාදං ඡින්දිත්වා අඤ්ඤො දොසං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තෙනස්ස හගවා සයමෙව වාදෙ දොසදස්සනත්ථං නනු ත්වං, අග්ගිවෙස්සනාති ආදිමාහ.

අප් නිගණ්ඨො වින්තෙසි – “අතිවිය සමණො ගොතමො මම වාදං පතිට්ඨපෙති, සවෙ උපරි කොචි දොසො හවිස්සති, මමං එකකංයෙව නිග්ගණ්ඨිස්සති. හන්දාහං ඉමං වාදං මහාජනස්සාපි මත්ථකෙ පක්ඛිපාමි”ති, තස්මා එවමාහ – අහමිපි, භො ගොතම, එවං වදාමි රූපං මෙ අත්තා...පෙ.... විඤ්ඤාණං මෙ අත්තාති, අයඤ්ච මහති ජනකාති. හගවා පන නිගණ්ඨො සතගුණෙනපි සහස්සගුණෙනපි සතසහස්සගුණෙනපි වාදිවරතරො, තස්මා වින්තෙසි – “අයං නිගණ්ඨො අත්තානං මොවෙත්වා මහාජනස්ස මත්ථකෙ වාදං පක්ඛිපති, නාස්ස අත්තානං මොවෙතුං දස්සාමි,

මහාජනතො නිවත්තෙත්වා එකකංයෙව නං නිග්ගණ්ඨස්සාමි”ති. අප් නං කිඤ්ඤි තෙ, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ. තස්සත්ථො – නායං ජනතා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගතා, ත්වංයෙව සකලං වෙසාලිං සංවට්ටිත්වා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගතො, තස්මා ත්වං සකමෙව වාදං නිවෙයෙති, මා මහාජනස්ස මත්ථකෙ පක්ඛිපසීති. සො පටිජානන්තො අහඤ්ඤි, හො ගොතමාතිආදිමාහ.

357. ඉති හගවා නිගණ්ඨස්ස වාදං පතිට්ඨපෙත්වා, තෙන හී, අග්ගිවෙස්සනාති පුච්ඡං ආරහී. තත්ථ තෙන හීති කාරණං ත්වං නිපාතො. යස්මා ත්වං පඤ්චක්ඛන්තො අත්තතො පටිජානාසි, තස්මාති අත්ථො. සකස්මිං විජිතෙති අත්තතො රට්ඨෙ. සාතෙකායං වා සාතෙතුන්ති සාතාරහං සාතෙතබ්බයුත්තකං සාතෙතුං. ජාපෙකායං වා ජාපෙතුන්ති ධනජාතිරහං ජාපෙතබ්බයුත්තං ජාපෙතුං ජිණ්ණධනං කාතුං. පබ්බාපේතායං වා පබ්බාපේතුන්ති සකරට්ඨතො පබ්බාජනාරහං පබ්බාපේතුං, නිහරිතුං. වත්තිතුඤ්ච අරහතීති වත්තති වෙව වත්තිතුඤ්ච අරහති. වත්තිතුං යුත්තොති දිපෙති. ඉති නිගණ්ඨො අත්තතො වාදහෙදනත්ථං ආභට්ඨකාරණමෙව අත්තතො මාරණත්ථාය ආවුධං තිබ්ණං කරොත්තො විය විසෙසෙත්වා දිපෙති, යථා තං බාලො. එවං මෙ රූපං හොතුති මම රූපං එවංවිධං හොතු, පාසාදිකං අභිරූපං අලඬකතප්පටියත්තං සුවණ්ණතොරණං විය සුසප්පිතවිත්තපටො විය ව මනාපදස්සනන්ති. එවං මෙ රූපං මා අහොසීති මම රූපං එවංවිධං මා හොතු, දුබ්බණ්ණං දුස්සණ්ඨිතං වලිතපලිතං තිලකසමාකිණ්ණන්ති.

තුණ්ඨි අහොසීති නිගණ්ඨො ඉමස්මිං යානෙ විරද්ධභාවං ඤත්වා, “සමණො ගොතමො මම වාදං හින්දනත්ථාය කාරණං ආහරී, අහං බාලකාය තමෙව විසෙසෙත්වා දිපෙසිං, ඉදානි නට්ඨොමිති, සවෙ වත්තතිති වක්ඛාමි, ඉමෙ රාජානො උට්ඨතිත්වා, ‘අග්ගිවෙස්සන, ත්වං මම රූපෙ වසො වත්තතිති වදසි, යදි තෙ රූපෙ වසො වත්තති, කස්මා ත්වං යථා ඉමෙ ලිච්ඡවිරාජානො තාවතිංසදෙවසදිසෙහි අත්තතාවෙහි විරොවන්ති අභිරූපා පාසාදිකා, එවං න විරොවසී’ති. සවෙ න වත්තතිති වක්ඛාමි, සමණො ගොතමො උට්ඨතිත්වා, ‘අග්ගිවෙස්සන, ත්වං පුබ්බෙ වත්තති මෙ රූපස්මිං වසොති වත්වා ඉදානි පටික්ඛිපසී’ති වාදං ආරොපෙස්සති. ඉති වත්තතිති චුත්තෙපි එකො දොසො, න වත්තතිති චුත්තෙපි එකො දොසො”ති තුණ්ඨි අහොසී. දුතියමිපි හගවා පුච්ඡී, දුතියමිපි තුණ්ඨි අහොසී. යස්මා පන යාවතතියං හගවතා පුච්ඡිතෙ අබ්බාකරොත්තස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලති, බුද්ධා ව නාම සත්තානංයෙව අත්ථාය කප්පසතසහස්සාධිකාති වත්තාරී අසඬබොයයාති පාරමිතං පුරිත්තා සත්තෙසු බලවතුද්දයා හොන්ති. තස්මා යාවතතියං අපුච්ඡිත්වා අප් බො හගවා සච්චකං නිගණ්ඨපුත්තං එතදවොච – එතං “බ්බාකරොහී දානි”තිආදිවචනං අවොච.

තත්ථ සහධම්මිකන්ති සහෙතුකං සකාරණං. වජිරං පාණිමිති අස්සාති වජිරපාණි. යක්ඛොති න යො වා සො වා යක්ඛො, සක්කො දෙවරාජාති වෙදිතබ්බො. ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණං. සම්පජ්ජලිතන්ති සුට්ඨ පජ්ජලිතං. සපොතිභුතන්ති සමන්තතො ජොතිභුතං, එකග්ගිජාලභුතන්ති අත්ථො. ධීතො හොතිති මහන්තං සීසං, කන්දලමකුලසදිසා දායා, භයානකාති අක්ඛිනාසාදීනීති එවං විරූපරූපං මාපෙත්වා ධීතො. කස්මා පනෙස ආගතොති? දිට්ඨිවිස්සජ්ජාපනත්ථං. අපිච, “අහඤ්චෙව බො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍යු”න්ති එවං ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කභාවං ආපන්නෙ හගවති සක්කො මහාබ්‍රහ්මුනා සද්ධිං ආගන්ත්වා, “හගවා ධම්මං දෙසෙට්, තුම්භාකං ආණාය අවත්තමානෙ මයං වත්තාපෙස්සාම, තුම්භාකං ධම්මවක්කං හොතු, අම්භාකං ආණාවක්ක”න්ති පටිඤ්ඤමකාසී. තස්මා “අජ්ජ සච්චකං තාසෙත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජාපෙස්සාමි”ති ආගතො.

හගවා වෙව පස්සති, සච්චකො ව නිගණ්ඨපුත්තොති යදි හි තං අඤ්ඤෙපි පස්සෙය්‍යුං. තං කාරණං අගරු අස්ස, “සමණො ගොතමො සච්චකං අත්තතො වාදෙ අනොතරන්තං ඤත්වා යක්ඛං ආවාහෙත්වා දස්සෙසි, තතො සච්චකො භයෙන කට්ඨෙ”ති වදෙය්‍යුං. තස්මා හගවා වෙව පස්සති සච්චකො ව. තස්ස තං දිස්වාච සකලසරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, අත්තොකුච්ඡි විපරිවත්තමානා මහාරවං රචි. සො “අඤ්ඤෙපි නු බො පස්සන්ති”ති ඔලොකෙත්තො කස්සවි ලොමහංසමත්තමිපි න අද්දස. තතො – “ඉදං භයං මමෙව උප්පන්නං. සවාහං යක්ඛොති වක්ඛාමි, ‘කිං තුය්හමෙව අක්ඛිති අත්ථී, ත්වමෙව යක්ඛං පස්සසි, පඨමං යක්ඛං අදිස්වා සමණෙන ගොතමෙන වාදසඬසාටෙ ඛිත්තොව යක්ඛං පස්සසී’ති වදෙය්‍යු”න්ති විත්තෙත්වා – “න දානි මෙ ඉධ අඤ්ඤං පටිසරණං අත්ථී, අඤ්ඤත්‍ර සමණා ගොතමා”ති මඤ්ඤමානො, අප් බො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො...පෙ.... හගවන්තං එතදවොච. තාණං ගවෙසීති තාණන්ති ගවෙසමානො. ලෙණං ගවෙසීති ලෙණන්ති ගවෙසමානො. සරණං ගවෙසීති සරණන්ති ගවෙසමානො. එත්ථ ව තායති රක්ඛතීති තාණං. නිලියන්ති එත්ථාති ලෙණං. සරතීති සරණං, භයං හිංසති විද්ධංසෙතිති අත්ථො.

358. මනසි කරිත්වාති මනමිහි කත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා උපධාරෙත්වා. එවං මෙ වෙදනා හොතුති කුසලාව හොතු, සුඛාව හොතු. එවං මෙ සඤ්ඤා හොතුති කුසලාව හොතු, සුඛාව හොතු, සොමනස්සමිපයුත්තාව හොතුති. සඬබාරවිඤ්ඤාණෙසුපි එසෙව නයො. මා අහොසීති එත්ථ පන චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කල්ලං නුති යුත්තං නු. සමනුපස්සිතුන්ති “එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තා”ති එවං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන පස්සිතුං. නො හිදං, හො ගොතමාති න යුත්තමෙතං, හො ගොතම. ඉති හගවා යථා නාම ඡෙකො අහිතුණ්ඨිකො සප්පදට්ඨවිසං තෙනෙව සප්පෙන පුන ඩංසාපෙත්වා උබ්බාහෙය්‍ය, එවං තස්සංයෙව පරිසති සච්චකං නිගණ්ඨපුත්තං තෙනෙව මුඛෙන පඤ්චක්ඛන්තො අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තාති වදාපෙසි. දුක්ඛං අල්ලිතොති ඉමං පඤ්චක්ඛන්තදුක්ඛං තණ්හාදිට්ඨිති අල්ලිතො. උපගතො අප්කොසිතොතිපි තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. දුක්ඛං එතං මමාතිආදිසු

පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන සමනුපස්සතිති අත්ථො. පරිජානෙය්‍යාති අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති තීරණපරික්ඤ්ඤාය පරිනො ජානෙය්‍යා. පරික්ඛෙපෙත්වාති බයං වයං අනුප්පාදං උපනෙත්වා.

359. නවන්ති තරුණං. අකුක්කුකජාතන්ති පුප්ඵග්ගහණකාලෙ අන්තො අඬගුට්ඨප්පමාණො එකො සහදණ්ඩකො නිබ්බන්තති, තෙන විරහිතන්ති අත්ථො. රිත්තොති සුඤ්ඤො අන්තොසාරවිරහිතො. රිත්තත්තාව තුච්ඡො. අපරද්ධොති පරාජිතො. භාසිතා ඛො පන තෙති ඉදං හගවා තස්ස මුඛරභාවං පකාසෙත්වා නිග්ගණ්හන්තො ආහ. සො කිර පුබ්බෙ පුරණාදයො ඡ සත්ථාරො උපසඬකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡති. තෙ විස්සජ්ජෙනුං න සක්කොන්ති. අප් නෙසං පරිසමජ්ඣෙ මහන්තං විප්පකාරං ආරොපෙත්වා උට්ඨාය ජයං පච්චෙදන්තො ගච්ඡති. සො සම්මාසම්බුද්ධම්පි තථෙව විභෙදෙස්සාමිති සඤ්ඤාය උපසඬකමිත්වා –

“අම්භො කො නාම යං රුක්ඛො, සින්තපත්තො සකණ්ටකො; යත්ථ එකප්පහාරෙන, උත්තමඬගං විහිජ්ජිත”න්ති.

අයං බදිරං ආභවිව අසාරකරුක්ඛපරිවිතො මුදුතුණ්ඩසකුණො විය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසාරං ආභවිව ඤාණතුණ්ඩහෙදං පත්තො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස ථද්ධිභාවං අඤ්ඤාසි. තදස්ස පරිසමජ්ඣෙ පකාසෙත්තො භාසිතා ඛො පන තෙතිආදිමාහ. තත්ථි එතරහීති උපාදිත්තකසරීරෙ සෙදො නාම නත්ථීති න වත්තබ්බං, එතරහි පන නත්ථීති වදති. සුවණ්ණවණ්ණං කායං විචරීති න සබ්බං කායං විචරී. බුද්ධා නාම ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා පටිච්ඡන්තසරීරා පරිසති ධම්මං දෙසෙත්ති. අප් හගවා ගලවාටකසම්මුඛට්ඨානෙ විචරං ගහෙත්වා චතුරඬගුලමත්තං ඔතාරෙසි. ඔතාරිතමත්තෙ පන තස්මිං සුවණ්ණවණ්ණා රස්මියො පුඤ්ජපුඤ්ජා හුත්වා සුවණ්ණසට්ඨො රත්තසුවණ්ණරසධාරා විය, රත්තවණ්ණවලාහකතො විජ්ජුලතා විය ව නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණමුරජසදිසං මහාබන්ධං උත්තමසිරං පදක්ඛිණං කුරුමානා ආකාසෙ පක්ඛන්දිංසු. කස්මා පන හගවා එවමකාසීති? මහාජනස්ස කඩ්ඛාවිනොදනත්ථං. මහාජනො හි සමණො ගොතමො මය්හං සෙදො නත්ථීති වදති, සච්චකස්ස තාව නිගණ්ඨපුත්තස්ස යන්තාරුළුහස්ස විය සෙදා පග්ගරන්ති. සමණො පන ගොතමො සහදුපට්ඨවිචරං පාරුපිත්වා නිසින්තො, අන්තො සෙදස්ස අත්ථීතා වා නත්ථීතා වා කථං සක්කා ඤාතුන්ති කඩ්ඛං කරෙය්‍යා, තස්ස කඩ්ඛාවිනොදනත්ථං එවමකාසි. මඩ්ඛුභුතොති නිත්තෙජභුතො. පත්තක්ඛන්ධොති පතිතක්ඛන්ධො. අප්පට්ඨානොති උත්තරි අප්පස්සන්තො. නිසීදීති පාදඬගුට්ඨකෙන භූමිං කසමානො නිසීදි.

360. දුම්මුඛොති න විරුපමුඛො, අභිරුපො හි සො පාසාදිකො. නාමං පනස්ස එතං. අභබ්බො තං පොක්ඛරණං පුන ඔතරිතුන්ති සබ්බෙසං අළානං හග්ගත්තා පච්ඡන්තගමනො ඔතරිතුං අභබ්බො, තත්ථෙව කාකකුලලාදිතං හත්තං හොතිති දස්සෙති. විසුකාසිකානීති දිට්ඨිවිසුකානි. විසෙවිතානීති දිට්ඨිසඤ්චරිතානි. විප්ඵන්දිතානීති දිට්ඨිවිප්ඵන්දිතානි. යදිදං වාදාධිප්පායොති එත්ථ යදිදන්ති නිපාතමත්තං; වාදාධිප්පායො හුත්වා වාදං ආරොපෙස්සාමිති අප්ඤ්ඤාසයෙන උපසඬකමිතුං අභබ්බො; ධම්මස්සවනාය පන උපසඬකමෙය්‍යාති දස්සෙති. දුම්මුඛං ලිච්ඡවිපුත්තං එතදවොචාති කස්මා අවොච ? දුම්මුඛස්ස කිරස්ස උපමාහරණකාලෙ සෙස ලිච්ඡවිකුමාරාපි චින්තෙසු – “ඉමිනා නිගණ්ඨෙන අම්භාකං සිප්පුග්ගහණට්ඨානෙ විරං අවමානො කතො, අයං දානි අමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිතුං කාලො. මයම්පි එකෙකං උපමං ආහරිත්වා පාණිප්පහාරෙන පතිතං මුග්ගරෙන පොටන්තො විය තථා නං කරිස්සාම, යථා න පුන පරිසමජ්ඣෙ සීසං උක්ඛිපිතුං සක්ඛිස්සති”ති, තෙ ඔපමමානි කරිත්වා දුම්මුඛස්ස කථාපරියොසානං ආගමයමානා නිසීදිංසු. සච්චකො තෙසං අධිප්පායං ඤාත්වා, ඉමෙ සබ්බෙව ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔට්ඨෙහි වලමානෙහි යීතා; සච්චෙ පච්චෙකා උපමා හරිතුං ලභිස්සන්ති, පුන මයා පරිසමජ්ඣෙ සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කා හවිස්සති, හන්දාහං දුම්මුඛං අපසාදෙත්වා යථා අඤ්ඤස්ස ඔකාසො න හොති, එවං කථාචාරං පච්ඡන්දිත්වා සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමිති තස්මා එතදවොච. තත්ථ ආගමෙහීති තිට්ඨ, මා පුන හණාහීති අත්ථො.

361. තිට්ඨතෙසා, හො ගොතමාති, හො ගොතම, එසා අම්භාකඤ්චෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච පුප්ඵසමණබ්‍රාහ්මණානං වාචා තිට්ඨතු. විලාපං විලපිතං මඤ්ඤෙති එතඤ්චි වචනං විලපිතං විය හොති, විප්පලපිතමත්තං හොතිති අත්ථො. අප් වා තිට්ඨතෙසාති එත්ථ කථාති ආහරිත්වා වත්තබ්බං. වාචාවිලාපං විලපිතං මඤ්ඤෙති එත්ථ පනිදං වාචානිච්ඡාරණං විලපිතමත්තං මඤ්ඤෙ හොතිති අත්ථො.

ඉදානි පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කිත්තාවතානිආදිමාහ. තත්ථ වෙසාරජ්ජපත්තොති ඤාණපත්තො. අපරජ්ජව්වයොති අපරජ්ජත්තියො. අප්ස්ස හගවා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තො ඉධ, අග්ගිවෙස්සනානිආදිමාහ, තං උත්තානත්ථමෙව. යස්මා පනෙත්ථ පස්සතිති වුත්තත්තා සෙක්ඛභූමි දස්සිතා. තස්මා උත්තරි අසෙක්ඛභූමිං පුච්ඡන්තො දුතියං පඤ්ඤං පුච්ඡ, තම්පිස්ස හගවා බ්‍යාකාසි. තත්ථ දස්සනානුත්තරියනානිආදිසු දස්සනානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා පඤ්ඤා. පටිපදානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා පටිපදා. විමුක්තානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා විමුක්ති. සුද්ධලොකුත්තරමෙව වා ගහෙත්වා දස්සනානුත්තරියන්ති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි. පටිපදානුත්තරියන්ති සෙසානි මග්ගඬගානි. විමුක්තානුත්තරියන්ති අග්ගඵලවිමුක්ති. බිණ්ණසවස්ස වා නිබ්බානදස්සනං දස්සනානුත්තරියං නාම. මග්ගඬගානි පටිපදානුත්තරියං. අග්ගඵලං විමුක්තානුත්තරියන්ති වෙදිතබ්බං. බුද්ධො සො හගවාති සො හගවා සයම්පි වත්තාරි සච්චානි බුද්ධො. බොධායාති පරෙසම්පි වතුසච්චබොධාය ධම්මං දෙසෙති. දන්තොතිආදිසු දන්තොති නිබ්බිසෙවනො. දම්ථායාති නිබ්බිසෙවනත්ථාය. සන්තොති සබ්බකිලෙසවුපසමෙන සන්තො. සම්ථායාති

කිලෙසවූපසමාය. තිණ්ණොති වතුරොසතිණ්ණො. තරණායාති වතුරොසතරණාය. පරිනිබ්බතොති කිලෙසපරිනිබ්බතෙන පරිනිබ්බතො. පරිනිබ්බතායාති කිලෙසපරිනිබ්බතත්ථාය.

362. ධංසිති ගුණධංසකා. පගබ්බාති වාචාපාගබ්බියෙන සමන්තාගතා. ආසාදෙනබ්බන්ති සට්ඨෙතබ්බං. ආසප්පාති සට්ඨෙත්වා. තත්ථෙව හවන්තං ගොතමන්ති හවන්තං ගොතමං ආසප්ප කස්සපි අත්තනො වාදං අනුපහතං සකලං ආදාය පක්කමිතුං ටාමො නත්ථිති දස්සෙති. න හි හගවා හත්ථිආදයො විය කස්සපි ජීවිතන්තරායං කරොති. අයං පන නිගණ්ඨො ඉමා තිස්සො උපමා න හගවතො උක්කංසනත්ථං ආහරි, අත්තුක්කංසනත්ථමෙව ආහරි. යථා හි රාජා කඤ්චි පච්චත්ථිකං සාතෙත්වා එවං නාම සුරො එවං ටාමසමිපන්නො පුරිසො හවිස්සතිති පච්චත්ථිකං ටොමෙත්තොපි අත්තානමෙව ටොමෙති. එවමෙව සොපි සියා හි, හො ගොතම, හත්ථිං පහින්තන්තිආදිහි හගවන්තං උක්කංසෙත්තොපි මයමෙව සුරා මයං පණ්ඩිතා මයං බහුස්සුතායෙව එවං පහින්තහත්ථිං විය, ජලිතඅග්ගික්කන්ධං විය, එණකතආසිච්ඡං විය ව වාදන්ථිකා සම්මාසම්බුද්ධං උපසඬකම්මිහාති අත්තානංයෙව උක්කංසෙති. එවං අත්තානං උක්කංසෙත්වා හගවන්තං නිමන්තයමානො අධිවාසෙතු මෙතිආදිමාහ. තත්ථ අධිවාසෙතුති සම්පට්ච්ඡතු. ස්වාතනායාති යං මෙ තුම්හෙසු කාරං කරොතො ස්වෙ හවිස්සති පුඤ්ඤඤ්ච පිතිපාමොජ්ජඤ්ච, තදත්ථාය. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙනාති හගවා කායඬිගං වා වාචඬිගං වා අවොපෙත්වා අබ්භන්තරෙයෙව බන්තිං ධාරෙත්තො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. සච්චකස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං මනසාව සම්පට්ච්ඡිති වුත්තං හොති.

363. යමස්ස පතිරුපං මඤ්ඤෙය්‍යාථාති තෙ කිර ලිච්ඡවී තස්ස පඤ්චථාලිපාකසතාති නිච්චහන්තං ආහරන්ති . තදෙව සන්ධාය එස ස්වෙ තුම්හෙ යං අස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස පතිරුපං කප්පියන්ති මඤ්ඤෙය්‍යාථ, තං ආහරෙය්‍යාථ; සමණස්ස හි ගොතමස්ස තුම්හෙ පරිවාරකා කප්පියාකප්පියං යුත්තායුත්තං ජානාථාති වදති. හත්තාහිභාරං අභිහරිංසුති අභිහරිතබ්බං හත්තං අභිහරිංසු. පණ්ණෙනාති උත්තමෙන. සහන්ථාති සහන්ථෙන. සන්තප්පෙත්වාති සුට්ඨු තප්පෙත්වා, පරිපුණ්ණං සුභිතං යාවදන්ථං කත්වා. සම්පචාරෙත්වාති සුට්ඨු පචාරෙත්වා, අලං අලන්ති හත්ථසඤ්ඤාය පටික්ඛිපාපෙත්වා. භුත්තාවිත්ති භුත්තවන්තං. ඔනිතපත්තපාණිත්ති පත්තතො ඔනිතපාණිං, අපනිතහත්ථන්ති වුත්තං හොති. “ඔනිත්තපත්තපාණි”න්තිපි පායො, තස්සත්ථො, ඔනිත්තං නානාභූතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔනිත්තපත්තපාණි. තං ඔනිත්තපත්තපාණිං, හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා එකමන්තෙ පත්තං නික්ඛිපිත්වා නිසින්තන්ති අත්ථො. එකමන්තං නිසිදිති හගවන්තං එවංභූතං ඤත්වා එකස්මිං ඔකාසෙ නිසිදිති අත්ථො. පුඤ්ඤඤ්චාති යං ඉමස්මිං දානෙ පුඤ්ඤං, ආයතිං විපාකක්කන්ධාති අත්ථො. පුඤ්ඤමහීති විපාකක්කන්ධානංයෙව පරිවාරො. තං දායකානං සුඛාය භොතුති තං ඉමෙසං ලිච්ඡවිතං සුබන්ථාය හොතු. ඉදං කිර සො අහං පබ්බජිතො නාම, පබ්බජිතෙන ව න යුත්තං අත්තනො දානං නිය්‍යාතෙතුන්ති තෙසං නිය්‍යාතෙත්තො එවමාහ. අථ හගවා යස්මා ලිච්ඡවීහි සච්චකස්ස දින්තං, න හගවතො. සච්චකෙන පන හගවතො දින්තං, තස්මා තමන්ථං දිපෙත්තො යං බො, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ. ඉති හගවා නිගණ්ඨස්ස මතෙන විනායෙව අත්තනො දින්තං දක්ඛිණං නිගණ්ඨස්ස නිය්‍යාතෙසි, සා චස්ස අනාගතෙ වාසනා හවිස්සතිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළසච්චකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා

364. එවං මෙ සුතන්ති මහාසච්චකසුත්තං. තත්ථ එකං සමයන්ති ව තෙන බො පන සමයෙනාති ව පුබ්බණ්ණසමයන්ති ව තිහි පදෙහි එකොව සමයො වුත්තො. හික්ඛුතඤ්ඤි වත්තපට්ඨන්තිං කත්වා මුඛං ධොවිත්වා පත්තච්චරමාදාය වෙතියං වන්දිත්වා කතරං ගාමං පවිසිස්සාමාති විතක්කමාළකෙ ධීතකාලො නාම හොති. හගවා එවරුපෙ සමයෙ රත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පංසුකුලච්චරං එකංසං පාරුපිත්වා ගන්ධකුට්ඨො නික්කම්ම හික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ අට්ඨාසි. තං සන්ධාය, — “එකං සමයන්ති ව තෙන බො පන සමයෙනාති ව පුබ්බණ්ණසමය”න්ති ව වුත්තං. පවිසිතුකාමොති පිණ්ඩාය පවිසිස්සාමිති එවං කතසන්තිට්ඨානො. තෙනුපසඬකමිති කස්මා උපසඬකමිති? වාදාරොපනජ්ඣාසයෙන. එවං කිරස්ස අහොසි — “පුබ්බෙපාහං අපණ්ඩිතතාය සකලං වෙසාලිපරිසං ගහෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පරිසමජ්ඣෙ මඩ්ඤ ජාතො. ඉදාති තථා අකත්වා එකකොව ගන්ත්වා වාදං ආරොපෙස්සාමි. යදි සමණං ගොතමං පරාජෙතුං සක්ඛිස්සාමි, අත්තනො ලද්ධිං දිපෙත්වා ජයං කරිස්සාමි. යදි සමණස්ස ගොතමස්ස ජයො හවිස්සති, අන්ධකාරෙ නච්චං විය න කොච්ඡානිස්සති”ති නිද්දාපඤ්භං නාම ගහෙත්වා ඉමිනා වාදජ්ඣාසයෙන උපසඬකමි.

අනුකම්පං උපාදායාති සච්චකස්ස නිගණ්ඨසුත්තස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. ථෙරස්ස කිරස්ස එවං අහොසි — “හගවති මුහුත්තං නිසින්තෙ බුද්ධදස්සනං ධම්මස්සවනඤ්ච ලභිස්සති. තදස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංවත්තිස්සති”ති. තස්මා හගවන්තං යාචිත්වා පංසුකුලච්චරං චතුගුණං පඤ්ඤපෙත්වා නිසිදතු හගවාති ආහ. “කාරණං ආනන්දො වදති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා නිසිදි හගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. හගවන්තං එතදවොචාති යං පන පඤ්භං ඔච්චට්ඨිකසාරං කත්වා ආදාය ආගතො තං යපෙත්වා පස්සෙන තාව පරිහරන්තො එතං සන්ති, හො ගොතමාතිආදිවචනං අවොච.

365. පුස්තකි හි තෙ, හො ගොතමානි තෙ සමණබ්බාහිමණා සරිරෙ උප්පන්නං සාරිරිකං දුක්ඛං වෙදනං පුස්තකි ලහන්ති, අනුභවන්තිති අත්ථො. ඌරුක්ඛමිහොති ඛම්හකතඌරුහාවො, ඌරුඋද්ධතාති අත්ථො. විම්භයත්ථවසෙන පනෙත්ථ හවිස්සතීති අනාගතචචනං කතං. කායන්චයං හොතීති කායානුගතං හොති කායස්ස වසවත්ති. කායභාවනාති පන විපස්සනා වුව්චති, තාය චිත්තචික්ඛෙපං පාපුණන්තො නාම නත්ථී, ඉති නිගණ්ඨො අසන්නං අභුතං යං නත්ථී, තදෙවාහ. චිත්තභාවනාතිසි සමථො වුව්චති, සමාධියුත්තස්ස ව පුත්ථගලස්ස ඌරුක්ඛමිහාදයො නාම නත්ථී, ඉති නිගණ්ඨො ඉදං අභුතමෙව ආහ. අට්ඨකථායං පන වුත්තං – “යථෙව ‘භුතපුබ්බන්ති වත්ථා ඌරුක්ඛමිහොපි නාම හවිස්සති’තිආදීති වදන්තො අනාගතරූපං න සමෙති, තථා අත්ථොපි න සමෙති, අසන්නං අභුතං යං නත්ථී, තං කථෙති”ති.

නො කායභාවනන්ති පඤ්චාතපතප්පනාදිං අත්තකිලමථානුයොගං සන්ධායාහ. අයඤ්ඨි තෙසං කායභාවනා නාම. කිං පන සො දිස්වා එවමාහ? සො කිර දිවාදිවස්ස විහාරං ආගච්ඡති, තස්මිං බො පන සමයෙ හික්ඛු පත්තව්චරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු පටිසල්ලානං උපගච්ඡන්ති. සො තෙ පටිසල්ලීනෙ දිස්වා චිත්තභාවනාමත්තං එතෙ අනුයුඤ්ජන්ති, කායභාවනා පනෙතෙසං නත්ථීති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

366. අථ නං හගවා අනුයුඤ්ජන්තො කිත්ති පන තෙ, අග්ගිවෙස්සන, කායභාවනා සුතාති ආහ. සො තං චිත්ථාරෙන්තො සෙය්‍යාදීදං, නන්දො චච්ඡොතිආදිමාහ. තත්ථ නන්දොති තස්ස නාමං. චච්ඡොති ගොත්තං. කියොති නාමං. සංකිච්චොති ගොත්තං. මක්ඛලිගොසාලො හෙට්ඨා ආගතොව. එතෙති එතෙ තයො ජනා, තෙ කිර කිලිට්ඨකපානං මත්ථකපත්තා අහෙසුං. උළාරාති උළාරාතීති පණ්ණාති පණ්ණාති. ගාහෙත්ති නාමාති බලං ගණ්ඨාපෙන්ති නාම. බුහෙත්තීති වඩ්ඪෙත්ති. මෙදෙන්තීති ජාතමෙදං කරොන්ති. පුරිමං පභායාති පුරිමං දුක්ඛකරකාරං පභාය. පච්ඡා උපචිනන්තීති පච්ඡා උළාරබාදනීයාදිහි සන්තප්පෙන්ති, වඩ්ඪෙත්ති. ආවයාපවයො හොතීති වඩ්ඪී ව අවඩ්ඪී ව හොති, ඉති ඉමස්ස කායස්ස කාලෙන වඩ්ඪී, කාලෙන පරිහානීති වඩ්ඪීපරිහානිමත්තමෙව පඤ්ඤායති, කායභාවනා පන න පඤ්ඤායතීති දිපෙත්වා චිත්තභාවනං පුච්ඡන්තො, “කිත්ති පන තෙ, අග්ගිවෙස්සන, චිත්තභාවනා සුතා”ති ආහ. න සම්පායාසීති සම්පාදෙන්වා කථෙතුං නාසක්ඛි, යථා තං බාලපුට්ඨප්පනො.

367. කුතො පන ත්වන්ති යො ත්වං එවං ඔළාරිකං දුබ්බලං කායභාවනං න ජානාසී? සො ත්වං කුතො සණ්ඨං සුබ්බමං චිත්තභාවනං ජානිස්සසීති. ඉමස්මිං පන යානෙ වොදනාලයත්ථෙරො, “අබුද්ධචචනං නාමෙතං පද”න්ති බීජනිං යපෙත්වා පක්කමිතුං ආරභි. අථ නං මහාසිවත්ථෙරො ආහ – “දිස්සති, හික්ඛෙව, ඉමස්ස වාතුමහාභුතිකස්ස කායස්ස ආවයොපි අපවයොපි ආදානමිපි නික්ඛෙපනමිපි”ති (සං. නි. 2.62). තං සුත්වා සල්ලක්ඛෙසි – “ඔළාරිකං කායං පරිග්ගණ්ඨන්තස්ස උප්පන්නවිපස්සනා ඔළාරිකාති වත්තුං වට්ටති”ති.

368. සුබසාරාගීති සුබසාරාගෙන සමන්තාගතො. සුබාය වෙදනාය නිරොධා උප්පජ්ජති දුක්ඛා වෙදනාති න අනන්තරාව උප්පජ්ජති, සුබදුක්ඛානඤ්ඨි අනන්තරපච්චයනා පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 1.2.45-46) පටිසිද්ධා. යස්මා පන සුබෙ අනිරුද්ධෙ දුක්ඛං නුප්පජ්ජති, තස්මා ඉධ එවං වුත්තං. පරියාදාය තිට්ඨතීති බෙපෙත්වා ගණ්ඨිත්වා තිට්ඨති. උභතොපක්ඛන්ති සුබං එකං පක්ඛං දුක්ඛං එකං පක්ඛන්ති එවං උභතොපක්ඛං භුත්වා.

369. උප්පන්නාපි සුබා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්ස. උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා චිත්තස්සාති එත්ථ කායභාවනා විපස්සනා, චිත්තභාවනා සමාධි. විපස්සනා ව සුබස්ස පච්චනිකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා. සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනිකො, සුබස්ස ආසන්නො. කථං? විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්තස්ස හි අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ තත්ථ තත්ථ අග්ගිඋට්ඨානං විය හොති, කච්ඡෙහි සෙදා මුව්චන්ති, මත්ථකතො උසුමච්චිඋට්ඨානං විය හොතීති චිත්තං හඤ්ඤති විහඤ්ඤති විප්ඵන්දති. එවං තාව විපස්සනා සුබස්ස පච්චනිකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා. උප්පන්නෙ පන කායිකෙ වා චෙතසිකෙ වා දුක්ඛෙ තං දුක්ඛං චික්ඛමිහෙත්වා සමාපත්තිං සමාපන්නස්ස සමාපත්තික්ඛණෙ දුක්ඛං දුරාපගතං හොති, අනප්පකං සුබං ඔක්කමති. එවං සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනිකො, සුබස්ස ආසන්නො. යථා විපස්සනා සුබස්ස පච්චනිකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා, න තථා සමාධි. යථා සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනිකො, සුබස්ස ආසන්නො, න ව තථා විපස්සනාති. තෙන වුත්තං – “උප්පන්නාපි සුබා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්ස. උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා චිත්තස්සා”ති.

370. ආසජ්ජ උපනීයාති ගුණෙ සට්ඨෙත්වා වෙව උපනෙත්වා ව. තං වත මෙති තං වත මම චිත්තං.

371. කිඤ්ඨි නො සියා, අග්ගිවෙස්සනාති, අග්ගිවෙස්සන, කිං න හවිස්සති, හවිස්සතෙව, මා එවං සඤ්ඤී හොහි, උප්පජ්ජියෙව මෙ සුබාපි දුක්ඛාපි වෙදනා, උප්පන්නාය පනස්සා අහං චිත්තං පරියාදාය යාතුං න දෙමි. ඉදානිස්ස තමත්ථං පකාසෙතුං උපරි පසාදාවහං ධම්මදෙසනං දෙසෙතුකාමො මූලතො පට්ඨාය මහාභිනික්ඛමනං ආරභි. තත්ථ ඉධ මෙ, අග්ගිවෙස්සන, පුබ්බෙව සම්බොධා...පෙ.... තත්ථෙව නිසීදිං, අලමීදං පධානායාති ඉදං සබ්බං හෙට්ඨා පාසරාසිසුත්තෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො, තත්ථ බොධිපල්ලඛිකෙ නිසජ්ජා, ඉධ දුක්ඛකරකාරිකා.

374. අල්ලකටයන්නි අල්ලං උදුම්බරකටියං. සස්නෙහන්නි සබ්බං. කාමෙහිති වත්ථුකාමෙහි. අවුපකටයාති අනපගතා. කාමච්ඡන්දොතිආදීසු කිලෙසකාමොව ඡන්දකරණවසෙන ඡන්දො. සිනෙහකරණවසෙන ස්නෙහො. මුච්ඡාකරණවසෙන මුච්ඡා. පිපාසාකරණවසෙන පිපාසා. අනුදහනවසෙන පරිළාභොති වෙදිතබ්බො. ඔපක්කමිකාති උපක්කමතිබ්බත්තා. ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායාති සබ්බං ලොකුත්තරමග්ගවෙවචනමෙව.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – අල්ලං සබ්බං උදුම්බරකටියං විය හි කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො අනිස්සට්ඨග්ගලා. උදකෙ පක්ඛිත්තභාවො විය කිලෙසකාමෙන තිත්තතා; මන්ථනෙනාපි අග්ගිනො අනභිනිබ්බත්තනං විය කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො අනිස්සට්ඨානං ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අනධිගමො. අමන්ථනෙනාපි අග්ගිනො අනභිනිබ්බත්තනං විය තෙසං පුග්ගලානං විනාපි ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අනධිගමො. දුතියඋපමාපි ඉමිනාව නයෙන වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො, පුරිමා සපුත්තභරියපබ්බජ්ජාය උපමා; පච්ඡිමා බ්‍රාහ්මණධම්මිකපබ්බජ්ජාය.

376. තතියඋපමාය කොළාපන්නි ඡින්නසිනෙහං නිරාපං. ථලෙ නික්ඛිත්තන්නි පබ්බතථලෙ වා භූමිථලෙ වා නික්ඛිත්තං. එත්ථාපි ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – සුක්ඛකොළාපකටියං විය හි කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො නිස්සට්ඨග්ගලා, ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තභාවො විය කිලෙසකාමෙන අතිත්තතා. මන්ථනෙනාපි අග්ගිනො අභිනිබ්බත්තනං විය කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො නිස්සට්ඨානං අබ්භොකාසිකනෙසජ්ජිකාදිවසෙන ඔපක්කමිකාහිපි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමො. අඤ්ඤස්ස රුක්ඛස්ස සුක්ඛසාධාය සද්ධිං සංසනමත්තෙනෙව අග්ගිනො අභිනිබ්බත්තනං විය විනාපි ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි සුඛායෙව පටිපදාය ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමොති. අයං උපමා භගවතා අත්තනො අත්ථාය ආභටා.

377. ඉදානි අත්තනො දුක්කරකාරිකං දස්සෙන්නො, තස්ස මය්හන්නිආදිමාහ. කිං පන භගවා දුක්කරං අකත්ථා බුද්ධො භවිතුං න සමත්ථොති? කත්ථාපි අකත්ථාපි සමත්ථොව. අථ කස්මා අකාසීති? සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්තනො පරක්කමං දස්සෙස්සාමි. සො ච මං විරියනිම්මථනගුණො භාසෙස්සතිති. පාසාදෙ නිසින්නොයෙව හි පචෙණ්ණාගතං රජ්ජං ලභිත්ථාපි බත්තියො න තථාපමුදිතො භොති, යථා බලකායං ගහෙත්ථා සඬගාමෙ ද්වෙ තයො සම්පහාරෙ දත්ථා අමිත්තමථනං කත්ථා පත්තරජ්ජො. එවං පත්තරජ්ජස්ස හි රජ්ජසිරිං අනුභවත්තස්ස පරිසං ඔලොකෙත්ථා අත්තනො පරක්කමං අනුස්සරිත්ථා, “අසුකට්ඨානෙ අසුකකම්මං කත්ථා අසුකඤ්ච අසුකඤ්ච අමිත්තං එවං විජ්ඣිත්ථා එවං පහරිත්ථා ඉමං රජ්ජසිරිං පත්තොස්මි”ති විත්තයතො බලවසොමනස්සං උජ්ජජ්ජති. එවමෙව භගවාපි සදෙවකස්ස ලොකස්ස පරක්කමං දස්සෙස්සාමි, සො හි මං පරක්කමො අතිවිය භාසෙස්සති, සොමනස්සං උජ්ජාදෙස්සතිති දුක්කරමකාසි.

අපිව පච්ඡිමං ජනනං අනුකම්පමානොපි අකාසියෙව, පච්ඡිමා හි ජනනා සම්මාසම්බුද්ධො කප්පසතසහස්සාධිකාති වත්තාරි අසඬබ්බොයානි පාරමියො පුරෙත්ථාපි පධානං පදහිත්ථාව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පත්තො, කිම්ඬගං පන මයන්ති පධානවිරියං කත්තබ්බං මඤ්ඤිස්සති; එවං සන්නෙ බිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සතිති පච්ඡිමං ජනනං අනුකම්පමානො අකාසියෙව.

දත්තෙහිදත්තමාධායාති හෙට්ඨාදත්තෙ උපරිදත්තං යපෙත්ථා. චෙතසා චිත්තන්නි කුසලචිත්තෙන අකුසලචිත්තං. අභිනිග්ගණ්ණෙයාන්ති ගිග්ගණ්ණෙයාං. අභිනිජ්ජිලෙයාන්ති නිජ්ජිලෙයාං. අභිසන්නාපෙයාන්ති තාපෙත්ථා විරියනිම්මථනං කරෙයාං. සාරද්ධොති සදරථො. පධානාභිතුන්නස්සාති පධානෙන අභිතුන්නස්ස, විද්ධස්ස සතොති අත්ථො.

378. අප්පාණකන්නි නිරස්සාසකං. කම්මාරගග්ගරියාති කම්මාරස්ස ගග්ගරනාළියා. සීසවෙදනා භොන්තිති කුතොචි නික්ඛමිතුං අලභමානෙහි වාතෙහි සමුට්ඨාපිතා බලවතියො සීසවෙදනා භොන්ති. සීසවෙයං දදෙයානි සීසවෙයං දදෙයා. දෙවතාති බොධිසත්තස්ස වඩ්ඤ්ඤානකොටියං පණ්ණසාලපරිවෙණසාමන්තා ව අධිවත්ථා දෙවතා.

තදා කිර බොධිසත්තස්ස අධිමත්තෙ කායදාහෙ උජ්ජන්තෙ මුච්ඡා උදපාදි. සො වඩ්ඤ්ඤානෙව නිසින්නො හුත්ථා පපති. තං දිස්වා දෙවතා එවමාහංසු – “විහාරොත්ථෙව සො අරහතො”ති, “අරහත්තො නාම එවරුපා භොන්ති මතකසද්ධො”ති ලද්ධියා වදන්ති. තත්ථ යා දෙවතා “කාලඤ්ඤානො”ති ආහංසු, තා ගන්ත්ථා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසුං – “තුම්භාකං පුත්තො කාලඤ්ඤානො”ති. මම පුත්තො බුද්ධො හුත්ථා කාලඤ්ඤානො, නො අහුත්ථාති? බුද්ධො භවිතුං නාසක්ඛි, පධානභූමියංයෙව පතිත්ථා කාලඤ්ඤානොති. නාහං සද්දහාමි, මම පුත්තස්ස බොධිං අපත්ථා කාලඤ්ඤානො නාම නත්ථිති.

අපරභාගෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මවක්කං පවත්තෙත්ථා අනුපුබ්බෙන රාජගහං ගන්ත්ථා කපිලවත්ථුං අනුජ්ජත්තස්ස සුද්ධොදනමහාරාජා පත්තං ගහෙත්ථා පාසාදං ආරොපෙත්ථා යාගුබ්ජ්ජකං දත්ථා අත්තරාහත්තසමයෙ එතමත්ථං ආරොවෙසි – තුම්භාකං භගවා පධානකරණකාලෙ දෙවතා ආගන්ත්ථා, “පුත්තො තෙ, මහාරාජ, කාලඤ්ඤානො”ති ආහංසුති. කිං සද්දහසි මහාරාජාති? න භගවා සද්දහිත්ති. ඉදානි, මහාරාජ, සුපිනප්පටිග්ගහණතො පට්ඨාය අච්ඡරියානි පස්සන්තො කිං සද්දහිස්සසි? අහමිපි බුද්ධො ජාතො, ත්වමිපි බුද්ධපිතා ජාතො, පුබ්බෙ පන මය්හං අපරිපක්කෙ ඤාණෙ බොධිවිරියං වරන්තස්ස ධම්මපාලකුමාරකාලෙපි සිජ්ජං උග්ගහෙතුං ගතස්ස, “තුම්භාකං පුත්තො

ධම්මපාලකුමාරො කාලඬකතො, ඉදමස්ස අට්ඨි”ති ඵළකට්ඨිං ආහරිත්වා දස්සෙසුං, තදාපි තුම්භෙ, “මම පුත්තස්ස අත්තරාමරණං නාම නත්ථි, නාහං සද්දහාමි”ති අවොචුත්ථං, මහාරාජාති ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා හගවා මහාධම්මපාලජාතකං කථෙසි.

379. මා බො ත්වං මාරිසාති සම්පියායමානා ආහංසු. දෙවතානං කිරායං පියමනාපවොහාරො, යදිදං මාරිසාති. අප්ප්ඵිකත්ති අහොජනං. හලන්ති වදාමිති අලන්ති වදාමි, අලං ඉමිනා ඵවං මා කරිත්ථං, යාපෙස්සාමහත්ති ඵවං පටිසෙධෙමිති අත්ථො.

380-1. මඩගුරව්විති මඩගුරමව්විජවි. ඵතාව පරමන්ති තාසම්පි වෙදනානමෙතංයෙව පරමං, උත්තමං පමාණං. පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ...පෙ.... පයමං ඝාතං උපසම්පජ්ජ විහරිතාති රඤ්ඤො කිර වජ්ජමඬගලදිවසො නාම හොති, තදා අනෙකප්පකාරං බාදනීයං හොජනීයං පටියාදෙන්ති. නගරවිථියො සොධාපෙන්වා පුණ්ණසංථෙ යපාපෙන්වා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙන්වා සකලනගරං දෙවවිමානං විය අලඬකරොන්ති. සබ්බෙ දාසකම්මකරාදයො අහතවත්ථනිවත්ථා ගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිතා රාජකුලෙ සන්තිපත්ති. රඤ්ඤො කම්මන්තෙ නඩගලසතසහස්සං යොජියති. තස්මිං පන දිවසෙ එකෙන උනං අට්ඨසනං යොජෙන්ති. සබ්බනඩගලාති සද්ධිං බලිබද්දරස්මියොත්තෙහි ජාණ්ණස්සොණස්ස රථො විය රජතපරික්ඛිත්තාති හොන්ති. රඤ්ඤො ආලම්බනනඩගලං රත්තසුචණ්ණපරික්ඛිත්තං හොති. බලිබද්දානං සිඩ්ධිගාතිපි රස්මිපතොදාපි සුචණ්ණපරික්ඛිත්තා හොන්ති. රාජා මහාපරිවාරෙන නික්ඛමන්තො පුත්තං ගහෙන්වා අගමාසි.

කම්මන්තට්ඨානෙ එකො ජම්බුරුක්ඛො බහලපත්තපලාසො සන්දච්ඡායො අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස සයනං පඤ්ඤපෙන්වා උපරි සුචණ්ණතාරකබවිතං විතානං බන්ධාපෙන්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙන්වා ආරක්ඛං යපෙන්වා රාජා සබ්බාලඬකාරං අලඬකරිත්වා අමච්චගණපරිවුතො නඩගලකරණට්ඨානං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුචණ්ණනඩගලං ගණ්හාති. අමච්චා එකෙනුනඅට්ඨසතරජතනඩගලාති ගහෙන්වා ඉතො විතො ව කසන්ති. රාජා පන ඔරතො පාරං ගවිජති, පාරතො වා ඔරං ගවිජති. එතස්මිං යානෙ මහාසම්පත්ති හොති, බොධිසත්තං පරිවාරෙන්වා නිසින්තා ධාතියො රඤ්ඤො සම්පත්තිං පස්සිස්සාමාති අන්තොසාණිතො බහි නික්ඛන්තා. බොධිසත්තො ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො කඤ්චි අදිස්වා වෙගෙන උට්ඨාය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා ආනාපානෙ පරිග්ගහෙන්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙසි. ධාතියො බජ්ජහොජ්ජන්තරෙ විවරමානා ථොකං විරාධිංසු, සෙසරුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, තස්ස පන රුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා හුත්වා අට්ඨාසි. ධාතියො අයාපුත්තො එකකොති වෙගෙන සාණිං උක්ඛිපිත්වා අන්තො පවිසමානා බොධිසත්තං සයනෙ පල්ලඬකෙන නිසින්තං තඤ්ච පාටිහාරියං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු – “කුමාරො දෙව, ඵවං නිසින්තො අඤ්ඤෙසං රුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, ජම්බුරුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා ධීතා”ති. රාජා වෙගෙනාගන්ත්වා පාටිහාරියං දිස්වා, “ඉදං තෙ, තාත, දුතියං වන්දන”න්ති පුත්තං වන්දි. ඉදමෙන සන්ධාය චුත්තං – “පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ...පෙ.... පයමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරිතා”ති. සියා නු බො එසො මග්ගො බොධායාති හවෙයා නු බො එතං ආනාපානස්සතිපයමජ්ඣානං බුජ්ඣන්තාය මග්ගොති. සතානුසාරිවිඤ්ඤාණන්ති නයිදං බොධාය මග්ගො හවිස්සති, ආනාපානස්සතිපයමජ්ඣානං පන හවිස්සතිති ඵවං එකං ද්වෙ වාරෙ උජ්ජන්තසතියා අනන්තරං උජ්ජන්තවිඤ්ඤාණං සතානුසාරිවිඤ්ඤාණං නාම. යං තං සුබන්ති යං තං ආනාපානස්සතිපයමජ්ඣානසුබං.

382. පච්චුපට්ඨිතා හොන්තිති පණ්ණසාලපරිවෙණසම්මජ්ජනාදිවත්තකරණෙන උපට්ඨිතා හොන්ති. බාහුල්ලිකොති පච්චයබාහුල්ලිකො. ආවත්තො බාහුල්ලායාති රසගිද්ධො හුත්වා පණ්ණසිණ්ඩපානාදිනං අත්ථාය ආවත්තො. නිබ්බිජ්ජ පක්කම්මිසුති උක්කණ්ඩිත්වා ධම්මනියාමෙනෙව පක්කන්තා බොධිසත්තස්ස සම්බොධිං පත්තකාලෙ කායවිවෙකස්ස ඔකාසදානත්ථං ධම්මතාය ගතා. ගවිජන්තා ව අඤ්ඤට්ඨානං අගන්ත්වා බාරාණසිමෙව අගමංසු. බොධිසත්තො තෙසු ගතෙසු අද්ධමාසං කායවිවෙකං ලභිත්වා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣාමි.

383. විච්චිවෙව කාමෙහිතිආදි භයහෙරවෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

387. අභිජානාමි බො පනාහන්ති අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. නිගණ්ඨො කිර චිත්තෙසි – “අහං සමණං ගොතමං එකං පඤ්ඤං පුච්ඡිං. සමණො ගොතමො ‘අපරාපි මං, අග්ගිවෙස්සන, අපරාපි මං, අග්ගිවෙස්සනා’ති පරියොසානං අදස්සෙන්තො කථෙතියෙව. කුපිතො නු බො”ති? අථ හගවා, අග්ගිවෙස්සන , තථාගතෙ අනෙකසතාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙන්තෙ කුපිතො සමණො ගොතමොති එකොපි වත්තා නත්ථි, පරෙසං බොධනත්ථාය පටිවිජ්ඣානත්ථාය ඵව තථාගතො ධම්මං දෙසෙතිති දස්සෙන්තො ඉමං ධම්මදෙසනං ආරභි. තත්ථ ආරඬහාති සන්ධාය. යාවදෙවති පයොජනවිධි පරිච්ඡෙදනියමනං. ඉදං චුත්තං හොති – පරෙසං විඤ්ඤාපනමෙව තථාගතස්ස ධම්මදෙසනාය පයොජනං, තස්මා න එකස්සෙව දෙසෙති, යත්තකා විඤ්ඤාතාරො අත්ථි, සබ්බෙසං දෙසෙතිති. තස්මිංයෙව පුරිමස්මිත්ති ඉමිනා කිං දස්සෙතිති? සච්චකො කිර චිත්තෙසි – “සමණො ගොතමො අභිරුපො පාසාදිකො සුචුසිතං දන්තාවරණං, ජීව්හා මුදුකා, මධුරං වාක්කරණං, පරිසං රඤ්ඤෙන්තො මඤ්ඤෙ විවරති, අන්තො පනස්ස චිත්තෙකග්ගතා නත්ථි”ති. අථ හගවා, අග්ගිවෙස්සන, න තථාගතො පරිසං රඤ්ඤෙන්තො විවරති, චක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය තථාගතො ධම්මං දෙසෙති, අසල්ලිතො අනුපලිත්තො එත්තකං එකවිහාරි, සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තිං අනුයුත්තොති දස්සෙතුං ඵවමාහ.

අප්‍රකාශිතවෙලාවක ගොවරජකුත්තමෙව. සන්නිසාදෙමිනි සන්නිසිදාපෙමි, තථාගතො හි යස්මිං බණෙ පරිසා සාධුකාරං දෙනි, තස්මිං බණෙ පුබ්බාභොගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ඵලසමාපන්නිං සමාපජ්ජති, සාධුකාරසද්දස්ස නිග්ඝොසෙ අවිච්ඡින්නෙයෙව සමාපන්නිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති, බුද්ධානඤ්ඤි භවඤ්ඤාපරිවාසො ලහුකො භොතිති අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපන්නිං සමාපජ්ජන්ති. යෙන සුදං නිව්චකප්පන්නි යෙන සුඤ්ඤෙන ඵලසමාධිනා නිව්චකාලං විහරාමි, තස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ චිත්තං සංශ්ඨපෙමි සමාදහාමිති දස්සෙති.

ඔක්ෂප්පනියමෙතන්නි සද්දහනියමෙතං. එවං භගවතො එකග්ගචිත්තතං සම්පට්ච්ඡිත්වා ඉදානි අත්තනො ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආනිතපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො අභිජානාති බො පන භවං ගොතමො දිවා සුපිතාති ආහ. යථා හි සුනතො නාම අසම්භින්නබිරපක්කපායසං සප්පිනා යොජෙත්වා උදරපුරං භොජිතොපි ගුරුං දිස්වා අබාදිත්වා ගන්තුං න සක්කා, අබාදමානො සායිත්වාපි ගච්ඡති, අසායිත්වාපි ගතස්ස කිරස්ස සීසං රුජ්ජති; එවමෙවං ඉමස්සපි සත්ථා අසම්භින්නබිරපක්කපායසසද්දසං අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව ආසවක්ඛයා පසාදනියං ධම්මදෙසනං දෙසෙති. එතස්ස පන එවරුපං ධම්මදෙසනං සුත්වා සත්ථරි පසාදමත්තමිපි න උප්පන්නං, තස්මා ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආනිතපඤ්ඤං අපුච්ඡිත්වා ගන්තුං අසක්කොන්තො එවමාහ. තත්ථ යස්මා ටීනමිද්ධං සබ්බඤ්ඤාසවානං අරහත්තමග්ගෙනෙව පතියති, කායදරථො පන උපාදින්නකෙපි භොති අනුපාදින්නකෙපි. තථා හි කමලුප්පලාදිනි එකස්මිං කාලෙ විකසන්නි, එකස්මිං මකුලානි භොන්ති, සායං කෙසඤ්චි රුක්ඛානමපි පත්තානි පතිලියන්ති, පාතො විජ්ජාරිකානි භොන්ති. එවං උපාදින්නකස්ස කායස්ස දරථොයෙව දරථවසෙන භවඤ්ඤාසාධකඤ්ච ඉධ නිද්දානි අධිප්පෙනං, තං ඤ්ඤාසවානමපි භොති. තං සන්ධාය, “අභිජානාමහ”න්තිආදිමාහ. සම්මොහවිහාරස්මිං වදන්තිති සම්මොහවිහාරොති වදන්ති.

389. ආසජ්ජ ආසජ්ජාති සට්ටෙත්වා සට්ටෙත්වා. උපනිතෙහිති උපනෙත්වා කටීතෙහි. වචනප්පට්ඨිති වචනෙහි. අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වාති අලන්ති චිත්තෙන සම්පට්ච්ඡන්තො අභිනන්දිත්වා වාචායපි පසංසන්තො අනුමොදිත්වා. භගවතා ඉමස්ස නිගණ්ඨස්ස ද්වෙ සුත්තානි කටීතානි. පුරිමසුත්තං එකො භාණවාරො, ඉදං දියඨස්සො, ඉති අඨස්සො භාණවාරෙ සුත්වාපි අයං නිගණ්ඨො නෙව අභිසමයං පත්තො, න පබ්බජිතො, න සරණෙසු පතිට්ඨිතො. කස්මා එතස්ස භගවා ධම්මං දෙසෙසීති? අනාගතෙ වාසනත්ථාය. පස්සති හි භගවා, “ඉමස්ස ඉදානි උපනිස්සයො නත්ථී, මය්හං පන පරිනිබ්බානතො සමධිකානං ද්විත්තං වස්සසනානං අව්වයෙන තම්බපණ්ණිදීපෙ සාසනං පතිට්ඨහිස්සති. තත්තායං කුලසරෙ නිබ්බන්තිත්වා සම්පත්තෙ කාලෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා කාලබුද්ධරක්ඛිතො නාම මහාඤ්ඤාසවො භවිස්සති”ති. ඉදං දිස්වා අනාගතෙ වාසනත්ථාය ධම්මං දෙසෙසී.

සොපි තත්ථෙව තම්බපණ්ණිදීපමිති සාසනෙ පතිට්ඨිතෙ දෙවලොකතො වචිත්වා දක්ඛණගිරිවිහාරස්ස භික්ඛාචාරගාමෙ එකස්මිං අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තො පබ්බජ්ජාසමත්ථයොබ්බතො පබ්බජිත්වා තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ගණං පරිහරන්තො මහාභික්ඛුසඨසපරිවුතො උපජ්ඣායං පස්සිතුං අගමාසී. අප්පස්ස උපජ්ඣායො සද්ධිවිහාරිකං වොදෙස්සාමිති තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ආගතෙන තෙන සද්ධිං මුඛං දත්වා කථාමත්තමිපි න අකාසී. සො පච්චුසසමයෙ වුට්ඨාය ථෙරස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා, – “තුම්හෙ, භන්තෙ, මයි ගන්ථකම්මං කත්වා තුම්හාකං සන්නිකං ආගතෙ මුඛං දත්වා කථාමත්තමිපි න කරිත්ථ, කො මය්හං දොසො”ති පුච්ඡී. ථෙරො ආහ – “ත්ථං, ආචුසො, බුද්ධරක්ඛිත එත්තකෙනෙව ‘පබ්බජ්ජාකිච්චං මෙ මත්ථකං පත්ත’න්ති සඤ්ඤං කරොසී”ති. කිං කරොමි, භන්තෙති? ගණං විනොදෙත්වා ත්ථං පපඤ්චං ඡින්නදිත්වා චෙතියපබ්බතවිහාරං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොහිති. සො උපජ්ඣායස්ස ඔවාදෙ යත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා සුඤ්ඤවා රාජපුජිතො හුත්වා මහාභික්ඛුසඨසපරිවාරො චෙතියපබ්බතවිහාරෙ වසී.

තස්මිඤ්ඤි කාලෙ තිස්සමහාරාජා උපොසථකම්මං කරොන්තො චෙතියපබ්බතෙ රාජලෙණෙ වසති. සො ථෙරස්ස උපට්ඨාකභික්ඛුතො සඤ්ඤං අදාසී – “යදා මය්හං අයොගා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, ධම්මං වා කට්ඨෙති, තදා මෙ සඤ්ඤං දදෙය්‍යාමා”ති. ථෙරොපි එකස්මිං ධම්මස්සවනදිවසෙ භික්ඛුසඨසපරිවාරො කණ්ටකචෙතියඨගණං ආරුය්හ චෙතියං වන්දිත්වා කාලතිම්බරුරුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසී. අප්ප නං එකො පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරො කාලකාරාමසුත්තන්තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී. ථෙරො නනු, ආචුසො, අප්ප ධම්මස්සවනදිවසොති ආහ. ආම, භන්තෙ, ධම්මස්සවනදිවසොති. තෙන හි පීඨකං ආනෙථ, ඉධෙව නිසින්නා ධම්මස්සවනං කරිස්සාමාති. අප්පස්ස රුක්ඛමුලෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අදංසු. ථෙරො පුබ්බගාමා වත්වා කාලකාරාමසුත්තං ආරභී. සොපිස්ස උපට්ඨාකභගරො රඤ්ඤො සඤ්ඤං දාපෙසී. රාජා පුබ්බගාමාසු අනිට්ඨිතාසුයෙව පාපුණි. පත්වා ව අඤ්ඤාතකචෙසෙනෙව පරිසන්තෙ යත්වා තියාමරත්තිං ධීතකොව ධම්මං සුත්වා ථෙරස්ස, ඉදමචොව භගවාති වචනකාලෙ සාධුකාරං අදාසී. ථෙරො ඤත්වා, කදා ආගතොසී, මහාරාජාති පුච්ඡී. පුබ්බගාමා ඔසාරණකාලෙයෙව, භන්තෙති. දුක්කරං තෙ මහාරාජ, කතන්ති. නයිදං, භන්තෙ, දුක්කරං, යදි පන මෙ අයාස්ස ධම්මකථං ආරද්ධකාලතො පට්ඨාය එකපදෙපි අඤ්ඤවිහිතභාවො අහොසී, තම්බපණ්ණිදීපස්ස පතොදයට්ඨිතිතුදනමත්තෙපි යානෙ සාමිභාවො නාම මෙ මා භොතුති සප්ථමකාසී.

තස්මිං පන සුත්තෙ බුද්ධගුණා පරිදිපිතා, තස්මා රාජා පුච්ඡී – “එත්තකාව, භන්තෙ, බුද්ධගුණා, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථී”ති. මයා කටීතතො, මහාරාජ, අකටීතමෙව බහු අප්පමාණන්ති. උපමං, භන්තෙ, කරොමාති. යථා, මහාරාජ, කරිසසහස්සමත්තෙ සාලික්ඛෙත්තෙ එකසාලිසිසතො අවසෙසසාලියෙව බහු, එවං මයා කටීතගුණා අප්පමා, අවසෙසා බහුති. අපරමිපි, භන්තෙ, උපමං කරොමාති. යථා, මහාරාජ, මහාගඨගාය ඔසපුණ්ණාය සුවිපාසං සම්මුඛං කරෙය්‍යා,

සුවිපාසෙන ගතඋදකං අප්පං, සෙසං ඛහු, එවමෙව මයා කථිතගුණා අප්පා, අවසෙසා ඛහුති. අපරමපි, හන්තෙ, උපමං කරොථාති. ඉධ, මහාරාජ, වාතකසකුණා නාම ආකාසෙ කිළන්තා විවරන්ති. බුද්දකා සා සකුණජාති, කිං නු ඛො තස්ස සකුණස්ස ආකාසෙ පක්ඛපසාරණධානං ඛහු, අවසෙසො ආකාසො අප්පොති? කිං, හන්තෙ, වදථ, අප්පො තස්ස පක්ඛපසාරණොකාසො, අවසෙසොව ඛහුති. එවමෙව, මහාරාජ, අප්පකා මයා බුද්ධගුණා කථිතා, අවසෙසා ඛහු අනන්තා අප්පමෙය්‍යාති. සුකථිතං, හන්තෙ, අනන්තා බුද්ධගුණා අනන්තෙනෙව ආකාසෙන උපමිතා. පසන්නා මයං අයාස්ස, අනුවච්ඡවිකං පන කාතුං න සක්කොම. අයං මෙ දුග්ගතපණ්ණාකාරො ඉමස්මිං තම්ඛපණ්ණදීපෙ ඉමං තියොජනසතිකං රජ්ජං අයාස්ස දෙමාති. තුම්හෙහි, මහාරාජ, අත්තනො පසන්නාකාරො කතො, මයං පන අම්භාකං දින්නං රජ්ජං තුම්භාකංයෙව දෙම, ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි මහාරාජාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චූළතණ්ණාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

390. එවං මෙ සුතන්ති චූළතණ්ණාසඬ්ඛයසුත්තං. තත්ථ පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතුපාසාදෙනි පුබ්බාරාමසඬ්ඛානෙ විහාරෙ මීගාරමාතුයා පාසාදෙ. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථාඅතීතෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ එකා උපාසිකා පදුමුත්තරං හගවන්තං නිමන්තෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස සතසහස්සං දානං දත්වා හගවතො පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගපට්ඨායිකා හොමී”ති පත්ථනමකාසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්ජයස්ස සෙට්ඨිතො ගහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. ජාතකාලෙ වස්සා විසාඛාති නාමං අකංසු. සා යදා හගවා හද්දියනගරං අගමාසි, තදා පඤ්චති දාරිකාසතෙහි සද්ධිං හගවතො පවිවුග්ගමනං කත්වා පට්ඨදස්සනමිහියෙව සොතාපන්නා අහොසි. අපරභාගෙ සාවත්ථියං මීගාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා, තත්ථ නං මීගාරසෙට්ඨි මාතිට්ඨානෙ යපෙසි, තස්මා මීගාරමාතාති වුවිච්ඡි.

පතිකුලං ගච්ඡන්තියා වස්සා පිතා මහාලතාපිළන්ධනං නාම කාරාපෙසි. තස්මිං පිළන්ධනෙ වතස්සො වජිරනාළියො උපයොගං අගමංසු, මුත්තානං එකාදස නාළියො, පවාළානං ද්වාවිසති නාළියො, මණ්ණිනං තෙත්තිංස නාළියො, ඉති එතෙහි ව අඤ්ඤෙහි ව සත්තවණ්ණෙහි රතනෙහි නිට්ඨානං අගමාසි. තං සීසෙ පටිමුක්කං යාව පාදපිට්ඨියා හස්සති, පඤ්චන්තං හන්ථිතං ඛලං ධාරයමානාව තං ඉන්ථි ධාරෙතුං සක්කොති. සා අපරභාගෙ දසඛලස්ස අග්ගපට්ඨායිකා හුත්වා තං පසාධනං විස්සජ්ජෙත්වා නවති කොට්ඨි හගවතො විහාරං කාරයමානා කර්සමත්තෙ භුම්භාගෙ පාසාදං කාරෙසි. තස්ස උපරිභූමියං පඤ්ච ගබ්භසතාති හොන්ති, හෙට්ඨාභූමියං පඤ්චාති ගබ්භසහස්සප්පට්ඨණ්ඩිතො අහොසි. සා “සුද්ධපාසාදොව න සොහති”ති තං පරිවාරෙත්වා පඤ්ච ද්විකුට්ඨගෙහසතාති, පඤ්ච චූළපාසාදසතාති, පඤ්ච දීඝසාලසතාති ව කාරාපෙසි. විහාරමහො චතුහි මාසෙහි නිට්ඨානං අගමාසි.

මාතුගාමන්තභාවෙ ඨිතාය විසාඛාය විය අඤ්ඤිස්සා බුද්ධසාසනෙ ධනපරිව්වාගො නාම නත්ථි, පුරිසත්තභාවෙ ඨිතස්ස ව අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස විය අඤ්ඤස්ස බුද්ධසාසනෙ ධනපරිව්වාගො නාම නත්ථි. සො හි චතුපඤ්ඤාසකොට්ඨියො විස්සජ්ජෙත්වා සාවත්ථියා දක්ඛිණභාගෙ අනුරාධපුරස්ස මහාවිහාරසදිසෙ යානෙ ජෙනවනමහාවිහාරං නාම කාරෙසි. විසාඛා, සාවත්ථියා පාවිනභාගෙ උත්තමදෙවිවිහාරසදිසෙ යානෙ පුබ්බාරාමං නාම කාරෙසි. හගවා ඉමෙසං ද්වින්නං කුලානං අනුකම්පාය සාවත්ථිං නිස්සාය විහරන්තො ඉමෙසු ද්විසු විහාරෙසු නිබද්ධවාසං වසි. එකං අන්තොවස්සං ජෙනවනෙ වසති, එකං පුබ්බාරාමෙ, එතස්මිං පන සමයෙ හගවා පුබ්බාරාමෙ විහරති. තෙන වුත්තං – “පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතුපාසාදෙ”ති.

කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙති කිත්තකෙන නු ඛො, හන්තෙ. සංඛිත්තෙන තණ්ණාසඬ්ඛයවිමුත්තො හොතීති තණ්ණාසඬ්ඛයෙ නිබ්බානෙ තං ආරම්මණං කත්වා විමුත්තචිත්තතාය තණ්ණාසඬ්ඛයවිමුත්තො නාම සංඛිත්තෙන කිත්තාවතා හොති? යාය පටිපත්තියා තණ්ණාසඬ්ඛයවිමුත්තො හොති, තං මෙ ඛිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනො පුබ්බභාගප්පට්ඨදං සංඛිත්තෙන දෙසෙථාති පුච්ඡති. අවිචන්තනිට්ඨොති ඛයවයසඬ්ඛානං අන්තං අතීතාති අවිචන්තා. අවිචන්තා නිට්ඨා අස්සාති අවිචන්තනිට්ඨො, එකන්තනිට්ඨො සතතනිට්ඨොති අත්ථො. අවිචන්තං යොගක්ඛෙමීති අවිචන්තයොගක්ඛෙමී, නිව්චයොගක්ඛෙමීති අත්ථො. අවිචන්තං බ්‍රහ්මචාරීති අවිචන්තබ්‍රහ්මචාරී, නිව්චබ්‍රහ්මචාරීති අත්ථො. අවිචන්තං පරියොසානමස්සාති පුරිමනෙයෙනෙව අවිචන්තපරියොසානො. සෙට්ඨො දෙවමනුස්සානන්ති දෙවනඤ්ච මනුස්සානඤ්ච සෙට්ඨො උත්තමො. එවරුපො භික්ඛු කිත්තාවතා හොති, ඛිප්පමෙතස්ස සඬ්ඛෙපෙනෙව පටිපත්තිං කට්ඨෙත්වා හගවන්තං යාවති. කස්මා පනෙස එවං වෙගායතීති? කීළං අනුභවිතුකාමතාය.

අයං කිර උය්‍යානකීළං ආණාපෙත්වා චතුහි මහාරාජුහි චතුසු දිසාසු ආරක්ඛං ගාභාපෙත්වා ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවසඬ්ඛෙසෙන පරිවුතො අඩ්ඪනියාහි නාටකකොට්ඨි සද්ධිං එරාවණං ආරුය්හ උය්‍යානද්වාරෙ ඨිතො ඉමං පඤ්ඤං සල්ලක්ඛෙසි – “කිත්තකෙන නු ඛො තණ්ණාසඬ්ඛයවිමුත්තස්ස ඛිණ්ණාසවස්ස සඬ්ඛෙපෙනො ආගමනියපුබ්බභාගප්පට්ඨදා හොති”ති. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “අයං පඤ්ඤො අතිවිය සස්සිරිකො, සවාහං ඉමං පඤ්ඤං අනුග්ගණ්හිත්වා උය්‍යානං පටිසිස්සාමි, ඡද්ධාරිකෙහි ආරම්මණෙහි නිමමිතො න පුන ඉමං පඤ්ඤං සල්ලක්ඛෙසිසාමි, නිට්ඨතු තාව

උයානකිළා, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමං පඤ්භං පුච්ඡන්වා උග්ගහිතපඤ්භො උයානෙ කිළිස්සාමි”ති හත්ථික්ඛන්ධෙ අන්තරහිතො භගවතො සන්තිකෙ පාතුරහොසි. තෙපි චන්තාරො මහාරාජානො ආරක්ඛං ගහෙන්වා යිතට්ඨානෙයෙව යිතා, පරිවාරිකදෙවසඬිසාපි නාටකානිපි එරාවණොපි නාගරාජා තත්ථෙව උයානද්වාරෙ අට්ඨාසි, එවමෙස කිළං අනුභවිතුකාමතාය වෙගායන්තො එවමාහ.

සබ්බෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායාති එත්ථ සබ්බෙ ධම්මා නාම පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායනනාති අට්ඨාරස ධාතුයො. තෙ සබ්බෙපි තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවෙසාය නාලං න පරියත්තා න සමත්ථා න යුත්තා, කස්මා? ගහිතාකාරෙන අතිට්ඨනතො. තෙ හි නිව්වාති ගහිතාපි අනිව්වාච සම්පජ්ජන්ති, සුඛාති ගහිතාපි දුක්ඛාච සම්පජ්ජන්ති, අත්තාති ගහිතාපි අනත්තාච සම්පජ්ජන්ති, තස්මා නාලං අභිනිවෙසාය. අභිජානාතීති අනිව්වාච දුක්ඛං අනත්තාති ඤාතපරිඤ්ඤාය අභිජානාති. පරිජානාතීති තථෙව තීරණපරිඤ්ඤාය පරිජානාති. යංකිඤ්චි වෙදනන්ති අන්තමසො පඤ්චවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තම්පි යංකිඤ්චි අප්පමත්තකම්පි වෙදනං අනුභවති. ඉමිනා භගවා සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස වෙදනාවසෙන නිබ්බන්තෙන්වා අරුපපරිග්ගහං දස්සෙති. සචෙ පන වෙදනාකම්මට්ඨානං හෙට්ඨා න කථිතං භවෙය්‍ය, ඉමස්මිං යානෙ කථෙතබ්බං සියා. හෙට්ඨා පන කථිතං, තස්මා සතිපට්ඨානෙ චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනිව්වානුපස්සීති එත්ථ අනිව්වාච වෙදිතබ්බං, අනිව්වානුපස්සනා වෙදිතබ්බා, අනිව්වානුපස්සී වෙදිතබ්බො. තත්ථ අනිව්වන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා, තෙ හි උප්පාදවයට්ඨෙත අනිව්වා. අනිව්වානුපස්සනාති පඤ්චක්ඛන්ධානං බයතො වයතො දස්සනඤ්ඤාණං. අනිව්වානුපස්සීති තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො . තස්මා “අනිව්වානුපස්සී විහරති”ති අනිව්වතො අනුපස්සන්තො විහරතිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

විරාගානුපස්සීති එත්ථ ද්වෙ විරාගා බයවිරාගො ච අවිචන්තවිරාගො ච. තත්ථ සඬ්ඛාරානං බයවයතො අනුපස්සනාපි, අවිචන්තවිරාගං නිබ්බානං විරාගතො දස්සනමග්ගඤ්ඤාණම්පි විරාගානුපස්සනා. තදුභයසමාධිගීපුග්ගලො විරාගානුපස්සී නාම, තං සන්ධාය චුත්තං “විරාගානුපස්සී”ති, විරාගතො අනුපස්සන්තොති අත්ථො. නිරොධානුපස්සීම්හිපි එසෙව නයො, නිරොධොපි හි බයනිරොධො ච අවිචන්තනිරොධො වාති දුට්ඨොයෙව. පටිනිස්සග්ගානුපස්සීති එත්ථ පටිනිස්සග්ගො චුට්ඨති වොස්සග්ගො, සො ච පරිව්වාගවොස්සග්ගො පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති දුට්ඨො හොති . තත්ථ පරිව්වාගවොස්සග්ගොති විපස්සනා, සා හි තද්ධගවසෙන කිලෙසෙ ච බන්ධෙ ච වොස්සජ්ජති. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති මග්ගො, සො හි නිබ්බානං ආරම්මණං ආරම්මණතො පක්ඛන්දති. ද්විහිපි වා කාරණෙහි වොස්සග්ගොයෙව, සමුච්ඡේදවසෙන බන්ධානං කිලෙසානඤ්ච වොස්සජ්ජනතො, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දනතො. තස්මා කිලෙසෙ ච බන්ධෙ ච පරිව්වජ්ජති පරිව්වාගවොස්සග්ගො, නිරොධෙ නිබ්බානාධාතුයා චිත්තං පක්ඛන්දතීති පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති උභයම්පෙතං මග්ගෙ සමෙති. තදුභයසමාධිගීපුග්ගලො ඉමාය පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය සමන්තාගතත්තා පටිනිස්සග්ගානුපස්සී නාම හොති. තං සන්ධාය චුත්තං “පටිනිස්සග්ගානුපස්සී”ති. න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති කිඤ්චි එකම්පි සඬ්ඛාරගතං තණ්හාවසෙන න උපාදියති න ගණ්හාති න පරාමසති. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති අග්ගණ්හන්තො තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. පව්චන්තඤ්ඤෙව පරිනිබ්බායතීති සයමෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. ඛිණං ජාතීතිආදිනා පනස්ස පව්චවෙක්ඛණාච දස්සිතා. ඉති භගවා සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස සංඛිත්තෙන ඛිණංසවස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදං පුච්ඡිතො සල්ලභුකං කන්වා සංඛිත්තෙනෙව ඛිප්පං කථෙසි.

391. අවිදුරෙ නිසින්තො හොතීති අනන්තරෙ කුටාගාරෙ නිසින්තො හොති. අභිසමෙච්චාති ඤාණෙන අභිසමාගන්ත්වා, ජානිත්වාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – කිං නු බො එස ජානිත්වා අනුමොදි, උදාහු අජානිත්වා වාති. කස්මා පනස්ස එවමහොසීති? ථෙරො කිර න භගවතො පඤ්භචිස්සජ්ජනසද්දං අස්සොසි, සක්කස්ස පන දෙවරඤ්ඤො, “එවමෙතං භගවා එවමෙතං සුගතා”ති අනුමොදනසද්දං අස්සොසි. සක්කො කිර දෙවරාජා මහතා සද්දෙන අනුමොදි. අථ කස්මා න භගවතො සද්දං අස්සොසීති? යථාපරිසවිඤ්ඤාපකත්තා. බුද්ධානඤ්චි ධම්මං කථෙත්තානං එකාබද්ධාය චක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය සද්දො සුය්‍යති, පරියන්තං පන මුඤ්චිත්වා අඬිගුලිමත්තම්පි බහිද්ධා න නිච්ඡරති. කස්මා? එවරුපා මධුරකථා මා නිරන්ථකා අගමාසීති. තදා භගවා මිගාරමාතුපාසාදෙ සත්තරතනමයෙ කුටාගාරෙ සිරිගබ්භම්හි නිසින්තො හොති, තස්ස දක්ඛිණපස්සෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වසනකුටාගාරං, වාමපස්සෙ මහාමොග්ගල්ලානස්ස, අන්තරෙ ඡිද්දවිවරොකාසො නත්ථි, තස්මා ථෙරො න භගවතො සද්දං අස්සොසි, සක්කස්සෙව අස්සොසීති.

පඤ්චභි තුරියසතෙහිති පඤ්චඬ්ඛිකානං තුරියානං පඤ්චභි සතෙහි. පඤ්චඬ්ඛිකං තුරියං නාම ආතතං චිතතං ආතතචිතතං සුසිරං සනන්ති ඉමෙහි පඤ්චභි අඬිගෙහි සමන්තාගතං. තත්ථ ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු හෙරිආදිසු එකතලතුරියං. චිතතං නාම උභයතලං. ආතතචිතතං නාම තන්තිබද්ධපණවාදි. සුසිරං වංසාදි. සනං සම්මාදි. සමජ්ජිතොති උපගතො. සමඬ්ඛිභුතොති තස්සෙව වෙච්චනං. පරිවාරෙතීති තං සම්පත්තිං අනුභවන්තො තතො තතො ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති. ඉදං චුත්තං හොති – පරිවාරෙත්වා චජ්ජමානෙහි පඤ්චභි තුරියසතෙහි සමන්තාගතො හුත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවති. පටිපණාමෙත්වාති අපනෙන්වා, නිස්සද්දානි කාරාපෙන්වාති අත්ථො. යථෙව හි ඉදානි සද්ධා රාජානො ගරුභාවනියං භික්ඛුං දිස්වා – “අසුකො නාම අයොයා ආගච්ඡති, මා, තාතා, ගායථ, මා වාදෙථ, මා නව්ච්චා”ති නාටකානි පටිවිනෙන්ති, සක්කොපි ථෙරං දිස්වා එවමකාසි. විරස්සං බො, මාරිස මොග්ගල්ලාන, ඉමං පරියායමකාසීති එවරුපං ලොකෙ පකතියා පියසමුදාහාරවචනං හොති, ලොකියා හි විරස්සං ආගතම්පි අනාගතපුබ්බම්පි මනාපජාතියං ආගතං දිස්වා, – “කුතො භවං ආගතො, විරස්සං භවං ආගතො, කථං තෙ ඉධාගමනමග්ගො ඤාතො

මග්ගමුල්ලොකයා” තිආදිනි වදන්ති. අයං පන ආගතපුබ්බත්තායෙව එවමාහ. ථෙරො හි කාලෙන කාලං දෙවචාරිකං ගච්ඡති යෙව. තත්ථ පරියායමකාසීති වාරමකාසි. යදිදං ඉධාගමනායාති යො අයං ඉධාගමනාය වාරො, නං, හන්තෙ, විරස්සමකාසීති චුත්තං හොති. ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තන්ති යොජනිකං මණිපල්ලඬිකං පඤ්ඤපාපෙත්වා එවමාහ.

392. බහුකිච්චා බහුකරණියාති එත්ථ යෙසං බහුති කිච්චාති, තෙ බහුකිච්චා. බහුකරණියාති තස්සෙව වෙවචනං. අප්පෙව සකෙන කරණියෙනාති සකරණියමෙව අප්පං මන්දං, න බහු, දෙවනං කරණියං පන බහු, පට්ඨිතො පට්ඨාය හි කප්පරුක්ඛමාතුගාමාදිනං අත්ථාය අට්ඨා සක්කස්ස සන්තිකෙ ජිජ්ජන්ති, තස්මා නියමෙන්තො ආහ – අපිව දෙවනංයෙව තාවතිංසානං කරණියෙනාති. දෙවනාඤ්ඤි ධිතා ව පුත්තා ව අඬිකෙ නිබ්බත්තන්ති, පාදපරිවාරිකා ඉත්ථියො සයනෙ නිබ්බත්තන්ති, තාසං මණ්ඩනපසාධනකාරිකා දෙවධිතා සයනං පරිවාරෙන්වා නිබ්බත්තන්ති, වෙය්‍යාවච්චකරා අත්තොවිමානෙ නිබ්බත්තන්ති, එතෙසං අත්ථාය අට්ඨකරණං නත්ථි. යෙ පන සීමන්තරෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ “මම සන්තකා තව සන්තකා” ති නිව්ඡෙතුං අසක්කොන්තා අට්ඨං කරොන්ති, සක්කං දෙවරාජානං පුච්ඡන්ති, සො යස්ස විමානං ආසන්නතරං, තස්ස සන්තකොති වදති. සවෙ ද්වෙපි සමට්ඨානෙ හොන්ති, යස්ස විමානං ඔලොකෙන්තො ධිතො, තස්ස සන්තකොති වදති. සවෙ එකමිපි න ඔලොකෙති, තං උභින්නං කලහුපච්ඡෙදනත්ථං අත්තනො සන්තකං කරොති. තං සන්ධාය, “දෙවනංයෙව තාවතිංසානං කරණියෙනා” ති ආහ. අපිවස්ස එවරුපං කීළාකිච්චමිපි කරණියමෙව.

යං නො ඛිජ්ජමෙව අත්තරධායතිති යං අම්මාකං සිසමෙව අත්තකාරෙ රුපගතං විය න දිස්සති. ඉමිනා – “අහං, හන්තෙ, තං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං න සල්ලක්ඛෙමි” ති දිපෙති. ථෙරො – “කස්මා නු ඛො අයං යක්ඛො අසල්ලක්ඛණභාවං දිපෙති, පස්සෙන පරිහරති” ති ආවජ්ජන්තො – “දෙවා නාම මහාමුල්ලා හොන්ති. ඡද්ධාරිකෙහි ආරම්මණෙහි නිම්මට්ඨිමානා අත්තනො භුත්තාභුත්තභාවමිපි පිතාපිතභාවමිපි න ජානන්ති, ඉධ කතමෙත්ථ පමුස්සන්ති” ති අඤ්ඤාසි. කෙවි පනාහු – “ථෙරො එතස්ස ගරු භාවනියො, තස්මා ‘ඉදානෙව ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ පඤ්ඤං උග්ගහෙත්වා ආගතො, ඉදානෙව නාටකානං අත්තරං පට්ඨියොති එවං මං ථෙරො තජ්ජෙය්‍යා’ ති භයෙන එවමාහ” ති. එතං පන කොහඤ්ඤං නාම හොති, න අරියසාවකස්ස එවරුපං කොහඤ්ඤං නාම හොති, තස්මා මුල්ලභාවෙනෙව න සල්ලක්ඛෙමිති වෙදිතබ්බං. උපරි කස්මා සල්ලක්ඛෙමිති? ථෙරො තස්ස සොමනස්සසංවෙගං ජනයිත්වා තමං නිහරි, තස්මා සල්ලක්ඛෙමිති.

ඉදානි සක්කො පුබ්බෙ අත්තනො එවං භුතකාරණං ථෙරස්ස ආරොචෙතුං භුතපුබ්බත්තිආදිමාහ. තත්ථ සමුපබ්බුල්ලොති සන්තිපතීතො රාසිභුතො. අසුරා පරාජිනිංසුති අසුරා පරාජයං පාපුණිංසු. කදා පනෙතෙ පරාජිතාති? සක්කස්ස නිබ්බත්තකාලෙ. සක්කො කිර අනන්තරෙ අත්තභාවෙ මගධරට්ඨෙ මච්චලාමෙ මසො නාම මාණවො අහොසි, පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො, බොධිසත්තවරියා වියස්ස වරියා අහොසි. සො තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණමකාසි. එකදිවසං අත්තනොව පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා ගාමමජ්ඣෙ මහාජනස්ස සන්තිපතිතට්ඨානෙ කවචරං උභයනො අපබ්බතිත්වා තං ධානං අතිරමණියමකාසි, පුන තත්ථෙව මණ්ඩපං කාරෙසි, පුන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සාලං කාරෙසි. ගාමතො ව නික්ඛිත්වා ගාචුත්තමිපි අඬිසයොජනමිපි නිගාචුත්තමිපි යොජනමිපි විවරිත්වා තෙහි සභායෙහි සද්ධිං විසමං සමං අකාසි. තෙ සබ්බෙපි එකච්ඡන්දා තත්ථ තත්ථ සෙනුයුත්තට්ඨානෙසු සෙනුං, මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාගච්ඡරොපනාදිනං යුත්තට්ඨානෙසු මණ්ඩපාදිනි කරොන්තා බහුං පුඤ්ඤමකංසු . මසො සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා කායස්ස හෙදා සද්ධිං සභායෙහි තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති.

තස්මිං කාලෙ අසුරගණා තාවතිංසදෙවලොකෙ පට්ඨසන්ති. සබ්බෙ තෙ දෙවනං සමානායුකා සමානවණ්ණා ව හොන්ති, තෙ සක්කං සපරිසං දිස්වා අධුනා නිබ්බත්තා නවකදෙවපුත්තා ආගතාති මහාපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො දෙවපුත්තානං සඤ්ඤං අදාසි – “අම්මෙහි කුසලං කරොන්තෙහි න පරෙහි සද්ධිං සාධාරණං කතං, තුම්මෙහි ගණ්ඩපානං මා පිට්ඨත්ථ පිතමත්තමෙව කරොථා” ති. තෙ තථා අකංසු. බාලඅසුරා ගණ්ඩපානං පිට්ඨවා මත්තා නිද්දං ඔක්කමිංසු. සක්කො දෙවනං සඤ්ඤං දත්වා තෙ පාදෙසු ගාභාපෙත්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි, සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ අසුරභවනං නාම අත්ථි, තාවතිංසදෙවලොකප්පමාණමෙව. තත්ථ අසුරා වසන්ති. තෙසමිපි විත්තපාටලි නාම රුක්ඛො අත්ථි. තෙ තස්ස පුජ්ජනකාලෙ ජානන්ති – “නායං තාවතිංසා, සක්කෙන වඤ්චිතා මය” ති. තෙ ගණ්භථ නන්ති වත්වා සිනෙරුං පරිහරමානා දෙවෙ වුට්ඨෙ වම්මිකපාදතො වම්මිකමක්ඛිකා විය අභිරුහිංසු. තත්ථ කාලෙන දෙවා ජිනන්ති, කාලෙන අසුරා. යදා දෙවනං ජයො හොති, අසුරෙ යාව සමුද්දපිට්ඨා අනුබන්ධන්ති. යදා අසුරානං ජයො හොති, දෙවෙ යාව වෙදිකපාදා අනුබන්ධන්ති. තස්මිං පන සඬිගාමෙ දෙවනං ජයො අහොසි, දෙවා අසුරෙ යාව සමුද්දපිට්ඨා අනුබන්ධංසු. සක්කො අසුරෙ පලාපෙත්වා පඤ්චසු ධානෙසු ආරක්ඛං යපෙසි. එවං ආරක්ඛං දත්වා වෙදිකපාදෙ වජිරහත්ථා ඉන්ද්‍රපට්ඨායො යපෙසි. අසුරා කාලෙන කාලං උට්ඨන්තිත්වා තා පට්ඨායො දිස්වා, “සක්කො අප්පමන්තො තිට්ඨති” ති තතොව නිවත්තන්ති. තතො පට්ඨිවත්තිත්වාති විජිතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. පරිවාරිකායොති මාලාගන්ධාදිකම්මකාරිකායො.

393. වෙස්සවණො ව මහාරාජාති සො කිර සක්කස්ස වල්ලභො, බලවට්ඨසාසිකො, තස්මා සක්කෙන සද්ධිං අගමාසි. පුරක්ඛන්වාති පුරතො කත්වා. පට්ඨිංසුති පට්ඨිත්වා පන උපඬිසපිහිතාති ද්වාරාති කත්වා ඔලොකයමානා අට්ඨංසු. ඉදමිපි, මාරිස මොග්ගල්ලාන, පස්ස වෙජයන්තස්ස පාසාදස්ස රාමණෙය්‍යකන්ති, මාරිස මොග්ගල්ලාන, ඉදමිපි වෙජයන්තස්ස පාසාදස්ස රාමණෙය්‍යකං පස්ස, සුචණ්ණත්ථම්මෙහි පස්ස, රජතත්ථම්මෙහි මණ්ත්ථම්මෙහි

පවාළත්ථම්මෙහෙ ලොහිතභිගත්ථම්මෙහෙ මසාරගල්ලත්ථම්මෙහෙ මුත්තත්ථම්මෙහෙ සත්තරතනත්ථම්මෙහෙ, තෙසංයෙව සුවණ්ණාදිමයෙ සටකෙ වාළරුපකානි ව පස්සාති එවං ථම්මපන්නියො ආදිං කත්වා රාමණෙයාකං දස්සෙන්තො එවමාහ. යථා තං පුබ්බෙකතපුඤ්ඤස්සාති යථා පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤස්ස උපහොගට්ඨානෙන සොහිතබ්බං, එවමෙවං සොහනීති අත්ථො. අතිබාළ්හං බො අයං යක්ඛො පමත්තො විහරතීති අත්තනො පාසාදෙ නාටකපරිවාරෙන සම්පන්නියා වසෙන අතිවිය මත්තො.

ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසීති ඉද්ධිමකාසි. ආපොකසිණං සමාපජ්ජිත්වා පාසාදපතිට්ඨිතොකාසං උදකං හොතුති ඉද්ධිං අධිට්ඨාය පාසාදකණ්ණිකෙ පාදභිගුට්ඨකෙන පහරි. සො පාසාදො යථා නාම උදකපිට්ඨෙ යපිතපත්තං මුඛවට්ටියං අභිගුලියා පහටං අපරාපරං කම්පති වලති න සන්නිට්ඨති. එවමෙවං සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, ථම්මපිට්ඨසඬ්ඛාටකණ්ණිකගොපානසිආදීති කරකරාති සද්දං මුඤ්චන්තාති පතීතුං විය ආරද්ධාති. තෙන චුත්තං – “සඬ්ඛම්පෙසි සම්පකම්පෙසි සම්පවෙධෙසි”ති. අව්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතාති අහො අව්ඡරියං, අහො අබ්භුතන්ති එවං සඤ්ජාතඅව්ඡරියඅබ්භුතා වෙව සඤ්ජාතතුට්ඨිතො ව අහෙසුං උප්පන්නබලවසොමනස්සා. සංවිග්ගන්ති උබ්බිග්ගං. ලොමහට්ඨජාතන්ති ජාතලොමහංසං, කඤ්චනභිත්තියං යපිතමණිනාගදන්තෙහි විය උද්ධග්ගෙහි ලොමෙහි ආකිණ්ණසරිරන්ති අත්ථො. ලොමහංසො ව නාමෙස සොමනස්සෙනපි හොති දොමනස්සෙනපි, ඉධ පන සොමනස්සෙන ජාතො. ථෙරො හි සක්කස්ස සොමනස්සවෙගෙන සංවෙජෙතුං තං පාටිභාරියමකාසි. තස්මා සොමනස්සවෙගෙන සංවිග්ගලොමහට්ඨං විදිත්වාති අත්ථො.

394. ඉධාහං, මාරිසාති ඉදානිස්ස යස්මා ථෙරෙන සොමනස්සසංවෙගං ජනයිත්වා තමං විනොදිතං, තස්මා සල්ලක්ඛෙන්වා එවමාහ. එසො නු තෙ, මාරිස, සො භගවා සත්ථාති, මාරිස, ත්වං කුභිං ගතොසීති චුත්තෙ මය්හං සත්ථු සන්නිකන්ති වදෙසි, ඉමස්මිං දෙවලොකෙ එකපාදකෙන විය තිට්ඨසි, යං ත්වං එවං වදෙසි, එසො නු තෙ, මාරිස, සො භගවා සත්ථාති පුච්ඡිංසු. සබ්බමචාරී මෙ එසොති එත්ථ කිඤ්චාපි ථෙරො අනගාරියො අභිනිභාරසම්පන්නො අග්ගසාවකො, සක්කො අගාරියො, මග්ගබ්බමවරියවසෙන පනෙනෙ සබ්බමචාරිනො හොන්ති, තස්මා එවමාහ. අහො නුත තෙ සො භගවා සත්ථාති සබ්බමචාරී තාව තෙ එවංමහිද්ධිකො, සො පන තෙ භගවා සත්ථා අහො නුත මහිද්ධිකොති සත්ථු ඉද්ධිපාටිභාරියදස්සනෙ ජාතාහිලාපා හුත්වා එවමාහංසු.

395. ඤාතඤ්ඤතරස්සාති පඤ්ඤාතඤ්ඤතරස්ස, සක්කො හි පඤ්ඤානානං අඤ්ඤතරො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්මෙව, දෙසනං පන භගවා යථානුසන්ධිතාව නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

396. එවං මෙ සුතන්ති මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තං. තත්ථ දිට්ඨිගතන්ති අලගද්දුපමසුත්තෙ ලද්ධිමත්තං දිට්ඨිගතන්ති චුත්තං, ඉධ සස්සතදිට්ඨි. සො ව භික්ඛු බහුස්සුතො, අයං අප්පස්සුතො, ජාතකභාණකො භගවත්තං ජාතකං කථෙත්වා, “අහං, භික්ඛවෙ, තෙන සමයෙන වෙස්සන්තරො අහොසිං, මහොසධො, විදුරපණ්ඩිතො, සෙනකපණ්ඩිතො, මහාජනකො රාජා අහොසි”න්ති සමොධානෙන්තං සුණාති. අප්පස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ රුපවෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්ති, විඤ්ඤාණං පන ඉධලොකතො පරලොකං, පරලොකතො ඉමං ලොකං සන්ධාවති සංසරති”ති සස්සතදස්සනං උප්පන්නං. තෙනාහ – “තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්ති.

සම්මාසම්බුද්ධෙන පන, “විඤ්ඤාණං පච්චයසම්භවං, සති පච්චයෙ උප්පජ්ජති, විනා පච්චයං නත්ථි විඤ්ඤාණස්ස සම්භවො”ති චුත්තං. තස්මා අයං භික්ඛු බුද්ධෙන අකථිතං කථෙති, ජිනවක්කෙ පහාරං දෙති, වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහති, සොතුකාමං ජනං විසංවාදෙති, අරියපථෙ තිරියං නිපතීත්වා මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය පටිපන්නො. යථා නාම රඤ්ඤො රජ්ජෙ මහාවොරො උප්පජ්ජමානො මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය උප්පජ්ජති, එවං ජිනසාසනෙ වොරො හුත්වා මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො. සම්බහුලා භික්ඛුති ජනපදවාසිනො පිණ්ඩපාතිකභික්ඛු. තෙනුපසඬ්ඛම්සුති අයං පරිසං ලභිත්වා සාසනම්පි අන්තරධාපෙයා, යාව පක්ඛං න ලභති, තාවදෙව නං දිට්ඨිගතා විවෙචෙමාති සුතසුතට්ඨානතොයෙව අට්ඨත්වා අනිසිදිත්වා උපසඬ්ඛම්සු.

398. කතමං තං සාති විඤ්ඤාණන්ති සාති යං ත්වං විඤ්ඤාණං සන්ධාය වදෙසි, කතමං තං විඤ්ඤාණන්ති? ය්වායං, භන්තෙ, වදො වෙදෙයොහා තත්ත තත්ත කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙතීති, භන්තෙ, යො අයං වදති වෙදයති, යො වායං තභිං තභිං කුසලාකුසලකම්මානං විපාකං පටිච්ඡාහොති. ඉදං, භන්තෙ, විඤ්ඤාණං, යමහං සන්ධාය වදෙමීති. කස්ස නු බො නාමාති කස්ස ඛත්තියස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා වෙස්සසුද්දගභට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං වා අඤ්ඤතරස්ස.

399. අප බොහෝවිට භික්ෂු ආමන්තෙසිති කස්මා ආමන්තෙසි? සාතිස්ස කිර එවං අහොසි – “සත්ථා මං ‘මොසපුරිසො’ති වදති, න ව මොසපුරිසොති වුත්තමන්තෙනෙව මග්ගඵලානං උපනිස්සයො න හොති. උපසෙනම්පි හි වඩ්ගන්තපුත්තං, ‘අතිලුහං බො ත්වං මොසපුරිස බාහුල්ලාය ආවත්තො’ති (මහාව. 75) භගවා මොසපුරිසවාදෙන ඔවදි. ථෙරො අපරහාගෙ සටෙන්තො වායමන්තො ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡාකාසි. අහම්පි තථාරූපං වීරියං පග්ගණ්හිත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බන්තෙස්සාමි”ති. අපස්ස භගවා ඡන්තපච්චයො අයං සාසනෙ අවිරුල්භධම්මොති දස්සෙන්තො භික්ෂු ආමන්තෙසි. උස්මිකතොතිආදි හෙට්ඨා වුත්තාධිප්පායමෙව. අප බොහෝවිට අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. සාතිස්ස කිර එතදහොසි – “භගවා මය්හං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථිති වදති, කිං සක්කා උපනිස්සයෙ අසති කාතුං? න හි තථාගතා සඋපනිස්සයස්සෙව ධම්මං දෙසෙන්ති, යස්ස කස්සචි දෙසෙන්තියෙව. අහං බුද්ධස්ස සන්තිකා සුගතොවාදං ලභිත්වා සග්ගසම්පත්තුපගං කුසලං කරස්සාමි”ති. අපස්ස භගවා, “නාහං, මොසපුරිස, තුය්හං ඔවාදං වා අනුසාසනං වා දෙමි”ති සුගතොවාදං පටිප්පස්සම්හෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරභි. තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉදාති පරිසාය ලද්ධිං සොධෙන්තො, “ඉධාහං භික්ෂු පටිපුච්ඡස්සාමි”තිආදිමාහ. තං සබ්බම්පි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

400. ඉදාති විඤ්ඤාණස්ස සප්පච්චයභාවං දස්සෙතුං යං යදෙව, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ වාති සභාවජ්ජනෙන භවඩ්ගමනඤ්ච තෙභුමකධම්මෙ ව පටිච්ච. කට්ඨඤ්ච පටිච්චාතිආදි ඔපම්මනිදස්සනත්ථං වුත්තං. තෙන කිං දිපෙති? ද්වාරසඬකන්තියා අභාවං. යථා හි කට්ඨං පටිච්ච ජලමානො අග්ගි උපාදානපච්චයෙ සතියෙව ජලති, තස්මිං අසති පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව වූපසම්මති, න සකලිකාදීති සඬකම්ත්වා සකලිකග්ගිතිආදිසඬබ්බං ගච්ඡති, ඵලමෙව චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පන්නං විඤ්ඤාණං තස්මිං ද්වාරෙ චක්ඛුරූපආලෝකමනසිකාරසඬබ්බානෙ පච්චයම්හි සතියෙව උප්පජ්ජති, තස්මිං අසති පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව නිරුප්ඤ්ඤාති, න සොකාදීති සඬකම්ත්වා සොතවිඤ්ඤාණන්තිආදිසඬබ්බං ගච්ඡති. එස නයො සබ්බවාරෙසු. ඉති භගවා නාහං විඤ්ඤාණප්පචත්තෙ ද්වාරසඬකන්තිමත්තම්පි වදාමි, අයං පන සාති මොසපුරිසො භවසඬකන්තිං වදතිති සාතිං නිග්ගහෙසි.

401. එවං විඤ්ඤාණස්ස සප්පච්චයභාවං දස්සෙන්වා ඉදාති පන පඤ්චන්තම්පි බන්ධානං සප්පච්චයභාවං දස්සෙන්තො, භුතමිදන්තිආදිමාහ. තත්ථ භුතමිදන්ති ඉදං බන්ධපඤ්චකං ජාතං භුතං නිබ්බන්තං, තුම්හෙපි තං භුතමිදන්ති, භික්ඛවෙ, පස්සථාති. තදාහාරසම්භවන්ති තං පනෙතං බන්ධපඤ්චකං ආහාරසම්භවං පච්චයසම්භවං, සති පච්චයෙ උප්පජ්ජති එවං පස්සථාති පුච්ඡති. තදාහාරනිරෝධාති තස්ස පච්චයස්ස නිරෝධා. භුතමිදං නොස්සුති භුතං නු බො ඉදං, න නු බො භුතන්ති. තදාහාරසම්භවං නොස්සුති තං භුතං බන්ධපඤ්චකං පච්චයසම්භවං නු බො, න නු බොති. තදාහාරනිරෝධාති තස්ස පච්චයස්ස නිරෝධා. නිරෝධධම්මං නොස්සුති තං ධම්මං නිරෝධධම්මං නු බො, න නු බොති. සම්මජ්ජපඤ්ඤාය පස්සන්තො ඉදං බන්ධපඤ්චකං ජාතං භුතං නිබ්බන්තන්ති යාථාවසරසලක්ඛණෙන විපස්සනාපඤ්ඤාය සම්මා පස්සන්තස්ස. පඤ්ඤාය සුදිට්ඨන්ති වුත්තනයෙනෙව විපස්සනාපඤ්ඤාය සුට්ඨ දිට්ඨං. එවං යෙ යෙ තං පුච්ඡං සල්ලක්ඛෙසුං, තෙසං තෙසං පටිඤ්ඤං ගණ්හන්තො පඤ්චන්තං බන්ධානං සප්පච්චයභාවං දස්සෙති.

ඉදාති යාය පඤ්ඤාය තෙහි තං සප්පච්චයං සතිරොධං බන්ධපඤ්චකං සුදිට්ඨං, තත්ථ නිත්තණ්හභාවං පුච්ඡන්තො ඉමං වෙ තුම්හෙතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨිත්ති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨිං. සභාවදස්සනෙන පරිසුද්ධං. පච්චයදස්සනෙන පරියොදානං. අල්ලියෙථාති තණ්හාදිට්ඨිති අල්ලියිත්වා විහරෙය්‍යාථ. කෙලායෙථාති තණ්හාදිට්ඨිති කීළමානා විහරෙය්‍යාථ. ධනායෙථාති ධනං විය ඉච්ඡන්තා ගෙධං ආපජ්ජෙය්‍යාථ. මමායෙථාති තණ්හාදිට්ඨිති මමන්තං උප්පාදෙය්‍යාථ. නිත්ථරණත්ථාය නො ගහණත්ථායාති යො සො මයා චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය කුල්ලුපමො ධම්මො දෙසිතො, නො නිකන්තිවසෙන ගහණත්ථාය. අපි නු තං තුම්හෙ ආජානෙය්‍යාථාති. විපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

402. ඉදාති තෙසං බන්ධානං පච්චයං දස්සෙන්තො, චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ආහාරාතිආදිමාහ, තම්පි වුත්තත්ථමෙව. යථා පන එකො ඉමං ජානාසීති වුත්තො, “න කෙවලං ඉමං, මාතරම්පිස්ස ජානාමි, මාතු මාතරම්පි”ති එවං පවෙණ්චසෙන ජානන්තො සුට්ඨ ජානාති නාම. ඵලමෙවං භගවා න කෙවලං බන්ධමත්තමෙව ජානාති, බන්ධානං පච්චයම්පි තෙසම්පි පච්චයානං පච්චයන්ති එවං සබ්බපච්චයපරම්පරං ජානාති. සො තං, බුද්ධබලං දිපෙන්තො ඉදාති පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං, ඉමෙ ව, භික්ඛවෙ, චත්තාරො ආහාරාතිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙව. ඉති බො, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොතිති එත්ථ පන පටිච්චසමුප්පාදකථා විත්ථාරෙතබ්බො භවෙය්‍ය, සා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතාව.

404. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතිති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං සඬබ්බාරාදිකං ඵලං හොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජතිති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඬබ්බාරාදිකං ඵලං උප්පජ්ජති, තෙනෙවාහ – “යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා...පෙ.... සමුදයො හොති”ති. එවං වට්ටං දස්සෙන්වා ඉදාති විට්ටං දස්සෙන්තො, අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරෝධාතිආදිමාහ. තත්ථ අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය එව තු. අසෙසවිරාගනිරෝධාති විරාගසඬබ්බානෙන මග්ගෙන අසෙසනිරෝධා අනුප්පාදනිරෝධා. සඬබ්බාරනිරෝධොති සඬබ්බාරානං අනුප්පාදනිරෝධො හොති, එවං නිරුද්ධානං පන සඬබ්බාරානං නිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධො හොති, විඤ්ඤාණාදිනඤ්ච නිරෝධා

නාමරූපාදීනි නිරුද්ධානියෙව හොත්තීති දස්සෙතුං සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධොතිආදිං චත්ථා එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොතීති වුත්තං. තත්ථ කෙවලස්සාති සකලස්ස, සුද්ධස්ස වා, සත්තවිරහිතස්සාති අත්ථො. දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති දුක්ඛරාසිස්ස. නිරොධො හොතීති අනුප්පාදො හොති.

406. ඉමස්මිං අසතීතිආදි වුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බං.

407. එවං වට්ටව්වට්ටං කට්ඨෙත්වා ඉදානි ඉමං ද්වාදසඬ්ඛගපච්චයවට්ටං සහ විපස්සනාය මග්ගෙන ජානන්තස්ස යා පටිධාවනා පභීයති, තස්සා අභාවං පුච්ඡන්තො අපි නු තුමිහෙ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ එවං ජානන්තාති එවං සහවිපස්සනාය මග්ගෙන ජානන්තා. එවං පස්සන්තාති තස්සෙව වෙවචනං. පුබ්බත්තන්ති පුරිමකොට්ඨාසං, අතිතඛන්ධධාතුආයතනානීති අත්ථො. පටිධාවෙය්‍යාපාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පටිධාවෙය්‍යාප. සෙසං සබ්බාසවසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව.

ඉදානි නෙසං තත්ථ නිව්වලභාවං පුච්ඡන්තො, අපි නු තුමිහෙ, භික්ඛවෙ, එවං ජානන්තා එවං පස්සන්තා එවං වදෙය්‍යාප, සත්ථා නො ගරුතිආදිමාහ. තත්ථ ගරුති භාරිකො අකාමා අනුවත්තිතබ්බො . සමණොති බුද්ධසමණො. අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාපාති අයං සත්ථා අමහාකං කිව්වං සාධෙතුං න සක්කොතිති අපි නු එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා අඤ්ඤං බාහිරකං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාප. පුටුසමණබ්‍රාහ්මණානන්ති එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා පුටුනං තිත්ථියසමණානං වෙව බ්‍රාහ්මණානඤ්ඤි. වතකොතුහලමඬ්ඛලානීති වතසමාදානාති ව දිට්ඨිකුහලානි ව දිට්ඨසුතමුත්තමඬ්ඛලානි ව. තානි සාරතො පච්චාගච්ඡෙය්‍යාපාති එතානි සාරන්ති එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා පටිආගච්ඡෙය්‍යාප. එවං නිස්සට්ඨානි ව පුන ගණ්හෙය්‍යාපාති අත්ථො. සාමං ඤාතන්ති සයං ඤාණෙන ඤාතං. සාමං දිට්ඨන්ති සයං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨං. සාමං විදිතන්ති සයං විභාවිතං පාකටං කතං. උපනීතා බො මෙ තුමිහෙති මයා, භික්ඛවෙ, තුමිහෙ ඉමිනා සන්දිට්ඨිකාදිසභාවෙන ධම්මෙන නිබ්බානං උපනීතා, පාපිතාති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකොතිආදිනමත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතො. ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තන්ති එතං වචනමිදං තුමිහෙති සාමං ඤාතාදිභාවං පටිච්ච වුත්තං.

408. තිණ්ණං බො පන, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? නනු හෙට්ඨා වට්ටව්වට්ටවසෙන දෙසනා මත්ථකං පාපිතාති? ආම පාපිතා. අයං පන පාටිඨක්කො අනුසන්ධි , “අයඤ්ඤි ලොකසන්තිවාසො පටිසන්ධිසම්මුල්ලො, තස්ස සම්මොභට්ඨානං විද්ධංසෙත්වා පාකටං කරස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරහි. අපිව වට්ටමුලං අවිජ්ජා, විවට්ටමුලං බුද්ධප්පාදො, ඉති වට්ටමුලං අවිජ්ජා විවට්ටමුලඤ්ඤි බුද්ධප්පාදං දස්සෙත්වාපි, “පුන එකවාරං වට්ටව්වට්ටවසෙන දෙසනං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ සන්තිපාතාති සමොධානෙන පිණ්ඩභාවෙන. ගබ්භස්සාති ගබ්භෙ නිබ්බත්තනකසත්තස්ස. අවක්කන්ති හොතීති නිබ්බත්ති හොති. කත්ථවි හි ගබ්භොති මාතුකුච්ඡි වුත්තො. යථාහ —

“යමෙකරත්තිං පඨමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;
අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති. (ජා. 1.15.363);

කත්ථවි ගබ්භෙ නිබ්බත්තනසත්තො. යථාහ — “යථා බො, පනානන්ද, අඤ්ඤා ඉන්ටිකා නව වා දස වා මාසෙ ගබ්භං කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා විජායන්ති”ති (ම. නි. 3.205). ඉධ සත්තො අධිප්පෙතො, තං සන්ධාය වුත්තං “ගබ්භස්ස අවක්කන්ති හොතී”ති.

ඉධානි ඉමස්මිං සත්තලොකෙ. මාතා ව උතුනී හොතීති ඉදං උතුසමයං සන්ධාය වුත්තං. මාතුගාමස්ස කිර යස්මිං ඔකාසෙ දාරකො නිබ්බත්තති, තත්ථ මහති ලොභිතපිළකා සණ්ඨතිත්වා භිජ්ජිත්වා පග්ගරති, වත්ථු සුද්ධං හොති, සුද්ධෙ වත්ථුමිති මාතාපිතුසු එකවාරං සන්තිපතිතෙසු යාව සත්ත දිව්‍යානි බෙත්තමෙව හොති. තස්මිං සමයෙ හත්ථග්ගාහවෙණ්ග්ගාහාදිනා අඬ්ගපරාමසනෙනපි දාරකො නිබ්බත්තතියෙව. ගන්ධබ්බොති තනුපගසත්තො. පච්චුපට්ඨිතො හොතීති න මාතාපිතුනං සන්තිපාතං ඔලොකයමානො සමීපෙ ධීතො පච්චුපට්ඨිතො නාම හොති. කම්මයන්තයන්තිතො පන එකො සත්තො තස්මිං ඔකාසෙ නිබ්බත්තනකො හොතීති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. සංසයෙනාති “අරොගො නු බො භවිස්සාමි අහං වා, පුත්තො වා මෙ”ති එවං මහන්තෙන ජීවිතසංසයෙන. ලොභිතඤ්ඤෙනං, භික්ඛවෙති තදා කිර මාතුලොභිතං තං යානං සම්පත්තං පුත්තසිනෙහෙන පණ්ඩරං හොති. තස්මා එවමාහ. වඩ්ඤානන්ති ගාමදාරකානං කීළනකං බුද්දකනඬ්ඛලං. සට්ඨා වුව්වති දීඝදණ්ඩෙන රස්සදණ්ඩකං පහරණකීළා. මොක්ඛවිකන්ති සම්පරිවත්තකකීළා, ආකාසෙ වා දණ්ඩකං ගහෙත්වා භූමියං වා සීසං යපෙත්වා හෙට්ඨුපරියභාවෙන පරිවත්තනකීළනන්ති වුත්තං හොති. විඬ්ඪලකං වුව්වති තාලපණ්ණාදිහි කතං වාතප්පභාරෙන පරිබ්භමනවක්කං . පත්තාළ්භකං වුව්වති පණ්ණානාළිකා, තාය වාලිකාදීනි මීනන්තා කීළන්ති. රථකන්ති බුද්දකරථං. ධනුකම්පි බුද්දකධනුමෙව.

409. සාරජ්ජනීති රාගං උප්පාදෙති. බ්‍යාපජ්ජනීති බ්‍යාපාදං උප්පාදෙති. අනුපට්ඨිතකායසතීති කායෙ සති කායසති, තං අනුපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. පරිත්තවෙතසොති අකුසලචිත්තො. යත්ථස්ස තෙ පාපකානි යස්සං ඵලසමාපත්තියං

එතෙ නිරුජ්ඣන්ති, තං න ජානාති නාධිගච්ඡතිති අත්ථො. අනුරොධවිරොධන්ති රාගඤ්චෙව දොසඤ්ච. අභිනන්දනීති තණ්හාවසෙන අභිනන්දනී, තණ්හාවසෙනෙව අහො සුඛන්තිආදීති වදන්තො අභිවදති. අප්පේකාසාය තිට්ඨතීති තණ්හාඅප්පේකාසානගහණෙන ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගණ්හාති. සුඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා අභිනන්දනු, දුක්ඛං කථං අභිනන්දනීති? “අහං දුක්ඛිතො මම දුක්ඛ”න්ති ගණ්හන්තො අභිනන්දනී නාම. උප්පජ්ජති නන්දීති තණ්හා උප්පජ්ජති. තදුපාදානන්ති සාව තණ්හා ගහණටියෙන උපාදානං නාම. තස්ස උපාදානපච්චයා භවො...පෙ.... සමුදයො භොතීති, ඉදඤ්භි භගවතා පුන ඵකචාරං ද්විසන්ධි තිස්සිකෙපං පච්චයාකාරවට්ටං දස්සිතං.

410-4. ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං ඉධ, භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජනීතිආදිමාහ. තත්ථ අප්පමාණවෙනසොති අප්පමාණං ලොකුත්තරං වෙතො අස්සාති අප්පමාණවෙනසො, මග්ගචිත්තසමධිගීති අත්ථො. ඉමං බො මෙ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තිං ධාරොථාති, භික්ඛවෙ, ඉමං සංඛිත්තෙන දෙසිතං මය්හං, තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තිදෙසනං තුම්හෙ නිව්චකාලං ධාරොය්සාථ මා පමජ්ජෙය්සාථ. දෙසනා හි එත්ථ විමුත්තිපටිලාභහෙතුතො විමුත්තිති වුත්තා. මහාතණ්හාජාලතණ්හාසඬ්ඛාපටිමුක්කන්ති තණ්හාව සංසිඛ්ඛිතටියෙන මහාතණ්හාජාලං, සඬ්ඛිතටියෙන සඬ්ඛාපටිති වුවිති; ඉති ඉමස්මිං මහාතණ්හාජාලෙ තණ්හාසඬ්ඛාපටෙ ව ඉමං සාති. භික්ඛුං කෙවට්ටපුත්තං පටිමුක්කං ධාරොථ. අනුපච්චියො අන්තොගධොති නං ධාරොථාති අත්ථො. සෙසං සඬ්ඛන්තං උත්තානන්තමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

415. එවං මෙ සුතන්ති මහාඅස්සපුරසුත්තං. තත්ථ අඬ්ඛගෙසුති අඬ්ඛා නාම ජානපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්භිසද්දෙන “අඬ්ඛා”ති වුවිති, තස්මිං අඬ්ඛගෙසු ජනපදෙ. අස්සපුරං නාම අඬ්ඛානං නිගමොති අස්සපුරන්ති නගරනාමෙන ලද්ධවොහාරො අඬ්ඛානං ජනපදස්ස එකො නිගමො, තං ගොවරගාමං කත්වා විහරතීති අත්ථො. භගවා එතදවොචාති එතං “සමණා සමණාති වො, භික්ඛවෙ, ජනො සඤ්ජානාති”තිආදිවචනමවොච.

කස්මා පන එවං අවොචාති. තස්මිං කිර නිගමෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්තා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඬ්ඛමාමකා, තදහුපබ්බජිතසාමණෙරමපි වස්සසතිකත්තෙරසද්දසං කත්වා පසංසන්ති; පුබ්බණ්හසමයං භික්ඛුසඬ්ඛසං පිණ්ඩාය පවිසන්තං දිස්වා බීජනඬ්ඛලාදීති ගහෙන්වා බෙත්තං ගච්ඡන්තාපි, එරසුආදීති ගහෙන්වා අරඤ්ඤං පවිසන්තාපි තාති උපකරණාති නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුසඬ්ඛස්ස නිසිදනට්ඨානං ආසනසාලං වා මණ්ඩපං වා රුක්ඛමූලං වා සම්මජ්ජිත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා අරජපානියං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඛසං නිසිදාපෙත්වා යාගුඛජ්ජකාදීති දත්වා කතහත්තකිව්චං භික්ඛුසඬ්ඛසං උයොයාපෙත්වා තතො තාති උපකරණාති ආදාය බෙත්තං වා අරඤ්ඤං වා ගන්ත්වා අත්තතො කම්මාති කරොන්ති, කම්මන්තට්ඨානෙපි තෙසං අඤ්ඤා කථා නාම නත්ථි. චත්තාරො මග්ගට්ඨා චත්තාරො එලට්ඨාති අට්ඨ පුග්ගලා අරියසඬ්ඛො නාම; තෙ “එවරුපෙන සීලෙන, එවරුපෙන ආචාරෙන, එවරුපාය පටිපත්තියා සමන්තාගතා ලජ්ජිතො පෙසලා උළාරගුණා”ති භික්ඛුසඬ්ඛස්සෙව වණ්ණං කථෙන්නි. කම්මන්තට්ඨානතො ආගන්ත්වා භුත්තසායමාසා සරද්ධාරෙ නිසින්නාපි, සයනිසරං පවිසිත්වා නිසින්නාපි භික්ඛුසඬ්ඛස්සෙව වණ්ණං කථෙන්නි. භගවා තෙසං මනුස්සානං නිපච්චකාරං දිස්වා භික්ඛුසඬ්ඛසං පිණ්ඩපාතාපවායෙන නියොපෙත්වා එතදවොච.

යෙ ධම්මා සමණකරණා ව බ්‍රාහ්මණකරණා වාති යෙ ධම්මා සමාදාය පරිපූරිතා සමිතපාපසමණඤ්ච බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණඤ්ච කරොන්තිති අත්ථො. “නිණ්මානි, භික්ඛවෙ, සමණස්ස සමණියාති සමණකරණියාති . කතමාති තිණ්? අධිසීලසික්ඛාසමාදානං, අධිචිත්තසික්ඛාසමාදානං , අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසමාදානං”න්ති (අ. නි. 3.82) එත්ථ පන සමණෙන කත්තබ්බධම්මා වුත්තා. තෙපි ව සමණකරණා භොන්තියෙව. ඉධ පන හිරොත්තප්පාදිවසෙන දෙසනා විත්ථාරිතා. එවං තො අයං අමිහාකන්ති එත්ථ තොති නිපාතමත්තං. එවං අයං අමිහාකන්ති අත්ථො. මහජ්ඵලා මහානිසංසාති උභයමපි අත්ථතො ඵකමෙව. අවඤ්ඤාති අමොසා. සඵලාති අයං තස්සෙව අත්ථො. යස්සා හි ඵලං නත්ථි, සා වඤ්ඤා නාම භොති. සඋද්‍යාති සවධිසී, ඉදං සඵලතාය වෙවචනං. එවඤ්ඤි වො, භික්ඛවෙ, සික්ඛිතබ්බන්ති, භික්ඛවෙ, එවං තුම්හෙහි සික්ඛිතබ්බං. ඉති භගවා ඉමිනා එත්තකෙන යානෙන හිරොත්තප්පාදිනං ධම්මානං වණ්ණං කථෙසි. කස්මා? වචනපට්ඨජින්නන්තං. සවෙ හි කොචි අවිරපබ්බජිතො බාලභික්ඛු එවං වදෙය්සා – “භගවා හිරොත්තප්පාදිධම්මෙ සමාදාය චත්තථාති වදති, කො නු බො තෙසං සමාදාය චත්තනෙ ආනිසංසො”ති? තස්ස වචනපට්ඨජින්නන්තං. අයඤ්ච ආනිසංසො, ඉමෙ හි ධම්මා සමාදාය පරිපූරිතා සමිතපාපසමණං නාම බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණං නාම කරොන්ති, වතුපච්චයලාභං උප්පාදෙන්ති, පච්චයදායකානං මහජ්ඵලතං සමිපාදෙන්ති, පබ්බජ්ජං අවඤ්ඤා සඵලං සඋද්‍යං කරොන්තිති වණ්ණං අභාසී. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන වණ්ණකථා සතිපට්ඨානෙ (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 2.373) වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

416. හිරොත්තප්පෙනාති “යං හිරියති හිරියිතබ්බෙන, ඔත්තප්පති ඔත්තප්පිතබ්බෙනා”ති (ධ. ස. 1331) එවං විත්ථාරිතාය හිරියා වෙව ඔත්තප්පෙන ව. අපිවෙත්ථ අප්ඤ්ඤානසමුට්ඨානා හිරී, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතෙය්‍යා හිරී, ලොකාධිපතෙය්‍යං ඔත්තප්පං. උප්පාසභාවසංශ්ඨිතා හිරී, භයසභාවසංශ්ඨිතං ඔත්තප්පං, විත්ථාරකථා පනෙත්ථ සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තා. අපිව ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා ලොකං පාලනතො ලොකපාලධම්මා නාමාති කථිතා. යථාහ – “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙත්ති. කතමෙ ද්වෙ? හිරී ව ඔත්තප්පඤ්ඤා. ඉමෙ බො, භික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙත්ති. ඉමෙ ව බො, භික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං න පාලෙය්‍යං, නයිධ පඤ්ඤායෙථ, ‘මාතා’ති වා, ‘මාතූච්ඡා’ති වා, ‘මාතූලානී’ති වා, ‘ආචරියභරියා’ති වා, ‘ගරුනං දාරා’ති වා, සම්භෙදං ලොකො අගම්ස්ස, යථා අපේළකා කුක්කුටසුකරා සොණසිඨිගාලා”ති (අ. නි. 2.9). ඉමෙයෙව ජාතකෙ “දෙවධම්මා”ති කථිතා. යථාහ –

“හිරිඔත්තප්පසම්පන්නා , සුක්කධම්මසමාහිතා;
සන්නො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මාති චූච්චරෙ”ති. (ජා. 1.1.6);

මහාචුත්තරේචරස්ස පන කිලෙසසල්ලෙඛනපටිපදාති කත්වා දස්සිතා. යථාහ – “පරෙ අහිරිකා භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ හිරිමනා භවිස්සාමාති සල්ලෙබො කරණියො. පරෙ අනොත්තාපි භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ ඔත්තාපි භවිස්සාමාති සල්ලෙබො කරණියො”ති (ම. නි. 1.83). ඉමෙව මහාකස්සපත්ථෙරස්ස ඔවාදුපසම්පදාති කත්වා දස්සිතා. චුත්තඤ්ඤෙන – “තස්මා තිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං, තිබ්බං මෙ හිරොත්තප්පං පච්චුපට්ඨිතං භවිස්සති ථෙරෙසු නවෙසු මජ්ඣිමෙසුති. එවඤ්ඤි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බ”න්ති (සං. නි. 2.154). ඉධ පනෙතෙ සමණධම්මා නාමාති දස්සිතා.

යස්මා පන එත්තාවතා සාමඤ්ඤත්ථො මත්ථකං පත්තො නාම හොති, තස්මා අපරෙපි සමණකරණධම්මෙ දස්සෙතුං සියා බො පන, භික්ඛවෙ, තුම්භාකන්තිආදිමාහ. තත්ථ සාමඤ්ඤත්ථොති සංයුත්තකෙ තාව, “කතමඤ්ඤා, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං? අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො. සෙය්‍යාපීදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි, ඉදං චූච්චති, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමො ව, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤත්ථො? යො, භික්ඛවෙ, රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො, අයං චූච්චති, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤත්ථො”ති (සං. නි. 5.36) මග්ගො “සාමඤ්ඤ”න්ති, ඵලනිබ්බානාති “සාමඤ්ඤත්ථො”ති චුත්තාති. ඉමස්මිං පන යානෙ මග්ගමිපි ඵලමිපි එකතො කත්වා සාමඤ්ඤත්ථො කථිතොති වෙදිතබ්බො. ආරොවයාමිති කථෙමි. පටිවෙදයාමිති ජානාපෙමි.

417. පරිසුද්ධො නො කායසමාචාරොති එත්ථ කායසමාචාරො පරිසුද්ධො අපරිසුද්ධොති දුට්ඨො. යො හි භික්ඛු පාණං හනති අදින්නං ආදියති, කාමෙසු මිච්ඡා වරති, තස්ස කායසමාචාරො අපරිසුද්ධො නාම, අයං පන කම්මපථවසෙනෙව වාරිතො. යො පන පාණිනා වා ලෙඩ්ඛනා වා දණ්ඩෙන වා සත්ථෙත වා පරං පොථෙති විභෙදෙති, තස්ස කායසමාචාරො අපරිසුද්ධො නාම, අයමිපි සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයම්පෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබො නාම කථිතො. යො හි භික්ඛු පානීයසංචො වා පානීයං පිචන්තානං, පත්තෙ වා හත්තං භුඤ්ජන්තානං කාකානං නිවාරණවසෙන හත්ථං වා දණ්ඩං වා ලෙඩ්ඛුං වා උග්ගිරති, තස්ස කායසමාචාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම. උත්තානොති උග්ගතො පාකටො. විවටොති අනාවටො අසඤ්ජන්තො. උභයෙනාපි පරිසුද්ධතංයෙව දීපෙති. න ව ඡීද්දවාති සදා එකසදිසො අන්තරන්තරෙ ඡීද්දරහිතො. සංචුකොති කිලෙසානං ද්වාර පිදහනෙන පිදහිතො, න වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථාය.

418. වච්ඡමාචාරෙපි යො භික්ඛු මුසා වදති, පිසුණං කථෙති, ඵරුසං භාසති, සම්ඵං පලපති, තස්ස වච්ඡමාචාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන කම්මපථවසෙන වාරිතො. යො පන ගහපතිකාති වා දාසාති වා පෙස්සාති වා ආදිහි බ්‍රංසෙන්නො වදති, තස්ස වච්ඡමාචාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයම්පෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබො නාම කථිතො. යො හි භික්ඛු දහරෙන වා සාමණෙරෙන වා, “කච්චි, හත්තෙ, අම්භාකං උපජ්ඣායං පස්සථා”ති චුත්තෙ, සම්බහුලා, ආචුසො, භික්ඛුභික්ඛුතියො එකස්මිං පදෙසෙ විචදිංසු, උපජ්ඣායො තෙ චික්කායිකසාකභණ්ඩිකං උක්ඛිපිත්වා ගතො භවිස්සති”තිආදිනා නයෙන භසාධිප්පායොපි එවරුපං කථං කථෙති, තස්ස වච්ඡමාචාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

419. මනොසමාචාරෙ යො භික්ඛු අභිජ්ඣාලු බ්‍යාපන්නවිත්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, තස්ස මනොසමාචාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන කම්මපථවසෙනෙව වාරිතො. යො පන උපනික්ඛිත්තං ජාතරූපරජතං සාදියති, තස්ස මනොසමාචාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයමිපි සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයම්පෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබො නාම කථිතො. යො පන භික්ඛු කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස මනොසමාචාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

420. ආජීවස්මිං යො භික්ඛු ආජීවහෙතු වෙජ්ජකම්මං පහිණගමනං ගණ්ඩථාලනං කරොති, අරුමක්ඛනං දෙති, තෙලං පවතිති එකච්ඡතිඅනෙසනාවසෙන ජීවිකං කප්පෙති. යො වා පන විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජති, තස්ස ආජීවො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයම්පෙතං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙබො නාම කථිතො. යො හි භික්ඛු සප්පිනවනිතතෙලමධුථාණිකාදිති ලභිත්වා, “ස්වෙ වා පුනදිවසෙ වා භවිස්සති”ති සන්නිධිකාරකං පරිභුඤ්ජති, යො වා පන නිම්බඬිකුරාදිති දිස්වා සාමණෙරෙ වදති – “අංඬිකුරෙ

බාද්‍යා” නි, සාමණේරා ථෙරො බාදිතුකාමොති කප්පියං කත්වා දෙන්ති, දහරෙ පන සාමණේරෙ වා පාතියං පිවථ, ආවුසොති වදති, තෙ ථෙරො පාතියං පිවිතුකාමොති පාතියසඬ්ඛං ධොවිත්වා දෙන්ති, තම්පි පරිභුඤ්ජන්තස්ස ආජීවො අපරිසුද්ධො නාම භොති. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

422. මත්තඤ්ඤානි පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤා, යුත්තඤ්ඤා, පමාණඤ්ඤා.

423. ජාගරියමනුයුත්තානි රත්තින්දිවං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා එකස්මිං කොට්ඨාසෙ නිද්දාය ඔකාසං දත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ ජාගරියම්භි යුත්තා පයුත්තා. සීහසෙය්‍යාන්ති එත්ථ කාමභොගිසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යානි වතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්නි” ති (අ. නි. 4.246) අයං කාමභොගිසෙය්‍යා, තෙසු හි යෙභුයොන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථී.

“යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්නි” ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙය්‍යා, පෙනා හි අප්පමංසලොභිතත්තා අට්ඨිසඬ්ඛාතජට්ඨා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නි.

“යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, සීහො මීගරාජා නඬ්භුට්ඨං අන්තරසත්ථීම්භි අනුපක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙන්නි” ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යංපෙත්වා නඬ්භුට්ඨං අන්තරසත්ථීම්භි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬ්භුට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යංපෙත්වා සයති. දිවසම්පි සයිත්වා පඬුප්ඤ්ඤාමානො න උත්තාසන්නො පඬුප්ඤ්ඤාති. සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්. සචෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං භොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස ව අනුරූප” න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා සුරභාවස්ස ව අනුරූපමීද” න්ති භට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජම්භිතං විජම්භිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති. චතුත්ථස්ඤ්ඤාතසෙය්‍යා පන තථාගතසෙය්‍යානි වුවිචති. තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදඉරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම. පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායානි අතිආධාය ඊසකං අතික්කම්ම යංපෙත්වා, ගොප්ථකෙන හි ගොප්ථකෙ, ජාණ්ණා වා ජාණ්ණම්භි සඬ්ඝට්ටියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං න භොති, සෙය්‍යා අභාසුකා භොති. යථා පන න සඬ්ඝට්ටෙති, එවං අතික්කම්ම යංපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං භොති, සෙය්‍යා භාසුකා භොති, තස්මා එවමාහ.

425. අභිජ්ඣං ලොකෙතිආදි චූළහත්ථීපදෙ විත්ථාරිතං.

426. යා පනායං සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙති උපමා චුත්තා. තත්ථ ඉණං ආදායානි වඩ්ඪීයා ධනං ගහෙත්වා. බ්‍යන්ති කරෙය්‍යානි විගතත්තානි කරෙය්‍යා. යථා තෙසං කාකණිකමත්තොපි පරියන්තො නාම නාවසිස්සති, එවං කරෙය්‍යා, සබ්බසො පටිනියානෙය්‍යානි අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආණණ්‍යානිදානං. සො හි අණණොම්භිති ආවජ්ජන්තො බලවපාමොජ්ජං ලභති, බලවසොමනස්සමධිගච්ඡති. තෙන චුත්තං – “ලභෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස” න්ති.

විසභාගවෙදනුප්පත්තියා කකවෙනෙව චතුරුරියාපථං ඡන්දන්තො ආබාධනීති ආබාධො, ස්වාස්ස අත්ථීති ආබාධිකො. තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො. අධිමත්තගිලානොති බාල්භගිලානො. නච්ඡාදෙය්‍යානි අධිමත්තබ්‍යාධිපරෙතතාය න රුච්චෙය්‍යා. බලමත්තානි බලමෙව, බලඤ්චස්ස කායෙ න භවෙය්‍යානි අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආරොග්‍යානිදානං, තස්ස හි අරොගොම්භිති ආවජ්ජයතො තදුභයං භොති. තෙන චුත්තං – “ලභෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස” න්ති. න වස්ස කිඤ්චි භොගානං වයොනි කාකණිකමත්තම්පි භොගානං වයො න භවෙය්‍යා. තතොනිදානන්ති බන්ධනාමොක්ඛනිදානං, සෙසං චුත්තතයෙනෙව සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බං. අනත්තාධීනොති න අත්තති අධීනො, අත්තතො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලභති. පරාධීනොති පරෙසු අධීනො, පරස්සෙව රුචියා පවත්තති. න යෙන කාමං ගමොති යෙන දිසාභාගෙනස්ස කාමො භොති. ඉච්ඡා උප්පජ්ජති ගමනාය, තෙන ගන්තුං න ලභති. දාසබ්‍යානි දාසභාවා. භුජිස්සොති අත්තතො සන්තකො. තතොනිදානන්ති භුජිස්සනිදානං. කත්තාරද්ධානමග්ගන්ති කත්තාරං අද්ධානමග්ගං, නිරුද්ධං දීසමග්ගන්ති අත්ථො. තතොනිදානන්ති බෙමන්තභූමිනිදානං.

ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ අප්පහීනෙති එත්ථ භගවා අප්පහීනං කාමච්ඡන්දනීවරණං ඉණසදිසං, සෙසානි රොගාදිසදිසානි කත්වා දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා – යො හි පරෙසං ඉණං ගහෙත්වා විනාසෙති. සො තෙහි ඉණං දෙහීති වුවිචමානොපි ඵරුසං වුවිචමානොපි බජ්ඣමානොපි පහරියමානොපි කිඤ්චි පටිබාහිතුං න සක්කොති, සබ්බං තිතික්ඛති, තිතික්ඛකාරණඤ්ඤිස්ස තං ඉණං භොති. එවමෙවං යො යම්භි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති, තණ්හාගණෙන තං වත්ථුං ගණ්හාති, සො තෙන ඵරුසං වුවිචමානොපි බජ්ඣමානොපි පහරියමානොපි සබ්බං තිතික්ඛති. තිතික්ඛකාරණඤ්ඤිස්ස සො කාමච්ඡන්දො භොති සරසාමිකෙහි වධියමානානං ඉත්ථීනං වියාති. එවං ඉණං විය කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො.

යථා පන පිත්තරොගාතුරො මධුසක්කරාදීසුපි දිත්තෙසු පිත්තරොගාතුරත්තාය තෙසං රසං න වින්දති, තිත්තකං තිත්තකන්ති උග්ගිරතියෙව. එවමෙවං බ්‍යාපන්තචිත්තො භිතකාමෙහි ආවරියුපජ්ඣායෙහි අප්පමත්තකම්පි ඔවදියමානො ඔවාදං න ගණ්හාති, “අති විය මෙ තුම්හෙ උපද්දෙවො”තිආදීනි වත්වා විබ්භමති. පිත්තරොගාතුරත්තාය සො පුරිසො මධුසක්කරාදිරසං විය, කොධාතුරත්තාය ඝාතසුඛාදිභෙදං සාසනරසං න වින්දතීති. එවං රොගො විය බ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො.

යථා පන නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරෙ බද්ධො පුරිසො නක්ඛත්තස්ස නෙව ආදිං, න මජ්ඣං, න පරියොසානං පස්සති. සො දුතියදිවසෙ මුත්තො, “අහො භියො නක්ඛත්තං මනාපං, අහො නච්චං, අහො ගීත”න්තිආදීනි සුත්වාපි පටිච්චනං න දෙති. කිං කාරණං? නක්ඛත්තස්ස අනුභූතත්තා. එවමෙවං ටීනමිද්ධාභිභූතො භික්ඛු විචිත්තනයෙපි ධම්මස්සවනෙ පවත්තමානෙ නෙව තස්ස ආදිං, න මජ්ඣං, න පරියොසානං ජානාති. සො උට්ඨිතෙ ධම්මස්සවනෙ, “අහො ධම්මස්සවනං, අහො කාරණං, අහො උපමා”ති ධම්මස්සවනස්ස වණ්ණං භණ්ණමානානං සුත්වාපි පටිච්චනං න දෙති. කිං කාරණං? ටීනමිද්ධවසෙන ධම්මකථාය අනුභූතත්තාති. එවං බන්ධනාගාරං විය ටීනමිද්ධං දට්ඨබ්බං.

යථා පන නක්ඛත්තං කීළන්තොපි දාසො, “ඉදං නාම අවිවාසිකං කරණියං අත්ථි, සීසං, තත්ථ ගච්ඡ, නො වෙ ගච්ඡසි, හත්ථපාදං වා තෙ ඡන්දාමි කණ්ණනාසං වා”ති වුත්තො සීසං ගච්ඡතියෙව, නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවිතූං න ලභති. කස්මා? පරාධිනත්තාය. එවමෙවං විනයෙ අප්පකතඤ්ඤානා විවෙකත්ථාය අරඤ්ඤං පටිට්ඨෙතාපි කස්මිඤ්චිදෙව අන්තමසො කප්පියමංසෙපි අකප්පියමංසසඤ්ඤාය උප්පන්නාය විවෙකං පභාය සීලවිසොධනත්ථං විනයධරස්ස සන්තිකෙ ගන්තබ්බං හොති. විවෙකසුඛං අනුභවිතූං න ලභති. කස්මා? උද්ධච්චකුක්කුච්චාභිභූතත්තායාති, එවං දාසබ්‍යං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං.

යථා පන කන්තාරද්ධානමග්ගපටිපන්නො පුරිසො වොරෙහි මනුස්සානං විලුත්තොකාසං පභතොකාසඤ්ච දිස්වා දණ්ඩකසද්දෙනපි සකුණසද්දෙනපි වොරා ආගතාති උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතො හොති, ගච්ඡතිපි, තිට්ඨතිපි, නිවත්තතිපි, ගතට්ඨානතො ආගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සො කිච්ඡෙන කසිරෙන බෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා, න වා පාපුණාති. එවමෙවං යස්ස අට්ඨසු යානෙසු විචිකිච්ඡා උප්පන්නා හොති. සො “බුද්ධො නු බො, න නු බො බුද්ධො”තිආදීනා නයෙන විචිකිච්ඡන්තො අධිමුච්චිත්වා සද්ධාය ගණ්හිතූං න සක්කොති. අසක්කොන්තො මග්ගං වා එලං වා න පාපුණාතීති යථා කන්තාරද්ධානමග්ගෙ “වොරා අත්ථි නත්ථි”ති පුනප්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්ත විත්තස්ස උප්පාදෙන්තො බෙමන්තපත්තියා අන්තරායං කරොති, එවං විචිකිච්ඡාපි “බුද්ධො නු බො න බුද්ධො”තිආදීනා නයෙන පුනප්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්තං විත්තස්ස උප්පාදයමානා අරියභූමිප්පත්තියා අන්තරායං කරොතීති කන්තාරද්ධානමග්ගො විය දට්ඨබ්බො.

ඉදානි සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, ආණණ්‍යන්ති එත්ථ හගවා පභිනකාමච්ඡන්දනීවරණං ආණණ්‍යසදිසං, සෙසානි ආරොග්‍යාදිසදිසානි කත්වා දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා – යථා හි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙත්වා සම්ද්ධකම්මන්තො, “ඉදං ඉණං නාම පලිබොධමුල”න්ති වින්තෙත්වා සවඩ්ඪිකං ඉණං නියානෙත්වා පණ්ණං ඵාලාපෙය්‍ය. අප්පස්ස තතො පට්ඨාය නෙව කොචි දුතං පෙසෙති, න පණ්ණං, සො ඉණසාමිකෙ දිස්වාපි සවෙ ඉච්ඡති, ආසනා උට්ඨහති, නො වෙ, න උට්ඨහති. කස්මා? තෙහි සද්ධිං නිල්ලෙපතාය අලග්ගතාය. එවමෙව භික්ඛු, “අයං කාමච්ඡන්දො නාම පලිබොධමුල”න්ති සතිපට්ඨානෙ වුත්තනයෙනෙව ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා කාමච්ඡන්දනීවරණං පජ්හති. තස්සෙවං පභිනකාමච්ඡන්දස්ස යථා ඉණමුත්තස්ස පුරිසස්ස ඉණසාමිකෙ දිස්වා නෙව භයං න ඡම්භිතත්තං හොති. එවමෙව පරවත්ථුම්භි නෙව සඬිගො න බන්ධො හොති. දිබ්බානිපි රූපානි පස්සතො කිලෙසො න සමුදාවරති. තස්මා හගවා ආණණ්‍යමිව කාමච්ඡන්දප්පහානමාහ.

යථා පන සො පිත්තරොගාතුරො පුරිසො භෙසජ්ජකිරියාය තං රොගං වූපසමෙත්වා තතො පට්ඨාය මධුසක්කරාදීනං රසං වින්දති. එවමෙවං භික්ඛු, “අයං බ්‍යාපාදො නාම අනත්ථකාරකො”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා බ්‍යාපාදනීවරණං පජ්හති. සො එවං පභිනබ්‍යාපාදො යථා පිත්තරොගච්ඡිත්තො පුරිසො මධුසක්කරාදීනි මධුරානි සම්පියායමානො පටිසෙවති. එවමෙවං ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි සික්ඛාපියමානො සිරසා සම්පට්ච්ඡිත්වා සම්පියායමානො සික්ඛති. තස්මා හගවා ආරොග්‍යමිව බ්‍යාපාදප්පහානමාහ.

යථා සො නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො අපරස්මිං නක්ඛත්තදිවසෙ, “පුබ්බෙපි අහං පමාදදොසෙන බද්ධො තං නක්ඛත්තං නානුභවාමි, ඉදානි අප්පමත්තො භවිස්සාමි”ති යථාස්ස පටිච්චත්ථිකා ඔකාසං න ලභන්ති. එවං අප්පමත්තො හුත්වා නක්ඛත්තං අනුභවිත්වා – “අහො නක්ඛත්තං අහො නක්ඛත්ත”න්ති උදානං උදානෙසි. එවමෙව භික්ඛු, “ඉදං ටීනමිද්ධං නාම මහාඅනත්ථකර”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා ටීනමිද්ධනීවරණං පජ්හති. සො එවං පභිනටීනමිද්ධො යථා බන්ධනා මුත්තො පුරිසො සත්තාහම්පි නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවති. එවමෙවං භික්ඛු ධම්මනක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා හගවා බන්ධනා මොක්ඛම්ච ටීනමිද්ධප්පහානමාහ.

යථා පන දාසො කඤ්චිදෙව මිත්තං උපනිස්සාය සාමිකානං ධනං දත්වා අත්තානං භූජිස්සං කත්වා තතො පට්ඨාය යං ඉච්ඡති, තං කරෙය්‍ය. එවමෙව භික්ඛු, “ඉදං උද්ධච්චකුක්කුච්චං නාම මහාඅනත්ථකර”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා උද්ධච්චකුක්කුච්චං පජ්හති. සො එවං පභිනුද්ධච්චකුක්කුච්චො යථා භූජිස්සො පුරිසො යං ඉච්ඡති, තං කරොති. න තං

කොව් බලක්කාරෙන තනො නිවත්තෙනි. එවමෙවං භික්ඛු යථාසුඛං නෙක්ඛම්මපට්ඨදං පට්ඨප්පජති, න නං උද්ධව්වකුක්කුච්චං බලක්කාරෙන තනො නිවත්තෙනි. තස්මා භගවා භූජ්ජසං විය උද්ධව්වකුක්කුච්චප්පහානමාහ.

යථා බලවා පුරිසො භත්ථසාරං ගහෙත්වා සජ්ජාචුඛො සපරිවාරො කන්තාරං පට්ඨප්පජෙය්‍ය. තං වොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යං. සො සොත්ථිනා තං කන්තාරං නිත්ථරිත්වා බෙමන්තං පත්තො භට්ඨකුට්ඨො අස්ස. එවමෙවං භික්ඛු, “අයං විචිකිච්ඡා නාම අනත්ථකාරිකා”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා විචිකිච්ඡං පජහති. සො එවං පහිනවිචිකිච්ඡො යථා බලවා සජ්ජාචුඛො සපරිවාරො පුරිසො නිබ්භයො වොරෙ තිණං විය අගණෙත්වා සොත්ථිනා නික්ඛම්ත්වා බෙමන්තභූමිං පාපුණාති. එවමෙවං දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වා පරමබෙමන්තභූමිං අමතං නිබ්බානං පාපුණාති. තස්මා භගවා බෙමන්තභූමිං විය විචිකිච්ඡාපහානමාහ.

427. ඉමමෙව කායන්ති ඉමං කරජකායං. අභිසන්දෙනීති තෙමෙති ස්නෙහෙනි, සබ්බත්ථ පචත්තපීතිසුඛං කරොති. පරිසන්දෙනීති සමන්තතො සන්දෙනි. පරිපුරෙතීති වායුනා භස්තං විය පුරෙති. පරිජ්චරතීති සමන්තතො ඵුසති . සබ්බාවතො කායස්සාති අස්ස භික්ඛුනො සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්ස. කිඤ්චි උපාදින්නකසන්නතිපචත්තිට්ඨානෙ ඡවිමංසලොභිතානුගතං අණුමත්තම්පි යානං පයමජ්ඣානසුඛෙන අචුට්ඨං නාම න හොති. දක්ඛොති ඡෙකො පට්ඨලො න්භානීයවුණ්ණාති කාතුඤ්චෙව යොජෙතුඤ්ච සන්තොතුඤ්ච. කංසථාලෙති යෙන කෙනචි ලොහෙන කතභාජනෙ. මත්තිකභාජනං පන ථීරං න හොති, සන්තොන්තස්ස භිජ්ජති, තස්මා තං න දස්සෙති. පරිජ්චොසකං පරිජ්චොසකන්ති සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා. සන්තොය්‍යාති වාමභත්ථෙත කංසථාලං ගහෙත්වා දක්ඛිණෙන භත්ථෙත පමාණයුත්තං උදකං සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා පරිමද්දන්තො පිණ්ඩං කරෙය්‍ය. ස්නෙහානුගතාති උදකසිනෙහෙන අනුගතා. ස්නෙහපරෙතාති උදකසිනෙහෙන පරිගතා. සන්තරඛාභිරාති සද්ධිං අන්තොපදෙසෙන වෙව බහිපදෙසෙන ව, සබ්බත්ථකමෙව උදකසිනෙහෙන චුට්ඨාති අත්ථො. න ව පග්ගරිණීති න බිත්ථු බිත්ථු උදකං පග්ගරති, සක්කා හොති භත්ථෙතපි ද්විහිපි තිහිපි අභිගුලීහි ගහෙතුං ඔවට්ඨකම්පි කාතුන්ති අත්ථො.

428. දුතියජ්ඣානසුඛඋපමායං උබ්භිතොදකොති උබ්භින්නඋදකො, න හෙට්ඨා උබ්භිජ්ජිත්වා උග්ගච්ඡනඋදකො, අන්තොයෙව පන උබ්භිජ්ජනඋදකොති අත්ථො. ආයමුචන්ති ආගමනමග්ගො. දෙවොති මෙසො. කාලෙනකාලන්ති කාලෙ කාලෙ, අන්වද්ධමාසං වා අනුදසාහං වාති අත්ථො. ධාරන්ති චුට්ඨිං. නානුජ්ජවෙච්ඡෙය්‍යාති න පවෙසෙය්‍ය, න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. සීතා වාරිධාරා උබ්භිජ්ජිත්වාති සීතං වාරි තං උදකරහදං පුරයමානං උබ්භිජ්ජිත්වා. හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්චි උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා භිජ්ජන්තං උදකං බොහෙති. චතුහි දිසාහි පටිසනඋදකං පුරාණපණ්ණාතිණකට්ඨදණ්ඩකාදීහි උදකං බොහෙති. චුට්ඨිඋදකං ධාරාතිපාතපුජ්ජුළකෙහි උදකං බොහෙති. සන්තිසින්නමෙව පන හුත්වා ඉද්ධිනිම්මිතම්ච උජ්ජප්පමානං උදකං ඉමං පදෙසං ඵරති, ඉමං පදෙසං න ඵරතීති නත්ථි. තෙන අචුට්ඨොකාසො නාම න හොතීති. තත්ථ රහදො විය කරජකායො, උදකං විය දුතියජ්ඣානසුඛං. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

429. තතියජ්ඣානසුඛඋපමායං උජ්ජලාති එත්ථ සන්තිති උජ්ජලීති. සෙසපද්දවයෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව සෙතරත්තනීලෙසු යංකිඤ්චි උජ්ජලං උජ්ජලමෙව, ලානකසතපත්තං පුණ්ඩරිකං, සතපත්තං පදුමං. පත්තනියමං වා විනාපි සෙතං පදුමං, රත්තං පුණ්ඩරිකන්ති අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො. උදකානුග්ගතානීති උදකතො න උග්ගතාති. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති උදකතලස්ස අන්තො නිමුග්ගානියෙව හුත්වා පොසිනි, වඩ්ඪීතීති අත්ථො. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

430. චතුත්ථජ්ඣානසුඛඋපමායං පරිසුද්ධෙන වෙනසා පරියොදාතෙනාති එත්ථ නිරුපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධං. පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාතං වෙදිතබ්බං. ඔදාතෙන වත්ථෙතාති ඉදං උතුඵරණත්ථං චුත්තං. කිලිට්ඨවත්ථෙත හි උතුඵරණං න හොති, තඬ්ඬණධොතපරිසුද්ධෙන උතුඵරණං බලවං හොති. ඉමිස්සා හි උපමාය වත්ථං විය කරජකායො. උතුඵරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛං. තස්මා යථා සුන්භාතස්ස පුරිසස්ස පරිසුද්ධං වත්ථං සසීසං පාරුපිත්වා නිසින්තස්ස සරිරතො උතු සබ්බමෙව වත්ථං ඵරති, න කොචි වත්ථස්ස අචුට්ඨොකාසො හොති. එවං චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන භික්ඛුනො කරජකායස්ස න කොචි ඔකාසො අචුට්ඨො හොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. චතුත්ථජ්ඣානවිත්තමෙව වා වත්ථං විය, තංසමුට්ඨානරූපං උතුඵරණං විය. යථා හි කත්ථවි ඔදාතවත්ථෙ කායං අජඬුසන්තෙපි තංසමුට්ඨානෙන උතුනා සබ්බත්ථකමෙව කායො චුට්ඨො හොති. එවං චතුත්ථජ්ඣානසමුට්ඨිතෙන සුබ්බමරූපෙන සබ්බත්ථකමෙව භික්ඛුනො කරජකායො චුට්ඨො හොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

431. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණඋපමායං තංදිවසං කතකිරියා පාකටා හොතීති තංදිවසං ගතගාමත්තයමෙව ගහිතං. තත්ථ ගාමත්තයං ගතපුරිසො විය පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභී දට්ඨබ්බො. තයො ගාමා විය තයො භවා දට්ඨබ්බා. තස්ස පුරිසස්ස තිසු ගාමෙසු තංදිවසං කතකිරියාය ආවිභාවො විය පුබ්බෙතිවාසාය විත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො තිසු භවෙසු කතකිරියාය ආවිභාවො දට්ඨබ්බො.

432. දිබ්බවක්ඛුඋපමායං ද්වෙ අගාරාති ද්වෙ සරා. සද්ධාරාති සම්මුඛද්ධාරා. අනුවඬිකමත්තෙති අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ. අනුවචරන්තෙති ඉතො විතො ව විචරන්තෙ, ඉතො පන ගෙහා නික්ඛම්ත්වා එතං ගෙහං, එතස්මා වා නික්ඛම්ත්වා ඉමං ගෙහං පටිසනවසෙනපි දට්ඨබ්බා. තත්ථ ද්වෙ අගාරා සද්ධාරා විය චුතිපටිසන්ධියො, වක්ඛුමා පුරිසො

විය දිබ්බවක්ඛුඤාණලාභී, වක්ඛුමනො පුරිසස්ස ද්වින්නං ගෙහානං අන්තරෙ යත්වා පස්සනො ද්වෙ අගාරෙ පවිසනකනික්ඛමනකපුරිසානං පාකටකාලො විය දිබ්බවක්ඛුඤාණිනො ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා ඔලොකෙන්තස්ස වචනකපපජ්ජනකසත්තානං පාකටකාලො. කිං පන තෙ ඤාණස්ස පාකටා, පුග්ගලස්සාති? ඤාණස්ස. තස්ස පාකටත්තා පන පුග්ගලස්ස පාකටායෙවාති.

433. ආසවක්ඛයඤාණඋපමායං පබ්බතසඬ්ඛෙපෙති පබ්බතමත්ථකෙ. අනාවිලොභි නික්කද්දමො. සිප්පියො ව සම්බුකා ව සිප්පියම්බුකං. සක්ඛරා ව කප්පලා ව සක්ඛරකප්පලං. මච්ඡානං ගුම්ඛා සටාති මච්ඡගුම්ඛං. තිට්ඨන්තම්පි වරන්තම්පිති එත්ථ සක්ඛරකප්පලං තිට්ඨතියෙව, ඉතරාති වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි. යථා පන අන්තරන්තරා ධීනාසුපි නිසින්තාසුපි විජ්ජමානාසුපි, “එතා ගාවො වරන්ති”ති වරන්තියො උපාදාය ඉතරාපි වරන්තිති වුව්වන්ති. එවං තිට්ඨන්තමෙව සක්ඛරකප්පලං උපාදාය ඉතරම්පි ද්වයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයං වරන්තං උපාදාය සක්ඛරකප්පලම්පි වරන්තන්ති වුත්තං. තත්ථ වක්ඛුමනො පුරිසස්ස තීරෙ යත්වා පස්සනො සිප්පියම්බුකාදීනං විභූතකාලො විය ආසවානං ඛයාය විත්තං නීහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො වතුන්තං සච්චානං විභූතකාලො දට්ඨබ්බො.

434. ඉදානි සත්තභාකාරෙහි සලිඬගතො සගුණතො ඛිණ්ණසවස්ස නාමං ගණ්හන්තො, අයං වුව්වති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමණො ඉතිපීතිආදිමාහ. තත්ථ එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමණො හොතීතිආදීසු, භික්ඛවෙ, එවං භික්ඛු සමිතපාපත්තා සමණො හොති. බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො හොති. න්හාතකිලෙසත්තා න්හාතකො හොති, ධොතකිලෙසත්තාති අත්ථො. චතුමග්ගඤාණසඬ්ඛාතෙහි වෙදෙහි අකුසලධම්මානං ගතත්තා වෙදගු හොති, විදිතත්තාති අත්ථො. තෙනෙව විදිතාස්ස හොන්තිතිආදිමාහ. කිලෙසානං සුතත්තා සොත්තියො හොති, නිස්සුතත්තා අපහතත්තාති අත්ථො. කිලෙසානං ආරකත්තා අරියො හොති, හතත්තාති අත්ථො. තෙහි ආරකත්තා අරහං හොති, දුරිභූතත්තාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වුළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

435. එවං මෙ සුතන්ති වුළඅස්සපුරසුත්තං. තස්ස දෙසනාකාරණං පුරිමසදිසමෙව. සමණසාමිච්ඡපටිපදාති සමණානං අනුච්ඡවිකා සමණානං අනුලොමජ්ජපටිපදා.

436. සමණමලානන්තිආදීසු එතෙ ධම්මා උප්පජ්ජමානා සමණෙ මලිනෙ කරොන්ති මලග්ගහිනෙ, තස්මා “සමණමලා”ති වුව්වන්ති. එතෙහි සමණා දුස්සන්ති, පදුස්සන්ති, තස්මා සමණදොසාති වුව්වන්ති. එතෙ උප්පජ්ජන්ත්වා සමණෙ කසටෙ නිරොපෙ කරොන්ති මිලාපෙන්ති, තස්මා සමණකසටාති වුව්වන්ති. ආපායිකානං යානානන්ති අපායෙ නිබ්බත්තාපකානං කාරණානං. දුග්ගතිවෙදනියානන්ති දුග්ගතියං විපාකවෙදනාය පච්චයානං. මතජං නාමාති මනුස්සා තිබ්ණං අයං අයෙන සුසංසිත්වා තං අයවුණ්ණං මංසෙන සද්ධිං මද්දිත්වා කොඤ්චසකුණෙ බාදාපෙන්ති. තෙ උච්චාරං කාතුං අසක්කොන්තා මරන්ති. නො වෙ මරන්ති, පහරිත්වා මාරෙන්ති. අථ තෙසං කුච්ඡිං එාලෙන්වා නං උදකෙන ධොවිත්වා වුණ්ණං ගහෙන්වා මංසෙන සද්ධිං මද්දිත්වා පුන බාදාපෙන්තිති එවං සත්ත වාරෙ බාදාපෙන්වා ගහිතෙන අයවුණ්ණෙන ආවුධං කරොන්ති. සුසික්ඛිතා ව නං අයකාරා බහුහත්ථකම්මමුලං ලභිත්වා කරොන්ති. තං මතසකුණතො ජාතත්තා “මතජ”න්ති වුව්වති, අතිතිබ්ණං හොති. පීතනිසිතන්ති උදකපීතඤ්චෙව සිලාය ව සුනිසංසිතං. සඬ්ඛාටියාති කොසියා. සම්පාරුතන්ති පරියොනද්ධං. සම්පලිවෙයීතන්ති සමන්තතො වෙයීතං.

437. රජොජල්ලිකස්සාති රජොජල්ලධාරිනො. උදකොරොහකස්සාති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං උදකං ඔරොහන්තස්ස. රුක්ඛමුලිකස්සාති රුක්ඛමුලවාසිනො. අබ්භොකාසිකස්සාති අබ්භොකාසවාසිනො. උබ්භට්ඨකස්සාති උද්ධං ධීතකස්ස. පරියායහත්තිකස්සාති මාසවාරෙන වා අඩ්ඨමාසවාරෙන වා භුඤ්ජන්තස්ස. සබ්බමෙනං බාහිරසමයෙනෙව කථිතං. ඉමස්මිඤ්ඤි සාසනෙ වීවරධරො භික්ඛු සඬ්ඛාටිකොති න වුව්වති. රජොජල්ලධාරණාදිවතාති ඉමස්මිං සාසනෙ නත්ථියෙව. බුද්ධච්චනස්ස බුද්ධච්චනමෙව නාමං, න මත්තාති. රුක්ඛමුලිකො, අබ්භොකාසිකොති එත්තකංයෙව පන ලබ්භති. තම්පි බාහිරසමයෙනෙව කථිතං. ජාතමෙව නන්ති තංදිවසෙ ජාතමත්තංයෙව නං. සඬ්ඛාටිකං කරෙය්‍යුන්ති සඬ්ඛාටිකං වත්ථං නිවාසෙන්වා ව පාරුපිත්වා ව සඬ්ඛාටිකං කරෙය්‍යුං. එස නයො සබ්බත්ථ.

438. විසුද්ධමත්තානං සමනුපස්සන්ති අත්තානං විසුද්ධන්තං පස්සති. විසුද්ධොති පන න තාව වත්තබ්බො. පාමොජ්ජං ජායතීති තුට්ඨාකාරො ජායති. පමුදිතස්ස පීතීති තුට්ඨස්ස සකලසරීරං බොහයමානා පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායොති පීතිසම්පයුත්තස්ස පුග්ගලස්ස නාමකායො. පස්සමිහතිති විගතදරථො හොති. සුඛං වෙදෙහිති කායිකම්පි වෙතසිකම්පි සුඛං වෙදියති. විත්තං සමාධියතීති ඉමිනා තෙක්ඛම්මසුබ්බෙන සුබ්බස්ස විත්තං සමාධියති, අප්පනාපත්තං විය හොති. සො මෙන්තාසහගතෙන වෙතසාති හෙට්ඨා කිලෙසවසෙන ආරද්ධා දෙසනා පබ්බතෙ වුට්ඨවුට්ඨී විය නදිං යථානුසන්ධිනා බ්‍රහ්මච්චාරභාවනං ඔතිණ්ණා. තත්ථ යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව.

සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පොක්ඛරණීති මහාසිහනාදසුත්තෙ මග්ගො පොක්ඛරණියා උපමිතො, ඉධ සාසනං උපමිතන්ති වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයා සමණො හොතීති සබ්බකිලෙසානං සමිතන්තා පරමත්ථසමණො හොතීති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළආස්සපුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මූලයමකවග්ගො

1. සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනා

439. එවං මෙ සුතන්ති සාලෙයාකසුත්තං. තත්ථ කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්භිසද්දෙන කොසලාති වුවිච්ඡි, තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. පොරාණා පනාහු – යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකානි දිස්වා සිතමත්තම්පි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආහ – “යො මම පුත්තං හසාපෙති, සබ්බාලඬකාරෙන නං අලඬකරොමි”ති. තතො නඬගලානිපි ඡඩ්ඬෙත්වා මහාජනකායෙ සන්තිපතිතෙ මනුස්සා සාතිරෙකානි සත්තවස්සානි නානාකිළිකායො දස්සෙත්වා නං හසාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො සක්කො දෙවනටං පෙසෙසි. සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි. අප් තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කම්සු. තෙ පටිපටේ මිත්තසුහජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තා, “කච්චි, හො, කුසලං, කච්චි, හො, කුසලං”න්ති ආහංසු. තස්මා තං “කුසලං කුසලං”න්ති වචනං උපාදාය සො පදෙසො කොසලාති වුවිච්ඡිති.

වාරිකං වරමානොති අතුරිතවාරිකං වරමානො. මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිත්ති සතං වා සහස්සං වා සතසහස්සං වාති එවං අපරිච්ඡින්නෙන මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං. බ්‍රාහ්මණගාමොති බ්‍රාහ්මණානං සමොසරණගාමොපි බ්‍රාහ්මණගාමොති වුවිච්ඡි බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමොපි. ඉධ සමොසරණගාමො අධිප්පෙනො. තදවසරීති තං අවසරි, සම්පත්තොති අත්ථො. විහාරො පනෙත්ථ අනියාමිතො; තස්මා තස්ස අවිදුරෙ බුද්ධානං අනුච්ඡවිකො එකො වනසණ්ඨො භවිස්සති, සත්ථා තං වනසණ්ඨං ගතොති වෙදිතබ්බො. අස්සොසුත්ති සුභිංසු උපලභිංසු. සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන ජානිංසු. බොති අවධාරණත්ථෙ පදපුරණමත්තෙ වා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසුංයෙව, න තෙසං කොචි සවනන්තරායො අහොසීති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරණෙන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙව.

ඉදානි යමත්ථං අස්සොසුං, තං පකාසෙතුං සමණො ඛලු, හො, ගොතමොතිආදි වුත්තං. තත්ථ සමිතපාපත්තා සමණොති වෙදිතබ්බො. ඛලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. හොති තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලපනමත්තං. ගොතමොති හගවතො ගොත්තවසෙන පරිදිපනං. තස්මා සමණො ඛලු, හො, ගොතමොති එත්ථ සමණො කිර, හො, ගොතමගොත්තොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. සකායපුත්තොති ඉදං පන හගවතො උච්චාකුලපරිදිපනං. සකායකුලා පබ්බජිතොති සද්ධාපබ්බජිතභාවදිපනං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභාය සද්ධාපබ්බජිතොති වුත්තං හොති. තතො පරං වුත්තත්ථමෙව. තං බො පනාති ඉත්ථමිභූතාබ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන භොතො ගොතමස්සාති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො, සෙට්ඨොති වුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව, ථුතිසොසො වා. අබ්භුග්ගතොති සදෙවකං ලොකං අජ්ඣොත්ථරිත්වා උග්ගතො. කිත්ති? “ඉතිපි සො හගවා...පෙ.... බුද්ධො හගවා”ති.

තත්‍රායං පදසම්බන්ධො – සො හගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි හගවාති. ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති වුත්තං හොති. තත්ථ ආරකත්තා, අරිනං අරානඤ්ච හතත්තා, පච්චයාදිනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො හගවා අරහන්ති වෙදිතබ්බොතිආදිනා නයෙන මානිකං නික්ඛිපිත්වා සබ්බානෙව එතානි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානීති තතො තෙසං විත්ථාරො ගහෙතබ්බො.

සාධු බො පනාති සුන්දරං බො පන; අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති වුත්තං හොති. තථාරූපානං අරහතන්ති යථාරූපො සො හවං ගොතමො, එච්චරූපානං අනෙකෙහිපි කප්පකොට්ඨසතසහස්සෙහි දුල්ලහදස්සනානං බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛිත්තෙහි අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනරතනපටිමණ්ඩිතෙහි ද්විත්තිංස්මහාපුරිසලක්ඛණවරෙහි සමාකිණ්ණමනොරමසරිරානං අතප්පකදස්සනානං අතිමධුරධම්මනිග්ගොසානං, යථාභූතගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්දානං අරහනං. දස්සනං හොතිති පසාදසොම්මානි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා දස්සනමත්තම්පි සාධු හොති. සවෙ පන අට්ඨඬගසමන්තාගතෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන ධම්මං දෙසෙන්නස්ස එකං පදම්පි සොතුං ලභිස්සාම, සාධුතරංයෙව භවිස්සතිති එවං අජ්ඣාසයං කත්වා.

යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්සුති සබ්බකිච්චානි පභාය තුට්ඨමානසා ආගමංසු. එතදවොචුන්ති දුට්ඨා හි පුච්ඡා අගාරිකපුච්ඡා අනගාරිකපුච්ඡා ව. තත්ථ “කිං, හන්තෙ, කුසලං, කිං අකුසලං”න්ති ඉමිනා නයෙන අගාරිකපුච්ඡා ආගතා. “ඉමෙ බො, හන්තෙ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා”ති ඉමිනා නයෙන අනගාරිකපුච්ඡා. ඉමෙ පන අත්තනො අනුරූපං අගාරිකපුච්ඡං පුච්ඡන්තා එතං, “කො නු බො, හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො”තිආදිවචනං අවොචුං. තෙසං හගවා යථා න සක්කොන්ති සල්ලක්ඛෙතුං, එවං සංඛිත්තෙනෙව තාව පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්තො, අධම්මචරියාවිසම්චරියාහෙතු බො ගහපතයොතිආදිමාහ. කස්මා පන හගවා යථා න සල්ලක්ඛෙත්ති, එවං විස්සජ්ජෙසීති? පණ්ඩිතමානිකා හි තෙ; ආදිතොව මානිකං අට්ඨපෙත්වා යථා සල්ලක්ඛෙත්ති, එවං අත්ථෙ විත්ථාරිතෙ, දෙසනං උත්තානිකාති මඤ්ඤන්තා අවජානන්ති, මයම්පි කට්ඨෙත්තා එවමෙව කට්ඨයාමාති වත්තාරො භවන්ති. තෙන තෙසං හගවා යථා න සක්කොන්ති සල්ලක්ඛෙතුං, එවං සංඛිත්තෙනෙව තාව පඤ්භං විස්සජ්ජෙසී. තතො සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තෙහි විත්ථාරදෙසනං

යාවිතො විත්ථාරෙන දෙසෙනුං, තෙන හි ගහපතයොතිආදිමාහ. තත්ථ තෙන හීති කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා මං තුම්හෙ යාවථ, තස්මාති අත්ථො.

440. තිව්ධන්ති තිහි කොට්ඨාසෙහි. කායෙනාති කායද්වාරෙන. අධම්මවරියාවිසමවරියාති අධම්මවරියසඬ්ඛානා විසමවරියා. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො, අධම්මස්ස වරියා අධම්මවරියා, අධම්මකරණන්ති අත්ථො. විසමා වරියා, විසමස්ස වා කම්මස්ස වරියාති විසමවරියා. අධම්මවරියා ව සා විසමවරියා වාති අධම්මවරියාවිසමවරියා. එතෙනුපායෙන සබ්බෙසු කණ්හසුක්කපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලුද්දොති කක්ඛලො. දාරුණොති සාහසිකො. ලොහිතපාණීති පරං ජීවිතා වොරොපෙන්නස්ස පාණී ලොහිතෙන ලිප්පන්ති. සවෙපි න ලිප්පන්ති, තථාවිධො ලොහිතපාණීත්ථෙව වුච්චති. හතප්පහතෙ නිව්චියොති හතෙ ව පරස්ස පහාරදානෙ , පහතෙ ව පරමාරණෙ නිව්චියො. අදයාපන්නොති නික්කරුණතං ආපන්නො.

යං තං පරස්සාති යං තං පරස්ස සන්නකං. පරචිත්තුපකරණන්ති තස්සෙව පරස්ස චිත්තුපකරණං තුට්ඨිජනනං පරික්ඛාරහණ්ඩකං. ගාමගතං වාති අත්තොගාමෙ වා යපිතං. අරඤ්ඤගතං වාති අරඤ්ඤෙ රුක්ඛග්ගපබ්බතමත්ථකාදිසු වා යපිතං. අදින්නන්ති තෙහි පරෙහි කායෙන වා වාචය වා අදින්නං. ථෙය්‍යසඬ්ඛාතන්ති එත්ථ ථෙතොති වොරො. ථෙන්නස්ස භාවො ථෙය්‍යං, අවහරණචිත්තස්සෙතං අධිවචනං. සඬ්ඛා සඬ්ඛාතන්ති අත්ථතො එකං, කොට්ඨාසස්සෙතං අධිවචනං, “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”තිආදිසු විය. ථෙය්‍යඤ්ච තං සඬ්ඛාතඤ්චාති ථෙය්‍යසඬ්ඛාතං, ථෙය්‍යචිත්තසඬ්ඛාතො එකො චිත්තකොට්ඨාසොති අත්ථො . කරණත්ථෙ වෙතං පච්චත්තවචනං, තස්මා ථෙය්‍යසඬ්ඛාතෙනාති අත්ථතො දට්ඨබ්බං.

මාතුරක්ඛිතාතිආදිසු යං පිතරි නට්ඨෙ වා මතෙ වා සාසච්ඡාදනාදිහි පටිජග්ගමානා, වයපත්තං කුලසරෙ දස්සාමීති මාතා රක්ඛති, අයං මාතුරක්ඛිතා නාම. එතෙනුපායෙන පිතුරක්ඛිතාදයොපි වෙදිතබ්බො. සභාගකුලාති පන කුච්ඡිගතෙසුපි ගබ්භෙසු කතිකං කරොන්ති – “සවෙ මය්හං පුත්තො හොති, තුය්හං ධිතා, අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න ලහිස්සති, මය්හං පුත්තස්සෙව හොතු”ති. එවං ගබ්භෙපි පරිග්ගහිතා සස්සාමිකා නාම. “යො ඉත්ථන්තාමං ඉත්ථී ගච්ඡති, තස්ස එත්තකො දණ්ඩො”ති එවං ගාමං වා ගෙහං වා වීථිං වා උද්දිස්ස යපිතදණ්ඩා, පන සපරිදණ්ඩා නාම. අන්තමසො මාලාගුණපරික්ඛිත්තාපිති යා සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන, “එසා මෙ හරියා හවිස්සති”ති සඤ්ඤාය තස්සා උපරි කෙනවි මාලාගුණං බිපන්නෙන මාලාගුණමත්තෙනාපි පරික්ඛිත්තා හොති. තථාරූපාසු වාරිත්තං ආපජ්ජිතා හොතීති එවරූපාසු ඉත්ථීසු සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ චුත්තම්චිඡාචාරලක්ඛණවසෙන චිතික්කමං කත්තා හොති.

සභාගතොති සභායං ධීතො. පරිසාගතොති පරිසායං ධීතො. ඤාතිමජ්ඣගතොති දායාදානං මජ්ඣෙ ධීතො. පුගමජ්ඣගතොති සෙනිනං මජ්ඣෙ ධීතො. රාජකුලමජ්ඣගතොති රාජකුලස්ස මජ්ඣෙ මහාවිනිච්ඡයෙ ධීතො . අභිනිතොති පුච්ඡනත්ථාය නිතො. සක්ඛිපුට්ඨොති සක්ඛිං කත්වා පුච්ඡිතො. එහම්හො පුරිසාති ආලපනමෙතං. අත්තහෙතු වා පරහෙතු වාති අත්තතො වා පරස්ස වා හත්ථපාදාදිහෙතු වා ධනහෙතු වා. ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු වාති එත්ථ ආමිසන්ති ලාභො අධිප්පෙතො. කිඤ්චික්ඛන්ති යං වා තං වා අප්පමත්තකං. අන්තමසො තිත්තිරට්ටකසප්පිපිණ්ඩනවනිපිණ්ඩාදිමත්තකස්සපි ලඤ්ජස්ස හෙතුති අත්ථො. සම්පජානමුසා භාසිතා හොතීති ජානන්නොයෙව මුසාවාදං කත්තා හොති.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතොති චුත්තානං සන්නිකෙ සුතං හොති, තෙසං හෙදාය. අමුසං හෙදායාති යෙසං අමුත්‍රාති චුත්තානං සන්නිකෙ සුතං හොති, තෙසං හෙදාය. ඉති සමග්ගානං වා හෙදකාති එවං සමග්ගානං වා ද්විත්තං සභායකානං හෙදං කත්තා. භින්නානං වා අනුප්පදානාති සුට්ඨු කතං තයා, තං පජහන්නෙ කතිපාහෙනෙව තෙ මහන්තං අනත්ථං කරෙය්‍යාති එවං භින්නානං පුන අසංසන්දනාය අනුප්පදාතා උපත්ථම්භෙනා කාරණං දස්සෙනාති අත්ථො. වග්ගො ආරාමො අභිරුට්ඨානමස්සාති වග්ගාරාමො. වග්ගරතොති වග්ගෙසු රතො. වග්ගෙ දිස්වා වා සුත්ථා වා නන්දනීති වග්ගනන්දී. වග්ගකරණිං වාචන්ති යා වාචා සමග්ගෙපි සත්තෙ වග්ගෙ කරොති භින්නී, තං කලහකාරණං වාවං භාසිතා හොති.

අණ්ඩකාති යථා සදොසෙ රුක්ඛෙ අණ්ඩකාති උට්ඨහන්ති, එවං සදොසතාය බුංසනාවම්භනාදිවචනෙහි අණ්ඩකා ජාතා. කක්කසාති පුතිකා. යථා නාම පුතිකරුක්ඛො කක්කසො හොති පග්ගරිතවුණ්ණො, එවං කක්කසා හොති, සොතං සංසමානා විය පටිසති. තෙන චුත්තං “කක්කසා”ති. පරකටුකාති පරෙසං කටුකා අමනාපා දොසජනනී. පරාභිසජ්ජනීති කුටිලකණ්ටකසාඛා විය මම්මෙසු විජ්ඣිත්වා පරෙසං අභිසජ්ජනී ගන්තුකාමානම්පි ගන්තුං අදත්වා ලග්ගනකාරී. කොධසාමන්තාති කොධස්ස ආසන්නා. අසමාධිසංවත්තනිකාති අප්පනාසමාධිස්ස වා උපචාරසමාධිස්ස වා අසංවත්තනිකා. ඉති සබ්බානෙව තාති සදොසවාචාය වෙච්චනාති.

අකාලවාදීති අකාලෙන වත්තා. අභූතවාදීති යං නත්ථී, තස්ස වත්තා. අනත්ථවාදීති අකාරණනිස්සිතං වත්තා. අධම්මවාදීති අසභාවං වත්තා . අවිනයවාදීති අසංවර්වනයපටිසංයුත්තස්ස වත්තා. අනිධානවති වාචන්ති හදයමඤ්ජුසායං නිධෙතුං අයුත්තං වාවං භාසිතා හොති. අකාලෙනාති වත්තබ්බකාලස්ස පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා අයුත්තකාලෙ වත්තා හොති. අනපදෙසන්ති සුත්තපදෙසවිරහිතං. අපරියන්තවතින්ති අපරිච්ඡෙදං, සුත්තං වා ජාතකං

වා නික්බිත්තවා තස්ස උපලබ්භං වා උපමං වා වත්ථුං වා ආහරිත්වා බාහිරකථංයෙව කපෙති. නික්බිත්තං නික්බිත්තමෙව හොති. “සුත්තං නු බො කපෙති ජාතකං නු බො, නස්ස අන්තං වා කොටිං වා පස්සාමා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. යථා වටරුක්ඛසාබානං ගතගතට්ඨානෙ පාරොභා ඔතරන්ති, ඔතිණ්ණොතිණ්ණට්ඨානෙ සම්පජ්ජිත්වා පුන වඩ්ඪන්තියෙව . එවං අඩ්ඪයොජනම්පි යොජනම්පි ගච්ඡන්තියෙව, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පන මූලරුක්ඛො විනස්සති, පචෙණ්ණජාතකාව තිට්ඨන්ති. එවමයම්පි නිග්‍රොධධම්මකථිකො නාම හොති; නික්බිත්තං නික්බිත්තමත්තමෙව කත්වා පස්සෙනෙව පරිහරන්තො ගච්ඡති. යො පන බහුම්පි භණන්තො එතදත්ථමීදං චුත්තන්ති ආහරිත්වා ජානාපෙතුං සක්කොති, තස්ස කපෙතුං වට්ටති. අනත්ථසංභිතන්ති න අත්ථනිස්සිතං.

අභිජ්ඣානා හොතීති අභිජ්ඣාය ඔලොකෙතා හොති. අහො වතාති පත්ථනත්ථෙ නිපාතො. අභිජ්ඣාය ඔලොකිතමත්තකෙන චෙත්ථ කම්මපට්ඨෙදො න හොති. යදා පන, “අහො චතීදං මම සත්තකං අස්ස, අහමෙත්ථ වසං වත්තෙයා”න්ති අත්තතො පරිණාමෙති, තදා කම්මපට්ඨෙදො හොති, අයම්ධ අධිජ්ජෙතො.

බ්‍යාපන්තචිත්තොති විපන්තචිත්තො පුතිභුතචිත්තො. පද්ධට්ඨමනසඛිකප්පොති දොසෙන දුට්ඨචිත්තසඛිකප්පො. හඤ්ඤන්තුති සාතියන්තු. වජ්ඣන්තුති වධං පාපුණන්තු. මා වා අහෙසුන්ති කිඤ්චිපි මා අහෙසුං. ඉධාපි කොපමත්තකෙන කම්මපට්ඨෙදො න හොති. හඤ්ඤන්තුතිආදිචිත්තතෙනෙව හොති, තස්මා එවං චුත්තං.

මිච්ඡාදිට්ඨිකොති අකුසලදස්සනො. විපරිතදස්සනොති විපල්ලත්ථදස්සනො. නත්ථී දින්නන්ති දින්නස්ස ඵලාභාවං සන්ධාය වදති. ශිට්ඨං චුච්චති මහායාගො. හුතන්ති පහෙණකසක්කාරො අධිජ්ජෙතො, තම්පි උභයං ඵලාභාවමෙව සන්ධාය පටික්ඛිපති. සුකතදුක්කටානන්ති සුකතදුක්කටානං, කුසලාකුසලානන්ති අත්ථො. එලං විපාකොති යං ඵලන්ති වා විපාකොති වා චුච්චති, තං නත්ථීති වදති. නත්ථී අයං ලොකොති පරලොකෙ ධීතස්ස අයං ලොකො නත්ථී. නත්ථී පරො ලොකොති ඉධ ලොකෙ ධීතස්සපි පරලොකො නත්ථී, සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්තිති දස්සෙති. නත්ථී මාතා නත්ථී පිතාති තෙසු සම්මාපට්ඨන්තිමිච්ඡාපට්ඨන්තිතං ඵලාභාවවසෙන වදති. නත්ථී සත්තා ඔපපාතිකාති වචිත්වා උපපජ්ජනකසත්තා නාම නත්ථීති වදති. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදෙන්තිති යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය සයං පච්චක්ඛං කත්වා පචෙදෙන්ති, තෙ නත්ථීති සබ්බඤ්ඤාචුද්ධානං අභාවං දීපෙති, එත්තාවතා දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි කථිතා හොති.

441. පාණාතිපාතං පභායාතිආදයො සත්ත කම්මපථා චූළහත්ථීපදෙ විත්ථාරිතා. අනභිජ්ඣාදයො උත්තානත්ථායෙව.

442. සහබ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍යන්ති සහභාවං උපගච්ඡෙය්‍යං. බ්‍රහ්මකායිකානං දෙවානන්ති පට්ඨමජ්ඣානභූමිදෙවානං. ආභානං දෙවානන්ති ආභා නාම විසුං නත්ථී, පරිත්තාහඅප්පමාණාහආහස්සරානාමෙතං අධිවචනං. පරිත්තාහානන්තිආදි පන එකතො අග්ගහෙත්වා තෙසංයෙව හෙදතො ගහණං. පරිත්තසුභානන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. ඉති භගවා ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

ඉධ යත්වා පන දෙවලොකා සමානෙතබ්බා. තිස්සන්තං තාව ඤානභූමීතං වසෙන නව බ්‍රහ්මලොකා, පඤ්ච සුද්ධාවාසා චතුච්ඡි ආරූපෙහි සද්ධිං නවාති අට්ඨාරස, චෙහජ්ජලෙහි සද්ධිං එකුනච්ඡති, තෙ අසඤ්ඤා පක්ඛිපිත්වා විසති බ්‍රහ්මලොකා හොන්ති, එවං ඡහි කාමාවචරෙහි සද්ධිං ඡබ්බිසති දෙවලොකා නාම. තෙසං සබ්බෙසම්පි භගවතා දසකුසලකම්මපට්ඨෙහි නිබ්බන්ති දස්සිතා.

තත්ථ ඡසු තාව කාමාවචරෙසු තිණ්ණං සුවරිතානං විපාකෙනෙව නිබ්බන්ති හොති. උපරිදෙවලොකානං පන ඉමෙ කම්මපථා උපනිස්සයවසෙන කථිතා . දස කුසලකම්මපථා හි සීලං, සීලවතො ව කසිණපරිකම්මං ඉජ්ඣතිති. සීලෙ පතිට්ඨාය කසිණපරිකම්මං කත්වා පට්ඨමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා පට්ඨමජ්ඣානභූමියං නිබ්බන්තති; දුතියාදීනි භාවෙත්වා දුතියජ්ඣානභූමිආදීසු නිබ්බන්තති; රූපාවචරජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො පඤ්චසු සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බන්තති; රූපාවචරජ්ඣානං පාදකං කත්වා අරූපාවචරසමාපත්තිං නිබ්බන්තෙත්වා චතුසු අරූපෙසු නිබ්බන්තති; රූපාරූපජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති. අසඤ්ඤාහවො පන බාහිරකානං තාපසපරිබ්බාජකානං ආවිණ්ණොති ඉධ න නිද්දිට්ඨො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සාලෙය්‍යකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා

444. එවං මෙ සුතන්ති වෙරඤ්ජකසුත්තං. තත්ථ වෙරඤ්ජකාති වෙරඤ්ජවාසිනො. කෙනවිදෙව කරණීයෙනාති කෙනවිදෙව අනියමිතකිච්චෙන. සෙසං සබ්බං පුරිමසුත්තෙ චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්ඡි ඉධ අධම්මචාරී

විසමචාරීනී එවං පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතා. පුරිමසුත්තෙ ධම්මාධිට්ඨානානි අයං විසෙසො. සෙසං තාදිසමෙවානි.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

449. එවං මෙ සුතන්ති මහාවෙදල්ලසුත්තං. තත්ථ ආයස්මාති සගාරවසප්පතිස්සවචනමෙතං. මහාකොට්ඨිකොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. පටිසල්ලානා වුට්ඨිකොති එලසමාපත්තිතො වුට්ඨිකො. දුප්පඤ්ඤො දුප්පඤ්ඤොති එත්ථ පඤ්ඤාය දුට්ඨං නාම නත්ථී, අප්පඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤොති අත්ථො. කිත්තාවතා නු ඛොති කාරණපරිච්ඡේදපුච්ඡා, කිත්තකෙන නු ඛො එවං වුච්චතීති අත්ථො. පුච්ඡා ච නාමෙසා අදිට්ඨයොතනාපුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා, විමතිච්ඡේදනාපුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කට්ඨකමාසනාපුච්ඡානි පඤ්චවිධා හොති. තාසමිදං නානාකරණං –

කතමා අදිට්ඨයොතනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතාය විභාවනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං අදිට්ඨයොතනාපුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං, අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා.

කතමා විමතිච්ඡේදනාපුච්ඡා? පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති විමතිපක්ඛන්දො, ද්වේළ්භකජාතො, “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කිං නු ඛො, කථං නු ඛො”ති, සො විමතිච්ඡේදනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං විමතිච්ඡේදනාපුච්ඡා (මහානි. 150; වුළුති. පුණ්ණකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 12).

“තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වානි? අනිච්චං, භන්තෙ”ති (මහාව. 21) එවරූපා අනුමතිං ගහෙත්වා ධම්මදෙසනාකාලෙ පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා නාම.

“චත්තාරොමෙ , භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා, කතමෙ චත්තාරො”ති (සං. නි. 5.390) එවරූපා භික්ඛුසඤ්ඤා සයමෙව පුච්ඡන්තා සයමෙව විස්සජ්ජේතුකාමස්ස පුච්ඡා කට්ඨකමාසනාපුච්ඡා නාම. තාසු ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිප්පෙනා.

ථෙරො හි අත්තනො දිවාට්ඨානෙ නිසිදිත්වා සයමෙව පඤ්භං සමුට්ඨපෙත්වා සයං විනිවිජ්ජන්තො ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙසි. එකච්චො හි පඤ්භං සමුට්ඨාපෙතුංයෙව සක්කොති න නිවිජ්ජතුං; එකච්චො නිවිජ්ජතුං සක්කොති න සමුට්ඨාපෙතුං; එකච්චො උභයමිපි න සක්කොති; එකච්චො උභයමිපි සක්කොති. තෙසු ථෙරො උභයමිපි සක්කොතියෙව. කස්මා? මහාපඤ්ඤාය. මහාපඤ්ඤා නිස්සාය හි ඉමස්මිං සාසනෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො, මහාකච්චානත්ථෙරො, පුණ්ණත්ථෙරො, කුමාරකස්සපත්ථෙරො, ආනන්දත්ථෙරො, අයමෙව ආයස්මාති සම්බහුලා ථෙරා විසෙසට්ඨානං අධිගතා. න හි සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පාපුණ්ණතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය සාරිපුත්තත්ථෙරො තං යානං අධිගතො. පඤ්ඤාය හි ථෙරෙන සදිසො නත්ථී. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.189).

තථා න සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා භගවතා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා සමානෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථං විභජ්ජතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය මහාකච්චානත්ථෙරො තත්ථ පටිබලො ජාතො, තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං විභජ්ජතානං යදිදං මහාකච්චානො”ති (අ. නි. 1.197).

තථා න සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා ධම්මකථං කට්ඨන්තෙන දස කථාවත්ථුනි ආභරිත්වා සත්ත විසුද්ධියො විභජ්ජන්තෙ ධම්මකථං කට්ඨතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය පුණ්ණත්ථෙරො චතුපරිසමජ්ඣෙ අලඬිකතධම්මාසනෙ විත්තබ්බිනිං ගහෙත්වා නිසිත්තො ලිළායන්තො පුණ්ණවන්දො විය ධම්මං කට්ඨෙසි. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ධම්මකථිකානං යදිදං පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.196).

තථා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො භික්ඛු ධම්මං කට්ඨන්තො ඉතො වා එත්තො වා අනුක්කමීත්වා යට්ඨිකොටිං ගහෙත්වා අන්ධො විය, එකපදිකං දණ්ඩකසෙතුං ආරුල්ලො විය ච ගවිජ්ජති. මහාපඤ්ඤො පන චතුප්පදිකං ගාථං නික්ඛිපිත්වා උපමා ච කාරණානි ච ආභරිත්වා තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං ගහෙත්වා හෙට්ඨුපරියං කරොන්තො කට්ඨෙසි. මහාපඤ්ඤාය පන කුමාරකස්සපත්ථෙරො චතුප්පදිකං ගාථං නික්ඛිපිත්වා උපමා ච කාරණානි

ව ආහරිත්වා තෙහි සද්ධිං යොජෙන්නො ජාතස්සෙර පඤ්චවණ්ණානි කුසුමානි ඵුල්ලාපෙන්තො විය සිනෙරුමත්ථකෙ වට්ටිසහස්සං තෙලපදිපං ජාලෙන්තො විය තෙපිටකං බුද්ධවචනං හෙට්ඨපරියං කරොන්නො කථෙසි. තෙනෙව නං හගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං චිත්තකට්ඨකානං යදිදං කුමාරකස්සපො”ති (අ. නි. 1.217).

තථා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො භික්ඛු චතුභි මාසෙහි චතුප්පදිකමිපි ගාථං ගහෙතුං න සක්කොති. මහාපඤ්ඤො පන එකපදෙ යත්වා පදසතමිපි පදසහස්සමිපි ගණ්හාති. ආනන්දත්ථෙරො පන මහාපඤ්ඤාය එකපද්ධාරෙ යත්වා සකිංයෙව සුත්වා පුන අපුච්ඡන්තො සට්ඨි පදසහස්සානි පන්තරස ගාථාසහස්සානි වල්ලියා පුප්ථානි ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හන්තො විය එකප්පහාරෙතෙව ගණ්හාති. ගහිතගහිතං පාසාණෙ ඛතලෙඛා විය, සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තසිහවසා විය ව ගහිතාකාරෙතෙව තිට්ඨති. තෙනෙව නං හගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ගතිමන්තානං යදිදං ආනන්දො, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, බහුස්සුතානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223).

න හි සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො භික්ඛුනා චතුප්පිසම්භිදාපහෙදස්ස මත්ථකං පාපුණ්තුං. මහාපඤ්ඤො පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය මහාකොට්ඨිතත්ථෙරො අධිගමපරිපුච්ඡාසවනපුබ්බයොගානං වසෙන අනන්තනායුස්සදං පටිසම්භිදාපහෙදං පත්තො. තෙනෙව නං හගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං පටිසම්භිදාපත්තානං යදිදං මහාකොට්ඨිතො”ති (අ. නි. 1.218).

ඉති ථෙරො මහාපඤ්ඤාය පඤ්ඤං සමුට්ඨාපෙතුමිපි නිව්ඤ්ජනමිපි උභයමිපි සක්කොති. සො දිවාට්ඨානෙ නිසිදිත්වා සයමෙව සබ්බපඤ්ඤෙ සමුට්ඨපෙත්වා සයං විනිවිජ්ජන්තො ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙත්වා, “සොහනා වත අයං ධම්මදෙසනා, ජෙට්ඨහානිකෙන නං ධම්මසෙනාපතිනා සද්ධිං සංසන්දිස්සාමි, තතො අයං ද්විත්තමිපි අම්භාකං එකමතියා එකප්ඤ්ඤාසයෙන ව යපිතා අතිගරුකා හවිස්සති පාසාණවිජ්ජන්තසදිසා, චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකානං තිත්ථෙ යපිතනාවා විය, මග්ගගමනත්ථිකානං සහස්සයුත්තආපඤ්ඤරොපො විය බහුපකාරා හවිස්සති”ති දිට්ඨසංසන්දනත්ථං පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං – “තාසු ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිප්පෙනා”ති.

නප්පජානාතීති එත්ථ යස්මා නප්පජානාති, තස්මා දුප්පඤ්ඤොති වුව්චතීති අයමත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථං. ඉදං දුක්ඛන්ති නප්පජානාතීති ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, ඉතො උද්ධං නත්ථිති දුක්ඛසච්චං යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛසමුදයොති ඉතො දුක්ඛං සමුදෙතීති පවත්තිදුක්ඛපහාවිකා තණ්හා සමුදයසච්චන්ති යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛනිරොධොති ඉදං දුක්ඛං අයං දුක්ඛසමුදයො ව ඉදං නාම යානං පත්වා නිරුප්ඤ්ඤාති උභින්නං අප්පවත්ති නිබ්බානං නිරොධසච්චන්ති යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදාති අයං පටිපදා දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡති මග්ගසච්චං යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාතීති. අනන්තරවාරෙපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සඬ්ඛෙපතො පනෙත්ථ චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො පුග්ගලො කට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ඤි ආවරියසන්තිකෙ වත්තාරි සච්චානි සවනතො උග්ගණ්හාති. යපෙත්වා තණ්හං තෙභුමකා ධම්මා දුක්ඛසච්චං, තණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිබ්බානං නිරොධසච්චං, දුක්ඛසච්චං පරිජානන්තො සමුදයසච්චං පජහන්තො නිරොධපාපතො මග්ගො මග්ගසච්චන්ති එවං උග්ගහෙත්වා අභිනිවිසති. තත්ථ පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ටං, පච්ඡිමානි විවට්ටං, වට්ටෙ අභිනිවෙසො හොති, නො විවට්ටෙ, තස්මා අයං අභිනිවිසමානො දුක්ඛසච්චෙ අභිනිවිසති.

දුක්ඛසච්චං නාම රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධානි වචන්ථපෙත්වා ධාතුකම්මට්ඨානවසෙන ඔතරිත්වා, “වත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රූපං රූප”න්ති වචන්ථපෙති. තදාරම්මණා වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණං නාමන්ති එවං යමකතාලක්ඛන්ධං භින්දන්තො විය “ද්වෙව ඉමෙ ධම්මා නාමරූප”න්ති වචන්ථපෙති. තං පනෙතං න අහෙතුකං සහෙතුකං සප්පච්චයං, කො වස්ස පච්චයො අවිජ්ජාදයො ධම්මානි එවං පච්චයෙ වෙව පච්චයුප්පන්තධම්මෙ ව වචන්ථපෙත්වා “සබ්බෙපි ධම්මා හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිව්චා”ති අනිව්චලක්ඛණං ආරොපෙති, තතො උදයවයප්පට්ඨිළනාකාරෙන දුක්ඛා, අවසවත්තනාකාරෙන අනත්තාති තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා සම්මසන්තො ලොකුත්තරමග්ගං පාපුණාති.

මග්ගක්ඛණෙ වත්තාරි සච්චානි එකපට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣති, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣති. සමුදයං පහානපට්ටෙධෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ටෙධෙන, මග්ගං භාවනාපට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාභිසමයෙන අභිසමෙති, සමුදයං පහානාභිසමයෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාභිසමයෙන, මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති. සො තිණ්ණ සච්චානි කිච්චතො පටිවිජ්ඣති, නිරොධං ආරම්මණතො. තස්මිඤ්චස්ස ඛණෙ අහං දුක්ඛං පරිජානාමි, සමුදයං පජහාමි, නිරොධං සච්ඡිකරොමි, මග්ගං භාවෙමිති ආභොගසමන්තාභාරමනසිකාරපච්චවෙක්ඛණා නත්ථි. එතස්ස පන පරිගණ්හන්තස්සෙව මග්ගො තිසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙන්නොව නිරොධං ආරම්මණතො පටිවිජ්ඣතිති.

තස්මා පඤ්ඤාවානි වුවහිනි එත්ථ භෙට්ඨිමකොට්ඨාසො සොනාපන්නො, උපරිමකොට්ඨාසා ඛිණාසවො පඤ්ඤාවානි නිද්දිට්ඨො. යො පන තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං පාළිතො ව අත්ථතො ව අනුසන්ධිතො ව පුබ්බාපරතො ව උග්ගභෙත්වා භෙට්ඨුපරියං කරොන්තො විචරති, අනිච්චදුක්ඛානත්තවසෙන පරිග්ගහමත්තම්පි නත්ථී, අයං පඤ්ඤවා නාම, දුප්පඤ්ඤො නාමාති? විඤ්ඤාණවර්තො නාමෙස, පඤ්ඤවානි න වත්තබ්බො. අථ යො තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා සම්මසන්නො අප්ප අප්පෙව අරහත්තන්ති වරති, අයං පඤ්ඤවා නාම, දුප්පඤ්ඤො නාමාති? භජාපියමානො පඤ්ඤවාපක්ඛං භජති. සුත්තෙ පන පටිවෙධොව කථිතො.

විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණන්ති ඉධ කිං පුච්ඡති? යෙන විඤ්ඤාණෙන සධ්ධාරෙ සම්මසිත්වා එස පඤ්ඤවා නාම ජාතො, තස්ස ආගමනවිපස්සනා විඤ්ඤාණං කම්මකාරකචිත්තං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. සුඛන්තිපි විජානාතීති සුඛවෙදනම්පි විජානාති. උපරිපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉමිනා ථෙරො “සුඛං වෙදනං වෙදයමානො සුඛං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාති”ති ආදිනා (ම. නි. 1.113; දී. නි. 2.380) නයෙන ආගතවෙදනාවසෙන අරූපකම්මට්ඨානං කථෙසි. තස්සත්ථො සතිපට්ඨානෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

සංසට්ඨානි එකුප්පාදාදිලක්ඛණෙන සංයොගට්ඨෙන සංසට්ඨා, උදාහු විසංසට්ඨානි පුච්ඡති. එත්ථ ව ථෙරො මග්ගපඤ්ඤාද්ව විපස්සනාවිඤ්ඤාණාද්වාවානි ඉමෙ ද්වෙ ලොකියලොකුත්තරධම්මෙ මිස්සෙත්වා භූමන්තරං හින්දිත්වා සමයං අජානන්තො විය පුච්ඡතිති න වෙදිතබ්බො. මග්ගපඤ්ඤාය පන මග්ගවිඤ්ඤාණෙන, විපස්සනාපඤ්ඤාය ව විපස්සනාවිඤ්ඤාණෙනෙව සද්ධිං සංසට්ඨභාවං පුච්ඡතිති වෙදිතබ්බො. ථෙරොපිස්ස තමෙවත්ථං විස්සප්පෙත්තො ඉමෙ ධම්මා සංසට්ඨානිආදිමාහ. තත්ථ න ව ලබ්භා ඉමෙසං ධම්මානන්ති ඉමෙසං ලොකියමග්ගලක්ඛණෙපි ලොකුත්තරමග්ගලක්ඛණෙපි එකතො උප්පන්නානං ද්විත්තං ධම්මානං. විනිබ්භුජිත්වා විනිබ්භුජිත්වාති විසුං විසුං කත්වා විනිවට්ටෙත්වා, ආරම්මණතො වා වත්ථුතො වා උප්පාදතො වා නිරොධතො වා නානාකරණං දස්සෙතුං න සක්කාති අත්ථො. තෙසං තෙසං පන ධම්මානං විසයො නාම අත්ථී. ලොකියධම්මං පත්වා හි විත්තං ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඛගමං, ලොකුත්තරං පත්වා පඤ්ඤා.

සම්මාසම්බුද්ධොපි හි ලොකියධම්මං පුච්ඡන්තො, “භික්ඛු, ත්වං කතමං පඤ්ඤං අධිගතො, කිං පට්මග්ගපඤ්ඤං, උදාහු දුතිය තතිය චතුත්ථ මග්ගපඤ්ඤ”න්ති න එවං පුච්ඡති. කිං එස්සො ත්වං, භික්ඛු, කිං වෙදනො, කිං සඤ්ඤො, කිං චෙතනොති න ව පුච්ඡති, විත්තවසෙන පන, “කිඤ්චිත්තො ත්වං, භික්ඛු”ති (පාරා. 135) පුච්ඡති. කුසලාකුසලං පඤ්ඤාපෙත්තොපි “මනොපුබ්බඛගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා”ති (ධ. ප. 1, 2) ව, “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) ව එවං විත්තවසෙනෙව පඤ්ඤාපෙති. ලොකුත්තරං පුච්ඡන්තො පන කිං එස්සො ත්වං භික්ඛු, කිං වෙදනො, කිං සඤ්ඤො, කිං චෙතනොති න පුච්ඡති. කතමා තෙ, භික්ඛු, පඤ්ඤා අධිගතා, කිං පට්මග්ගපඤ්ඤං, උදාහු දුතියතතියචතුත්ථමග්ගපඤ්ඤාති එවං පඤ්ඤාවසෙනෙව පුච්ඡති.

ඉන්ද්‍රියසංයුත්තෙපි “පඤ්චමානි, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච? සද්ධිත්තද්‍රියං චිරිසිත්තද්‍රියං සතිත්තද්‍රියං සමාධිත්තද්‍රියං පඤ්ඤිත්තද්‍රියං. කත්ථ ව, භික්ඛවෙ, සද්ධිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං? චතුසු සොනාපන්නියඛගෙසු එත්ථ සද්ධිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ව, භික්ඛවෙ, චිරිසිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං? චතුසු සම්මප්පමානෙසු එත්ථ චිරිසිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ව, භික්ඛවෙ, සතිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං? චතුසු සතිපට්ඨානෙසු එත්ථ සතිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ව, භික්ඛවෙ, සමාධිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං? චතුසු ඤානෙසු එත්ථ සමාධිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං. කත්ථ ව, භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං? චතුසු අරියසච්චෙසු එත්ථ පඤ්ඤිත්තද්‍රියං දට්ඨබ්බං”න්ති (සං. නි. 5.478). එවං සවිසයස්මිංයෙව ලොකියලොකුත්තරා ධම්මා කථිතා.

යථා හි වත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා රාජානි රාජපඤ්චමෙසු සභායෙසු නක්ඛත්තං කිළිස්සාමාති වීථිං ඔතිණ්ණෙසු එකස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස ගෙහං ගතකාලෙ ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව, “ඉමෙසං බාදනීයං භොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඤ්ඤාදීනි දෙථා”ති ගෙහෙ විවාරෙති. දුතියස්ස තතියස්ස චතුත්ථස්ස ගෙහං ගතකාලෙ ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව, “ඉමෙසං බාදනීයං භොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඤ්ඤාදීනි දෙථා”ති ගෙහෙ විවාරෙති. අථ සබ්බපච්ඡා රඤ්ඤො ගෙහං ගතකාලෙ කිඤ්චාපි රාජා සබ්බත්ථ ඉස්සරොව, ඉමස්මිං පන කාලෙ අත්තනො ගෙහෙයෙව, “ඉමෙසං බාදනීයං භොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඤ්ඤාදීනි දෙථා”ති විවාරෙති. එවමෙවං බො සද්ධාපඤ්චමකෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු තෙසු සභායෙසු එකතො වීථිං ඔතරන්තෙසු විය එකාරම්මණෙ උප්පප්පමානෙසුපි යථා පට්මස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විවාරෙති, එවං සොනාපන්නියඛගානි පත්වා අධිමොක්ඛලක්ඛණං සද්ධිත්තද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඛගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා දුතියස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විවාරෙති, එවං සම්මප්පමානානි පත්වා පරිග්ගහලක්ඛණං චිරිසිත්තද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඛගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා තතියස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විවාරෙති, එවං සතිපට්ඨානානි පත්වා උපට්ඨානලක්ඛණං සතිත්තද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඛගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා චතුත්ථස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විවාරෙති, එවං ඤානවිමොක්ඛෙ පත්වා අවික්ඛෙපලක්ඛණං සමාධිත්තද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඛගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. සබ්බපච්ඡා රඤ්ඤො ගෙහං ගතකාලෙ පන යථා ඉතරෙ වත්තාරො තුණ්හි නිසීදන්ති, රාජාව ගෙහෙ විවාරෙති, එවමෙව අරියසච්චානි පත්වා පජානනලක්ඛණං පඤ්ඤිත්තද්‍රියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඛගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති.

ඉති පටිසම්භිදාපත්තානං අග්ගෙ යපිතො මහාකොට්ඨිකත්තෙරො ලොකියධම්මං පුච්ඡන්තො චිත්තං ජෙට්ඨකං චිත්තං පුබ්බධගමං කත්වා පුච්ඡී; ලොකුත්තරධම්මං පුච්ඡන්තො පඤ්ඤං ජෙට්ඨකං පඤ්ඤං පුබ්බධගමං කත්වා පුච්ඡී. ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්තෙරොපි තථෙව විස්සජ්ජෙසීති.

යං භාවුසො, පජානාතීති යං චතුසච්චධම්මමිදං දුක්ඛන්තිආදිනා නයෙන මග්ගපඤ්ඤා පජානාති. තං විජානාතීති මග්ගවිඤ්ඤාණම්පි තථෙව තං විජානාති. යං විජානාතීති යං සඛිබාරගතං අනිච්චන්තිආදිනා නයෙන විපස්සනාවිඤ්ඤාණං විජානාති. තං පජානාතීති විපස්සනාපඤ්ඤාපි තථෙව තං පජානාති. තස්මා ඉමෙ ධම්මාති තෙන කාරණෙන ඉමෙ ධම්මා. සංසට්ඨාති එකුප්පාදඵකනිරොධඵකවත්ථුකඵකාරම්මණතාය සංසට්ඨා.

පඤ්ඤා භාවෙනබ්බාති ඉදං මග්ගපඤ්ඤං සන්ධාය වුත්තං. තංසම්පයුත්තං පන විඤ්ඤාණං තාය සද්ධිං භාවෙනබ්බමෙව හොති. විඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤෙයාන්ති ඉදං විපස්සනාවිඤ්ඤාණං සන්ධාය වුත්තං. තංසම්පයුත්තා පන පඤ්ඤා තෙන සද්ධිං පරිජානිතබ්බාව හොති.

450. වෙදනා වෙදනාති ඉදං කස්මා පුච්ඡති? වෙදනාලක්ඛණං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. එවං සන්තෙපි තෙභුමිකසම්මසනවාරවෙදනාව අධිජ්ජෙතාති සල්ලක්ඛෙනබ්බො. සුඛම්පි වෙදෙතීති සුඛං ආරම්මණං වෙදෙති අනුභවති. පරතො පදද්වයෙපි එසෙව නයො. “රූපඤ්ච හිදං, මහාලි, එකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස, දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්තං අනවක්කන්තං සුඛෙන, නයිදං සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යුං. යස්මා ච බො, මහාලි, රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කන්තං අනවක්කන්තං දුක්ඛෙන, තස්මා සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති, සංයොගා සංකිලිස්සන්ති. වෙදනා ච හිදං... සඤ්ඤා... සඛිබාරා... විඤ්ඤාණඤ්ච හිදං, මහාලි, එකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස...පෙ.... සංකිලිස්සන්ති”ති (සං. නි. 3.70) ඉමිනා හි මහාලිසුත්තපරියායෙන ඉධ ආරම්මණං සුඛං දුක්ඛං අදුක්ඛමසුඛන්ති කථිතං. අපිච්ච පුරිමං සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා සුඛා වෙදනා වෙදෙති; පුරිමං දුක්ඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා දුක්ඛා වෙදනා වෙදෙති; පුරිමං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා වෙදෙතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. වෙදනායෙව හි වෙදෙති, න අඤ්ඤො කොචි වෙදිතා නාම අත්ථීති වුත්තමෙන.

සඤ්ඤා සඤ්ඤාති ඉධ කිං පුච්ඡති? සබ්බසඤ්ඤාය ලක්ඛණං. කිං සබ්බත්ථකසඤ්ඤායාති? සබ්බසඤ්ඤාය ලක්ඛණන්තිපි සබ්බත්ථකසඤ්ඤාය ලක්ඛණන්තිපි එකමෙවෙනං, එවං සන්තෙපි තෙභුමිකසම්මසනවාරසඤ්ඤාව අධිජ්ජෙතාති සල්ලක්ඛෙනබ්බො. නිලකම්පි සඤ්ජානාතීති නිලපුජ්ජෙ වා වත්ථෙ වා පරිකම්මං කත්වා උපවාරං වා අජ්ජනං වා පාපෙන්තො සඤ්ජානාති. ඉමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ පරිකම්මසඤ්ඤාපි උපවාරසඤ්ඤාපි අජ්ජනාසඤ්ඤාපි වට්ටති. නිලෙ නිලන්ති උජ්ජජනකසඤ්ඤාපි වට්ටතියෙව. පිතකාදීසුපි එසෙව නයො.

යා වාචුසො, වෙදනාති එත්ථ වෙදනා, සඤ්ඤා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමාති තිණි ගහෙන්වා පඤ්ඤා කස්මා න ගහිතාති? අසබ්බසඛිගාහිකත්තා. පඤ්ඤාය හි ගහිතාය පඤ්ඤාය සම්පයුත්තාව වෙදනාදයො ලබ්භන්ති, නො විජ්ජයුත්තා. තං පන අග්ගහෙන්වා ඉමෙසු ගහිතෙසු පඤ්ඤාය සම්පයුත්තා ව විජ්ජයුත්තා ව අන්තමසො ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණධම්මාපි ලබ්භන්ති. යථා හි තයො පුරිසා සුත්තං සුත්තන්ති වදෙය්‍යුං, චතුත්ථො රතනාවුතසුත්තන්ති. තෙසු පුරිමා තයො තක්කගතම්පි පට්ටිච්චකාදිගතම්පි යංකිඤ්චි බහුං සුත්තං ලභන්ති අන්තමසො මක්කටකසුත්තම්පි. රතනාවුතසුත්තං පරියෙසන්තො මන්දං ලභති, එවංසම්පදම්ඤ්ච වෙදිතබ්බං. හෙට්ඨතො වා පඤ්ඤා විඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සම්පයොගං ලභාපිතා විස්සට්ඨන්තාව ඉධ න ගහිතාති වදන්ති. යං භාවුසො, වෙදෙතීති යං ආරම්මණං වෙදනා වෙදෙති, සඤ්ඤාපි තදෙව සඤ්ජානාති. යං සඤ්ජානාතීති යං ආරම්මණං සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, විඤ්ඤාණම්පි තදෙව විජානාතීති අත්ථො.

ඉදානි සඤ්ජානාති විජානාති පජානාතීති එත්ථ විසෙසො වෙදිතබ්බො. තත්ථ උපසග්ගමන්තමෙව විසෙසො. ජානාතීති පදං පන අවිසෙසො. තස්සාපි ජානන්තෙව විසෙසො වෙදිතබ්බො. සඤ්ඤා හි නිලාදිවසෙන ආරම්මණං සඤ්ජානනමත්තමෙව, අනිච්චං දුක්ඛං අනන්තාති ලක්ඛණපට්ටෙධං පාපෙතුං න සක්කොති. විඤ්ඤාණං නිලාදිවසෙන ආරම්මණඤ්චෙව සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිලක්ඛණපට්ටෙධඤ්ච පාපෙති, උස්සක්කිත්වා පන මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුං න සක්කොති. පඤ්ඤා නිලාදිවසෙන ආරම්මණම්පි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපට්ටෙධම්පි පාපෙති, උස්සක්කිත්වා මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුම්පි සක්කොති.

යථා හි හෙරඤ්ඤිකඵලකෙ කභාපණරාසිමිහි කතෙ අජාතබුද්ධි දාරකො ගාමිකපුරිසො මහාහෙරඤ්ඤිකොති තිසු ජනෙසු ඔලොකෙත්වා යිතෙසු අජාතබුද්ධි දාරකො කභාපණානං චිත්තවිචිත්තචතුරස්සමණ්ඩලභාවමෙව ජානාති, ඉදං මනුස්සානං උපහොගපරිහොගං රතනසම්මතන්ති න ජානාති. ගාමිකපුරිසො චිත්තාදිභාවඤ්චෙව ජානාති, මනුස්සානං උපහොගපරිහොගරතනසම්මතභාවඤ්ච. “අයං කුටො අයං ඡෙකො අයං කරතො අයං සණ්භො”ති පන න ජානාති. මහාහෙරඤ්ඤිකො චිත්තාදිභාවම්පි රතනසම්මතභාවම්පි කුටාදිභාවම්පි ජානාති, ජානන්තො ව පන තං රූපං දිස්වාපි ජානාති, ආකොට්ඨස්ස සද්දං සුත්ථාපි, ගන්ධං සායිත්ථාපි, රසං සායිත්ථාපි, හත්ථෙව ගරුකලහුකභාවං උපධාරෙත්ථාපි අසුකගාමෙ කතොතිපි ජානාති, අසුකනිගමෙ අසුකනගරෙ අසුකපබ්බතවිජායාය අසුකනදිතීරෙ කතොතිපි, අසුකාවරියෙන කතොතිපි ජානාති. එවමෙව සඤ්ඤා අජාතබුද්ධිදාරකස්ස කභාපණදස්සනං විය නිලාදිවසෙන

ආරම්භමත්තමෙව සඤ්ජානාති. විඤ්ඤාණං ගාමිකපුරිසස්ස කභාපණ්දස්සනං විය නිලාදිවසෙන ආරම්භමමි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපටිවෙධමි පාපෙති. පඤ්ඤා මහාභෙරඤ්ඤිකස්ස කභාපණ්දස්සනං විය නිලාදිවසෙන ආරම්භමමි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපටිවෙධමි පාපෙති, උස්සක්කිත්වා මග්ගපාත්තභාවමි පාපෙති. සො පන නෙසං විසෙසො දුප්පටිවිජ්ඣෙය්.

තෙනාහ ආයස්මා නාගසෙනො – “දුක්ඛරං, මහාරාජ, භගවතා කතන්ති. කිං, භන්තෙ, නාගසෙන භගවතා දුක්ඛරං කතන්ති? දුක්ඛරං, මහාරාජ, භගවතා කතං, ඉමෙසං අරුපීනං චිත්තචෙතසිකානං ධම්මානං එකාරම්මණෙ පචත්තමානානං වචන්ථානං අක්ඛානං, අයං එස්සො, අයං වෙදනා, අයං සඤ්ඤා, අයං චෙතනා, ඉදං චිත්ත”න්ති (මි. ප. 2.7.16). යථා හි තිලතෙලං, සාසපතෙලං, මධුකතෙලං, එරණ්ඩකතෙලං, වසාතෙලන්ති ඉමානි පඤ්ච තෙලානි එකවාටියං පක්ඛිපිත්වා දිවසං යමකමන්ථෙහි මන්ථෙත්වා තතො ඉදං තිලතෙලං, ඉදං සාසපතෙලන්ති එකකස්ස පාටියෙක්කං උද්ධරණං නාම දුක්ඛරං, ඉදං තතො දුක්ඛරතරං. භගවා පන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස සුප්පටිවිද්ධන්තා ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා ඉමෙසං අරුපීනං ධම්මානං එකාරම්මණෙ පචත්තමානානං වචන්ථානං අක්ඛාසි. පඤ්චන්තං මහානදීනං සමුද්දං පටිට්ඨට්ඨානෙන, “ඉදං ගඬගාය උදකං, ඉදං යමුනායා”ති එවං පාටියෙක්කං උදකඋද්ධරණෙනාපි අයමන්ථො වෙදිතබ්බො.

451. නිස්සට්ඨෙතාති නිස්සට්ඨෙතා පරිච්චත්තෙන වා. තත්ථ නිස්සට්ඨෙතාති අත්ථෙ සති පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහිති නිස්සට්ඨෙතානං. පරිච්චත්තෙනාති අත්ථෙ සති කරුණවචනං වෙදිතබ්බං. ඉදං චූත්තං හොති – පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි නිස්සට්ඨිත්වා මනොද්වාරෙ පචත්තෙන පඤ්චහි වා ඉන්ද්‍රියෙහි තස්ස චත්ථුභාවං අනුපගමනාය පරිච්චත්තෙනාති. පරිසුද්ධෙනාති නිරුපක්කිලෙසෙන. මනොවිඤ්ඤාණෙනාති රූපාවචරචතුත්ථ්ඤානචිත්තෙන. කිං නෙය්‍යන්ති කිං ජානිතබ්බං. “යංකිඤ්චි නෙය්‍යං නාම අත්ථි ධම්ම”න්තිආදීසු (මහානි. 69) හි ජානිතබ්බං නෙය්‍යන්ති චූත්තං. ආකාසානඤ්චායතනා නෙය්‍යන්ති කථං රූපාවචරචතුත්ථ්ඤානචිත්තෙන අරූපාවචරසමාපත්ති නෙය්‍යාති? රූපාවචරචතුත්ථ්ඤානෙන ධීතෙන අරූපාවචරසමාපත්තිං නිබ්බන්තෙතුං සක්කා හොති. එත්ථ ධීතස්ස හි සා ඉජ්ඣති. තස්මා “ආකාසානඤ්චායතනං නෙය්‍ය”න්තිආදිමාහ. අථ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං කස්මා න චූත්තන්ති? පාටියෙක්කං අභිනිවෙසාභාවතො. තත්ථ හි කලාපතො නයතො සම්මසනං ලබ්භති, ධම්මසෙනාපතිසද්ධස්සාපි හි භික්ඛුනො පාටියෙක්කං අභිනිවෙසො න ජායති. තස්මා ථෙරොපි, “එවං කිරමෙ ධම්මා අහුත්වා සම්භොන්ති, හුත්වා පටිවෙත්ති”ති (ම. නි. 3.94) කලාපතො නයතො සම්මසිත්වා විස්සජ්ජෙසීති. භගවා පන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස හත්ථගතත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියමි පරොපඤ්ඤාස ධම්මෙ පාටියෙක්කං අංගුද්ධාරෙනෙව උද්ධරිත්වා, “යාවතා සඤ්ඤාසමාපත්තියො, තාවතා අඤ්ඤාපටිවෙධො”ති ආහ.

පඤ්ඤාවක්ඛුනා පජානාතිති දස්සනපරිණායකට්ඨෙත වක්ඛුනාය පඤ්ඤාය පජානාති. තත්ථ ද්වෙ පඤ්ඤා සමාධිපඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤා ව. සමාධිපඤ්ඤාය කිච්චතො අසම්මොහතො ව පජානාති. විපස්සනාපඤ්ඤාය ලක්ඛණපටිවෙධෙන ආරම්භණතො ජානනං කට්ඨං. කිමත්ථියාති කො එතිස්සා අත්ථො. අභිඤ්ඤත්ථාතිආදීසු අභිඤ්ඤෙය්‍යො ධම්මෙ අභිජානාතිති අභිඤ්ඤත්ථා. පරිඤ්ඤෙය්‍යො ධම්මෙ පරිජානාතිති පරිඤ්ඤත්ථා. පහාතබ්බෙ ධම්මෙ පජහතිති පහාතත්ථා. සා පනෙසා ලොකියාපි අභිඤ්ඤත්ථා ව පරිඤ්ඤත්ථා ව චික්ඛම්භනතො පහාතත්ථා. ලොකුත්තරාපි අභිඤ්ඤත්ථා ව පරිඤ්ඤත්ථා ව සමුච්ඡෙදතො පහාතත්ථා. තත්ථ ලොකියා කිච්චතො අසම්මොහතො ව පජානාති, ලොකුත්තරා අසම්මොහතො.

452. සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදායාති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා ව මග්ගසම්මාදිට්ඨියා ව. පරතො ව සොසොති සප්පායධම්මස්සවනං. යොනියො ව මනසිකාරොති අත්තතො උපායමනසිකාරො. තත්ථ සාවකෙසු අපි ධම්මසෙනාපතීනො ද්වෙ පච්චයා ලද්ධං වට්ටන්තියෙව. ථෙරො හි කප්පසතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොය්‍යං පාරමියො පුරෙත්වාපි අත්තතො ධම්මතාය අණුමත්තමිපි කිලෙසං පජහිතුං නාසක්ඛි. “යෙ ධම්මා හෙතුප්පභවා”ති (මහාව. 60) අස්සජිත්ථෙරතො ඉමං ගාථං සුත්වාචස්ස පටිවෙධො ජාතො. පටිවෙකඛුද්ධානං පන සබ්බඤ්ඤාඛුද්ධානඤ්ච පරතොසොසකම්මං නත්ථි, යොනියොමනසිකාරස්මිංයෙව යත්තං පටිවෙකබොධිඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණඤ්ච නිබ්බන්තෙත්ති.

අනුග්ගහිතාති ලද්ධපකාරා. සම්මාදිට්ඨීති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨී. එලක්ඛණෙ නිබ්බන්තා වෙතොවිමුත්ති එලං අස්සාති වෙතොවිමුත්තිඑලා. තදෙව වෙතොවිමුත්තිසඬ්ඛානං එලං ආනිසංසො අස්සාති වෙතොවිමුත්තිඑලානිසංසා. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව චතුත්ථ්ඤානපඤ්ඤා පඤ්ඤාවිමුත්ති නාම, අවසෙසා ධම්මා වෙතොවිමුත්තිති වෙදිතබ්බං. සීලානුග්ගහිතාතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සුතන්ති සප්පායධම්මස්සවනං. සාකච්ඡාති කම්මට්ඨානෙන බලනපක්ඛලනච්ඡෙදනකථා. සමථොති විපස්සනාපාදිකා අට්ඨ සමාපත්තියො. විපස්සනාති සත්තවිධා අනුපස්සනා. චතුපාරිසුද්ධිසීලඤ්චි පුරෙත්තස්ස, සප්පායධම්මස්සවනං සුණන්තස්ස, කම්මට්ඨානෙන බලනපක්ඛලනං ඡිත්තන්තස්ස, විපස්සනාපාදිකාසු අට්ඨසමාපත්තියු කම්මං කරොන්තස්ස, සත්තවිධං අනුපස්සනං භාවෙන්තස්ස අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජිත්වා එලං දෙති.

යථා හි මධුරං අම්බපක්කං පරිභුඤ්ජිතුකාමො අම්බපොතකස්ස සමන්තා උදකකොට්ඨකං ටීරං කත්වා බන්ධති. සටං ගහෙන්වා කාලෙන කාලං උදකං ආසිඤ්චති. උදකස්ස අනික්ඛමනත්ථං මරියාදං ටීරං කරොති. යා හොති සම්පෙ වල්ලි වා සුක්ඛදණ්ඩකො වා කිපිල්ලිකපුටො වා මක්කටකජාලං වා, තං අපනෙති. බණ්ත්තිං ගහෙන්වා කාලෙන කාලං

මූලානි පරිබණ්ණි. එවමස්ස අප්පමත්තස්ස ඉමානි පඤ්ච කාරණානි කරොතො සො අම්බො වඩ්ඪිත්වා එලං දෙනි. එවංසම්පදම්ඨං වෙදිතබ්බං. රුක්ඛස්ස සමන්තතො කොට්ඨකකන්ධනං විය හි සීලං දට්ඨබ්බං, කාලෙන කාලං උදකසිඤ්චනං විය ධම්මස්සවනං, මරියාදාය ථීරභාවකරණං විය සමපො, සම්පෙ වල්ලිආදීනං හරණං විය කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනච්ඡේදනං, කාලෙන කාලං බණ්ණන්ති ගභන්තවා මූලබණ්ණනං විය සත්තන්තං අනුපස්සනානං භාවනා. තෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි අනුග්ගහිතස්ස අම්බරුක්ඛස්ස මධුරඵලදානකාලො විය ඉමස්ස හික්ඛුනො ඉමෙහි පඤ්චහි ධම්මෙහි අනුග්ගහිතාය සම්මාදිට්ඨියා අරහත්තඵලදානං වෙදිතබ්බං.

453. කති පනාචුසො, හවානි ඉධ කිං පුච්ඡති? මූලමෙව ගතො අනුසන්ධි, දුප්පඤ්ඤො යෙහි භවෙහි න උට්ඨානි, තෙ පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. තත්ථ කාමභවොති කාමභවුපගං කම්මං කම්මාහිනිබ්බත්තං උපාදින්නක්ඛන්ධාපීති උභයමෙකතො කත්වා කාමභවොති ආහ. රූපාරූපභවෙසුපි එසෙව නයො. ආයතින්ති අනාගතෙ. පුනබ්බවස්ස අහිනිබ්බත්තිති පුනබ්බවාහිනිබ්බත්ති. ඉධ වට්ටං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. තත්තානුභින්නන්දනානි රූපාහින්නන්දනා සද්දාහින්නන්දනානි එවං තහිං තහිං අහින්නන්දනා, කරණවචනෙ වෙතං පච්චත්තං. තත්තානුභින්නන්දනාය පුනබ්බවාහිනිබ්බත්ති හොතිති අත්ථො. එත්තාවතා හි ගමනං හොති, ආගමනං හොති, ගමනාගමනං හොති, වට්ටං වත්තතිති වට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙසි. ඉදානි විවට්ටං පුච්ඡන්තො “කථං පනාචුසො”ති ආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ අවිජ්ජාවිරාගානි අවිජ්ජාය බයනිරොධෙන. විජ්ජුප්පාදානි අරහත්තමග්ගවිජ්ජාය උප්පාදෙන. කිං අවිජ්ජා පුබ්බෙ නිරුද්ධා, අප්ච විජ්ජා පුබ්බෙ උප්පන්නාති? උභයමෙතං න වත්තබ්බං. පදීපුප්පලනෙන අන්ධකාරවිගමො විය විජ්ජුප්පාදෙන අවිජ්ජා නිරුද්ධාව හොති. තණ්හානිරොධානි තණ්හාය බයනිරොධෙන. පුනබ්බවාහිනිබ්බත්ති න හොතිති එවං ආයතිං පුනබ්බවස්ස අහිනිබ්බත්ති න හොති, ගමනං ආගමනං ගමනාගමනං උපවිජ්ජිත්ති, වට්ටං න වත්තතිති විවට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙසි.

454. කතමං පනාචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? උභතොභාගවිමුත්තො හික්ඛු කාලෙන කාලං නිරොධං සමාපජ්ජති. තස්ස නිරොධපාදකං පට්මජ්ඣානං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. පට්මං ඣානන්ති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධං සමාපජ්ජනකෙන හික්ඛුනා අභිගව්චත්ථානං කොට්ඨාසපරිච්ඡේදො නාම ජානිතබ්බො, ඉදං ඣානං පඤ්චඩ්ගිකං චතුරඩ්ගිකං තිවඩ්ගිකං ද්වඩ්ගිකන්ති අභිගව්චත්ථානං කොට්ඨාසපරිච්ඡේදං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. විතක්කොතිආදීසු පන අහිනිරොපනලක්ඛණො විතක්කො, අනුමජ්ජනලක්ඛණො විචාරො, ඵරණලක්ඛණො පීති, සාතලක්ඛණං සුඛං, අවික්ඛෙපලක්ඛණො විත්තෙකග්ගතාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා වත්තන්ති. කතඩ්ගවිජ්ජහින්නන්ති ඉධ පන කිං පුච්ඡති? නිරොධං සමාපජ්ජනකෙන හික්ඛුනා උපකාරානුපකාරානි අභිගානි ජානිතබ්බානි, තානි පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති, විස්සජ්ජනං පනෙත්ථ පාකට්මෙව. ඉති හෙට්ඨා නිරොධපාදකං පට්මජ්ඣානං ගහිතං, උපරි තස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පුච්ඡස්සති. අන්තරා පන ඡ සමාපත්තියො සංඛිත්තා, නයං වා දස්සෙත්වා විස්සට්ඨාති වෙදිතබ්බො.

455. ඉදානි විඤ්ඤාණනිස්සයෙ පඤ්ච පසාදෙ පුච්ඡන්තො පඤ්චිමානි, ආචුසොතිආදිමාහ. තත්ථ ගොවරවිසයන්ති ගොවරභූතං විසයං. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සානි වක්ඛු සොතස්ස සොතං වා වක්ඛුස්සානි එවං එකෙකස්ස ගොවරවිසයං න පච්චනුහොති. සවෙ හි නීලාදිභෙදං රූපාරම්මණං සමොධානෙන්වා සොනින්ද්‍රියස්ස උපනෙය්‍යා, “ඉඬ්ඝි තාව නං වචන්ථපෙහි විභාවෙහි, කිං නාමෙතං ආරම්මණං”න්ති. වක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ඤි විනාපි මුඛෙන අත්තතො ධම්මතාය එවං වදෙය්‍යා – “අරෙ අන්ධබාල , වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි පරිධාවමානො අඤ්ඤත්‍ර මයා කුහිං එතස්ස ජානනකං ලභිස්සසි, ආහර නං වක්ඛුපසාදෙ උපනෙහි, අහමෙතං ආරම්මණං ජානිස්සාමි, යදි වා නීලං යදි වා පීතකං, න හි එසො අඤ්ඤස්ස විසයො, මය්හෙවෙසො විසයො”ති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. එවමෙනානි අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරං විසයං න පච්චනුහොන්ති නාම. කිං පට්ඨරණන්ති එතෙසං කිං පට්ඨරණං, කිං එතානි පට්ඨරන්තිති පුච්ඡති. මනො පට්ඨරණන්ති ජවනමනො පට්ඨරණං. මනො ව නෙසන්ති මනොද්වාරිකජවනමනො වා පඤ්චද්වාරිකජවනමනො වා එතෙසං ගොවරවිසයං රජ්ජනාදිවසෙන අනුහොති. වක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ඤි රූපදස්සනමත්තමෙව, එත්ථ රජ්ජනං වා දුස්සනං වා මුය්හනං වා නත්ථි. එතස්මිං පන ද්වාරෙ ජවනං රජ්ජති වා දුස්සති වා මුය්හති වා. සොතවිඤ්ඤාණාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්‍රායං උපමා – පඤ්ච කිර දුබ්බලභොජකා රාජානං සෙවිත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන එකස්මිං පඤ්චකුලිකෙ ගාමෙ පරිත්තකං ආයං ලභිංසු. තෙසං තත්ථ මච්ඡභාගො මංසභාගො යුත්තිකභාපණො වා, බන්ධකභාපණො වා, මාපහාරකභාපණො වා, අට්ඨකභාපණො වා, සොළසකභාපණො වා, බාත්තිංසකභාපණො වා, චතුසට්ඨිකභාපණො වා, දණ්ඩොති එත්තකමත්තමෙව පාපුණාති. සතචත්ථුකං පඤ්චසතචත්ථුකං සහස්සචත්ථුකං මහාබලිං රාජාව ගණ්හාති. තත්ථ පඤ්චකුලිකගාමො විය පඤ්ච පසාදා දට්ඨබ්බා; පඤ්ච දුබ්බලභොජකා විය පඤ්ච විඤ්ඤාණානි; රාජා විය ජවනං; දුබ්බලභොජකානං පරිත්තකං ආයපාපුණනං විය වක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං රූපදස්සනාදිමත්තං. රජ්ජනාදීනි පන එතෙසු නත්ථි. රඤ්ඤො මහාබලිග්ගණං විය තෙසු ද්වාරෙසු ජවනස්ස රජ්ජනාදීනි වෙදිතබ්බානි.

456. පඤ්චිමානි, ආචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? අත්තොනිරොධස්මිං පඤ්ච පසාදෙ. කිරියමයපවත්තස්මිඤ්ඤි වත්තමානෙ අරූපධම්මා පසාදානං බලවපච්චියා හොන්ති. යො පන තං පවත්තං නිරොධෙන්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නො, තස්ස අත්තොනිරොධෙ පඤ්ච පසාදා කිං පට්චිව තිට්ඨන්තිති ඉදං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. ආයුං පට්චිවති ජීවිතින්ද්‍රියං පට්චිව තිට්ඨන්ති . උස්මං පට්චිවති ජීවිතින්ද්‍රියං කම්මජතෙජං පට්චිව තිට්ඨති. යස්මා පන කම්මජතෙජොපි

ජීවිතින්ද්‍රියෙන විනා න තිටියිති, තස්මා “උස්මා ආයුං පටිච්ච තිටියිති”ති ආහ. ක්‍රියාකොති ජලකො. අච්චිං පටිච්චාති ජාලසිඛං පටිච්ච. ආහා පඤ්ඤායතීති ආලොකො නාම පඤ්ඤායති. ආහං පටිච්ච අච්චිති තං ආලොකං පටිච්ච ජාලසිඛං පඤ්ඤායති.

එවමෙව ඛො, ආවුසො, ආයු උස්මං පටිච්ච තිටියිති එතථ ජාලසිඛා විය කම්මජනෙජො. ආලොකො විය ජීවිතින්ද්‍රියං. ජාලසිඛා හි උප්පජ්ජමානා ආලොකං ගහෙත්වා උප්පජ්ජති. සා තෙන අත්තනා ජනිතආලොකෙනෙව සයම්පි අණු ථුලා දිසා රස්සාති පාකටා හොති. තත්ථ ජාලපචත්තියා ජනිතආලොකෙන තස්සායෙව ජාලපචත්තියා පාකටහාවො විය උස්මං පටිච්ච නිබ්බන්තෙන කම්මජමහාභූතසම්භවෙන ජීවිතින්ද්‍රියෙන උස්මාය අනුපාලනං. ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ඤි දසපි වස්සාති...පෙ.... වස්සසතම්පි කම්මජනෙජපචත්තං පාලෙති. ඉති මහාභූතාති උපාදාරූපානං නිස්සයපච්චයාදිවසෙන පච්චයාති හොන්තිති ආයු උස්මං පටිච්ච තිටියිති. ජීවිතින්ද්‍රියං මහාභූතාති පාලෙතිති උස්මා ආයුං පටිච්ච තිටියිති වෙදිතබ්බො.

457. ආයුසඬ්ඛාරාති ආයුමෙව. වෙදනියා ධම්මාති වෙදනා ධම්මාව. චූට්ඨානං පඤ්ඤායතීති සමාපත්තිතො චූට්ඨානං පඤ්ඤායති. යො හි භික්ඛු අරූපපචත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා සඤ්ඤඤ්ච වෙදනඤ්ච නිරොධෙත්වා නිරොධං සමාපත්තො, තස්ස යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන රූපජීවිතින්ද්‍රියපච්චයා අරූපධම්මා උප්පජ්ජන්ති. එවං පන රූපාරූපපචත්තං පචත්තති. යථා කිං? යථා එකො පුරිසො ජාලාපචත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා උදකෙන පහරිත්වා ජාලං අප්පචත්තං කත්වා ජාරිකාය අඬ්ඟරෙ පිටිය තුණ්හි නිසිදති. යදා පනස්ස පුන ජාලාය අත්ථො හොති, ජාරිකං අපනෙත්වා අඬ්ඟරෙ පරිචත්තෙත්වා උපාදානං දත්වා මුඛවාතං වා තාලවණ්ටවාතං වා දදාති. අථ ජාලාපචත්තං පුන පචත්තති. එවමෙව ජාලාපචත්තං විය අරූපධම්මා. පුරිසස්ස ජාලාපචත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා උදකප්පහාරෙන ජාලං අප්පචත්තං කත්වා ජාරිකාය අඬ්ඟරෙ පිටිය තුණ්හිභූතස්ස නිසප්පා විය භික්ඛුනො අරූපපචත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා සඤ්ඤඤ්ච වෙදනඤ්ච නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපජ්ජනං. ජාරිකාය පිහිතඅඬ්ඟරා විය රූපජීවිතින්ද්‍රියං. පුරිසස්ස පුන ජාලාය අත්ථො සති ජාරිකාපනයනාදීති විය භික්ඛුනො යථාපරිච්ඡින්නකාලාපගමනං. අග්ගිජාලාය පචත්ති විය පුන අරූපධම්මෙසු උප්පත්තෙසු රූපාරූපපචත්ති වෙදිතබ්බො.

ආයු උස්මා ව විඤ්ඤාණන්ති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, කම්මජනෙජොධාතු, චිත්තන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා යදා ඉමං රූපකායං ජහන්ති, අථායං අවෙනනං කට්ඨං විය පට්ඨං ඡඩ්ඨිතො සෙතීති අත්ථො. චූත්තඤ්චෙනං –

“ආයු උස්මා ව විඤ්ඤාණං, යදා කායං ජහන්තිමං;
අපච්චිදො තදා සෙති, පරහත්තං අවෙනන”න්ති. (සං. නි. 3.95);

කායසඬ්ඛාරාති අස්සාසපස්සාසා. වච්චසඬ්ඛාරාති චිත්තකච්චාරා. චිත්තසඬ්ඛාරාති සඤ්ඤාවෙදනා. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං. පරිහින්නානීති උපහතාති, විනට්ඨානීති අත්ථො. තත්ථ කෙච්චි “නිරොධසමාපන්නස්ස චිත්තසඬ්ඛාරාව නිරුද්ධා”ති වචනතො චිත්තං අනිරුද්ධං හොති, තස්මා සචිත්තකා අයං සමාපත්තීති වදන්ති. තෙ චත්තබ්බො – “වච්චසඬ්ඛාරාපිස්ස නිරුද්ධා”ති වචනතො වාචා අනිරුද්ධා හොති, තස්මා නිරොධං සමාපන්නෙන ධම්මම්පි කථෙන්නෙන සජ්ඣායම්පි කරොන්නෙන නිසිදිතබ්බං සියා. “යො වායං මනො කාලඬ්ඛකතො, තස්සාපි චිත්තසඬ්ඛාරා නිරුද්ධා”ති වචනතො චිත්තං අනිරුද්ධං භවෙය්‍ය, තස්මා කාලඬ්ඛකතෙ මානාපිතරො වා අරහන්තෙ වා ක්‍රියාපයන්නෙන අනන්තරියකම්මං කතං භවෙය්‍ය. ඉති බ්‍යඤ්ජනෙ අභිනිවෙසං අකත්වා ආවරියානං නයෙ යත්වා අත්ථො උපපරික්ඛිතබ්බො. අත්ථො හි පටිසරණං, න බ්‍යඤ්ජනං.

ඉන්ද්‍රියාති විජ්ජසන්නානීති කිරියමයපචත්තස්මිඤ්ඤි චත්තමානෙ ඛනිද්ධා ආරම්මණෙසු පසාදෙ සට්ඨෙත්තෙසු ඉන්ද්‍රියාති කිලමන්නාති උපහතාති මක්ඛිතාති විය හොන්ති, වාතාදීහි උච්ඨිතෙන රජෙන චතුමහාපථෙ යපිතආදාසො විය. යථා පන ථවිකායං පක්ඛිපිත්වා මඤ්ජුසාදිසු යපිතො ආදාසො අන්තොයෙව විරොචති, එවං නිරොධං සමාපන්නස්ස භික්ඛුනො අන්තොනිරොධෙ පඤ්ච පසාදා අභිවිරොචන්ති. තෙන චූත්තං “ඉන්ද්‍රියාති විජ්ජසන්නානී”ති.

458. කති පනාවුසො, පච්චයාති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. විස්සජ්ජනෙ පනස්ස සුඛස්ස ව පහානාති චත්තාරො අපගමනපච්චයා කථිතා. අනිමිත්තායාති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධතො චූට්ඨානකථලසමාපත්තිං පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. අවසෙසසමාපත්තිචූට්ඨානඤ්ඤි භවඬ්ඛගෙන හොති, නිරොධා චූට්ඨානං පන විපස්සනානිස්සන්දාය ඵලසමාපත්තියාති තමෙව පුච්ඡති. සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපාදීනං සබ්බාරම්මණානං. අනිමිත්තාය ව ධාතුයා මනසිකාරොති සබ්බනිමිත්තාපගතාය නිබ්බානධාතුයා මනසිකාරො. ඵලසමාපත්තිසහජාතං මනසිකාරං සන්ධායාහ. ඉති භෙට්ඨා නිරොධපාදකං පට්ඨානං ගහිතං, නිරොධස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං ගහිතං, ඉධ නිරොධතො චූට්ඨානකථලසමාපත්ති ගහිතාති.

ඉමස්මිං යානෙ නිරොධකථා කථෙතබ්බො හොති. සා, “ද්විති ඛලෙහි සමන්තාගතත්තා තයො ව සඬ්ඛාරානං පටිප්පස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසිභාවනාපඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා ඤාණ”න්ති එවං පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.83) ආගතා. විසුද්ධිමග්ගෙ පනස්සා සබ්බාකාරෙන විනිච්ඡයකථා කථිතා.

ඉදානි වලඤ්ජනසමාපත්තිං පුච්ඡන්තො කති පනාචුසො, පච්චයාතිආදිමාහ. නිරොධනො හි වුට්ඨානකඵලසමාපත්තියා ධීති නාම න හොති, එකං ද්වෙ චිත්තවාරමෙව පවත්තිත්වා හවඬගං ඔතරති. අයඤ්භි හික්ඛු සත්ත දිවසෙ අරුපපවත්තං නිරොධෙන්වා නිසින්තො නිරොධවුට්ඨානකඵලසමාපත්තියං න වීරං තිට්ඨති. වලඤ්ජනසමාපත්තියං පන අද්ධානපරිච්ඡෙදොව පමාණං. තස්මා සා ධීති නාම හොති. තෙනාහ – “අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා ධීතියා”ති. තස්සා වීරට්ඨිතත්ථං කති පච්චයාති අත්ථො. විස්සජ්ජනෙ පනස්සා පුබ්බෙ ව අභිසඬබ්බාරොති අද්ධානපරිච්ඡෙදො චුත්තො. වුට්ඨානායාති ඉධ හවඬගවුට්ඨානං පුච්ඡති. විස්සජ්ජනෙපිස්සා සබ්බනිමිත්තානඤ්ච මනසිකාරොති රුපාදිනිමිත්තවසෙන හවඬගසහජාතමනසිකාරො චුත්තො.

459. යා වායං, ආචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? ඉධ අඤ්ඤං අභිනවං නාම නත්ථී. හෙට්ඨා කථිතධම්මෙයෙව එකතො සමොධානෙන්වා පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. කත්ථ පන තෙ කථිතා? “නිලම්පි සඤ්ජානාති පිතකම්පි, ලොහිතකම්පි, ඔදාතකම්පි සඤ්ජානාති”ති (ම. නි. 1.450) එතස්මිඤ්භි යානෙ අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති කථිතා. “නත්ථී කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති නෙයා”න්ති (ම. නි. 1.451) එත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤං. “පඤ්ඤාවක්ඛුනා පජානාති”ති (ම. නි. 1.451) එත්ථ සුඤ්ඤා. “කති පනාචුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා ධීතියා වුට්ඨානායා”ති එත්ථ අනිමිත්තා. එවං හෙට්ඨා කථිතාව ඉමස්මිං යානෙ එකතො සමොධානෙන්වා පුච්ඡති. තං පන පටික්ඛිපිත්වා එතා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිද්දිට්ඨාවාති වත්වා අඤ්ඤෙ වත්තාරො ධම්මා එකතාමකා අත්ථී. එකො ධම්මො චතුතාමකො අත්ථී, එතං පාකටං කත්වා කථාපෙතුං ඉධ පුච්ඡතිති අට්ඨකථායං සන්තිට්ඨානං කතං. තස්සා විස්සජ්ජනෙ අයං වුවචතාචුසො, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්තිති අයං ඵරණඅප්පමාණතාය අප්පමාණා නාම. අයඤ්භි අප්පමාණෙ වා සත්තෙ ඵරති, එකස්මිම්පි වා සත්තෙ අසෙසෙන්වා ඵරති.

අයං වුවචතාචුසො, ආකිඤ්චඤ්ඤාති ආරම්මණකිඤ්චනස්ස අභාවතො ආකිඤ්චඤ්ඤා. අත්තෙන වාති අත්ත භාවපොසපුග්ගලාදිසඬබ්බාතෙන අත්තෙන සුඤ්ඤං. අත්තනියෙන වාති විචාරාදිපරික්ඛාරසඬබ්බාතෙන අත්තනියෙන සුඤ්ඤං. අනිමිත්තාති රාගනිමිත්තාදීනං අභාවෙනෙව අනිමිත්තා, අරහත්තඵලසමාපත්තිං සන්ධායාහ. නානත්ථා වෙව නානාබ්‍යඤ්ජනා වාති බ්‍යඤ්ජනම්පි නෙසං නානා අත්ථොපි. තත්ථ බ්‍යඤ්ජනස්ස නානතා පාකටාව. අත්ථො පන, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති භූමන්තරතො මහග්ගතා එව හොති රුපාවචරා; ආරම්මණතො සත්ත පඤ්ඤත්තිආරම්මණා. ආකිඤ්චඤ්ඤා භූමිමන්තරතො මහග්ගතා අරුපාවචරා; ආරම්මණතො න වත්තබ්බාරම්මණා. සුඤ්ඤා භූමිමන්තරතො කාමාවචරා; ආරම්මණතො සඬබ්බාරම්මණා. විපස්සනා හි එත්ථ සුඤ්ඤාති අධිප්පෙනා. අනිමිත්තා භූමිමන්තරතො ලොකුත්තරා; ආරම්මණතො නිබ්බනාරම්මණා.

රාගො ඛො, ආචුසො, පමාණකරණොතිආදීසු යථා පබ්බතපාදෙ පුතිපණ්ණරසඋදකං නාම හොති කාලුචණ්ණං; ඔලොකෙන්තානං බ්‍යාමසතගම්භිරං විය බායති. යට්ඨිං වා රජ්ජුං වා ගහෙන්වා මිනන්තස්ස පිට්ඨිපාදොත්ථරණමත්තම්පි න හොති. එවමෙවං යාව රාගාදයො නුප්පජ්ජන්ති, තාව පුග්ගලං සඤ්ජානිතුං න සක්කා හොන්ති, සොතාපන්තො විය, සකදාගාමී විය, අනාගාමී විය ව බායති. යදා පනස්ස රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, තදා රත්තො දුට්ඨො මුළුහොති පඤ්ඤායති. ඉති එතෙ “එත්තකො අය”න්ති පුග්ගලස්ස පමාණං දස්සෙන්තො විය උප්පජ්ජන්තිති පමාණකරණා නාම චුත්තා. යාවතා ඛො, ආචුසො, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්තියොති යත්තකා අප්පමාණා වෙතොවිමුත්තියො. කිත්තකා පන තා? වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරා, වත්තාරො මග්ගා, වත්තාරි ව ඵලානීති ද්වාදස. තත්ථ බ්‍රහ්මවිහාරා ඵරණඅප්පමාණතාය අප්පමාණා. සෙසා පමාණකරණානං කිලෙසානං අභාවෙන අප්පමාණා. නිබ්බානම්පි අප්පමාණමෙව, වෙතොවිමුත්ති පන න හොති, තස්මා න ගහිතං. අකුප්පාති අරහත්තඵලවෙතොවිමුත්ති; සා හි තාසං සබ්බපෙට්ඨිකා, තස්මා අග්ගමක්ඛායනීති චුත්තා. **රාගො ඛො, ආචුසො, කිඤ්චනොති** රාගො උප්පජ්ජන්වා පුග්ගලං කිඤ්චති මද්දති පලිබුන්ධති. තස්මා කිඤ්චනොති චුත්තො. මනුස්සා කිර ගොණෙහි බලං මද්දාපෙන්තො කිඤ්චෙහි කපිල, කිඤ්චෙහි කාලකාති වදන්ති. එවං මද්දනත්ථො කිඤ්චනත්ථොති වෙදිතබ්බො. දොසමොහෙසුපි එසෙව නයො. **ආකිඤ්චඤ්ඤා වෙතොවිමුත්තියො** නාම නව ධම්මා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනඤ්ච මග්ගඵලානි ව. තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං කිඤ්චනං ආරම්මණං අස්ස නත්ථීති ආකිඤ්චඤ්ඤං. මග්ගඵලානි කිඤ්චනානං මද්දනානං පලිබුන්ධනකිලෙසානං නත්ථීතාය ආකිඤ්චඤ්ඤාති. නිබ්බානම්පි ආකිඤ්චඤ්ඤං, වෙතොවිමුත්ති පන න හොති, තස්මා න ගහිතං.

රාගො ඛො, ආචුසො, නිමිත්තකරණොතිආදීසු යථා නාම ද්වින්තං කුලානං සදිසා ද්වෙ වච්ඡකා හොන්ති. යාව තෙසං ලක්ඛණං න කතං හොති, තාව “අයං අසුකකුලස්ස වච්ඡකො, අයං අසුකකුලස්සා”ති න සක්කා හොන්ති ජානිතුං. යදා පන තෙසං සත්තිසුලාදීසු අඤ්ඤතරං ලක්ඛණං කතං හොති, තදා සක්කා හොන්ති ජානිතුං. එවමෙව යාව පුග්ගලස්ස රාගො නුප්පජ්ජති, තාව න සක්කා හොති ජානිතුං අරියො වා පුටුප්පනො වාති. රාගො පනස්ස උප්පජ්ජමානොව සරාගො නාම අයං පුග්ගලොති සඤ්ජානනනිමිත්තං කරොන්තො විය උප්පජ්ජති, තස්මා “නිමිත්තකරණො”ති චුත්තො. දොසමොහෙසුපි එසෙව නයො.

අනිමිත්තා වෙතොවිමුත්ති නාම තෙරස ධම්මා – විපස්සනා, වත්තාරො ආරුප්පා, වත්තාරො මග්ගා, වත්තාරි ව ඵලානීති. තත්ථ විපස්සනා නිව්චනිමිත්තං සුබනිමිත්තං අත්තනිමිත්තං උග්ගාටෙතීති අනිමිත්තා නාම. වත්තාරො ආරුප්පා රුපනිමිත්තස්ස අභාවෙන අනිමිත්තා නාම. මග්ගඵලානි නිමිත්තකරණානං කිලෙසානං අභාවෙන අනිමිත්තාති. නිබ්බානම්පි අනිමිත්තමෙව, තං පන වෙතොවිමුත්ති න හොති, තස්මා න ගහිතං. අථ කස්මා සුඤ්ඤා

වෙනොව්වුන්ති න ගහිතාති? සා, “සුඤ්ඤා රාගෙනා”තිආදිවචනතො සබ්බත්ථ අනුපව්ට්ඨාව, තස්මා විසුං න ගහිතා . එකත්ථාති ආරම්මණවසෙන එකත්ථා. අප්පමාණං ආකිඤ්චඤ්ඤං සුඤ්ඤතං අනිමිත්තන්ති හි සබ්බානෙතානි නිබ්බානස්සෙව නාමාති. ඉති ඉමිනා පරියායෙන එකත්ථා. අඤ්ඤස්මිං පන යානෙ අප්පමාණා භොන්ති, අඤ්ඤස්මිං ආකිඤ්චඤ්ඤා අඤ්ඤස්මිං සුඤ්ඤතා අඤ්ඤස්මිං අනිමිත්තාති ඉමිනා පරියායෙන නානාත්වයාදිජනා. ඉති ථෙරො යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. වූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

460. එවං මෙ සුතන්ති වූළවෙදල්ලසුත්තං. තත්ථ විසාබ්බො උපාසකොති විසාබ්බොති එවංනාමකො උපාසකො. යෙන ධම්මදින්නාති යෙන ධම්මදින්නා නාම භික්ඛුනි තෙනුපසඬකම්. කො පනායං විසාබ්බො? කා ධම්මදින්නා? කස්මා උපසඬකමිති? විසාබ්බො නාම ධම්මදින්නාය ගිහිකාලෙ සරසාමිකො. සො යදා භගවා සම්මාසමිබ්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣන්ති පචත්තවරධම්මවක්කො යසාදයො කුලපුත්තෙ විනෙන්වා උරුවෙලං පත්වා තත්ථ ජට්ටසහස්සං විනෙන්වා පුරාණජට්ටෙහි බිණාසවහික්ඛුනි සද්ධිං රාජගහං ගන්ත්වා බුද්ධදස්සනත්ථං ද්වාදසනහුතාය පරිසාය සද්ධිං ආගතස්ස බිම්බිසාරමභාරාජස්ස ධම්මං දෙසෙසි. තදා රඤ්ඤා සද්ධිං ආගතෙසු ද්වාදසනහුතෙසු එකං නහුතං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි, එකාදස නහුතානි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨනිංසු සද්ධිං රඤ්ඤා බිම්බිසාරෙන. අයං උපාසකො තෙසං අඤ්ඤතරො, තෙහි සද්ධිං පට්ඨදස්සනෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය, පුන එකදිවසං ධම්මං සුත්වා සකදාගාමිඵලං පත්වා, තතො අපරභාගෙපි එකදිවසං ධම්මං සුත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සො අනාගාමි හුත්වා ගෙහං ආගච්ඡන්තො යථා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො සිතං කුරුමානො ආගච්ඡති, එවං අනාගන්ත්වා සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො හුත්වා අගමාසි.

ධම්මදින්නා සිහපඤ්ජරං උග්ගාටෙන්වා වීරීං ඔලොකයමානා තස්ස ආගමනාකාරං දිස්වා, “කිං නු බො එත”න්ති වින්තෙන්වා තස්ස පව්වුග්ගමනං කුරුමානා සොපානසීසෙ යත්වා ඔලම්බනත්ථං හත්ථං පසාරෙසි. උපාසකො අත්තතො හත්ථං සමිඤ්ජෙසි. සා “පාතරාසභොජනකාලෙ ජානිස්සාමි”ති වින්තෙසි. උපාසකො පුබ්බෙ තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජති. තං දිවසං පන තං අනපලොකෙන්වා යොගාවචරහික්ඛු විය එකකොව භුඤ්ජී. සා, “සායන්හකාලෙ ජානිස්සාමි”ති වින්තෙසි. උපාසකො තංදිවසං සිරිගබ්භං න පාවිසි, අඤ්ඤං ගබ්භං පටිජග්ගාපෙන්වා කජ්ජියමඤ්චකං පඤ්ඤපාපෙන්වා නිපජ්ජී. උපාසිකා, “කිං නු බවස්ස බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථී, උදාහු කෙනවිදෙව පරිභෙදකෙන හින්තො, උදාහු මය්හෙව කොචි දොසො අත්ථී”ති බලවදොමනස්සා හුත්වා, “එකං ද්වෙ දිවසෙ වසිතකාලෙ සක්කා ඤාතු”න්ති තස්ස උපට්ඨානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

උපාසකො, “කිං ධම්මදින්නෙ අකාලෙ ආගතාසි”ති පුච්ඡී. ආම අයාපුත්ත, ආගතාමිහි, න ත්වං යථා පුරාණො, කිං නු තෙ බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථීති? නත්ථී ධම්මදින්නෙති. අඤ්ඤො කොචි පරිභෙදකො අත්ථීති? අයමපි නත්ථීති. එවං සන්තෙ මය්හෙව කොචි දොසො භවිස්සතිති. කුය්හමපි දොසො නත්ථීති. අථ කස්මා මයා සද්ධිං යථා පකතියා ආලාපසල්ලාපමත්තමපි න කරොථාති? සො වින්තෙසි – “අයං ලොකුත්තරධම්මො නාම ගරු භාරියො න පකාසෙනතබ්බො, සවෙ බො පනාහං න කට්ඨස්සාමි, අයං හදයං ථාලෙන්වා එත්ථෙව කාලං කරෙය්‍යා”ති තස්සානුග්ගත්ථාය කට්ඨෙසි – “ධම්මදින්නෙ අහං සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා ලොකුත්තරධම්මං නාම අධිගතො, තං අධිගතස්ස එවරුපා ලොකියකිරියා න වට්ටති. යදි ත්වං ඉච්ඡෙසි, තව වත්තාලිය කොටියො මම වත්තාලිය කොටියොති අසිතිකොට්ඨනං අත්ථී, එත්ථ ඉස්සරා හුත්වා මම මාතිට්ඨානෙ වා හගිතිට්ඨානෙ වා යත්වා වස. තයා දින්නෙන හත්තපිණ්ඩමත්තකෙන අහං යාපෙස්සාමි. අට්ඨෙවං න කරොසි, ඉමෙ භොගෙ ගහෙන්වා කුලගෙහං ගච්ඡ, අථාපි තෙ බහිද්ධා පත්ථනා නත්ථී, අහං තං හගිතිට්ඨානෙ වා ධිතුට්ඨානෙ වා යපෙන්වා පොසෙස්සාමි”ති.

සා වින්තෙසි – “පකතිපුරිසො එවං වත්තා නාම නත්ථී. අද්ධා එතෙන ලොකුත්තරවරධම්මො පටිවිද්ධො. සො පන ධම්මො කිං පුරිසෙහෙව පටිබුජ්ඣිතබ්බො, උදාහු මාතුගාමොපි පටිවිජ්ඣිතුං සක්කොති”ති විසාබ්බං එතදවොච – “කිං නු බො එසො ධම්මො පුරිසෙහෙව ලභිතබ්බො, මාතුගාමොපි සක්කා ලද්ධු”න්ති? කිං වදෙසි ධම්මදින්නෙ, යෙ පටිපන්නකා, තෙ එතස්ස දායාදා, යස්ස යස්ස උපනිස්සයො අත්ථී, සො සො එතං පටිලහතිති. එවං සන්තෙ මය්හං පබ්බජ්ජං අනුජානාථාති. සාධු හද්දෙ, අහමපි තං එතස්මිංයෙව මග්ගෙ යොජෙතුකාමො, මනං පන තෙ අජානමානො න කට්ඨෙති තාවදෙව බිම්බිසාරස්ස රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

රාජා, “කිං, ගහපති, අකාලෙ ආගතොසි”ති පුච්ඡී. ධම්මදින්නා, “මහාරාජ, පබ්බජ්ජසාමි”ති වදතිති. කිං පනස්ස ලද්ධුං වට්ටතිති? අඤ්ඤං කිඤ්චි නත්ථී, සොචණ්ණසිවිකං දෙව, ලද්ධුං වට්ටති නගරඤ්ච පටිජග්ගාපෙතුන්ති. රාජා සොචණ්ණසිවිකං දත්වා නගරං පටිජග්ගාපෙසි. විසාබ්බො ධම්මදින්නං ගන්ධොදකෙන නභාපෙන්වා සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකාරාපෙන්වා සොචණ්ණසිවිකාය නිසිදාපෙන්වා ඤාතිගණෙන පරිවාරාපෙන්වා ගන්ධපුෂ්පාදීහි පූජයමානො නගරවාසනං කරොන්තො විය භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා, “ධම්මදින්නං පබ්බාපෙථායො”ති ආහ. භික්ඛුනියො “එකං වා ද්වෙ වා දොසෙ සහිතුං වට්ටති ගහපති”ති ආහංසු. නත්ථයො කොචි දොසො, සද්ධාය පබ්බජතිති. අට්ඨකා

බ්‍යක්තා ථෙරී තවපසුවකකම්මටියානං ආවික්ඛිත්වා කෙසෙ ඔහාරෙත්වා පබ්බාපෙසි. විසාබො, “අභිරමයො, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො”ති වන්දිත්වා පක්කාමී.

තස්සා පබ්බතදිවසනො පටියාය ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. තෙනෙව පලිබුද්ධා සමණධම්මං කාතුං ඔකාසං න ලභති. අථාවරිය-උපජ්ඣායාපෙරියො ගහෙත්වා ජනපදං ගන්ත්වා අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරුචිතං කම්මටියානං කථාපෙත්වා සමණධම්මං කාතුං ආරද්ධා, අභිනිභාරසම්පන්නත්තා පන නාතිවිරං කිලමිත්ථං.

ඉතො පටියාය හි සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උද්පාදි. තදා එසා එකස්මිං කුලෙ දාසී හුත්වා අත්තනො කෙසෙ වික්කිණිත්වා සුජාතත්ථෙරස්ස නාම අග්ගසාවකස්ස දානං දත්වා පත්ථනාමකාසි. සා තාය පත්ථනාභිනිභාරසම්පත්තියා නාතිවිරං කිලමිත්ථං, කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පත්වා චිත්තෙසි – “අහං යෙනත්ථෙන සාසනෙ පබ්බජිතා, සො මත්ථකං පත්තො, කිං මෙ ජනපදවාසෙන, මය්හං ඤාතකාපි පුඤ්ඤානි කරිස්සන්ති, භික්ඛුනිසඬ්ඝොපි පච්චයෙහි න කිලමිස්සති, රාජගහං ගච්ඡාමි”ති භික්ඛුනිසඬ්ඝං ගහෙත්වා රාජගහමෙව අගමාසි. විසාබො, “ධම්මදින්නා කිර ආගතා”ති සුත්වා, “පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව ජනපදං ගතා, ගන්ත්වාපි නචිරස්සෙව පච්චාගතා, කිං නු බො භවිස්සති, ගන්ත්වා ජානිස්සාමි”ති දුතියගමනෙන භික්ඛුනිඋපස්සයං අගමාසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො විසාබො උපාසකො යෙන ධම්මදින්නා භික්ඛුනි තෙනුපසඬ්ඝමි”ති.

එතදවොචාති එතං සක්කායොතිආදිවචනං අවොච. කස්මා අවොචාති? එවං කිරස්ස අහොසි – “අභිරමසි නාභිරමසි, අයො”ති එවං පුච්ඡනං නාම න පණ්ඩිතකිච්චං, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ උපනෙත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, පඤ්ඤාබ්‍යාකරණෙන තස්සා අභිරතිං වා අනභිරතිං වා ජානිස්සාමිති, තස්මා අවොච. තං සුත්වාච ධම්මදින්නා අහං, ආචුසො විසාබ, අචිරපබ්බජිතා සකායං වා පරකායං වා කුතො ජානිස්සාමිති වා, අඤ්ඤත්ථෙරියො උපසඬ්ඝමිත්වා පුච්ඡාති වා අවත්වා උපනික්ඛිත්තං සම්පට්චිෂමානා විය, එකපාසකගණ්ඨං මොවෙත්ති විය ගහනටියානෙ හත්ථිමග්ගං නිහරමානා විය බග්ගමුඛෙන සමුග්ගං විවරමානා විය ව පටිසම්භිදාච්ඡයෙ යත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජමානා, පඤ්ච බො ඉමෙ, ආචුසො විසාබ, උපාදානක්ඛන්ධානිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චාති ගණනපරිච්ඡෙදො. උපාදානක්ඛන්ධානි උපාදානානං පච්චයභූතා බන්ධානි එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ උපාදානක්ඛන්ධකථා චිත්ථාරෙත්වා කථෙතබ්බා. සා පනෙසා විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතා එවාති තත්ථ චිත්තාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සක්කායසමුදයාදිසුපි යං චත්තබ්බං, තං හෙටියා තත්ථ තත්ථ චුත්තමෙව.

ඉදං පන චතුසච්චබ්‍යාකරණං සුත්වා විසාබො ථෙරියා අභිරතභාවං අඤ්ඤාසි. යො හි බුද්ධසාසනෙ උක්කණ්ඨිතො හොති අනභිරතො, සො එවං පුච්ඡිතපුච්ඡිතපඤ්ඤං සණ්ඨාසෙන එකෙකං පලිතං ගණ්හන්තො විය, සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො විය විස්සජ්ජෙතුං න සක්කොති. යස්මා පන ඉමානි චත්තාරි සච්චානි ලොකෙ චන්දිමසුරියා විය බුද්ධසාසනෙ පාකටානි, පරිසමජ්ඣෙකෙ ගතො හි භගවාපි මහාථෙරාපි සච්චානෙව පකාසෙත්ති; භික්ඛුසඬ්ඝොපි පබ්බතදිවසනො පටියාය කුලපුත්තෙ චත්තාරි නාම කිං, චත්තාරි අරියසච්චානිති පඤ්ඤං උග්ගණ්හාපෙති. අයඤ්ච ධම්මදින්නා උපායකොසල්ලෙ ධීතා පණ්ඩිතා බ්‍යක්තා නයං ගහෙත්වා සුතෙනපි කථෙතුං සමත්ථා, තස්මා “න සක්කා එතිස්සා එත්තාවතා සච්චානං පටිච්චිධභාවො ඤාතුං, සච්චචිතිබ්‍යොගපඤ්ඤාබ්‍යාකරණෙන සක්කා ඤාතු”න්ති චිත්තෙත්වා හෙටියා කථිතානි ද්වෙ සච්චානි පටිනිවත්තෙත්වා ගුල්භං කත්වා ගණ්ඨිපඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමිති පුච්ඡන්තො තඤ්ඤෙව නු බො, අයොතිආදිමාහ.

තස්ස විස්සජ්ජනෙ න බො, ආචුසො විසාබ, තඤ්ඤෙව උපාදානන්ති උපාදානස්ස සඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙකදෙසභාවතො න තංයෙව උපාදානං තෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, නාපි අඤ්ඤත්‍ර පඤ්චචි උපාදානක්ඛන්ධෙති උපාදානං. යදි හි තඤ්ඤෙව සියා, රුපාදිසභාවම්පි උපාදානං සියා. යදි අඤ්ඤත්‍ර සියා, පරසමයෙ චිත්තචිප්පයුත්තො අනුසයො විය පණ්ණත්ති විය නිබ්බානං විය ව බන්ධනිච්ඡුත්තං වා සියා, ඡට්ඨො වා බන්ධො පඤ්ඤපෙතබ්බො භවෙයා, තස්මා එවං බ්‍යාකාසි. තස්සා බ්‍යාකරණං සුත්වා “අධිගතපතිටියා අය”න්ති විසාබො නිට්ඨමගමාසි. න හි සක්කා අබ්භාසවෙන අසම්බද්ධෙන අචිත්ථායන්තෙන පදිපසහස්සං ජාලෙන්තෙන විය එවරුපො ගුල්භො පටිච්ඡන්තො තිලක්ඛණාහතො ගම්භිරො පඤ්ඤො විස්සජ්ජෙතුං. නිට්ඨං ගන්ත්වා පන, “අයං ධම්මදින්නා සාසනෙ ලද්ධපතිටියා අධිගතපටිසම්භිදා වෙසාරජ්ජපත්තා භවමත්ථකෙ ධීතා මහාබ්භාසවා, සමත්ථා මය්හං පුච්ඡිතපඤ්ඤං කථෙතුං, ඉදානි පන නං ඔවත්තිකසාරං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා තං පුච්ඡන්තො, කථං පනායොතිආදිමාහ.

461. තස්ස විස්සජ්ජනෙ අස්සුතවාතිආදි මූලපරියායෙ චිත්ථාරිතමෙව. රූපං අත්තනො සමනුපස්සති, “ඉධෙකච්චො රූපං අත්තනො සමනුපස්සති. යං රූපං සො අහං, යො අහං තං රූපන්ති රූපඤ්ච අත්තඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. සෙය්‍යාථාපි නාම තෙලප්පදිපස්ස ඥායතො යා අච්චි සො වණ්ණො, යො වණ්ණො සා අච්චිති අච්චිඤ්ච වණ්ණඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. එවමෙව ඉධෙකච්චො රූපං අත්තනො සමනුපස්සති...පෙ.... අද්වයං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) එවං රූපං අත්තනාති දිට්ඨිපස්සනාය පස්සති. රූපචන්තං වා අත්තානන්ති අරූපං අත්තනාති ගහෙත්වා ඡායාචන්තං රුක්ඛං විය තං අත්තානං රූපචන්තං සමනුපස්සති. අත්තනි වා රූපන්ති අරූපමෙව අත්තනාති ගහෙත්වා පුප්ඵස්මිං ගන්ධං විය අත්තනාති රූපං සමනුපස්සති. රූපස්මිං වා අත්තානන්ති අරූපමෙව අත්තනාති ගහෙත්වා කරණ්ඩාය මණිං විය අත්තානං රූපස්මිං සමනුපස්සති. වෙදනං අත්තනොතිආදිසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ, රූපං අත්තතො සමනුපස්සතිති සුද්ධරූපමෙව අත්තාති කථිතං. රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. වෙදනං අත්තතො... සඤ්ඤං... සඛ්ඛාරො... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සතිති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු අරූපං අත්තාති කථිතං. වෙදනාවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වෙදනං, වෙදනාය වා අත්තානන්ති එවං චතුසු ඛන්ධෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං වසෙන ද්වාදසසු යානෙසු රූපාරූපමිස්සකො අත්තා කථිතො. තත්ථ රූපං අත්තතො සමනුපස්සති... වෙදනං... සඤ්ඤං... සඛ්ඛාරො... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සතිති ඉමෙසු පඤ්චසු යානෙසු උච්ඡේදදිට්ඨි කථිතා, අවසෙසෙසු සස්සතදිට්ඨිති. එවමෙත්ථ පන්තරස භවදිට්ඨියො, පඤ්ච විභවදිට්ඨියො භොන්ති. න රූපං අත්තතොති එත්ථ රූපං අත්තාති න සමනුපස්සති. අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති පන සමනුපස්සති. න රූපවත්තං අත්තානං...පෙ.... න විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානන්ති ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ කෙනවි පරියායෙන අත්තතො න සමනුපස්සති, සඛ්ඛාරොන පන අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තාති සමනුපස්සති.

එත්තාවතා ථෙරියා, “එවං ඛො, ආවුසො විසාඛ, සක්කායදිට්ඨි භොති”ති එවං පුරිමපඤ්ඤං විස්සජ්ජේන්තියා එත්තකෙන ගමනං භොති, ආගමනං භොති, ගමනාගමනං භොති, වට්ටං චත්තතිති වට්ටං මත්ථකං පාපෙන්වා දස්සිතං. එවං ඛො, ආවුසො විසාඛ, සක්කායදිට්ඨි න භොතිති පච්ඡිමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජේන්තියා එත්තකෙන ගමනං න භොති, ආගමනං න භොති, ගමනාගමනං න භොති, වට්ටං නාම න චත්තතිති විවට්ටං මත්ථකං පාපෙන්වා දස්සිතං.

462. කතමො පනායො, අරියො අට්ඨකිංකො මග්ගොති අයං පඤ්ඤො ථෙරියා පටිපුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජේන්තියො භවෙයා – “උපාසක, තයා භෙට්ඨා මග්ගො පුච්ඡිතො, ඉධ කස්මා මග්ගමෙව පුච්ඡසි”ති. සා පන අත්තතො ඛත්තතාය පණ්ඩිව්වෙන තස්ස අධිප්පායං සල්ලක්ඛෙසි – “ඉමිනා උපාසකෙන භෙට්ඨා පටිපත්තිවසෙන මග්ගො පුච්ඡිතො භවිස්සති, ඉධ පන තං සඛ්ඛතාසඛ්ඛතලොකියලොකුත්තරසඛ්ඛතිතාසඛ්ඛතිතවසෙන පුච්ඡිතුකාමො භවිස්සති”ති. තස්මා අප්පටිපුච්ඡිත්වා වා යං යං පුච්ඡි, තං තං විස්සජ්ජෙසි. තත්ථ සඛ්ඛතොති චෙතිතො කප්පිතො පකප්පිතො ආයුතිතො කතො නිබ්බන්තිතො සමාපජ්ජන්තෙන සමාපජ්ජිතබ්බො. තිහි ව ඛො, ආවුසො විසාඛ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨකිංකො මග්ගො සඛ්ඛතිතොති එත්ථ යස්මා මග්ගො සප්පදෙසො, තයො ඛන්ධා නිප්පදෙසා, තස්මා අයං සප්පදෙසත්තා නගරං විය රජ්ජෙන නිප්පදෙසෙහි තිහි ඛන්ධෙහි සඛ්ඛතිතො. තත්ථ සම්මාචාචාදයො තයො සිලමෙව, තස්මා තෙ සජාතිතො සිලක්ඛන්ධෙන සඛ්ඛතිතාති. කිඤ්චාපි හි පාළියං සිලක්ඛන්ධෙති භුමිමෙන විය නිද්දෙසො කතො, අත්ථො පන කරුණවසෙන වෙදිතබ්බො. සම්මාචායාමාදිසු පන තිසු සමාධි අත්තතො ධම්මතාය ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං න සක්කොති. වීරියෙ පන පග්ගහකිච්චං සාධෙන්නෙ සතියා ව අපිලාපනකිච්චං සාධෙන්නියා ලද්ධුපකාරො හුත්වා සක්කොති.

තත්තායං උපමා – යථා හි “නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා”ති උය්‍යානං පටිට්ඨෙසු තිසු සභායෙසු එකො සුපුප්ඵිතං චම්පකරුක්ඛං දිස්වා භත්ථං උක්ඛිපිත්වාපි ගහෙතුං න සක්කුණෙය්‍ය. අප්පස්ස දුතියො ඔනමිත්වා පිට්ඨිං දෙය්‍ය, සො තස්ස පිට්ඨියං යත්වාපි කම්පමානො ගහෙතුං න සක්කුණෙය්‍ය. අප්පස්ස ඉතරො අංසකුටං උපනාමෙය්‍ය, සො එකස්ස පිට්ඨියං යත්වා එකස්ස අංසකුටං ඔලුබ්භ යථාරුචි පුප්ඵාති ඔච්චිත්වා පිළුන්ධිත්වා නක්ඛත්තං කිළෙය්‍ය. එවංසම්පදම්ඳං දට්ඨබ්බං. එකතො උය්‍යානං පටිට්ඨා තයො සභායකා විය හි එකතො ජාතා සම්මාචායාමාදයො තයො ධම්මා. සුපුප්ඵිතචම්පකො විය ආරම්මණං. භත්ථං උක්ඛිපිත්වාපි ගහෙතුං අසක්කොන්තො විය අත්තතො ධම්මතාය ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං අසක්කොන්තො සමාධි. පිට්ඨිං දත්වා ඔනතසභායො විය වායාමො. අංසකුටං දත්වා ධීතසභායො විය සති. යථා තෙසු එකස්ස පිට්ඨියං යත්වා එකස්ස අංසකුටං ඔලුබ්භ ඉතරො යථාරුචි පුප්ඵං ගහෙතුං සක්කොති, එවමෙව. වීරියෙ පග්ගහකිච්චං සාධෙන්නෙ, සතියා ව අපිලාපනකිච්චං සාධෙන්නියා ලද්ධුපකාරො සමාධි සක්කොති ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං. තස්මා සමාධියෙවෙත්ථ සජාතිතො සමාධික්ඛන්ධෙන සඛ්ඛතිතො. වායාමසතියො පන කිරියතො සඛ්ඛතිතා භොන්ති.

සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඛ්ඛකප්පෙසුපි පඤ්ඤා අත්තතො ධම්මතාය අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ආරම්මණං නිව්ඡෙතුං න සක්කොති, විතක්කෙ පන ආකොටෙන්වා ආකොටෙන්වා දෙන්තෙ සක්කොති. කථං? යථා හි භෙරඤ්ඤිකො කභාපණං භන්තෙ යපෙන්වා සඛ්ඛතාගෙසු ඔලොකෙතුකාමො සමානොපි න චක්ඛුදලෙනෙව පරිචන්තෙතුං සක්කොති, අභිගුලිපබ්බෙහි පන පරිචන්තෙන්වා ඉතො විතො ව ඔලොකෙතුං සක්කොති. එවමෙව න පඤ්ඤා අත්තතො ධම්මතාය අනිච්චාදිවසෙන ආරම්මණං නිව්ඡෙතුං සක්කොති, අභිනිරොපනලක්ඛණෙන පන ආහනනපරියාහනනරසෙන විතක්කෙන ආකොටෙන්තෙන විය පරිචන්තෙන්තෙන විය ව ආදායා දින්නමෙව විනිව්ඡෙතුං සක්කොති. තස්මා ඉධාපි සම්මාදිට්ඨියෙව සජාතිතො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සඛ්ඛතිතා. සම්මාසඛ්ඛකප්පො පන කිරියතො සඛ්ඛතිතො භොති. ඉති ඉමෙහි තිහි ඛන්ධෙහි මග්ගො සඛ්ඛගං ගච්ඡති. තෙන චුත්තං – “තිහි ව ඛො, ආවුසො විසාඛ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨකිංකො මග්ගො සඛ්ඛතිතො”ති.

ඉදානි එකච්ඡත්තක්ඛණිකං මග්ගසමාධිං සනිමිත්තං සපරික්ඛාරං පුච්ඡන්තො, කතමො පනායොතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජෙන චත්තාරො සතිපට්ඨානා මග්ගක්ඛණෙ චතුකිච්චසාධනවසෙන උප්පන්නා සති, සා සමාධිස්ස පච්චයත්තෙ නිමිත්තං. චත්තාරො සම්මප්පධානා චතුකිච්චසාධනවසෙනෙව උප්පන්නං වීරියං, තං පරිචාරට්ඨෙන පරික්ඛාරො භොති. තෙසංයෙව ධම්මානන්ති තෙසං මග්ගසම්පයුත්තධම්මානං. ආසෙවනාතිආදිසු එකච්ඡත්තක්ඛණිකායෙව ආසෙවනාදයො චුත්තාති.

විතණ්ඩවාදී පන, “එකවිත්තක්කණිකො නාම මග්ගො නත්ථි, ‘එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානි’ති හි වචනතො සත්තපි වස්සානි මග්ගභාවනා භොති, කිලෙසා පන ලුහු ජිප්පන්තා සත්තහි ඤාණෙන ජිප්පන්ති”ති වදති. සො “සුත්තං ආහරා”ති වත්තබ්බො. අද්ධා අඤ්ඤං අපස්සන්තො, “යා තෙසංයෙව ධම්මානං ආසෙවනා භාවනා බහුලිකම්ම”න්ති ඉදමෙව සුත්තං ආහරිත්වා, “අඤ්ඤෙන චිත්තෙන ආසෙවති, අඤ්ඤෙන භාවෙති, අඤ්ඤෙන බහුලිකරොති”ති වක්ඛති. තතො වත්තබ්බො – “කිං පනිදං, සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථ”න්ති. තතො වක්ඛති – “නීතත්ථං යථා සුත්තං තථෙව අත්ථො”ති. තස්ස ඉදං උත්තරං – එවං සන්තෙ එකං චිත්තං ආසෙවමානං උප්පන්නං, අපරම්පි ආසෙවමානං, අපරම්පි ආසෙවමානන්ති එවං දිවසම්පි ආසෙවනාව භවිස්සති, කුතො භාවනා, කුතො බහුලිකම්මං? එකං වා භාවයමානං උප්පන්නං අපරම්පි භාවයමානං අපරම්පි භාවයමානන්ති එවං දිවසම්පි භාවනාව භවිස්සති, කුතො ආසෙවනා කුතො බහුලිකම්මං? එකං වා බහුලිකරොත්තං උප්පන්නං, අපරම්පි බහුලිකරොත්තං, අපරම්පි බහුලිකරොත්තන්ති එවං දිවසම්පි බහුලිකම්මමෙව භවිස්සති කුතො ආසෙවනා, කුතො භාවනාති.

අට වා එවං වදෙය්‍ය – “එකෙන චිත්තෙන ආසෙවති, ද්විති භාවෙති, තීති බහුලිකරොති. ද්විති වා ආසෙවති, තීති භාවෙති, එකෙන බහුලිකරොති . තීති වා ආසෙවති, එකෙන භාවෙති, ද්විති බහුලිකරොති”ති. සො වත්තබ්බො – “මා සුත්තං මෙ ලද්ධන්ති යං වා තං වා අවච. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තෙන නාම ආචරියස්ස සන්තිකෙ වසිත්වා බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා අත්ථරසං විදිත්වා වත්තබ්බං භොති. එකවිත්තක්කණිකාව අයං ආසෙවනා, එකවිත්තක්කණිකා භාවනා, එකවිත්තක්කණිකං බහුලිකම්මං. බයගාමිලොකුත්තරමග්ගො බහුලචිත්තක්කණිකො නාම නත්ථි, ‘එකවිත්තක්කණිකොයෙවා’ති සඤ්ඤාපෙතබ්බො. සථෙ සඤ්ජානාති, සඤ්ජානාතු, නො වෙ සඤ්ජානාති, ගච්ඡ පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිටාහි”ති උය්‍යාපෙතබ්බො.

463. කති පනායෙය්‍ය සඬ්ඛාරානි ඉධ කිං පුච්ඡති? යෙ සඬ්ඛාරෙ නිරොධෙන්වා නිරොධං සමාපජ්ජති, තෙ පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. තෙනෙවස්ස අධිප්පායං ඤාත්වා ථෙරී, පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදීසු අනෙකෙසු සඬ්ඛාරෙසු විජ්ජමානෙසුපි, කායසඬ්ඛාරාදයොව ආචික්ඛන්ති, තයොමෙ , ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ කායපට්ඨද්ධන්තා කායෙන සඬ්ඛරියති කරියති නිබ්බන්තියතිති කායසඬ්ඛාරො. වාචං සඬ්ඛරොති කරොති නිබ්බන්තෙතිති වච්ඡඬ්ඛාරො. චිත්තපට්ඨද්ධන්තා චිත්තෙන සඬ්ඛරියති කරියති නිබ්බන්තියතිති චිත්තසඬ්ඛාරො. කතමො පනායෙය්‍යති ඉධ කිං පුච්ඡති? ඉමෙ සඬ්ඛාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සා ආලුලිතා අවිභූතා දුද්දිපනා. තථා හි, කායද්වාරෙ ආදානගහණමුඤ්ඤවනවොපනානි පාපෙන්වා උප්පන්නා අට්ඨ කාමාවචරකුසලචෙනතා ද්වාදස අකුසලචෙනතානි එවං කුසලාකුසලා විසති චෙනනාපි අස්සාසපස්සාසාපි කායසඬ්ඛාරාත්ථෙව වුවුවන්ති. වච්ඡද්වාරෙ හනුසංවොපනං වච්ඡෙදං පාපෙන්වා උප්පන්නා චුත්තස්පකාරාව විසති චෙනනාපි විතක්කවිචාරාපි වච්ඡඬ්ඛාරාත්ථෙව වුවුවන්ති. කායවච්ඡද්වාරෙසු වොපනං අපත්තා රහො නිසින්නස්ස චිත්තයතො උප්පන්නා කුසලාකුසලා එකුනතිංස චෙනනාපි සඤ්ඤා ව වෙදනා වාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාපි චිත්තසඬ්ඛාරාත්ථෙව වුවුවන්ති. එවං ඉමෙ සඬ්ඛාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සා ආලුලිතා අවිභූතා දුද්දිපනා. තෙ පාකටෙ විභූතෙ කත්වා කථාපෙස්සාමිති පුච්ඡති.

කස්මා පනායෙය්‍යති ඉධ කායසඬ්ඛාරාදිනාමස්ස පදත්ථං පුච්ඡති. තස්ස විස්සජ්ජෙන කායප්පට්ඨද්ධාති කායනිස්සිතා, කායෙ සති භොන්ති, අසති න භොන්ති. චිත්තප්පට්ඨද්ධාති චිත්තනිස්සිතා, චිත්තෙ සති භොන්ති, අසති න භොන්ති.

464. ඉදානි කිං නු බො එසා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං වලඤ්ජෙති, න වලඤ්ජෙති. විණ්ණවසී වා තත්ථ නො විණ්ණවසීති ජානනත්ථං පුච්ඡන්තො, කථං පනායෙය්‍ය, සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්ති භොතීතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජෙන සමාපජ්ජිස්සන්ති වා සමාපජ්ජාමිති වා පද්ද්වයෙන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනසමාපත්තිකාලො කථිතො. සමාපන්නොති පදෙන අත්තොනිරොධො. තථා පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි සචිත්තකකාලො කථිතො, පච්ඡිමෙන අචිත්තකකාලො. පුබ්බෙව තථා චිත්තං භාවිතං භොතීති නිරොධසමාපත්තිතො පුබ්බෙ අද්ධානපරිච්ඡෙදකාලෙයෙව, එත්තකං කාලං අචිත්තකො භවිස්සාමිති අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං භාවිතං භොති. යං තං තථත්තාය උපනෙතීති යං එවං භාවිතං චිත්තං, තං පුරිගලං තථත්තාය අචිත්තකභාවාය උපනෙති.

පඨමං නිරුජ්ඣති වච්ඡඬ්ඛාරොති සෙසසඬ්ඛාරෙහි පඨමං දුතියජ්ඣානෙයෙව නිරුජ්ඣති. තතො කායසඬ්ඛාරොති තතො පරං කායසඬ්ඛාරො වතුත්ථජ්ඣානෙ නිරුජ්ඣති. තතො චිත්තසඬ්ඛාරොති තතො පරං චිත්තසඬ්ඛාරො අත්තොනිරොධෙ නිරුජ්ඣති. වුට්ඨිස්සන්ති වා වුට්ඨිභාමිති වා පද්ද්වයෙන අත්තොනිරොධකාලො කථිතො. වුට්ඨිතොති පදෙන ඵලසමාපත්තිකාලො. තථා පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි අචිත්තකකාලො කථිතො, පච්ඡිමෙන සචිත්තකකාලො. පුබ්බෙව තථා චිත්තං භාවිතං භොතීති නිරොධසමාපත්තිතො පුබ්බෙ අද්ධානපරිච්ඡෙදකාලෙයෙව එත්තකං කාලං අචිත්තකො හුත්වා තතො පරං සචිත්තකො භවිස්සාමිති අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං භාවිතං භොති. යං තං තථත්තාය උපනෙතීති යං එවං භාවිතං චිත්තං, තං පුරිගලං තථත්තාය සචිත්තකභාවාය උපනෙති. ඉති හෙට්ඨා නිරොධසමාපජ්ජනකාලො ගතිතො, ඉධ නිරොධතො වුට්ඨානකාලො.

ඉදානි නිරොධකථං කට්ඨං වාරොති නිරොධකථා කට්ඨෙබ්බා සියා, සා පනෙසා, “ද්විති බලෙහි සමන්තාගතත්තා තයො ව සඬ්ඛාරානං පටිප්පස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසිභාවනාසඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා ඤාණ”න්ති මාතිකං ය්‍යෙත්වා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතා. තස්මා

තත්ප් කථිතනයෙනෙව ගහෙනබ්බා . කො පනායං නිරොධො නාම? වතුන්තං බන්ධනං පටිසඬ්ඛා අප්පවත්ති. අප් කිමත්පමෙතං සමාපජ්ජන්ති. සඬ්ඛාරානං පවත්තෙ උක්කණ්ඨිතා සත්තාහං අවිත්තකා හුත්වා සුඛං විහරිස්සාම, දිට්ඨධම්මනිබ්බානං නාමෙතං, යදිදං නිරොධොති එතදත්පං සමාපජ්ජන්ති.

පයමං උප්පජ්ජති විත්තසඬ්ඛාරොති නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස හි ඵලසමාපත්තිවිත්තං පයමං උප්පජ්ජති.
තංසම්පයුත්තං සඤ්ඤඤඤව වෙදනඤ්ඤව සන්ධාය, “පයමං උප්පජ්ජති විත්තසඬ්ඛාරො”ති ආහ. තතො කායසඬ්ඛාරොති තතො පරං භවඬ්ඛගසමයෙ කායසඬ්ඛාරො උප්පජ්ජති. කිං පන ඵලසමාපත්ති අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙති? සමුට්ඨාපෙති. ඉමස්ස පන වතුත්ප්ඤ්ඤානිකා ඵලසමාපත්ති, සා න සමුට්ඨාපෙති. කිං වා එතෙන ඵලසමාපත්ති පයමජ්ඣානිකා වා භොතු, දුතියතතියවතුත්ප්ඤ්ඤානිකා වා, සන්තාය සමාපත්තියා වුට්ඨිතස්ස හික්ඛුනො අස්සාසපස්සාසා අබ්බොභාරිකා භොන්ති. තෙසං අබ්බොභාරිකභාවො සඤ්ඤීවත්ථෙරවත්ථුනා වෙදිතබ්බො. සඤ්ඤීවත්ථෙරස්ස හි සමාපත්තියො වුට්ඨාය කිංසුකපුප්පසදියෙ විතච්චිතඬ්ඛාරෙ මද්දමානස්ස ගච්ඡතො විවරෙ අංසුමත්තමිති න කුමාසි, උසුමාකාරමත්තමිති නාභොසි, සමාපත්තිඵලං නාමෙතන්ති වදන්ති. එවමෙවං සන්තාය සමාපත්තියා වුට්ඨිතස්ස හික්ඛුනො අස්සාසපස්සාසා අබ්බොභාරිකා භොන්තිති භවඬ්ඛගසමයෙනෙවෙතං කථිතන්ති වෙදිතබ්බො.

තතො වච්ඡසඬ්ඛාරොති තතො පරං කිරියමයපවත්තවළඤ්ජනකාලෙ වච්ඡසඬ්ඛාරො උප්පජ්ජති. කිං භවඬ්ඛං විතක්කවිචාරෙ න සමුට්ඨාපෙති? සමුට්ඨාපෙති. තංසමුට්ඨානා පන විතක්කවිචාරා වාවං අභිසඬ්ඛාතුං න සක්කොන්තිති කිරියමයපවත්තවළඤ්ජනකාලෙනෙවතං කථිතං. සුඤ්ඤතො එස්සොතිආදයො සගුණෙනාපි ආරම්මණෙනාපි කථෙතබ්බො. සගුණෙන තාව සුඤ්ඤතා නාම ඵලසමාපත්ති, තාය සහජාතං එස්සං සන්ධාය සුඤ්ඤතො එස්සොති වුත්තං. අනිමිත්තාපණ්ණිතෙසුපිඑසෙව නයො. ආරම්මණෙන පන නිබ්බානං රාගාදීහි සුඤ්ඤත්තා සුඤ්ඤං නාම, රාගනිමිත්තාදීනං අභාවා අනිමිත්තං, රාගදොසමොහප්පණ්ණිතං අභාවා අප්පණ්ණිතං. සුඤ්ඤතං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්තඵලසමාපත්තියං එස්සො සුඤ්ඤතො නාම. අනිමිත්තාපණ්ණිතෙසුපි එසෙව නයො.

අපරා ආගමනියකථා නාම භොති, සුඤ්ඤතා, අනිමිත්තා, අප්පණ්ණිතාහි හි විපස්සනාපි වුවවති. තත්ප් යො හික්ඛු සඬ්ඛාරෙ අනිච්චතො පරිග්ගහෙත්වා අනිච්චතො දිස්වා අනිච්චතො වුට්ඨාති, තස්ස වුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනා අනිමිත්තා නාම භොති. යො දුක්ඛතො පරිග්ගහෙත්වා දුක්ඛතො දිස්වා දුක්ඛතො වුට්ඨාති, තස්ස අප්පණ්ණිතා නාම. යො අනත්තතො පරිග්ගහෙත්වා අනත්තතො දිස්වා අනත්තතො වුට්ඨාති, තස්ස සුඤ්ඤතා නාම. තත්ප් අනිමිත්තවිපස්සනාය මග්ගො අනිමිත්තො නාම, අනිමිත්තමග්ගස්ස ඵලං අනිමිත්තං නාම. අනිමිත්තඵලසමාපත්තිසහජාතෙ එස්සෙ චුසන්තෙ අනිමිත්තො එස්සො චුසන්ති වුවවති. අප්පණ්ණිතසුඤ්ඤතෙසුපි එසෙව නයො. ආගමනියෙන කථිතෙ පන සුඤ්ඤතො වා එස්සො අනිමිත්තො වා එස්සො අප්පණ්ණිතො වා එස්සොති විකප්පො ආපජ්ජෙය්‍ය, තස්මා සගුණෙන වෙව ආරම්මණෙන ව කථෙතබ්බං. එවඤ්ඤි තයො එස්සා චුසන්තිති සමෙති.

විවෙකනින්තන්තිආදියු නිබ්බානං විවෙකො නාම, තස්මිං විවෙකෙ නින්තං ඔනතන්ති විවෙකනින්තං.
අඤ්ඤතො ආගන්ත්වා යෙන විවෙකො, තෙන වඬ්ඛං විය හුත්වා යිතන්ති විවෙකපොණං. යෙන විවෙකො, තෙන පනමානං විය යිතන්ති විවෙකපබ්භාරං.

465. ඉදානි යා වෙදනා නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, තා පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡන්තො කති පනායො, වෙදනාති ආහ. කායිකං වානිආදියු පඤ්චද්වාරිකං සුඛං කායිකං නාම, මනෝද්වාරිකං චෙතසිකං නාමාති වෙදිතබ්බං. තත්ප් සුඛන්ති සභාවනිද්දෙසො. සාතන්ති තස්සෙව මධුරභාවදීපකං වෙවචනං. වෙදයිතන්ති වෙදයිතභාවදීපකං, සබ්බවෙදනානං සාධාරණවචනං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. යිතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛානිආදියු සුඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො සුඛං, නත්ථිභාවො දුක්ඛං. දුක්ඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛං. අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය ජානනභාවො සුඛං, අජානනභාවො දුක්ඛන්ති අත්ථො.

කිං අනුසයො අනුසෙතීති කතමො අනුසයො අනුසෙති. අප්පභිනට්ඨෙන සයිතො විය භොතීති අනුසයපුච්ඡං පුච්ඡති. න ඛො, ආවුසො විසාඛ, සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙතීති න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති. න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය සො අප්පභිනො, න සබ්බං සුඛං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජන්ති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ප්. කිං පහාතබ්බන්ති අයං පහානපුච්ඡා නාම.

රාගං තෙන පජ්ඣතීති එත්ප් එකෙනෙව බ්‍යාකරණෙන ද්වෙ පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි. ඉධ හික්ඛු රාගානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජති, කුමානවික්ඛම්භිතං රාගානුසයං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විපස්සනං වඬ්ඛෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගාතෙති. සො අනාගාමිමග්ගෙන පභිනොපි තථා වික්ඛම්භිතත්තාව පයමජ්ඣානෙන නානුසෙති නාම. තෙනාහ – “න තත්ප් රාගානුසයො අනුසෙති”ති. තදායතනන්ති තං ආයතනං, පරමස්සාසභාවෙන පතිට්ඨානභුතං අරහත්තන්ති අත්ථො. ඉති අනුත්තරෙසුති එවං අනුත්තරා විමොක්ඛාති ලද්ධනාමෙ අරහත්තෙ. පිහං උපට්ඨාපයතොති පත්ථනං පට්ඨපෙත්තස්ස. උප්පජ්ජති පිහාපච්චයා දොමනස්සන්ති පත්ථනාය පට්ඨපනමුලකං දොමනස්සං උප්පජ්ජති. තං පනෙතං න පත්ථනාය පට්ඨපනමුලකං උප්පජ්ජති, පත්ථෙත්වා අලහන්තස්ස පන

අලාභමූලකං උප්පජ්ජමානං, “උප්පජ්ජති පිභාපව්වයා”ති වුත්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි දොමනස්සං නාම එකන්තෙන අකුසලං, ඉදං පන සෙවිතබ්බං දොමනස්සං වට්ටනීති වදන්ති. යොගිනො හි තෙමාසිකං ඡමාසිකං වා නවමාසිකං වා පටිපදං ගණ්හන්ති. තෙසු යො තං තං පටිපදං ගහෙන්වා අන්තොකාලපරිච්ඡේදයෙව අරහත්තං පාපුණ්ණිස්සාමීති සටෙන්තො වායමන්තො න සක්කොති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙන පාපුණ්ණං, තස්ස බලවදොමනස්සං උප්පජ්ජති, ආළින්දිකවාසිමහාචුස්සදෙවත්ථෙරස්ස විය අස්සුධාරා පවත්තන්ති. ථෙරො කිර එකුනවිසතිවස්සානි ගතපව්වාගතවත්තං පුරෙසි. තස්ස, “ඉමස්මිං වාරෙ අරහත්තං ගණ්හිස්සාමි, ඉමස්මිං වාරෙ විසුද්ධිපවාරණං පවාරණස්සාමි”ති මානසං බන්ධිත්වා සමණධම්මං කරොන්තස්සෙව එකුනවිසතිවස්සානි අතික්කන්තානි. පවාරණාදිවසෙ ආගතෙ ථෙරස්ස අස්සුපානෙන මුත්තදිවසො නාම නාහොසි. වීසතිමෙ පන වස්සෙ අරහත්තං පාණුණි.

පටිසං තෙන පජහතීති එත්ථ දොමනස්සෙනෙව පටිසං පජහති. න හි පටිසෙනෙව පටිසජ්ජහානං, දොමනස්සෙන වා දොමනස්සජ්ජහානං නාම අත්ථි. අයං පන භික්ඛු තෙමාසිකාදිසු අඤ්ඤතරං පටිපදං ගහෙන්වා ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “පස්ස භික්ඛු, කිං තුය්හං සිලෙන භීනට්ඨානං අත්ථි, උදාහු වීරියෙන, උදාහු පඤ්ඤාය, නනු තෙ සිලං සුපරිසුද්ධං වීරියං සුපග්ගහිතං පඤ්ඤා සුරා හුත්වා වහති”ති. සො එවං පටිසඤ්චික්ඛිත්වා, “න දානි පුන ඉමස්ස දොමනස්සස්ස උප්පජ්ජිතුං දස්සාමි”ති වීරියං දළ්භං කත්වා අන්තොතෙමාසෙ වා අන්තොඡමාසෙ වා අන්තොනවමාසෙ වා අනාගාමීග්ගෙන තං සමුග්ගාතෙති. ඉමිනා පරියායෙන පටිසෙනෙව පටිසං, දොමනස්සෙනෙව දොමනස්සං පජහති නාම.

න තත්ථ පටිසානුසයො අනුසෙතීති තත්ථ එවරුපෙ දොමනස්සෙ පටිසානුසයො නානුසෙති. න තං ආරබ්භ උප්පජ්ජති, පහිනොව තත්ථ පටිසානුසයොති අත්ථො. අවිජ්ජං තෙන පජහතීති ඉධ භික්ඛු අවිජ්ජානුසයං වික්ඛම්භෙන්වා චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජති, ඤානවික්ඛම්භිතං අවිජ්ජානුසයං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තම්ග්ගෙන සමුග්ගාතෙති. සො අරහත්තම්ග්ගෙන පහිනොපි තථා වික්ඛම්භිතත්තාව චතුත්ථජ්ඣානෙ නානුසෙති නාම. තෙනාහ – “න තත්ථ අවිජ්ජානුසයො අනුසෙතී”ති.

466. ඉදානි පටිභාගපුච්ඡං පුච්ඡන්තො සුඛාය පනායොතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ යස්මා සුඛස්ස දුක්ඛං, දුක්ඛස්ස ව සුඛං පච්චනීකං, තස්මා ද්විසු වෙදනාසු විසභාගපටිභාගො කටීතො. උපෙක්ඛා පන අන්ධකාරා අවිභූතා දුද්දිපනා, අවිජ්ජාපි තාදිසාවාති තෙනෙන්ථ සභාගපටිභාගො කටීතො. යත්තකෙසු පන යානෙසු අවිජ්ජා තමං කරොති, තත්තකෙසු විජ්ජා තමං විනොදෙතීති විසභාගපටිභාගො කටීතො. අවිජ්ජාය ඛො, ආවුසොති එත්ථ උභොපෙනෙ ධම්මා අනාසවා ලොකුත්තරාති සභාගපටිභාගොව කටීතො. විමුත්තියා ඛො, ආවුසොති එත්ථ අනාසවට්ඨෙන ලොකුත්තරට්ඨෙන අබ්බාකතට්ඨෙන ව සභාගපටිභාගොව කටීතො. අව්වයාසීති එත්ථ පඤ්භං අතික්කම්ත්වා ගතොසීති අත්ථො. නාසක්ඛි පඤ්භානං පරියන්තං ගහෙතුන්ති පඤ්භානං පරිච්ඡේදපමාණං ගහෙතුං නාසක්ඛි, අප්පටිභාගධම්මස්ස පටිභාගං පුච්ඡි. නිබ්බානං නාමෙතං අප්පටිභාගං, න සක්කා නීලං වා පීතකං වාති කෙනවි ධම්මෙන සද්ධිං පටිභාගං කත්වා දස්සෙතුං. තඤ්ච ත්වං ඉමිනා අධිප්පායෙන පුච්ඡසීති අත්ථො.

එත්තාවතා වායං උපාසකො යථා නාම සත්තමෙ සරෙ සලාකහත්තං ලභිත්වා ගතො භික්ඛු සත්ත සරානි අතික්කම්ම අට්ඨමස්ස ද්වාලෙ ධීතො සබ්බානිපි සත්ත ගෙහානි වීරද්ධොව න අඤ්ඤාසි, එවමෙවං අප්පටිභාගධම්මස්ස පටිභාගං පුච්ඡන්තො සබ්බාසුපි සත්තසු සප්පටිභාගපුච්ඡාසු වීරද්ධොව භොතීති වෙදිතබ්බො. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානබ්භන්තරං නිබ්බානං අනුපවිට්ඨං. නිබ්බානපරායනන්ති නිබ්බානං පරං අයනමස්ස පරා ගති, න තතො පරං ගච්ඡතිති අත්ථො. නිබ්බානං පරියොසානං අවසානං අස්සානි නිබ්බානපරියොසානං.

467. පණ්ඩිතාති පණ්ඩිව්චෙන සමන්තාගතා, ධාතුකුසලා ආයතනකුසලා පටිච්චසමුප්පාදකුසලා යානාට්ඨානකුසලාති අත්ථො. මහාපඤ්ඤාති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තානි පටිභානානි පරිග්ගණ්හනසමන්ථාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. යථා තං ධම්මදින්නායාති යථා ධම්මදින්නාය භික්ඛුනියා බ්බාකතං, අභමිපි තං එවමෙවං බ්බාකරොයන්ති. එත්තාවතා ව පන අයං සුත්තන්තො ජීනභාසිතො නාම ජාතො, න සාවකභාසිතො. යථා හි රාජයුත්තෙහි ලිඛිතං පණ්ණං යාව රාජමුද්දිකාය න ලඤ්ඡිතං භොති, න තාව රාජපණ්ණන්ති සඩ්ධාං ගච්ඡති; ලඤ්ඡිතමත්තං පන රාජපණ්ණං නාම භොති, තථා, “අභමිපි තං එවමෙව බ්බාකරොයා”න්ති ඉමාය ජීනවචනමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතත්තා අයං සුත්තන්තො ආභව්වචනෙන ජීනභාසිතො නාම ජාතො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළුවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වුළුධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

468. එවං මෙ සුතන්ති වුළුධම්මසමාදානසුත්තං. තත්ථ ධම්මසමාදානානීති ධම්මොති ගහිතගහණානි. පච්චුප්පන්තසුඛන්ති පච්චුප්පන්තෙ සුඛං, ආයුහනක්ඛණෙ සුඛං සුකරං සුබෙන සක්කා පුරෙතුං. ආයතිං

දුක්ඛවිපාකන්ති අනාගතෙ විපාකකාලෙ දුක්ඛවිපාකං. ඉමිනා උපායෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

469. නත්ථි කාමෙසු දොසොති වත්ථුකාමෙසුපි කිලෙසකාමෙසුපි දොසො නත්ථි. පාතබ්බතං ආපජ්ජන්තිති නෙ වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන පාතබ්බතං පිචිතබ්බතං, යථාරුචි පරිභුක්ඛන්තිබ්බතං ආපජ්ජන්තිති අත්ථො. මොළිබ්ද්ධානීති මොළිං කත්වා බ්ද්ධකෙසාහි. පරිබ්බාජිකානීති තාපසපරිබ්බාජිකාහි. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීති පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නී. මාලුවාසිපාටිකානි දීඝසංඝ්ඨානං මාලුවාපක්කං. එලෙය්‍යාති ආතපෙන සුස්සින්වා භිජ්ජෙය්‍ය. සාලමුලෙති සාලරුක්ඛස්ස සමීපෙ. සන්තාසං ආපජ්ජෙය්‍යාති කස්මා ආපජ්ජති? භවනවිනාසභයා. රුක්ඛමුලෙ පතිතමාලුවාබීජතො හි ලතා උප්පජ්ජිත්වා රුක්ඛං අභිරුහති. සා මහාපත්තා වෙච හොති බහුපත්තා ච, කොවිළාරපත්තසදිසෙහි පත්තෙහි සමන්තාගතා. අථ තං රුක්ඛං මූලතො පටියාය විනන්ධමානා සබ්බවිටපාති සඤ්ඡාදෙන්වා මහත්තං භාරං ජනෙන්වා තිට්ඨති. සා වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ ඔසනං ජනෙන්වා තස්ස රුක්ඛස්ස සබ්බසාධාපසාධං භඤ්ජති, භූමියං නිපාතෙති. තතො තස්මී රුක්ඛෙ පතිට්ඨිතවිමානං භිජ්ජති තස්සති. ඉති සා භවනවිනාසභයා සන්තාසං ආපජ්ජති.

ආරාමදෙවතාති තත්ථ තත්ථ පුප්ඵාරාමඵලාරාමෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. වනදෙවතාති අත්ථවනසුභගවනාදීසු වනෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. රුක්ඛදෙවතාති අභිලක්ඛිතෙසු නලෙරුපුච්ඡන්දාදීසු රුක්ඛෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. ඔසධිතිණුවනප්පතීසුති හරිතකීආමලකීආදීසු ඔසධිසු තාලනාළිකෙරාදීසු තිණෙසු වනපෙට්ඨකෙසු ච වනප්පතිරුක්ඛෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. වනකම්මිකාති වනෙ කසනලායනදාරුආභරණගොරක්ඛාදීසු කෙනවිදෙච කම්මෙන වා විවරකමනුස්සා. උද්ධරෙය්‍යුන්ති බාදෙය්‍යුං. විලම්බිනීති වාතෙන පහතපහතටියානෙසු කෙළිං කරොන්ති විය විලම්බන්ති. සුඛො ඉමිස්සාති එවරුපාය මාලුවාලතාය සමඵස්සොපි සුඛො, දස්සනම්පි සුඛං. අයං මෙ දාරකානං ආපානමණ්ඩලං භවිස්සති, කීළාභූමි භවිස්සති, දුතියං මෙ විමානං පටිලද්ධන්ති ලතාය දස්සනෙපි සමඵස්සෙපි සොමනස්සජාතා එවමාහ.

විටභිං කරෙය්‍යාති සාධානං උපරි ඡත්තාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍ය. ඔසනං ජනෙය්‍යාති හෙට්ඨා සනං ජනෙය්‍ය. උපරි ආරුග්ග සකලං රුක්ඛං පලිවෙයෙත්වා පුන හෙට්ඨා භස්සමානා භූමිං ගණ්භෙය්‍යාති අත්ථො. පදාලෙය්‍යාති එවං ඔසනං කත්වා පුන තතො පටියාය යාව මූලා ඔතිණ්ණසාධාහි අභිරුහමානා සබ්බසාධා පලිවෙයෙත්ති මත්ථකං පත්වා තෙනෙච නියාමෙන පුන ඔරොහිත්වා ච අභිරුහිත්වා ච සකලරුක්ඛං සංසිබ්බිත්වා අජ්ඣොත්ථරන්ති සබ්බසාධා හෙට්ඨා කත්වා සයං උපරි ධන්වා වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ පදාලෙය්‍ය. භින්දෙය්‍යාති අත්ථො. බාණුමත්තමෙච තිට්ඨෙය්‍ය, තත්ථ යං සාබ්ඨකවිමානං හොති, තං සාධාසු භිජ්ජමානාසු තත්ථ තත්ථෙච භිජ්ජිත්වා සබ්බසාධාසු භින්තාසු සබ්බං භිජ්ජති. රුක්ඛට්ඨකවිමානං පන යාව රුක්ඛස්ස මූලමත්තම්පි තිට්ඨති, තාව න තස්සති. ඉදං පන විමානං සාබ්ඨකං, තස්මා සබ්බසාධාසු සංභිජ්ජමානාසු භිජ්ජන්ථ. දෙවතා පුත්තකෙ ගහෙන්වා බාණුකෙ ධීතා පරිදෙවිතුං ආරද්ධා.

471. තිබ්බරාගජාතිකොති බහලරාගසභාවො. රාගජං දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති තිබ්බරාගජාතිකත්තා දිට්ඨෙය් දිට්ඨෙය් ආරම්මණෙ නිමිත්තං ගණ්හාති. අථස්ස ආචරියුපජ්ඣායා දණ්ඩකම්මං ආණාපෙන්නී. සො අභික්ඛණං දණ්ඩකම්මං කරොන්තො දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, නත්තෙච විතික්කමං කරොති. තිබ්බදොසජාතිකොති අප්පමත්තිකෙනෙච කුප්පති, දහරසාමණෙරෙහි සද්ධිං හත්ථපරාමාසාදීනි කරොන්තොච කටෙති. සොපි දණ්ඩකම්මපච්චයා දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති. මොහජාතිකො පන ඉධ කතං වා කතතො අකතං වා අකතතො න සල්ලක්ඛෙති, තාති තාති කිච්චාති විරාධෙති. සොපි දණ්ඩකම්මපච්චයා දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති.

472. න තිබ්බරාගජාතිකොතිආදීනි චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බාති. කස්මා පනෙත්ථ කොචි තිබ්බරාගාදිජාතිකො හොති, කොචි න තිබ්බරාගාදිජාතිකො? කම්මනියාමෙන. යස්ස හි කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභො බලවා හොති, අලොභො මන්දො, අදොසාමොහා බලවන්තො, දොසමොහා මන්දො, තස්ස මන්දො අලොභො ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති, අදොසාමොහා පන බලවන්තො දොසමොහෙ පරියාදාතුං සක්කොන්ති. තස්මා සො තෙන කම්මෙන දින්නපටිසන්ධිවසෙන නිබ්බන්තො ලුද්ධො හොති, සුබ්බිලො අක්කොධනො පඤ්ඤවා චජිරුපමඤ්ඤාණො.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභදොසා බලවන්තො හොන්ති, අලොභාදොසා මන්දො, අමොහො බලවා, මොහො මන්දො, සො පුරිමනෙයෙනෙච ලුද්ධො වෙච හොති දුට්ඨො ච, පඤ්ඤවා පන හොති චජිරුපමඤ්ඤාණො දත්තාභයත්ථෙරො විය.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභාදොසමොහා බලවන්තො හොන්ති, ඉතරෙ මන්දො, සො පුරිමනෙයෙනෙච ලුද්ධො වෙච හොති දන්ධො ච, සුබ්බිලකො පන හොති අක්කොධනො.

තථා යස්ස කම්මායුහනක්ඛණෙ තයොපි ලොභදොසමොහා බලවන්තො හොන්ති, අලොභාදයො මන්දො, සො පුරිමනෙයෙනෙච ලුද්ධො වෙච හොති දුට්ඨො ච මුළ්භො ච.

යස්ස පන කම්මායුහනක්කණෙ අලොභදොසමොහා බලවන්නො හොන්නි, ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව අප්පකිලෙසො හොති, දිබ්බාරම්මණම්පි දිස්වා නිව්වලො, දුට්ඨො පන හොති දන්ධපඤ්ඤො ව.

යස්ස පන කම්මායුහනක්කණෙ අලොභාදොසමොහා බලවන්නො හොන්නි, ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව අලුද්ධො වෙව හොති සුඛසීලකො ව, මුල්ලො පන හොති.

තථා යස්ස කම්මායුහනක්කණෙ අලොභදොසාමොහා බලවන්නො හොන්නි, ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙනෙව අලුද්ධො වෙව හොති පඤ්ඤවා ව, දුට්ඨො පන හොති කොධනො.

යස්ස පන කම්මායුහනක්කණෙ තයොපි අලොභාදයො බලවන්නො හොන්නි, ලොභාදයො මන්දා, සො මහාසඬ්ඨරක්ඛිතත්ථෙරො විය අලුද්ධො අදුට්ඨො පඤ්ඤවා ව හොති.

සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

473. එවං මෙ සුත්තන්ති මහාධම්මසමාදානසුත්තං. තත්ථ එවංකාමාති එවංඉච්ඡා. එවංඡන්දාති එවංඅප්ඤ්ඤායා. එවංඅධිප්පායාති එවංලද්ධිකා. තත්ත්වං තස්මිං අනිට්ඨවඩ්ඨනෙ වෙව ඉට්ඨපරිභානෙ ව. හගවංමූලකාති හගවා මූලං එතෙසන්ති හගවංමූලකා. ඉදං චුත්තං හොති – ඉමෙ, හන්තෙ, අම්භාකං ධම්මා පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙන උප්පාදිතා, තස්මිං පරිනිබ්බුතෙ එකං බුද්ධන්තරං අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙ ධම්මෙ උප්පාදෙතූං සමත්ථො නාම නාහොසි, හගවතා පන නො ඉමෙ ධම්මා උප්පාදිතා. හගවන්තඤ්ඤි නිස්සාය මයං ඉමෙ ධම්මෙ ආජානාම පටිච්ඡේදාමාති එවං හගවංමූලකා නො, හන්තෙ, ධම්මාති. හගවංතෙත්තිකාති හගවා හි ධම්මානං නෙතා විනෙතා අනුනෙතාති. යථාසභාවතො පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගහෙත්වා දස්සිතා ධම්මා හගවංතෙත්තිකා නාම හොන්නි. හගවංපටිසරණාති චතුහුමකා ධම්මා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස ආපාථං ආගච්ඡමානා හගවති පටිසරන්ති නාමාති හගවංපටිසරණා. පටිසරන්තිති ඔසරන්ති සමොසරන්ති. අපිච මහාබොධිමණ්ඩෙ නිසින්තස්ස හගවතො පටිච්චෙධවසෙන එස්සො ආගච්ඡති, අහං හගවා කින්තාමොති? ත්වං පුස්සනට්ඨෙන එස්සො නාම. වෙදනා, සඤ්ඤා, සඬ්ඛාරා, විඤ්ඤාණං ආගච්ඡති. අහං හගවා කින්තාමොති? ත්වං විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණං නාමාති එවං චතුහුමකධම්මානං යථාසභාවතො පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගණ්හන්තො හගවා ධම්මෙ පටිසරන්තිති හගවංපටිසරණා. හගවන්තඤ්ඤෙව පටිභාතුති හගවතොයෙව එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො උපට්ඨාතු, තුම්භෙයෙව නො කට්ඨත්වා දෙවොති අත්ථො.

474. සෙවිතබ්බෙති නිස්සයිතබ්බෙ. හජිතබ්බෙති උපගන්තබ්බෙ. යථා තං අවිද්දසුනොති යථා අවිදුනො බාලස්ස අන්ධපුපුඡ්ඡන්තස්ස. යථා තං විද්දසුනොති යථා විදුනො මෙධාවිනො පණ්ඩිතස්ස.

475. අත්ථි, භික්ඛවෙ, ධම්මසමාදානන්ති පුරිමසුත්තෙ උප්පට්ඨාපිඤ්ඤාකාරෙන මාතිකා යපිතා , ඉධ පන යථාධම්මරසෙනෙව සත්ථා මාතිකං යපෙසි. තත්ථ ධම්මසමාදානන්ති පාණාතිපාතාදීනං ධම්මානං ගහණං.

476. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය සමන්තාගතො.

477. විජ්ජාගතොති විජ්ජාය සමන්තාගතො පඤ්ඤවා.

478. සභාපි දුක්ඛෙතාති එත්ථ මිච්ඡාවාරො අභිජ්ඣා මිච්ඡාදිට්ඨිති ඉමෙ තාව තයො පුබ්බවේතනාය ව අපරවේතනාය වාති ද්විත්තං වේතනානං වසෙන දුක්ඛවේදනා හොන්නි. සන්තිට්ඨාපකවේතනා පන සුඛසම්පයුත්තා වා උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා වා හොති. සෙසා පාණාතිපාතාදයො සත්ත නිස්සන්තම්පි වේතනානං වසෙන දුක්ඛවේදනා හොන්නි. ඉදං සන්ධාය චුත්තං – “සභාපි දුක්ඛෙත සභාපි දොමනස්සෙනා”ති. දොමනස්සමෙව වේත්ථ දුක්ඛන්ති වේදිතබ්බං. පරියෙට්ඨිං වා ආපඡ්ඡන්තස්ස පුබ්බභාගපරභාගෙසු කායිකං දුක්ඛම්පි වට්ටතියෙව.

479. සභාපි සුඛෙතාති එත්ථ පාණාතිපාතො ඵරුසවාවා බ්‍යාපාදොති ඉමෙ තාව තයො පුබ්බවේතනාය ව අපරවේතනාය වාති ද්විත්තං වේතනානං වසෙන සුඛවේදනා හොන්නි. සන්තිට්ඨාපකවේතනා පන දුක්ඛසම්පයුත්තා වා හොති. සෙසා සත්ත නිස්සන්තම්පි වේතනානං වසෙන සුඛවේදනා හොන්නියෙව. සභාපි සොමනස්සෙනාති සොමනස්සමෙව වේත්ථ සුඛන්ති වේදිතබ්බං. ඉට්ඨථොට්ඨබ්බසම්භිගිනො වා පුබ්බභාගපරභාගෙසු කායිකං සුඛම්පි වට්ටතියෙව.

480. තනියධම්මසමාදානෙ ඉධෙකච්චො මච්ඡන්ධො වා හොති, මාගච්චො වා, පාණ්ණපසාතංයෙව නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. තස්ස ගරුට්ඨානියො භික්ඛු අකාමකස්සෙව පාණාතිපාතෙ ආදීනවං, පාණාතිපාතවිරතියා ව ආනිසංසං කපෙත්වා සික්ඛාපදං දෙති. සො ගණ්හන්තොපි දුක්ඛිතො දොමනස්සිතොව හුත්වා ගණ්හාති. අපරභාගෙ කතිපාහං චිතිනාමෙත්වා රක්ඛිතුං අසක්කොන්තොපි දුක්ඛිතොව හොති, තස්ස පුබ්බාපරවෙනනා දුක්ඛසහගතාව හොත්ති. සන්තිට්ඨාපකවෙනනා පන සුඛසහගතා වා උපෙක්ඛාසහගතා වාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො . ඉති පුබ්බභාගපරභාගවෙනනාව සන්ධාය ඉදං වුත්තං – “සභාපි දුක්ඛෙන සභාපි දොමනස්සෙනා”ති. දොමනස්සමෙව චෙත්ථ දුක්ඛන්ති වෙදිතබ්බො.

481. චතුත්ථධම්මසමාදානෙ දසසුපි පදෙසු තිස්සොපි පුබ්බභාගාපරභාගසන්තිට්ඨාපකවෙනනා සුඛසම්පයුත්තා හොන්තියෙව, තං සන්ධාය ඉදං වුත්තං – “සභාපි සුඛෙන සභාපි සොමනස්සෙනා”ති. සොමනස්සමෙව චෙත්ථ සුඛන්ති වෙදිතබ්බො.

482. තිත්තකාලාබ්බති තිත්තකරසඅලාබ්බ. විසෙන සංසට්ඨොති හලාහලවිසෙන සම්පයුත්තො මිස්සිතො ලුළිතො. නච්ඡාදෙස්සතිති න රුච්චිස්සති න තුට්ඨිං කරිස්සති. නිගච්ඡසිති ගමිස්සසි. අප්පට්ඨසඬ්ඛාය පිට්ඨෙය්‍යාති තං අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා පිට්ඨෙය්‍ය.

483. ආපාතියකංසොති ආපාතියස්ස මධුරපානකස්ස හරිතකංසො. චණ්ණසම්පන්නොති පානකචණ්ණාදිහි සම්පන්නචණ්ණො, කංසෙ පක්ඛිත්තපානකචසෙන පානකකංසොපි එවං වුත්තො. ඡාදෙස්සතිති තඤ්ඤි හලාහලවිසං යත්ථ යත්ථ පක්ඛිත්තං හොති, තස්ස තස්සෙව රසං දෙති. තෙන වුත්තං “ඡාදෙස්සති”ති.

484. පුතිමුත්තන්ති මුත්තමෙව. යථා හි මනුස්සභාවො සුවණ්ණචණ්ණො පුතිකායොත්තෙව, තදනුජාතාපි ගලොච්චිතා පුතිලතාත්තෙව වුවචති. එවං තඬ්ඨණං ගහිතං තරුණමිපි මුත්තං පුතිමුත්තමෙව. නානාභෙසජ්ජෙහිති හරිතකාමලකාදිහි නානොසධෙහි. සුඛි අස්සාති අරොගො සුවණ්ණචණ්ණො සුඛි භවෙය්‍ය.

485. දධි ව මධු වාති සුපරිසුද්ධං දධි ව සුමධුරං මධු ව. එකජ්ඣං සංසට්ඨන්ති එකතො කත්වා මිස්සිතං ආලුළිතං. තස්ස තන්ති තස්ස තං චතුමධුරභෙසජ්ජං පිට්ඨො රුච්චෙය්‍ය. ඉදඤ්ච යං හගන්දරසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දති, න තස්ස භෙසජ්ජං, ආහාරං ථම්මෙත්වා මග්ගං අවලඤ්ජං කරොති. යං පන පිත්තසංසට්ඨං ලොහිතං, තස්සෙනං භෙසජ්ජං සිතලකිරියාය පරියත්තභුතං.

486. විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ. මෙසවිගමෙන දුරිභුතෙති අත්ථො. විගතවලාහකෙති අපගතමෙසෙ, දෙවෙති ආකාසෙ. ආකාසගතං තමගතන්ති ආකාසගතං තමං. පුටුසමණුබ්බාන්මණපරප්පවාදෙති පුටුතං සමණුබ්බාන්මණසඬ්ඛාතානං පරෙසං වාදෙ. අභිච්ඡව්චාති අභිහන්ත්වා. භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචතෙ වාති සරදකාලෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ ආදිච්චොව ඔභාසං මුඤ්චති තපති විජ්ජොතතිති.

ඉදං පන සුත්තං දෙවතානං අතිවිය පියං මනාපං. තත්ත්වං වත්ථු – දක්ඛිණදිසායං කිර හන්ථිභොගජනපදෙ සඬ්ගරච්ඡාරො නාම අත්ථි. තස්ස භොජනසාලද්වාරෙ සඬ්ගරරුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා රත්තිභාගෙ එකස්ස දහරස්ස සරහඤ්ඤවසෙන ඉදං සුත්තං ඔසාරෙන්තස්ස සුත්වා සාධුකාරං අදාසි. දහරො කිං එසොති ආහ. අහං, හන්තෙ, ඉමස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතාති. කස්මිං දෙවතෙ පසන්තාසි, කිං සද්දෙ, උදාහු සුත්තෙති? සද්දො නාම, හන්තෙ, යස්ස කස්සචි හොතියෙව, සුත්තෙ පසන්තාමිහි. සත්ථාරා ජෙනවතෙ නිසීදිත්වා කථිතදිවසෙ ව අප්ප ව එකඛාඤ්ජනෙපි නානං නත්ථිති. අස්සොසි ත්වං දෙවතෙ සත්ථාරා කථිතදිවසෙති? ආම, හන්තෙ. කත්ථ ධීතා අස්සොසිති? ජෙනවතං, හන්තෙ, ගතාමිහි, මහෙසක්ඛාසු පන දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු තත්ථ ඔකාසං අලහිත්වා ඉධෙව යත්වා අස්සොසිත්ති. එත්ථ ධීතාය සක්කා සුත්ථු සද්දො සොතුන්ති? ත්වං පන, හන්තෙ, මය්හං සද්දං සුණසිති? ආම දෙවතෙති. දක්ඛිණකණ්ණපස්සෙ නිසීදිත්වා කථනකාලො විය, හන්තෙ, හොතිති. කිං පන දෙවතෙ සත්ථු රූපං පස්සසිති? සත්ථා මමෙව ඔලොකෙතිති මඤ්ඤමානා සණ්ඨාතුං න සක්කොමි, හන්තෙති. විසෙසං පන නිබ්බන්තෙතුං අසක්ඛිත්ථ දෙවතෙති. දෙවතා තත්ථෙව අන්තරධායි. තං දිවසං කිරෙස දෙවපුත්තො සොනාපන්තිථලෙ පතිට්ඨිතො. එවමිදං සුත්තං දෙවතානං පියං මනාපං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාධම්මසමාදානසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. විමංසකසුත්තචණ්ණනා

487. එවං මෙ සුතන්ති විමංසකසුත්තං. තත්ථ විමංසකෙනාති තයො විමංසකා – අත්ථවිමංසකො සඬ්ඛාරවිමංසකො සත්ථුචිමංසකොති. තෙසු, “පණ්ඩිතා භාවුසො, මනුස්සා විමංසකා”ති (සං. නි. 3.2) එත්ථ අත්ථවිමංසකො ආගතො. “යතො බො, ආනන්ද, භික්ඛු ධාතුකුසලො ව හොති, ආයතනකුසලො ව හොති,

පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ව හොති, යානාට්ඨානකුසලො ව හොති, එත්තාවතා ඛො, ආනන්ද, පණ්ඩිතො භික්ඛු විමංසකොති අලං වචනායා”ති (ම. නි. 3.124) එත්ථ සඛ්ඛාරවිමංසකො ආගතො. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ සත්ථුචිමංසකො අධිප්පෙතො. චෙතොපරියායන්ති චිත්තචාරං චිත්තපරිච්ඡේදං. සමන්තෙසනාති එසනා පරියෙසනා උපපරික්ඛා. ඉති විඤ්ඤාණායාති එවං විජානනත්ථාය.

488. ද්විසු ධම්මෙසු තථාගතො සමන්තෙසිතඛිබ්බොති ඉධ කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයං දස්සෙති. මහා භි එස කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයො නාම. තස්ස මහන්තභාවො එවං වෙදිතඛිබ්බො – එකස්මිං හි සමයෙ ආයස්මා ආනන්දො උපඨස්සං අත්තනො ආනුභාවෙන හොති, උපඨස්සං කල්‍යාණමිත්තානුභාවෙනාති චිත්තෙන්වා අත්තනො ධම්මතාය නිච්ඡේදං අසක්කොන්තො භගවන්තං උපසඨිකමිත්වා පුච්ඡී, – “උපඨස්මිදං, හන්තෙ, බ්‍රහ්මචරියස්ස, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඨිකතා”ති. භගවා ආහ – “මා භෙවං, ආනන්ද, මා භෙවං, ආනන්ද, සකලමෙවිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා, කල්‍යාණසම්පව්ඨිකතා. කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං, ආනන්ද, භික්ඛුනො පාටිකඨිං කල්‍යාණසභායස්ස කල්‍යාණසම්පව්ඨිකස්ස, අරියං අට්ඨඨිගිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඨිගිකං මග්ගං බහුලිකරිස්සති. කථස්ථානන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො...පෙ.... අරියං අට්ඨඨිගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඨිගිකං මග්ගං බහුලිකරොති. ඉධානන්ද, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති...පෙ.... සම්මාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං එවං ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො...පෙ.... බහුලිකරොති, තදම්නාපෙතං, ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිතඛිබ්බං. යථා සකලමෙවිදං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පව්ඨිකතා. මමඤ්භි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති. ජරාධම්මා...පෙ.... සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසෙහි පරිමුච්චන්ති”ති (සං. නි. 5.2).

භික්ඛුනං බාහිරභගසම්පත්තිං කථෙන්නොපි ආහ – “බාහිරං, භික්ඛවෙ, අභිගන්ති කරිත්වා නාඤ්ඤං එකභගම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහතො අත්ථාය සංවත්තති, යථයිදං, භික්ඛවෙ, කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තතා, භික්ඛවෙ, මහතො අත්ථාය සංවත්තති”ති (අ. නි. 1.113). මහාචුත්ථස්ස කිලෙසසල්ලෙඛපට්ඨදං කථෙන්නොපි, “පරෙ පාපමිත්තා භවිස්සන්ති, මයමෙන්ථ කල්‍යාණමිත්තා භවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණියො”ති (ම. නි. 1.83) ආහ. මෙසියත්ථෙරස්ස විමුත්තිපරිපාචනියධම්මෙ කථෙන්නොපි, “අපරිපක්කාය, මෙසිය, චෙතොවිමුත්තියා පඤ්ච ධම්මා පරිපාකාය සංවත්තන්ති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, මෙසිය, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො හොති”ති (උදා. 31) කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයමෙව විසෙසෙසි. පියපුත්තස්ස රාහුලත්ථෙරස්ස අභිණ්භොවාදං දෙන්නොපි –

“මිත්තෙ භජස්සු කල්‍යාණෙ, පන්තඤ්ච සයනාසනං;
විචිත්තං අප්පනිග්ගොසං, මත්තඤ්ඤු හොහි හොජනෙ.

විචරෙ පිණ්ඩපාතෙ ව, පච්චයෙ සයනාසනෙ;
එතෙසු තණ්හං මාකාසි, මා ලොකං පුනරාගමී”ති. (සු. නි. 340, 341) –

කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයමෙව සබ්බපඨමං කථෙසි. එවං මහා එස කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයො නාම. ඉධාපි තං දස්සෙන්නො භගවා ද්විසු ධම්මෙසු තථාගතො සමන්තෙසිතඛිබ්බොති දෙසනං ආරභි. පණ්ඩිතො භික්ඛු ද්විසු ධම්මෙසු තථාගතං එසතු ගවෙසතුති අත්ථො. එතෙන භගවා අයං මහාජච්චොති වා, ලක්ඛණසම්පන්නොති වා, අභිරූපො දස්සනියොති වා, අභිඤ්ඤානො අභිලක්ඛිතොති වා, ඉමං නිස්සායාහං වීරාදයො පච්චයෙ ලභිස්සාමිති වා, එවං චිත්තෙන්වා මං නිස්සාය වසනාකිච්චං නත්ථී. යො පන එවං සල්ලක්ඛෙති, “පහොති මෙ එස සත්ථා හුත්වා සත්ථුකිච්චං සාධෙතු”න්ති, සො මං භජතුති සිහනාදං නදති. බුද්ධසිහනාදො කිර නාමෙස සුත්තන්තොති.

ඉදානි තෙ ද්වෙ ධම්මෙ දස්සෙන්නො වක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයොසුති ආහ. තත්ථ සත්ථු කායිකො සමාචාරො විමංසකස්ස වක්ඛුචිඤ්ඤෙයො ධම්මො නාම. වාචසිකො සමාචාරො සොතවිඤ්ඤෙයො ධම්මො නාම. ඉදානි තෙසු සමන්තෙසිතඛිබ්බාකාරං දස්සෙන්නො යෙ සංකිලිට්ඨාතිආදිමාහ. තත්ථ සංකිලිට්ඨාති කිලෙසසම්පයුත්තා. තෙ ව න වක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයා. යථා පන උදකෙ චලන්තෙ වා පුප්ඵළකෙ වා මුඤ්චන්තෙ අත්තො මච්ඡො අත්ථීති විඤ්ඤායති, එවං පාණාතිපාතාදීනි වා කරොන්තස්ස, මුසාවාදාදීනි වා හණන්තස්ස කායවච්ඡිසමාචාරෙ දිස්වා ව සුත්වා ව තංසමුට්ඨාපකචිත්තං සංකිලිට්ඨන්ති විඤ්ඤායති. තස්මා එවමාහ. සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස හි කායවච්ඡිසමාචාරාපි සංකිලිට්ඨායෙව නාම. න තෙ තථාගතස්ස සංචිප්පන්තිති න තෙ තථාගතස්ස අත්ථී. න උපලබ්භන්තිති එවං ජානාතිති අත්ථො. නත්ථීතායෙව හි තෙ න උපලබ්භන්ති න පටිච්ඡන්තතාය. තථා හි භගවා එකදිවසං ඉමෙසු ධම්මෙසු භික්ඛුසඬ්ඨං පචාරෙන්නො ආහ – “හන්ද දානි, භික්ඛවෙ, පචාරෙමි වො, න ව මෙ කිඤ්චි ගරහථ කායිකං වා වාචසිකං වා”ති. එවං චුත්තෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්ඨං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙන්වා භගවන්තං එතදවොච – “න ඛො මයං, හන්තෙ, භගවතො කිඤ්චි ගරහාම කායිකං වා වාචසිකං වා. භගවා හි, හන්තෙ, අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජානෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤු මග්ගවිදු මග්ගකොට්ඨො. මග්ගානුභා ව, හන්තෙ, එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡාසමන්තාගතා”ති (සං. නි. 1.215). එවං පරිසුද්ධා තථාගතස්ස කායවච්ඡිසමාචාරා. උත්තරොපි සුදං මාණවො තථාගතස්ස කායවච්චොරෙ අනාරාධනියං කිඤ්චි පස්සිස්සාමිති සත්ත මාසෙ අනුබන්ධිත්වා ලික්ඛාමත්තමපි න අද්දස. මනුස්සභූතො වා එස බුද්ධභූතස්ස කායවච්චොරෙ කිං අනාරාධනියං පස්සිස්සති? මාරොපි දෙවපුත්තො ඛොධිසත්තස්ස

සතො මහාභිනික්ඛමනතො පටියාය ඡබ්බස්සානි ගවෙසමානො කිඤ්චි අනාරාධනීයං නාද්දස, අන්තමසො වෙනොපරිච්ඡක්කමත්තම්පි. මාරො කිර වින්තෙසි – “සවස්ස චිත්තකිත්තමම්පි අකුසලං පස්සිස්සාමි, තත්ථෙව නං මුද්ධනි පහරිත්වා පක්කමිස්සාමි”ති. සො ඡබ්බස්සානි අදිස්වා බුද්ධභූතම්පි එකං වස්සං අනුබන්ධිත්වා කිඤ්චි වජ්ජං අපස්සන්තො ගමනසමයෙ වන්දිත්වා –

“මහාචීර මහාපුඤ්ඤං, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
සබ්බවෙරහයානිතං, පාදෙ වන්දාමි ගොතම”න්ති. (සං. නි. 1.159) –

ගාථං වත්වා ගතො.

විනිමිස්සානි කාලෙ කණ්භා, කාලෙ සුක්කානි එවං වොමිස්සකා. වොදාතානි පරිසුද්ධා නික්කිලෙසා. සංචිජ්ජන්තිති වොදාතා ධම්මා අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථාගතස්ස හි පරිසුද්ධා කායසමාවාරාදයො. තෙනාහ – “වත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. කතමානි වත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ති. පරිසුද්ධවට්ඨිසමාවාරො... පරිසුද්ධමනොසමාවාරො... පරිසුද්ධාජීවො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මිච්ඡාජීවො, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි”ති (අ. නි. 7.58).

ඉමං කුසලං ධම්මන්ති ඉමං අනවජ්ජං ආජීවට්ඨමකසීලං. “අයමායස්මා සත්ථා කිං නු බො දීඝරත්තං සමාපන්නො අතිචිරකාලතො පටියාය ඉමිනා සමන්නාගතො, උදාහු ඉත්තරසමාපන්නො හියො වා පරෙ වා පරසුචෙ වා දිවසෙ සමාපන්නො”ති එවං ගවෙසතුති අත්ථො. එකච්චෙන හි එකස්මිං යානෙ වසන්නෙන ඛහු මිච්ඡාජීවකම්මං කතං, තං තත්ථ කාලාතික්කමෙ පඤ්ඤායති, පාකටං හොති. සො අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමං වා සමුද්දන්තරං වා ගන්ත්වා පණ්ණසාලං කාරෙත්වා ආරඤ්ඤකො විය හුත්වා විහරති. මනුස්සා සම්භාවනං උජ්ජාදෙත්වා තස්ස පණ්ණෙ පච්චයෙ දෙන්ති. ජනපදවාසිනො භික්ඛු තස්ස පරිහාරං දිස්වා, “අතිදජ්ජිතො වතායං ආයස්මා, කො නු බො එසො”ති පරිග්ගණන්තා, “අසුකට්ඨානෙ අසුකං නාම මිච්ඡාජීවං කත්වා පක්කන්තභික්ඛු”ති ඤත්වා න සක්කා ඉමිනා සද්ධිං උපොසමො වා පචාරණා වා කාතුන්ති සන්නිපතිත්වා ධම්මෙන සමෙන උක්ඛෙපනියාදීසු අඤ්ඤතරං කම්මං කරොන්ති. එවරූපාය පටිච්ඡන්තපටිපත්තියා අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා වීමංසාපෙතුං එවමාහ.

එවං ජානාතීති දීඝරත්තං සමාපන්නො, න ඉත්තරසමාපන්නොති ජානාති. අනවජ්ජරියං වෙතං. යං තථාගතස්ස එතරහි සබ්බඤ්ඤාතං පත්තස්ස දීඝරත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං භවෙය්‍ය. යස්ස බොධිසත්තකාලෙපි එවං අහොසි.

අතීතෙ කිර ගන්ධාරරාජා ව වෙදෙහරාජා ව ද්වෙපි සභායකා හුත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා රජ්ජානි පුත්තානං නිය්‍යාතෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤගාමකෙ පිණ්ඩාය වරන්ති. පච්චන්තො නාම දුල්ලභලොණො හොති. තතො අලොණං යාගුං ලභිත්වා එකිස්සාය සාලාය නිසීදිත්වා පිවන්ති. අන්තරන්තරෙ මනුස්සා ලොණවුණ්ණං ආහරිත්වා දෙන්ති. එකදිවසං එකො වෙදෙහිසිස්ස පණ්ණෙ පක්ඛිපිත්වා ලොණවුණ්ණං අදාසි. වෙදෙහිසි ගහෙත්වා උපඩ්ඨං ගන්ධාරිසිස්ස-සන්නිකෙ යපෙත්වා උපඩ්ඨං අත්තතො සන්නිකෙ යපෙසි. තතො ථොකං පරිභුත්තාවසෙසං දිස්වා, “මා ඉදං නස්සි”ති පණ්ණෙතො වෙදෙත්වා තිණගහනෙ යපෙසි. පුන එකස්මිං දිවසෙ යාගුපානකාලෙ සතිං කත්වා ඔලොකෙන්නො තං දිස්වා ගන්ධාරිසිං උපසඩ්ධකම්ත්වා, “ඉතො ථොකං ගණ්භට්ඨ ආවරියා”ති ආහ. කුතො තෙ ලද්ධං වෙදෙහිසිති? තස්මිං දිවසෙ පරිභුත්තාවසෙසං “මා නස්සි”ති මයා යපිතන්ති. ගන්ධාරිසි ගහෙතුං න ඉච්ඡති, අලොණකංයෙව යාගුං පිටිත්වා වෙදෙහං ඉසිං අවොච –

“භිත්වා ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සොළස;
කොට්ඨාගාරානි ඒතානි, සන්නිධිං දානි කුබ්බසි”ති. (ජා. 1.7.76);

වෙදෙහිසි අවොච – “කුම්භෙ රජ්ජං පභාය පබ්බජිතා, ඉදානි කස්මා ලොණවුණ්ණමත්තසන්නිධිකාරණා පබ්බජ්ජාය අනුච්ඡවිකං න කරොථා”ති? කිං මයා කතං වෙදෙහිසිති? අථ නං ආහ –

“භිත්වා ගන්ධාරවිසයං, පහුතධනධාරියං;
පසාසනතො නික්ඛන්තො, ඉධ දානි පසාසසි”ති. (ජා. 1.7.77);

ගන්ධාරො ආහ –

“ධම්මං හණාමි වෙදෙහ, අධම්මො මෙ න රුච්චති;
ධම්මං මෙ හණමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති. (ජා. 1.7.78);

වෙදෙහො ආහ –

“යෙන කෙනවි වණ්ණෙන, පරො ලහති රුජ්ජනං;
මහත්ථියම්භි වෙ වාවං, න තං භාසෙය්‍යා පණ්ඩිතො”ති. (ජා. 1.7.79);

ගන්ධාරො ආහ -

“කාමං රුජ්ජතු වා මා වා, භුසංච විකිරියතු;
ධම්මං මෙ භණ්ණානස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති. (ජා. 1.7.80);

තතො වෙදෙහිසි යස්ස සකාපි බුද්ධි නත්ථි, ආවරියසන්තිකෙ විනයං න සික්ඛති, සො අන්ධමභිංසො විය වනෙ
වරතීති චිත්තෙන්වා ආහ -

“නො වෙ අස්ස සකා බුද්ධි, විනයො වා සුසික්ඛිතො;
වනෙ අන්ධමභිංසොච, වරෙය්‍යා ඛහුකො ජනො.

යස්මා ච පනිධෙකච්චෙ, ආවෙරම්භි සුසික්ඛිතා;
තස්මා චිතීතවිනයා, වරන්ති සුසමාහිතා”ති. (ජා. 1.7.81-82);

එවඤ්ච පන වත්වා වෙදෙහිසි අජානිත්වා මයා කතන්ති ගන්ධාරිසිං බමාපෙසි. තෙ උභොපි තපං වරිත්වා
බ්‍රහ්මලොකං අගමංසු. එවං තථාගතස්ස බොධිසත්තකාලෙපි දීඝරත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං අහොසි.

උත්තප්ඤ්ඤාපත්තො අයමායස්මා භික්ඛු යසපත්තොති අයමායස්මා අම්භාකං සත්ථා භික්ඛු ඤාත්තං පඤ්ඤාතභාවං
පාකට්ඨාවං අප්ඤ්ඤාපත්තො නු බො, සයඤ්ච පරිවාරසම්පත්තිං පත්තො නු බො නොති. තෙන වස්ස
පඤ්ඤාතප්ඤ්ඤාපත්තභාවෙන යසසන්තිස්සිතභාවෙන ච කිං එකච්චෙ ආදීනවා සන්දිස්සන්ති උදාහු නොති එවං
සමන්තෙසන්තුති දස්සෙති. න තාව, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යාව භික්ඛු න රාජරාජමහාමත්තාදීසු අභිඤ්ඤාතභාවං වා
පරිවාරසම්පත්තිං වා ආපත්තො හොති, තාව එකච්චෙ මානානිමානාදයො ආදීනවා න සංවිජ්ජන්ති උපසන්තුපසන්තො
විය සොතාපත්තො විය සකදාගාමී විය ච විහරති. අරියො නු බො පුට්ඨජනො නු බොතිපි ඤාතුං න සක්කා හොති.

යතො ච බො, භික්ඛවෙති යදා පන ඉධෙකච්චො භික්ඛු ඤාතො හොති පරිවාරසම්පත්තො වා, තදා තිණ්හෙන
සිඬිගෙන ගොගණං විජ්ඣන්තො දුට්ඨගොණො විය, මිගසඬිසං අභිමද්දමානො දීපි විය ච අඤ්ඤෙ භික්ඛු තත්ථ තත්ථ
විජ්ඣන්තො අගාරවො අසභාගචුත්ති අග්ගපාදෙන භූමිං ථුසන්තො විය වරති. එකච්චො පන කුලපුත්තො යථා යථා
ඤාතො හොති යසස්සි, තථා තථා ඵලභාරහරිතො විය සාලි සුට්ඨතරං ඔනමති, රාජරාජමහාමත්තාදීසු
උපසඬකමන්තෙසු අකිඤ්චනභාවං පච්චෙක්ඛිත්වා සමණසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා ඡින්නවිසාණඋසහො විය,
වණ්ඩාලදාරකො විය ච සොරතො නිවාතො නිවචිත්තො හුත්වා භික්ඛුසඬිසස්ස වෙච සදෙවකස්ස ච ලොකස්ස, හිතාය
සුඛාය පටිපජ්ජති. එවරූපං පටිපත්තිං සන්ධාය “නාස්ස ඉධෙකච්චෙ ආදීනවා”ති ආහ.

තථාගතො පන අට්ඨසු ලොකධම්මෙසු තාදී, සො හි ලාභෙපි තාදී, අලාභෙපි තාදී, යසෙපි තාදී, අයසෙපි තාදී,
පසංසායපි තාදී, නින්දායපි තාදී, සුඛෙපි තාදී, දුක්ඛෙපි තාදී, තස්මා සබ්බාකාරෙන නාස්ස ඉධෙකච්චෙ ආදීනවා
සංවිජ්ජන්ති. අභයුපරතොති අභයො හුත්වා උපරතො, අච්චන්තුපරතො සතතුපරතොති අත්ථො. න වා භයෙන
උපරතොතිපි අභයුපරතො. වත්තාරි හි භයාති කිලෙසභයං චට්ඨභයං දුග්ගතිභයං උපවාදභයන්ති. පුට්ඨජනො චතුහිපි
භයෙහි භායති. සෙක්ඛා තිහි, තෙසඤ්චි දුග්ගතිභයං පහීනං, ඉති සත්ත සෙක්ඛා භයුපරතා, බිණ්ණසවො අභයුපරතො
නාම, තස්ස හි එකමිපි භයං නත්ථි. කිං පරවාදභයං නත්ථි? නත්ථි. පරානුද්දයං පන පටිච්ච, “මාදිසං බිණ්ණසවං පටිච්ච
සත්තා මා නස්සන්තු”ති උපවාදං රක්ඛති. මුලුප්පලවාපිච්චාරවාසී යසන්තෙරො විය.

තෙරො කිර මුලුප්පලවාපිගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අට්ඨස්ස උපට්ඨාකකුලද්වාරං පත්තස්ස පත්තං ගහෙන්වා
ථණ්ඩිලපිට්ඨකං නිස්සාය ආසනං පඤ්ඤපෙසුං. අමච්චධිතාපි තංයෙච පිට්ඨකං නිස්සාය පරතොභාගෙ නිවතරං ආසනං
පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදි. එකො නෙවාසිකො භික්ඛු පච්ඡා පිණ්ඩාය පටිට්ඨො ද්වාරෙ ධන්වාච ඔලොකෙන්තො තෙරො
අමච්චධිතරා සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසින්තොති සල්ලක්ඛෙන්වා, “අයං පංසුකුලිකො විහාරෙව උපසන්තුපසන්තො විය
විහරති, අන්තොගාමෙ පන උපට්ඨායිකාහි සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසීදති”ති චිත්තෙන්වා, “කිං නු බො මයා දුද්දිට්ඨ”න්ති
පුනස්පුනං ඔලොකෙන්වා තථාසඤ්ඤීච හුත්වා පක්කාමි. තෙරොපි භත්තකිච්චං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා වසනට්ඨානං
පටිසිත්වා ද්වාරං පිටාය නිසීදි. නෙවාසිකොපි කතභත්තකිච්චො විහාරං ගන්ත්වා, “තං පංසුකුලිකං නිග්ගණ්හිත්වා
විහාරා නික්කඩ්ඪිස්සාමි”ති අසඤ්ඤතනිහාරෙන ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභොගසටතො උලුඬිකෙන උදකං
ගහෙන්වා මහාසද්දං කරොන්තො පාදෙ ධොවි. තෙරො, “කො නු බො අයං අසඤ්ඤතවාරිකො”ති ආවජ්ජන්තො
සබ්බං ඤාත්වා, “අයං මයි මනං පදොසෙත්වා අපායුපගො මා අහොසී”ති වෙභාසං අබ්භූගන්ත්වා
කණ්ණිකාමණ්ඩලසම්පෙ පල්ලඬිකෙන නිසීදි. නෙවාසිකො දුට්ඨාකාරෙන සට්ඨකං උක්ඛිපිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා
අන්තො පටිට්ඨො තෙරො අපස්සන්තො, “භෙට්ඨාමඤ්චං පටිට්ඨො භවිස්සති”ති ඔලොකෙන්වා තත්ථාපි අපස්සන්තො
නික්කමිතුං ආරහි. තෙරො උක්කාසි. ඉතරො උද්ධං ඔලොකෙන්තො දිස්වා අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එවමාහ -
“පතිරූපං තෙ, ආවුසො, පංසුකුලික එවං ආනුභාවසම්පන්නස්ස උපට්ඨායිකාය සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසීදිතු”න්ති.

පබ්බතා නාම, භත්තෙ, මාතුගාමෙන සද්ධිං න එකමඤ්චෙ නිසිදන්ති, තුම්හෙති පන දුද්දිට්ඨමෙතන්ති. එවං බිණාසවා පරානුද්දයාය උපවාදං රක්ඛන්ති.

බයා රාගස්සාති රාගස්ස බයෙනෙව. විතරාගන්තා කාමෙ න පටිසෙවති, න පටිසඬ්ඛාය වාරෙන්වාති. තඤ්චෙති එවං තථාගතස්ස කිලෙසප්පභානං ඤන්වා තත්ථ තත්ථ ධීතනිසින්තකාලාදීසුපි චතුපරිසමප්ඤ්ඤා අලඬ්ඛනධම්මාසනෙ නිසිදිත්වාපි ඉතිපි සත්ථා විතරාගො විතදොසො විතමොහො චන්තකිලෙසො පහිනමලො අබ්භා මුත්තපුණ්ණචන්දො විය සුපරිසුද්ධොති එවං තථාගතස්ස කිලෙසප්පභානෙ චණ්ණං කථයමානං තං විමංසකං භික්ඛුං පරෙ එවං පුච්ඡෙය්‍යං චෙති අත්ථො.

ආකාරාති කාරණාති. අත්ථයාති අනුබුද්ධියො. සඬ්ඛෙය්‍ය වා විහරන්තොති අප්පෙකදා අපරිච්ඡින්නගණනස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස මප්ඤ්ඤා විහරන්තො. එකො වා විහරන්තොති ඉච්ඡාමහං, භික්ඛෙව , අඬ්චමාසං පටිසල්ලියිතුන්ති, තෙමාසං පටිසල්ලියිතුන්ති එවං පටිසල්ලානෙ චෙව පාලිලෙයාකවනසණ්ඨෙ ච එකකො විහරන්තො. සුගතාති සුට්ඨගතා සුප්පටිපන්නා කාරකා යුත්තපයුත්තා. එවරුපාපි භි එකච්චෙ භික්ඛු අත්ථි. දුග්ගතාති දුට්ඨගතා දුප්පටිපන්නා කායදල්භිබ්බලා විස්සට්ඨකම්මට්ඨානා. එවරුපාපි එකච්චෙ අත්ථි. ගණමනුසාසන්තීති ගණබන්ධනෙන බද්ධා ගණාරාමා ගණබ්බලිකා හුන්වා ගණං පරිහරන්ති. එවරුපාපි එකච්චෙ අත්ථි. තෙසං පටිපත්තභූතා ගණතො නිස්සට්ඨා විසංසට්ඨා විප්පමුත්තචිහාරිතොපි අත්ථි.

ආමිසෙසු සන්දිස්සන්තීති ආමිසගිද්ධා ආමිසචක්ඛුකා චතුපච්චයආමිසත්ථමෙව ආභිණ්ඩමානා ආමිසෙසු සන්දිස්සමානකභික්ඛුපි අත්ථි. ආමිසෙන අනුපලිත්තා චතුති පච්චයෙහි විනිවත්තමානසා අබ්භා මුත්තචන්දසදිසා හුන්වා විහරමානාපි අත්ථි. නායමායස්මා තං තෙන අච්ඡානාතීති අයං ආයස්මා සත්ථා නාය නාය පටිපත්තියා තං තං පුග්ගලං නාචජානාති, අයං පටිපන්නො කාරකො, අයං ගණතො නිස්සට්ඨො විසංසට්ඨො. අයං ආමිසෙන අනුපලිත්තො පච්චයෙහි විනිවත්තමානසො අබ්භා මුත්තො චන්දිමා වියාති එවමස්ස ගෙහසිතවසෙන උස්සාදනාපි නත්ථි. අයං දුප්පටිපන්නො අකාරකො කායදල්භිබ්බලො විස්සට්ඨකම්මට්ඨානො, අයං ගණබන්ධනබද්ධො, අයං ආමිසගිද්ධො ලොලො ආමිසචක්ඛුකොති එවමස්ස ගෙහසිතවසෙන අපසාදනාපි නත්ථිති අත්ථො. ඉමිනා කිං කථිතං හොති? තථාගතස්ස සත්තෙසු තාදිභාවො කථිතො හොති. අයඤ්ඨි -

“වධකස්ස දෙවදත්තස්ස, චොරස්සඬ්ගලිමාලිනො;
ධනපාලෙ රාහුලෙ ච, සබ්බෙසං සමකො මුනී”ති. (මි. ප. 6.6.5);

489. තත්‍ර, භික්ඛෙවති තෙසු ද්විසු විමංසකෙසු. යො, “කෙ පනායස්මතො ආකාරා”ති පුච්ඡායං ආගතො ගණධීවිමංසකො ච, යො “අහසුපරතො අයමායස්මා”ති ආගතො මූලවිමංසකො ච. තෙසු මූලවිමංසකෙන තථාගතොව උත්තරි පටිපුච්ඡිතබ්බො. සො භි පුබ්බෙ පරස්සෙව කථාය නිට්ඨංඝිගතො. පරො ච නාම ජානිත්වාපි කථෙය්‍ය අජානිත්වාපි. එවමස්ස කථා භූතාපි හොති අභූතාපි, තස්මා පරස්සෙව කථාය නිට්ඨං අගන්ත්වා තතො උත්තරි තථාගතොව පටිපුච්ඡිතබ්බොති අත්ථො.

බ්‍යාකරමානොති එත්ථ යස්මා තථාගතස්ස මිච්ඡාබ්‍යාකරණං නාම නත්ථි, තස්මා සම්මා මිච්ඡාති අචත්ථා බ්‍යාකරමානොත්ථෙව චුත්තං. එතං පථොභමස්මි එතං ගොචරොති එස මය්හං පථො එස ගොචරොති අත්ථො. “එතාපාථො”තිපි පාඨො, තස්සත්ථො මය්හං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං, ස්වාහං තස්ස පරිසුද්ධභාවෙන විමංසකස්ස භික්ඛුනො ඤාණමුඛෙ එතාපාථො, එවං ආපාථං ගච්ඡාමිති චුත්තං හොති. තො ච තෙන තම්මයොති තෙනපි වාහං පරිසුද්ධෙන සීලෙන න තම්මයො, න සතණ්හො, පරිසුද්ධසීලත්තාව නිත්තණ්හොභමස්මිති දිපෙති.

උත්තරුත්තරිං පණ්ණපණ්ණන්ති උත්තරුත්තරිං චෙව පණ්ණතරඤ්ච කත්වා දෙසෙති. කණ්හසුක්කසප්පච්චාගන්ති කණ්හං චෙව සුක්කඤ්ච, තඤ්ච බො සප්පච්චාගං සච්ඡන්ධං කත්වා, කණ්හං පටිබාහිත්වා සුක්කන්ති සුක්කං පටිබාහිත්වා කණ්හන්ති එවං සප්පච්චාගං කත්වා කණ්හසුක්කං දෙසෙති. කණ්හං දෙසෙන්නොපි සඋස්සාහං සච්ඡාකං දෙසෙති, සුක්කං දෙසෙන්නොපි සඋස්සාහං සච්ඡාකං දෙසෙති. අභිඤ්ඤාය ඉධෙකච්චං ධම්මං ධම්මෙසු නිට්ඨං ගච්ඡන්ති තස්මිං දෙසිතෙ ධම්මෙ එකච්චං පටිච්චෙධම්මං අභිඤ්ඤාය තෙන පටිච්චෙධම්මෙන දෙසනාධම්මෙ නිට්ඨං ගච්ඡති. සත්ථරි පසීදන්ති එවං ධම්මෙ නිට්ඨං ගන්ත්වා භියොසාසොමත්තාය සම්මාසම්බුද්ධො සො භගවාති සත්ථරි පසීදති. තෙන පන භගවතා යො ධම්මො අත්ථානො, සොපි ස්වාත්ථානො භගවතා ධම්මො නියානිකත්තා. ය්වාස්ස තං ධම්මං පටිපන්නො සඬ්ඛො, සොපි සුප්පටිපන්නො වඬ්කාදිදොසරහිතං පටිපදං පටිපන්නත්තාති එවං ධම්මෙ සඬ්ඛෙපි පසීදති. තඤ්චෙති තං එවං පසන්නං තත්ථ තත්ථ තිණ්ණං රතනානං චණ්ණං කථෙන්නං භික්ඛුං.

490. ඉමෙහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි සත්ථුච්චිමංසනකාරණෙහි. ඉමෙහි පදෙහිති ඉමෙහි අක්ඛරසම්පිණ්ඩනපදෙහි. ඉමෙහි බ්‍යඤ්ජනෙහිති ඉමෙහි ඉධ චුත්තෙහි අක්ඛරෙහි. සද්ධා නිවිට්ඨාති ඔකප්පනා පතිට්ඨිතා. මූලජානාති සොතාපත්තිමග්ගවසෙන සඤ්ජාතමූලා. සොතාපත්තිමග්ගො භි සද්ධාය මූලං නාම. ආකාරවතීති කාරණං පරියෙසිත්වා ගහිතත්තා සකාරණා. දස්සනමූලිකාති සොතාපත්තිමග්ගමූලිකා. සො භි දස්සනන්ති චූච්චති. දළ්භාති ටීරා.

අසංභාරියාහි හරිතුං න සක්කා. සමඥෙන වාහි සමිතපාපසමඥෙන වා. බ්‍රාහ්මඥෙන වාහි බාහිතපාපබ්‍රාහ්මඥෙන වා. දෙවෙන වාහි උපපත්තිදෙවෙන වා. මාරෙන වාහි වසවත්තිමාරෙන වා, සොතාපන්නස්ස හි වසවත්තිමාරෙනාපි සද්ධා අසංභාරියා හොති සුරම්බට්ඨස්ස විය.

සො කිර සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සොතාපන්නො හුත්වා ගෙහං ආගතො. අථ මාරො ද්වත්තිංසවරලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං බුද්ධරූපං මාපෙත්වා තස්ස සරද්ධායෙර යත්වා – “සත්ථා ආගතො”ති සාසනං පභිණි. සුරො චිත්තෙසි, “අහං ඉදානෙව සත්ථු සන්නිකා ධම්මං සුත්වා ආගතො, කිං නු බො භවිස්සති”ති උපසඬකමිත්වා සත්ථුසඤ්ඤාය වන්දිත්වා අට්ඨාසි. මාරො ආහ – “යං තෙ මයා, සුරම්බට්ඨ, රූපං අනිච්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනිච්චන්ති කට්ඨං, තං අනුපධාරෙත්වා වසසා මයා එවං වුත්තං. තස්මා ත්වං රූපං නිච්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං නිච්චන්ති ගණ්භාහි”ති. සුරො චිත්තෙසි – “අට්ඨානමෙතං, යං බුද්ධා අනුපධාරෙත්වා අපච්චක්ඛං කත්වා කිඤ්ඤි කපෙය්‍යං, අද්ධා අයං මය්හං විබාධනත්ථං මාරො ආගතො”ති. තතො නං ත්වං මාරොති ආහ. සො මුසාවාදං කාතුං නාසක්ඛි, ආම මාරොස්මිති පටිජාති. කස්මා ආගතොසිති වුත්තෙ තව සද්ධාවාලනත්ථන්ති ආහ. කණ්ඨ පාපිම, ත්වං තාව එකකො තිට්ඨ, තාදිසානං මාරානං සතම්පි සභස්සම්පි මම සද්ධං වාලෙතුං අසමත්ථං, මග්ගෙන ආගතා සද්ධා නාම සිලාපට්ඨයං පතිට්ඨිතසිනෙරු විය අවලා හොති, කිං ත්වං එත්ථාති අච්ඡරං පහරි. සො යාතුං අසක්කොන්නො තත්තෙවන්තරධාසි. බ්‍රහ්මුතා වාහි බ්‍රහ්මකායිකාදිසු අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මුතා වා. කෙනච්ච වා ලොකස්මිත්ති එතෙ සමඥාදයො යපෙත්වා අඤ්ඤෙනපි කෙනච්ච වා ලොකස්මිං හරිතුං න සක්කා. ධම්මසමන්තෙසනාහි සභාවසමන්තෙසනා. ධම්මතාසුසමන්තිට්ඨොති ධම්මතාසු සසමන්තිට්ඨො, සභාවෙනෙව සුට්ඨු සමන්තෙසිනො හොතිති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

විමංසකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා

491. එවං මෙ සුතන්ති කොසම්බියසුත්තං. තත්ථ කොසම්බියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස ආරාමපොක්ඛරණිආදිසු තෙසු තෙසු යානෙසු කොසම්බරුක්ඛාව උස්සන්තා අහෙසුං, තස්මා කොසම්බිති සඬබං අගමාසි. කුසම්බස්ස නාම ඉසිනො අස්සමතො අවිදුරෙ මාපිතත්තාතිපි එකෙ. සොසිතාරාමෙති සොසිතසෙට්ඨිතා කාරිතෙ ආරාමෙ.

පුබ්බෙ කිර අද්දිලට්ඨං නාම අහොසි. තතො කොතුහලකො නාම දලිද්දො ජාතකභයෙන සපුත්තදාරො කෙදාරපරිවිජින්නං සුභික්ඛං රට්ඨං ගච්ඡන්තො පුත්තං වහිතුං අසක්කොන්නො ඡඩ්ඛෙත්වා අගමාසි. මාතා නිවත්තිත්වා තං ගහෙත්වා ගතා. තෙ එකං ගොපාලකගාමකං පටිසිංසු, ගොපාලකානඤ්ච තදා පහනපායසො පටියත්තො හොති, තතො පායසං ලභිත්වා භුඤ්ඤිංසු. අථ සො පුරිසො පහුතපායසං භුඤ්ඤිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්නො රත්තිභාගෙ කාලං කත්වා තත්තෙව සුනබියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා කුක්කුරො ජානො. සො ගොපාලකස්ස පියො අහොසි මනාපො, ගොපාලකො ව පච්චෙකබුද්ධං උපට්ඨාසි. පච්චෙකබුද්ධොපි භත්තකිච්චාවසානෙ කුක්කුරස්ස එකං පිණ්ඩං දෙති. සො පච්චෙකබුද්ධෙ සිනෙහං උප්පාදෙත්වා ගොපාලකෙන සද්ධිං පණ්ණසාලම්පි ගච්ඡති.

සො ගොපාලකෙ අසන්නිතිතෙ භත්තවෙලාය සයමෙව ගන්ත්වා කාලාරොවනත්ථං පණ්ණසාලද්ධායෙර භස්සති, අත්තරාමග්ගෙහි වණ්ඩම්ගෙ දිස්වා භුස්සිත්වා පලාපෙති. සො පච්චෙකබුද්ධෙ මුදුකෙන චිත්තෙන කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තත්තස්ස සොසකදෙවපුත්තොත්තෙව නාමං අහොසි. සො දෙවලොකතො චිත්තවා කොසම්බියං එකස්මිං කුලසරෙ නිබ්බන්ති. තං අපුත්තකො සෙට්ඨි තස්ස මාතාපිතුනං ධනං දත්වා පුත්තං කත්වා අග්ගහෙසි. අථ සො අත්තනො පුත්තෙ ජාතෙ සත්තක්ඛන්තුං මාරාපෙතුං උපක්කමි. සො පුඤ්ඤවත්තතාය සත්තසුපි යානෙසු මරණං අප්පත්වා අවසානෙ එකාය සෙට්ඨිධිතාය වෙය්‍යන්තියෙන ලද්ධජීවිකො අපරභාගෙ පිතුඅච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පත්වා සොසිතසෙට්ඨි නාම ජානො. අඤ්ඤෙපි කොසම්බියං කුක්කුට්ඨසෙට්ඨි පාචාරිකසෙට්ඨිති ද්වෙ සෙට්ඨිනො සන්ති. ඉමෙහි සද්ධිං තයො අහෙසුං.

තෙන ව සමයෙන තෙසං සභායකානං සෙට්ඨිනං කුලුපකා පඤ්චසතා ඉසයො පබ්බතපාදෙ වසිංසු. තෙ කාලෙන කාලං ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ආගච්ඡන්ති. අපෙකස්මිං වායෙ ගිම්භසමයෙ මනුස්සපථං ආගච්ඡන්තා නිරුද්ධමභාකන්තාරං අතික්කමිත්වා කන්තාරපරියොසානෙ මහන්තං නිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා චිත්තෙසු – “යාදිසො අයං රුක්ඛො, අද්ධා එත්ථ මහෙසක්ඛාය දෙවතාය භට්ඨිතබ්බං, සාධු වතස්ස, සචෙ නො පානීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍යා”ති. දෙවතා ඉසිනං අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඉමෙසං සඬගහං කරිස්සාමිති අත්තනො ආනුභාවෙන විටපත්තරතො නඬගලසිසමන්තං උදකධාරං පවත්තෙසි. ඉසිගණො රජතක්ඛන්ධසදිසං උදකවට්ඨිං දිස්වා අත්තනො භාජනෙහි උදකං ගහෙත්වා පරිභොගං කත්වා චිත්තෙසි – “දෙවතාය අමිහාකං පරිභොගඋදකං දින්නං, ඉදං පන අගාමකං මහාඅරඤ්ඤං, සාධු වතස්ස, සචෙ නො ආහාරම්පි දදෙය්‍යා”ති. දෙවතා ඉසිනං උපසංකප්පනවසෙන දිබ්බානි යාගුඛජ්ජකාදීනි දත්වා

සන්නප්පෙයි. ඉසයෝ වින්තයිංසු – “දෙවතාය අම්භාකං පරිභොගඋදකම්පි භොජනම්පි සබ්බං දින්නං, සාධු වතස්ස, සවෙ නො අත්තානං දස්සෙය්‍යා”ති.

දෙවතා තෙසං අප්ඤ්ඤාසං විදිත්වා උපධිඨකායං දස්සෙයි. තෙ ආහංසු – “දෙවතෙ, මහතී තෙ සම්පත්ති, කිං කම්මං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං අධිගතාසී”ති? හන්තෙ, නාතිමහන්තං පරිත්තකං කම්මං කත්වාති. උපධිඨඋපොසප්කම්මං නිස්සාය හි දෙවතාය සා සම්පත්ති උද්ධා.

අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර ගෙහෙ අයං දෙවපුත්තො කම්මකාරො අහොසි. සෙට්ඨස්ස හි ගෙහෙ උපොසප්ථිවසෙසු අන්තමසො දාසකම්මකාරෙ උපාදාය සබ්බො ජනො උපොසට්ඨිකො භොති. එකදිවසං අයං කම්මකාරො එකකොව පාතො උට්ඨාය කම්මන්තං ගතො. මහාසෙට්ඨී නිවාපං ලහනමනුස්සෙ සල්ලක්ඛෙත්තො එතස්සෙවෙකස්ස අරඤ්ඤං ගතභාවං ඤත්වා අස්ස සායමාසත්ථාය නිවාපං අදාසි. හත්තකාරිකා දාසී එකස්සෙව හත්තං පවිත්වා අරඤ්ඤො ආගතස්ස හත්තං වඩ්ඨෙත්වා අදාසි, කම්මකාරො ආහ – “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමස්මිං කාලෙ ගෙහං එකසද්දං අහොසි, අප්ප අතිවිය සන්නිසින්තං, කිං නු ඛො එත”න්ති? තස්ස සා ආචික්ඛි – “අප්ප ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බෙ මනුස්සා උපොසට්ඨිකා, මහාසෙට්ඨී තුය්ගෙවෙකස්ස නිවාපං අදාසී”ති. එවං අම්මාති? ආම සාමීති. ඉමස්මිං කාලෙ උපොසප්ථං සමාදින්නස්ස උපොසප්කම්මං භොති න භොතිති මහාසෙට්ඨී පුච්ඡ අම්මාති? තාය ගන්ත්වා පුච්ඡිතො මහාසෙට්ඨී ආහ – “සකලඋපොසප්කම්මං න භොති, උපධිඨකම්මං පන භොති, උපොසට්ඨිකො භොතු”ති. කම්මකාරො හත්තං අභුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසට්ඨිකො හුත්වා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා නිපජ්ජි. තස්ස ආහාරපරික්ඛිණකායස්ස රත්තිං වාතො කුජ්ජි. සො පච්චුසසමයෙ කාලං කත්වා උපධිඨඋපොසප්කම්මනිස්සන්දෙන මහාවට්ටනිඅට්ටියං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. සො තං පවත්තිං ඉසීනං ආරොවෙසී.

ඉසයෝ තුම්භෙහි මයං බුද්ධො, ධම්මො, සධ්ද්ධිසොති අසුතපුබ්බං සාවිතා, උප්පන්නො නු ඛො ලොකෙ බුද්ධොති? ආම, හන්තෙ, උප්පන්නොති. ඉදාති කුහිං වසතිති? සාවත්ථීං නිස්සාය ජෙතවනෙ, හන්තෙති. ඉසයෝ තිට්ඨප්ථ තාව තුම්භෙ මයං සත්ථාරං පස්සිස්සාමාති හට්ඨතුව්ඨා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිනගරං සම්පාපුණ්ණං. මහාසෙට්ඨීනො, “ඉසයෝ ආගතා”ති පච්චුග්ගන්තං කත්වා, “ස්වෙ අම්භාකං හික්ඛං ගණ්හප්, හන්තෙ”ති නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ ඉසිගණස්ස මහාදානං අදංසු. ඉසයෝ භුඤ්ජිත්වා ගච්ඡාමාති ආපුච්ඡිංසු. තුම්භෙ, හන්තෙ, අඤ්ඤස්මිං කාලෙ එකම්පි මාසං ද්වෙපි තයොපි චත්තාරොපි මාසෙ වසිත්වා ගච්ඡප්. ඉමස්මිං පන වාරෙ හියොහා ආගන්ත්වා අප්පෙව ගච්ඡාමාති වදප්, කිම්දන්ති? ආම ගහපතයො බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, න ඛො පන සක්කා ජීවිතන්තරායො විදිතුං, තෙන මයං තුරිතා ගච්ඡාමාති. තෙන හි, හන්තෙ, මයම්පි ගච්ඡාම, අම්භෙහි සද්ධිංයෙව ගච්ඡාමාති. තුම්භෙ අගාරියා නාම මහාජට්ඨා, තිට්ඨප් තුම්භෙ, මයං පුරෙතරං ගමිස්සාමාති නික්ඛමිත්වා එකස්මිං යානෙ ද්වෙපි දිවසාති අවසිත්වා තුරිතගමනෙනෙව සාවත්ථීං පත්වා ජෙතවනවිහාරෙ සත්ථු සන්නිකමෙව අගමංසු. සත්ථු මධුරධම්මකප්ථං සුත්වා සබ්බෙව පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණං.

තෙපි තයො සෙට්ඨීනො පඤ්චහි පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි සප්පිමධුචාණිකාදිති වෙව පට්ටුන්තදුකුලාදිති ව ආදාය කොසම්බිනො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං පත්වා ජෙතවනසාමන්තෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා පටිසත්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තිණ්ණම්පි සභායකානං මධුරධම්මකප්ථං කට්ඨෙයි. තෙ බලවසොමනස්සජාතා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ මහාදානං අදංසු. පුන නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙහි එවං අධිඨමාසං දානං දත්වා, “අම්භාකං ජනපදං ආගමනාය පටිඤ්ඤං දෙථා”ති පාදමුලෙ නිපජ්ජිංසු. භගවා, “සුඤ්ඤාගාරෙ ඛො ගහපතයො තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. එත්තාවතා පටිඤ්ඤා දින්නා නාම භොතිති ගහපතයො සල්ලක්ඛෙත්වා දින්නා නො භගවතා පටිඤ්ඤාති දසබලං වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා අන්තරාමග්ගෙ යොජනෙ යොජනෙ යානෙ විහාරං කාරෙත්වා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිං පත්වා, “ලොකෙ බුද්ධො උප්පන්නො”ති කට්ඨිංසු. තයොපි ජනා අත්තනො අත්තනො ආරාමෙ මහන්තං ධනපරිව්වාගං කත්වා භගවතො වසනත්ථාය විහාරෙ කාරාපයිංසු. තත්ථ කුක්කුටසෙට්ඨිනා කාරිතො කුක්කුටාරාමො නාම අහොසි. පාවාරිකසෙට්ඨිනා අම්බවනෙ කාරිතො පාවාරිකම්බවනො නාම අහොසි. සොසිතෙන කාරිතො සොසිතාරාමො නාම අහොසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙ”ති.

හණ්ඩනජාතාතිආදීසු කලහස්ස පුබ්බභාගො හණ්ඩනං නාම, තං ජාතං එතෙසන්ති හණ්ඩනජාතා. හත්ථපරාමාසාදිවසෙන මත්ථකං පත්තො කලභො ජාතො එතෙසන්ති කලහජාතා. විරුද්ධභූතං වාදන්ති විවාදං, තං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. මුඛසත්තිහීති වාචාසත්තිහී. විතුදන්තාති විප්ඤ්ඤාත්තා. තෙ න වෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ඤාපෙන්නි න ව සඤ්ඤත්තිං උපෙන්නිති තෙ අත්ථඤ්ඤා කාරණඤ්ඤා දස්සෙත්වා නෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං ජානාපෙන්නි. සවෙපි සඤ්ඤාපෙතුං ආරහන්ති, තථාපි සඤ්ඤත්තිං න උපෙන්නි, ජානිතුං න ඉච්ඡන්තිති අත්ථො. නිප්ඤ්ඤාත්තියාපි එසෙව නයො. එත්ථ ව නිප්ඤ්ඤාත්තිවෙවචනමෙවෙනං. කස්මා පනෙතෙ හණ්ඩනජාතා අහෙසුන්ති? අප්පමත්තකෙන කාරණෙන.

ද්වෙ කිර හික්ඛු එකස්මිං ආවාසෙ වසන්ති විනයධරො ව සුත්තන්තිකො ව. තෙසු සුත්තන්තිකො හික්ඛු එකදිවසං වච්චකුටිං පට්ටියො ආවමනඋදකාවසෙසං භාජනෙ යපෙත්වා ව නික්ඛමි. විනයධරො පච්ඡා පට්ටියො තං උදකං දිස්වා නික්ඛමිත්වා තං හික්ඛුං පුච්ඡි, ආවුසො, තයා ඉදං උදකං යපිතන්ති? ආම, ආවුසොති. ත්වමෙත්ථ ආපන්නිභාවං න

ජානාසිති? ආම න ජානාමිති. හොති, ආවුසො, එත්ථ ආපත්තීති. සවෙ හොති දෙසෙස්සාමිති. සවෙ පන තෙ, ආවුසො, අසඤ්චිව අසතියා කතං, තත්ථි තෙ ආපත්තීති. සො තස්සා ආපත්තියා අනාපත්තිදිට්ඨි අහොසි.

විනයධරො අත්තනො නිස්සිතකානං, “අයං සුත්තන්තිකො ආපත්තිං ආපජ්ජමානොපි න ජානාති”ති ආරොවෙසි. තෙ තස්ස නිස්සිතකෙ දිස්වා – “තුම්හාකං උපජ්ඣායො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වාපි ආපත්තිභාවං න ජානාති”ති ආහංසු. තෙ ගන්ත්වා අත්තනො උපජ්ඣායස්ස ආරොවෙසුං. සො එවමාහ – “අයං විනයධරො පුබ්බෙ ‘අනාපත්ති’ති වත්වා ඉදානි ‘ආපත්ති’ති වදති, මුසාවාදී එසො”ති. තෙ ගන්ත්වා, “තුම්හාකං උපජ්ඣායො මුසාවාදී”ති එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං වඩ්ඪංසු, තං සන්ධායෙන චුත්තං.

භගවන්තං එතදවොචාති එතං, “ඉධ, භන්තෙ, කොසම්බියං භික්ඛු භණ්ඩනජාතා”ති ආදිවචනං අවොච. තඤ්ච බො නෙව පියකම්‍යාතාය න භෙදාධිප්පායෙන, අථ බො අත්ථකාමතාය භිතකාමතාය. සාමග්ගිකාරකො කිරෙස භික්ඛු, තස්මාස්ස එතදහොසි – “යථා ඉමෙ භික්ඛු විවාදං ආරද්ධා, න සක්කා මයා, නාපි අඤ්ඤෙන භික්ඛුනා සමග්ගා කාතුං, අප්පෙව නාම සදෙවකෙ ලොකෙ අප්පට්ඨග්ගලො භගවා සයං වා ගන්ත්වා, අත්තනො වා සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා එතෙසං භික්ඛුනං ඛන්තිමෙත්තාපට්ඨංසුත්තං සාරණියධම්මදෙසනං කට්ඨත්වා සාමග්ගිං කරෙය්‍යා”ති අත්ථකාමතාය භිතකාමතාය ගන්ත්වා අවොච.

492. ජයිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සාරණියාති හෙට්ඨා කලහභණ්ඩනවසෙන දෙසනා ආරද්ධා. ඉමස්මිං යානෙ ජ සාරණියා ධම්මා ආගතාති එවමිදං කොසම්බියසුත්තං යථානුසන්ධිතාව ගතං හොති. තත්ථ සාරණියාති සරිතබ්බසුත්තා අද්ධානෙ අතික්කත්තෙපි න පමුස්සිතබ්බා. යො තෙ ධම්මෙ පුරෙති, තං සබ්බමචාරිතං පියං කරොන්තිති පියකරණං. ගරුං කරොන්තිති ගරුකරණං. සභිගහායාති සභිගහණත්ථාය. අවිවාදායාති අවිවාදනත්ථාය. සාමග්ගියාති සමග්ගභාවත්ථාය. එක්ඛාවායාති එක්ඛාවත්ථාය නින්නානාකරණාය. සංවත්තන්තිති භවන්ති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්මං. වචිකම්මමනොකම්මෙසුපි එසෙව නයො. ඉමානි භික්ඛුනං වසෙන ආගතානි, ගිහිසුපි ලබ්භන්තියෙව. භික්ඛුනඤ්ඤි මෙත්තචිත්තෙන ආභිසමාචාරිකධම්මපුරණං මෙත්තං කායකම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය බොධිවන්දනත්ථාය සඛිසනිමන්තනත්ථාය ගමනං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටයෙ භික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගමනං පත්තපට්ග්ගහණං ආසනපඤ්ඤාපනං අනුගමනන්ති එවමාදිකං මෙත්තං කායකම්මං නාම.

භික්ඛුනං මෙත්තචිත්තෙන ආචාරපඤ්ඤත්තිස්සික්ඛාපදං, කම්මට්ඨානකථනං ධම්මදෙසනා තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං මෙත්තං වචිකම්මං නාම. ගිහීනඤ්ච, “චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, බොධිවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනං කරිස්සාම, පදිපමාලාපුප්ඵපුප්ඵ කරිස්සාම, තිණි සුචරිතානි සමාදාය වත්තිස්සාම, සලාකහත්තාදීනි දස්සාම, වස්සාවාසිකං දස්සාම, අජ්ජ සඛිසස්ස වත්තාරො පච්චයෙ දස්සාම, සඛිසං නිමන්තෙත්වා බාදනියාදීනි සංවිදහං, ආසනානි පඤ්ඤාපෙථ, පානියං උපට්ඨපෙථ, සඛිසං පච්චුග්ගන්ත්වා ආනෙථ, පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙත්වා ඡන්දජාතා උස්සාහජාතා වෙය්‍යාවච්චං කරොථා”ති ආදිකථනකාලෙ මෙත්තං වචිකම්මං නාම.

භික්ඛුනං පාතොච උට්ඨාය සරීරපට්ඨග්ගතං චෙතියභිගහණවත්තාදීනි ච කත්වා විචිත්තාසනෙ නිසීදිත්වා, “ඉමස්මිං විහාරෙ භික්ඛු සුබ්බි හොන්තු, අවෙරා අබ්‍යාපජ්ඣා”ති චිත්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම. ගිහීනං “අය්‍යා සුබ්බි හොන්තු, අවෙරා අබ්‍යාපජ්ඣා”ති චිත්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ආචී වෙච රහො වාති සම්මුඛා ව පරම්මුඛා ව. තත්ථ නවකානං විවරකම්මාදිසු සභායභාවුපගමනං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. ථෙරානං පන පාදධොවනවන්දනානිජනදානාදිභෙදම්පි සබ්බං සාමිචිකම්මං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. උභයෙහිපි දුන්නික්ඛිත්තානං දාරුභණ්ඩාදීනං තෙසු අවමඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තානං විය පටිසාමනං පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරොති එවං පග්ගස්භ වචනං සම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම. විහාරෙ අසන්තං පන පරිපුච්ඡන්තස්ස, කුහිං අම්භාකං දෙවත්ථෙරො, අම්භාකං තිස්සත්ථෙරො කදා නු බො ආගමිස්සතීති එවං මමායනවචනං පරම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම. මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානි පන නයනානි උම්මිලෙන්වා සුප්පසන්නෙන මුඛෙන ඔලොකනං සම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො, තිස්සත්ථෙරො අරොගො හොතු අප්පාබාධොති සමන්තාහරණං පරම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ලාභානි විචාරාදයො ලද්ධපච්චයා. ධම්මිකාති කුහනාදිභෙදං මිච්ඡාජීවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාවරියවත්තෙන උප්පන්නා. අන්තමසො පත්තපරියාපන්නමත්තම්පිති පච්ජිමකොට්ඨාය පත්තෙ පරියාපන්නං පත්තස්ස අන්තොගතං ද්වන්තිකට්ඨසුභික්ඛාමත්තම්පි. අප්පට්ඨිහත්තභොගීති එත්ථ ද්වෙ පට්ඨිහත්තානි නාම ආමිසපට්ඨිහත්තං පුග්ගලපට්ඨිහත්තඤ්ච. තත්ථ, “එත්තකං දස්සාමි, එත්තකං න දස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන චිහජනං ආමිසපට්ඨිහත්තං නාම. “අසුකස්ස දස්සාමි, අසුකස්ස න දස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන චිහජනං පන පුග්ගලපට්ඨිහත්තං නාම. තදුභයම්පි අකත්වා යො අප්පට්ඨිහත්තං භුඤ්ජති, අයං අප්පට්ඨිහත්තභොගී නාම.

සීලවත්තෙහි සබ්බමචාරිහි සාධාරණභොගීති එත්ථ සාධාරණභොගීනො ඉදං ලක්ඛණං, යං යං පණ්ණං ලබ්භති, තං තං නෙව ලාභෙන ලාභං ජීමිසනාමුඛෙන ගිහීනං දෙති, න අත්තනා පරිභුඤ්ජති; පට්ග්ගණ්භන්තොච සඛිසෙන

සාධාරණං හොතුනි ගහෙන්වා ගණ්ඨං පහරිත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බං සඛසසන්තකං විය පස්සති. ඉදං පන සාරණියධම්මං කො පුරෙති, කො න පුරෙතීති? දුස්සිලො තාව න පුරෙති. න හි තස්ස සන්තකං සිලවන්තා ගණ්හන්ති. පරිසුද්ධසිලො පන වත්තං අඛණ්ඩෙන්තො පුරෙති.

තත්‍රිදං වත්තං – යො හි ඔදිස්සකං කත්වා මාතු වා පිතු වා ආවරියුපජ්ඣායාදීනං වා දෙති, සො දාතබ්බං දෙති, සාරණියධම්මො පනස්ස න හොති, පලිබොධජග්ගනං නාම හොති. සාරණියධම්මො හි මුත්තපලිබොධස්සෙව වට්ටති, තෙන පන ඔදිස්සකං දෙන්තෙන ගිලානගිලානුපට්ඨාකආගන්තුකගම්කානඤ්චෙව නවපබ්බජිතස්ස ව සඛසාට්ඨත්තග්ගහණං අජානන්තස්ස දාතබ්බං. එතෙසං දත්වා අවසෙසං ථෙරාසනතො පට්ඨාය ථොකං ථොකං අදත්වා යො යත්තකං ගණ්හාති, තස්ස තත්තකං දාතබ්බං. අවසිට්ඨෙ අසති පුන පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරාසනතො පට්ඨාය යං යං පණිතං, තං තං දත්වා සෙසං පරිභුඤ්ජිතබ්බං, “සිලවන්තෙහි”ති වචනතො දුස්සිලස්ස අදාතුමිපි වට්ටති.

අයං පන සාරණියධම්මො සුසික්ඛිතාය පරිසාය සුපුරො හොති, නො අසික්ඛිතාය පරිසාය. සුසික්ඛිතාය හි පරිසාය යො අඤ්ඤතො ලභති, සො න ගණ්හාති, අඤ්ඤතො අලභන්තොපි පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති, න අතිරෙකං. අයඤ්ච පන සාරණියධම්මො එවං පුනප්පුනං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලද්ධං ලද්ධං දෙන්තස්සාපි ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔරං. සචෙ හි ද්වාදසමෙපි වස්සෙ සාරණියධම්මපුරකො පිණ්ඩපාතපුරං පත්තං ආසනසාලායං යපෙන්වා නභායිතුං ගච්ඡති, සඛසත්ථෙරො ව කස්සෙසො පත්තොති? සාරණියධම්මපුරකස්සාති වුත්තෙ – “ආහරට්ඨ න”න්ති සබ්බං පිණ්ඩපාතං විචාරෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ව රිත්තපත්තං යපෙති. අප් සො භික්ඛු රිත්තපත්තං දිස්වා, “මය්හං අසෙසෙත්වාව පරිභුඤ්ජිංසු”ති දොමනස්සං උප්පාදෙති, සාරණියධම්මො භිජ්ජති, පුන ද්වාදස වස්සාති පුරෙතබ්බො හොති, තිත්ථියපරිවාසසදිසො හෙස. සකිං ඛණ්ඩෙ ජාතෙ පුන පුරෙතබ්බොව. යො පන, “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ පත්තගතං අනාපුච්ඡාව සබ්බමචාරි පරිභුඤ්ජන්ති”ති සොමනස්සං ජනෙති, තස්ස පුණ්ණො නාම හොති.

එවං පුරිතසාරණියධම්මස්ස පන නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං හොති, සො මනුස්සානං පියො හොති, සුලභපච්චයො; පත්තගතමස්ස දියමානමිපි න බියති, භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං ලභති, භයෙ වා ජාතකෙ වා සම්පත්තෙ දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති.

තත්‍රිමානි වත්ථුනි – ලෙණගිරිවාසී තිස්සත්ථෙරො කිර මහාගිරිගාමං උපනිස්සාය වසති. පඤ්ඤාස මහාථෙරා නාගදීපං චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡන්තා ගිරිගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කිඤ්චි අලද්ධා නික්ඛමිංසු. ථෙරො පච්ඡන්තො තෙ දිස්වා පුච්ඡි – “ලද්ධං, භන්තෙ”ති? විවරිමහා, ආවුසොති. සො අලද්ධභාවං ඤත්වා ආහ – “යාවාහං, භන්තෙ, ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව හොථා”ති. මයං, ආවුසො, පඤ්ඤාස ජනා පත්තතෙමනමත්තමිපි න ලභිමහාති. නෙවාසිකා නාම, භන්තෙ, පට්ඨලා හොන්ති, අලභන්තාපි භික්ඛාචාරමග්ගසභාවං ජානන්ති. ථෙරා ආගමිංසු. ථෙරො ගාමං පාවිසි. ධුරගෙහෙයෙව මහාඋපාසිකා බීරභත්තං සජ්ජෙන්වා ථෙරං ඔලොකයමානා ධීතා ථෙරස්ස ද්වාරං සම්පත්තස්සෙව පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. සො තං ආදාය ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “ගණ්හට්ඨ, භන්තෙ”ති සඛසත්ථෙරමාහ. ථෙරො, “අම්හෙහි එත්තකෙහි කිඤ්චි න ලද්ධං, අයං සීසමෙව ගහෙන්වා ආගතො, කිං නු බො”ති සෙසානං මුඛං ඔලොකෙසි. ථෙරො ඔලොකනාකාරෙනෙව ඤත්වා – “ධම්මෙන සමෙන ලද්ධපිණ්ඩපාතො, නික්කුක්කුච්චා ගණ්හට්ඨ භන්තෙ”ති ආදිතො පට්ඨාය සබ්බෙසං යාවදත්ථං දත්වා අත්තනාපි යාවදත්ථං භුඤ්ජි.

අප් නං භත්තකිච්චාවසානෙ ථෙරා පුච්ඡිංසු – “කදා, ආවුසො, ලොකුත්තරධම්මං පට්ඨිජ්ඣි”ති? නත්ථී මෙ, භන්තෙ, ලොකුත්තරධම්මොති. ඤානලාභීසි, ආවුසොති? එතමිපි මෙ, භන්තෙ, නත්ථීති. නනු, ආවුසො, පාටිභාරියන්ති? සාරණියධම්මො මෙ, භන්තෙ, පුරිතො, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පට්ඨාය සචෙපි භික්ඛුසහසභස්සං හොති, පත්තගතං න බියති. සාධු සාධු, සජ්ජුරිස, අනුච්ඡවිකමිදං තුය්හන්ති. ඉදං තාව පත්තගතං න බියති එත්ථ වත්ථු.

අයමෙව පන ථෙරො චෙතියපබ්බතෙ ගිරිභණ්ඩමහාපුජාය දානට්ඨානං ගන්ත්වා, “ඉමස්මිං යානෙ කිං වරහණ්ඩ”න්ති පුච්ඡති. ද්වෙ සාටකා, භන්තෙති. එතෙ මය්හං පාපුණ්ණස්සන්ති. තං සුත්වා අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙසි – “එකො දහරො එවං වදති”ති. “දහරස්සෙවං චිත්තං, මහාථෙරානං පන සුබ්බසාටකා වට්ටන්ති”ති වත්වා, “මහාථෙරානං දස්සාමි”ති යපෙසි. තස්ස භික්ඛුසඛසෙ පටිපාටියා ධීතෙ දෙන්තස්ස මත්ථකෙ යපිතාපි තෙ සාටකා භත්ථං නාරොහන්ති, අඤ්ඤෙව ආරොහන්ති. දහරස්ස දානකාලෙ පන භත්ථං ආරුළ්භා. සො තස්ස භත්ථෙ යපෙන්වා අමච්චස්ස මුඛං ඔලොකෙන්වා දහරං නිසීදාපෙන්වා දානං දත්වා සඛසං විස්සජ්ජෙන්වා දහරස්ස සන්තිකෙ නිසීදත්වා, “කදා, භන්තෙ, ඉමං ධම්මං පට්ඨිජ්ඣිත්ථා”ති ආහ. සො පරියායෙනපි අසන්තං අවදන්තො, “නත්ථී මය්හං, මහාරාජ, ලොකුත්තරධම්මො”ති ආහ. නනු, භන්තෙ, පුබ්බෙව අවුත්ථාති? ආම, මහාරාජ, සාරණියධම්මපුරකො අහං, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පට්ඨාය භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං පාපුණාති. සාධු සාධු, භන්තෙ, අනුච්ඡවිකමිදං තුම්හාකන්ති වන්දිත්වා පක්කාමි. ඉදං භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං පාපුණාති එත්ථ වත්ථු.

බ්‍රාහ්මණතිස්සභයෙ පන භාතරගාමවාසිනො නාගත්ථෙරියා අනාරොචෙන්වාව පලායිංසු. ථෙරී පච්චුසකාලෙ, “අතිවිය අප්පනිග්ගොසො ගාමො, උපධාරෙට්ඨ තාවා”ති දහරභික්ඛුනියො ආහ. තා ගන්ත්වා සබ්බෙසං ගතභාවං ඤත්වා ආගමිම ථෙරියා ආරොචෙසුං. සා සුත්වා, “මා තුම්හෙ තෙසං ගතභාවං චිත්තයිත්ථ, අත්තනො උද්දෙසපරිපුච්ඡායොනිසොමනසිකාරෙසුයෙව යොගං කරොථා”ති වත්වා භික්ඛාචාරවෙලාය පාරුපිත්වා

අත්තද්වාදසමා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසි. රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා ද්වාදසන්තමි භික්ඛුනිනං පිණ්ඩපාතං දත්වා, “අයො, අඤ්ඤත්ථ මා ගච්ඡ, නිව්චං ඉධෙව ඵලං”ති ආහ. ථෙරියා පන කනිට්ඨභාතා නාගත්ථෙරො නාම අත්ථි. සො, “මහත්තං භයං, න සක්කා ඉධ යාපෙතුං, පරතීරං ගමිස්සාමාති අත්තද්වාදසමොව අත්තනො වසනට්ඨානා නික්ඛන්තො ථෙරිං දිස්වා ගමිස්සාමි”ති භාතරගාමං ආගතො. ථෙරි, “ථෙරා ආගතා”ති සුත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා, කිං අය්‍යාති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආචික්ඛි. සා, “අජ්ජ ඵකදිවසං විහාරෙයෙව වසිත්වා ස්වෙව ගමිස්සාමි”ති ආහ. ථෙරා විහාරං අගමංසු.

ථෙරි පුනදිවසෙ රුක්ඛමුලෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා, “ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජාමි”ති ආහ. ථෙරො, “වට්ටිස්සති ථෙරි”ති වත්වා තුණ්හි අට්ඨාසි. ධම්මිකො තාතා පිණ්ඩපාතො කුක්කුච්චං අකත්වා පරිභුඤ්ජාමි. වට්ටිස්සති ථෙරිති. සා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි, පත්තො ආකාසෙ අට්ඨාසි. ථෙරො, “සත්තතාලමත්තෙ ඨිතමිපි භික්ඛුනිහත්තමෙව, ථෙරිති වත්වා භයං නාම සබ්බකාලං න හොති, භයෙ වූපසන්තෙ අරියවංසං කප්පමානො, ‘හො පිණ්ඩපාතික භික්ඛුනිහත්තං භුඤ්ජිත්වා චිතිනාමයිත්ථා’ති චිත්තෙන අනුචදියමානො සන්ථම්හෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, අජ්ජමත්තා හොථ ථෙරියො”ති මග්ගං ආරුහි.

රුක්ඛදෙවතාපි, “සවෙ ථෙරො ථෙරියා හත්ථතො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිස්සති, න නං නිවත්තෙස්සාමි, සවෙ පන න පරිභුඤ්ජිස්සති, නිවත්තෙස්සාමි”ති චිත්තයමානා ධත්වා ථෙරස්ස ගමනං දිස්වා රුක්ඛා ඔරුග්ග පත්තං, හත්තෙ, දෙථාති පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං රුක්ඛමුලංයෙව ආනෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දත්වා කතහත්තකිච්චං පටිඤ්ඤං කාරොත්වා ද්වාදස භික්ඛුනියො, ද්වාදස ච භික්ඛු සත්ත වස්සාති උපට්ඨති. ඉදං දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්තිති ඵත්ථ වත්ථු, තත්‍ර හි ථෙරි සාරණියධම්මපුරිකා අහොසි.

අඛණ්ඩානීතිආදියු යස්ස සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිති වා අන්තෙ වා සික්ඛාපදං භින්නං හොති, තස්ස සීලං පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො විය ඛණ්ඩං නාම. යස්ස පන වෙමජ්ඣෙ භින්නං, තස්ස මජ්ඣෙ ඡිද්දසාටකො විය ඡිද්දං නාම හොති. යස්ස පන පටිපාටියා ද්වෙ තිණි භින්නාති, තස්ස පිට්ඨියං වා කුච්ඡියං වා උට්ඨිතෙන විසභාගවණ්ණෙන කාලරත්තාදීනං අඤ්ඤතරවණ්ණා ගාථි විය සබලං නාම හොති. යස්ස පන අන්තරන්තරා භින්නාති, තස්ස අන්තරන්තරා විසභාගබ්න්දුවිත්‍රා ගාථි විය කම්මාසං නාම හොති. යස්ස පන සබ්බෙන සබ්බං අභින්නාති, තස්ස තාති සීලාති අඛණ්ඩාති අච්ඡිද්දාති අසබලාති අකම්මාසාති නාම හොන්ති. තාති පනෙතාති තණ්හාදාසබ්‍යාතො මොචෙත්වා භුජිස්සභාවකරණතො භුජිස්සාති. බුද්ධාදිති විඤ්ඤති පසත්ථත්තා විඤ්ඤාජ්ජසත්ථාති. තණ්හාදිට්ඨිති අපරාමට්ඨත්තා, “ඉදං නාම ත්වං ආපන්නපුබ්බො”ති කෙනචි පරාමට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ච අපරාමට්ඨාති. උපචාරසමාධිං වා අජ්ජනාසමාධිං වා සංවත්තයන්තිති සමාධිසංවත්තනිකානීති වූච්චන්ති. සීලසාමඤ්ඤගතො විහරතීති තෙසු තෙසු දිසාභාගෙසු විහරන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සමානභාවූපගතසීලො විහරති. සොතාපන්නාදීනඤ්ඤි සීලං සමුද්දන්තරෙපි දෙවලොකෙපි වසන්තානං අඤ්ඤෙසං සොතාපන්නාදීනං සීලෙන සමානමෙව හොති, නත්ථි මග්ගසීලෙ නානත්තං, තං සන්ධායෙන වුත්තං.

යායං දිට්ඨිති මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨි. අරියාති නිද්දොසා. නිය්‍යානීති නිය්‍යානිකා. තක්කරස්සාති යො තථාකාරි හොති. දුක්ඛක්ඛයායාති සබ්බදුක්ඛක්ඛයත්ථං. දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතොති සමානදිට්ඨිභාවං උපගතො හුත්වා විහරති. අග්ගන්ති ජෙට්ඨකං. සබ්බගොපානසියො සඬගණ්හානීති සඬගාහිකං. සබ්බගොපානසීනං සඬසාටං කරොතිති සඬසාටනිකං. සඬසාටනියන්ති අත්ථො. යදිදං කුටන්ති යමෙන කුටාගාරකණ්ණිකාසඬබ්‍යං කුටං නාම. පඤ්චභූමිකාදිපාසාදා හි කුටබද්ධාව තිට්ඨන්ති. යස්මිං පතිතෙ මත්තිකං ආදිං කත්වා සබ්බෙ පනන්ති. තස්මා ඵවමාහ. ඵවමෙව ඛොති යථා කුටං කුටාගාරස්ස, ඵවං ඉමෙසමිපි සාරණියධම්මානං යා අයං අරියා දිට්ඨි, සා අග්ගා ච සඬගාහිකා ච සඬසාටනියා වාති දට්ඨබ්බා.

493. කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, යායං දිට්ඨිති ඵත්ථ, භික්ඛවෙ, යායං සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨි අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති වුත්තා, සා කථං කෙන කාරණෙන නිය්‍යානීති අත්ථො. පරිපුට්ඨිතචිත්තොව හොතීති ඵත්තාවතාපි පරිපුට්ඨිතචිත්තොයෙව නාම හොතීති අත්ථො. ඵස නයො සබ්බත්ථ. සුජ්ජණිහිතං මෙ මානසන්ති මග්ගං චිත්තං සුට්ඨු ධ්විතං. සච්චානං බොධායාති චතුත්තං සච්චානං බොධත්ථාය. අරියන්තිආදියු තං ඤාණං යස්මා අරියානං හොති, න පුට්ඨජ්ජනානං, තස්මා අරියන්ති වුත්තං. යෙසං පන ලොකුත්තරධම්මොපි අත්ථි, තෙසංයෙව හොති, න අඤ්ඤෙසං, තස්මා ලොකුත්තරන්ති වුත්තං. පුට්ඨජ්ජනානං පන අභාවතො අසාධාරණං පුට්ඨජ්ජනෙහිති වුත්තං. ඵස නයො සබ්බවාරෙසු.

494. ලභාමි පච්චත්තං සමථන්ති අත්තනො චිත්තෙ සමථං ලභාමිති අත්ථො. නිබ්බුතියමිපි ඵසෙව නයො. ඵත්ථ ච සමථොති ඵකග්ගතා. නිබ්බුතීති කිලෙසවූපසමො.

495. තථාරූපාය දිට්ඨියාති ඵවරූපාය සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨියා.

496. ධම්මතායාති සභාවෙන. ධම්මතා ඵසාති සභාවො ඵස. වූට්ඨානං පඤ්ඤායතීති සඬසකම්මවසෙන වා දෙසනාය වා වූට්ඨානං දිස්සති. අරියසාවකො හි ආපත්තිං ආපජ්ජන්තො ගරුකාපත්තිසු කුටිකාරසදිසං, ලහුකාපත්තිසු

සහසෙය්‍යාදිසදිසං අවිත්තකාපත්තිංයෙව ආපජ්ජති, තම්පි අසඤ්චිව්ව, නො සඤ්චිව්ව, ආපන්නං න පටිච්ඡාදෙති. තස්මා අප්ථ ඛො නං ඛිජ්ජමෙවාතිආදිමාහ. දහරොති තරුණො. කුමාරොති න මහල්ලකො. මන්දොති වක්ඛුසොනාදීනං මන්දතාය මන්දො. උත්තානසෙය්‍යකොති අතිදහරතාය උත්තානසෙය්‍යකො, දක්ඛිණෙන වා වාමෙන වා පස්සෙන සයිතුං න සක්කොතිති අත්ථො. අභිගාරං අක්කමිත්වාති ඉතො චිතො ව පසාරිතෙන හත්ථෙන වා පාදෙන වා ඵුසිත්වා. එවං ඵුසන්නානං පන මනුස්සානං න සීසං හත්ථො ක්කායති, තථා හි එකච්චෙ හත්ථෙන අභිගාරං ගහෙත්වා පරිවත්තමානා දුරම්පි ගච්ඡන්ති. දහරස්ස පන හත්ථපාදා සුමුමාලා හොන්ති, සො ඵුට්ඨමත්තෙනෙව දය්හමානො චිරිති සද්දං කරොන්තො ඛිජ්ජං පටිසංහරති, තස්මා ඉධ දහරොව දස්සිතො. මහල්ලකො ව දය්හන්තොපි අධිවාසෙති, අයං පන අධිවාසෙතුං න සක්කොති. තස්මාපි දහරොව දස්සිතො. දෙසෙතිති ආපත්තිපටිග්ගාහකෙ සභාගපුග්ගලෙ සති එකං දිවසං වා රත්තිං වා අනධිවාසෙත්වා රත්තිං චතුරඨගෙපි තමෙ සභාගභික්ඛුනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා දෙසෙතියෙව.

497. උච්චාවචානීති උච්චනීවනී. කිං කරණියානීති කිං කරොමිති එවං වත්වා කත්තබ්බකම්මානී. තත්ථ උච්චකම්මං නාම චීවරස්ස කරණං රජනං චෙතියෙ සුධාකම්මං උපොසථාගාරචෙතියසරඛොධිසරෙසු කත්තබ්බකම්මන්ති එවමාදි. අච්චකම්මං නාම පාදධොවනමක්ඛනාදිබුද්දකකම්මං, අප්ථ වා චෙතියෙ සුධාකම්මාදි උච්චකම්මං නාම. තත්ථෙව කසාවපවනඋදකානසනකුච්ඡකරණං නියාසාසන්ධනාදි අච්චකම්මං නාම. උස්සුක්කං ආපන්නො හොතිති උස්සුක්කභාවං කත්තබ්බතං පටිපන්නො හොති. තිබ්බාපෙක්ඛො හොතිති බහලපත්ථනො හොති. ථම්මඤ්ච ආලුම්පනීති තිණඤ්ච ආලුම්පමානා බාදති. වච්ඡකඤ්ච අපච්චනානීති වච්ඡකඤ්ච අපලොකෙති. තරුණවච්ඡා හි ගාවී අරඤ්ඤෙ එකතො ආගතං වච්ඡකං එකස්මිං යානෙ නිපන්නං පභාය දුරං න ගච්ඡති, වච්ඡකස්ස ආසන්නට්ඨානෙ වරමානා තිණං ආලුම්පිත්වා ගීවං උක්ඛිපිත්වා එකන්නං වච්ඡකමෙව ව විලොකෙති, එවමෙව සොනාපන්නො උච්චාවචානී කිං කරණියානී කරොන්තො තන්තින්තො හොති, අසීටිලපුරකො තිබ්බච්ඡන්දො බහලපත්ථනො හුත්වාච කරොති.

තත්ථිදං වත්ථු – මහාචෙතියෙ කීර සුධාකම්මෙ කරියමානෙ එකො අරියසාවකො එකෙන හත්ථෙන සුධාභාජනං, එකෙන කුච්ඡං ගහෙත්වා සුධාකම්මං කරියසාමීති චෙතියඨගණං ආරුල්ලො. එකො කායදල්භිබ්බලො භික්ඛු ගන්ත්වා ථෙරස්ස සන්නිකෙ අට්ඨාසි. ථෙරො අඤ්ඤස්මිං සති පපඤ්චො හොතිති තස්මා යානා අඤ්ඤං යානං ගතො. සොපි භික්ඛු තත්ථෙව අගමාසි. ථෙරො පුන අඤ්ඤං යානන්ති එවං කතිපයට්ඨානෙ ආගතං, – “සප්පුරිස මහන්තං චෙතියඨගණං කිං අඤ්ඤස්මිං යානෙ ඕකාසං න ලභං”ති ආහ. න ඉතරො පක්කාමිති.

498. බලතාය සමන්නාගතොති බලෙන සමන්නාගතො. අට්ඨිං කත්වාති අත්ථිකභාවං කත්වා, අත්ථිකො හුත්වාති අත්ථො. මනසිකත්වාති මනස්මිං කරිත්වා. සබ්බචෙතසා සමන්නාහරිත්වාති අප්පමත්තකම්පි වික්ඛෙපං අකරොන්තො සකලචිත්තෙන සමන්නාහරිත්වා. ඕභිතසොතොති යටිතසොතො. අරියසාවකා හි පියධම්මස්සවනා හොන්ති, ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා නිද්දායමානා වා යෙන කෙනචි සද්ධිං සල්ලපමානා වා වික්ඛිත්තචිත්තා වා න නිසීදන්ති, අප්ථ ඛො අමතං පරිභුඤ්ජන්තා විය අතිත්තාව හොන්ති ධම්මස්සවනෙ, අප්ථ අරුණං උග්ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ.

500. ධම්මතා සුසමන්නිට්ඨා හොතිති සභාවො සුට්ඨු සමන්නෙසිතො හොති. සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති කරණවචනං, සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකතඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. එවං සත්තඨගසමන්නාගතොති එවං ඉමෙහි සත්තහි මහාපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙහි සමන්නාගතො. අයං තාව ආචරියානං සමානකථා. ලොකුත්තරමග්ගො හි බහුවිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි.

විතණ්ඩවාදී පන එකච්චිත්තක්ඛණිකො නාම මග්ගො නත්ථි, “එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානී”ති හි වචනතො සත්තපි වස්සානී මග්ගභාවනා හොන්ති. කිලෙසා පන ලහු ඡිජ්ජන්තා සත්තහි ඤාණෙහි ඡිජ්ජන්තිති වදති. සො සුත්තං ආහරාති වත්තබ්බො, අද්ධා අඤ්ඤං සුත්තං අපස්සන්තො, “ඉදමස්ස පට්ඨං ඤාණං අධිගතං හොති, ඉදමස්ස දුතියං ඤාණං...පෙ.... ඉදමස්ස සත්තමං ඤාණං අධිගතං හොති”ති ඉමමෙව ආහරිත්වා දස්සෙස්සති. තතො වත්තබ්බො කිං පනිදං සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථන්ති. තතො වක්ඛති – “නීතත්ථන්ථං, යථාසුත්තං තථෙව අත්ථො”ති. සො වත්තබ්බො – “ධම්මතා සුසමන්නිට්ඨා හොති සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති එත්ථ කො අත්ථො”ති? අද්ධා සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායත්ථොති වක්ඛති. තතො පුච්ඡිතබ්බො, “මග්ගසමඨගී ඵලං සච්ඡිකරොති, ඵලසමඨගී”ති. ජානන්තො, “ඵලසමඨගී සච්ඡිකරොති”ති වක්ඛති. තතො වත්තබ්බො, – “එවං සත්තඨගසමන්නාගතො ඛො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොනාපත්තිඵලසමන්නාගතො හොතිති ඉධ මග්ගං අභාවෙත්වා මණ්ඩුකො විය උප්පතිත්වා අරියසාවකො ඵලමෙව ගණ්භිස්සති. මා සුත්තං මෙ ලද්ධන්ති යං වා තං වා අච්ච. පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්තෙන නාම ආචරියසන්නිකෙ වසිත්වා බුද්ධවචනං උග්ගණ්භිත්වා අත්ථරසං විදිත්වා වත්තබ්බං හොති”ති. “ඉමානි සත්ත ඤාණානි අරියසාවකස්ස පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානෙව, ලොකුත්තරමග්ගො බහුවිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි, එකච්චිත්තක්ඛණිකොයෙවා”ති සඤ්ඤාපෙතබ්බො. සවෙ සඤ්ජානාති සඤ්ජානාතු. නො වෙ සඤ්ජානාති, “ගච්ඡ පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිවාහී”ති උය්‍යාපෙතබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය
කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනා

501. එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තං. තත්ථ පාපකං දිට්ඨිගතන්ති ලාමකා සස්සතදිට්ඨි. ඉදං නිව්චන්ති ඉදං සහ කායෙන බ්‍රහ්මට්ඨානං අනිව්චං “නිව්ච”න්ති වදති. ධූවාදීනි තස්සෙව වෙවචනානි. තත්ථ ධූවන්ති ටීරං. සස්සතන්ති සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති අඛණ්ඩං සකලං. අවචනධම්මන්ති අවචනසභාවං. ඉදඤ්භි න ජායතීතිආදීසු ඉමස්මිං යානෙ කොච් ජායනකො වා ජීයනකො වා මීයනකො වා වචනකො වා උපපජ්ජනකො වා නත්ථිති සන්ධාය වදති. ඉතො ව පනඤ්ඤන්ති ඉතො සහ කායකා බ්‍රහ්මට්ඨානා උත්තරි අඤ්ඤං නිස්සරණං නාම නත්ථිති එවමස්ස ථාමගතා සස්සතදිට්ඨි උප්පන්නා හොති. එවංවාදි පන සො උපරි තිස්සො ඤානභූමියො චත්තාරො මග්ගා චත්තාරි එලානි නිබ්බානන්ති සබ්බං පටිබාහති. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය ගතො සමන්තාගතො අඤ්ඤාණි අන්ධිභූතො. යත්‍ර භි නාමාති යො නාම.

502. අථ ඛො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමාති මාරො කථං භගවන්තං අද්දස? සො කිර අත්තනො භවනෙ නිසිදිත්වා කාලෙන කාලං සත්ථාරං ආවජ්ජෙති – “අජ්ජ සමණො ගොතමො කතරස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා වසති”ති. ඉමස්මිං පන කාලෙ ආවජ්ජන්තො, “උක්කට්ඨං නිස්සාය සුභගවනෙ විහරති”ති ඤත්වා, “කත්ථ ණු ඛො ගතො”ති ඔලොකෙන්තො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්තං දිස්වා, “සමණො ගොතමො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡති, යාව තත්ථ ධම්මකථං කථෙත්වා බ්‍රහ්මගණං මම විසයා නාතික්කමෙති, තාව ගන්ත්වා ධම්මදෙසනායං විජන්දං කරිස්සාමි”ති සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා බ්‍රහ්මගණස්ස අන්තරෙ අදිස්සමානෙන කායෙන අට්ඨාසි. සො, “සත්ථාරා බ්‍රහ්මා අපසාදිතො”ති ඤත්වා බ්‍රහ්මුනො උපත්ථම්හො හුත්වා අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා”ති.

බ්‍රහ්මපාරිසප්පං අන්වාචිසිත්වාති එකස්ස බ්‍රහ්මපාරිසප්පස්ස සරිරං පටිසිත්වා. මහාබ්‍රහ්මානං පන බ්‍රහ්මපුරොහිතානං වා අන්වාචිසිතුං න සක්කොති. මෙතමාසදොති මා එතං අපසාදයිත්ථ. අභිභූති අභිභවිත්වා යිතො ජෙට්ඨකො. අනභිභූතොති අඤ්ඤෙහි අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සතීති දිපෙති. වසවත්තීති සබ්බජනං වසෙ වත්තෙති. ඉස්සරොති ලොකෙ ඉස්සරො. කත්තා නිම්මාතාති ලොකස්ස කත්තා ව නිම්මාතා ව, පට්ඨිතිමචන්තසිනෙරුචක්කවාළමහාසමුද්දවන්දිමසුරියා ව ඉමිනා නිම්මිතාති දිපෙති.

සෙට්ඨො සජ්ජාති අයං ලොකස්ස උත්තමො ව සජ්ජා ව. “ත්ථං බත්තියො නාම හොති, ත්ථං බ්‍රාහ්මණො නාම, වෙස්සො නාම, සුද්දො නාම, ගහට්ඨො නාම, පබ්බජිතො නාම, අත්තමසො ඔට්ඨො හොති, ගොණො හොති”ති එවං සත්තානං විසජ්ජෙතා අයන්ති දස්සෙති. වසී පිතා භූතභක්ෂානන්ති අයං විණ්ණවසිතාය වසී, අයං පිතා භූතානඤ්ච භක්ෂානඤ්චාති වදති. තත්ථ අණ්ඩප්පලාබ්‍රජා සත්තා අන්තොඅණ්ඩකොසෙ වෙව අන්තොවත්ථිමිහි ව භක්ෂා නාම, බහි නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය භූතා. සංසෙදජා පඨමචිත්තක්ඛණෙ භක්ෂා, දුතියතො පට්ඨාය භූතා. ඔපපාතිකා පඨමඉරියාපටෙ භක්ෂා, දුතියතො පට්ඨාය භූතාති වෙදිතබ්බා. තෙ සබ්බෙපි එතස්ස පුත්තාති සඤ්ඤාය, “පිතා භූතභක්ෂාන”න්ති ආහ.

පට්ඨිගරහකාති යථා ත්ථං එතරහි, “අනිව්චා දුක්ඛා අනත්තා”ති පට්ඨං ගරහසි ජිගුච්ඡසි, එවං තෙපි පට්ඨිගරහකා අහෙසුං, න කෙවලං ත්ථංයෙවාති දිපෙති. ආපගරහකාතිආදීසුපි එසෙව නයො. භීනෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති වතුසු අපායෙසු නිබ්බන්තා. පට්ඨිපසංසකාති යථා ත්ථං ගරහසි, එවං අගරහිත්වා, “නිව්චා ධූවා සස්සතා අවිජ්ජජා අහෙජ්ජා අක්ඛයා”ති එවං පට්ඨිපසංසකා පට්ඨියා වණ්ණවාදිතො අහෙසුන්ති වදති. පට්ඨාභිනන්දිනොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පට්ඨියා අභිනන්දිතො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. පණ්ණෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තා. තං තාහන්ති තෙන කාරණෙන තං අහං. ඉඩ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. උපාතිවත්තිත්ථොති අතික්කමිත්ථ. “උපාතිවත්තිතො”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. දණ්ඩෙන පටිජ්ජණාමෙය්‍යාති වතුහත්ථෙන මුග්ගරදණ්ඩෙන පොථෙත්වා පලාපෙය්‍ය. තරකපපාතෙති සතපොරිසෙ මහාසොබ්බෙ. විරාධෙය්‍යාති හත්ථෙන ගහණයුත්තෙ වා පාදෙන පතිට්ඨානායුත්තෙ වා යානෙ ගහණපතිට්ඨානාති කාතුං න සක්කුණෙය්‍ය. නනු ත්ථං භික්ඛු පස්සසීති භික්ඛු නනු ත්ථං ඉමං බ්‍රහ්මපරිසං සන්තිපතිතං ඔභාසමානං විරොචමානං ජොතයමානං පස්සසීති බ්‍රහ්මුනො ඔවාදෙ යිතානං ඉද්ධානුභාවං දස්සෙති. ඉති ඛො මං, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසීති, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා නනු ත්ථං භික්ඛු පස්සසී බ්‍රහ්මපරිසං යසෙන ව සිරියා ව ඔභාසමානං විරොචමානං ජොතයමානං, යදි ත්වම්පි මහාබ්‍රහ්මුනො වචනං අනතික්කමිත්වා යදෙව තෙ බ්‍රහ්මා වදති, තං කරෙය්‍යාසි, ත්වම්පි එවමෙවං යසෙන ව සිරියා ව විරොචෙය්‍යාසීති එවං වදන්තො මං බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසී උපසංහරි. මා ත්ථං මඤ්ඤිත්ථොති මා ත්ථං මඤ්ඤි. මාරො ත්වම්පි පාපිමාති පාපිම ත්ථං මහාජනස්ස මාරණතො මාරො නාම, පාපකං ලාමකං මහාජනස්ස අයසං කරණතො පාපිමා නාමාති ජානාමි.

503. කසිණං ආයුන්ති සකලං ආයුං. තෙ ඛො එවං ජානෙය්‍යුන්ති තෙ එවං මහන්තෙන තපොකම්මෙන සමන්තාගතා, ත්ථං පන පුරිමදිවසෙ ජාතො, කිං ජාතිස්සසි, යස්ස තෙ අජ්ජාපි මුඛෙ ධීරගන්ධො වායතීති සට්ඨෙත්තො වදති. පට්ඨං අජ්ඣාසිස්සසීති පට්ඨං අජ්ඣාසාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා තණ්හාමානදිට්ඨිහි ගණ්හිස්සසි. ඔපසාදිකො මෙ භවිස්සසීති මය්හං සමිපසයො භවිස්සසි, මං ගච්ඡන්තං අනුගච්ඡිස්සසි, යිතං උපතිට්ඨිස්සසි, නිසින්නං උපතිසිද්ධිස්සසි, නිපන්නං උපතිපජ්ජිස්සසීති අත්ථො. වත්ථුසායිකොති මම වත්ථුස්මිං සයනකො. යථාකාමකරණියො

බාහිතෙයොති මයා අත්තනො රුටියා යං ඉච්ඡාමි, තං කත්තබ්බො, බාහිත්වා ච පන ජජ්ඣරිකාගුම්බනොපි නිවතරො ලකුණ්ඩටකතරො කාතබ්බො භවිස්සයිති අත්ථො.

ඉමිනා එස භගවන්තං උපලාපෙති වා අපසාදෙති වා. උපලාපෙති නාම සචෙ බො ත්වං, භික්ඛු, තණ්හාදීහි පට්ඨං අජ්ඣොසිස්සයි, ඔපසාධිකො මෙ භවිස්සයි, මයි ගච්ඡන්තෙ ගමිස්සයි, තිට්ඨන්තෙ යස්සයි, නිසින්තෙ නිසීදිස්සයි, නිපන්තෙ නිපජ්ජිස්සයි, අහං තං සෙසජනං පටිබාහිත්වා විස්සාසිකං අබ්භන්තරිකං කරිස්සාමිති එවං තාව උපලාපෙති නාම. සෙසපදෙහි පන අපසාදෙති නාම. අයඤ්ඤෙන්ට අධිප්පායො – සචෙ ත්වං පට්ඨං අජ්ඣොසිස්සයි, වත්ථුසායිකො මෙ භවිස්සයි, මම ගමනාදීනි ආගමෙන්වා ගමිස්සයි වා යස්සයි වා නිසීදිස්සයි වා නිපජ්ජිස්සයි වා, මම වත්ථුස්මිං මය්හං ආරක්ඛං ගණ්ඨිස්සයි, අහං පන තං යථාකාමං කරිස්සාමි බාහිත්වා ච ජජ්ඣරිකාගුම්බනොපි ලකුණ්ඩකතරන්ති එවං අපසාදෙති නාම. අයං පන බ්‍රහ්මා මානනිස්සිතො, තස්මා ඉධ අපසාදනාව අධිප්පෙතා. ආපාදීසුපි එසෙව නයො.

අපිච තෙ අහං බ්‍රහ්මෙති ඉදානි භගවා, “අයං බ්‍රහ්මා මානනිස්සිතො ‘අහං ජානාමි’ති මඤ්ඤති, අත්තනො යසෙන සම්මත්තො සරිරං ථුසිතුමිපි සමත්ථං කිඤ්චි න පස්සති, ථොකං නිග්ගහෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ ගතිඤ්ච පජානාමිති නිප්පත්තිඤ්ච පජානාමි. පුත්තිඤ්චානි ආනුභාවඤ්ච පජානාමි. එවං මහෙසක්ඛොති එවං මහායසො මහාපරිවාරො.

යාවතා වත්ථිමසුරියා පරිහරන්තීති යත්තකෙ යානෙ වත්ථිමසුරියා විචරන්ති. දිසා භන්ති විරොචනානි දිසාසු විරොචමානා ඔභාසන්ති, දිසා වා තෙහි විරොචමානා ඔභාසන්ති. තාව සහස්සධා ලොකොති තත්තකෙන පමාණෙන සහස්සධා ලොකො, ඉමිනා වක්කවාළෙන සද්ධං වක්කවාළසහස්සන්ති අත්ථො. එත්ථ තෙ වත්තතෙ වයොති එත්ථ වක්කවාළසහස්සෙ තුය්හං වයො වත්තති. පරොපරඤ්ච ජානාසීති එත්ථ වක්කවාළසහස්සෙ පරොපරෙ උච්චනීචෙ භිනජ්ජණිතෙ සත්තෙ ජානාසී. අථො රාගවිරාගිනන්ති න කෙවලං, “අයං ඉද්ධො අයං පකතිමනුස්සො”ති පරොපරං, “අයං පන සරාගො අයං විතරාගො”ති එවං රාගවිරාගිනමිපි ජනං ජානාසී. ඉත්ථංභාවඤ්ඤාභාවන්ති ඉත්ථංභාවොති ඉදං වක්කවාළං. අඤ්ඤාභාවොති ඉතො සෙසං එකුතසහස්සං. සත්තානං ආගතිං ගතින්ති එත්ථ වක්කවාළසහස්සෙ පටිසන්ධිවසෙන සත්තානං ආගතිං, චුතිවසෙන ගතිං ච ජානාසී. තුය්හං පන අතිමහන්තොහමස්මිති සඤ්ඤා හොති, සහස්සිබ්‍රහ්මා නාම ත්වං, අඤ්ඤෙසං පන තයා උත්තරි ද්විසහස්සානං තිසහස්සානං චතුසහස්සානං පඤ්චසහස්සානං දසසහස්සානං සතසහස්සානඤ්ච බ්‍රහ්මානං පමාණං නත්ථි, චතුහත්ථාය පිලොතිකාය පට්ඨපමාණං කාතුං වායමන්තො විය මහන්තොස්මිති සඤ්ඤා කරොසීති නිග්ගණ්භාති.

504. ඉධුපපන්නොති ඉධ පයමජ්ඣානභුමියං උපපන්නො. තෙන තං ත්වං න ජානාසීති තෙන කාරණෙන තං කායං ත්වං න ජානාසී. නෙව තෙ සමසමොති ජානිතබ්බට්ඨානං පත්ථාපි තයා සමසමො න හොමි. අභිඤ්ඤායාති අඤ්ඤාය. කුතො නිවෙය්‍යන්ති තයා නිවතරභාවො පන මය්හං කුතො.

හෙට්ඨුපපත්තිකො කිරෙස බ්‍රහ්මා අනුප්පන්නෙ බුද්ධුප්පාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානභුමියං චෙහප්ඵලබ්‍රහ්මලොකෙ පඤ්චකප්පසතිකං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ යාවතායුකං යත්වා හෙට්ඨුපපත්තිකං කත්වා තතියජ්ඣානං පණිතං භාවෙන්වා සුභකිණ්ඨබ්‍රහ්මලොකෙ චතුසට්ඨිකප්පං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ දුතියජ්ඣානං භාවෙන්වා ආභස්සරෙසු අට්ඨකප්පං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ පයමජ්ඣානං භාවෙන්වා පයමජ්ඣානභුමියං කප්පායුකො හුත්වා නිබ්බත්ති, සො පයමකාලෙ අත්තනා කතකම්මඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච අඤ්ඤාසී, කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ උභයං පමුස්සිත්වා සස්සතදිට්ඨිං උප්පාදෙසී. තෙන නං භගවා, “තෙන තං ත්වං න ජානාසී...පෙ.... කුතො නිවෙය්‍ය”න්ති ආහ.

අට්ඨ බ්‍රහ්මා වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො මය්හං ආයුඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච පුබ්බෙකතකම්මඤ්ච ජානාති, හන්ද නං පුබ්බෙ කතකම්මං පුච්ඡාමි”ති සත්ථාරං අත්තනො පුබ්බෙකතකම්මං පුච්ඡී. සත්ථා කථෙසී.

පුබ්බෙ කිරෙස කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා, “ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණස්ස අන්තං කරිස්සාමි”ති නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානලාභී හුත්වා ගඬිගානිරෙ පණ්ණසාලං කාරෙන්වා ඤානරතියා චිතීනාමෙති. තදා ච කාලෙන කාලං සත්ථවාහා පඤ්චහි සකටසතෙහි මරුකන්තාරං පටිපජ්ජන්ති. මරුකන්තාරෙ පන දිවා න සක්කා ගන්තුං, රත්තිං ගමනං හොති. අට්ඨ පුරිමසකටස්ස අග්ගයුගෙ යුත්තබලිබද්දා ගච්ඡන්තා නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛව අහෙසුං. ඉතරසකටානි තථෙව නිවත්තිත්වා අරුණෙ උග්ගතෙ නිවත්තිතභාවං ජානීසු. තෙසඤ්ච තදා කන්තාරං අතික්කමනදිවසො අහොසී. සබ්බං දාරුදකං පරික්ඛිණං, තස්මා, “නත්ථි දානි අමභාකං ජීවිත”න්ති වින්තෙන්වා ගොණෙ වක්කෙසු බන්ධිත්වා මනුස්සා සකටපච්ඡායායං පටිසිත්වා නිපජ්ජීසු. තාපසොපි කාලස්සෙව පණ්ණසාලතො නික්ඛම්තිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්තො ගඬිගං ඔලොකයමානො අද්දස ගඬිගං මහතා උදකොසෙන චුය්හමානං පවත්තිතමණික්ඛන්ධං විය ආගච්ඡන්ති. දිස්වා වින්තෙසි – “අත්ථි හු බො ඉමස්මිං ලොකෙ එවරුපස්ස මධුරොදකස්ස අලාහෙන කිලිස්සමානා සත්තා”ති. සො එවං ආවජ්ජන්නො මරුකන්තාරෙ තං සත්ථං දිස්වා, “ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති, “ඉතො මහා උදකක්ඛන්ධො ජීප්පිත්වා මරුකන්තාරෙ සත්ථාහිමුඛො ගච්ඡතු”ති අභිඤ්ඤාවින්තෙන අධිට්ඨාසී. සහවිත්තුප්පාදෙන

මානිකාරුල්හං විය උදකං තත්ථ අගමාසි. මනුස්සා උදකසද්දෙන වුට්ඨාය උදකං දිස්වා හත්ථතුට්ඨා න්හායින්වා පිචින්වා ගොණෙපි පායෙන්වා සොත්ථිනා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. සත්ථා තං බ්‍රහ්මනො පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“යං ත්වං අපායෙසි බහු මනුස්සෙ,
පිපාසිතෙ සම්මති සම්පරෙතෙ;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමී”ති. (ජා. 1.7.71) –

ඉමං ගාථමාහ.

අපරස්මිං සමයෙ තාපසො ගඬගානීරෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා ආරක්ඛකං ගාමං නිස්සාය වසති. තෙන ව සමයෙන වොරා තං ගාමං පහරිත්වා හත්ථසාරං ගහෙන්වා ගාවියො ව කරමරෙ ව ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති. ගාවොපි සුනාබාපි මනුස්සාපි මහාවිරවං වීරවත්ති. තාපසො තං සද්දං සුත්වා “කිං නු බො එත”න්ති ආවජ්ජන්තො, “මනුස්සානං භයං උප්පන්න”න්ති ඤත්වා, “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභික්ඛාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අභික්ඛාචිත්තෙන වොරානං පටිපපෙ වතුරඬගිනිසෙනං මාපෙසි කම්මසජ්ජං ආගච්ඡන්ති. වොරා දිස්වා, “රාජා”ති තෙ මඤ්ඤමානා විලොපං ඡඩ්ඬෙන්වා පක්කමිංසු. තාපසො “යං යස්ස සත්තකං, තං තස්සෙව හොතු”ති අධිට්ඨාසි, තං තපෙව අහොසි. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“යං එණිකුලස්මිං ජනං ගහිතං,
අමොවයි ගය්හක නියමානං;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමී”ති. (ජා. 1.7.72) –

ඉමං ගාථමාහ. එත්ථ එණිකුලස්මිත්ති ගඬගානීරෙ.

පුන එකස්මිං සමයෙ උපරිගඬගාවාසිකං කුලං හෙට්ඨාගඬගාවාසිකෙන කුලෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කත්වා නාවාසඬසාටං බන්ධිත්වා බහුං බාදනීයභොජනීයඤ්චෙව ගන්ධමාලාදීනි ව ආරොපෙන්වා ගඬගාසොතෙන ආගච්ඡති. මනුස්සා බාදමානා භුක්ඛමානා නච්චන්තා ගායන්තා දෙවට්ඨානෙන ගච්ඡන්තා විය බලවසොමනස්සා අහෙසුං. ගඬගෙයාකො නාගො දිස්වා කුපිතො, “ඉමෙ මයි සඤ්ඤම්පි න කරොන්ති, ඉදානි තෙ සමුද්දමෙව පාපෙස්සාමී”ති මහන්තං අත්තභාවං මාපෙත්වා උදකං ද්විධා භින්දිත්වා උට්ඨාය එණං කත්වා සුස්සුකාරං කරොන්තො අට්ඨාසි. මහාජනො දිස්වා භීතො විස්සරමකාසි. තාපසො පණ්ණසාලාය නිසින්තො සුත්වා, “ඉමෙ ගායන්තා නච්චන්තා සොමනස්සජානා ආගච්ඡන්ති, ඉදානි පන භයරවං රවිංසු, කිං නු බො”ති ආවජ්ජන්තො නාගරාජං දිස්වා, “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභික්ඛාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා අත්තභාවං විජහිත්වා සුපණ්ණවණ්ණං මාපෙත්වා නාගරාජස්ස දස්සෙසි. නාගරාජා භීතො එණං සංහරිත්වා උදකං පටිට්ඨො. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“ගඬගාය සොතස්මිං ගහිතනාවං,
ලුද්දෙන නාගෙන මනුස්සකප්පා;
අමොවයිත්ථ බලසා පසය්හ,
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං;
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමී”ති. (ජා. 1.7.73) –

ඉමං ගාථමාහ.

අපරස්මිං සමයෙ එස ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කෙසවො නාම තාපසො අහොසි. තෙන සමයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො කප්පො නාම මාණවො කෙසවස්ස බද්ධවරො අන්තෙවාසිකො හුත්වා ආවරියස්ස කිංකාරපට්ඨස්සාචි මනාපචාරී බුද්ධිසම්පන්නො අත්ථවරො අහොසි. කෙසවො තං විනා වත්තිතුං නාසක්ඛි, තං නිස්සායෙව ජීවිකං කප්පෙසි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“කප්පො ව තෙ බද්ධවරො අහොසි,
සම්බුද්ධිමත්තං වතිනං අමඤ්ඤි;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,
සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමී”ති. (ජා. 1.7.74) –

ඉමං ගාථමාහ.

එවං බ්‍රහ්මනො නානත්තභාවෙසු කතකම්මං සත්ථා පකාසෙසි. සත්ථරි කට්ඨකයෙව බ්‍රහ්මා සල්ලක්ඛෙසි,
දීපසහස්සෙ උප්පලිතෙ රූපානි විය සබ්බකම්මානිස්ස පාකටානි අභෙසුං. සො පසන්නචිත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අද්ධා පඡානාසි මමෙතමායුං,
අඤ්ඤම්පි ඡානාසි තථා හි බුද්ධො;
තථා හි තායං ජලිතානුභාවො,
ඕභාසයං තිට්ඨති බ්‍රහ්මලොක”න්ති. (ඡා. 1.7.75);

අට්ඨස්ස භගවා උත්තරි අසමසමනං පකාසෙන්නො පට්ඨං බො අහං බ්‍රහ්මෙතිආදිමාහ. තත්ථ පට්ඨයා පට්ඨත්තෙන
අනනුභුතන්ති පට්ඨයා පට්ඨසභාවෙන අනනුභුතං අප්පත්තං. කිං පන තන්ති? නිබ්බානං. තඤ්ඤි සබ්බස්මා සඬිතා
නිස්සට්ඨතා පට්ඨසභාවෙන අප්පත්තං නාම. තද්ධිඤ්ඤායානි තං නිබ්බානං ඡානිත්වා සච්ඡිකත්වා. පට්ඨං
නාපභොසිත්ති පට්ඨං තණ්හාදිට්ඨිමානගාහෙති න ගණ්ඨිං. ආපාදිසුපි එසෙව නයො. චිත්ථාරො පන මූලපරියායෙ
චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

සචෙ බො තෙ, මාරිස, සබ්බස්ස සබ්බත්තෙනානි ඉදමෙව බ්‍රහ්මා අත්තනො වාදිතාය සබ්බන්ති අක්ඛරං
නිද්දිස්සිත්වා අක්ඛරෙ දොසං ගණ්ඨන්තො ආහ. සත්ථා පන සක්කායං සන්ධාය “සබ්බ”න්ති වදති, බ්‍රහ්මා සබ්බසබ්බං
සන්ධාය. ත්වං “සබ්බ”න්ති වදසි, “සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභුත”න්ති වදසි, යදි සබ්බං අනනුභුතං නත්ථි, අට්ඨස්ස
අනනුභුතං අත්ථි. මා භෙව තෙ රිත්තකමෙව අභොසි තුච්ඡකමෙව අභොසිති තුය්හං වචනං රිත්තකං මා හොතු, තුච්ඡකං
මා හොතුති සත්ථාරං මුසාවාදෙන නිග්ගණ්ඨාති.

සත්ථා පන එතස්මා බ්‍රහ්මනා සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන වාදිතරො, තස්මා අහං සබ්බඤ්ච
වක්ඛාමි, අනනුභුතඤ්ච වක්ඛාමි, සුඤ්ඤානි මෙති තස්ස වාදමද්දන්තථං කාරණං ආහරන්තො විඤ්ඤාණන්තිආදිමාහ.
තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති විජානිතබ්බං. අනිදස්සන්ති වක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස ආපාඨං අනුපගමනතො අනිදස්සනං නාම,
පදද්වයෙනපි නිබ්බානමෙව චුත්තං. අනන්තන්ති තයිදං උප්පාදවයඅත්තරහිත්තතා අනන්තං නාම. චුත්තම්පි හෙනං –

“අත්තවත්තානි භූතානි, අසම්භූතං අනන්තකං;
භූතෙ අත්තානි දිස්සන්ති, භූතෙ අත්තා පකාසිතා”ති.

සබ්බතොපහන්ති සබ්බසො පභාසම්පන්නං. නිබ්බානතො හි අඤ්ඤො ධම්මො සපහතරො වා ජොතිවත්තතරො
වා පරිසුද්ධතරො වා පණ්ඩරතරො වා නත්ථි. සබ්බතො වා තථා පභූතමෙව, න කත්ථවි නත්ථිති සබ්බතොපහං.
පුරත්ථිමදිසාදිසු හි අසුකදිසාය නාම නිබ්බානං නත්ථිති න වත්තබ්බං. අථ වා පහන්ති තිත්ථස්ස නාමං, සබ්බතො
පහමස්සාති සබ්බතොපහං. නිබ්බානස්ස කිර යථා මහාසමුද්දස්ස යතො යතො ඔතරිතුකාමා හොන්ති, තං තදෙව
තිත්ථං, අතිත්ථං නාම නත්ථි. එවමෙවං අට්ඨන්තිස්සාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛෙන නිබ්බානං ඔතරිතුකාමා
හොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං. නිබ්බානස්ස අතිත්ථං නාම කම්මට්ඨානං නත්ථි. තෙන චුත්තං සබ්බතොපහන්ති. තං
පට්ඨයා පට්ඨත්තෙනානි තං නිබ්බානං පට්ඨයා පට්ඨසභාවෙන තතො පරෙසං ආපාදිනං ආපාදිසභාවෙන ච අනනුභුතං.
ඉති යං තුම්භාදිසානං විසයභූතං සබ්බතෙභූමකධම්මජාතං තස්ස සබ්බත්තෙන තං විඤ්ඤාණං අනිදස්සනං අනන්තං
සබ්බතොපහං අනනුභුතන්ති වාදං පතිට්ඨපෙසි.

තතො බ්‍රහ්මා ගහිතගහිතං සත්ථාරා විස්සජ්ජාපිතො කිඤ්චි ගහෙතබ්බං අදිස්වා ලලිතකං කාතුකාමො හන්ද වරහි
තෙ, මාරිස, අත්තරධායාමීති ආහ. තත්ථ අත්තරධායාමීති අදිස්සමානකපාටිභාරියං කරොමීති ආහ. සචෙ විසහසීති යදි
සක්කොසි මය්හං අත්තරධායිතුං, අත්තරධායසි , පාටිභාරියං කරොහිති. නෙවස්සු මෙ සක්කොති අත්තරධායිතුන්ති
මය්හං අත්තරධායිතුං නෙව සක්කොති. කිං පනෙස කාතුකාමො අභොසීති? මූලපටිසන්ධිං ගන්තුකාමො අභොසි.
බ්‍රහ්මානඤ්ඤි මූලපටිසන්ධිකඅත්තභාවො සුබ්බමො, අඤ්ඤෙසං අනාපාඨො, අභිසඬ්ඛිතකායෙනෙව තිට්ඨන්ති. සත්ථා
තස්ස මූලපටිසන්ධිං ගන්තුං න අදාසි. මූලපටිසන්ධිං වා අගන්ත්වාපි යෙන තමෙන අත්තානං අත්තරධාපෙත්වා
අදිස්සමානකො භවෙයා, සත්ථා තං තමං විනොදෙසි, තස්මා අත්තරධායිතුං නාසක්ඛි. සො අසක්කොන්තො විමානෙ
නිලියති, කප්පරුක්ඛෙ නිලියති, උක්කුටිකො නිසීදති. බ්‍රහ්මගණො කෙළිමකාසි – “එස බො බකො බ්‍රහ්මා විමානෙ
නිලියති, කප්පරුක්ඛෙ නිලියති, උක්කුටිකො නිසීදති, බ්‍රහ්මෙ ත්වං අත්තරහිතොමිති”ති සඤ්ඤං උප්පාදෙසි නාමාති.
සො බ්‍රහ්මගණෙන උප්පණ්ඩිතො මඩ්ඤ අභොසි.

එවං චුත්තෙ අහං, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, එතෙන බ්‍රහ්මනා, “හන්ද වරහි තෙ, මාරිස, අත්තරධායාමී”ති එවං
චුත්තෙ තං අත්තරධායිතුං අසක්කොන්තං දිස්වා අහං එතදවොචං. ඉමං ගාථමභාසිත්ති කස්මා භගවා ගාථමභාසීති?
සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං යානෙ අත්ථිභාවො වා නත්ථිභාවො වා කථං සක්කා ඡානිතුන්ති එවං බ්‍රහ්මගණස්ස
වචනොකාසො මා හොතුති අත්තරහිතොව ගාථමභාසි.

තත්ථ භවෙවාහං භයං දිස්වාති අහං භවෙ භයං දිස්වායෙව. භවඤ්ච විභවෙසිනන්ති ඉමඤ්ච කාමභවාදිතිට්ඨම්පි
සත්තභවං විභවෙසිනං විභවං ගවෙසමානං පරියෙසමානම්පි පුනප්පුනං භවෙයෙව දිස්වා. භවං නාභිවදිත්ති

තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කිඤ්චි භවං න අභිවදිං, න ගවෙසින්නි අත්ථො. නන්දිඤ්ච න උපාදිසින්නි භවතණ්හං න උපගඤ්ථිං, න අග්ගහෙසින්නි අත්ථො. ඉති චත්තාරි සච්චානි පකාසෙන්නො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙසනානුසාරෙන විපස්සනාගබ්භං ගාභාපෙත්වා දසමත්තානි බ්‍රහ්මසහස්සානි මග්ගඵලාමතපානං පිච්ඡු.

අච්ඡරියබහුතචිත්තජාතානි අච්ඡරියජාතා අබහුතජාතා තුට්ඨිජාතා ච අහෙසුං. සමුලං භවං උදබ්බතීති බොධිමණ්ඩෙ අත්තනො තාය තාය දෙසනාය අඤ්ඤාසම්පි බහුනං දෙවමනුස්සානං සමුලකං භවං උදබ්බති, උද්ධරි උප්පාටෙසිති අත්ථො.

505. තස්මිං පන සමයෙ මාරො පාපිමා කොධාහිභුතො හුත්වා, “මයි විචරන්තෙයෙව සමණෙන ගොතමෙන ධම්මකථං කථෙත්වා දසමත්තානි බ්‍රහ්මසහස්සානි මම වසං අතිවත්තිතානි”ති කොධාහිභුතතාය අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රහ්මපාරිසප්පස්ස සරිරෙ අධිමුච්චි, තං දස්සෙතුං අථ බො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සචෙ ත්වං ඵලං අනුබුද්ධොති සචෙ ත්වං ඵලං අත්තනාව චත්තාරි සච්චානි අනුබුද්ධො. මා සාවකෙ උපනෙසිති ගිහිසාවකෙ වා පබ්බජිතසාවකෙ වා තං ධම්මං මා උපනයසි. භීනෙ කායෙ පතිට්ඨිතානි වතුසු අපායෙසු පතිට්ඨිතා. පණ්ණෙ කායෙ පතිට්ඨිතානි බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨිතා. ඉදං කෙ සන්ධාය වදන්ති? ඛාහිරපබ්බජ්ජං පබ්බජිතෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ. අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධුප්පාදෙ කුලපුත්තා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කස්සචි කිඤ්චි අවිචාරෙත්වා ඵකචරා හුත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිංසු, තෙ සන්ධාය ඵලමාහ. අනක්ඛාතං කුසලඤ්චි මාරිසානි පරෙසං අනක්ඛාතං අනොවදනං ධම්මකථාය අකථනං කුසලං ඵතං සෙය්‍යො. මා පරං ඔවදාහීති කාලෙන මනුස්සලොකං, කාලෙන දෙවලොකං, කාලෙන බ්‍රහ්මලොකං, කාලෙන නාගලොකං ආභිණ්ඩන්තො මා විචරි, ඵකස්මිං යානෙ නිසින්නො ක්කානමග්ගඵලසුබ්බෙන විතිනාමෙහීති. අනාලපනතායානි අනුල්ලපනතාය. බ්‍රහ්මුනො ව අභිනිමන්තනතායානි බකබ්‍රහ්මුනො ව ඉදඤ්චි, මාරිස, නිච්චන්තිආදිනා නයෙන සහ කායකෙන බ්‍රහ්මට්ඨානෙන නිමන්තනවචනෙන. තස්මාති තෙන කාරණෙන. ඉමස්ස වෙය්‍යාකරණස්ස බ්‍රහ්මනිමන්තනිකංත්වෙව අධිවචනං සඬබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති ජාතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මාරතප්පනියසුත්තවණ්ණනා

506. ඵලං මෙ සුතන්ති මාරතප්පනියසුත්තං. තත්ථ කොට්ඨමනුපවිට්ඨොති කුච්ඡිං පවිසිත්වා අන්තානං අන්තො අනුපවිට්ඨො, පක්කාසයට්ඨානෙ නිසින්නො. ගරුගරො වියානි ගරුකගරුකො විය ථද්ධො පාසාණපුඤ්ජසදිසො. මාසාවිතං මඤ්ඤෙති මාසහත්තං භුත්තස්ස කුච්ඡි විය මාසපුරිතපසිබ්බකො විය තිත්තමාසො විය වානි අත්ථො. විහාරං පවිසිත්වානි සචෙ ආහාරදොසෙන ඵස ගරුභාවො, අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤ්ඤං න සප්පායන්ති වඩ්ඤ්ඤා ඔරොහිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා පකතිපඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. පව්චන්තං යොනියො මනසාකාසිති, “කිං නු බො ඵත”න්ති ආවජ්ජමානො අත්තනොයෙව උපායෙන මනසි අකාසි. සචෙ පන ථෙරො අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා, “යං හියොයා වා පරෙ වා පරසුචෙ වා පරිභුත්තං අවිපක්කමත්ථී, අඤ්ඤො වා කොචි විසභාගදොසො, සබ්බං ජීරතු ඵාසුකං හොතු”ති හත්ථෙතා කුච්ඡිං පරාමසිස්ස, මාරො පාපිමා විලිසිත්වා අගමිස්ස. ථෙරො පන තථා අකත්වා යොනියො මනසි අකාසි. මා තථාගතං විහෙසෙසිති යථා හි පුත්තෙසු විහෙසිතෙසු මානාපිතරො විහෙසිතාව හොන්ති, සද්ධිවිහාරිකඅත්තෙවාසිකෙසු විහෙසිතෙසු ආවරියුපජ්ඣායා විහෙසිතාව, ජනපදෙ විහෙසිතෙ රාජා විහෙසිතොව හොති, ඵලං තථාගතසාවකෙ විහෙසිතෙ තථාගතො විහෙසිතොව හොති. තෙනාහ – “මා තථාගතං විහෙසෙසි”ති.

පච්චග්ගලෙ අට්ඨාසිති පතිඅග්ගලෙව අට්ඨාසි. අග්ගලං වුවචනි කවාටං, මුබ්බෙන උග්ගන්ත්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා බහිපණ්ණසාලාය කවාටං නිස්සාය අට්ඨාසිති අත්ථො.

507. භුතපුබ්බාහං පාපිමානි කස්මා ඉදං දෙසනං ආරභි? ථෙරො කිරි වින්තෙසි – “ආකාසට්ඨකදෙවතානං තාව මනුස්සගන්ධො යොජනසතෙ ධීතානං ආබාධං කරොති. චුත්තඤ්ඤෙන – ‘යොජනසතං බො රාජඤ්ඤ මනුස්සගන්ධො දෙවෙ උබ්බාධති’ති (දී. නි. 2.415). අයං පන මාරො නාගරිකො පරිචොක්ඛො මහෙසක්ඛො ආනුභාවසම්පන්නො දෙවරාජා සමානො මම කුච්ඡියං පවිසිත්වා අන්තානං අන්තො පක්කාසයොකාසෙ නිසින්නො අතිවිය පදුට්ඨො භවිස්සති. ඵවරුපං නාම ජෙගුච්ඡං පටිකුලං ඔකාසං පවිසිත්වා නිසිදිතුං සක්කොන්තස්ස කිමඤ්ඤං අකරණියං භවිස්සති, කිං අඤ්ඤං ලජ්ජිස්සති, ත්වං මම ඤාතිකොති පන චුත්තෙ මුදුභාවං අනාපජ්ජමානො නාම නත්ථී, හන්දස්ස ඤාතිකොටිං පටිච්ඡිකිත්වා මුදුකෙනෙව නං උපායෙන විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉමං දෙසනමාරභි.

සො මෙ ත්වං භාගිනෙය්‍යො හොසිති සො ත්වං තස්මිං කාලෙ මය්හං භාගිනෙය්‍යො හොසි. ඉදං පච්චේනවසෙන චුත්තං. දෙවලොකස්මිං පන මාරස්ස පිතු වංසො පිතාමහස්ස වංසො රජ්ජං කරොන්තො නාම නත්ථී, පුඤ්ඤවසෙන

දෙවලොකෙ දෙවරාජා හුන්වා නිබ්බන්තො, යාවතායුකං යන්වා වවති. අඤ්ඤො එකො අත්තනා කතෙන කම්මෙන තස්මිං යානෙ අධිපති හුන්වා නිබ්බන්තති. ඉති අයං මාරොපි තදා තතො චචින්වා පුන කුසලං කත්වා ඉමස්මිං කාලෙ තස්මිං අධිපතිට්ඨානෙ නිබ්බන්තොති චෙදිතබ්බො.

විදුරොති විගතධුරො, අඤ්ඤෙහි සද්ධිං අසද්ධියොති අත්ථො. අප්පකසිරොනාති අප්පදුක්ඛෙන. පසුපාලකාති අපේළකපාලකා. පථාවිනොති මග්ගපටිපත්තා. කායෙ උපචිතිත්ථාති සමන්තතො විතකං බන්ධන්වා. අග්ගිං දත්වා පක්කමිංසුති එත්තකෙන සරිරං පරියාදානං ගමිස්සතිති විතකස්ස පමාණං සල්ලක්ඛෙන්වා චතුසු දියාසු අග්ගිං දත්වා පක්කමිංසු. විතකො පදිපසිධා විය පජ්ජලි, ථෙරස්ස උදකලෙණං පටිසිත්ථා නිසින්තකාලො විය අහොසි. විවරාති පජ්ජොටෙන්වාති සමාපත්තිතො වුට්ඨාය විගතධුමෙ කිංසුකචණ්ණෙ අඬගාරෙ මද්දමානො විවරාති විදුනිත්ථා. සරිරෙ පනස්ස උසුමමත්තමිපි නාහොසි, විවරෙසු අංසුමත්තමිපි නජ්ඣායි, සමාපත්තිඵලං නාමෙතං.

508. අක්කොසථාති දසහි අක්කොසචත්ථුති අක්කොසථ. පරිභාසථාති වාචාය පරිභාසථ. රොසෙථාති සට්ටෙථ. විහෙසෙථාති දුක්ඛාපෙථ. සබ්බමෙතං වාචාය සට්ටනස්සෙව අධිවචනං. යථා තං දුසි මාරොති යථා එතෙසං දුසි මාරො. ලහෙථ ඔතාරන්ති ලහෙථ ඡිද්දං, කිලෙසුප්පත්තියා ආරම්මණං පච්චයං ලහෙය්‍යාති අත්ථො. මුණ්ඩකාතිආදියු මුණ්ඩෙව මුණ්ඩාති සමණෙ ච සමණාති වත්තුං වට්ටෙය්‍ය, ඉමෙ පන භිළෙන්තා මුණ්ඩකා සමණකාති ආභංසු. ඉබ්භාති ගහපතිකා. කිණ්භාති කණ්භා, කාළකාති අත්ථො. බන්ධුපාදාපච්චාති එත්ථ බන්ධුති බ්‍රහ්මා අධිප්පෙතො . තඤ්භි බ්‍රාහ්මණා පිතාමහොති වොහරන්ති. පාදානං අපච්චා පාදාපච්චා, බ්‍රහ්මුනො පිට්ඨිපාදතො ජාතාති අධිප්පායො. තෙසං කිර අයං ලද්ධි – “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො නික්ඛන්තා, බත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණා පිට්ඨිපාදතො”ති.

ඤායිනොස්මා ඤායිනොස්මාති ඤායිනො මයං ඤායිනො මයන්ති. මධුරකජාතාති ආලසියජාතා. ඤායන්තිති විත්තයන්ති. පජ්ඣායන්තිතිආදීති උපසග්ගවසෙන වඩිසීතාති. මුසිකං මග්ගයමානොති සායං ගොවරත්ථාය සුසිරරුක්ඛතො නික්ඛන්තං රුක්ඛසාබාය මුසිකං පරියෙසන්තො. සො කිර උපසන්තුපසන්තො විය නිව්චලොච නිට්ඨති, සම්පත්තකාලෙ මුසිකං සහසා ගණ්භාති. කොත්ථුති සිඬගාලො, සොණොතිපි වදන්ති. සන්ධිසමලසඬකට්ටරෙති සන්ධිමිති ච සමලෙ ච සඬකට්ටරෙ ව. තත්ථ සන්ධි නාම සරසන්ධි. සමලො නාම ගුප්තද්ධමනපනාළි. සඬකට්ටරං නාම සඬකාරට්ඨානං. වහවිජ්ජන්තොති කන්තාරතො නික්ඛන්තො ඡිත්තවහො. සන්ධිසමලසඬකට්ටරෙති සන්ධිමිති වා සමලෙ වා සඬකට්ටරෙ වා. සොපි හි බද්ධගත්තො විය නිව්චලො ඤායති.

නිරයං උපපජ්ජන්තිති සවෙ මාරො මනුස්සානං සරිරෙ අධිමුච්චින්වා එවං කරෙය්‍ය, මනුස්සානං අකුසලං න භවෙය්‍ය, මාරස්සෙව භවෙය්‍ය. සරිරෙ පන අනධිමුච්චින්වා විසභාගවත්ථුං විජ්ජට්ඨාරාමමණං දස්සෙති, තදා කිර සො භික්ඛු බිජ්ජං ගහෙන්වා මච්ඡෙ අජ්ඣොත්ථරන්තෙ විය, ජාලං ගහෙන්වා මච්ඡෙ ගණ්භන්තෙ විය, ලෙපයට්ඨිං ඔඩ්ඬෙත්වා සකුණෙ බන්ධන්තෙ විය, සුනබෙහි සද්ධිං අරඤ්ඤෙ මිගචං වරන්තෙ විය, මාතුගාමෙ ගහෙන්වා ආපානභූමියං නිසින්තෙ විය, නච්චන්තෙ විය, ගායන්තෙ විය, භික්ඛුනීනං රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානෙසු විසභාගමනුස්සෙ නිසින්තෙ විය, ධීතෙ විය ච කත්වා දස්සෙසි. මනුස්සා අරඤ්ඤගතාපි වනගතාපි විහාරගතාපි විජ්ජට්ඨාරාමමණං පස්සින්වා ආගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං කට්ටන්ති – “සමණා එවරුපං අස්සමණකං අනනුවිජ්ජිකං කරොන්ති, එතෙසං දින්තෙ කුතො කුසලං, මා එතෙසං කිඤ්චි අදන්ථා”ති. එවං තෙ මනුස්සා දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ සීලවන්තෙ අක්කොසන්තා අපුඤ්ඤං පසචින්වා අපායපුරකා අහෙසුං. තෙන වුත්තං “නිරයං උපපජ්ජන්ති”ති.

509. අන්වාචිට්ඨාති ආචට්ටිතා. ඵරින්වා විහරිංසුති න කෙවලං ඵරින්වා විහරිංසු. කකුසන්ධස්ස පන භගවතො ඔවාදෙ යන්වා ඉමෙ චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ නිබ්බන්තෙන්වා ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහන්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

510. ආගතිං වා ගතිං වාති පටිසන්ධිවසෙන ආගමනට්ඨානං වා, වුත්තිවසෙන ගමනට්ඨානං වා න ජානාමි. සියා විත්තස්ස අඤ්ඤට්ඨන්තන්ති සොමනස්සවසෙන අඤ්ඤට්ඨන්තං භවෙය්‍ය. සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්තිති ඉධාපි පුරිමනෙයෙනෙව අත්ථො චෙදිතබ්බො. යථා හි පුබ්බෙ විජ්ජට්ඨාරකරං ආරම්මණං දස්සෙති, එවමිධාපි පසාදකරං. සො කිර තදා මනුස්සානං දස්සනට්ඨානෙ භික්ඛු ආකාසෙ ගච්ඡන්තෙ විය, ධීතෙ විය පල්ලඬකෙන නිසින්තෙ විය, ආකාසෙ සුවිකම්මං කරොන්තෙ විය, පොත්ථකං වාවෙන්තෙ විය, ආකාසෙ විවරං පසාරෙන්වා කායං උතුං ගණ්භාපෙන්තෙ විය, නචපබ්බිජ්ජෙ ආකාසෙන වරන්තෙ විය, තරුණසාමණෙරෙ ආකාසෙ යන්වා පුප්ථාති ඔචිනන්තෙ විය කත්වා දස්සෙසි. මනුස්සා අරඤ්ඤගතාපි වනගතාපි විහාරගතාපි පබ්බජිතානං තං පටිපත්තිං දිස්වා ආගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං කට්ටන්ති – “භික්ඛුසු අත්තමසො සාමණෙරාපි එවංමහිද්ධිකො මහානුභාවා, එතෙසං දින්තං මහජ්ඵලං නාම හොති, එතෙසං දෙථ සක්කරොථා”ති. තතො මනුස්සා භික්ඛුසඬ්ඨං චතුහි පච්චයෙහි සක්කරොන්තා බහුං පුඤ්ඤං කත්වා සග්ගපට්ඨාරකා අහෙසුං. තෙන වුත්තං “සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති”ති.

511. එථ තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, අසුභානුපස්සිනො කායෙ විහරථාති භගවා සකලජම්බුදීපං ආභිණ්ඩන්තො අත්තමසො ද්වින්තමිපි තිණ්ණමිපි භික්ඛුනං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා –

“අසුභසඤ්ඤාපරිවිතෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො වෙනසා ඛහුලං විහරතො මෙට්ඨනධම්මසමාපත්තියා විත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යානා වා සණ්ඨාති.

ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාපරිවිතෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො වෙනසා ඛහුලං විහරතො රසතණ්භාය විත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යානා වා සණ්ඨාති.

සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාපරිවිතෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො වෙනසා ඛහුලං විහරතො ලොකවිත්‍රෙසු විත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යානා වා සණ්ඨාති.

අනිච්චසඤ්ඤාපරිවිතෙන , භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො වෙනසා ඛහුලං විහරතො ලාභසක්කාරසිලොකෙ විත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යානා වා සණ්ඨාති”ති (අ. නි. 7.49) එවං ආනිසංසං දස්සෙත්වා –

එථ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, අසුභානුපස්සී කායෙ විහරථ, ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤානො සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤානො සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අනිච්චානුපස්සීනොති. ඉමානි චත්තාරි කම්මට්ඨානානි කපෙසී. තෙපි භික්ඛු ඉමෙසු වතුසු කම්මට්ඨානෙසු කම්මං කරොන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨන්ති, ඉමානිපි චත්තාරි කම්මට්ඨානානි රාගසන්තානි දොසමොහසන්තානි රාගපටිඝාතානි දොසමොහපටිඝාතානි චාති.

512. සක්ඛරං ගහෙත්වාති අන්තොමුට්ඨියං තිට්ඨනපමාණං පාසාණං ගහෙත්වා. අයඤ්ඨි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි භික්ඛු අක්කොසාපෙත්වාපි, බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං වසෙන භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ලාභසක්කාරං උප්පාදාපෙත්වාපි, ඕතාරං අලහන්තො ඉදානි සහත්ථා උපක්කම්තුකාමො අඤ්ඤතරස්ස කුමාරස්ස සරිරෙ අධිමුච්චිත්වා එවරූපං පාසාණං අග්ගහෙසී. තං සන්ධාය චුත්තං “සක්ඛරං ගහෙත්වා”ති.

සීසං වො භින්දීති සීසං භින්දි, මහාවම්මං ඡිජ්ජිත්වා මංසං ද්වෙධා අහොසී. සක්ඛරා පනස්ස සීසකටාහං අභින්දිත්වා අට්ඨීං ආභව්වෙව නිවත්තා. නාගාපලොකිතං අපලොකෙසීති පහාරසද්දං සුත්වා යථා නාම හත්ථිනාගො ඉතො වා එත්තො වා අපලොකෙතුකාමො ගීවං අපරිවත්තෙත්වා සකලසරිරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙති. එවං සකලසරිරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසී. යථා හි මහාජනස්ස අට්ඨීති කොටියා කොටිං ආභව්ව ඨිතානි, පච්චෙකබ්බද්ධානං අඬ්ඤාසලග්ගානි, න එවං බුද්ධානං. බුද්ධානං පන සබ්බලිකානි විය එකාබද්ධානි හුත්වා ඨිතානි, තස්මා පච්ඡතො අපලොකනකාලෙ න සක්කා හොති ගීවං පරිවත්තෙතුං. යථා පන හත්ථිනාගො පච්ඡාභාගං අපලොකෙතුකාමො සකලසරිරෙනෙව පරිවත්තති, එවං පරිවත්තිතබ්බං හොති. තස්මා භගවා යත්තෙන පරිවත්තිතා සුවණ්ණපට්ඨා විය සකලසරිරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසී , අපලොකෙත්වා ඨිතො පන, “න වායං දුසී මාරො මත්තමඤ්ඤාසී”ති ආහ. තස්සත්ථො, අයං දුසී මාරො පාපං කරොන්තො නෙව පමාණං අඤ්ඤාසී, පමාණාතික්කන්තමකාසීති.

සභාපලොකනායාති කකුසන්ධස්ස භගවතො අපලොකනෙනෙව සහ තඬ්ඛණඤ්ඤෙව. තම්භා ව යානා වචීති තම්භා ව දෙවට්ඨානා චුතො, මහානිරයං උපපන්නොති අත්ථො. වචමානො හි න යත්ථ කත්ථවි ඨිතො වචති, තස්මා වසවත්තිදෙවලොකං ආගන්ත්වා චුතො, “සභාපලොකනායා”ති ව වචනතො න භගවතො අපලොකිතත්තා චුතොති වෙදිතබ්බො, චුතිකාලදස්සනමත්තමෙව හෙතං. උළාරෙ පන මහාසාවකෙ චිරද්ධත්තා කුදාරියා පහටං වියස්ස ආයු තත්ථෙව ඡිජ්ජිත්වා ගතන්ති වෙදිතබ්බං. තයො නාමධෙය්‍යා හොන්තීති තීණි නාමානි හොන්ති. ඡචස්සායතනිකොති ඡසු එස්සායතනෙසු පාටියෙක්කාය වෙදනාය පච්චයො.

සඬ්ඤාසමාහතොති අයසුලෙහි සමාහතො. පච්චත්තවෙදනියොති සයමෙව වෙදනාජනකො. සඬ්ඤානා සඬ්ඤා හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යාති අයසුලෙන සද්ධිං අයසුලං හදයමජ්ඣෙ සමාගච්ඡෙය්‍ය. තස්මිං කිර නිරයෙ උපපන්නානං නිගාචුතො අත්තභාවො හොති, ථෙරස්සාපි තාදිසො අහොසී. අපස්ස හි නිරයපාලා තාලක්ඛන්ධපමාණානි අයසුලානි ආදිත්තානි සම්පජ්ජිතානි සජොතිභූතානි සයමෙව ගහෙත්වා පුනස්පුනං නිවත්තමානා, – “ඉමිනා තෙ යානෙන විත්තෙත්වා පාපං කත”න්ති පුච්ඡොණියං. පුච්චං කොට්ටෙන්තො විය හදයමජ්ඣං කොට්ටෙන්වා, පණ්ණාස ජනා පාදාභිමුඛා පණ්ණාස ජනා සීසාභිමුඛා කොට්ටෙන්වා ගච්ඡන්ති, එවං ගච්ඡන්තා පඤ්චහි වස්සසතෙහි උහො අන්තෙ පත්වා පුන නිවත්තමානා පඤ්චහි වස්සසතෙහි හදයමජ්ඣං ආගච්ඡන්ති. තං සන්ධාය එවං චුත්තං.

චුට්ඨානිමන්ති විපාකචුට්ඨානවෙදනං. සා කිර මහානිරයෙ වෙදනාතො දුක්ඛතරා හොති, යථා හි සිනෙහපානසත්තාහතො පරිහාරසත්තාහං දුක්ඛතරං, එවං මහානිරයදුක්ඛතො උස්සදෙ විපාකචුට්ඨානවෙදනා දුක්ඛතරාති වදන්ති. සෙය්‍යාථාපි මච්ඡස්සාති පුරිසසීසඤ්ඤි වට්ටං හොති, සුලෙන පහරන්තස්ස පහාරො යානං න ලහති පරිගලති, මච්ඡසීසං ආයතං පුට්ඨං, පහාරො යානං ලහති , අචිරජ්ඣිත්වා කම්මකාරණා සුකරා හොති, තස්මා එවරූපං සීසං හොති.

513. විදුරං සාවකමාසජ්ජාති විදුරං සාවකං සට්ඨන්වා. පච්චත්තවෙදනාති සයමෙව පාටියෙක්කවෙදනාජනකා. ඊදිසො නිරයො ආසීති ඉමස්මිං යානෙ නිරයො දෙවදුතසුත්තෙන දිපෙනබ්බො. කණ්භ-දුක්ඛං නිගච්ඡසීති කාලක-මාර, දුක්ඛං චින්දිස්සසි. මජ්ඣෙකෙ සරස්සාති මහාසමුද්දස්ස මජ්ඣෙකෙ උදකං වත්ථුං කත්වා නිබ්බත්තවිමානාති කප්පට්ඨිතිකාති හොන්ති, තෙසං වෙචරියස්ස විය වණ්ණො හොති, පබ්බතමත්ථකෙ ජලිතනළග්ගික්ඛන්ධො විය ව තෙසං අච්චියො ජොතන්ති, පහස්සරා පහාසම්පන්නා හොන්ති, තෙසු විමානෙසු නිලභෙදාදිවසෙන නානත්තවණ්ණා අච්ඡරා නච්චන්ති. යො එතමභිජානාතීති යො එතං විමානවත්ථුං ජානාතීති අත්ථො. එවමෙත්ථ විමානපෙනවත්ථුකෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. පාදඬුග්ගවයෙන කම්පයීති ඉදං පාසාදකම්පනසුත්තෙන දිපෙනබ්බං. යො වෙජයන්තං පාසාදන්ති ඉදං චුළුතණ්භාසඬ්ඛයවිමුත්තිසුත්තෙන දිපෙනබ්බං. සක්කං සො පරිපුච්ඡතීති ඉදම්පි තෙනෙව දිපෙනබ්බං. සුධම්මායාහිතො සහන්ති සුධම්මසභාය සම්පෙ, අයං පන බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මසභාව, න තාවතිංසභවනෙ. සුධම්මසභාවිරහිතො හි දෙවලොකො නාම නත්ථි.

බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරන්ති බ්‍රහ්මලොකෙ මහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදිහි සාවකෙහි සද්ධිං තස්ස තෙජොධාතුං සමාපජ්ජන්වා නිසින්තස්ස භගවතො ඔහාසං. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවා බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මාය දෙවසභාය සන්තිපතින්වා, – “අත්ථි නු බො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංමහිද්ධිකො. යො ඉධ ආගන්තුං සක්කුණෙය්‍යා”ති චිත්තෙන්තස්සෙව බ්‍රහ්මගණස්ස චිත්තමඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා බ්‍රහ්මගණස්ස මත්ථකෙ නිසින්තො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජන්වා මහාමොග්ගල්ලානාදිනං ආගමනං චිත්තෙසි. තෙපි ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජන්වා පච්චෙකං දිසාසු නිසිදිංසු, සකලබ්‍රහ්මලොකො එකොභාසො අහොසි. සත්ථා වතුසච්චප්පකාසනං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ අනෙකාති බ්‍රහ්මසහස්සාති මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨහිංසු. තං සන්ධායිමා ගාථා චුත්තා, සො පනායමත්ථො අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තෙන දිපෙනබ්බො.

විමොක්ඛෙන අඵස්සයීති ඤානවිමොක්ඛෙන ඵ්ඨි. වනන්ති ජම්බුදීපං. පුබ්බවිදෙහානන්ති පුබ්බවිදෙහානඤ්ච දීපං. යෙ ව භූමිසයා නරාති භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානකා ව උත්තරකුරුකා ව. තෙපි සබ්බෙ ඵ්ඨිති චුත්තං හොති. අයං පන අත්ථො නන්දොපනන්දමනෙන දිපෙනබ්බො. වත්ථු විසුද්ධිමග්ගෙ ඉද්ධිකථාය විත්ථාරිතං. අපුඤ්ඤං පසච්ඡි අපුඤ්ඤං පටිලභි. ආසං මා අකාසි හික්ඛුසුති හික්ඛු විහෙසෙමීති එතං ආසං මා අකාසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපණ්ණාසට්ඨකථා නිට්ඨිතා.